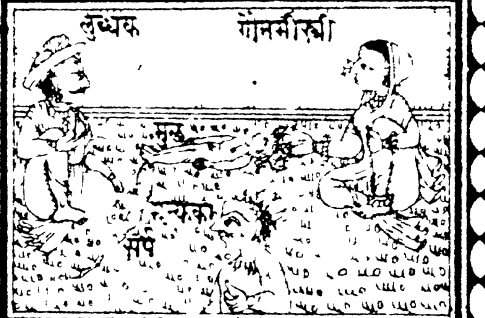

अथ श्रीमन्महाभारत आनुशासनिक पर्व प्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः यज्ज्योतिस्तमसाः परं महद्द्रोनिर्भायस्पाणितन्नामानि प्रविभ्रज्य च व्यवहरत्येतेर्गुहायांगतम् आनन्दैकरसंतदहयमथोतन्मायया
 देवकीसुतीसत्यवतीकुजन्मधृतवत्कृष्णत्रयुं पातुनः १ गोपालभारयणलक्ष्मणार्यान् धीरेशगंगाधरनीलकण्ठान् चिन्तामणिंसांबशिवंचनत्वाव्याकुर्म
 हेभारतदानधर्मि रं धर्मत्रिपुत्रविणमष्टकं कामोक्षावैकत्रपर्वणिनिस्तुपितं दोत्सुनींद्रः तत्साधनानि स बहूनि सह प्रमाणान्यत्रानुशासनिकपर्वणि
 वर्णितानि ३ तत्र पूर्वस्त्रिपुत्रविणशोकतरणोपायः सम्यक् निस्तुमितः ५ तथाऽपि दृष्टदुःखं निदिध्यासनमंतरेण न निवर्तत इति तत्प्रधानं प्रकरणमार-
 भं माणां पूर्वतोद्वक्तृताहर्षसंतापमिमित्तं कर्तृत्वाभिमानं त्याज्यितुं प्रथममध्यायस्मरभूते तत्रापि युक्तिशतेनापि कर्तृत्वाभिमानस्य दुस्त्यजत्वं सुधिष्ठि
 रप्रश्नसुरवेनादत्तस्यति / सुधिष्ठि उवाच शमो बहुविधाकारइत्यादिना शमः शोकतरणोपायः बहुविधः कालादृष्टेश्वराद्यधीनोऽयं लोको न किं

श्रीगोपालकृष्णाय नमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव शरोत्तमम् देवीं सरं स्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ सुधिष्ठि उवाच
 शमो बहुविधाकारः सूक्ष्म उक्तः पितामह न च मे हृदयं शांतिरस्ति श्रुत्वा इमीदृशम् १ अस्मिन्नर्थे बहुविधाशांतिरुक्ता पितामह स्वकृ
 तेषां शांतिः स्म्याच्छमाद् बहुविधादपि २ शराचितशधिरं हि नीव्रजमुदीक्ष्य च शर्मनोपलभे वीरदुष्कृतान्येवा जंत यन् ३ रुधिरणाव
 सेक्तांगं प्रसेवतं यथाचलम् त्वां हृष्यापुरुषव्याघ्रसीदेवर्षास्त्रिवांबुजिम् ४ अतः कृष्टतरं किं नु मत्कृतेयसितामहः इमामवस्थांगमितः प्रत्य
 मित्रेण्यजिरे ५ तथा चान्ये च पतयः सह पुत्राः सबांधवाः मत्कृते निधनं प्राप्ताः किं नु कष्टतरं ततः ६ वयं हि धार्तराष्ट्राश्च कालमन्युवशंगताः
 हृष्टदेनिदितं कर्म प्राप्स्यामः कांगतिं नृप ७ इदं तु धार्तराष्ट्रस्य श्रेयो नन्ये जनाधिप इमामवस्थांसंप्राप्तं पदसौत्वानपश्यति ८ सोऽहं तव
 धृतं करं सह हृद्यं करस्तथा नशांतिमधिगच्छामि पश्यंस्त्वां दः रिवतं क्षितौ ९ दुर्योधनो हि समरसहसैन्यः सहानुजः निहतः क्षत्रधर्मे
 स्मिन्दुरात्मा कुलपासनः १०

चित्कर्तुमीष्टइत्यादिविवेकप्रकारः षट्कारः सर्वसंकल्पसंन्यासादिस्वरूपः सूक्ष्मो निर्विकल्पक उक्तः तथाऽपि तत्साक्षा
 त्काराभावात् कृतं गे च वधारव्यपार्षमांतपत्येव तस्मात्कर्तृत्वादिदोषमपनेतुं निदिध्यासनाधिकारसिद्ध्यर्थं चेतःशुद्धिकरान्धर्मान् ब्रूहि येर्विनापूर्वोक्तं सर्वहृदपेना
 धतिष्ठत इत्यभिप्रायः १ अस्मिन्निति यद्धि अचिंतितमेव जायते तत्कालादिकृतमिति मत्वानधीमतां शोकाय भवति यत्तु बुद्धिपूर्वपापं कृतं तत्कथं माहृशान् आ
 स्ति कान् शाब्दिकविवेकमात्रेण न तपेत् अपरोक्षस्य कर्तृत्वादिप्रत्ययस्य परोक्षेणाकर्तृत्वादिज्ञानेन निवर्तयितुमशक्यत्वादिति भावः २ एतदेव शोककारणं
 विवृणोति प्रारंभित्वा मिति शोक ३ सीदेसीदामि ४ मत्कृते मन्मिन्नं प्रत्यमित्रैः अमित्राणां प्रति कूलैरस्मदीयैरर्जुनशिरवंडिप्रभृतिभिः ५ ६ वयं हीति हि श्रा
 र्शे काल ईश्वरः मनुः क्रोधः गतिम् ऊर्ध्वलोकं प्राप्स्यामो च कामपैत्यर्थः ७ अयशोयस्तानामस्माकं त्वयमपिलोकेन ह्येन तु परे वामित्याह इदं त्वित्यादिना = ९१०

११ अभविष्यंश्चरश्चेल्या १२ १३ अस्मिन्निति जन्मांतरेः पियेन किं त्विषात् रांगादिदोषान्नुच्ये मतादृशंधर्मब्रुहि शोकनाशकस्य तत्त्वज्ञानस्यानेकजन्मसाध्यत्वादि
 तिभावः १४ यदुक्तं स्वकृते कानुशांतिरिति तत्राह परेति परतंत्रं काल्यदृष्टे श्वरार्थं न ज्ञात्मानं त्वं कथं कर्मणां हेतुपुण्यपापयोः कारणं अनुपश्यसि न कथं चिदात्मनः क
 र्त्तृत्वं संभवतीति भावः कुतस्तं हृदिकर्मो मीस्थानु भव इत्याशंक्याह सूक्ष्मं हीति आत्मनः कर्तृत्वं वद कर्तृत्वं न मानसप्रत्यक्षं किं त्वतींद्रियं मनस्तु चक्षुरादिव दृष्टं सदन्य
 थासंतं मात्मानमन्यथा प्रातिपद्यत इति भावः १५ कर्मप्रयोजकं देहेंद्रियादिसंघातः प्रयोज्यः तयोश्च बीजां कुरधदन्योन्यजन्यजनकत्वपरिशेषात्तु आत्मनोः

न संपश्यति दुष्टात्मात्मानमद्यपि तं क्षितौ अतः श्रेयोमृतमन्येनेह जीहितं मात्मनः ११ अहं हि समरे वीरगमितः शत्रुभिः क्षयम्
 अभविष्यंश्चरश्चेल्या १२ नत्वामेवं स दुःखात् मद्राक्षसायकारितम् नूनं हि पापकर्माणो धात्रा सृष्टाः स्य
 हेतुः १३ अन्यस्मिन्नपिलोके वै यथासुच्ये मां किं त्विषात् तथा प्रशाधिमां राजन् मम चेदिच्छसिप्रियम् १४ श्रीष्म उवाच
 परतंत्रं कथं हेतुं मात्मानमनुपश्यसि कर्मणां हि महाभाग सूक्ष्मं ह्यंतर्दत्तं द्वियम् १५ अत्रात्पुदाहरतीममिति हासं पुरातनम् संवादं म्
 युगोतस्योः काललुब्धकपन्नगैः १६ गौतमीनामकौ ते यस्थ विराशमसंयुता संपेणदष्टं स्वपुत्रमपश्यद्गतचेतनम् १७ अथ तं स्त्रायु
 पाशे भवध्वांसर्पममर्षितः लुब्धकोर्जुनको नाम गौतम्याः समुपनि यत् १८ स च्चाब्रवीदयंते सपुत्रहापन्नगाधमः ब्रुहि क्षिप्रं महाभा
 गैव ध्यतां केन हेतुना १९ अग्नौ प्रक्षिप्यतामेष छिद्यतां रं वंडशोपिवा न ह्ययं बालहापापश्चिरं जीवितुमर्हति २० गौतम्युवाच
 विसृजेत्तमं ब्रुहि स्वमवधोर्जुनकत्वया को ह्य्यात्मानं गुरुकुल्यात्प्राप्तव्यमविचितयन् २१ स्रवंते धर्मलघवोलोकं असि यथा लवाः
 मज्जन्ति प्रापुं रवः शस्त्रं कृन्नमिबोदके २२ हत्वा चैनं नामृतं स्यादथ मे जीवंत्सस्मिन्को त्ययः स्यादयंते अस्योत्सर्गे प्राणयुक्तस्य जं
 दौर्मृत्योर्लोकं कौतुगाच्छेदनंतम् २३ लुब्धक उवाच जानाम्यहं देवि गुणगुणज्ञ सर्वाति युक्ता गुरवो भवन्ति स्वस्थस्यैते नूप
 देशा भवन्ति तस्मात्सुद्रं सममे नं ह निष्ये २४ शमार्थिनः कालगतिं वदन्ति सद्यः शक्यं त्वर्थं विदस्यजन्ति श्रेयः क्षयं शोचति नित्यमोहा
 तस्माच्छुचं मुच हते सुजगे २५

कर्तृत्वं सिद्धं हीत्यस्मिन्नर्थे आरंभ्यादिकामाह अत्रापीति १६ १७ १८ १९ हेतुमेवाह अग्नौ विति २० गुरुं पापप्रायेण नरके
 मज्जन्तु योग्यम् श्रातं व्यलोकं २१ स्रवंते दुःखवर्णनंतरंति मज्जन्ति च तत्रैव २२ हत्वेति करणत्वं कार्यः भुक्तेव हित्मोन तु पीत्वेति वत् एनं हत्वा एतस्य हन्नेनाये
 मे पुत्रं घामृतः स्यात्किंतु मृतः समृत एव अस्मिन् जीवितेन वाकोयं अत्ययो नाशः स्यान्नकोपीत्यर्थः उत्सर्गे प्राणोत्सर्गे मृत्योर्लोकं नरकम् २३ सर्वाति युक्ताः सर्वे
 वापीडयापीडिताः स्वस्थस्यैव न तु दुःखितस्य २४ शमेति शमयुक्ताः कालेनैवायं नाशित इति मत्वा शोकं त्यजन्ति अर्थविदः प्रतीकारज्ञाः शत्रुं हत्वेयसद्यः शोकं
 त्यजन्तीत्यर्थः अन्यस्तु श्रेयः क्षयं सरवनाशं नित्यं मोहाच्छोचति २५

आतिं पुत्रशोकजापीडानित्ययस्तोनित्यमृतः नईशेनसमर्थास्मि २६ यातनापीडांपरस्यतेकुजः कुर्युर्नकुतश्चिदित्यर्थः मार्दवात् मार्दवमवलंब्य २७ श्रेयः प
 रश्रेयःहितं तदेव अच्ययोलाभः सच शत्रुहृत्वेवलभ्य इत्यध्याहृत्य प्रोज्यम् यथायजमानः पशुनिघ्नन्त्यशुमात्मानं च स्वर्गं नयत्येवं शूरः परंस्त्वं चेत्यर्थः ततश्च
 लभ्योलाभाईः शुभं श्रवलिभ्यः सर्वेभ्यः प्रशस्ताः श्रेष्ठश्च स्यात् शत्रुवधाद्भो क ह्येपिमान्यो भवतीत्यर्थः यस्तु अस्मिन्सर्पकुलिते बद्धपकारिणि हंतव्ये
 कालालाभः स्वसंरणमिदृष्टसिद्धिः स एदसंत्यः शाश्वतः श्रेयोलाभः सन्ततेत् एतं हंतुमनिच्छंत्याः न स्यात् तस्माद्धंतव्य एवायमित्यर्थः २८ गृह्यनिगृह्यकामा

गौतम्युवाच आतिर्नैवं विद्यते स्म द्विधानां धर्मात्मानः सर्वादासज्जनाहि नित्यायस्तो बालकोऽप्यस्य तस्मादीशो नाहं पन्न
 गस्य प्रमाथे २६ न ब्राह्मणाणां कोपोऽस्ति कुतः कोपाच्च यातना मार्दवात्क्षम्यतां साधो मुच्यतामेष पन्नगः २७ लुब्धक उवा
 च हस्तालाभः श्रेष्ठ एवाव्ययस्या लभ्योलाभ्यः स्याद्दलिभ्यः प्रशस्ताः कालालाभो यस्तस्यो भवेत् श्रेयोलाभः कुलितेऽस्मिन्
 ते स्यात् २८ गौतम्युवाच कानु प्रातिगृह्यशत्रुनिहत्य काकामासिः प्राप्य शत्रुं न मुक्त्वा कस्मात्सोम्याहं नक्षमेनो भुजंगे मोक्षा
 श्रियां कस्य हेतोर्न कुर्याम् २९ लुब्धक उवाच अस्मादेका हृद्वोरक्षितव्यानि को बहुभ्यो गौतमि रक्षितव्यः कृतागसंधर्मवि
 दस्य जंति सरीसृपपापमिदं जहिल्वम् ३० गौतम्युवाच नास्मिन् हते पन्नगे पुत्रकामे संप्राप्यते लुब्धक जीवितं वै गुणं
 चान्यं नारपेव धे प्रपश्येत् तस्मात्सर्प लुब्धक मुंच जीवम् ३१ लुब्धक उवाच वृत्रहत्वादेव राट् श्रेष्ठभागैव यज्ञहत्वाभागमवाप-
 चैव शूलीदेवो देवदत्तं चरत्वं क्षिप्रं संपेजहि मा भूते विशंका ३२ भीष्म उवाच असकृत्सोच्यमाना पि गौतमी भुजंगं प्रति
 लुब्धकेन महाभागा पापेनेव करोन्मातिम् ३३ इषु दुच्छुसमानस्त कृच्छात्संस्तभ्य पन्नगः उत्ससर्ज गिरं मंदां मानुषां पाशापी
 दितः ३४ सर्प उवाच कोन्व जुन कदोषोत्र विद्यते मम बालिषं अस्वतंत्रं हि मां मृत्युर्विवशायद चूचुदत् ३५ तस्यायं वच
 नाहृष्टेन कोपेन नकाः यथा तस्य तत्किं लिषं लुब्धविद्यते यदि किं लिषं ३६ लुब्धक उवाच यद्यन्यवशागेनेदं कृतं ते पन्न
 गाशेषम् कारणं वेत्समप्यत्र तस्मात्त्वमपि किं लिषी ३७

अपितुक्षमे एव सोक्षेणार्थं श्रेयस्कुर्यां चेत्यर्थः २९ त्यजंति नाशयंति ३० मेषुत्रकोर्जीवितं न संप्राप्यते गुणं पुण्यं जीव जीवंतम् ३१ शूलीयज्ञहृत्वे
 तिसंबंधः ३२ ३३ संस्तभ्यर्षेणालंब्य ३४ अचूचुदत् प्रेरितवान् ३५ किं लिषं चेदस्ति तर्हि प्रयोक्तुरेव न प्रयोज्यस्य मम शरस्येवेत्यर्थः ३६ यदीति प्र
 योजकवत्प्रयोज्योपिवधकारणत्वाद्भावेत्यर्थः ३७

मिः इष्टलाभः नमुक्त्वा हृदंबद्धा नोऽस्माकमशात्रो भुजंगे कस्मादहं नक्षमे-
 ४९ ४९ ४९ ४९ ४९

सृष्टिपिदंडादिवत्त्वं अन्यवशास्तथापि चेतनत्वात्किल्बिषीत्यवश्यं वध्योसीत्यर्थः ३०-३१ सर्वइति चेतनत्वेपि गजादिवत् प्रयत्नेनावशात्वाद्दंडा
 दितुल्यत्वमेवममेत्यर्थः ४० अथवेति ज्ञेयपि आयुवाद्योपि अयमर्थः आयुर्धाहिं अयन्कांतव्यहताप्रयोजयति तेनायुधकर्तापि प्रयोजकस्तस्य चार्थकारयिता
 प्रहर्तुकामप्रयोजक इत्यन्योन्यप्रयोज्यत्वन्नकस्यचिद्वृत्त्वमित्यर्थः ४१ फलितमाह एवमिति चेतनत्वाद्ध्यत्वं ममचेन्नन्यसेतर्ह्येकस्मिन्वधकार्ये साक्षात्
 रंपरया ब्रह्मर्ताप्रयोजकत्वमस्तीति सर्वेषु यथाविभागं किल्बिषंमध्ये वेत्यर्थसमवाये समुदाये ४२ कर्ता प्रकृतक्रियायां त्वमेव वध्योसीत्यर्थः ४३ असतीति
 यतः कृतेऽपि असतिदुष्टे कार्यदोषे हेतुः कर्तानुलिप्यते तव मतेन स्मात् चोरादिरत्रैराज्ञां वध्यः प्रायश्चिन्नीच स्यात् तथा च शास्त्रानर्थक्यं प्रेत्यरवादिति चेत्तत्ता
 नित्यादेस्प्रामाण्यंच स्यादिति भावः ४४ कार्येति कारणे कर्त्तरिसत्तिकुठारोद्यमनादिकार्येण छिदिक्रिया जायते असत्यपि कर्त्तरि तरुशारवांतनिघर्षेण कार्ये

मृत्पत्रस्य क्रियायां हि दंडचक्रादयो यथा कारणत्वे प्रकल्प्यन्ते तथा त्वमपि पुन्नग ३० किल्बिषीचापि मेव वध्यः किल्बिषीचासि
 पुन्नग आत्मापंकारणं ह्यत्र त्वमारव्यासि सुजंगम ३१ सर्पउवाच सर्वएतेद्यस्ववशाद्दंडचक्रादयो यथा तथाहमपि तस्मा
 न्मैनेषदोषो मत्तस्तव ४० अथवामतमेतत्तेतेप्यन्योन्यप्रयोजकाः कार्यकारणसंदेहो भवत्यन्योन्यचोदनात् ४१ एवं सति न दोषो
 मेनास्मिन्वध्योऽपि किल्बिषी किल्बिषंसमवाये स्यान्मन्यसे यदि किल्बिषम् ४२ लुब्धक उवाच कारणं यदि न स्याद्देन कर्ता
 स्यात्स्वमाप्युत विनाशकारणत्वं च तस्माद्ध्योऽसि मे मतः ४३ असत्यपि कृते कार्ये न हेतुपन्नगलिप्यते तस्मान्मात्रेव हेतुः स्याद्
 ध्यः किं बहु मन्यसे ४४ सर्पउवाच कार्याभावे क्रियानस्यात्सत्यसत्यपि कारणे तस्मात्समस्मिन्देतोमेवाच्यो हेतुर्विशेषतः
 ४५ श्रद्धाकारणत्वेन मम लुब्धकतत्त्वतः अन्यः प्रयोगे स्यादन्यः किल्बिषीजंतुनाशने ४६ लुब्धक उवाच वध्यस्त्वमसदु
 बुद्धेर्बालधाषींशंसकृत् भाषसे किं बहु पुनर्वध्यः सन्पुन्नगाधम ४७ सर्पउवाच यथा हवींषि जुह्वानामरवे वलुब्ध
 किल्बिषः नु फलप्राप्तुवंत्यत्र फलयोगे तथा ह्यहम् ४८

एतज्जेनाग्निभावन दाहाक्रिया जायते तस्माच्छारवाथा इव ममापि कर्तृत्वं अप्रयोजकत्वा
 त् न दोषहेतुः विशेषाभावादित्यर्थः ४५ यदाति कारणत्वेन प्रयोज्यकर्तृत्वं न तवमतो इति हि शारवाया वायुरिव ममापि प्रयोगे प्रवर्तनेऽन्यो स्ति कर्ता स एव जे
 दनाशने किल्बिषी भवेत् वस्तुनस्तु वायो रिव तस्यापि न किल्बिषित्वमिति भावः ४६ वध्य इति धी पूर्वकोरो हिंस्वभावस्त्वं कृते कर्त्तृत्वसाधर्म मात्मनो बुवा
 णो दुर्बुध्यताद्दंडोसीत्यर्थः ४७ एकमृत्विगादिवदन्यप्रयत्नान्नाहं किल्बिषी कित्तु मम प्रयोजक एव शास्त्रफलप्रयोजनीति न्यायादिति सर्पउवाच यथेति ४८
 श्रीमद्देव्यासायनमः ३ ३ ३ ३ ३ ३ ३ ३ ३ ३

यथास्तेपंगजो हंति गजं च महामात्रः प्रेरयति महामात्रं च प्रभुः प्रयुंक्ते प्रभुं च स्तेना पराधइति स्तेनः स्वापराधेनैव हत्यते न तत्र राजमहामात्रगजानां दोषगंधोः
 एवं भीष्मादीन्नि मृते पितवर्गजस्येव न दोषोऽस्तीति शेषग्रंथतास्यम् अत्युः प्राणानामपहन्त्री दिवता ४९ कालेन ईश्वरेण ५० ५१ कालात्मकाः कालस्येव
 आत्मास्वभावाद्येषां कालानुसारिण इत्यर्थः ५२ ५३ ५४ ५५ भावाभावाद्येष्ववर्धनेष्वर्थे ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ आर्त्विज्यमित्यो
 दुलोभिरिति न्यायेन आत्मने च यजमाना च यं कामं कामयते तमागायतीति श्रुतेश्चात्मवद्विजोपि फलांशाभात्कमतो मृत्युसर्पो वधस्य कारणं मंतो न अका
 रणं भवत इत्याह मृत्योरिति ६३ ६४ आवां दोषेण द्वेषादिनायत्तौ त्वयानमंत्यो किंतु विवशौ अतः घृतेरप्यवयोरगजमहामात्रयोरिव न किन्दिषमस्तीत्याह तुः

५
९

भाष्य उवाच : तथा ब्रुवात तास्मस्तपन्नगमृत्युच्चादत्त आजगाम ततो मृत्युः पन्नगं चाब्रवीदिदम् ४९ मृत्युरुवाच प्रचोदि
 तोर्ह कालेन पन्नगत्वासमूचुदम् विनाशहेतुनास्यत्वमहं न प्राप्तिनः शिशोः ५० यथा वायुर्जलधरा न्विकर्षति ततस्ततः तद्वज्जलदवत्सर्पका
 लस्याहवशात्तुगः ५१ सात्त्विकराजसाश्चैव तामसाये च केचन भावाः कालात्मकाः सर्वे प्रवर्तते हजंतुषु ५२ जंगमास्थावराश्चैव दिवि वाय-
 दिनासु वि संचे कालात्मकाः सर्पकालात्मकमिदं जगत् ५३ प्रवृत्तयश्च लोके सिंस्तथैव च निवृत्तयः तासां विकृतयोयाश्च सर्वे कालात्मके स्मृ
 तम् ५४ अदित्यश्चंद्रमाविष्णुसापो वायुः शतक्रतुः अग्निः स्वर्गपृथिवी मित्रः पर्जन्यो वसवो दितिः ५५ सरितः सागराश्चैव भावाभावाच्च पन्नग स
 र्वे कालेन सृज्यंते क्रियंते च पुनः पुनः ५६ एषं ज्ञात्वा कथं मां त्वं स दोषं स परमन्त्रसौ अथ चैवं गते दोषे मयित्वमपि दोषवान् ५७ सर्प उवाच
 निर्दोषं दोषं तं वं न त्वं मृत्यो ब्रवीम्यहम् त्वया हं चोदित इति ब्रवीम्येतावदेव तु ५८ यदिकाले तु दोषोऽस्ति यदितत्रापि नेष्यते दोषो नैव परीक्ष्यो
 मे न त्वं अधिकृतो वयम् ५९ निर्मेक्षस्त्वस्य दोषस्य मया काये यथा तथा मृत्योरपि न दोषस्यादिति मंत्रप्रयोजनम् ६० भीष्म उवाच
 तपोऽभिर्जुन कं नो ह्यश्रुते मृत्युभाषितम् नानागसमां पाशेन संतापयितुमर्हसि ६१ लुब्धक उवाच मृत्योः श्रुतं मे वचनं तव चैव शु
 त्रगम् नैव तावददोषत्वं भवति त्वयि पन्नग ६२ मृत्युस्त्वं चैव हेतुर्हि बालस्यास्य विनाशने उभयकारणं मन्येन कारणं कारणम् ६३ धिग्
 मृत्युं च दसात्मानं क्रूरदुःखकरं संताम् त्वांचैवाहं वधिष्यामि पापपापस्य कारणम् ६४ मृत्युरुवाच विवशो कालवशागावावां निर्दि
 ष्टकारिणो नावां दोषेणागतव्योयदिसम्यक्प्रपश्यसि ६५ लुब्धक उ० युवासुभो कालवशो यदिमं मृत्युपन्नगो हर्षको धोयथा स्यातामेतदि
 च्छामित्तेदितुम् ६६

विनाशाविति च त्विजोऽपि फलरागिणा एव फलमस्ति न विरक्तस्येति भावः ६५ युवामिति भो मृत्युपन्नगो यदियुवां कालवशो तहि
 मे ममतदस्थस्य परोपकर्तारि हर्षः अपकर्तेश्च पुवयोरुपरि द्वेषो वायथाग्यातां तथा ब्रूतं एतत् अहं वेदितुमिच्छामीत्यध्याहारपूर्वकं योज्यं एवं सर्वस्य एवं परवशत्वे उ
 पकर्त्रपकर्त्रोः स्तुतिनिर्देन स्यातामिति भावः ६६ ७

३

परमाथतः परिहारमाह यति इश्वराधीनो जनः सदसहाकुर्वाणो नस्तत्त्वो नवानिद्यइति भावः ६७ व्यवहारतस्तु मृत्युः पूर्वोक्तमेव परिहारमाह तस्मादिति दोषणा युक्ताविति शेषः गतव्यो ज्ञातव्यो यो हि रागादिमान् हंतिसपापिनलि व्यतंतं प्रतिशास्त्रं प्रवर्तते यस्तननथानासौ दोषभाः भवति यथोक्तं भगवता यस्य नाहं कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते हत्वापि संइमान् ब्रह्मोक्तान् न हंतिननिबध्यत इति ६८ प्राणिकर्मात्तुरो धात्सदसहाफलं ददत् इश्वरस्तत्त्वयुक्तान्येवानवैषम्यादिभाजो भवन्तीत्या

मृत्युं रुवाच यथा काचिदेव चक्षुस्यात्स वो कालप्रचोदिता पूर्वमेवैतदुक्तं हि मया लुब्धककालतः ६७ तस्मादुभौ कालवशावावांनिर्दिष्टकारिणो नावां दोषेणान्तव्यो त्वया लुब्धककहिंचित् ६८ श्रीश्वर उवाच अथोपगम्य कालस्तत्स्मिन् धर्मार्थसंशये अब्रवीत्पन्नगं मृत्युं लुब्धं चार्जुनकंतथा ६९ काल उवाच न ह्यहं नाप्ययं मृत्युर्जायं लुब्धकपन्नगः किल्विधीजंतु मरणेन वयं हि प्रयोजकाः ७० अकंशेद्यदेयं कर्म तन्नोर्जुनकचोदकम् विनाशहेतुर्मेन्यास्यवध्यते प्रसक्तकर्मणा ७१ यदनेन कृतं कर्म तेनायं निधनगतः विनाशहेतुः कर्मस्य सर्वे कर्मवशात् ७२ कर्मदायाद्वा लोकाः कर्मसंबंधलक्षणः कर्माणि चोदयंतीह यथान्योन्यं तथा वयम् ७३ यथा मृसिंदतः कर्ता कुतूहलं यद्यदिच्छति एवमात्मकृतं कर्म भ्रानवः प्रतिपद्यते ७४ यथाच्छायातपो नित्यं ससंबद्धौ निरंतरम् तथा कर्मच कर्ता च सक्त्वा वात्मकर्मभिः ७५ एवं नाहं न वै मृत्युर्न सपो न तथा भवान् नचेयं ब्राह्मणी वृद्धा शिशुरेवात्र कारणम् ७६ तस्मिंस्तथा ब्रुवाणे तु ब्राह्मणी गमैतमी नृप स्वकर्म प्रत्यया ल्लोकान्मत्वा र्जुनकमब्रवीत् ७७ गौतम्युवाच नैव कालो न भुजगो न मृत्युरिह कारणम् स्वकर्मभिर्यवालः कालेन ति धनं गतः ७८ मया च तत्कृतं कर्म येनायं मे मृतः सतः यातु कालस्तथा मृत्युर्मुंचार्जुनकपन्नगम् ७९ श्रीश्वर उवाच ततो प्रथागतं जगु मृत्कालोपपन्नगः अप्रहृष्टिशोको र्जुनको विशोका चैव गौतमी ८० एतच्छ्रुत्वा शमंगच्छमाश्रुः शोकं परोनृप स्वकर्म प्रत्यया ल्लोकान् सर्वे गच्छति वै नृप ८१ नैव त्वया कृतं कर्म नापि देर्या धनेन वै कालेनैतत्कृतं विद्धि निहतप्येन पार्थिवः ८२ वैशंपायन उवाच इत्येतद्वचनं श्रुत्वा बभ्रुव विगतज्वरः युधिष्ठिरो महातेजाः पप्रच्छेदं च धर्मवित् ८३ इति श्रीमत् आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मगौतमी लुब्धकव्यालमृत्युकालसंवादप्रथमोऽध्यायः १

इअथेत्यादिना धर्मस्यार्थः फलं तत्र विषये सर्वे

स्य कर्तुः परवशात्तदधर्मवत् धर्मो णिकिं फलं ददाति न वेति संशयेच्छेत्तव्ये अब्रवीत्कालः ६९ संगिनामेव धर्माधर्मफलं भवति न त्वसंगानामस्माकमित्याशयवानाह नहीति ७० ७१ कर्मैव दयादाः पुत्रवत्तारकंत ह्यन् कर्मसंबंधः कर्मफलयोगः तदेवलक्षणं पुण्यपापवत्ताज्ञापकयस्य तथा ७३ ७४ ७५ ७६ कर्मैव प्रत्ययकारणेषां तान् लोकांस्वर्गनस्कादीन् ७७ ७८ तत्कर्मपु म्शोकप्रदम् ७९ ८० आरव्यायिका फलमाह द्वाप्या एतदिति ८१ ८२ ८३ इत्यानु० टी० प्रथमोऽध्यायः

अनिवार्यस्यापिसुखेर्जयं ऊर्ध्वरेताः करोति गृहस्थस्त्विति धिभक्तं येवतं जयतीत्यातिशय प्रशंसा श्रेयमध्यायः पितामहेत्यादि १ धर्मेणैव अर्थे प्रयोजनं यत्र तादृश
याकथितं सहित किंचिदास्वन्नं शोचन्मिच्छामीत्यर्थः २ तत्त्वेन याथातथ्येन नत्वात्मवपोत्त्वननादिवदभूताथत्वेन ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

युधिष्ठिर उवाच - पितामह गृहं प्राप्तं सर्वशास्त्रविशारदं श्रुत्वा मे महदारव्यानमिदं मतिमतांकरं १ भूयस्तु श्रोतुमिच्छामि धर्मार्थं
सहितं च प. कथं मानं त्वया किंचित्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि २ केन मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः इत्येतत्सर्वमाचक्ष्वत् त्वेनापि च पा
थिव ३ भीष्म उवाच - अत्रापुदाहरतीत्यमितिहासपुरातनम् यथा मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः ४ मनोः प्रजापते राज
न्निश्वाकुरप्रवृत्तः तस्य पुत्रशतं जज्ञे भूपतेः सूर्यवर्चसः ५ दशमस्तस्य पुत्रस्तदशाश्वो नाम भारत माहिष्मत्यामभूद्राजा धर्मात्मा स
त्वविक्रमः ६ दशाश्वस्य सन्तस्त्वासीदाजा परमधार्मिकः सत्योत्पसिदाने च यस्य नित्यं रतं मनः ७ मदिराश्व इति रव्यात् एयित्यां एधि
वीपतिः धनुर्वेदे च वेदे च निरतो यो भवत्सदा ८ मदिराश्वस्य पुत्रस्तद्युतिमान्नाम पार्थिवः महाभागो महातेजो महासत्वो महाबलः ९
पुत्रोद्युतिमतस्त्वासीद्राजाः परमधार्मिकः सर्वलोकेषु विख्यातः स वीरो नामनामतः १० धर्मात्मा क. १५ श्वापि देवराज इवापरः स
वीरस्पतुपुत्रो भूत्सर्वसंग्रामदुर्जयः ११ स दुर्जय इति रव्यातः सर्वशास्त्रभृतां वरः दुर्जयस्येदवपुषः पुत्रो शिवसदृशद्युतिः १२ दुर्योधनो ना
म महानूरुः जाराजर्षिसत्तमः तस्येदं समवीर्यस्य संग्रामेषु निवर्तिनः १३ विषये वासवस्तस्य सम्यगेव प्रवर्षति रत्ने धने च पशुभिः
सस्ये श्वापि एश्वगिधेः १४ नगरं विषयश्चास्य प्रति पूर्णस्तदा भवन् न तस्य विषये चाभूत्कृपणो नापि दुर्गतः १५ व्याधितो वा कृशो वाः
पिभेस्त्रिन्नाभून्नरः क्वचित् रुद्रक्षिणो मधुरवागनसूयुर्जितो द्रियः धर्मात्मा चानृशंसश्च विक्रान्तो थाविकथनः १६ यज्वाचदातो मेधा
वी ब्रह्मण्यः सत्यसंगरः नचावमतादाता च वेदवेदांगपारगः १७ तं नमदा देव नदीपुण्याशीतजलाशिवा चकमे पुरुषव्याघ्रस्वेन भा
वेन प्राप्त १८ तस्यां जज्ञे तदानघां कन्याराजीवलोचनां नाम्नासुदर्शनं प्राजन् रूपेण च सुदर्शना १९ तादृशूपाननारीषु भूतपूर्वासु
धिष्ठिर दुर्योधनसुतायादृशभवद्वरवर्णिनी २० तामग्निश्वकमेसाक्षाद्राजकन्यासुदर्शनाम् भूत्वा च ब्राह्मणो राजन्वरयामास तं
पम् २१ दरिद्रश्चासवर्णश्च ममायमिति पार्थिवः नदित्सति सुतांतस्मै तां विप्राय सुदर्शनाम् २२ ततोऽप्यवितत यज्ञेन शोभूद्व्यवाह
नः ततः सुदुःखितो राजा वस्यमाह द्विजांस्तदा २३ दुकृतं मम किंचुस्याद्भवतां वा द्विजर्षभाः येन नाशं जगामाग्निः कृतं कुपुरुषेष्विव २४

१२ १३ १४ दुर्गतः दरिद्रः १५ १६ १७ १८ १९ चकमे कामयामास २१ असवर्णः अक्षत्रियः नदित्सति नदातुमिच्छति २२ वितते त्रेताग्निसाध्ये नष्टः अदर्शनगतः २३

२५ २६ २७ २८ कल्पशातः २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

नद्यल्पं दुष्कृतं नोस्ति येनाग्निर्नृशमागतः भवता २५ तत्रराज्ञो वचश्च्युत्वा विप्रास्ते भरतर्षभ
नियता वाग्यताश्चैव पावकं शरणयसुः २६ तान्द्रशियाभासतदा भगवान् हृद्यवाहनः स्वरूपं दीप्तिमत्कृत्वा शरदकसमद्युतिः २७
ततो महात्मा तान्द्रहं नो ब्राह्मणर्षभान् वरयास्यात्मनीथयिदुर्योधनसूतामिति २८ ततस्ते कल्पमुत्थाय तस्मै राजे न्यवेदयन्
ब्राह्मणा विस्मिताः सर्वे यदुक्तं चित्रभानुना २९ ततः सराजान् च्छुत्वा वचं ब्रह्मवादिनाम् अवाप्य परमं हर्षतथेति प्राह बुद्धिमान् ३०
याचत चंतं शुल्कं भगवंतं विभावसुम् नित्यं सान्निध्यमिह ते चित्रभानो भवेदिति ३१ तमाह भगवान् भिरेवमस्त्विति पार्थिवम् ततः सा
न्निध्यमुद्रापि मां हिष्मत्यां विभावसोः ३२ दृष्ट्वा हि सह देवेन दिशं विजयता तदा ३३ ततस्तां समलंकृत्य कन्यामाहृतवापसम् ददौ दुर्योध
नो रत्नापावकाय महात्मने ३४ प्रतिजग्राह चाग्निस्तुराजकन्यां सुदर्शनाम् विधिनावेद हृष्टनवसो धारामिवाध्वरे ३५ तस्या रूपेण
शीलेन कुलेन वपुश्च श्रिया अभवत्प्रीतिमान्निगमैवास्या मनोदधेः ३६ तस्या समभवत्पुत्रो नाम्नाग्रेयः सुदर्शनः सुदर्शनस्तूरु
षेण पूर्णदुसं दृशोपमः ३७ शिशुरेवाध्यगात्सर्वपरं ब्रह्मसनातनम् अथोद्यधन्नामन्तुपौत्रगस्यासीसितामहः ३८ तस्या योद्य
वती कन्यापुत्रश्चोद्यरथो भवत् तामोद्यवान् ददौ तस्मै स्वयमोद्यवतीं सुताम् ३९ सुदर्शनाय विदुषेभ्यो र्थे देव रूपिणीम् सगृ
हस्थाश्च मरुतस्तया सह संदर्शनः ४० कुरुक्षेत्रे वसद्राजन्मोद्यवत्या समन्वितः गृहस्थश्चावजेष्यामि मृत्युमित्येव सप्रभो ४१ प्रति
ज्ञामकथोद्दीप्तान् दीप्तजा विशांपते तामथोद्यवतीं राजसुसपावकसूतो ब्रवीत् ४२ अतिथेः प्राक् कूलानेन कर्तव्यं कथंचन ये
न येन चतुष्पत् नित्यमेव त्वया तिथिः ४३ अप्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्या विचारणा एतद्दत्तं मम सदा हृदिसं परिवर्तते ४४ गृह
स्थानां च सुश्रौणिना तिथेर्विद्यते परम् प्रमणं यदि वासौरुवचस्ते मसशांभने ४५ इदं वचनमव्यग्राहदित्वं धारयेः सदा नि
ष्क्रान्ते मयि कल्पाणि तथा सन्निहते नैव ४६ नातिथिस्ते वमन्तव्यः प्रमाणं यद्यहं तु व तमब्रवीदोद्यवती तया मूर्ध्नि कृतांजलिः
नमेत्वहं च न किंचिन्नकर्तव्यं कथंचन ४७ जिगीषमाणस्तु गृहे तदा मृत्युः सुदर्शनम् पृष्टतोऽन्वगमद्राजन्तं ध्रान्वेषीत दासदा

२५ गर्भपुत्रप्रदाने ३१ दृग्भ्यां सहितं स दृशो वचं पूर्णो दीरेव च्छे उपमासा हृद्यं यस्य पूर्णो दुसं दृशोपमः ३६ ३७ ३८ ३९ गृहस्थश्च गृहस्थ एव ४० ४१ प्रतिज्ञामेवा
४३ ४४ ४५ प्रमाणं हितहापकं किंचिन्नकर्तव्यमिति न अपितु कर्तव्यमेव ४६ पृष्टतः तस्या प्रत्यसंगृहे न्वगमत् सदागार्ह
स्थकाले तदा इध्माहरणकाले ४७ ५

१२ बुभूषतासूत्रिमिच्छता १३ १४ इत्यानुशासनिकेपर्वणिटी द्वितीयोऽध्यायः २ ब्राह्मण्यम् १ २ ३ ४ ५ ऋचीकस्यात्मजइत्यत्रअजी
 गतचित्तइतिवाच्यम् सोजीगर्वसमेववसिसृषिमशनआपरीतंतस्यहन्म्यः पुत्रा आसूः शुनः पुच्छः शुनः शोपः शनोलांगूलइतिश्रुतेः शुनः शोपस्यपिताः जी
 गतइत्येवंगमातं कल्पान्तराभिप्रायेणवा इदंज्ञेयम् ६ देवांस्तोषयित्वातेर्मोक्षितः सत्पुत्रतां विश्वामित्रस्यानुसंप्राप्तइतिसंबंधः ७ नाभिवादयतेननमस्कु
 र्हेति अनुस्वारलोपआर्षः देवरातंदेवैर्किंश्वामित्रायं दत्तं तेन च ज्येष्ठं कृतं संतंशाम्रायेनेतिशेषः ८ बंधुभिर्मुक्तः वसिष्ठशापेनचांडालतांगतत्वात्दिव्येन

एवत्तेकथितेपुत्रमयारव्यानमनुत्तमम् यथाहिविजितोमृत्कर्गृहस्थेनपुराभवत् १२ धन्यं वशस्यमायुष्यमिदमारव्यानमुत्तमम् बुभू
 षतामिमत्तव्यंसर्वदुश्चरितापहम् १३ इदंचकथयोद्दिहानहन्त्यहनिभारत रुदरनिस्थचरितंपुण्याल्लोकानवामुयात् १४ इतिश्री
 मंह्याभारु आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मसूदर्शनोपारव्याजं नामद्वितीयोऽध्यायः २ सुधिक्षिरउवाच ब्राह्मण्यं यदिदुष्प्राप्यं
 त्रिभिवर्णैर्नराधिप कथंभ्रामंमहाराजक्षत्रियेणमहात्मना १ विश्वामित्रेणधर्मोत्सन्नब्राह्मणत्वेनरर्षभ श्रोतुमिच्छामितत्वेनतन्मे
 ब्रूहिधितामह २ तंनह्यमितवीर्येणवसिष्ठस्यमहात्मनः हतंपुत्रशतंसद्यस्तपसापिपितामह ३ यातुधानाश्ववहवोराक्षसास्तिग्मते
 जेसः अन्युनाविष्टदेहेनसृष्टाः कालांतकोपमाः ४ महात्कुशिकवशश्चब्रह्मविशतसंकुलः स्थापितोनरलोकेस्मिन्विद्वद्ब्राह्मणसंस्कृतः
 ५ ऋचीकस्यात्मजश्चैवशुनः शोपोमहातपाः विमोक्षितोमहासन्नासकृतामप्युपागतः ६ हरिश्चंद्रः क्रतौदेवांस्तोषयित्वात्मतेजसा
 पुत्रतामंबुसंप्राप्तो विश्वामित्रस्यधीमतः ७ नाभिवादयतेज्येष्ठदेवरातंनराधिप पुत्राः पंचाशदेवापिशप्ताः श्वपचतांगताः ८ त्रिंशं
 कर्षुभिर्मुक्तैश्चाकुः प्रीतिपूर्वकम् अवाक् शिरादिवंतीतोदक्षिणामाश्रितोदिशम् ९ विश्वामित्रस्यविपुलानदीदेवर्षिसेविता को
 शिकोचशिवामुपयाब्रह्मर्षिसरसेविता १० तप्रोविघ्नकरीचैवपंचचूडासंसमता रंभानामाप्सराः शापाद्यस्यशैलत्वमागता ११
 तथैवास्यप्रयाहूध्वावसिष्ठः सलिलेपुरा आत्मानंमज्जयन्श्रीमान् विशापः पुनरुत्थितः १२ तदाप्रभृतिपुण्याहिविपाशाभ्रन्महान-
 दी विरव्याताकर्मणातेनवसिष्ठस्यमहात्मनः १३ वाग्भिश्चभगवान्येनदेवसेनाग्रगः प्रभः स्तुतः प्रीतमनाश्चासीच्छापाच्चैनमसुंचत १४

नीतः ११० पंचचूडाः वलयमेदारुस्याः सा चूडावलयमेदेस्थादितिभेदिनी ११ १२ १३ वाग्भिरिति त्रिंशंकुंयाजयन् विश्वामित्रोवसिष्ठपुत्रैः शप्तः श्वप
 चस्ययाजकस्त्वश्वपचोभविष्यसीतितंशापसृतेकतुंविश्वामित्रः कस्यांचिदापदिश्वजाघनीचौर्येणार्जयित्वापक्तुमारभेताभिंद्रः श्येनरूपेणहृतवान् ताव
 तैवायंशापात्मुक्तोववर्षचईजइति देवसेनानामग्रगः श्रेष्ठः इंद्रः १४ ७ ७ ७ ७ ७

ज्वलितारारूपेण १५ १६ १७ मतंगस्य ब्राह्मण्यं श्रद्धां ज्ञातस्य चंडालस्य यथा महानापितं पसा ब्राह्मण्यमप्राप्य जातं तथैवेतन्मम भ्राति त्वंतु यथा
जातं तथा वदस्व १८ स्थाने युक्तं कथं ब्राह्मण्यं प्राप्तं वा न्विश्वामित्र इति शेषः १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३
श्रूयतां ब्राह्मणेषु पित्र्यं धर्मं च द्रुहृत्त्वगोत्रप्रवर्तकत्वा १ २ ३ ४ वल्लभो नाम ५ प्रसवेन सोमाभिषवनिमित्तेन अथिष्विचार्थी ६ सुतात्सो

धुवंस्योन्तानपादस्य ब्रह्मर्षिणां तथैव च मध्ये ज्वलितो नित्यमुदीचीमाश्रितो दिशम् १५ तस्येतानि च कर्माणि तथा न्यानि च कौरव
क्षत्रियस्येत्यतो जातमिदं कौतूहलं मम १६ किमेतदिति त्वेन प्रब्रूहि भरतर्षभ देहांतरमनासाद्य कथं ब्राह्मणो भवतु १७ एत-
त्त्वेन मे तां सर्वमारव्यातु महासि मतंगस्य यथा तत्त्वेन तथैवेतद्दृष्टस्व मे १८ स्थाने मतंगो ब्राह्मण्यं नालभद्भरतर्षभ चंडालयो नो
जातो हि कथं ब्राह्मण्यमाप्तवान् १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि विश्वामित्रोपाख्याने तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीषु
उवाच श्रूयतां वार्यतत्त्वेन विश्वामित्रो यथापुरा ब्राह्मणत्वं यतस्तातु ब्रह्मर्षित्वं तथैव च १ भरतस्यान्वये चैवाजमीदोनाम पार्थि-
वः बभूव भरतश्चैष्यज्वाधर्मभृतावरः २ तस्य पुत्रो महानासीर्ज्जन्तुन्नामनरेश्वरः दुहितृत्वमनुप्राप्तागंगायस्य महात्मनः ३ तस्या-
त्मजस्तुल्यगुणः सिंधुद्वीपो महायशाः सिंधुद्वीपाच्च राजर्षिर्बलाकाश्वोम्हाबलुः ४ वल्लभस्तस्युतनयः साक्षाद्धर्मदेवापरः कुशि-
कस्तस्युतनयः सहस्राक्षसमद्युतिः ५ कुशिकस्यात्मजः श्रीमान्गगाधिन्नामजनेश्वरः अपुत्रः प्रसवेनार्थविनवासमुपावसत् ६ क-
न्याज्जोसुतात्स्यवने निकसतः सतः नाम्नासत्यवतीनाम रूपेणा प्रतिमाश्रुषि ७ तावत्रे भार्गविः श्रीमाश्रयव नस्यात्मसम्भवः ऋ-
चीक इति विख्यातो विपुले तषसि स्थितः ८ सतामप्रददौ तस्यै ऋचीकाय महात्मने दरिद्र इति मत्वा वैगाधिः शत्रुनिबर्हणः ९ प्र-
त्याख्याय पुनर्याति मब्रवीद्राजसत्तमः शुल्कप्रदीयताम ह्यततो वत्स्यसि मे सुताम् १० ऋचीक उवाच किंप्रयच्छामिराजं
द्रुतभ्यं शुल्के महत्पु दुहितु ब्रूव्यससक्तो माभूत्तत्र विचारणा ११ गाधि उवाच चंद्रशिमप्रकाशानाहयानां वातरहसाम् ए-
कतः श्यामकणानां सहस्रं देहि भार्गव १२ श्रीषु उवाच तत्रः सभृगुशार्दूलश्च्यवनस्यात्मजः प्रभुः अब्रवीद्दुरुणदेवमादि-
त्यपतिमं प्रसाम् १३ एकतः श्यामकणानां हयानां च द्रवचंसाम् सहस्रं वातकेणानां भिक्षेत्वा देवसत्तम १४ तथतिवरुणो देव आ-
दित्याभृगुसत्तमम् उक्त्वा च्यवनेच्छदस्तत्रोत्थास्यति वाजिनः १५

माभिषवोपलक्षिताद्यज्ञात्वन्यद्रव्यविहितात्तादृशावनवासयोग्यैव कन्याजने
७ भार्गवोऽपि गोत्रेऽपि चामयं ८ वत्स्यसि उवाच हेन प्राप्स्यसि १० असुसुको निःसंशयः ११ एकतः एक १२ आदित्यं अदितेः पुत्रं १३ १४ छदच्छा
१५ ६९

ध्यानंमात्रंक्रवीकेन हयानांचंद्रवर्चसाम् गंगाजलात्समुत्तस्योराहस्रविपुलोजसाम् १६ अदूरेकान्यकुञ्जस्यगंगावास्तोरमुत्तमं
 अश्वतीर्थतदद्यामिमानवैःपरिचक्षते १७ ततोवैगाधयेतातसहस्रवाज्जिनाशतमम् ऋचीकःप्रददौप्रीतःशुल्कार्थतपतावर-
 १८ ततःसविस्मिनोराजागाधिःशापेभयेनच ददौतासमल्लकृत्यकन्याभृगुसुतायवै १९ जयाहविधिवत्पाणितस्याब्रह्मर्षिस-
 तसः साचतपूतिमासाद्यपरहर्षमवापह २० सतुतोषत्रब्रह्मर्षिसस्याघृत्तेनभारत छंदयामासचैवेनावरेणवरवर्णिनीम् २१ मा
 चेत्सर्वेष्वचरव्योसाकन्याराजसत्तम अथतामब्रवीन्मातासुताकिंचिदवाङ्मुखीम् २२ ममापिपुत्रिभ्रत्ततिप्रसादकर्तुमर्हेति अ-
 पत्यस्यप्रदानेनसमर्थश्चमहातपाः २३ ततःसाल्वरितगत्यातत्सर्वप्रत्यवेदयत् मातुश्चिकीर्षितराजन्ऋचीकस्नामथाब्रवीत् २४
 गुणवंतमपत्यसाअचिराज्जलयिष्यति ममप्रसादात्कन्याणिमाभूतेप्रणयान्यथा २५ तवचैवगुणश्लाघीपुत्रउत्पत्स्यतेमहान्
 अस्मद्वेशकरःश्रीमान्सत्यमेतद्भवीमिते २६ ऋतुस्नाताचसाश्वत्यत्वंचवृक्षसुदुबरम् परिष्वजेथाःकल्याणिततएवमवाप्स्य-
 थः २७ चरुद्वयमिदंचैवसंत्रपूतशुचिस्मिते त्वंचसाचोपभुजितततःपुत्राववाप्स्यथः २८ ततःसत्यवतीहृष्टामातरंप्रत्यभाषत
 यदृचीकेनकथिततच्चाचरव्योचरुद्वयम् २९ तामुवाचततोमातासुतासत्यवतीतदा पुत्रिपूर्वोपपन्नायाःकुरुष्ववचनमम ३० म
 त्रिथेषुषदत्तस्तेचरुमंत्रपुरस्कृतः एनप्रयच्छमत्वात्त्वमदीयस्यगृहाणच ३१ व्यत्यासवृक्षयोश्चापिकरुवामशुचिस्मिते यदि
 प्रमाणवचनमममातुरनिदिते ३२ स्वमपत्यविशिष्टहिसर्वइच्छुत्यनाविलम् व्यक्तमगवताचात्रकृतमेवमप्रविष्यति ३३ त
 नोमेत्वच्चरोभावःपादपेचसुमध्यमे कथविशिष्टेभ्रातामभूवेदित्येवचितय ३४ तथाचकृतवत्योतेमातासत्यवतीचसा अथ
 गभाविनुप्राप्तेउभेतेवैशुधिष्ठिर ३५ दृक्षागभ्रमिनुप्राप्ताभ्राथोसचमहानृषिः उवाचतासत्यवतीदुर्मनाभृगुसत्तमः ३६ व्यत्यासे
 नोपयुक्तस्तेचरुर्व्यक्तमविष्यति व्यत्यासःपादपेचापिसुव्यक्ततेकृतःशुभे ३७ मयाहिविश्वयद्ब्रह्मत्वच्चरोसन्निवेशितम् क्षत्रवी
 र्यंचसकलचरोतस्यानिवेशितम् ३८ त्रैलोक्यविरव्यातगुणत्वविप्रजनयिष्यसि साचक्षत्रविशिष्टंवेततएतत्कृतमया ३९ व्य
 त्यासस्तु कृतोयस्मात्त्वयामात्राचतेशुभे तस्मात्साब्राह्मणश्रेष्ठमातातेजनयिष्यति ४०

४१ ४२ ४३ क्षत्रियः क्षत्रियवदुग्रकर्मा ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७

५८ ५९ ६० विश्वामित्रात्मजा इति क्षत्रियात् ब्रह्म्यादिनः कथमुत्पन्ना इत्याशंस्याह ऋचीकेनेति चरोपूर्वब्रह्मैवाहितम् अतः क्षत्रबीजोद्भवस्या

क्षत्रियतुग्रकर्माणं त्वं भद्रे जनिष्यसि नहि ते तं कुरुंसाधु मातस्नेहेन भाविनी ४१ साश्रुत्वा शोकसंतसापपातवर्षवर्णिनी भूमोस
त्यवतीरात् नृच्छिन्नेवरुचिरालता ४२ प्रतिलभ्य च सासंज्ञा शिरसा प्रणिपत्य च उवाच भार्या भर्तारं गाधेयी प्राग्वर्षभम् ४३ प्र
सादयत्या भार्या यां मुयि ब्रह्मविदावरं प्रसादकुरु विप्रर्षे न मे स्यात्सुत्रियः सुतः ४४ काममभोग्रकर्मा वैपौत्रो भवितुमर्हति ननु मे
स्यात्सुतो ब्रह्मन्नेष मे दीयतावरः ४५ एवमस्त्विति हो वाच सा भार्या सुमहात्म्याः ततः सा जन्यामास जसदग्नि सुतशभम् ४६ वि
श्वामित्राज नर्यद्वाधि भार्या यशस्विनी ऋषेः प्रसादाद्वाजेद्ब्रह्मर्षे ब्रह्म्यादिनम् ४७ ततो ब्राह्मणतायातो विश्वामित्रो महात्मनः
क्षत्रियः सोप्यथ तथा ब्रह्मशस्यकारकः ४८ तस्य पुत्रा महात्मानो ब्रह्मवशा विवर्द्धनाः तपस्विनो ब्रह्मविदो गोत्रकर्तार एव च ४९
मधुच्छंदश्च भगवान् देवरातश्च वीर्यवान् अक्षीणश्च शकुन्तश्च बभ्रुकालपथस्तथा ५० याज्ञवल्क्यश्च विख्यातस्तथा श्यूणो महा
व्रतः उल्लूको यमतद्भश्च तथा षिः सौधवायनः ५१ वल्गुजघश्च भगवान् गालवश्च महावृषिः ऋषिर्वज्रस्तथाख्यातः सालको यनगव
च ५२ लीलाश्विनारदश्चैव तथा कूर्चामुरवः स्मृतः व्रादुलिर्मुसलश्चैव वक्षोप्रीवस्तथैव च ५३ आद्रिको नैकदृक्चैव शिलायूपः शि
तः शम्भुः चक्रकामातुततन्वो वातघ्नो यो श्वलायनः ५४ श्यामायनो यगाग्भश्च जाबालिः सुश्रुतस्तथा कारीषिरथ संश्रुत्यः परपो
रवतुतवः ५५ महानृषिश्च फणिलस्तथ षिस्ताडकायनः तथैव चोपगहनस्तथ षिश्चासुरायनः ५६ मारुमणिर्हिरण्याक्षो जघा
रिष्वाभ्रवायणिः भूतिर्विभूतिः सुतश्च सुरकृत्तु तथैव च ५७ अरालिन्नाचिकश्चैव चापेयो ज्ञयनो तथा नवतनुर्वक्रनखः सयनो य
तिरेव च ५८ शंभोरुहश्चारुमन्स्यः शिरीषो चाथ गार्दभिः ऊर्जयो निरुदापेक्षी नारदी च महानृषिः ५९ विश्वामित्रात्मजाः सर्वे
मुनयो ब्रह्मवादिनः तथैव क्षत्रियो भूजन् विश्वामित्रो महात्मनः ६० ऋचीकेनाहित ब्रह्मपुरमेतद्युधिष्ठिर गतत्ते सर्वमारव्यात-
तत्त्वेन भरवर्षभ ६१ विश्वामित्रस्य वैजन्मसोमसूयाग्नि तेजसः यत्र यत्र च स देहो भूयस्ते राजसत्तमं तत्र तत्र च मां ब्रूहिच्छेतास्मि
तुषसशयान् ६२

पि ब्राह्मण्यलाभो जातः बीजापेक्षया संस्कारस्य बलवत्त्वात् तथाहि दावाग्निदग्धेभ्यो वैत्रबीजेभ्यः कदलीकांडोत्पत्तिसु
दाहं इति न ब्राह्मण्यं क्षत्रियाद्ये स्तपः को द्रापिलभ्यते विश्वामित्रस्य कन्धमिमात्रा ब्रह्मोदनाशनात् ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७

इति श्रीमहाभारते आनुशासिके पर्वणि धर्मशास्त्रे चतुर्थोऽध्यायः ४ एतदुच्यते अपि ब्राह्मण्यं आनृशंस्यं विना व्यर्थं मित्याशयवान् आनृशंस्याध्यायमा
 रभते आनृशंस्येति १ २ विषये देशे कांडबाणं ३ तत्रमृगयायां ४ दुर्वारितास्त्रेण दुर्वार्यशस्त्रेण निमित्ताल्लक्ष्यात् चपलश्चलितदृषुर्यस्य-

इति श्रीमहाभारते आनुशासिके पर्वणि धर्मशास्त्रे चतुर्थोऽध्यायः ४ युधिष्ठिर उवाच आनृशंस्यस्य धर्मज्ञगु
 णान् भक्तजनस्य च श्रातुमिच्छामि धर्मज्ञतन्मे ब्रूहि पितामह १ श्रीशुभ उवाच अत्राप्युदाहरतीममितिहासपुरातनम् वास
 च स्वचसवादेशकस्य च महात्मनः २ विषये काशिराजस्य यामान्ति क्रम्य लुब्धकः सविषकांडमादाय मृगयामास वै मृगम् ३ तत्र
 चाभिषलुब्धेन लुब्धकेन महावने अविदूरे मृगान् दृष्ट्वा बाणः प्रति समाहितः ४ तेन दुर्वारितास्त्रेण निमित्तचपलेषुणा महान्वनत
 रुस्तत्र वृद्धीमृगजिघासया ५ सतीक्ष्णविषदिग्धेन शरेणातिबलात्सतः उत्सृज्य फलपत्राणि पादपः शोषमागतः ६ तस्मिन् दृ
 क्षेन रथाभूते कोटरेषु विरोषितः नजहाति शक्री वासतस्य भक्त्या वनस्यते ७ निष्प्रचारो निराहारो ग्लानः शिथिलवागपि कृतज्ञ
 सहृद्वक्षेण धर्मात्मा सोप्यशुष्यत ८ तमुदारमहामत्त्वमतिमानुषचेष्टितम् सम्पदुःखसुरवदृष्ट्वा विस्मितः पाकशासनः ९ त-
 तं श्वितामुपगतः शक्रः कथमयं हिजः तिर्यग्योनावसंभो व्यभानृशंस्यमवस्थितः १० अथवानुत्रचित्यहि अभवद्वासवस्य तु प्राणिना-
 मपि सर्वेषां सर्वेषु च दृश्यते ११ ततो ब्राह्मणवेषेण मानुषरूपमास्थितः अवतीचमही शक्रस्तपक्षिणमुवाच ह १२ शुकभो-
 प्राक्षिणां श्रेष्ठदाक्षेयीसुप्रजात्त्वया पृच्छेत्वा शक्रमेतत्त्वकस्मान्नत्यजसिद्धमम् १३ अथपृष्टः शक्रः प्राह मूर्धासमन्निवाद्यतम्
 स्वागतं देवराजत्वं विज्ञातस्तपसामया १४ ततो दशशताक्षेण साधुसाध्वितिभाषितम् अहो विज्ञानमित्येवं मनसा पूजितस्म-
 तः १५ तमेव शक्रमक्रमाणां शक्रपरमधार्मिकम् विजानन्नपिता प्रीतिं प्रच्छुत्बलसूदनः १६ निघ्नन्मफलशक्रमशरुण्यपतत्रि
 णाम् किमर्थं सेवसेवृक्षं यदा महदिदं वनम् १७ अन्येपि बहवो वृक्षाः पत्रसंच्छन्नकोटराः शक्राः पर्याप्तसंचाराविद्यते स्मिन् महा-
 वने १८ गतायुषसामर्थ्यक्षीणसारहतंश्रियम् विमृश्य प्रज्ञयाधीरजहीमस्थविरद्रुमम् १९ श्रीशुभ उवाच तदुपश्रुत्य
 धर्मात्मा शक्रः शक्रेण भाषितम् सूदीर्घमतिनिश्वस्य दीनो वाक्यमुवाच ह २० अनतिक्रमणीयानि देवतानि शचीपते यत्राभवत्
 वप्रश्नस्तन्निबोधस्वराधिप २१

तेन ५ दिग्धेन लिङ्गेन ६ ७ ८ ९ हिजः पक्षी आनृशंस्यं परदुःखेन दुःखित्वं १० चित्यं आश्रयं सर्वेषां
 तिर्यगादीनां सर्वत्रजातो सर्वरूपानेषु र्यादिकं ११ १२ दाक्षेयी दक्षदोहित्री शक्रीनाम १३ तपसाज्ञानदृष्ट्या १४ १५ ता प्रीतिं दृक्षेनत्सौहादं १६ १७

२२ अनुक्रोशयुक्त्यापि त्वैवे फलस्य जन्मन इति शेषः २३ २४ संग्रह्यात् संग्रह्यात् अतः संयच्छेत् त्वत्वात् २५ अद्य अस्मात्पर्यक्तान्ते २६ २७ संभव-
सम्यगेष्वर्थवचने २८ २९ ३० आनुशस्यफलमाह शकश्चेति ३१ आख्यायिकाज्ञानपर्यमाह एवमिति ३२ इति श्रीमहाभारते आनुशास-
निके पर्वणि टीकायां पंचमोऽध्यायः ५७ पितामहदेव्यादिरध्यायः देवमूलमपीदं सर्वं पुरुषकारादृतेन सिध्यतीति अवश्यं पुरुषकारे भागसोऽस्ति ना-

अस्मिन् हं दुपेजातः साधुभिश्च गुणैर्युतः बालभावेन संग्रहः शत्रुभिश्च न धर्षितः २२ किमनुक्रोशयैवे फलस्य मुत्यादयस्मिमेनघ आ-
नृशस्याभियुक्तस्य प्रकृतस्यानन्यगस्य च २३ अनुक्रोशो द्विसाधुना महद्दुर्मस्य लक्षणम् अनुक्रोशश्च साधुना सदा प्रीतिप्रयच्छ-
ति २४ त्वमेव देवतेः सर्वेः पूच्छसे धर्मसंशयात् अतस्त्वं देवदेवानो माधिपत्ये प्रतिष्ठितः २५ नाहं समासदस्त्रोक्षद्रमत्या जयितुं चि-
रात् समर्थमुपजीव्य मत्यजेयं कथमद्य वै २६ तस्य वाक्येन सोम्येन हर्षितः पाकशासनः शकप्रोवाच धर्मात्मा आनृशस्येन तोषितः
२७ वरं वृणीष्वेति तदा स च वरे वरं शकः आनृशस्य परो नित्यं तस्य वृक्षस्य संभवम् २८ विदित्वा च नृदाभक्तितां शकेशीलं संपदम्
प्रीतः क्षिप्रमश्रेष्ठं ममृतेनावसिक्तवान् २९ ततः फलानि पत्राणि शाखाश्चापि मनोहराः शकस्य हृदभक्तित्वाच्छ्रीमन्तां प्राप स द्रु-
मः ३० शुकश्च कर्मणा तं न आनृशस्येन तेन वै आयुषोते महाराज प्राप शकस्य लोकताम् ३१ एवमेव मनुष्येऽभक्तिमत्समाश्रि-
तः समर्थसिद्धिं लभते शकः प्राप्य यथाद्रुमः ३२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शकवासवसंवादे पंचमोऽध्या-
यः ५७ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद देवपुरुषकारे च किं सिच्छेत् छतरं भवेत् १ भीष्म उवाच अ-
त्राप्युदाहरतो ममिति हासपुरातनम् वसिष्ठस्य च संवाद ब्रह्मणश्च युधिष्ठिर २ देवमानुषयोः किं सिक्तुर्मणोः श्रेष्ठमित्युत पुरा-
वसिष्ठोऽप्येवं वृत्तं पितामहमपूच्छतं ३ ततः पद्मोद्भवो राजर्षिर्देवदेवः पितामहः उवाच मधुरं वाक्यमथैव हेतुभूयितुम् ४
ब्रह्मेवाच ॥ नाबीजजायते किञ्चिन् न बीजं न विना फलम् बीजाद्बीजमप्यप्यपि बीजादेव फलस्मृतम् ५ यादृशं वपते बीजक्षेत्र-
मांसाद्य कर्षकः सुकृते दुःकृते वा शिवाद्दृशालं भूते फलम् ६ यथा बीजविना क्षेत्रमुत्तमं भवति निष्फलम् तथा पुरुषकारेण विना
देवैर्न सिध्यति ७ क्षेत्रपुरुषकारस्तु देवबीजमुदाहृतम् क्षेत्रबीजसमायोगात्ततः सस्यसमृध्यते ८

युतित्वमित्येवंपरः ह्योः श्रेष्ठयोर्मध्ये किञ्चित् श्रेष्ठमित्यर्थः १ २ देवप्राक्कर्मसांत्तुषंसाप्रतिकर्म ३ ४ देवश्रेष्ठ्यमाह नाबीजमिति ५
सुकृते बीजभूते सति ६ पुरुषकारश्रेष्ठ्यमाह यथेति ७ उद्यमापेक्षया माह क्षेत्रमिति ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

सिद्धांतः कर्मणोऽप्यनुष्ठानं चैवैतन्निरूपितं १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

कर्मणः फलनिर्वाहनिस्वयमशनाति कारकः प्रत्यक्षे दृश्यते लोके कृतस्याप कृतस्य च ९ शक्येन कर्मणा गौरव्यं दुःखं पापेन कर्मणा
 कृतं फलनिर्वाहना कृतं सुख्यते क्वचित् १० कृती सुखं च लभते प्रतिष्ठा भाग्यस्युताम् आकृती लभते भ्रष्टः क्षते क्षारावसेवनम्
 ११ तं पश्य रूपमो भाग्यरत्नानि विविधानि च प्राप्यत कर्मणा खं वनदेवाद कृतान्मना १२ तथा स्वर्गश्च भोगश्च निष्ठाया च मनीषिता
 सर्वपुरुषकारेण कृते ते होय लभ्यते १३ ज्योतीषि विदुः शाना गायक्षाश्च डाकं नारुताः सर्वपुरुषकारेण मानुष्या देवता गताः १४ अर्थो
 वारि मंत्रं वृगो वा ऐश्वर्यं वा कुला नितम् श्रीश्चापि दुर्लभाः प्रीतिस्तथैवा कृतकर्मणिः १५ शोचिन लभते विप्रः क्षत्रियो विक्रमेण तु वैश्यः
 पुरुषकारेण शूद्रः शत्रुशय्याश्चियम् १६ नादानारंभजत्यथानक्रीबनापि निष्क्रियम् नाकर्मशालनाशरतथानिवातपस्विनम् १७
 येन लोकात्त्रयः सृष्टा देव्याः सवाश्च देवताः सागपभगवान्निष्ठाः समुद्रं तथैतत्तपः १८ स्वचेत्कर्मफलं न स्यात्सर्वमेवा फललभित
 लोको देवं सुमालस्य उदासीनो भवेन्ननु १९ अकृत्वा मानुषकर्म यो देवमनुवर्त्तते वृथाश्चाभ्यति स प्राप्यपति क्रीबमिवागना २० नत
 थामानुषे लोके भयमस्ति शक्यं भाशं भे यथात्रिदश लोके हिषयमन्येन जायते २१ कृतः पुरुषकारस्तु देवमेवानुवर्त्तते न देवमकृते
 किंचित्कस्यचिदनुमहति २२ यथास्याना न्यनित्यानि दृश्यते देवतेश्चपि कथं कर्मविना देवस्यास्यति स्थापयिष्यतः २३ न देवता
 नि लोके स्मिन्व्यापारयान्तिकस्यचित् व्यासगजनयत्युग्रमात्माभिभवशक्या २४ कर्पीणा देवतानां च सदा भवति विग्रहः कस्य
 वाचात्थं देवं स्याद्यतो देवं प्रवर्त्तते २५

कृते कर्माभावे सति आकस्मिकनिधिल्लाभादावपि किंचित्कर्मस्यैवेति भावः २२ यथे
 ति स्थानानि इंद्रादिलोका अप्यनित्याः इयंते तारा रूपिणां देवानां मधः पातदर्शनादित्यर्थः कर्मविना पुण्येन कर्मणा विना देवं देवसमूहः कथं
 स्यास्यति देवमपि कर्ममूलमेवेत्यर्थः २३ व्यापारपुण्यरूपयाति अनुभादेन उग्रधर्मविघ्नकरम् २४ विग्रहो वैरं तथा हि कर्पीणात्प
 सि देवा विघ्नमाचरति ऋषयश्च च्यवनादय इंद्रादीनामभिभवं कुर्वतीति लोके प्रसिद्धम् यद्यप्येवं कर्मपरत्वं देवर्षिणां मस्ति तथापि अदेवं
 देवाभावो न वक्तुं शक्य इत्यर्थः २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

अत्रमानमाहकथामिति यतोयस्माद्देवं प्रवर्तते कस्य कर्मणोपि देवं विना कथमुत्पत्तिः स्यान्न कथमपि पुण्यवत एव धर्मप्रवर्तते धर्माच्च पुण्यं वर्द्धते अ
न्यथा सर्वेपि धर्मप्रवर्तते रन्ति न्यर्थः एवं लोकवदेव स्वर्गमिगुणाः श्रेष्ठाः यथा ब्रह्मधनो भूयसावाणिज्येन भूयांसं लाभं लाभतेनेतर इति वदेतदिति भावः
२५ आत्मेति एवं प्रवृत्तेरपि देवाधीनत्वेपि कर्मैव कर्तव्यमित्यर्थः कृतस्य पुण्यपापादेः २७ कृतमिति पुण्यमपि पापेन प्रतिहन्यते पापमपि पुण्येन
तितयोः फलपथोक्तं स्वर्गनरकवानश्राप्नोतीत्यर्थः २८ शरणं गृहं यथा त्वस्तनोः पराधः स्वस्तेनेन सत्कारेणापनीयते एवं देवमपि पुण्यातिशयात्प्रतिह

कथं तस्य ससुत्पत्तिर्द्युतो देवप्रवर्तते एवं त्रिदशलोकेपि प्राप्यते ब्रह्मवोगुणाः २६ आत्मेव त्वात्मनो बंधुरात्मेवरिपुरात्मनः आत्मेव त्वा
त्मनः साक्षी कृतस्याप्यकृतस्य च २७ कृतचाप्यकृतकिंचित्कृते कर्मणि मिच्छति सुकृतदुःकृतकर्मनयथार्थप्रपद्यते २८ देवानां शर
णं पुण्यसर्वं पुण्यैरेवाप्यते पुण्यशीलनरप्राप्यकिं देवं प्रकरिष्यति २९ पुराययाति विभ्रष्टश्चावितः पतितः क्षितौ पुनरारोपितः स्व
र्गं देहि त्रैः पुण्यकर्मभिः ३० पुंस्तु वाश्च राजर्षिर्द्विजैरभिहितः पुरा ऐल इत्यभि विख्यातः स्वर्गं प्राप्नोमहीषुतिः ३१ अश्वमेधादि
भिर्ब्रह्मैः सन्कृतः क्रोशलाधिपः महर्षिशापात्सोदासः पुरुषादत्वमागतः ३२ अश्वत्यामाचरामश्वमुनिपुत्रो धनुर्द्वारो नगच्छतः
स्वर्गलोकं सुकृतेनेह कर्मणा ३३ वसुधैव कुटुम्बकमिति श्रुत्वा द्वितीय इव वासवं मिथ्याभिधानेनैकेन रसात्तलतलगतः ३४ बलिर्वैशेच
निर्बद्धो धर्मपाशेन देवनेः विष्णोः पुरुषकारेण पातालसदनः कृतः ३५ शक्रस्येदं चरणं प्रस्थितो जनमेजयः द्विजस्त्रीणां वध
कृत्स्वामिं देवेन नवारितः ३६ अज्ञानाद्ब्राह्मणं हत्वा स्पृशेत् बालवधेन च वैशंपायनविप्रर्षिः किं देवेन नवारितः ३७ गोप्रदानेन
मिथ्याच ब्राह्मणं भ्यामहामखे पुरानृगश्च राजर्षिः कृकलासत्वमागतः ३८ धुंधुमारश्च राजर्षिः सत्रेष्वेव जरागतः प्रीतिदायप
रित्यन्यसुष्वाप्रसंगिरिक्वने ३९ पांडवानां तदराज्यं धार्तराष्ट्रिर्महाबलैः पुनः प्रत्याहृतं चैव न देवाद्भुजसंश्रयात् ४० तपोनिय
मसंयुक्ता मुनेः संशितव्रताः किते देवबलाच्छापमुत्सृजतेन कर्मणा ४१

विपर्ययेति दृष्टान्माह अश्वेति ३२ ३३ मिथ्याभिधानेन व्रीहीजश्रुतिरप्रमाणमित्यन्वयवशेषेण रसात्तलस्य भूमेस्तलमशोभागं ३४ ३५ पापमपि
तेजोयसानदोषान्येन्या इशक्रस्येति हास्याचरणं द्विजस्त्रीदुषणं कर्म कृत्वा प्रथित इति संबंधः ३६ ३७ पुण्यमपि केषांचिन्नत्राणायेत्याह गो
प्रदानेनेति कृकलासत्वसंरत्नम् ३८ प्रीतिदायं देवे देवैर्नवरं सुष्वापसन्नफलनामवानित्यर्थः ३९ न देवात् प्रत्याहृतं मपितु मुजसंश्रयादेवेत्य-
र्थः ४० किं देवबलाच्छापमुत्सृजतेन कर्मणा न अपितु कर्मणो बोद्धव्यं जनेन तु त्वेव बलादित्यर्थः ४१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

पापं प्रापिनं प्रतिस्वर्गं देवयतीर्दिक् गुणजाते लोके प्राप्य उपेत्यापितं उत्सृजते इति योजना नथाचाप्राणकः देवेन दत्तं कर्मणा नाशितमिति एतदेव स्पष्टयति
 लोभेति ४२ देवस्य कर्माधीनत्वमाह द्वाभ्यां यथेति ४३ ४४ कर्महीनः पाकरत्यागवप्रवृत्तेः सुनिहितपातालस्थनिधिं नित्ययुक्तं अजनादिसाधनोद्यु-
 क्तः ४५ व्ययगुणः स्वभावो यस्य तं रिक्तं व्ययगतमिति पाठेऽपि स एवार्थः निर्द्धनत्वान्नेरेत्युक्तमपि साधु कर्मणा सदाचारेणानिमित्तेन अद्भेकप्रियादे-
 वाः संश्रयंते स्वभावगार्थमुपजीवन्तीत्यर्थः तत्तश्च श्रेष्ठैः फलेरेतं योजयन्तीत्याह भवतीति विशिष्टत्वमेवाह बद्धिनि समृद्ध्या उपेतं गृहाणि गृहबहुत्वमा-
 र्थं पितृवनभवनाभ्रंशमशानगृह तुल्यं अमराणां अमरैः ४६ विकर्मा कर्महीनः न च फलतिफलत्स्यादिकं न प्राप्नोति नापिकेवलं देवं विमार्गं गामिनं नरं व्य-
 पनयति विमार्गो तत्र अश्रयं नयति अतएवं देवे प्रभुत्वं नास्ति किंतु देवं कर्तृ कर्मसंयाति पुरुषकारमनुसरति गुरुशिष्य इवेत्यर्थः अतएव पुरुषकारः यत्र यत्र

पापमुत्सृजते लोके सर्वं प्राप्य सुदुर्लभम् लोभमेहसमापन्नं न देवं त्रायते नरम् ४२ यथाग्निः पवनोद्भूतः सुसूक्ष्मोऽपि महान्मवे-
 त् तथा कर्मसमायुक्तदेवसाधुविवर्द्धते ४३ यथा तैलक्षयादीपः प्रन्हासमुपगच्छति तथा कर्मक्षयाद्देवो प्रन्हासमुपगच्छति ४४
 विपुलमपि धनो धं प्राप्य भोगान्स्त्रियो वा पुरुष इह न शक्तः कर्महीनो हि भोक्तुम् सुनिहितमपि चार्थं देवैरेतस्य माण पुरुष इह म-
 हात्मा प्राप्नुते नित्ययुक्तः ४५ व्ययगुणमपि साधु कर्मणा संश्रयंते भवति मनुजलोका इव लोको विशिष्टः बृहतरसुसमृद्ध्यामा-
 नुषाणां गृहाणि पितृवनभवनाभ्रं दृश्यन्ते चामराणाम् ४६ न च फलति विकर्मा जीवलोके न देव व्यपनयति विमार्गं नास्ति देव प्र-
 भुत्वं गुरुमिव हतमग्न्यं कर्म संयाति देवं नयति पुरुषकारः संचितस्तत्र तत्र ४७ एतत्ते सर्वं भारव्यातं मया वै सुनिस्तम फ-
 लं पुरुषकारस्य सदा स दृश्यत त्वतः ४८ अस्युत्थाने न देवस्य समारब्धेन कर्मणा विधिना कर्मणा चैव स्वर्गमागं भवाप्नुयात्
 ४९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मदेवपुरुषकारनिर्देशो नाम षष्ठोऽध्यायः ६

विषये संचितः सम्यगनुष्ठितः तत्र

तत्र देवं नयति आविर्भावयति पुरुषकारेण सिद्धे र्थे लोको देवानु कूल्या देतस्मिद्धमिति वदतीत्यर्थः गुरुमित्यत्र अनुपहतमदीनं कामकारिणं देवमिति पा-
 ठे कामकारेण इच्छया यत्र पुरुषकारः संचितस्तत्रैव देवं अदीन्यनुपहतं चेति नयति जापयतीत्यर्थः ४७ सदृश्यसम्यक्योगजदृष्ट्याऽनुभूय ४८ ननु क-
 षिपर्जन्यन्यायेन देवापेक्षा कर्मसिद्धिर्न कर्मापेक्षं देवमिति प्रत्यक्षं तत्कथं विफरीतमुच्यत इत्याशंक्याह अप्रीति देवस्य प्राक्कर्मणः अस्युत्थानव्यापारे हि
 विधेः संचितरूपेणावस्थानं एकैः प्रोगार्थसमारभरूपो द्वितीयः तत्र समारब्धेन उत्थानेन तदनु कूलन कर्मणा च गेहिकफलमाप्नुयात् विधिनाशास्त्रेण कर्म-
 णा च तदनुसारिणा स्वर्गमार्गमवाप्नुयात् देवाधीनो भोगः कर्माधीनः संचय इति निष्कर्षः कृत्वा दावपि देवप्रतीक्षणां का पुरुषकर्म संचनादिनापि फलस्योत्पाद-

यितुं शक्यत्वादिति श्रावः ४९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके षष्ठोऽध्यायः ६

अद्विषन्गोतमीवारीन् ज्ञात्वा दुःखं स्वदोषजम् ज्ञात्वापि दारान्तिथीं तुं दर्शनं इवार्चयन् १ ब्राह्मण्यं दुर्लभं जानन् विश्वामित्रनिदर्शनात् आनृशंस्यपरो धर्म इति यः शकवस्थितः २ देवेन वृक्षते देह इति धर्म इति यत्नवान् धर्मविक्रारी षट्सूक्तो धर्मोऽथि मुनिनोच्यते ३ धर्मात्सुरवभवतीत्युक्तं तत्र को धर्मः किं फल इति जिज्ञासुर्युधिष्ठिर उवाच कर्मणा मिति १ गतिः फलं येन कर्मणा प्रेत्यभावे मरणोत्तरं देहांतरप्राप्ते २ येनेति मनसा कृतस्य कर्मणः फलं मनसैव स्वप्नादौ भुंक्ते कायेन कृतस्य फलं कायेनैव भुंक्ते जाग्रदादावित्यर्थः ३ अवस्थायां वात्ययो वनादि रूपायां आपद्यनापदिवा ४ नेति नाशो नैष फल्यं अस्य कर्तुः साक्षिणां भ्रात्रे हि हृदयैव स्यान्नुत्तरसत्वे इति भावः ५ दद्यादप्यागंतायेति शेषः ६ महत् अपरिमितं ७ वानप्रस्थधर्माणां फलान्याह स्थंडिलेषु

युधिष्ठिर उवाच कर्मणां च समस्तानां शतानां भरतर्षभ फलानि महतां श्रेष्ठं ब्रह्मि परिपृच्छतः १ श्रीश्रु उवाच हंतते कथं यिथ्यामियुन्मापुच्छं सि भारत रहस्ययदृषीणां तु तच्छृणु यद्युधिष्ठिर यागतिः प्रीयते येन प्रेत्यभावे चिरेषिता २ येन येन शरीरेण ग्रन्थं कर्म कर्तव्यः तेन तेन शरीरेण तत्तत्फलमुपाप्नुते ३ यस्यायस्यामवस्थायायत्करोति शतशतशतम् तस्यां तस्यामवस्थायां भुंक्ते जन्मनि जन्मनि ४ न नश्यति कृतकर्म सदापचोदियैरिह ते ह्यस्य साक्षिणो नित्यं षष्ठ आत्मा तथैव च ५ चक्षुर्दद्यान्मनो दद्याद्वाचं दद्याच्च सूनुताम् अनुव्रजेदवामीतस्य ज्ञः पंचदक्षिणः ६ यो दद्यात्परिक्षिप्तमन्मध्वनिवर्तते श्रान्ताया दृष्टपूर्वाय तस्य पुण्यफलमहत् ७ स्थंडिलेषु शीयानानागृहाणि शयनानि च चौरवत्कलसवीते वासांस्याभरणानि च वाहनानि च यानानि यो गात्पनितपो धने अग्नीनुपशयानस्य राज्ञः पौरुषमेव च ८ रसानाश्रितिसंहारे सोभाग्यमनुगच्छति आमिषप्रतिसंहारे पशून्सुत्रांश्च विंदति ९ अघाकशिरास्तु यो लंबुदुदवासचयो वसेत् सततं चैकशायी यः स लभेते श्रितां गतिम् १० पाद्यमास नमस्त्वथ दीपमुन्न प्रतिश्रयम् दद्यादतिथिपूजायं सयज्ञः पंचदक्षिणः ११ वीरासनवीरशय्यावीरस्थानमुपागतः अक्षयास्तस्य वैष्णवैकाः सषकापगमास्तथा १२ धनलभते दानेन मोनेनाज्ञादिशाफते उपभोगाश्च तपसा ब्रह्मचयेण जीवितम् १३ रूपमश्वर्यमारोप्य महिसा फलमश्नुते फलमूर्लाशिनो राज्ञ्यं स्वर्गः पणमिना भवेत् १४ प्रायोपवेशिनो राज्ञ्यं सर्वत्र सुरवमुच्यते गवा द्युः शाक्रीदीक्षायां स्वर्गशामी तुणाशनः १५

स्यादिना ८ योगात्मनियोगयुक्तचित्ते ९ १० एकशायी ब्रह्मचर्यवान् ११ १२ वीरा आसने स्मिन्निति वीरासनं रंगदेशं उपेत्य वीरशय्यां तद्दीर्घनिद्राचश्राप्य वीरस्थानं स्वर्गलोकं यउपागतो भवति तस्याक्षयालोक इत्यर्थः १३ आक्षीं अग्निच्छिन्नामिति शेषः तस्य साकृच्छ्रादिना जीवित आयुः १४ १५ आक्रीदीक्षायां शाकमात्राशननियमे १६ १७ १८ १९

स्त्रियस्त्रियं त्यक्त्वेत्यर्थः कृतं सर्वं लयं सत्यं सकल्पमिति यावत् दीक्षया यत्नेन १७ सदाग्निः अविच्छिन्नाग्निहोत्रः मनुगायत्र्यादिमंत्रं पाठांतरे मेरुसाधनंत
 पोविशेषः अनाशकेहितमेतिमेध्याशनेऽनशमेया १८ द्वादशवर्षिक्यां दीक्षायां उपवासव्रतार्थं क्षीराद्याहारं व्रतं च पयोब्राह्मणस्य व्रतं यवागूराजन्यस्या
 मिश्रावेपथ्यस्येति श्रुतिप्रसिद्धं अभिषेकं द्वादशवर्षिकं कर्त्तव्यं नवा वीरस्थानात्स्वर्गादिपिविशिष्यते ब्रह्मलोकप्रदमेतत् इत्यमित्यर्थः १९ कायिकं धर्ममु
 क्त्वावाचिकमाह अधीत्येति २० मानसं धर्मं विवृणोति २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ मंत्रोच्चारणजिगीषाद्यर्थं वृथा सोमाग्नि

स्त्रियं स्त्रियं वपुः कृत्वा वायुपीत्वा कृतं लभेत् स्वर्गसत्येन लभते दीक्षया कुलमुत्तमम् १७ सलिलाशीभवेद्यस्तु सदाग्निः संस्कृतो द्वि
 जः मनुसाधयतो राज्यं नाकप्रष्टमनाशके १८ उपवासं च दीक्षायां अभिषेकं च पार्थिवं कृत्वा द्वादशवर्षाणि वीरस्थानाद्विशिष्यते
 १९ अधीत्य सर्वं वेदान्त्रैः सद्यो दुःखाद्विसुच्यते मानसं हि चरन् धर्मस्वर्गलोकमुपाप्नुते २० यो दुस्त्यजादुर्मतिभियान्जीर्यति जी-
 र्यतः यो सो प्राणातिको रोगस्तात्स्थानात् यजतः सुरवम् २१ यथा धेनुसहस्रेषु वत्सो विदति मातरम् एव पूर्वकृतकर्मकर्तारमनुगच्छ-
 ति २२ अन्वो ह्यमानानियथा पुण्याणि च फलानि च स्वकालनातिवर्तते तथा कर्मपुराकृतम् २३ जीर्यति जीर्यतः केशादता जीर्यति जीर्य-
 तः चक्षुःश्रोत्रे च जीर्यते तृष्णो कान्तु जीर्यते २४ येन प्राणातिपितरं तेन प्रीतः प्रजापतिः प्रीणातिमातरं येन पृथिवी तेन पूजिता येन
 प्रीणात्पुष्याध्यायं तेन स्यात् ब्रह्मपूजितम् २५ सर्वे तस्या दत्ता धर्मा यस्य ते त्रय आदृताः अनादृतास्तु यस्य ते सर्वास्तस्या फलाः क्रि-
 याः २६ वैशंपायन उवाच शौचास्ये तद्वचः श्रुत्वा विस्मिताः कुरुपुंगवाः आसन् प्रदृष्टमनसः प्रीतिमनोभवस्तदा २७ यच्च
 त्रेभवति वृथो फयुज्यमानो यन्सोमेभवति वृथा भिषूयमाणे यच्चाग्नेो भवति वृथा भिहूयमाने तत्सर्वं भवति वृथा भिधीयमाने २८
 इत्येतद्विषिणा प्रोक्तमुक्तवानस्मि यद्विप्रो शक्रो शक्रमफलप्राप्तो किमतः श्रोतुमिच्छसि २९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके
 पर्वणि दानधर्मकर्मफलकोषपरव्याने सप्तमोऽध्यायः ७ युधिष्ठिर उवाच केपूज्याः केन मस्कार्याः कान्मस्यसि भारत एतन्मोस
 र्वं मान्स्वयेभ्यः स्पृहयसे नृप १ उत्तमापद्गतस्यापि यत्र ते वर्तते मनः मनुष्यलोके सर्वे स्मिन् यदमुत्रेह चाप्युत २

षवो दक्षिणां विना वृथा होमो मंत्रविना वृथा एते स्त्रियभिर्यत्पापं तत्सर्वं भिष्यायादि नो भवतीत्यर्थः २८ प्राणैः प्रास्यर्थं २९ इति श्रीमन्महा-
 भारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ ४ ५ केपूज्या इत्यादिना पूर्वोक्तधर्मान् विवृणोति तत्रापि चक्षुर्दद्यादित्यादिना-
 आतिथ्यं कर्त्तव्यमुक्तं द्विवृणोत्यध्यायेन १ यदमुत्रेह च हितं न हृदे नतिशेषः २ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

ब्रह्मआनंदात्मा स्वर्गः सत्यं संकल्पत्वादिति सिद्धिः तपः स्वाध्यायसाधनं च स्वर्गस्य यस्तमात्मानमनुविद्यविजानाति सर्वाश्च लोकानामोति सर्वश्रामा
निति श्रुतेः सस्वप्रत्ययः ३ ४ अक्षरं ब्रह्म तद्विदाम् ५ हंससंघं दृष्ट्वा क्षीरनीरयो रिवत्त्वा नात्मनो विवेचनात् ६ नृपतौ नृपतेः समीपे उच्चरिताः ७
९ अनुसूयितं असूया कर्ज्येयथा स्यात्तथा १० ११ ब्राह्मणकः कुत्सितब्राह्मणोऽपि यद्यहं स्यां धन्यः किमुत कुले जातः १२ १३ १४ १५

श्रीशुभ्र उवाच . स्पृहयां मिद्विज्मतिभ्यो येषां ब्रह्म परमं येषां स्वप्रत्ययः स्वर्गस्तपः स्वाध्यायसाधनम् ३ गणां बालाश्च वृद्धाश्च पि
तृपैतामहीधुरम् उद्धंति नसीदंति तेभ्यो वै स्पृहयाम्यहम् ४ विद्यास्य भिदिनीतानां दातानां मृदुभाषिणाम् श्रुतवृत्तोपपन्नानां सदा
क्षरविदां सताम् ५ ससत्सु वदतातात हसानामिव संघशः मंगल्यरूपा रुचिरा दिव्यजीसुतनिःस्वनाः ६ सम्यगुच्चरिता वाचः श्रुय
ते हियुधिष्ठिरः शश्रूषमाणे नृपतौ प्रत्यचेह सुरवावहाः ७ ये चापि तेषां श्रोतारः सदा सदासिसमताः विज्ञानगुणसपन्ना स्तेभ्यश्च स्पृ
हयाम्यहम् ८ ससत्सु चानिप्रयताः शचीनिगुणवति च ददन् नानितृस्यर्थं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ९ ये चापि सततराजस्तेभ्यश्च
स्पृहयाम्यहम् शक्यत्वे वाहवे योऽनुनदातु मनसूयितम् ११ शूरावीराश्च शतशः सतिलोके युधिष्ठिर येषां सरव्यायमानानां दान-
शूरो विशिष्यते १२ धन्यस्यायद्यहं भूयः सौम्यब्राह्मणकोपि वा कुले जातो धर्मगतिस्त्रयो विद्यापरायणः १२ नमेत्तत्तः प्रियतरा लो
कोस्मिन् पादुनद न त्वत्तश्चापि प्रियतरा ब्राह्मणाभरतर्षभ १३ यथाममप्रियतमास्त्वत्तो विप्राः कुरुत्तम तेन सत्येन गच्छेय लोका
न्वत्सुशातनुः १४ नमेपि ता प्रियतरा ब्राह्मणेभ्यस्तथा भवद् नमेपितुः पिता वापि ये चान्येपि सुदृज्जनाः १५ नहि मे वृजिन किंचि
द्विद्यतं ब्राह्मणेषु अणुवायदि वा स्थूलविद्यते साधु कर्मसु १६ कर्मणा मनसा वापि वाचा वापि परतप यन्मे कृतं ब्राह्मणेभ्यस्ते
नं दानतपांश्च हम् १७ ब्रह्मण्य इति मामाहुस्तथा वाचास्मिजोषितः एतदेव पवित्रेभ्युः सर्वेभ्युः परमं स्मृतम् १८ पश्यामि लोका
नमलाच्छुचीं च ब्राह्मणाय यिनः तेषु मे तात गतव्यमन्हाय च चिराय च १९ यथा मत्राश्रयो धर्मः स्त्रीणां लोके युधिष्ठिर सदेवः
सागतिर्नान्या क्षत्रियस्य तथा हिजाः २० क्षत्रियः शतवषी चिदश्रुषी हिजोत्तमः पिता पुत्रो च विज्ञेयो तयो हि ब्राह्मणो गुरुः २१
नारी तु पत्युश्चावेभौ देवैरकुरुते पतिम् पृथिवी ब्राह्मणालाभे क्षत्रियकुरुते पतिम् २२ पुत्रवच्चरतोरक्ष्या उपास्या गुरुवच्चत अग्नि
वचोपचर्या वै ब्राह्मणाः कुरुते तम २३ः

वृजिनं संकटं फलाशोर्निर्वावत् पूज्यत्वादेव तान् पूजयामि ननु फलायेत्यर्थः १६ तेन ब्राह्मणाराधनेन अ
र्घ्यशंस्पृशरस्थोऽपि न तं पाभिनव्यथा प्राप्नोतीति स्त्वानुभवं दर्शयति १७ ब्रह्मण्ये ब्रह्मजातो आसक्तः १८ यापिनोऽनुचरस्य मे १९ २० २१ २२ २३ २४

२४ तेजस इति ब्राह्मणाद्विभ्यन् ननु तत्र तेजस्तपसीस्वीये प्रकाशयेदित्यर्थः तेजः क्रोध बलंतपः योग बलम् २५ तयोस्तपस्तेजसौ ब्राह्मणक्षत्रियस्य यौर्व्यवसायः फलं अभिभव रूपं शीघ्रं तीव्रं तथापि तपस्विन एवेतरां हन्युर्न तेजस्विन इत्यर्थः २६ भूय इति त्यक्त्वापेपंचमी अकोपनं ब्राह्मणं प्राप्य यत् भूयः बहुतर उभयं तपस्तेज आरब्धं स्यात् तत्तदंतरं वडितं प्रदतीति शेषः क्षमावत्क प्रयुक्तं तेजो बहूपितृ लगाशिवत्स दीनश्यतीत्यर्थः उभयत उभयं चेत् शेषं कुर्यात् न तद्दत्तं शेषं शेषयेदित्यन्वयः द्वाभ्यां अन्योन्यस्मिन् प्रयुक्तं तेज आदि ह्यननिःशेषं नश्यति किंतु शेषं क्षमावत्तारं वडितस्य तस्यावशिष्टं तु न शेषयेन्नशि-

अजन्तः सत्यशीलान्सर्वभूतहितेरतान् आशीविषानिवक्नुद्वा न्हिजात्परिचरेत्सदा २४ तेजसस्तपसश्चैव नित्यं विभ्येद्युधिष्ठिर उभे चैते परित्याज्ये तेजश्चैव तपस्तथा २५ व्यवसायस्तयोः शीघ्रमुभयोरेव विद्यते हन्युः कुड्वा महाराज ब्राह्मणा ये तपस्विनः २६ भूयस्यादुभयं दत्तं ब्राह्मणाद्यदकोपनात् कुर्यादुभयतः शेषं दत्तं शेषं न शेषयेत् २७ देउपाणिर्यथा गोषु पालो नित्यं हिरक्षयेत् ब्राह्मणां च तस्याक्षत्रियः परिपालयेत् २८ पितृवपुत्रान् रक्षेथा ब्राह्मणान् धर्मचेतसः गृहे चैषामवेक्षेथाः किस्विदस्तीति जीव- नम् २९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि अष्टमोऽध्यायः ८ युधिष्ठिर उवाच ब्राह्मणानां तु ये लोकाः प्रतिश्रुत्य पितामह न प्रयच्छति मोहते के भवन्ति महाद्युते १ एतन्नो तत्त्वतो ब्रुद्धिर्धर्मधर्मभूतावैर प्रतिश्रुत्य दुरात्मानो न प्रयच्छति ये नराः २ भीषा उवाच यो न दद्यात् प्रतिश्रुत्य स्वल्पवायुदिवा बहु आशीस्तस्य हताः सर्वाः क्लीबस्येव प्रजाफलम् ३ यारात्रिजायते जीवो यारात्रिच विमश्यति एतस्मिन् तरे यद्यत्कुरुत तस्य भारत ४ यच्च तस्य हुतं किंचिदत्तं वा भरतषम तपस्तपस्यो वापि सर्वे न स्योपहन्यते ५ अथैतद्दहनं प्राहुर्धर्मशास्त्रविदो जनाः निशम्य भरतश्चेष्टुर्बुध्या परमं युक्तया ६ अपि चोदाहरंती मंधर्मशास्त्रविदो जनाः अश्वानां श्यामकणानां सहस्रेण समुच्यते ७ अत्रैवादाहरंती ममिति हासपुरातनम् शृगालस्य च संवादवान् शस्य च भारत ८ नो सखा यो पुरात्वास्तां मानुषत्वे परंतप अन्यायो निसमापन्नो शा गालीवानरी तथा ९ ततः परासूनूस्वादतं शृगालं वानरी ब्रवीत् श्मशानमध्ये संप्रेक्ष्य पूर्वजातिमनुस्मरन् १० कित्वापायकं पूर्वकृतं कर्म सुदारुणम् यस्त्वश्मशाने मृतकान् प्रूतिकानस्त्रिकुत्सितान् ११ एवमुक्तः प्रेत्युवाच शृगालीवानरं तदा ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुत्य न मया तदुपाहृतम् १२

वनश्यतीत्यर्थः २७ २८ अस्तीति अप्रावेत ह्येत्यर्थः २९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां अष्टमोऽध्यायः ८ ब्राह्मणानां १ २ ३ ४ ५ निशम्य विचार्य ६ अपि चेति तत्र प्रायश्चित्तसहस्रश्यामकणदानं अशक्यमनुष्णानुमत एतत् पापं दुर्जरमिति भावः ७ अत्रैव प्रतिश्रुतस्य अप्रदाने विषये ८ ९ १० ११ १२

१३ १४ १५ ब्रुवतो ध्यापकस्य कथा कथयतो मुखान् श्रुतम् १६ श्रुतश्चापि मिनिहासः कृष्णस्य व्यासस्य नृगकथा कथयतो वासुदेवस्य वासुदेवान् श्रुतोऽर्थः १७
 १८ आशावंध्याशा १९ २० अक्षय्यपित्र्यसुद्विष्टदानं मुक्ते इत्यक्षय्यभुगग्निः २१ अगदसंकाशः चिकित्सकतुल्यः २२ शांतिरिष्टेन शांत्याहितेन क्षेमेण
 शिष्टक्षेमे इति मेदिनी २३ २४ २५ २६ इतः अस्मिन्लोके ब्राह्मणैर्गवदानपात्रमिति प्रवृत्तकार्यः २७ तीर्थमपि ब्राह्मणैरेवेत्याह महर्षिः

तत्संज्ञे पापकीयो निमापन्नोऽस्मि पूर्वगम तस्मादेवंविधं प्रक्षयं भक्षयामि बुभुक्षितः १३ श्रीशुभ्र उवाच शृणु त्वो वानरं प्राह पु
 नरे वनरोत्तम किं त्वया पातकं कर्म कृतं येनासि वानरः १४ वानर उवाच सदाचारफलाहारो ब्राह्मणानां पूर्वगमः तस्मान्न
 ब्राह्मणस्त्वतु हज्जस्य विदुषा सदा समुविवादो भोक्तव्यो दातव्यश्च प्रतिश्रुतम् १५ श्रीशुभ्र उवाच इत्यन्तु ब्रुवतो राजन् ब्राह्मणस्य
 मया श्रुतम् कथा कथयतः पुण्याधर्मज्ञस्य पुरातनीम् १६ श्रुतश्चापि मया भूयः कृष्णस्यापि विशापते कथा कथयतः पूर्वब्राह्मण-
 प्रनिर्मातवु १७ न हतव्यं विप्रधनक्षतव्यतेषु नित्यशः बालान्ध्रनायकतया दरिद्राः कृपणा अपि १८ एवमेव च मानित्यं ब्राह्म-
 णाः संदिग्धतिवैः प्रतिश्रुत्य भवेद्देयनाशा कथा हि जौत्तमे १९ ब्राह्मणोऽद्याशया पूर्वकृतया पृथिवीपते सुसमिद्धो यथा दीप्तः पावक
 ज्ञाहि धः स्यूतः २० यं निरीक्षेत सकृद्ब्रुवाशया पूर्वजातया प्रदृष्टे च हिते राजन् कृष्णमक्षय्यभुक् यथा २१ सा एव हि यदा तुष्टो वचसा
 प्रतिन्दति भक्ष्यगदसंकाशो विषयतुस्य भारते २२ पुत्रान् पोत्रान् पशुश्चैव बाधयान् सचिवास्तथा पुरजनपदचैव शांतिरिष्टेन
 पोषयेत् २३ एतद्विपरमतेजो ब्राह्मणस्य हृदयते सहस्रकिरणस्यैव सन्निहुरणीतले २४ तस्माद्दातव्यमेव ह प्रतिश्रुत्य युधि
 शिरः यदेच्छेच्छोभनाजाति प्रासुभरतसत्तम २५ ब्राह्मणस्य हि दत्तेन ध्रुवस्वर्गं त्यनुत्तमः शक्यः प्राप्तुं विशेषेण दानं हि महता क्रि
 याः २६ इतो दत्तेन जीकृति देवताः पितरस्तथा तस्माद्दानानि देयानि ब्राह्मणेषु भ्यो विजानता २७ महर्षिभरतश्च ब्राह्मणस्तोय
 मुन्यते वलायकतुकस्याचि इच्छेद्विप्रोत्थ पूजितः २८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मशृंगालवानरसंवादे न
 वपीऽध्यायः ९ युधिष्ठिर उवाच मित्रसौहार्दयोगेन उपदेशं करोमि यः जात्याधमस्य राजर्षेदोषस्तस्य भवेन्नवा १ एतदि
 च्छामित्तस्त्रेमेव्यारव्यात्रवेपितुं मह सूक्ष्मागतिर्हि धर्मस्य यत्र मुत्स्यति मानवाः २ श्रीशुभ्र उवाच अत्र तेवणयिष्यामि शृणु राजन् यथा
 क्रमम् ऋषीणां वदतां पूर्वश्रुतमासीद्यथापुराः ३

२८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां नवमोऽध्यायः ९ मित्रसौहार्दस्य
 ध्यायेन्न नीचाय धर्मं हंस्यन्तु दद्यादित्युक्तं मित्रं उपकारं मपेक्ष्य उपकर्ता सुदत्त उपकारं मनपेक्ष्योपकर्ता लोभान् कृपया वेत्यर्थः १ २ ३ ४ ५

उपाध्यायस्य उपदेशाकर्तुः भाष्येन शूद्राय मन्दिद्यादित्यादिशास्त्रेण ४ दुरुक्तदुःखस्थेनोचं प्रति उक्तं वचनं ५ ६ ७ वृत्तिभिर्ब्रह्मचारिभिः तारसै-
रानिप्रस्थैः ८ ९ यतिभिः सन्यासिभिः १० दयान्वितः सर्वभूताभयदानेन प्रवृज्यां कृतवानित्यर्थः ११ दीक्षानियमं १२ तपस्येतपः कश्चि-
१३ क्तुः अधिगते ब्रजगता विंशत्यस्य रूपम् प्रब्राजयितुं विधिवत्स्वोचितकर्मत्याजयितुम् १४ १५ लिंगं सन्यासिचिह्नं सेवकस्य तव प्राब्राज्यान्

उपदेशो न कर्तव्यो जातिहीनस्य कस्यचित् उपदेशो महान् दोष उपध्यायस्य भाष्ये ४ निदर्शनमिदं राजन् शूणु मे भरतर्षभ दुरुक्त
वचनं राजन् यथा पूर्वयुधिष्ठिर ५ ब्रह्माश्रमपदे वृत्तं पार्श्वो हि मवतः शशभे तत्राश्रमपदं पुण्यनामना वृक्षगणायुतम् ६ नानागुल्मल
ताकीर्णं रुग्णं हि जनिषेवितम् सिद्धवारणसंयुक्तं रम्यपुष्पितकाननम् ७ वृत्तिभिर्ब्रह्मिः कीर्णतापसैरुपसेवितम् ब्राह्मणेभ्यश्च म-
हाभ्रागेः सूर्यज्वलनमन्दिभिः ८ नियमव्रतसंपन्नेः समाकीर्णतपस्विभिः दीक्षिते भरतश्चेष्टयताहारेः कृतात्मभिः ९ तपोध्यय
नपोषिष्वनादितं भरतर्षभ बालरिवल्येभ्यश्च बहुभिर्यतिभिश्चानिवेषितम् १० तत्र कश्चित्समुत्साहं कृत्वा शूद्रो दयान्वितः आगतो-
त्तमश्रमपदं पूजितश्च तपस्विभिः ११ नास्तु दृष्ट्वा सुनिगणान् देवकल्पान्महो जसः विविधावहतो दीक्षासंप्रत्येव्यतभारत १२ अथा
स्य बुद्धिरभवत् तपस्ये भरतर्षभ ततो ब्रवीत्कुलपतिं पादौ सगृह्य भारज १३ भवत्यसादादिच्छामि धर्मवक्तुं द्विजर्षभ तन्मालं भग
वन्वक्तुं प्रब्राजयितुं महसि १४ वर्णावरोहं भगवन् शूद्रो जात्यासि सत्तम शुश्रूषा कर्तुमिच्छामि प्रपन्नाय प्रसीद मे १५ कुलप-
तिरुवाच नराक्यमिह शूद्रेणः लिंगमाश्रित्य वर्तितुम् आस्यतां यदिते बुद्धिः शुश्रूषानिरतो भव १६ शूद्रश्रूषया पराङ्गो कानुवाप्स्य
सिनसंशयः १७ श्रीश्रुवाच एवमुक्तस्तु मुनिना सशूद्रो चिन्तयन् नृप कथं मन्त्रेभ्यः कार्यं श्रद्धाधर्मपराचर्म १८ विज्ञातमेव भ
वतु करिष्ये प्रियमात्मनः गत्वाश्रमपदात् दूरमुटे जकृतवास्तुसः १९ तत्र वैदीचभूमि च देवतायतनानि च निवेश्य भरतश्चेष्टनियमस्था-
भवन्मुनिः २० अभिषेकाश्रमनियमान् देवतायतनेषु च बलिचकृत्वा हुत्वा च देवताचाप्यपूजयत् २१ संकल्पनियमोपेतः फलाहारो
जितोद्वयः नित्यं सन्निहितामिस्तु औषधीभिः फलेस्तथा २२ अतिथीन्पूजयामास यथावत्समुपागतान् एवं हि स महान्कालो व्य-
त्यक्राम ततस्य वै २३ अथाद्यमुनिरागच्छत्संगत्यावैतमाश्रमम् संपूज्य सागतेन विविधिवत्समतोषयत् २४

धिकारान्नयुक्तम् १६ १७ १८ आत्मनः प्रियं विदोपकस्य शूद्रश्रूषारव्यस्य स्वधर्मस्य त्यागम् लिंगधारणानधिकारेपित्यागमात्रे सर्वस्याधिकारान्
उदजं पर्णशालाम् १९ वैदोपूजार्थं भूमिशयनाद्यर्थं २० अभिषेकान्त्रिसंध्यस्नानानि २१ संकल्पस्य नियमो नियमः चित्तवृत्तिनिरोध इति यावत्तेन उपे-
नः २२ २३ २४

अनुकूलाः कथाः कृत्वांयथागतंमपृच्छत ऋषिः परमतेजस्वीधर्मात्मासशितव्रतः २५ एवंसुबहुशस्तस्यशूद्रस्यभरतर्षभ सोगच्छ-
 दाश्रममृषिः शूद्रद्रष्टुनरर्षभ २६ अथततापसशूद्रः सोब्रवीद्भरतर्षभ पितृकार्यंकरिष्यामितत्रमेतुग्रहंकुरु २७ बादमित्येवतवि-
 प्रउक्त्वाचभरतर्षभ शूचिभूत्वासशूद्रस्तुतस्यर्षेःपासुमानयत् २८ अथदर्माश्रवन्त्याश्रवओषधीर्भरतर्षभ पवित्रमासनंचेववृसीचि
 समुपानयत् २९ अथदक्षिणमावृत्यवृसीचरमशौर्षिकीम् कृतामन्यायतोदृष्ट्वातशूद्रमृषिरब्रवीत् ३० कुरुषेतांपूर्वशीर्षाभवा-
 श्वाद्भ्रुवःशूचिः सचतत्कृतवान्शूद्रःसर्वयद्दधिरब्रवीत् ३१ यथापदिष्टमेधावीदर्माधोदियथातथम् हव्यकव्यविधिकृत्स्व
 भुक्ततेनत्रपस्विनी ३२ ऋषिणापितृकार्यंचसचधर्मपथोस्थितः पितृकार्येकृतेचापिविसृष्टःसजगामह ३३ अथदीर्घस्यकाल-
 स्यैकतंथनूशूद्रतापसः वनेपंचत्वमगम त्सुकृतेनचतेनवे ३४ अजायतमहाराजवशंसचमहाद्युतिः ३५ तथैवसंक्रषिस्ता
 तकालधर्ममवापह ३६ पुरोहितकुलेविप्रआजातोभरतर्षभ एवतोत्रसंभूतावुभौशूद्रमुनीतदा ३७ क्रमेणवर्द्धितौचापि
 त्रिधासुकुशलावुभौ अथवर्षेदेवेदंचबभूवर्षिःसुनिष्ठितः कल्पप्रयोगेचोत्पन्नेज्योतिषेचपरगतः ३८ सारव्येचैवपराप्रीति-
 स्तस्यचैवव्यकृत् पितर्युपरतेचापिकृतशौचस्तुपार्थिवः ३९ अंभिषिक्तःप्रकृतिमीराजपुत्रःसपार्थिवः अंभिषिक्तेनसंक्रषिर
 ऋषिःपुरोहितः ४० सतपुरोधायसुरवमन्नसद्भरतर्षभ राज्यशशासधर्मेणप्रजाश्वपरिपालयन् ४१ पुण्याहवाचनेनित्य
 धर्मकार्येषुचासकृत् उरस्मयन्प्राहसच्चापिदृष्ट्वांराजापुरोहितम् ४२ एवंसुबहुशोराजन्पुरोधसमुपाहसत् लक्षयित्वापुरो
 धास्तुबहुशस्तनराधिपम् ४३ उरस्मयंतंचसततदृष्ट्वांसोमन्युमाविशत् अथशून्येपुरोधस्तुसहस्राज्ञासमागतः ४४ कथाभि
 प्रत्नकूलाभिराजन्चाभ्यरोमयत् ततोब्रवीन्नरेन्द्रसपुरोधामरतर्षभ ४५ वरमिच्छाम्यहत्वंकत्वयादत्तमहाद्युते ४६ राजो
 वाच वराणातिशतंदद्याकिंबतेफेहिजोत्तम स्नेहाच्चबहुमानाच्चनास्त्यदेयंहिमेतव ४७ पुरोहितउवाच एकवेवरमिच्छ
 मियदित्तुष्टोसिपार्थिव प्रतिज्ञानीहिचाक्त्वसत्ययद्ददानानृतम् ४८ भेषाउवाच बादमित्येवतराजाप्रत्युवाचयुधिष्ठिर
 यदिज्ञास्यामिवस्थामिअजानन्नतुसर्वदे ४९ पुरोहितउवाच पुण्याहवाचनेनित्यधर्मकृत्येषुचासकृत् शांतिहोमेषुचसदाकिल्ल
 हससिवीस्यमास ५०

५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ मत्कृतस्यमत्कृतस्य ५८ ५९ विपर्ययेणशूद्रोप्यहंजातिस्मरोजातः मुनिरपितृपुरोहितो जात इति
 वैपरीत्येन मनुदेन्यम् ६० भवेभवनिमित्तं ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ सत्यान्

सव्रीडवैभ्रतिहिमनोमेहसतात्वयाः कामयाशापितोराजन्मान्यथावक्तुमर्हसि ५१ सव्यक्तंकारणोत्पन्नतेहास्यमकारणम् कौ
 तूहलमेसुभृशतत्तेनकययस्वमे ५२ राजोवाच एवमुक्तत्वयाविप्रयदवाच्यंभवेदपि अवश्यमेववक्तव्यंशृणुष्वेकमनाहि-
 जः ५३ पूर्वतद्देयथावृत्तनन्निबाधद्विजोत्तम जातिस्मराम्यहब्रह्मन्वधानंनमेशम् ५४ शूद्रोहमभवपूर्वेतपसाभृशसयु-
 तः क्रैषिकुप्रतपास्तचतदाभृद्भिजसत्तम ५५ प्रीयताहितदाब्रह्मन्ममानुग्रहबुद्धिना पितृकायेत्वयापूर्वमुपदेशः कृतो नद्य ५६
 वृत्त्याद्भ्रमेभृद्व्येचकव्येचमुभिसत्तम एतेनकर्मदोषेणपुरोधोस्त्वमजायथाः ५७ अहराजाचविप्रद्रपश्येकालस्यपर्ययम् म-
 त्कृतस्यापदेशस्यत्वयावाप्तमित्फलम् ५८ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्ब्रह्मसत्त्वाद्भिजोत्तम नत्वापरिभवन्ब्रह्मन्ब्रह्मसामिगुरुभवान् ५९ वि-
 पर्ययेणमेमन्युस्तेनसतप्यतेमनः जातिस्मराम्यहतुभ्यमतस्त्वाप्रहसामिवै ६० एवंतवोग्रहितपउपदेशेननाशितम् पुरोहितत्वमु-
 त्सृज्ययुतस्वत्वंपुनर्भवे ६१ इतस्त्वमधमामन्यामायोनिप्राप्त्यसैद्विज्ञ गृह्यताद्रविणविप्रपूतात्माभवसत्तम ६२ भीष्मउवाच
 ततोविसृष्टैराज्ञातुविप्रोदानान्यनेकशः ब्राह्मणेभ्योददौविन्नभूमिग्रामाश्चसर्वशः ६३ रुच्छ्राणिचीर्त्वाचततोयथोक्तानिद्वि-
 जोत्तमैः तीर्थानिचापिगत्वावेदानानिविधानिच ६४ दत्तागाश्चैवविप्रेभ्यःपूतान्माभवदात्मवान् तमेवचाश्रमंगत्वाचचारविपुलं
 तपः ६५ ततःसिद्धिपराप्राप्तोब्राह्मणोराजसत्तम समतश्चाभवत्तेषामाश्रमेतन्निवासिनाम् ६६ एवंप्राप्तोमहत्कृच्छ्रमृषिःसन्वृप-
 सत्तम ब्राह्मणेननवृक्तव्यतस्माद्गणावरेजने ६७ ब्राह्मणाःक्षत्रियावेश्यास्त्रयोवर्णाद्भिजातयः एतेषुकथयन्नाजन्नाह्मणोनप्रदुष्य-
 ति ६८ तस्मात्सद्भिर्नवृक्तव्यकस्यचित्किंचिदयतः सूक्ष्मागतिर्हिधर्मस्यदुर्ज्ञेयात्कृतात्माभिः ६९ तस्मान्मोनेनमनुयोदोक्षाकुर्वति
 चादृताः दुरुक्तस्यभयाद्राजान्नाभाषतेचकिंचन ७० धार्मिकागुणसंपन्नाःसत्यार्जवसमन्विताः दुरुक्तवाचापिहितैःप्राप्नुवतीहदु-
 ष्कृतम् ७१ उपदेशो न कर्तव्य कदाचिदपिकस्यचित् उपदेशाद्द्वित्याप ब्राह्मणःसमवाप्नुयान् ७२ विमृश्यतस्मात्प्राज्ञेनकर्तव्यं
 धर्ममिच्छता सत्यान्तेनहिकृतउपदेशोहिनस्तिहि ७३ वृक्तव्यमिहपृष्ठेनविनिश्चित्यविनिश्चयम् सचोपदेशःकर्तव्योयेनधर्मम-
 वाप्नुयान् ७४

तेन वाणिज्येन धनलोभेनेत्यर्थः सत्यान्तेन वाणिज्यमिति स्पृतिः ७३ विनिश्चयं निश्चेतव्यम् ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८०

७५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां दशमोऽध्यायः १० ७५ कीदृशे इति श्रीमानेव ददातीति श्रीकरान्योगान् कथयितुमध्यायः श्रीःस्तु-
 पो दार्यादिशीघ्रातद्युतापचाधनसमृद्धिः श्रीःपद्मेत्युच्यते १ पर्यपृच्छतश्चियमित्यपकृष्यते ३ ३ उपसेवसेगजनुरगादिरूपेण संतिष्ठसेधैर्यो दार्यसौ-
 दर्यशीर्यादिरूपेण पुरुषेषुससि ४ देव्या रुक्मिण्या ५ प्रगल्भे वाग्मिनि दक्षे अनलसे देवपरे देवाराधननिष्ठे ६ नृशंसवर्णे निष्ठुगक्षरभाषिणि असू-

एतन्ने सर्वमारव्यातमुपदेशकृते मया महान् कुशोद्दिशं वतितस्मिन्नोपदिशोदिह ७५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे
 शूद्रमुनिसंवादे दशमोऽध्यायः १० युधिष्ठिर उवाच कीदृशो पुरुषेतातस्त्रीपुवाभरतर्षभ श्रीःपद्मावसते नित्यं तच्चे ब्रह्मिपितामहः
 १ श्रीः उवाच अत्र ते वर्णयिष्यामि यथावृत्तयथाश्रुतम् रुक्मिणीदेवकीपुत्रसन्निधौ पर्यपृच्छत २ नारायणस्याकृगताज्वल-
 तीदृक्षाश्चियपन्समानवर्णा कौतूहलाद्दिस्मितचारुनेत्रापृच्छतांतामकरध्वजस्य ३ कानीहभूतान्युपसेवसेत्वंसतिष्ठसैकानि
 वसेवसेत्वं नानिचिलोकेश्वरभूतकतेतत्त्वेन मे ब्रह्मि महर्षिकल्पे ४ एतदाश्रीरभिभाष्यमाणा देव्या समक्षं गुरुदध्वजस्य उवाच
 अक्यमर्धुराभिधानमनोहरचंद्रमुखी प्रसन्ना ५ श्रीरुवाच वसामि नित्यं सुभगे प्रगल्भे दक्षे नरे कर्मणि वर्तमाने अक्रोधने दे-
 वपरे कृतज्ञे जितेन्द्रिये नित्यमुदीर्णसत्वे ६ नाकर्मशीले पुरुषे वसामि न नास्तिके साकरिके कृतघ्ने न भिन्नवृत्तेन नृशंसवर्णे न चापि चो-
 र्नेन गुरुधसूये ७ यंचाल्पतेजो बलसत्मानाः क्लिश्यति कुप्याति च यत्र तत्र न चैवतिष्ठामि तथा विधेषु नरेषु सगुणमनोरथेषु ८ य-
 च्चात्मनि प्रार्थयति न किंचिद्यश्च स्वभावोपहतांतरात्मा ते शल्पसतोपपरे पुनित्यं नरेषु नाहं निवसामि सम्यक् ९ स्वधर्मशीलेषु च धर्मविन्स-
 वृद्धोपसेवति नरे च दाने कृतत्मानि क्षांतिपरे समर्थे क्षंतासु दातासु तथा ब्रह्मसू १० सत्यस्वभावा जवसयतासु वसामि देवदिजपूजिका-
 सु प्रकीर्णभाडामनयेत्युत्तरीणोत्तदाच भर्तुः प्रतिकूलवादिनी ११ परस्यवेश्माभिरतामलज्जामेव विधातां परिवर्जयामि पापामचो-
 ह्यभिवलेहैभोन्नव्यपेतधैर्यांकलहप्रियाच १२ निद्राभिभूतासन्नतशयानामेव विधातां परिवर्जयामि सत्यासु नित्यप्रियदर्शनासु सोभा-
 त्वयुक्तासु गुणान्वितासु १३ वसामि नारीषु पतिव्रतासु कल्बाणशीलासु विभूषितासु यानेषु कन्यासु विभूषणेषु यज्ञेषु मेघेषु च वृष्टि-
 मंतसु १४ वसामि फुल्लासु च पद्मिनेषु नक्षत्रवीथीषु च शारदीषु गजेषु गोष्ठेषु तेषां सनेषु सरःसु फुल्लोत्पलपकजेषु १५

ये असूयावति ७

तेजःशौर्यं सत्त्वं बुद्धिः यत्र तत्र विशिष्टपुरुषे संगुणमनोरथेषु अन्यतः ध्यायंत्यन्यदृशयंति तादृशेषु ८ स्वभावेत्यादेर्भौदयोपहतचित्तइत्यर्थः ९ स्वधर्मेति-
 साहस्योक्तः १० ११ पापानिर्दया अवोक्षा अशक्त्या अवलहिनाम सुक्लिणीलेदिहानासदाकृद्भामित्यर्थः १२ १३ यानादिपरमणीयेषु सर्वेषु वसामीत्यर्थः १४

१६ १७ यस्मिन्नितिलक्ष्मीशामुमुपाया एतद्व्यर्थः १८ १९ भावेन आदरेण शरीरभूता शरीरवती २० नाहमिति नारायणादन्यत्र धर्मादिदृष्टिरूपेणैव
वैसांमिनशरीरेणेत्यर्थः २१ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि टीकायां एकादशोऽध्यायः ११ ६२ स्त्रीपुंसयोरिति पूर्वाध्यायान्ते संबद्धते धर्मयशोर्यक
मेरितिकामसुरवृद्धिरपि लक्ष्मीवत्त्वस्तीत्युक्तं तत्र स्त्रीपुंसयोर्येक्षया कामसुखं च द्विरस्तीतिलक्ष्मीकामेन कामिन्यः प्रीतिमत्स्यो लक्ष्मी बुद्ध्या पूजनीया इत्यध्याय

नदीषु हंसस्वननादिनास्रकौचावपुष्टस्वरशोभितासु विकीर्णकूलद्रुमराजितासु तपस्विसिद्धिद्विजसेवितासु १६ वसांमिनित्यं सूबहूदका
सुसिंहैर्गजैश्च कुलितोदकासु मत्ते गजे गौ वृषभे नरेन्द्रे सिंहासने सत्पुरुषेषु नित्यम् १७ यस्मिन् जनो हव्यभुजं जुहोति गोब्राह्मणं चार्च
ति देवतांश्च काले च पुष्पैर्वलयः क्रियंते तस्मिन् गृहे नित्यमुपैर्षिर्वासम् १८ स्वाध्यायनित्येषु सदा द्विजेषु क्षत्रे च धर्माभिरते सदैव वैश्ये
च कृष्याभिरते वसांमिश्च देवशश्रूषणनित्ययुक्ते १९ नारायणे त्वेकमनावसांमि सर्वेण भावेन शरीरभूता तस्मिन् हि धर्मः सुमहान्निविशे
ब्रह्मर्षयता चात्र तथा प्रियत्वं २० नाहशरीरेण वसांमि देवि नैव मुया शक्यमिहाभिधातुम् भावेन यस्मिन्निवसांमि पुंसि संबद्धते धर्मय-
शोर्यकामैः २१ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि द्वांनधर्मश्री रुक्मिणीसंवादे एकादशोऽध्यायः ११ युधिष्ठिर उवाच स्त्री
पुंसयोः संप्रयोगे स्पर्शः कस्याधिको भवेत् एतस्मिन् सशयैराजन् यथा वह्नुमहंसि १ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हा-
सपुरातनेन मृगास्वनेन शक्रस्य यथा वैरमभूत्पुरा २ पुरा भगास्वनेनामराजधिरिति धार्मिकः अपुत्रः पुरुषव्याघ्रपुत्रार्थयज्ञमाह
रत् ३ अग्निं धृत्तसराजधिरिदं द्विष्टमहाबलः प्रायश्चित्तेषु मर्त्यानां पुत्रकामेषु चेष्यते ४ इदो ज्ञात्वा तु तयं जमहाभागः सुरेश्वरः अ-
तरतस्य राजधिरं विच्छुन्नियतात्मनः ५ न चैवास्यां तरराजन् सददशमं हात्मनः कस्यचित्त्वथ कालस्य मृगयागतवान् नृपः ६ इदमंत
रमित्येव शक्रो नृपममो हयत् एकाश्वेन चराजधिरिदं द्रेण मोहितः ७ मदिशो विदत नृपः क्षुत्पिपासादिति स्तदा इतश्चेतश्च वैराजन्
श्रमनृष्णान्वितो नृप ८ सरोपश्यत्सुरुचिरं पूर्णं परमवारिणा सावगात्स्य संरस्तात पाययामास बाजिनम् ९ अथ पीतो दकसो श्व-
वृक्षबध्वा नृपोत्तमः अवगात्स्य तत्सुनातस्तत्र स्त्रीत्वं मवाप्तवान् १० आत्मानस्त्रीकृतं दृष्ट्वा ब्रीडितो नृपसत्तमः चितानुगतं सर्वात्मा
व्याकुलं द्वियत्नेतनः ११ आरोहिष्ये कथं त्वं श्वकथं मस्यामि वै पुरम् इष्टेनाग्निं श्रुता चापि पुत्राणां शतमोरसम् १२ जातमहाबलानां
मेतान्प्रवक्ष्यामि कित्वं हम् दारेषु चात्मकीयेषु पौरजानपदेषु च १३

तात्पर्यम् स्पर्शः वैषयिकं सुखं १ २ ३ वैरमूलमाहाग्निं श्रुतमिति त्रिगुणतोमि
ष्टीमोऽग्निं श्रुत् तत्र त्वग्निरेव स्तूयते सच पुत्रं ददाति दाशुष इति संवर्णात्पुत्रप्रदः क्रतुः सचेद्द्विष्टस्तत्रेद्रस्य प्राथान्याभावात् ४ यज्ञं कृतमिति विशेषः ५ ६ ७
८ ९ १० ११ १२ १३

मृदुत्वादयः स्त्रीगुणाआगताः १४ कर्कशत्वादयः पुरुषगुणाः नर्शाः केमनिष्ठितेनमेममस्त्रीत्वमभवदितिसंबंधः १५ १६ स्त्रीकृतः इंद्रेणस्त्रीत्वंप्रापितः १७
 १८ १९ २० २१ २२ प्रत्यक्षत भर्तृत्वेनस्त्रीकृतंवती २३ २४ २५ २६ स्त्रीत्वदानेनद्विगुणितपुत्रप्राप्तिरूपउपकारएवजातेन-

मृदुत्वंबतनुत्वंचविक्रवंत्वंतथैवच स्त्रीगुणांकंपिभिः प्रोक्ताधर्मतत्त्वार्थदर्शभिः १४ व्यायामेकर्कशत्वंचवीर्यंचपुरुषगुणाः पौरुषंवि
 प्रनष्टंवेस्त्रीत्वंकेनपिमेभवत् १५ स्त्रीभावात्पुनरश्वंतकथमारोदुमुत्सहे महतात्वथयत्नेनआरुन्धाश्वंनराधिपः १६ पुनराया-
 त्युरन्तातस्त्रीकृतोनुपसत्तमः पुत्रादाराश्वभृत्याश्वपौरजान्पदाश्रते १७ कित्तिदत्तितिविज्ञायविस्मयपरमंगताः अथोपाचसरा
 जपिःस्त्रीभूतोवृदतावरः १८ मृगयात्पिभिनियातोबलैःपरिवृतोदृढम् उद्गतःप्राविशद्योरामदवीदेवचोदितः १९ अटव्याचसु-
 द्योरायात्षाण्णानिष्टचेतनः सरःसरुचिरप्ररथमपश्यपक्षिभिर्वृतम् २० तत्रावगाढःस्त्रीभूतोदेवेनाहकृतःपुरा नामगोत्राणि
 चाप्रार्थ्यदाराणांमंत्रिणांतया २१ आहपुत्रान्नतःसोथस्त्रीभूतःपार्थिवोत्तमः संप्रीत्याभुज्यताराज्यवनयास्यामिपुत्रकाः २२ ए
 वमुक्त्वापुत्रशतंवनमेवजगामह गत्वाचैवाश्रमसातुतापसंप्रत्यपद्यत् २३ तापसेनास्यपुत्राणामाश्रमेष्वभवच्छतम् अथसादाय
 तान्सर्वान्पूर्वपुत्रानभाषत् २४ पुरुषत्वेसुतायूयंस्त्रीत्वेचैमेशतंसुताः एकत्रभुज्यताराज्यंभ्रातृभावेनपुत्रकाः २५ सहिताभ्रात
 स्तेभ्याराज्यंभुजिरेतदा तान्दृष्ट्वाभ्रातृभावेनभुजानान्पुत्रराज्यमुत्तमम् २६ चितयामासदेवद्रोमन्युनाथपरिभूतः उपकारोस्यरा
 ज्यैःकृतोनापकृतमया २७ ततोब्राह्मणरूपेणदेवरजःशतक्रतुः भेदयोभ्यसतान्गत्वा नगरंवेत्पात्मजान् २८ भ्रातृणांनस्ति
 सोभ्रात्रयैकस्यपितुःकृताः राज्यहेतोर्विदितःकश्यपस्यसुरासुराः २९ यूयभगास्वनापत्यास्तापसस्येतरेसुताः कश्यपस्य-
 सुपुत्रैकअसुराश्वकृतास्तथा ३० युष्माकंपैत्रिकंराज्यंभुज्यतेतापसात्मजैः इंद्रेणभेदितास्तेतुयुद्धेन्योन्यमपातयन् ३१ ततश्चुत्ता
 त्वंसीचापिस्मृताप्ररुरोदह ब्राह्मणाच्छयनाभ्येतनामिद्रोथान्वपृच्छत ३२ केनदुःखेनसतसरोदिषित्ववरानने ब्राह्मणांत-
 नोदृष्ट्वासास्त्रीवरुणमब्रवीत् ३३ पुत्राणांहशतंब्रह्मन्कालेनविनिपातिते अहाराजाभवविप्रतत्रपुत्रशतमम ३४ समुत्पन्नस्व
 रूपाणांपुत्राणांब्राह्मणोत्तम कदापिन्मृगयायातउद्गतो गहनेवने ३५ अबमादश्वसरसिस्त्रीभूतोब्राह्मणोत्तम पुत्रान्पुत्रराज्येप्रति
 श्वाथवनमस्मिततोनातः ३६ स्त्रियाश्चमेपुत्रशततापसेनमहात्मना आश्रमेजनितंब्रह्मन्नीततन्नगरमया ३७

स्त्रीत्वकृतो उपकार इत्य

र्थः २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४ स्वरूपाणांस्त्रियैवंप्रत्येषांतेषां ३५ ३६ स्त्रियाःस्त्रीभूतस्यमेमम ३७ ७ ७ ७

३८ ३९ इंद्रद्विष्टेन अग्निष्टुतायज्ञेन धिष्टिं वं अधिष्टितं क्रतूभिर्निशेषः ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१
 अध्यायतात्पर्यमाह स्त्रिया इति ५२ ५३ ५४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकाया द्वादशोऽध्यायः १२ ७२ तदेवं गौतमी सुदर्शनशक
 प्रकृतीनामारव्यनिर्णयदृच्छोपगतेषु द्वाः रवेषु अनुद्विग्नमना अतिथिभक्त आनृशस्यादिधर्मवान् श्रियं प्राप्नोति तस्याश्च फले कामः इन्द्रियप्रीतिरूपः साचस्त्री-

तेषां च वैरं मुत्पन्नं कालयोगेन वैद्विज एकच्छोचाम्यहं ब्रह्म न देवेन समभिहुता ३८ इंद्रस्तां दुःखितां दृष्ट्वा अब्रवीत्पुरुषं वचः पुरासं
 दुःखं हं प्रदेममदुःखं त्वया कृतम् ३९ इंद्रद्विष्टेन यजत मामनाहूय धिष्टितम् इंद्रो ह मस्मिदुबुद्धे वैरं ते पातितं मया ४० इंद्रदृष्ट्वा-
 नुराजर्षिः पादयोः शिरसांगतः प्रसीद त्रिदशश्चैष्टपुत्रकामेन स क्रतुः ४१ इष्टिस्त्रिदशशार्दूल तत्र मे क्षतुमर्हसि प्रणिपातेन तस्य द्रः परि
 तुष्टे वसुददौ ४२ पुत्रास्ते कुमते राजन् जीवंतु त्वयस्त्वमे स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः पुरुषस्याथ ये भवन् ४३ तापसी तु ततः शक्रमुवाच
 प्रयत्नाजलिः स्त्रीभूतस्य हि ये पुत्रास्ते मे जीवंतु वासव ४४ इंद्रस्तु विस्मिता दृष्ट्वा स्त्रियं प्रपृच्छ तां पुनः पुरुषोऽप्यदितायेत कथं दृष्ट्याः
 सुतास्तव ४५ स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः स्त्रेहस्तेभ्यो अधिकः कथम् कारणं श्रोतुमिच्छामि तन्मे वक्तुमिहार्हसि ४६ स्त्र्युवाच स्त्रि
 यस्तुभ्यो अधिकः स्त्रेहो न तथा पुरुषस्य वै तस्मात्ते शक्रजीवंतु ये जातास्त्रीकृतस्य वै ४७ श्रीशुभ्र उवाच एवमुक्तस्तत् स्त्रिद्रः प्रीतो-
 वाक्यमुवाच ह सर्व एव ह जीवंतु पुत्रास्ते सत्यवादिनि ४८ वरुच दृष्ट्वा राजेन्द्रयत्नमिच्छसि सुव्रत पुरुषत्वमथ स्त्रीत्वमत्तो यदभिका
 ससे ४९ स्त्र्युवाच स्त्रीत्वमेव वृणो शक्रपुस्त्वं नेच्छामि वासव एवमुक्तस्तु देवेन्द्रस्तास्त्रियं प्रत्युवाच ह ५० पुरुषत्वकथं त्वत्कास्त्री
 त्वंचोदयसं विभो एवमुक्तः प्रत्युवाच स्त्रीभूतो राजसत्तमः ५१ स्त्रियाः पुरुषसंयोगे प्रीतिरभ्यधिका सदा एत स्मात्कारणाच्छक्रस्त्री
 त्वमेव वृणोम्यहम् ५२ रमिताभ्यधिकस्त्रीत्वे सत्यं वै देवसत्तम स्त्रीभावेन हि तुभ्यामिगम्यतां त्रिदशाधिप ५३ एवमस्त्विति चोक्त्वा
 तामापृच्छ त्रिदिवंगतः एवं स्त्रियामहाराज अधिका प्रीतिरुच्यते ५४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म द्वादशोऽ
 ध्यायः १२ युधिष्ठिर उवाच किं कर्त्तव्यं मनुष्येण लोक्यात्राहितार्थिना कथं वै लोक्यात्रांतु किं शीलं च समाचरेत् १ श्रीशुभ्र उवा०
 कायेन त्रिविधं कर्म वाचा चाग्नि चतुर्विधम् मन्त्रसाञ्चिविधं चैव दशकर्मपथास्त्यजेत् २

गामेव भूयसी पुंसस्तत्पतरेत्येतावतायथेनोक्तं तमिमं कर्म
 तुच्छीकृत्य परमस्वरवावाप्तिकामस्य पूर्वज्ज्ञाननुष्टेगा दीनुपासीनस्य वक्ष्यमाणविधिना परमेश्वरमागधयिष्यतो हेयदोषजातं वक्तुमयमध्यायं आरभ्यते किमिति
 लोक्यात्रां ऐहिकशिष्टव्यवहारहितं च पारलौकिकश्रेयः तदर्थिनां किं कर्त्तव्यं किं भवश्यमनुष्ठेयं लोक्यात्रां लोकद्वयश्रेयःसाधनं १ कर्मपथान्त्वाभ्याधिककर्ममार्गान् २

प्राणातिपातः हिंसा ३ असत्प्रलापेनाम्यवात्तादि पाप्मन्निष्ठुरभाषणं पेशत्यं राजद्वागदौ परदोषसूचनं अचतं मिथ्यावादः परपीडाकरः मनसायैवं वदि-
 ष्यामीति नानुचितयेत् ४ अनभिधयेति ईलिकेन परं द्रव्ये शंभिधानं परम्यानि दचितनम् वेदवादे पुनास्ति क्यमिति त्रीणि त्याज्या निलक्षयेत् दशत्यजेदित्क-
 पक्रमात् ५ शश्रुअहिंसादि आस्ति क्यं अश्रुअहिंसादिनास्ति क्यं फलभ्रतयदुरवादि स्वर्गनरकात् ६ इति श्री आनुशासनिके पर्वणि टीका
 यात्रयोदशोऽध्यायः १३ ७ अश्रुमानि पश्रित्य ज्यशुभान्याचरताय ज्ञप्तव्यं तज्जाननं स्वयमेव पृच्छति न्वयेति आपगेयगागेय पिनामहस्यापिर्दशाय
 अंतर्गमिणे सर्वत्र पृष्यथे चतुर्थी शं सुखं भवत्यस्मादित्यान्वयेत्यर्थः ८ बभ्रुवे विशालाय बभ्रुर्वैशानर इत्यादिविशाले पिंगले न्यवदिति मेदिनी महाभा-
 र्यं एश्वर्यं गुरावित्यादिः सप्तम्यापिषष्ठ्यर्थे अव्यक्तं जगत्कारणं अव्याकृतान्यतस्य योनये उत्पत्ति प्रलयस्थानाय २ योहीति सर्वगतः सर्वोपादान-

प्राणातिपातः स्तैन्यं च परदारमथापि च त्रीणि पापानि कायेन सर्वतः परिवर्जयेत् ३ असत्प्रलापे पारुष्ये पेशन्यमचतंतथा चत्वारि-
 वात्पारजे द्रनजल्पे नानुचितयेत् ४ अनभिध्यापरस्तेषु सुवसत्तेषु सोत्तदम् कर्मणा फलमस्तीति विविधमनसा चरत् ५ त-
 स्माद्वाक्यमनसानाचरे दशमं नरः शश्रुअश्रुमान्याचर न हितस्य तस्याश्नुते फलम् ६ इति श्री महाभारते आनुशासनिके पर्वणि दा-
 नुधमे लोकयात्रा कथने त्रयोदशोऽध्यायः १३ युधिष्ठिर उवाच त्वया पगेयनामानि श्रुतानीह जगत्पतेः पिनामद्वेशाय विभो-
 नामान्या च ह्वशं भवे १ बभ्रुवे विश्वरूपाय महाभाग्यं च तत्त्वतः सरासुरगुरो देवेशकरे व्यक्तयोनये २ भीष्म उवाच अश-
 क्रोहं गुणात्त्वत्तु महादेवस्य धीमतः यो हि सर्वगतो देवेन च सर्वत्र दृश्यते ३ ब्रह्मविष्णु सरशाशास्त्राश्च प्रभूरे वच ब्रह्मादयः
 पिशाचांताय हि देवा उपासते ४ प्रकृतीनां परत्वेन पुरुषस्य च यः परः ५ चित्यते यो योगविद्धिर्कृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः अक्षरं
 परं ब्रह्म असत्त्वं सदसत्त्वयः ६

त्वात् सर्वत्र न दृश्यते इन्द्रान्त्रं शरीरत्वादात्प्रत्वाच्च ३ ब्रह्मा विराट् विष्णु सूत्रात्मा सुरेश प्रा-
 ज्ञात्तेषां शत्रुपादानं शश्रु निर्मितं उपासते स्वस्वोपाधिन्यागेन अधिगच्छति ४ प्रकृतीनां पचतन्मात्राहकारमहदव्यक्तानां विश्वकारणानां पुरुष-
 संजीवात् भोक्तुरित्यर्थः पंचम्यर्थे षष्ठी इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परमनः मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्वरः महतः परमव्यक्तमव्यक्ता-
 त्पुरुषः परः पुरुषान् परं किंचिन्मात्राभासा परा गतिरिति आत्मेन्द्रियमचो युक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिण इति च श्रुतेभ्यस्त्वभ्यः परः निष्कलः ५ चित्य-
 तेन किंचिदपि चित्तयेदिति स्मृतिः सर्वचित्तान्युत्तरेन प्राप्यते योगविद्धिः योगी बुभ्याद्यसंगत्तद्दिद्धिः अक्षरं अपरिणामि परमं ब्रह्म अत्यंतं परिच्छेदत्रय श-
 न्यम् तदेव असत् अव्याकृतान्यकारणम् सदसत्त्वरज्जुसर्ववद्भासमानं मय्यसहनिर्वचनीयमित्यर्थः ६ ७ ७ ७ ७ ७

३० : ३१ आराध्यस्य माहात्म्यं वासुदेवं उवाच शश्वत्प्रथमित्यादिना ननु भक्त्यानां भवमांमेव शरणं ब्रजेति स्वस्यैवोपेयत्ववदन्तः कथमन्य आराध्यस्यादि-
 निचेन्न मामेव विजानीहीति वत्शास्त्रदृष्टमपरमात्मनोऽयस्मदर्थे न्योपपत्तेर्मांमुपास्तेति वदन्त इदमप्येव देवस्योपेयत्वाभावात् उपाधिनिष्कृष्टस्योपेयत्व-
 यदादि साधारणं न वासुदेवं स्यात्कर्तृमर्हतीति यस्तु तस्मै यत्सर्वोपाधि शब्दं ब्रह्म अस्मदाद्यंतरं तरेतदेव मुख्यमस्मच्छब्दात्त्वत्वं वासुदेवशब्दित्वाय यामा-
 षुषवद्भवास्वर्गाद्योपाधिभूतं मपास्मरूपमात्मनः स्वशास्त्रतत्त्वं स्वयमेव लोकानप्रदार्थमपदिभतीति नतयोर्भेदगंधोपीति ३२ ३३ नेत्वया ३४ ३५

शतं च लवनांश्चैष्टं कोतरूपमकत्वधंम् आत्मतुल्यं मम सुतं प्रयच्छाद्युतमात्तरिम् ३० नहिते प्राप्य मस्तीह त्रिषु लोकेषु किंचन लोकान्
 सृजेत्स्वमपरां निच्छन्त्यर्दु कुलोद्दह ३१ त्वया ह्यदशपथाणि ब्रतीभूतेन शक्यता आराध्यपशुभर्तारं रुक्मिण्यां जनिताः स्रुताः ३२ या
 रुदेणाः स्रुत्वा रुक्मिण्यचारुवेशोयशोधरः चारुश्रवाश्चास्यशाः प्रद्युम्नः शंभुरिव च ३३ यथा जनिताः पुत्राः रुक्मिण्यां चारुविक्रमाः त-
 श्रमभापितनय प्रयच्छमधुसूदन ३४ इत्येव चोदितो देव्यातामवोचस्रमध्यभासु अनुजानीहि माराजिकरिष्ये वचनं तव ३५ सा-
 चमाम्रवोद्गच्छ शिवाय विजयाय च ब्रह्माशिवः काश्यपश्च तद्येदेवामनोनुगाः ३६ क्षेत्रेषु ध्योयज्ञवाहाश्छंदास्युपि गणाध्वराः
 संसुद्रादक्षिणास्तोभाः क्रुक्षाणि पितरोग्रहाः देवपत्न्यो देवकन्या देवमातराव च ३७ मन्वन्तराणि गावश्च चंद्रमाः सविता हरिः ३८
 सावित्री ब्रह्मविद्या चक्रतवो वत्सरास्तथा क्षणालवामुहूर्त्ताश्च निमेषायुगपर्यायाः ३९ रक्षतु सर्वत्र गतत्वायादवस्तरवाय च अरि-
 ष्टं च्छुयुथानमप्रमत्तो भवानघ ४० एव कृतस्वस्त्ययनस्तथा हेततोभ्यनुज्ञाय नरेद्रपुत्रीम् पितुः समीपनरसत्तमस्य मातुश्च राज-
 श्वतथाद्दुकस्य गत्वा सभावेद्ययदब्रवीन्वा विद्याधरेद्रस्य स्रुताभ्युशात् ४१ तानभ्यनुज्ञाय तदा तदुःखाद्गदतथैवातिबलं च रामम्
 अथोचतुः प्रीतियुतो तदानींतपः समृद्धिर्भवतोस्त्वविघ्नम् ४२ प्राप्यानुज्ञां रुक्मिणादहं तादर्थ्यमचित्तयम् सोवहद्विमवंतं माप्राप्य चैतं
 व्यसर्जयम् ४३ तत्राहमद्भूतान् भावानपश्यगिरिसत्तमे क्षेत्रे च तपसाश्चेष्टपश्याम्यद्भूतमुत्तमम् ४४ दिव्यं वयाप्रपद्यस्य उपम-
 न्योर्मैहात्मनः पूजितं देवगंधर्वैर्ब्राह्म्यालक्ष्म्या समवृतम् ४५ धवककुभकदबनारीकैलैः कुरबककेतकजबुपादलाभिः वटवरु-
 णकवत्सुनाभ्रविल्वैः सरलकपित्थपिथलसालतलैः ४६

३६ यज्ञवाहा जतिच्छंदासामेव विशेषणम् छंदासिवैदेवस्यो ह्यव्यमूदेति ब्राह्मणा-
 त तेषां यज्ञवाहत्सिद्धिः संस्तोभाः सामपूरणान्यक्षराणि हुंमादित्यादीनि ३७ ३८ ३९ ४० नरेद्रपुत्रीं क्रुक्षराजस्य जाववतो दुहितरं क-
 षोद्रेत्यपि पाठः पत्नीमिति पाठे हेनरेद्रैति संबोधनम् ४१ अथोचतुरित्यर्द्धः ४२ ४३ तपसांधमणिांतपस्विनां वा ४४ ४५ ४६ ४७

४७ ४८ मस्मराशिभिरिति मस्मच्छन्ने रग्निभिः ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ संप्रक्षालैः मैत्र्यादिभिश्चित्तशोधनं कुर्वद्भिः ५५ गोचरिणः गोवन्मुखेनेव चरतः हस्तव्यापारशस्त्र्यादित्यर्थः मरीचिपाश्चंद्रश्मिपानेनेव जीवतः ५६ ५७ नास्तान्यहत् इति पाठेव हत इत्यध्याहारः ५८

बदरीकुंदपुन्नागैरशोकांम्रातिमुक्तकेः मधुकेः कोविदारिश्च चंपकेः पनसेस्तथा ४७ वन्यैर्बहुविधैर्वृक्षैः फलपुष्पप्रदेयुतम् पुष्पगुल्मस्तृताकीर्णकृदलैरखंडशोभितम् ४८ नानाशकृत्तिसभोज्यैः फलेर्वृक्षैरलंकृतम् यथास्थानविनिक्षिप्तैर्भूषितमस्मराशिभिः ४९ सुरुवानुरशादलसिंहद्वीपिसमाकुलम् कुरमबर्हिणाकीर्णमाज्जरभुज्जग्राहृतम् ५० पूगेश्चमृगजातीनामहिषस्मिनिषेवितम् सकृत्प्रभित्नेश्चर्गजैर्विभूषितं प्रदृष्टनानाविधपक्षिसेवितम् सूपुष्पितेरबुधरप्रकाशैर्महीरुहाणांचवनेर्विचित्रैः ५१ नानापुष्परजोभिश्चोगजक्षनाधिवासितः दिव्यस्त्रीगीतबहुलोमारुतोभिमुखोववो ५१ धारानिनादेर्विहगप्रणादेः शकभैस्तथानृहितैः कुंजराणाम् गीतैस्तथाकिन्चराणासुदारैः शकभैः स्वनैः सामगानचवीर ५२ अचिंत्यमनसाप्यन्यैः सरोभिः समलंकृतम् विशालैश्चाग्निशरणीर्भूषितकुसुमाद्यैः ५३ विभूषितपुण्यपवित्रतोयथासदाचजुष्टनृपजङ्गकन्यया विभूषितं धर्मभृतां वारिष्ठैर्महात्मभिर्विन्दिमानकल्पैः ५४ वाचाहारैरबुपैर्ज्यनित्यैः संप्रक्षालैर्योगिभिर्ध्यानित्यैः धूमप्रशैरुष्णपैः क्षीरपैश्चसजुष्टचब्राह्मणैर्द्रैः समतात् ५५ गोचारिणोथाशमकुट्टादतोलूरवलिकास्तथा मरीचिपाः फेनपाश्चतथैवमृगचारिणः ५६ अश्वत्यफलमक्षाश्चतथाहृदकशायिनः वारुचमं वरधरास्तथावल्केलंधारिणः ५७ सुदुःखमनियमास्तास्तान्यहतः सुतपोधनान् पश्यन्सुनीन्बहुविधान् प्रवृष्टुमुपचक्रमे ५८ सुपूजितदेवगणैर्महात्मभिः शिवादिभिर्भरितपुण्यकर्मभिः रराजतच्चाश्रममडलंसदादिवीवराजन् शशिमडलयश्च ५९ ऋडतिमपैनेकुलामृगैर्व्याघ्राश्चमित्रवत् प्रभावादीप्ततपसासन्निकर्षान्महात्मनाम् ६० तत्राश्रमपदेश्चैर्मर्वभूतमनोरुम् सेवितैर्हिजशादलैर्वृद्धैर्देवांगपारंगैः ६१ नानानियमविरच्यार्तेर्कृषिभिः समहात्मभिः प्रविशन्नेवचापश्यजदाचैरधुरप्रभुम् ६२ तेजसात्तपसाश्चवदीप्यमानयथानलम् शिष्यरनुनातशातयुवानब्राह्मणषभम् ६३ शिरसावदमानमासुपमन्युरभ्रषत् ६४ स्वागतैर्पुंडरीकाक्षसफलानितपासिनः यः पूज्यः पूजयसिमाद्रष्टव्याद्रष्टुमिच्छसि ६५

५९ ऋडतीति अहिंसा

प्रतिष्ठायां तत्सन्निधौ वैरत्याग इति योग सूत्रात् सुषन कूलान्दीनां वैरत्यागादिगैर्नतत्रस्थानां सुनीनां अन्यतः अहिंसादियमनियमनिष्ठावत्वं दर्शितम् ६० ६१ नियमाः अनुपासादयस्तेरेवोऽनुमेः क्षीरपैः इत्यादिनामभिः रच्यतेः प्रविशन्नेवापश्य उपमन्युमिति शेषः ६२ ६३ ६४ पूज्यः सगुणः द्रष्टव्यो निर्गुणः ६५ ६६ ६७ ६८

६६ ६७ ६८ ६९ ७० भावान् भ्रमकामादीन् विज्ञानि प्रायान् सृजन् नित्यनेनांतर्यामितं दर्शितम् ७१ समानां संवत्सराणामर्बुदं समारबुदं ७२ ७३
 ग्रहस्य मंदारनाम्नः ७४ भगवता महादेवेन ७५ उत्पत्तिं तं तस्यैव देवस्य हननार्थं ७६ नद्रष्टुं शक्यं दुर्दर्शित्वात् ७७ जीर्णजीर्णतृणवद्भ्यर्थमित्यर्थः ७८

तमहं प्राञ्जलिभूला मृगं पक्षिश्चथानिषुः धर्मे च शिष्यवर्गे च समपृच्छमनामयम् ६६ ततो मां भगवानाहसान्नापरमवत्पुना लप्स्यसे
 तनयकृष्ण आत्मतुल्यमसशयम् ६७ तपःसमहदा स्थायतोषये शानमीश्वरम् इह देवः सपत्नीकः समाक्रोडत्यथोक्षज ६८ इह
 नंदैव तश्चैष्टं देवीः सपिगणाः पुरा तपसा ब्रह्मचर्येण सत्येन च दमेन च ६९ तोषयित्वा शम्भान् क्रमान् प्राप्तवतो जनार्दन तेजसां तपसा-
 चैव निधिः संभगवानिह ७० शुभ्रसुभ्रान् नितान् भावान् सृजन् संक्षिपन् नपि आस्ते देव्यासदा चित्तोयं प्रार्थयसि शत्रुहन् ७१ हिर-
 ण्यकशिपुर्था भूदानवो भिरुक्पनः तेन सर्वाभिरुशैर्वै शर्वीत्याप्तसमारबुदम् ७२ तस्यैव पुत्रप्रवरामंदारो नाम विश्रुतः महादेववरात् शुक्र-
 वषाधिं देमयो धयत् ७३ विष्णोश्चक्रचतहोरं वज्रमारवडलस्य च शीर्णं परं भवत्तातग्रहस्यांगेषु केशव ७४ यत्तद्भगवता पूर्वदत्तच-
 क्रंतवन्निधः जलांतरचरं हत्वा देत्यं च बलगर्वितम् ७५ उत्पादितं तृष्णाकेन दीप्तं ज्वलनसन्निभम् दत्तं भगवता तुभ्यं दुर्धर्षं तेजसाद्भुतम्
 ७६ न शक्यं द्रष्टुमन्येन वर्जयित्वापि नाकिनम् सुदर्शनं भवत्येवं भवेनोक्तं दातुं तत् ७७ सुदर्शनं दातुं तस्य लोकेनो मप्रतिष्ठितम् तज्जी-
 णं भवत्तातग्रहस्यांगेषु केशव ७८ ग्रहस्यातिबलस्यांगे वरदत्तस्य धीमत्तः न शस्त्राणिवहत्यंगे चक्रवज्रशतान्यपि ७९ अर्धमा-
 नाश्चैव विबुधाग्रहेण सुबलायसा शिवदत्तवरान् जघ्नु रसुरेन्द्रान् सुराभृशम् ८० तुष्टो विद्युत्प्रभस्यापि त्रिलोकेश्वरताददौ शतवर्ष-
 सहस्राणां सर्वलोकेश्वरो भवत् ८१ ममेवानुचरो नित्यं भवितासीति चाब्रवीत् तथापुत्रसहस्राणामयुतं च ददौ प्रभुः ८२ कुशद्वीपं
 च सददौ राज्येन भगवानजः तथा शतसुरवो नाम धात्रासृष्टो महासुरः ८३ येन वर्षशतं साग्रमात्ममांसे हुती नलः तत्राह भगवास्तुष्टः
 किकरोमीति शक्रः ८४ तं वै शतसुरः प्राह योगो भवतु मेद्भुतः बलच देवतश्चैष्टशाश्वतसप्रयच्छमे ८५ तथेति भगवानाह तस्य तह
 च न प्रभुः स्वायंभुक् क्रतुश्चापि पुत्रार्थं मभवत्पुरा ८६ आविश्ययोगेनात्मानं त्रीणि वर्षशतान्यपि तस्य चोपददौ पुत्रान्सहस्रक्रतु-
 संमितान् ८६ योगेश्वरं देवंगीतं वेत्स्य कृष्णानसशयः याज्ञवल्क्य इति ख्यातः ऋषिः परमधार्मिकः ८७

वरदत्तस्य सर्वशस्त्रावध्यस्तं

भवेति दत्तवरस्य ७९ अर्धमानाः सुरा असुरेन्द्रान् जघ्नुः तेऽन्योन्यं कलहं कुर्वन् नित्यर्थः ८० ८१ ८२ ८३ ८४ योगः चंद्रसूर्यपर्जन्यपृथिव्या-
 दिसृष्टिसामर्थ्यं शाश्वतं बलं ब्रह्मविद्योत्य ८५ ८६ आत्मानं हिरण्यगर्भं आविश्य भवत् आविष्टो भूत् सूत्रात्मानो ध्यानं कुर्वन् नित्यर्थः ८६ ८७

८८ ८९ ९० ९१ सप्तकपालेनत्र्यंबकदेवत्येनहेतुना देवैःसप्तकपालेनरुद्रमिह्या आपोनिर्मिताइत्यर्थः देवेनेतिपाठेइंद्रेण ९२ अत्रेति पति द्वेषिण्योपिस्त्रियोमहादेवंप्राप्यकृतकृत्याभवंतीतिभावः ९३ १४. मुसलेषु अयोत्रेषु कृष्णकौलेषु अयोत्रेषुसल्लममिति विश्वलोचनः ९५ विनेति

आराध्यसमहादेवंप्राप्तवानतुलंयशः चेदव्यासश्चक्रीगात्मापराशरसुतोसुनिः ८८ सोपिशंकरमाराध्यप्राप्तवानतुलंयशः वाल-
 रिवल्यामघवतात्त्वज्ञाताःपुराकिल ८९ तैःक्रुद्धैर्भगवान् रुद्रस्तपसातोषितोत्यभूत् तांश्चापिदेवतश्चेष्टःप्राहप्रीतो जगत्पतिः ९०
 सपणंसीमहर्त्तारंतपसोत्यादयिष्यथ महादेवस्यरोषाच्च आपो नष्टाःपराभवन् ९१ तांश्चसप्तकपालेनदेवैरन्याःप्रवर्तिताः ततःपा
 नीयमभवत्सन्नेत्र्यंबकेभुवि ९२ अत्रेभार्यापिभर्त्तारसंत्यज्य ब्रह्मवादिनी नाहतस्वमुनेभूयोवशागास्याकथंचन ९३ इत्युक्त्वा
 समहादेवमगच्छच्छरणकिल निराहाराभयार्दनेस्त्रीणिवर्षशतान्यपि ९४ अशेतमुसलेषुवप्रसादाथभवस्यसा तामब्रवीद्ध-
 सन्देवोभवितावैस्सतस्तव ९५ विनाभर्त्ताचरुद्रेणभविष्यतिनम्रशयः वशेतवैवनाम्नातुरव्यातियास्यतिचेक्षिताम् ९६ विकर्णश्च
 महादेवंतथाभक्तःस्मरवावहम् प्रसाद्यभगवान् सिद्धिप्राप्तवान्मधुसूदन ९७ शाकल्यःसंशितात्मावैनववर्षशतान्यपि आराधयामास
 भुवमनोरथेनकेशव ९८ तंचाहभगवांस्तुष्टोमंथकारोभविष्यसि वत्साक्षयाचतेकीर्त्तिस्त्रैलोक्येवैभविष्यति ९९ अक्षयचकुलंते-
 स्तुमहर्षिभिरलंकृतम् भविष्यतिद्विजश्रेष्ठःसूत्रकर्त्तासुतस्तव १०० सावर्णिश्चापिविरव्यातःऋषिरासीत्कृतेयुगे इहतेनतपस्तप्तुष
 ष्टिवर्षशतान्यथ १०१ तम्प्रहभगवान् रुद्रःसाक्षात्तुष्टिस्मितेनघ ग्रंथकृद्धोकविरव्यातोभवितास्यजरामरः २ शक्रेणतुपुरादेवोवा
 राणस्याजनादेन आराधितोभूद्भक्तेनदिग्वासाभस्मगुहितः ३ आराध्यसमहादेवंदेवराजमवासवान् नारदेनतुभक्त्यासीभवआ
 राधिनःपुरा ४ तस्यस्तुष्टोमंहादेवोजगौदेवगुरुगुरुः तेजसातपसाकील्यात्समो नभविष्यति ५ गीतेनवादितव्यननित्यमामनुया
 स्यसि मयाविचयथादृष्टेदिवदेवःपुराविभो ६ साक्षात्पशुपतिस्नातंतृचापिशृणुमाधव युद्धं चमयादेवः प्रयतेन तथाविभो ७
 प्रबोधितोमहातेजास्तत्रापिशृणुस्त्रिरभू यदवाप्तचमेपूर्वदेवदेवान्महेश्वरात् ८ तत्सर्वनिखिलनाद्यकथयिष्यामि तेनघ पुरा-
 कृतयुगेतातृऋषिरासीन्महावशाः ९ व्याघ्रपादइतिख्यातोवेदवेदांगपारंगः तस्याहमभवपुत्रो धीम्यश्चापिममानुजः १०

चरुद्रःचरोद्रकःमंडइतियावंतं चरुशब्दपूर्वत इवनेरन्येभ्योपिदृश्यंतइतिदुः भर्त्तारंविनापिचरुद्रवपानमात्रेणनवपुत्रोभविष्यतीत्यर्थः तवैवना-
 म्नाधनस्यइति ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० ९१

१११ ११२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ प्रपद्यप्रपन्ने
 मव २४ २५ २६ २७ २८ २९ दुर्विज्ञेयः शास्त्रतोपि ज्ञातुमशक्यः दुराधारः शास्त्रात् ज्ञातोपि मनसि धर्तुमशक्यः दुराबाधः धियमाणोपि

कस्यचित्त्वश्वलस्यधीम्येनसहमाधव आगच्छमाश्रमं क्रीडन्नुनीनां भावितात्मनाम् १११ तत्रापि चमयादृष्टादुत्थमानापयस्विनी लक्षि
 तं चमयाक्षरिस्वादतोत्थमृतोपमम् १२ ततोहमब्रुववाल्याज्जननीमात्मनस्तथा क्षीरोदनसमायुक्तं भोजनं हि प्रयच्छुमे १३ अभावा
 चैव दुग्धस्य दुःखिताजननीतदा ततः पिष्टमाला उद्यतो येन सहमाधव १४ आवयोः क्षीरमित्येव पानार्थं समुपानयत् अथगव्यंपय
 स्नातकदाचित्प्राशितमया १५ पित्राहं यज्ञकालेहिनीतो ज्ञातिकुलमहत् तत्रसाक्षरते देवीदिव्यागोः सुरनदिनी १६ तुस्याहत्पयः
 पीत्वारसेनस्यमृतोपमम् ज्ञात्वाक्षीरगुणांश्चैव उपलभ्यहिंसभवम् १७ सचपिष्टरसस्तातनमे प्रीतिमुपावहत् ततोहमब्रुववा
 ल्याज्जननीमात्मनस्तदा १८ नेदक्षीरोदनं मातयत्त्वमेदत्तवत्यसि ततोभामब्रवीन्मातादुःखशीकसमन्विता १९ पुत्रस्तेहात्परि
 श्रुज्यमूर्ध्निचाघ्रायमाधव कुतः क्षीरोदनं वत्ससुनीनां भावितात्मनाम् १९ वनेनिवसतानित्यकदमूलफलाशिनाम् आस्थितानान
 दीदिव्यावा लरिवत्येनिषेविताम् कुतः क्षीरवनस्थानां सुनीनां गिरिवाप्सिनाम् २० पावनानां वनाशानां वनाश्रमनिवासिनाम् ग्रा-
 म्याहारनिवृत्तानां मरण्यफलभोगिनाम् २१ नास्तिपुत्रपुत्रोऽप्यसुरप्रीगेत्रवर्जिते नदीगङ्गशैलेषु तीर्थेषु विविधेषु च २२ तप
 स्रजं पन्नित्यानां शिवोनः परमागतिः अप्रसाद्यविरूपाक्षवरदस्थाणुमव्ययम् २३ कुतः क्षीरोदनं वत्ससुरवा निवसतानि च तं प्र-
 फद्यसद्रावत्ससर्षभावेन शक्यम् २४ तत्प्रसादाच्च कामेभ्यः फलप्राप्त्यसि पुत्रकं जनन्यास्तद्वृचः श्रुत्वा तदा प्रभृतिशत्रुहन् २५ प्रा-
 जलिः प्रपतो भूत्वा इदमबामचोदयम् कोयमब्रुवमहादेवः सकथंच प्रसीदति २६ कुत्रवावसते देवो द्रष्टव्यो वाकथंच न तुष्यते वाकथं
 शर्वोरूपतस्य च कीदृशम् २७ कथं ज्ञेयः प्रसन्नो वा दशैयेज्जननीमम एवंमुक्तातदा कृष्णामाता मे सतवत्सला २८ मूर्ध्न्याघ्राय
 गोविंदसबाष्पाकुललोचना प्रमार्जतो वगात्राणि मम वैमधुसूदन दैन्यमालव्यजननी इदमाहसुरोत्तम २९ अंबोवाच दुर्वि-
 ज्ञेयो महादेवो दुराधारो दुरतरुः दुराबाधश्च दुरात्थो दुरदृशो त्वं कृतात्मभिः ३० यस्यरूपाण्यनेकानि प्रवदति मनीषिणः स्थानानि
 च विचित्राणि प्रसादाश्चाप्यनेकशः ३१

ल्यविक्षेपादिविधैः संकटः यतो दुरंतकः दुष्टनिबंधकानियस्मिन् विघ्नाभावेपि दुरात्थः दिव्यविषयवैषम्येन परवैरा
 ग्याभावात् सत्यपि वैराग्येदुर्दृश्यः आत्मनीवप्रकृतावपि चेतसोलयस्य संप्रवात् ३० एवमिदं विशेषस्य रूपतदुर्ज्ञेयत्वमुक्त्वा सविशेषमेवरूपमाह यस्यरूपाण्यनेका
 नीत्यादिना ३१ ६

३२ ३३ द्वितीयोक्तैः ३४ अनुग्रहार्थमेवनाचस्वल्पस्यापि रूपधारणोत्सवतः ३५ ब्रह्मादिपुत्रिकान्तमस्यैव रूपमित्याह ब्रह्मेत्यादिना ३६ ३७
 कूर्ममित्यदिति अवतारोत्पत्त्यामुपलक्षणम् प्रवालोकुरभूषणो हसतः तेन कालोप्ययमवेत्यर्थः ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

कीदृशित्वेन तद्देव इति स्वप्नचरितं शतमनु कृतवान्यानि रूपाणि देवदेवः पराकिलः कीदृशेन तथा शर्वः प्रसीदति यथाचये ३० तदित्यः सर्वम्
 तद्विदित्वा प्रमत्तेश्वरः प्राक्तनामनुकपार्थदशनिन्दयथाश्रुतम् ३१ मुनीनांब्रुवतादिव्यमीशानचरितं शतम् कृतवान्यानि रूपाणि
 हावनादिदिवोक्यैः ३४ अनुग्रहार्थविप्राणशृणुतस्समासतः तानिनेकीर्त्तयिथामियन्मालपगिष्ठुच्छसि ३५ अबोवाच ब्र
 ह्मिणां सरद्राणां रुद्रादित्याश्विनामपि विसेशामिदेवानां वपुधारयतेभवः ३६ नरणां देवनारीणां तथाप्रेतपिशाचयोः किरात-
 गजराणां च जलजानामनेकशः ३७ करोति भगवान् रूपमदव्याश्वराण्यपि कूर्ममित्यन्तथाशरवः प्रवालोकुरभूषणः ३८ यक्षरा
 ससंशृणां देव्यदानवश्वरपि वपुधारयते देवेषूयश्च विलम्बसिनाम् ३९ व्याघ्रसिंहमृगाणां च तरक्षसंपतत्रिणाम् उलूकश्व-
 वृगालान्म रूपाणि कुरुतेपिच ४० हंसकाकमयूराणां रुक-भासकसारसाम् रूपाणि च बुलाकानां गृध्रवक्रागयोरपि ४१ करोति वा
 सरूपाणि धारयत्यपि पर्वतम् गोरूपेष्वमहादेवो हस्त्यश्वो द्रुखराकृतिः ४२ छागशार्दूलरूपश्च अनेकमृगरूपधृक् अंडजानां च
 देव्यनां वपुधारयतेभवः ४३ देडीछत्रीचकुडीचहिजानाधारणस्तथा षण्मुखो वैवहिसुरवस्त्रिनेत्रो बहुशीर्षकः ४४ अनेकक-
 टफरूपश्च अनेको दरवक्रशृक् अनेकपाणिपाश्वश्च अनेकगणसंहृतः ४५ कृषिगंधर्वरूपश्च सिद्धचारणरूपधृक् मस्यपांडुरगात्र
 श्वचद्राहकृतभूषणः ४६ अनेकगवसद्युष्टश्चानेकस्तुतिसंस्कृतः सर्वभूतांतकः सर्वः सर्वलोकप्रतिष्ठितः ४७ सर्वलोकान्तरात्मा च
 सत्त्वः सर्ववाद्यापि सर्वत्र भगवान् ज्ञेयो हृदिस्थः सर्वदेहिनाम् ४८ यो ह्यिह कामयेत्कामथस्मिन् न श्रेय्यते पुनः तत्सर्वं वेत्ति देवेश
 त्प्रपद्यते च्छसि ४९ नंदने कुप्यते चापितथा हृकीरयत्यपि चक्रीशूलो गदापाणिर्मुसलीखड्गपट्टिशो ५० भूधरो नागमौजी
 चनागाकुंडलकुंडली नागयज्ञोपवीती च नागचमोत्तरच्छदः ५१ हसन्ते गायते च वनृत्यन्ते च मनोहरम् वादयत्यपि वाद्यानि विचि-
 त्राणि गणैर्युतः ५२ वल्गात्रिजृभते चैव रुदते रोदयत्यपि उच्चत्तमत्तरूपं च भाषते चापिसुस्वरः ५३ अतीव हसते वीदस्त्रासयन्
 पनेजर्वम् जागर्त्तन्नेत्रस्त्रापितजृभते च तथा क्लरवम् ५४

४६ ४७ ४८ ४९ नंदने आनंदयते कुप्यनेकोपकारीति मित्रामित्ररू
 पेणाथयमेवानुगृह्णाति निगृह्णाति चेत्यर्थः ५० भूधरः शैमनागः ५१ ५२ ५३ ५४ ५ ५ ५ ५

एतत्तदूषयत्युपमन्युः सदसदिति प्रवाहानादित्वांशसकमतम् असादिति प्रत्ययसाध्यमिकमतं व्यक्तपरमाणवः तार्किकमतम् अव्यक्तप्रधानं सांख्यसं-
मतमूक्तञ्चतुष्कमपि यदि भिन्नमाहुः ततः नित्यं अविनाशिए कं असदितं पद्मशिवारव्यं अनेककार्यकारणात्मकं तस्माद्दूरं हृणीमहे अयं प्रायः यथा बीजशक्ते-
र्विच्छिन्नं अंकुरक्रांडस्कंधशाखापल्लवार्चपुष्पफलबीजांतविकारः उत्पत्तिप्रलयवाचतस्य च प्रकृतिरेवेकानित्या सर्वविशेषशून्या मृतु अस्ति सा च बीजशक्त्यस्य सृष्ट्याः नैक-

उपमन्युरुवाच सदसद्वाक्यमव्यक्तं यमाहुर्ब्रह्मवादिनः नित्यमेकमनेकं च वरं तस्माद्दृणीमहे
९०. अनादिमध्यपर्यंतज्ञानेश्वर्यमचिंतितम् आत्मानं परमं यस्माद्दूरं तस्माद्दृणीमहे ९१

रूपाच भवति एवं अव्यक्तादिकम् सर्वबीजादिस्थानीयं यत्र लीयते तत्परमशिवारव्यंतत्त्वं कारणकारणमस्तीति न तदपन्नोतुं शक्यमिति ९० चिंति-
तं चिंतयानि हृत्तं ज्ञेयं इति शिवव्यं च ताभ्यारहितं स्वरूपभूतमेव ज्ञानेश्वर्यं परमं च आत्मानं यस्मात्तमाहुर्ब्रह्मवादिनो तस्माद्दूरं हृणीमहे इतरत्तज्ञाने-
श्वर्यं त्वनात्मभूतमित्यर्थः ९१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८०

एतदेवाहीश्वर्यमिति बीजं मायाशक्त्यवच्छिन्नं चैतन्यं तस्मात्प्रकृतं सकलं गेश्वर्यं बीजसंभृतं ईशो शितव्यसापेक्षं तच्चाव्ययं संसारप्रवाहाविच्छेदान् अतए
तत्तयस्मात् शिवात् अबीजात् बीजादन्यस्मान्मत्सा मान्यस्थानोयात् अनुत्पादितं तस्मादीश्वरग्रासस्तुरीयतुरीयइतिश्रुतिप्रसिद्धान् वरवृणीमहे तथाचश्रु-
नो सर्वं त्वेते इन्द्राय मात्मा ब्रह्मैति समष्टिव्यष्टिब्रह्मणी उपस्थित्यस्थूलसूक्ष्मकारणोपाधित्वसामान्यात् व्यष्टौ समष्टिमतं भव्यविश्वतैजसप्राज्ञान् चतुश्च
द आत्मनः त्रीन्पादान् निरूप्य प्राज्ञं तृतीयं पादं प्रक्रम्य एषं सर्वेश्वरगर्भं सर्वज्ञ एषो तर्क्यस्यैष योनिः सर्वस्य प्रभवाय यो हि भूतानामिति प्राज्ञस्यैष पादमपरप-
र्यायं बीजं त्वमुक्तं तथाचतुर्थं पादं अबीजं सर्वोपाध्युपहितमिन्द्रं च दशाष्टिविशेषणैः पृथग्दर्शयति श्रुतिः नांतः प्रजनवह्निः प्रजनो भयतः प्रजनं प्रजना प्र-
जनं प्रजाधनं अदृष्टमव्यवहार्यमग्रान्द्यमलक्षणमचित्यमव्यपदेश्यं एकात्मप्रत्ययसारं प्रपञ्चोपशमशिवमहेतं चतुर्थं मन्यते स आत्मा सविज्ञेय इति अत्र
जलचंद्रम्यायेन षडुपहितचैतन्यानि षडुपाधयश्च तेषामध्ये नांतः प्रजमिति समष्टिसूक्ष्मोपाध्युपहितस्य सूत्रात्मनो निरासः न बहिः प्रजमिति विराजः नो
भयमप्रजमित्यात्मनो निरकलत्वं सकलत्वं च जानत ईश्वरस्य न प्रजमिति विशेषविज्ञानं नो विश्वस्य ना प्रजमिति प्रजाभिन्नत्वेपितत्सदृशस्य तैजसस्य न

- ऐश्वर्यं सकलं यस्मादनुत्पादितमव्ययम् अबीजाद्बीजसंभृतं वरं तस्मिन् वृणीमहे ९२ तमसः परमं ज्योतिस्तपस्तदृत्तिनां परम्
संज्ञात्वानानुशोचंति वरं तस्माद् वृणीमहे ९३ भूतभावनाभावनां सर्वभूताभिभावनाम् सर्वगं सर्वदेवं च पूजयामि पुरंदर ९४
हेतुवादेर्विनिर्मुक्तं सारव्ययोगार्थं दं परमं यमुपासन्ति तत्त्वज्ञावरं तस्माद् वृणीमहे ९५

प्रज्ञानधनं भक्तिप्राप्तस्य तथा अदृष्टमिति सर्वेन्द्रियग्रान्द्यस्य विराडुपाधेः अव्यवहार्यमिति वाचिकव्यवहाराहस्यसूत्रोपाधेः अग्रान्द्यमितियोगिग्रान्द्य-
स्य ईश्वरीपाधेः अलक्षणमिति शिरःपाण्यादिलक्षणवतो विश्वोपाधेः अचित्यमिति चिंतनमात्रनिवृत्तस्य तैजसोपाधेः अव्यपदेश्यमिति अदमज्ञ इति व्य-
पदेशाहस्यं ज्ञानस्य प्राज्ञोपाधेश्च निरासः एकात्मप्रत्ययसारमिति षण्णासुपहितानां अपञ्चोपशमइति षण्णासुपाधिनां अद्वैतमितिसर्वेषां निरासः शिवस-
र्वबाधावाधिभूतमानंदमात्रं परिशिनष्टि तस्माद्युक्तमुक्तं सकलमैश्वर्यं अबीजादनुत्पादितं बीजसंभृतं चेति तस्मान् कारणकारणस्य शिवस्य सत्त्वे युक्तिः श्र-
तिश्च प्रमाणं मत्तोति भावः ९२ ९३ एवमाशस्यकारणकारणत्वं निरूप्य इदानीं कारणत्वं कार्यत्वं च निरूपयति भूतभावेत्यादिना भूतानां रवादीनां जीवा-
नां च भावनं रचनं भावमाभिप्रायं सर्वज्ञ सर्वशक्तिं चेत्यर्थः ९४ यत्पुनरुक्तं ईशिसत्तायां को हेतुरिति तत्राह हेतुमिति कारणत्वापि श्रुतिं विना युक्तिमात्रेण न सिद्ध-
निकिंपुनः कारणं ताज्जातिं तापायः प्रारव्ययोगयोः सम्यगादौ च न सारव्यं वृत्तिनिरोधोद्योगः तयोरर्थः प्रयोजनं तत्र साक्षात्कारस्तत्त्वदं अतएव उपास्यम् ९५ ७

मधुवत्तस्तवेव आत्मानजीवानामंतरात्मानामत्यर्थः मधुवात्मानमिति वर्णनोपश्रुत्य नान्तमेव वा प्रातिपदिकम् ०६ यत्पुस्तुमृतस्थानीयंतदेव आकाशं चो
जभूतमव्याहृतं आपूर्यस्वसत्तयाव्याप्यतद्वाराधनं भौतिकं अंडं ब्रह्मांडं सृष्ट्वा तदेतं ब्रह्माण्डं सृजदित्यन्वयः १७ अंडसृष्टिक्रममेवाह अग्निरिति अग्न्यादि
शब्दैरेतन्न पंचतन्मात्राणि शब्दतन्मात्राणि सत्त्वमूर्तान्युच्यते बुद्धिरित्यहंकारः मन इत्यव्यक्तं एषो अंडोपादानभूतानाम् १८ यत्र मनः शब्दितमव्यक्तमु-
क्तं तदेव महच्छब्देनामतिरहंकारादिकंच तदेवेत्यर्थः गणामन आदीनां परमं परागणायः भवेत्स शिवादन्यः कोन्योस्तीति योजनायथा बीजशक्त्युपहितामदेव
वृक्षएवमज्ञानशक्त्युपहितः शिव एव सर्वं अतो वृक्षस्य सृष्टिव सर्वस्य शिव एव पराधणमर्पते प्रायः १९ ब्रह्मादिष्वपि जगत्कर्तृत्वसिद्धिः शिवप्रसादात् यत्तैवेत्याह
स्त्रधारमिति एतेन भौतिकार्थस्त्रधृत्वमपिशिवस्यैवेति दर्शितम् २०० भगवत्पुण्यकेशुण्यप्रधानोपाधीना ब्रह्मविष्णुरुद्राणां स्त्रधृत्तिसर्वगुणोपाधीत्तूर्यमूर्तौ-

मधुवत्तन्मधुवत्मानयं वदति सुरेश्वरम् सर्वभूतसंरुदेववरंतस्माद्दृणीमहे ०६ यत्पूर्वमसृजद्रेवं ब्रह्माण्डं लोकभावनम् अंडमाकाशमापू-
र्णं वरंतस्माद्दृणीमहे १७ अग्निरापानिलः पृथ्वीरवबुद्धिश्च मनो महान् स्त्रधृत्तौ पापं वेद्यो न्या ब्रह्मिकः परमेश्वरात् १८ मनोमतिरहं-
कारस्तन्मात्राणीन्द्रियाणि च ब्रह्मिचैषो भवेच्छुक्तकोन्योस्ति परमेशिवात् १९ स्त्रधारमुपनस्येह वदतीह पितामहम् आराध्य सतु देव-
शमभ्युते महतीं श्रियम् २०० भगवत्युत्तमेश्वर्यं ब्रह्मविष्णुपुरोगमम् विद्यते ये महादेवा ब्रह्मिकः परमेश्वरात् २०१ देत्यदानवसुरव्या-
नामाधिपत्या रिमर्दनः कोन्यः शक्नोति देवेशादितेः संपादितुं सुताञ् २ दिक्कालसूर्यतेजासिग्रहवास्त्रिदुतारकाः विदित्वैते महादेवात्-
ब्रह्मिकः परमेश्वरात् ३ अथोत्पत्तिविनाशो वा यज्ञस्य त्रिपुरस्य वा देत्यदानवसुरव्यानामाधिपत्या रिमर्दनः ४ किंचात्र ब्रह्मिः सूक्ते हेतु-
वीदेः पुरंदरं सृष्ट्वा नयनदृष्ट्वा त्वामेव रुरसत्तम् ५ पूजितसिद्धगंधर्वे देवे श्वक्रपिभिस्तथा देवदेवप्रसादेन तत्सर्वं कुशिकोत्तमं
६ अव्यक्तमुक्तकेशाय सर्वगस्येदमात्मकम् चेतनाचेतनाद्येषु शक्रविद्धिमहेश्वरात् २०७

महेश्वरेपि यदुत्तमेश्वर्यं विद्यते तदपि महादेवादेवते
न प्राप्तमतः कः कस्यात्परेश्वरादन्य ईश्वरोस्तीति ब्रह्मिनकोप्यन्तीति भावः २०१ दितेः स्तनान् हिरण्याक्षादीन् संपादितुं गेश्वर्येण योजयितुं देत्यादीनां च यत्पर-
पीडानुग्रहसामर्थ्यं तत्सर्वमीश्वराय त्तमेवेति भावः २ ३ यज्ञादिपुरयो रूपसत्त्वो विनाशो च तथा देत्यादीनां सुपरिआधिपत्यं एतज्जित्वा अरिमर्दनः परमेश्वरादन्यः
कोस्तीति पूर्वेण संबधः ४ किंचेति देवप्रसादात् देवैः पूजितत्वाद्दृष्ट्वा ब्रह्मिः सूक्तेः किमिति ह्ययोः संबधः ५ ६ अव्यक्तं एषु लोकेषु सर्वगस्य व्यापकस्य
इदमात्मकव्याप्यं कृत्स्नं दृश्यं चेतनाचेतनादिसजीवनिर्जीव आदिपदान् परोक्षं स्वर्गादिअहमर्थं देहेन्द्रियादिः एतत्सर्वं भोग्यं महेश्वरात् महेश्वरानुग्रहात्
अव्यक्तकेशाय जीवाय जीवार्थं तस्य भोगाय भवतीति विद्धि हे शक्र अव्यक्तं अस्मिन् यथा स्यात्तथा मुक्तः ज्ञाति तिरोहितं नित्यमुक्तत्वमस्येत्यर्थः सचासौ केश इव

केशः शिवांगः इति अव्यक्तमुक्तकेश यत्किंचिद्गोचरं यत्स्वप्नं तन्तु शिवादेव तन्निदान्योभवदादिस्तत्प्रदइतिभावः ७ पृच्छतिपदव्याचष्टे भुवाद्येधितिभू
 रादिधितिद्रष्टव्यतेनभूर्भुवः स्वर्महः शब्दिनालोकाः सूरितिवा अयंलोका इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धाः तथा आलोकाः अरितिवा अग्निभूरितिवा क्रचइत्यादिश्रुतिप्रसि
 द्धाः तथा अंतराः भूरितिप्राणइत्याद्याः सूर्यचंद्रब्रह्मादीनास्त्वुविभवेषुदिव्यप्रदेशेषु अथयदत्तपरोदिवोज्योतिर्दीप्यतेविश्वतः पृष्ठेषु सर्वतः पृष्ठेषु मनेषु तमे
 षु लोकेधितिभक्तज्योतिः शब्दितदेवंदतेतत्त्वदर्शिनो वैदिकप्रत्ययः साहश्लोकः ८ भवाद्यतिप्रयतुत्यामृतिशरणानामेवेतिशेषः ९ अभिघातेषु युद्धेषुअ

भुवाद्येषु महांतीषु लोका लोकांतरेषु च द्वीपस्थानेषु मेरोश्च विभवेषु तरेषु च ८ भगवन्मघवन्देवंदतेतत्त्वदर्शिनः यदिदेवाः सुराः
 शक्रः पश्यत्यन्यां भवाद्यतिम् ९ किन्त्वगच्छतिशरणानर्हिताश्चासुरैः सुराः अभिघातेषु देवानां सयक्षोरगरक्षसाम् १० परस्पर
 विनाशेषु स्वस्थानेषु यदीभवः अधिकस्याथ शक्रस्य दुदुभे महिषस्य च ११ यक्षेद्रबलरक्षः स्फुनिवात्कवचेषु च वरदानावघा
 नाय ब्रह्मिको न्योमद्देश्वरात् १२ सुरासुरगोर्वक्रकस्य रतः पुराहुतम् कस्यवान्यस्य रतस्तद्येन हेमोगिरिः हतः १३ दिग्वासाः की
 त्यते को न्यो लोककश्चोद्धरतसः कस्यचाद्दृशिताकाना अनगः केन निर्जितः १४ ब्रह्मीद्रपरमस्थानकस्य देवैः प्रशस्यते गमशाने
 कस्यक्रोडांथं मृतेवाकोभिप्राय्यते १५ कस्यैश्वर्यं समात्तं च भूतेः कोवापिक्रीडते कस्येतुल्यवलादेवगुणाश्चैश्वर्यदीपिताः १५
 धृष्यते ह्यचलस्थानकस्यैलोक्यपूजितम् वर्षते तपते को न्यो ज्वलते ते जसाचकः १५ कस्मादोपधि मपत्तिः कोवाधारयते वसु प्रकामं क्री
 डते कोवात्रैलोक्ये सचराचरे १६ ज्ञानसिद्धिक्रियायोगैः सेव्यमानश्च योगिभिः ऋषिगार्धर्वसिद्धेश्च विदितं कारणं हरे १७ कर्मयजनि
 यायोगैः सेच्यमानः सुरासुरैः नित्यं कर्मफलैर्हीनं तमद्दकारणावदे १८ स्थूलसूक्ष्मसनापस्य मग्रात्तद्यगुणगोचरम् गुणहीनगुणाध्य
 क्षपरमाद्देश्वरं पद्मम् १९ स्थित्युत्फयोः कारणचलोका लोकांतराणाम् भूतभव्यभविष्यचजनकसर्वकारणम् २० अक्षरक्षरमव्य
 क्तविद्याविद्यैर्हृत्वाकृते धर्माधर्माद्यंतं शक्रममद्दकारणावदे २१ प्रत्यक्षमिह देवेद्रपयलिङ्गमगाकितम् देवदेवेन रुद्रेण स्मृत्सिंहार
 हेतुना २२ मात्रापूर्वममारव्यातं कारणं लोककारणम् नास्ति चेशात्परशक्तप्रपद्यदीच्छामि २३

न्योन्यं विनाशवत्सु ऐश्वर्यं नास्ति किं

तु विनाशांवास्तीत्यर्थः अतः स्वस्थादेवाभिलक्ष्य भूवोः श्वर्यदोभवतीतिभावः १० ११ वरदानमहितोः यथातो विमर्दनंतस्यै समर्थ इतिशेषः १२ सुरेति
 रुद्रस्य रेतो वन्दोः स्तूयते मचं दृगेकृतं सत्कनकत्वप्राप्तिमितिपुत्राणां तं स्म्राकंथासूचिना १३ दिग्वासा इति विग्रहवतोपिशिवस्य चरितानिरूपमकि
 मताविग्रहस्येतिशेषयंत्रतापर्यं १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ ७ ७ ७ ७ ७

प्रत्यक्षननुते संरेश विदितसंयोगालिंगोद्भवत्रैलोक्यसविकारनिर्गुणगणब्रह्मदिरेजोद्भवम् यद्ब्रह्मेद्द्रुताशविष्णुसद्दिगादेवाश्चदेत्या
 सरानान्यत्कांमसहस्रकल्पितधियःशंसतियस्मान्परम् २४ तदेवंसचराचरस्यजगतोव्याख्यातवेद्योत्तमंकार्थविरयामिसयतम
 नामीक्षायसद्यःशिवम् २५ हेतुभिर्वाक्मिन्येत्तेरीशःकारणकारणम् नभ्युभयदन्यस्यन्निगमभ्यर्चितसुरैः २६ कस्यान्यस्यस्र
 रैःसर्वैर्लिङ्गंमुक्त्वासुरेश्वरम् अर्चतेर्चितपूर्ववाब्रूहियद्यस्तिनेश्रुतिः २७ यस्यब्रह्माचविष्णुश्चत्वापिसहदेवतैः अर्चयेथाःसदा-
 लिङ्गं तस्माच्छ्रेष्ठतमोहिसः २८ नपद्माकानचक्राकानवज्राकायतःप्रजाः लिङ्गाद्वाचभगाद्वाचतस्मान्माहेश्वरीप्रजा २९ देव्याःकारणरू
 पभावजनितःसर्वाभगाकास्त्रियोलिङ्गेनापिहरस्यसर्वपुरुषाःप्रत्यक्षचिन्दीकृताः योन्यत्कारणमीश्वरात्प्रवदतेदेव्याचयन्नाकितत्रैलो-
 क्येसंचराचरेनसुपुमान्मूढोभवेत्तुर्मतिः ३० पुल्लिङ्गं सर्वमीशान्स्त्रीलिङ्गविद्विचाप्युमाम् द्वाभ्यातनुभ्याव्याप्तहिचराचरमिदजगत्
 ३१ तस्माद्द्वरमहकाक्षेनिधनेचापिकौशिक गच्छवानिष्ठवाशक्रयथेष्टबलसूदन ३२ काममेषवरोमेस्तुशापोवाथमहेश्वरात् नचा
 न्यादेवतांकाक्षेसर्वकामफलामपि ३३ एवमुक्त्वातुदेवेद्रदुःखादाकुलितेन्द्रियः नप्रसीदतिमेदेवःकिमेतदितिचितयन् ३४ अथाप
 श्यंक्षणेनेवंतमेवैरावतपुनः हंसकुंदेदुसदृशंमृणालरजतप्रभम् ३५ वृषस्तधरसाक्षात्क्षीरोदमिवसागरम् कृष्णापुच्छमहाकाय-
 मध्यापिंगललोचनम् ३६ वज्रसारमयैःशृंगैर्निष्ठकनकप्रभैः सुतीक्ष्णामृदुरक्ताग्रैरुत्किरतमिवावनिम् ३७ जाबूनदेनदास्नाच
 सवतैःसमलकृतम् स्रवक्ररुरनाम्रचसुकर्णसुकृतीतटम् ३८ सुपाश्वैदिपुलस्कंधसुरूपचारुदर्शनम् ककुदतस्यचाभातिस्त्रधमा
 पूर्यधिष्ठितम् ३९ तुषारगिरिकूटाभंसिताभ्रशिरवरोपमम् तमास्थितश्चभ्रगचान् देवदेवःसहोमया ४० अशीभतमहादेवःपौर्ण
 मास्यामिवोडुराट तस्यतेजोभवोवह्निःसमेघःस्तनयित्नुमान् ४१ सहस्रमिदसूर्याणां सर्वमापूर्यधिष्ठितः ईश्वरःसुमहातेजाःसवर्त्त
 कद्वांनलः ४२ युगांतेसर्वभूतानादिधक्षरिववैद्युतः तेजसातुतदाव्याप्तदुर्निरीक्ष्यसमततः ४३ पुनरुद्दिग्महदयःकिमेतदिति
 चिंतयम् मुहूर्त्तमिवतत्तेजोवाप्तसर्वादिशादश ४४ प्रशांतदिक्षुसर्वासुदेवदेवस्यमायया अथापश्यस्थितस्थाणुभ्रगवतमहेश्व
 रम् ४५ नीलकंठमहात्मानमसक्ततेजसानिधिम अष्टादशभुजस्थाणुसर्वाभरणभूषितम् ४६ शुक्लांबरधरदेवसुकुमाल्यानुले
 पनम् शुक्लध्वजमनाध्व्यशुक्लयजोपवीतनम् ४७

गायत्रिर्नृत्यमानेश्ववाद्यद्विभ्रसंवेशः वृत्तपार्श्वचरेर्दिव्येवात्मतुल्यपराक्रमैः ४८ बालेंदुमुकुटंपांडुशरचंद्रमिवोदितम् त्रिभिर्नेत्रैः
 कृतोद्योतत्रिभिःसूर्यैरिवोदितैः ४९ अशोभतास्यदेवस्यमालागात्रेमितप्रभे जातरूपमयैःपद्यैर्ग्रथितारत्नभूषिता ५० मूर्तिमंतितथा
 स्त्राणिसंकेतेजोमयासिच मयादृष्टानिगोविंदभवस्त्रांमिततेजसः ५१ इंद्रायुधसवर्णाभंधनुस्तस्यमहात्मनः पिनाकमितिविरव्यात
 मभवत्फल्गुमहान् ५२ सप्तशीर्षोमहाकायस्त्रीक्ष्णदेष्टोविषोत्बणः ज्यावेष्टितमहाग्रीवःस्थितःपुरुषविग्रहः ५३ शरश्चसूर्यसं
 काशकालानलसंमद्युतिः एतदस्त्रमहाघोरंदिव्यपाशपतमहत् ५४ अद्वितीयमनिदेश्यंसर्वभूतभयावहम् सस्फुलिंगमहाकाय
 विसृचंतमिवानलम् ५५ एकपादमहादंष्ट्रसूत्रशिरसोदरम् सहस्रभुजनिद्राक्षमुद्गिरतमिवानलम् ५६ ब्राह्म्यान्नारायणा
 च्छेद्रादाग्नेयादपिंवारुणात् यद्विशिष्टमहाबोहोसर्वशस्त्रविधातनम् ५७ येनतत्रिपुरदग्ध्याक्षणाद्भस्मीकृतपुरा शरिणैकनगोविं
 दमहादेवेनलीलया ५८ निर्दहेतचयत्कृत्स्नत्रैलोक्यसंचसचरम् महेश्वरभुजोत्सृष्टनिमेषाह्निसंशयः ५९ नावध्योयस्य
 त्रैकेसिन्ब्रह्मविष्णुसुरेषपि तदहदृष्टवास्तत्र आश्रयामिदमुत्तमम् ६० गुह्यमस्त्रवरचान्यत्तत्तुल्यमधिकंहिवा यत्तच्छु-
 लमितिरव्यातसर्वलोकेषुशूलिनः ६१ दारयेद्यामहीकृत्स्नाशोषयेहामहोदधिम् संहरेद्द्वजगत्कृत्स्नविसृष्टशूलपाणिना योर्व-
 नाश्वोहतोयेनमाधातासबलःपुरा ६२ चक्रवर्त्तमहातेजास्त्रिलोकविजयीनृपः महाबलमहावीर्यःशक्रतुल्यपराक्रमः करस्थे
 नैवगोविंदलवणस्येहरक्षसः ६३ तच्छूलमृत्तितोक्ष्णाप्रसुभीमलोमहर्षणम् त्रिशिरवाभृकुटिकृत्वातर्जमानमिवस्थितम् ६४
 विधूमसाचिषंरुष्णाकालसूर्यमिवोदितम् सपहस्तमनिदेश्यपाशहस्तमिवातकम् ६५ दृष्टवानस्मिगोविंदतदस्त्ररुद्रसन्निधौ
 परशूस्तीक्ष्णधारश्चदत्तोरामस्ययःपुरा ६६ महादेवेनतृष्टेक्षत्रियाणांक्षयंकरः कार्तवीर्योहतोयेनचक्रवर्त्तमिहामृधे ६७ त्रि-
 हस्तकृत्वःपृथिवीयेननिःक्षत्रियाकृता जामदग्न्येनगोविंदरमिणाक्लिष्टकर्मणा ६८ दोषधारःसुरोद्रास्यःसर्पकटाग्रधिष्ठितः अ-
 भवच्छूलिनोभ्यांशोदीप्तवह्निशनोपमः ६९ असरव्येयानिचारस्त्राणितस्यदिव्यानिधीमतः प्राधान्यतोमयेतानिकीर्तितानितवान
 ध ७० सव्यदेशेतुदेवस्यब्रह्मालोकंपितामहः दिव्यविज्ञानमास्थायहसयुक्तमनोजवम् ७१ वामपार्श्वगतश्चापितथानारायणः
 स्थितः वैनतेयसमारुह्यशरैचक्रगदाधरः ७२ स्कंदोमयूरमास्थायुस्थितोदिव्याःसमीपतः शक्तिघंटेसमादायद्वितीयइवपावकः ७३

पुरस्ताच्चैव देवस्य नदिप्रथाम् वस्थितम् ७४ शूलविष्टम्यतिष्ठं जं द्वितीयमिव शंकरम् ७४ स्वायंभुवाद्यामनवो भृगवाद्याः क्रषयस्तथा श
 च्छदा देवताश्चैव सर्वान् वसमभ्ययुः ७५ सर्वभूतगणाश्चैव मातरो विविधाः स्थिताः ते भिवाद्यमहात्मानपरिवार्य समततः ७६ अस्तु
 वन्वि विधेः स्तोत्रैर्महादेवसरास्तदा ब्रह्मभवंतदास्तोषीद्रथंतरमुदीरयन् ७७ ज्येष्ठसाम्नाच्च देवेश जगो नारायणस्तदा ७७ गृण
 न्ब्रह्मपरशक् शतरुद्रियमुत्तमम् ब्रह्मनाशयणश्चैव देवराजश्चैव कौशिकः ७८ अशीमंतमहात्मानस्त्रयस्त्रय इवाग्नयः तेषामध्य
 गतो देवो राजभगवांश्छिवः ७९ शरदभ्रविनिर्मुक्तः परिधिस्थ इवांशमान् अयुतानि च चंद्राकानि श्यति दिविकेशव ततोहमस्तुवंदे
 वविश्वस्य ज्जातः पतिम् ८० उपमन्युरूवाच नमो देवाधिदेवाय महादेवाय ते नमः शक्ररूपाय शक्राय शक्रवेषधराय च ८१
 नमस्तैवज्रहस्ताय पिंगलायारुणाय च पिनाकपाण्ये नित्यशंखशूलधराय च ८२ नमस्तैवृष्णावासाय वृष्णाकुंचितमूर्द्धजे क
 ष्णाजिनोत्तरीयाय वृष्णाष्टभिरताय च ८३ शुक्लवर्णाय शुक्लाय शुक्लांबरधराय च शुक्लभस्मावलिषाय शुक्लभरताय च ८४ न
 मोस्तुरक्तवर्णाय रक्तांबरधराय च रक्तध्वजपताकाय रक्तस्रमनुलेपिने ८५ नमोस्तु पीतवर्णाय पीतांबरधराय च नमोस्तु छिद्रत
 छत्राय किरीटवरधारिणे ८६ अर्धहाराद्धकेयुरार्धकुंडलकणिने नमः पवनवेगाय नमो देवाय वै नमः ८७ सूर्ये द्राय मुनींद्रा
 यमहं द्रय नमोस्तुते नमः पद्मार्धमालाय उत्पले मिश्रिताय च ८८ अर्धचंद्रनलिषाय अर्धस्त्रगनुलेपिने नम आदित्यव
 ङ्काय आदित्यनयनाय च ८९ नम आदित्यवर्णाय आदित्यप्रतिमाय च नमः सोमाय सौम्याय सौम्यवक्रधराय च ९० सौम्यरू
 पाय सुरब्धाय सौम्यदंष्ट्राविभूषणे नमः श्यामाय गौराय अर्धपीतार्धपांडवे ९१ नारीनरशरीराय स्त्रीपुसाय नमोस्तुते नमो वृषभ
 वाहाय गजेन्द्रगमनाय च ९२ दुर्गमाय नमस्तुभ्यं मृगम्यागमनाय च नमोस्तु गणगीताय गणवृंदरताय च ९३ गणानुयातमार्गाय
 गणनित्यव्रताय च नमः श्वेताश्रवणाय सध्यारागप्रज्ञाय च ९४ अनुद्विष्टाभिधानाय स्वरूपाय नमोस्तुते नमो रक्तप्रवासाय रक्त
 सूत्रधराय च ९५ रक्तमालाविचित्राय रक्तांबरधराय च मणिभूषितमूर्द्धाय नमश्चंद्रार्धभूषिणे विचित्रमणिमूर्द्धाय कुसुमाष्ट
 धराय च ९६ नमो ग्निमुरवनेत्राय सहस्रशशिलोचने अग्निरूपाय कोताय नमोस्तु गहनाय च ९७

१८ अधिवासेन पुष्पादिवासनावासिततया सुवाससे प्रतिपत्तिं ज्ञानं स्वरं च तदुभयात्मने १९ मुकुटे मुकुटाय ३०० त्रीणि नेत्राणी वनेत्राणि लोकयात्रा-
निर्वाहकानि अग्निचंद्रसूर्यरिथ्यानि नेत्राणि यस्य तस्मै त्रिनेत्रे त्रयाय लोचने लोचनेनाय १ शंखैर्यज्ञसात् गुण्य कर्त्र्या देवताया अभिस्त्रवंताय प्रसादरूपा-

रवचराय नमस्तुभ्यं गोचराभिरताय च सूचरायं शुवनयि अनंताय शिवाय च १८ नमो दिग्वाससे नित्यमधिवाससुवाससे नमोजग-
न्निवासाय प्रतिपत्तिस्वरवाय च १९ नित्यमुद्दमुकुटे महाकेयूरधारिणे सर्पकंठोपहाराय विचित्राभरणाय च ३०० नमस्त्रिनेत्र
नेत्रायं सहस्रशतलोचने स्त्रीपुंसाय नपुंसाय नमः सारं व्याय योगिने १ शंखैरभिस्त्रवंताय अथर्वयिनमो नमः नमः सर्वान्निनाशा
य नमः शोकहंराय च २ नमो भूधनिनादाय बहुभायाधराय च बीजक्षेत्राभिपालाय स्रष्टाराय नमो नमः ३ नमः सरासुरेशाय-
विश्वेशाय नमो नमः नमः पवनवेगाय नमः पवनरूपिणे ४ नमः काचनकालाय गिरिमालाय वै नमः नमः सरारिमालाय च उवेगा
य वै नमः ५ ब्रह्मशिरोपहृत्याय महिषघ्नाय वै नमः नमः स्त्रीरूपधाराय यज्ञविध्वंसनाय च ६ नमस्त्रिपुरहृत्याय यज्ञविध्वंसना-
य च नमः कामागनाशाय कालदंडधराय च ७ नमस्कदविशारं वाय ब्रह्मदंडाय वै नमः नमो भवाय शर्वाय विश्वरूपाय वै नमः ८
ईशानाय भवघ्नाय नमो स्तंभकघातिने नमो विश्वाय मायाय चिंत्या चिंत्याय वै नमः ९ त्वं नो गतिश्च त्रैलोक्यं त्वमेव हृदयं तथा त्वं
ह्यसर्वदेवानां रुद्राणां नीललोहितः आत्मा च सर्वभूतानां सारं व्यपुरुष उच्यते १० ऋषभस्त्रपवित्राणां योगिनां निष्कलः शिवः गृ
ह्मं च स्वमाश्रमिणां मीश्वरणां महेश्वरः ११ कुबेरः सर्वयक्षाणां कर्तूनां विष्णुरुच्यते पर्वतानां भवान् चैरुर्नक्षत्राणां च चंद्रमाः १२
वसिष्ठस्त्वमृषीणां च प्रहाणां सूर्य उच्यते आरण्यानां पुत्रानां च सिंहस्त्वपरमेश्वरः १३ ग्राम्याणां गोवृषश्चासि भवां लोकप्रपूजितः आ
दिष्वात्तां प्रबान् विष्णुवंसूनां चैव पावकः १४ पक्षिणां वै नतं यस्त्वप्रनंतो भुजगेषु च सामवेदश्च वेदानां यजुषां शतरुद्रियम् १५ स न
कुमारो योगीने सारं व्यानां कपिलो ह्यसि शम्भोसि मरुतां देवपितृणां हव्यवाडसि १६ ब्रह्मलोकश्च लोकानां शैलानां हिमवाविरिः व-
र्णानां ब्राह्मणश्चासि विप्राणां दीक्षितो द्विजः १७ आदिस्तमसि लोकानां संहर्ता काल एव च यज्ञान्यदीपलोकै वै सर्वतजोधिकं स्मृतम्
१८ तत्सर्वं भगवानेव इति मे निश्चिता मतिः नमस्ते भगवन् देव नमस्ते भक्तवत्सल १९ योगेश्वर नमस्ते स्तु नमस्ते विश्वसंभव प्रसी
द मम भक्तस्य दीनस्य कृपाया स्थ च ३२०

यं ३ स्वधाराय औष्णदिकः सृजे स्तारुन् स्वधेरत्यर्थः ३ ४ गिरिमालाय गिरौ क्रीडापराय ५ ६ हर्ताय
हृत्रे ७ ८ मायाय मायायान् ९ मातः प्राणस्थानं श्रेष्ठः पूज्यतमः ब्रह्मादिस्तु वविष्मतिर्विशेषाभिव्यक्तिस्थानं १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

२१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ कामेभ्यः कामान् काम्यमानान् अर्थान् २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६
एवंपुरोवर्तिभूतिरूपम् यत्र अजं अनाविभूतं अक्षरं व्यापकं ज्ञानं तदेव इति एवं प्रकारेण रव्यातं प्रथांगतं विशेषं विशिष्टं देवतांतरापेक्षया सनातनमिति सूतेरि

अनेश्वर्येण युक्तस्य गतिर्भवसनातन यत्रापराधं कृतवान् ज्ञात्वा परमेश्वर २१ मद्भक्त इति देवेशतत्सर्वं हंतुमर्हसि मोहितश्चास्मि
देवैश्वर्या रूपविपर्ययात् २२ नार्थ्येतेन मया दत्तं पाद्यं चापि महेश्वर एवं स्तुत्वा हमीशानं पाद्यमर्घ्यं च भक्तिः २३ कृताजलिपु
दोभूत्वा सर्वं तस्मै न्यवेदयम् ततः शीतांबु संसृक्त्वा दिव्यगन्धसमन्विता २४ पुष्यवृष्टिः शुक्रभातातपपातमममूर्द्धनि दुदुभिश्च तदा-
दिव्यस्ताडितो देवकिंकरैः ववोचमाकृतः पुण्यः शचिगन्धः सूरवावहः २५ ततः प्रीतो महादेवः सपत्नीको वृषध्वजः अब्रवीत्त्रिदशास्त
त्रहर्षयन्निवमानदा २६ पश्यध्वं विदशाः सर्वे उपमन्योर्महात्मनः मयि भक्तिपरानित्यमेकभावादवस्थिताम् २७ एवमुक्त्वास्तदा
हृष्टा सुरास्ते शूलपाणिना ऊचुः प्राजलयः सर्वे नमस्कृत्वा वृषध्वजम् २८ भगवन् देवदेवेश त्वेकनाथ जगत्येते लभता सर्वकामे
भ्यः फलं त्वत्तो द्विजोत्तमः २९ एवमुक्तस्ततः शर्वः सुरैर्ब्रह्मादिभिस्तथा आहमं भगवानीशः प्रहसन्निवशांकरः ३० भगवान्
वाच वत्सोपमन्योतु शोस्मि पश्यमांस्तु निपुंगव दृढभक्तोसि विप्रर्षे मया जिज्ञासितो त्वासि ३१ अनया चैव भक्त्या ते अत्यर्थ-
प्रीतिमानहम् तस्मात्सर्वान् ददाम्यद्य कामास्तव यथासितान् ३२ एवमुक्तस्य चैवाथ महादेवेन धीमता हर्षाद्भ्रूण्यवर्त्ततरोम
हर्षस्तज्जायते ३३ अब्रुवच्च तदा देवहर्षगद्गदया गिरा ज्ञानुभ्यामवनीगत्वा प्रणम्य च पुनः पुनः ३४ अद्य जानीत्यहं देवसफ
लं जन्म चाद्यमे सुरासुरगुरुदेवो यत्तिष्ठति ममाग्रतः ३५ येन पश्यति चैवाद्वा देवात्कामित विक्रमम् तमहं दृष्टवान् देवको-
न्यो धन्यतरो मया ३६ एवमध्यायति विद्वांसः परतत्वं सनातनम् तद्विशेषमिति रव्यातं यदज्ञानमक्षरम् ३७ स एष भग
वान् देवः सर्वसत्त्वातिरव्ययः सर्वतत्त्वविधानज्ञः प्रधानपुरुषः परः ३८ योऽसृज हृक्षिणा देगाद्ब्रह्माणलोकसंभवम् वामपार्श्वे त्थाविष्णुलो
करक्षार्यमौश्वरः ३९ युगांते चैव संप्राप्ते रुद्रभीशोऽसृजद्वयम् संरुद्रः संहरन् हृत्स्मजगत्स्थावरजंगमं ४० कालोभूत्वा महातेजास्सर्वं
कृद्वानलः युगांते सर्वभूतानि प्रसन्नव्यवस्थितः ४१ एष देवो महादेवो जगत्सृष्टा चराचरम् कल्पान्ते चैव सर्वेषां स्मृतिमाक्षिप्यति
ष्ठति ४२ स्वर्गः सर्वभूतात्मा सर्वभूतभवोद्भवः आस्ते सर्वगतो नित्यमदृश्यः सर्वदेवतैः ४३ यदि देयो वरो मत्स्यदितुं शोसि मे प्रभो
भक्तिर्भवतु मे नित्यं त्वयि देवसुरेश्वर ४४

पिनित्यत्वं व्यवहारापेक्षया प्रोक्तं ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६

उशंवरात् सपत्नीकात् महेश्वरात् तत्रापि अशौ महेश्वरात् परिशौभा बशौ पत्नीत्त इतिषोडशेत्यर्थः यद्वाः शौपत्नीतः प्रार्थिताः अशौतयास्त्रयं दत्ता इतिषोडशअ

अतीतानागतं चैव वर्त्तमानं च यद्विभो जानीयांमिति मे बुद्धिः प्रसादात्सुरसत्तमं ४५ क्षीरोदनं च भुंजीयामक्षयं सह बांधवैः आश्रमे च स
दास्माकं सान्निध्यं परमं स्तुते ४६ एवमुक्तः समां प्राह भगवां लोकोकपूजितः महेश्वरो महातेजाश्चराचरगुरुः शिवः ४७ श्रीभगवानुवाच
अजस्रवामरश्चैव भवत्वदुःखवर्जितः यशस्वी तेजसा युक्तो दिव्यज्ञानसमन्वितः ४८ ऋषीणामभिगम्यश्च मत्प्रसादाद्भविष्यसि शी
लवानुगुणसपन्नः सर्वज्ञः प्रियदर्शनः ४९ अक्षययोवनतेस्तु तेजश्चैवानलोपमम् क्षीरोदःसागरश्चैव यत्र यत्रेच्छसि प्रियम् ५०
तत्र ते प्रीयता कामं सान्निध्यं पयसोनिधेः क्षीरोदनं च भुंक्ष्वत्वममृतेन समन्वितम् ५१ बंधुभिः सहितः कल्पततो मासु पयास्यसि अ
क्षय्यु बांधवाश्चैव कुलं गोत्रं च ते सदा ५२ भविष्यति द्विजश्रेष्ठ मयि भक्तिश्च शाश्वती सान्निध्यं चाश्रमे नित्यं करिष्यामि द्विजोत्तम ५३
निश्चयत्स यथा कामं नोक्तं च करिष्यसि स्मृतस्त्वया पुनर्विप्र करिष्यामि च दर्शनम् ५४ एवमुक्त्वा स भगवान् सूर्यकोटिसमप्रभः ईशानः
सुवरात् नूदत्वात्तत्रैवांतरधीयत ५५ एवदृष्टो मया कृष्ण देवदेवः समाधिना तदवाप्तं च मे सर्वं यदुक्तं तेन धीमता ५६ प्रत्यक्षं चैव ते कृष्णप
श्वसिद्धान् अवस्थितान् ऋषीन् विद्याधरां न्यक्षान् गंधर्वाप्सरसस्तथा ५७ पश्यदृष्टुं लनागुल्मान् सर्वपुण्यफलप्रदान् सर्वत्रुकुसुमे
युक्तां सुरवपत्रान् सुगंधिनः ५८ सर्वमेतन्महाबाहो दिव्यभावसमन्वितम् प्रसादाद्देवदेवस्य इश्वरस्य महात्मनः ५९ वासुदेव उवा
च एतच्छ्रुत्वा च रक्तस्य प्रत्यक्षमिव दर्शनम् विस्मयं परमं गत्या अश्रुवतं महासुनिम् ६० धन्यस्त्यमसि विप्रैः द्रकत्त्वादन्योस्ति पु
ण्यं कृतं यस्य त्रैवाधिदेवस्ते सान्निध्यं कुरुते श्रमे ६१ अपिता वन्ममाप्येवं दद्यात्स भगवांश्छिवः दर्शनं मुनिशादूलं प्रसादेनापि शकरः
६१ उपमन्युस्त्वाच द्रक्ष्यसे पुरुषो काक्ष्यमहादेवं न संशयः अचिरं प्रो वकाले न यथा दृष्टो मया नघ ६२ चक्षुषा चैव दिव्येन पश्याम्य
मित विक्रमं पश्यामि महादेवं द्रक्ष्यसे पुरुषोत्तम ६३ षोडशाशौभराश्चापि प्राप्स्यसि त्वमहेश्वरात् सपत्नीकाद्यदुश्रेष्ठसत्यमेतद्
वीमि ते ६४ अतीतानागतं चैव वर्त्तमानं च नित्यशः विदितमे महाबाहो प्रसादात्तस्य धीमतः ६५ एतान्सहस्रशश्चान्यान्समनुध्यात
वाल्हरः कस्मात्प्रसादं भगवान् कुर्यात्तव माधव व्वादृशे न हि देवान् श्लाघनीयः सौभाग्यमः ६६

शौचेत्यर्थः ६४ ६५ एतान् इह स्थानं सुनीत

समसुंध्यातवानं कृप्यां आलोचितवान् एतेषु पिदयो त्वयि आत्मनिदयां कथं न करिष्यतीत्यर्थः ६६ ७ ७ ७ ७ ७ ७

नेजोवर्णयति इद्रेति यस्य तेजसीमध्येःनेकानि इंद्रधनुषि विद्युतो नीलमेघाः श्वेतमेघाश्च पर्वत
बलाकारुणाप्रोत्तितो दृशो चित्ररूपं तेज इत्यर्थः ७३ ७४ ७५ रराजेति नीले तेजसि सोमसूर्यप्रभौ भवानीशंकरौ इति भाजत इत्यर्थः ७६ ७७ ७८ ७९

ब्रह्मण्येनानुंशसेनश्च दधानेन चाप्युत जयंतुते प्रदास्यामि येन द्रक्ष्यमि शंकरम् ६७ विष्णुरुवाच अब्रुवंतमहं ब्रह्मन् त्वत्प्रसादा
महामुने इदं स्येदिति जसंघानामहं नैविदशेष्वरम् ६८ एवं कथयतस्तस्य महादेवश्रितां कथाम् दिनान्यथोततो जग्मुर्मुहूर्त्तमिव भारत
६९ दिने एते मुक्तेषु प्रेण दीक्षितो हयथाविधि दंडीमुडीकुशीचीरी घृताक्तो मेखलीकृतः ७० मासमेकं फलाहारो द्वितीयसालिलाशनः तृ-
तीयत्रचतुर्थचपंचमंचजलाशनः ७१ एकपादेन तिष्ठंश्च ऊर्ध्वबाहुरतंद्रितः तेजःसूर्यसहस्रस्य अपश्यदिवि भारत ७२ तस्य मध्यग-
तंचापितेजस्रपांडुनंदन इद्रायुधपिनहागविद्युन्धानागवाक्षकम् ७३ नीलशैलचयप्रख्यबलाकाभूषितांबरम् ७४ तत्रस्थित
श्वभगवान् देव्यासहमहाद्युतिः तपसातेजसाकात्यादीभूयासहभार्यया ७५ रराजभगवास्तत्र देव्यासहमहेश्वरैः सोमेन सहितः
सुर्योयथामेघस्थितस्तथा ७६ सत्परोमाकोतेयविस्मयोत्फुल्लुलोचनः अपश्यदेवसंघानांगतिमार्त्तिहरं हरम् ७७ किरीटिनंगट्टि
नशूलपाणिं व्याघ्राजिनं जटिलदंडपाणिम् पिनाकिनं वज्रिणतोक्षणं दंष्ट्राभांगदव्यालयजोपकीतम् ७८ दिव्यामालासुरसानेकवर्णा
समुद्भूतसुल्फदेशावलंबा चंद्रयथापरिविष्टससंख्यवर्षात्ययेतद्ददपश्यसेनम् ७९ प्रथमानांगणे श्वैवसमेतात्परिवारितम् शरदी
वसुदुःखेक्ष्यपरिविष्टदिवाकरम् ८० एकादशशान्त्येवरुद्राणावृषवाहनम् अस्तुवतयतात्मानकर्मभिः शतप्रकर्मिणम् ८१ आदि
त्यावसन्नः साध्याविश्वेदेवास्तथाश्विनो विश्वाभिस्तुतिभिर्देवविश्वदेवसमस्तुवन् ८२ शतक्रतुश्च भगवान् विष्णुश्चादिति नंदनो
ब्रह्मरथनरसामईरयति भवतिके ८३ योगीश्वराः सुबहवो योगदापितरगुरुम् ब्रह्मपयश्चससुतास्तथा देवषयश्च वै ८४ पृथि
वीचातरिक्षचक्षत्राणिग्रहास्तथा सासाहं मासाकृतवोरात्रिः सवत्सरः क्षणाः ८५ मुहूर्त्ताश्च निमेषाश्च तथैव युगपर्यायाः दिव्या-
राजन्मस्यतिविद्यास्सत्त्वविदस्तथा ८६ सनत्कुभागे देवाश्च इतिहासास्तथैव च मरीचिरंगिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ८७
मनवः सप्तसोमश्च अथर्वासृष्टहस्पतिः भृगुर्दक्षः काश्यपश्च वसिष्ठः काश्यपश्च ८८ छदासिदीक्षायजाश्च दक्षिणाः पावको हविः
यज्ञोपगानिद्रव्याणि भूर्त्तिमति युधिष्ठिर ८९ प्रजानां पालकाः सर्वे सरितः पन्नगानगाः देवानामातरः सर्वा देवपत्न्यः सकन्यकाः ९०

परिविष्टं परिवेषवंतं ८० ८१ विश्वाभिः ब्रह्मपरत्वेन स्तुतिरेव कृत्स्नस्तुतिः इतरा तु एकदेशस्तुतिरित्यर्थः विश्वदेवं सर्वेश्वरं ८२ ८३ ८४ पृथिव्यादयोत्र भूर्त्तिमं
तो ज्ञेयाः ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९०

शाश्वतोपरिणामीसन्सर्वयोनिः ब्रह्मणोवेदस्याधिपः सव्यः नापचिनेन्द्रियाणामेकाग्र्यं ९८ धातार्श्व-
 रं त्वष्टारूपनिर्माता विधाताधर्मरूपधर्मे ९९ स्यावराणिचिरकान्तस्यायीनिमहदादीनि चराणिस्थूलभृतादीनि चराचरलोकप्रसिद्धं ४०० वायवःप
 च प्राणाः सप्तानयः गार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयसप्त्यावसप्त्याः पचथ्रोताः स्मार्त्तः षष्ठः लौकिकः सप्तमः यद्वाप्तवायव आवहाद्याः अंतरिक्षेयेषुवआ-
 दीन्सत्यात्मनूलोकान्धारयति अन्नयआदिन्मादिज्योतीषि. गतेसर्वेन्येचयेदेवसंस्थाः देवेसन्नात्मनि संस्था समाप्तिर्येधानेतथास्तवदेवताः स्तुतियोग्याः देवाः

सहस्राणिमुनीनांचअयुतान्यबुदानिच नमस्यति प्रभुशातपवताः सागरादिशः गंधर्वाप्सरसश्चैव गीतवादित्रकोविदाः ९१ दिव्यताले
 षुगायतस्तुवातिभवसद्भुतम् विद्याधरादानयाश्चगुल्फकाराक्षसास्तथा ९२ नमस्यति महाराजवाङ्मनःकर्मभिर्विभुम् पुरस्ताधि
 श्रितः शर्वोसमाम्नित्रिदशेश्वरः ९३ पुरस्ताधिष्ठितदृष्ट्याममेशानचभारत सप्रजापतिशक्राजगन्नामस्युदेक्षत ९४ इक्षितुचम
 हादेवनमेशक्तिरप्रुत्तदा ततोमामब्रवीदेवः पश्य कृष्णवदस्तवम् ९५ त्वयान्धाराधितश्चाहशतशोथसहस्रशः त्वत्समोनास्तिमेक
 श्रिचित्रिषुलोकेषुवैप्रियः ९६ शिरसावदितेदेवेदेवीप्रीताद्युमातदा ततोहमब्रुवस्याणुस्तुतब्रह्मादिभिः स्मरेः ९७ विष्णुरुवाच
 नभोस्तुतेशाश्वतसर्वयोने ब्रह्माधिपत्वामृषयोवदति तपश्चसत्त्वचरजस्तमश्चत्वामेवसत्यचवदति सतः ९८ त्वेवब्रह्माचरुद्रश्च
 वरुणोग्निर्ननुर्भवः धातात्वष्टाविधाताचत्वंप्रभुः सर्वतोमुखः ९९ त्वत्तोजातानिभूतानिस्थायराणिचराणिच त्वयासृष्टमिदं कृत्स्नं
 त्रैलोक्यसचराचरम् ४०० यानीन्द्रियाणीहमनश्चकृत्स्नयेवायवः सप्ततथैवचाग्नयः यदेवसंस्थास्तवदेवताश्चतस्मात्परत्वामृष-
 योवदति १ वेदाश्चयज्ञाः सोमश्चदक्षिणापावकोहविः यज्ञोपगंचयत्किंचिद्भगवास्तदसंशयम् २ इष्टदत्तमधीतचव्रतानिनियु
 याश्चये हीः कीर्त्तिः श्रीर्द्युतिस्तृष्टिः सिद्धिश्चैवतदर्पणी ३ कामः क्रोधोभयलोभोमदः स्तभोथमन्सरः आधयोव्याधयश्चैव भगव
 स्तनयास्तके ४ कृतिर्विकारः प्रणयः प्रधानबीजमव्ययम् मनसः परसायोनिः प्रभावश्चापिशाश्वतः ४ अव्यक्तः पावनीचिंत्यः सह
 स्रांशुहिरण्यः

तस्मात् एतेषां समुदायान् परवाचामगोचररूपादिदीनेत्वां कथयोवदति १ स्तुक्स्तुक्समित्युशदेशकान्तादिकं यज्ञोपगंयज्ञोपयोगि
 २ सिद्धिर्योगपरिपाकजदर्पणोत्सृज्यत्वरूपं प्रापिका ३ कृतिः क्रिया विकारस्तत्फलभूतोदयोदिः प्रणयस्तदभावः प्रधानं स्मिन्सर्वमिति प्रधानवासना
 बीजअज्ञानं तदेवाव्ययमनसीयोनिश्च अन्नमद्यसौम्यमूनइतिश्रुतेरन्नस्याभिमनोयोनित्वउपदमकत्वमात्रेण नतुमुर्यमिति वक्तुः परमेतियोनिविशेषणं प्रभावोपशर्व-
 वतअकर्मजं ४ हिरण्यः चिज्योतीरूपः गण्यते संख्यायत इतिगणास्तत्वानितेके अव्यक्तादीनितेषामादिः जीविताद्ययः नदीसमुद्रवर्जीवस्यप्राप्यस्थानं ५ ६

महानिति महदाद्यैश्चतुर्दशभिः पर्यायशब्दैः वेदे महानात्मा परमात्मा भवानेव विभाव्यते विचार्यते वेदार्थविद्विः एतेः शब्दैः स्तं वेदाहुः आर्षो हं ससारमूलं प्रज्ञानं नियच्छ
ति नितगं नाशयति ६ तदयं तदयं च क्षेत्रं महाभूतादिभ्यस्तं तज्ज्ञः तन्वक्त्रशकः ऋषिभिर्मन्त्रैः स्तुतः स्तुतिमेवाह सर्वत इति ७ प्रभाविश्वतिग्मांशोः कर्मसक-
लं स्वर्गसुरवंचत्तमसि ८ अणिम, दुर्लक्ष्यसत्त्वाच्च महिमात्रिविधपरिच्छेदशून्यसत्तामात्रं अत्र प्रकृत्यर्थो दुर्लक्ष्यत्वादिः प्रकृत्यर्थः सत्तेतिविवेकः ९ सत्यसा-
त्ताः सत्यसंकल्पः १० य इति वेदयते ज्ञानाति ज्ञात्वा शिथ्यान् ज्ञापयतीति वा, विग्रहत्रिंशद्विंशानुभवरूपे निश्चलज्ञप्तिमात्रमित्यर्थः ११ विदित्वा उपास्य सप्त

असद्गणान्तसवेषा भवान्वजाविताश्रयः ५ महानात्मा मतिर्ब्रह्मा विश्वेः शंभुः स्वयंभुवः बुद्धिः प्रज्ञोपलब्धिश्च संवित् रव्यातिर्धृतिः स्मृतिः
पर्यायवाचकैः शब्दैर्महानात्मा विभाव्यते त्वाबुद्ध्या ब्राह्मणो विद्वान् प्रमोहं विनियच्छति ६ तदयं सर्वभूतानां क्षेत्रज्ञस्त्वमृषिष्टुतः
सर्वतः पाप्मिपादस्त्वसर्वतोक्षिशिरोमुखः ७ सर्वतः श्रुतिमाह्लोकैः सर्वमाहृत्यतिष्ठसि फलत्वमसितिग्मांशोर्निमेषादिषुकर्मसक ८ त्वं
वै प्रभाञ्चिः पुरुषः सर्वस्य हृदिसंश्रितः अणिमामहिमात्रप्रामिरीशानोज्यातिरव्ययः ९ त्वयि बुद्धिमतिर्लोकः प्रपन्नाः सश्रिताश्च ये ध्या-
निनो नित्ययोगाश्च सत्यसत्ताजितेन्द्रियाः १० यस्त्वा भ्रवं वेदयते गुहाशयप्रभुपुराणं पुरुषच विग्रहम् हिरण्मयं बुद्धिमतीं परागतिं सत्तु
द्धिमान् बुद्धिमतीत्यतिष्ठति ११ विदित्वा सप्तसूक्ष्माणि षडंगत्वांचमूर्त्तितः प्रधानविधियोगस्थस्त्वामेव विशन्ते बुधः १२ एवमुक्ते मया पा-
र्थं भ्रुवे चास्ति विनाशने चराचरजगत्सर्वसि हनादंतदाकरोत् १३ तं विप्रसंघाश्च सुरासुराश्च नागाः पिशाचाः पितरो वयासि रक्षोगणा
भूतगणाश्च सर्वे महर्षयश्चैव तदा प्रणेसुः १४ मम मूर्ध्नि च दिव्यानां कुसुमानां स्रगाधिनाम् राशयोनिपतंति स्म वायुश्च सुसुरवो ववौ १५
निरीक्ष्य भगवान् देवीं त्वुमांसां च जगद्धितः शतक्रतुचा भिवीक्ष्य स्वयमामाह शंकरः १६ विदुः कृष्णपराप्रक्तिमस्मासुतवशत्रुहन् वि-
यता मात्मनः श्रेयः प्रीतिं हित्वयि मे परा १७ वृणीध्याशो वरान् कृष्णादातास्मितवंसत्तम ब्रह्मियादवशाद्दूलयानिच्छसि सुदुर्लभान्
४१८ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि दानंधर्ममेघवाहनोपारव्याने चतुर्दशोऽध्यायः १४

सूक्ष्माणि महदहंकारपंचतन्मात्राणि षडंगं

सर्वज्ञानात्सिरनादिबोधः स्वतंत्रतामित्यमलुप्तशक्तिः अनंतशक्तिश्च विभोर्विभुजाः षडाहुरंगानिमहेश्वरस्येति अंगषट्कयुक्तं प्रधानं चित्तमत्तंतस्य आत्माभि-
मानत्वेन नित्यगृहीतस्य पृथक्त्वे नाज्ञानस्य ज्ञापनविधिः सत्त्वस्य पुरुषात् भिन्नत्वेन ज्ञानं तद्यस्मात्तादृशो योगो वृत्तिनिरोधस्तत्र स्थतन्मात्रनिष्ठस्तानि कलंआनि
शते आरोहक्रमणयोगीभूत्यादीनि महदंतनित्तानि जित्वा जयसाधने धी सत्त्वमप्यात्मनः पृथक्त्वेन ज्ञात्वा प्रत्यकृतत्वमात्रनिष्ठः खिलीने सत्त्वे परं ब्रह्मसंपद्यत इत्य-
र्थः १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ मेघवाहनः इंद्ररूपी महादेवः हस्त्यमादात्स्य प्रतिपादकपर्व मेघवाहनपर्वतत्रायमध्यायः चतुर्दशः इति अनुशासनपर्वणि टीका
याचतदशोऽध्यायः १४ ७

मूर्ध्नि सन्निचये स्थितमिति शेषः १ योगेन सहितं प्रियत्वं इति द्वौ वर्गौ २ धारिणीपोषिका ३ ४ ५ ६ एवं भविष्यतीति प्रार्थितान्वरानभ्यनुज्ञाय स्वयं
 भवानी वराष्टकं ददाति तत्रामरप्रभावेति संबोधने को वरः सूचितः नान्द्रमृषाजातुवदे इति त्वमपि मृषाम् वदेति द्वितीयः षोडशसहस्रभार्या इति तृतीयः तासु-
 प्रियत्वमिति चतुर्थं पूर्वोक्तात्सर्वप्रियत्वादयः अक्षयं धनधान्यादीत्यर्थो इति पंचमः ७ अन्यत्र च यं स्पष्टार्थं एवं च उपक्रमस्थानां षोडशांशानां वचनमुपपद्य-
 ते ८ ९ १० ११ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि ऋषिकायां पंचदशोऽध्यायः १५ १६ ऋषिरिति अयमध्यायो यत्पूर्वमुपमन्युना कृष्णा प्रत्युक्तं ज

कृष्णा उवाच मूर्ध्नि निपत्य नियतस्तेजः सन्निचये जतः परमं हर्षमागत्य भगवंतमथाब्रुवे १ धर्मे हृदयं युधि शत्रुघातं यशस्तथाग्र्यं परमं
 बुलं च योगं प्रियत्वं तव सन्निकर्षं वृणे सुतानां च शतं शतानि २ एवमस्त्रितित हृदयं मया क्तः प्राह शंकरः ततो माजगतो माता धारिणी स
 षपावनी ३ उवाचो मा प्रणिहिता शवाणी तपसानिधिः दत्तो भगवता पुत्रः सौबानामतवानघ ४ मत्तोप्यशेषानिष्ठा च गृहाणत्वददा
 मिति व्रणम्यशिरसासाच मयोक्त्यां दुन्दन ५ द्विजेषु कोपं पितृतः प्रसादं शतसुतानां परमं च भोगम् कुले प्रीतिमातृ तश्च प्रसादं शम-
 प्राप्तिं प्रवृणो चापि दास्यम् ६ उवाच एवं भविष्यत्यमरप्रभावना हृमृषाजातुवदे कदाचित् भार्या सहस्राणि च षोडशैव तासु प्रि
 यत्वं च तथा क्षयं च ७ प्रीतिचाग्र्यां बांधवानां सकाशाद् दामिते हवपुषः काम्यतां च भोक्ष्यंते वै सप्ततिवेशतानि गृहे तुभ्यमतिथीनां चूनि
 त्यम् ८ वासुदेव उवाच एवं दत्त्वा वरान् देवो मम देवो च भारत अंतर्हितः क्षणे तस्मिन् सगणो भोमपूर्वज ९ एतदत्यद्भुतपूर्वत्रा
 ह्मणा आतितेजसे उपमन्यवे मया कृत्स्नं व्याख्यातं पार्थिवे त्तमं नमस्कृत्या तु स ग्राह देवदेवाय सुव्रत १० उपमन्युरुवाच नास्ति-
 शर्वसमो देवो नास्ति शर्वसमागतिः नास्ति शर्वसमो दाने नास्ति शर्वसमो रणे ११ इति श्रीमहाभारते अनुशासन पर्वणि मेघवाहनो पा
 रव्याने पंचदशोऽध्यायः १५ उपमन्युरुवाच ऋषिरासीत्कृते तात तदिरित्येव विश्रुतः दशवर्षसहस्राणि तेन देवः समाधिना १
 आराधितो भूङ्क्तेन तस्योदकं निशामय सृष्टवान् महादेवमस्तौ षोडशस्तवे विश्रुम् २ इति तदुक्तपोयोगात् परमात्मानमव्ययम् चिं
 तयित्वा महात्मानमिदमाह सुविस्मितः ३ यपठति सदा सारव्याश्चित्युतिचयोगिनः परप्रधानपुरुषमधिष्ठातारमीश्वरम् ४ उत्पत्तौ च
 विनां शोचकं कृष्णाय विदुर्बुधाः देवासुरसुनीनां च परं यस्मान् न विद्यते ५ अजं तमहमीशानमनादिनिधनं प्रभुम् अत्यंतसुखिनं देवम
 नघशरणं व्रजे ६

अंतुते प्रदास्यामिति तत् जप्यं शिवं सहस्रं नामस्तौ च विवक्षरूपमन्युमुखेन तदुपोहानार्थं मारभ्यते समाधिना ध्यान
 योगेन १ उदकं फलोदयम् २ इदं देवस्य माण प्रकरणे ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

य पठतात्या। दस्मा कत्रग्रन्थानवलात्ता उ ना दृष्टतदुच्चारणस्य फलमाह एवमिति अन्योप्येतेः श्लोकेः स्तुवन्वक्ष्यमाणरूपमीश्वरं पश्यतीति भावः शाश्वतं शा
 श्वद्वन्म ध्रुवं कृदस्य ७ निष्कलं सादेव्यरव्यानं निर्गुणत्वादि अक्षरं अदिनाशि ८ मनोमयं मनसो धर्मैः कर्तृत्वादिभिर्वशीकृतं जलचंद्रवत् ९ १०
 य इति सां ईश्लोकः यः देवं आत्मानं प्राणवतं जीवरूपिणं कृत्वा तं आवृत्तं जीवमनोरूपं ज्योतिभूला जीवस्थितं बभूव तं देवं दृष्ट्या तु श्रवणेति संबंधः ११ पवित्राणां पा
 वनानां शंकादीनां मपि पावनं तेजसां चक्षुरादीनां मपि तेजः प्रकाशकं १२ भूरिकल्याणमोक्षस्तत्पद परसत्यं अत्यंतं अबाध्यं १३ १४ तिस्रस्तनवः काल
 घागवः ब्रह्मविष्णुरुद्राश्च १५ अधीति अत्र सप्तभिरधिपौरुषादिसंहिताभिः कृत्स्नं हेयमुपादेयं च त्वमेवेति कथ्यते तथा हि पुरुषः शिरः प्राण्यादिमान् देहस्त
 मधि कृत्स्नं प्रवृत्तं विज्ञानं अधिपौरुषम् तत्र च माता पूर्व रूपं पितोत्तरं रूपं प्रज्ञासधिः प्रजननं संधानमिति श्रुतौ क्षेत्रबीजरूपप्राभ्यां मातापितृभ्यां सकाशादन्योन्य
 मिथुनीभावेन निर्मितेन अंकुररूपा प्रजा जायते एवं प्रकृति पुरुषाभ्यां जगदिति तत्र मिथुनीभावं स्याभावेन ब्रह्मचर्येण प्रजावज्जगन्नोत्पद्यत इति पुं प्रकृत्योर्विवे

एवञ्जुबन्धवत्तदादृशत प्रसांनिधिम् तमव्ययमनापम्यमाचं स्यं शाश्वतं ध्रुवम् ७ निष्कलं सकलं ब्रह्म निर्गुणं गुणगोचरम् योगिनां
 प्रमानदमक्षरमोक्षसंज्ञितम् ८ मनोरिद्राग्निमरुतां विश्वस्य ब्रह्मणो गतिम् अग्रात्थमचलं सुदुबुद्धियात्थमनोमयम् ९ दु-
 विज्ञेयमसंख्येयं दुःश्यापमकृतात्मभिः योनिविश्वस्य जगतस्तमसः परतः परम् ११ यः प्राणवतमात्मानं ज्योतिर्जीवस्थितं मनुः तं देवं दर्श
 नां क्वाक्षी कृत्स्नं वर्षगणानृषिः तपस्युग्रे स्थितो भूत्वा दृष्ट्या तु श्रवणेन चैश्वरम् ११ तं डिरुवाच पवित्राणां पवित्रस्त्वगतिर्गतिमतावर
 अत्यं तेजसां तेजस्तपसां परमं तपः विश्वावसुः हिरण्याक्षः पुरुहूतनमस्कृत १२ भूरिकल्याणदविभो परसत्यनमोस्तुते जातीम्
 रणभीस्त्वायतीनां यतनां विभो निर्वाणदसहस्रांशो नमस्ते स्तुस्करवाश्रय १३ ब्रह्माशतक्रतुविष्णुविश्वेदेवामहर्षयः नविदुस्त्वा
 तु तत्त्वेन कुमेवेत्यामहेवयम् त्वत्तः प्रवर्तते सर्वत्वयि सर्वप्रतिष्ठितम् १४ कालारव्यः पुरुषारव्यश्च ब्रह्मारव्यश्च त्वमेव हि तनवस्ते
 स्मृताः स्तिस्रः प्राणज्ञैः सुरर्षीभिः १५ अधिपौरुषं मध्यात्ममधिभूताधिदेवतम् अधिलोकाधिविज्ञानमधियज्ञस्त्वमेव हि १६

कमिच्छता उपस्थनिग्रहः कर्तव्य इति विधीयते एवमध्यात्मं आत्मनि देहे अधराहनुः पूर्व रूपं उत्तराहनु रूत
 ररूप वाक्साधः जिह्वासंधानमिति श्रुतौ जिह्वास्थिग्रहेण तूष्णीं भवोपि पूर्वोक्तविवेकार्थं विधीयते अन्यथा वागादीन् प्रवर्तते विवेको न संपद्यते पितु संसार एवा
 नवच्छिन्नो नुतन्यते इति एताः संहितावेदितव्याः तथा अधिभूताधिदेवतं भूतानां देहाद्यारंभकाणां देवतानां प्राणचक्षुराद्यधिष्ठात्रीणां भूतदेवतानां चान्योन्या-
 श्रयेण मिथुनीभावेन वस्थानसंसारः तन्मूलं च अधिलोकाधिविज्ञानं लोकात् इति लोको भूतमात्रां दशशब्दादयो विषयाः विज्ञानं प्रज्ञा मात्राः दशशब्दादीनां दि
 याणि ज्ञानकरणानि उपर्येषां मिथुनीभावेन यदिभूतमात्रानस्युः न प्रज्ञा सात्रास्यु र्यदि प्रज्ञामात्रानस्युः न भूतमात्रस्युस्तर्ह्यन्यतरतो रूपं किंचन सिध्यतीति श्रुतिप्रसि

इः ततश्च ब्रह्मचर्यपूर्वकं वांगादिनिग्रहे क्रियमाणे जाव ब्रह्मणो भेदे हेतूनामधिभूताधिदेवानामनुत्यत्तेरधियज्ञो घटनाशो घटाकाशमहाकाशयोरिव तयोः सा
 गतिकरणं एकीभावलक्षणो यज्ञो मोक्षापरनामा सिद्धाति एतत्सर्वत्वमेवेति श्लोकार्थः १६ १७ तवत्वां अनिच्छतः ज्ञातुमिति शेषः जन्ममृत्युश्च अनेकतो अन
 तः पुनः पुनर्भवतोत्यर्थः १८ १९ २० अस्ति च नास्ति चेति रज्जुभुजंगाभं प्रतीतितोस्ति स्वतो नास्ति तादृशं जगत्कारणमज्ञानमुच्यते २१ विश्वाविश्वपरः कार्य
 कारणाभ्यामन्यः भावः सत्तामात्ररूपः चित्याचित्यश्च चित्यः सोपाधिकरूपेण अचित्यो निरुपाधिकेन २२ २३ २४ अचेतसा अज्ञानेन यत्परं देवं विद्मः

त्वादिदित्वात्मदेहस्थं दुर्विद देवतेरपि विद्वांसो याति निमुक्तः परभावमनामयम् १७ अनिच्छतस्तवविभोजन्ममृत्युरनेकशः द्वा
 रतु स्वर्गमोक्षाणामाक्षमात्वेदासिच १८ त्वं वै स्वर्गश्च मोक्षश्च कामः क्रोधस्तमेव च स्त्वरजस्तमश्चैव अधश्चोर्ध्वं त्वमेव हि १९
 ब्रह्माभ्रं च विष्णुश्च स्कंदेद्रो सवितायमः वरुणे दूमनुर्धाता विधाता त्वधनेश्वरः २० भूर्वायुः सलिलो ग्निश्च रववारुद्धिः स्थितिर्म
 तिः कर्मसत्यामृतयो मे त्वमेवास्ति च नास्ति च २१ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च प्रकृतिभ्यः परं भ्रवंम् विश्वाविश्वपरो भावाश्चित्याचित्यस्त्वमेव
 हि २२ यच्चैतत्परमं ब्रह्म यच्चैतत्परमं पदम् यागतिः सारव्ययोगानां सप्रवान्नात्र संशयः २३ नूनमद्य कृतार्थाः स्म नून प्राप्ताः सतांग
 तिम् यागतिप्रार्थयंतीह ज्ञाननिर्मलकुण्डयः २४ अहो मूढाः स्मस्तु चिरं मिमकालमचेतसा यन्न विद्मः परं देवं शाश्वतयं विदुर्बुधाः २५
 सेयमासादितासाक्षात्त्वद्रक्तिर्जन्मभिर्मया भक्तानुग्रहकृद्देवो यं ज्ञात्वा मृतमश्नुते २६ देवास्तरमुनीनां तु यच्च गुण्यसनातनम् गु
 ङायन्निवेहितं ब्रह्म दुर्विज्ञेयसुरैरपि २७ स एष भगवांश्च देवः सर्वकृत्सर्वतोमुखः सर्वात्मा सर्वदर्शी च सर्वगः सर्ववेदिता २८ देहकृ
 देहभूदेही देहभुग्देहिना गतिः प्राणकृत्प्राणभृत्प्राणी प्राणदः प्राणिना गतिः २९ अध्यात्मगतिरिष्टानां ध्यायिनामात्मवेदिनाम् अ
 पुनर्भवकर्मणां यागतिः सोयमीश्वरः ३० अयं च सर्वभूतानामुभ्रासुभगतिप्रदः अयं च जन्ममरणे विदध्यात्सर्वजंतुषु अयं समि
 द्दिकीमानां यागतिः सोयमीश्वरः ३१ मूरान्यान्सर्वं मुक्तान्युत्पाद्यसदि पोकसः दधाति देवस्तनुभिरंशाभिर्यो विभक्तिं च ३२ अतः
 प्रवर्तते सर्वं मास्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् अस्मिन् प्रलययाति अयमेकः सनातनः ३३ अयं सत्यकामानां सत्यलोकः परसताम् अपव
 र्गश्च मुक्तां चैव ल्यं चात्मवेदिनाम् ३४

अतो मूढाः स्मः २५ २६ २७ २८ देहकृत्यज्ञादिः देहभृत् देहपोषकोऽन्नादिः देहो जीवः देहभुक् देहसंहर्ता प्राणिलिंगश
 रीरतस्यानादित्वेपितृकृत्स्वतंदाविर्भावनिमित्तत्वं दृष्टिस्मृष्टिन्यायेन मुखं वा ज्ञेयं २९ अशामिः भूम्यनुबन्धिवायुज्योमसूर्यचंद्रयजमानारव्याभिः ३२ ३३ अ
 यमिति सत्यं अयं भिचारिवेदोक्तं कर्मफलस्वर्गः सतां उर्ध्वरेतसां परं स्वर्गैकादु परिमहलोकं विदुः अपवर्गः क्रममुक्तिस्थानं ब्रह्मलोकं कारणं मुक्तानां विदेहारव्यानां योगिवि
 शं पाणां कैवल्यं मुख्या मुक्तिः ३४

गुह्यं यो शस्त्रे गोपितः तत्र हेतुमाह देवेति उक्तोऽपि सुरवत्तेयो माभूदिति अंग्यंतरेण निरूपितः ब्रह्माद्यैर्मंत्रव्याख्यातृभिस्तथा द्विचत्वारिंशंगेति मंत्रोयास्केन यज्ञ
परयापतंजलिनाशब्दपरतया गौतमेभ्यस्तटस्थेश्वरपरतया च व्याख्यातः वस्तुन सूत्रध्यात्मपरो स्तीति स्पष्टम् ३५ अनेन अहकारेण अप्रकाशनाजडेन जडानृत-
रूपस्याप्यस्यचित्सद्रूपेण त्वयैव प्रकाशः सत्ताच भवतोति भावः तथा च मंत्रवर्णः 'अयरोचयदुरुचो रुचानोऽयं वासयदृतेन पूर्वारिति अयं आत्मारोचयत् प्रकाश
यति अरुच्यः अप्रकाशान् अहकारादीन् रुचान् स्वयं प्रकाशमानः अयं आत्मा पूर्वाः अहं मादि सृज्यानि विशेषतः पृथक् विविक्ततया ऋतेन स्वसत्तया वासयत्-

अयं ब्रह्मादिभिः सिद्धे गुहायां गोपितः प्रभुः देवास्तरमनुष्ठाणामप्रकाशो भवेदिति ३५ तत्त्वादेवास्तरनरास्त्वेन न विदुर्भवम् मोहिताः ख
त्वनेनेवर्हदिस्येनाप्रकाशना ३६ अचेन प्रतिपद्यते भक्तियोगेन भाविताः तेषामेवात्मनात्मानंदर्शयत्येषत्च्छ्रयः ३७ यज्ञात्मानपुन
र्जन्ममरणोच्चापि विद्यते यविदित्वा परं वेद्यं वेदितव्यं न विद्यते ३८ यं लब्धापरमं त्नामनाधिकगन्वते बुधः यासूक्ष्मापरमाप्राप्तिगच्छ-
न्नेव्यथमक्षयम् ३९ यं सारव्यागुणतत्त्वज्ञाः सारव्यशास्त्रविशारदाः सूक्ष्मज्ञानंतराः सूक्ष्मज्ञात्सामुच्यति बंधनेः ४० यच्च वेदविदो वेद्यं
वेदांते च प्रतिष्ठितम् प्राणायामपरानित्ययं विशतिजपति च ४१ ओंकाररथमारुह्यते विशति महेश्वरम् अयसदेवयानानामादित्यो ह्य
रमुच्यते ४२ अयंचपितृयानानांचंद्रमांहारमुच्यते एषकाष्ठादिशस्त्रैवसंवत्सरयुगादि च ४३ दिव्यादिव्यः परोत्तमो अयने दक्षिणो
त्तर एनप्रजापतिः पूर्वमाराध्य बहुभिः स्तवैः ४४ प्रजार्थं वरया मसनी ललोहितसजितम् ऋग्भिर्यमनुशासति तत्त्वे कर्मणि बद्धवः
४५ यजुभिर्यन्त्रिधा वेद्यं जुह्वत्यथ्यवो ध्वरे सामभिर्यचगायति सामगाः शुद्धबुद्धयः ४६ ऋतंसत्यपरब्रह्मस्तुवत्याथवणा द्विजाः य
ज्ञस्य परमायोनिः पतिश्चायपरस्मृतः ४७ रात्र्यहः श्रोत्रनयनः पक्षमासशिरोभुजः ऋतुवीर्यस्तपोधेयोत्पद्गुह्योरुपादवान् ४८
मृत्युर्यमो हुताशश्चकालः स हारवेगवान् कालस्य परमायोनिः कालश्चायसनातनः ४९ चंद्रादित्यो मनसोत्रोप्रहाश्चसहवायुना ध्रुवः
सप्तर्षयश्चैव भवनाः सप्त एव च ५० प्रधानमहदव्यक्तविशेषांतं स वैकृतम् ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतं भूतादिसदसच्चयत् ५१

आच्छादयति अनृता

नयेतान् स्वसत्ते वसत्तावतः करोतुरज्जुरिव सर्पादीनि तिमंत्रपदान्मर्थः ३६ ३७ ३८ गच्छन् गच्छति बुधः ३९ सूक्ष्मलिङ्गज्ञानेन नरंति अतिक्रम्य गच्छति ते सू
क्ष्मज्ञानंतराः सूक्ष्मज्ञानेति पाठे प्रकृतितीर्त्वागता इत्यर्थः सूक्ष्मपुरुषं ४० ४१ ४२ ४३ दिव्योत्तमो अदिव्योत्तमः सार्वभौमत्वं ४४ ४५ अनुशासती
तिपाठः स्वच्छः तत्त्वैः अनारोपितेरूपे विषये कथयति ४५ त्रिधापा कयज्ञत्रये श्रोतंस्मार्त्तध्यानयज्ञैरित्यर्थः ४६ ऋतंसत्यः सत्यतत्फलयोनिः श्रद्धासत्ये ४७
यज्ञपतैः श्रोत्रादिभावेन रात्र्यादीनि निरूपयति रात्रीति ४८ ४९ कालस्ययोनिर्मेवाह च द्रेति ५० सत्भूम्यबुनेजासि असत्वाख्याकाशो ५१ ६२

अष्टौ भूमिरापोनलोवायुः स्वमनो बुद्धिरहंकारश्च परमायावी अस्वमायाविनः प्रागंशं कृत्स्नं प्रपंचजातं ५३ एतस्मात्परमं आनंदमया दीश्वरादपि परं शब्दं आनंदं आ-
नंदमात्रं तदेव शाश्वतं तेन पूर्वेषामशाश्वतत्वं दर्शितम् ५३ अध्यानं परंपदं पदप्रापकं ५४ सेतिसाकाक्षासापरागतिरिति श्रुतिप्रसिद्धा ५५ निर्घृतिः सुखं ५६
श्रुतिरिति श्रोत्रादिजन्याऽनुभूतिः इष्टानां योगिनां अध्यात्मगतिः प्रत्यक्षावप्यरूपागतिः विदुषां अहं ब्रह्मास्मीत्याजानतां अव्यया अपुनरावर्तिनी प्राप्तिः ५७ प-
रमांगतिः अपरमगतिपूर्विकां व्याचष्टे यजतामिति यज्ञशीलानां गतिः स्वर्गः इंद्रादि लोकः ५८ योगजपादिपराणां तपस्विनां नक्षत्रलोकारव्यापरमाभास्वती गतिर्हि

अष्टौ प्रकृतयश्चैव प्रकृतिभ्यश्च यः परः अस्य देवस्य यद्भागं कृत्स्नं स परिवर्तते ५२ एतत्परममानंदं यत्तच्छाश्वतमेव च एषा गतिर्वि-
रक्तानामेषाम्भावः परः सताम् ५३ एतत्पदमनु द्विगुणमेतद्ब्रह्मसनातनम् शास्त्रवेदांगविदुषामेतत्स्थानं परंपदम् ५४ इयं सा पर-
माकाशा इयं सामिमाकला इयं सा परमासिद्धिरियं सा परमागतिः ५५ इयं सा परमाशांतिरियं सा निर्घृतिः परा यं प्राप्य कृतकृत्याः
स्म इत्यमन्यंत योमिनः ५६ इयं तुष्टिरियं सिद्धिरियं श्रुतिरियं स्मृतिः अध्यात्मगतिरिष्टानां विदुषां प्राप्तिरव्यया ५७ यजतां कामया-
ना जामरेवेर्विपुला दक्षिणैः यागतिर्यज्ञशीलानां सा गतिस्त्वं न संशयः ५८ सभ्यकृ योगजपैः शांतिनियमैर्देहनापनैः तप्यतां यागतिर्देव
परमासांगतिर्भवान् ५९ कर्मन्यासकृतानां च विरक्तानां ततस्ततः यागतिर्ब्रह्मसदाने सा गतिस्त्वं सनातन ६० अपुनर्भवकामानां वै-
रान्ये वर्ततां च या प्रकृतीनां लयानां च सा गतिस्त्वं सनातन ६१ ज्ञानविज्ञानयुक्तानां निरुपायानिरजना कैवल्ययागतिर्देव परमासा-
ंगतिर्भवान् ६२ वेदशास्त्रपुराणोक्तः पंचैतागतयः स्मृतः त्वत्प्रसादाद्दिलभ्यंते न लभ्यंते न्यथा विभो ६३ इति तं डिस्तपोराशिस्तु शा-
वेशानमात्मना जगोच परमं ब्रह्म यत्पुरालोकं कृत्स्नं ६४ उपमन्युरुवाच एवं स्तुतो महादेवस्तदिना ब्रह्मवादिना उवाच-
भगवं न देव उभया सहितः प्रभुः ६५ ब्रह्माशतक्रतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः न विदुस्त्वामिति ततस्तुष्टः प्रोवाच तं शिवः ६६ श्री-
भर्गवानुवाच अक्षयश्चाव्ययश्चैव भविता दुःखवर्जितः मत्प्रसादात्तु द्विजश्चैष्ठभविता दुःखवर्जितः ६७ यशस्वी ते जसा युक्तो-
दिव्यज्ञानसमन्वितः ऋषीणामभिगम्यश्च सत्रकर्त्ता स तस्तथ ६८ मत्प्रसादान् द्विजश्चैष्ठभविष्यति न संशयः कवा कामददाम्यद्य
ब्रह्मिदं कृत्स्नां ससे ६९

.तीया ५९ सन्यासिनां ब्रह्मलोकः पुनरावृत्तिरूपा गतिस्तृतीया ६० प्रकृतीनां लयमभ्यस्यति तेषां दहगादिरूपकारणा ब्रह्मो-
पासकानां अपुनरावृत्तिरूपा गतिश्चतुर्थी ६१ ज्ञानेति निर्कलब्रह्मविदो मोक्षरव्यायोगतिः साम वानपूर्वास्तुगतयोऽनात्मभूता इति भावः ६२ ६३ ६४ ६५ त-
नः ब्रह्मादयस्त्वानुविदुः इति वाक्यात् ६६ ६७ सूत्रकर्त्ता इति यजुर्वेदे शाखा विशेषस्तत्र कल्पसूत्रकर्त्ता ६८ ६९ ७ ७ ७

७०. ७१. ७२ प्रथितानिमयातुष्यंयेषांमध्ये एकं उपदिष्टं तानि सर्वाणि त्वं शृणु सिद्धये मोक्षो तसकल प्राप्तये ७३ ७४ ७५ इति श्री महाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां षोडशोऽध्यायः १६ ततः १ २ सत्यैरन्वयैः वेदेकतात्मना दत्तचित्तेन कृतैः वेदात्पृथक्कृतैः ३ यथोक्तेरिति स्तुत्यांमिहावलोक-

प्राजलिः स उवाच दंत्वयि प्रक्तिर्ददास्तु मे ७० उपमन्युरुवाच एतान्दत्तां वरान्देवो वंद्यमानः सुगर्षिभिः स्तूयमानश्च विबुधैस्तत्रैवांतर
धीयत ७१ अतद्विते भगवति सासुगयादवेश्वर ऋषिराश्रममागम्य भर्तृभ्योक्तवानिह ७२ यानि च प्रथितान्यादोतडिराख्यातवान्म
मं नामानि मन्त्रवैश्वतानि त्वं शृणु सिद्धये ७३ दशनामसहस्राणि देवेश्वाहपितामहः सर्वस्य शास्त्रेषु तथा दशनामशतानि च ७४ गु
त्वानीमानि नामानि तं डिभिरिव तोच्युत देवप्रसादाद्देवेशपुरा प्राह महात्मने ७५ इति श्री महाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्ममे-
घुवाहवोपाख्याने षोडशोऽध्यायः १६ वासुदेव उवाच ततः स प्रयतो भूत्वा मम तात युधिष्ठिर प्राजलिः प्राह विप्रर्षिर्नामसंग्रहमा
दितः १ उपमन्युरुवाच ब्रह्म प्रोक्तेः ऋषिप्रोक्तेर्वेदे वेदांगसंग्रहेः सर्वलोकेषु विख्यातं स्तुत्यस्तोत्राभिनामभिः २ महाद्विविहितैः स
त्यैः सिद्धैः सवर्षिसाधकैः ऋषिणां तडिनाभक्त्या कृतैर्वेदकृतात्मना ३ यथोक्तेः साधुभिः ख्याते मुनिभिस्त्वत्त्वदर्शिभिः प्रवरप्रथमस्त
र्यसर्वभूतहितशुभम् ४ श्रुतैः सर्वत्र जगति ब्रह्मलोकावतारितैः सत्यैस्तत्परमं ब्रह्म ब्रह्म प्रोक्तं सनातनम् ५ वक्ष्ये यदुकुलश्रेष्ठशृणु
षावहितो मम वरयै न भवं देव भक्तस्त्वपरमेश्वर ६ तेन ते श्रावयिष्यामि यत्तद्ब्रह्म सनातनम् नशक्य विस्तारात्कृत्स्नं वक्तुं सर्वस्य केन-
चित् ७ युक्तेनापि विभूतीनामपि वर्षशतैरपि यस्यादिमध्वमंतंच सुरैरपि न गम्यते ८ कस्तस्य शक्यं ह्यकुगुणान्कात्स्न्येन माधव
कितु देवस्य महतः सक्षिप्तार्थपदाक्षरम् ९ शक्तिश्चरितवक्ष्ये प्रसादात्तस्य धीमतः अप्राप्यतु ततो नु ज्ञानशक्यः स्तोतुमीश्वरः १० य
दातेनाभ्यनुज्ञातः स्तुतो वै सतदा मया अनादिनिधनस्याहं जगद्योनेर्माहात्मनः ११ नाम्नां कंचित्सुदेशवक्ष्याम्यव्यक्तयोनिनः वरद
स्य वरेण्यस्य विशकरूपस्य धीमतः १२ शृणु नाम्नांच यच्छृणु यदुक्तं पद्मयोनिना दशनामसहस्राणियान्याह प्रपित्तमहः १३ तानि-
निर्मथ्य मनसा दधो घृतमिवोद्धृतम् गिरेः सारं यथा हेमपुष्पसारयथामधु १४ घृतात्सारं यथामुदस्तथैतत्सारमुद्धृतम् सर्वपापापह
मिदं चतुर्वेदसमन्वितम् १५ प्रयत्नेनाधिगतव्यधासंच प्रयतात्मना मांगल्यं षोडशिकचैवरक्षोघ्नपावनमहत् १६

नन्यायेन विशिनष्टि प्रवरमित्यर्द्धेन ४ श्रुतैरिति ब्रह्म प्रोक्तेः वेदोक्तेः ५ वरयं प्रार्थय उपसन्नो भव एतं मे त्रात्मकमीश्वरं लब्धुं तेन विधिना ६ ७
युक्तेन सन्नद्धेन ८ ९ १० ११ योनिनः योनेः ब्रह्मण इति शेषः १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

१७ १८ इदमिति एतज्जंपाम्बुध्यानादिफलप्रद इत्यर्थः १९ यंस्तवं सकृदधिगमेनाप्यस्य परमांगतिगच्छेतेवेत्यर्थः पवित्रंपापनाशकं मेध्यं यज्ञादिफल
 प्रदं मंगलं अशुभदयकरं पुण्यं कल्याणं परमानंदरूपम् २० २१ २२ २३ २४ ब्रह्मणा वेदानां वाचामपियो वागित्यर्थः पराणां भिंद्रियार्थं मनो बुद्धि मद्
 दव्यक्तनामपियः परः पुरुष इत्यर्थः २५ तेजसां चक्षुरादीनामपिय चक्षुः तपसां पुण्यानां गंगादीनामपिय त्पुण्यं शांतानां उपरतचित्तानामपि आत्यंतिकी उपरति
 मेक्षारव्या द्युतीनां ज्ञानानां वृत्तिरूपाणामपि ज्ञानं साक्षिरूपं अतुल्यवसाया परपर्यायं २६ दातानां जितेन्द्रियाणां मध्येऽत्यंतजितेन्द्रियः धीमतां ज्ञानिनां धीः
 आत्मानुभवस्त्वं ज्ञानं देवानां पूज्यानामपि पूज्यः ऋषीणां काव्य कृत्तृणां काव्य कर्त्ता वेद कर्त्ता त्वात् २७ यज्ञानां यज्ञभोक्तृणां यज्ञः यज्ञस्य आराधनस्य भोक्ता
 शिवानां कल्याणानामपि कल्याणं रुणद्धियेन मिति वारोदित्यनेन वारोत्यनेन चारवणं वारुतू अज्ञानवा विपर्ययो वा शोको वा दुःखं वारुतू तां द्रावयतीति रुद्रः ज्ञानं

इदं भक्त्या यं दातव्यं श्रद्धा नां स्तिकाय च नाश्रद्धा न रूपाय नास्तिकाया जितात्मने १७ यश्चाश्रयसूयते देवं कारणात्मानमीश्वरम् सकृष्ण
 नरं कया तिसहपूर्वैः सहात्मजेः १८ इदं ध्यानमिदं योगमिदं ध्येयमनुत्तमम् इदं जप्यमिदं ज्ञानं रहस्यमिदं मुत्तमम् १९ यज्ञात्वा अंत
 कालेऽपि गच्छेत् परमांगतिम् पवित्रं मंगलं मेध्यं कल्याणमिदं मुत्तमम् २० इदं ब्रह्मापुरा कृत्वा सर्वलोकपितामहः सर्वस्तवानां राजत्वे दि
 व्यानां समकल्पयत् २१ तदा प्रभृति चैवायमीश्वरस्य महात्मनः स्तवराज इति रव्याती जगत्पमरपूजितः २२ ब्रह्मलोकं दयस्वर्गं स्तव
 सजो वतारितः यतस्तडिः पुरा प्रापते न तं डिकृतो भवत् २३ स्वर्गं चैवात्र भूलोकं तं दिनान्घवतारितः सर्वमंगलमांगल्यं सर्वपापप्रणा
 शनेम् २४ निगदिव्ये महाबाहो स्तवानां मुत्तमस्तवम् ब्रह्मणांमपिय ब्रह्मपराणांमपि चत्परम् २५ तेजसांमपिय तेजस्तपसांमपिय
 तपः शानानांमपियः शांतो द्युतीनांमपिया द्युतिः २६ दातानांमपियो दातो धीमतांमपिया च धीः देवानांमपियो देव ऋषीणांमपिय रूषिः
 २७ यज्ञानांमपियो यज्ञः शिवानांमपिय शिवः रुद्राणांमपियो रुद्रः प्रभाप्रभवतामपि २८ योगिनांमपियो योगी कारणानां च कारणम्
 यतीन्द्रो काः संप्रभवति न भवति यतः पुनः २९ सृवं भूतात्मभूतस्य हस्त्यामिततेजसः अष्टोत्तरसहस्रतुनाम्ना शर्वस्य मे शरणं यच्छ्रुत्वा मे नु
 जघ्यान्न सर्वांकाभान्वाप्स्यसि ३० आनन्वोवाते प्राप्स्यानंदः प्रभवतामीश्वराणांमपि प्रभापे शर्वस्य २८ योगिनां ब्रह्मादीनामपियो योगी ध्येयं संकल्प-

मात्रेण संस्था करणानां अव्यक्तदीनां करणं निष्कलं २९ यद्यप्यत्र सहस्रनामस्तोत्रेनाम्नां शब्दतोर्थतश्च पौनरुक्त्यं मस्ति तथापि अर्थेऽप्येपि शब्देऽपि तात्कचित्क
 चित्शब्देऽप्येप्यर्थमेदाच्चाप्येन रूक्त्यं द्रष्टव्यं अपूर्वार्थत्वात् न हि सर्वात्मपदोच्चारणजन्यमपूर्वविश्वात्मपदोच्चारणादुत्पाद्यते अन्यथा अग्नये जुष्टनिर्वपामीत्यत्र
 वन्हये जुष्टमिति उच्चारणे पितृदंपूर्वोत्पत्त्यापत्तेर्विधिगत एव शब्दः प्रयोक्तव्य इति मीमांसकमुद्राभंगस्यात् अर्थमेदेपि शब्देऽप्यनपौनरुक्त्यावहं इदं शब्दस्यान्या
 र्थस्मिन्पि ऐन्द्राणां हंपत्यसु मतिष्ठतेति विधानाद्योगेनाग्निपरत्वदर्शनात् तथाच शब्देऽप्येप्यर्थेऽप्येक्यतास्ति तथावयमस्याव्याख्यायादर्शयिष्यामः ३० ६

तिष्ठतीति स्थिरः तिष्ठंत्यस्मिन्निति स्थाणुश्च अजिरशि शिरेत्यादिना स्थाणुरिति च तिष्ठतेः किरचूटिलोपोऽप्रत्ययश्च विधीयते स्थिरः अचंचलः कूटस्थानित्यः स्थाणुः गृहस्तंभवत्सर्वाश्रयः यथोक्तं संप्रारमंडपस्यास्य मूलस्तंभाय शंभव इति प्रभुः ईश्वरोऽन्तर्यामीत्यर्थः प्रकृष्टं भवनं सत्तायस्येति चापरमार्थसत्य इत्यर्थः प्रकर्षेण भ्रावयति विश्वं च यमि जानाति वा विश्वकर्ता सर्वज्ञो वेत्यर्थः विप्रसंभ्योऽज्ञाया मिति प्रपूर्वात् भवतेर्दुः याचकपाठकादिव द्रुणशब्दो यनतु संज्ञाशब्दः एवमुत्तरत्रापि ज्ञेयं श्रीमः संहर्त्ता बिभ्रेत्समाज्जगदिदित्युत्पत्तेः श्रीमादयोपादाने इति सूत्रात्सिद्धिः प्रवरः श्रेष्ठः प्रकर्षेण भोगमाप्तकामैर्वरणीयः अनाद्यवृत्तः दृष्टप्रदः आतश्चोपसर्ग इति प्रपूर्वाद्दत्तेः कः वरः वृणोति आच्छादयति सर्वमिति वरः पचाद्यच् सर्वात्मा सतमनेनेति सर्वः स चात्मा चेति सर्वात्मा व्यापकः प्रत्यग्रुः प्राणभृत्प्राणस्य तत्रात्मेत्यर्थः सर्वनिघृष्टेत्यादिना सत्त्वं न तत्त्वनिपात्यंते आप्नोति सर्वभोग्यस्यार्थत्वेन लभते आदत्ते स्वीकरोति अतिभुंक्ते अंतर्तं सतर्तमेकं रूपेण वर्त्तत इति च आत्मा तथा च स्थितिः यच्चाप्नोति यदादत्ते यच्चात्ति विषयानयं यच्चास्य संततो भावस्तस्मादात्मेति गीयत इति सर्ववि-

ओम् स्थिरः स्थाणुः प्रभुर्श्रीमः प्रवरो वरदो वरः सवात्मा सर्वविरव्यातः सर्वः सर्वकरो भवः
३१ जटी चर्मा शिरवंडी च सर्वांगः सर्वभावः हरश्च हरिणाक्षश्च सर्वभूतहरः प्रभुः ३२

ख्यातः सर्वत्र देशे काले च सर्वेषां प्राणिनां वा विख्यातः प्रत्यक्त्वेन प्रसिद्धः सर्वव्यापकः सर्वस्मात्प्रोषिततोऽसि सर्व इति भगवद्ब्रह्मनात् सर्वकरोतीति सर्वकरः विश्वस्यकर्त्ता एतेन नाम ह्येन उपादानत्वं निमित्तत्वं चोक्तं अतएव भवत्यस्मादनन्यापेक्षा द्विश्वमिति भवत्यस्मिन्त्रलय इति वा भवः सर्वस्योत्पत्तिप्रलयस्थानं अदोरुदित्येषु भवतीति अस्तीति सत्तायाद्भ्रवतेः पचाद्यच् सत्तायाश्च स्वरूप इत्यर्थः ३१ जटी जटसदसंघातेऽस्मात्पचाद्यचिकेशानां संघातो जटान् हान् चर्मा चर्मव्याघ्रस्य गजस्य वा कृन्तिस्त हान् शिरवंडी मयूरशिरवावत् जटासंनिवेशोपरि कृतो जटाग्रुच्छ शिरवंडस्त हान् सर्वजगदंगं अवयवभूतं यस्य स सर्वांगः विराडित्यर्थः सर्वभावो विश्वकर्त्ता हरः हरति सर्वं संहरतीति हरः हरतेः पचाद्यच् हरिणाक्ष-मृगनेत्रः सर्वाणि भूतानि हरतीति सर्वभूतहरः हरते रनुद्यमने जित्यच् प्रभुः प्रकर्षेण भवते प्राप्नोति विश्वं भोग्यत्वेनेति सर्वभोक्ता पूर्ववद्दुः ३२ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

प्रवृत्तिः प्रकर्षेण कुर्वन् द्रूपतया वृत्तनं प्रवृत्तिः निःकर्षेण निरुद्यमतया वृत्तनं निवृत्तिः निपूर्वात् वृत्तवृत्तनेऽस्मात्स्त्रियां क्तिन् यन्ते विषयग्रहणाय स्वयं प्रवृत्तं ते तानि यत्तानि इंद्रियाण्यती प्रयत्ने स्मात्पचाद्यच् निगृहीतानियत्तानि यत्तस्मिन् नियतं तपस्वीत्यर्थः शाश्वतः शाश्वद्भवः नित्य इत्यर्थः ध्रुवः अचलः श्मशानवासी शानः शवाः मृतजीवाः शरीरे स्मिन् पुनं रुन्म्यानं वर्जितं शयनं कुर्वन्त्यस्मिन्निति श्मशानं वा राणासीत् तत्र वस्तुशीलमस्य श्मशानवासी शवदाहस्यलेतु श्मशानशब्दो गौणः नहितं मृतानां देहानां देहिनां का मृद्मस्मीभूतानां यातिनावशनां वासः पुत्रिवा द्विआतिस्थानं देहानां जडत्वेन विआन्यनहत्वात् देहिनां शरीरांतरधारिणा विआत्यभावात् वा राणां मृतास्तु न पुनः संसरतीति सहस्रशः प्रमाणानि अस्मन्कृते अविमुक्तनिरुक्तिः सारे द्रष्टव्यानि भगवान् ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यशसः श्रियः वैराग्यस्य च धर्मस्य यमणां भगवतीर्यते इति स्पृतानि भगानि विद्यंते स्मिन्निति भगवान् स्वचरः हार्दीकाश चारी दहरो स्मिन्नंतरा काशस्तस्मिन्मदंतस्तदन्वेष्टव्यं शंभुराकाशं मध्य इति श्रुतिप्रसिद्धः चरेष्टः गोचरः गोषु इंद्रियेषु विषयतया चरतीति वा गोभिः करणैर्वा चरति विषयान् भुंक्त इति वा गोचरः सर्वात्मत्वात् सर्वे इंद्रियगम्यः इंद्रियद्वारा विषयशुभित्तिवार्थः अर्देयति जनपापिनपीडयति कालांतकरूपेणोत्पदनः नन्धादित्युः ३३ अभिवाद्य सर्वेषां नमस्कार्यः स्तुत्यो वा महत्सूत्या दिककमास्वेति महाकर्मा तप एव स्वधन्त दान्त तपस्वी भूतानि स्वादीनि भावयति संकल्पमात्रेण सृजतीति भूतभावनः उच्चतवेषेणादिग्वास स्त्रादिरूपेण प्र

प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च नियतः शाश्वतो ध्रुवः श्मशानवासी भगवान् स्वचरो गोन्यरोर्दनः ३३ अभिवाद्यो महाकर्मा तपस्वी भूतभावनः उच्चत वेष प्रच्छन्तः सर्वलोक प्रजापतिः ३४ महा रूपो महाकायो वृषरूपो महायशः महात्मा सर्वभूतात्मा विश्वरूपो महाहनुः ३५ लोकपालोऽर्हितात्मा प्रसादो हयगर्दभिः पवित्रं च महाश्वेव नियमो नियमाश्रितः ३६

च्छन्नोर्दुर्जेयः लोकाः स्थानानि प्रजास्तत्र निवसंतश्चेतनाः सर्वासां लो कप्रजानां प्रतिः स्वामी ३४ महत् अपरिच्छेद्यं रूपमस्य समहारा रूपः महान् कायः स्थूलरूपे वैराज्यस्य समहारा कायः वृषो धर्मस्तद्रूपो वृषरूपः महच्चतुशश्व महायशः तस्य नामं महद्यश इति श्रुतेः परमेश्वरः महात्मा महागनाः सर्वाणि भूतानि आत्मानं संकल्पमात्रेण ससर्वभूतात्मा तदोक्षणमात्रत्वात् सर्वस्य विश्वरूपमस्मिन् रूपेण प्रकटीभवतीति विश्वरूपः महाहनुः महत्यो विश्ववास समर्थे हनुः अधरोत्तरे मुखफलके यस्य समहारा हनुः ३५ लोकपालः इंद्रादिरूपः अर्हितात्मा अविद्याकल्पितेन अहंकारादिबातिरोहिताः सर्वदेकरसस्वभावः सर्पेणो वरज्जुः प्रसादः अभिरतिगनंद इति याचत् हयगर्दभिः हयं अश्वगर्दी श्रीचस्त्रयोनि त्वेर्ष आचक्षतेत् अश्वगर्दभ्यः अश्वतर्थः आः रथस्थवहं त्येन मिति हयगर्दभिः विवन्तं कर्त्तरि द्विप्र तत इमं वृद्धाभावश्चार्थः रुद्रो वाणधयदग्निः अश्वतरीरथेनाग्नि सजि मधावदिति श्रुतिभ्यां अग्निरूपी देवो श्वतरीरथवाहन इति गम्यते पवित्रं पवेरिव पवेः संसारवज्रपातात्त्रायत इति पवित्रं अतएव महान् पूज्यः नियमः शौचसां तोषतपः आध्यायेश्वरप्रणिधानाग्येर्नियमैः प्राप्यते इति नियमः नियमैस्तेरेव आश्रितः नारायणदक्षिणामृत्यादिरूपेण नियमानामाश्रयभूत इत्यर्थः ३६ ६२ ६२

सर्वकर्मसकलशिल्पाचार्यो विश्वकर्मा स्वयंभूतः नित्यमिन्द्रः अतएव आदिः सर्वस्मान्मन्त्रमः आदिकरः हिरण्यगर्भश्च स वैशरी प्रथम इति श्रुतेस्तस्यादि-
 त्वं निभिः पद्मशरवादि रूपाः श्वेष्वय इत्यर्थः सहस्राक्षः अनंतकरचरणा इति मानसर्वतः पाणिपादंतत्सर्वतोऽक्षिगिरो मुखमित्यादिशास्त्रात् देवेन्द्रो वा सर्वस्यत-
 दभिल्लात् ब्रह्मैवेदसर्वमित्यादि श्रुतेः विशालानि अतीतादि प्रकाशकत्वेन विपुलान्यक्षाणि इंद्रियाणियस्यसः विशालाक्षः सोमश्चंद्रः लतारूपयज्ञियं हविर्वा-
 यत्युरुषेण हविषेति तस्यैव हविष्वदर्शनात् नक्षत्रसाधकः सुकृतां वा एतानि ज्योतीषियन्तस्त्राणीति श्रुतेः आकाशे दीप्यमानानि शरीराणि नक्षत्राणितेषां सा-
 धकः इष्टादिकारिणां सोमलोके दिव्यशरीरलाभस्य दर्शनात् ३७ चंद्रः सूर्यः शनिः केतुश्च प्रसिद्धः चंद्राकौर्गृह्णतीति ग्रहो राहुः ग्रहाणां पतिः कूरत्वात् मं-
 गलः क्रोवरणीयः पूज्यो बृहस्पतिः स एव शक्रः बृहस्पतिर्हि सुक्रो भूत्वेति म्रैत्रायणोप्यश्रुतो शक्रस्य बृहस्पत्यवतारत्वश्रवणात् अत्रिः अत्रिगोत्रापत्यत्वाद्बुधः
 तेन सर्वग्रहेस्वरूपीत्यर्थः अत्र्याः अत्रिपत्यं अनसूयायाः नमस्कृत्वा दत्तदुर्वासो रूपेण तत्पुत्रत्वात् मृगबाणार्पणः मृगरूपधारिणियज्ञे बाणं अर्पयतीति
 तथा अन्नयः यज्ञघ्नोपि निष्पापः ते जीयस्त्वात्स्वतंत्रत्वाच्च ३८ महत् विश्वसृष्टिस्वमंतप्राप्तोचनयस्य समहातपाः स ईक्षत लोकांस्तु सृजा इति स इमा लो-

सर्वकर्मस्वयंभूत आदिरादिकरनिधिः सहस्राक्षो विशालाक्षः सोमो नक्षत्रसाधकः ३७ चंद्रः सूर्यः शनिः केतुर्ग्रहो ग-
 ह्पतिर्वरः अत्रिरत्र्यानमस्कृत्वा मृगबाणार्पणो नवः ३८ महातपाघोरतपा अदीनो दीनसाधकः सर्वत्सरकरो मंत्रः प्रमा-
 णं परमंतपः ३९ योगीयोगिनिष्ठः योग्यो योगे ब्रह्मणि प्रविल्लाप-
 नीयः महाबीजः कारणस्यापि कारणं महारेताः महत् जडानृतस्यापि अव्यक्तस्य स्फूर्तिसत्त्वा प्रदरेतः प्रतिबिंबो यस्य समहारेताः अतएव महाबलः उत्कृष्ट साम-
 र्थ्यः स्रवणरेताः अथ एव ससर्जायेता सुवीर्यमेवा सृत्त दंडमभवद्देसं सहस्रांशसमप्रभमिति स्कादात् हिरण्यमय ब्रह्मांडस्वष्टा अग्निरूपेण सुवर्णरेता एव वा
 सर्वज्ञः मायावत्या सर्वज्ञानसर्वश्वासो ज्ञश्चेति वा स्रबीजः स्रष्टु अविकारी बीजभूतः सर्वकारणं भवतीत्यर्थः बीजवाहनबीजं अविद्याकामकर्मात्मकं तदेव वा
 हनं इह लोके परलोके संचारार्थं यस्येति तथा यथोक्तं आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव त्विति शरीरपदमत्राव्यक्तपरमिति सिद्धांतः ४० ४१ ४२

कानसृजतेति श्रुतेः घोरविश्वसंहारक्षमंतपो यस्येति घोरतपाः योत्वेव प्रभवः स एवाप्यय इति श्रुतेः अदीनः महामनाः सुग्रीवविभीषणाभ्यां प्रणतिमात्रेण-
 राज्यप्रदः दीनसाधकः दीनानां शरणागतानां इष्टसाधकः सर्वत्सरस्यकरः कर्त्ता कालचक्रप्रकर्त्तको ध्रुवादिज्योतिर्गणरूपः मंत्रः मननात्रायत इति प्रणवादिस्त-
 पः प्रमाणवेदशास्त्रादिरूपः परमंतपः अयत्नु परमंधर्मो यद्यीगेनात्मदर्शनमितियाज्ञवल्क्योक्तो धर्मः ३९ योगीयोगनिष्ठः योग्यो योगे ब्रह्मणि प्रविल्लाप-
 नीयः महाबीजः कारणस्यापि कारणं महारेताः महत् जडानृतस्यापि अव्यक्तस्य स्फूर्तिसत्त्वा प्रदरेतः प्रतिबिंबो यस्य समहारेताः अतएव महाबलः उत्कृष्ट साम-
 र्थ्यः स्रवणरेताः अथ एव ससर्जायेता सुवीर्यमेवा सृत्त दंडमभवद्देसं सहस्रांशसमप्रभमिति स्कादात् हिरण्यमय ब्रह्मांडस्वष्टा अग्निरूपेण सुवर्णरेता एव वा
 सर्वज्ञः मायावत्या सर्वज्ञानसर्वश्वासो ज्ञश्चेति वा स्रबीजः स्रष्टु अविकारी बीजभूतः सर्वकारणं भवतीत्यर्थः बीजवाहनबीजं अविद्याकामकर्मात्मकं तदेव वा
 हनं इह लोके परलोके संचारार्थं यस्येति तथा यथोक्तं आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव त्विति शरीरपदमत्राव्यक्तपरमिति सिद्धांतः ४० ४१ ४२

दशबाहुःस्पष्टं अनिमिषोमहिद्रंष्टुईष्टेर्विपरिणोपोविद्यतेऽविनाशित्वादितिश्रुतेःक्षणमपिदृग्गोपहीनः नालकंठत्रैलोक्यसंहारक्षमस्य हात्वा हलस्य कठेधारणा
नालकठःपरमकारुणिकः अतएवउमापतिः उमाहोभवतीमितिक्लेनोपनिपत्प्रसिद्धा ब्रह्मविद्याउमातस्याःपतिःप्रदाता पक्षेपार्यतीशः विश्वानिरूपाणियस्मा
ज्जायंतेसविश्वरूपः स्वयंश्रेष्ठःअनांगंतुकश्रेष्ठत्वंप्रशस्यतमत्वयस्यमतया बलवीरःबलेनसामर्थ्येनवीरोविक्रान्तःत्रिपुरपातनाद्यनन्यसाध्यकर्मकर्ता अबलः
निःसामर्थ्यःचेतनप्रयुक्तिर्विनाचलनाक्षमः गण्यतेसंख्यायत्कृतिगणस्तत्त्वसमूहःपंचविंशतिजडतत्त्वान्मेत्यर्थः स्वयंतुषड्विंशः तत्वानिचसारव्यसप्तन्यांअ
व्यक्तमहात्प्रअहंकारःपंचतन्मात्राणिएकादशेंद्रियाणिपंचमहाभूतानि पंचविंशोभोक्तेति ४१ एवंभूतस्यापिगणस्यकर्ता पतिर्नियंताचेतिगणकर्ता गण
पतिश्चउच्यते इतिप्रथमंशतं दिग्वासाःदारुकावनेमुनिपत्नीमोहनार्थनगनत्वधृतमितिज्ञेयं वक्रतस्तुदिशांअनेतानामपिवासइववासआच्छादकःत
थाचश्रुतिःईशा वास्यमिदं सर्वंयत्किंचजगत्यांजगदितिईशा ईश्वरेणावास्यमाच्छादनीयमिति कामःस्मरःअभिलाषोवातद्रूपः मंत्रानुद्वेषेत्वादीन्पाठ
तोर्थतश्चवेत्तीतिवातेर्वित्त्वेदनमस्येतिवामंत्रवित्त्यस्य ज्ञानमयतपःनावेदविन्वानुतेतद्वेहनमितिश्रुतिभ्यां परमोमंत्रःआत्मतत्त्वालोचनरूपोविचारः तस्यअध्या

दशबाहुस्त्वनिमिषोनालकंठउमापतिः विश्वरूपःस्वयंश्रेष्ठो बलवीरोबलोगणः ४१ गणकर्तागणपतिर्दिग्वासाः
कामाएवच मंत्रवित्परमोमंत्रःसर्वभावकरोहरः ४२ क्रमंडलुधरोधन्वीबाणहस्तःकपालवान् अशनीशतघ्नीरव
डीपट्टिशीचायधीमहान् ४३ स्रवहस्तःसुररूपश्चतेजस्तेजस्करोनिधिः उष्णीषीचसुवक्रश्चउदयोविनतस्तथा ४४

रीप्रापत्रात्पक्षकंलोत्तदनुगुणानामहयंसर्वभावकरःजगत्कारणमित्यर्थः हरःतत्त्वविलापनस्थानं सर्वभावनःहरइतिचपूर्वकालरूपेणसर्वकर्तृत्वसंहर्तृत्वे
उत्तेद्रत्नमीतत्वदृष्ट्येतिभेदः तथाहिचतुर्विधःप्रलयः प्राकृतोब्रह्मवसानेमेहंतानांकार्याणानाशः दैनंदिनोब्रह्मदिनावसानेचैलोक्यनाशः नित्योस्यदादि
स्रष्टुसोसर्वनाशः एतेत्रयःसबीजाःइतिउत्पत्तिमेतन्नात्यंतिकस्तुतत्त्वज्ञानेनसृकारणस्यकार्यस्यनाशःपुनरुत्पत्तिहीनोमोक्षारव्यइतिशास्त्रप्रसिद्धः ४२
दशबाहुरित्युक्तान्बाहूनामायुधान्याह क्रमंडलुधरः धन्वीधनुषान् बाणहस्तः कपालवान्ब्रह्मणःशिरश्छित्वातत्कपालंधारयतीत्यर्थः अशनिर्व
ज्रतद्वान् शतघ्नीशक्तिस्तद्वामुभयत्रब्रीच्यादिभ्यश्चेतिमत्वर्थीयइमिः रवड्डी पट्टिशाःरवड्डीविशेषतद्वान् आयुधस्वस्यअसाधारणशूलतद्वान्शूलनीत्य
र्थः महान्पूज्यः ४३ सुवोयज्ञपात्रतद्वस्तः सुररूपः तेजःतेजस्वी तेजस्करीनिधिःमक्तानांकातिप्रदोनिधिरिवनिधिरनुच्छेद्यः उष्णीषीशिरोवेष्टनवान्
सुवक्रः उदयोःऊर्जिवरूपः विनतःविनयवान् ४४

दीर्घः अत्युच्चः हरिकेशः हरय इन्द्रियाण्येव केशा इ वकेशारश्मयोयस्य सहरिकेशः इन्द्रियद्वारांतत्तदर्थप्रकाशकर्ता यद्वा हरिश्च कश्च ईशश्च तेषां सप्ताहारः त्रिमूर्ति
 रित्यर्थः शोभनश्चासौ तीर्थचरुतीर्थमहारुरुः क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः तस्य वाचकः प्रणवः सपूर्वेषामपि गुरु रिति पतजलिस्मरणान्
 कृष्णः कृषिर्भुवाचकः शब्दोऽप्यनिर्दिष्टिवाचकः तयोरेक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयत इति स्तुतेरानंदसन्मात्र इत्यर्थः ब्रह्मोत्तरखंडे वा गोपशिखं प्रतिमहादेवेन
 तज्ञान्वये सप्तमोहं भविष्यापीति वरदानान्च महादेवस्यै वावतारः कृष्णदत्तवगमात् शृगालरूप-बणिजाः यमानितं ब्राह्मणं प्रायोपविष्टं सांख्यतुभिद्रेणे तद्रूपध
 तमिति मेः क्षधर्मेषूपारव्यायते तेन शृगालरूपं इंद्रस्तदभिन्न इत्यर्थः सिद्धार्थः सिद्धा एव ननु साध्या अर्था अर्थनीयाः पदार्था यस्य मुंडः परित्राट् अतएव सर्वेश-
 प्रंकरः सर्वभूताभयघ्नः ४५ अजः अजातः ब्रह्मादिष्वजल आपेक्षिकं देवेषु मरत्सवत् द्विगुण्यगर्भः समवर्तताप्रेभूतस्य जातः पतिरेक आसीत् विष्णुरित्यापरमम
 स्य विद्वान्जातो बृहन्नाभिपातितृतीयमिति ब्रह्मविष्णवादिषु जात इति विशेषणान् अजात इत्येनं कश्चिद्भीरुः प्रपद्यते रुद्रयत्ने दक्षिणं सुगवं तेन सांपाहीति रुद्रेण वा जात
 तदर्शनात् बहुरूपः स्पष्टं गंधधारी कुंकुमकस्तूयादिसुराभिद्रव्यधर्ता कपर्दीकजलपिबतीतिकपः क्रान्तिः सौत्रो धातुः स्पृहायां भेष्ये चास्ति क्रत्स्न्ये नैश्वयोरिति

दीर्घश्च हरिकेशश्चरुतीर्थः कृष्णा एव च शृगालरूपः सिद्धार्थो मुंडः सर्वभुभकरः ४५ अजश्च बहुरूपश्च गंधधारी कपर्दीपि ऊ
 र्वरेता ऊर्ध्वलिङ्ग ऊर्ध्वशायी नभःस्थलः ४६ त्रिजटी चौरवासाः स एहे रुद्रः सैनापतिर्विभुः अहश्चरो नक्तचरस्तिग्ममन्युः सुवर्चसः ४७

बोपदवः अस्मात् प्रावेक्षिपूक्तत एष्वयददतीति क्रहः कपश्चासौ क्रहश्चातसमासः सडुणः कपर्दः महादेवस्य हिजटाजूटेन स्वर्गान्तं तीगंगाप्रथमं पीताप-
 श्चाद्गौरयं प्रार्थनया तस्यानिर्गमनसामर्थ्यं च दत्तमतः सकपर्दः तद्वान्महेश्वरः कपर्दी ऊर्ध्वरेताः अविप्लुत ब्रह्मचर्यः तत्र हेतुः ऊर्ध्वलिङ्गः अधोलिङ्गो हिरेतः सि
 चति नतूर्ध्वलिङ्गः अत्रापि हेतुः ऊर्ध्वशायी उत्तानशयः एतेन नाम त्रयेण उभयाशिवो न प्रस्तौ न च स्पृष्टः यतः असंग इत्यर्थे त्रयं दर्शितं एव सत्यपि न भएव आका-
 शशब्दिता शक्तिरेवं स्थलं आवांसोयस्य मनभःस्थलः यथोक्तमभियुक्तेः शक्तिः शरीरमाधिदेवतं मंतरात्मा ज्ञानक्रियाकरणमासनं जालमिच्छा ऐश्वर्यमायतनभाव
 रणानि च त्रिकिं न यद्भवसि देवशां कर्मोलेरिति ४६ त्रिजटी चौरवासाः स एहे रुद्रः प्राणा बावरुद्रा एते हीदं सर्वे रीदयतीति श्रुतेः सर्वेषां प्राणरूपः सै
 नापतिः विशुव्यापी अहश्चरो देवादिः नक्तचरो राक्षसादिस्तद्बुभयरूपः तिग्ममन्युः तीक्ष्णक्रोधः सुवर्चसः सुतरां वर्चोध्ययनतप आदिजन्ते जोयस्मि
 न समासां तोच् आहर्वा ४७ ४७ ४७ ४७ ४७ ४७ ४७ ४७ ४७ ४७ ४७ ४७

गजहा वाराणस्यां पुरायाति गजरूपी महाकरः जघ्रेतं कुंजरं भीममश्वथमपिशंकर इति स्कांदे उपाख्यानात् गजाकरहंता ५० दैत्यहा ५१ कालमृत्युः
संवत्सरादिर्वा ५२ लोकधाता लोकानामीश्वरः ५३ गुणानंदी नदया लुत्वं ज्ञानेश्वर्यादीनां प्राकरः खनिः ५४ सिंहशार्दूलरूपः सर्वहिंस्रपशुरूपः ५५ आर्द्रचर्मगजकृत्स्नदे
वांबरं तेनावृतः ५६ ४८ कालचंचकायोगी कालयोगी ५७ महानादः अनाहतध्वनिरूपः सचंद्रसोपनिषत्प्रसिद्धः ५८ सर्वकामाविषया अ-
स्मिन्नितिसर्वकामः अस्मिन् सर्वकामाः समाहिता इति श्रुतिः ५९ चतुष्पथः चत्वारः उपासनार्थं पथानोस्य स तथा ते च विश्वतेजसप्राज्ञ शिवध्यानरू-
पाः ६० निशाचरः वेतालादिः ६१ प्रेतैर्भूतैश्च सहचरतीति प्रेतचारी ६२ भूतचारी ६३ महेश्वरः इंद्रादिभ्य ईश्वरैर्भ्यो महान् ६४ ४९ बहुभूतः
सञ्चासञ्चा भवदिति सैतं ज्ञानं तंच सत्यमभवदित्यं तेन श्रुतमस्य बहुभवनं ६५ बहुधरः महतः प्रपंचस्य धर्ता ६६ स्वर्भानुः मूलाज्ञानरूपस्तमः शब्दितोग-
हः ६७ अभितः अनंतः भूमेत्यर्थः ६८ गतिः मुक्तप्राप्यः ६९ नृत्यप्रियः तांद्वेश्वरश्चिदंबरमूर्तिः ७० नित्यः संततः नर्तनं नर्तनं यस्य नित्यनर्तः ७१ नर्त-
कः नर्तयिता ७२ सर्वेषु लालसा प्रीतिरस्य विश्वबंधुरित्यर्थः ७३ ५० घोरोः शिवस्य द्वैतन्वी घोरा न्याक्षत्तृषादिर घोरा न्या संतोषादिस्तद्रूपत्वात् घोरोः ७४

गजहा दैत्यहा कालो लोकधाता गुणाकरः सिंहशार्दूलरूपश्च आर्द्रचर्मंबरावृतः ४८ कालयोगो महानादः सर्वकामश्चतुष्प-
थः निशाचरः प्रेतचारी भूतचारी महेश्वरः ४९ बहुभूतो बहुधरः स्वर्भानुरभितोगतिः नृत्यप्रियो नित्यनर्तनर्तकः सर्वलालसः ५०
घोरो महातपाः पाशो नित्यो गिरिरुहो नभः सहस्रहस्तो विजयो व्यवसायो हातं द्रितः ५१ अधर्षणो धर्षणात्मा यज्ञहा कामनाशकः
दक्षयागापहारी चक्रसहो मध्यमस्तथा ५२ तेजोपहारी बलहा मुद्रितो थोजितो वरः गंभीरघोषो गंभीरो गंभीरबलवाहनः ५३ ७४

महात्प्याः महत्सुखिं संहारक्षमं तप आलोचनयस्य ७५ पाशयाति स्वमायया वाभातीति पाशः ७६ नित्यः ध्वंसरहितः ७७ गिरिरुहः पर्वतारूढः कैलासवासी
त्यर्थः ७८ नभः व्योमबुदसंगः ७९ सहस्रहस्तः ८१ विजयः ८१ व्यवसाये निश्चय उद्योगो विनयहेतुः ८२ अत एवातं द्रितः तंद्रातमो मयीवृत्तिः प्रवृत्तिनि-
रोधिनी तद्रहितः अनिंदित इति पाते व्यवसायस्य विशेषणं ८३ ५१ अधर्षणः अप्रकंप्यः ८४ धर्षणात्मा भयरूपः ८५ यज्ञहा बलियज्ञघ्नः बोधावताररू-
पेण वायं ज्ञघ्नः विभूतं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च यत् सर्वो ह्येष रुद्रस्ते स्मै रुद्रा यनभो अस्ति तिमंत्रवर्णेन विष्वाद्यनन्यत्वाद्धिवस्यतद्विवक्षयेदमुक्तं
८६ कामनाशकः स्मरस्य भक्तकामप्रदत्वेन इह यावानाशकः ८७ दक्षयागापहारी संघं ८८ क्रूरः सौम्यः ८९ मध्यमईपत्सौम्यः ९० ५२ तेजोपहारी अति
क्रूरः ९१ बर्साहा इंद्ररूपेण बलनामानं दैत्यं हंतीति तंथा ९२ मुद्रितः कारणरूपेण नित्यमानं दसुक्तः ९३ अर्थः धनरूपेणार्थनीयः ९४ अजितः संग्रामादौ कृष्णेन तु
गणेशसुरयुद्धे शिवाज्ञैव शिवो जितो न स्वबलेन ग्रथाभीष्णेण कृष्णः स्वप्रतिज्ञं समर्थयत् नृतः कृतः भक्तपारवश्यदशनायतद्वत् एतच्च पुराणे प्रसिद्धं ९५ ७४

अवरः नास्ति वरोवरणीयो यस्मादन्य इत्यवरः १६ गंभीरगोषोदुद्भिः समुद्रादिरूपेण १७ गंभीरो दुरवगाहनात्यर्यः वेद रूपेण १८ गंभीरं अगाधं परं नान्मादिततन्डवलं
 तेनाशरीर साभर्थ्य वावाहनं वृषभश्च धर्मरूपेभ्यस्यसः गंभीरवलवाहनः १९ ५३ न्यग्रोधरूपः न्यकुर्नचिः रोहतीति प्रध्वं मूलो ह्यवाकू शारव एषोश्चत्यः स-
 नातज इति श्रुति प्रसिद्धः संसार वृक्षः २०० इति द्वितीयं शतं न्यग्रोधः वटरूपः वटनिकटं समीपे दक्षिणा मूर्तिरूप इत्यर्थः मार्कंडेय वृष्टावा एकार्णवस्थो वटस्त-
 ज्जायी बालं कृष्णं स्तूपी महाविष्णुर्वा १-वृक्षस्य कर्ण इव कर्णः एकदेशः परं तत्र स्थितिर्यस्य स एव कर्णस्थितिः वृक्षकल्प स्थितिरिति पाठेयं कस्माद्दीजादे को-
 वटस्ततो नानाभि बीजानितभ्यस्तावतो वटा इति उत्तरोत्तर वृद्धिमतः कार्यस्थानत्यंतकल्पानतत इषुन्युना स्थितिः संसार वृक्षपालनं यस्य स- न्यूनत्वज्ञानेन भ-
 जितेन बीजे पुनः प्रयेहसंभवात् अभर्जितेन तरयानि वार्यत्वादिति स्तूयितुं कल्पम् मार्कंडेयस्यापि एकार्णवै ब्रह्मण्ये कदेशे संसारवटो लोप्यनंत प्ररोहोस्तीति भ-
 गवता स्वप्नारूपं वदत्यानेन प्रदर्शितं अत्र च शिवो महेश्वरश्चैव रुद्रो विष्णुः पितामहः संसारबंधुः सर्वज्ञः परमात्मेति मुख्यतः नामा एकमिदं तस्य प्रतिपादकभी-

न्यग्रोधरूपान्यग्रोधो वृक्षकर्णस्थितिर्विभुः सुतीक्ष्णदृशनश्चैव महाकायो महाननः ५४ विष्वक्सेनो हरिर्यज्ञः सं-
 युग्यापीडवाहनः तीक्ष्णतापश्च हर्यश्वः सहायः कर्मकालवित् ५५

शितुरिति शैवे विष्णुपितामहं चोरपि शिवादनन्यत्वात्तद्वाचिभिरपिशब्दैः शिव एवाभिधीयते इति दर्शनात् हरिवंशे केंलारासयात्रायां नामानितवगोविंदयानिलोके महं तिच-
 तान्येवममनामानि नात्र कर्त्याविचारणैति विष्णुवचनाच्च सर्वस्मिन्पुराणे शिवपर्याये विष्णुपर्याये वा एक एव देवरोभिधीयते शिवविष्णो भेद उक्तमानुजमभावं च कल्पयतः
 पाषंडिनः शिवसिपततु वृक्षपातः यथोक्तं सूतसंहितायां ब्रह्माणकुत्रावं विष्णुभेदभावेन मोहिताः पश्यत्येकनजानंति पार्वतोपहताजना इति अतएव माता धाता पितामहः रुद्रो
 बहु शिवा बभ्रुगुति विष्णुनामसब्रह्मरुद्रनामानि पश्यंते तथा महादेवोऽव्ययो हरिः गणनाथ प्रजापतिरिति शिवनामसंविष्णुप्रजापतिनामानि इतरेषा मितरन्मगौणमुख्यवृत्तिभे-
 देन प्रवृत्तिरिति कल्पनया उदाहृतं शैवस्कादवाक्यबाधितेनानुशा नान्तु यो देवानां नामा एका एव नामाभिर्त्सोषि यमाविशंति एवं ततं बहुधा कल्पयति एकं स द्वि प्राबहुधा वदत्यशियमं
 मातरि श्वात्रमा हरिः साद्यागमदहि भूतत्वाच्चैते उपक्षया एवेति दिक्कनिपुषातरमुपपादितमेतदादि पर्यण्युपोद्घाते २ विभुः विविधरूपेण हरिर्दरदुर्गागणे शाकामिवाद्यादिरू-
 पेण भक्तानामनुग्रहाय भवतीति विभुः ३ सुतीक्ष्णः अनेकब्रह्मांडचणकचर्वणक्षमादशानायस्य सुतीक्ष्णदृशनः ४ महाकायः ५ महानन इति तदनुगुणो वरीरमु-
 खे अनुवर्णितं ६ ५४ विष्वक् विभुः सर्वतः अंचंति पलायंते यस्य प्रयाणो दोगेदेत्यानां सेना इति विष्वक्सेनः सर्वतः पूज्यते सेनायस्येति वा अंचुगति पूजनयोरिति धातुः ७ हरिः
 गनेद्रमोक्षणे आपदहरतीति हरिः सर्वसंहरतावा ८ यज्ञसृष्टिबीजभूतं तथा च श्रुतिः अग्नौ प्रास्तादिति संस्यगादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्षृष्टेरन्ततः प्रजाइति ९ संयु-
 गे संयामे आपददव आपीडो ध्वंजभूतं वाहनं वृषरूपं यस्य वृषध्वज एव वाहनमपीत्यर्थः १० तीक्ष्णतापोभिः तदात्मा ११ हरयः अतिवेगवादिनः अश्वयस्य सहर्यश्वः सूर्यस्तदात्मा
 महायः तीयस्य सरवा हासुपर्णः संयुजा सरवायेति मंत्रवर्णात् १३ कर्मणां दर्शदीनां कालं यथोक्तं वेति कर्मकालवित् १४ ५५

विष्णुना प्रसादि तश्चक्रक भाथे मिति विष्णु प्रसादि त १५ यज्ञः विष्णुरूपी यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतः १६ समुद्रः १७ वडवासुरगः वह्नि विशेषो यः सामुद्रं जलं निन्ये शोषयति १८ हु-
ताशनसहायः वायुः १९ प्रशंतात्मा निस्तरंग सागर स्वरूपः २० हुताशनोऽग्निः २१ ५६ स एव उग्रतेजाः दुःसहस्पर्शः २२ महातेजा विश्वतः प्रकाशः २३ जन्ये-
संग्रामसाधुर्जन्यः २४ यतो विजयकान्दविन् तेन श्रुतेऽपि कालज्ञाना भावे पराजितो भवतीति गम्यते २५ ज्योतिषां गृह नक्षत्राणा मयनं गमनं वर्णयते तत्साध्यं
ज्योतिषामयनं कालवित् कालरूपश्चेति नामद्वयार्थः २६ सिद्धिर्जन्मरूपा २७ सर्वकान्दादिकं विग्रहो देहायस्य सर्वविग्रहः सांघीति पाठे सधिविग्रहयानासनादि
रूपः २८ ५७ शिखी शिखावान् गृहस्थः २९ मुंटी तद्गृहिनः संन्यासी एतन्मनेष्टिक ब्रह्मचारिणोऽपि ग्रहणं देहाति पाठे पिपालाशं वै णवंचटं धारयत स्नाथेव ३०
जटीजटावान् वानप्रस्थः ३१ ज्वाली ज्वालावान् अर्चिरादिमार्गः शिखिप्रभृतिभिः प्राथ्यः ३२ मूर्त्तेशरीरे जायते भाविर्भवतीति मूर्त्तिजः ३३ मूर्द्धगः मूर्द्धनि
सहसारे वा गच्छतीति मूर्द्धगः ३४ बली बलवान् बलीति पाठे बलिमान् रज्जुः ३५ वेणुपणवतां लरव्यावाद्य विप्रोपास्तद्भान् वेणवी ३६ पणवी ३७ ताली ३८
खले धान्यस्थानं तद्भान् ३९ कालकटकटः कालस्य कटो वै कटकः आवरणं यामायातामष्टिकटव्या रणोतीति कालकटकट कटवर्षावरणयोरिति धातुः ज्ञानेति

विष्णुप्रसादिना यज्ञः समुद्रो वडवासुरवः हुताशनसहायश्च प्रशंतात्मा हुताशनः ५६ उग्रतेजामहातेजा जन्यो विजयकालवित् ज्यो-
तिषामयनं सिद्धिः सर्वविग्रह एव च ५७ शिखी मुंटी जटी ज्वाली मूर्त्तिजो मूर्द्धगो बली वेणवी पणवी ताली खली कालकटकटः ५८ नक्ष-
त्रविग्रहमतिर्गुणवुद्धिर्लयोगमः प्रजापतिर्विश्वबाहुर्विभागः सर्वगो मुखः ५९ विमोचनः सुसरणो हिरण्यकवचोद्भवः मंद्रजो ब-
नचारी च महीचारी स्तु तस्तथा ६०

पान्ते वृक्षाणां भावरको वायुस्तस्योऽप्यवरको व्योमरूपी ४० ५८ नक्षत्रविग्रहं ग्रहतारादि शरिरं कान्त्वकं त-
दनुसारिणी मतिर्यस्यै स देवजो वा पादांतरे गम्यति चालयति वानक्षत्रविग्रहगमः मतिर्वा ४१ गुणेषु गुणकार्येषु विषयेषु बुद्धिर्यस्य जीवरूपीत्यर्थः ४२ लीय-
तेस्मिन् सर्वे भित्तिलयं ईश्वरः ४३ अगमः अचंचलः कूटस्थश्चिन्मात्रयम इति पाठे पितृयो र्यमयिताः यस्कांततुन्यः स एव ४४ प्रजापतिः विराट् ४५ अत एव विश्वबाहु-
विश्वेषो बौद्ध बणव ब्राह्मोयं न्यसतथा ४६ विभागः विभ्रुत्यते पृथक्क्रियत इति व्यष्टिकार्यरूपः ४७ सर्वगः समष्टिकार्यरूपः ४८ अत एव सर्वगः अमुखः भोगसाध-
नहीनः भ्रूतेति वाचत् सर्वतो मुख इति पाठे त्वेकं नाम ४९ ५९ विमोचनः संसारमात्रकः ५० संसरणः कृत्रापः कृशरण इति पाठे शोभनं शरणं रक्षितृत्वं यस्य अपुनरा-
वृत्तिरुद्दमित्यर्थः ५१ हिरण्यकवचः हरतीति हिरण्यं मायातद्विकारभूतं कवचं भिवकवचं आदरकं शरीरं हिरण्ययेन पात्रंगमन्यम्यापि हितं मुखमिति श्रुतः तत्र उद्ग-
न भाविर्भवो यस्य स हिरण्य कवचं कवचैः ५२ मंद्रजः मंद्रेऽग्निं भाविर्भवतीति मंद्रजः ५३ बनचारी भवने चरः बाबरः देवावै बलेगाः पर्यपश्यन्ति तिस्राभूणा हुन्त श-
न्य बन्वाचित्वं ५४ मंही कृत्मा चरतीति महीचारी ५५ स्तुनः सर्वत्रगतः प्रामः कर्मष्ठिकः ५६ ६० श्रीरामचद्रापर्णमस्तु ६ ६ ६ ६

सर्वतूर्यनिनादीस्पष्टं ५७ सर्वतोद्यपरिग्रहः अतोद्याप्रतोदनार्हाः जीवपशुवंस्ते एव सर्वे परिग्रहः कुटुंबयस्य पशुपतिरित्यर्थः ५८ व्यालरूपः शेषा
 ल्मा ५९ गुहाचामीयागी जैगीषव्यादिः ६० गृहः कर्त्तिकेयः ६१ मालीचन्मालाधारी ६२ तरंगवित् तरंगतुल्यानि विषयस्वरूपानि विंदति लभते इतित-
 धातरंगवित् ६३ ६१ त्रिदशाः तिस्रोदशाः जन्मस्थितिर्नाशाः प्राणिना यस्मादिति ६४ त्रिकालज्ञातं वस्तु धारयतीति त्रिकालधृक् षथोक्त अनागतमतीतं च भविष्य-
 त्स्थूलमण्वपि त्रधादूरमदूरंचनिमेषः कल्पइत्यपि चिदात्मनि स्थितान्येव पश्यमायाविर्जृम्भितमिति ६५ कर्माणिसंचितक्रियमाणानि बंधाश्चा विद्याकामात्म-
 काः ते भ्रमे से च यतीति कर्मसर्वबंधविमोचनः ६६ बंधनस्त्वस्वरेद्राणां वामनरूपेण बनेर्बंधकर्ता बहुवचनं कल्पभेदाभिप्रायं ६७ युधि शत्रुविनाशनः स्पष्टार्थं ६८
 ६२ सांख्यप्रसादः ७० त्मानात्मविवेकः सांख्यतेनेव प्रगीदति ज्ञानैकलभ्य इत्यर्थः अथवा सांख्यज्ञानप्रदो दत्तात्रेय इत्यर्थः ६९ दुर्वासास्तस्यैव सोदर्योरुद्रांशः
 ७० सर्वसाधुनिषेधित इति ब्राह्मणानाराजासोम उक्तः ७१ प्रस्कंदनः ब्रह्मार्दनामपि च्यावयिता मन्येत्वाच्य वनमच्युतानामिति मंत्रवर्णः ७२ विभागजः प्राणिनां
 यथोचितं तृत्कर्मफलानां विभाजकः ७३ अतएव अतुल्यः नृत्वत्समोस्त्यभ्यधिकः कृतान्य इति गीता वचनात् ७४ यज्ञविभागवित् यज्ञियानां हविषा विभागाभिज्ञः
 ७५ ६३

सर्वतूर्यनिनादींच सर्वतोद्यपरिग्रहः व्यालरूपेषु गुहाचामी गुहोमाली तरंगवित् ६१ त्रिदशांस्त्रिकालधृक् कर्मसर्वबंधविमोचनः बंधन-
 स्त्वस्वरेद्राणां युधि शत्रुविनाशनः ६२ सांख्यप्रसादो दुर्वासाः सर्वसाधुनिषेधितः प्रस्कंदनो विभागज्ञो अतुल्यो यज्ञविभागवित् ६३ सर्व-
 वासः सर्वचारी दुर्वासा वासवो मरुः हेमो हेमकरो यज्ञः सर्वधारी धरोत्तमः ६४ लोहिताक्षो महाक्षश्च किजयाक्षो विशारदः सग्रहो नि-
 ग्रहः कर्त्ता सपंचीरनिवासनः ६५ मुख्यो मुख्यश्च देहश्च काहलिः सर्वकामदः सर्वकालप्रसादश्च सुबलो बलरूपधृक् ६६ ७

सर्वत्रवासो वसति स्थानमस्य सर्ववासः ७६ सर्वचारी ७७ दुर्वासाः दुस्यं आर्द्रगजकृत्तिरूपं वा सोयस्य दुर्लभं वा वा सोय

स्य अनंतपरत्वादिति दुर्वासाः ७८ वासवः ७९ अमरः ८० हेमो हिमस्यायं समूहो हेमो हिमालयरूपी ८१ हेमकरो जंबूनदस्य सुवर्णस्य कर्त्ता जंबूद्वीपचिन्ह भूतो जंबूद्वीपः
 तस्य हि फलं प्रस्कृन्तं सुवर्णं लभजती स्फुपारव्यायते पुराणेषु ८२ अयज्ञः निष्कर्मा ८३ अथच सर्वधारी सकलकर्मफलधर्ता ८३ धराणां दिग्गजगोषूकर्मादीना-
 मष्टुत्तमः अनन्याधारः सन्तैः सर्वैः सहितस्य ब्रह्मांडस्य धर्ता ८४ ६४ लोहिताक्षः रक्तनेत्रः ८५ महाति विश्वव्यापकानि अक्षराणि इंद्रियाणि यस्य समहाक्षः ८६
 किजयाक्षः अक्षोपलक्षितो रथो यस्य स किजयाक्षः ८७ विशारदः पंडितः ८८ संग्रहः संगृह्णाति बाणा दीनुदासान् स्वीकरोतीति संग्रहः ८९ निग्रहः निगृह्णाति इंद्रा-
 दीनु सिक्तां दंडयतीति निग्रहः ९० अतएव कर्त्ता ९१ सपंचीरस्य वस्वस्य निवासनं विष्टं भक्तं यस्य स सपंचीरनिवासनः वस्वस्तं भेऽस्य रूपं ९२ ६५
 मुख्यः परमः ९३ अमुख्यः अवमः देदे नामित्यर्थः अग्निर्वैदेवानामवमो विष्णुः परमस्तदेतरेण सर्वा अन्या देवता इति ब्राह्मणात् सर्वदेवतामय इत्यर्थः ९४ देह उपचि-
 त् अत्यंतपुष्ट इति यावत् ९५ काहला वाद्यविशेषस्तद्वा न्काहलिः अष्टदित्र प्रत्ययः देहारि रित्यपि पठंति ९६ सर्वकामप्रदः ९७ सर्वकालप्रसादः ९८ सुबलः शोभनं परपीड-
 नहारि बलं सामर्थ्यं यस्य दयानिधिरित्यर्थः ९९ बलो बलरामस्तद्रूप धारी बलरूपधृक् बलंचरूपंचतयोर्धर्त्ता ३०० ६६ श्रीकृष्णापर्णमस्तु ७ ७ ७ ७

सर्वकामवरः सर्वेषां काम्यमानानां वरः श्रेष्ठोऽक्षय्यार्थः १ सर्वदाऽप्यष्ट २ सर्वज्ञां मुग्धं प्रतिमवतः पाणिपादत्वादेरुपलक्षणं ३ अक्रान्तिर्विरूपश्च आकाशादिर्विनि-
 गच्छति विविधानिरूपाण्यस्मादिति स तथा अननवायुरभ्रं विद्युत्तनयित्पुरां रीगिण्ये तानितद्यथैतान्यमुष्मादाकाशात्समु-
 भिनियद्यत एवमेवैषसंप्रसादोऽस्मात्संरात्समुत्थाय परज्योतिरूपसंपद्यन्नेन रूपेणाभिनिष्यद्यति मउत्तमः पुरुष इति श्रुतेरर्थो दशिति स च यथा आकाशात्तादात्म्यं प्रा-
 वाग्वाद्यो शरीरं अविभाव्यमानं स्वस्वरूपास्तेति प्राच्छारं भेदतः पृथग् यस्त्वेन रूपेणोपसंपन्नं भूत्वा निर्वाणदीपवत् परज्योतिरात्मनाभिनिष्यन्ना भवेति देहतादा-
 त्म्यापन्नः संप्रसादाख्यो जीवां देहात्पृथगविभाव्यमानस्य रूपो गिध्यानकाले देहात्तरवद्वेहाद्युत्थाय स्वनापहतपाप्मादिगुणात्पृथक्कन रूपेणाभिनिष्यन्त इदेव
 परज्योतिर्निर्विशेषं ब्रह्माभिमुख्यं प्रत्यगभेदेन निष्यद्यत इति ३ देहगर्तेन निपतितं तत्तादात्म्यं प्राप्नुोऽन्मस्येति निपाती ४ अतएव अश- देहसंबंधादपरिहा-
 र्यदुःखादिसंबंधः ५ स्वगत्सदाकाशगः शब्देन रूपेणेत्यर्थः हादाकाशात्तावत्सगस्तदेगंतस्तकृतगमसंगः सन्नियता अवशश्च भवत्यहो मोहम्यमा-
 हात्म्यमपारमिति भावः ६ ६० रौद्ररूपो महाभैरवः ७ अंशुर्देवताभेद ८ आदित्यस्तत्सह चरीषाणां परनामादेयः तस्य अश्वत्थमर्गश्चाजायेतापिति-

सर्वकामवरश्चैव सर्वदः सर्वतो मुखः आकाशनिर्विकल्पश्च निपाती ह्यवशात्स्वगः ६७ रौद्ररूपोऽशरादिन्यावहुगमिः स्रवर्चसी व-
 स्रवेगो महावेगो मनोवेगो निशाचरः ६८ सर्ववासी श्रियावासी उपदेशकगेकरः मुनिरात्मनिरालोकः स भामश्च महस्यदः ६९ पक्षी
 चपक्षरूपश्च अतिदीपो विशोपतिः उन्मादां मदना कामो ल्यश्चन्यार्थकरो यथा ७० ७१ ७२ ७३ ७४

ब्राह्मणात् ९ बहुमृगिः सूर्यगव १० शोभनवर्चस्तेजः स्रवर्चमतदानं स्रवर्चसी ११ वस्रवेगो वासयतिस्थापयत्येतत्सर्वं आनमनीतिवक्रवायुः वायुत्वेयेतान्सरक्तेर-
 ति श्रुतेः तस्य वेग इदं वेगो यम्यम तथा १२ महावेगस्ततोऽधिकवेग १३ मनोवेगः मनमोष्यधिकवेगः मनमोजवीय इति मंत्रव्याते १४ निशाचरः निशेवनिशाभ्रवि-
 यात्प्रापतिविषयान् भुंक्ते स तथा १५ ६८ सर्वेषु शरीरेषु वसती निसर्ववासी १६ श्रियासह वसतीति श्रियावासी अलुक्ममाम श्रेयस्करं च मामानियज्जुषिर्माहि श्रीरपृतामता
 पिति श्रुत्युक्तं विद्याग्राह्या १७ अतएव उपदेशकरः १८ अकरः उपदेशमपितृणी भावेनाभ्यानेन यथोक्तं चित्रं वरतगे मूले रूढाः शिष्यागुरुवृत्तागुगं म्मोनेव्यास्त्वानं शिष्यास्तु
 ल्छिन्नसंशयादिति बाष्कलिनाच वाध्वः पृष्टः पुनस्तृष्णी भूतएव स्थित्वा तृतीये प्रश्ने प्राद्वृमः खलुत्वं तु न विजानाम्युपशांता यमान्मनि १९ अकरत्वादेव मुनिर्मानवान् २०
 आत्मनिर्जावेनिश्चित्य देहादुपाधेर्वा निर्गत्य अशोचयेतीत्यात्मनिरालोकः २१ संभ्रमः सम्यक्सेवितः भजसेवायामिन्यस्य रूपमनुभुजः २२ अतएव सहस्यदः अनतस्य धनादेदा-
 ता २३ ६९ पक्षीमत्मान् २४ पक्षरूपः मित्ररूपेण महायः २५ अतिदीपः कोटिसूर्यप्रतीकाशः अत्रुते जोभिभावकः २६ अतएव सवामांशिगपज्ञानापतिः सार्वभौमः २७ उन्मा-
 दयतीत्युन्मादः मोहकः २८ घतः मदनः अनंगः २९ क्षमः काम्यमानः स्यादिति विषय रूपः ३० अश्वत्थः संभाररक्ष कामप्रदो वाचक्षणव ३१ अश्वत्थः धनादिप्रदः ३२ यथा कीर्तिप्रद-

कामदेवः वामानो कर्मफलानां देवः देवो राजा विभाजकः ३४ वामः कर्मफलरूपः विषयसंपर्कज्ञानदमात्रस्वरूप इत्यर्थः ३५ प्राक्सर्वेषामाद्यः ३६ दक्षिणश्च त्रैलोक्याक्रमण
 समर्थः ३७ वामनः बलिबंधनकर्ता ३८ सिद्धयोगीसनकुमारदिः ३९ महर्षिर्वसिष्ठादिः ४० सिद्धार्थः ऋषभदत्तात्रेयादिः ४१ सिद्धश्वासोसाधकश्च
 ज्ञानोत्तरसंन्यासमभीप्सन् ब्राह्मवल्क्यादिर्विद्वत्संन्यासी ४२ ७१ भिक्षालिंगधारीहंसः ४३ भिक्षुरूपः अन्तिंगः परमहंसः ४४ अतएव विपणो निर्व्वह
 रः दंडादिरहितः ४५ मृदुः सर्वभूताभयदाता ४६ अव्ययः निर्विकारः मानापमानादिप्रामात्रविहर्षविषादशून्यः ४७ महासेनः कार्तिकेयो देवसेनापतिः ४८
 विशारवस्ततएव ईद्रेण वज्रप्रहारं कृते जातस्तत्तहायः ४९ षष्टिभागः षष्टिस्तत्त्वानियस्य भागो भोज्यं अतिथिभाग इति वत् स षष्टिभागः तानि च जागरितस्थान इत्या
 दिनमोडुक्यादौ प्रसिद्धानि यथा जाग्रदवस्था बहिर्मुखे प्रज्ञानं सप्तशब्दादयः पचमंतव्यबोद्धव्याभ्यां सहिताः स्वसंकल्पोत्थाविषयाः एकोनविंशतिभोगद्वारा
 णि दर्शयन्ति अणि पंचशुभमनो बुद्ध्यहंकारचित्तानि चैतिस्थूलं भोग्यशब्दाद्याश्च भूतमिति एकोनविंशत् तथास्य प्रावस्था अंतर्मुखं प्रज्ञानवासना मया श्वदतरसर्वे-
 सूक्ष्मभोग्यां ता एकेन विंशदेव तथास्य सुस्थानं चेतश्च सूक्ष्मतरं मुखं इति षष्टिः भोग्यवर्गः यस्तु भोक्ता ससाक्षी आनंदरूपो म्यामवस्थायां प्रत्यगानंदसूक्ष्माभिश्चेत्ते वृत्तिभि-

कामदेवश्च वामश्च प्राग्दक्षिणश्च वामनः सिद्धयोगी महर्षिश्च सिद्धार्थः सिद्धसाधकः ७१ भिक्षुश्च भिक्षुरूपश्च विपणो मृदुरव्ययः
 महासेनो विशारवश्च षष्टिभागो गवांपतिः ७२ वज्रहस्तश्च विष्कंभी च मूस्तं भन एव च वृत्ता वृत्तकरस्तालो मधुर्मधुकलोचनः ७३
 वाचस्पत्यो वाजसनी नित्यमाश्रमपूजितः ब्रह्मचारी लोचारी सर्वचारी विचारवित् ७४

भुंक्ति इति षष्टिभागः ५० गवाणीन्द्रियाणां पतिश्चालकः ५१ ७२ वज्रहस्तः पर्वतभेत्ता शक्रः ५२ निष्कंभो विस्तारस्तद्वान् विष्कंभी ५३ चमूस्तं भनो देवसेना
 त्प्रनरुत् ५४ वृत्तं पुंरथेन मेडलानां करणं आवृत्तं परसेनां भित्वा पुनरक्षतेन आगमनंतयोः करः कर्त्ता वृत्ता वृत्तकरः ऋता वृत्तेति पाठे निष्कपदमावृत्तकर्त्ता
 ५५ तालः संसारसिंधोस्तलं आधारस्थानं वेत्तीति तालः शकृद्ब्रह्मवित् तालं संस्तं भयिता ५६ मधुर्वसंतः ५७ मधुको यष्टिकास्वपक्षी तद्वलोच
 नेयस्य समधुकलोचनः मध्वेवमधुकं सौद्रंतद्वत्सिंगनेत्र इति वा ५८ ७३ वाचस्पतिं अनुदेवपुरोहितं अनुजातः वाचस्पत्यः पुरोहितकर्मकर्त्ता बृहस्प-
 तिर्हवेदेवानां पुरोहितस्तमन्वये मनुष्यराजां पुरोहिता इति ब्रह्मणो बृहस्पतिं यस्कभृतं विभर्त्ता इति मंत्रस्थ बृहस्पतिपदस्य व्याख्यानात् ५९ वाजसनः
 शारदाविशेषप्रवर्तको धैर्यकर्मकर्त्ता ६० नृपमाश्रमपूजितः स्पृष्ट ६१ ब्रह्मचारी ब्रह्मणि चरतीति ब्रह्मनिष्ठः ६२ लोकेषु ब्राह्मणादिगृहेषु चरति भक्षयती
 ति लोचारी भिक्षुः ६३ सर्वचारी सर्वगः यद्युवेदाहं ब्रह्मा स्मृति स इदं सर्वं भवतीति श्रुतेरात्मज्ञानात् सार्वार्त्स्यं प्राप्त इत्यर्थः ६४ विचारवित् वि-
 परीतं चरणं अंतर्मुखतया गभनंतद्वेत्ता ६५ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८०

ईशेइतीशानः नियन्तांतर्यामीत्यर्थः लरः शानंचू ६६ ईश्वरः अश्रोतित्व्याश्रोतीति अश्रोतेगशक्कर्मणिवर देत्युणादिसूत्रेण अश्रुइव्यासावित्यस्मात्
वरट् चातपूर्वसूत्रात्किशरीचोपधायाइत्संच ६७. कालःकलयतिमर्वेषांपुण्यपापादिकतत्तत्फलप्रदानार्थसंख्यातीतिकालः चित्रगुमात्मा ६८ निशाचारी
बाह्यानिशायांमहाप्रलयरूपायामषिचरतिप्रत्यगानंदंअनुभवतीतिनिशाचारी ६९ पातिरक्षतीतिपिनाकः धनुर्विशेषः तद्वान्पिनाकीपिनाकादयश्चे
तिपातेराकप्रत्ययोनुगागमध्वनिपात्यन्ते ७० निमित्तंलक्ष्यंदेव्यादिःतत्रस्थस्तदंतर्योमी ७१ निमित्तंतद्रूपंश्वविश्वरूपत्वात् ७२ नंदिः समृद्धिःएषाम्य
परमासंप्रतिश्रुतेःज्ञानसंपद्रूपः ७३ नंदिकरसंपत्करः ७४ हृदिहनुमान्गरामरूपस्यविष्णोःसहायः ७५ ७५ नंदीशिवस्यगणः वाहनंवातस्येश्वर
७६ नंदीगणरूपीर्च ७७ नंदनआनंदयिता ७८ नंदिवर्द्धनः दत्तायाअपिसपदश्लेदकः ७९ भगानिंद्रादीनामेश्वर्याणिताव्यपिहरतीतिभगहारी ८०मि
हंतामृत्युरूपेणः ८१ कालःकलान्मंचतुः षष्टिसंमिता नानिवासःकालः ८२ अतगवब्रह्माभुतिशयेनमहान् ८३ पितामहःपितृविष्णोरपिपिता ईदिरालोक
मातमिति लक्ष्याःलोकंमातृत्वस्यप्रसिद्धत्वेनतद्दर्त्तविष्णोर्लोकपितृत्वात् ८४ ७६ चतुर्मुखःविधाता ८५ महत्सर्वदेवाकरादिपूज्यलिं

ईशानईश्वरःकालानिशाचारीपिनाक धक नामत्तस्थानामत्तचनंदिनंदिकरुहृदिः ७५ नंदीश्वरश्चनंदीचनंदनोनंदिवर्द्धनः
भगहारीनिहंताचकालोब्रह्मापितामहः ७६ चतुर्मुखमहालिंगश्चारुलिंगस्तथैवच लिंगाध्यक्षःकराध्यक्षोयागाध्यक्षायुगाव
हः ७७ बीजाध्यक्षोबीजकर्ता अध्यात्मानुगतबलः इतिहासःसकल्यश्चगोतमोथनिशाकरः ७८ ७९ ७९ ७९

गमस्यसमंहालिंगः ८६ चारुलिंगःरमणीयवेषः ८७ लिंगाध्यक्षः स्त्रीनमावतमर्थंगमयंतीतिनिंगानिप्रत्यक्षादीनिप्रमाणानितेषां अध्यक्षः प्रवृत्तिनिच
त्तिनियामकः ८८ करध्यक्षः चक्षुरादिप्रमाणानांअधिष्ठातारः करुस्तेषामप्यध्यक्षः ८९ योगाध्यक्षः तेषामवेन्द्रियदेवतानांद्वादाकाशोष्कीकरणेयोगअत्रहो
तैसर्वैएकंभवंतीतिश्रुतेः तस्याध्यक्षः एतत्त रूपयैवयोगःप्राप्यइत्यर्थः ९० युगावहः युगानिपुण्यपापतागतस्यवंति रुतत्रेताद्वापार कर्मसंज्ञानिआवह
तिनिर्वर्त्तयतीतिबया ९१ ७७ अजधर्माधर्मोतयोर्अध्यक्षः फलदाताबीजाध्यक्षः ९२ बीजकर्तास्पष्टं ९३ अध्यात्मानुगतः आ
त्मानमधिकृत्यप्रवृत्तंशारुंअनुसरन् स्याधकइत्यर्थः ९४ बलः बलाभिधत्यादीनिवर्त्तकंस्तिभित्तबलः मन्वर्थायार्शा अद्यजंतं ९५ इतिहासोभारता
दिः ९६ सकल्यःयज्ञकल्पकैमप्रयोगविधिविचारेण संहितः मीमांसान्त्रायसंघः गोतमस्तर्कशास्त्रप्रणेता ९८ निशाकरश्चद्रः श्वाद्रव्या
करणप्रणेता ९९ ७८ ७९ ७९ ७९ ७९ ७९ ७९

दंभः दंभप्रतिशत्रुश्च दंभचतीति तथा ४०० इति चतुर्थं शतं अदंभः नास्ति दंभो दंभकाम्यस्य १ वेदंभः दंभो धर्मध्वजित्वतद्विरहिताविदंभाः तेषामयं स्वभूतो-
वेदंभः २ वश्यी भक्तपराधीनः ३ वशकरः अन्यान्वशं कर्तुं समर्थः वश्यो वशकर इति पठेत्स्यैवार्थः ४ कलिः अन्योन्यं देवाकरादीनां वैरकर्ता ५ लोक-
कर्ता भौतिकचतुर्दशभुवननिर्मिता ६ पशुपतिः ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानीजीवपशुनां पतिः पालकः ७ महाकर्त्ता पंचभूतानामपि स्वष्टा अनोषधः
ब्रीह्याद्यभ्रज्जातीयरहितः अप्रोक्तेतियावत् ९ ७९ अक्षरं अव्ययं १० परमं ब्रह्म अन्नाद्युपरब्रह्मापेक्षया परमं उत्कृष्टं आनंदमात्रस्वरूपं ११
बलवतं बलाभिमानि देवतारूपं १२ अतएव शक्नोतीति शक्रः शतक्रतुशब्दावयवयोरित्यवणयोर्लोपेन वा शक्रः १३ नीतिर्दंडेषु दंडप्रणयना
दिः १४ अनीतिस्त्रिद्विपर्ययः १५ शक्रश्चात्मा विमलचित्तः १६ शक्रः दोषास्यर्शी १७ मान्यः मानार्हः १८ गतागतः यातायातवान्संसारः १९ ८०
बहुप्रसादः २० संस्वप्नः स्वप्नावस्थयाभिमानितैजसोप्ययमेव २१ दृषणः दृषणं इव विश्वप्रतिबिंबदर्शनात्प्रदं २२ अभिजित्वा ह्योभ्यंतर

दंभो ह्युदंभो वेदंभो वश्यो वशकरः कलिः लोककर्त्ता पशुपतिर्ब्रह्माकर्त्ता ह्यनोषधः ७९ अक्षरं परमं ब्रह्म बलवत् कएवच नीति-
ह्यनीतिः शक्रश्चात्मा शक्रो मान्यो गतागतः ८० बहुप्रसादः संस्वप्नो दृषणो यत्त्वमभिजित् वेदकारो मंत्रकारो विद्वान्समरमर्दनः
८१ महामेघनिवासी च महाघोरो वशीकरः अभिज्यालो महाज्वालो अतिधूम्रो हुतो हविः ८२ दृषणः शंकरो नित्यं वर्चस्वी
स्वी धूमकेतनः नीलस्तथांगलुब्धश्च शोभनो निरवग्रहः ८३ स्वस्तिदः स्वस्तिभावश्च भागी भागकरो लघुः उत्संगश्च महागश्च महागर्भ-
परायणः ८४

शत्रुजित् २३ वेदकारो निश्चसितमेतद्यद्वेदइत्यादिश्रुतेः वेदानां कर्त्ता २४ मंत्रावेदादन्येतांभिकपौराणिकादेशभाषामयाः तेषां-
कर्त्ता मंत्रकर्त्ता २५ विद्वान् २६ समरमर्दनः समरेशत्रुणां मर्दनः २७ ८१ महान्तो मेघाः प्रलयकालिकास्तेषु तदधिष्ठातृदेवतात्वेन वसतीति महामेघनिवासी
२८ महाघोरः प्रलयकर्त्तृत्वात् २९ वशो सर्वमस्यास्तीति वशी ३० कृणोति हि नत्ति जगदिति करः मंहारकर्त्ता ३१ अग्नेरिव तेजो ज्वालायस्य सोऽग्निज्वालाः ३२ ततोपि
महाज्वालः ३३ अतिधूमः कालासिरूपेण सर्वदा हुकोलेऽन्यतं धूममयः ३४ हुतः आदिकर्मणिक्तः होमनप्रीतः ३५ हविः पय आदिरूपः ३६ ८२ दृषणः वर्षातिक-
र्मफलानीति दृषणो धर्मः गुणाभाव आर्षः यद्वा दृषो धर्मोऽस्मिन्निति दृषणः यामादित्वान्नप्रत्ययः ३७ शंकरः सरवप्रदः ३८ नित्यं वर्चस्वी धूमकेतनः वह्निरूपः ४० नीलः सर-
कतवर्णः ४१ तथेति तत् एव हेतोः अंगलुब्धः अंगस्वीयो वयवः लिंगमिति यावत् तत्र लुब्धः नीलेऽनीलेवाङ्गिन्यं सन्निहित इत्यर्थः ४२ शोभनः कल्याणहेतुः ४३ निरवग्रहः
प्रतिबंधशून्यो मनोरथवृष्टिकर्त्ता ४४ ८३ स्वस्तिदः ४५ स्वस्तिभावः स्मृतां अस्तिभावः सन्नाऽस्येति स्वस्तिभावः ४६ भागीयज्ञे भागवान् ४७ भागकरः यत्तियहविषां विभाज-
कः ४८ लघुः शीघ्रः ४९ उत्संगः प्रसंगः ५० महान्तः महालिङ्गः ५१ महान्तः भूतत्वादीयत्वे परायणं अवश्यं गम्यस्य समहागर्भपरायणः प्रजननात्मकः कंदर्प इत्यर्थः ५२ ८४

कृष्णावर्णा विष्णुरूपेण ५३ स्रवर्णाः श्वेतवर्णा सांव रूपेण ५४ सर्वदेहिनामिन्द्रियं सर्वेन्द्रियरूपः ५५ महापादः ५६ महाहस्तः ५७ महाकायः ५८
 महायशाः ५९ ६५ महामूर्धा ६० महाभात्रः महाप्रमाणः ६१ महानेत्रः ६२ निशालयः निशोचनिशा अविद्यातस्यालयोयव ६३ महांतकः मृत्कृ-
 त्कः ६४ महाकर्णः ६५ महोष्ठः ६६ महाहनुः ६७ ६८ महानासः ६९ महाकंबुर्महाकंठः ६९ महाश्रीवः ७० श्मशानभाक् श्मना शरी-
 राणां शानंतनूकरणं भ्रजतीति श्मशानभाक् देहबंधछितेति यावत् ७१ महावक्षाः रक्षा इति पाठे महतीरक्षारक्षणं यस्य स तथा ७२ महोरस्कः ७३
 अंतरात्मा ७४ मृगालयः अंकारोपितमृग इत्यर्थः ७५ ७६ लंबते रिभ्रने कानितरौ फलानी व ब्रह्मांडानी तिलंबनः ७६ लंबितो ष्टः प्रलय-
 काले विभ्रंयसितुं लंबितो दीर्घीकृतो ओष्ठोयेनसः ७७ महती ब्रह्मादिभिरप्यजय्या मायायस्यसमहामायः ७८ पयोनिधिः क्षीरसमुद्रः ७९ म-
 हादंतः ८० महादंष्ट्रः ८१ महाजिह्वः ८२ महामुरवः ८३ ८४ महानखः नृसिंहः ८४ महारोमावराहः ८५ महाकोशः महोदरः ८६ महानदः
 ८७

कृष्णावर्णः स्रवर्णश्चंद्रिं सर्वदेहिनां महापादो महाहस्तो महाकायो महायशाः ८५ महामूर्धा महाभात्रो महानेत्रो निशा-
 लयः महांतको महाकर्णो महोष्ठश्च महाहनुः ८६ महानासो महाकंबुर्महाश्रीवः श्मशानभाक् महावक्षा महोरस्को ह्यंतरा-
 त्मामृगालयः ८७ लंबनो लंबितो ष्टश्च महामायः पयोनिधिः महादंतो महादंष्ट्रो महाजिह्वो महामुरवः ८८ महानखो महा-
 रोमो महाकोशो महाजटः प्रसन्नश्च प्रसादश्च प्रत्ययोगिरिसाधनः ८९ स्नेहो स्नेहनश्च अजितश्च महामुनिः वृक्षाकारो
 वृक्षकेतुर्नलो वायुवाहनः ९० गंडलो मेरुधामाच देवाधिपतिरेव च अथर्वशीर्षः सामास्यं ऋक्सहस्रामितेक्षणः ९१

प्रसन्नः ८८ प्रसादः प्रसन्नता ८९ प्रत्ययानुभवः ९० गिरिसाधनः पर्वत एव साधनं रणे जयदेतुर्यस्य गिरि धन्वत्यर्थः ९१ ८९ स्निह्यतीति-
 स्नेहनः पितृवत्प्रज्जुस्नेहवान् ९२ अस्नेहनस्तद्विपरितः ९३ अजितः ९४ महामुनिः अन्यतमौ नवान् मननशीलो वा ९५ वृक्षाकारः
 संसारवृक्षा एवाकारो यस्य ९६ वृक्षकेतुः संसारवृक्षा एव केतुर्ज्ञापको यस्य नहि देहेन्द्रियाप्यनुपादाय ब्रह्मजिज्ञासितुं शक्यं ९७ अनलो
 नास्ति अलं मूर्ध्नि यस्य भोजानस्य सोनलं अग्निः ९८ वायुरेव वाहनं देशाद्देशांतरं प्रतिगतः साधनः स वायुवाहनः ९९ ९० गंडव गंडो भू-
 मेरुश्च प्रदेशः क्षुद्रशैलास्तेषु लीयते गच्छतीति गंडलोः गंडशब्दपूर्वात् लीगतावस्मान्क्तिः प्रविभक्ति लोपः ऋषीरुत्तुगिति पूर्व सवर्णो वा आ-
 र्षः ५०० मेरुधामा १ देवाधिपतिः अथर्वशीर्षः ३ सामास्यः ४ ऋक्सहस्रामितेक्षणः ५ ९१ ६ ७ ८ ९
 १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

श्री कृष्णापर्णमस्तु

यजुः पादभुजः ६ गुह्यः उपनिषद्देशः ७ प्रकाशः कर्मकांडः ८ जंगमः नृपश्चादिरूपः ९ अर्थोऽर्थनेयाञ्च्यामोद्योर्थोयत्रसः अमोघार्थः
 १० प्रसादः प्रसीदतामिति द्रव्यालुः ११ अभिगम्यः सुखप्राप्यः १२ सूदर्शनः मंगलावहं दर्शनस्य १३ १२ उपकारः प्रीणनरूपः १४ प्रियसुखदा
 यी १५ सर्वः सरत्यभिमुख अयातीति सर्वः १६ कनकः स्वर्णादिप्रियवस्तुरूपः १७ काचनच्छविः १८ नाभिः भुवनस्य मध्यदेशः अययज्ञो भुव-
 नस्य नाभिर्भूतं रूपः अत्युर्ध्वगतिहेतुत्वाभावाद्य ज्ञस्य नाभित्वं १९ नदिकरः यज्ञफलसमृद्धिकर्ता २० भावः क्रतुश्चक्षुरूपः २१ पुष्करस्य
 ब्रम्हाण्यस्थपतिस्वामी २२ स्थिरः स्थावरः वर्चतादिरूपः २३ १४ द्वादशः नृणां दशगर्भवासादयो दशास्तासां मृत्युर्दशमीस्वर्ग एकादशी मो-
 क्षोद्वादशीति द्वादश इति संसारापेक्षमोक्ष उच्यते २४ वासनः आंतरालिकद्वारा रूपेण भयजननः २५ आद्यः संसारात्प्राचीनः शब्दः आद्यं तमध्यरू-
 प इति नामत्रयार्थः २६ यज्ञः जीवेशयोः संगतिकरणरूपो योगः २७ अतएव यज्ञसमाहितः तत्रस्थः तदेकलभ्य इत्यर्थः २८ नक्तमिव नक्तं अप्र-
 काशात्कामहामोहः २९ कलिस्तत्कार्यभूतः कामक्रोधलोभादिरूपः ३० कालस्तस्यापि कार्यं जन्ममरणप्रवाहः कालयति संचलयतीति योगात् ३१

यजुः पादभुजो गुह्यः प्रकाशो जंगमस्तथा अमोघार्थः प्रसादश्च अभिगम्यः सूदर्शनः १२ उपकारः प्रियः सर्वः कनकः कां-
 चनच्छविः नाभिर्नदिकरो भावः पुष्करस्थपतिः स्थिरः १३ द्वादशस्त्रासनश्चाद्यो यज्ञो यज्ञसमाहितः नक्तं कलिश्च
 कामश्च मकरः कालपूजितः १४ सगणो गणकारश्च भूतवाहनसारथिः भस्मशयो भस्मगोसा भस्मभूतस्तरुर्गणः १५

मकरः मकराकारं शिशुमारचक्रं कालम्यजापकतत्त्वरूप ३२ कालेन मृत्युना

पूजितः कालपूजितः ३३ १४ सगणः प्रमथादियुक्तः ३४ गणकारः बाणादीन् भक्तान् स्वगणान् करोतीति गणकारः ३५ भूतानां वाहनो योगक्षेम
 निर्वाहको ब्रम्हासारथिर्यस्य भूतवाहनसारथिः ३६ भस्मशयः भस्मभर्त्सनदीत्या रितिजो होत्यादिकाद्धा तोरन्येभ्यो पिटृभ्यत इति मनिन् बभस्ति-
 भर्त्सयति दोषान् भास्यति वा आत्मानमिति भस्म तथा चोक्तं वासिष्ठे लिंगे भर्त्सनात्सर्वपापानां पापानां च महामुने भस्मेति कीर्त्यनेरक्षारोगानां चापि भ-
 र्त्सनादिति बाह्यमोक्षेन किं भस्मधारणं मोक्षलक्षणं भस्मन्नित्ययुक्तस्य ज्ञानमुत्पद्यतेऽचिरादिति श्रुतावप्यथर्वशिरसि अधिरित्यादिना भस्मगृ-
 हीत्वा मृज्यांगानि संस्पृशे द्वैतमेतत्पाशकपतं प्रशुपाशविस्मृक्षायेति भस्मनिश्चेते भस्मशयः तेन उद्धूलनादिकमपि कर्तव्यं यथाह सूद्धशातातपःस्तेयं
 कृत्वा गुरुदारांश्च गत्वा मद्यपीत्वा ब्रम्ह हत्यांच कृत्वा भस्मच्छन्नो भस्मशय्यां शकानोरुद्रा ध्यायी मुच्यते सर्वपापैरिति ३७ भस्मगोसा भस्मनागोपायति जगदिति
 भस्मगोसा च क्षयति चाप्रेवरक्षार्थं मंगलार्थं च गोषनार्थं च भामिनि न्नाच्छनार्थं च भक्तानां भस्मदत्तं मयापुरेति ३८ भस्मभूतः एतच्च मकरं कनाम्नि
 मुनेकरात् च्युतं शाकरसंस्पृश्यात्त्यतिसतितन्मृत्योपशमार्थं महादेवेन स्वमंगुलिंभित्वा तज्जं भस्मदर्शितं तेन स्वस्य वपुः केवलं भस्ममयमिति ज्ञाप्यते
 ३९ तरुः कल्पवृक्षादिः ४० गणः भृंगिरिटिनंदिकेश्वरादिस्तद्रूपः ४१ १५ ६

लोकाश्चतुर्दश भुवनानि तेषां पालो लोकपालः ४२ अलोकः लोकातीतः ४३ महात्मा पूर्णः ४४ सर्वपूजितः ४५ शक्रः शक्रः ४६ त्रिशक्रः त्रीणिकाय
 वाङ्मनां सिशक्र क्लानियस्य ४७ अतएव संपन्नः कैवल्यमाप्तः ४८ शुचिभूतनिषेवितः असंग इत्यर्थः ४९ भूतेषु चायं निषेवितः भू
 तनिषेवितः ५० ९६ आश्रमेषु च षु धर्मरूपेण तिष्ठतीत्याश्रमस्थः ५१ क्रियावस्थः धर्मस्यैव पूर्वरूपं क्रियाया गादिस्तदवस्थापन्नः ५२ विश्वक
 र्ममतिः देवशिल्पिनो यत्कौशलं तद्रूप इत्यर्थः ५३ वरः त्रियम इति वरो लक्ष्यादिरूपः ५४ विशालशारवः दीर्घबाहुः शाखापक्षांतरं बाहौ इति मेदिनी ५५
 नास्योष्ठः ५६ अंबुजालः जलसमूहः सागर इत्यर्थः जालंगवाक्षु आनाये क्षारकंदं भवंदयोरिति मेदिनी ५७ सुनिश्चलः पर्वतादिरूपः ५८ ९७ कपिलः ५९ कपिशः ६० ज
 क्क इति त्रयोपि वर्णवाचिनस्तद्वा ६१ आयुर्जीवनकालः ६२ परः प्राचीनः ६३ अपरोऽर्वाचीनः ६४ गंधर्वश्चित्ररथादिः ६५ भदिति देवमाता इयं वा अदि
 तिरिति श्रुतः पृथ्वी वा ६६ माक्ष्यः वेनेतेयः ६७ सुविज्ञेयः सुखेन ज्ञातुं योग्यः ६८ सुशारदः शोभनवाक् ६९ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५

लोकपालस्तथा लोको महात्मा सर्वपूजितः शक्रस्त्रिशक्रः संपन्नः शुचिभूतनिषेवितः ९६ आश्रमस्थः क्रियावस्थो विश्व
 कर्ममतिकरः विशालशारवस्ताम्रोष्ठो अंबुजालः सुनिश्चलः ९७ कपिलः कपिशः शुक आयुश्चैव परोपरः गंधर्वा इति
 स्ताक्ष्यः सुविज्ञेयः सुशारदः ९८ परश्वधायुधो देव अनुकारी सुबंधवः तुंबवीणो महाक्रोध ऊर्ध्वरेता जलेशयः ९९ उग्रो
 वंशकरो वंशो वंशनाशा ह्यनिंदितः सर्वांगरूपो मायावी सुहृदो ह्यनिलो नलः १०० बंधनो बंधकर्त्ता चरुबंधनवि
 मोचनः संयज्ञारिः सकामारि महादष्टो महायुधः १०१

परश्वधायुधः १० देव विजिगीषुः १५ अनुकारी भीष्मे हंतुं आयुधं प्रक्षंसु

मनुकरो विवासां नुकारी ७२ शोभनश्चासौ बंधवश्च सुबंधवोऽर्जुनसखा ७३ तुंबवीणः तुंबीफलद्वययुक्ता वीणा यस्य सैव रुद्रवीणे तिलोके प्रसि
 द्धा ७४ महाक्रोधः प्रलयकाले ७५ उर्ध्वरेता उर्ध्वं देवमनुष्येभ्य उर्ध्वं पुरेतः प्रजाब्रह्म विष्णवादिरूपायस्य भः ७६ जलेशयः विष्णुरूपी शो
 षपर्यंके जलशायी ७७ ९९ उग्रः उल्लूषेण यस्तीत्युग्रः ७८ वंशकरः ७९ वंशश्च प्रसिद्धः ८० वंशनादः ८१ अनिंदितः ८२ सर्वांगरूपः
 सर्वेष्वंगेषु रूर्मैः सौंदर्यमस्यास्तीति रूपं स्वभावे सौंदर्ये इति मेदिनी ८३ मायावी मायाविशिष्टः मायिनं तु महेश्वरमिति प्रसिद्धः ८४ सुहृदः अदत्त
 त्वमार्षं प्रत्युपकारमवपेक्ष्य उपकर्त्ता ८५ अजितः वायुः ८६ अनलोमिः ८७ १०० बंधान्वनेनेति बंधन संसारपाशः ८८ बंधकर्त्ता संसार
 निर्माता ८९ सुबंधनविमोचनः सुतरां बंधनस्य मायापाशस्य मोचनकर्त्ता ९० सुज्ञारयो देव्यास्तैस्सदापि वसतीति सयज्ञारिः ९१ कामारयो जित
 कामाः योगिनः तैश्च सहास्तीति सकामारिः ९२ महादष्टः ९३ महायुधः ९४ १०१ १०२ १०३ १०४ १०५

बहूधानिदितः दारुकावने अतिक्रमनीयरूपं धृत्वानमः सन्नयं पापिष्टोस्यंखलीनांचित्तं मोहयितुमागतोस्तीति सर्वैर्ऋषिभिर्निदितः १५ शृणाति हि
नास्ति दारुकावनस्थान्मनीन् मोहयतीति शर्वः १६ शंकरस्तेषामपिकुशलं करेयस्य स्वाधीनं यस्येत्यर्थः १७ शंकरानां समुहः शंकरस्वरइवरः शंकरः
सर्वसंशयदाहकः शंकरकामानिले बन्हाविति विश्वलीचनः यैर्ऋषिभिर्दारुकावनस्थे निदितं वांश्वमोहितवान् तेषामेव कारुण्यात्कल्याणं सर्वसंश-
योच्छेदं च तत्त्वज्ञानदानेन कृतवानिति नाम चतुष्कृतात्पर्यं १८ अधनः दिगंबरत्वात् १९ एवमप्यमराणां ईशः अमरेशः ६०० महादेवो इन्द्रा-
दीनामपि पूज्यः यथोक्तं सांबपुराणे पूज्यतेयः सुरैः सर्वैर्महाश्वेच प्रमाणतैः महेति धातुः पूजायां महादेवस्ततः स्मृत इति १ विश्वदेवः विश्वं विष्णु-
वंपदं कर इति वक्ष्यमाणत्वाद् विश्वं विष्णुः तस्यापि देव आराध्यः २ सरारिहा ३ १०२ अहिर्बुध्न्यः अहिः सर्पः तस्य विशेषणं बुध्न्यः बुध्नमूले साधुरि-
ति ब्रह्मांडमूलं पातालं तत्र वर्तत इति याचत् शेषस्वरूप इत्यर्थः यथोक्तं विष्णुपुराणे संकर्षणात्मको रुद्रो निष्कम्यात्तिजंगत्रयमिति पदद्वयात्मकमेकनाम ४
अनिलाभः वायुर्यथा अप्रत्यक्षोपि स्पर्शेन ज्ञायते एवमयं विषयसंस्पर्शजन्यात्तु भवरूपः यथोक्तं परागर्थं प्रमेयेषु याफलत्वेन संमता संवित्सैव कमेयोर्थो

बहूधानिदितः शर्वः शंकरः शंकरोधनः अमरेशो महादेवो विश्वदेवः सरारिहा १०२ अहिर्बुध्न्यो निलाभश्च
चेकितानो हविस्तथा अजैकपात्रकापाली त्रिशंकरजितः शिवः १०३ धन्वतरि धूमकेतुः स्कंदो वैश्रवणस्त-
था धाता शक्रश्च विष्णुश्च मित्रस्वष्टा ध्रुवो धरः १०४

वेदांतोक्तिप्रमाणतः ५ चेकितानः कितज्ञाने अदादिः अस्मात् यड लुक् शानच् अतिशयेन चिकेति जानातीति चेकितानः युगपदशेषविशेषविज्ञानवा-
नित्यर्थः ६ हविरिव हविस्तस्यैव भोक्तु भोग्यजातं हरिरिति पाठे पितस्यैव हर्तव्यं च स्थिति स एवार्थः हत्र भौणादिकः सर्वं धातुभ्य इति कर्मणि बाहुलकादि-
न ७ अजैकपातृ एकादशसुररुद्रेषु कश्चित् ८ कापालीकपालाभ्यं द्यु पृथिवीरूपाभ्यां निर्वृतं कापालं ब्रह्मांडं तदस्यास्तीति कापाली ब्रह्मांडाधीशः
९ शंकुः त्रयोशुणाः शंकवः कील्यइव यस्य विष्टं भकाः संप्रिशंकुः संसारी न तदस्ति पृथिव्यावादि विदेवेषु वा पुनः सत्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रि-
भिर्गुणैरिति गीतावचनान् सर्वजीवरूप इत्यर्थः १० अजितः तैरेव शंकुभिरवशिकृतः ११ अतएव शिवः शक्रः निरूपाधिरित्यर्थः यथोक्तं वायुसंहितायां वि-
श्रुद्धिः शिवतास्त्वत इति १२ १०३ धन्वतरिः महावैद्यः भिषक्तमत्वाभिषजां शृणोमीति मंत्रप्रसिद्धः १३ धूमकेतु उत्पातविशेषः १४ स्कंदः १५ वैश्र-
वणः १६ धाता १७ शक्रः १८ विष्णुः १९ मित्रः २० त्वष्टा २१ ध्रुवः २२ धरः २३ १०४ ध्रुवः २४ ध्रुवः २५ ध्रुवः २६ ध्रुवः २७ ध्रुवः २८ ध्रुवः २९ ध्रुवः ३० ध्रुवः

प्रभावः प्रभावारव्योवस्तः २४ सर्वगोवायुः सूत्रात्मा वायुनाविगोतमसूत्रेणायंचलोकः परश्चलोकः सर्वाणिचभूतानिसंदधानीतिश्रुतेः पदद्वयान्मकंगकनाय
 २५ अर्यमा २६ सविता २७ रविः २८ उषगुर्नृपविशेषः मां धातां साहचर्यात्तन्यदाउपदाहेः स्मात्कदगुपधजाप्रीकिरः कदतिकप्रत्ययेउपंदाहकंगावःकिरणायस्ये
 त्युपंगुःविभक्त्यलीपआर्षः वेदाः प्रमाणमितिबल्लिङ्गवचनभेदेपिपदयोः सामानाधिकरण्यं धन्वंतयादयः गब्धदेवताविशेषवाचिनः शिवेसर्वान्त्योपपादानार्थो
 एवेति सर्वत्रज्ञेयं पुनरुक्तानामपितत्तद्योगिकाथमिदादयो नरुक्त्ये ज्ञेयं सत्यपिपौ नरुक्त्ये स्तुत्यर्थं त्वान्तदोषः २९ विधाताविधिप्रकारेणपोषः ३० मां धाता ३
 स्माच्छब्दार्थं जीवधयतिपायतीतिमां धाताजीवस्यत्सिकरः ३१ भूतानां भावनं रज्वा सुरगस्येव स्वस्मिन्नितिभूतभावनः ३२ १०५ विभुः विविधरूपेणभवति
 अस्तीतिविभुः भवतेऽसत्तार्थकत्वात् पूर्ववदुप्रत्ययः ३३ वर्णान्श्वेतपीतादीन्विविधरूपेणभाययतीतिवर्णविभावी तस्मिन्शुक्लमुतनीलमाहुरित्यादिश्रुते
 रेतदेतसुरेषानानाडीमार्गगतप्रत्यक्षम् श्रुतेतरचनीहारधृमाकानिन्नाचलानारवद्योतविद्युत्स्फटिकाशशांतां गुतानिरूपाणिपुरःसराणिब्रह्मण्यभिव्यक्तिकरा
 णियोगइति ३४ सर्वकामगुणावहः तत्रैवअंतमुंखत्वकान्तेसर्वान्कामान्काम्यमानान् विषयान्गुणांश्चशांतघोरभूदान्योगिविघ्नकरान्सुरवास्वादविसे
 पः लयापरनाम्रधेयान्ध्यायिभ्य आवहति साकल्येन प्रापयतीति तथा ३५ पद्मनाभः पद्मविषयस्यायतनं नामोतत्रस्थेमणिप्रचक्रेत्यास्तीतिपद्मनाभ ना

प्रभावः सर्वगोवायुरर्यमासवितारविः उपंगुश्चविधातांचमां धातां भूतभावनः १०५ विभुर्वर्णविभावीचसर्वका
 मगुणावहः पद्मनाभो महागर्भश्चंद्रवक्रो निलोनलः १०६ बलवांश्रोपशांतश्रापुराणः पुण्यचंचुर्गो कुरुकजाकुरु
 वासीकुरुभूतोगुणोषधः १०७ सर्वाशयोदर्भचारीसर्वेषांप्राणिनापतिः देवदेवः सुरवासक्तः सदसत्सर्वरत्नवित् १०८

श्याकुपधित्तिविश्वस्यायतनंमहदितिश्रुतेः ३६ महागर्भः महातो ब्रह्मादयोगर्भा उदंगतगतायस्यसतथ्य ३७ चंद्रवक्रः रम्यरूपः ३८ अनिलः ३९ अनि
 लश्चपूर्वभूतरूपेणोक्तो तत्रतदभिमानिदेवतारूपाधितिविशेषः ४१ १०६ बलवान् ४२ उपशांतः ४३ पुगणाम्यशार्थनामत्रयं ४३ पुण्यचंचुः पुण्येनजात
 तेनवित्तश्चंचुपचणपावितिचंचुप् ४४ ईलक्ष्मीदित्येकाक्षरं नाम ईविषादेऽनुकपायांस्त्वस्यापुनरनव्ययमितिमेदिनी ४५ कुरुकजाअत्रनामेकदेशग्रहणे
 र्नामग्रहणर्भासासत्यभामेतिवत्कुरुपदनंकुरुक्षेत्रमुच्यते तेनअविमुक्तयेकुरुक्षेत्रमितिश्रुतेः सर्वलोकप्रसिद्धश्चतद्विधितयोः कर्मापास्तिस्थानयोर्निर्माता
 ४६ कुरुवासीकुरुक्षेत्रद्वयवांसी ४७ कुरुभूतः कुरुक्षेत्रद्वयात्मा ४८ गुणोपधः गेषवर्यज्ञानघेगम्यधर्मादीनामोपधवदुद्दीपक ४९ १०७ सर्वाशयः सर्वेआशे
 रतेस्मिन्नितिअत्रत्येतेसर्वहकंभवतीतिश्रुतेः सर्वस्यसुप्रसिस्थानं प्राज्ञइत्यर्थः ५१ दर्भेषुअंतर्वेदिस्य बहिरूपेषुआसादितानिहवीधिचरतिभक्षतीतिदर्भचारी
 ५१ सर्वेषांप्राणिनापतिः ५२ देवदेवः ५३ सुरवासक्तः ५४ सत्कार्यअसत्कारणम् ५५ सर्वरत्नविन्सर्वाणिरत्नानितत्तज्जातिभूत्कष्टवस्तुनिविदतेनभतेइतितया

कैलासगिरिवासी ५६ हिमवद्गिरिसंश्रयः ५७ कूलहारीमहाप्रवाहरूपेणतीरस्यदुःसहारी ५८ कूलकर्त्तापुष्करादीनामहानडागानाकर्त्ता कूलप्रतीरेसे-
 न्यस्यपृष्ठेकूपनडागयोरिति विश्वलोचनः ५९ बहुविद्यः ६० बहुप्रदः ६१ १०९ वणिजोवणिकृत्कारांतत्त्वं आर्ष ६२ बर्हकीतक्षा ६३ वृक्षस्तक्षणीयः
 संसारवृक्षः ६४ बकुलः वृक्षविशेषः ६५ चंदनः ६६ च्छदः सप्तपर्णः ६७ सारग्रीवः वृद्धकंधरः ६८ महाजत्रु जत्रुरत्रकंठस्कंधयोरधो गस्थि ६९ अलो-
 लः ७० महोषधः ग्रीहियकरूपः ७१ ११० सिद्धार्थकारी ७२ सिद्धार्थः पूर्वपक्षानिरस्ययोन्यनिघ्नोर्थः ससिद्धार्थ उच्यते स एव सिद्धांत इति प्रसिद्धः तस्यैव विशेष-
 षणं छंदोव्याकरणोत्तर इति वेदव्याख्यानोपहृंहित इत्यर्थः ७३ सिंहनादः ७४ सिंहदंष्ट्रः ७५ सिंहगः सिंहारूढः ७६ सिंहवाहनः सिंहयुक्तवाहनरथीस्य
 ७७ १११ प्रभावात्मा प्रकृष्टे भावः सत्तातद्रूप इत्यर्थः प्राणविसंन्यतेपामेषसत्यमिति श्रुतेः सत्यस्यसत्य इत्यर्थः ७८ जगतः कालः प्रासकर्त्ता जगत्कालः स एव स्थाने
 भोजनपक्षयस्य अंर लोकोहितः ८० तरुस्तारकः ८१ सारगः पक्षिविशेषः ८२ नवश्वासोचक्रांगोहसम्बन्धवचक्रांगः ८३ केतुरिवकेतुः शिरवानयामालते-
 शोभते इति केतुमाली मयूरकुक्कुरादिपक्षिरूपः ८४ सभाधर्मपरीक्षास्थानं अवतीतिसभावनः ८५ ११२ भूतालयः ८६ भूतपतिः ८७ अहोरात्रम् ८८

कैलासगिरिवासी च हिमवद्गिरिसंश्रयः कूलहारी कूलकर्त्ता बहुविद्यो बहुप्रदः १०९ वणिजोवर्धकी वृक्षो बकुलश्चंदनच्छदः सार-
 ग्रीवो महाजत्रुरलोलश्च महोषधः ११० सिद्धार्थकारी सिद्धार्थः छंदोव्याकणोत्तरः सिंहनादः सिंहदंष्ट्रः सिंहगः सिंहवाहनः १११ प्र-
 भावात्मा जगत्कालस्थानो लोकोहितस्तरुः सारगो नवचक्रांगः केतुमाली सभावनः ११२ भूतालयो भूतपति रहोरात्रमनिदितः
 ११३ वाहिता सर्वभूतानां निलयश्च विभु भवः अमोघः संयतोत्थश्चो भोजनः प्राणधारणः ११४ धृतिमान् धृतिमान् दक्षः सत्कृतश्च युगाधि-
 पः गोपालिर्गोपतिर्गोमोचर्मवसनो हरिः ११५ हिरण्यबाहुश्च त्र्यागुहापालः प्रवेशिनाम् प्रकृष्टारिर्महाहर्षोजितकामोजितेन्द्रियः ११६

अनिदितः ८९ ११३ वाहिता बोदा सर्वभूतानामित्युभयत्र संबध्यते स च भूतानां वाहितेत्येकनाम ९० सर्वभूतानां निलयः सदनमित्यपरम् ९१ विभुः विगतं
 भूर्भुवनं समादित्यजन्माप्रार्थार्थे पूर्ववत् भवतेर्दुः ९२ भवः अस्तीति भवः अस्तेः पचाद्यचिभूभावः ९३ अमोघः नैष्कल्यरहितः ९४ संयतः धारणा-
 ध्यानसमाधिम्बन् ९५ अपवउच्चैः श्रवादिरूपः ९६ भोजयतीति भोजनो जन्मदाता ९७ अतएव प्राणधारणः ९८ ११४ धृतिमान् ९९ मतिमान् १००
 दक्षः उत्साही १ सत्कृतः आदृतः २ युगाधिपः युगशब्देन धर्माधर्मैल्लक्ष्येतेतयोः फलदः ३ गोपालिः इन्द्रियाणां पालयिता ४ गोपतिः रश्मिनां पतिः सूर्यादिः ५
 ग्रामः समूहः ६ गोचर्मवसनः ७ हरिः हरति भक्तानां दुःस्वमिति हरिः ८ ११५ हिरण्यबाहुः रमणीयबाहुः ९ प्रवेशिनां अंतः प्रवेशशीलानां योगिनां चि-
 रकालकाष्ठवस्थायिनां गुहाशरीरतस्य रक्षकः १० प्रकृष्टाः प्रकर्षणकृताः अरयः कामादयो येन स प्रकृष्टाणिः साधकोत्तमः ११ महाहर्षः १२ जितकामः १३ जितेन्द्रियः

गोधारःस्वरविशेषः १५ सुवासरःशोभनवसंतिस्थानकेलासारव्यमस्य १६ तपःसक्तः १७ रतिःप्रोतिरूपः १८ नरःनयति प्रापयति ब्रह्मांडमितिनरोविराट् १९
महागीतः २० महानृत्यः २१ अप्सरोगुणसेवितः २२ ११७ महाकेतुर्महाधातुर्नेकसानुचरः २३ महाधातुःमेरुपर्वतः २४ तस्यैवनेकसानुचरः अ-
नंतशिरवरसंचारी २५ चलःदुर्ग्रहः २६ आवेदनीयः वाचामगोच्यपिगुरुभिरुपदेशुशक्यः २७ आदेशःसाक्षादुपदेशरूपः २८ सर्वगंधसुरवावहः
युगपत्सर्वेषांगानांविषयस्पर्शानांसुरव आवहतीतिनृत्या २९ ११८ तोरणैःपुरद्वारादिरूपः ३० नारणःपरिखादीनतारयतिजिगीषून् ३१ परिधाप
रिधिरस्यास्तीतिपुरिधीदुर्गरूपः ३२ पतिश्चासौखेचरश्चेतिर्वचरेश्वरोगरुडः ३३ संयोगोवर्द्धनःवृद्धिहेतुभूतःसंयोगः स्त्रीपुंसयोःसंबंधः प्रजनश्चा
स्मिकंदर्पइत्युक्तः ३३ वृद्धोगुणाधिकःगुणैर्ज्ञानैश्वर्यादिभिरधिकत्वेनवृद्धइत्यर्थः ननुबलीपुलितादिना यथोक्तं विप्राणांज्ञानतो ज्यैष्ठ्यंक्षत्रियाणांतुशौर्यतः
वैश्यानांधनबाहुल्यात् शूद्राणांवयसाधिकइति ३४ ११९ नित्यआत्मसहायश्चेत्यकनामनित्यश्चासावात्मसहायश्चेतिसमासेविभक्त्यलोपआर्षः
३५ देवासुरपतिः ३६ पतिर्यथावत्सर्वस्य ३७ युक्तःसन्वद्धःसंग्रामादौ ३८ युक्तबाहुःशत्रुमर्दनयोग्योवाहयस्य ३९ देवोदिविसुपर्वणः दिविस्वर्गेयः

गोधरश्चसुवासरश्चतपःसक्तोरतिर्नरः महागीतोमहानृत्योत्वाप्सरोगुणसेवितः ११७ महाकेतुर्महाधातुर्नेकसानुचरश्चलः आवेदनीय
आदेशःसर्वगंधसुरवावहः ११८ तोरणस्तारणोवातःपरिधीपतिरिचरः संयोगोवर्द्धनोवृद्धोअधिवृद्धोगुणाधिकः ११९ नित्यआ
त्मसहायश्चदेवासुरपतिःपतिः युक्तश्चयुक्तबाहुश्चदेवोदिविसुपर्वणः १२० आषाढश्चसुषुपादश्चध्रुवोथहरिणोहरः वपुरावर्त्तमानेभ्यो
वसुश्रेष्ठोमहापथः २१ शिरोहारीविमर्षश्चसर्वलक्षणलक्षितः अक्षश्चरथयोगीचिसर्वयोगीमहाबलः १२०

सुपर्वाइंद्रसंज्ञोबहान्तस्यदेवआराधनीयः ४० १२० आषाढःसाहयतेःकर्त्तरिनिष्ठाआसमतात्सर्वसाहयतिसहनंकारयतीत्याषाढःसर्वसहनसामर्थ्य
प्रदइत्यर्थः ४१ सुषुप्तःईषत्करपूर्वोक्तयस्यसंःसुषादः ४२ ध्रुवःअचंचलः ४३ हरिणःश्वेतःशुद्धइत्यर्थः ४४ हरःहंतीतिहाश्रुत्यःतरातिआदत्तेराहरः हंतेःक-
र्त्तरिक्लिप्, तत्पूर्वात्तंज्ञानेःआतोनुपसर्गेकद्रक्तिकःहरःशूलान्यर्थः ४५ वपुःवपुःप्रदानाआवर्त्तमानेभ्यःस्वर्गच्युतेभ्यः वसुरितिपाठेसेवकेभ्यो धनप्रदइत्यर्थः
४६ वसुश्रेष्ठःधनादप्यधिकःप्रायोयिजादितिश्रुतेः ४७ महापथःशिष्टाचाररूपः ४८ १२१ शिरोहारीब्रह्मणःशिरःच्छेत्ताविमर्षःविशेषेणविचारवान् वि
वेकेनेवब्रह्मशिरश्छिन्नंननुक्त्रो धमत्रिणेतिभाष्यः पदइयात्माकंणकं नाम ४९ सर्वलक्षणलक्षितः सामुद्रिकोक्तशुभलक्षणयुक्तःसर्वाणिलक्ष्यते ज्ञायतेत्याः
एतेरितिप्रमाणाजिलक्षणा न्युच्यते नैर्लक्ष्यतेननुसाक्ष्मत्क्रियतइत्यर्थः ५० अक्षःरथसंधानदारुअतावरथयोगीरथेनसंबंधः ५१ सर्वयोगीसर्वसंस्प
शीविभुत्वात् ५२ महाबलःमहाशक्तोबलश्चमहाबलः बलशब्दान्मत्स्ययोःशिआद्यश्चप्रबलवद्धारइत्यर्थः ५३ १२२ ७ ७ ७

समास्नायोवेदः ५४ असमास्नायस्तीर्थद्वयः स्मृतीतिहासपुराणागमादिः ५५ तीर्थदेवः ५६ महारथः पृथिवीस्यंदनः ५७ निर्जीवः अचेतनप्रपंचात्मा ५८ जी-
वनः अचेतनस्यापि देहादेश्चैतन्यप्रदाता ५९ मंत्रः प्रणवादिर्मृतसंजीवनो वा ६० शुभ्राक्षः शांतदृष्टिः ६१ बहुकर्कशः संहर्तृत्वान् ६२ १२३ रत्नप्रभूत-
प्रभूतानि बहुभिरत्नानि उत्तमवस्तुत्वस्मिन्न रत्नप्रभूतः आहिताग्न्यादिवर्त्यूर्जनिघातः ६३ रक्तांगः ६४ महार्णवनिपानवित् निपानकृपाद्बहिःपशूनांपाना-
र्थं कृतकुंडम् महार्णवाण्यमर्वेयस्य निपानश्रुतास्तान् शोषणीयान् विदति लभते इति ६५ मूलसंसारतरोरधिष्ठानम् ६६ विशालः अन्यतेशोभमानः ६७
अमृतः सुधासूयः ६८ व्यक्ताव्यक्तः कार्यकारणात्मा ६९ तपोनिधिर्महामुनिः ७० १२४ आरोहणः परवद आरुरुक्तः ७१ अधिरोहः त-
देवं अधिरूढः ७२ शीलधारी सदाचारः ७३ महायशः सुण्यकीर्तिः ७४ सेनाकल्पः सेना अलंकारः पराक्रम इत्यर्थः ७५ महाकल्पः दिव्यभूषणः ७६ यो-
गः चित्तवृत्तिनिरोधः ७७ युगानिकल्पादीनिकरेयस्य कल्पादिप्रदः ७८ हरति शरीरं देशाद्देशांतरं प्रतिनयतीति हरिः पादाभिसानिनी देवतात्रिविक्रम इत्य-

समास्नायोऽसमास्नायस्तीर्थदेवो महारथः निर्जीवो जीवनो मंत्रः शुभ्राक्षो बहुकर्कशः १२३ रत्नप्रभूतो रत्ना-
गो महार्णवनिपानवित् मूलविशालोऽद्यमृतो व्यक्ताव्यक्तस्तपोनिधिः १२४ आरोहणो अधिरोहश्च शीलधारी महा-
यशः सेनाकल्पो महाकल्पो योगो युगकरो हरिः १२५ युगरूपो महारूपो महानायहनो वधः न्यायनिर्वपणः पादः पंडि-
तोऽत्यचलोपमः २६ बहुमालो महामालः शशीहरसुलोचनः विस्तारोलवणः कूपस्त्रियुगः सफलोदयः १२७

र्थः ७९ १२२ युगरूपः धर्मधर्मतत्संकररूपः ८० महारूपः महोश्चासौ अरूपश्चेति तथा ८१ महानागहनः गजासुरघ्नः ८२ वधः मृत्युः ८३ न्यायनि-
र्वपणः न्याययुक्तो निर्वपणोदानयस्य यथाधर्ममनोरथप्रदः ८४ पादः पंचत इति गम्यः ८५ पंडितः परोक्षज्ञानी ८६ अचलोपमो निश्चलः तत्त्वज्ञानीत्यर्थः
८७ १२६ बहुनिरवधियालते शोभते इति अंनंतलीलः ८८ महामालः महती अपादलंबिनी अम्लानत्वादिगुणयुक्ता वामान्नायस्य ८९ शशीच-
द्रः स एव हरसुलोचनः महादेवस्य शांतदृष्टिरूपः ९० विस्तारोलवणः कूपः विशिष्टस्वार आच्छादनयस्य सोति विस्तीर्णः लवणः क्षाररसः तादृशः कूप इ-
व कूपः महाकूपतुल्यः क्षारसमुद्ररूपीत्यर्थः त्रिपदमेकं नाम ९१ त्रियुगः कलिर्बहिर्भूतः अनएव ९२ सफलोदयः ९३ १२७ ७ ७ ७

त्रिनेत्रः त्रीणिशास्त्राचार्यध्यान्मनिलोचनानीवल्लोचनानिदर्शनसाधनानियस्यसत्रिलोचनः १४ विषण्णांगःविशेषेणसन्नाःनिरन्वयमुच्छ्रिताःअंगा-
रव्याभूम्यादयीष्टौमूर्त्तयो यस्य ७मूर्त्तेहि सूक्ष्मरूपेणमूर्त्तानामन्त्रयेस्ति ततोप्ययमंतरंगःशुद्धोभूमेत्यर्थः १५ मणिविद्धःमणिपिधानार्थकर्णदेशोविद्धः
कृतच्छिद्रःकुंडलीत्यर्थः १६ जटाधरः १७ बिंदुरनुस्वारः १८ विसर्गःविसर्जनीयः १९ सुमुखःव्यक्तवर्णः २० शरबाणः १ सर्वायुधः २ स
हःसर्पसंहतेन्मर्षयतिसहः ३ १२८ निवेदनःनिहीनसर्वदृत्युपरमेणवेदनंज्ञानयस्य ४ सुखाजातःसुखरूपेणअजातःवृत्तिविलयेसतिआविर्भू-
तः ५ सुगंधारःशौष्मनोगंधारदेशोद्भवः ६ महाधनुःपिन्नाकधन्वा ७ गंधपालीगंधाःलेशाःसूक्ष्माःप्रपंचवासनाःताःपालयतीतिगंधपालीसर्व-
प्राणिधीवांसनामयइत्यर्थः सएवभगवान्ईश्वरःएकनाम ८ उत्थानःसर्वकर्मणां उत्तिष्ठत्यस्मादित्युत्थानः ९ १२९ मथानोविषवविलोडनसमर्थोव

त्रिनेत्रश्चविषण्णांगेमणिंविद्धोजटाधरः बिंदुर्विसर्गःसुमुखःशरसर्वायुधःसहः १२८ निवेदनःसुखाजातःसुगंधारो
महाधनुः गंधपालीचभगवानुत्थानःसर्वकर्मणाम् १२९ मथानोवहुलोवायुःसकलःसर्वलोचनः तलस्तालःक
रस्थालीऊर्ध्वसंहननोमहान् १३० छत्रं सुच्छत्रोविरव्यतोलोकःसर्वाश्रयःक्रमः मुंडोविकूपोविकृतोदंडीकुंडीवि-
कुर्वणः १३१ हर्यक्षःककुभोवज्जीशतजिह्वःसहस्रपात् सहस्रमूर्त्तदिवेद्रःसर्वदेवमयोगुरुः १३२

हुलोनिर्घाधिवायुःमहान्प्रलयनिरुद्धेत्येकनामत्रिपदम् १० सकलःपूर्णाः ११ सर्वलोचनःसर्वदंष्ट्रा १२ तलस्तालःकरतलोत्थएवतालवाद्यविशेषः
१३ करविषस्थालीप्रोजनभाजनंतदस्यास्तीतिवदस्थाली १४ ऊर्ध्वसंहननोश्रेष्ठोदृष्टशरीरश्चेत्यर्थः १५ महान्अत्युच्चः १६ १३० छत्रं १७ सु
च्छत्रं १८ विरव्यात्तेलोकःप्राणिभृन्मात्रप्रसिद्धप्रकाशःसर्वाश्रयःक्रमःसर्वस्यआश्रयःआधारभूतःक्रमःपादविक्षेपःत्रिविक्रमेणरूपेणपादाक्रांतजग
द्ययइत्यर्थः २० मुंडःमुंडितशिराः २१ अतएवविकूपःविकटरूपः २२ विकृतःसर्वाविक्रियांप्राप्तः २३ दंडी २४ कुंडी २५ विकुर्वणःकरोतीतिकुर्वा
विगतःकुर्वायस्पात् विकुर्वणःकर्माप्राप्यइत्यर्थः २६ हर्यक्षःसिंहः २७ ककुभःसर्पदिग्रूपः २८ वज्जी २९ शतजिह्वः ३० सहस्रपात्सहस्रमू
र्त्त ३१ देवेन्द्रः ३२ सर्वदेवमयः ३४ गुरुः ३५ १३२ छ . छ . . . छ . छ . छ . छ . छ . छ . छ .

सहस्रबाहुः ३६ सर्वांगः सर्वे अंगानि प्राप्नोतीति सर्वांगः ३७ शरण्यः शरणाय साधुः ३८ सर्वलोककृत् ३९ पवित्रं पावनस्तीर्थीदिरूपः ४० त्रिककुन्त्रः
 त्रीणिककुन्दीवककुदि उच्चस्थानानि बीजशक्ति कौलकानियस्यतादृशो मंत्रः ४१ कनिष्ठः अदितिपुत्राणामध्येयः कनिष्ठो वामनरूपी विष्णुस्तद्रूपः ४२ कृष्णापि
 गलः हरिहरमूर्तिः विष्णुर्नारायणः कृष्ण इति कृष्णशब्दस्य हरेर्निधिभेदे कपोरुद्रेपि गलः कपिलेन्यवदिति नानार्थकोशात्पि गलशब्दस्य हरेचप्रसिद्धिदर्शना
 त् पुरुषं कृष्णापि गलं दारिद्र्यनीललोहितेत्यादिश्रुतेरप्ययमेवार्थः नीलपीवो विलोहितत्वरुद्रस्य पूर्वलोहितः पश्चान्नील इति कालभेदेन याकंठे नीलः सर्वांगे-
 लोहित इति वा वामांगे नीलो दक्षिणांगे लोहित इति देशभेदेन वा आवरकप्रकृत्यंशे नीलस्तत्प्रवर्तकपुरुषांशे लोहित इति गुणभेदेन वा गृह्यते तदा गुणवाचि-
 नोः शब्दयोर्द्रव्यवाचित्वं तद् तावत् एकदेशवाचित्वमिति विप्रकृत्यर्थकल्पजा अस्यां कतु विलोहित कृष्णपदयोः सुरव्यवृत्त्येव शिवकेशववाचित्वं दृष्टेन त-
 स्यर्याग्रयोर्नीलिपि गलपदयो रपि हरिहरवाचित्वं वक्तुं युज्यते तथा च कृष्णापि गलपदेन नीललोहितपदेन वा हरिहरावेव प्राण्यौ निर्णयार्थकपदान्तरसमाप्ति
 व्याहारसामर्थ्यादनिर्णयार्थकस्यापि पदस्यार्थव्यवस्थापयितुं शक्य एवेति युक्तमुपदिशामः यद्यपि पूर्ववाच्ये शेषार्थेषु कुशकाश्वत्थं वननकिंचिद्व्यमाणं उ-

सहस्रबाहुः सर्वांगः शरण्यः सर्वलोककृत् पवित्रं त्रिककुन्त्रः कनिष्ठः कृष्णापि गलः १३३
 ब्रह्मदंडविनिर्माता शतघ्नीपशशक्तिमान् पद्मगर्भो महागर्भो ब्रह्मगर्भो जलोद्भवः १३४ ग
 भस्ति ब्रह्मकृद्ब्रह्मी ब्रह्मविद्ब्रह्मणोगतिः अनंत रूपो नैकात्मा तिग्मतेजाः स्वयंभुवः १३५

नैतुं शक्यं तथापि क्रजुमार्गेण सिद्ध्यत्यर्थे वक्रेण साधनायोगात् शिवविष्णुनाम्ना मन्यो न्यस्मिन्प्रयोगदर्शनाच्च तयोरेकस्यैव व्यूहद्वयात्प्रत्वात् तदमेव व्याख्या
 नमिष्टं तच्चैवमिन्द्राग्निपदवत् द्विवचनेन भाव्यं तत्पुरुषादिपदेषु कृष्णाश्वासौपि गलश्चेत्यभेदेनैव पदयोरन्वयोपपत्तो भेदसूचकद्विवचनायोगात् हरिहरयो
 रभेदस्य च प्रागेव प्रतिपादित्वादिनिदिक् तदयं सग्रहः ४३ १३३ ब्रह्मदंडविनिर्माता ४३ शतघ्नीपशशक्तिमान् ४४ पद्मगर्भो ब्रह्मा ४५ महागर्भो मिहान् गर्भोतिर वा
 काशीयस्य ४६ ब्रह्मगर्भो वेदगर्भितः ४७ जलोद्भवः जलेसलिल एकोऽदृष्टेति श्रुतेरेकार्णवे उद्भव आविर्भावो यस्य सायाविन इत्यर्थः ४८ १३४ गभस्तिः रश्मिमा-
 न् ४९ ब्रह्मकृत् वेदकर्ता ५० ब्रह्मी वेदाध्यायी ५१ ब्रह्मवित् वेदार्थीवित् ५२ ब्राह्मणः ब्रह्मिष्ठः ५३ गतिः ब्रह्मिष्ठानामेव परायणं ५४ अनंत रूपमस्य सोऽनंत रू-
 पः ५५ अतएव नैकात्मा अनेकशरीरधारी ५६ तिग्मतेजाः स्वयंभुवः ब्रह्मणो दृष्ट्या तिग्मतेजाः दुःसहपराक्रमः स्वशिरच्छेदकत्वात् ५७ १३५ ६१

ऊर्ध्वगात्माउपाधित्रयादुपरिगतआत्मास्वरूपयस्य सभूमिसर्वतोवृत्ताऽत्यतिष्ठदृशांगुलमितिश्रुतेः ५८ पशुपतिःजीवानामीश्वरः ५९ वातरंहाः ६० मनोजवः ६१ चंदनीचंदनालिसगन्धः ६२ पद्मनालाग्रःपद्मनालमस्याग्नेस्तीतितथा कदाचिद्ब्रह्माश्रयभूतपद्मनालस्यांतद्रस्यइतिबुध्यानालमार्गेणगच्छन्तदादिनप्राप्तवानअतोर्वाचीनस्यापिनालस्यांतोनदृष्टःकिमुतनालक्षेत्रस्यभूस्थानीयस्येतिभावः ६३ सुरभ्युत्तरणः कदाचिद्विष्णुस्पर्द्धयाब्रह्माशिवस्यशिरोदेशीमयादृष्टस्त्वया साक्ष्यं देयमितिकामधेनुमुक्तवान्सात्त्वब्रह्मभयादन्तसाक्ष्यं दत्तवतीततोमहादेवेनशप्ताऽमेध्याशिनीतिसततिर्भविष्यतीतितदित्सुक्तं सुरभिक्षामधेनुं ऊर्ध्वपदादंधउत्तारयतीतिसुरभ्युत्तरणः ६४ एवंभूर्त्तिद्वयस्याप्यंतोयेनदृष्टःसोप्ययमेवेत्याहनरइति नगतिआदत्तेप्राप्तोत्यंतमितिनरःआतीनुयसर्गिकः ६५ १३६ कर्णिकारपुष्यमयीमहतीमालातद्वाचूकर्णिकारमहास्त्रगवी ६६ नीलमौलिःनीलमणिमयंकिरीटंमौल्यस्य ६७ पिनाकधृक्पितःप्राप्तःनाकोद्योयेनसपिनाकःपिगतावित्यतोनिष्ठातस्यलोपः त्रिपुरासुरेणदंतस्वर्गादेवयद्गुलात्प्राप्तस्तन्महादेवस्यशैलेद्रूपधनुःपिनाकस्तस्यधत्तापिनाकधृक् यथानमुचिंफेनेननिघ्नतद्रस्यफेनेयथावज्जप्रवेशात्शैलेपिपिनाकप्रवेशात्सोपिपिनाकइत्यर्थः ६८ उमात्रह्यविद्यातस्याः

ऊर्ध्वगात्मापशुपतिर्वातरंहामनोजवः चंदनीपद्मनालाग्रःसुरभ्युत्तरणोनरः १३६ कर्णिकारमहास्त्रगवीनीलमौलिःपिनाकधृक् उमापतिरुमाकांबोजान्दवीधृगुमाधवः ३७ वरोवराहोवरदोवरेण्यःसुमहास्वनः महाप्रसादोदमनःशत्रुहाश्वेतपिंगलः ३८ पीतात्मापरमात्माचप्रयतात्माप्रधानधृक् सर्वपाश्वरुवस्त्रयक्षोधर्मसाधारणोवरः ३९

पतिर्यथेष्टविनिष्केगात्स्वामी ६९ उमयातंयेवब्रह्मविद्ययाक्वंतःकामितःवशीकृतः ७० जान्दवीधृक् ७१ उमायाःशैलपुत्र्याःधवोभर्त्ताउमाधवः ७२ वरोवराहः आसौभूमैरुद्धर्त्तायज्ञरूपीवराहः ७३ वरैःश्रेष्ठैरूपैःदयतेनानावतारैर्जगत्यालयतीतिवरदः ७४ अनएववरेण्यःवरणीयः ७५ सुमहास्वनःवेदगर्जितोहृद्यध्रुवः ७६ महाप्रसादः ७७ दमनइवसुगन्धित्वादमनःतन्मृज्यत्वाद्दो ७८ शत्रुनक्षमादीन्हंतीतिशत्रुहा ७९ श्वेतपिंगलः अर्द्धनारिनटेश्वरोदक्षिणादेकैर्पूरगौरः वामादेकनकपिंगलः येतुश्वेतपिंगलपदस्यार्थकृष्णापिंगलपदेनब्रुचतेतेश्वेतमपि कृष्णाकर्तुंसमर्थामहंतोभवतीति ८० १३८ पीतात्मासुवर्णचर्णशरीरः यएषोंतरादित्योहिरण्मयःपुरुषोदृश्यतेहिरण्यश्चश्रुहिरण्यकेशभाप्रणखात्सर्वाणवसुवर्णइतिश्रुत्युक्तः ८१ परमात्माभन्नमयप्राणमयमनीमंयविज्ञानमयानंदमयेभ्यःपंचभ्योऽपरमेभ्यआत्मभ्योऽन्यःषष्ठआनंदमात्रस्वरूपः ८२ प्रयतात्माशहृचित्तः ८३ प्रधानधृक्त्रिगुणात्मकंजगत्कारणं प्रधानारब्धं ज्ञानंजदधिज्ञानभूतः ८४ सर्वपाश्वरुवःभतंसृष्टिदक्षःऊर्ध्वचमुरवंयस्येतिपंचवक्रउक्तः ८५ यक्षःनीणिसोममृयाग्निरूपाणिअक्षाणिनेत्राणियस्य ८६ धर्मसाधारणोवरःपुण्यानुसूपप्रसादात्मा ८७ १३९ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

चराचरात्मारलयोरैक्यात् चलाचलात्मा दिविपंचाश्चलाचलइतिश्रुत्युक्तौ चो आद्येत्यनावृत्तिमार्गेतिद्रुपश्चराचरात्मा कर्मानुरूपः प्रसादानुरूपो मार्गेप्य
यमेवेतिनामद्वयार्थः ८८ सूक्ष्मात्मा मार्गद्वयागोचरस्वरूपः ८९ अमृतोमरणवर्जितो निष्कामः गोवृषः पृथिवीपतिर्धर्मः तस्य ईश्वरः निष्कामधर्मस्या-
मृतमोक्षरूपं फलदातुं समर्थः ९० साध्याः देवानामपि देवाः तेषामपि ऋषिः आचार्यः साध्वर्षिः ९१ वसुः देवताविशेषः उपगिचरस्य राज्ञो व्याहृत्यर्थं तस्यै
व विशेषणं आदित्य इति अदितेः पुत्रो वसुर्नामैत्यर्थः ९२ विवस्वान् विशेषेण वस्ते आच्छादयत्यनेन भुवनमिति धियः अंशुजालं तद्वाहन् सूर्यतं इति सविता कृतो
बहुलमिति वात्तिकत्वेण अचूबाहुलकात् यज्ञेऽभिषूयमाणः अमृतः सोमः अंशुः शश्टे देवसोमिति मंत्रलिङ्गात् अपामसोमममृता अभूमेति अमृतत्वसा-
धनत्वं स्य धनश्रुतेश्च सोमस्य विबस्थत्वममृतत्वं च क्षेयं तेन त्रिपदमि कं नाम ९३ १४० व्यासः पुण्येतिहासादेः स्वर्गा १४ सर्गः तस्यैव सृज्यं पुराणादि
अस्य विशेषणे सक्षेपो विस्तर इति च सूत्रादिरूपो प्राच्यादिरूप इत्यर्थः इदमपि त्रिपदनाम एवं संतिहोमे एकैकनामं जपेवा एवमंत्र ऊच्यः ॐ सर्गाय संक्षेपाय विस्त-
राय स्वाहेति ॐ नमः सर्गाय संक्षेपाय विस्तराय इति च भूगण्ये च पृथिव्ये च महते च स्नाहेति वदने कपदतोप्येकनामत्वज्ञेयं १५ पर्ययो नरः परितः अयते व्याप्तौ

चराचरात्मा सूक्ष्मात्मा अमृतो गोवृषेश्वरः साध्याषिवसुरादित्योक्विष्वान्सवितामृतः १४० व्यासः सर्गः सुसंक्षेपो विस्तरः पर्ययो नरः ऋतुः
संवत्सरो मासः पक्षः संख्या समापनः ४१ कला काष्ठा लवामात्रा मुहूर्त्ताहः क्षणाः क्षमाः विश्वक्षेत्रं प्रजाबीजलिङ्गमाद्यस्तुतिर्मम ४२
सदस ह्यक्तमव्यक्तपितामातापितामहः स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिविष्टपम् ४३ निर्वाणं न्हादनं श्रेव ब्रह्मलोकः परागतिः देवा
सुरविनिर्माता देवासुरपरायणः ४४ देवासुरगुरुर्देवो देवासुरनमस्कृतः देवासुरमहामात्रो देवासुरगणाश्रयः १४५

तीतिपर्ययः सत्त्वरो जीवः समष्टि जीवो वैश्वानर इत्यर्थः १६ ऋतुः १७ संवत्सरः १८ मासः १९ पक्षः २०० इति नामानवमंशतं संख्या समापनः ऋ-
त्वाहिसंख्या समाप्तिरूपः संक्रान्तिदर्शपूर्णमासादिरूपः १ १४१ कला ३ काष्ठा ३ लवाः ४ मात्रा ५ मुहूर्त्ताहः क्षणाः इति समस्तनाम ६ क्षणाः ऋत्वाद्याः
कालावयवाः स्पष्टार्थाः ७ विश्वक्षेत्रं ब्रह्मांडवृक्षस्यालवालं चिन्मात्रं ८ प्रजानां बीजमाविशिष्टचेतन्यरूपं अव्यक्तं ९ लिङ्गमहत्तत्त्वं १० आद्यो निर्गमः अ-
कुर रूपी अहमिति प्रथमो व्यासः ११ १४२ सत्त्वयं १२ असत्त्वरणं १३ व्यक्तं इन्द्रिययात्यं १४ अव्यक्तं अहंनजानामीत्यनुभवेकवेद्यं विज्ञानं १५ पिता १६ माता
१७ पितामहः १८ स्वर्गद्वारं तपः १९ प्रजाद्वारं रागः २० मोक्षद्वारं वैराग्यं २१ त्रिविष्टपं स्वर्गसाधनधर्मः २२ १४३ निर्वाणं मोक्षः २३ न्हादनः आनंदयिता एष त्वेवानं-
दयतीति श्रुतेः २४ ब्रह्मलोकः सत्त्वलोकः २५ परागतिः ततोप्यधिकं गतिर्गतिव्यः २६ देवासुरविनिर्माता २७ देवासुरपरायणः पुंस्त्वमार्थं २८ १४४ देवासु-
रगुरुः ब्रह्मस्यतिशुक्ररूपः २९ देवो विजिगीषुः ३० देवासुरनमस्कृतः ३१ देवासुरमहामात्रः महामात्रः श्रेष्ठः ३२ देवासुरगणाश्रयः आश्रयणीयः ३३ १४५

देवासुरगणाध्यक्ष इन्द्रविरोचनादिरूपः ३४ देवासुरगणाग्रणीः स्वामिकात्तिकेयादिदेत्यरूपः ३५ देवातिदेवः इंद्रियाप्यतिक्रम्य स्वयमेव प्रकाशमानः ३६
 देवर्षिर्नारदादिरूपः ३७ देवास्तरवरप्रदो ब्रह्मरुद्रादिरूपेण ३८ १४६ देवासुरेश्वरस्तेषामंतर्यामी ३९ विश्वः विशाल्यस्मिन्निति विश्वः जगद्भ्रंशयः ४०
 देवासुरमहेश्वरः अंतर्यामिण ईश्वरस्याप्यधिष्ठानं अतो महेश्वरः ४१ सर्वदेवमयः अग्निर्मूर्च्छिस्तुषीचंद्रसूर्यावित्यादिश्रुतेः ४२ अचिंत्यः नास्ति चिंत्योः
 न्योयस्य यस्माद्वा ४३ देवतात्मा देवतानामंतरात्मा प्रत्यग्रूपः ४४ आत्मसम्भवः स्वतः सिद्धः ४५ १४७ उद्भित उद्भिद्या विभवतीति वा फल उद्भिन्नतीति-
 वा स्थावररूपो यस्यादिरूपो वा ४६ त्रिविक्रमः त्रीणि भुवनानि क्रमत् इति वामनः ४७ वैद्यो विद्यावान् ४८ विरजः निर्मलः ४९ नीरजः रजोरुणहीनः ५०
 अमरः विनाशहीनः ५१ ईडयः स्तुत्यः ५२ हस्तीश्वरः कालहस्तीश्वरारव्यवायव्यलिंगरूपः ५३ व्याघ्रो व्याघ्रेश्वरनामकलिंगरूपः ५४ देवमिहः देवे
 षु पराक्रमी ५५ नरर्षभः नरेषु पित्रेषु ५६ १४८ विबुधः विशेषेण प्राज्ञः ५७ अश्वरः अश्वेषु णीति यज्ञभागादिकमित्यश्वरः ५८ सूक्ष्मः दुर्लभ्यः
 ५९ सर्वदेवः तत्तद्दृष्टत्वात्सकात्स्त्रियनपरिसमाप्तः ६० तपोमयः तपःश्रधानः ६१ सुयुक्तः सुतरायुक्तः सन्नद्धः ६२ शोभनः कल्याणः ६३ वज्रीवज्रायुधः ६४

देवास्तरगणाध्यक्षा देवासुरगणाग्रणीः देवातदेवाद्वाषट् देवासुरवरप्रदः १४६ देवासुरेश्वरो विश्वो देवासुरमहेश्वरः सर्वदेवम-
 योचिंत्यो देवतात्मात्मसम्भवः १४७ उद्भिन्निविक्रमो वैद्यो विरजो नीरजो अमरः ईज्यो हस्तीश्वरो व्याघ्रो देवमिहो नरर्षभः १४८
 विबुधो अश्वरः सूक्ष्मः सर्वदेवस्तपोमयः सुयुक्तः शोभनो वज्री प्रासानां प्रभवो व्यसः १४९ गुहः कातो निजः सर्गः पवित्र सर्वपावनः शृ-
 गीश्रुंगप्रियो बभ्रु राजगजो निरामयः १५० अभिरामः सुरगणो विरामः सर्वसाधनः ललाटाक्षो विश्वदेवो हरिगो ब्रह्मवर्चसः १५१

प्रासादः आयुधविशेषाणां प्रभवउत्पात्तस्थान ६५ अव्ययः नावावधनरूपेण एति प्राप्नोत्येनं साधक इत्यव्ययः एकाग्रचित्तप्राप्यः एरञ्च प्रत्ययांतोयं
 ६६ १४९ गुहः कुमारः ६७ कातः कस्य मुखस्य अतः सीमा आनदस्य पराकाशेत्यर्थः ६८ निजः सर्गः सृज्यत इति सर्गः तस्य विशेषण निजः स्वस्मान्
 अमन्यः ६९ पवित्रं पविर्वज्रं तत्तुल्यं मृत्युदुरवंतस्मात्त्रायत इति पवित्रं ७० अतएव सर्वपावनः सर्वेषां ब्रह्मादीनामपिशुद्धिकरः ७१ शृंगी वृषभा-
 दिरूपः ७२ शृंगप्रियः पर्वतशिखराभ्रयः ७३ बभ्रुः शनेश्वरः ७४ राजराजः कुबेरः ७५ निसंमयः निर्दोषः ७६ १५० अभिरामः प्रीतिजनकः ७७ सुरगणः
 देवसंघरूपः ७८ विरामः सर्वोपरं रूपः ७९ सर्वसाधनः सर्वाणि आश्रमं कर्माणि च देवाप्रयेसाधनानियस्मिन्निति ८० ललाटाक्षः ८१ विश्वदेवः वि-
 श्वेन्द्रो ह्या उकदुके दीव्यतीति क्रीडत इति ८२ हरिणः मृगरूपः ८३ ब्रह्मवर्चसाविद्यातपःसमुद्भवंते जः तद्दानं अर्शाद्यच्च प्रत्ययांतोयम् ८४ १५१ ६४

स्थावराणां पतिः हिमाचलादिरूपः ८५ नियमेन्द्रियवर्द्धनः नियमेन्द्रियहेः कृत्वा इन्द्रियाणां समनस्कानां वर्द्धनो हिंसकः क्षीणमना लब्धसमाधिरित्यर्थः
 ८६ सिद्धार्थः नित्यसिद्ध एकमोक्षो ज्ञानापगममात्रेण कठगतविस्मृतचामी करवदर्थोऽर्थनीयो यस्य स सिद्धार्थः तत्त्वज्ञानार्थी ८७ अतएव सिद्धभूता
 र्थः पूर्वसिद्धः पश्चाद्भूतः साधितः सिद्धभूतः पूर्वकाले केतिसमासः सचासौ अर्थश्च सिद्धभूतार्थः उक्तविधो मोक्षः ८८ अतएव अचित्यः चिंत्यादुपा-
 स्यादत्यः प्रत्यगात्मत्वात् तदेव ब्रह्मत्वविद्धिनेदेयदिदमुपासते इति श्रुतेश्च ८९ सत्यव्रतः सत्यं ब्रह्म तदर्थं न्येव व्रतानि तपांसियस्य ९० शुचिः निर्मल
 चिन्तः ९१ १५२ व्रताधिपः तत्तद्भूतफलप्रदः ९२ परविश्वेतेजसप्राप्तेभ्योऽपरब्रह्मभ्यः परंतुरीयशिवारव्यं शिवमद्वैतचतुर्थमन्यत इति श्रुतिप्रसि-
 द्धं ९३ अतएव ब्रह्मदेशतः कालतो वस्तुतश्च परिच्छेदशून्यनेह नानास्ति किंचनेति श्रुतेर्विश्यादीनामनृतत्वेन स्वगतभेदस्याप्यभावात् संवेदं करसवस्तुत
 न्मात्रं ९४ भक्तानां परमागतिः भंजो आगर्दनेऽस्य रूपं भक्तानां विश्वादिषु पूर्वपूर्वस्य उत्तरस्मिन् उत्तरस्मिन् विलापनं लक्षणं विना आमर्दनं सैधं वसि

स्थावराणां पतिश्चैव नियमेन्द्रियवर्द्धनः सिद्धार्थः सिद्धभूतार्थो चिंत्यः सत्यव्रतः शुचिः १५२
 व्रताधिपः परब्रह्मभक्तानां परमागतिः विमुक्तो मुक्ततेजाश्च श्रीमान् श्रीवर्द्धनो जगत् १५३

त्वसलिलन्यायेन कृतां परमागतिरिति सायागतिः केवल्यरूपा विधातिः १५ विमुक्तः देहांते विशेषणमुक्तः १६ कुतो विमुक्तत्वमत आह मुक्ततेजा इ-
 ति तेजःप्रदेनात्रलिंगशरीरमुच्यते तत्तमुक्ततेजोऽनेनेति तथा १७ मुक्तस्तेजस्त्वमपि कुतः यतः श्रीमान् योगैश्वर्यवान् तथाहियोगी जितमृत्युर्यथा-
 कामं भीष्मवदिद्वैर्गतिं श्रुति ब्रह्मलोकं वां मूर्द्धन्यना उद्यागच्छति इहैव लिंगशरीरं कवचवद्वात्यक्त्वा विशुद्धं केवल्यमाप्नोति १८ श्रीमत्वमपि कुतः यतः श्री-
 वर्द्धनः ऋचः सामानि यजूंषि साहि श्रीरमृता सनामिनि श्रुतेः वेदत्रय रूपांश्चियं कर्मोपास्ति ज्ञानकांडात्किं कावर्द्धयति तत्तदुक्तार्थानु श्रानेन सम्यक् परिपो-
 षयति स श्रीवर्द्धनः १९ जगत् अव्याः कृतादिघटानुश्वरवस्तुरूपः गच्छति नित्यरूपांतरं प्राप्नोतीति जगदिति व्युत्पत्तेः प्रधानादीनामपि जगत्त्वचलुगु-
 णवृत्तमिति कापिलसिद्धांताच्च एवंचय आदौ स्थिर उक्तः स एव जगदित्युक्ते स्थिरे भूमात्मनि जगत्कल्पितमित्युक्तं भवति ततश्चात्मे वेदं सर्वं ब्रह्मे वेदं
 सर्वं तत्त्वमस्य ह ब्रह्मास्य यमात्मेत्यादिशास्त्रसिद्ध ब्रह्माद्वैतं प्रतिपादितं भवतीति शिवम् १००० १५३ इति नास्नादशमं शतम् ७

यथेति बहूनामध्येसहस्रं प्रधानानि नामान्युद्धृत्यस्तुतोसीत्यर्द्धस्यार्थः ५४ ५५ ५६ ५७ गतद्गीति परमं ब्रह्म उक्तं ब्रह्म प्राप्ति साधनभृता विद्या
 गतामृजपन् परं ब्रह्म केवल्यं अधिवाच्छतीत्यध्यान्दत्ययोज्यं ५८ आत्मसंस्थाकरः आत्मनि प्रतीची संस्था अनन्यव्यापाररूपा परिसमाप्तिः तां क-
 रोति मोक्षप्रद इत्यर्थः ५९ तथैवेति बहुभिर्जन्मभिः ईशानं स्तवैः स्तुवंतः स्तुष्यन्ति चरमं तिचेति प्रथमद्वितीयचतुर्थस्थैरन्वयः ६० भक्त्या आराध्यायमिति-
 निश्चयेन भवेन्न प्रीत्या ६१ ब्रजन्मित्याद्येकवचनानि बहुवचनानि सुपांसु लुगिति वा विभक्तेः सुरार्थः सुः ६२ ६३ ६४ अनन्या अभेदेन शिवो ह्यमर्शा

यथा प्रधान भगवानात् भक्त्या स्तुता मया तन्न ब्रह्माद्या देवा बहुस्तत्वननर्षचः १५४ स्तोतव्यमर्च्यं वंद्यं चकः स्तोष्यति जगत्पतिम् भक्त्या
 स्तुवंतु रस्कृत्य मया यज्ञपतिर्विशुः ५५ ततो म्यनुज्ञां संप्राप्य ज्ञतो मतिमतावरः शिवमेभिः स्तुवन् देवनामभिः पुष्टिवर्द्धनैः ५६ नित्यमु-
 क्तः शक्तिर्भक्तः प्राप्नोत्यात्मानमात्मना ५७ एतद्दिपरमं ब्रह्म परं ब्रह्माधिगच्छति रूपयश्चैव देवाश्च स्तुवंत्येतेन तत्परम् ५८ स्तूयमा-
 नो मद्भादेः स्तुष्यन्ति नियतात्मभिः भक्तानु कं पी भगवानात्मा संस्था करो विशुः ५९ तथैव च मनुष्येषु ये मनुष्याः प्रधानतः आस्तिकाः श्रद्ध-
 धानाश्च बहुभिर्जन्मभिः स्तवैः ६० भक्त्या तद्गुणान्यभीशानं परदेवसनात्तनुम् कर्मणामनसा वाचा भावेनामिततेजसः ६१ शयानाजा-
 प्रमाणाश्च ब्रजन्तु पविशास्तथा उन्मिषन्निमिषश्चैव चितयतः पुनः पुनः ६२ शृण्वन्तः श्रावयन्तश्च कथयन्तश्च ते भवम् स्तुवंतः स्तूयमानाश्च
 तुष्यन्ति चरमं तिचः ६३ जन्मकोटिसहस्रेषु नानासंसारयोनिषु जंतोर्विगतपापस्य भविभक्तिः प्रजायते ६४ उत्पन्ना च भवे भक्तिरनन्यास
 वभायतः प्राविनः कारणे चास्य सर्वयुक्तस्य सर्वथा ६५ गतद्वेषेषु दुष्प्रापं मनुष्येषु न लभ्यते निर्विघ्नानिश्चत्कारुद्रे भक्तिरव्यभिचारिणी
 ६६ तस्यैव च प्रसादेन भक्तिरुत्पद्यते नृणाम् येन याति परासिद्धिं तद्भागवतचेतसः ६७ ये सर्वभावानुगताः प्रपद्यन्ते महेश्वरम् प्रपन्नवत्स
 लो देवः संसारात्तान्समुद्धरेत् ६८ एवमन्ये विकुर्वन्ति देवाः संसारं मोचनम् मनुष्याणां मृते देवं नान्या शक्तिस्तपो बलम् ६९ इति तैत्तिरीय
 त्पेन भगवान्सदस्यतिः कृत्वासाः स्तुतः कृष्णानडिना शुभबुद्धिना १७० स्तुवमेत भगवतो ब्रह्मास्वयमधारयत् गीयते च संबुद्धे त ब्र-
 ह्माशंकरसन्निधौ ७१

ति भावनां तच्च अति अथ योन्या देवता मुपास्तेः न्योसाधन्यो ह्यमिति न स वेदयथा पशुरेवं संदेवतानामिति भेदे मोपासने निरति शिवे कारणे भक्तिरस्य पुंस भावि
 नो भावनात् सर्वयुक्तस्य सर्वसाधनवतः सर्वथा तत्रैः प्रकारे न्यन्ना भवतीति संबन्धः ६५ ६६ ६७ ६८ एवमिति संसारमोचनं देवं कृते अन्ये देवाः मनुष्याणां
 पो बलविकुर्वन्ति नाशयन्ति संबन्धः तेषां यतो म्या शक्तिर्नास्ति ६९ इति तैत्तिरीयः १७० गीयते च संस्तुवो ब्रह्मणा शंकरसन्निधौ भवत्स ब्राह्मणो बुध्येत जानीया

७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० स्पष्टायोग्यशेषः ८१ १८२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां सप्त-
दशोऽध्यायः १७ १८ महायोगी पठस्वस्त्यभितिशेषः हेपुत्रयुधिष्ठिर १ २ ३ ४ आलंबायन आलंबगोत्रः ५ ६ हेपुत्रशतपुत्राणामिशेषः ७

इदं पुण्यं धर्मे च सर्वदा पापनाशनम् योगदं मोक्षदं चैव स्वर्गदं तोषदं तथा ७२ एवमेतत्पठते य एक भक्त्या तु शंकरम् यागतिः सारव्ययोगानां
ब्रजं त्येता गतिं तदा ७३ स्तवमेव प्रयत्नेन सदा रुद्रस्य सन्निधौ अब्दमेकचरे इक्तः प्राप्नुयादीप्सितं फलम् ७४ एतद्रहस्यं परमं ब्रह्मणो ह्य-
दिह स्थितम् ब्रह्मा प्रोवाच शक्राय शक्रः प्रोवाच मृत्यवे ७५ मृत्युः प्रोवाच रुद्रेभ्यो रुद्रेभ्यस्तु डिभागमत् महतातपसा प्राप्तस्तु डिना ब्रह्मस-
द्गानि ७६ तं डिः प्रोवाच शुक्रेण गौतमाय च भार्गवः वैवस्वताय मनवे गौतमः प्राह माधव ७७ नारायणाय साध्याय समाधिष्ठाय धामने
यमाय प्राह भगवान्साध्या नारायणोच्युतः ७८ नाचिकेताय भगवानाह वैवस्वतोयमः मार्कंडेयाय वार्ष्णेय नाचिकेताभ्यभाषत ७९
मार्कंडेयाय प्राप्नो नियमेन जनार्दन तवाप्यहमभिन्नघ्नस्तवं दद्यात्द्विश्चुतम् १८० स्वर्ग्यमारोग्यमायुष्यं धन्यं वेदेन संमितम् नास्य-
विघ्नं विकुर्वन्ति दानं वायुक्षराक्षसाः ८१ पिशाचाया तु धानावागुत्वा काभुजगो अपि यः पठेत् शक्रचिः पार्थ ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः अप्रग्न-
योगो वर्षतु सोऽश्वमेधफलं लभेत् १८२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म महादेवसहस्रनामस्तोत्रे सप्तदशोऽध्यायः
१७ वैशम्पयन उवाच महायोगी ततः प्राह कृष्ण द्वैपायनो मुनिः पठस्व पुत्रभद्रं ते प्रीयतां ते महेश्वरः १ पुरा पुत्रमयामेरोतप्यतां पर-
मं तपः पुत्रहेतोर्भूतं हाराजस्तु वृषेणु कीर्तितः २ लब्धवानीप्सितान्कामानहवे पांडुनदनं तथा त्वमपि शर्वाहिसर्वाङ्कामानवाप्स्यसि ३
कपिलश्च ततः प्राह सारव्य षिर्देवसमतः मया जन्मान्यनेकान्भिन्नतया चाराधितो भवः ४ प्रीतश्च भगवान् ज्ञानददौ मम भवानकम् चा-
रुशीर्षस्ततः प्राह शक्रस्य दयितः सरवा आलंबायन इत्येवं विश्रुतः करुणात्मकः ५ मया गोकर्णमासाद्य तपस्तत्त्वाशतसमाः अयोनि-
जानां दानानां धर्मज्ञानां सुवचसाम् ६ अजराणामदः खानां शतवर्षसहस्रिणाम् लब्धपुत्रशतं शर्वापुरापांडुनृपात्मज ७ वाल्मी-
किश्चाह भगवन्त्युधिष्ठिरमिदं वचः विवादे साग्निमुनिभिर्ब्रह्मघ्नो वैभवानिति ८ उक्तः क्षणेन चाविष्टस्तनाधमं णभारत सोहमीशा-
नमनघवमीधशरणगतः ९ मुक्तश्चास्मि ततः पापेस्ततो दुःखविनाशनः आहमात्रिपुरघ्नो वैयशस्तेभ्यं भविष्यति १० जामदग्न्यश्च
कौतंयमिदं धर्मभृतां वरः ऋषिमध्ये स्थितः प्राह ज्वलन्निवदिवाकरः ११

बंधः ८ तेन वेदविरोधजेन ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

विवादे वेदे विपरीतवादे अग्निसहिते मुनिभिरुक्तः इति सं-

पितृनुत्यादिप्राज्येषोभ्रातापितृ-समदतिस्मृतेः ज्येष्ठाभ्रातरस्तेषां वधेन १२ १३ १४ शिखंडीकृपदीशिवविग्रह-कल्याणशरीरः १५ १६ १७ शक्रस्यधर्म-
शास्त्रे क्वचिदन्यथाकरणात्कृपितस्य प्रभुः प्रार्थितः सन्निवेशः १८ १९ २० उच्चारिते अन्यथेतिशेषः २१ पापं पितृयाभिनिवेशं त्यक्त्वा मर्मास्तस्वविचारय
अयजवाहिनं नयजं वदति तं पापं अवक्षरपाठजमपराधं २२ २३ २४ २५ निधने अंते सद्य एवेत्यर्थः २६ साम्यं अंवेकस्य युवयोः पितृमदशनक्रत्वो-

पितृविप्रवधेन हमात्तोर्विपांडयाग्रज शुचिभृत्यामहादेवंगतोस्मि शरणं नृप १२ नामभिश्चास्तुवं देवततस्तुष्टोभवद्भवः परशंचतंतो देवोदि
व्यान्यस्त्राणि चैव मे १३ पापंचतेन भविता अजेयश्च भविष्यसि नते प्रभविता मृत्युरजरश्च भविष्यसि १४ आहमाभगवानेव शिखंडीशि
वविग्रहः तदवाप्तचमेषु प्रसादात्तस्यधीमतः १५ विश्वामित्रस्तदोवाच क्षत्रियो हतदाभवम् ब्राह्मणो हं भवानीति यथाचाराधितो भ
वः १६ तत्प्रसादात्तया प्राप्त ब्राह्मण्यदुलभमहत् असितो देवश्चैव प्राह पांडु सुत नृपम् १७ शापाच्छक्रस्य कौतेय विमो धर्मो न शतदा
तत्तद्यस्यैयशश्चाग्र्यमायुश्चैवा ददत्यमुः १८ ऋषिर्गृत्समदो नाम शक्रस्य दधितः सरवा प्राहाजमीदं भगवान् बृहस्पतिसमद्वृत्तिः १९
वरिष्ठो नाम भगवांश्चाक्षयस्य मनोः सुतः शतक्रतोरचित्यस्य सत्रे वर्षे सहस्रिके २० वर्त्तमाने ब्रवीहाक्यं साम्निद्युच्चारिते मया रथेन
रुद्रिजश्चेष्टनसम्यगिति वर्त्तते २१ समीक्ष स्वपुनर्बुध्या पापं त्यक्त्वा द्विजोत्तम अयजवाहिनं पापमक्षयिस्त्वमुदुर्मते २२ एवमुक्त्वमहा
क्रोधः प्राह शंभुपुनर्वचः प्रजयारहितो दुःखी नित्यभीतो वने चरः २३ दशवर्षसहस्राणि दशाष्टौ च शतानि च नष्टपानीयपवने मृगैर्गन्धै-
श्च वर्जिते २४ अयं जीयद्रमेदेशे रुरुसिंहनिषेविते भविता त्वं मृगः क्रूरो महाद्रुःखसमन्वितः २५ तस्य वाक्यस्य निधने पार्थजातो न्य
हमृगः ततो मां शरणं प्राप्तं प्रोहयोगी महेश्वरः २६ अजरश्चामरश्चैव भविता दुःखवर्जितः साम्यसमस्तुते सौख्यं युवयोर्वद्धता क्रतुः २७
अनुग्रहानेव मे प्रकरोति भगवान् विभुः परं धानाविधाता च सुरकदुःखेषु च सर्वदा २८ अचित्य एव भगवान् कर्मणामनसा गिरा न मे तात यु
धिष्ठिर भविष्यति पंडितः समः २९ वासुदेवस्तदोवाच पुनर्भूतिमतां वरः सुवर्णाक्षो महादेवस्तपसा तोषितो मया ३० ततो यं भगवानाह
प्रीतो मां वैयुधिष्ठिर अयात्प्रियतरः कृष्णमत्प्रसादाद्भविष्यसि ३१ अपराजितश्च युद्धेषु ते जश्चैवानन्दोपमम् एवमहस्त्रशश्चात्मा महा
देवो वरकदोः ३२ मणिमंथेयशैले वै पुरासंपूजितो मया वपायुतसहस्राणां सहस्रशतमेव च ३३ ततो मां भगवान् प्रीत ददवचनमब्रवी
न् वरिष्ठो षष्ठं प्रदंतेयस्ते मनसि वर्त्तते ३४

२७ परं उक्तं ह्यंथयाज्ञां तथा २८ न मे मया ममः पंडितोस्ति विद्यया हेतुना २९ ३० अर्थात् ध-
र्मस्य फलं कामस्य मूलं चार्थः सर्वस्मात्प्रियः तजोपि प्रियः अंतरात्मा तं तु न्यः सर्वेषां भविष्यतीत्यर्थः ३१ ३२ पुरापूर्वावतारे ३३ ३४ ३५ ३६

३५ ३६ ३७ चतुःषष्टिः अंगानि अवयवायस्यतं कलासमूहज्ञानस्यतत् मनोयज्ञेन मानसेन पूजनेन ३८ ३९ ४० ४१ इति मम तद्दिस्थि
 तं मते ज्ञात्वा सुरसत्तमः मां प्राह यातवमधिसंभाचना एतस्मान्फल्महं प्राप्स्ये इति अस्याः फलात् पुण्यात्तव कृष्णो नाम पुत्रो भविष्यति ४२ ४३ ४४
 ४५ ४६ ४७ पादाच्चतुर्थान् तपःशौचं दयासत्यमिति चत्वारो धर्मस्य पादाः तेषां चतुर्थान्सत्त्वादेव तवात्मा शरीरम् ४८ ४९ ५० ५१ पित

ततः प्रणम्य शिरसा इदं वचनमब्रुवम् यदि प्रीतो महादेवो भक्त्या परमृया प्रभुः ३५ नित्यकालं तवेशान भक्तिर्भवतु मे स्थिरा एवमस्त्विति
 भर्गोस्तत्रोक्त्वांतरधीयत ३६ जैगीषव्य उवाच ममाष्टगुणमेश्वर्यं दत्तं भगवता पुर यत्नेनान्येन बलिना वाराणस्यायुधिष्ठिर
 ३७ गगन् उवाच चतुःषष्ट्यांगमदत्कलाज्ञानममाद्भुतम् सरस्वत्यास्तदेतुष्टेमनोयज्ञेन पांडव ३८ तुल्यममसहस्रं तु सुतानां
 ब्रह्मविदिनाम् आयुश्चैव सपुत्रस्य सवत्सरशतायुतम् ३९ पराशर उवाच प्रसाद्येह पुराशर्वमनसा चित्तयन्तुप महातपामहाते-
 जामहायोगीमहायशाः ४० वेदव्यासः श्रियावासो ब्राह्मणः करुणान्वितः अप्यसा बोधितः पुत्रो मम स्याद्देवमहेश्वरात् ४१ इति मत्या
 त्दिति मत्प्राह मां सुरसत्तमः मधिसंभाचनायास्याः फलात्कृष्णो भविष्यति ४२ सावर्णस्य मनोः सर्गो सप्तर्षिश्च भविष्यति वेदानां च-
 सर्वैवक्ता कुरुवंशकरस्तथा ४३ इति हास्यकर्त्तृचिपुत्रस्ते जगतोहितः भविष्यति महेंद्रस्य दयितः समहामुनिः ४४ अजरश्चामर-
 श्चैकपराशरसुतस्तव एवमुक्त्वा स भगवास्तत्रैवांतरधीयत ४५ युधिष्ठिरमंहायोगीवीर्यवानक्षयव्ययः मांडव्य उवाच अचो
 रश्चौरशंकायां श्लेभिन्नोत्थ हतंदा तत्रस्थेन सुतो देवः प्राह मां वै नरेश्वर ४६ मोक्षं प्राप्स्यसि शूलोच्चजीविष्यसि सार्बुदम् रुजाभ्यु-
 ल्लं हतं चैव न ते विप्र भविष्यति ४७ आधिभिव्योधिभिश्चैव वर्जितस्त्वभविष्यसि पादाच्चतुर्थान्संभूतो आत्मायस्मान्मुनेतव ४८ त्वमि-
 विष्यस्यनुपमो जन्मवैसफलं कुरु तीर्थाभिषेकं सकलं त्वमविघ्नं वाप्स्यसि ४९ स्वर्गं चैवाक्षयं विप्रविदधामितवोर्जितम् एवमुक्त्वा
 तु भगवान् वरेणैव वृषवाहनः ५० महेश्वरो म हाराज कृत्तिवासा महाद्युतिः सगणो देवतश्चैव स्तत्रैवांतरधीयत ५१ गालव उवाच
 विश्वामित्राभ्यनुज्ञातो ह्यहं पितरमागतः अब्रवीच्चान्तो माता दुःखिता रुदती भृशाम् ५२ कौशिकेनाभ्यनुज्ञातं पुत्रं वेदविभूषितम् न
 ताततरुणं दातं पिता त्वां पश्यते नृप ५३ श्रुत्वाननन्यां वचनं निराशो गुरुदर्शने नियतात्मा महादेवमपश्यं सो ब्रवीच्च माम् ५४ पिता
 माता च ते त्वं च पुत्रमत्युविदजिताः भविष्यथ विशक्षि प्रदृष्टासि पितरं क्षये ५५ अनुज्ञातो भगवता गृहं गत्वा युधिष्ठिर अपश्यं पि-
 तरं तात इष्टिं कृत्वा विनिःसृतम् ५६

रद्रस्ये इति बुध्या गृहमागतः दुःखिता वैधव्यदुःखेन ५२ ५३ ५४ क्षये गृहे विशप्रविश ५५ ५६ ६१ ६२

शरणाकुरुन् वाय्वाधातेनवास्वयंवापकृतयाफलानामधःपतनेनविशरणंशरणात्प्रधानाः कुरवोऽन्तानिशरणाकुरवस्तान शीश्रुविशरणोऽस्माद्भावेत्युः कुरुन्
 पांतरेभक्तेइतिमेदिनी भक्तोद्दः सास्त्रलीदाविलेईक्षणेयस्य ५७ ५८ ईश्वरोविष्णुः ५२ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ कृत्वाति गृहत्तडागादी
 नि गृहेकृत्ततेकपेसैन्यपन्नंतांकयोऽितिमेदिनी ६५ आत्मनाचिन्तेन ६६ ६७ ६८ ६९ आदित्यचंद्रावित्यादिसर्वेशवाज्जातविद्धीतिसप्तमस्येनान्वय

उपस्पृश्यगृहस्वध्याकुशाश्चशरणाकुरुन् .तान्वसृज्यचमाप्राहृपितासास्त्राविलेक्षणः ५७ प्रणमंतं परिष्वज्यमृद्ध्युपाघ्रायपांडव दिव्या
 दृशोसिमेपुत्रकृतविद्यइहागतः ५८ वेशोपायनउवाच एतान्यत्यद्भुतान्येवकर्मण्यथमहात्मनः प्रोक्तानिमुनिभिःश्रुत्वाविस्मयाभास
 पांडवः ५८ ततः कृष्णो ब्रवीद्वाक्यं पुनर्मतिमतावरः युधिष्ठिरं धर्मनिधिं पुरुहूतमिवेश्वरः ५९ वासुदेवउवाच उपमन्युर्मयिप्राह-
 तपन्निवदिवाकरुः अशभैः पापकर्माणो येनराः कलुपीकृताः ६० ईशानं प्रपद्यते तमोराजसवृत्तयः ईश्वरं प्रपद्यते द्विजाभाविताभाव
 नाः ६१ संवथाभर्त्तमानोप्रियोभक्तः परमेश्वरे सदृशोरण्यवासीनां सुनीनां भावितात्मनाम् ६२ ब्रह्मत्वकेशवत्ववाशिवत्ववासुरैः सह
 त्रैलोक्यस्याधिपत्यं वा तुष्टो रुद्रः प्रयच्छति ६३ मनसापिशिवतातये प्रपद्यति मानवाः विधूय सर्वपापानि देवैः सह बसन्ति ६४ भित्वा
 भित्वा च कूलानि हत्वा सर्वमिदं जगत् यजेद्देवं विरूपाक्षं न स पापेन लिप्यते ६५ सर्वलक्षणहीनोपियुक्तो वा सर्वपातकैः सर्वतुद्रतितपाप
 भावयच्छिवमात्मना ६६ कीदृपक्षिपतगानांतिरश्चामपिकेशव महादेव प्रपन्नानां न भयं विद्यते क्वचित् ६७ एकमेव महादेवं भक्तयैमा
 नवाभुवि ६८ नते संसारवशाद्गतिमेति श्रितामतिः जनः कृष्णो ब्रवीद्वाक्यं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ६९ विष्णुरुवाच आदित्यचंद्रा
 वनिलानलौचद्यौष्मिरापो वसवोथविश्ये ७० ब्रह्माशक्तो मारुतो ब्रह्मसत्यवेदाय ज्ञादक्षिणावेदवाहाः सोमोयथायच्च हव्यं हविश्वर
 क्षार्दक्षास्यमायेचकेचित् ७१ स्वाहावोषट् ब्राह्मणाः सौरभेयी धर्मचाग्र्यकालचक्रवलंच यशोदमो बुद्धिमता स्थितिश्च शुभाशुभये
 सुनयश्च सप्त ७२ अग्न्या बुद्धिमनसा दशने च स्पशश्च अग्न्यः कर्मण्यया च सिद्धिः गणादेवानामृषापाः सोमपाश्च लेखाः सुयामास्तुधि
 ता ब्रह्मकायाः ७३ आत्मासुरागंधपाधूममाश्च वाचा विरुद्धाश्च मनो विरुद्धाः शुद्धाश्च निर्माणरताश्च देवाः स्पर्शासनादर्शापा आज्यपाश्च
 ७४ चित्त्यद्योताये च देवेषु मुख्याये चाप्येन्ये देवताश्चाजभीट सुपर्णागंधर्वापिशाचदानवायक्षास्तथाचारणपन्नगाश्च ७५

७० सत्यं ब्रह्म तन्वावेदको

वेद उपनिषत् प्राधान्यात् मृथं क्लीर्त्तं वेदवाक्काः वेदपाठकाः हव्यं हविर्देवोभांगः ७१ ७२ अग्न्यासृश्चा ब्रह्माकागधीवृत्तिः ७३ धूमपा धूमेनैव तृप्यंतः वा
 चाविरुद्धः वाङ्मनशीला गनिर्माणं अनेकधा भवनं योगेनानेकशरीरधारणं तच्चरुर्द ७४ चित्त्यद्योताः सकल्पितमात्रवस्तु येषां सद्यः पुरतः प्रकाशते तादृशाः

७६ तत्संभृता इति भूतेः सफाशा द्वीजानि तत्र व्याकृता काशा रव्या ईश्वराः भूतकृतो दिव्यदादिस्त्र शरस्तत गवानंदमात्र शरीरचतुर्थ्यात्संभृताः तत्र वरेण्याः
 उपात्मकैः शूद्रतन्त्रे प्रसुभिवरणीयाः पूर्वबीजा द्वीजांतरमिवानादौ सृष्टिप्रवाहपूर्वपूर्वस्मादीशा दुत्तरउत्तर ईशो भूमभूमौ उत्पद्यते इत्याशयेनोक्तं पुरातनी
 मिति यथाबीजशक्त्या शंङ्गायां प्रविद्यमानया भूतवृक्षीक्रियत एव ईश्वरशक्त्या आनंदचिन्मात्रवस्तुविश्याकारक्रियत इतितेन शक्तिविना कथं केवला दुस
 त्तिरित्यपास्तं शक्त्यानादित्स्याभ्युपगमात् एतेन बीजशक्तेर्भर्जनैः ज्ञानेन जीवगता विद्या शक्तेर्विद्याग्निनादाहे सति मुक्तानां पुनरनुत्पत्तिः केवलीभावश्च
 व्याख्यातः ७७ यततपसा ध्यानेन विचिन्वतः विचिन्वति आलोचयति ईश्वरं सूत्रं विना ज्ञानं वा तं सर्वतत्स्थवीयः स्थूलतरमेव अतः कारणात् प्राणहेतोः जीवना
 यं मोक्षार्थं किंचिद्वाङ्मनसयोरगोचरतत्त्वततोस्मि शरणीभूय प्राप्सोस्मि स एव ईश्वररूपो भूत्वा वरान्ददातु भूमि रिव बीजाद्यात्मतागता जनास्तपयति तद्वा

स्थूलं सूक्ष्मं भृदु च्चाप्यसूक्ष्मं दुःखं सुरवंदुःखं भनंतरं च सारं व्ययोगं तत्पराणां परं च शर्वाज्जातं विद्वियत्कीर्तितं मे ७६ तत्संभृता भूत-
 कृतो वरेण्याः सर्वे देवा भुवनस्यास्य गोपाः आविश्ये माधरणीयेभ्य रक्षन् पुरातनी तस्य देवस्य सृष्टि ७७ विचिन्वतस्तपसा तत्स्थवीयः
 किंचित्तत्त्वं प्राणहेतोर्नतोस्मि ददातु वेदः सवरानि हेष्टानभिष्टुतो नः प्रसुरव्ययः सदा ७८ इमं सत्वं सन्नियतेन्द्रियश्च भूत्वा शक्तियः पुरुषः
 पदेत अभ्रग्नयोगो नियतो मासमेकस प्राप्नुयादश्वमेधे फलेयत् ७९ वेदान् कृत्वा न्ब्राह्मणः प्राप्नुयात्तु जयेन्नृपः पार्थमही च कृत्वा
 वैश्यालाभं प्राप्नुयान्ने पुणं च शूद्रो गतिं प्रेत्य तथा सुरवं च ८० स्तवराजमिमं कृत्वा रुद्राय दधिरे मनः सर्वदोषापहं पुण्यं पवित्रं च यश
 स्विनः ८१ याषत्यस्य शरीरे पुरोमकृपाणि भारत तावन्वद्ध सहस्राणि स्वर्गे वसति मानवः ८२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके
 पर्वणि दानधर्मे मेघवाहनो पारव्याने अष्टादशोऽध्यायः १८१ युधिष्ठिर उवाच यदिदं सहधर्मेति प्रोच्यते भरतर्षभ पाणिग्रहणाका
 लेतु स्त्रीणामेतत्कथं स्मृतम् १

त ७८ इमं भीष्मावाक्यादारभ्य एतावन्पर्यंतम् ७९ ८० कृत्वा शरणी कृत्य रुद्राय रुद्रे निदधिरे प्रवित्तापितवंतः
 ८१ ८२ नामूर्त्त्यर्त्तमेदः करवमिव लिपिभिर्द्रेनुमीष्टं यंचिद्द्वीजं चामूर्त्तमेदो अत्रिभिव करवमिष्टं जकान्यत्वजन्मा कोभिद्या द्वीजबीजं रवमिव लिपिभिदा मूर्त्ति
 मेदेन मंदस्तेनो द्वेत्तं चतुर्थं शिवसुपनिषदि ज्ञातमात्मानमीदृ १ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां दानधर्मे मेघवाहनो पारव्याने अष्टादशोऽध्यायः
 १८० तमेव शरणं ब्रजेत्यद्यतमेव चाधुं परं प्रपद्य इति सूचितं विवृतवाहुरिः पुरुषं अथैतदुपलब्धये विविधधर्मजातं वदन् विकुत्सयति योषितः परविरक्तता
 यास्ये ज्ञेयं वस्तुश्रुत्या तज्ज्ञानसाधनधर्मं शश्रुषुः सहो भौ सरता धर्मं ह्यो मे वसानो जायापती अग्निमादधीयातामिति धर्मपत्नी साहित्यशास्त्रे वृश्यमानमाक्षि
 पति पाणिग्रहणाद्यावसाहित्याभावात्सहो भाविति वाक्यं व्याकृत्येतेति भावः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

धर्मविशेषे एव साहित्यमपेक्ष्यतेन सर्वत्रेति आशंक्य धर्मविकल्पयति आर्षइति ऋषिभिर्मंत्रैः प्रकाशितः श्रौतस्मार्त्तक्रियारूप आर्षः केवलं वेदविहितत्वाद्वा प्रजापत्यः प्रजापतिना संतानकर्मणा प्रथितः नापुत्रस्य लोकोस्तीति श्रुतत्वाद्दूकरणेऽनिष्टदर्शनाद्वा आसुरः असुषुरमंतेऽने सुरास्तेषामयमासुरः केवलं इंद्रियप्रीतिदर्शनाद्वा साहित्यमुक्तमित्यर्थः २ आद्यभाक्षिप्यसंदेहमाहाडेन संदेहइति अत्र दोषस्पष्टयति इदं वै साहित्यदंपत्योर्दृश्यते परलोकेतयोः साहित्यं क्वनुन क्वापीत्यर्थः ३ एतदेवोपपादयति पूर्वमिति साडेन सत्यंपिकर्मणि साहित्यदंपत्योः स्वस्ववासनाभेदकृतो धर्मभेदो दुर्बारइत्यर्षे प्रमाणं निर्युक्तिकमित्यर्थः ४ ५ प्रजायंसाहित्यमित्ति द्वितीयमक्षदूषयति अनृताः स्त्रियइति सूत्रकर्मो धर्मप्रवक्ताः नृतासाहसंमाया मूर्खत्वमति लोभतेति स्त्रीधर्मानाद् एवं च प्रजायंसाहि-

आर्षणषभवेद्धर्मः प्राजापत्योथवासुरः यदेतत्सहधर्मिति पूर्वमुक्तमहर्षिभिः २ संदेहः सुमहानेष विरुद्धइति मेमतिः इहयः सहधर्मो विंप्रेत्याथ्यविहितः क्वनु ३ स्वर्गोभूतानां भवति सहधर्मः पितामह पूर्वमेकस्तु भ्रियते क्वचैकस्तिष्ठतेवद् ४ नानाधर्मफलोपेतानानाकर्मनिवासिताः नानानिरयनिष्ठांतामानुषाबहवोयदा ५ अनृताः स्त्रियइत्येवं सूत्रकारो व्यवस्यति यदा नृताः स्त्रियस्तातसहधर्मः कृतः स्मृतः ६ अनृताः स्त्रियइत्येवं वेदेषुपि हि पठ्यते धर्मोयं पूर्विकासंज्ञा उपचारः क्रियाविधिः ७ गङ्गरप्रतिभात्येतन्ममचित्तयतो नेशम् निःसंदेहमिदं सदापितामहयथाश्रुति ८ यदेतद्यादृशंचेतद्यथाचैतत्प्रवर्तितम् नरिवलेन महाप्राज्ञभवानेतद्भवीतुमे ९ श्रीष्वाउवाच अत्राप्युदाहरतीमिति हास्यपुरातनम् अष्टावक्रस्य सवादिशया सहभारत १० निवेष्टुकामस्तुपुरा अष्टावक्रोमंहीतपाः ऋषेरथवदान्यस्य वप्रेकन्यामहात्मनः ११

त्यमप्यनुपपन्नं कुंडं गोलकादीनामप्युत्पत्तिदर्शनाद् ६ पूर्विकापूर्ववती गौणी धर्मसंज्ञा सांपत्यविधौ यथाभिस्तु काणामयं धस्मो धृतिः परगृहादिति वदधर्मं पि धर्मपदं प्रयोनाइत्यर्थः तत्र च पाणिपहणादेर्देवविहितत्वमपि श्येनादिवत्पुरुषेच्छामनु र्भ्येवन्ननु वस्तुतस्तस्य धर्मत्वमित्याह उपचारः क्रियाविधि रिति ७ गङ्गरगहनदुर्बोधमित्यर्थः ८ कामुकयोः रोगतः प्राप्नोमिथुनीभावइति न तत्र विधिभित्त्वारव्याथिकामुखेनाह अत्रेत्यादिना अयंभावः यथादर्शपूर्णमासात्पूर्वप्रयुक्तं पूर्णप्रणयनं आश्रित्य गोदोहनेन पशुकर्मस्य प्रणयेदित्यदि विधयः प्रवर्तते गवरागप्रयुक्तदारसंग्रहमाश्रित्य धर्मप्रजाविधयः प्रवर्तते नीरार्गस्य तु नदारसंग्रहो किथीयते नितरांतदुत्तरकैः स्त्रीनाधर्मप्रजादिविधय इति दिशया द्विगभिन्नानि देवतया १० निवेष्टुकामः दारसंग्रहार्थं ११ ६९ ७९

सः प्रभ्रान्नामवेनास्मारूपेणाप्रतिमां भुवि गुणप्रभावशीलेन चारित्र्येण च शोभनाम् १२ सातस्य दृष्ट्वैव मनोजहारेणुभ्रलोचना वनरा
 जीयथाचित्रावसंतेकुसुमाचिता १३ ऋषिस्तमाद्देक्षामेसुतातुभ्यंहितच्छृणु गच्छतावद्विशपुण्यामुत्तराद्रक्ष्यसेततः १४ अष्टाव
 क्रउवाच किं द्रष्टव्यमयातत्र वक्तुमर्हति मे भवान् तथेदानीमया कार्ययथावक्ष्यति मां भवान् १५ वदान्य उवाच धनदंसमतिक्रम्य
 हिमवंतं च पर्वतम् रुद्रस्यायतनं दृष्ट्वा सिद्धचारणसेवितम् १६ संदृष्टैः पार्षदेर्जुष्टं नृत्यद्विविधाननैः दिव्यांगरागैः पेशाचैरन्यैर्ना-
 चाविधैः प्रभो १५ पाणितालसतालैश्च शंषानालैः समैस्तथा संप्रदृष्टैः प्रनृत्यद्विः शर्वस्तत्र निषेव्यते १६ इष्टं किल गिरोस्थानं तद्विद्य
 मिति श्चुम् नित्यं सन्निहितो देवस्तथाते पार्षदाः स्मृताः १७ तत्र देव्यातपस्तप्तं शंकरार्थं सुदुश्चरम् अतस्तद्विष्टं देवस्य तथो माया इ-
 ति श्रुतिः १८ पूर्वतत्र महापार्षदे देवस्योत्तरतस्तथा ऋतवः कालरात्रिश्च ये दिव्यायेथमानुषाः १९ देवचोपासते सर्वे रूपिणः किल तत्र
 ह तदतिक्रम्य भवनतयायातव्यमेव हि २० ततो नीलवने देष्टं द्रक्ष्यसे मेघसन्निभम् रमणीयमनोप्राहितत्रवे द्रक्ष्यसे त्रियम् २१
 तपस्विनीमहाभ्रागावृद्धादीक्षामनुष्ठिताम् द्रष्टव्यासात्वया तत्र संपूज्या चैव यत्नतः २२ तादृक्षाविनिष्टत्स्वततः पाणिगृहिथ्यसि
 यद्येषसमयः सर्वः साध्यतां तत्र गम्यताम् २३ अष्टावक्र उवाच तथास्तु साधयिथ्यामितत्र यास्याम्यसशयम् यत्र त्ववदसे सा-
 धो भवान् भवतु सत्यवाक् २४ श्रीश्रु उवाच ततो गच्छत्स भगवानुत्तरामुत्तरादिशम् हिमवंतं गिरिं श्रष्टं सिद्धचारणसेवितम्
 २५ सगत्या द्विजशार्दूलो हिमवंतं महागिरिम् अश्र्यगच्छत् नदीपुण्याबाहुदाधर्मशालिनीम् २६ अशोकं विमले तीर्थे स्नात्वा वैत-
 र्प्य देवताः २७ तत्र वासाय शयने कोश्ये सुरवसुवासह २८ ततो रात्र्या व्यतीताया प्रातरुत्थाय सहिजः २९ स्नात्वा प्रादुश्चकाराग्निस्तु-
 त्वाचैनं प्रधानम् ३० रुद्राणी रुद्रमासाद्यत् देतत्र समाश्वसत् ३१ विश्रांतश्च समुत्थाय केलीसमपितोययो ३२ सोपश्यत्कांचनद्वारं
 रदीप्यमानं शिवश्रिया मंदाकिनीचनलिनीधनदस्य महात्मनः ३३ अथ ते राक्षसाः सर्वे ये भिरक्षंति पद्मिनीम् प्रत्युत्थिता भगवंतं म-
 णिभद्रहुरोगमाः ३४ सतान् व्यत्यर्च्य आसराक्षसान् श्रीमविक्रमान् निवेदयत् माक्षि प्रधनदायेति चाब्रवीत् ३५ ते राक्षसास्तथा
 राजन् भगवंतमथाब्रुवन् असौ वैश्रवणो राजा स्वयमायाति ते तिकम् ३६ विदितो भगवानस्य कार्यमागमनस्य चत् पश्येनं त्वमहाभा
 गज्वलतमिव तेजसा ३७

दिद्यदितैः गीतनृत्यक्रियामानविशेषैः समैर्भ्रमणादिरहितैस्तेरेवं १६ १७ १८ महापार्षदेपर्वते १९ २० २१ २२ २३ २४ उत्तरांश्रेष्ठां २५ २६ २७ २८ २९ ३०

३८ ३९ ४० ४१ ४२ भवच्छुदंभवदिच्छा ४३ ४४ ४५ ४६ प्रनृत्ताप्सरसः पदार्थाभिनयोवाक्यार्थाभिनयश्चयत्रवर्त्ततेतत्प्रनृतंतत्प्रियाः
 अप्सरसः प्रनृत्ताप्सरसः मध्यमपदलोपीसमासः ४७ ४८ ४९ हायः हूरतीतिहायः ५० ५१ ५२ भगवान् अष्टावक्रः उत्पत्तिच निरोधच भूताना
 मागतिगतिं वेत्तिविद्यामविद्यांचसञ्च्योभगवानिति दिव्येभोगैरजितोपि सर्वज्ञोपि वदान्यकन्या आभार्थदिगंतं प्रतिगत इति अहो कष्टं कामपिशाचो दुर्जे

ततो वैश्रवणोऽप्येत्यभष्टावक्रमनिंदितम् विधिवत्कुशंलं पृथ्वान्तो ब्रह्मर्षि मब्रवीत् ३८ सुरवंप्राप्तो भवान् कश्चित् किं वामत्तश्चिकीर्षति
 ब्रह्मि सर्वं कारिष्यो भियन्मावस्यसि वै द्विज ३९ भवनं प्रविशत्वमेयथाक्रमं द्विजोत्तम सत्कृतः कृतकार्यश्च भवान् यास्यत्यविघ्नतः ४० प्रा
 विशद्भवनं स्वेवेगृहीत्वा तं द्विजोत्तमम् आसनं स्वददौ चैव पाद्यमर्घ्यं तथैव च ४१ अथोपविष्टयोस्तत्र माणिभद्रपुरोगमाः निषेदुस्त
 त्रको वैरायस्सर्गधर्वा किन्नराः ४२ ततस्तेषां निषण्णानां धनदो वाक्यमब्रवीत् भवच्छुदं समा ज्ञायन्त्ये रन्नाप्सरोगणाः ४३ आति
 श्यं परसकार्यं शुश्रूषा भवतस्तथा संवर्त्ततामित्युवाच मुनिर्मधुरयागिरा ४४ अथोर्वरा मिश्रकेशीरंभा चैवोर्वशी तथा अल्लबुषा
 घृताचीचमित्रा चित्रांगदारुचिः ४५ मनोहरा सुकेशी च सुसुखी हासिनी प्रभा विद्युता प्रशमी दाता विद्योतारतिरेव च ४६ एताश्चा-
 न्याश्च वैवस्वः प्रनृत्ताप्सरसः शुभाः अवादन्यश्च गंधर्वा वाद्यानि विविधानि च ४७ अथ प्रवृत्ते गंधर्वे दिव्ये ऋषिरूपा विशत् दिव्यं सं
 कंत्सरं तत्रारमते प्रमहातपाः ४८ ततो वैश्रवणो सजा भगवंतमुवाच ह साग्रः संवत्सरो जातो विप्रे हतवपश्यतः ४९ हायैयं विषयो ब्र-
 ह्मवृगां धर्वेनामनामतः छंदतो वर्त्ततां विप्रयथावदति वा भवान् ५० अतिश्रिः पूजनीयस्त्वमिदं च भवतो गृहम् सर्वमाज्ञाप्यतामा-
 शुपरेव तोष्यत्वयि ५१ अथ वैश्रवणं प्रीतो भगवन् प्रत्यभाषत अर्चितोऽस्मि यथान्यायगमिष्यामि धनेश्वरं ५२ प्रीतोऽस्मि सदृशं
 चैवं तव सर्वं धनाधिप तव प्रसादाद्भगवान् महर्षेऽश्वमहात्मनः ५३ नियोगाद्दद्यास्यामि ब्रह्मिमान् नृदिमान् भव अथ निष्क्रम्य भ
 यकनू प्रययावुं तुरासुरवः ५४ कैलासं मदं हेमं सवनिचुचचारह जानतोऽप्यमहाशैलान् कैरातं स्थानमुत्तमम् ५५ प्रदक्षिणतथा चक्रे
 प्रयतः शिरसानितः धरणीभवतीर्यथि पूतात्मा स्रोतदा भवत् ५६ सतं प्रदक्षिणां कृत्वा त्रिः शैलं चोत्तरासुरवः समेन भूमिभागे नययो-
 प्रीतिपुस्कृतः ५७ ततो परवने द्वेशरं प्रणीयमपश्यत सर्वं तु भूमि मूल फलैः पक्षिभिश्च समन्वितैः ५८ रमणीये वने द्वेशे स्तत्र तत्र वि
 भूषितम् तत्राश्रमपदं दिव्यं ददशं भगवानथ ५९

यदतिभाबः ५३ ब्रह्मि रूपचयस्तद्वान् ऋद्धिः संपत्तद्वान् ५४ कैरातं किरातवेषधारिणो म

हादेवस्य ५५ धरणीभवतीर्यथेत्यनेनाकाशमार्गेणां वक्रो गच्छंतीति गम्यते ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७०

६० ६१० ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ सप्तइतरदिग्देवताः उत्तराधिष्ठात्रीतुदेवतासुरव्याऽष्टमी ६८ ६९ ७० ७१ सेवज
 रायुक्ता ७२ ७३ प्रज्ञाता अत्यंतज्ञानवती प्रज्ञातानिर्वृत्तचित्ता ७४ ७५ ७६ ७७ अथेति अतिवृद्ध्या अपिस्त्रियदयंगतिः किमुवक्तव्यं युवत्या अ

शैलांश्च विदिधाकरान्काचनानूरत्नभूषितान् मणिभूमौ निविष्टाश्च पुष्करिण्यस्तथैव च ६० अन्यान्यपिसुरम्याणि पश्यतः सुबहून्य
 था मृशंतस्य मनोरेमे महर्षेर्भावितात्मनः ६१ सतत्र काचनदिव्यसर्वरत्नमयं गृहम् ददर्शाद्भुतसंकाशं धनदस्य गृहाहरम् ६२ महातो
 यः ऋविधिमाणिकाचनपर्वताः विमानानि चरम्याणिरत्नानि विविधानि च ६३ मंदारपुष्पैः संकाशांतथा मंदाकिनां नदीम् स्वयं प्रभा-
 श्वमणयो वज्रैर्भूमिश्च भूषिता ६४ नानाविधैश्च भवने विचित्रमणितोरणैः सुक्ताजालविनिक्षिप्तैर्मणिरत्नविभूषितैः ६५ मनोदृष्टि
 हरेरस्यैः सर्वतः सैव तं शुभैः ऋषिभिश्चावृततत्र आश्रयंतं मनोहरम् ६६ ततस्तस्या भवचिंता कुत्र वा सो भवेदिति अथ द्वारं समाभि-
 तौ गत्वा स्थित्वा ततो ब्रवीत् अतिथिसमनुप्राप्तमभिजानंतु ये त्रैवै ६७ अथ कन्याः परिवृता गृहात्तस्माद्दिनिर्गताः नानारूपाः सप्तविभो
 कन्याः सर्वा मनोहराः ६८ यां यामपश्यत्कन्यावैसासातस्य मनोहरा न च शक्तो वारयितुमनो स्यात्थावसीदति ६९ ततो धृतिः समु-
 त्यन्नातस्य विप्रस्यधीमतः अथ तं प्रमदाः प्राहुर्मगवान्प्रविशन्ति ७० सचतासां सुररूपाणां तस्यैव भवनस्य हि कौतूहलं समावि-
 ष्टः प्रविवेश गृहं द्विजः ७१ तत्रापश्यज्जरायुक्ता मरजां वरधारिणीम् वृद्धपर्यंकमासीनां सर्वाभरणभूषिताम् ७२ स्वस्तीति तेन चै
 वोक्ता सास्त्री प्रत्यवदत्तदा प्रलुत्थाय च तं विप्रमास्यतामित्युवाच ह ७३ अष्टावक्र उवाच सर्वास्वानालयानूयातु एकामासुप-
 तिष्ठतु प्रज्ञाताया प्रज्ञाताया शेषा गच्छंतु छंदतः ७४ ततः प्रदक्षिणी कृत्य कन्यास्तास्त्रभूषिताः निश्चक्रमुगृहात्तस्मात्सा वृद्धा
 यव्यतिष्ठत् ७५ अथ तां संविशन् प्राह शयने भास्वरे तदा त्वयापि सुप्यता भद्रैरजनीत्यतिवर्तते ७६ सलापात्तेन विप्रेण तथा
 सातत्र भूषिता द्वितीये शयने दिव्ये संविवेश महाप्रभे ७७ अथ सा वेपमानां गीनिमित्तं शीतजतदा व्यपदिश्य महर्षेर्वै शयनं व्यवरोहत ७८
 स्वाग्नेना गच्छंतानुभंगवानभ्यभाषत सोपागूहद्भुजाभ्यां तु ऋषिप्रीत्या नरर्षभ ७९ निर्विकारमृषिचापिकाष्टकुड्योपमं तदा दुःस्विता प्रे
 ह्यसजल्पमकापीदृषिणा सह ८० ब्रह्मन्नकामतो न्यास्ति स्त्रीणां पुरुषतो धृतिः कामेन मोहिता चाहं त्वाभजती भजस्व माम् ८१ प्रहृ-
 ष्टो भव विप्रर्षे समागच्छ मया सह उपगूह च मा विप्रकामार्ता हं मृशं त्वयि ८२

धैर्यमिति ७८ उपगूहत् आलिंगितवती ७९ ८० अकामतो निच्छातः स्व
 भाव इत्यर्थः पुरुषतः पुरुषं प्राप्य स्त्रीणां धृतिर्धैर्यं अन्यापरकीयास्ति पुंयोगे स्त्रीणां धृतिः स्वकीया सर्वथानास्तीत्यर्थः ८१ उपगूह आलिंग स्व प्रहृष्टः कामुको भव ८२

८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ अनभिज्ञोऽप्रतिमान् ९० ९१ ९२ एकारतिशीलेतिगेष ९३ ९४ लीलायन्त्यः लीलांरतिं आत्मन इच्छे-
 त्यः अभाषतेनेता इत्यादिसार्द्धलोकः ९५ एकाग्रः स्त्रीदोषान् अनुमुदधानः स्त्रियं प्रति आस्यतां तृष्णी स्थीयतां रुचितः रुचिंप्राप्यच्छुदः इच्छा भवतीति अभा-
 षत त्वरुचिज्ञामामिच्छसि अहं त्वरुचिज्ञोन त्वां स्त्राष्टमिच्छामीतिभावः एवमपियत्कार्यं कर्तव्यं तव तच्चेन्न वीहि ९६ द्रस्यसे म्पशंगुर्वं ज्ञास्यसे १०

एतां ह्युतवधस्तस्मिन्स्तपसः पूज्यत फलम् प्राथितदशनादेव भजमाना भजस्व माम् ८३ मगचेदंधनं सर्वयच्चान्यदपि पश्यसि प्रभुस्त्वभवस्य
 र्वत्रमयिचैव न सैश्वर्यः ८४ सर्वान् कामान्विधास्यामि रमस्व सहितो मया रमणीये वने विप्रसर्वकामफलप्रदे ८५ त्वद्दृशाहं भविष्यामि र-
 स्यसे च मया सह सर्वान् कामानुपाश्रामोये दिव्याये च मानुषाः ८६ नातः परं हि नारीणां विद्यते च कदाचन यथा पुरुषसंसर्गः परमेतद्दिनः
 फलम् ८७ आत्मच्छेदेन वर्तते नार्यो मन्मथचोदिताः न च दत्त्वातिगच्छन्त्यः सुतपैरपि पांगुभिः ८८ अष्टावक्र उवाच परदारान-
 हं भद्रे न गच्छेयं कथंचन दूषितं भर्मशास्त्रज्ञैः परदारगमिभर्मसम् ८९ भद्रे निवेष्टुं कामं मां विद्विषत्येन वैशपे विषयेष्वनाभिज्ञो ह्यधमार्थं
 किल संततिः ९० एवं लोकान् गमिष्यामि पुत्रैरिति न संशयः भद्रे धर्मविजानी हि ज्ञात्वा चोपरमस्वह ९१ स्त्री उवाच नानलो गिनर्तव
 हणो न चान्ये त्रिदशां हि ज प्रियाः स्त्रीणां यथा कामोरतिशीला हियोपितः ९२ सहस्रे किल नारीणां प्राप्येते का कदाचन तथा शतसहस्रेषु
 यदि काचित्प्रतिव्रता ९३ नेता जानति पितरं न कुलेन च मातरम् न भ्रातृन् न च भर्तारं न च पुत्रान् न देवगन् ९४ लीलायन्त्यः कुलं प्रति कृत्या
 नीवसुरिहृगः दोषान्सर्वान् श्वमत्वाशुप्रजापतिरभाषत ९५ श्रीधर उवाच ततः सकृदपि काप्रस्तास्त्रियप्रत्यभाषत आस्यतां रुचितच्छु-
 दः किंचकार्यं न वीहि मे ९६ सास्त्री प्रोवाच भगवन् द्रस्यसे देशकालतः वसतां वन्महाभाग कृतकृत्या भविष्यसि ९७ ब्रह्मपिस्तामथोवाच
 सतयेतियुधिष्ठिर वत्स्ये हं यावदत्साहो भवत्यानात्र संशयः ९८ अथपिरभिसं प्रेक्ष्य स्त्रियं तां जग्ग्यार्हिताम् चिंतां परमिकां भेजे संतप्तदव-
 चा भवत् ९९ यद्यद्गहि सोपश्यत्तस्याविप्रभ्रं भस्तदा नारमत्तन्तत्रास्यदृष्टीरूपविरागिता १०० देवतेयग्रहस्यास्यशापात्किं नु विरूपि-
 तां अस्याश्वकारं प्रवेत्तुं न युक्तं सह मायया १०१ इति चिंताविविक्तस्य तमर्थं ज्ञातुमिच्छतः व्यगच्छत्तदहः शोभमनमा व्याकुलेन तु १०२
 अथ सास्त्री त्रयोवाच भगवन् प्रथमं वैरवैः रूपसंध्याभ्रसरक्तकिमुपस्थाप्यतां तव ३ स उवाच ततस्तास्त्री स्त्रानां दकमिहानय उपासिष्ये त-
 तः संध्यां वाग्यतो नियते द्वियः १०४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि द्वां न धर्मे अष्टावक्रदिकुसवादे उक्तविशोऽध्यायः १०

रूपविरागित्पद्मे राग्यवती दृष्टिर्नारमत् नरे मे १०० १०१ १०२ १०३ १०४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि द्वां न धर्मे अष्टावक्रदिकुसवादे उक्तविशोऽध्यायः १०

अथसास्त्रीत्यादेरध्यायस्य तान्पर्यकुत्सितायाजाणायाः अपिस्त्रियाः फरस्पर्शमात्रेणधिरक्तोपिविज्ञानवानप्यशावक्रोऽतीतं कालं न बुबुधेककथायुवत्यारतिरक्तः
मूढाः गतं आसुरबुधोत्थं न इति १ अथ्यमृक्षत अथ्यजितवती २ उत्सादितः चालितः ३ ४ ५ नाजानतूनज्ञातवान् ६ ७ ८ नप्रभृतचकारपूर्णमि-
तिनाम्यवददित्यर्थः स्वर्शास्त्रो गतां रात्रिमिवरसासक्तो गतं दिनमपि नाबुध्यतेति भावः ९ १० ११ सैति स्वातंत्र्यान्मनतयपारदार्यदोषोस्तीत्यर्थः धर्म-

मीधुउवाच अथसास्त्रीतमुवाचबादमेवंप्रवृत्तिरिति तैलंदिव्यमुपादायस्त्रानशाष्टोमुपानयत् १ असुज्ञाताचमुनिनासास्त्रीतेनमहा-
त्यना अथस्वतैलेनांगानिसर्वाण्येवाभ्यमृक्षत २ शनैश्चोत्सादितस्तत्रस्त्रानशालामुपागमत् प्रद्रासनं ततश्चित्रं क्रषिरन्वगमन्नवमू
३ अथोपविष्टश्च्यदातस्मिन्माद्रासनेतदा स्नापयामास शनकैस्तमृषिसुरवहस्तवत् ४ दिव्यंचविधिवच्चक्रे सोपचारमुनेस्तदा सतेन
सुसुरक्षेणोनतस्याहस्तसुरवेनच ५ व्यतीतारजनीकृत्स्नाजानत्समहाव्रतः ततउत्थायसमुनिस्तदापरमविस्थितः ६ पूर्वस्यादिशि
सूयंचसोपश्यद्ददितदिवि तस्यबुद्धिरियकितुमोहस्तत्त्वमिदंप्रवेत् ७ अथोपास्यसहस्त्रास्तुकिं करोमीत्युवाचताम् साचामृतरसंप्र-
स्थं क्रषेरन्नमुपाहरत् ८ तस्यस्वादान्नयान्नस्यनप्रभृतचकारसः व्यगमचाप्यहः शेषततः संध्यागमत्युनः ९ अथसास्त्रीप्रगवंतं
सुयतामित्यचोदयत् तत्रैवेशयनेदिव्येतस्यतस्याश्चकल्पिते १० पृथक्कैवतयासुप्तोसास्त्रीसचमुनिस्तदा तथाईरात्रेसास्त्रीतुशयनं
तदुपागमत् ११ अष्टावक्रउवाच नभद्रेपरदारेषुमनोभेसंप्रसज्जति उन्निष्ठभद्रेभद्रेतेस्वयं वीविरमस्वच ११ मीधुउवाच
सातदतिनविप्रेणात्थातेननिवर्तिता स्वतंत्रास्मीत्युवाचर्षिनेधर्मच्छलमस्ति १२ अष्टावक्रउवाच नास्तिस्वतंत्रतास्त्रीणाम-
स्वतंत्राद्वियोषितः प्रजापतिमतं ह्येतन्नस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हति १३ स्त्रीउवाच बाधतेमैथुनंविप्रममप्रक्तिंचपश्यवै अधर्मंप्राप्यसे
विप्रयच्छांतंनामिनंदसि १४ अष्टावक्रउवाच हरंतिदोषजातानिनरजार्तयथेच्छकम् प्रभवामिसदाधृत्याभद्रेस्वशयनं ब्रज
१५ स्त्रीउवाच शिरसाप्रणमेविप्रप्रसादं कर्तुमर्हसि प्रभोनिपुतमानायाः शरणंभवमेनघ १६ यदिवादोषजातं त्वंपरदारेषुपश्य
सि आत्मानंस्पर्शयाम्यद्यपाणिगृह्णीष्वमेद्विज १७ नदोषोभविताचेवसत्येनेतद्ब्रवीम्यहम् स्वतंत्रांभोविजानीहयोऽधर्मः सोस्तुवेम
यि १८ त्वय्यावेशितचित्ताचस्वतंत्रास्मिभजस्वमाम् अष्टावक्रउवाच स्वतंत्रात्वंकथंभद्रेब्रूहिकारणमत्रवै नास्तित्रिलोकेस्त्री
काचिद्यावैस्वातंत्र्यमर्हति १९

च्छलं परपुरुषप्रलोभनं १२ नास्तीति अप्रदत्तां तानकामयेदत्यर्थः १३ १४ दोषाः कामक्रोधादयः यथेच्छकं सैरिणं

१५ १६ १७ स्वतंत्रां आन्त्रप्रदाने इति शेषः यो धर्मः पाणिग्रहणादिसंस्कारः मयि मन्ति मित्तं सोस्तु १८ १९ २० २१ २२ २३ २४

२० विजहिमामानाशय २१ यथेति अहंआन्मदृष्टतेनत्वांस्परतुरांवेद्मि त्वमपिस्वदृष्टतेनमांतथाभूतविद्मतिभावः तुभ्यंतवसंगमश्रद्धेतिउभयत्रशेषः किंजस्य
मयाकन्यार्थिनाप्रार्थितस्यतत्कर्तृकाइयंजिज्ञासाममपरीक्षाकिमयंसाधुरसाधुर्वितिउतकिंनेतिकारुंविघ्नएवायंकिंनभवेत्अपितुविघ्नएवेत्यर्थः २२ विघ्नत्वमे
वाहआश्वर्यमितिपूर्वअतिजीर्णत्वेनदृष्ट्वापुनःकन्येवदृश्यतइतिमायारूपमाश्वर्यम् २३ एतदेवाह किमिति अत्रअस्मिन्विषयेकिंउत्तरत्रेष्टतरंपूर्वपरिगृही
तस्यात्यागःउत्तएतस्याःस्वीकारःकर्तव्यइतिभावः २४ स्वमत्माह यथेति शक्तिःकामदमनसामर्थ्यधृतिःपूर्वप्राप्तस्यात्यागःतदुभयंधृत्यानच्युत्यास्येअ-

पितारक्षतिकोमारंप्रंत्तारक्षतियौवने पुत्राश्वस्थाविरेकान्तेनास्त्रिणीणांस्वन्नता २० स्त्रीउवाच कोमारंब्रह्मचर्यमेकन्येवास्मिन्
सशयःपत्नीकुरुष्वमाविप्रश्रद्धाविजहिमामम २१ अष्टावक्रउवाच यथाममतथास्तुभ्यथयातुभ्यतथामम जिज्ञासेयमृषस्तस्य
विघ्नःसत्यनकिंनवेत् २२ आश्वर्यंपरमंहीदंकिंतुश्रेयोहिमेभवेत् दिव्याभरणवस्त्राहिकन्येयमासुपस्थिता २३ कित्वस्याःपरमरूप
जीर्णमासीत्कथंपुनः कन्यारूपमिहाद्येवंकिमिवात्रोत्तरंभवेत् २४ यथापरंशक्तिधृतेनच्युत्यास्येकथंचन नरोचतेहिव्युत्थानसत्ये-
नासादयाम्यहम् २५ इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेअष्टावक्रदिकुसवादेविशोऽध्यायः २० युधिष्ठिरउवाच
ब्रविभ्रैतिकथसास्त्रीशापाच्चपरमद्युते कथनिवृत्तोभगवांस्तद्भवान्प्रब्रवीतुमे १ श्रीश्रुउवाच अष्टावक्रोऽन्वगच्छतांरूपविकुरु
षेकथम् नचानृततेवक्तव्यब्रूहिब्राह्मणकाम्यया २ स्त्रीउवाच द्यावापृथिव्योःत्रैषाकाम्याब्राह्मणसत्तम शृणुश्रावहितःसर्व
यद्विदुःसत्यविक्रम ३ जिज्ञासेयंप्रयुक्तामेस्थिरीकर्तुंत्वनानघ अच्युत्थनेनतेजोकाजिताःसत्यपराक्रम ४ उत्तरांसांदिशविद्मिदृष्टं-
स्त्रीचापन्वचते स्थविराणामपिस्त्रीणांवाधतेमथुनज्वरः ५ तुष्टःपितामहस्तेघतथादेवाःसवासवाः सत्वयेनचकार्येणसंप्राप्तोभग
वानिह ६ प्रेषितस्तेनविप्रेणकन्यापित्राद्विजर्षभ तवोपदेशंकर्तुंवेत्तच्चसर्वंरुतंमया ७ क्षेमैर्गमिष्यसिगृहंश्रमश्चनभविष्यति कन्याप्रा
प्यसिताविप्रपुत्रिणांचभविष्यति ८ काम्ययापृष्टवांस्त्ववाततोव्याहृतंभुक्तंमम अनतिक्रमणीयासा कृत्स्नेत्येकैस्त्रिभिःसदा ९

स्याःस्वीकारंनफमिष्ये व्युत्थानंधर्मातिक्रमं मयंचरोचतेकिंतुसत्येनासादयाम्यहं दारानितिशेषः २५ इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदीक्षायांविशोऽध्या
यः २० नविभ्रैति १ विकुरुषेऽन्यथाऽन्यथाकरोषि ब्राह्मणकाम्यया ब्राह्मणंभानलिप्सया २ द्यावापृथिव्योःदिविपृथिव्यांचयत्रस्थीयतेतत्रापाकाम्यास्त्रीपुंस
योऽन्योन्यामिलापस्त्रादच्छास्ति मोक्षादन्वन्ननिष्क्रमपदनास्तीत्यर्थः ३ मेमया तक्त्वां ४ ५ ६ ७ ८ साकाम्याःनतिक्रमणीया ९ १० ११ १२

१० ऋषिणा बदान्येन ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ यथा छिपि कृमा मेवरा जदेयं भवत्येवं स्त्रीमता मेव देवं पित्र्यं च क्रणमापतति स्त्रीमत्वं तु कामकृतं च वैधमिति स्वभावेऽकस्यापि क्रणनि भवतीति प्रथम इकार्यः ११ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकविंशोऽध्यायः २१ एवं गार्हस्थ्य हेतु कामसुक्ता गृहस्थोचितान्दानधर्मान्वक्तुं श्रेतु पात्रादिगुणान्पृच्छति किमित्यादिना ब्राह्मणं ब्रह्मविदं लिङ्गिनं यतिं ब्रह्मचारिणं सन्यासिनं च देडादि लिङ्गिनं च १ स्ववृत्तिं जीवनार्थं स्वोचितां वृत्तिं अभिपन्नाय शशणी कुर्वते लिङ्गो अलिङ्गो वास्य धर्मस्ते वीयः स गवत पस्वी पात्रं चेत्यर्थः २ स्वधर्मनिष्ठत्वं पात्रगुणमु-

गच्छ स्वसुकृतं कृत्वा किंचान्यच्छोतुमिच्छसि यावद्भवीमि विप्रर्षे अष्टावक्रयथातथम् १० ऋषिणा प्रसादिता चास्मितवहेतोर्द्विजर्षभ न स्य संमाननार्थं मे त्वयि वाक्यं प्रभाषितम् ११ श्रीष्म उवाच श्रुत्वा तु वचनं तस्याः स विप्रः प्राजलिः स्थितः अनुज्ञातस्तथा चापि स्वगृहं पुनश्चाब्रजत् १२ गृहमागत्य विश्रातः स्वजनपरिपृच्छ च अभ्यगच्छच्च तविप्रन्यायतः कुरुनन्दन १३ पृष्ठश्च तेन विप्रेण दृष्टं त्वे तन्निदर्शनम् आह विप्रतदा विप्रः सुप्रीतेनांतरात्मना १४ भवतां समनुज्ञातः प्रास्थितो गधसादनम् तस्य चोत्तरतो देशे दृष्टं मे देवतमहत् १५ तथा आह मनुजातो भवांश्चापि प्रकीर्तितः श्रावितश्चापि तद्वाक्यं गृहं चाभ्यागतः प्रभो १६ तमुवाच तदा विप्रः सुतां प्रति गृहाण मे नक्षत्रविधियोगेन पात्रं हि परमं भवान् १७ श्रीष्म उवाच अष्टावक्रस्तथेत्युक्त्वा प्रतिगृह्य च तं प्रभो कन्यां परमधर्मात्मा प्रीतिमाश्वाभवत्तदा १८ कन्यां तां प्रतिगृह्यैव प्रायां परमशोभनाम् उवास सुदितं स्तत्र स्वाश्रमे विगतज्वरः १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अष्टावक्रदिकसंवादे एकविंशोऽध्यायः २१ युधिष्ठिर उवाच किमाहुर्भरत श्रेष्ठ पात्रविप्राः सनातनाः ब्राह्मणं लिङ्गिनं चैव ब्राह्मणवाप्यलिङ्गिनम् १ श्रीष्म उवाच स्ववृत्तिमभिपन्नाय लिङ्गिने चैतराय च देयमाहुर्महाराज उभावेतौ तपस्विनो २ युधिष्ठिर उवाच अद्भ्या परयापूतो यः प्रयच्छेत् द्विजातये हव्यं कव्यं तश्च दानको दोषः स्यात्सितामह ३ श्रीष्म उवाच अद्भ्यापूतो न रस्तात दुर्हातोति न संशयः पूतो भवति सर्वत्र किमु तत्त्वमहाद्युते ४ युधिष्ठिर उवाच न ब्राह्मणपरीक्षते देवेषु सततं नरः कव्यप्रदाने तु बुधाः परीक्ष्य ब्राह्मणं विदुः ५ श्रीष्म उवाच न ब्राह्मणः साधयते हव्यं देवात्प्रसिद्ध्यति देवप्रसादा दीज्यते यजमानेन संशयः ६

त्का अद्भ्यावत्त्वं दानगुणमाह अद्भ्येति द्वाभ्यां अपूतोपि परया अद्भ्यायदि प्रयच्छति नर्हितस्य दानुरपूतत्वप्रयुक्तः क्रोदोषः स्यात्तवद ३ अद्भ्येति अद्भ्यास्यपूतत्वकरोतीत्यर्थः ४ नेति अद्भ्येवपूतत्वकर्त्री चैतु कव्ये पात्रपरीक्षानविधेयास्यादित्याशयः ५ देवानां समूहो देवात् अद्भ्यादिभ्य इत्यर्थः ह

पिच्यतु कर्मब्राह्मणानुग्रहादेवपूणेभवतीति तत्रानुग्रहकत्तरितपोबन्धमावश्यकमित्याशयेनाह ब्राह्मणानिति लोकेषुपितृपितामहादिषु पूजनीयेषु ब्रह्मिष्ठे-
 खेव ब्राह्मण्यमस्तीति विद्यादित्यर्थः अग्निमुरवात्रै देवाः पाणिमुरवाः पितर इत्याश्वलायनोदाहृतं श्रुतेः श्रौतस्मार्तः उदयोवाग्निः स्वन्नः शुद्धो देवांस्तर्पयति पा-
 णिस्तु सत्कर्मवानेव पितृस्तर्पयितुं शक्नोति नान्यथेति कव्ये श्वावश्यकीपात्रपर्युक्षेति भावः ७ कथं केन हेतुना उपस्थादीनां पंचानां पात्रत्वमिति प्रश्नार्थः ८ उक्त-
 रेतु त्रयः अपूर्वसंबंधितपत्स्विनः कुलीनत्वादिगुणसप्तकयुक्तागवपात्रत्वं भजन्ते परिशेषात् त्रयशील्यविद्वांसो कर्मकृद्देवपदोदितो कुलीनत्वादिगुणपंचकयुक्ता-
 वेव गतेषां गुणानामभावे पात्रत्वं न कस्यापीत्यर्थः ९ एतदेव शिष्टसंमत्याद्रुदयति तत्रेति तेजसां तेजस्विनां सर्वज्ञानामिति यावत् १० नेष्टुः पांसुपिंडः त्रिभिरे-

ब्राह्मणान् भरतं श्रेष्ठसततं ब्रह्मनादिनः मार्कंडेयपुराणाह इति लोकेषु बुद्धिमान् ७ युधिष्ठिर उवाच अपूर्वाप्यथवा विद्वान् संबन्धी-
 वायथा भवेत् नपस्वीयजशीलो वा कथं पात्रं भवेत्तु सः ८ श्रीश्व उवाच कुलीनः कर्मकृद्देवस्तथैवाप्यनृशस्यवान् श्रीमान् नृ-
 सत्यवादी पात्रं पूर्वे च ये त्रयः ९ तत्रे मंशृणु मे पार्थ चतुर्णां तेजसां मतम् पृथिव्याः काश्यपस्याग्ने मार्कंडेयस्य च वेदि १० पृथिव्युवाच
 यथामहार्गावेक्षिप्तः क्षिप्रं नेष्टुर्विनश्यति तथा दुश्चरितं सर्वं त्रिष्टया च निमज्जति ११ काश्यप उवाच सर्वे च वेदाः सह षड्दिर-
 गैः सारव्यपुराणी च कुले च जन्म नेतानि सर्वाणि गतिं भवन्ति शीलव्यपेतस्य नृपद्विजस्य १२ अग्निरुवाच अधीयमानः पंडि-
 तमन्वभाभेयो विद्यया ह नित्यशः परेषां प्रश्नश्यन्ने सो चरते न सत्यलोकोस्तस्य त्द्यतवतो भवति १३ मार्कंडेय उवाच अश्व-
 मेधसहस्रं च सत्यं च तु लयाधृतम् नाभिजानामि यद्यस्य सत्यस्यार्द्धमवाप्नुयात् १४ श्रीश्व उवाच इत्युक्त्वा तेजपुराशुचत्वानो-
 ष्णिततेजसः पृथिवीकाश्यपोग्निश्च प्रकृष्टायुश्च भार्गवः १५

वदन्तिः जीवनं यस्यां सा ब्राह्मी संपत्तस्तस्यां त्रिष्टयां याजनाध्यापनप्रतिग्रहेरेव जावति ममं हां एतेन कुलीनत्वं संग्रहीतम् ११ श्रीमत्त्वक्नुत्वे शीलपदेन संग्रह्णाति
 सर्वे चेति १२ आनृशस्य कर्मकृत्त्वत्त्वात् संग्रह्णाति अधीयान इति मन्वयज्ञादिक अव्यभिचारितकलकर्मनचरतेन कर्णेति १३ अश्वमेधेति सत्यसंग्रहः गतेषां गुणा-
 नासेकतमस्याप्यभावे पात्रत्वं न भवतीति चतुर्णां मपि मतम् ननु चत्वारि पृथक् ज्ञानानि उपक्रमेते जसां मतमित्येकवचनादने च विस्वादादर्शनादिति भावः १४ १५ ७

व्रतितः ब्रह्मचारिणः कथं तत्कृतमिति तदीयव्रतनाशात्सायं श्राद्धं दुष्यति न वेति प्रश्नः १६ आदिष्टं द्वादशवर्षाणि ब्रह्मचर्यं चरेत्तिगुर्यादेशः तद्व्रतः श्रोत्रुरेव व्रतं
लुप्यते ननु दानाप्रत्यवेति अपितु कर्मनिष्पत्तौ पितृणां प्रचाग्निब्रह्मचारिणः पितृमातृपराश्र्वेव ब्राह्मणाः श्राद्धसंपद इति व्रतस्य मपि दोहित्रं श्राद्धे यत्नेन भोज
येदिति च स्मरणात्पुण्यभागे व्रतं वतीति भावः एतेन श्राद्धादन्यत्र लोभादिप्रदर्शनेन परव्रतनाशयतो दानेपिकिंचिद्देगुण्यजायत इति गम्यते अतएव मनसा पात्र-
मुद्दिश्य जलमभ्येजलक्षिपेत् दाता तत्फलमाप्नोति प्रतिग्राहीनदोषभागिति पात्रादरार्थं कल्यांतरं स्मर्येत नाप्येवं युधिष्ठिरेण शंख्यमिदिक् १७ अंतोनिष्ठा अ-
नेकांतं अनेकफलाकारमित्यर्थः पात्रगुणानामनंतत्वात् कै. गुणाः नियमेन पात्रतायाः मिमित्तानेव संक्षेपेण ब्रूहि इति प्रश्नार्थः १८ उत्तरमाह त्रिभिः अहिंसेति

युधिष्ठिर उवाच यदिते ब्राह्मणालोके व्रतितो भुंजते हविः दत्तं ब्राह्मणकामाय कथं तत्सुकृतं भवेत् १६ श्रीशुभ उवाच आदिष्टिनो ये
राजेन्द्र ब्राह्मणावेदपारगाः भुंजते ब्रह्मकामाय व्रतलुप्ता भवन्ति १७ युधिष्ठिर उवाच अनेकांतं बहुद्वारं धर्ममाहुर्मनीषिणः किं नि-
ष्ठितं भवेदत्र तन्मे ब्रूहि पितामह १८ श्रीशुभ उवाच अहिंसासत्यमक्रोधानृशस्यदमस्तथा आजवचेव राजेद्रनिश्चितं धर्मलक्षण-
म् १९ ये तु धर्मं प्रशंसन्तश्चरन्ति पृथिवीमिमाम् अनाचरन्तस्तद्धर्मसकरेभिरताः प्रभा २० तेष्याहिरण्यरत्नवागामश्ववाददातियः दश
वर्षाणिविंशसंभुक्तेनिरयमास्थितः २१ मेदानां पुल्कसानां च तथैवांतेवसायिनाम् कृतकर्माकृतवापिरागमोहेन जल्पताम् २२ वैश्वदे-
वच्ये मूढा विप्राय ब्रह्मचारिणे ददते न ह राजेद्रवेलोकान् भुंजतेऽशुभान् २३ युधिष्ठिर उवाच किपरं ब्रह्मचर्यं च किपरं धर्मलक्ष-
णम् किंच श्रेष्ठतमं शौचं तन्मे ब्रूहि पितामह २४ श्रीशुभ उवाच ब्रह्मचर्यात्परतातमधुमांसस्य वर्जनम् मर्यादायां स्थितो धर्मः शम-
श्र्वेवास्थं लक्षणम् २५ युधिष्ठिर उवाच कस्मिन्काले चरेद्धर्मकस्मिन्कालेथेमाचरेत् कस्मिन्काले सुरवीचस्या तन्मे ब्रूहि पितामह २६
श्रीशुभ उवाच कल्पमर्थं निषेवेत ततो धर्ममनंतरम् पश्चात्कामनिषेवेत न च गच्छेत्प्रसंगिताम् २७ ब्राह्मणाश्र्वेव मन्ये तं गुरुं श्वाप्यभिपू-
जयेत् सर्वभूतानुलोमश्च मृदुशीलः प्रियंवदः २८

२१ मेदानां सविंशंभुक्ते इति संबन्धः मेदानां गोमहिष्यादीनां मृतानां मांसमश्रंतः पुल्क-

साः ये ब्राह्मणादीन पितृभाकदेवहिंसन्ति अंतैवसायिनश्चर्मकारादयः कृतमकृतं वा परकीयं पापं कर्म ये प्रकाशयन्ति ब्राह्मणादयोपिते मेदादिनुत्याएवेति तेषाम-
पीतिपदार्थः २२ वैश्वदेवं तत्संबन्धिनं हतकारं ब्रह्मचारिणे इति संन्यासिनोप्युपलक्षणम् यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान् स्वाभिनावुभा विनिष्कृतेः अशुभानिति-
च्छेदः २३ परश्रेष्ठं २४ शमः विषयेभ्य इन्द्रियाणानि वृत्तिरेतदेव श्रेष्ठतरं शौचं धर्मस्य लक्षणं मर्यादांतं गतिम् २५ कल्पपूर्वाण्ये २६ २७ २८ २९ ३०

२८ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ षड्व्यः अनुपदोक्तेः मधुमांसवर्जनमर्यादापालनशौचेः सहाध्ययनयागदानेभ्यः तान्यनुष्ठातुं प्रवृत्तरत्यर्थः
 ३६ ३७ ३८ नशोच्यतिप्रतिपादयन् ३९ द्विजोत्तमः निर्दोषः गृतेपूर्वोक्तागुणाश्चतत्रयदिलभ्यतेतर्हितारयेतेतिकिमु ४० निशम्यजात्सार्दृशपात्रप्राप्तौ
 समीपस्थस्याल्पगुणस्यातिक्रमेपिदोषोनास्तीतिभावः ४१ इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिटीकायांद्वाविंशोऽध्यायः २२ ४२ श्राद्धनिकालादौ

अधिकारेयदन्तंयच्चराजसुपेशुनम गुरोश्चालीककरणतुल्यतुद्ब्रह्महत्याया २९ प्रहरेन्नचरेद्रेषुनहन्याद्गांतथैवच ऋणहत्यासमं चे
 वउभययोनिषेवते ३० नाग्निपरित्यजेज्जातुनचवेदानपरित्यजेत् नचब्राह्मणमाक्रोशेत्समंतत्ब्रह्महत्याया ३१ युधिष्ठिरउवाच
 कीदृशाःसाधवोविप्राःकेभ्योदत्तमहाफलम् कीदृशानांचभोक्तव्यंतन्मेब्रूहिपितृमह ३२ श्रीधरउवाच अक्रोधनाधमपराःसुन्य
 नित्याहमेरताः जट्टशाःसाधवोविप्रास्तेभ्योदत्तमहाफलम् ३३ अमानिनःसर्वसहाहृदार्याधिजितेद्रियाः सर्वभूतहितमित्रास्तेभ्योद
 त्तमहाफलम् ३४ अलुब्धाःशुचयोवेद्यान्हीमंतःसत्यवादिनः स्वकर्मनिरतायेचतेभ्योदत्तमहाफलम् ३५ सांगांश्चचतुरोवेदानधीते
 योद्विजर्षभः षड्व्यःप्रवृत्तःकर्मभ्यस्तपात्रमृषयोविदुः ३६ येत्वेवंपुणजातीयास्तेभ्योदत्तमहाफलम् सहस्रगुणमाप्तौतिगुणाहायप्र
 दायकः ३७ प्रजाश्रुताभ्यावृत्तेनशीलेनूचसमन्वितः तारयेत्कुलसर्वमेकोपीहद्विजर्षभः ३८ गामश्ववित्तमन्नवातद्विधेप्रतिपादये
 त् इव्याणिचान्यानितथा प्रेत्यभावेनशोचति ३९ तारयेत्कुलसर्वमेकोपीहद्विजोत्तमः किमगपुनरैवेतेतस्मान्पात्रसमाचरेत् ४०
 निशम्यचगुणोपेतब्राह्मणसाधुसमतं दूरादानाय्यसत्कृत्यसंवतश्चापिपूजयेत् ४१ इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदान-
 धमेबहुप्राप्तिकेद्वाविंशोऽध्यायः २२ युधिष्ठिरउवाच श्राद्धकालेचदेवेचपित्र्येपित्रिपितामह इच्छामीहत्वयारव्यातविहितय-
 क्षुरर्षिभिः १ श्रीधरउवाच देवंपूर्वाण्हिककुर्यादपराणहेतुपेत्तकम् मंगलाचारसंपन्नःकृतशौचःप्रयत्नवान् २ मनुष्याणांतु
 मुध्यान्हेप्रदद्यादुपपत्तिभिः कालहीनतुयद्दानतभागरक्षसांविदुः ३ लघितंचावर्त्तदंचकलिपूर्वचयत्कृतम् रजस्वलाभिर्दृष्टचतमो
 गरक्षसांविदुः ४ अवद्युष्टचयद्भुक्तमव्रतेनचभारत परामृष्टशुनाचैवतभागरक्षसांविदुः दुरात्मनाचयद्भुक्तमभागरक्षसांविदुः
 ५ केशकीटावपतितंक्षुतंशकभिरवोक्षितम् रुदितंचावधूतंचभागर्त्तरक्षसांविदुः ६ निरोकारेणयद्भुक्तंशस्त्रेणचभारत दुरात्मना
 चयद्भुक्तमभागरक्षसांविदुः ७ परोच्छिष्टचयद्भुक्तपरिशुक्तंचयद्भवेत् देवैपित्येचसततंतभागरक्षसांविदुः ८

विहितविशेषमितिशेषः १

२ उपपत्तिभिः आदसदिभिर्युक्तः सन् ३ ४. ५ क्षुतंक्षतेनदूषितं ६ निरोकारेणअनंज्ज्ञातेनशूद्रेणवा ७ परिशुक्तं देवातिथिपितृबान्कटादीनवर्जयित्वा

सुक्तत्वेनेववा ८ ९

९. आज्याहुतिपात्राभिधारणं विना १० विसर्गस्य ब्राह्मणेदानस्य पात्रमूले ११ पतिवाः महापातकेन जातिबहिर्भूताः केतनं निमंत्रणम् १२ श्वित्राश्वेतकुक्षी कुक्षीमंडल
 कुक्षी यक्ष्महतोमहारोगी अपस्मारीग्रहग्रस्तः १३ देवलकादेवार्चनवृत्तिजोविनः वृथानियमंधारिणोदंभवतः १४ पूवकाः कूर्दनपराः कथकाः वृथालापिनः योधकाः
 मह्यः १५ वृषलानां शूद्राणां होतारो याजकाः वृषलशिष्याः शूद्रदासाः १६ अनुयोक्ताभृतकाश्चापकः अनुयुक्तः भृतकाध्येता १७ वर्णावरपरिग्रहः शूद्रापतिः
 १८ अनग्नयः श्रौतस्मार्तकर्मरहिताः ये वापेताः स्वकर्मभ्यः स्तेनास्ते परिकीर्त्तितः कर्मणां देहदोषैश्च योनितश्चैव कुत्सिताः पतितास्तास्विजानीयान्महापातकेन
 श्वये इति स्तेनपतिनो यमोक्तौ वाग्राह्यौ १९ गणपूर्वाभारतः पुत्रिकापूर्वपुत्राः अस्यासुत्पन्नः पुत्रो मदीय इति नियमेन यादीयते तस्यां च योजातः सपुत्रिकापूर्वपु-

मंत्रहीनं क्रियाहीनं यच्छ्राद्धं परिविश्यते त्रिभिर्वर्णैर्नृश्रेष्ठतं भागं रक्षसां विदुः ९ आज्याहुतिं विना चैव यत्किंचित्परिविश्यते दुराचारे श्व
 यद्भुक्तं भागं रक्षसां विदुः १० ये भागं रक्षसां प्राप्तास्तु उक्ताभरतर्षभ अत ऊर्ध्वं विसर्गस्य परीक्षां ब्राह्मणे शृणु ११ यावतः पतिता वि-
 प्राजडो न्यक्तास्तथैव च देवेषु यथापि त्र्येवारां जन्नाहंति केतनम् १२ श्वित्रो क्लीबश्च कुक्षी च तथा यक्ष्महतश्च यः अपस्मारी च यश्चाधारा
 जन्नाहंति केतनम् १३ चिकित्सका देवलका वृथानियमधारिणः सोमविक्रयिणश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १४ गायनानर्त्तकाश्चैव पूव
 कां वादकास्तथा कथका योधकाश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १५ होतारो वृषलानां च वृषलाध्यापकास्तथा तथा वृषलशिष्याश्च राजन्ना
 हंति केतनम् १६ अनुयोक्ता च यो विप्रो अनुयुक्तश्च भारत नाहंति स्तावपि शूद्रब्रह्मविक्रयिणीहितो १७ अग्रणीयः कृतपूर्वं वर्णावरप-
 रिग्रहः ब्राह्मणः सर्वविद्योपिराजन्नाहंति केतनम् १८ अनग्नयश्च ते विप्रामृतनिर्यातकाश्च स्तेनाश्च पतिताश्चैव राजन्नाहंति केतनम्
 १९ अपरिज्ञातपूर्वाश्च गणपूर्वाश्च भारत पुत्रिकापूर्वपुत्राश्च शूद्रैर्नाहंति केतनम् २० ऋणकत्तोर्यो राजन्यश्च वाधुषिको नरः प्राणिवि-
 क्रयवृत्तिश्च राजन्नाहंति केतनम् २१ स्त्रीपूर्वाः कांडपृष्ठाश्च यावतो भरतर्षभ अजपा ब्राह्मणाश्चैव शूद्रैर्नाहंति केतनम् २२ शूद्रैर्देवै च नि-
 र्दिष्टो ब्राह्मणो भरतर्षभ दातुः मत्पिहीतुश्च शृणुष्वानुग्रहं पुनः २३ चीर्णव्रतागुणैर्युक्ता भवेयुर्येपि कर्पकाः सावित्रीज्ञाः क्रियावतस्ते राजन्के-
 तनक्षमाः २४

त्रः सपितृगोत्राद्गृहो मातृगोत्रोपजीवितान्निघः २० ऋणकत्तौ वृद्ध्यर्थं धनप्रयोक्ता कुसोदीनामा वार्धुषिकः समर्थं धान्यमादाय महर्षयः प्रयच्छति सर्वे वा-
 धुषिको नाम हव्यकव्यबहिष्कृतः इति स्मृतिप्रसिद्धः २१ स्त्रीपूर्वाः स्त्रीजिताः स्त्रीपण्योपजीविनो वा कांडपृष्ठे वैश्यापतिः कांडपृष्ठः सद्भिरेव निगद्यत इति यमेन
 व्याख्यातः अजपाः संध्यावदनहीनाः २२ अनुग्रहं निषिद्धानामपिकेनचिद्गुणो नाभ्यनुज्ञानम् २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

वणिजं वणिग्वृत्तिम् २५. २६ २७ उदितः आद्यः अस्तमितः दरिद्रः पूर्वाण्डेन्द्राभकाले आद्यः सद्यस्तस्यव्यये दरिद्रः एवं प्रातरन्नाभकालेऽस्तमितः मध्यान्देन्द्रा
 भेसति उदितः अल्पदोषो विद्वत्त्वादिविशेषगुणरहितः अदाता २८ अकल्ककः अदाभिकः अपापो वाऽकल्कः पापे च दंभे चेति कोशः अकल्पक इति पाठे स्वच्छया
 धर्माधर्मकल्पकः अतर्को भिक्षुकः सुश्रुतर्कपरः संसर्गे संगत्यर्हेर्गृहे ज्ञाते भेद्यवृत्तिः २९ कितयो धूर्तः ३० सर्वदेवतादिकं प्रतिथिरेवयस्यसर्वातिथिः ३१
 ब्रह्मवेदः क्लेश्यातर्दानभाषणेन मिथ्याशपथादिनाया ३२ अपवर्गे श्राद्धसमाप्ते द्वियमाण इति पाठे लज्जमानः युक्तं अस्तु स्वधेन्यादिवचनं गवानृते अनृतगोश
 पथस्य षपम् ३३ सोमस्य यो दर्शः आरण्यं मृगादिमांसं च यदा प्राप्नोत देव श्राद्धस्य काल ३४ स्वधोच्यतामिति प्रदात्रा उक्ते अस्तु स्वधेति ब्राह्मणो वदेत् एवमुत्तरं

क्षात्रधर्मो गमप्याजो केतयेत्कुलजडिजम् नत्वेव वणिजतात श्राद्धे च परिकल्पयेत् २५ अग्निहोत्रोच्यो विप्रो यामवासी च यो भवेत् अस्तेन
 श्रातिथिं ज्ञात्वा स राजन्केतनक्षमः २६ सावित्रीजपते यस्तु त्रिकालं भरतर्षभ भिक्षावृत्तिः क्रियावाश्रयसराजन्केतनक्षमः २७ उदितास्तमि
 तो अश्रुत्तये वास्तमितो दितः अहिंसाश्वाल्पदोषश्च सराजन्केतनक्षमः २८ अकल्कको स्वतः कश्च ब्राह्मणो भरतर्षभ संसर्गे भेद्यवृत्तिश्च
 सराजन्केतनक्षमः २९ अव्रती कितवः स्तेनः प्राणिविक्रयिको वणिक् पश्चाच्च पीतयान्सोमं सराजन्केतनक्षमः ३० अर्जयित्वा धनपूर्वदा
 रूणोरपि कर्मभिः भवेत्सर्वातिथिं पश्चात्सराजन्केतनक्षमः ३१ ब्रह्मविक्रयनिर्दिष्टं स्त्रियाय चार्जितं धनम् अदेयं पितृविप्रेभ्यो यच्च क्ले
 व्यादुपार्जितम् ३२ क्रियमाणे पवर्गे च यो द्विजो भरतर्षभ नव्याहरतियद्युक्ततस्याधर्मो गवानृतम् ३३ श्राद्धस्य ब्राह्मणः कालः प्राप्त
 दाधिघृततया सोमस्य यमांसं च यदा रण्यं युधिष्ठिर ३४ श्राद्धापवर्गे विप्रस्य स्वधे वे मुदिता भवेत् क्षत्रियस्यापियो ब्रूयात्पीयतापि
 तरस्त्विति ३५ अपवर्गो तु वैश्यस्य श्राद्धकर्मणि भारत अक्षय्यमभिधातव्यं स्वस्ति शूद्रस्य भारत ३६ पुण्याहवाचनं देवं ब्राह्मणस्य विधी
 यते गतबेवजिरोकारं क्षत्रियस्य विधीयते ३७ वैश्यस्य देवैवक्तव्यं प्रीयतां देवता इति कर्मणा मानुषैर्गणविधिपूर्वकृतं शृणु ३८ जातक
 मादिकाः सर्वाश्चिपुवर्गेषु भारत ब्रह्मक्षत्रे हिमंत्रोक्ता वैश्यस्य च युधिष्ठिर ३९ विप्रस्य रशनामो जीमोर्वा राजन्यगामिनी बाल्वजीन्धेव
 वैश्यस्य धर्मो षयुधिष्ठिर

नत्र मुदिता प्रीतिकर्णपितृणामित्यथात् ३५ ३६ पुण्येति पुण्याहं भवतो ब्रुवन्ति तियजमानेन प्रोक्ते ३७ पुण्याहमस्मि
 ति ब्राह्मणाः ब्रूयुः देवं सांकारं ३७ देवो ओंकारस्त्विति प्रीयतां देवता पुण्याहमस्मिति प्रतिवदेदित्यर्थः कृतक्रिया अनुष्ठानक्रममितियावत् वैश्यस्य च मंत्रोक्ता इ
 त्यनुषंगः ३८ ३९ रशनामेरवता मोर्जा मृजमयी मोर्वा धनुर्ज्या बाल्वजी बन्धुजसृणा विशेषस्तन्मयी ४० ४१ ४२ ४३ ४४

धर्मोदानुःअधर्मःप्रतिगृहीतुरितिनाबुभौशृणु तत्राधर्ममेवसामान्यतआह ब्राह्मणस्येति ांककार्षापणार्थेअनृतचक्रुर्ब्राह्मणस्ययावानधर्मोभवतिसएवचतुर्गुणःक्ष
त्रियस्याष्टगुणोःवैश्यस्यतावन्नात्रार्थेभवतीत्यर्थः स्मार्द्धश्लोकः ४१ नैतिय पूर्वस्यनिमंत्रयितुरशनातिसज्यायान् परस्याधननयवीयान् तत्रब्राह्मणेनकेतितः सन्
यदियवीयान्भक्तेर्हिद्विथापशहिंसायाःपूर्णपापप्राप्तुयात् क्षत्रियादिनाकेतितःसन्यदियवीयान्स्वत्तर्हिद्विथापशहिंसायाअर्द्धपापप्राप्तुयादिनिश्लोकद्वयार्थः
४२ ४३ ४४ आशौचःजननमरणाशौचवान् ४५अर्थिनप्रयोजनेनतीर्थयात्राव्यपदेशेनजीविकाद्यर्थीयोधनंलिप्सेत्तयोवाकर्म्मार्थमेभिक्षादेहीत्यामंत्रयति-
दानारम्भिसुरवीक्षोतितस्यापिअनृतंगवामृतमेवस्मृतम् ४६ वेदव्रतचारित्रचयेषांनस्तिनेयेनमंत्रवत्मंत्रयुक्तयथास्यात्तथाश्राद्धेपरिविश्यतेतस्य ४७ ४८

दानुःप्रतिगृहीतुश्चधर्माधर्माविमोशृणु ब्राह्मणस्यानृतेधर्मःप्रोक्तःपातकसंज्ञितः चतुर्गुणःक्षत्रियस्यवैश्यस्याष्टगुणःस्मृतः ४१ नान्य
त्रब्राह्मणोऽश्रीयात्पूर्वविप्रेणकेतितः यवीयान्पशहिंसायांतुल्यधर्मोभवत्साहि ४२ तथाराजन्यवैश्याभ्यायद्यश्रीयात्तुकेतितः यवीयान्
पशहिंसायाप्रागाद्धसमवानुयात् ४३ देवंवाप्यथवापिच्ययाश्रीयाद्ब्राह्मणादिषु अस्नातोब्राह्मणोराजस्तस्याधर्मो गवानृतम् ४४ आ
शौचोब्राह्मणोराजन्योश्रीयाद्ब्राह्मणादिषु ज्ञानपूर्वमथोत्तोभात्तस्याधर्मो गवानृतम् ४५ अर्थेनान्येनयोऽलिप्सेत्कर्म्मार्थंचैवभारत आमं
त्रयतिराजेद्र तस्याधर्मो नृतंस्मृतम् ४६ अवेदव्रतचारित्रास्त्रिभिर्वृणोयुधिष्ठिर मंत्रवत्परिविश्यतेतस्याधर्मो गवानृतम् ४७ युधिष्ठि
रउवाच पिच्यवाप्यथवादेवंदीयतेयत्पितामह गतदिच्छाम्यहज्जातुदत्तकेषुमहाफलम् ४८ भीष्मउवाच येषांदाराःप्रतीक्षन्ते
सुवृष्टिमिवकर्षकाः उच्छेषपरिशेषंहितान्मोजययुधिष्ठिर ४९ चारित्रनिरुत्तराजन्येकृशाःकृशवृत्तयः अर्थिनश्चोपगच्छन्तितेषुदत्त
महाफलम् ५० तद्भक्तास्तद्गृहाराजस्तद्बलास्तदपाश्रयाः अर्थिनश्चभवत्यर्थेतेषुदत्तमहाफलम् ५१ तस्करेभ्यःपरिभ्यावायेभ्रयात्तायु
धिष्ठिर अर्थिनोभोक्तुमिच्छन्तितेषुदत्तमहाफलम् ५२ अकल्ककस्यविप्रस्य रोक्ष्यात्करकृतात्मनः बटवोयस्यभिक्षन्तितेभ्योदत्तमहाफ
लम् ५३ त्वत्स्वाहृतदाराश्चयेविप्रादेशसंप्लवे अर्थार्थमभिगच्छन्तितेभ्योदत्तमहाफलम् ५४

भोजनपात्रेऽवाशिष्टमुच्छेषःनेनसहितंपरिशेषंस्थाल्या

मयशिष्टंप्रतीक्षन्ते येषांपाकफर्णासमेवधान्यादिकमस्तिनकुसूलादीतान्भोजय ४९ ५० तद्भक्ताचारित्रमेवभक्तोऽन्ततद्दृज्जीवनंयेषांते तद्गृहाःतदेवगृहेऽत्र
दौयेषांते बलद्गृहलोकेदोषाभिभवसामर्थ्य अपाश्रयःपरलोकगमनालंबनम् अर्थप्रयोजनेसत्येवार्थिनोभवतिनसंग्रहार्थ ५१ ५२ रोक्ष्यात्तदारिद्र्यात् क
रकृतःआत्मेवात्मान्जीवनमन्न हस्तेगृहीतान्नस्यबटवःसुधात्ताःमन्ददेहिमन्ददे हीतियाचंतेतेभ्योऽतिदरिद्रेभ्यः ५३ कृतेतिपाठेपिकृतहिंसितदूरीकृतहृतमित्येवार्थः

५५ चः पादपूरणार्थः पारवडानासमयो मर्यादायेषु धर्मेषु चित्तव्रतानाः अत्यन्तततो दूरीस्थिताः ५६ भुक्तान्मेव स्पृहयन्ति न स्वादं अतएव न चतुर्थी स्वादु-
 त्वेनानीप्सितत्वात् न्नस्य किंतु गर्ता पूरणं यथा कथंचित्कर्तव्यं तत्र स्वयमेवैश्वरेण कर्तव्यमित्याशयवन्त इत्यर्थः ५७ ५८ ५९ अभयार्थं भयनिवृत्तिरूपं प्रयो-
 जनम् ६० अभिमर्षिणो जासः प्रयोक्तारः द्वर्षमिमर्षिणो दूताः ६१ परेषां दोषस्येति शेषः ६२ ६३ ६४ आशयाच्छेदमित्येकदेशानुषंगः कुर्वतीति शेषः
 ६५ सूचकाभ्राजगामिपैश्च न्यवादिनः सेतुः आर्यमर्यादा ६६ पम्बडाः वेदविरोधिनः शाक्यादयः दूषकाः सनां निंदकाः समयानां धर्मसंकेतानां प्रत्यवसिताः

व्रतिनो नियमस्थाश्च ये विप्राः श्रुतसम्भवाः तत्समाप्त्यर्थमिच्छन्ति तेभ्यो दत्तं महाफलम् ५५ अत्युत्पन्नाश्च धर्मेषु पारवंडसमयेषु च कृ-
 शप्राणाः कृशधनास्तेभ्यो दत्तं महाफलम् ५६ कृतसर्वस्वहरणानि द्वेषाः प्रभविष्णुभिः स्पृहयन्ति च भुक्तान्तेषु दत्तं महाफलम् ५७
 तपस्विनस्तपोमिक्षास्तेषां भैक्षचराश्चैव अर्थिनः किंचदिच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५८ महाफलविधिदाने श्रुतस्ते भरतर्षभ निरययनग-
 च्छन्ति स्वर्गं चैव हितच्छृणु ५९ गुर्वर्थमभयार्थं वा वर्जयित्वा युधिष्ठिर येनूतं कथयन्ति स्यते वै निरयगामिनः ६० परदारामिहर्तारः पर-
 दारामिमर्षिणः परदारप्रयोक्तारस्ते वै निरयगामिनः ६१ ये परस्वापहर्तारः परस्वानाचनाशकाः सूचकाश्च परेषां ये ते वै निरयगामिनः
 ६२ प्रपाणांच सभानांच संक्रमाणांच भारत अगाराणांच भेत्तारो नृणानिरयगामिनः ६३ अनाथा प्रमदा बाला वृद्धा भिता तपस्विनीम्
 वंचयन्ति नरा ये च ते वै निरयगामिनः ६४ वृत्तिच्छेदं गृहच्छेदं दारच्छेदं च भारत मित्रच्छेदं तथा शयास्ते वै निरयगामिनः ६५ सूचकाः
 सेतुभेत्तारः परवृत्त्युपजीवकाः अकृतज्ञाश्च मित्राणां ते वै निरयगामिनः ६६ पारवंडादूपकाश्चैव समयानांच दूषकाः ये प्रत्यवसिताश्चै-
 व ते वै निरयगामिनः ६७ विषमव्यवहाराश्च विषयाश्चैव वृद्धिषु लाभेषु विषमाश्चैव ते वै निरयगामिनः ६८ दूतसंयवहाराश्च नि-
 ष्यरीक्षाश्च मानवाः प्राणिहिंसाप्रवृत्ताश्च ते वै निरयगामिनः ६९ कृताशकृतनिर्देशकृतभक्तकृतश्रमम् भेदेभ्यो व्यपकर्षयन्ति ते वै-
 निरयगामिनः ७० पर्यश्रन्ति च ये दारानग्निभृत्यातिथीस्तथा उत्सन्नपितृदेवज्यास्ते वै निरयगामिनः ७१ वेदविक्रयिणश्चैव वेदानांचैव दूष-
 काः वेदानालेखकाश्चैव ते वै निरयगामिनः ७२ चासुराश्च स्यवात्याश्च श्रुतिवात्याश्च ये नराः विकर्मभिश्च जीवन्ति ते वै निरयगामिनः ७३

आकूटप्रतिज्ञाः ६७ विषमाः जनविरोधिनो व्यवहारादयोऽप्येवान्ते ६८ ६९ कृताशदासमाश्नवा निदंशानुभ्यमिदं दास्यामीति प्रतिज्ञा साकृतायस्येदृति समासः
 प्रकृतेतनम् व्यपकर्षयन्ति पत्युः सकाशाद्दूरीकुर्वन्ति ७० पर्यश्रन्ति परित्यज्याश्रन्ति ७१ ७२ विकर्मभिः स्वस्यनिषिद्धैः कर्मभिः ७३ ७४ ७५ ७६ ७७

केशाश्यामरकंबलादयः ७४ अंतरंयाति अंतगयाभवन्ति ७५ कर्तारः शस्त्रशल्यादीनां ७६ ७७ ७८ अप्राप्त अदातः प्राप्तं च संसंजमे इति मेदिनी पशुनां
युगेन गौणया अं उमर्दनेन वा बन्धवीर्ययोर्नाशका अप्राप्तदमकाः ७९ ८० ८१ ८२ ८३ सर्वधितिये ब्राह्मणातिक्रमन कुर्वन्ति ते स्वर्गगामिन इत्यर्थः ८४

केशविक्रयिकाराजन्विविक्रयिकाश्च ये क्षीरविक्रयिकाश्चेव ते वै निरयगामिनः ७४ ब्राह्मणानां गवांचेव कन्यानां च युधिष्ठिर अंतरंया-
तिक्रयेषु ते वै निरयगामिनः ७५ शस्त्रविक्रयिकाश्चेव कर्तारश्च युधिष्ठिर शल्यानां धनुषांचेव ते वै निरयगामिनः ७६ शिन्दाभिः गोकभिर्वा
पिश्वभैर्वा भरतर्षभ ये मार्गमनुरुधन्ति ते वै निरयगामिनः ७७ उपाध्यायाश्च भृत्याश्च भक्त्याश्च भरतर्षभ ये त्यजन्त्यविकारास्त्रींस्तै वै निरयगा
मिनः ७८ अप्राप्तदमकाश्चेव नासानां वेधकाश्च ये बंधकश्च पशूनां ये ते वै निरयगामिनः ७९ अगीप्तारश्च राजानो बलिषद्भागतस्कराः स
मर्थाश्चाप्यदातारस्ते वै निरयगामिनः ८० क्षांतान् दातांस्तथा प्राजान् दार्घकालं सहोषितान् त्यजन्ति कृतकृत्या ये ते वै निरयगामिनः ८१
बालां वामथ वृद्धानां दासानांचेव ये नराः अदत्ताभक्षयत्प्रेते वै निरयगामिनः ८२ एते पूर्वविनिर्दिष्टाः प्रोक्तानिरयगामिनः प्रागिनः स्वर्ग
लोकस्य वक्ष्यामि भरतर्षभ ८३ सर्वेषु वतु कार्येषु देवेषु भारते इति पुत्रान् पशून् कृत्वा ब्राह्मणातिक्रमः कृतः ८४ दानेन तपसांचेव
सत्येन च युधिष्ठिर ये धर्ममनुवर्तन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ८५ शुश्रूषामिस्तपोभिश्च विद्यामादाय भारत ये प्रतिग्रहनिःस्नेहास्ते नराः स्व
र्गगामिनः ८६ भयात्यापात्तथा बाधात् दारिद्र्या द्याधिधर्षणात् यत्कृते प्रतिबुध्यन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ८७ क्षमावंतश्च धीराश्च धर्मका
र्येषु चोत्थिताः मंगलाचारसंपन्नाः पुरुषाः स्वर्गगामिनः ८८ निवृत्ता मधुर्मांसभ्यः परदारभ्य एव च निवृत्ताश्चेव मद्येभ्यस्ते नराः स्वर्गगा
मिनः ८९ आश्रमाणां च कर्तारः कुलानांचेव भारत देशानां नागराणां च ते नराः स्वर्गगामिनः ९० वस्त्राभरणदातारो भक्तपानान्नदास्त-
था कुटुंबानां च दातारः पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९१ सर्वहिंसानिवृत्ताश्च नराः सर्वसहाय्ये सर्वस्याश्रयभृताश्च ते नराः स्वर्गगामिनः ९२
मातरपिनरंचेव शश्रूषन्ति जितेन्द्रियाः भ्रातृणांचेव सस्नेहास्ते नराः स्वर्गगामिनः ९३ आढ्याश्च बलवंतश्च योवनस्थाश्च भारत ये वै जि
तेन्द्रियाधीरास्ते नराः स्वर्गगामिनः ९४ अपराधेषु सस्नेहामृदुवो मृदुवत्सलाः आराधनसुरवाश्चापि पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९५ सहस्र
परिवेष्टारस्तथैव सहस्रदाः त्रातारश्च सहस्राणां ते नराः स्वर्गगामिनः ९६ सुवर्णस्य च दातारो गवांचभरतर्षभ यानानां वाहनानां च-
ते नराः स्वर्गगामिनः ९७ वैवाहिकानां द्रव्याणां प्रेष्याणां च युधिष्ठिर दातारो वाससांचेव ते नराः स्वर्गगामिनः ९८

८५ ८६ आबाधात् संकटात् ८७ ८८

मधुक्षौद्रं ८९ कर्तारः पालनकर्तारः ९० कुटुंबानां दातारः ९१ ९२ ९३ ९४ आराधनेन इतरान् सुरवायति तं तथा ९५ ९६ ९७ द्रव्याणां वध्यलंकारादीनां प्रेष्याणां दासीदासानां

१२ १०० १ २ दानस्य प्रत्यर्पणस्य दानं चासौ धर्मश्चेति शोभको धर्मो क्लृप्तत्वमार्थं अमुत्रार्थं परन्वोक फलम् ३ इति श्री महाभारते आनुशासनिके पर्वणि
 शीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः २३ इदमेव इति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ इति श्री महाभारते आनुशासनिके पर्वणि टी

विहाराय सथो दानं कूपरामसभाप्रपाः व प्राणांचैव कर्तारस्तेनराः स्वर्गगामिनः १० निवेशनानां क्षेत्राणां वसतीनां च भारत दातारः प्रा-
 धितानां च तेनराः स्वर्गगामिनः ३०० रसानां चाथर्वाजानां धान्यानां च युधिष्ठिर स्वयमुत्पाद्य दातारः पुरुषाः स्वर्गगामिनः १ यस्मिंस्तस्मि
 च कुले जातवद्गुणाः शतायुषः सानुक्रोशाजितक्रोधाः पुरुषाः स्वर्गगामिनः २ एतदुक्तममुत्रार्थं देवपित्र्यं च भारत दानधर्मं च दानस्य य
 त्पूर्वमृषिभिः कृतम् १०३ इति श्री महाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मस्वर्गनरकवर्णनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः २३ युधिष्ठिर उ
 वाच इदमेव स्वताराजनवक्तुमहसि भारत अहिसयित्वापिकथं ब्रह्महत्याविधीयते १ श्रीशुभ उवाच व्यासमामत्र्यराजं द्रुपुण्य
 स्पृष्टवानहम् तत्ते हंसप्रयक्ष्यामि तदिहैकमनाः शृणु २ चतुर्यस्त्ववसिष्ठस्य तत्त्वमारव्याहिमे मुने अहिसयित्वाकेनेह ब्रह्महत्याविधीयते
 ३ इति पृष्टीमयाराजन् पराशरशरीरजः अब्रवीन्निपुणो धर्मनिःसंशयमनुत्तमम् ४ ब्राह्मणेभ्यः माह्वयभिक्षार्यैः गुणवृत्तिनम् ब्रूयात्-
 नास्तीति यः पश्चात्त विद्यात् ब्रह्मघातिनम् ५ मध्यस्थस्येह विप्रस्य यो नूतानस्य भारत वृत्तिहरति दुर्बुद्धिस्त विद्यात् ब्रह्मघातिनम् ६
 गोकुलम्यत्पार्श्वस्य जन्त्रार्थैः सुधाधिप उत्पादयति यो विघ्नत विद्यात् ब्रह्मघातिनम् ७ यः प्रवृत्ताश्च तिसस्य कशास्त्रवा मुनिभिः कृतम्
 दूषयत्यनभिज्ञायत विद्यात् ब्रह्मघातिनम् ८ आत्मजां रूपसंपन्नामहतीं सृष्टेश्वरे न प्रयच्छति यः कन्यात विद्यात् ब्रह्मघातिनम् ९
 अधर्मनिरसोऽसूदोमिथ्यायोर्बहिजातिषु दद्यान्मर्मातिगशोकत विद्यात् ब्रह्मघातिनम् १० चक्षुषा विप्रहीनस्य परगुलस्य जटस्य वा ह
 रेत्यो वेसुर्वस्वत विद्यात् ब्रह्मघातिनम् ११ आश्रमे वा वने वा पिग्रामे वा यदि वा पुरे अग्निं ससुन्मुजेत् सो हात्त विद्यात् ब्रह्मघातिनम्
 १२ इति श्री महाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मब्रह्मघ्नकथने चतुर्विंशोऽध्यायः २४ युधिष्ठिर उवाच तीर्थानां दर्शनश्रेयः
 स्नानं च भरतर्षभ श्रवणं च महाप्राज्ञश्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १ पृथिव्या र्थानि तीर्थानि पुण्यानि भरतर्षभ वक्तुमहसि मेतानि श्रोतामिनि
 यंत प्रभो २ श्रीशुभ उवाच इदमग्निं सा प्रोक्त तीर्थवंशं महाद्युते श्रोतुमहसि भद्रते प्राप्यसे धर्ममुत्तमम् ३ तपोवनगतं विप्रसभिग
 म्य महासुनिम् प्रयच्छागिरसंधीरगोतसः सशितव्रतः ४

कायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ७ तीर्थानामित्यध्यायस्य तात्पर्यं दरिद्राणां
 दातव्यं धर्मसाधनं तीर्थानां दान्यन्नास्तीति श्रोतुमिच्छामि तीर्थानां न्यर्थात् १ २ तीर्थवंशं तीर्थसंघम् ३ ४ ७ ७ ७ ७ ७

तीर्थेभ्यः तीर्थान्युद्दिश्य पावनानिनवेति धर्मसंशयोस्ति ५ प्रेत्यभावे जन्मान्तरे ६ मुनिवत् भवेत् मुनीनां गतिं लभेतेत्यर्थः ७ नदसिंधुम् ८ १० ११
 १२ गंगा द्वारादयोः ब्रह्मगिरेगोदावर्यनुगता एवयात्याः प्रागीरथी महात्म्यस्य अद्ये स्वातंत्र्येण वर्ण्यमानत्वात् १३ १४ त्रिःस्थाने स्वर्गमृत्युपाताले १५

अस्ति मे भगवन्काश्चितीर्थेभ्यो धर्मसंशयः तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि तन्नो शंसमहामुने ५ उपस्पृश्य फलं किं स्यात्तेषु तीर्थेषु वे मुने प्रेत्यभा
 वे महाप्राज्ञतद्यथास्ति तथावद ६ अंगिरा उवाच समाहं चंद्रभागां विवितस्तामूर्ध्नि मालिनीम् विगात्स्य वै निराहारो निर्मलः सुनिवद्भ-
 वेत् ७ काश्मीरमडलेन द्योयाः पतति महानदम् तानदीः सिंधुसासाद्य शीलवान् स्वर्गमाप्नुयात् ८ पुष्करं च प्रभासं च नैमिषं सागरोद-
 कम् देविकां मिद्रमार्गं च स्वर्णं बिंदुविगात्स्य च ९ विबोध्यते विमानस्थः सोऽप्यरो भिरभिष्टुतः हिरण्यं बिंदुं विक्षीभ्य प्रयतश्चाभिवाद्य च
 १० कुशेशं च देवत्वं धूयते तस्य किल्बिषम् इंद्रतोयां समासाद्य गंधमादनसूत्रिणो ११ करतोयां कुरंगं च त्रिरात्रोपोषितो नरः अश्व-
 मेधमवाप्नोति विगात्स्य प्रयतः शुचिः १२ गंगाद्वारे कुशावर्त्ते विल्कके नीलपर्वते तथा कनकले स्नात्वा धृतपाप्यादिव ब्रजेत् १३ अपां हृद्
 उपस्पृश्य वाजिमेधफलं लभेत् ब्रह्मचारी जितक्रोधः सत्यसधस्त्वहिसकः १४ यत्र प्रागीरथी गंगा पतती दिशमुत्तराम् महेश्वरस्य त्रिः-
 स्थाने यो नरस्त्वभिषिच्यते १५ एकमासं निराहारः सपश्यति हि देवताः सप्तगंगेत्रिगंगे च इंद्रमार्गे च तर्पयन् १६ सुधां वै लभते भोक्तुं
 यो जरो जायते पुनः महाश्रम उपस्पृश्य यो भिहोत्र परः शुचिः १७ एकमासं निराहारः सिद्धिमासेन स ब्रजेत् महाहृद् उपस्पृश्य भृगुतुंगे-
 त्वलोलुपः १८ त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा मुच्यते ब्रह्महत्या कन्याकूप उपस्पृश्य बलाकाया कृतोद्यमः १९ देवेषु लभते कीर्त्तियशसाच वि-
 राजते २० देविकाया उपस्पृश्य तथा सुंदरिकाहृदे अश्विन्यां रूपवर्चस्कं प्रेत्य वै लभते नरः २१ महागंगामुपस्पृश्य कृत्तिकागारके तथा
 पक्ष्मेकं निराहारः स्वर्गमाप्नोति निर्मलः २२ वैमानिक उपस्पृश्य किंकिणीकाश्रमे तथा निवासे प्सरसादिव्ये कामचारी महीयते २३ का-
 लिकाश्रममासाद्य विपाशायां कृतोदकः ब्रह्मचारी जितक्रोधस्त्रिरात्रं मुच्यते भवात् २४ आश्रमे कृत्तिकां तनु स्नात्वा यस्तर्प्ययेत् पितृन्
 तोषयित्वा ब्रह्मदेवं निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् २५ महापुरं उपस्पृश्य त्रिरात्रोपोषितः शतचिः त्रसानां स्थावराणां च द्विपदानां भयं त्यजेत् २६
 देवदारुवने स्नात्वा धृतपाप्या कृतोदकः देवलोकमवाप्नोति सप्तत्रात्रोषितः शतचिः २७ शरस्तंबे कुशस्तंबे द्रोणशर्मपदे तथा अपां प्र-
 पतनासे वीसे व्यते सोऽप्यरोगी २८ चित्रकूटे जनस्थाने तथा मंदाकिनीजले विगात्स्य वै निराहारी राजलक्ष्म्यानिषेच्यते २९

१६ १७ १८ १९ २० रूपवर्चसोः समाहारः रूपवर्चस्कम् वर्चस्तेजः २१ २२ २३ २४ २५ त्रसानां जंगमानाम् २६ २७ २८ २९ ७

अंतर्धानफलं गंधर्वादिभोगम् ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ गयायांगयांतर्गतेः श्मपृष्ठे प्रेतशि-
लायांगकां ब्रह्महत्यां व्यपोत्थानिरविंदे निश्चिते अविंदोः लाभो व्यत्रतस्मिन् सुखगंधहीने प्रेतपर्वते द्वितीयां ब्रह्महत्यां निरस्य कौंचपदाति सर्वेषां विष्णुपदा-

श्यामायाश्चाश्रमंगत्वा उषित्वा चाभिषिच्यते एकपक्षं निराहारस्त्वंतर्द्धानं फलं लभेत् ३० कौशिकीं तु समासाद्य वायुभक्षस्त्वलोलुपः ए-
कर्विशतिरात्रेण स्वर्गमारोहते नरः ३१ मत्तं गवाप्यायः स्नायादेकरात्रेण सिद्ध्यति विगाहति त्वनालंबमथ कवे सनातनम् ३२ नैमिषे स्व-
र्गतीर्थे च उपस्पृश्य जितेन्द्रियः फलं पुरुषमेधस्य लभेत्मासं कृतोदकः ३३ गंगां हृद उपस्पृश्य तथा चैवोत्पलावने अश्वमेधमवाप्नोति त-
त्र मासं कृतोदकः ३४ गंगायसु नयोस्तार्थे तथा कालं जले गिरी दशाश्वमेधमाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३५ षष्टिं हृद उपस्पृश्य चा-
न्नदानं द्विशिष्यते दशतीर्थसहस्राणि तिस्रः कोट्यस्तथा पराः ३६ समागच्छति माध्यातु प्रयागे भरतर्षभ माघमासं प्रयागे तु निय-
तः सुशितं व्रतः ३७ स्नात्वा तु भरतश्चेष्टनिर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् मरुद्गण उपस्पृश्य पितृणां माश्रमेषु चिः ३८ वैवस्वतस्य तीर्थे च तीर्थभृ-
तो भवेन्नरः तथा ब्रह्मतरोगत्वा भागी रथ्यां कृतोदकः ३९ एकमासं निराहारः सोमलोकमवाप्नुयात् ४० उत्पातके नरः स्नात्वा अष्टावक्र-
कृतोदकः द्वादशाहं निराहारो नरमेधफलं लभेत् ४१ अश्वपृष्ठे गयायांचनिरविंदे च पर्वते तृतीयां कौंचपदां च ब्रह्महत्यां विशुद्ध्या-
त् ४२ कल्लविक्रल उपस्पृश्य विद्याच्च बहूशो जलम् अग्नेः पुरे नरः स्नात्वा अग्नि कन्यापुरे वसेत् ४३ करवीरपुरे स्नात्वा विशालाया कृ-
तोदकः देवहृद उपस्पृश्य ब्रह्मभूतो विराजते ४४ पुंन्मावर्त्तनं दास्य महानं दुःखमेद्ये वै नन्दने सैव्यते दांतस्त्वप्सरोभिरहिंसकः ४५
उर्वशी कृत्तिकायोगे गत्वा चैव समाहितः लोहिते विधिवत् स्नात्वा पुंडरीकफलं लभेत् ४६ रामहृद उपस्पृश्य विपाशायां कृतोदकः द्वा-
दशाहं निराहारः कल्मषाद् द्विप्रमुच्यते ४७ महाहृद उपस्पृश्य शूद्धे न मनसानरः एकमासं निराहारो जभदग्निगतिलभेत् ४८ विंशे
प्रेताप्यचात्मानसत्यसंधस्त्वहिंसकः विनयात्तप आस्थाय मासं केन सिद्ध्यति ४९ नर्मदाया उपस्पृश्य तथा सूपारकोदके एकपक्षं
निराहारे राजपुत्रो विधीयते ५० जब्रुमार्गं त्रिभिर्मासैः सयतः सुसमाहितः अहोरात्रेण चैकेन सिद्धिं समधिगच्छति ५१ कौकामु-
खे विगात्प्राथगत्वा चांगुलिकाश्रमम् शाकभक्षश्चरवासाः कुमारी विंदते दशः ५२ वैवस्वतस्य सुदनसगच्छेत्कदाचन यस्य क-
न्याहृदे वासी देव लोकसगच्छति ५३ प्रभासेत्वेकरात्रेण अमाश्यासमाहितः सिध्यते तु महाबाहो यो नरो जायते नरः ५४

दीनामुपलक्षणं तेषु

तृतीयां ब्रह्महत्यां संहृद्वांगत्वाव विशुद्ध्यते इत्यनाशयित्वा पूतो भवति ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४

५० ५१ ५२ ५३ ५४

५२ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ शरीरमिति विधिपूर्वकं आन्वशाद्वादि कं कृता अनाशके अनशनव्रते कृते सति बुद्धिपूर्वकं अत्रैव शरीरमुत्स-
नेत् नो ब्रूरोगाद्यनभिभूतरयाप्येतत्परणविधीयते अधुवमिति वाक्यशेषात् इदं पितृदांतगस्य ज्ञात तत्त्वस्य शरीरधारणे प्रयोजनमपश्यत एव इतरेषां त्विह सर-
गरीगादिमहाभिमिते सत्ये वसहापातक प्रायश्चित्तार्थं वा उचितं नान्यथेति व्याख्यातं प्रागे व वनपर्वणि ६३ ६४ ६५ ६६ इदं तीर्थसेवनं मेध्ययज्ञफलप्रदं पुण्यपा-

उज्जानकउपस्पृश्यं आर्षिषेणस्य चाश्रमे पिंगायाश्चाश्रमे स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ५५ कुल्यायां ससुपस्पृश्यजह्याचे वा घमर्षणम् अश्रमे
धमवाप्नोति त्रिरात्रोपोषितो नरः ५६ पिंडारकउपस्पृश्यं करत्रोषितो नरः अग्निहोत्रमवाप्नोति प्रभातांशर्वरीशक्तिः ५७ तथा ब्रह्मसुरोग
त्वाधमारण्यापशोषितम् पुंडरीकमवाप्नोति उपस्पृश्य नरः शक्तिः ५८ मैनाके पर्वते स्नात्वा तथा संध्यामुपास्य च कामजित्वा च वैमासं सर्वय
ज्ञफलं लभेत् ५९ कालोदकं नदिकुंडं तथा चोत्तरमानसम् अभ्येत्य योजनशताद्गुणहावि प्रमुच्यते ६० नदीश्वरस्य मूर्तितु दृष्ट्वा मुच्ये
त्तकिल्बिषैः स्वर्गमार्गिनरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं सगच्छति ६१ विख्यातो हिमवान् पुण्यः शंकरश्च शुरो गिरिः आकरः सर्वरेत्नानासिद्धचार
णसेवितः ६२ शरीरमुत्सृजेत्तत्र विधिपूर्वमनाशके अध्रुवं जीवितं ज्ञात्वा यो वै वेदांतगो ह्रिजः ६३ अभ्यर्च्य देवतास्तत्र नमस्कृत्य मुनींस्त
था ततः सिद्धो दिवगच्छद्ब्रह्मलोकं सनातनम् ६४ कामेन्द्रो धंचलो मंच योजित्वा तीर्थमावसेत् न तेन किंचिन्न प्राप्तं तीर्थाभिगमनाद्भ
वेत् ६५ यान्यगम्यानि तीर्थानि दुर्गाणि विषमाणि च मनसा तानि गम्यानि सर्वतीर्थसमीक्षया ६६ इदं मेध्यमिदं पुण्यमिदं स्वर्ग्यमनुत्त
मम् इदं हस्यवेदानामाप्नुव्य पावनतथा ६७ इदं दद्यात्तीर्हिजातीनां साधोरात्महितस्य च सुहृदां च जपेत्कर्णेशिष्यस्यानुगतस्य च ६८
दत्तवान् गौतमस्य तदगिरा वै महातपाः अगिराः समनुजातः काश्यपे च धीमता ६९ महर्षिणां मिदं जप्यं पावनानां तथोत्तमम् जपश्चा
भ्युत्थितः शश्वन्निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ७० इदं यश्चापि शृणुयाद्ब्रह्मस्य त्वगिरो मतम् उत्तमे च कुले जन्म लभेज्जातीश्व सप्सरत् ७१
इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दशमोऽंशः अगिरसस्तीर्थयात्रायां पंचविंशोऽध्यायः २५ वैशंपायन उवाच बृहस्पति समं बु
ध्यात्समया ब्रह्मणः समम् पराक्रमेश क्रसमसादित्यं समतेजसम् १ गागेयमर्जुनेनाजोनिहतभूरितेजसम् १ अंतर्भिः सहितो न्यैश्व-
पर्यपृच्छद्युधिष्ठिरः २

पद्मं अतः गवरवर्ग्यं आप्लाच्यं आप्लवः स्नानमित्यर्थः आभाष्यमिति पाठे सहस्रदवाच्यं स्वार्थे ष्यङ् ६७ ६८ समनुजातः प्रार्थितः काश्यपे
न एतद्विज्ञातु कामेनेति शेषः ६९ ७० ७१ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां पंचविंशोऽध्यायः २५ ७१ बृहस्पतीति अध्यायः सर्वतीर्थश्रेष्ठांगं काश्यपितुं प्रवर्त्तते
इतो न्यत्तीर्थोत्तरनास्तीति स्पष्टयन् १ यदापृच्छत्तदेवाजमुगिति द्वितीयेन यत्तदोरध्याहारेणान्वयः यस्य प्रश्नमात्रेण सिद्धानां दर्शनं भवति किमु तद्दर्शनादिनेति

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ महाभाग्ययोगेश्वर्यस्वेचरत्नांतर्धानशक्त्यादिसिद्धिमत्वम् १६ १७
 देशाःभूमिभागाःजनपदाःमहाजननिवासस्थानानि आश्रमाः ऋषिस्थानानि १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ आश्रमादत्याकारस्यपूर्वस्तः

शयानवीरशयनेकालाकाक्षिणमच्युतम् आजग्मुभरक्येष्टंद्रुक्कामामहर्षयः ३ अत्रिर्वसिष्ठोयभृगुःपुलस्त्यःपुलहःऋतुः अंगिरागौत
 मोगस्त्यःसुमतिःसुयज्ञात्मवान् ४ विश्वामित्रःस्थूलगिराःसंबर्त्तःप्रमतिर्दमः बृहस्पत्युशनोव्यासाश्रवणःकाश्यपीध्रुवः ५ दुर्वासाज
 मदग्निश्चमांकडियेथगालवः ऋरहाजोथरेभ्यश्चयवक्रोतस्त्रितस्तथा ६ स्थूलाक्षःशबलाक्षश्चकण्वोमेधातिथिःऋशः नारदःपर्वत
 श्रेवसःधन्वाथेकतोद्विजः ७ नितंभृभुवनोधीम्यःशतानंदोऋतव्रणः जामदग्न्यस्तथाराघ्नःकवश्चेत्येवमादयः ८ समागतामहात्मानो
 भीष्माद्रुष्टमहर्षयः तेषामहात्मनांपूजासागतानांयुधिष्ठिरः ९ भ्रातृभिःसहितश्चक्रेययावदनुपूर्वशः तेषूजिताःसुरवासीनाःकथाश्च
 कुर्महर्षयः १० भ्राष्ट्राश्रिताःसुयधुरोःसर्वेद्रियमजोहराः भीष्मस्तेषांकथाश्चुत्पात्रुपीणाभाषितात्मनाम् ११ मैनेदिविष्टमात्मानतु
 ह्यापरमंयास्युतः ततस्तेभीष्मामच्यपांडवांश्चमहर्षयः १२ अंतर्धानगताःसर्वेसर्वेषामेवषश्यताम् तानृषीन्सुमहाभागानंतर्धानग-
 नानपि १३ पांडवास्तुष्टुवुःसर्वेप्रणेमुश्चमुहुर्मुहुः प्रसन्नमनसःसर्वेगांगेयंकुरुसत्तमम् १४ उपतस्थुर्यथोद्यंतमादित्यंमंत्रकोविदाः
 प्रभावात्तपसस्तेषामृषीणावीक्ष्यपांडवाः १५ प्रकाशतेदिशाःसर्वविस्मयंपरमंयशुः महाभाग्यंपरतेषामृषीणामनुचित्यते पांडवाः
 सहभीष्मोणकथांश्चक्रुस्तदाश्रयाः १६ येषांपायनउवाच कथंतेशिरसापादौस्पृष्ट्वाभीष्मस्यपांडवः धर्म्यधर्मसुतःप्रश्नपर्यपृच्छ
 तयुधिष्ठिरः १७ युधिष्ठिरउवाच केदेशाःकेजनपदाःआश्रमाःकेचपर्वताः प्रकृष्टाःपुण्यतःकाश्चज्ञेयानद्यःपितामह १८
 भीष्मउवाच अत्रायुदाहरतीममितिहासपुरातनम् शिलोच्छृत्तेःसंवादोसिद्धस्यत्रयुधिष्ठिर १९ इमाकश्चित्परिक्रम्यपृथिवींशो-
 लभूषणाम् असकृत्द्विपदांश्चैष्ठःश्रेष्ठस्यगृहमेधिनः २० शिलहृत्तेर्गृहंप्राप्तःसतेनविधिनाचिनः उवासरजनीतत्रसुमुखःसुखभागू-
 पिः २१ शिलहृत्तिस्तुयत्कृत्यप्रातस्तत्कृतवाच्छुचिः कृतकृत्यमुपातिष्ठत्सिद्धंममितिथितदा २२ तौसमेत्यमहात्मानौसुरवासीनौकथाः
 श्रुत्वाः चक्रतुर्वेदसंबद्धास्तच्छेषकृतलक्षणाः २३ शिलहृत्तिःकथातेतुसिद्धमामच्ययत्ततः प्रश्नपप्रच्छमेधावीयन्मात्परिपृच्छसि
 २४ शिलहृत्तिरुवाच केदेशाःकेजनपदाःकेश्रमाःकेचपर्वताः प्रकृष्टाःपुण्यतःकाश्चज्ञेयानद्यस्तदुच्यताम् २५ सिद्धुवाच
 तदेशास्तेजनपदास्तेश्रमस्तेचपर्वताः येषांभागीरथीगंगामध्येनेतिसरिद्वरा २६

परमार्थम् २५ तदेशादितिप्रकृष्टाःपुण्यतइतिअनुषंगः २६ ७

२७ गात्राणि अस्थानि न्यस्ताग्निगंगायाम् २८ २९ ३० व्युष्टिः पुण्यवृद्धिः व्युष्टिः फले समृद्धौ चेति मेदिनी ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७
 गद्यानिर्हार आहार निर्गमन मार्गस्तनो निर्मुक्तं वाक्केयव विकारस्तस्मात् वायवानादयि त्वात्च्छ हृदंतर्गतान्यवात् पक्त्वाभुं जानोयाव कव्रतीत्युच्यते ३८

तपसा ब्रह्मचर्येण च ज्ञेस्यागेन वा पुनः गतिं तानल भेज्जंतु र्गंगां संसेव्यां लभेत् २७ स्पृष्टानियेषां गंगेयैस्तोयैर्गात्राणि देहिनाम् न्य
 स्तानि न पुनस्तेषां ल्यामः स्वर्गाद्दिधीयते २८ सर्वाणियेषां गंगेयैस्तोयैः कार्याणि देहिनाम् गां त्यक्त्वा मानवा विप्रदिवितिष्ठति ते जनाः
 २९ पूर्ववयसि कर्माणि कृत्वा पापानिये नरः यश्चाद्गंगानिबेवंते ते प्रियात्पुत्रमां गतिम् ३० स्नातानां शक्तिभिस्तोयैर्गंगेयैः प्रयतात्मनाम्
 व्युष्टिर्भवति यापुंसानसा क्रतुशतैरपि ३१ यावदस्थिमनुष्यस्य गंगातोयेषु तिष्ठति तावद्दुर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ३२ अप
 हत्यनमस्तीव्रयथाभ्रातु दये रविः तथा पहत्यपाशान भ्रातिगंगाजलोक्षितः ३३ विसोमाद्बवशर्वयो विपुष्पास्तरयो यथा तद्दृष्टे शा-
 दिशश्चैव हीना गंगाजलेः शिवैः ३४ वर्णाश्रमायथासर्वे धर्मज्ञानविवर्जिता ऋतवश्च यथासोमास्तथा गंगां विनाजगत् ३५ यथाही
 नं नभोर्केण भूः शैलैः रवच वायुना तथा देशादिशश्चैव गंगा हीना जसंशयः ३६ त्रिषु लोकेषु ये केचित् प्राणिनः सर्व एव ते तर्प्यमाणाः परात्
 सिंयाति गंगाजलेः शक्रैः ३७ यस्तु सूर्येण निष्ठे गंगेयं पिबते जलम् गवानिर्हार निर्मुक्तं द्यावकात्तद्विशिष्यते ३८ चंद्रव्रतसहस्र
 तु यश्चरेत्लायशोधनम् पिबेद्यश्चापि गंगोभ्रः समो स्यात्तान्वासमो ३९ तिष्ठेद्युगसहस्रं तु पदेनैकेन यः पुमान् मासमेकं तु गंगायां स
 भोऽपात्तान्वासमो ४० लब्धो वा कशिरायस्तु युगानामयुतं पुमान् तिष्ठेद्युगैश्च यश्चापि गंगायां सविशिष्यते ४१ अग्नौ प्रास्तं प्रधूये-
 तयथा तूलद्विजोत्तम तथा गंगावगादस्य सर्वपापं प्रधूयते ४२ भूतानामिह सर्वेषां दुःखोपहतचेतसाम् गतिमन्वेषमाणानां गंगास
 दृशी गतिः ४३ भवति निर्विषाः सर्पायथा तादृश्य दर्शनात् गंगायादर्शनात्तद्दत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ४४ अप्रतिष्ठाश्रयैकेचिदधर्मशर
 णाश्रयै तेषां प्रतिष्ठा गंगेह शरणं शर्मवर्मच ४५ प्रकृष्टैरशक्रैर्यस्ताननेकैः पुरुषाधमान् पततो नरके गंगासंश्रितान् प्रेत्यतारयेत्
 ४६ ते सविभक्ता मुनिभिर्नूनं देवैः सवासवैः ये भिगच्छन्ति सततं गंगामतिमतां वर ४७ विनयाचारहीनाश्च अशिवाश्च नराधमाः ते
 भवन्ति शिवादि प्रये देवगंगासुपाश्रिताः ४८ यथासुराग्राममृतं पितृणां च यथा स्वधा सुधायथा च नागानां तथा गंगाजलं नृणाम् ४९ उ
 पासते यथा बाला मातरस्तु धर्यादिताः श्रेयस्कामास्तथा गंगासुपासती ह देहिनाः ५० स्वायंभुवयथास्थानं सर्वेषां श्रेष्ठमुच्यते स्नातानां स
 रितां श्रेष्ठा गंगातद्दृदिहोच्यते ५१

इंद्रव्रतं चांद्रायणं ३९ ४० ४१ धूयते दूरजायते भस्मीभूयापिनशिष्यते इत्यर्थः ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१

५२ सोमसंस्थानि अमृतामिदेवाउपजीवन्तीति प्रथमापिबते वन्दिर्द्वितीयापिबतेरविगित्यादिनास्पष्टं अकेसंस्थानोत्यपिच्छोदोग्येरोहितादीनिपंचाङ्गानिभ्रा
 स्वाद्यउपजीवन्ती प्रसिद्धम् ५३ ५४ ५५ ५६ व्यसनेः घृतपानादिव्यसनजैर्दुरैवेः ५७ ५८ ५९ कार्याणिभोगान् ६० ६१ ६२ ६३ ६४

यथोपजीविनां धेनुर्देवादीनां धरास्मृता . तथोपजीविनां गंगासवप्राणभृतामिह ५२ देवाः सोमार्कसंस्थानियथासत्रादिभिर्मरवेः अमृ-
 तान्युपजीवन्ति तथा गंगाजलनराः ५३ जान्हवीपुलिचोत्याभिः सिकताभिः समुक्षितम् आत्मानमन्यते लोकोदिविष्टमिव शोभितम्
 ५४ जान्हवीतीरं भूतामृदं मूर्धा विभर्त्तियः विभर्त्तिरूपं सोर्केस्य तमोनाशायनिर्मलम् ५५ गंगोर्मिभिरथोदिग्धः पुरुषं पवनो यदा
 स्पृशते सोस्य पापानसद्य एवो यकर्षति ५६ व्यसनेरभूतसस्य नरस्य विनशिष्यतः गंगादर्शनजाप्रीतिव्यसना न्ययकर्षति ५७ हं
 सारावेः कोकरवैरवैरन्येष्वपक्षिणाम् पस्पद्गंगगंधवान् पुलिनेश्वशिलोच्चयान् ५८ हसादिभिः सुबहुभिर्द्विविधैः पक्षिभिर्वृताम्
 गंगगोकुलसंबाधावृद्धैः स्वर्गेऽपि विस्मृतः ५९ नसाप्रीतिर्दिविष्टस्य सर्वकामानुपाश्नतः संभवेद्यापगप्रीतिर्गंगायाः पुलिनेनृणाम् ६०
 वाङ्मनःकर्मजैर्ग्रस्तः पापैरपि पुमानिह वास्यगंगोभवेत्पूतो अत्रमेनास्ति संशयः ६१ समावरान् सप्तपरान् पितृस्तभ्यश्च ये परे पुमां
 स्तारयते गंगां वीक्ष्य स्पृष्ट्वा वगत्य च ६२ श्रुताभिलषितापीनास्पृष्टा दृष्ट्वा वगाहिता गंगानारयते नृणामुभोवशो विशेषतः ६३ दर्शना
 त्स्पर्शनात्पानात्तथा गंगेति कीर्तनात् पुनात्यपुण्यात्पुरुषाच्छतशमैथ सहस्रशः ६४ य इच्छेत्सफलजन्म जीवितश्रुतमेव च सपितृस्तर्प-
 ये द्वंगामभिगम्य सुरांस्तथा ६५ न सुतेर्न च वित्तेन कर्मणान् च नत्फलम् प्राप्नुयात्पुरुषोत्यंतं गंगां प्राप्य यदाप्नुयात् ६६ जात्यधैरिह तु-
 ल्यास्ते मृतेः पंगुभिरेव च समर्थयेन पश्यति गंगां पुण्यजन्तां शिवाम् ६७ भूतभव्यभविष्यज्ञैर्महर्षिभिरुपस्थिताम् देवैः संद्रेष्वकोर्गं
 गांचोपसेवेत मानवः ६८ वानप्रस्थे गृहस्थेष्वयतिभिर्ब्रह्मचारिभिः विद्यावद्विः श्रितांगणां पुमान्कोनामनाश्रयेत् ६९ उत्क्रामद्भिश्च-
 यः प्राणैः प्रयतः शिष्टसंमतः चित्तयेन्मनसा गंगां सगतिं परमात्मभूत् ७० न भवेत्तथा भयतस्य न पापेभ्यो नराजतः आदेहपतनाद्गंगा
 मुपास्तेयः पुमानिह ७१ महापुण्यां च गंगानात्पतन्ती वैमहेश्वरः दधारशिरसा गंगांतामेव दिविसेवते ७२ अलंकृतास्त्रयो लोकाः प-
 थिभिर्विमलैस्त्रिभिः यस्तु तस्याजलं मेवैकृतकृत्यः पुमान् भवेत् ७३ दिविज्योतिर्यथादित्यः पितृणां चैव चंद्रमाः देवेशश्च तथा नृणां
 गंगा च सरिता तथा ७४ मात्रापित्राभूते दारैर्विमुक्तस्य धनेन वा न भवेद्विद्विद्यादुःखयथा गंगा वियोगजम् ७५

६५ ६६ ६७ उपस्थितानित्यं

सेविता ६८ ६९ ७० . अयं प्रः धारंभ्या व्या द्रादिभ्यत्र पिशाचादिभ्यावा पापभ्यः ब्रह्मवधादिभ्यः ७१ ७२ ७३ दिविदेवानामिनिशेषः देवेशः राजेन्द्रः ७४ ७५

आरंभ्य श्रावणवौतुलीयस्यामितोदिवीतिश्चुतेररण्याख्यसरोद्वयवान् ब्रह्मलाको अरण्यस्तत्र भवेरारण्ये विषयेः उष्टयागादितत्यासेरिष्टविषयेः स्वर्ग्यैः
 ७६ ७७ तद्भावः तस्याभेवभावः अद्वायस्यसत्तथा धर्मे अद्वावानपिस्त्रीपुत्रादिमनाभवति नद्वाद्यत्यर्थे तन्मनाइति अद्वामनश्चकादाचित्कोपियागादो-
 भवति नत्वारध्यदेवतायामिवतत्रनेरतयेणानितरास्थितिर्भवति तदर्थे तान्निष्ठइति त्रयमपि स्वर्गाद्यर्थे कस्यचिद्भवति तथानभवति किंतु परायणं प्राप्य म-
 पिगंगेवयस्यसंतत्परायणः गवंभ्रन्वायोनुगेतः अनुसृतः भक्त्या आराध्यत्वज्ञानेन संगंगायाः प्रियो भवेत् ७८ ७९ अस्मारव्यान् भस्मीभूतान् ८० न-
 द्यः निर्दोषत्वेन दीप्ताः ८१ पयोधृतं यागीये हविषा समृद्धिर्योगफलं तद्वती यागादिजपुण्ये तत्फलं स्वर्गादिचंगंगा प्राप्ते बलभ्यत इत्यर्थः ८२ ब्रह्मतीश्रेष्ठा विश्व-

नारदयेनेष्टविषये नसुतेनेधनागतेः तथा प्रसादो भवति गंगां वीक्ष्य यथा भवेत् ७६ पूर्णमिदं यथा दृष्ट्वा नृणां दृष्टिः प्रसीदति तथा त्रिपथगां दृ-
 ष्वा नृणां दृष्टिः प्रसीदति ७७ तद्भावस्तद्गतमनास्तन्निष्ठस्तत्परायणः गंगां योनुगतो भक्त्या सतस्याः प्रियतां व्रजेत् ७८ भूस्थैः स्वस्थैर्द्विवि-
 षैश्च भूतेरुच्चावचैरपि गंगाविगात्त्यासततमनत्कार्यत असताम् ७९ विश्वलोकेषु पुण्यत्वाद्गंगायाः प्रथितयशः यत्तु चान्सगरस्येतो भस्मा
 स्थाननयदिवम् ८० वाय्वरिताभिः सुमनोहराभिर्द्रुताभिरित्यथ समुत्थिताभिः गंगोर्मिभिर्भ्रानुमतीभिरिन्द्राः सहस्ररश्मिप्रतिमा भवति
 ८१ पर्यास्विनी घृतिनी मत्स्यदारां समृद्धिनी वेगिनी दुर्विगात्या गंगां गत्वायेः शरीरविसृष्टं गताधीरास्ते विबुधैः समत्वम् ८२ अधान्जडान्
 द्रव्यहीनांश्च गंगायशस्विनी ब्रह्मती विश्वरूपा देवैः सैर्द्रुमिभिर्मौजेवैश्च निषेविता सर्वकर्मियुनक्ति ८३ उजावती महापुण्या मधुमती त्रि-
 वत्सगाम् त्रिलोकगोस्त्रीय गंगा संश्रितास्ते दिवंगताः ८४ योयत्स्यति द्रक्ष्यति वापि मर्त्यस्तस्यै प्रयच्छति सुरवानि देवाः तद्भाविताः स्पर्शन
 दशनं ब्रह्मं गतिं तस्य सुरादिशान्ति ८५ दक्षां पृथ्वीं ब्रह्मतीं विप्रं कृष्णं शिवां मृद्धां भागिनीं सप्रसन्नाम् विभावरीं सर्वभूतप्रतिष्ठां गंगां गताये
 त्रिदिवंगतास्ते ८६ ख्यातिर्यस्याः खं दिवंगां च नित्यपुरादिशो विदिशश्चावतस्थे तस्याजलसेव्यसुरिद्वरायामर्त्याः सर्वैकृतकृत्या भवति ८७
 इयगंगेति नियतं प्रतिष्ठागुहस्य रुक्मस्थचगर्भयोषा प्रातस्त्रिवगा घृतवहा विपाभा गंगावतीणां वियतो विश्वतोया ८८

देवादीनां रूपं सोभा ग्यं यया प्राप्य
 तेसा विश्वरूपा ८३ ऊर्के अन्नपश्वादिः ऊर्जेति भागुरि मत्तत्ताप तत्त्वदामित्यर्थः मधुं कर्मफलं ब्रह्मवातत्त्वदां मधुमतीं ८४ योगंगा मिति शेषः तथा गंगया प्राविताः महं
 त्वंगताः देवाः स्पर्शनदर्शनेन गंगायाएत ८५ दक्षां नारणसमर्थां पृथ्वीं विश्वमातरं ब्रह्मतीं वाग्ब्रह्मतीं त्रिभुतां भागिनीं भगानां भैश्वर्यादीनां भण्णां समूहो भागं तद्वती विभाव
 रीं प्रकाशिकां ८६ ख्यातिः पुण्यत्वकीर्तिः सेव्यनिषेव्य ८७ गंगां दृष्ट्वा इयगंगेति अन्यानंगं दृश्यन्ः पुरुषस्य नियतं नियमेन गंगेव प्रतिष्ठासंसारवसानहेतुर्भवति गुहस्यका-
 र्त्तिकेयस्य रुक्मस्थचगर्भयोषागर्भधारिणीस्त्रीवियतः सकाशात् प्रातरवतीणां तिनस्यां प्रातःस्नानं अतिप्रशस्तमिति सूचितं त्रिवर्गाधर्मार्थकामदा घृतवहाजलवाहिनी विश्व-
 तोया विश्वप्रियतोया ८८ ४९ ४९

अवनीध्रस्यमेरोः हिमवतो वा पर्यतस्य कृतं अनुसूयं अङ्करो यया सा कृतानुरूपा ८९ मधुस्रवाधर्मद्रवा घृतधारानेजोधारा घृतार्चिः आन्यस्येव अर्चिर्वर्चोयि
यासा घृतं दीप्ताज्यवारिधिति विश्वलोचनः अवनीध्रात् पृथिवीं प्राप्तेति शेषः ९० वरिष्ठा योनिः परमकारणं विरजानिर्मला वितन्वीसुखविशेषेण तन्वीसूक्ष्मा श
य्यादीर्घनिद्रातल्यः मरणं जन्हवीतद इति वचनात् अचिराशीघ्रा विश्वावती विश्वं अवती पालयतीनुम् भावार्थः आकृतिः सत्ता सामान्यरूपा आकृतिस्तु स्त्रि
यांरूपे सामान्यवपुषोरपीति मेदिनी इष्टसिद्धादष्टः सिद्धीयस्याऽऽसिद्धानामिष्टा इति वा उक्षितानां स्नातानां भुवनस्य स्वर्गस्य ७ क्षांत्या दित्रये मत्यातुल्येति संब
धः गुहस्य कुमारस्य समता ब्रह्मण्यतया ब्राह्मणजात्यनुयाहकंत्या ९२ मनसापि प्रपन्नाः किमुत साक्षात् ९३ जननीवोपास्येति संबधः अवेक्ष्य नश्वरानिति शेषः

सजावनीध्रस्य हरस्य भार्या दिवो भुवश्चापि कृतानुरूपा भव्या पृथिव्यां प्राग्निनीचापि रंजनं गंगालोकानां पुण्यदोषेत्रयाणाम् ८९ मधुस्रवाघ
तधारा घृतार्चिर्महोर्भिभिः शोभिता ब्राह्मणेश्व दिवश्च्युता शिरसा सा शिवेन गंगावनीध्रात्त्रिदिवस्यमाता ९० योनिर्वरिष्ठा विरजा वितन्वी शय्या
चिरवांरिवहायशोदा विश्वावतीचाकृतिरिष्टसिद्धा गंगोक्षितानां भुवनस्य पंथाः ९१ क्षांत्या मत्यागोपनेधारणे च दीप्त्या कृशानोस्तपन
स्वचैव तुल्यागंगासमता ब्राह्मणानां गुहस्य ब्रह्मण्यतया च नित्यम् ९२ ऋषिष्टुतां विष्णुपदीपुत्राणां सुपुण्यतीयां मनसापि लोके सर्वात्मि
राजान्हवीये प्रपन्नाते ब्रह्मणः सदनं संप्रयाताः ९३ लोकानवेक्ष्य जननीवपुत्रान् सवात्मना सर्वगुणोपपन्नान् तत्स्थानकं ब्राह्मणमभ्रा
ह्मणानेर्गंगासदेवत्त्ववशीरुपास्या ९४ उक्तां पुष्टां मिषतीं विश्वभोज्यामिरावतीरेवतीं भूधराणाम् शिष्टाश्रयाममृतां ब्रह्मकांतां गंगाश्रयेदा
त्मवान् सिद्धिकामः ९५ प्रसाद्य देवान् सुविभून्समस्तान् भगीरथस्तपसोऽप्रेण गंगाम् गामानयत्तामभिगम्य शश्वत्सु साभयने हचामुत्र वि
द्यात् ९६ उदाहृतः सर्वथातं गुणानां भयं कदेशः प्रसमीक्ष्य बुद्ध्या शक्तिर्न मेकाचिदिहास्ति वक्तुं गुणान्सर्वान्यरिमानुतथैव ९७ मंगेः स
मुद्रस्य च सर्वप्रत्नेः संख्योपलानां मुद्रकस्य वापि शक्यं वक्तुं न ह गंगाजलानां गुणान् स्थानपरिमातुं तथैव ९८ तस्मादेतान्परयाश्रद्धयोक्ता
नृणां न्सवान् जन्हवीयान् सदेव भवेद्वाचामनसा कर्मणा च भक्त्या युक्तं श्रद्धयाश्रद्धयानः ९९

१४ उक्तां धेनुं भूमतदुघामितियावत् मिष
तीं पश्यंतीं सर्वज्ञां भिन्यर्थः इरावतीं अन्नवतीं इरातुं मदिरावारिभारत्यशनभूमिषु इति विश्वलोचनः धारिणीमित्यत्र रेवतीमिति पाठे मातरं रेवतीं इति भार्यायां तागमि
न्मात्मेदयोरिति मेदिनी ब्रह्मणोपिकांतांचेनोद्गरं सिद्धिर्मेहः ९५ सुविभून्सेश्वरान् गां पृथ्वीम् ९६ गुणानां गंगाया इति शेषः ९७ ९८ मदुक्ता
नृगंगा गुणान् ज्ञात्वा वाचादिभिः स्तोत्रध्यानस्नानादिषु श्रद्धयानो भवेदिति संबधः ९९

गङ्गाकृतान् गङ्गासेवनेऽर्थात् इष्टान्संकल्पसिद्धान् पाठांतरयथेष्टमिष्टमधुरं यथास्यान्तथा १०० महात्मावागंगामतिजुषतु श्रीणातु गङ्गादर्शनादिनामतिः
 प्रसिद्धित्यर्थः अभिमतः श्रद्धालुः १ २ ३ ४ ५ ६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां षड्विंशोऽध्यायः २६ गङ्गासंमतात्रा-
 स्यानां मितिर्ब्रह्मविदां कृतं कृत्यानां मपि गङ्गापूज्यत्वेन संमतेत्युक्तेन ब्राह्मण्यं महदिति मत्वा पृच्छति प्रज्ञेति वृत्तमाचारः शीलविनयः १ २ ३ चेदिच्छेत्

लोकानि मास्त्रो न्यशासावितत्यसिद्धिं प्राप्य महतां दुरापाम् गङ्गाकृतान् चिरेणैव लोकान् यथेष्टमिष्टान् विहरिष्यसित्वम् १०० तवममचगुणे
 महानुभावाज्जुषतु मतिं सततं स्वधर्मयुक्तेः अभिमतजनवत्सला हिमं गजजति युनक्ति सुरैश्च भक्तिमंतम् १ श्रीधर उवाच इति परमम
 तिगुणानशीषान् शिलरतये त्रिपथानुयोगरूपान् बहुविधमनुशास्यतथ्यरूपान् गगनतलद्युतिमान् विवेशसिद्धः २ शिलवृत्तिस्तु सिद्ध
 स्यवाक्यैः संबोधितस्तदा गङ्गासुपास्यविधिवत्सिद्धिप्रापसुदुर्लभाम् ३ तथा त्वमपि कौंतेय भक्त्या परमया युतः गङ्गामभ्येहि सतत प्रा-
 प्यसिसिद्धिमन्तमाम् ४ वैशंपायन उवाच श्रुत्वातिहासं श्रीधोक्तं गङ्गायाः स्तवसंयुतम् युधिष्ठिरः परां प्रीतिमगच्छद्भ्रातृभिः सह
 ५ इतिहासमिमं पुण्यश्रणुयाद्यः परंतवा गङ्गायाः स्तवसंयुक्तसमुच्चैस्सर्वकिल्बिषैः १०६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दा
 नधर्मगङ्गामहात्म्यकथने षड्विंशोऽध्यायः २६ युधिष्ठिर उवाच प्रज्ञाश्रुताभ्यां वृत्तेन शीलेन च यथाभवान् गुणैश्च विविधैः सर्वैर्व-
 यसाञ्च समन्वितः १ भवान्वसिष्ठो बुद्ध्या च प्रज्ञया तपसा तथा तस्माद्भवंतं पृच्छामि धर्मधर्मभृतां चर २ नान्यस्त्वदन्यो लोकेषु प्रष्टव्यो
 स्ति नराधिप क्षत्रियो यदिवा वैश्वः शूद्रो वाराजसत्तम ३ ब्राह्मण्यं प्राप्नुयाद्येन तन्मैव्यारव्या तु महसि तपसा वासु महता कर्मणा वा श्रुतेन
 वा ४ ब्राह्मण्यं यच्च चेदिच्छेत्तन्मैव ब्रूहि पितामह ५ श्रीधर उवाच ब्राह्मण्यं तात दुष्प्राप्यवर्णैः क्षत्रादिभिस्त्रिभिः परहि सर्वभूतानां-
 स्थानमेतद्युधिष्ठिर ५ बद्धीस्तु ससरनूयो नीजयिमानः पुनः पुनः पर्यायेतात कस्मिंश्चिद्ब्राह्मणो नाम जायते ६ अत्राप्युदाहरंती ममि
 तिहासं पुणतनम् मतंगस्य च सवादे गर्दभ्याश्च युधिष्ठिर ७ द्विजातेः कस्यचित्तात तुल्यवर्णः सुतस्त्वभूत् मतंगो नाम नान्नावि सर्वैः समु-
 दितो गुणैः ८ सयज्ञकारः कौंतेय पित्रोस्सृष्टः परंतपः प्रायाद्गर्दभयुक्तेन रथेनाप्याश्रुतामिना ९ स बालगर्दभं राजन् व हंतं मातुरतिके
 निरवध्यत्प्रतो देन नासिकायां पुनः पुनः १० तत्र वीं ब्रं ब्रणं दृष्ट्वा गर्दभी पुत्रगृहिणी उवाच माशुचः पुत्रचंडालस्त्वधितिष्ठति ११

हिंकेन प्राप्नुयात्तदिति अनुषज्य व्याख्येयो यमर्द्धः ४ ५ पर्याये आवृत्तौ जन्मनाम् ६ ७ तुल्यवर्णः अन्यवर्णजोपि जातकर्मादिसंस्कारयोगान्तु-
 ल्यवर्णत्वगतः नाम प्रसिद्ध ८ यज्ञकारः यज्ञकारयन् आर्त्तिज्यं कुर्वन्नित्यर्थः प्रायात् अभिचयनार्थमिष्टका आनेतुमित्यर्थाद्गम्यते ९ बालं अशिक्षितम् १० ११

आवाप इति पाठे आलवालं पितृमातृत्वत्यर्थः आवापोभांडचजने परिक्षे बालबालयोरिति मेदिनी १२ बालेत्वयि भावः जातिस्वभावः भावंबुद्धिनियच्छति मार्गान्तरादपकर्षति १३ १४ १५ ब्राह्मण्यं लोकदृश्यं नश्यते अंतर्दीयते येन लक्षणैर्न तत्कथं यतः मां चंडालं वेत्ति १६ अनशत्नष्टं क्रूरत्वलिङ्गेन १७ १८ संसिद्धौ संसिद्धयर्थं १९ अंतयोनिश्चंडलजातिः अयोनिस्तदन्यः कुत्सितयोनिः तयोर्हीनकर्मतया कुशलित्वनास्तीत्यर्थः २० २१ २२ सुचरितात्तपसश्च हेतोः स्थानं

ब्राह्मणेदारुणं नास्ति मेची ब्राह्मण उच्यते आर्चायः सर्वभूतानां शास्ता किं प्रहरिष्यति १२ अयं तु पापप्रकृतिर्बालेन कुरुते दयाम् स्वयोनौ मानयत्येष भावो भावं नियच्छति १३ एतच्छ्रुत्वा मत्तंगस्तु दारुणं रासं प्रीवचः अयतीर्यथा तूर्णं रासं प्रीवचः १४ ब्रह्मिरासं प्रीवचः कृत्याणि मातामे येन दूषिता कथं भावेत्सि चंडालं क्षिप्रं रासं प्रीवचः १५ कथं भावेत्सि चंडालं ब्राह्मण्ययेन नश्यते तत्त्वेनेतन्महाप्राज्ञे ब्रह्मि सुवमं शेषतः १६ गर्दभ्युवाच ब्राह्मण्या वृषलेन त्वमत्ताया नापितेन ह आतस्त्वमसि चंडालो ब्राह्मण्येन नृतेन शत १७ एवं मुक्तो मतंगस्तु भ्रति प्रायाद्गृहं प्रति तमागवमभिप्रेक्ष्य पिता वाक्यमथा ब्रवीत् १८ मया त्वयज्ञसंसिद्धौ नियुक्तो गुरुकर्मणि कस्मात्प्रतिनिवृत्तोऽसि कश्चिन्न कुशलतव १९ मतंग उवाच अंतयोनिरयोनिर्वाक्यं सकुशली भवेत् कुशलतु कुतस्तस्य यस्येयं जननी पितः २० ब्राह्मण्या वृषला ज्ञातं पितर्वेदयतीवमाम् अमानुषी गर्दभीयंतस्वात्तप्येत्तपो महत् २१ एवमुक्त्वा स पितरं प्रतस्थे कृतनिश्चयः ततो गत्वा महारण्यमतपत्सु महत्तपः २२ ततः सतापयामास विबुधांस्तपसान्वितः मतंगः सुखसंप्रप्तुः स्थानं सुचरितादपि २३ ततश्चात्तपसायुक्तमुवाच हरिर्वाहनः मतंगतपस्य सेकित्वं भोगानुत्सृज्यमानुषान् २४ वरददामिते हतवृणीष्वत्वयदिच्छसि यच्चाप्यवाप्यं ददिते सर्वतद्ब्रह्मिमाचिरम् २५ मतंग उवाच ब्राह्मण्यकामयानो हामिदमारब्धवास्तपः गच्छेयं तदवाप्यि हवर एष वृत्तो मया २६ प्रीवच उवाच एतच्छ्रुत्वा तु वचनं तमुवाच पुरंदरः मतंग दुर्लभमिदं विप्रत्वं प्रार्थयंतं त्वया २७ ब्राह्मण्यं प्रार्थयानस्त्वमप्राप्य मरुतात्मनिः विनशित्यसि दुर्बुद्धेर्दुपारममाचिरम् २८ श्रेष्ठतां सर्वभूतेषु तपोर्थं नातिवर्त्तते तदर्थं मार्ययानस्त्वमचिराद्दिनशिश्यसि २९ देवतासुरमर्त्येषु यत्पुत्रिच परस्मृतम् चंडालयोर्नो जातेन न तत्प्राप्य कथंचन ३० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म इन्द्रमातंगसंवादे सप्तविंशोऽध्यायः ३७ प्रीवच उवाच एवमुक्तो मतंगस्तु संशितात्प्रायत धृतः अतिष्ठ देकपादेन वर्षाणां शतमच्युतः १

ब्राह्मण्यं सुरवेन प्रप्तुः

विबुधांस्तपस्यामासेति संबंधः २३ हरिश्च हत इन्द्रः २४ २५ २६ २७ २८ श्रेष्ठता रूपमर्थं ब्राह्मण्यं तपः नातिवर्त्तते न वशी कर्तुं मर्दति २९ ३० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

२ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० कांडपृष्ठतांशस्त्रजीवितं शस्त्राजीवीकांडपृष्ठइत्यमरः वेश्यापतिः कांडपृष्ठः सद्भिरेवनिगद्यनइतियमः
 ११ जफतांगायत्रीआत्रसेवितांकुलेजन्वोतिशेषः १२ श्रोत्रियः अधीतवेदः १३ तत्तदाश्रोत्रियत्वत्प्रपि १४ तेशोकादयः एनंश्रोत्रियं पात्यते अत्यंतनीच

तमुवाच ततः शक्रः पुनरेव महायशाः ब्राह्मण्यदुर्लभं तात प्रार्थयानो न लप्स्यसे २ मत्तंगपरमं स्थानं प्रार्थयन्विनशिष्यसि माहृथाः साहसं
 पुत्रनेषधर्मपथस्तव ३ नहि शक्यं त्वया प्राप्तुं ब्राह्मण्यमिह दुर्मते अत्राप्यं प्रार्थयानो हिनचिराद्दिनशिष्यसि ४ मत्तंगपरमं स्थानं वा-
 र्थभाणो स्रुच्यया चिकीर्षस्येव तपसा सर्वथानभविष्यसि ५ तिर्यग्योनिगतः सर्वमानुष्ययदिगच्छति सजायते पुत्कसो वाचंडा
 लीवाप्यसशयः ६ पुत्कसः पापयोनिर्वायः कश्चिदिह लक्ष्यते स तस्यामेव सुचिरं मत्तंगपरिवर्तते ७ ततो दशशते काले लभते शूद्रता
 मपि शूद्रयोनावपिततो बहुशः परिवर्तते ८ ततः स्त्रिशृणुणे काले लभते वेश्यतामपि वेश्यतायां चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ९ ततः
 षष्टिगुणे काले राजन्यो नाम जायते ततः षष्टिगुणे काले लभते ब्रह्मबंधुताम् १० ब्रह्मबंधुश्चिरं कालं ततस्तु परिवर्तते ततस्तु द्विशते का
 ले लभते कांडपृष्ठताम् ११ कांडपृष्ठश्चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ततस्तु त्रिंशते काले लभते जपतामपि १२ तत्र प्राप्य चिरं कालं तत्रैव परि
 वर्तते ततश्चतुःशते काले श्रोत्रियो नाम जायते श्रोत्रियत्वे चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते १३ तदेवं शोकहर्षौ तु कामद्वेषौ च पुत्रक अतिमा-
 नां विवादी च प्रविशेते द्विजाधमम् १४ तांश्चैज्जयति शत्रून्स तदा प्राप्नोति सद्गतिम् अथ ते वैजयंत्ये नंतालायादिव पात्यते १५ मत्तंगसंप्र
 धार्ये वंथदहत्वा मचूचुदम् वृणीष्व काममन्यत्वं ब्राह्मण्यं हि सुदुर्लभम् १६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे इंद्रमत्तंग-
 संवादे अष्टाविंशोऽध्यायः २८ श्रीशुभ्र उवाच एवमुक्त्वा मत्तंगस्तु सशितात्मा यतव्रतः सहस्रमेकपादेन ततो ध्याने व्यतिष्ठत् १ तं
 सहस्रावरे काले शक्रो द्रष्टुमुपागमत् तदेव च पुनर्वाक्यमुवाच बलवृत्रहा २ मत्तंग उवाच इदं वर्षं सहस्रं वै ब्रह्मचारी समाहितः अ
 तिप्रमेकपादेन ब्राह्मण्यं नाप्नुयां कथम् ३ शक्र उवाच चंद्रालयो नो जातेन नावाप्यं वै कथंचन ४ अन्यकामं वृणीष्व त्वं मा वृथा ते स्व
 यश्चमः एवमुक्त्वा मत्तंगस्तु भृशशोकपरायणः ५ अध्वतिष्ठद्गयागत्वा सोऽगुष्ठेन शतसमाः सुदुर्वहं वहन्यो गं कृशोधमनि सततः ६ त्वगं
 स्थि भूतो धर्मात्मा सपपाते तिनः श्रुतम् तंपतंतमभिद्रुत्य परिजया ह वासवः ७ वराणामीश्वरो दाता सर्वभूतहिते रतः शक्र उवाच मत्तं
 गब्राह्मणत्वं ते विरुद्धमिह दृश्यते ब्राह्मण्यदुर्लभतरं संचृतं परिपंथिभिः ८

योनिंप्राप्नोतीत्यर्थः १५ १६ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां अष्टाविंशोऽध्या
 यः २८ एवमुक्तः सहस्रं वत्सरान् १ २ ३ ४ ५ ६ आभिद्रुत्य गत्वा ७ दुर्लभतरमपि परिपंथिभिः कामाद्यैश्चरैः संचृतमतो दुःसरक्ष्यमपीत्यर्थः ८

पूजयन् ब्राह्मणमिति शेषः ९ ब्राह्मणेभ्यः तद्वारा देवादयः तृप्यंतीत्यर्थः १० यद्यद्वाञ्छिततत्तत्कुरुते ११ १२ १३ लब्धापिनबुभूषसेन प्राप्नोषिमा
दृशोपितपस्विनिकारुण्याभावात्तन्नाशयसीतिभावः १४ दुर्लभं ब्राह्मण्यं प्राच्यापिनानुतिष्ठन्तितदुचितान्शमोदमस्तपः शौचंक्षांतिराजवमेवच ज्ञानविज्ञान
मास्तिक्यं ब्रह्मकर्मस्वभावजमितिभगवदक्तान्नसेव्रंतेऽतः प्राप्तमपिदः संरक्ष्यमितिभावः १५ नजानीतेरक्षितुमिति शेषः १६ १७ १८ देवंप्राक्कर्म

पूजयन्सुरवमाप्नोतिदुःखमाप्नोत्यपूजयन् ९ ब्राह्मणःसर्वभूतानांयोगक्षेमसमर्पिता ब्राह्मणेभ्योनुत्प्यंतेपितरोदेवतास्तथा १० ब्राह्म
णःसर्वभूतानांमनंगपरुच्यते ब्राह्मणःकुरुतेयद्वियथायद्यच्चवाञ्छति ११ बद्धीस्तुसंविशन् यो नोर्जायमानःपुनःपुनः पर्यायेतातक
स्मिंश्चिद्ब्राह्मण्यमिहविंदति १२ तदुत्सृज्यहदुष्प्रापं ब्राह्मण्यमकृतात्मभिः अन्यवरदृणीभ्रतदुलभोयहितेवरः १३ मंतगउवाच
किमातुदसिदुःस्वात्तंमृतमारयसेचमाम् त्वातुशोचामियालब्धा ब्राह्मण्यनबुभूषसे १४ ब्राह्मण्ययदिदुष्प्रापन्निभिवर्णैःशतक्रनो सु
दुर्लभं सदावाप्यनानुतिष्ठतिमानवाः १५ यःपापेभ्यःपापतमस्तेषामधमएवसः ब्राह्मण्ययोनजानीतेधनलब्धेवदुर्लभम् १६ दुष्प्रा-
परंक्लुविप्रत्वं प्राप्तदुरनुपालनम् दुरवापमवाप्येतन्नानुतिष्ठतिमानवाः १७ एकारामोत्सृज्यहंशक्रनिहं ह्योनिष्य रिग्रहः आहंसादममा-
स्थायकथंनार्हामिविप्रताम् १८ देवंतुकथमेतद्वेद्यदहंमात्तदोषतः एतामधस्थांसंप्राप्तो धर्मज्ञःसन्पुरंदर १९ नूनं देवनशक्यहिषोरुपे-
णातिवर्त्तितुम् यदर्थयत्नवानेवनलभविप्रताविभो २० एवंगतेतुधर्मवादानुमहसिमैवरम् यदितेहमनुग्रान्त्यःकिंचिद्वासुकृतमम २१
वेशंपायनउवाच वृष्णितिनक्षत्राहततस्तं बलवृक्त्वा चोदितस्तुमहेंद्रेणमंतगःप्राब्रवीदिदम् २२ यथाकामविहारीस्यांक्रमरूपी
विहर्गसः ब्रह्मक्षत्राविरोधेनपूजाचप्राप्तुया म्हम् २३ यथा ममाक्षयाकीर्त्तिर्भवेच्चापिपुरंदर कर्तुमहसितदेवशिरसात्वा प्रसादये
२४ शक्रउवाच छंदोदेव इतिरव्यातःस्त्रीणांपूज्योभविष्यसि कीर्त्तिश्चेत्तुलावत्सन्निषुत्स्यकेषुयास्यति २५ एवंतस्मैवरदत्तावास
वौतुरधीयत प्राणास्त्यक्तमंतगोपिसप्राप्तःस्थानमुत्तम २६ एवमेतत्परस्थान ब्राह्मण्यनासभारत तच्चदुष्प्रापमिहवेमहेंद्रयचनयथा
२७ इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेइंद्रमंतगसंवादे एकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ युधिष्ठिरउवाच श्रुतमेमह-
दास्थानभेतलुरुकुलोद्ग्रह सुदुष्प्रापं प्रदुषीषि ब्राह्मण्यवदतावर १ विश्वामित्रेणचपुरा ब्राह्मण्यं प्राप्तमित्युत श्रूयतेवदसेतच्चदु-
ष्प्रापमिति सज्जम २

युत्तयतः एतां ब्राह्मणत्वरूपां १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ एतत्परंगतस्था देवताभावात्परंभ्रं नप-
सादेवभावोपि लब्धं शक्यो न विप्रता इत्येतत्कथयामास मंतगकथयामुनिरिति २७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टी० एकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ श्रुतमिति १

३ ४ ५ ६ तस्यशर्यातेरन्ववायेवत्सस्यपुत्रोद्दोराजानावित्तियोजना ७ ८ ९ १० वीतहव्यदायादेः देहयस्यैवनामांतरवीतहव्यइतितस्युत्रैः ११ व
 स्थानावत्सवस्थानाराज्ञा १२ १३ १४ १५ १६ १७ वंप्रांतेतदसमीपे वंप्रस्थानेषुमानस्त्रिरेणुस्त्रिचयेतदेदितिमेदिनी १८ १९ २० दशती

वीतहव्यश्चनृपतिः श्रुतोमेविप्रतांगतः तैदेवतावद्गंगेयश्चेतुमिच्छाम्यहविर्भो ३ सकेन कर्मणा प्राप्तो ब्राह्मण्यं राजसत्तमः वरेण तपसा वा
 पितृभ्यो व्याख्यातुमर्हसि ४ श्रीष्वा उवाच शृणुराज नृयथाराजा वीतहव्यो महायशाः राजर्षिर्दुर्लभः प्राप्तो ब्राह्मण्यं लोकसत्कृतम् ५
 मनोर्महात्मनस्तात प्रजाधर्मेण शासतः बभूव पुत्रोधर्मत्मा शर्यातिरिति विद्युतः ६ तस्यान्ववायेद्दोराज नृराजानो संबभूवतुः हेहयस्ता
 लजघश्चवत्सस्यजयतावरः ७ हेहयस्यतुराजेद्दशसुस्त्रीषुभारत शतबभूवपुत्राणांभूराणामनिवर्त्तिनाम् ८ तुल्यरूपप्रभावानां
 बलिनां युद्धशालिनाम् धनुर्वेदे च वेदे च सर्वत्रैव कृतश्रमाः ९ काशिश्वपिनृपोराजन् दिवोदासपितामहः हर्यश्वइति विख्यातो बभूवजयं
 तावरः १० सवीतहव्यदायादेरागत्य पुरुषर्षभ गंगायमुनयोर्मध्ये संग्रामे विनिपातितः ११ तंतुहत्वा नरपतिहेहयास्ते महारथाः प्रतिज
 गुम्पुरीरम्यावत्स्थानामकुतोभयाः १२ हयश्वस्य च दायादः काशिराजोभ्यषिच्यत सुदेवो देवसकाशः साक्षाद्दर्मइवापरः १३ सपाल
 यामासमहीधर्मत्मा काशिनंदनः तैर्वीतहव्येरागत्य युधिसर्वैर्वीनिर्जितः १४ तमयाजौ विनिर्जित्य प्रतिजग्मुयथागतम् सौदेवस्त्वथ का
 शीशो दिवोदासोभ्यषिच्यत १५ दिवोदासस्तु विज्ञाय वीर्यतेषां यत्नात्मनाम् वाराणसीमहातेजानिर्ममेशक्रशासनात् १६ विप्रस्त्रिय
 सैकधौ वैश्यश्चूद्रसमाकुलाम् नैकद्रव्योच्चयवतीं समृद्धविषणापणाम् १७ गंगायामुत्तरे कूले वंप्रांते राजसत्तम गोमत्यादक्षिणे कूले
 शक्रस्यैवामरायतीम् १८ तत्र तत्र राजशादूलनिवसतमहीपतिम् आगत्य हेहयाभूयः पर्यधावत भारत १९ सनिष्क्रम्य ददौ युद्धतेभ्यो राजा
 महाबलः देवासुरसमघोरं दिवोदासो महाद्युतिः २० सतुयुद्धे महाराजदिनानां दशतीर्दश हतवाहनभूयिष्ठस्ततो देव्यमुपागमत् २१ ह
 तयोधस्ततो राजन् क्षीणकोशश्च भूमिपः दिवोदासः पुण्यत्कापलायनपरो भवत् २२ गत्वाश्रमपदरम्यभरद्वाजस्य धीमतः जगाम शर्
 णं राजा कृताज्जलिरिंदम २३ तमुवाच भरद्वाजो ज्येष्ठः पुत्रो हृहस्पतेः पुरोधः शीलसंपन्नो दिवोदासमहीपतिम् २४ किमागमनकृत्य
 ते सर्वत्र ब्रूहि मे नृप यत्ते प्रियं तत्करिष्ये न मे त्रास्ति विचारणा २५ राजोवाच भगवन्वैतहव्यैर्भयुद्धेवंशः प्रणाशितः अहमेकः प
 रिद्यूनो भवत शरणगतः २६ शिष्यस्ते हेन भगवस्त्वमारक्षितुमर्हसि एष शेषः कृतोवंशो मम तैः पापकर्मभिः २७

दश सहस्रमित्यर्थः

षष्टिसप्ततिनवतिवदशतिशब्दोपि दशगुणितान्दशभ्रूते २१ २२ २३ २४ २५ परिद्यूनः सर्वतो निरस्तः २६ २७ २८ २९ ३०

२८ २९ ३० सद्योवृद्धेचयोदशवार्षिकोः मृतसद्यश्चवेदानजगौ ३१ योगेनयोगबलेनलोक्यंलोक्येषुसर्वेषुविद्यमानंतस्मिन्देशेप्रतर्दनदेहेममावि
 शतसमावेशितवान् ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ नस्यतंप्रतिमांजा-

नमुवाचमुहाभागीभरद्वाजःप्रतापवान् नभेतव्यंनभेतव्यंसौदेवव्येतुतेप्रथम् २८ अहमिष्टिकरिष्यामिपुत्रार्थेतेविशांपते वीतहव्यसहस्त्रा
 णियेनलंप्रहृष्यसि २९ ततइष्टिचकारर्षिस्तस्यवैपुत्रकामिकीम् अथास्यतनयोजज्ञेप्रतर्दनइतिस्मृतः ३० सजातमात्रोवृद्धेसमाःसद्य
 स्त्रयोदश वेदत्रापिजगौकृत्स्नधनुर्वेदंचभारत ३१ योगेनचसमाविष्टोभरद्वाजेनधीमता तेजोलोक्यंसंसंगृह्यतस्मिन्देशेसमाविशत
 ३२ ततस्तृष्कवचीधन्वीस्त्रयमानःसुरर्षिभिः बंदिभिर्वेद्यमानश्चवभ्रौसूर्यदेवीद्वितः ३३ सुरथावह्निस्त्रिंशोवभ्रौदीप्तदवानलः प्रययौसद्य
 तुर्धन्ववद्भीचर्मशिरासनी ३४ तदृष्ट्वापरमहर्षसुदेवतनयोययौ मेनेचमनसादग्धान्वेतेहव्यान्सपार्थिवः ३५ ततोसोयोरग्राज्येचस्था
 प्रयित्वाप्रतर्दनम् कृतकृत्यतदगन्मानसराजाअभ्यनुदत ३६ ततस्तुवेतहव्यानावधायसमहीपतिः पुत्रप्रस्थापयासासप्रतर्दनमरिदम्
 म् ३७ सूर्यःस्तसतीर्यंगामाशुपराक्रमी प्रययोवीतहव्यानाम्पुरीपरपुरजयः ३८ वेतहव्यान्सुसंश्रुत्यरथयोषसमुद्धतम् निययु
 नेगराकारैरथैःपररथारुजैः ३९ निष्क्रम्यतेनरव्याघ्रादंशिताश्चित्रयोधिनः प्रतर्दनंसमाजघ्नुःशरवर्षैरुदायुधाः ४० शस्त्रैश्चविविधा
 कारैरथोद्यैश्चयुधिष्ठिर अभ्यवर्षतराजानंहिमवंतमिवांबुदा ४१ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यतेपाराजाप्रतर्दनः जघानतान्महातिजायज्वान-
 लसंभैःशरैः ४२ कृतोत्तमांगास्तेराजन्भ्रष्टैःशतसहस्रशः अपतन्नुधिराद्भागानि कृताइवकिंशुकाः ४३ हतेषुतेषुसर्वेषुशीतहव्यःसु
 तेषुश्च भ्रातृवन्नगरहित्वाभृगोरुश्रममप्युत ४४ ययोभृगुश्चशरणवीतहव्यानराधिपः अभ्येचददौतस्मैराजेराजन्भृगुस्तदा ४५
 अथानुपदमेवाशुतत्रागच्छत्प्रतर्दनः सप्राप्यचाश्रमपदंदिवादासात्मजोब्रवीत् ४६ भ्रौभ्रौकेत्राश्रमेसन्तिभृगोःशिश्यामहात्मनः इ
 ष्टुमिच्छेमुनिमंहतस्याचक्षतमामिति ४७ सतंविदित्वातुभृगुन्निश्चक्रमाश्रमान्तदा पूजयामासचततोविधिनानृपसंस्तमम् ४८ उ
 वाचन्नेनराजेद्रुक्किंकार्यंब्रूहिपार्थिव सचोवाचनृपस्तस्मैयदागमनकारणम् ४९ राजोवाच अयंब्रह्मन्तितोराजावीतहव्योवि
 स्रज्यतामि तस्यपुत्रैर्हिमेकृत्स्नोब्रह्मन्वंशःप्रणाशितः ५० उत्सादितश्चविषयःकाशीनारत्नसूचयः एतस्यवीर्यदृप्तस्यहृतंपुत्रशतंम
 या ५१ अस्तेदानांविधादद्यभविष्याम्यनृणाःपितुः तमुवाचकृपाविष्टोभृगुर्हर्मभृतांवरः ५२ नेहास्तिद्वित्रियःकश्चित्सर्वहीमेद्विजान
 यः एतत्तुवचनंश्रुत्वाभृगोस्तथ्यंप्रतर्दतः ५३

गंतं आचक्षतं कथं यत ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६

५४ ५५ ५६ आख्यायिकातात्पर्यमाह भृगोरिति ५७ ५८ श्रुतिः तद्गुणार्त्समदमेतेन वेगृत्समद इन्द्रस्य प्रियं धामोपेयायेत्यादिका ५९ ६० ६१
 ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनेके पर्वणि दीक्षायां त्रिंशोऽध्यायः ३० कैपूज्या इति ब्राह्मण्यस्य दुष्प्रापत्वं विप्रानु
 ग्रहे कलभ्यत्वं चोक्त्वा पूज्यत्वहेतून् साधारणान्साधारणान् स्वधर्मानाहनेनाध्यायेन १ २ ३ तेषु मानवेषु बहुमानपरः सन् कान्मस्यस्योतियोज्यम् ४ ५

पादबुपस्पृश्यशनेः प्रहृष्टो वाक्यमब्रवीत् एवमप्यास्मिन्नगवन् कृतकृत्यो जसंशयः ५४ य एष राजा वीर्येण स्वजातित्याजितो मया अनुजा
 नो हिमा ब्रह्मन्ध्याय स्वचशिवेन माम् ५५ त्याजितो हि मया जातिमेव राजा भृगू इह ततस्तेनाभ्यनुज्ञातो ययोरजा प्रतर्दनः ५६ यथागतं
 महाराजसंक्ताविषमिवोरगः भृगोर्वचनमात्रेण सच ब्रह्मर्षितागतः ५७ वीतहव्यो महाराज ब्रह्मवादित्वमेव च तस्य गृत्समदः पुत्रोरूपे
 णेन्द्र इवापरः ५८ शकस्त्वमितियोदैत्यैर्निगृहीतः किलाभवत् ऋग्वेदेवर्त्तते चाग्याश्रुतिर्यस्य महात्मनः ५९ यत्र गृत्समदो ब्रह्मन् ब्राह्म
 णैः समहीयते स ब्रह्मचारी विप्रर्षिः श्रीमान् गृत्समदो भवति ६० पुत्रो गृत्समदस्यापि सुचेता अभवत् द्विजः वर्चाः सुतेजसः पुत्रो विहव्यस्तस्य
 चात्मजः ६१ विहव्यस्य तु पुत्रस्तु वितत्यस्तस्य चात्मजः वितत्यस्य सुतस्तस्यः संतस्तस्यस्य चात्मजः ६२ श्रवास्तस्य सुतश्चापिः श्रवस-
 श्वाभवत्समः तमसश्च प्रकाशो भूत्तनयो द्विजसत्तमः प्रकाशस्य च वाग्निद्रो बभूव जयतां वरः ६३ तस्थात्मजश्च प्रमितिर्वेदे वेदागपारगः
 घृताभ्यां तस्य पुत्रस्तु रुरुनामोदपद्यत ६४ प्रमुहारायात्तुरोः पुत्रः समुदपद्यत शुनको नाम विप्रर्षिर्यस्य पुत्रो यशोनकः ६५ एव विप्रत्वं
 मगमहीतहव्यो नराधिपः भृगोः प्रसादाद्राजेन्द्रक्षत्रियः क्षत्रियर्षभः ६६ तथैव कथितो वंशो मया गात्समदस्तव विस्तरेण महाराज कि
 मन्यदनुपृच्छसि ६७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनेके पर्वणि दानधर्मे वीतव्योपारव्याने नाम त्रिंशोऽध्यायः ३० युधिष्ठिर उवाच
 केपूज्या वैत्रिलोके स्मिन्मानवाभरतर्षभ विस्तरेण तदा चक्ष्वनहितप्यामिकथ्यतः १ श्रीघ्रा उवाच अत्राप्युदाहरंतीमभितिहासपुरा
 तनम् नारदस्य च संवादे वासुदेवस्य चोभयोः २ नारदप्रोजलिदृष्ट्वा पूजयानं द्विजर्षभान् केशवः परिपप्रच्छ भगवन् कान्मस्यसि ३
 बहुमानपरस्तेषु भगवन् कान्मस्यसि शक्यं चेच्छ्रोतुमस्माभिर्ब्रूद्येतद्दुर्भविज्जम ४ नारद उवाच शृणु गोविन्द यानेतान् पूजयाम्य
 रिमर्दनं त्वत्तो न्युः कः पुमाह्लोके श्रोतुमेतदिहाहंति ५ वरुणं वायुमादित्यं पर्जन्यं जातवेदसम् स्थाणुं स्कंदं तथा लक्ष्मीं विष्णुं ब्राह्मणमे
 व च ६ वाचस्पतिं च द्रमसमपः पृथ्वीसरस्वतीम् सततयेनमस्यति तान्मस्याम्यहविभो ७ तपोधनान्वेदविदो नित्यं वेदपरायणान्
 महार्हान्ष्टिषादूलसदासंपूजयाम्यहम् ८

६ ७ महार्हान् महान् अर्हः पूजायेषाम् अतिपूज्या नित्यर्थः ८ ९ १० ११

अविकल्पनाः शलाघाहीनाः ९ सत्यं धर्मं च यजन्ति पूजयन्ति क्षितिगाश्च यजन्ति ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छन्ति यजदेव पूजासंगतिकरणदानेषु एते शयिथासभवं ग्राह्याः
 १० ११ १२ १३ आपृष्ठतापात्स्वाध्यायान्महम् १४ स्वाध्याये ब्रह्मयज्ञे मंत्रजपे वा १५ १६ १७ निर्द्दीकाः दिगंबराः कौपीनमात्रमपि परिग्रहं
 न कुर्वतीत्यर्थः १८ १९ कपोतवृत्तबः कणश आदाय ये स यहनं कुर्वतीत्यर्थः २० त्रिवर्गो धर्मार्थकामाः कृत्येषु कर्तव्येषु कर्म सुवर्त्तते उत्तममध्यमाधमभावेन व

अमुक्ता देवकार्याणि कुर्वन्ते ये विकल्पनाः संतुष्टाश्च क्षमायुक्तास्तान्मस्याम्यहं विभो ९ सम्यग्यजन्ति ये चेष्टीः क्षांता दांता जितेन्द्रियाः स
 त्यं धर्मं क्षितिगाश्च ज्ञान्मस्यामियादव १० येषु तपसि वर्त्तते वने मूलफलाशनाः असंचयाः क्रियावंतस्तान्मस्यामियादव ११ येषु न्य-
 म्रणेशक्ताः सततचातिथिव्रताः मुजते देवशेषाणितान्मस्यामियादव १२ येषु वेदं प्राप्य दुर्दृष्टा वाग्मिनो ब्रह्मचारिणः याजनाध्यापने
 युक्तानित्यतान्पूजयाम्यहम् १३ प्रसन्नहृदयाश्चैव सर्वसत्त्वेषु नित्यशः आपृष्ठतापात्स्वाध्याये युक्तास्तान्पूजयाम्यहम् १४ गुरुप्रसादे स्वा
 ध्याये यततो ये स्थिरव्रताः शुश्रूषवो न सूर्यतस्तान्मस्यामियादव १५ सुव्रता सुनयो ये च ब्राह्मणाः सत्यसगराः वोदारो हव्यकथ्यानाता
 न्मस्यामियादव १६ श्रेष्ठ्यचर्यास्तनिरताः कृशागुरुकुलाश्रयाः निःसुरम्भनिर्दना ये तु तान्मस्यामियादव १७ निर्ममानिः प्रतिद्वंद्वा
 निर्द्दीकानिश्च यो जनाः येषु वेदं प्राप्य दुर्दृष्टा वाग्मिनो ब्रह्मवादिनः १८ अहिंसानिरता ये च ये च सत्यव्रतानराः दांताश्च मपराश्चैव तान्म
 स्यामिकेशव १९ देवतातिथिपूजाया युक्तये गृहमेधिनः कपोतवृत्तयो नित्यतान्मस्यामियादव २० येषां त्रिवर्गः कृत्येषु वर्त्तते नोपही
 यते शिष्टाचारवृत्ताश्च तान्मस्याम्यहंसदा २१ ब्राह्मणाः श्रुतसंपन्ना ये त्रिवर्गमनुष्ठिताः अलोलुपाः पुण्यशीलास्तान्मस्यामिके
 शव २२ अबुभ्रसावायुभ्रसाश्च सुधाभ्रसाश्च ये सदा व्रतेश्च विविधैर्युक्तस्तान्मस्यामिमाधव २३ अयोनी नग्नियोनीश्च ब्रह्मयो-
 नीं स्वथैव च सर्वभूतात्मयोनींश्च तान्मस्याम्यहंसदा २४ नित्यमेतान्मस्यामि कृष्णालोककरानृषीन् लोकज्येष्ठां कुलज्येष्ठां सुतो-
 ग्नां लोकेभ्यस्करान् २५ तस्मात्त्वमपि वाष्पेयि द्विजान् पूजय नित्यदा पूजिताः पूजनाहो हि सुखदास्त्युति ते नद्य २६ अस्मिन् लोके स
 दां त्येते परत्र च सुखप्रदाः चरन्ते मान्यमानां वे प्रदास्यन्ति सुखं तव २७ ये सर्वातिथ्यो नित्यं गोषु च ब्राह्मणेषु च नित्यं सत्ये चाभिरतादु
 गाण्यन्ति ते रतिते २८ नित्यं शमपराये च तथा ये चानसूयकाः नित्यं स्वाध्यायिनो ये च दुर्गाण्यन्ति ते रतिते २९

तते ननु हीयते अधममध्य

मोक्षमं प्रावेनेत्यर्थः २१ अंलोलुपा इत्यनेन धर्ममपेक्ष्य अर्थानादर उक्तः पुण्यशीला इत्यनेन धर्मं व्यतिरिक्त कामपरिहार उक्तः कर्तो भार्यामुपेयादित्येतावानेव
 कायो धर्म एव नान्यः २३ सुधाविश्वदेवशेषः २३ अयोनी न अहतादाराम् अग्नियोनी न दाराग्निहोत्रयुतान् ब्रह्मणो वेदस्य योनी न आश्रयभूतान् २४ २५ २६

सर्वानितिस्वाध्यायेसर्वेयज्ञाअंतर्भवन्तीत्यर्थः ३० अिक्षचर्येतिद्वेषलोकोपुनःपाठादुपेक्षितो गौडेः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ इतिश्रीमहा
 भाष्येतेआनुशासनिकेपर्वणिदीक्षायांएकत्रिंशोऽध्यायः ३१ पितामहैत्योदेरध्यायस्यंपाक्षिमात्रस्यापिस्वशरीरदानेनरक्षणंकार्यकिमुतपूर्वोक्तानांपूज्यानामर्था
 दिनेतितात्पर्यम् १ २ ३ प्रपात्यमानःआकाशादितिशेषः वृषदर्भेओशीनरमृशिविभू ४ ५ ६ नवनीलेचयदुत्पलंतस्यआपीडइवालकारभूतश्चा

सर्वान्देवान्मस्यंतियेचैकंवेदमाश्रिताः श्रद्धधानाश्वदांताश्वदुर्गाण्यतितरंतिते ३० तथैवविप्रप्रवरान्मस्कृत्ययतव्रताः भवंतियेदान
 रतादुर्गाण्यतितरंतिते ३१ तपस्विनश्वयेनित्यंकोमारब्रह्मचारिणः तपसाभावितात्मानोदुर्गाण्यतितरंतिते ३२ देवतातिथिभृत्या-
 नांपितृणांचार्त्तनेरताः शिष्टान्भोजिनोयेचदुर्गाण्यतितरंतिते ३३ अग्निमाधायविधिवत्प्रणताधारयंतिये प्राप्ताःसोमाहुतिंचैवदुर्गा
 ण्यतितरंतिते ३४ मातापित्रोर्गुरुषुचसम्यक्पुत्रंतियेसदा यथात्वृष्णिशादूलेत्युक्तेवविररामसः ३५ तस्मात्त्वमपिकोतेयपितृदेव
 द्विजामिथीन् सम्यक्पूजयसेनित्यंगतिमिष्टामवाप्स्यसि ३६ इतिश्रीमहाभाष्येतेआनुशासनिकेपर्वणिदाजधर्मेकृष्णानारदसंवादेएक-
 त्रिंशत्तमोऽध्यायः ३१ युधिष्ठिरउवाच पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद त्वत्तोहश्रीतुमिच्छामिधर्मभरतसत्तम १ शरणा
 गतयेरक्षन्तिभूतग्रामंचतुर्विधम् किंतस्यभरतश्रेष्ठफलंभवतितत्त्वतः २ श्रीश्रुतवाच इदंशृणुमहाप्राज्ञधर्मपुत्रमहायशाः ३
 तिहासंपुरावृत्तेशरणार्थंमहाफलम् ३ प्रपात्यमानःश्वेनेनकपोतःप्रियदर्शनः वृषदर्भमहाभागनरेद्रशरणगतः ४ सतदृक्षाविसुद्धा
 त्मान्नासादकमुपागतम् आशवास्याश्वसिहीत्याहनतेस्तिभयमंडज ५ भयतेसुमहत्कस्मात्कुचकिवाकृतत्वया येनत्वमिहसंप्राप्तोवि
 संज्ञोभ्रातचेतनः ६ नवनीलोत्पलापीडचारुवर्णसुदर्शन दाडिमाशीकपुष्पाक्षमात्रसस्वाभयतव ७ मत्सकाशमनुप्राप्तंनत्वाकश्चि-
 त्समुत्सहेत् मनसाग्रहणंकरुंरक्षाध्यक्षपुरस्कृतम् ८ काशिराज्यंतदद्येवत्वदर्थंजीवितंतथा त्यजेयंभवविस्रब्धःकपोतनभयतव
 ९ श्वेनउवाच ममेतद्विहितंभक्ष्यंनराजस्त्रातुमर्हसि अतिक्रांतंचप्राप्तंचप्रयत्नाच्चोपपादितम् १० मांसंचरुधिरंचास्यमज्जा
 मेदंश्वमेहितम् परितोषकरोत्येषमममास्याग्रतोभव ११ तृष्णामेबाधतेत्युग्राक्षधानिदेहतीवमाम् मुंचेननहिशस्यामिराजन्मद-
 यित्तुक्षुधाम् १२ मयास्वनुसृतोत्येषमृत्यक्षत्तखविक्षतः किंचिदुच्छ्वासनिश्वासनराजन्गोप्तुमर्हसि १३ यदिस्वविषयेराजन्प्रभु
 स्त्वरक्षणेनृणाम् रवेचरस्यत्प्राप्तस्यनत्वंप्रभुरथोत्तम १४ यदिवैरिषुभृक्षेषुस्वजनव्यवहारयोः विषयेष्विंद्रियाणांचआकाशेमापराक्रम १५

रुर्वणोयस्य ७ ८ ९ अतिक्रांतं गतप्रायजावितं १० अस्यमदन्नस्याग्रतोंतरायभूतोमाभव ११ तृष्णाएतदुधिरपिपासा १२ १३ १४ यदिवैर्यादिषुपराक्रमसेतद्युक्तं न
 ताकाशेआकाशचारिषु १५ १६

पक्षहरेषु आशाभंगिषु शत्रुषु मां अशत्रुमपि जीवनहरणेन बाधमानस्य तव धर्मार्थिनो व्यधर्मो भविष्यतीति प्रावः १६ एनं श्येनं तद्वाक्यं च संप्राप्य स्तुत्वा तव
 धीकपोतार्थी १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ अशनेः शीघ्रं २८ मांसक्षयं मांसालयं शरीरम् २९ ३०

प्रभुलं हि पराक्रम्य सम्यक् पक्षहरेषु ते यदित्त्वमिह धर्मार्थी मामपि द्रष्टुं मर्हसि १६ श्रीशुभ्र उवाच श्रुत्वा श्येनस्य तद्वाक्यं राजर्षिर्विस्म
 यंगतः संप्राप्य चैनं तद्वाक्यं तदर्थं प्रित्य प्रापत १७ राजोवाच गोवृषो वा वराहो वा मृगो वा महिषोऽपि वा त्वदर्थं मद्यक्रियतां सुधाप्रश
 मनायते १८ शरणागतं न त्यजेय मिति मे ब्रतमाहितम् न मुंचति ममांगानि द्विजोयं पश्य वै द्विज १९ श्येन उवाच न वराहनचोक्षा
 णं न चान्यान् विधानं द्विजन् प्रक्षयाभि महाराज किमन्नाद्येन तेन मे २० यस्तु भ्रूविहितो भक्ष्यः स्वयं देवैः सनातनः श्येनाः कपोतान् रवादे
 ति स्थितिरेषा सनातनी २१ उशीनरकपोते तु यदिति हस्तवानय ततस्त्वमे प्रयच्छाद्य स्वमांसं तु लयाधतम् २२ राजोवाच महाननु
 ग्रहो भेद्यं स्त्वमेव मिहात्यमाम् बादमेव करिष्यामीत्युक्त्वा श्येराजसत्तमः २३ उल्लस्यो ल्लस्य मांसानि तु लयासमतोलयन् अंतःपुरे तत
 स्तस्य स्त्रिभोरत्नविभूषिताः २४ हाहाभूता विनिष्क्रान्ताः श्रुत्वा परमदुःखिताः तासां रुदितशब्देन मन्त्रिभृत्यजनस्य च २५ बभूवुः सुमहा
 न्नादो मे घगंभीरनिःस्वनः निरुद्धगगनं सर्वव्यफ्रमेधैः समंततः २६ मही प्रचलिता चासीत् सस्येन कर्मणा सराजा पार्श्वतश्चैव बा
 ह्वभ्यामूरुतश्च यत् २७ तानि मांसानि संच्छिद्य तुलां पूरयतेऽशनेः तथापि न समस्तेन कपोतेन बभूव ह २८ अस्थिभूतो यदाराजानि
 मीशो रुधिरस्त्रवः तुलांततः समाकूटः स्वमांसक्षयमुत्सृजन् २९ जतः सेंद्रास्त्रयो लोकास्तन् नरेद्रमुपस्थिताः भैर्यश्वाकाशगैस्तत्र वादि
 तादेकदुःखिभिः ३० अमृतेनावसिक्तश्च वृषदभो निरेश्वरः दिव्येश्च सुसुरैर्वैर्माल्यैरभिष्टुष्टः पुनः पुनः ३१ देवगंधर्वसंघातिरप्सरोभिश्च
 सुवतः नृत्तश्चैवोपगीतश्च पितामह इव प्रभुः ३२ हेमप्रासादसबाधं माणिकां च न तोरणम् सर्वैर्दूर्यमणिस्तं विमानं समाधिष्ठत ३३
 सराजर्षिर्गतः स्वर्गकर्मणा तेन शाश्वतम् शरणागतेषु चैवं त्वंकुरु सर्वस्युधिष्ठिर ३४ प्रक्तानामनुरक्ता नामाश्रितानां च रक्षिता दयावा
 न्सर्वभूतेषु परत्र सुरवमेधते ३५ साधुवृत्तो हि यो राजा सहत्तमनुतिष्ठति किं न प्राप्तं भवेत्तेन स्वव्याजेनेह कर्मणा ३६ सराजर्षिर्विशुद्धा
 त्माधीरुः सत्यपराक्रमः काशीनामीश्वरः ख्यातस्त्रिभुल्लोकेषु कर्मणा ३७ योप्यन्यः करयेदेवं शरणागत रक्षणम् सोऽपि गच्छेत्ततामिव
 गतिभरतसत्तम ३८ इदं वृत्तं हिराजपदं वृषदभस्य कीर्तयन् पूनात्प्राये भवेद्भोक्तृशृणुयाद्यश्च नित्यशः ३९ इति श्रीमहाभारते आनु-

३१ नृत्तः नृत्येन नोक्तिः गवसुपमातः ३२ ३३ ३४ ३५ साधुवृत्तः सुशीलः सहत्तं शिक्षाचारं स्वव्याजेन सत्तु रां निष्कपटेन ३६ ३७ अस्यां कथायां विधेयमाह
 योपीति ३८ ३९ ४०

इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि टीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ किंराज्ञ इत्यध्यायस्य तात्पर्यं स्पष्टं १ अनुष्ठानं आराधनं २ ३ ४ ५ एषां ब्राह्मणानां मध्ये ६ वासुदेवपुत्रेभ्यो ७ अभिचारैः श्येनादिभिः उपापैः कोलिकशास्त्रप्रसिद्धैः तेजसासंकल्पमात्रेण ८ अंतर्नाशकरं दिशश्चेष्टानं अपावृताः सर्वत्राकुंठिता गतिरितेषामित्यर्थः अग्निशिखा इव दहंतः ९ एषां एभ्यः साहसिका अकार्यकारिणोऽपि विभ्यति किमुत विवेकिनः छन्नाः केचिज्जडभरतादयः अपरे वसिष्ठादयः

शासनिके पर्वणि द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ सुधिष्ठिर उवाच किंराज्ञः सर्वकृत्यानां गरीयः स्यात्पितामह कुर्वन्किं कर्मन् पतिरुग्रो लोको समश्नुते १ श्रीशुभ उवाच एतद्राज्ञः कृत्यतममभिपिक्तस्य भारत ब्राह्मणानामनुष्ठानमत्यंतं सुरवमिच्छता २ कर्तव्यं पार्थिवे द्रेष्पतथैव भरतर्षभ श्रोत्रियान् ब्राह्मणान् वृहन्नानित्यमेवाभिपूजयेत् ३ पौरजानपदांश्चापि ब्राह्मणांश्च बहुश्रुतान् सांत्वेन भोगदानेन जमस्कारैस्तथा चयेत् ४ एतत्कृत्यतमं राज्ञो नित्यमेवोपलक्षयेत् यथात्मानं यथापुत्रांस्तथैतान् प्रतिपालयेत् ५ यैचाप्येषां पूज्यत मास्तान् दृढप्रतिपूजयेत् तेषु शांतेषु तद्राष्ट्रं सर्वमेव विराजते ६ तेषु ज्यास्तेन मस्कार्यामान्यास्ते पितरो यथा तेषु वयात्रा लोकानां भूतानामिव वासवं ७ अभिचारैरुपापैश्च दहेत्युरोपिते जसा निःशेषं कुपिताः कुर्युरुग्नाः सत्यपराक्रमाः ८ नांतमेषां प्रपश्यामि न दिशश्चाप्यपावृताः कुपिताः समुदोक्षं ते दावेऽग्निशिखा इव ९ विभ्यत्येषां साहसिका गुणास्तेषामतीवहि कृपा इव तृणछन्ना विशुद्धाद्यौरिवापरे १० प्रसत्यकारिणः केचित्कापीं समृदवो परे सुतिचेष्टामतिशठास्तथैवान्ये तपस्विनः ११ कृषिगौरक्ष्यमप्येकेभ्येक्ष्यमन्येऽप्यनुष्ठिताः चोराश्चान्येऽनृताश्चान्ये तथा न्ये नटनर्तकाः १२ सर्वकर्मसहाश्चान्ये पार्थिवेऽधितरेषु च विविधाकारयुक्ताश्च ब्राह्मणा भरतर्षभ १३ नाना कर्मसुरंक्तानां बहु कर्मापि जीविनाम् धर्मज्ञानं सतांतेषां नित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ पितृणां देवतानां च मनुष्यो रगरक्षसां पुराप्येते महाभागा ब्राह्मणा वीजनाधिप १५ नैते देवैर्न पितृभिर्न गंधर्वैर्न राक्षसैः नासुरैर्न पिशाचैश्च शक्या जेतुं हि जातयः १६ अर्देवदेवंतं कुसुं देवतं चाप्यैव तम् यमिच्छेयुः सराजा स्याद्योनेष्टः सपराभवेत् १७ परिचांदचये कुर्युर्ब्राह्मणानामचेतसः सत्यब्रवीमिते राजन् विनश्येयुर्न संशयः १८ निंदाप्रशंसा कुशलाकीर्त्यकीर्त्तिपरायणाः परिकुप्यंति ते राजन् सततं द्विषतां द्विजाः १९

१० प्रसत्यकारिणः दुर्वासः प्रभृतयः मृदवो गोतमादयः ये पादचारे पिहिंसा कृत्यात्पादयोरे वाक्षिचक्रुरित्यक्षपादत्संगताः अतिशठा अगस्त्यादयः चातापिंजरयितुं मांसे लोलुपतां दर्शयंतः ११ कृषिकुर्वन्तः उद्दालकगुर्वदयः गौरक्षं गुरोरेव उपमन्यु प्रभृतयः भैक्ष्यं दत्तात्रेयादयः चोराः वाल्मीकिविश्वामित्रादयः अनृताः कलहप्रियाः नारदादयः नटनर्तकाः भरतादयः १२ सर्वकर्मसहाः समुद्रशोषणादावपि समर्थाः १३ नानेतिस्वरूपप्रच्छादनायं लोकरक्षार्थं वानिषिद्धेनापि कर्मणा वर्तमानाः वस्तुतस्तु धर्मज्ञास्तेषां तान् नित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ एतेषु ज्या इति शेषः १५ १६ १७ एषां ब्राह्मणानां संबधे कुपितेनापि ब्राह्मणानां वसंतव्या इति शेषः १८ परायणाः हेतवः १९ २० २१

२० अदर्शनात् अननुग्रहात् २१ २२ २३ २४ परिवारइति द्विजातीनां परीवादो न श्रोतव्यः कथंचन कथमपि परिवारश्रवणे नतः समुत्थाय ब्रजेत् अन्यत्र गमनाशक्तौ तत्राधोमुखस्तूर्णां आसीत् २५ न सजात इति कुश्वनस्र्पुरुषः पृथिव्यां न जातः अजनिष्यद्वा यो ब्राह्मणविरोधेन ब्राह्मणसहविरोधेन ब्राह्मणस्य विरुद्धाचरणेन वा सुखं जीवितुं उत्सहेत् इत्यन्वयः २६ २७ इति श्रीमन्महाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३

ब्राह्मणास्यं प्रशंसन्ति पुरुषः स प्रवर्द्धते ब्राह्मणैर्यः परान्कृष्टः पराभूयात् क्षणाद्विषः २० शकाय वनकां बोजास्ताः स्ताः क्षत्रियजातयः वृषलत्वं परिगता ब्राह्मणानामदर्शनात् २१ द्राविडाश्च कलिंगाश्च पुलिंदाश्च प्युशीनराः कोलिसर्पामहिषकास्तास्ताः क्षत्रियजातयः २२ वृषलत्वं परिगता ब्राह्मणानामदर्शनात् श्रेयान् पराजयस्तेभ्यो न जयोजयतां वर २३ यस्तु सर्वमिदं हन्यात् ब्राह्मणं च न तत्समम् ब्रह्मवध्याम ह्नन् दोष इत्याहुः परमर्षयः २४ परिवारो द्विजातीनां न श्रोतव्यः कथंचन आसीताधोमुखस्तूर्णां समुत्थाय ब्रजेच्च वा २५ न सजातो जनिष्यद्वा पृथिव्यामिह कुश्वन यो ब्राह्मणविरोधेन सुखं जीवितुं उत्सहेत् २६ दुर्गात्सोमुष्टिना वायुर्दुःस्पर्शः पाणिना शशी दुर्द्धरा पृथिवी राजन् दुर्जया ब्राह्मणाभुविः २७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसानामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ भीष्म उवाच ब्राह्मणानेव सततं भृशं संपरिपूजयेत् एते हि सोमराजान ईश्वराः सुरवदुःखयोः १ एते भोगैरलक्षरे रन्त्ये श्वेव किमिच्छकैः सदा पूज्या न मस्कारैरक्ष्याश्च पितृवन्तृपैः २ ततो राष्ट्रस्य शांतिर्हि भूतानामिव वासवात् जायतां ब्रह्मवर्चस्वीराष्ट्रैर्वै ब्राह्मणः शुचिः ३ महारथश्च राजन्य एषु व्यः शत्रुतापनः ब्राह्मणजाति संपन्नधर्मज्ञं संशितव्रतम् ४ यासयेत् पृथेरां जन्तुस्मात्परमस्ति वै ब्राह्मणेभ्यो हविर्दत्ते प्रतिगृण्णीति देवताः ५ पितरः सर्वभूतानां नैतेभ्यो विद्यते परम आदित्यश्च द्रमावायुरापो भूर्वरुं दिशः ६ सर्वे ब्राह्मणमाविश्य मदान्नमुपभुजते न वस्याश्मन्ति पितरो यस्य विप्रानभुजते ७ देवाश्चाप्यस्य नाश्मन्ति पापस्य ब्राह्मणाद्विषः ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रीयते पितरः सदा ८ तथैव देवता राजन्नात्र कार्या विचारणा तथैव तेपि प्रीयंते येषां भवति तद्दिविः ९ न च प्रेत्य विनश्यति गच्छति च परागतिम् ये नयेनैव हविषा ब्राह्मणास्तर्पयेन्नरः १० त्रेन तैर्नैव प्रीयंते पितरो देवतास्तथा ब्राह्मणा देवतद्भूतं प्रभवति यतः प्रजाः ११

ब्राह्मणानित्यराध्यायत्र

येण दानं प्रात्रत्वं ब्राह्मणानां मुच्यते सोमो राजा मेघांते सोमराजानः १ किमिच्छसीति प्रश्नपूर्वकं यत्तदिष्टं दीयते तत्किमिच्छकंतेः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ तेषु दानां पितृ तत्प्रदेयं इत्यं ९ १० तत्तयस्मादिकं भूतमुत्पन्नं अग्नेर्प्रास्ताहुतिः सम्यग्नादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नंततः प्रजा इति स्मृतेः ११

वेदेषु इति एष ब्राह्मणः स्वर्गस्य मार्गं पंथानं वेदजानी हि कुपितः सन्न नरकस्य मार्गं जानीहि १२ अतीतानागते भूतप्रविष्ये १३ ये ब्राह्मणमनुवर्त्तते ते परा-
 भवं न यांतीत्यन्वयः प्रेत्य परलोके १४ भूतात्मानः भूतं प्राप्तं वशीकृतं आत्माचित्तं ये स्तो १५ १६ भृगवः भृगुवंश्यास्तालजं घानजयन् आंगिरसः अं-
 गिरोवंश्यानीपान् अजयन् भरद्वाजो वैतहव्यानित्यादि १७ तैवेतहव्यादयः कृष्णाजिनध्वजाः कृष्णाजिनं कृष्णाचर्मसध्यजो येषां ते ब्राह्मणा एव कृष्णाजि-
 नध्वजा इति भावः ब्राह्मणस्य महिमांतरमाह प्रक्षिप्येति कुंपृथिवी ब्राह्मणाय प्रक्षिप्य दत्त्वा पारगामिनं परलोकहितं कर्म आरभेदाचरेत् भानु दीप्तिकुं

यन्तश्चायं प्रभवति प्रेत्य यत्र च गच्छति वेदेषु मार्गं स्वर्गस्य तथैव नरकस्य च १२ अतीतानागते चोभे ब्राह्मणो द्विपदांबरः ब्राह्मणो भर-
 तश्चैष्टस्वधर्मचैव वेदयः १३ ये चैनमनुवर्त्तते ते न यांति पराभवम् न ते प्रेत्य विनश्यंति गच्छंति न पराभवम् १४ यद्ब्राह्मणमुखात्प्राप्तं
 प्रतिगृह्णति वैवचः भूतात्मानो महात्मानस्तेन यांति पराभवम् १५ क्षत्रियाणां प्रतपतांते जसाच बलेन च ब्राह्मणे श्वेषाम्यति ते जा-
 सिच बलाजिच १६ भृगवस्तालजघांश्वनीपानांगिरसो जयन् भरद्वाजो वैतहव्यानेलांश्च भरतर्षभ १७ चित्रायुधाश्चाप्यजयन्ते
 कृष्णाजिनध्वजाः प्रक्षिप्याथ कुंभानु पारगामिनमारभेत् १८ यत्किंचित्कथ्यते लोके श्रूयते पठ्यते पि वा सर्वत ब्राह्मणे श्वेव गूढो ग्नि-
 रिवदारुषु १९ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् स वा देवासु देवस्य पृथ्व्याश्च भरतर्षभ २० वासुदेव उवाच मातरं सर्व-
 भूतानां पृच्छेत्वांसंशयं शुभे केन स्विकर्मणा पापव्यपोहतनरो गृही २१ पृथिव्युवाच ब्राह्मणानेव सर्वे तपवित्रत्ये तदुत्तमम्
 ब्राह्मणान्सेवमानस्य रजःसर्वं प्रणश्यति २२ अतो भूतिरतः कीर्तिरितो बुद्धिः प्रजायते महारथश्च राजन्यः पृष्टव्यः शत्रुतापनः २३
 इति मानारदः ब्राह्मणं जाति संपन्नं धर्मज्ञं संशितं शुचिम् २४ अपरेषां परेषां च परेष्यश्चैव्ये परे ब्राह्मणाय
 प्रशंसंति समनुष्यः प्रवर्द्धते २५ अथ यो ब्राह्मणान् कुष्टः पराभवति सोचिरात् यथा महार्णवे क्षिप्ता सीताने षु विनश्यति २६ न
 यादुश्चरितं सर्वं पराभावाय कल्पते पश्य चंद्रे कृतं लक्ष्मिसमुद्रो लवणोदकः २७

वदुमयलोक इति प्रक्षिप्यात्थ कुंभ्यां वा इति पाठे कुंभ्यां कलश्यां प्रक्षिप्य
 अर्थाद्द्वान्यं परगामिनं परलोकहितं कर्म रभेत् देहयात्रार्थं धनमाहरेत् श्वःस्तनो भवेत् १८ यत्किंचिदतीतानागतं व्यवहितं स्थूलसूक्ष्मं ब्राह्मणो हार्दाकाशास्य ब्र-
 ह्मविदिकाश्चाग्निवन्द्याननिर्मथनादभिव्यज्यत इत्यर्थः १९ २० २१ रजःध्याने उतराय भूतो विक्षेपः भूतिरेश्वर्यं बुद्धिरात्मज्ञानं सार्द्धं श्लोकः २२ २३ अपरे ब्राह्म-
 णं सर्वभूतये इच्छेदित्याहुरिति विपरिणामेनानुषंगः २४ २५ कुष्टः क्रोशति कर्त्तरि क्तः सीताने षु लंगलपद्धतिगतः पांसुपिंडः लो छेले षु रितिको शकाराः अंतस्थादिभि-
 मंशब्दं पठन्ति २६ दुश्चरितं ब्राह्मणद्रोहः २७ ६

२८ विधेयमाह ब्राह्मणेत्यर्द्धेन २९ ३० ३१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ७ जन्मनेव संस्काराद्यभावेऽपि ब्राह्मणो नमस्य एव प्रसृतं प्रश्रितं पक्वमन्नं तस्याग्रे प्रोक्तमर्हः प्रसृताग्रमुक् १ सर्वे अर्थाः धर्मादयो येभ्यस्ते सुमनसां देवानां मुखमिव भूतास्तु मनोसुरवाः २ नोऽस्माकं द्विषतः शत्रून् तैरपूजिताः ब्राह्मणाः दारुणं युक्ताभिः तव शत्रवो नश्यंतीत्यादिभिर्गीभिः अभिध्यासु अभिध्यायतु अभिहन्युरिति

तथा भगवत्सहस्रेण ग्रहेन्द्रः परिचिह्नितः तेषामेव प्रभावेन सहस्रनयनोत्थसौ २८ शतक्रतुः समभवत्पश्य माधव्यादृशम् इच्छन्कीर्तिं च भूतिं च लोकांश्च मधुसूदन ब्राह्मणानुमतेतिष्ठेत्पुरुषः शुचिरात्मवान् २९ श्रीशुभ्र उवाच इत्येतद्वचनं श्रुत्वा मेदिन्या मधुसूदनः साधुसंघ्नि कौरव्यमेदिनी प्रत्यपूजयत् ३० एतां श्रुत्वा पद्मापार्थ प्रयतो ब्राह्मणवर्षभान् सततं पूजयेथास्त्वततः श्रेयोभिपत्स्यसे ३१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे मृथिवी वासुदेव संवादे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ श्रीशुभ्र उवाच जन्मनेव महाभागो ब्राह्मणो नाम जायते नमस्यः सर्वभूतानामिति धिः प्रसृताग्रमुक् १ सर्वाथाः सुहृदस्तात ब्राह्मणाः सुमनोसुरवाः गीर्भिमंगलयुक्ताभिरनुध्यायति पूजिताः २ सर्वान्नो द्विषतस्तात ब्राह्मणा जातमन्वयः गीर्भिर्दारुणयुक्ताभिरभिध्यासुरपूजिताः ३ अत्रगाथाः पुरागीताः कीर्तयति पुराविदः सृष्ट्वा द्विजातीन् धाता हियथा पूर्वं समादधत् ४ न चान्यदिह कर्तव्यं किंचिदूर्ध्वयथाविधि गुप्तो गोपायते ब्रह्मश्रेयोवस्ते न शोभनम् ५ स्वमेव कुर्वतां कर्म श्रीद्वौ ब्राह्मीभविष्यति प्रमाणं सर्वभूतानां प्रग्रहाश्च भविष्यथ ६ न शोद्रु कर्म कर्तव्यं ब्राह्मणेन विपश्चिता शौद्रं हि कुर्वतः कर्मधर्मः संसुपरुध्यते ७ श्रीशुभ्र उवाच इत्येते जश्च विभूतिश्च प्रतापिनी स्वाध्याये चैव माहात्म्यविपुलं प्रतिपत्स्यते ८ हुत्वा चैव हवनीयस्थं महाभाग्ये प्रतिष्ठिताः अग्रभोज्याः प्रसृतीनां श्रिया ब्राह्म्यानुकल्पिताः ९ अद्भ्यां प्रयायुक्ता त्वनभिद्रोहलब्ध्या दमस्वाध्यायनिरताः सर्वान्कामानवाप्स्यथ १० यच्चैवमानुषे लोके यच्च देवेषु किंचन सर्वतु तमसासाध्यं ज्ञानेन नियमेन च ११ इत्येवं ब्रह्मगीता ते समारव्यातामयां जगद् विप्राणामनुकंपार्थतेन प्रोक्तं हि धीमता १२

स्पष्टार्थः शठः ३ समादधत् समाधिं नियमं कृतवान् ४

ब्रह्म ब्राह्मणः वः शोभनं श्रेयस्तेनेव ५ स्वकर्म ब्राह्मणगोपनं प्रग्रहाः दमनक्षमारज्जवदव ६ शौद्रं कर्म सेवा कर्तव्यं चरयितव्यं कुर्वतः करयतः ७ श्रीशुभ्र उवाचः श्रियमित्यर्थः ८ आहवनीयस्थं देवतागणं प्रसृतीनां श्रियुष्योप्यग्रे प्रोक्तं येषां ते ब्रह्म्याश्रिया विद्ययाऽनुकल्पिताः पात्रीभूताः ९ १० ११ इत्येवमिति ब्राह्मणानां संबंधे ब्रह्मगीतावेदकथितागीतातेतुभ्यं अनुकंपार्थकथिता इत्यन्वयः तेन पुराविदाधीमता प्रोक्तमिदं ब्राह्मणमाहात्म्यमिति शेषः १२ ७ ७ ७ ७

मूयइति तेषांब्राह्मणानो बलं सामर्थ्यं अहंमन्ये बलं यथाराज्ञः क्षत्रियं स्य तपस्विनः तपो ब्रह्मेन दुर्दानताः प्रजासु दानां भवंति चंडत्वादिदोषवंतोऽपि पूज्या एवेत्यर्थः १३
 १४ १५ १६ १७ अमर्षणात् ब्राह्मणकोपसहनात् १८ १९ २० २१ २२ तेष्वोरक्ष्यं स्वकुलमिति शेषः २३ इति श्रीमहाभारते आ
 नुशासनिके पर्वणि दीक्षायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ अत्राप्युदाहरतीति मितिहासपुरातनम् शक्रशंबरसंवादतन्निबोधयुधिष्ठिर १ शक्रोत्त्वज्ञातरूपेण जडीभूतारजोगुणः विरूपं रथ
 मास्थाय प्रच्छशंबरम् २ शक्रउवाच केन शंबरवृत्तेन स्वजात्यान धितिष्ठसि श्रेष्ठत्वांकेन मन्यंते तद्दे प्रब्रूहितत्त्वतः ३
 शंबरउवाच नासूयामियदा विप्रान् ब्राह्मणैश्च मे मतम् शास्त्राणिवदतो विप्रान् संमन्यामियथासुरवम् ४ श्रुत्वा च नृवजानामिना
 पराध्यामिकर्हिचित् अप्यर्चाम्यनुपृच्छामि पादो गृह्णामि धीमताम् ५ तेष्विभ्रव्याः प्रभाषंते संपृच्छंते च मांसदा प्रमत्तेष्वप्रमत्तोस्मि
 सदासुतेषु जागृमि ६ तेषां शास्त्रपथेयुक्तं ब्रह्मण्यमनुसूयकम् समासिंचंति शास्त्रारः क्षौद्रं मध्विवमक्षिकाः ७ यच्च भाषंति संतु-
 षास्तच्च गृह्णामि मेधया समाधिमात्मनो नित्यमनुलोममचितयम् ८

मूयस्तेषां बलं मन्ये यथाराज्ञस्तपस्विनः दुरासदाश्च चंडाश्चरभसाः क्षिप्रकारिणः १३ संत्येषां सिंहसत्वाश्च व्याघ्रसत्वास्तथापरे वराह-
 मृगसत्वाश्च जलसत्वास्तथापरे १४ स पस्पर्शसमाः केचित्तथान्ये मकरस्पृशः दिग्माष्यघातिनः केचित्तथा च कर्हणोपरे १५ सति चाशी
 विषसमाः सति मदास्तथापरे विविधानीहृत्तानि ब्राह्मणानां युधिष्ठिर १६ मेकलाद्वा विडालाटाः पौंड्राः केन्वशिरास्तथा शीं डिका दरदाः
 दवाश्चैराः शंबरबर्बराः १७ किरातायवनाश्चैव तास्ताः क्षत्रियजातयः वृषलत्नमनुप्राप्ता ब्राह्मणानाममर्षणात् १८ ब्राह्मणानां परि
 भवादसुराः सलिलेशयाः ब्राह्मणानां प्रसादाच्च देवाः स्वर्गनिवासिनः १९ अशक्यं स्पृष्टुमाकाशमचात्न्यो हिमवान्गिरिः अधार्यासे
 नुनागंगादुर्जया ब्राह्मणाभुवि २० न ब्राह्मणविरोधेन शक्या शास्तु वसुंधरा ब्राह्मणा हिमहात्मानो देवनामपि देवताः २१ तान्पूजयस्व
 सततं दानेन परिचर्यया यदीच्छसि महीभोक्तुमिमांसागरमेरुत्वाम् २२ प्रतिग्रहेण तेजो हि विप्राणां शाम्यते नद्य प्रतिग्रहं येनेच्छेयु
 स्तेष्वोरक्ष्यं स्वयानृप २३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशासायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ श्रीशुभ्रउवाच
 अत्राप्युदाहरतीति मितिहासपुरातनम् शक्रशंबरसंवादतन्निबोधयुधिष्ठिर १ शक्रोत्त्वज्ञातरूपेण जडीभूतारजोगुणः विरूपं रथ
 मास्थाय प्रच्छशंबरम् २ शक्रउवाच केन शंबरवृत्तेन स्वजात्यान धितिष्ठसि श्रेष्ठत्वांकेन मन्यंते तद्दे प्रब्रूहितत्त्वतः ३
 शंबरउवाच नासूयामियदा विप्रान् ब्राह्मणैश्च मे मतम् शास्त्राणिवदतो विप्रान् संमन्यामियथासुरवम् ४ श्रुत्वा च नृवजानामिना
 पराध्यामिकर्हिचित् अप्यर्चाम्यनुपृच्छामि पादो गृह्णामि धीमताम् ५ तेष्विभ्रव्याः प्रभाषंते संपृच्छंते च मांसदा प्रमत्तेष्वप्रमत्तोस्मि
 सदासुतेषु जागृमि ६ तेषां शास्त्रपथेयुक्तं ब्रह्मण्यमनुसूयकम् समासिंचंति शास्त्रारः क्षौद्रं मध्विवमक्षिकाः ७ यच्च भाषंति संतु-
 षास्तच्च गृह्णामि मेधया समाधिमात्मनो नित्यमनुलोममचितयम् ८

रूपं रूपमास्थायेति च पाठः २ स्वजात्यान् स्वसंबंधीयान् ३ ४ ५ प्रमत्ते
 षु अहमप्रमत्तोस्मि ६ मांमयिमधु अमृततुल्यां विद्यां समासिंचंति क्षौद्रं मधुपटलं मक्षिकामध्विवेत्यावृत्या योज्यं ७ यच्च भाषंतीति संतुष्टाः यद्भाषंति वदंति तच्च
 ह गृह्णामि अनुलोममनुकूलमात्मनः समचितयं अचितयम् ब्राह्मणभाषणे नित्यं तिष्ठामीति भावः ८ ९ १० ११ १२ १३

वाग्ये जिह्वायेभिश्चिद्यामृतयेषां ब्राह्मणानारसनामुक्तसुधानां . ९ . १५ . ११ . १२ . १३ ब्राह्मीवेदार्थादुर्ध्वसतीः गुरुकुलवासकेशान् अपिअपिवास
तिवेशाम्येकरयतिः स्यात्नेष्टिकब्रह्मचर्यात् पारिव्राज्यमेव कुर्यादित्यर्थः १४ पितुर्गृहे वेदाध्ययनं निंदति अपीति १५ अप्रवासिनं वेदार्थ्यामांतरे नाममकु
र्वाणं १६ १७ १८ १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि षोडशोऽध्यायः ३६ अपूर्वश्चेत्यध्यायः ब्राह्मणेषु पात्रविशि

सोहंवाग्यमिष्टानारसनामवलेहकः स्वजात्यानयिनिष्ठाभिनक्षत्राणावचंद्रमाः ९ एतत्पृथिव्याममृतमेतच्चक्षरनुत्तमम् यद्ब्राह्म-
णमुरवाच्छास्त्रमिहृश्रुत्वा प्रवर्तते १० एतत्कारणमाज्ञायद्वृत्त्यादेवासुरपुरा युद्धपितामहस्तथाविस्मितः समपद्यत ११ दृष्ट्वा च ब्रा-
ह्मणानां तु महिमानमहात्मनाम् पर्यपृच्छत्कथमसीसिद्धा इति निशाकरम् १२ सोम उवाच ब्राह्मणास्तपसासर्वेभ्योऽभ्यन्ते वाग्य-
त्ताः सखा भुजवीर्याश्च राजानो वागस्त्राश्च हिजातयः १३ प्रणवंचाप्यधीयंत ब्राह्मीर्दुर्ध्वसतीर्ध्वसन् निर्भृत्युरपि निर्वाणायतिः स्यात्स
मंदर्शनः १४ अपि च ज्ञानसंपन्नः सर्वान्वेदान् पितुर्गृहे श्रुत्वाभ्यमान इवाधीयाद्ब्रह्म इत्येव तद्विदुः १५ भूमिरेतो निगिरति सण्यो विन्द-
शयानिवं रजानंचाप्ययोद्धारं ब्राह्मणंचाप्रवासितम् १६ अभिमानः श्रियं हति पुरुषस्याल्पमधसः गर्भेण दूष्यते कन्या गृहं रासेन
चां द्विजः १७ इत्येत्तन्नेपिताश्रुत्वा सोमादद्भुतदर्शनात् ब्राह्मणान् पूजयाम्मसतयेवाहं महाव्रतान् १८ श्रीश्रुतवाच श्रुत्वेतद्
च नंशक्रोदानवेद्रसुरवात्च्युतम् द्विजान्संपूजयामास महेंद्रन्वभयापच १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्रा-
ह्मणप्रशंसायामिष्टशबरसंवादे षोडशोऽध्यायः ३६ युधिष्ठिर उवाच अपूर्वश्च भवेत्यात्र मथयापि चिरोपितः दूरादभ्यागतंचा
पिकिपात्रस्मासिंतामह १ श्रीश्रुतवाच क्रियाभयति केषांचिदुपाशं व्रतमुत्तमम् यो यो याचेत यन्किंचित्सर्वददौ मइत्यपि २
अपीडयन् भृत्यवर्गमित्येव मनुशश्रुम पीडयन् भृत्यवर्गं हि आत्मानमपकर्षति ३ अपूर्वश्चाययेत्यात्र यच्चापि स्याच्चिरोपितम् दू-
रुदभ्यागते चापितत्यात्र च विदुर्बुधाः ४ युधिष्ठिर उवाच अपीडयन् भूतानां धर्मस्याहिंसया तथा पात्रविद्यात्तत्त्वेन यस्मै दत्तं
न संतपेत् ५ . . .

षपरीक्षार्थः १ तत्र अपूर्वश्चिरोपितो दूरादागतश्च पात्रतेषां मध्ये कश्चिद्यत्तार्थकश्चित् गुरुदक्षिणार्थकश्चिन्कुटबभ्रणार्थमिति एवंपु-
पाक्रिया केषांचित्पात्रत्वे प्रधानं भयति केषांचिदुपाशु व्रतं मोनं पारिव्राज्यमिति तथा क्रियामो न प्रोस्तारतस्य देषांतरतस्य नस्वरूपत इत्याह क्रियेति दद्याम-
ददाम इत्येव वक्तव्यं नत्वेतेषु कंत्रिस्त्यांचक्षीनेत्यर्थः २ ३ ४ दत्तं प्रद्रेयवस्त्वभिमानिनी देवतानसंतपेत् यथा तादृशाय देयेनान्यस्मै स्मर्यते हिनष्टशौ-
चे व्रत्रभ्रष्टे विप्रे वेदकिवर्जिते दीयमानं रुदत्यन्किमयो दुष्कृतकृतमिति अतः कस्तादृश इति प्रश्नः ५ ६ ७ ८ ९ १०

सुरव्यं पात्रं विश्वेषां श्रुवतीं नसूयका इति ६ ७ तथा अक्रोधो धारिणुणा विशिष्टं ८ ९ १० अपात्रता बलमाह अप्रामाण्यमिति आत्मनः पात्रताया इति शेषः ११ निसर्गिकां श्रुतिविरोधित्वेन मोक्षानुपयोगिनीम् १२ हेतुवादान् ब्रुवन युक्त्या जगत्कारणगोष्ठीः कुर्वन्पि अहेतुवादिकः शास्त्रोक्तहेतुवादविरोधान् १३ बौद्धव्यः अस्पृश्यत्वेन तिगेषः तत्र हेतुमाह श्वानं हितं विदुः शिष्टा इति शेषः १४ एतदेवोपपादयति यथेति १५ लोकयात्रा शिष्टाचारादिव्यवहारः धर्मः श्रुतिस्मृत्युक्तः आत्महितनिशमदमादीनि १६ देवानामृषीणां यजेन ऋषीणां वेदाधिगमेन पितृणां प्रजोत्पादनेन विप्राणां दानमानेन अतिथीनां वैश्वदेवांते आगतानां सम्यगातिथ्येन च उन्मुच्य अपाकृत्य कर्माणि कुर्वन्निस्त्युत्तरेणान्वयः १७ पर्यायेण यथाक्रमेण सुशिक्षितेन कर्मणायत्ने कर्माणि यज्ञादीनि १८ इति श्रीमहाभारते

मीमांसा उवाच ऋत्विक्पुरोहिताचार्याः शिष्यसंबन्धिबांधवाः सर्वे पूज्याश्च मान्याश्च श्रुतवन्तो नसूयकाः ६ अतो न्यथा वर्तमानाः सर्वेना हीतिसत्क्रियाम् तस्मान्नित्यपरीक्षेत पुरुषान्प्रणिधाय वै - ७ अक्रोधः सत्यवचनमहिंसा दम आर्जवम् अद्रोहो नभिमानश्च ह्योस्ति तिति क्षमदमः शमः ८ यस्मिन्नेतानि दृश्यन्ते न चाकार्याणि भारत स्वभावतो निविशानि तत्सात्रं मानमर्हति ९ तथा चिरोषितं चापि संप्रत्यागतमेव च अपूर्वंचैव पूर्णंच तत्सात्रं मानमर्हति १० अप्रामाण्यंच वेदानां शास्त्राणां चाभिलंघनम् अव्यवस्था च सर्वत्र एतन्नाशनमात्मनः ११ भवेत्स उदितमानो यो ब्राह्मणो वेदनिन्दकः आन्वोक्षिकीतर्कविद्यामन्तुरक्तान्तिरर्थिकाम् १२ हेतुवादान् ब्रुवन्सत्सु विजेता हेतुवादिकः आक्रोष्टाचातिवक्त्रा च ब्राह्मणानां सदेव हि १३ सर्वाभिशांकी मूढश्च बालः कटुकवागपि बौद्धव्यस्तादृशस्तातनरश्चानहितविदुः १४ यथा शक्वाभषितुंचैव हंतुंचैवावसज्जते एवं सभाषणार्थोय सर्वशास्त्रवधाय च १५ लोकयात्रा च द्रष्टव्या धर्मश्चात्महितानि च एवं नरो वर्तमानः शंश्वतीर्वद्धते समाः १६ ऋणमुन्मुच्य देवानामृषीणां च तथैव च पितृणामथ विप्राणामतिथीनां च पंचमसू १७ पर्यायेण विशुद्धेन सुविनीतेन कर्मणा एवं गृहस्थः कर्माणि कुर्वन् धर्मान्निहीयते १८ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पात्रपरीक्षायां सप्तविंशोऽध्यायः ३७ युधिष्ठिर उवाच स्त्रीणां स्वभावमिच्छामि श्रोतुं भरतसत्तम स्त्रियो हि मूलं दोषाणां लघुचिन्ता हिताः स्मृताः १

अनुशासनिके पर्वणि टीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ३७ स्त्रीणामिति पूर्वमेघवाहनपद्मिणिवेद्यं वस्तुतंतद्देदनं धर्मबलादेव भवतीति यज्ञादिधर्मे वक्तव्यः सचकामकारविहतदारपरिग्रहाधीन इत्यष्टावक्रादिकं सवादे प्रदर्शितः तत्रापि ऋत्विगात्मा धनं जाया शक्यस्य चतुष्टयं तस्याग्निहोत्रं स्वर्गाय नरकायेतरस्य चेति स्मृतेर्यज्ञांगभूतात्मशुद्धिः ऋत्विक्शुद्धिश्च तीर्थब्राह्मणमाहात्म्याभ्यां उक्ता अथ स्त्रीशुद्धिर्द्रव्यशुद्धिश्च महता प्रबंधेन प्रस्तूयते तत्रनावदस्मिन् अध्याये स्त्रीदोषानेव दर्शयति स्त्रीणामित्यादिना लघुचिन्ताः वासुवत् चलचिन्ताः १ ६४

२ ब्राह्मीं ब्रह्मलोकस्थां ३० ४ विषये वक्तुं योग्यत्वे ५ ६ ७ ८ ९ कृतमतिः वक्ष्यामीति कृतनिश्चयाऽभवत् १० ११ १२ १३ १४ १५
 १६ १७ १८ १९ २० २१ गतिः प्राप्तिः अन्योन्यकृत्रिमलिङ्गधारिण्याभूत्वाभेद्युनार्थं प्रवर्तते एतच्च लोकप्रसिद्धं भर्तृषु दूरस्थेषु इति शेषः नहि तिष्ठं

श्रीशुभ्रवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् नारदस्य च संवादं पुंश्चत्वापंचचूडया २ लोकाननुचरन् सर्वान् देवर्षिर्नारदः पुरा
 ददशाप्सरसंब्राह्मीपंचचूडामनिदिताम् ३ तां दृष्ट्वा चारुसर्वांगीं पप्रच्छाप्सरसं मुनिः संशयोत्तदिकश्चिन्वे ब्रूहितन्वे सुमध्यमे ४
 श्रीशुभ्रवाच एवमुक्त्वाथ सार्विप्रं प्रत्युवाचाथ नारदं विषये सति वक्ष्यामि समर्थमिन्त्यसे च माम् ५ नारद उवाच नत्वा मयिष
 ये भद्रे नियोक्ष्यामि कथंचन स्त्रीणां स्वभावमिच्छामि त्वत्तः श्रोतुं वरानने ६ श्रीशुभ्रवाच एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य देवर्षेरप्सरोत्तमा
 प्रत्युवाच न शिष्यामि स्त्रीसतीनिदितं स्त्रियः ७ विदितास्ते स्त्रियो याश्च यादृशाश्च स्वभावतः नमामहे मी देवर्षे नियोक्तुं कार्यदृशो ८ ता
 मुवाच स देवर्षिः सत्सवदसुमध्यमे मृषावादे भवेत् दोषः सत्ये दोषो न विद्यते ९ इत्युक्त्वा सा कृतमतिरभवत् चारुहासिनी स्त्रीदोषां च्छा
 श्वतीन् सत्यान् प्राषितुं स प्रचक्रमे १० पंचचूडोवाच कुलीनारूपवत्यश्वनाथवत्यश्वयोषितः मया दामुनतिष्ठति स दोषः स्त्रीषु ना
 रद ११ नस्त्रीभ्यः किंचिदन्यद्देषापीयस्तरमस्ति वै स्त्रियो हि मूलदोषाणां तथा त्वमपि वेत्यद् १२ समाजाता नृद्धिमतः प्रतिरूपान्वशो स्थि
 तं नृ पती जंतरमासाद्यनालनार्यः प्रतीक्षितुम् १३ असद्गम्यस्त्वयस्त्रीणामस्माकं भवति प्रभो पापीयसो नरान् यद्देलज्जात्यक्तम
 जामहे १४ स्त्रियहियः प्रार्थयते सन्निकर्षे च गच्छति ईषच्च कुरुते सेवां तमेवेच्छंति यो धितः १५ अनर्थितात् मनुष्याणां भयात्यस्ति
 नस्य च मया दाया ममर्यादाः स्त्रियस्तिष्ठति भर्तृषु १६ नासाकश्चिदराग्योस्तिनासावयमिनिश्चयः विरूपरूपवतं वा पुमानित्येव भुंज
 ते १७ न भयान्नापनुक्रोशान् नार्थहेतोः कथंचन न ज्ञाति कुलसंबधान् स्त्रियस्तिष्ठति भर्तृषु १८ यौवने वर्तमानानां मृष्टा मरणवास
 साम् नारीणां स्वैरवृत्तीनां स्पृहयति कुलस्त्रियः १९ याश्च शशवद्दुहमनारक्षते दयितास्त्रियः अपिताः संप्रसज्जते कुञ्जाधजडवाम
 नैः २० पशुवर्थाश्च देवर्षये चान्ये कुलितानराः स्त्रिणामगम्यो लोके स्मिन्नास्ति कश्चिन्मत्सुने २१ यदि पुंसां गतिं ब्रह्मन् कथंचिन्नोप
 पद्यते अप्यन्योन्यं प्रवर्तते नहि तिष्ठति भर्तृषु २२ अलाप्यात्सु रूपाणां हि भयात्परिजनस्य च वधबंधभयाच्चापि स्वयंगुप्ता भवति नाः
 २३ चलस्वभावाद्स्त्रीव्यादग्रात्या प्रावतस्तथा प्राजस्य पुरुषस्येह यथा वाचस्तथा स्त्रियः २४

निर्धेये इति शेषः २२ २३ चलस्वभावाः सा
 लावकाणां तद्दयान्येनेति श्रुते रथया वृकविशेषप्रत्यहं नवं मांसमिच्छंति तदा स्तनेन रमंनं पक्वं स्त्रिय पुरुषमित्यर्थः २४ २५ २६ २७ २८

काष्ठाणांकाष्ठैः २५, २६, २७, २८ अंतकादिदत्तघोनाशकांदत्यर्थः २९ यतदिवन्द्योषयवत्त्वाभाविगाएतेस्त्रीणां दोषा इत्यर्थः यथोक्तं नीतो अनृतंसा
हसंमाया मूर्खत्वमति लोभता अशौचं निर्दयसंचस्त्रीणां दोषाः स्वभावजा इतिकामश्चाष्टगुणः स्मृत इति च ३० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां अष्ट
त्रिंशोऽध्यायः ३८ इमं उति एवं स्वभावदुष्प्रअपिस्त्रियः परेभ्यो दुः सरक्ष्या इत्यारव्याधिकानात्पर्यं १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

नाग्नि स्तृप्यति व्यधानां नापगानां महोदधिः नांतकः सर्वभूतानां नृपुंसो वासलोचनः २५ इदमन्यच्च देवर्षे रहस्यं सर्वयोपिताम् दृष्ट्वैवपु
रुभं हृद्योनिः प्रक्लिद्यते स्त्रियाः २६ कामानामपि दातारं कतरि मनसा प्रियम् रक्षितारं नमृष्यति स्वभर्तारं मलं स्त्रियः २७ न कामभो
गान्विपुलात्नालकारान्नसंश्रयान् तथैव बहुमन्यते यथारत्यामनुग्रहम् २८ अंतकः पवनो मृत्युः पातालवडवामुरगम् क्षरधाराविषं
सर्पे विन्हिरत्येकतः स्त्रियः २९ यतश्च भूतानि महंति पंचयतश्च लोकाः विहित्वा विधात्रा यतः पुमांसः प्रमदाश्चानिर्मितास्तदेव दोषाः
प्रमदासु नारद ३० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पंचचूडानारदसंवादे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ युधिष्ठिर उ०
इमं वैमानवां लोके स्त्रीषु सज्जत्यभीक्ष्णशाः मोहनपरमाविष्टा देवसृष्टेन पार्थिव १ स्त्रियश्च पुरुषेषु प्रत्यक्षलोकसाक्षिकम् अ
त्र मे संशयस्तीव्रो हृदि सपरिवर्तते २ कश्च मासानराः संगं कुर्वते कुरुनंदन स्त्रियो वाकेषु रज्यंते विरज्यंते च ताः पुनः ३ इति ताः पुरुष
व्याघ्रकथं शक्यास्तुरक्षितुम् प्रमदाः पुरुषेणो हतन्मे व्याख्यातुमहासि ४ एता हि रममाणस्तु वंचयंतीह मानवान् न चासामुच्यते क
श्चित्पुरुषो हस्तम्रागतः ५ गावो न वत्तृणां नीवगृणहत्येता न वंनयम् शंबरस्य च यामाया मायायानमुचेरपि ६ बल्लेः कुम्भीनसेश्चै
वंसवास्ता योषितो विदुः हसंतं प्रहसत्येता रुदंतं प्ररुदति च ७ अप्रिया प्रियवाक्येष्वगृणहते कालयोगतः उशाना वेदयच्छास्त्रं
यच्च वेदबृहस्पतिः ८ स्त्रीबुध्यानविशिष्ये ततास्तुरक्ष्याः कथं नरेः अनृतसत्यमित्याहुः सत्यचापितथानृतम् ९ इति यास्ताः कथं
वीरसरक्ष्याः पुरुषैरिह स्त्रीणां बुध्यथनिष्कर्षादर्थशास्त्राणि शत्रुहन् १० बृहस्पतिप्रभृतिभिर्मन्ये सद्भिः कृतानि नै सपूज्यमानाः पु
रुषैर्विकुर्वंति मनो नृषु ११ अपास्ताश्च तथाराजन् विकुर्वंति मनः स्त्रियः इमाः प्रजामहाबाहो धार्मिक्य इति नः श्रुतम् १२ सत्कृतास
त्कृताश्चापि विकुर्वंति मनः सदा कस्ताः शक्तेः रक्षितुं स्यादिति मे संशयो महान् १३

स्त्रीणामिति स्त्रीबुद्धिमनुसृत्यैव बृहस्पत्यादिभिर्वचनाशास्त्रं प्रयति नमित्यत्युक्तिः १० एता पूजितधिकृता वा तुल्यवद्विकारं जनयंतीत्यर्थः ११ एतदेवाह इमा-
इति इमाः स्त्रीरूपाः धार्मिक्य इति श्रुतिमात्रं सा विव्यादिषु दृष्टम् १२ अनुभवस्तु न तथेत्याह सत्कृतेति १३ ६२ ६२ ६२ ६२

१४ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ एवमेवेत्यध्यायस्य तात्पर्यनानारूपेभ्योऽपि विदेष्यो योगबलेनेव स्वभावचप-
लास्त्रियः संरक्षितुं शक्या नान्यथेति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

तथा ब्रूहि महाभाग कुरूणां वंशघर्द्धन यदि शक्या कुरून्नेष्टरक्षातासां कदाचन कर्तुं वा कृतपूर्ववा तन्मेव्यारख्यातुमर्हसि १४ इति श्रीम-
हाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विपुलोपारख्याने एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ श्रीशुभवाच एवमेव महाबाहो नात्र मिथ्या-
स्ति किंचनं यथा ब्रवीषि कौरव्यनारां प्रतिजनाधिप १ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासपुरातनम् यथारक्षाकृतापूर्वा विपुलेन महात्मना
२ प्रमदाश्च यथा सृष्टा ब्रह्मणा भरतर्षभ यदर्थं तच्च तेनात्प्रवक्ष्यामि नराधिप ३ न हि स्त्रीभ्यः परंपुत्रपापीयः किंचिदास्ति वै अग्नि
हि प्रमदादीप्तिमिच्छन्मयजाविभो ४ क्षुरधारां विषसर्पो बहिरित्येकतः स्त्रियः प्रजाइमामहाबाहो धार्मिक्यइति नः श्रुतम् ५ स्वयं
गच्छन्ति देवत्वं ततो देवानियाद्भयम् अथाभ्यगच्छन् देवास्ते पितामहमरिदम ६ निवेद्यमानसं चापितृष्णीमासन्नधौ मुरवाः तेषामं
तर्गतिं ज्ञात्वा देवानां सपितामहः ७ मानवानां प्रमोहार्थं कृत्या नार्येऽसृजत्प्रभुः सूर्वसर्गतिर्कोतेयसाध्व्यो नार्यइवाभवन् ८ असाध्यस्तु
समुत्पन्ताः कृत्यां सर्गात्प्रजापतेः ताभ्यः कामान्यथा कामं प्रादाद्वि सपितामहः ९ ताः कामलुब्धाः प्रमदाः प्रबाधेनेन रात्सदा क्रोधं का
मस्य देवेशः सहायं चासृजत्प्रभुः १० असृजन्त प्रजाः सर्वाः कामक्रोधवशां गताः न च स्त्रीणां क्रियाः काश्चिदिदं निधमो व्यवस्थितः ११ नि
रंद्रियात्प्रशास्त्राश्च स्त्रियो नृतमिति श्रुतिः शय्यासनमसृक्कारमन्नपानमनार्यन्तम् १२ दुर्वाग्भवन्ति चैव ददौ स्त्रीभ्यः प्रजापतिः नना-
सारक्षणां शक्यं कर्तुं पुसाकथंचन १३ अपि विश्वकृतातातकुतस्तु पुरुषैरिह वाचा च वधबंधैर्वाक्केशैर्वा विविधैस्तथा १४ न शक्या
प्रक्षिप्तु नार्यं स्ताहित्यमसयताः इदं तु पुरुषव्याघ्रपुरस्ताच्छ्रुतवानहम् १५ यथारक्षाकृतापूर्वा विपुलेन गुरुस्त्रियाः ऋषिरासीन्म-
हाभागो देवंशर्मेति विश्रुतः १६ तस्य भार्या रुचिर्नामस्मेणासदृशी भुवि प्रस्यारूपेण सम्पत्ता देवगंधर्वदानवाः १७ विशेषेण तुराजे-
दृष्टवहापाकशीसेनः नारीणां चरितं जश्वदेवशर्मा महासुनिः १८ यथाशक्तियथात्साहं भार्यातामभ्यरक्षन् पुरंदरं वजानीते परस्त्रीका
प्रचारिणम् १९ तस्माद्दलेन भाय्यायारक्षणसचकार ह सकदाचिद्विस्तृता तयत्कतुमनास्तदा भार्यासरक्षणकार्यं कथं स्यादित्य-
चित्तयत् २० रक्षाविधानमनसामसांचित्यमहातपाः आहूय दयितं शिष्यं विपुलं प्राह भार्गवम् २१ देवशर्मो वाच यज्ञकारोग
मिष्यामि रुचिचेमां सुरेखवरः यतः प्रार्थयते नित्यं तारक्षस्वयं यथा बलम् २२

अंप्रमत्तेनतेभाव्यंसदाप्रतिपुरंदरम् सहिस्त्राणिकुरुतेविविधानिभ्रगत्तम २३ श्रीश्रुवाच इत्युक्तोविपुलस्तेनतपस्वीनियतेन्द्रियः स
 देवोयतपाराजन्मश्रकसदृशद्युतिः २४ धर्मज्ञःसत्यवादीचतथेतिप्रत्यभाषत पुनश्चेदं हाराजपप्रच्छप्रस्थितंगुरुम् २५ विपुल
 उवाच कानिह्राणिशक्रस्यभवंत्यागच्छतोमुने वपुस्तेजश्चकीदृशेवैतन्मोव्याख्यातुमहंसि २६ श्रीश्रुवाच ततस्प्रभगवास्त
 सोविपुलायसहात्मने आचक्षेयथातत्त्वंमायाशक्रस्यभारत २७ देवशर्मोवाच बहुमायःसुविप्रर्षेभगवान्याकशासनः तां
 स्तान्विकुरुतेभावान्बहून्थमुहुर्मुहुः २८ किरीटीयज्जधृग्धन्योमुकुटीबद्धकुंडलः प्रवत्यथमुहूर्त्तेनचंडालसमदर्शनः २९ शिखा-
 जटीचौरवासाःपुनर्भवतिपुत्रक हृहच्छरीरश्चपुनश्चौरवासाःपुनःकृशः ३० गौरश्यामचकृष्णोचवर्णविकुरुतेपुनः विरूपोरूपवांश्च
 वयुवाहृद्दस्तथैवच ब्राह्मणःक्षत्रियश्चैवैश्यःशूद्रस्तथैवच ३१ प्रतिलोमोन्लोमश्चभवत्यथशतक्रतुः शुकवाचसमूपीचहंसको
 किलरूपवान् ३२ सिंहव्याघ्रगजानांचरूपधारयतेपुनः देवदेत्यम थोगज्ञांचपुद्गारयतेपिच ३३ अकृशोवाच्युभ्रगोःशकुनिर्वि-
 कृतस्तथा चतुष्पाद्दूरुपश्चपुनर्भवतिबालिशः ३४ मक्षिकामशकादीनांचपुद्गारयतेपिच नशक्यमस्यग्रहणंकर्तुविपुलकेनचित्
 ३५ अपिनिश्वकृतातातयेनसृष्टमिदंजगत् पुनरंतर्हितःशक्रोदृश्यतेज्ञानचक्षुषा ३६ गायुभृतश्चसपुनर्देवगजोभवत्युत एवरू-
 पापिंसंतंकुरुतेपाकशासनः ३७ तस्माद्विपुलयत्नेनरक्षीमांतनुमध्यमाम् यथारुचिनावलिहेदेवेद्रोभृगुसत्तम ३८ क्रतावुपहि
 तैन्यस्तहविःशुर्वेवदुरात्मवान् एवमारव्यायसमुनिर्यज्ञकागेगमत्तदा देवशर्माभहाभागस्ततोभरतसत्तम ३९ विपुलस्तुवचःश्रुत्वा-
 गुरोश्चित्तमुपैयिवान् रक्षाचपरमाचक्रेदेवराजान्महाबलात् ४० किंतुशक्यमयाकर्तुंगुरुदाराभिरक्षणे मायावीहिसुरेद्रोसोदुर्धर्ष
 श्वापिवीर्यवान् ४१ नापिधायाभ्रमशक्योरक्षितुंपाकशासनः उदजवातथान्धस्यनानाविधिसरूपता ४२ वायुरूपेणवाशक्रोगुरु-
 पत्नीप्रधर्षयेत् तस्मादिमांसंप्रविश्यरुचिस्थायेहमद्यैव ४३ अथवापौरुषेणयंनशक्यारक्षितुंमया बहुरूपोहिभ्रगवांच्छ्रूयतेपा-
 कशासनः ४४ सोहयोगबलादेनारक्षिष्येपाकशासनात् गात्रेणगात्रैरस्याहंसंप्रवेक्ष्येहिरक्षितुम् ४५ यद्यच्छिष्टामिमांपत्नीमद्यपश्य
 तिमैगुरुः शप्स्यत्यसंशयकोपाद्विव्यजानोमहातपाः ४६ नचेयंरक्षितुंशक्यायथान्या प्रमदानृभिः मायावीहिसुरेद्रोसावहोप्राप्तोस्मि
 संशयम् ४७

अवश्यं करणीयं हि गुरो रित्वा हि शासनम् यदि ते तदहं कुर्यामिच्छयं स्यात्कृतं मया ४८ योगेनाथ प्रवेशो हि गुरुपत्न्याः कलेवरे अशक्तः
 पद्मपत्रस्थो जलविन्दुर्यथा चलः ४९ विमुक्तस्य रजो रूपात्नापराधो भवेन्मम यथा हि शून्या पथिकः स भामध्याद्द्वसैत्यथि ५० तथाद्या
 वासयिष्यामि गुरुपत्न्याः कलेवरम् गवमेव शरीरे स्यात्निवत्स्यामि समाहितः ५१ इत्येवं धर्ममान्द्रोक्यवेदवेदांश्च सर्वशः तपश्च विपुलं
 दृष्ट्वा गुरोरात्मन एव च ५२ इति निश्चित्य मनसारक्षां प्रति सभारगं अन्वतिष्ठत्परयत्नं यथा तच्छृणु पार्थिव ५३ गुरुपत्नी समासीनो
 विपुलसमहातपाः उपासीनामनिद्यागीयथार्थं समलोभयत् ५४ नेत्राभ्यन्तरे त्रयोरस्यां शिमसंयोज्य रश्मिभिः विवेश विपुलः कायमा
 काशपवनं ५५ लक्षणं लक्षणेनैव वदनं वदनेन च अविच्छेन्नतिष्ठेच्छंभयेयात्तर्हि नो मुनिः ५६ ततो विष्टभ्य विपुलो गुरुपत्न्याः
 कलेवरम् उवाच संक्षणे युक्तो न च सातमबुध्यत ५७ ये कालनागता राजान गुरुस्तस्य महात्मनः क्रतुममायम्य गृहं त कालसोभ्य रक्षत
 ५८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विपुलोपाख्याने चत्वारिंशोऽध्यायः ४० भोष्म उवाच ततः कदाचिद्देवे
 द्रो दिव्यरूपवपुर्द्वैतः इदमंतरमित्येव मभ्यगात्तमथाश्रमम् १ रूपमप्रतिमं कृत्वा लोभनीयं जनाधिपः दर्शनीयतमो भूत्वा प्रविवेश तमा-
 श्रमम् २ सददर्शितमासीनं विपुलस्य कलेवरम् निश्चेष्टस्तब्धं नयनयथा लेरव्यगततथा ३ रुचिचरुचिगपांगीपीनश्रोणि
 पंथाधरामं पद्मपत्रविशालाक्षीसंपूर्णं दुर्निमाननाम् ४ मातृमालोक्य सहसा प्रत्युत्थातुमियेष ह रूपेण विस्मिता कोसीत्यथ व
 क्तुमिच्छेती ५ उत्थातु कामातु सती विष्टभ्या विपुलेन सा निग्रहीता मनुष्ये दनशशाकविचेष्टितुम् ६ तामावभाषे देवेन्द्रः साम्ना-
 परमवल्लुना त्वदर्थमागतं विद्धि देवेन्द्रं मां प्रचिस्मिते ७ किञ्चिमानमनगेन त्वत्सकल्पभवेन ह तत्संप्राप्तिदिमां सुभ्रुपुराकालोति
 वतते ८ तमेव वा दिनशक्रश्राव विपुलो मुनिः गुरुपत्न्याः शरीरस्थो ददर्श विदशाधिपम् ९ नशशाकचसाराजन् प्रत्युत्थातुम-
 निदिता वक्तुं च्वाशकद्राजन् विष्टभ्या विपुलेन सा १० आकारं गुरुपत्न्यास्तु मयि जाय भृगू ह हः निजग्राहमहाते जायोगेन बलवत्प्रभो
 ११ बन्धयोगबंधश्च तस्याः सर्वे द्वियाणिसः तानि द्विकारं दृष्ट्वा नु पुनरेव शस्त्रीपतिः १२ उवाच ब्रीडितो राजस्तायोगबलमोहितो
 एतद्देही तिततः सातु प्रतिवक्तुमियेष तम् १३ सतो वाच गुरोः पत्न्या विपुलः पर्यवेतं यत् भोः किमागमने कृत्यमितितस्यास्तुनिःसृता १४

१५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२
 ३३ ३४ ३५ ३६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ ६ विपुलस्तित्वाध्यायस्य तावत्यर्थं पद्यपत्रं

वक्त्राच्छशांकसदृशां ह्यणीसस्कारभूषणा व्रीडितासातुनं ह्यव्यमुक्त्वा परवशात्तदां १५ पुरंदरश्च तत्रस्थो बभूव विमनाभ्रशम् सतद्दे-
 हृतमालक्ष्य देवराजो विशापते १६ अवैक्षत सहस्राक्षस्तदा दिव्येन चक्षुषा सददर्शमुनितस्याः शरीरांतरगोचरम् १७ प्रतिबिंबमि-
 वदर्शगुरुफल्याः शरीरगम् सतद्योरेणतपसायुक्तदृष्ट्वा पुरंदरः १८ भ्रवैपत्सुसत्रस्तः शापभीतस्तदा विभो विमुच्यगुरुपत्नीतु विपु-
 लः सुमहातपाः १९ स्वकलेवरमाविश्य शक्रमीतमथा ब्रवीत् १९ विपुल उवाच अजितेन्द्रिय दुर्बुद्धे पापात्मकः पुरंदर नचिरपु-
 जयिष्यति देवास्तामाभुषास्तथा २० किं नुत हि स्मृतं शक्रनतन्मनसिते स्थितम् गौतमेनासियन्मुक्तो भगवत्परिचिन्तितः २१ जानेत्तो-
 बालिशमतिमहतात्मानमीश्वरम् मयेयं रक्ष्यते मूढगच्छपापयथागतम् २२ नाहं त्वामद्य मूढात्मनूदहेयं हि स्वतेजसा कृपायमान-
 स्तुनते दग्धुमिच्छामि वासव २३ सचघोरतमोर्धीमान् गुरुस्तापापचेतसम् दृष्ट्वा तानिदृहं दद्यक्रोधदीप्तेन चक्षुषा २४ नैवंतु-
 शक्रकर्तव्यं पुनर्मान्याश्च ते द्विजाः मागमः स्वसुतामात्योत्यय ब्रह्मबलार्हितः २५ अमरोस्मीति यद्बुद्धिसमास्थाय प्रवर्तसे मावमं-
 स्थाप्य तपसा नसाध्यनाम किंचन २६ श्रीश्रु उवाच तच्छ्रुत्वा वचनं शक्रो विपुलस्य महात्मनः अकिंचिदुक्त्वा व्रीडात्तस्तत्रैवां-
 तरधीयत २७ सुहृत्तयाति तस्मिन्स्तु देवशर्मा महतापाः कृत्वा यज्ञयथाकाममाजगाम स्वमाश्रमम् २८ आगतेथ गुरोराजन् विपुलः
 प्रियकर्मकृत् रक्षितां गुरवेभ्यो न्यवेदयदनिदिताम् २९ अभिवाद्य च शांतात्मा स गुरुं गुरुवत्सलः विपुलः पर्युयाति षट्पद्यथा पूर्वम-
 शंकितः ३० विश्रांताय ततस्तस्मै सहासीनाय भार्यया निवेदयामास तदा विपुलः शक्रकर्मतत् ३१ तच्छ्रुत्वा समुनिश्रेष्ठो विपुलस्य
 प्रतापवान् बभूव शीलवृत्ताभ्यां तपसानियमेन च ३२ विपुलस्य गुरोर्वृत्तिभक्तिमात्मनितत्प्रभुः धर्मचस्थिरता दृष्ट्वा साधुसाधित्यभा-
 षत ३३ प्रतिलभ्य च धर्मात्मा शिष्यधर्मपरायणम् वरेण च्छं दयामास देवशर्मा महामतिः ३४ स्थितिचधर्मे जग्राह स तस्माद्गुरुवत्सलः
 अनुज्ञातंश्च गुरुणा च चारानुत्तमतपः ३५ तथैव देवशर्मापि स भार्यः समहातपाः निर्भयो बलवृत्तघ्ना च चारविजनेवने ३६ इति श्रीमहा-
 भारते आनुशासनधर्मविपुलोपाख्याने एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ श्रीश्रु उवाच विपुलस्त करोत्तीव्रंतपः कृत्वा गुरोर्वचः तपोयुक्तमथात्मान-
 ममन्यत स वीर्यवान् १

१ २ आदीयतेऽस्मिन्वाधवेर्दत्तं उपायनादिकं स आदानं विवाहाद्युत्सवः प्रभूतं बहुधनादिकं च ४ ५ ६ निमंत्रकः आकारणार्थं दूतः ७ ८ ९
 चोदयामास मर्दयामयेतानि पुष्पाणि आनयेति प्रेरितवती १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ परिवर्त्तयति पुंस्त्वं न डभावश्चार्थः १७ नत्पदे-
 इतरस्वपदेवापुं व्यक्ते आकर्षणेन विवर्त्तयन् विषमतां नयन् १८ नैति नैति अन्वो न्यवचनं दूषयंता विवर्त्तयः अयं भावः मिथुनस्येऽर्केशीघ्रं गच्छंतीं रात्रिं अहर्देवता-

सतेन कर्मणा स्पृष्टं नृथिवीं पृथिवीपते च चारगतभीः प्रीतो लब्धकीर्तिवरो नृप २ उभोऽत्रोको जितो चापितथे वामन्यत प्रभुः कर्मणातेन
 कौरुष्यतपसा विपुलेन च ३ अथ काले व्यतिक्रान्ते कस्मिंश्चित्कुरुनंदन रुच्या भगिन्या आदानं प्रभूतधनधान्यवत् ४ एतस्मिन्नेव-
 काले तु दिव्याकाचिहरागन्म विभ्रती परमं रूपं जगामाथ विहाय सा ५ तस्याः शरीरात्पुष्पाणि पतितानि महीतले तस्याश्च मस्या विदू-
 रे दिव्यगंधानि भारव ६ तान्यगृह्णात्ततो राजन्नुचिर्ललितलोचना तदानिमंत्रकस्तस्या अंगेभ्यः क्षिप्रमागमत् ७ तस्या हि भगिनी तानि
 ज्येष्ठानि आत्मा प्रभाविती प्रार्थयति च तस्याथ वभूवांगेश्वरस्य वै ८ पिनत्पतानि पुष्पाणि केशेषु वरवणिनी आमंत्रिता ततो गच्छद्रुचिं
 गपतेर्गृहम् ९ पुष्पाणि तानि दृष्ट्वा तु तदा गेन्द्रवरांगना भगिनी चोदयामास पुष्पाथे चारुत्सेचना १० सामन्त्रे सर्वमाचष्ट रुचिः सुररुचिं
 रानना भगिन्या भोषितं सर्वमृषिस्तच्चाभ्यनंदत ११ ततो विपुलमाना व्यदेव शर्मा महातपाः पुष्पार्थं चोदयामास गच्छ गच्छेति प्रारत १२
 विपुलस्तु गुरोर्वाक्यमविचार्य महातपाः सतथेत्यब्रवीद्राजं स्तचदेशं जगाम ह १३ अस्मिन्देशे तु तान्यासन् पतितानि न भस्तलात् अम्लाना
 नान्यपितत्रासन् कुसुमान्यपराप्यपि १४ सततस्तामिजुग्राह दिव्यानि रुचिराणि च प्राप्तानि स्वेन तपसा दिव्यगंधानि भारत १५ स
 प्राप्य तानि प्रीतात्मा सुरोर्वचनकारकः तदा जगाम तूष्णं च चंगांचपकमालिनीम् १६ सवने निज्जने तात ददशी मिथुनं नृणाम् चक्रवन्प
 रि वचंते गृहीत्वा पाणिना करम् १७ तत्रैकस्तूर्णमगमत्तत्पदे च विवर्त्तयन् एकस्तु नत्तदाराजश्चक्रतुः कलहंततः १८ त्वशीघ्रं गच्छ
 मीत्येको ब्रवीन्नेति तथा परः नैति नैति चतौ राजन् परस्परमथोचतुः १९ तस्योर्विस्पृष्टतोरैवं शपथो यमभूत्तदा सहसो दिश्य विपुलं ततो
 वांक्यमथोचतुः २० आवयोरनृतं प्राहयस्तस्या भूत् द्विजस्य वै विपुलस्य परे लोके या गतिः सा भवेदिति २१ एतच्छ्रुत्वा तु विपुलो विष
 ण्णवदने भवत् एवंब्रवीत्तपश्चाहं कष्टश्चायं परिश्रमः २२ मिथुनस्यास्य किमेस्यात्कृतपापयथा गति अनिष्टा सर्वभूतानां कर्त्तितानेन
 मेद्ये वै २३

शीघ्रं गच्छतीति लोकरुद्धापर्यनुयुक्ते रात्रिस्तु स्वमानेनेषाहं गच्छामि न शीघ्रमिति परिहरति एवं उभावपि सत्यवादिनो नानृतं शपथं चक्रतुरि-
 ति १९ २० २१ असं मिथुनस्य परिश्रमः कष्ट इत्यन्वयः गतिरिति निसाहः २२ २३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

२४ इन्द्रो दीव्यमानान् अन्योन्यजेतुमिच्छतः नसनादसो हि वृषादीन्समराशीनभिसंधाय यं मदी यो यं प्रदीय इति विवदंते तेपि मत्तमे दान्ना नृतवादिनः मीनादिर्वसंत
इति पक्षे हि वृषो यीष्वांतर्गतः मेषादिपक्षे वसंतांतर्गत इति १९४ २५. २६ २७ २८ २९ रुच्याः गुरुभार्यायाः ३० लक्षणं स्त्रीपुंसयोरसाधारणं चिन्
विधाय एकीकृत्य विधायेति पाठेपिस एवार्थः ३१ ३२ ३३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ ६९

एवं संचिंतयन्नेव विपुलो राजसत्तमः अवाङ्मुखो दीनमना दध्यौ दुष्कृतमात्मनः २४ ततः षडन्यान्पुरुषानक्षैः कंचन राजतेः अपश्य-
द्विद्व्यमानान्वेलोभहर्षान्वितांस्तथा २५ कुर्वतः शपथं तेनयः कृतो मिथुनेन तु विपुलं वै समुद्दिश्यतेपि वाक्यमथाब्रुवन् २६ लोभमास्था
यस्येस्माकं विषमं कर्तुमुत्सहेत् विपुलस्य परेलोके या गतिस्तामवाप्नुयात् २७ एतच्छ्रुत्वा तु विपुलो नापश्यद्दर्मसंकरम् जन्मप्रभृति कौ-
रव्यं कृतपूर्वमथात्मनः २८ सप्रदध्योत्थाराजम्भनावग्निरिवाहितः दद्यमानेन मनसा शापश्रुत्वा तथाविधम् २९ तस्य चिंतयतस्तात
बद्धोऽदिने निशाचयुः इदमासीन्मनसि चरुच्यारक्षणकारितम् ३० लक्षणं लक्षणेनैव वदनं वदनेन च विधाय नमयाचोक्तं सत्यमेतद्गुरो
स्तथा ३१ एतदात्मनि कौरव्यदुष्कृतविपुलस्तदा अमन्यत महाभङ्गात्तथा तच्च न संशयः ३२ सच पानगरीमेत्यपुष्पाणि गुरुवेददौ अम
न्यत महाभागत्तथा तच्च न संशयः पूजयामास च गुरुं विधिवत्स गुरुप्रियः ३३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विपुलो
पारुष्याने द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ श्रीशुभ्र उवाच तमागतमभिप्रेक्ष्य शिष्यवाक्यमथाब्रवीत् देवशर्मामिहा ते जायतच्छृणु जना
धिप १. देवशर्मो वाच किं ते विपुलदृष्टं वै तस्मिन् शिष्यमहावने तेषां जानंति विपुल आत्मा च रुचिरेव च २ विपुल उवाच
ब्रह्मर्षे भिक्षुं कित्तं केच ते पुरुषा विप्रो येषां जानंति तत्त्वेन यन्मात्स्यपरिपृच्छसि ३ देवशर्मो वाच यद्वै तन्मिथुनं ब्रह्मन् होरात्
हिविदितत् चक्रवत्परिवर्तत तत्ते जानाति दुष्कृतम् ४ ये च ते पुरुषा विप्र अक्षौ दीव्यं तिल्लृष्टवत् ऋतून्सानभिजानीहिते ते जानंति दुष्क
तम् ५ नमाकश्चिद्विजानीत इति कृतान विश्वसेत् नरो रहसि पापात्मा पापकर्मवैद्विज ६ कुर्वाणो हिनरकर्म पापरहसि सर्वदा प
श्यति ऋतवश्चापितथादिननिशेष्यनु ७ तथैव हि भवेत्सुस्ते लोकाः पापकृतो यथा कृताना च क्षतः कर्ममम तच्च यथा कृतम् ८ तेषां ह
र्षस्मितं हृस्वागुरोः कर्मानिवेदकम् स्मारयंतस्तथा प्राहुस्तथ श्रुतवान्भवान् ९ अहोरात्रं विजानीत ऋतवश्चापि नित्यशः पुरुषे पा
पकर्मशुभ्रवाशुप्रकर्मिणाः १० तत्त्वयाममयत्कर्मव्यभिचारात्प्रयात्मकम् नारव्यातमिति जानंतस्ते त्वामाहुस्तथा द्विज ११

तमागतमित्यध्यायेन पूर्वोक्तार्थविवरणपूर्वकं आख्यायिकार्थमुपसंहरति १ तत्त्वया २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ हर्षस्मितं हर्षेण गर्वितं ९ १० ११

तेनेवअनाख्यानेनेव १२ अशक्येतिच्छेदः १३ १४ १५. १६ १७ १८ १९ २० सहजैः पाणिपादरेखादिभिः २१ २३ यःसंग
 मेतिसएव प्रियोऽन्यः प्रियोनामनास्तीतियोजना २३ कृत्याः प्राणग्राहिदेवतारूपाः कार्याः कृताश्च पूर्वमेकेन कृताः स्वीकृता अपिपश्चादन्येनापिकर्तुयोग्याः व्यभि
 चारिण्यः प्राणग्राहिण्यश्चेत्यर्थः २४ वेदमास्थायअप्रीत्याविष्टिगृहीतवत्सुंजीतनतुप्रीत्याधर्मकृतुकालानुरोधं २५ निहन्यातवधंप्राप्तुयात्सक्तिः अनासक्तिः यु-

तेनेवहिभवंयुस्तेलोकाः पापकृतोयथा कृतानाचक्षतः कर्ममस्यच्चत्वयाकृतम् १२ त्वयाशक्याचदुर्दृष्ट्यारक्षितुंप्रमदाद्भिज नचत्वंकृत
 वान्किंश्चिदतः प्रीतोस्मितेनते १३ यदित्वहंत्वां दुर्दृष्टमद्राक्षंद्भिजसत्तम शपेयंत्वा महंक्रोधान्नमेवास्तिविचारणा १४ सज्जतिपुरु
 षेनार्थः पुसासोयश्चपुष्कलः अन्यथारक्षतः शापोभविष्यतिमतिश्चमे १५ रक्षिताचत्वयापुत्रममृचापिनिवेदिता अहंतेप्रीतिमास्ता
 तस्वस्थः प्रगमिष्यसि १६ इत्युक्त्वाविपुलंप्रीतोदेवशर्मामहानृषिः सुमोदस्वर्गमास्थायसहभार्य्यः सशिष्यकः १७ इदमारव्यातवा
 श्चापिममारव्यानेमहामुनिः मार्कण्डेयः पुराराजन्गंगाकूलेकथोतरे १८ तस्माद्द्वीमिपायत्वास्त्रियोरक्ष्यास्सदैवच उभयंदृश्यते
 तासुसतंतसाध्वसाधुच १९ स्त्रियःसाध्वोमहाभागाः समंताल्लोकमातरः धारयन्तिमहीराजन्निमासवनकाननाम् २० असाध्व्यश्चापि
 दुर्दृष्टाः कुलघ्न्यापनिश्चयाः विज्ञेयालक्षणेदुष्टैः स्वगात्रसहजैर्नृप २१ एवमेतासुरक्ष्यावेशक्याः कर्तुमहात्मभिः अन्यथाराजशां
 दूलनशक्यारक्षितुंस्त्रियः २२ एताहिमनुजव्याघ्रतीक्ष्णातीक्ष्णपराक्रमाः नासामस्तिप्रियोनाममैथुनेसंगमेतियः २३ एताःकृत्या
 श्चकार्याश्चकृताश्चभरतर्षभ नचैकस्मिन्नरमंत्येताः पुरुषेपांडुनंदन २४ नासास्तेहोनेरेः कार्यस्तथैवैष्यजिनेश्वर वेदमास्थायसुं-
 जीतधर्ममास्थायचेबह २५ निहन्यादन्यथाकुर्वन्नरेः कौरवेनंदन सर्वथारीजशादूलसुक्तिः सर्वत्रपूज्यते २६ तेनेकेन तुरक्षावैवि
 पुलेबहुतास्त्रियाः नान्यःशक्तस्त्रिलोकेस्मिन्नक्षितुंनृपयोषितम् २७ इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेविपुलोपारव्या
 नेत्रेचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ सुधिष्ठिरउवाच यन्मूलसर्कधर्माणांस्वजनस्यगृहस्यच पितृदेवातीर्थीनांचतन्नेत्रेहिपितामह
 १ अयं हि सर्वधर्माणां धर्मश्चित्यतमो मतः क्रीदशस्य प्रदेयास्यात्कन्येतिवसुधाधिप २ प्रीष्यउवाच शीलवृत्तंसमाज्ञायवि
 द्यां योनिंचकर्मचं सद्भिरेवंप्रदातव्याक्रन्यागुणयुतेवरे ब्राह्मणानांसतामेष ब्राह्मोधर्मोयुधिष्ठिर ३

क्तिरिति पाठे समाधिः २६ २७ इति-

आनुशासनात्मकपुत्राकायाचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ यन्मूलं १. २ योनिमातृतः पितृत्वं शब्दं अत्र ब्राह्मण इत्यने नार्थे देवयोरपि ग्रहणं ब्राह्मणयोग्या
 एते विवाहः यदा हा स्वलायनः अलंकृत्य कन्यामुदकपूर्वाद्गृहादेश ब्राह्मो विवाहः क्रतुजैवितने कर्मणि दद्यादलंकृत्य सदैवः गोपियुनंदत्तोपयच्छेत्तस आर्ष इति ३

नेति प्रथमचरमपस्योर्येष्टं एकेनेतरबांधेदिनदोषोस्तीत्यर्थः धर्मतः पाणिग्रहणविधितः प्रयच्छंति बांधवा इति शेषः तस्याहरणं नात्यंतदोषः नापि गृहीतशु-
 क्त्वाया इत्यर्थः २३ तत्राद्यमुपपादयति बांधुभिरिति कीर्तायास्तु हरणे दोषाभावमपेक्षयति २४ उभयसन्निपाते सिद्धं तमाह यस्त्विति यद्यपि ज्ञाति-
 भिः कृतसमग्रो गुरुस्तथापि मंत्रपूर्वकः समयो गुरुतर इत्यर्थः २५ अत्रागमं मानमाह देवेति देवः प्राक्कर्म ईश्वरीवावेत्तिलभते २६ २७ उभयतो दोषे-
 शिष्टानि क्रमात् बांधुसंमतिपूर्वकविक्रयातिक्रमाच्च दोषे सति कुर्वन् कर्त्तव्येयः प्रशस्तरं किं स मां चरेदित्याध्याहृत्य योज्यं चिंत्यतमः संदिग्धत्वेन विचार्यतमः
 २८ आचक्ष्व यतो हित्प्यमितस्मात्कथ्यतामित्यादरसूचनायां पुनरुक्तिः २९ नैवेति तेन केत्रा शुल्कमौल्यनिष्ठाकरं स्त्रीत्वनिश्चयकरमिति ज्ञात्वा
 न अर्हत्वं किंतु क्रयार्थं न क्रयमात्रेण भार्यात्वं सिध्यतीत्यर्थः नापिशुल्कपराः ददतिदानं कुर्वन्ति अपितु विक्रीणंति तस्मात्प्रादृच्छिकेस्मिन् क्रयविक्रयव्यवहा-

नैकांतो दोषात्कस्मिंस्तदाकेनोपपद्यते धर्मतोयां प्रयच्छंति यौचक्रीणांति भारतः २३ बांधुभिः समनुज्ञाते मंत्रहोमो प्रयोजयेत् तथासि-
 ध्यंति ते मंत्रानादत्तायाः कथंचन २४ यस्तत्र मंत्रसमयो भार्यापत्योर्मिथः कृतः तमेवाहर्गरीयासयश्चासौ ज्ञातिभिः कृतः २५ वेद-
 तां पतिभार्यावेत्ति धर्मस्य शासनात् सदैवीमानुषीवाचमनृतांपर्युदस्यति २६ युधिष्ठिर उवाच कन्यायां प्राप्तशुल्कायां ज्यायां
 श्वेदाब्रजे हरः धर्मकामार्थसंपन्नो वाच्यमत्रानृतनवां २७ तस्मिन्नुभयजो दोषे कुर्वन् क्लेशः समाचरेत् अयनः सर्वधर्माणां धर्मश्चि-
 त्यत्रमो मतः २८ तत्त्वजिज्ञासमानानां चक्षुर्भविषु नो भवान् तदेतत्सर्वमाचक्ष्व न हित्प्यामि कथ्यताम् २९ भीष्म उवाच नैव
 निष्ठाकरं शुल्कज्ञात्यासीति न नादत्तम् न हि शुल्कपराः सतः कन्या ददति कर्हिचित् ३० अन्यैर्गुणैरुपेतु शुल्कं याचंति बांधवाः अलंकृत्वा
 वहस्वेति यो देहो दनुकूलवः ३१ यच्च तां च ददत्येवं न शुल्कविक्रयो न सः प्रतिगृह्य भवेद्देयमेष धर्मः सनातनः ३२ दास्यामि भवते क-
 न्यामिति पूर्वमभाषितम् ये चाहुये च न्नाहुये चैवावश्यं ददत्युत ३३ तस्मादाग्रहणात्पाणेर्याचयंति परस्परम् कन्यावरः पुरादत्तो मरु-
 द्विरिति नः श्रुतम् ३४ नानिष्टाय प्रदातव्या कन्या इत्यर्षिचौ दितम् तन्मूलकाममूलस्य प्रजनस्येति मे मतिः ३५

रेकन्यापहारजो दोषो नास्ती-

त्यर्थः ३० गुणेर्वयोधिकत्वादिभिः ३१ कन्यार्थालंकारग्रहणेन दोषोस्तीत्याह सार्धेन अलंकृतेति ३२ नभाषितमित्येकंपदं ये पूर्वदास्यामीत्याहुः ये च
 नदास्यामीत्याहुः ये च अवश्यं दास्यामीति वदंति तत्सर्वं नभाषितं नभाषितवदेवेत्यर्थः ३३ यस्मादेवं तस्मात् आपाणिग्रहणात्कन्यायाचतेति मरुतां वरस्तेन ततः पू-
 र्वं विशिष्टवराय मपहारेदिन्दोष इति भावः यथोक्तं दत्तामपि हरेत्कन्यां श्रेयांश्चेद्दर आब्रजेदिति ३४ तत्कन्याकामो मूल्यस्य तस्मादुत्तमदोहिनाथिनाश्रेयसे
 एव कन्या प्रदेयेति भावः ३५

संवासात्त्रिपरिचयात्पाणयोः क्रयविक्रययोः ३६ वीर्यमपिशुल्कं भवतीत्यभिप्रायेणाह अहमिति औचिकं बालिकयोरेकत्वविवक्षया द्वे इत्युक्तं ३७ प्राप्तशुल्का
 वीर्येणानिर्जितापिकन्या अगृहीता अभ्रासपाणिग्रहा इयं अंबाविसर्ज्या उत्सृष्टुं योग्या इति पितापितृव्यः बाल्हीकः अभ्रवीदित्युत्तरेणान्वयः ३८ अनुपप्रच्छं अलु
 पृष्टवानहं शंकमान इति वैचित्यात्पारीक्ष्यमभिसंधाय उत्तमपुरुष प्रयोगः बहुजगदकिलाहंतस्य मत्तापुरस्तादिति यत् ३९ ४० ४१ यदीति प्राप्तशुल्का
 येन पाठांतरे सस्याः साया लाजांतरे उपासीत इति वा स्मृतिस्त्रिहोषाध्येनेत्यध्यान्दत्य योजना लाजाः विद्यन्ते हीम्यद्रव्यमस्मिन् इति लाजशब्दो र्शाद्यच्च प्रत्ययांत
 ४२ येषां शुल्कतो निष्ठानेषां वाक्यप्रमाणं स्मृतमिति धर्मविदो न हि आहुरित्यन्वयः ४३ एवं बाधकमद्वावसाधकभावं चोद्धा लोके विरोधमप्याह अ

समीक्ष्य च बहुदोषान्संवासां हि द्विपाणयोः तथा निष्ठाकरं शुल्कं न जात्यासीत्तथाशृणु ३६ अहं विचित्रवीर्यस्य द्वे कन्ये सुसुदावहम् जि
 त्वाचक्रुर्गन्धान्सर्वांश्चाशीनथ चकोसलान् ३७ गृहीतपाणि रकासीत्याप्तशुल्कपराभवत् कन्यागृहीता तत्रैव विसर्ज्या इति मे पिता अ
 ब्रवीदितरा कन्यामावहेति सकोरवः ३८ अप्यन्याननुपप्रच्छं शंकमानः पितुर्वचः अतीव तद्यम्यधर्मच्छापितुर्मैश्याधिका भवत् ३९ त
 नोहमब्रुवं राजन्माचारेषु रिदं वचः आचारंत तव तो वेत्तुमिच्छामि च पुनः पुनः ४० ततो मयैव मुक्ते तु वाक्ये धर्मभृतां वरः पिताममम
 हाराज बाल्हीको वाक्यमब्रवीत् ४१ यदिवत् शुल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणात्तथा लाजांतरमुपासीत प्राप्तशुल्कमिति स्मृतम् ४२ न हि ध
 र्मविदः प्राहुः प्रमाणं वाक्यतः स्मृतम् येषां वै शुल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणात्तथा ४३ प्रसिद्धभाषितदानेनेषां प्रत्यायनपुनः ये मन्यन्ते त्रयं
 शुल्कं न मे धर्मविदो नराः ४४ न चैतेभ्यः प्रदातव्या न वो दृष्ट्या तथा विधा नत्येव भार्याक्रेतव्या न विक्रय्या कथंचन ४५ ये च क्रीणाति
 दासी च विक्रीणाति तथैव च भवेत्तेषां तथानिष्ठा लुब्धानां पापचेतसाम् ४६ अस्मिन्नर्थे सत्यवन्तं पर्यपृच्छंत वैजनाः कन्यायाः प्राप्तशुल्का
 यशुल्कदः प्रशमंगतः ४७ पाणिगृहीता वान्यस्या दत्र नो धर्मसंशयः तन्नाश्छिं धिमहाप्राज्ञत्वं हि वै प्राज्ञसंमतः ४८ तत्त्वजिज्ञासमा
 नानां च क्षुर्भवतु नो भवान् तानेवं श्रुवतः सर्षान्सत्यवान् वाक्यमब्रवीत् ४९ यत्रैष्ट तत्र देया स्यान्नात्र कार्या विचारणा कुर्वन्ते जीवतो
 येवं मृते न्नेवास्ति संशयः ५०

इति प्रमिष्टमिति कन्यायादानं इत्येवोच्यते ननु क्रयोजयो वेति एषां शुल्कवादिनां प्रत्यायकं भार्यात्तज्ञापकं किमपि नास्ति
 परिणयं नार्थेव भार्या भवति न शुल्कमात्रादिभिलोक्यं वहास्यस्य स्पष्टत्वादित्यर्थः एतदेवोपपादयति य इति क्रयमिति जयस्याप्युपलक्षणम् ४४ ४५
 ४६ ४७ ४८ ४९ जीवत इत्यादिरेषां जीवंतमपिशुल्कदनादृत्तशिष्टा एव यथेष्टदानं कुर्वन्त इत्यर्थः ५० ५१ ५२ ५३

देवमिति प्रमाणं न धर्मः कर्तव्यं देवरात्सुतोत्पत्तेर्निश्चयात् ५१ लिखंतीति केषांचिन्मते देवसदयः आङ्गिरितां प्रातः प्रायश्चित्तं लिखंत्येव सुरतेन योजयंत्येव अपरेषां म
 तेश्चिन्मते इयं प्रवृत्तिः ऐच्छिकं न तु वैधीत्यर्थः ५२ आश्विन्यसद्वये नियममाह नदिति सर्वाणि मंगलानि हरिद्रास्नानादीनि मंत्राश्च प्राक्पाणिग्रहणीया यत्र नि
 धन्नास्तादृशमव्यंतरं कालव्यवधानं यत्र वर्तते तत्रैव पूर्वोक्तीं नियमविकल्पो प्रवर्तते न तु पाणिग्रहणादूर्ध्वं तत्र संकल्पपूर्वकं दत्ताया अपि कन्याया अपहारस्तज्ज
 न्यो मृषावादः पातको भवति दातुर्न तु तावन्मात्रेण तस्याभार्यात्वमुत्पन्नमित्यर्थः ५३ कदाचिद्देवतदुत्पद्यते तदाह पाणीति यत्र तु दानादूर्ध्वं सप्तमपदात्साकृभर्तु
 र्मरणं सगोत्रत्वादि ज्ञानं जातं तत्राव्यस्ते घटे मृषावादे दोषोऽपि नास्तीत्यर्थः ५४ देयं रावं एवं वक्ष्यमाणं तमेवाह अनुकूलामिति अनुवंशां स्ववंशानुरूपं अयं
 भातः धयाऽधानपाचमानेष्टिभ्यां समुच्चिताभ्यामग्नयउत्सद्यंते न त्वेकेकेन एवं दानपाणिग्रहाभ्यां भार्यात्वमुत्पद्यते तत्राद्याभावे चौर्येणात्तायाः न धर्मपत्नीत्वं प

देवरंशं विशेषकृत्यात्पे द्वापितपः पुनः तमेवानुगताभूत्पाणिग्रहस्य कास्यया ५१ लिखंत्येव तु केषांचिदपरेषां शनैरपि इति ये संव
 दंत्यत्र त एतं निश्चयविदुः ५२ तत्पाणिग्रहणात् पूर्वमंतरं यत्र वर्तते सर्वमंगलमंत्रावैमृषावादस्तु पातकः ५३ पाणिग्रहणमंत्राणा
 निष्ठास्यात्सप्तमे पदे पाणिग्रहस्य भार्यास्याद्यस्य चाद्भिः प्रदीयते ५४ इति देयं वदत्यत्र त एतं निश्चयविदुः अनुकूलामनुवंशां प्रा
 चादत्तामुपाग्निकाम् ५५ परिक्रम्य यथान्यायं भार्यां विदे द्विजो जमः ५६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे चतु
 श्वत्वारिंशोऽध्यायः ४४ युधिष्ठिर उवाच कन्यायाः प्राप्तशुल्कायाः पतिश्चेन्नास्ति कश्चन तत्र का प्रतिपत्तिः स्यात्तच्चैव ब्रूहि पि
 तामह १ भीष्म उवाच यापुत्रकस्य कश्चन प्रतिपाल्यात्तदा भवत् अथ चेन्नाहरेत् शुल्कक्रोता शुल्कप्रदस्य सा २ तस्यार्थं पत्य
 मीहेतये न न्येयेन शक्नुयात् न तस्मान्मंत्रवत्कार्यं कश्चिन्कुर्वीत किंचन ३ स्वयंवृत्तेन सा वित्री पित्रा वै प्रत्यपद्यत तत्तस्यान्ये प्रशंसन्ति
 धर्मज्ञानतरेजनाः ४

रयाभावे तु तस्याः दासीत्वान्न कर्मसंबन्ध इति ५५ ५६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां चतु श्वत्वारिंशोऽध्यायः ४४
 कन्याया इति शुल्कदश्चेत्प्रोषितः तद्द्रव्यादन्यश्च नष्टं गृह्णते तदा तत्रापि कर्तव्यमिति प्रश्नार्थः १ या कन्यापितुः प्रतिपाल्यापिता च यदितत् शुल्कं परपक्षीयेभ्यः प
 रावृत्त्यनस्थात् तर्हि सा कन्या शुल्कप्रदस्यैव ज्ञेयाननुपितुस्तस्या अन्यस्मै दातुं अधिकारोऽस्तीत्यर्थः २ तस्य शुल्कदस्यार्थं न्यायेन उत्तमात्तरे तसः क्रमेण पुत्रं ईहेत स
 चास्यापुत्रस्य शुल्कदस्य चोपकाराय भवति ननु तस्मात् शुल्कदादन्यः कश्चिन्मंत्रवत्कार्यं विधितस्तस्याः पाणिग्रहणं कुर्वति ३ एवं प्राप्तशुल्कायाः कर्तव्यमुक्त्वा अप्रा
 प्तशुल्कस्यास्तादृश्याः कागतिरित्यत आह स्वयमिति पित्रा आज्ञासासती स्वयं वृत्तेनैव भर्त्रायोगं प्रत्यपद्यत तच्च इतरे धर्मज्ञान प्रशंसन्ति ४ ७ ७

तत्र हेतुः एतत्तुनापरेजातुक्कुरिति अपरेपुनःशिक्षाचारत्वादिदमपिगरीयइत्याहुः ५ नेतरइत्यस्मिन्पक्षेशिक्षाचारप्रमाणयति अस्मिन्निति ६ नसद्वि
राचरिते मार्गसतिपितरियत्कन्यावरमन्वेषयति इदं वचनं न स्त्रीस्वातंत्र्यमर्हतीति शास्त्रविरुद्धं कथमत्र शास्त्रार्थो वक्तव्यः प्रश्नः संशयो वा असंदिग्धत्वादस्या
र्थस्य नायं संशय उत्तिष्ठतीत्यर्थः ७ उपास्यते उपान्तं प्रकथं कुर्यादित्यर्थः ७ धर्मस्य स्त्रीणां स्वातंत्र्यलक्षणस्य धर्मस्य प्रदानं रवं उच्यते स आसुरो धर्मः एतां प-
द्विति पूर्वेषु द्वेषु कर्मसु विवाहेषु ८ स्वल्पो अदृष्टसंधानरूपः सूक्ष्मः शास्त्रे कगम्यः स च सर्वगोपसंहारमंतरेण न सिध्यति अतस्तं विना केवलतरन्यथं यथा
कथंचिद्दानान्नोद्देहदित्यर्थः ९ पुंसां पुरुषैः तस्य अपुत्रस्य १० अन्योऽप्राचादिः एतच्चासत्यां मातृज्ञेयम् ११ मातृरिति सति असति वा पुत्रे मातृर्येति
कंपृथक्कृतं धनं तस्मिन्नादिभिर्दत्तं विवाहकाले वा तस्यै यत् स्वभुरादिभिर्दत्तं भर्त्रा वा तदेवमिति पृथग्दत्तं कर्तव्यं नार्जितं वा तत्सर्वं कुमारीभागा एव न पुत्राणामि

एतत्तुनापरेचक्रुः अपरेजातुसाधवः साधूनां पुनराचारोगरीयान्धर्मलक्षणः ५ अस्मिन्नेव प्रकरणे सुकृतुर्वाक्यमब्रवीत् नसाविदेह
राजस्य जनकस्य महात्मनः ६ असदाचरिते मार्गकथं स्यादनुकीर्तनम् अत्र प्रश्नः संशयो वा सतामेव सुफलमेत ७ असदेवाहि-
धर्मस्य प्रदानं धर्म आसुरः नानुशुभ्रमजात्वेतामिमां पूर्वेषु कर्मसु ८ प्रार्थ्यापत्योर्हि संबन्धः स्त्रीपुंसोः स्वल्पावतु रतिः साधारणो
धर्म इति चाह स पार्थिवः ९ युधिष्ठिर उवाच अथ कन्यप्रमाणेन पुंसामादीयते धनम् पुत्रवद्विपितुस्तस्य कन्या भवितुमर्ह-
ति १० श्रीश्रु उवाच यथेवात्मा तथा पुत्रः पुत्रेणादुहितासमा तस्यामात्मनितिष्ठत्या कथमन्यो धनहरेत् ११ मातृश्वयो
तु कथं तस्या कुमारीभागा एव सः दौहित्र एव तद्विक्रयं पुत्रस्य पितुर्हरेत् १२ ददाति हि स पिंडान्वेषितुर्मातामहस्य च पुत्रं दौहित्र
योरिव क्षिप्रौ नास्ति धर्मतः १३ अन्यत्र जामयासाद्भ्रजानां पुत्र इह ते दुहितान्यत्र जातेन पुत्रेणापि विशिष्यते १४ दौहित्रकण्ठधर्म
गनात्रिपश्याभिकारणम् विक्रीतासु हि येषु प्राप्नोति पितुरेव ते १५ असूयवस्य धर्मिष्ठाः परस्मादायिनः शत्राः आसुगदाधिसंभूताध
सां द्विषमघृत्तयः १६

त्यर्थः तद्विक्रयं धनं मातुः पितुः मातामहस्य १२ अत्र हेतुमाह ददातीति यः पिंडदः स रिकथं द्वारोऽर्थः पिंडार्थे इति पाठे पिंडः अर्थ्यते स्मिन् तत्र आदे १३ अन्यत्रेति
पुत्रवतो धने भिन्नजनीये जामयाकन्ययापितामषेऽप्येत्यर्थः तत्र कन्यापूर्वं पुत्रीकृता ततः पुत्रोपि जातः तत्र पंचधा भक्तस्य धनस्य द्वौ कन्याः हीनीन् पुत्रः ततश्च क-
न्यामपेक्ष्य पुत्रः सा इह अशं ईहते अन्यत्र जातेन औरसादन्वेन दत्तकीतादिना स्वयं संस्कृतेन पुत्रेण तमपेक्ष्य औरसी कन्या विशिष्यते अत्रापि पंचानामंशानां चो नू
कन्या हरेत् स्त्रीपुत्र इत्यर्थः १४ अत्र वक्ष्यमाणस्थले कारणं निमित्ततदेव स्थलमाह विक्रीतास्त्विति अयं अर्थः विक्रीतायाः कन्या याः पुत्रोऽनौरसेपि पुत्रे सति न दाय

अत्रासुरविवाहनिन्दायाम् १७ १८ कालसाङ्ग्येकाङ्गसूत्रारथे १९ २० अन्येषांबलात्कन्याहरणशीलानाराक्षसानाम् २१ एतानपिनिन्दति वश्या
मिति बलतोवश्यांतनुस्वच्छदतइत्यर्थः २२ अन्योपिपशुरपि २३ इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिटीकायांपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ ४६
प्राचेतसस्यारक्षस्य ज्ञातयःकन्यापक्षीयाःस्वयंज्ञाददतेऽर्थचकन्यालंकारार्थमिच्छति सविक्रयो न भवतीत्यर्थः १ २ ३ नरोचेतनकामयेतनप्रमोदयेत्
कामुकंनकुर्यात् प्रजनःसंततिः ४ ५ ६ ७ स्वल्पईषदायासेनअपनेयःकौपीनोरुह्याच्छादनपटोयःसां सद्योहार्याइत्यर्थः सुहृदःसौहार्दयुक्तान

अत्रगाथायमोद्गीताःकीर्तयन्तिपुराविदः धर्मज्ञाधर्मशास्त्रेषुनिबद्धाधर्मसेतुषु १७ योमनुष्यःस्वकंपुत्रंवित्रीयधनमिच्छति कन्यावाजी
वित्तार्थिययःशक्तेनप्रयच्छति १८ सप्तावरेमहाघोरेनिरयेकालसाङ्ग्ये स्वदंमूत्रंपुरीषंचतस्मिन्मूदःसमश्नुते १९ आर्षेगोमिथुनंशु
लंकेकेचिदाहुर्मूषैवतत् अल्पोवाबहुवाराजन्धिक्रयस्तावृदेवसः २० यद्यथाचारितःकेश्विन्नेषधर्मःसनातनः अन्येषामपिदृश्यतेलो-
कतःसंप्रवृत्तयः २१ वश्याकुमारींबलतोयेतांसमुपशुजते एतेपापस्यंक्ततरिस्तमस्यंधेचशरते २२ अन्योप्यथनविक्रयोमनुष्यःकिं
पुनःप्रजाः अधर्ममूलैर्हिर्धनेस्तेर्धर्मेश्चकश्चन २३ इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मविवाहधर्मियमगाथानामपंचच-
त्वारिंशोऽध्यायः ४५ श्रीशुभवाच प्राचेतसस्यवचनंकीर्तयन्तिपुराविदः यस्याःकिंचिन्नाददतेज्ञातयोनसविक्रयः १ अर्हणं
नकुमारीणामानृशंस्यतमंचतत् सर्वंचप्रतिदेयंस्यात्कन्यायेतदशेषतः २ पितृभिर्भ्रातृभिश्चापिश्वशरैरथदेवरैः पूज्याभूषयितव्या
श्वंबहुकल्याणमीप्सुभिः ३ यदिवैस्त्रीनरोचेतपुमांसनप्रमोदयेत् अप्रमोदात्पुनःपुंसःप्रजनोनप्रवर्द्धते ४ पूज्यालालयितव्याश्च
स्त्रियोनिक्जनाधिप स्त्रियोयत्रचपूज्यतेरमतेतत्रदेवताः ५ अपूजिताश्चयत्रैताःसर्वास्तत्राफलाःक्रियाः तदाचेतत्कुलनास्तियदा
शोचन्तिजामयः ६ जामीशप्तानिगेहानिनिरुक्तानीवहृत्यया नैवभ्रांतिनवर्धन्तंश्रियाहीनानिपार्थिव ७ स्त्रियःपुंसांपरिददेमनुर्जि
गमिषुर्दिपम् अबलाःस्वल्पकौपीनाःसुहृदःसत्यजिष्ठावः ८ ईर्ष्यवोमानकामाश्चंचडाश्चासुहृदोऽबुधाः स्त्रियस्तुमानमर्हतिता
मानयतमानवाः ९ स्त्रीप्रत्ययोहिर्वेधमोरितिप्रोगाश्चकेवलाः परिचर्यानिमस्कारास्तदायत्ताभवन्तुवः १० उत्पादनमपत्यस्यजा
तस्यपरिपालनम् प्रीत्यर्थंलोकयात्रायाःपश्यन्स्त्रीनिबंधनम् ११ संमन्यमानाश्चैताहिसर्वकार्याण्यवाप्स्यथ विदेहराजदुहिता
चात्रश्लोकमगायत १२ नास्तियज्ञक्रियाकाचिन्श्राद्धंनोपवासंकम् धर्मःस्वभर्तृशुश्रूषातयास्वर्गजयंत्युत १३

बुध्यंतइत्यबुधाः ८ ९ स्त्रीप्रत्ययःस्त्रीहेतुकः १० ११ अत्रस्त्रीधर्मविषये १२ १३ ४६ ४७ ४८

१४ १५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ सर्वेति १ २ एवमृत्विगात्मस्त्रीशुद्धिमुक्त्वा धनशब्दार्थदायवि
भागं प्रस्तौति ३ रतिमिच्छत एव विहिताननुधर्मं शूद्राशयनमारोप्य ब्राह्मणोऽप्यात्यधोगतिं अपत्यं जनयित्वास्यां ब्राह्मण्या देवहीयत इति निर्दिष्टस्मरणात् ४
५ किंयत्प्रमाणं ६ ७ दृष्टततः शास्त्रतः अविहितमप्यनिषिद्धं चेत्तत्राह शूद्रमिति कृष्णोऽर्जुन इत्याद्योऽपूत इव मन्येत यथास्तेनो यथाऽमृणो ह वै वमेष भवति-
योऽथो नैरेतन्मिच्छतीति क्षत्रियायां वैश्यायां चोत्पन्नस्य साक्षाद्वाक्येति पुरुषव्यवधानाद्वा ब्राह्मणस्य न्यामो दृश्यते इति तयो रस्त्रियो नित्यं शूद्राया स्तनथान्यादयो

पितारक्षति कौमारैः पितारक्षतियौवने पुत्राश्च स्याद्विरेभावेन स्त्रीस्वातंत्र्यमर्हति १४ श्रिय एताः स्त्रियो नाम सत्कार्या भूतिमिच्छता पान्ति
तानि गृह्णताश्च स्त्रीभक्तिभारत १५ इति श्रीमहाभा० आनुशासनिके पर्वणि द्वावधर्मे विवाहधर्मे नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६
युधिष्ठिर उवाच . सर्वशास्त्रविधानज्ञराजधर्माविदुत्तम अतीव संशयच्छेत्ता भवान्त्वे प्रथितः क्षितो १ काश्चित्तु संशयो मे स्तितन्मे ब्रूहि-
पितामह जातेस्मिन्संशये राजन् नान्यपृच्छे मकंचन २ यथानरेण कर्तव्यधर्ममार्गानुवर्तिना एतत्सर्वमहाबाहो भवान्यारव्यात्तुमर्हति ३
चतस्त्रो विहिताभ्यां ब्राह्मणस्य पितामह ब्राह्मणोऽक्षत्रिया वैश्याश्च चरतिमिच्छतः ४ तत्र जातेषु पुत्रेषु सर्वासां कुरु सत्तम अनुपूर्य्येणक
स्तेषां पित्र्यं दयाद्यमर्हति ५ केन वा किततो हार्यं पितृवित्तात्पितामह एतदिच्छामि कथितं विभागस्तेषु यः स्मृतः ६ भीष्म उवाच
ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यश्च यो वर्णा द्विजातयः एतेषु विहितो धर्मो ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर ७ वैश्यादथ बालो भान्का माहापि परंतप ब्राह्म
णस्य ष्वेच्छु दानतु दृष्टाततः स्मृता ८ शूद्राशयनमारोप्य ब्राह्मणोऽप्यात्यधोगतिम् प्रायश्चित्तीयते चापि विधिदृष्टेन कर्मणा ९ त-
त्र जातेषु पत्येषु द्विगुणस्याद्युधिष्ठिर आपद्यमानमृक्यंतु संप्रवक्ष्यामि भारत १० लक्ष्मण्यगोचृषोऽयानं यत्प्रधानतम भवेत् ब्राह्म
ण्यास्त्रद्धरेषु त्रैकोशं वै पितुर्धनात् ११ शेषतु दशधाकार्यं ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर तत्र तेनैव हर्तव्याश्चत्वारोशाः पितुर्धनात् १२ क्ष
त्रियायास्तु यः पुत्रो ब्राह्मणः सोऽप्यसंशयः स तु मातुर्विशेषेण त्रीनंशां हर्तुमर्हति १३ वर्णतृतीयजातस्तु वैश्यायां ब्राह्मणादपि द्विरंश
स्तैर्न हर्तव्या ब्राह्मण्या स्वाद्युधिष्ठिर १४ शूद्रायां ब्राह्मणाज्जातो नित्यादेयधनः स्मृतः अल्पचापि प्रदातव्यं शूद्रापुत्राय भारत १५ द
शधा प्रविभक्तस्य धनस्यैष भवेत्क्रमः सवणांसु तु जातानां समान्भागान्प्रकल्पयेत् १६

नित्यं ततस्तस्यैरेतः सैके प्रायश्चित्तीयते च कृष्णोऽर्जुनः

देवहं डनमिदं यजुर्वेदं प्रासिद्धं मंत्राविशेषः अननुवविधिनावदेन दृष्टेन कर्मणा प्रायश्चित्तमात्मन इच्छति प्रायश्चित्तीयते अन्यथाऽधोगतियातीत्यर्थः ९
द्विगुणं प्रायश्चित्तं १० एकं शंशुर्व्यांशं ११ तैत्रेय ब्राह्मणेषु त्रैकेणैव १२ १३ १४ नित्यं सर्वथा अदेयधनमस्य स नित्यादेयधनः अथापि अल्प एकोशः १५ १६

अब्राह्मणं त्विति दीर्घतमसः पुत्रेषु शूद्रायां जातेषु कास्त्रीषु दादिषु ब्राह्मण्यदर्शनादिति भावः एवं तस्य अमंत्रकाः संस्कारा अपि भवन्ति त्रिषु क्षत्रियादिषु ए-
तच्च दार्याथं अवध्यत्तार्थं चोक्तं विप्रत वैश्यायां शूद्रायां वजातस्य मातृजातीयत्वस्य वक्ष्यमाणत्वात् १७ १८ १९ समुत्पन्नं आनृशंस्यं २० यद्यपी-
ति एतेन बंधुषु अपुत्रात्स पुत्रोधिकं भागमर्हतीति ज्ञायते २१ यथा यज्ञादिप्रयोजनं विना न साधयेत् प्रतिग्रहादिनावादाय हरणेन वानलिप्सेत् २२
तीति सहस्रत्रयाद्बहुवित्तवतापि स्त्रियोधिको दायो न देय इत्यर्थः तदपि तथा दत्तं चेत् भर्त्रा भोक्तुं शक्नोति न त्वदत्तं २३ कुर्युः पुत्रा इति शेषः पतिवित्तात्पत्याद-

अब्राह्मणं तु मन्त्यंते शूद्रा पुत्रं मनैः पुणात् त्रिषु वर्णेषु जातो हि ब्राह्मणा ब्राह्मणो भवेत् १७ स्मृताश्च वर्णाश्चत्वारः पंचमो नाधिगम्यते ह
रेच देशं भागं शूद्रपुत्रः पितुर्धनात् १८ तत्तु दत्तं हरि त्पित्राना दत्तं हर्तुमर्हति अवश्यं हि धनं देयं शूद्रा पुत्राय भारत १९ आनृशंस्य-
परो धर्म इति तस्मै प्रदीयते यत्र तत्र समुत्पन्नं गुणायैवोपपद्यते २० यद्यपि स पुत्रः स्यादपुत्रो यदि वा भवेत् नाधिकं दशमाद्दद्या-
शूद्रा पुत्राय भारत २१ त्रैवार्षिकाद्यदा भक्ता दधिकं स्याद्विजस्यतु यजेत तेन द्रव्येण न वृथा साधयेद्भनम् २२ त्रिसहस्रपरो-
दायः स्त्रियै देयो धनस्य वै भर्त्रा तच्च धनं दत्तं यथा र्ह भोक्तुमर्हति २३ स्त्रीणां तु पतिदायाद्यमुपभोगफलं स्मृतम् नापहारस्त्रि-
यः कुर्युः पतिवित्तात्कथंचन २४ स्त्रियास्तु यद्भवेद्विजस्यति पित्रा दत्तं युधिष्ठिर ब्राह्मण्यास्तद्दरेत्कन्यायथा पुत्रस्तथा हि सा २५ सा
हि पुत्रसमाराजं न विहिता कुरु न दन एवमेव समुद्दिष्टे धर्मे वै भरतर्षभ एवं धर्ममनुस्मृत्यन वृथा साधयेद्भनम् २६ युधिष्ठि-
रउवाच शूद्राया ब्राह्मणा ज्जातो यद्यदेय धनं स्मृतः केन प्रति विशेषेण दशमोऽथस्य दीयते २७ ब्राह्मण्या ब्राह्मणा ज्जातो ब्रा-
ह्मणस्थानं स शयः क्षत्रियायां तथैव स्याद्वैश्यायामपि चैव हि २८ कस्मात्तु विषमं भागं भजेरन्तु पसत्तम यदा सर्वत्र यो वर्णास्त-
योक्ता ब्राह्मणा इति २९ श्रीभू उवाच दारा इत्युच्यते लोके नाम्ने केन परंतप प्रोक्तेन चैव नाम्नाय विशेषः सुमहान् भवेत् ३०
तिस्रः कृत्वा पुरोभायाः पश्चात् विदेत ब्राह्मणीम् साज्येष्ठा सा च पूज्या स्यात्सा च भाया गरीयसी ३१

ताद्विज्ञात् २४ २५ धर्मो विभाग प्रकारः यथा अन्यायेन साधितैर्द्रव्यैः कृता

मपियागादिभिर्फलं भवतीति भावः २६ शूद्राया मिति तस्य प्रागुक्तं नित्यादेय धनत्वं तच्चानंतरोक्त दशमांशदानविधिनाविरुद्धमित्यर्थः २७ यदाति सृणामपि पुत्रा ब्राह्म-
णा एव तदा किमर्थं मेषां भागं वैषम्यमिति द्वितीय आक्षेपः २८ २९ आद्रियंते त्रिवर्गार्थिभिरिति दारपद प्रवृत्तिनिमित्तं आदरः संच भोगार्थायां शूद्राया मथ्यस्ति अतस्त-
त्युत्रोपि दायमर्हति यतश्च भर्तृसादरस्ताभिर्वर्णक्रमेण यथा योग्यं तारतम्यक्रमेण क्रियत इति तत्पुत्राणां भागं वैषम्यं चास्तीत्यभिप्रायवानाह प्रोक्तेन वैतिना मानिर्वचनमपे-
क्ष्ये वायं विशेषोऽस्तीत्यर्थः ३० विशेषमेवाह तिस्र इति पश्चात्परिणीताः पितृव्यसाकनिष्ठापि पुत्रगौरवाद्ब्राह्मणीमेव सर्वेषु लौकिकवैदिकेषु कार्येषु आद्रियते इत्यर्थः ३१ ६॥

३२ ३३ ३४ ३५ • ब्राह्मणचंडालः ब्राह्मणद्वेषेऽशूद्रात्कृतः पूर्वोक्तो मातंगस्तद्वत्सत्तेन कर्मणा ज्ञेय इत्यर्थः कर्मणा ज्ञायते जातिभेदेन ज्ञायते कृतमि
 तिन्यायात् ३६ ३७ ३८ भूयो भूयोऽपि अधिकमधिकं संहार्यः संविमजनीयः ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ उक्तदादयि

स्नानं प्रसाधनमनुदतथावनमजनम् • हव्यं कव्यं च यच्चान्यद्भूमयुक्तगृहे वसे ३२ नतस्यां जातुतिष्ठंत्यामन्यातत्कर्तुमर्हति ब्राह्मणो
 लेव कुर्याद्वा ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर ३३ अन्नपाने च भाल्यं च ब्राह्मणस्य भरणानि च ब्राह्मण्ये तानि दयानि भर्तुः साहिगरीयसी ३४ ए
 तुनाभिहितं शास्त्रं यच्चापि कुरुनेदन • तत्राप्येष महाराज दृष्टो धर्मः सनातनः ३५ अथ चेदन्यथा कुर्याद्यदिकामाद्युधिष्ठिर यथा ब्रा
 ह्मणचंडालः पूर्वदृष्टस्तथैव सः ३६ ब्राह्मण्याः सदृशः पुत्रक्षत्रियायाश्चर्या भवेत् राजन्यिशोपोयस्त्वत्रवर्णयोरुभयोरपि ३७ ननु
 ज्ञात्यान्मालोके ब्राह्मण्याः क्षत्रिया भवेत् ब्राह्मण्याः प्रथमः पुत्री भूयान्त्या द्राजसत्तम ३८ भूयो भूयोऽपि संहार्यः पितृविज्ञाद्युधिष्ठि
 र यथा स सदृशी जातु ब्राह्मण्याः क्षत्रिया भवेत् ३९ क्षत्रियायास्तथा वैश्या जातु सदृशी भवेत् श्रीश्च राज्यं च कोशश्च क्षत्रियाणां यु
 धिष्ठिर ४० विहितं दृश्यते राजन्सागरांता च मेदिनी क्षत्रियो हि स्वधर्मेण श्रियं प्राप्नोति भूयसीम् ४१ गजाददधरो राजनरक्षानान्य
 त्रक्षत्रियात् ब्राह्मणा हि महाभागा देवानामपि देवताः तेषुराजन्त्रवर्तेत पूजया विधिपूर्वकम् ४२ प्रणीतमृषिभिर्जात्या धर्मशाश्वतम
 व्ययम् लुप्यमानं स्वधर्मेण क्षत्रियो ह्येषुरक्षति ४३ दस्युभिर्हि यथा भाणं च धनं दासं च सर्वशः सर्वेषामेव वर्णानां त्राता भवति पार्थिवः
 ४४ भूयान्त्या क्षत्रिया पुत्रो वैश्या पुत्रान्ममंशयः भूयस्तेनाधिहर्तव्यं पितृविज्ञाद्युधिष्ठिर ४५ युधिष्ठिर उवाच उक्तं ते वि
 धिवद्वाजन् ब्राह्मणस्य पितामह इतरेषां तु वर्णना कथं वै नियमो भवेत् ४६ भीष्म उवाच क्षत्रियस्यापि भार्ये द्वे विहिते कुरु
 नेदन तृतीया च भवेच्छदानतु दृष्टानतः स्मृता ४७ एष एव क्रमो हि स्यात्क्षत्रियाणां युधिष्ठिर अष्टधा तु भवेत्कार्यं क्षत्रियसंजनाधिप
 ४८ क्षत्रियाया हरेत्पुत्रेऽश्वतुराशा नितुर्धनात् सुहावहारिक्यच्च पितुः स्यात्स हरेत्तत ४९ वैश्यापुत्रन्तु भागोन्त्री नच्छूद्रा पुत्रस्त
 थाष्टमम् सोपि दत्त हरेत्पितृना दत्तं हर्तुमर्हति ५० एकैव हि भवेद्भार्या वैश्यस्य कुरुनेदन द्वितीया तु भवेच्छूद्रानतु दृष्टानतः स्मृ
 ता ५१ वैश्यस्य वर्त्तमानस्य वैश्यायां भरतर्षभ शूद्रायां चापि कौंतेय तयोर्विधेयमः स्मृतः ५२

प्रागादि नियमोदाय विभागे अत्रापि क्षत्रियस्य

षोढा वैश्यस्त्वचेऽथ च धनं विप्रज्यैकेकाशहीना इतरं प्राणुत्तविशेषोस्तीति प्रपुराभिप्रायः ४६ ४७ क्षत्रियाणां क्षत्रियन्त्रीणां षण्णवक्रमो भर्तुः स्नाना
 दिप्रदाने तस्यां सर्वर्णयां सत्याहीनवर्णात्तन्न कुर्यादित्यर्थः ४८ सुद्धेव हि यते तद्रथगन्नासुधकवचार्दिकं युद्धाय द्वागिकम् ४९ ५० ५१ ५२ ५३

५३ ५४ शूद्रस्य अदेयधनत्वे हेतुः स्त्रिभिवर्णैर्जनिइति ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि
 शकायांसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७. एवमनुलोमजातिजानां पुत्राणां तारतम्यमुक्त्वां प्रिलोमजातिजानामपितदाहाध्यायेन अर्थादिति लोभात्कृमाद्वा
 उत्तमवर्णास्त्रोहीनवर्णानुगाभवतीति प्रसिद्धं तेन गूढोत्पत्तिसंभवात् वर्णानां निश्चयोन जायते ननु कर्मणा जायते जातिरित्यभियुक्तेरुच्यते एव नानिषेकका-
 ले दुर्मुहूर्तदुष्टभावस्मरणादिनापि निमित्तेन असत् उत्पत्तिसंभवात् प्रच्छन्तिलोमजेष्वपि क्वचित्सदाचारदर्शनेन वर्णानामज्ञानाच्चावश्यं वर्णसंकरो भवत्ये-
 वेत्यर्थः १ एतेन उक्तेन विधिना प्रकारेण २ तत्र प्रथमं चत्वार एव वर्णाः यज्ञार्थं सृष्टास्तत्र शूद्राणां सेवाद्वारा यज्ञार्थत्वं न तु साक्षात् तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनव-

पंचधा तु भवेत्कार्यं वैश्वस्वंपरतर्षभ तयोरपत्येवक्ष्यामि विभागंच जनाधिप ५३ वैश्यापुत्रेण हर्तव्याश्चत्वारोऽंशाः पितुर्धनात् पंचमस्तु
 स्मृतोऽंशः शूद्रापुत्राय भारत ५४ सोपि दत्तं हरेत्यित्रानां दत्तं हर्तुमर्हति त्रिभिवर्णैः सदा जातः शूद्रे देयधनो भवेत् ५५ शूद्रस्य स्यात्स
 वर्णैर्विभार्यानि न्याकथंचन समभागाश्च पुत्राः स्युर्यदि पुत्रशतं भवेत् ५६ जातानां समवर्णायाः पुत्राणामविशेषतः सर्वेषामेव वर्णा-
 नां समभागो भवेत्स्मृतः ५७ ज्येष्ठस्य भागो ज्येष्ठस्यादेकांशो यः प्रधानतः एषदायविधिः पार्थ पूर्वमुक्तः स्वयं भुवा ५८ समवर्णा
 सुज्जतानां विशेषोऽस्य परो नृप विवाहवैशिश्यकृतः पूर्वपूर्वा विशिष्यते ५९ हरेज्येष्ठः प्रधानांशमेकं तु त्यासुतेष्वपि मध्यमो मध्य-
 मंचैव कनीयास्तु कनीयसम् ६० एवजातिषु सर्वासु सर्वर्षः श्रेष्ठतां गतः महर्षिरपि चैतद्देवमारीचः काश्यपो ब्रवीत् ६१ इति श्री-
 महाभारते अनुशासनिके दानधर्मे विवाहधर्मे रिक्यविभागो नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ युधिष्ठिर उवाच अर्थात् लोभाद्वा क्वा
 माहावर्णाणां चाप्यनिश्चयात् अज्ञानाद्वापि वर्णानां जायते वर्णसंकरः १ तेषामेतेन विधिना जातानां वर्णसंकरे को धर्मः कानि
 कर्माणि तन्मे ब्रूहि पितामह २ श्रीशुचि उवाच चातुर्वर्ण्यस्य कर्माणि चातुर्वर्ण्यं च केवलम् असृजत्सहियज्ञार्थं पूर्वमेव प्रजा-
 पतिः ३ मायाश्च तस्त्रो विप्रस्य ह्योरात्मा प्रजायते आनुपूर्व्यात् ह्योहीनीं मानृजात्यौ प्रसूयतः ४ परं शंषा ब्राह्मणस्यैव पुत्रः शूद्रा
 पुत्रं पारशवतमाहुः शूद्रशूषकः स्वस्य कुलस्य सः स्यात्स्वचारित्र्यनित्यमथोन जत्य ५

कुप्त इति श्रुतेः ३ आत्मा ब्राह्मणः एवं सन्नियामपि जायत इत्यर्थः सच किंचिन्नोचः यदा मनुः स्वीप्सन्नं
 रजाता सुहृजैरुत्पादितान् सुतान् सदृशानेव तानाहुर्मातृदोषविगर्हितानिति मातृजात्यौ वैश्यायां वैश्यां बध्नेनाम शूद्रायां शूद्रो निषादोना मपारशवारच्यो भव-
 ति मनुः ब्राह्मणाद्देश्यकन्यायामबध्नेनाम जायते निषादः शूद्रकन्यायां यः पारशव उच्यत इति ४ एतद्वाच्ये परमिति शयात् शंवात्परं पद्युवाक्कवा एतस्या

शानंयच्छुद्ध इति श्रुतेः शवस्थानतुल्यात् शूद्रात्परं उक्तं पञ्चायुतं पद्युपादयुक्तं जंगमं शमशानं शूद्र इत्यर्थः ५ तत्र उपकरणं वयसाज्ज्येष्ठोपि पारशवो द्विज-
स्य त्रिवर्णजस्य कनीयानेवेति संबधः ६ वैश्यायामपि क्षत्रियत्सत्रिय एव भवतीत्याह द्वयोरिति उग्राः शूद्रविशेषाः ७ वैश्यात् शूद्रायामपि वैश्या एव भ-
वतीत्याह द्वे इति - अतः स्वपितुरादिशिष्टेनाधिकः सन्धमः शूद्रो गुरूणां ब्राह्मणादीनां दारप्रधर्षकश्चेत् बान्धवचंडालादि ९ विप्रामामिति सूतः सार-
थिः जातितः कर्मतश्च सूतानामश्वसारथ्यमित्युक्तेः स्तोमक्रियस्तोत्रकरणं च राजादीनां यथोक्तं सूताः पौराणिका मता इति मौद्गल्यस्त्रीकार्ये अतः पुररक्षणा-
दितत्कारित्वं वैदेहिकानां स्त्रीकार्यमित्युक्तेः अपवर्जितं संस्कारानर्हं १० यथ्यानां चोरादीनां शिरश्छेदादिकार्यकारिणं वध्यं ११ बंदीति मागधानां

सर्वानुमायानेथसंप्रधार्यं समुद्धरेत् स्वस्य कुलस्य तत्रम् ज्येष्ठोऽप्यनीयानपि यो द्विजस्य शूद्रपुत्र्यादानपरायणः स्यात् ६ तिस्रः क्षत्रि-
यसंबधात् द्वयोरान्मास्यजायते हीनवर्णास्तृतीयाया शूद्रा उग्रा इति स्मृतिः ७ द्वे चापि भार्ये वैश्यास्य द्वयोरान्मास्यजायते शूद्रा-
शूद्रस्य चाश्वेका शूद्रमेव प्रजायते - अतोऽपि शिष्टस्त्वधमो गुरूदारप्रधर्षकः बान्धववर्णजनयति चातुर्वर्ण्यविगर्हितम् ९ वि-
प्रायां क्षत्रियो बन्धुसूतं स्तोमक्रियापरम् वैश्यां वैदेहकंचापि मौद्गल्यमपवर्जितम् १० शूद्रश्चांडालमत्युग्रं वध्यं घनात् घनात् घनात्
सु ब्राह्मण्यासंप्रजायत इत्यते कुलपांसनाः एते मतिमतांश्चैष्टवर्णसंकरजाप्रभो ११ बंदीतु जायते वैश्यात् मागधो वाप्यजीवनः शू-
द्रान्निषादां मत्स्यघ्नः क्षत्रियायां व्यतिक्रमात् १२ शूद्रादायोगवश्चापि वैश्यायां प्राम्यं धर्मिणः ब्राह्मणे रप्रतियान्धस्तस्मावर्धनजीव-
नः १३ एतेऽपि सद्देशानुवर्णान् जनयति स्वयोनिषु मासृजात्यां प्रसूयते त्वयरां हीनयोनिषु १४ यथा चतुर्वर्णेषु द्वयोरान्मास्यजा-
यते आनतर्यात्यजायते तथा वात्याः प्रधानतः १५ ते चापि सद्देशवर्णजनयति स्वयोनिषु परस्परस्य दारेऽप्यजनयति विगर्हितान् १६

वपिक्यथ इति मनुः वाक्यं प्रस्तावसदृशी उक्तिः निषादस्तथास्तानामयदाहमनुः शूद्रादायोगवः क्षत्राचंडालश्चाधमो नृणां वैश्या राजन्यविप्रासुजायते वर्णसंकराद-
नि अस्य इति मनुः नुरन्यामाह क्षत्रप्रपुल्कसानां तु विलोको वधबंधनमिति अत्र मनुना निषादोऽनुच्छोमजेषु क्षत्राच प्रतिच्छोमजेषुक्तः व्यासेन तु विपरीतमुक्तः विदुरो
क्षत्रशब्दतत्र तत्र प्रयुजानेन अतएव शूद्रानिषादो जातः पाश्चात्तपोपि वा क्षत्रियान् मागधं वैश्यात् शूद्रास्तत्तारमेव चेति याज्ञवल्क्यः उभयत्र वा शब्दपठनं अनया
निषादत्वं तु लेख्ययतिनेन निषात् शूद्रायां क्षत्रा शूद्राक्षत्रियानिषाद इत्यपि साधु १० ग्राम्यधर्मिणः ग्राम्यधर्मे मियेयुनंत इत नक्षत्रार्कः ११ गतेन वा
अंबुपारशवोऽपिः सूतं वैदेहकंचंडालाः मागधनिषादायो मवाः नवनेषां स्वयोनिं अनतरयोनिं च स्नात्वेव जायते पूर्ववत् व्यवहितनीचयोनिं तु मानृजातीया इति उच्छोफ इत्या

र्थः १४ १५ ते चापि संकरजा अपि विगर्हितान् अधमादत्तमाया उत्तमादधमायां वा सूतां चैष्टादि विगर्हितानेव जनयतीत्यर्थः १६

१७ १८ पंचदशवात्स्याञ्जस्तान् व्याचष्टे बात्यानामित्यादिना मागधेषु सैरंध्यामित्यनेनान्वयः सैरंध्र कमव्याचष्टे प्रसाधनेति प्रसाधनं राजादीनां पुंसां अलंकरणं पुंल्लेषः सैरंध्रैः राजस्त्रीणां च सैरंध्रान्ति उपचरैः तेषां दिव्यांगरांगाद्यर्पणेन स्तवादिना च संतोषणं नदभिज्ञं अदासमिति सामान्येन पुंसकं १९ अतः आत्रमागधविशेषे सैरंध्रयोनि आयोगवं आयोगवत्यापत्वं सैरंध्रनामसूते १९ अथायोगवसैरंध्रवागुरावृत्तीति मतुः नस्यामेव माध्यं मेरेयकं नामतः माधुकं मद्यकरं कर्म तेष्वपुत्रं वैदेहः सूते २० मद्गुरं मधुमन्वीनविशेषात् प्रातिआदत्ते तं मद्गुरं दासं नामतः मृतपंचापांचालः श्वपाकमिति विश्रुतम् २१ एते मागध्यां आयोगवादिभ्यश्चतुर्भ्यः क्त्वाज्जायते इत्युपसंहार इति चतुर इति एतेन त्वारो वागुरादिना जीवतीति मायोपजीविनः अन्येपि च त्वारो मागध्यां विश्रुताः सजाताया उत्पद्यंते तेषां नामानि मांसमित्या

यथाशूद्रोपि ब्राह्मण्यां जंतुं वात्स्ये प्रसूयते एवं वात्स्ये तेषां वात्स्यश्चातुवर्ण्यत्प्रजायते १७ प्रतिलोमं तु वर्द्धते वात्स्याद्वात्स्यतरान्पुनः हीना हीनाः प्रसूयंते वर्णाः पंचदशैव तु १८ अंगम्यागमनाच्चैव जायते वर्णसंकरः बात्यानामनुजायंते सैरंध्र्यां मागधेषु च प्रसाधनोपचा रक्षमदासदासजीविनम् १९ अतश्चायोगवसूते वागुराबंधजीवनम् मेरेयकं वैदेहः संप्रसूतेथमाधुकम् २० निषादो मद्गुरं सू ते दासं नावोपजीविनम् मृतपंचापिचांडालः श्वपाकमिति विश्रुतम् २१ चतुरो मागधीसूते क्रूरान्मायोपजीविनः मांसं स्वादुकरं क्षौद्रं सौगंधमिति विश्रुतम् २२ वैदेहकाच्चपापिष्ठं क्रूरं मायोपजीविनम् निषादान्मद्रनाभं च खरयानं प्रयायिनम् २३ चांडालात्पुल्क संचापि रवराश्वगजभौजिनम् मृतचैलप्रतिच्छन्नं भिन्नभ्राजनभौजिनं २४ आयोगवीषु जायंते हीनवर्णास्तु ते त्रयः क्षुद्रो वैदेह कादंभ्रैर्बाहिर्ग्रामं प्रतिश्रयः २५ कारावरो निषाद्यांतु चर्मकारान् प्रसूयते चांडालान्पांडुसौपाकस्त्वक्सारव्यवहारवान् २६ आ हिडको निषादेन वैदेह्यां संप्रसूयते चांडालेन तु रीपाको चांडालसमवृत्तिमान् २७ निषादीचापिचांडालात्पुत्रमंतेवसायिनम् स्मशा नगोचरं सूते वात्स्यैरपि बाहिष्कृतम् २८

दि मांसं मांसविक्रेतारं स्वादुकरं मांसस्य संस्कारकं क्षौद्रं सूदं मृद्मिति पादे त्रयोपिशाकाद्यन्पाककराः सौगंधं उक्तलक्षणं सैरंध्रं एकस्यैव मागधस्यैत हृत्तिचतुष्टयमुक्तमिति ज्ञेयम् २२ आयोगव्यावैदेहकादिभ्यो जातां क्रूरान्मीदानाह साईह्येन वैदेहकादिनि २३ २४ क्षुद्र इति निषाद्यां वैदेहकान् तक्षुद्रो मेदः अंध्रश्च आरण्यपशुहिंसको कारावरारव्यश्चर्मकार इति त्रयो भवन्तीत्यर्थः २५ चांडालान् निषाद्यामेव त्वक्सारो वैष्णुः २६ आहिडक इति स्पष्टार्थो हिडको २७

इतीति अत्रमागध्यांअ योगवर्षेदेहकनिषादचंडालेश्चत्वारस्तेरेवायोगव्यांस्वीयवर्जितेस्त्रयःनिषाद्यांचंडालवेदेहाभ्यां द्वौर्वेदेत्यांचंडालनिषादाभ्यां द्वौ
निषाद्यांचंडालत्रैकइतिद्वादशभेदाउक्ताः शूद्राज्जातोनिषाद्यांतुसुवैकुण्ठकःस्मृतः वैदेहकेनलंबव्यामुत्पन्नोवेनउच्यतइतिद्वौ द्विजमतयःसवर्णसुजन
यंत्यव्रतांस्तुयान् तान्सावित्रीपरिभ्रष्टान्ब्राह्म्यानित्यभिनिर्देशेदितिब्राह्म्यजातीयएकइत्येवंमनूक्तैः त्रिभिःसहपंचदशसंस्कारजाताः ब्राह्म्यस्यापिधर्मसां
कर्यादेतेष्वेकगणना प्रच्छन्नाअज्ञानयोनयोपिपूर्वैर्क्तेःकर्मभिस्तेमुक्तयोनयइतिवेदितव्याः २९ चातुर्वर्ण्यस्यैवधर्माःशास्त्रेविहिताः इतरेषांतुजातिभेदा
नांधर्मनियमइयत्ताचनास्ति तथाहिचतुर्भ्योवर्णेष्यःषडनुलोमजाः षड्विलोमजाश्चेतिद्वादश तेष्योपिषट्षष्टिरनुलोमजाःषट्षष्टिर्विलोमजाइतिद्वात्रिं
शदधिकंशतंतेभ्यएषंप्रातिलोम्यानुलोम्यगणनायांतेभ्यस्तेभ्यश्चैवमनंताःभेदाभवन्ति तेचसर्वपंचदशस्वेवांतर्भवन्तीतितावत्परिगणनंकृतमित्यर्थः ३०

इत्येतेसंकरेजाताःपितृमातृव्यतिक्रमात् प्रच्छन्नावाप्रकाशात्वावेदितव्याःस्वकर्मभिः २९ चतुर्णामिववर्णानांधर्मेनान्यस्यविद्यते
वर्णानोधर्महीनेषुसंख्यानास्तीहकस्यचित् ३० यदृच्छयोरुपसंपन्नैर्यज्ञसाधुवह्निकृतैः बाह्याबाह्यैश्चजायंतेयथावृत्तियथाश्रयम् ३१
चतुष्यथश्मंशान्नानिशीलांश्चान्यान्वनस्पतीन् कार्ष्ण्यसमलकारं परिगृह्यचनित्यशः ३२ वसेयुरेतेविजातावर्त्तयंतःस्वकर्मभिः
भुंजंतोवाप्यलंकारंस्तथोपकरणानिच ३३ गोब्राह्मणायसाहय्यकुर्वाणावेनसंशयः आनृशंस्यमनुक्रोशःसत्यवाक्यतथाक्षमा ३४
स्वशरीरेरपित्राणांबाह्यानांसिद्धिकारणम् भवंतिमनुजव्याघ्रतत्रमेनास्ति संशयः ३५ यथोपदेशंपरिवर्त्तितसुनरःप्रजायेतवि
चार्यबुद्धिमान् नहीनयोनिर्हिसुतोऽवसादयेत्तितीर्षमाणोहियथोपलोजले ३६ अविद्वांसमलंलोकेविद्वांसमपिवापुनः नयन्ति
त्यप्रथनाग्नेःकामक्रोधवशानुगम् ३७ स्वभावश्चैव नारीणानराणामिहदृषणम् अत्यर्थेनप्रसज्जतेप्रमदासुविपश्चितः ३८
युधिष्ठिरुवाच वर्णापेनमविज्ञायनरंकलुषयोनिजम् आर्यरूपमिवानार्यैक्यंविद्याभेदेवयम् ३९ श्रीशुभ्रवाच यो
निसंकलुषेजातज्ञानाभावसमन्वितम् कर्मभिःसज्जनाचोर्णैर्विज्ञेयार्थानिशुद्धता ४०

यदृच्छयाजात्वनियमेनउपसंपन्नैर्मिथुनीभावंगतेर्यज्ञेभ्यः

साधुभ्यश्चब्रह्मिष्ठैः यथावृत्तियथाश्रयजीविकाजातिविशेषंचयदृच्छयातत्कर्मणाप्राप्ताइत्यर्थः ३१ ३२ ३३ तेषांसाधारणान्धर्मानाहगायिनि
३४ ३५ यथेति निहीनांसुरेनःसेकंनकुर्यादितिभावः ३६ तदर्थमेकचौरभ्यइवस्त्रीभ्यआत्मानंस्नेदित्वाद्दहाभ्यां अविद्वांसमिति ३७ ३८ कन्दुषयोनि
जंसंकरयोनिजं आर्यगृहेजातत्वादार्यरूपमिवघासमानमपिउत्पत्तितोअनार्यं ३९ नानामांवेःआर्येभ्यःपृथग्भूताभिश्चैष्टाभिःसमन्वितनरंसंकरयोनिजं जानीयात्

अनार्यत्वादिष्वेकेकमपिकलुषयोनित्वव्यंजकं किमुत हेत्रोणिसर्वाणि चेति भावः ४१ प्रकृतियोनिनियच्छति गृहितुं शक्नोतीत्यर्थः ४२ व्याघ्रइत्युपलक्षणं
 बीजादेरपि तथातिर्यक्स्थावरादिकं बीजगुणं न ख्यजत्येवं मनुष्येषीत्यर्थः ४३ संच्छन्ने सुगुप्तेऽप्यस्य जन्मनीतिशेषः सः तच्छीलं संकरकर्तुः स्वभावं ४४
 स्वस्थशीलं स्वभावो निश्चये कार्यस्य निष्ठायां सुवर्णशोभनवर्णान्यवर्णवापुरुषं शास्त्रिकथयति सुवर्णो बहिः क्रूरोपि कार्यकालेऽदारुणो भवतीति भावः ४५ सु-
 श्लिष्टं शोभनं हृत्तेन न विरज्यते उपचितं वृत्तविहाय नान्यथा भातीत्यर्थः ४६ तस्य संकरजस्य शरीरं त्वेन शास्त्रीयबुध्यानपरिकृष्यते न नीचमार्गादपकृष्यते बीजगु-
 णस्य प्राबल्यात् सन्त्रस्य कालभेदे न ज्येष्ठत्वादिभावेऽपि यत्तुल्यसत्वं शरीरं प्रकथयत्सत्वं ज्येष्ठं च न्यतमं तदेव प्रमोदते अन्यत्तु उत्पन्नमपि सत्वं शारदिकं प्र-
 वृत्तं यत् इति भावः ४७ ४८ ४९ ५० इति श्रीमहाभारते आनुशतसंनिके पर्वणि टीकायां अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ ब्रूहीति पूर्वकृत्किंश-

अनार्यत्वमनाचार्यः क्रूरत्वं निष्क्रियात्मता पुरुषं व्यंजयतीह लोके कलुषयोनिकम् ४१ पित्र्यं वा भजते शीलं मातृजं वा तथोभयम् न
 कथंचन संकीर्णः प्रकृतिं स्वानियच्छति ४२ यथैव यादृशो रूपेण तापित्रोर्हि जायते व्याघ्रश्चित्रेस्तथा योनिपुरुषः स्वानियच्छति ४३
 कुले स्त्रीतसि संच्छन्ने यस्य स्याद्योनि संकरः संश्रयत्येव तच्छीलं नरोल्पमथ वा बहु ४४ आर्यरूपसमाचारं चरंतं कृतकेपथि सुवर्णं
 मन्यवर्णं वा स्वशीलं शास्त्रिनिश्चये ४५ नानावृत्तेषु भूतेषु नानाकर्मरतेषु च जन्मवृत्तसंमेलके सुश्लिष्टं न विरज्यते ४६ शरीर-
 मिहसत्त्वेन न तस्य परिकृष्यते ज्येष्ठमध्यावरं सत्तुल्यसत्वं प्रमोदते ४७ ज्यायां समपि शीलेन विहीनं नैव पूजयेत् अपिशूद्रं च धर्म-
 ससहृत्तमपि पूजयेत् ४८ आत्मानमारव्यातिहिकर्मभिनरः सुशीलचारित्रकुलेः शक्राशुभैः प्रनष्टमप्याशकुले तथा नरः पुनः प्रका-
 शं कुरुते स कर्मतः ४९ योनिष्वेतासु सर्वासु संकीर्णास्वितरासु च अत्रात्मानं न जनयेद्बुधस्तां परिकर्जयेत् ५० इति श्रीमहा० आ-
 नुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विवाहधर्मे संकरो नाम अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ युधिष्ठिर उवाच ब्रूहि तात कुरु श्रेष्ठवर्णा-
 नां त्वं पृथक् पृथक् कीदृश्यां कीदृशाश्वापि पुत्राः कस्य च केचते १

द्विज्ञानार्थं अनार्यत्वमनाचारः क्रूरत्वं निष्क्रियात्मतेति संकरजस्य लक्षणा न्युक्तानि

इदानीं ये याता प्रमादाद्यव्यचारात् ननु व्रतं तन्मेरेतः पिता वद्भामिति मंत्रलिङ्गात् माता प्रमादात् कामकाराद्वायदननु व्रतं प्रति कूलपरस्यरेतसोधारणं च चारकृतवती तदेतः
 मेममपिता वद्भ्रास्वीयकरोतु पालनसंस्कारादिकर्तृत्वात् यथाऽन्यततः पक्षिणो सुरवात् पतितं बीजं परक्षेत्रे अधिरूढं क्षेत्रपतेरेव न तु बीजपतेस्तद्वत्तपः अप्रमत्तारक्षत-
 तंतुमेतं मात्रः क्षेत्रे परबीजानि वाप्सुः जमयितुः पुत्रो भवति सांपराये मोघे वेत्ता कुरुते तं सुमेतमिति द्विविधशास्त्रश्रवणात् क्षेत्रजः पुत्रः संस्कार्येन वेति संदिहानः पृच्छति १

विप्रवादाः विविधाः प्रवादाः पूर्वोक्ता एव २ अत्रोत्तरमाह आत्मेति अनंतरं जः औरसः निरुक्तजः स्वक्षेत्रे अन्येरेत. सेकार्थमुक्तः तज्जः प्रसूतः अनियुक्तोपियो
 लौल्यात्परक्षेत्रेरेतः सिंचितितज्जः प्रसूतजः ३ तथापतितास्वभार्यायामेवजातः दत्तः पंचमः कृतः क्रीतः स्वयमुपायगम्यो वाषष्ठः अध्यूटः यस्यमातागर्भ
 वत्येवर्द्धतादृशः सप्तमः ४ षडपध्वंसजावक्ष्यमाणाः कानीनः कन्यायां विवाहात् प्राकृत्यन्तश्चतुर्दश अपसदाः वक्ष्यमाणाः षट्त्रिंशतिः तान्सर्वान्
 पुत्रानिति विजानीहि ५ परवर्णासु अत्रोत्तमजाः षट्त्रिंशत्सजाः अपसदाः ६ ७ अपसदाः षडिति ज्ञेयं ८ ९ १० मिथ्याकर्तुं एते पुत्राः न भवन्ती
 तिवक्तुं शक्यंत इत्यर्थः अयं भावः अत्र प्रमत्तेति अतिरनोरसस्यां प्राशस्यमात्रपरायन्मेमातेति श्रुतेस्तु अनोरसस्यापि पुत्रत्वमस्तीत्येव परेतितनकश्चिद्विरोधः तथाच

विप्रवादाः सुबहवः श्रुयन्ते पुत्रकारिताः अत्र नो मुद्यतां राजन्संशयं च्छेत्तुमर्हति २ श्रीश्रुतवाच आत्मापुत्रश्च विज्ञेयः सस्य
 नंतरं अश्रयः निरुक्तजश्च विज्ञेयः सतः प्रसूतजस्तथा ३ पतिस्तस्य तु भार्याया भर्तासु समवेतया तथा दत्तकृतो पुत्रावध्युटश्च त
 थाप ४ षडपध्वंसजाश्चापिकानीनापसदास्तथा इत्येते वैसमारख्यातास्तान्विजानीहि भारत ५ युधिष्ठिर उवाच षडप-
 ध्वंसजाकेस्युः कैवाप्यपसदास्तथा एतत्सर्वयथान्त्वं व्याख्यातुं मेत्यमर्हसि ६ श्रीश्रुतवाच त्रिपुवर्णेषु पुत्रा ब्राह्मणस्य यु-
 धिष्ठिर वर्णयोश्च ह्ययोः स्यातां यो राजन्यस्य भारत ७ एको विदुर्णा एवाथ तथैवोपलक्षितः षडपध्वंसजास्तदितथैवापसदान् श्रु-
 णु ८ चांडालो ब्राह्मण्ये वैद्यो च ब्राह्मण्याक्षत्रियासु च वैश्यायां चैव शूद्रस्य लक्ष्ये न पसदास्त्रयः ९ मागधोरामकश्चैव द्वौ वैश्यस्योप-
 लक्षितौ ब्राह्मण्याक्षत्रियायां च क्षत्रियस्यैक एव तु १० ब्राह्मण्यं लक्ष्यते सूत इत्येते पसदाः स्मृताः पुत्राद्येते न शक्यन्ते मिथ्याकर्तुं न
 राधिप ११ युधिष्ठिर उवाच क्षेत्रजकेचिदेवाहुः सुतं केचित्तु शक्रजम् तुल्यावेती सुतोकस्य तन्मे ब्रह्मिपितामह १२ श्रीश्रु-
 तवाच रेतज्ञो वा भवेत्पुत्रस्य क्तो वा क्षेत्रजो भवेत् अध्यूटः समयं भित्त्वेत्येतदेव निबोध मे १३ युधिष्ठिर उवाच रेतजं विप्रवै-
 पुत्रक्षेत्रजस्यागमः कथम् अध्यूटं विप्रवै पुत्रमित्त्वानुसमयं कथम् १४ श्रीश्रुतवाच आत्मजपुत्रमुत्पाद्यस्य जेत्कारणा-
 तरे न तत्र कारणं रेतः सक्षेत्रस्त्वामिनो भवेत् १५

च अनोरस औरसो वा सुशीलः श्राद्धपरः पितृणां स्वर्गाय भवति विपरीतस्तु न रक्षयेति ११ क

स्य ह्ययोः पित्रोः क्षेत्रपतिनिषेचोर्मध्ये कस्यायं पुत्रः उभयोः पितृत्वाविशेषादित्यर्थः १२ रेतजः औरसपुत्र एव क्षेत्रजोपि बीजादे तस्य कश्चेत् स्त्रीय एव भव-
 ति एवमध्युटोपि रेतः पतिना तस्य कश्चेद्दोदुरेव अदृक्को तु ह्यवपि रेतः प्रदस्येवेत्यर्थः १३ एतदेव प्रश्नोत्तराभ्यां व्याचष्टे रेतजमिति आगमः पुत्रत्वप्राप्तकं-
 शास्त्रकथं कोदृशं समयं भेदश्च कथमित्यर्थः १४ कारणान्तरे लोकांपवादादिभ्ये सति १५ ७ ७ ७ ७ ७

आगममुक्ता समयभेदमाह पुत्रेति यांगप्रवर्तोकन्यावृणीते तत्र सपुत्रः वौदरे वक्षेत्रजः ननु ससेक्तुरात्मजः १६ अन्यत्रेति तत्र अनर्थकः परक्षेत्रजातः पुत्रोऽमु-
 कसदृशो अमुकसदृशो यमिति तदीयत्वेन लक्ष्यते हंतुं गूहितुं दृष्टान्तं प्रत्यक्षमेवोपगतो ज्ञातः दृश्यते चापि सारूप्यमिति स्मृतेः एवं चाध्युदः वौदुः पुत्रकाम्या-
 प्रावेरेतः पतेरेव प्रवतीत्युक्तम् १७ १८ शुकक्षेत्रयोरन्यतरदीयमपि पुत्रत्वे प्रमाणं न लक्ष्यं भवति सकृतकः पुत्रः कीदृश इत्यर्थः १९ २० तस्य
 पोषयितुः पुत्रः सः तद्वर्णः पोषयितु वर्णः २१ कथं केन प्रकारेण कस्य वा यमिति ज्ञातव्यं कथं वास्य संस्कारः प्रयोक्तव्य इति प्रश्नः २२ स्वामिवर्णं प्रपद्यते-

पुत्रकामो हि पुत्रार्थे यां वृणीते विशांपते क्षेत्रजं तु प्रमाणं स्यान्न वेतं चात्मजः सुतः १६ अन्यत्र क्षेत्रजः पुत्रो लक्ष्यते भरतर्षभ नत्यात्मा
 शन्यते हंतुं दृष्टान्तोपगतो त्वसौ १७ क्वचिच्चकृतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते न तत्र रेतः क्षेत्रं वा यत्र लक्ष्यते भारत १८ युधिष्ठिर उ-
 कीदृशः कृतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते शुक्रक्षेत्रं प्रमाणं वा यन्न लक्ष्यते तु भारत १९ श्रीभ्रु उवाच मातापितृभ्यां यस्त्यक्तः पथिय
 स्त प्रकल्पयेत् न चास्य मातापितरौ ज्ञायेतां सहि कृत्रिमः २० अस्वामिकस्य स्वामित्वं यस्मिन्सं प्रति लक्ष्यते यो वर्णः पोषयति च तद्-
 र्णस्तस्य जायते २१ युधिष्ठिर उवाच कथमस्य प्रयोक्तव्यः संस्कारः कस्य वा कथम् देया कन्या कथं चेतित न्ये ब्रूहि पितामह २२
 श्रीभ्रु उवाच आत्मवत्तस्य कुर्वति संस्कारं स्वामिवत्तथा त्यक्तो मातापितृभ्यां यः स वर्णं प्रति पद्यते २३ तद्गोत्रबंधुजंतस्य कुर्यात्सं-
 स्कारं सुच्यते अथ देया तु कन्या स्यात्तद्वर्णस्य युधिष्ठिर २४ संत्कर्तुं वर्णगोत्रं च मातृवर्णं विनिश्चये कानीनाध्युदजो वापि विज्ञेयो पु-
 त्रं किं त्वेषौ २५ तावापि स्वाविवसुतो संस्कार्याविति निश्चयः क्षेत्रजो वाप्यपुंसदोये ध्युदास्तेषु चाप्युत २६ आत्मवद्दे प्रयुजीरन्सं-
 स्कारान् ब्राह्मणादयः धर्मशास्त्रेषु वर्णानां निश्चयोयं प्रदृश्यते २७ एतत्ते सर्वमारव्यातं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि २८ इति श्रीमहा
 भारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्म विवाहधर्मे नाम एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ युधिष्ठिर उवाच दर्शने कीदृशः स्नेहः सं-
 वासे च पितामह महाभाग्यं गवां चैव तन्मैव्यारव्या तु मर्हसि १

अतः स्वामी तस्यात्मवत्संस्कारं करोति २३ ननु अन्यवर्णत्वशंका
 यां कथमेतत्स्यारित्या शंकायाह अन्यवर्णत्वनिश्चये तद्गोत्रबंधुजेषु गोत्रादिजो ममेव तस्य संस्कारं स्वामी कुर्यात् अनिश्चये तु येन संस्कृतः तस्यैव वर्णगोत्रं
 च संस्कारं सामर्थ्याद्भवतीत्यर्थः अन्यगोत्रेषु अन्यवाणोपि संस्कर्तुरेव गोत्रे भजत इति भावः २४ २५ २६ २७ २८ इति श्रीमहाभारते अनुशा-
 सनिके पर्वणि टीकायां एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ एवमज्ञांगानां स्त्रीधनस्त्रिगानां शुकदिमुक्ताय जेदक्षिणात्वेनोपस्थितानां गवां माहात्म्यं पृच्छति दर्शने-
 ति परपीडादर्शने परैः सहस्रं वासे च कीदृशः स्नेह आनृशंस्यं च कर्तव्यं गवां माहात्म्यं च ब्रूहीति प्रश्नद्वयम् १ ६ ७ ८ ९

तस्योत्तरं तत्रेणाह हंत इत्यादिना २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ऊर्ध्वस्थितः उपविष्टः ९ १० आसतः प्राचीनस्य ११ १२ १३ १४

श्रीष्वाउवाच हंतते फयथिष्यामिपुगवृत्तमहाद्युते नहुषस्य च संवत्सरे महर्षेः श्रवणस्य च २ पुगमहर्षिः श्रवणो भार्गवो भरतर्षभ उद्
वासकृत्तरं भो बभूवसमहाव्रतः ३ निहत्यमानक्रोधं च प्रहर्षशोकमेव च वर्षाणि द्वादशमुनिर्जलवासे धृतव्रतः ४ आदधत्सर्वभूते
षु विश्वं भ्रमपरमं शुभम् जले चरेषु सर्वेषु शीत रश्मि रश्मिः ५ स्थाणुभूतः शुचिर्भूत्वा देवतेभ्यः प्रणम्य च गंगायमुनयोर्मध्ये जलं स प्र
विवेश ह ६ गंगायमुनयोर्वेगं सुभीमं श्रीमान्निस्वनम् प्रतिजग्राह शिरसा वातवेगसमजवे ७ गंगाचयमुना चैव सरितश्च समासि च
प्रदक्षिणं कृत्वा च कुर्वन् च न पर्यपीडयन् ८ अंतर्जलेषु सुधापकाष्ठभूतो महासुनिः ततश्चोर्ध्वस्थितो धीमान् भवद्भरतर्षभ ९ जलो क-
साससे स्नाना बभूव प्रियदर्शनः उपाजिघ्रत च तदा तस्यो हृत् हृत् मानसाः १० तत्र तस्यासतः कालः सुमतीतो भवन्महान् ततः कदाचि
स्मयन्ने कस्मिंश्चिन्मत्यजीविनः ११ तं देशं स मुपाजग्मुर्जालहस्ता महाद्युते निषादा बहवस्तत्र मत्स्यो दूरणानि श्रयाः १२ व्यायता
बलिं न शूराः सलिलेषु निवर्तिनः अश्रयायुश्च तं देशं निश्चिता जालकर्मणि १३ जालते योजयामासुनिः शेषेण जनाधिप मत्स्यो द-
कसमासाद्य तदा भरतसत्तम १४ ततस्ते बहुभिर्योगैः कैवर्त्ता मत्स्यकाक्षिणः गंगायमुनयोर्वारिजालैरभ्यकिरस्ततः १५ जालं सुवि-
तंतं तेषां नवसूत्रकृततथा विस्तारायामसंपन्नयत्तत्र सलिले क्षिपन् १६ ततस्ते सुमहच्चैव बलवच्च सुवर्तिनम् अवतीर्य ततः सर्वजा-
लं च कृषिरेतदा १७ अभीतरूपाः सन्तुष्टा अन्योन्यवशवृत्तिनः बबधुस्तत्र मत्स्याश्च तथा न्यानू जलचारिणः १८ तयामत्स्यैः परिभूत
च्यवने भृगुने दनम् आकर्षयन्महाराज जालेनाथयदृच्छया १९ नदीशैबलदिग्धागं हरिश्च श्रुजताधरम् त्रैलोक्येशं स्वर्गेशं वैश्वानरं
डैश्चित्रैरिवापितम् २० तजालेनोद्धृतं दृष्ट्वा ततदा वेदपारगम् सर्वप्राजल्योद्दासाः शिरोभिः प्रापतन्मुवि २१ परिवेदपरिचासात्
जालस्याकर्षणेन च मत्स्या बभूवुव्यापन्नाः स्थलसंस्पर्शनेन च २२ सुमुनिस्तदा दृष्ट्वा मत्स्यानां कदनकृतम् बभूव कृपया विश्वे
निश्चसंश्च पुनः पुनः २३ निषादा ऊचुः अजानाद्यत्कृतपापं प्रसादतत्र नः कुरु करवामा प्रियकिते तन्नो ब्रह्मि महासुने २४ इ-
त्युक्तो मत्स्यमध्यस्थश्च्यवनो वाक्यमब्रवीत् यो मे द्यपरमः कामस्तशृणु ध्वंसमाहिताः २५ प्राणोत्सर्गं विसर्गं च मत्स्यै र्यास्वाम्यहमह मं
वोसान्नोत्सहेत्यक्तुसलिले ध्युषितानहम् २६ इत्युक्त्वा स्ते निषादास्तु सुभृशमयंकपिताः सर्वे विवर्णा वदनानहुपायन्यवेदयन् २७

अभ्यकिरन्व्यामवन्त १५ १६ १७ १८ १९ २० शंखानां जलं जन्तुविशीषाणां कंरवानिने २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८

इति श्री महाभारते आनुशासनि० दानधर्मे च्यवनोपाख्याने पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५० श्रीशुभ उवाच नहुषस्तु ततः श्रुत्वा च्यवनं तं तथा
 गतम् त्वरितः प्रययौ तत्र सहा मात्यपुरोहितः १ शौचं कृत्वा यथा न्यास्य प्राजलिः प्रयतो नृपः आत्मानमाचक्षे च च्यवनाय महात्मने २
 अर्चयामास तत्रापि तस्य राज्ञः पुरोहितः सत्यव्रतं महात्मानं देवकल्पविशांपते ३ नहुष उवाच करवाणि प्रियं किं ते तन्मे ब्रूहि द्वि-
 जैः तम सर्वकर्तास्मि भगवन् यद्यपि स्यात्सुदुष्करम् ४ च्यवन उवाच श्रमेण महातायुक्ताः केवन्मि त्यर्जीविनः मम मूल्यं प्रय-
 च्छेद्यो मत्स्यानां विक्रयैः सह ५ नहुष उवाच सहस्रं दीयतां मूल्यं निषादेभ्यः पुरोहित निष्क्रयार्थं भगवतो यथा हभूगुनं दन ६
 च्यवन उवाच सहस्रं नाहमर्हामि किंवाल्मन्यसे नृप सदृशं दीयतां मूल्यं स्वबुद्धानि श्रयंकुरु ७ नहुष उवाच सहस्रा-
 णां शतं विप्रनिषादेभ्यः प्रदीयताम् स्यादितं भगवन् मूल्यं किंवा न्यन्मन्यते भवान् ८ च्यवन उवाच नाहं शतसहस्रेणानि मेयः
 पार्थिवर्षा दीयतां सदृशं मूल्यं ममात्यैः सह चिंतय ९ नहुष उवाच कोटिः प्रदीयतां मूल्यं निषादेभ्यः पुरोहित यदेतदपिनो मू-
 ल्यमतो भूयः प्रदीयताम् १० च्यवन उवाच राजन्नाहं म्यहं कोटिभूयो वापि महायुते सदृशं दीयतां मूल्यं ब्राह्मणैः सह चिंतय
 ११ नहुष उवाच अर्द्धं राज्यं समग्रं चानिषादेभ्यः प्रदीयताम् एतन्मूल्यमहं मन्ये किंवा न्यन्मन्यसे द्विज १२ च्यवन उवाच
 अर्द्धं राज्यं समग्रं च मूल्यं नाहं मि पार्थिव सदृशं दीयतां मूल्यं मृषिभिः सह चिंतयताम् १३ श्रीशुभ उवाच महर्षेर्वचनं श्रुत्वा नहुषो
 दुःखकं शितः सचितयामास तदा सहा मात्यपुरोहितः १४ तत्र तन्न्यो वनचरः कश्चिन्मूलफलाशनः नहुषस्य समीपस्थो गविजातो भ-
 वन्मुनिः स तमाप्रार्थ्य राजानम ब्रवीद्विजसत्तमः तोषयिष्याम्यहं क्षिप्रयथा तु शेषं भविष्यति १५ नाहमिष्यावचो ब्रूयांस्वेरेष्व-
 पिकुतो न्वथा भवतो यदहं ब्रूयां तत्कार्यमविशंकया १७ नहुष उवाच ब्रवीतु भगवान् मूल्यं महर्षेः सदृशं भूगोः परित्राय स्वमा-
 मस्मद्विषये च कुलचमे १८ हन्याद्विभगवान् कुदृष्टे लोभ्यमपि केवलम् किंपुनर्मातपो हीनबाहुवीर्यपरायणम् १९ अगाधो भ-
 सिमग्नस्य सामात्यस्य सकृत्विजः पूर्वो भवन्महर्षेत्वं कुरु मूल्यं विनिश्चयम् २० श्रीशुभ उवाच नहुषस्य वचः श्रुत्वा गविजातः प्र-
 तापवान् उवाच हर्षयन्सर्वान् मात्यान्याधि वचतम् २१ अनर्चयामहाराज द्विजावर्णेषु चोत्तमाः गावश्च पुरुषव्याघ्रगो मूल्यं परि-
 कल्पताम् २२

नहुपस्तुततःश्रुत्वामहर्षेर्षचननृप हर्षेणमहतायुक्तःसहामान्यपुरोहितः २३ अभिगम्यभृगोःपुत्रंच्यवनंशंसितव्रतम् इदंप्रोवाचनृप-
 तेवाचामंतर्पयन्निव २४ नहुषउवाच उत्तिष्ठेत्तिष्ठविप्रषेर्गवाक्रीतोसिभार्गवि एतन्मूल्यमहमन्येतयधर्मभृतांवर २५ च्यवन
 उवाच उत्तिष्ठाम्येषराजेंद्रसम्यक्क्रीतोस्मितेनघ गोभिस्तुल्यंनपश्यामिधनंकिंचिदिहाच्युत २६ कीर्तनेश्रवणंदानंदर्शनंचापिपार्थि
 व गवांप्रेशस्यतिवीरसर्वपापहरंशिवम् २७ गावोऽलक्ष्याःसदांमूलंगोषुपापानविद्यते अन्नमेवसदागावोदेवानांपरमहविः २८ स्वा
 हाकारवप्रेक्षारोगोषुनित्यंप्रतिष्ठितो गावोयज्ञस्यनेच्योयेतथा यज्ञस्यतामुरवम् २९ अमृतंद्यव्ययदिव्यंक्षरतिचवहंतिच अमृता
 युतनचैताःसर्वलोकनमस्कृताः ३० तेजसावपुपाचैवगावोवन्दिंसमाभुवि गमवोहिसुमहत्तजःप्राणिनांचसुरवप्रदाः ३१ निविष्ट-
 गोकुलंयत्रश्यासमुचतिनिर्भयम् विराजयतितदेशपापंचस्यापकर्षति ३२ गावःस्वर्गस्यसोपानंगावःस्वर्गेपिपूजिताः गावःकाम
 दुहोदेव्योनान्यकिंचित्परस्मृतम् ३३ इत्येतद्गोषुमेप्रोक्तमाहात्म्यंभरतर्षभ गुणैकदेशवचनंशक्यंपारायणंनतु ३४ निषादाऽऽचुः
 दर्शनकथनंचैवसंहास्याभिःकृतमुने सतासप्तपदमित्रप्रसादनःकुरुप्रभो ३५ हवींषिसर्वाणियथान्युपभुंक्तेहुताशनः गवन्वमपिधर्मा
 त्मन्युष्माग्निःप्रतापवान् ३६ प्रसादयामहेविहृन्भवतंप्रणतावयम् अनुग्रहार्थमस्माकमियगोःप्रतिगृह्यताम् ३७ च्यवनउवाच
 हृपगस्यचयञ्चक्षुर्मुनेराशीविषस्यच नरंममूलंदहतिकृक्षमग्निरिवज्वलन् ३८ प्रतिगृण्हामिबोधेनुंकेवर्तामुक्तकिल्बिषाः दिवंग-
 च्छतपेक्षिप्रमत्स्यैःसहजन्तोद्भवेः ३९ श्रीश्वउवाच ततस्तस्यप्रभावात्तेमहर्षेर्भावितात्मनः निषादास्तेनवाक्येनमहमत्स्यैर्दिवं
 ययुः ४० ततःमराजानहुषोविस्मितःप्रेक्ष्यधीवरान् आरौहमाणोऽत्रिदिवमत्स्याश्चभरतर्षभः ४१ ततस्तोगविजश्चैवच्यवनश्चभृगु
 हृहः वराभ्यामनुरूपाभ्याञ्छदयामासतुर्नृपम् ४२ तनोराजामह्यवीर्येनहुषःपृथिवीपतिः परमित्यब्रवीत्पीतस्तदाभरतसत्तम ४३
 तनोजयाहधर्मसंस्थितिमिंद्रनिभौनृपः तथेतिचोदितःप्रीतस्तावृषीप्रत्यपूज्यत ४४ समामदीक्षश्च्यवनस्ततो गच्छत्स्वमाश्रमम् गवि
 जश्चमहातेजास्वमाश्रमपदंययौ ४५ निषादाश्चदिवजमुस्तेचमत्स्याजनाधिप नहुषोपिवरंलब्ध्वाप्रविवेशस्वकंपुरम् ४६ एतत्तं कथि
 तंत्वातयन्मात्परिपृच्छसि दर्शनंयादृशीःस्नेहःसवासेवायधिष्ठिर ४७ महाभाग्यगवांचैवतथाधर्मविनिश्चयम् किंभूयःकथ्यतावीर-
 कितेन्हादिविक्षितम् ४८

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दीक्षायां एकपचाशत्तमोऽध्यायः ५१ युधिष्ठिर उवाच संशयोमेमहाप्राज्ञ
सुमहात्सागरोपमः तंमेशृणुमहाबाहोश्रुत्वाव्याख्यातुमर्हसि १ कौतूहलमेसुमहज्जामदग्न्यं प्रतिप्रभो रामधर्मभृतांश्रेष्ठंतचोव्याख्यातु
मर्हसि २ कथमेषसमुत्पन्नो रामसत्यपराक्रमः कथं ब्रह्मर्षिविशोयंक्षत्रधर्माव्यजायत ३ नदस्यसंभवं राजन्निखिलेनानुकीर्तय कौशि
कं च कथं वंशात्सत्राहो ब्राह्मणो भवेत् ४ अहो प्रभावः सुमहा नासीद्वै सुमहात्मनः रामस्य च नरव्याघ्रविश्वामित्रस्य चैव हि ५ कथं पु
त्रानतिक्रम्यतेषां नष्टं भवत् एष दोषः सूतान् हित्वा तन्व्याख्यातुमर्हसि ६ श्रीश्रु उवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपु
रातनम् च्यवनस्य च सवादकुशिकस्य च भारत ७ एतदोषपुरादृष्ट्या भगवश्च्यवनस्तदा आगामिनं महाबुद्धिस्त्वंगोमुनिसत्तमः ८
निश्चिन्य मनसा सर्वगुणदोषं बलाबलम् दग्धुकामः कुलसर्वकुशिकानांतपोधनः ९ च्यवनः समनुप्राप्य कुशिकवाक्यमब्रवीत् वस्तु
मिच्छासमुत्पन्ना त्वया सदममानघ १० कुशिक उवाच भगवन्सर्वधर्मोयं पंडितैरिह धार्यते प्रदानकाले कन्यानामुच्यते च सदा-
बुधैः ११ यत्तु तावदतिक्रान्तं धर्मद्वारं तपोधनम् तत्कार्यं प्रकरिष्यामि नदनुजानुमर्हसि १२ श्रीश्रु उवाच अथासनमुपादाय च्य
वनस्य महामुनेः कुशिको भार्यया सार्द्धं माजगाम यतो मुनिः १३ भगवत्पराजामृगारं पाद्यमस्मै न्यवेदयत् कारयामास सवाश्रित्या
स्तस्य महात्मनः १४ ततः सराज्जा च्यवनं मधुपर्कं यथाविधि ग्राहयामास चाव्यग्रो महात्मानियतव्रतः १५ सत्कृत्य तं तथा विप्रमिदं पुनर्ग-
था ब्रवीत् भगवन्परवंतोस्वो ब्रूहिके करवावहे १६ यदिराज्यं यदि धनं यदि गाः सशितव्रतं यज्ञदानानि च तथा ब्रूहि सर्वं ददामि ते १७
इदं गृह्णिदं राज्यमिदं धर्मासनं च ते राजात्वमसि शाध्युर्वीमहंतु परवास्त्वयि १८ एवमुक्ते ततो वाक्ये च्यवनो भगवस्तदा कुशिकं प्रत्यु
वाचेदं मुदा परमयायुतः १९ नराज्यं कामये राजन् न धनं न च योषितः न च गान् च वै देशान् न यज्ञं श्रूयतामिदम् २० नियमं किंचिदारस्ये-
युवथोयदि रोचते परिचर्योस्मि यत्ताभ्यां युवाभ्यामविशकया २१ एवमुक्ते तदा तेन दपतीतो जहर्षतुः प्रत्यब्रूतांच तमृषिमेवमस्ति ति-
भारत २२ अथ तं कुशिको तृष्टः प्रावेशयदनुत्तमम् गृहोद्देशं तस्तस्य दर्शनीयमदर्शयत् २३ इयं शय्या भगवतो यथा काममिहोष्यतां
प्रयतिष्यावहे प्रीतिमाहर्तुं ते तपोधन २४ अथ सूर्यो तिचक्राम तेषां सवदता तथा अथर्षिश्चोदयामास पानमन्नतथैव च २५

ह्यणा उत्सद्यंत इति

२६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ मुनिश्चेष्टः च्यवनः तारितोस्त्रीपुरुषो एषाषाचाणो
 ३७ ३८ ३९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि रोकायां द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२ ७ तस्मिन् १ २ ३ ४ तौ कुशिकस्तस्य पत्नी च

तमपृच्छत्ततो राजा कुशिकः प्रणतस्तदा किमन्तं जातमिष्टं ते किमुपस्थापयाम्यहम् २६ ततः सपरया प्रीत्या प्रत्युवाच नराधिपम् औप
 पत्निकमाहारं प्रयच्छस्विति भारत २७ तद्वचः पूजयित्वा तु तथेत्याह सपार्थिवः यथोपपन्नमाहारं तस्मै प्रादाज्जनाधिप २८ ततः सप्त
 त्काभगवान् दंपतीं प्राह धर्मवित् स्वप्तुमिच्छाम्यहनिद्रा बाधते मामिति प्रभो २९ ततः शय्यागृहं प्राप्य भगवान् नृषिसत्तमः संविवेश नरे-
 शस्तु सपत्नीकः स्थितो भवतु ३० न प्रबोधोऽस्मि सप्तु स इत्युवाचाथ भार्गवः सबाहितव्यो मे पादौ जागृतव्यं च ते निशम् ३१ अविशंक
 स्तु कुशिकस्तथेत्येवाह धर्मवित् न प्रबोधयतां तौ च दंपती रजनीक्षये ३२ यथादेशं महर्षेस्तु शश्रूषा परमौ तदा बभूवतुर्महाराज प्र
 यतावथ दंपती ३३ ततः सभगवान् विप्रः समादिश्य नराधिपम् सुधापेकेन पार्श्वेन दिवसानेकविंशतिम् ३४ सतुराजानिराह्वरः स
 भार्यः कुरुनंदनः पर्युपासततं तदृष्टश्च्यवनाग्रधने रतः ३५ भार्गवस्तु समुत्तस्थो स्वयमेव तपोधनः अकिंचिदुक्त्वा तु गृहान्निश्चक्राम म
 हातपाः ३६ तमन्वगच्छतां तौ चक्षुधितौ श्रमकशितौ भार्यापती मुनिश्चेष्टस्तावेतौ नावलोकयन् ३७ तथास्तु प्रेक्ष्य तोरेव भार्गवानां
 कुलोद्भवः अंतर्हितो भूद्रा जेद्रतनो राजापतस्त्रितौ ३८ समुहूर्त्तमाश्रवास्य सहदेव्या महाद्युतिः पुनरन्वेषणे यत्नमकारोत्परम तदा
 ३९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२ युधिष्ठिर उवाच तस्मिन्
 न्तं तर्हिते विप्रे राजा किमकरोत्तदा भार्याचास्वमहाभागां तन्मे ब्रूहि पितामह १ श्रीश्रु उवाच अदृष्ट्वा समहीपात् सप्तमृषिसह
 भार्यया परिश्रान्तो निवृत्ते व्रीडितो नष्टचेतनः २ सप्रविश्य पुरीदो नो नाभ्यभाषत किंचन तदेव चिंतयामास च्यवनस्य विचेष्टितम्
 ३ अथ शल्येन मनसा प्रविश्य स्वगृहं नृपः द्रुदर्शशयनेन तस्मिन् शय्यां न भृगुनंदनम् विस्मितो तमृषिदृष्ट्वा तदाश्चर्यं विचिंत्य च ४ दं-
 शीनात्तस्य तु तदां विश्रान्तो संबभूवतुः यथास्थानं च तो स्थित्वा भूयस्तं संववाहतुः ५ अथापरेण पार्श्वेन मुधापसमहामुनिः तेनेव च स
 कालेन प्रत्यबुध्यत कीर्यवान् ६ न च तो चक्रतुः किंचित्त विकारं भयशंकितौ प्रविबुद्धस्तु समुनिस्तौ प्रोवाच विशापते ७ तैलाभ्यंगो-
 दीयतां मे स्नास्येह भिति भारत तौ तथेति प्रतिश्रुत्य सुधि नो श्रमकशितौ

तेनेव च सकालेनेति तेनेकविंशत्याकालेन सल्यं चनः प्रत्यबुध्यत ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

शतपाकेनतेलेनेति साधितदुग्धादिसेोरभ्यद्रव्ययुक्तेनसंख्याविशिष्टेन क्वाथेननारायणादिनेलंसिध्यतिपुनरपि तावनाद्रव्येणतदेवनेलंन्यक्ष्यतिएवंक्रमेण
शतपाकः तैलस्यविशेषणं ९ १० स्नानशालांस्नानगृहं ११ असत्कृत्यहेयंकृता १२ १३ दर्शयामासकुशिकंआन्मानमितिशेषः १४ १५

शतपाकेनतेलेनमहाहेणोपतस्थतुः ततःसुरवासीनमृषिंवाग्यतौसंववाहतुः ९ नचपर्याप्तमित्याहभार्गवःसुमहातपाः यदातौनिर्वि-
कारीतौलक्ष्याद्यासभार्गवः १० ततउत्थायसहसास्नानशालाविवेशह कुसुमेवतुतत्रासीत्स्नानीयंपार्थिवोचितम् ११ असत्कृत्य-
त्रांतत्सर्वतत्रैवांतरधैवित्त समुनिःपुनरेवाथनृपतेःपश्यतस्तदा १२ नांसूयांचक्रतुस्तौचदपतीभरतर्षभ अथस्नातःसभगवान्निहा-
सनगतःप्रभुः १३ दर्शयामासकुशिकसभार्यंकुरुनंदन संदृष्टवदनोराजासभार्यःकुशिकोमुनिम् १४ सिद्धमन्नमितिप्रज्ञोनिर्विका-
रोन्पवेदयत् आनीयतामितिमुनिस्तंचोवाचनराधिपम् १५ सराजासमुपाजन्हेतदन्नंसहभार्यया मांसप्रकारान्विविधान्शाकानि
विविधानिच १६ वेश्यारविकारांश्चपानकानिलघृनिच रसांस्त्रपूपंकाश्चित्राचौदकानथरवांडवान् १७ रसान्नानाप्रकाराश्चवन्यं
वमुनिभोजनम् फलानिचविचित्राणिराजभोज्यानिभूरिशः १८ बदरेगुदकाश्मर्यभृद्भ्रातकफलानिच गृहस्थानांचयद्भोज्यय
च्चापिवनवासिनाम् १९ सर्वमाहारयामासराजाशापभयात्ततः अथसर्वमुपन्यस्तमग्रतश्च्यवनस्यतत् २० ततःसर्वसमानीय
तच्चशय्यासनमुनिः वस्त्रैःशभैरवच्छाद्यभोजनोपस्करैःसह २१ सर्वमादोपयामासच्यवनोभृगुनंदनः नचतौचक्रतुःक्रोधं
दंपतीसुमहामती २२ तयोःसंप्रेक्ष्यतोरेवपुनरतर्हितोभवंत् तथैवचसराजर्षिस्तस्थोतारजनीतदा २३ सभार्योभार्यतःश्री
मान्चकोप्यमाविशत् नित्यसंस्कृतमन्नतुविविधंराजवेश्मनि २४ शयनानिचमुख्यानिपरिषेकाश्चपुष्कलाः वस्त्रचविविधाकारसभ
वत्समुपाजितम् २५ नशशाकततोद्रष्टुमंतरंच्यवनस्तदा पुनरेवचविप्रर्षिःषोवाचकुशिकंनृपम् २६ सभार्योभार्येनाशुवहयत्रब्रवी
म्यहम् तथेतिचप्राहनृपोनिर्विशंकस्तपोधनम् २७ क्रोडारथोस्तुभगवन्तुतसांग्रामिकोरथः इत्युक्तःसमुनीराज्ञातेनदृष्टेनतद्वचः २८
च्यवनःप्रत्युवाचेददृष्टःपरपुरंजयम् सज्जीकुरुग्योक्षिप्रयस्तेसांग्रामिकोरथः २९ सायुधःसपताकश्चशक्तीकनकयष्टिमान् किं-
किणीस्वननिर्घोषोयुक्तस्तोरणंकपनैः ३० जाघूनदनिबद्धश्चपरमेषुशतान्वितः ततःसतंतथेत्युक्त्वाकल्पयित्वामहारथम् ३१

१६ वेश्यारोवेशारोतिप्रसिद्धिः १७ १८ १९ २० २१ आदोपयामासदाहयामास २२ संप्रेक्ष्यतोःसंप्रेक्ष्यमाणयोः २३ २४ प
रिषेकाःपरिषेचनपात्रविशेषाः २५ २६ २७ सांग्रामिकःसांग्रामोपयुक्तः २८ २९ ३० ३१ ४ ४ ४ ४ ४ ४

३२ ३३ ३४ सुसुरवंअतिशायितंसुखं ३५ वसुधनं ३६ ३७ युग्यं योऽत्रां अजाचअविश्वअजाविकं अविमेषः ३८ कृताकृतंघरिताघरितंकनकं अ
 न्यगच्छंतअनुगतवंतः ३९ प्रचोदितोचपाड. ४० कटेकरिप्रदेशो. ४१ क्षतोद्भवंरक्तंस्वयंतावित्यन्वयः ४२ पौरवर्गःपुरनिवासिजनः ४३ ४४ ४५

भार्यावामेधुरित्वाचात्मानंदाक्षिणेनया त्रिदंडं वन्नमूच्यग्रप्रतोदंतत्रचादधत् ३२ सर्वमेतत्तथादत्यात्तृपोवाक्यमयाब्रवीत् भगवन्क्षरथो
 यातुब्रवीतुभृगुनंदन ३३ यत्रवक्ष्यसि विप्रर्षेतत्रयास्यनितेरथः . एवमुक्तस्तुभगवान्प्रत्युवाचाथतंनृपम् ३४ इतःप्रभृतियातव्यंपदकंपदकं
 शनेः श्रमोममंयथा न स्यात्तथामच्छंदचारिणो गुंमुखं चैवयोदयोजनः सर्वश्चपश्यतु ३५ नोत्सार्थापथिकाः केचित्तेभ्योदास्येवमुद्य
 हम् ब्राह्मणेष्वश्वयेकामानर्यायिथ्यनिमापथि ३६ मर्यान्तास्याम्यशेषेणधनंरत्नानिचैवद्वि क्रियतांनिगिन्नेनेतन्माविचारयपार्थिव ३७
 इत्येतद्दहनंश्रुत्वा राजभृत्यास्तथाब्रवीत् यद्यद्दुयाच्युनिस्तत्त्वसर्वदेयमशकितैः ततोर्त्नान्यनेकानिस्त्रियोयुग्यमजाविकम् ३८ कृताकृ
 तंचकनकंजडंश्चाचलोपमाः अन्यगच्छंततमृषिराजामान्यश्चसर्वशः ३९ हाहाभृतंचतत्सर्वमामीन्नगरमानंवत् तोतीक्ष्णप्रेषामदसा
 प्रतोदेनप्रतोदिनो ४० पृष्ठेविद्धो कटेचैवनिर्विकारोतमूहनुः वेपमानोनिगद्वागैपंचाशद्वात्रकशितो ४१ कथंचिद्दहनुवीरोदंपतीतर-
 योत्तमम् बहुशोभशविद्धोतौस्त्रयंतोचक्षतोद्भवम् ४२ ददृशातेमहाराजपुष्पिताविवकिशकौ तोदृष्ट्यापौरवर्गस्तुभृशशोकसमाकुलः
 ४३ अभिशापभयत्रस्तो नचकिंचिदुवाचह दंद्गश्चाब्रुवन्सर्वेपश्यध्वंतपसोबलम् ४४ कुडाअपिमुनिश्चंप्रवीक्षितुनेहशकुमः अ
 होभृगुवतोवीर्यंमहर्षेर्भावितात्मनः ४५ गजश्चापिसभायंम्यथैर्येपश्यतयादृशाम् श्रान्ता यपिहिकृच्छ्रेणरथमेनंसमूहनुः ४६ नचैत-
 योर्विकारवैददंशंभृगुनंदनः भीष्माउवाच . ततःमनिर्विकारोतुदृष्ट्याभृगुकुण्डोद्दहम् ४७ वसुविष्ठाणयामास्यथावैश्रवणस्त
 था . तत्रापिराजाप्रीतात्मायथादिष्टमथाकरोत् ४८ ततोस्यभगवान्श्रीतोवभूवमुनिस्ततमः अवतोयैर्यथेष्टाहपतीतोमुसोचह ४९
 विमोच्यचैतोविधिवत्ततोवाक्यमुवाचह स्त्रिध्वंगंभीरयावाचाभार्मवः सुप्रसन्नया ५० ददामिवावर्गश्चतंब्रुताभितिभारत सुकुमारो
 चतोविद्धोकरिभ्यामुनिस्ततमः ५१ पस्पशांमृतकन्याभ्यास्तेहाद्भरतस्ततम अथाब्रवीन्तृपोवाक्यममोनास्यो वयोरिह ५२ विश्रान्तो
 चप्रभावात्तेऊचतुस्तेतुभार्गवम् अथतोभगवान्प्राह प्रदृष्टश्च्यवनस्तदा ५३ ननुयाव्याहृतंपूर्वयन्मयातद्भविष्यति रमणीयःसमुद्रे
 शो गंगा तीरमिदंशुभम् ५४ किंचिक्कालं व्रतपणेनिवत्स्यामीहपार्थिव गन्धतास्वपुरं पुत्रविश्रातः पुनरेष्यसि ५५

४६ ४७ वसुधनं विश्राणयामासदापयन्मासं ४८ ४९ वाचासुप्रसन्नया इत्यन्वय ५० वांयुवाभ्यां ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

इह स्थं मांसप्रार्थस्त्वं दृष्टासि श्वोनराधिप न च मन्यस्त्वया कार्यं श्रेयस्ते समुपस्थितम् ५६ यत्कांक्षितं तद्दिश्यते तत्सर्वं हि भविष्यति इत्येव
मुक्तः कुशिकः प्रहृष्टेनांतरात्मना ५७ प्रोवाच मुनिशार्दूलमिदं वचनमर्थवत् न मे मत्स्युर्महाभागपूतो स्वो भगवंस्त्वया ५८ संवृतो
यौवनस्थो स्वो वसुधंतो बलान्वितो प्रतो देन व्रणाय मे सभार्यस्य त्वया कृताः ५९ तान्न पश्यामि गात्रेषु स्वस्थोऽस्मि सहभार्यया इमां च दे
वीं पश्यामि वपुषाभ्रसोपमाम् ६० श्रिया परमया युक्ता तथा दृष्टापुरामया तत्र प्रसादसंवृत्तमिदं सर्वं महामुने ६१ नैतच्चित्रतुभगवं
स्त्वयि सत्यपराक्रम इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं कुशिकं च्यवनस्तदा ६२ आगच्छेथाः सभार्यश्च त्वमिहेति नराधिप इत्युक्तः समनुज्ञातोरज
धिरभिवाद्यतम् ६३ प्रययौ वपुषा युक्तो नगरदेवराजवत् तत एनमुपाजस्मुरमात्याः सपुरेहिताः ६४ बलस्थ्या गणिका युक्ताः सर्वाः
प्रकृतयस्तथा तैर्वृतः कुशिको राजा श्रिया परमया ज्वलन् ६५ प्रविश शपुरं तृष्टः पूज्यमानो यंबेदिभिः ततः प्रविश्य नगरं कृत्वा पूर्वां हि
कीः क्रियाः भक्त्या सभार्योरजनीमुवास समहाद्युतिः ६६ ततस्तु तौ नवमभिवीक्ष्य यौवनं परस्परविगत रुजाविवामरो ननदतुः शय
नगतौ वपुर्धरौ श्रिया युतौ द्विजवरदत्तया तदा ६७ अथाप्यृषिभृगुकुलकोत्तिर्वईत्तस्तपोधनो वनमभिराममृद्धिमत् मनीषया बहुवि
धरत्नाभूषितससर्जयन्नपुरिशतक्रतोरपि ६८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे त्रिपचाशत्त
मोऽध्यायः ५३ श्रीशुभ्र उवाच ततः सराजोराच्यंते प्रतिबुद्धो महामनाः कृतपूर्वां हि कः प्रायात्सभार्यस्तद्वनं प्रति १ ततो दद
शन्नुपतिः प्रासादसर्वकांचनम् मणिस्तंभसहस्राद्यं गंधर्वनगरापमम् तत्र दिव्यानि भिप्रायान्ददर्श कुशिकस्तदा २ पर्वतान् रूपा
सान् श्वनलिनीश्वसंपकजाः चित्रशालाश्च विविधास्तोरणानि च भारत शङ्खलोपचितां भूमियथाकांचनकुट्टिमाम् ३ सहकारान्
फुल्लान् श्वकेतकीहृलकान्धवान् अशोकान् सहकुंदांश्च फुल्लान् श्वैवातिमुक्तकान् ४ चंपकां स्तिलकान् भव्यान्पनसान्वंजुलानपि पुषि
तान् कणिकारांश्च तत्र तत्र ददर्श ५ श्यामान्वारणपुष्पांश्च तथाष्टपरिकालताः तत्र तत्र परिक्रुसाददर्श समहीपतिः ६ रम्यान्पद्मोत्प
लधरान्सर्वत्तुकुसुमांस्तथा विमानप्रतिभांश्चापि प्रासादान्छेलसन्निभान् ७ शीतलानि च तोयानि क्वचिदुष्णानि भारत आसनानि वि
चित्राणि शयनप्रवराणि च ८ पर्यंकान् रत्नसौवर्णान्यराध्यांस्तरेणारुतान् मह्यं प्रीज्यमनेतंच तत्र तत्रोपकल्पितम् ९

वाणीवादाच्छुकांश्चैकसारिकास्मृंगराजकान् कोकिलान्छतं पत्रांश्च सुकोयट्टिककुक्कुमान् १० मयूरान् कुक्कुटांश्चापि दातुं ह्यनृज्जीवजीव
 कान् चकौरान्दानराहसान्सारसांश्चक्रसाङ्गवान् ११ समततः प्रमुदितान्ददर्शमुमनोहगन् क्वचिदप्सरसांमंथान् गंधर्वाणांच पार्थिव
 व १२ कान्ताभिरपरांस्तत्र परिषक्तान्ददर्शह नददर्शचतान्मूयोददर्शचपुनर्नृपः १३ गीतध्वनिं सुमधुरं तथैवाध्यापनध्वनिम् हंसा-
 न्सुमधुरांश्चापितत्र शशावपार्थिवः १४ तं दृष्ट्वात्यद्भुतराजामनसाचिंतयत्तदा मस्य भ्रौचि त्तविक्रं प्राउताहोसत्यमेवतु १५ अहोसह
 शरीरेण प्रह्लासिपरमागतिम् उत्तरान्वाकुरुन्त्युण्यानथवाप्यमरावतीम् १६ किंचिदमहदाश्चर्यं स्पश्यामीत्यचितयत् एवं चिंत-
 यन्नेवददर्शमुनिपुंगवम् तस्मिन्निमाने सोवर्णे मणिस्तप्रसमाकुले महोर्हेशयने दिव्ये शंयानभृगुनंदनम् १७ तमभ्ययान्प्रदक्षेण
 नरेन्द्रः सहभार्यया अतर्हितस्ततोभूयश्च्यवनः शयनचतन १८ ततो न्यस्मिन्वनोद्देशे पुनरेवददर्शतम् कौश्याद्युष्मासमासीनं ज
 पमानं महावतम् २० एवं योगवलाद्विप्रो मोहयामास पार्थिवम् शृणोततद्भ्रजेवते चैवाप्सरसांगणाः २१ गंधर्वापादपाश्र्वेव सर्वमेत
 रधीयत निःशब्दमभवच्चापि गंगाकूलपुनर्नृप २२ कुशवल्मीकभूयिष्ठवभूयचयथापुग ततः सराजा कुशिकः सभार्यस्तेन कर्मणा
 २३ विस्मयपरमं प्राप्तस्तदृष्ट्वा महदद्भुतम् ततः प्रोवाच कुशिके भार्यो हर्षममन्वितः २४ पश्य भद्रयथाभावाश्चित्रादृष्टाः सुदुर्लभाः
 प्रसादान्द्रुगसुरस्वस्थकिमन्यत्रतपोबलात् २५ तपस्मतदवाप्यद्वियनुशक्यमनोरथैः त्रैलोक्यराज्यादपिहितपावविशिष्यते २६
 तपसंप्रहिंसुततेन शक्यो मोक्षस्तपोबलात् अहो प्रभायो ब्रह्मर्षेश्च्यवनस्य महात्मनः २७ इच्छयेषतपोवीर्यादन्यान्त्रेकान्सृजेदपि
 ब्राह्मणाण्यजायेरन्युण्यवारबुद्धिकर्मणः २८ उत्सहेदिह कृत्स्नेवकेन्यो वैच्यवना हृते ब्राह्मण्यं दुर्लभं लोके गज्यद्विसुलभं नरेः २९
 ब्रह्मण्यस्य प्रभावाद्दिरयेयुक्तो स्वधुर्यवत् इत्येवंचिंतयानः संविदितश्च्यवनस्यैव ३० संवेद्योंवाच नृपतिं प्रमागम्यतामिति इत्यु
 क्तः सहभार्यस्सुरोभ्यगच्छन्महामुनिम् ३१ शिरसाचंदनीयंतमवंदतचपार्थिवः तस्याशिषः प्रयुन्याय सुमुनिस्तनराधिपम् निषिद्धे
 त्ब्रवीद्दीमान्माल्यन्पुरुषर्षभः ३२ ततः प्रकृतिमापन्नो भार्गवो नृपते नृपम् उवाच श्लक्ष्णायावाचा तपयन्निवभारत ३३ गजन्स
 म्यग्जितानीह पंचपंचस्यत्यया मनश्चघ्नानीद्रियाणि कृच्छ्रान्मुक्तो मितेन वै ३४

वृजिनंपानं ३५ ३६ अग्निमध्येगतेनसहेत्यन्वयः ३७ ३८ ३९

४० इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनिकेपर्वणिरीकायांचतुःपंचा

शतमोऽध्यायः ५४ १ कुशिकेनसभार्येणयद्यदृष्टमनुभूतंचनत्कारणश्रोतुं तदुपन्यासेनउपक्रम्यते यदिप्रीतोसीति २ ३ ४ ५ ६ ७

सम्पगागृधितःपुत्रत्वयाप्रवदतांवर नहितेवृजिनंकिंचित्सुसूक्ष्ममपिविद्यते ३५ अनुजानीहिमांराजन्नामिष्यामियथागतम् प्रीतोस्मि
तवराजेन्द्रवरश्चप्रतिगृह्यताम् ३६ कुशिकउवाच अग्निमध्येगतेनेवभगवन्सन्निधौमया वर्तितंभृगुशार्दूलग्रन्तदग्धोऽस्थित
दृहु ३७ एषएववरोसुरव्यःप्राप्तोमेभृगुनंदन यत्प्रीतोसिमयाब्रह्मन्कुलंवातंचमेनय ३८ एषमेनुग्रहोविप्रजीवितंचप्रयोजनम् ए
तद्राज्यफलंचैवतपसश्चफलेमम ३९ यदित्वंप्रीतिमान्विप्रमयिवैभृगुनंदन अस्तिमेसशयकश्चित्त्वेव्यारव्यातुमर्हसि ४०
इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेच्यवनकुशिकसंवादानामुचतुःपंचाशतमोऽध्यायः ५४ च्यवनउवाच वरश्च
गृह्यतांमत्तोयश्चतेसंशयोत्तदि तंप्रब्रूहिनरश्चेष्टसर्वसंपादयामिते १ कुशिकउवाच यदिप्रीतोसिभगवंस्ततोमेवदभार्गव
कारणश्रोतुमिच्छामिमद्देवासकारितम् २ शयनंचैकपार्श्वेनदिवसानेकविंशतिम् अकिंचिदुत्कागमनंबहिश्चमुनिपुंगव ३ अंत
धानिमकस्माच्चपुनरेवचदर्शनम् पुनश्चशयनविप्रदिवसानेकविंशतिम् ४ तैलाभ्यक्तस्यगमनंभोजनंचगृहेमम समुपानीयवि
विधंचदृग्धंजातवेदसा ५ नियोगंचरथेनाशुसहसायत्कृतत्वया धनानांचविसर्गस्यवनस्यापिचदर्शनात् ६ प्रासादानांबहूनांच
कंचनानांमहासुने मणिविद्रुमपादानांपर्यकाणांचदर्शनम् ७ पुनश्चादर्शनंतस्यश्रोतुमिच्छामिकारणम् अतोवत्त्यत्रमुत्थामिचित्त
यानोभृगूदृह ८ नचैवात्राधिगच्छामिसर्वस्यास्यविनिश्चयम् एतदिच्छामिकाल्त्वेनसत्यंश्रोतुतपोधन ९ च्यवनउवाच
शृणुसर्वमशेषेणयदिदयेनहेतुना नहिशक्यंमनारव्यातुमेवपृष्टेनपार्थिव १० पितामहस्यवदतःपुरादेवसमागमे श्रुतवानस्मि
यद्राजस्तन्मेनिगदतःशृणु ११ ब्रह्मक्षत्रविरोधेनभविताकुलसंकरः पौत्रस्तेभविताराजस्तेजोवीर्यसमन्वितः १२ ततस्तेकुलना
शार्थमहंत्वांसमुपागतः चिकीर्षन्कुशिकोच्छेदंसदिधक्षःकुलंतव १३ ततोहमागम्यपुरेत्वामवोचंमहीपते नियमंकचिदारप्ये
शश्रुषाक्रियतामिति १४ नचतेदुष्कृतंकिंचिदहमासादयंगृहे तेनजीवसिराजषेनभवेयास्त्वमन्यथा १५ एवंबुद्धिसमास्थायदिव
सानेकविंशतिम् सुप्तोस्मियदिमांकाश्चिद्वेधयेदितिपार्थिव १६

८ ९ १० ११ ब्रह्मेति ब्रह्मक्षत्रविरोधेनब्राह्मणक्षत्रयोर्नित्यंवेरभावेनसंकरोवर्णादिसांक
र्यं भविताभविष्यतीति ज्ञात्वा अहंत्वांसमुपागतइतिपरेणान्वयः १२ १३ १४ १५ एवंबुद्धिसमास्थायेतिकश्चिन्माबोधयेदि तीमांबुद्धिंआस्थायएकविंशतिदिवसानुप्तो

१७ १८ १९ वायुवांक्षुधाक्षौभेणमयां कर्षितो तन्कृतो तेतन्मन्युरभूत् २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ यास्पृहाआसी
 दित्यन्वयः २८ २९ ३० कुशिकाकौशिको द्विजः एषकामस्त्वभविष्यति तृतीयपुरुषंतुभ्यंब्राह्मणत्वंगमिष्यति ब्राह्मणत्वकर्तृयंपुरुषंप्राप्यब्राह्मण

यदा त्वया सभार्येण संसुप्तो न प्रबोधितः अहंते देवते प्रीतो मनसाराजसत्तम १७ उत्थाय चास्मिन्क्रांतो यदिमां त्वं महीपते पृच्छेत्कयास्य
 सीत्येवं शपेयं त्वामिति प्रभो १८ अंतर्हितः पुनश्चास्मिन् पुनरेव च ते गृहे योगमास्थाय संसुप्तो दिवसानेकविंशतिम् १९ क्षुधितो मामसुये
 याश्च माहेति न राधिप एवं बुद्धिं समास्थाय कर्षितो वांक्षुधामया २० न च ते भूत्सु सूक्ष्मोऽपि मन्युर्मनसि पार्थिव सभार्यस्य नरश्चेष्टते न ते प्री
 तिमानहम् २१ भोजनं च समानाय यत्तदा दीपितं मया क्रुद्धे थायदिमां त्सर्यादिति तन्मर्षितं च मे २२ ततो हरथ्यमारुह्य त्वामवोच न राधि
 प सभास्यो मावहस्ते नितच्च त्वं कृतवांस्तथा २३ अविशंको नरपते प्रीतो ह चापिते न ह धनोत्सर्गेऽपि चकृते न त्वां क्रोधः प्रधर्षयेत् २४ त
 तः प्रीतेन ते राजन् पुनरेतत्कृतं तव सभार्यस्य वनभूयस्तद्विद्धि मनुजाधिप २५ प्रीत्यर्थं तव चैतन्मे स्वर्गसंदर्शनं कृतम् यत्तेव नोस्मिन्
 नृपते दृष्टं दिव्यं निदर्शनम् २६ स्वर्गोद्देशस्त्वयाराजन् सशरीरेण पार्थिव मुहूर्तमनुभूतोऽसौ सभार्येण नृपोत्तम २७ निदर्शनार्थं तपसो ध
 मस्य च न राधिप सत्रयासीत्स्पृहा राजन् तच्चापि विदितं मया २८ ब्राह्मण्यं कांसो हितं तपश्च पृथिवीपते अवमन्य नरेद्रत्वं देवेद्रत्वं च
 पार्थिव २९ एवमेतद्यथा त्वं ब्राह्मण्यं तात दुर्लभम् ब्राह्मणे सति चर्षित्वं मृषित्वे च तपस्विता ३० भविष्यत्येपते कर्मः कुशिकाकौ
 शिको द्विजः तृतीयपुरुषंतुभ्यंब्राह्मणत्वंगमिष्यति ३१ वंशस्ते पार्थिव श्रेष्ठ भृगुणामेव ते जसा पौत्रस्ते भविता विप्रतपस्वी पावक द्युतिः
 ३२ संसदेवमनुश्याणां भयमुत्पादयिष्यति त्रयणामेव लोकानां सत्यमेतद्दुर्वीर्यं ३३ वरगृहाण राजर्षे यत्ते मनसि वर्तते तीर्थया
 त्रागमिष्याभिपुराकालो भिवर्तते ३४ कुशिक उवाच एष एव वरो मे द्ययस्त्वप्रीतो महा मुने भवत्वेतद्यथा त्वं भवेत्योत्रो म
 मानघ ३५ ब्राह्मण्यमेकलस्यास्तु भगवन्नेषमेवरः पुनश्चारव्यान्तु मिच्छामि भगवन्विस्तरेण वै ३६ कथमेष्यति विप्रत्वं कुलं मे भृगुन
 द्रन कश्चासौ भविता बंधुर्मम कश्चापि समतः ३७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मच्यवनकुशिकसंवादे पचपचाश
 त्तमोऽध्यायः ५५ च्यवन उवाच अवश्यं कथनीयमेतवैतन्नरपुंगव यदर्थं ताहमुच्छेत्तु संप्राप्तो मनुजाधिप १

त्वमिति च पाठः तुभ्यं तव नृतीयं पुरुषं प्राप्य ब्रा

ह्मणत्वंगमिष्यति प्राप्स्यतीति भावः कुशिकः गांधिर्द्वितीयः विश्वामित्रस्त्वृतीयः ३१ ३२ ३३ तीर्थयात्रांत तीर्थयात्रांगमिष्यामिति तस्यायात्रायाः पुरापूर्वकान्येति वर्तते-
 अतिक्रान्तो भवति पराश्रयमं आगमिष्यामिति तद्गमनं कालोत्प्रेक्षितं भवतीति वा ३४ अद्य विवसे ३५ ३६ ३७ इति आनुशांठीकाया पचपचाशत्तमोऽध्यायः ५५ त्वात्वां उ
 च्छेत्तु अहं प्राप्तं स्वत्रियस्य वैरभावादिनिभावः १

५ ६ पुत्रं तस्येति तस्य उर्वस्य पुत्रं क्रचीकं सम्यक् धनुर्वेद उपस्थास्यते उपस्थानं करिष्यति ७ सत्त्विति सक्त्वीकः तंधनुर्वेदं प्रतिगृह्य पुत्रे जमदग्नी
 मन्त्रमयिष्यति ८ ९ तव कुलात्मजमदग्निः कन्यामधिगमिष्यति प्राप्स्यति यदर्थं तदा ह्य उद्गावनेति भवतो वंशस्य उद्गावनार्थं उत्कर्षार्थं पुत्रमुत्पादयिष्यति

भृगूणां क्षत्रियाणां ज्यामित्यमेतज्जनाधिप ते च भेदं गमिष्यति देवयुक्तेन हेतुना २ क्षत्रियाश्च भृगून्सर्वान्वधिष्यति नराधिप आगर्भात्सु
 कृतं तो देवदंडनिपीडिताः ३ तत उत्पत्स्यते स्माकं कुले गोत्रविवर्धकः ऊर्वा नाम महातेजा ज्वलनाकं समद्युतिः ४ सत्रे लोभ्ययिनाशाय
 कोषाग्निजनयिष्यति महासपर्वतवनायः करिष्यति भस्मसात् ५ कंचित्कालं तु वह्निचस एव शमयिष्यति समुद्रे व उवाच चै प्रक्षिप्य
 मुनिसत्तमः ६ पुत्रं तस्य महाराज क्रचीकं भृगुनंदनम् साक्षात्कृत्स्नो धनुर्वेदः समुपस्थास्यते नद्य ७ क्षत्रियाणां मभावाय देवयु-
 क्तं हेतुना सलुतं प्रतिगृह्यैव पुत्रे सक्त्वीकमयिष्यति ८ जमदग्नी महाभाग तपसा भाषितात्मनि सत्त्वापि भृगुशार्दूलस्तं वेदधारयि-
 ष्यति ९ कुलात्तु तव धर्मात्मन्कन्यासोधिगमिष्यति उद्गावनार्थं भवतो वंशस्य भरतर्षभ १० गाधेर्दुहितरं प्राप्य पीत्रो तव महातपाः
 ब्राह्मणक्षत्रधर्माणां पुत्रमुत्पादयिष्यति ११ क्षत्रियविप्रकर्मोणं हृहस्पतिमिवो जसा विश्वामित्रं तव कुले गाधेः पुत्रं सुधार्मिकम् १२
 तपसा महता युक्तं प्रदास्यति महाद्युते स्त्रियौ तु कारणतत्र परिवर्त्ते भविष्यतः १३ पिता महनियोगाद्देवान्यथैतद्भविष्यति तृतीयेषु
 रुषेतुभ्यं ब्राह्मणत्वमुपैष्यति भविता त्वं च संबधी भृगूणां भाषितात्मनाम् १४ श्रीधर उवाच कुशिकस्तु मुनेर्वाक्यच्यवनस्य
 महात्मनः श्रुत्वा तदृशं भवद्गाजावाक्यं चेदं मुवाच ह १५ गवमस्त्रिति धर्मात्मा तदा भरतसत्तमं च्यवनस्तु महातेजाः पुनरेव नराधि-
 पम् १६ वरायं चोदयामास तमुवाच स पार्थिवः बाढमेवं करिष्यामि कामत्वतो महामुने १७ ब्रह्मभूतं कुलं मे स्तु धर्मे चास्य मनो भ-
 वेत् १८ एवमुक्तस्तथैत्येव प्रत्युक्त्वा च्यवनो मुनिः अभ्यनुज्ञाय नृपतिं तीर्थयात्रायै तदा १९ एतत्ते कथितं सर्वमशेषेण मयानृप
 भृगूणां कुशिकनां च अभिसंबंधकारणम् २० यथोक्तमुषिणा चापि तदा तद्भवन्तूप जन्मरामस्य च मुने विश्वामित्रस्य चैव हि २१
 इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६

क्रचीकमिति पूर्वपदस्थेन महात्मनः

१० ११ १२ स्त्रियौ क्रचीकस्य स्त्रीगाधे स्त्रीचमुने च्यवनस्य इत्यन्वयः १३ १४ १५ १६ १७ १८
 १९ २० २१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६ ६७ ६८ ६९ ७०

पार्थिवसंघातेः पार्थिवसमूहेः १ २ ३ ४ ५ शरीरं उयेणतपसा योक्तुं योजतुमिच्छामीत्यन्वयः ५ परीक्ष्येति युधिष्ठिरं बुध्यानिपुणं निष्ठातमिति परीक्ष्य श्रीशो-
भाषत ६ प्रेत्यभावे परलोके ज्ञानं परोक्षज्ञानं दीक्षायाः फलेन सद्गान्वयः ७ ८ ९ १० ११ १२ शाकदीक्षाभिः शाकाहारव्रतेः १३ १४ १५

युधिष्ठिर उवाच मुत्थामी वनिशास्यद्यच्चिंतयाचः पुनः पुनः हीनां पार्थिवसंघातेः श्रीमद्भिः पृथिवीमिमाम् १ प्राथराज्यानि शतशो महीजित्वा
च भारत कौटिशः पुरुषान् हत्वा परितप्येपितामहः २ कानुतासां वरस्त्राणां समवस्था भविष्यति याहीनापतिभिः पुत्रैर्मातुर्देव्यतिभिः स्तया ३
वयं हि तान् कुरुहत्वा ज्ञातींश्च सुहृदोपि वा अवाकृच्छीर्याः पतिष्यां पौनरकेनात्र संशयः ४ शरीरं योक्तुमिच्छामि तपसा यैरेण भारत उपदिष्ट-
मिहेच्छामि तत्त्वतो देवि शापते ५ वेशपायन उवाच युधिष्ठिरस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा श्रीशोमहा मनाः परीक्ष्य निपुणं बुध्या युधिष्ठिरम्
प्राषत ६ रहस्यमद्भुतं च वैश्रणुवक्ष्यामि यत्त्वयि यागतिः प्राप्यते येन प्रेत्यभावे विशापते ७ तपसा प्राप्यते स्वर्गस्तपसा प्राप्यते यशः
आयुः प्रकर्मो भोगाश्च लभ्यन्ते तपसा विभो ८ ज्ञानविज्ञानमरोग्घ्नं रूपसंपत्तयैव च सौभाग्यं चैव तपसा प्राप्यते भरतर्षभ ९ धनं प्राप्नो-
ति तपसा मोनेनाज्ञां प्रयच्छति उपभोगस्तु दानेन ब्रह्मचर्येण जीवितम् १० अहिंसायाः फलरूपं दीक्षायाज्जन्मवैकुण्ठे फलमूत्याशिनां राज्यं स्वर्ग-
पणां शानां भवेत् ११ पर्योभक्षो दिवयाति दानेन द्रविणाधिकः गुरुशुभ्रशुभया विद्यानित्यश्चाद्धेन सततिः १२ गवाद्यशाकदीक्षाभिः स्वर्गमाहुस्त-
प्ताशिनाम् स्त्रियः स्त्रिषवणं स्नात्वा वायुपीत्वा कतुं लभेत् १३ नित्यः स्नायी भवेद्दक्षः सध्येतुं द्वेजपन्दिजः मरुसाधयतौराज्यनाकपृष्ठमनाश-
कैः १४ स्थंडिलेशयमानानां गृहाणि शयनानि च चीरवल्कलवासोभिवसां स्यात्परणानि च १५ शय्यासनानियानानियोगयुक्ते तपोधने
अग्निप्रवेशे नित्यं ब्रह्मलोके महीयते १६ रसानां प्रति सहास्रत्सो भाग्यभिर्हविंदति आमिषप्रति संहारात्प्रजात्यायुष्मती भवेत् १७ उदवासं
वसेद्यस्तु सनराधिपतिर्भवेत् सत्यवादी नरश्चेष्टदेवतेः सहस्रोदते १८ कीर्तिर्भवति दानेन तयारोग्यमहिंसया द्विजसुश्रूषयाराज्यं द्विज-
त्वं चापि पुष्कलम् १९ पानीयस्य प्रदानेन कीर्तिर्भवति शाश्वती अन्नस्य तु प्रदानेन दृश्यते कामभोगता २० सात्वदः स च भूतानां सर्वशो
कैर्विमुच्यते देवशुश्रूषयाराज्यं दिव्यं रूपं नियच्छति २१ दीपालोकप्रदानेन चक्षुष्मान् भवते नरः प्रेक्षणीयप्रदानेन स्मृतिमेधांच विंदति २२
गंधमाल्यप्रदानेन कीर्तिर्भवति पुष्कला केशशुभ्रधरयतामग्न्या भवति सततिः २३

रसानां संयुक्तद्रव्याणां प्रति संहाराद्धर्जनात् आमिषं तेषां वस्तु १७ १८ देवसुश्रूषयाराज्यं दिव्यं रूपं नियच्छति द्विजत्वं चापि पुष्कलमिति पाठे प्राप्नोतीति शो-
षः १९ २० २१ प्रकर्मो भवेत् इत्यनेन तत्प्रेक्षणीयमिदं द्रव्यं २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

वीरस्थानात् योगिस्थानात् २४ ब्रह्मदेयाब्राह्मणविवाहन्देयांकन्यां २५ २६ २७ २८ २९ धेनुतिलानामितियावताचस्त्रेण वृत्त्रा धेनुराच्छादिताभ-
वति तद्वस्त्रधृतिरितिल्लास्त्रिल्लधेनुरितिपरिभाषा मानवंगवादानंतारयते इतिपरिणान्वयः ३० ३१ ३२ नैवेशिकं गृहम् ३३ ततोविशिष्टं कनकं सक्तं सु

उपवासंचदीक्षांच अभिषेकंच पार्थिवं कृत्वा द्वादशवर्षाणि वीरस्थानाद्विशिष्यते २४ दासीदासमलंकारान्क्षेत्राणि च गृहाणि च ब्रह्मदेयांस्त-
तो दत्त्वा प्राप्नोति मनुजर्षभ २५ ऋतुभिश्चोपवासैश्च त्रिदिव्यातिभारतं लभते च शिवज्ञानं फलपुष्पं प्रदो नरः २६ सुवर्णशृंगेस्तु विराजि-
तं नागवासहस्रस्य नरः प्रदानात् प्राप्नोति पुण्यं दिवि देवलोकमित्येवमाहुर्दिवि देवसंघाः २७ अयच्छतेयः कपिलासवत्साकां स्यात्पदां हांकन-
कां च शृंगाम् तैस्तेरुणैः कामदुहास्यभूत्वानरं प्रदाता रमुपैतिसागौः २८ यावतिरोमाणि भवति धेन्वास्तावत्कालं प्राप्यसगो प्रदानात् पुत्रां
श्रुत्वा श्रुत्वा कुलं च सर्वमासप्तमंतारयते परत्र २९ सदाक्षिणाकांचनचारुशृंगीकां स्रोपदो हां द्रविणोत्तरीयाम् धेनुतिलानां ददतो द्विजाय लो-
कावसूनां सुलभा भवति ३० स्वकर्मभिर्मानवसंनिरुद्धं तत्राधिकारैरनरकेपतंतं महान् वेनोरिव वायुयुक्तादानं गवांतारयते परत्र ३१ यो ब्र-
ह्मदेयांस्तु ददाति कन्याभूमिप्रदानं च करोति विप्रे ददाति चान्निविधिवच्चयश्च सलोकमाप्नोति पुरंदरस्य ३२ नैवेशिकं सर्वगुणोपपन्नं ददाति वै-
यस्तु नरो द्विजायः स्वाध्यायचारित्र्यगुणान्विताय तस्यापिलोकाः कुरुभूतरेषु ३३ धुर्यं प्रदानेन गवांतथा वै लोकानवाप्नोति नरो वसूनाम्
स्वर्गयथाहुस्तु हिरण्यदानं ततो विशिष्टं कनकप्रदानम् ३४ छत्रप्रदानेन गृहं वरिष्ठयानंतथोपातहसंप्रदाने वस्त्रप्रदानेन फलस्वरूपं ग-
धंप्रदानात्सुरभिर्नरः स्यात् ३५ पुष्योपगंवाथ फलोपगंवायः पादपंस्पशयते द्विजाय सश्रीकमृद्वंबुहुरत्नपूर्णं लभत्ययत्नोपगतं गृहं वै ३६
भक्ष्याभ्यानीयरसं प्रदाता सर्वान्समाप्नोति रसान्द्रकामम् प्रतिश्रयच्छादनसंप्रदाता प्राप्नोति तान्येवनसंशयोत्र ३७ स्वर्गधूपगंधाननुले-
पनानि स्नानानि माल्यानि च मानवोयः दद्याद्द्विजेभ्यः स भवेदरोगस्तथा भिरूपश्च नरेद्रलोके ३८ बीजैरशून्यं शयने रूपे तं दद्याद्गृहयः पुरु-
षो द्विजाय पुण्याभिरामं बहुरत्नपूर्णं लभत्यधिष्ठानवरं सराजन् ३९ स्रगंधचित्रास्तरणोपधानं दद्यान्नरोयः शयने द्विजाय रूपां न्विताप-
क्ष्मवती मनोज्ञाभार्यामयत्नोपगता लभेत्सः ४० पितामहस्यानवरो वीरशायी भवेन्नरः नाधिकं विद्यते यस्मादित्याहुः परमर्षयः ४१ वैशं
पायनउवाच तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रीतात्मा कुरुन्दनः नाश्रमेरोचयद्वासे वीरमार्गाभिकांक्षया ४२ ततो युधिष्ठिरः प्राह पाडवान्युरुषर्षभ
पितामहस्य यद्वाक्यं तद्द्वैरोचलितप्रभुः ४३ ततस्तु पाडवाः सर्वे द्रोपदाचयशस्विनी युधिष्ठिरस्य तद्वाक्यं वाटमित्यभ्यपूजयन् ४४

वर्णं हिरण्यं रजतं-

वा ३४ हिरण्यं सुवर्णं गवांधुर्यप्रदानेन इत्यन्वयः धुर्यं श्रेष्ठं ३५ पुष्योपगं फलोपगं पादपमित्यन्वयः ३६ ३७ ३८ ३९ ४० अनवरो अन्यूनः ४१ ४२ ४३ वीरुष्वाकं पितामहस्य

वाक्यं रोचत रुचि विषयी भवत वाटमित्यभ्यपूजयन् वाटं स्वीकरोति

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि द्वाकांयां सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ५७ १ यस्यांभूमौ आरामतडागानां च कर्त्तव्यतातांभूमिमाह सुप्रदर्शेति शुभदर्श-
नीयाभूमिरिति परेणान्वयः सुप्रदर्श्या बलवतीति पाठः अर्थाच्च बलवतीयाभूमिस्तस्यां आरामस्यातिसेभवात् २ ३ ४ ५ ६ चतुर्विधानां जगयुजो-

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि द्वाकांयां सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ५७ युधिष्ठिर उवाच आरामाणां तडागानां यत्फलं कुरुषु-
गवः तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तोद्यमरतर्षभ १ भीष्म उवाच सुप्रदर्शा बलवती चित्रा धातु विभूषिता उपेता सर्वभूतेष्वश्रेष्ठाभूमिः
होच्यते २ तस्याः क्षेत्रविशेषाश्च तडागानां च बंधनम् औदकानि च सर्वाणि प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ३ तडागानां च वक्ष्यामि कृतानां चापियेगु-
णाः त्रिषु लोकेषु सर्वत्र पूजनीयस्तडागवान् ४ अथवा मित्रसदनं मे मित्रविवर्द्धनम् कीर्त्तिमंजनं च श्रेष्ठं तडागानां निवेशनम् ५ धर्मस्या-
यस्य च प्रसूतस्य फलमाहुर्मनीषिणः तडागसकृत्तदेशेक्षेत्रमेकमहाश्रयम् ६ चतुर्विधानां भूतानां तडागमुपलक्ष्येत् तडागानि च सर्वाणि-
दिंशानि श्रियमुत्तमाम् ७ देवामनुष्यगंधर्वाः पितरो रगराक्षसाः स्थोवराणि च भूतानि संश्रयति जलाशयम् ८ तस्मात्तास्ते प्रवक्ष्यामि तडाग-
येगुणाः संश्रुतः याचतत्र फलावाप्तिर्कृषिभिः समुदाहृता ९ वर्षाकाले तडागे तु सलिलं यस्य तिष्ठति अग्निहोत्रफलं तस्य फलमाहुर्मनीषिणः
१० शरत्काले तु सलिलं तडागे यस्य तिष्ठति गोसहस्रस्य संप्रेत्यलभते फलमुत्तमम् ११ हेमंतकाले सलिलं तडागे यस्य तिष्ठति सर्वैव ह्यसुव-
र्णस्य यज्ञस्य लभते फलम् १२ यस्य वैशेषी शिरे काले तडागे सलिलं भवेत् तस्याग्निहोत्रस्य फलमाहुर्मनीषिणः १३ तडागसुकृतस्य वस-
ने तु महाश्रयम् अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं सप्तमुपाश्रुते १४ निदाहकाले पानीयं तडागे यस्य तिष्ठति वाजिमेधफलं तस्य फलं वै मुनयो विदुः
१५ संकुलनारयेत्सर्वयस्य रवाते जलाशये गावोऽपि वतिसलिलं साधवश्च नरांसदा १६ तडागे यस्य गावस्तु पिवन्ति तृषिता जलम् मृगप-
क्षिपन्तु प्याश्वसोऽश्वमेधफलं लभेत् १७ यस्मिंश्चित्जलतत्र स्नायते विश्रमति च तडागे यस्य तत्सर्वं प्रत्यानन्यायकल्पते १८ दुर्लभं सलिलं
तान् विशेषेण परत्र वै पानीयस्य प्रदानेन प्रीतिर्भवति शान्चती १९ निलालं दत्तपानीयं दीपान्ददनजग्यत जातिभिः सहस्रोदश्रमेतस्येत्यसकृ-
लभम् २० सर्वदानैर्गुरुतं सर्वदानैर्विशिष्यते पानीयं नरशार्दूलतस्माद्वातव्यमेव हि २१ एवमेतत्तडागस्य कीर्त्तितं फलमुत्तमम् अत ऊर्ध्वं
प्रवक्ष्यामि वृक्षाणामवरोपणम् २२ स्थावराणां च भूतानां जातयः षट्श्रकीर्त्तिताः वृक्षगुल्मवृता वन्यस्य कस्मागस्तृण जातयः २३

द्विज्जासैर्दजानां भूवानां प्राणिनां तान् तडागान् ५७ ८ याचतत्र फलावाप्तिः याचतत्र फलावापि गिति च पाठः १ ऋतुनाम्नो ह्येव न फलं कथयति वर्षाकाले-
त्तिष्ठति सम्यक्जलाशयं रवननाशक्तिं हेतुनिर्देशो बोध्यः १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ षट्जतीनाह वृक्षगुल्मवृतेति वल्लीसारवती नृता
विशेषा २३ ५

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दीक्षायां अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ या-
नीमन्निबहिर्वेद्यां तोथेदानानि कथितानि तेभ्यो विशिष्टं किंदानमित्यादिप्रश्नः १ २ ३ व्यसने वाप्यनुग्रह इति पाठः व्यसने परमसंकटे दत्तं दानमित्यन्वयः ४

एताजाल्यस्तु वृक्षाणां तेषां रूपेणुणास्त्विति कीर्त्तिश्च मानुषे लोके प्रेत्य चैव फलं शुभम् २४ लभते नाम लोके च पितृभिश्च मह्ययते देवलोके ग
तस्यापि नाम तस्य न नश्यति २५ अतो ज्ञानागते चोभे पितृवंशे च भारत तारये हृक्षरोपी च तस्माद्दृक्षाश्चरोपयेत् २६ तस्य पुत्राभ्यत्येते पाद
पात्रात्रसंशयः परलोकगतः स्वर्गलोकांश्चाप्नोति सोऽव्ययम् २७ पुष्यैः सुरगणान् वृक्षाः फलेश्चापितथापितृन् छायाया चातिथितात् पूजय
ति महीरुहः २८ किन्नरो रगरक्षांसि देवगंधर्वमानवाः तथा क्रुषिगणाश्चैव संश्रयति महीरुहान् २९ पुषिताः फलवन्तश्च तर्पयन्तीह मा
नवान् वृक्षदपुत्रवत् वृक्षास्तारयति परत्र तु ३० तस्मात्तडागतत् वृक्षारोप्याः श्रेयोर्थिनो सदा पुत्रवत्पारिपाल्याश्च पुत्रास्तु धर्मतः स्मृताः
३१ तडागकृद्दृक्षरोपी इष्टयज्ञश्च यो द्विजः एते स्वर्गमहीयते ये चान्ये सत्यवादिनः ३२ तस्मात्तडागकुर्वीत आरामाश्च वरोपयेत् यजेच्च-
विविधैर्यज्ञैः सत्यं च सततं वदेत् ३३ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे आरामतडागवर्णननाम अष्टपंचाशत्तमोऽध्या
यः ५८ युधिष्ठिर उवाच या नीमानि बहिर्वेद्यां दानानि परिचक्षते तेभ्यो विशिष्टं किंदानं मन्तंते कुरुपुंगव १ कौतूहलं हि परमं त
त्र मे विद्यते प्रभो दातारं दत्तमन्येति यद्दानं प्रति चक्ष्वमे २ भीष्म उवाच अभयं सर्वभूतेभ्यो व्यसने चाप्यनुग्रहः यं चाभिलषितं दद्या
त्तृषिताया प्रिया च ते ३ दत्तमन्ये तयद्दत्त्वात् दानं श्रेष्ठमुच्यते दत्तं दातारमन्वेति यद्दानं भरतर्षभ ४ हिरण्यदानं गोदानं पृथिवीदानं मेव च एता
नि वैपनित्राणि तारयन्त्यपि दुष्कृतम् ५ एतानि पुरुषव्याघ्रसाधुभ्यो देहिनित्यदा दानानि हिनरपापा न्मोक्षयन्ति न संशयः ६ यद्यदिष्टं तमलो-
के यच्चास्य दक्षिणगृहे तत्तद्गुणवते देयं तदेवाक्षयमिच्छता ७ प्रियाणिलभते नित्यं प्रियदः प्रियरुत्तथा प्रियो भवति भूतानामिह चैव परत्र च
८ याचमानं मप्रिमाना दनासक्तमकिंचनम् यो नार्चति यथाशक्ति मनुषं सोऽयुधिष्ठिर ९ अमित्रमपि चेद्दीनं शरणे षिणमागतम् व्यंस
ने यो नुगृह्णाति सर्वे पुरुषसत्तमः १० रुशाय हुतवित्ताय वृत्तिक्षीणाय सीदते अपहन्त्यात्सुधां यस्तु न तेन पुरुषः समः ११ क्रियानियमिता-
न्साधुन पुत्रदारैश्च कर्षितान् अयाचमानान् कौतये सर्वे पापैर्निमंत्रयेत् १२ आशिष्येन देवेषु न च मर्त्येषु कुर्वते अर्हंतो नित्यं संतुष्टास्त-
थालब्धोपजीविनः १३

५ ६ ७ ८ याचमानं जनं अभिमानादहंकाराद्यो नार्चतीत्यन्वयः ९ १० हुतवित्ताय हुतधनाय ११ १२ आ-
शिषमभिलाषं देवेषु मर्त्येषु च येन कुर्वते ते अर्हंतो नित्यं सत्यस्थाः १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

युक्तेरुपयुक्तेः १४ आवसथैर्यज्ञावभृथजलैः शारवाविशेषैर्वा १५ १६ विद्यास्नाताः ज्ञानशीचाः व्रतस्नाताः चांद्रायणप्राजापत्यादिव्रतशीचाः कंचित्तुविद्यास्नाताः प्रतिवेदं ब्रह्मचर्यं द्वादशाब्दानि वाग्रहणांतवा बुध्यति शयादल्पेन गुरुनिरपेक्षो चारणक्षमाध्ययनेन ग्रहणांतवा एवं वेदं समाप्य गुरुनिरपेक्षो चारणक्षमतां संपाद्य पश्चादंगैर्व्याकरणादिभिरुपांगैस्तदा काव्यादिभिस्तस्मान्न संपाद्य पश्चात्तत्राक्षरनिरपेक्षो चारणपर्यंतमधुमांसादिवर्जनविचारकाले च तदवर्जनं ब्रह्मचर्यं चोभयत्राक्षिशिष्टैर्यविद्यासंपाद्य पश्चात्स्नायात् तत्र गुरुनेन आह्वयदिव्यैर्गंधजले दिव्याभिरोपधिभिर्मन्त्रपुरस्सरस्नापयित्वा पुष्पालकारपरिष्कृतं गवादिनार्थदानं कृत्वा शय्याया मुपवेश्य प्रतिष्ठापयेत् आशिषश्च दद्यात् वेदाः प्रतिभांतु सत्यसंकल्पतास्तु सर्वाः सिद्धयः स्फुरंतु ब्रह्मप्रजाविवर्द्धतां इत्यादिरागिविरागिव्यवस्थाप

आशीविषसमेभ्यश्चतेभ्यो रक्षस्वभारत तान्युक्तेरुपजिज्ञास्यस्तथा त्विजवरोत्तमान् १४ हृतेरावसथैर्नित्यं संप्रेष्यैः सपरिच्छदेः निसंत्रयेथाः कौरव्यसंज्ञकामस्करवावहेः १५ यदिते प्रतिगृह्णीयुः श्रद्धापूतयुधिष्ठिर कार्यमित्येवमन्वाना धार्मिकाः पुण्यकर्मिणः १६ विद्यास्नाता व्रतस्नाता ते च्यपाश्रित्य जीविनः गूढस्वाध्यायतपसो ब्राह्मणासंशितव्रताः १७ तेषु श्राद्धेषु दांतेषु स्वदारपरितोषिषु यत्परिष्यसिकल्याणतत्ते लोके युधांपते १८ यथाग्निहोत्रं सद्गुतं सार्थं प्रातर्हिजातिना तथा दत्तं हिजातिभ्यो भवत्यथयतामसु १९ एष ते विततो यज्ञः श्रद्धापूतः सदाक्षिणः विशिष्टः सर्वयज्ञेभ्यो ददतस्नातवर्तताम् २० निवापोदानमलिलस्तादृशपुयुधिष्ठिर निवसत्पूजयंश्चैव तेषानृग्यनियच्छति २१ या एवनेव कुप्यते न तु भ्यति तृणाप्यपि तावन्नः पूज्यतमाये चापि प्रियं वा दिनः २२ एतेन बहुमन्यतेन प्रवर्त्तते चापरे पुत्रवत्परिपाल्यास्तेन मस्तेभ्यस्तथोभयम् २३ ऋत्विक्पुरोहिताचार्यामृद्ब्रह्मधराहिते क्षात्रेणमपि तिसंस्मृतैः जः शाम्यति वैद्विजे २४

नात् उपचिता आशिषः प्रयच्छंति

तदाशीर्दानांतं कार्यं विद्यास्नानंतद्युक्ता विद्यास्नाता व्रतानि गायत्र्यादीनि वेदाध्ययनकाले यानि क्रियन्ते अश्वमेधां ब्राह्मणपाठे अश्वमेधासदाचागदयः प्रतिक्रान्ते अभ्यापने उक्तानिर्वाहोपकृतवेदाध्ययनार्था इत्यर्थः १७ १८ १९ २० निवापः पित्रदानम्यात् दानमन्त्रिन् सर्वदानार्थं जन्तु दानस्य च्छोवाहेयुधिष्ठिरः तादृशेषु जनेषु मध्ये न्यमेको भवेति शेषः २१ इत्यस्य मनसाह नृतेनृभ्यं नितृणोश्च पीतितृणोश्चाभाभावः यद्वा तदात्मनगंद्रव्यातरेषु पीतिभावः सोम्याकं येन नानोस्मान्मान्यानि त्रिकृत्वा नमानता कुर्वन्ति अरण्ये च न वर्तयन्ति कोमादिना च वर्तन्ते तेषु च वत्परिपोनेत्यास्तेभ्यो नमः यतस्तदुभयं श्रेष्ठं कर्तव्यमिति वेति शेषः २२ २३ ब्राह्मणस्य स्महात्म्यमाह स्नात्रेणापि हतिं स्नात्रेण स्त्रियेण यस्मृष्टं उपाज्जितं तेन स्नामर्थ्यं बलंतत् द्विजे शाम्यति शांतं भवति ब्रह्मतेजो बलं बन्धमित्युक्तत्वात् तेजः शाम्यति वैद्विज इति पाठः २४ ७ . ७ . ७ . ७ . ७ . ७ . ७ . ७ . ७ . ७ .

अस्तिमेदितिमेममअस्तिधनादिकप्रतिशेषः अलंबलंबास्मिराजास्मीति हृत्वाब्राह्मणान् वासोभिरशनेनभोजनेनपात्र्यश्रीः भोजयेरेव मांड्योगेअडभावः ई-
 त्वंचार्थे २५ २६ यथोत्साहउत्साहमनतिकम्पत्वयिललंतुविलसंतु ब्राह्मणा इतिपूर्वेषांनव्यः २७ अक्षयः प्रसादोयेषांविप्राणांअक्षयप्रसादानाम् अ-
 वक्षेमुनिक्षेमुंदातुमित्यर्थः २८ २९ यदिनोइति यदिनोस्मान्ब्राह्मणाः अपूजिताः क्षत्रियेस्थितंदाकृणंनिष्ठुरं प्रजानामपान्दनं पश्यंतस्यजेयुस्तदातेषांक्षत्रियाणां-
 जीवितेनकोशः किंप्रयोजनमितिपरस्थजीवितेनार्थेइत्यनेनसहान्वयः ३० किंचयेदयज्ञन्कोकरहितानांब्राह्मणाश्रयविनाजीवितेनार्थेइत्याह अवेदानामिति ब्रा-

अस्तिमेवलवानस्मिराजास्मीतियुधिष्ठिर ब्राह्मणाच्चाचपर्यश्रीर्वासोभिरशनेनच २५ यच्छोभार्थेवन्नार्थेकवित्तमस्तिवतानघ तेनतेब्रा-
 ह्मणाःपूज्याःस्वधर्ममनुतिष्ठता २६ नमस्कारास्तथाविप्रवर्तमानायथातथम् यथासुरव्यथोत्साहललंतुत्वयिपुत्रवत् २७ कोत्थक्षय
 प्रसादानांसुन्दरामल्पतोषिणाम् वृत्तिमर्हत्यवक्षीमुंत्वदन्यःकुरुसत्तम २८ यथापत्याश्रयोधर्मस्त्रीणांलोकेसनातनः सर्वेवसागतिर्ना-
 न्यातथास्माकंहिजातयः २९ यदिनोब्राह्मणास्तातसत्यजेयुरपूजिताः पश्यंतोदाकृणकर्मसततक्षत्रियेस्थितम् ३० अवेदानामयज्ञाना-
 मलोकानामवर्त्तिनाम् कस्तेषांजीवितेनार्थेस्त्वाविनाब्राह्मणाश्रयम् ३१ अत्रतेवर्त्तयिष्यामियथाधर्मसनातनम् राजन्योब्राह्मणानुराज-
 सुरापरिचचारह ३२ वैश्योराजन्यमित्येवशूद्रोवैश्यमितिश्रुतिः दूरच्छूद्रेणोपचर्योब्राह्मणोग्निरिवज्वलन् ३३ संस्पर्शपरिचर्यस्तुवै-
 श्येनक्षत्रियेणच मृदुभावान्प्रत्यशीलान्प्रत्यधमानुपालनान् ३४ आशीविषानिवक्नुद्दास्तानुपाचरतंहिजान् अपरेषांपरेषांचप-
 रेष्यःश्रवापियेपरे ३५ क्षत्रियाणांप्रतपतातेजसाचबलेनच ब्राह्मणेधेवशाम्यतितेजांसिचतपासिच ३६ नमेपिताप्रियतरोनत्वतात-
 तथाप्रियः तमेपितुःपिताराजन्नचात्मानचजीवितम् ३७ त्वत्तश्चमेप्रियतरःपृथिव्यानास्तिकश्चन त्वत्तोपिमेप्रियतराब्राह्मणाभरत-
 षम ३८ ब्रवीमिस्त्यमेतच्चयथाहपांडुनंदन तेनसत्येनगच्छेयलोकान्यत्रचशातनुः ३९ पश्येयचसतालोकान्छुचीन्ब्रह्मपुरस्तु-
 तान् तत्रमेतातगतव्यमन्हायचचिरायच ४० सोहमेतादृशान्लोकान्दृष्ट्वाभरतसत्तम यन्मेकृतंब्राह्मणेषुनतयेतेनपार्थिव ४१
 इतिश्रीम०आनु०दानधर्मेएकोनषष्ठितमोऽध्यायः ५९ युधिष्ठिरउवाच योचस्याताचरणेनोपपन्नोयोविद्ययासदृशोजन्मनाच ता-
 प्यादानकेतमस्मैविशिष्टमयाचमानायचयाचतेच १

ह्यणाएवामीषानिस्तारभूताइतिभावः ३१ योवर्णोयंपरिचरतितदेवाहराजन्योब्रह्मणानिति ३२
 ३३ प्रकीर्णकधर्ममाह संस्पर्शपरिचर्यस्त्वित्यारभ्याध्यायसमाप्तियावत् संस्पर्शेनपादसमा र्जनादिनापरिचर्यायस्यब्राह्मणस्यसंस्पर्शपरिचर्यावैश्येनक्षत्रियेपाचे-
 ति ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ अन्हायइति ३९ ४० ४१ इतिश्री०आनुशासनिकेपर्वणिटीकायाएकोनषष्ठितमोऽध्यायः ५९ योब्राह्मणोचरणेनवेद-

शाखया प्रथम द्वितीय तृतीयमीमांसाध्यायपदेन वा उपपन्नो स्यात् शौचविद्यया जन्मना च सदृशो स्यात्तांताभ्यां तयोर्मध्ये कतमस्मैदानं विशिष्टमिति प्रश्नः याचते
याचमानात् सकाशात् अयाचतेदानं श्रेष्ठमाहुः १ प्रश्ने आचारक्षुमादितारतस्येन पात्रं बोध्यं २ धृतिर्धर्मः अनर्थना अप्रार्थना ३ याचकस्य निंदा माह
याच्यमाहुर्गतिनिंदा माह अनीशस्य कृपणस्य मध्ये याच्यं अभिहारं निंदा मित्याहुः आचारहीनः क्लृबश्च नित्यं याचनकस्तथा कृपिर्जीवाभ्यां पटीचपट्टिर्निदिता एव च ग
तेवर्जनीयाः व्यतोयाच्यं अभिहारं अभिसर्वतोभावेन हरति महत्त्वादिकमित्यभिहारस्तदिति ४ याचमानस्य मरणमेवाह म्रियते याचमान इति ५ ६ यदीति

श्रीश्रुतवाचं श्रेयैवेयाचतः पार्थदानमाहुरयाचते अर्हत्तमो वै धृतिमान् कृपणादधृतात्मनः २ शत्रियोरक्षणधृतिर्ब्राह्मणाः नर्थ
ना धृतिः ब्राह्मणो धृतिमान् विद्वान् देवान् श्रीणानितुष्टिमान् ३ याच्यमाहुरनीशस्य अभिहारं च भारत उद्वेजयति याचति सदा स्रुता निदस्य
वत् ४ म्रियते याचमानो वै न जातु म्रियते ददत् ददत्संजीवयत्येन मात्मानं च युधिष्ठिर ५ आनीशस्य परोधर्मा याचते यत्प्रदीयते अया
चतेः सीदमानान्सर्वोपायैर्निमित्रयेत् ६ यदियेतादृशाराष्ट्रान्वसेयुस्ते द्विजोत्तमाः भस्मच्छन्तानि वाग्नीस्तान्बुध्नेयास्त्वप्रयत्नतः ७
तपसा दीप्यमानास्ते दहेयुः पृथिवीमपि अपूज्यमानाः कौरव्यपूजाहंस्तुतया विधाः ८ पूज्या हि ज्ञानविज्ञानतपोयोगसमन्विताः तेभ्यः
पूजाप्रयुजीयाद्ब्राह्मणेभ्यः परतप ९ ददद्बहुविधानानुपागच्छन् याचताम् यदग्निहोत्रेषु हुते सायं प्रातर्भवेत्फलम् १० वि
द्यावेदव्रतव्रतित्तद्दानफलमुच्यते विद्यावेदव्रतस्तानान्यपाश्रयजीविनः ११

नादृशाः अयाचमाना अथ च प्राप्तावसादा हि जौत्तमाराष्ट्रानं प्रतिवसेयुः वसति कुर्युस्तान् भस्मच्छन्तानग्नीनिवबुध्नेयाः आपाततस्ते पांते जौत्तजायते परिणामे प्रस्य-
सात्कुर्वतीति भावः इतः परब्राह्मणस्याध्यायसमाप्तियावच्च हन्वकथयति ७ तपसा दीप्यमाना इत्यादिनेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः पूजाप्रयुजीयादत्यन्वयः प्रयुजेयाद्
तिचार्थः ८ ९ ददद्बहुविधानानिति अयाचता ब्राह्मणाना उपसमीपे आगच्छत बहुविधानदायान् द्रव्यादानददत् पुमान्सु हुते विधिवद्हुतेग्निहोत्रेषु फलम्
१० विद्यावेदव्रतव्रतित्तद्दानफलमुच्यते इत्येतिव्यर्थः तद्दानफलमित्यत्र दानपदयोगपरत्वेयम् ११ ७ ७ ७ ७

कृते रावसथैरिति कृतावभृथस्त्रनेजलेः तृद्यैः प्रीतैः प्रेथैः लमवारि भिर्जनेश्च द्वास्मूतेर्निमंत्रयेयाः इत्यन्वयः केचिन्नुकृते रावसथैरिति काठमात्रकृते स्तृणकृतेः अ
 पक्वेष्टकाचितैर्वा केचिन्नुकृद्यैरेनेमपक्वेष्टकापाषाणचितैः सुधाधवलितैर्नानाविधदांतराजतसौवर्णप्रवालमणिगवाक्षैः नानाविधचित्रयुक्तैः ध्वजपताकासुवर्ण
 फलशाद्यन्वितैः रिति व्यज्यते नानाविधदासदासीद्भुक्तैः सपरिच्छदेः सकलगृहोपकरणवद्भिः १२ एवं सर्वोपस्करयुक्तानिवेशमानिसंपाद्यपूर्वोक्तगुणान्ब्राह्मणान् तत्र
 तिग्रहार्थं आकारयेथा एवंविधानिवेशमानिदास्ये तत्र त्वं मे प्रतिगृहीता भवेति तेषां वैश्वानिविनयपुरःस्सरंगत्वा प्रार्थयेथा इत्यर्थः अन्यैश्च ग्रामपुरादिकामैर्गिन्यर्थः द्विजो
 त्तमानिति सर्वस्वदानयोग्यतां सूचयति अपिते इति निमंत्रिता ब्राह्मणाः श्रद्धोपेतं श्रद्धया उपयुक्तं निमंत्रणं गृह्णीयुः १३ एते च ब्राह्मणादीना इत्याह एवं निमं-

गृहस्वाध्यायंतपसो ब्राह्मणान्प्रशितव्रतान् कृते रावसथैर्तृद्यैः सप्रेथैः सपरिच्छदेः १२ निमंत्रयेथाः कोरव्यकामैश्चान्ये द्विजोत्तमान्
 अपिते प्रतिगृह्णीयुः श्रद्धोपेतं युधिष्ठिर १३ कार्यमित्येवमन्वाना धर्मज्ञाः सूक्ष्मदर्शिनिः अपिते ब्राह्मणाभुक्ता गताः सोऽहुरणा गृहान् १४
 येषां दाराः प्रतीक्षन्ते पर्जन्यमिव कर्षकाः अन्नानि प्रातः सवने नियताः ब्रह्मचारिणः १५ ब्राह्मणास्तातभुजानास्त्रेताग्निप्रीणयंत्युत
 माध्यदिनं ते सवनं ददतस्तातवर्त्तताम् १६ गोहिरण्यानिवासांसितेनेद्रः प्रीयतातव तृतीयसवनं तेषु वैश्वदेवयुधिष्ठिर १७ यद्दे-
 वेभ्यः पितृभ्यश्च विप्रेभ्यश्च प्रयच्छसि अहिंसा सर्वभूतेभ्यः संविभागश्च भागुशः १८ दमस्यागोधृतिः सत्यं भवत्यवभृथायते ए
 षते विततो यज्ञः श्रद्धा पूतः सदक्षिणः १९ विशिष्टः सर्वयज्ञानां नित्यता त प्रवर्त्तताम् २० इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि
 दानधर्मे षष्ठितमोऽध्यायः ६०

त्रणग्रहणं कार्यं कर्तुं योस्यमिति मन्वाना ब्राह्मणाभुक्ता सोऽहुरणा उद्धृतं धरणं शास्त्रीयपरिमितं षोडशमाषरौ
 प्यं येषां ब्राह्मणानां ते सोऽहुरणा उद्धरणसहिताः गृहानुगताः प्रासांभवेयुः एतं निमंत्रणमात्रं मन्वाना इति भावः तथा च मनुः हेच्छालेसमधृते विज्ञेयो रूथमाष-
 कः तेषोडशस्यां हुरणं पुराणश्चैव राजत इति कृष्णलारक्तिकेति प्रसिद्धं सोऽहुरणा गृहान् इति च पाठः क्वचिद्गृहस्य विशेषणं सोऽहुरणं गृहे षोडशमाषकरोप्याभावे
 इति च भावः १४ येषां दारा इति प्रतीक्षन्ते अतिथिभोजनमिति शेषः १५ ते तव माध्यदिनं सवनं स्नानं १६ गोहिरण्यादिदानं ददतस्तव वर्त्ततां माध्यह्नसमयस्य मानुषे प्र
 शस्तत्वं तथा चोक्तं पूर्वाणहो वैदेवानां मध्यदिनो मनुष्याणामपराणहः पितृणामिति मध्यदिनमिति क्वचित्साठः श्रुतौ तृतीयस्नानं वर्त्ततामित्यनेन सहा न्वयः प्रयच्छसी
 त्यनेन वैश्वदेवस्यान्वयः १७ १८ एष दमत्यागादियोगः सर्वयज्ञानां विशिष्टः प्रवर्त्ततां १९ २० इति अनुशासनिके पर्वणि षष्ठितमोऽध्यायः ६० ७

पुनर्युधिष्ठिरः दानयज्ञादिकंपृच्छति दानयज्ञक्रियाचेति प्रेत्यपरलोके ज्यायःश्रेष्ठम् १ २ अंतर्वेद्यांवेदिकामध्ये ३ रौद्रंउद्दं तस्यक्षत्रियस्यैतानिकं
 श्रौतम् ४ राज्ञांक्षत्रियाणांप्रतिगृह्णीयुर्ब्राह्मणादतिशेषः क्षत्रियश्चेतिपूरणीयं ५ ६ मैत्रान्दयावतः शीलंविनयानुगतं साधुचेष्टंशीलमुच्यते ७ तंब्राह्मणा
 स्तेनवनकरिष्यन्तिप्रतिग्रहमितिशेषः तर्हिप्रतिग्रहाभावेतेतव कृतंस्कृतंभविष्यतीत्यन्वयः ततःस्कृतोत्पत्त्यर्थंयज्ञान्साधय यज्ञविशेषणंस्वाह्नानिति स्वाहु
 स्याद्यंअन्नंअदनीयंयेषांतेतान्प्रजावतः ८ संतमित्युक्तान्बहुकारिणः बहुषोष्यान्इष्टमितिदानेयज्ञादिकमंतर्भवतियाजिकेष्योदत्तंचेतत्कृतस्ययज्ञस्ययेग
 शः तवाग्निभविष्यतिइतिनयज्ञार्थमत्कत्सकोभूरित्यर्थः ९ १० धर्मान्पुनंप्रतिधिसंमेतएवभोक्ष्येइत्यादीन्पुनंसंतः संवर्धयंतिते सर्वस्वैर्भर्त्तव्यागराज्ञानस्यराजस्मेसंतु

युधिष्ठिर उवाच दानयज्ञक्रियाचेह किस्वित्येत्यमहाफलम् कस्यज्यायः फलशक्तकादृशोप्यः कथं कदा १ एतदिच्छामि विज्ञानुं याथात
 थ्येवभारत विद्वन्विज्ञासमानाय दानधर्मान्प्रचक्ष्वमे २ अंतर्वेद्यांचयदत्तंश्रद्धयाचानृशस्यतः किंस्विन्नैः श्रेयसताततन्मेवृद्धिपितामह ३
 भीष्म उवाच रौद्रं कर्मक्षत्रियस्यसततंतातवर्त्तते तस्यवैतानिकं कर्मदानं चैवेहपावनम् ४ नतेपापकृतांराजांप्रतिगृह्णतिसाधवः ए
 तस्मात्कारणाद्यज्ञैर्यजेद्वाजासदक्षिणैः ५ अथचेत्यनिगृह्णीयुर्दद्यादहरहर्नृपः श्रद्धामास्थायपरमापावनंद्यतदुत्तमम् ६ ब्राह्मणांस्पर्ष
 यन्द्ध्यैस्ततोयज्ञयतव्रतः मैत्रान्साधून्वेदविदः शीलवृत्ततपोजितान् ७ यत्तेनकरिष्यन्ति कृततेनभविष्यति यज्ञान्साधयसाधुप्यः स्वाह
 न्नान्दक्षिणावतः ८ इष्टं दत्तंच मन्येथा आत्मानं दानकर्मणा पूजयेथाप्रायजुकास्तवाप्यशोभवेद्यथा ९ प्रजावतोभरेथाश्च ब्राह्मणान्बहु
 कारिणः प्रजावांस्तेनभवतिययाजनयितातथा १० यावतः साधुधर्मांचैसंतः संवर्द्धयंत्युते सर्वस्वैश्चापिभर्त्तव्यानरायंबहुकारिणः ११
 समृद्धः संप्रयच्छत्वंब्राह्मणेष्योयुधिष्ठिर धेनूरनडुहोन्नानिच्छत्रवासास्युपानहो १२ आज्यानि यजमानेष्यस्तथान्नानिचभारत
 अश्ववतिचयानानिवेशमानिशयनानिच एतेदेयाव्युष्टिमंतोलघूपार्याश्चभारत १३ अनुगुप्सांचविजायब्राह्मणान्पृति कर्षितान्
 उपच्छन्नंप्रकाशवावृत्त्यातान्प्रतिपालयेत् १४ राजसूयाश्वमेधास्याश्चैयस्तंक्षत्रियान्यति एवपापैर्विनिर्मुक्तस्वंप्रतः स्वर्गमाप्स्यसि १५

राज्ञः बहुकारिणः अत्यंतंउपकर्तारोभवन्ति ११ समृद्धः संपन्नैश्चर्यः देयद्रव्यमाह धेनूरिस्वामि १२ स्वधेन्वादयः व्युष्टिमंतः फलवतः व्युष्टिः फलम् १३
 उपच्छन्नमप्रकशम् १४ १५ श्रीगोपालो विजयते १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

ब्रह्मभूयस्त्वंब्रह्मलं १६ रत्तिर्जाविकाम् १७ अलं ब्रह्मस्यैवाभोयोगः योगस्यपरिरक्षणं क्षेम ब्राह्मणेषु कृतिष्ठतु मान्तेभ्योऽप्रतिपालनं तेतव तेभ्यस्तेषामित्यर्थे
 तेषांब्राह्मणानां अप्रतिपालनं मामास्त्वित्यन्वयः १८ अर्थवान्ब्राह्मणउन्मादीस्यादित्याह अनर्थइति १९ २० यदतिसाहंनोपालयित्वाज्ञोनिंदाभाहयोरजा
 रक्षिभ्यः संग्रहपरेभ्यो धनं दत्वायज्ञेयज्ञार्थं धनमानयधमितिब्रुवन्प्राष्ट्रविलुपतियच्चेति यच्चासौक्यद्विनिभिः भीतं भययुक्तं यथास्यात्तथादत्तं आदायप्रजाभ्यइतिशेष
 दारुणं यथास्यात्तथायजेत् अस्मराज्ञः यजनं प्रशंसति २१ क्षत्रियस्यं कर्तव्यविधिमाह अपीडितादस्यादि २२ यदानपरीति यदापरिनिषिच्येत यदानपरिषिच्येत

संचयित्वापुनःकोशं यदाष्ट्रपालयिष्यसि तेनत्वं ब्रह्मभूयस्त्वमवाप्स्यसिधनानिच १६ आत्मनश्चपरेषांच रत्तिंसंरक्षभारत पुत्रव-
 चापिभृत्यान्स्वानुप्रजाश्चपरिपालय १७ योगःक्षेमश्चतनित्यंब्राह्मणेषुस्तुभारत तदर्थंजीवितंतेस्तुमातेभ्योऽप्रतिपालनम् १८ अन-
 र्थोब्राह्मणस्यैषयद्विदित्तिचयोमदान् श्रियाह्यभीक्ष्णं संवासोदपयित्वाप्रमोहयेत् १९ ब्राह्मणेषुप्रमूढेषुधर्मोविप्रणशैत्युवम् धर्मप्र-
 णशोभूतानाम्भावःस्यान्नसशयः २० योरक्षिभ्यः संप्रदायराजाराष्ट्रविलुपति यज्ञेराष्ट्रान्तस्मादानयधमितिब्रुवन् यच्चादायत-
 दाज्ञसंभीतदत्तसुदारुणम् २१ यजेद्राजानतयज्ञप्रशंसत्यस्यसाधवः अपीडिताःसुसंष्ट्रहायेददत्यनुकूलतः २२ तादृशोनाशुपायेन
 यष्टव्यंनित्यमादृतैः यदापरिनिषिच्येतनिहितेवैयथाविधि २३ तदारजामहायज्ञैर्यजेतबहुदक्षिणैः ष्ट्रबालधनंरक्ष्यमंधस्यरूपण-
 स्यच २४ नरवातपूर्वकुर्वीतनरुदंतीधनंहरेत् हृतंरूपणवित्तंहिराष्ट्रं हंतिनृपश्रियम् २५ दद्याच्चमहतोभोगान्क्षुद्रयंप्रणुदेत्सता-
 म् येषांस्वादूनिभोज्यानिसमवेक्ष्यतिबालकाः २६ नाश्रंतिविधिवृत्तानि किंनुपापतरंततः यदितेतादृशोराष्ट्रेविद्वान्सीदेत्सुधाद्विज-
 भूणहत्याचंगेच्छेथाः कृत्यापापमिवोत्तमम् २७ धिक्तस्यजीवितंराज्ञोराष्ट्रयस्यावसीदति द्विजोन्वावामनुष्योपिशिविराहवचोयथा

२८

इतिचपाठः निहितः प्रजानांहितोऽनुकूलोराजाप्रजाक्षिर्धनेर्नषिच्येतनाभिषिच्येत २३ ष्ट्रबालधनंरक्ष्यमंधस्यरूपणस्यचेतिसमासप्रविष्टं धनप-
 दंबहिष्कृत्यान्नयोजनीयंतेनांधस्यरूपणस्यसहायहीनस्यदरिद्रस्येतिधनंरक्ष्यमित्यन्वयः २४ नरवातपूर्वउन्मूलनस्यकिमपिनकुर्वीतसुतःस्त्रीपालनीयातत्रापि
 दीनतयारुदंतीतस्याधनंहरेत् हृतंरूपणवित्तंहिराष्ट्रं हंतिनृपश्रियं हृतंरूपणवृत्तंहीतिक्वचित्पाठः रूपणवित्तकदर्यस्यवित्तं हृतबलान्भीतंसत्प्राष्ट्रं हंतिनृपशि-
 यं हंति नृपेति संबोधनपदं वा रूपणवृत्तं कदर्यवृत्तं चेष्टितं राजा कतमं आचरितं सत्प्राष्ट्रं हंति २५ येषांस्वादूनीति येषांबालकाः स्वादूनिभोज्यानिसमवेक्ष्यति
 तेषांक्षुद्रयंप्रणुदेत्स्वंडयेत्द्रव्यस्वामीत्यन्वयः २६ यदितेइतितेतव २७ २८ ७ ७ ७ ७ ७ ७

यस्यराजोविषयेदेशोस्नातको ब्रह्मचारी एति आंगच्छति अथचक्षुधा हेतुभूतयावंसीदति तस्यराजोराष्ट्रं अष्टदिं वृत्त्यभावंविंदतेलभते राष्ट्रं विशिनष्टिसहराजकंराज
समूहेनसहएतीति आसम्यकप्रकारेणएतीति अतिवृष्टिरनाष्टिरित्याद्यनिष्ठादिर्यत्रतथा एवराष्ट्रं सत् अष्टदिंविंदतेलभतइति २९ राष्ट्रस्यापालनंराजोमरणरू
पत्वमाह क्रोशंत्यइत्यारभ्यचतुर्थमतमस्माकमितिपर्यंतं ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ त्यात्वाम् ३६ इति आनुशासनिकेपर्वणिटीकायाएकषष्टित

यस्वस्माविषयेराजःस्नातकःसीदतिक्षुधा अष्टदिंमेतितद्राष्ट्रंविंदतेसहराजकम् २९ क्रोशंत्योयस्यवैराष्ट्रास्थियंतेतरसास्थियः क्रोश
तापतिपुत्राणांमृतोसौनचजीवति ३० अरक्षितारंरक्षितारं विलोभारमनायकम् तवैराजकुलंहन्युः प्रजाःसन्नन्द्यनिर्घणम् ३१ अहं
वोरक्षितंत्फल्कायानरक्षतिभूमिपः ससंहत्यनिहतव्यः श्वेवसोन्माद आतुरः ३२ पापकुर्वतियत्किंचित्प्रजाराज्ञाद्व्यरक्षिताः चतुर्थतस्य
पापस्यराजाविंदतिभारत ३३ अथाहुःसर्वमेवेतिभूयोर्धमितिनिश्चयः चतुर्थमतमस्माकंमनोः श्रुत्वानुशासनम् ३४ शतभंवायचकुर्व
विप्रजाराजासरक्षिताः चतुर्थतस्यपुण्यस्यराजाक्षमोतिभारत ३५ जीवतत्वानुजीवतुप्रजाःसर्वायुधिष्ठिर पर्जन्यमिवभूतानिमहाद्रुम
मिवांडजाः ३६ कुबेरमिवरक्षासिशतकतुमिवामराः ज्ञातयस्त्वानुजीवतुसहृदश्चपरतप ३७ इतिश्रीमहाभारते आनुशासनिकेप
र्वणिदानधर्मेएकषष्टितमोःध्यायः ६१ युधिष्ठिरउवाच इदं देयमिदं देयमितीयश्रुतिरादरात् बहुदेयाश्चराजानः किंस्विदानम
नुत्तमम् १ भीष्मउवाच अतिदानानिसर्वाणिपृथिवीदानमुच्यते अचलाद्यक्षयाभूमिर्दोर्ध्वाकामानिवोत्तमान् २ दोग्धीवासा
सिरत्नानिपशून्नीहियवांस्तथा भूमिदःसर्वभूतेषुशाश्वतीरेधतेसमाः ३ यावद्भूमिपुर्हिहतावद्भूमिदणधते नभूमिदानादस्तीहपरंकिं
चिद्युधिष्ठिर ४ अप्यल्पंप्रददुःसर्वेपृथिव्याइतिनःश्रुतम् भूमिमेवददुःसर्वेभूमितभूजतेजनाः ५ स्वकर्मवोपजीवतिनराइहपरञ्च
भूमिर्भूतिमहादेवीदातारं कुरुतपियम् ६ यएतादक्षिणादद्यादक्षयाराजमत्तम पुनर्नरन्वसंश्राप्यभवेत्सपृथिवीपतिः ७ यथादानत
थाभोगइतिधर्मेषुनिश्चयः संग्रामेयातचंजत्याहृद्याच्चपृथिवीमिमाम् ८ इत्येतत्सचवंधृनावदतिपरमाथियम् पुनातिदत्तापृथिवीदा
तारमिति श्रुयुम् ९

मोःध्यायः ६१ इदं देयंराजान क्षत्रियाश्चहृदेया बहुधनं देयंयेषांते १ अतीतिसर्वाणिदानानि अतिक्रम्यपृथिवीदानमती
त्युच्यतेशास्त्रेणोतिषेः २ शाश्वतीःसमा अनेकवर्षाणीत्यन्वयः ३ ४ ५ भूमिः प्रशंसामाह भूमिर्भूतिमि ६ यएतामिति एतांभूमिमुद्दिश्यदक्षिणांत
परिमितसुवर्णं दद्यात् भूमिदनेनदक्षिणादेयेत्याह एतामिति एतांभूमिदक्षिणां दक्षिणाभूतादद्यादितिकथित ७ ८ ९ ७ ७

इत्थेतदारभ्ययथेतस्यश्लोकत्रयस्यतात्पर्यम् क्षत्रबधूनाक्षत्रियाणां राज्ञांसेवभूमिर्दानादिनापापापनोदिका नान्यद्भूनादिकंपृथिवीदानसमंपावनंपरमंप
 वित्रं च १० भावनेदृष्टांतःजननीयथेति ११ प्रिययुक्तंभूमिदानमित्यनेनपृथिव्यानामप्रियदत्तेतिकथयति नामास्याः प्रियदत्तेति १२ १३ १४ द्वौनचौप्र
 कृत्यर्थेगमयतः नचापात्रेदानमितिशेषः अफ्रपतिनाभूपतीतरेणकथंचनलब्धापिभूमिर्माधिद्वेयाकिंतुभूपतिनैवेतितथा दत्तदानेनदत्तदेशेननवाचरेन्मसंच
 रेत् नगूहेक्षितिपादेनागूहेत् अंतर्धानंनकुर्यात्भूमिदानंदानांतरवदप्रख्यापनबंधयमितितात्पर्यम् १५ १६ १७ १८ गोचर्ममात्रेणेति दशहस्तेनदं

अपिपापसमाचारब्रह्मघ्नमपिचानृतम् सेवपापंभूवयतिसेवपापात्मोचयेत् १० अपिपापकृतांराज्ञांप्रतिगृणहंतिसाधवः पृथि
 वीनान्प्रदिच्छतिपावनजननीयथा ११ नामास्याः प्रियदत्तेति गृहदेव्याः सनातनम् दानवाप्ययथादानेनामास्याः प्रथमप्रियम् १२
 यएतांविदुषेदद्यात्पृथिवीपृथिवीपतिः पृथिव्यामेतदिष्टसराजाराज्यमितोवजेत् १३ पुनश्चासोजनंप्राप्यराजवत्स्यान्नसशशः
 तस्मात्प्राप्येवपृथिवीदद्याद्विप्रायपार्थिवः १४ नाभूमिपतिनाभूमिरधिष्ठेयाकथंचन नचापात्रेणवाग्राह्यादत्तदानेनवाचरेत् १५
 येचान्येभूमिभिच्छेयुः कुर्युरेवनसशयः यःसाधोभूमिमादत्तेनभूमिंविंदतेतुसः १६ भूमिदत्त्वात्साधुभ्योविंदतेभूमिसुत्तमाम्
 प्रेत्यचेहचधर्मात्सासप्राप्नोतिमहद्यशः १७ यस्यविप्रास्तुशंसन्तिसाधोभूमिसदेवहि नतस्यशत्रवाराजन्प्रशंसन्तिवसुंधराम्
 १८ यत्किंचित्युरुषःपापंकुरुतेदृत्तिकर्षितः अपिगोचर्ममात्रेणभूमिदानेनपूयते १९ यैपिसंकीर्णकर्माणाराजानोरोद्रकर्मिणः
 तेभ्यःप्रवित्रमारुख्येयंभूमिदानमनुत्तमम् २० अत्यांतरमिदंशश्वत्पुराणामेनिरंजनाः योयजेताश्वमेधेनदद्याद्वासाधवेमहीम्
 २१ अपिचेत्सकृतंकृत्वाशंकेरन्नापिपंडिताः अशक्यमेकमेवेतद्भूमिदानमनुत्तमम् २२ सुवर्णरजतवस्त्रमणिमुक्तावसूनिच
 सर्वमेतन्महाप्राज्ञोददानिवस्तुधाददत् २३ तपोयज्ञःश्रुतंशौलमैलोभःसत्यसंधता गुरुदेवतपूजाचएतावन्तीतिभूमिदम् २४
 भर्त्तुनिःश्रेयसेयुक्तास्त्यक्तात्मानोरणोहताः ब्रह्मलोकगतोसिद्धानातिक्रामतिभूमिदम् २५ यथाजनित्रीस्वपुत्रंक्षीरेणभरतेस
 दा अनुगृणहतिदातारतथासर्वरसैर्मही २६

इतिशिशहंडनिपातनम् पार्श्वतोदंडमानेनगोचर्मपरिचक्षते दृषएकः शतंगांयोयस्यांभूमौ-
 द्विशैरते गोचर्ममात्रासाभूमिरुच्यतेथविशारदेः १९ २० अत्यांतरं स दृशंविदुः पुराणाः ज्ञानिनः २१ अन्यद्वास्तुकृतंशोभचं कर्ममहीसाधवेदद्यादस्मद्विधो
 जनदतिपंडिताः २२ पंडितः विचारकानशंकेरन् नानाविधंसत्कर्मकृत्वापिसाधवेमहीदद्यादितेनिश्चितंकुर्युरितिभावः २३ २४ भरतेपुण्याति दुधाञ्छारणपो
 षणयोः २५ २६

किं करोदुः किं करोति देवेभ्यो नाम २० २० दत्तिकरी जीवननिर्वाहिकांबहुभ्यो दीयते यत्र ह्ययं प्राणिनो बहू हो नारो बहवो यत्र न सत्र मभिधायते एवम
 त्रं वर्त्तते यस्य स सत्री २९ ३० उदीर्ण उल्कृष्टं दत्तेत्यनेन सहाचरः ३१ नित्यनिवृत्तिपरो यो ब्राह्मणः स प्रतिगृहीन कर्त्तव्य इत्याह ब्राह्मणं वृत्ति संपन्नो वेति
 वृत्तिर्यजन्मानादि एतस्य प्रतिग्रहे पात्रीकृते धर्मलोपान्नरकापत्तिरिति भावः ३२ ३३ या भूमिगीता गाथाः ३४ ३५ व्याहृतिग्याहरणम् ३६ ३७

मृत्सुवै किं करोदुः इत्तमो वह्निः सुदारुणः घोराश्च दारुणाः पाशानोपसर्पति भूमिदम् २० पितृंश्च पितृलोकास्थान् देवलोकाश्च देव-
 ताः सतर्पयति शांतात्मा यो ददाति वसुंधराम् २० कृशायश्चियमाणा य वृत्तिग्लानाय पीदते भूमि वृत्तिकरी दत्वा सत्री भवति मानव
 २९ यथा धावति गौरवत्संस्वती वत्सलापयः एवमेव महाभाग भूमिर्भवति भूमिदम् ३० फाल्गुन्या महीदत्त्वा सर्वजास फलामपि उ-
 दीर्णवापिशरणाय श्राभयति कामदः ३१ ब्राह्मणवृत्तिसंपन्नघाहिताग्निशुचिव्रतम् नरः प्रतिग्राह्यमहीनयति परभागतिम् ३२ न-
 आचंद्रमसो वृद्धिरहन्वहनि जायते तथा भूमिकृतदानसस्ये सस्ये विवर्द्धते ३३ अत्र गाथा भूमिगीता कर्त्तव्यं निपुराविदः या श्रुत्या
 नाम दर्शयेत् दत्त भूः काश्यपाय वै ३४ मामेवा दत्तमा दत्तमा दत्त्वा मामवाप्स्यथ अस्मिन्नन्तोके परं च वत दत्तं जायते पुनः ३५ यद्वा
 व्याहृतिवेद ब्राह्मणो वेदसमिताम् श्राद्धस्य क्रियमाणस्य ब्रह्मभूयस गच्छति ३६ कृत्यानामभिशास्तानामरिष्टशमनं मद्रत् प्रायश्चित्तं
 महीदत्त्वा पुनात्युभयतो दश ३७ पुनानियददवेदवेदवा दंतथै चर्चं प्रकृतिः सर्वभूतानां भूमिवैश्वानरीमता ३८ अभिषिच्यैव नृपति
 श्रावयति ममागमम् यथाशुभं वामहीदद्यान्नादद्यात्साधुतश्चताम् ३९ सोऽयं कृत्स्नो ब्राह्मणो योगात्तथाप्यसंशयः राजा हि धर्म-
 कुशलः प्रथमं भूतिलक्षणम् ४० अथ येषामधर्मज्ञो राजा भवति नास्तिकः नते सुखं मयुध्वंति न सुखं प्राप्नुवन्ति च ४१ सदात्तवृत्तिचो-
 द्विरनीस्तस्य दुश्चरितैर्नराः योगक्षेमादि बहवो राष्ट्रनास्याविशंति तत् ४२ अथ येषां पुनः प्राज्ञो राजा भवति धार्मिकः सुखं तं प्रति युभ्यं
 तेषु सुखं प्रसूयति च ४३ तस्य राज्ञः शुभैरग्न्यैः कर्मभिर्निर्यतानराः योऽपि संमेण वृत्त्या च विवर्द्धते स्य कर्मभिः ४४ सुकृन्दीनः मृगुरुप-
 सबधुः सच पुण्यकृत् सदाता सच विक्रातो ददाति वसुंधराम् ४५ आदिन्या इव दीप्यते तेन सा भविमानयाः ददाति वसुंधास्तीना
 ये वैदविदुषि हिजे ४६ यथासस्यानि चैहृति प्रकीर्णानि महीतले तथा कामाः प्ररोहति भूमिदानसमाजिताः ४७

३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ तस्य गजः योगक्षेमाः कर्त्तारिः ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

४८ चतुर्विधारजरायुजस्वेदजोद्धिजाः ४९ भूतजलतेजोवाय्वाकाशं ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ एकादशपुरुषानितिशे

आदित्योवरुणोविष्णुर्वृह्णासोमोऽहुताशनः श्रुत्वाणिश्रुभगवान्प्रतिनन्दन्तिभूमिदम् ४८ भूमौजायन्तिपुरुषाश्चमोक्षिष्वाव-
जन्तिच चतुर्विधोहिलोकोययोभूमिगुणात्मकः ४९ एषामातापिताचैवजगतःपृथिवीपते नानयासदृशभूतकिचिदस्तिज-
नाधिप ५० अत्राप्युदाहरतीममितिहासपुरातनम् बृहस्पतेश्चसवादमिद्रस्यचयुधिष्ठिर ५१ इत्याक्रतुशतेनाश्रमहताद-
क्षिणावता मधवाचाग्विदाश्रेष्ठपप्रच्छेदं बृहस्पतिम् ५२ मधवावाच भगवन्केनदानेनस्वर्गतःस्वरवमधते यदद्वन्द्वना-
यंचतद्बृहिवदतावर ५३ भीष्मउवाच इत्यक्तःसस्वरैर्द्रेणततोदेवपुरोहितः बृहस्पतिर्बृहतेजाःप्रत्युवाचशतक्रतुम् ५४ बृह-
स्पतिरुवाच सर्वर्णदानंगोदानंभूमिदानंचष्टहन् दददेतान्महाप्राज्ञःसर्वपापैःप्रमुच्यते ५५ नभूमिदानाद्देवैद्रपरकिचिदितिप्र-
भो विशिष्टमितिमन्यामियथाप्राहुर्मनीषिणः ५६ यस्यानिहतायुद्धेस्वर्गतारणगृहिनः सर्वेतेविवुध्यन्तेनातिक्रामन्तिभूमिदम् ५७
भर्तुर्निःश्रेयसयुक्तास्त्यक्त्वात्मानोरणोहताः ब्रह्मलोकगतायुक्तानातिक्रामन्तिभूमिदम् ५८ पंचपूर्वाहिपुरुषाषडन्येयसुधागताः एका-
दशददद्भूमिंपरित्रातीहमानवः ५९ रत्नोपकीर्णविमुधायोददानिपुरंदर समुक्तःसर्वकलुषैःस्वर्गलोकेमहीयते ६० महीस्फीतादद्द-
जन्सर्वकामगुणान्विताम् राजाधिराजोभवतितद्विदानमनुत्तमम् ६१ सर्वकामसमायुक्ताकाश्वपीयःप्रयच्छति सर्वभूतानिमन्यते
माददानिचवासव ६२ सर्वकामदुग्धाधेनुंसर्वकामगुणान्विताम् ददानियःसहस्राक्षस्वर्ग्यातिसमानवः ६३ मधुसर्पिःप्रवाहिण्यःप-
योदभिवहास्तथा सरितस्तर्पयतीहसुरैर्द्रवसुधाप्रदम् ६४ भूमिप्रदानान्मृषतिमुच्यतेसर्वकिल्बिषात् नहिभूमिप्रदानेनदानमन्याद्वि-
शिष्यते ६५ ददानियःसमुद्रांतांपृथिवीशस्त्रनिर्जितम् तज्जनाःकथयन्तीहयावद्भवतिगौरियम् ६६ पुण्यामृद्धिरसाभूमियोददानि
पुरंदर बतस्यलोकाःक्षीयन्तेभूमिदानगुणान्विताः ६७ सर्वदापार्थिवेनेहसततंभूतिमिच्छता भूदेयाविधिवच्छक्रपात्रेस्वरवमभीष्मु-
ना ६८ अपिकृत्यानरःपापंभूमिदत्वाद्दिजातये समुत्सृजतितत्यापंजीर्णात्यचमिवोरगः ६९

षः ५९ ६० ६१ काश्यपीपृथ्वीम् ६२ ६३

६४ ६५ गौरियमितिगोः पृथिवीयावद्भवतिस्थैर्येणतिष्ठतितावद्भूमिदानारंस्थिरत्वंकथयतीति ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२

७० स्त्रोतांसिनद्यादि ७१ ७२ ७३ दाताभूमिदातादशापुरुषाननुग्रहानितारयति तथादातारंक्षिपन्कथंभूमिंदासिसमाददेतिचदन्तशपुरुषान्
तीतिपातयति ७४ प्रतिश्रुत्यांगीकृत्य ७५ ७६ इतरेषाक्षत्रियादीनां ७७ स्पर्शितांदात्ताभूमिनाच्छिद्यातनापहरेत् ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३

सागरान्सरितः शैलान्काननानिचसर्वेशः सर्वमंतन्नरः शक्रददानियसुधांददत् ७० तडागान्युदपानानिस्त्रोतांसिचसरासिच
स्नेहांसर्वरेसांश्रैवददानियसुधांददत् ७१ औषधीर्यर्यिसंपन्नानगान्युप्यफलान्वितान् काननांपलशैलांश्चददानियसुधांददत् ७२
अग्निष्टोमप्रभृतिभिरिस्त्वाचस्त्वाप्तदक्षिणैः नतफलमयाभोतिभूमिदानाद्यदम्भुते ७३ दातादशानुग्रहानिदशदत्तितथाक्षिपन् पूर्ण
दत्ताहरन्भूमिनरकायोपगच्छति ७४ नददानिप्रतिश्रुत्यदत्त्वापिचहरेत्तुयः सबहोवारुणैः पाशैस्त्वयनस्रुत्युशासनात् ७५ आदिता
भिसदायज्ञकृशृत्तिप्रियातिथिम् येभजतिद्विजथेष्टनोपसंपत्तितेयमम् ७६ ब्राह्मणेभ्रृत्णीभ्रृतः पार्थिवःस्यान्पुरंदर इतरेषातुव
णान्तापयेत्कृशदुर्वलान् ७७ नाच्छिद्यात्स्पर्शितांभूमिपरिणत्रिदशाधिप ब्राह्मणस्यसुरश्चकृशृत्तेः कदाचन ७८ यथाश्रुपति
ततेषादीनानामर्थसीदताम् ब्राह्मणानांदत्तेक्षेत्रेहन्यात्रिपुरुषकुलम् ७९ भूमिपालंच्युत्तंग्राहस्तुसंस्थाप्येन्नरः तस्यवासःस
हस्त्राक्षनाकपृष्ठेमहीयते ८० इक्षुभिःसहिताभूमियवगोधूमशाल्मिनीम् गोश्ववाहनपृणायात्राहुर्वायादुपाजिताम् ८१ निधिगर्भा
ददद्भूमिसर्वरत्नपरिच्छदाम् अक्षयान्तभ्रतेलोकान्भूमिसंघहितस्यतत् ८२ विधूयककुपुसयविरजांसनतःसताम् लोकेमदी
यतेमद्भियोददानिवसुधराम् ८३ यथाश्रुपतितः शक्रतैस्त्रिदूर्ध्विसर्पति तथाभूमिकृतदानसस्येसस्येविकर्तने ८४ येरणायेमदीशा
लाःशूरासंभितिशाभनाः वध्यतेधिसुखाः शक्रब्रह्मलोकव्रजति ८५ तृण्यगीतपरानायोदिव्यमाल्ययिभ्रृतिना उपतिष्ठतिदेवेदत्तथा
भूमिप्रदादिवि ८६ मोदतेचसुरयस्वर्गेदेवगंधर्वपूजितः योददानिमदीसस्यगियधिनहृद्दिजानय ८७ भ्रतमप्यरसश्चदिव्यमाल्ययि
भ्रृषिताः उपतिष्ठतिदेवेद्रव्यलोकेश्वराम् ८८ उपतिष्ठतिपुण्याणित्पदाभूमिप्रदत्तरम् शक्यमद्रामनलत्रवणश्चान् रवाहनम्
८९ भूमिप्रदानान्युप्याणिहिरण्यनिचयास्तथा आज्ञासदाप्रतिहृताजयशब्दावसृत्तिच ९० भूमिदानस्यपुण्यानिहृत्स्वर्गःपुर
ंदर हिरण्यपथ्याश्लेषधयः कृशकाचनशाङ्गुलाः ९१

धिसर्पतिप्रसरति ८४ समितिशोभनाः समितिगंधाये ८५ उपतिष्ठतिभ्रृतिभ्रृतिप्रदत्तरम् ८६
८८ पुण्याणिशंखभद्रासनादयउपतिष्ठतीत्यर्थः ८९ आज्ञाभ्रृतिभ्रृता अक्षुब्धविता ९० भूमिदानस्यसुर्गोयथाफलतथाहिरण्यपुण्याश्लेषधयोभ्रय

९२ आगिरसहस्रतये ९३ आहकरणसमये भूमिदानयवणफलमाह यद्दंथावयेच्छ्राद्धे इति ९४ ९५ ९६ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकाया

अमृतप्रसवां भूमिं प्रामोति पुरुषो ददत् नास्ति भूमिसमं दानं नास्ति मातृसमो गुरुः नास्ति सत्यसमो धर्मो नास्ति दानसमो निधिः ९२
एतदागिरसाच्छ्रुत्वा यासवो वसुधामिमां वसुरत्नसमाकीर्णो ददावागिरसे तदा ९३ यद्दंथावयेच्छ्राद्धं भूमिदानस्य न भवम् न तस्य
रक्षसा भागो नासुराणां भवत्युत ९४ अक्षयं च भवेत्तत्पितृभ्यस्तन्नसंशयः तस्माच्छ्राद्धे दद्विद्वान् भक्तः थावयेद्दिजात् ९५ इत्ये
तत्सर्वदानानां श्रेष्ठमुक्तवानघ मया भरतशा दुर्लभैः भूयः श्रोतुमिच्छसि ९६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म इन्द्र
हृष्टपति संवादे द्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ युधिष्ठिर उवाच कानि दानानि त्त्र्येके स्मिन्दा तु कामो महीप्रतिः गुणाधिकेभ्यो विप्रेभ्यो द-
द्याद्भरतसत्तम १ केन तु ध्यातिते सद्यः कितुशः प्रदिशति च शंसमेतन्महाबाहो फलं पुण्यकृतं महत् २ दत्तं किं फलवद्वा जन्मिह लोके प-
रत्र च भवतः श्रोतुमिच्छामि तन्मै विस्तरतो वद ३ भीष्म उवाच इममर्थपुरापृष्टो नारदो देवदर्शनः यदुक्तवानसौ वाक्यं तन्मै निग-
दतः शृणु ४ नारद उवाच अन्नमेव प्रशंसति देवाः ऋषिगणास्तथा लोकतंत्रं हि सजाश्च सर्वमन्नप्रतिष्ठितम् ५ अन्नेन सहृदयदानं
न प्रभूतं न प्रविशति तस्मादन्नविशेषेण दातुमिच्छति मानवाः ६ अन्नमूर्जस्करलोकप्राणाश्चान्ये प्रतिष्ठिताः अन्नेन धार्यते सर्वे विश्वजग-
दिदं प्रभो ७ अन्नाद्गृहस्थालोके स्मिन् भिक्षवस्तापसास्तथा अन्नाद्भवति वैप्राणाः प्रत्यक्षं नान्नसंशयः ८ कुटुंबिने सीदते च ब्राह्मणाय
महात्मने दातव्यं भिक्षुं चान्नमात्मनो भूतिमिच्छता ९ ब्राह्मणाय भिक्षुपाययो दद्यादन्नमर्थिने विदधाति निधिं श्रेष्ठं परलोकिकमात्म-
नः १० श्रातमध्वनिवर्तते वृद्धमर्हसुपस्थितम् अर्चयेद्भूमिं चिच्छन् गृहस्थो गृहमागतम् ११ क्रोधसुत्पतितं हित्वा सुशीलो वीतमत्सरः
अन्नदः प्रामुते राजचद्विचिह्नं हचयत्सरवम् १२ नावमर्त्येदभिमतं न प्रणुद्यात्कदाचन अपि श्वपाके सुनिवानदानं विप्रणश्यति १३ यो दद्या-
दपरिक्लिष्टमन्नमध्वनिवर्तते आर्त्तायाद्दृष्टपूर्वाय समं हृद्ममाप्नुयात् १४ पितृन् देवान् नृषीन् चिप्राणतिथींश्च जनाधिप योनरः प्रीणयत्यन्ने-
स्तस्य पुण्यफलं महत् १५ कृत्वातिपातकं कर्म यो दद्यादन्नमर्थिने ब्राह्मणाय विशेषेण स पापं न सुह्यते १६ ब्राह्मणेषु क्षयदानमन्नमू-
द्रे महाफलम् अन्नदानं हि शूद्रे च ब्राह्मणस्य विशिष्यते १७

द्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ गुणाधिका विप्राः १ शंसकथयमेमद्यं २ ३ ४ लोकतंत्रं लोकया

त्राम् ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ अवरिक्लिष्टं पूतिदुर्गंधादिरहितमन्नं वर्तते वर्तमानाय एतुधातुः परस्मैपदी चुरादिर्णचो विकल्पः १४ १५ १६ १७ १८

चरणशाखाचरणादि ब्राह्मणेन मासपक्षांत्येवागतेनातिथिनाभिक्षिप्तः सन्यासिनायाचितः प्रत्यहं अतिथिनायाचितः यद्वाभिक्षितः सन्यासिनायाचितः सामान्येनाथि-
 नाग्रहस्थान्दद्यात् यद्वाभिक्षासंजातास्येति तारकादित्यादित्चुभिक्षितोभिदक्षः ब्राह्मणेनयाचितः सन्न अन्नदद्यात् मिदुकात्तदानेन प्रार्थनामात्रेणान्नदद्यान्ना-
 त्रैकेतव्यकर्तव्यमितिजावः १८. १९. २० २१ प्रश्नताप्रभुकश्चतपाकगृह्यदृह विप्रायमाधिगच्छतिइत्यन्वयः २२ महाभागेकृतेइतिचपाठः २३

नपृच्छेद्दोत्रचरणंस्वाध्यायदेशमेवच भिक्षितोब्राह्मणेनेहदद्यादन्नं प्रयाचितः १८ अन्नदस्यान्नवृक्षाश्चसर्वकर्मफलप्रदाः भवन्ति-
 चेहचामुन्ननृफतेनात्रसंशयः १९ आशंसतेहिपितरःसुवृष्टिमिवैकपक्षाः अस्माकमपिपुत्रोवापौत्रोवान्नं प्रदास्यति २० ब्राह्मणोहिमह-
 द्रुतस्वयं देहाति याचति अकामोवासकामोवाद्दत्त्वापुण्यमवाप्नुयात् २१ ब्राह्मणस्यमृतानामतिथिः प्रश्नताप्रभुक विप्रायमाधिगच्छ-
 तिभिदक्षसाणाग्रहसदा २२ सत्कृताश्चनिवर्ततेतदतीव प्रवर्द्धते महाभागेकृतेप्रत्येजन्मचामोतिभारत २३ दत्त्वात्वननगेन्द्रोकेयथा-
 स्थानमनुत्तमम् नित्यमिष्टान्नदायीतु स्वर्गे विसृजति सत्कृतः २४ अन्नप्राणानगृणादिसर्वमन्ने प्रतिष्ठितम् अन्नदः पशुमानुत्रैधनवान्मोमा-
 वानपि २५ प्राणवाश्चापि भवतिरूपवाश्चतथानृप अन्नदः प्राणदेन्द्रोके सर्वदः प्रोच्यते मुतः २६ अन्नदित्यातिथये ब्राह्मणाय यथा-
 विधि प्रदाता सुखमाप्नोति देवतेश्चापि पूज्यते २७ ब्राह्मणो हि महद्रुतस्वैश्चमृतयुधिष्ठिर उप्यते यत्र यद्वा जतद्विपुण्यफलमदत् २८
 प्रत्यक्षं प्रीतिजननं भोक्तुं दातुं भवत्युत सर्वाण्यन्यानिदानानि परोक्षफलवत्युत २९ अन्नाद्विप्रसवयातिरतिरन्नाद्विभारत धर्मार्थवन्न-
 तो विद्विरो गनाशनयान्ततः ३० अन्नद्यमृतमित्याह पुराकल्पे प्रजापतिः अन्नमुवदिवरवचमवमन्ने प्रतिष्ठितम् ३१ अन्नप्राणाशोभि-
 द्यते शरीरं पञ्चधातवः बलबलवतोपीह प्रणश्यन्त्यन्नहानितः ३२ आवाहाश्च विवाहाश्च युजाश्चात्नमृते तथा निवर्तते नश्येद्ब्रह्मचा-
 त्रप्रलयायते ३३ अन्नतः सर्वमेतद्विद्यत्किंचित्स्याणुजगमम् विषुलोकेषु धर्माथमन्नदेयमतो बुधैः ३४ अन्नदस्य मनुष्यस्य बलमोजाय-
 शांसिच कीर्तिश्च वर्द्धते शश्वत्रिषु लोकेषु पार्थिव ३५ मेघे पृथ्वेः सन्निधत्ते प्राणानां पवनः पतिः तच्च मेघगतं वारि शक्यं वर्धति भारत ३६
 आदत्ते चरमान्मोषा नादित्यः स्वर्गमस्तिभिः वायुरादित्यतस्तांश्चरसान्देवः प्रवर्धति ३७

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ पञ्चधातवः पञ्चमना प्रा

॥ अन्नहानितः ३२ अन्नत्यागात् आवाहाः ब्रह्मनि विवाहाः उपयमाः तथायजाश्च अन्नकृते अन्नं विना निवर्तते ब्रह्मवेदः ३३ स्याणु स्यावरं स्याणु जगमिति
 समीहारे इहे कल्पे न पुंसकल्पे च ३४ बलं शरीरमाप्यर्थ ३५ ओजस्तेजः अन्नादेव सर्वं भवतीति अन्नस्य पूर्वप्रसंगमाह मेघे पृथ्वेः सन्निधत्ते इति पवनो वायुरूर्ध्वमस्ति
 धत्ते यच्छति पवनस्य विशेषणं प्राणानां पतिः रक्षकः तथा च्चायुना प्रेरितो मेघस्तद्गतं वारि जलं शक्यं वर्धतीत्यन्वयः ३६ सुगमस्तिभिः स्वकीयेः किरणैः ३७ ३८ ३९

३८ ३९ ४० ४१ प्राणान्ददातीति गृहमभ्यागतायाचक्रययोनंदद्यात् सभूतानां प्राणान्तेजश्चददाति ४२ आदां दत्तवान् गतज्वरोगनालुतापः ४३
 ४४ अन्नदानांजनानामिच्छिषः लोकादीन्शृणु इत्यादिप्रतिपादयति अंध्यायसमाप्तिर्थावत् ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० प्रासादाः पांडुराम्नाभाः
 शक्रमेवसदृशाः ५१ ५२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३ १ नक्षत्रयोगेन दानविधौ नारदेन सह देव-

तद्यदा मेघतो वारिपतितं भवति क्षिणो तदा वसुमती देवी स्निग्धा भवति भारत ३८ ततः सस्यानिरोहंति येन वर्तयते जगत् मांसमेदोस्थि
 शुक्राणां प्रादुर्भावस्ततः पुनः ३९ संभवति ततः शुक्रात्प्राणिनः पृथिवीपते अग्नीषोमौ हितच्छुक्रं सृजतः पुष्यतश्च ह ४० एवमन्ना-
 दिसूर्यश्च पवनः शक्रमेव च एक एव सृजतो राशिस्ततो भूतानि जज्ञिरे ४१ प्राणान्ददाति भूतानां तेजश्च भरत षष्ठम गृहमभ्यागताया
 यया दद्यादन्नमर्थिने ४२ श्रीशुभ्र उवाच नारदेनैव सुक्तो ह मदा मन्नसदानृप अनसूयुस्त्वमप्यन्नं तस्माद्देहि गतज्वरः ४३
 दत्त्वांन्नविधिवद्वाजन्विप्रेष्यस्त्वमिति प्रभो यथा वदन्तु रूपेण्यस्ततः स्वर्गमवाप्स्यसि ४४ अन्नदानां हि ये लोकास्तास्त्वशृणु जनाधि-
 पं भुवनानि प्रकारं ते दिवितेषामहात्मनाम् ४५ तारासंस्थानिरूपाणि नानास्तंभान्त्वितानि च चंद्रमंडलशम्भ्राणिकिकिणीजालवति च ४६
 तरुणादित्यवर्णानि स्थावराणि चराणि च अनेकशतभ्रौमानिसातर्जलचराणि च ४७ वैदूर्याकं प्रकाशानि रोप्य रुक्ममयानि च सर्वकामफ-
 लाश्चापि वृक्षा भवनसंस्थिताः ४८ वाप्योवीर्य्यः सभाः कृपादीर्घिकाश्चैव सर्वशः घोषवति च यानानि युक्तान्यथ सहस्रशः ४९ प्रक्ष्य
 भोज्यमंथाः शैलावासांस्याभरणानि च क्षीरस्रवति सरितस्तथा चैवान्नपर्वताः ५० प्रासादाः पांडुराम्नाभाः शय्याश्च काचनोज्वलाः ता
 न्यन्नदाः प्रपद्यंते तस्मादन्नप्रदो भव ५१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मदानधर्मार्थकथने त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३
 युधिष्ठिर उवाच श्रुतमेभवतो वाक्यमन्नदानस्य यो विधिः नक्षत्रयोगस्ये दानो दानकल्पं ब्रवीहि मे १ श्रीशुभ्र उवाच अत्राप्युदा-
 हरंती ममिति हासपुरातनम् देवक्याश्चैव संपादं महर्षे नारदस्य च २ द्वारकामनुसंप्राप्तं नारदं देवदर्शनम् पप्रच्छेद वचः प्रश्नं देवकी धर्म-
 दर्शनम् ३ तस्याः संपृच्छुमानाया देवर्षिर्नारदस्ततः आचष्टविधिवत्सर्वतच्छृणुष्वविशापते ४ नारद उवाच कृत्तिकासु महाभा-
 गे पायसे न ससर्पिषा स्तथ ब्राह्मणान्साधून्लोकानामोत्यनुत्तमान् ५ रोहिण्यां प्रभृते मर्गि मांसे रन्नसर्पिषा पयोन्नपानदातव्य-
 मन्तृणार्थं द्विजातये ६

कीसंबादं कथयति अत्रेति - २ द्वारकाननुसंप्राप्तं देवर्षिर्नारदं देवदृश्यमाणं वचः प्रश्नं प्रश्नभूतं वचः पप्रच्छ प्रत्युत्तरमाकांक्षमाणा उवा-
 चेत्यर्थः नारदस्य स्वरूपं योग्यत्वसूचकं वि शेषणमाह धर्मदर्शनमिति ३ ४ ५ मार्गि मांसे र्मृगमांसेः ६ ७ ८ ९ १०

दोग्ध्रीदत्त्वासवत्सांतुनक्षत्रेसौमदेवते गच्छतिमांतुपाल्लोकांस्वर्गलोकंमनुचमम् ७ आर्द्रायांहरदत्तातिलमिश्रमुपोषितः नरस्तुर-
तिदुर्गाणिक्षरधारांश्चपर्वतान् ८ पूषन्पुनर्बसौदत्त्वातथैवान्निशोभने तेजस्वीरूपसंपन्नोवद्भृन्नोजायतेकुले ९ पुष्येणकनकद-
त्त्वाकृतंवाकृतमेवच अनाल्लोकेषुलोकेषुसौमवत्सविराजते १० आश्लेषायांतुर्योरुप्यमृषभवाप्रयच्छति ससर्वभयनिमुक्तःसंभवाना-
धितिष्ठति ११ मघासुतिलपूषानिवर्द्धमानानिमानवः प्रदायंपुत्रपत्न्युमानिहप्रत्यचमोदते १२ फल्गुनीपूर्यसुमयेब्राह्मणानामुपोषितः
प्रस्थान्फणितसयुक्तान्दत्त्वासौभाग्यमच्छति १३ द्युतक्षीरसमायुक्तंविधिवत्पक्षिकादनम् उत्तगविषयेदत्त्वास्वर्गलोकंमहीयते १४ य-
द्यत्प्रदीयतेदानमुत्तराविषयेमरुः महाफलमनंततद्भवतीतिविनिश्चयः १५ हस्तेहस्तिरथदत्त्वाचतुर्युक्तमुपोषितः प्राप्नोतिपरमान्स्लोक-
न्युण्युक्तमसमन्वितान् १६ चित्रायावृषभदत्त्वापुण्यगंधांश्चभारत चरत्यम्बरसालोकेरमतनदनतथा १७ स्वात्यामयधनदत्त्वाय-
दिष्टतममात्मनः प्राप्नोतिलोकान्सुभानिहचैवमहद्यशः १८ विशाखायासुनुद्वाहधेनुदत्त्वाचदुग्धदाम् सप्रासंगंचशकटमथान्यवस्त्र-
संयुतम् १९ पितृन्देवांश्चप्रीणातिप्रेत्यचानन्यमश्नुते नचदुर्गाण्यवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति २० दत्त्वायथोक्तविप्रैभ्योवृत्तिमिष्टास-
विदति नरकादींश्चसकृशान्प्राप्नोतीतिविनिश्चयः २१ अनुराधासु प्राक्वरान्नसमुपोषितः दत्त्वायुगगतचापिनरःस्वर्गमहीयते २२
कालशाकतुविप्रैभ्योदत्त्वामत्यःसमूलकम् ज्येष्ठायामुद्दिमिष्टावेगतिमिष्टासगच्छति २३ मूलेमूलफलदत्त्वाब्राह्मणेभ्यःसमाहितः
पितृन्प्राणयुतेचापिगतिमिष्टाचगच्छति २४ अथपूर्वास्वाषादासुदधिपात्राण्युपोषितः कुलवृत्तोपसंपन्नेब्राह्मणेवेदपारगे २५ पु-
रुषांजायतेप्रत्यकुलेसबहुगोधने उदमथंससर्पिकप्रभृतमधिफाणितम् २६ दत्त्वात्तगन्धाषादासुसर्वकामानवाप्नुयात् दुग्धत्वाभि-
जितेयोगेदत्त्वाभिधुघृतप्लुतम् धर्मनित्योमनीषिभ्यःस्वर्गलोकंमहीयते २७ श्रवणेकवल्लदत्त्वाचस्त्रातभित्तमेववा ज्येतेनयातियानन-
स्वर्गलोकानसंचतान् २८ गोप्रयुक्तंधनिष्ठासुयानदत्त्वासमाहितः वस्त्रगणधनसद्यःप्रेत्यराज्यंप्रपद्यते २९ गंधान्छतमिषायोगेद-
त्त्वासामरुचंदनान् प्राप्नोत्यम्बरसासधान्येत्यगंधांश्चशागयतान् ३० पूर्वाभाद्रपदायोगेगजमाधान्प्रदायनु सर्वभक्षफलोपेतःसर्वे-
प्रेत्यस्रवीभवेत् ३१ औरभ्यसुत्तरायोगेयस्तुमांसंप्रयच्छति सपितृन्प्राणयतियैप्रेत्यचानन्यमश्नुते ३२

कांस्योपदेहनांधेनुरेवत्यायः प्रयच्छति सा प्रेत्य कामानादायदानारमुपतिष्ठति ३३ रथमश्वममायुक्तं दत्त्वाश्विन्यां नरोत्तमः हस्यश्वर-
थसंपन्नेवर्चस्वीजायतेकुले ३४ भ्रणीबुद्धिजातिभ्यस्तिलधेनुं प्रदायुवे गाः सप्रभृताः प्राप्नोति नरः प्रेत्य यशस्तया ३५ श्रीश्रुतवाच
इत्येष लक्षणोद्देशः प्रोक्तो नक्षत्रयोगतः देवक्यां नारदेनेह सास्नुषाभ्यां ब्रवीदिदम् ३६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानध-
र्मे नक्षत्रयोगदाननाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ६४ श्रीश्रुतवाच सुवर्णकामान्त्रयच्छंति ये प्रयच्छंति कांचनम् इत्येव भगवान् न-
त्रिःपितामहं सुतो ब्रवीत् १ पवित्रमथ चायुष्यपितृणामक्षयचतत् सुवर्णमनुजेद्रेण हरिश्च द्रेण कीर्तितम् २ एनीय परमदानदाना-
नामनुरब्रवीत् तस्मात्कृपांश्च वापीश्च तडागानि च रवानयेत् ३ अर्द्धपापस्य हरति पुरुषस्य हकर्मणः कृपः प्रवृत्तपानीयः सुप्रवृत्तश्च नित्य-
शः ४ सर्वतारयते वंशयस्य रवाते जलाशये गावः पिबति विप्राश्च साधवश्च नराः सदा ५ निदाघकाले पानीयं यस्यतिष्ठत्यवारितम्
संदुर्गं विषमं कृत्स्नं कदाचिदवाप्नुते ६ बृहस्पतेर्भगवतः पूषाश्चैव भगस्य च अश्विनोश्चैव वन्देश्च प्रीतिर्भवति सर्पिषा ७ परमभे-
षजत्वे तद्यज्ञानामेतदुत्तम् रसानामुत्तमं चैतत्फलानां चैतदुत्तमम् ८ फलकामो यशस्कामः पुष्टिकामश्च नित्यदा घृतदद्याद्दिजा-
तिभ्यः पुरुषः शशचिरात्मवान् ९ घृतमासे आश्वयुजि विप्रेभ्यो यः प्रयच्छति तभ्यं प्रयच्छतोरूपं प्रीतो देवा विद्वाश्चिनो १० पायसं सर्पिषा
मिश्रं द्विजभ्यो यः प्रयच्छति गृहं तस्य नरक्षांसि धर्षयति कदाचन ११ पिपासयान् म्रियते सोपच्छेदश्च जायते न प्राप्नुयाच्च व्यसनकर-
कान्यः प्रयच्छति १२ प्रयतो ब्राह्मणाभ्येभ्यः श्रद्धया परयायतः उपस्पर्शनं षड्भागं लभते पुरुषः सदा १३ यः साधनार्थं काष्ठानि ब्रा-
ह्मणेभ्यः प्रयच्छति प्रतापेनार्थं राजेन्द्रवृत्तवद्भ्यः सदानरः १४ सिध्यत्यथाः सदा तस्य कार्याणि विविधानि च उपयुपरिश्रूणां च पुषा
दोष्यते च सः १५ भगवांश्चापि संप्रीतो बन्धिर्भवति नित्यशः न तत्यजति पशवः संग्रामे च जयत्यपि १६ पुत्रान्छ्रियचलभते यश्छत्रसं-
प्रयच्छति न च सुव्याधिलभते उपभोगमथाप्नुते १७ निदाघकाले वर्षे वा यश्छत्रसं प्रयच्छति नास्य कश्चिन्नोदाहः कदाचिदपि जा-
यते १८ कृच्छ्रात्सर्विषमाच्चैव क्षिप्रमोक्षमवाप्नुते प्रदानं सर्वदानानां शकटस्य विशापते एवमाह महाभागः शांडिल्यो भगवान् नृषिः
१९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पंचषष्टितमोऽध्यायः ६५

सोपच्छेदः सोपकरणः करकान्यात्र विशेषान् १२ उपस्पर्शनं दानं १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां पंचषष्टितमोऽध्यायः ६५

युधिष्ठिर उवाच दस्युमानायविप्राययः प्रयच्छन्त्युपानहौ यत्फलं तस्य भवति तत्रो ब्रह्मि पितामह १ श्रीश्रु उवाच उपानहौ प्रय-
 च्छेद्यो ब्राह्मणेषुः समाहितः मर्दते कटकान्स्वोन्विष्टमान्स्तरत्यपि २ मशत्रूणां मुपरिचसति श्रुतियाधिष्ठिर यान्चाश्वतरं युक्तं
 स्यशभं विशांपते ३ उपतिष्ठति कौतये गेयकाचन भूषितम् शकटदस्यस्युक्तदत्तं भवति च वहि ४ युधिष्ठिर उवाच यत्फलं ति
 लदानैश्च भूमिदानैश्च कीर्तितम् गोदाने चान्नक्षने च भूयस्तु इन्द्रिकोरव ५ श्रीश्रु उवाच शृणुष्व मम कौतये तिलदानस्य यत्फलम्
 निशम्य च यथान्यायं प्रयच्छ कुरुसत्तम ६ पितृणां परमं भोज्यं तिलाः सृष्टाः स्वयं भुवा तिलदानेन वृत्तस्मात्पितृपदाः प्रमोदते ७ माघमा-
 से तिलान्यस्तु ब्राह्मणेषुः प्रयच्छति सर्वसत्त्वसमाकीर्णनरकं सप्तपश्यति ८ सर्वसत्रं श्रयजतयस्ति त्वयं जतपितृन् नचाकामेन-
 दात्तय्यतिलं श्राद्धं कदाचन ९ महर्षेः कश्यपस्येते गात्रेषु अस्मृतास्तिलाः ततो दिव्यगता भावं प्रदानेषु तिलाः प्रभो १० पौष्टिकारु-
 पकाश्चैवं तथा पापविनाशनाः तस्मान् सर्वप्रदानेषु तिलदानं विशिष्यते ११ आपस्तंबश्च मेधावी शरवश्चन्द्रिगितंस्तथा महर्षिगोतमश्चाशितक
 दानैर्दिवंगताः १२ तिलहोमारताविधाः सर्वसंयतमैयुजाः समागव्येन हविषा प्रवृत्तिषु च संस्थिताः १३ सर्वेषामितिदानानां तिलदानं विशिष्य
 ते अक्षयं सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते १४ उच्छिन्ने तु पुराह्वये कुशिकर्पिः परंतपः तिलैरग्नित्रयं हुत्वा प्राप्रयान् गतिमुत्तमाम् १५ उ-
 ति प्रोक्ते कुरुश्रेष्ठ तिलदानमनुत्तमम् विधानयेन विधिना तिलानामिह शिष्यते १६ अत ऊर्ध्वं निबोधे देवानाय दमिच्छताम् समागमस-
 हारानं ब्राह्मणां वै स्वयं भुवा १७ देवागमेत्य ब्रह्मणां भूमिभोगे यियक्षयः गुरुं देशमयातं च यजेम इति पार्थिव १८ देवा ऊचुः
 भगवत्स्व प्रभुभूमैः सर्वस्य त्रिदिवस्य च प्रभुर्भवति तस्मान्त्वं समनुजातुमर्हसि १९ ब्रह्मोवाच ददामि मेदिनीभागं भवद्भ्यो दसुरर्षे
 श्राः यस्मिन्देशे कश्चिद्व्ययज्ञान्काश्यपनदनाः २० देवा ऊचुः भगवन् हतकार्यास्त्ययक्ष्मदेस्वामिदक्षिणेः इमत्तु देशं मुनयः प्रयुगाम-
 तिमित्यदा २१ ततो गस्त्यश्च कण्वश्च भृगुरत्रिंशुषाकपिः असितो देवन्तश्चैष देवयज्ञमुपागमन् २२ ततो देवामहात्मान इति रेयजसच्युतं
 तथा समापयामासुर्यथा कालसुरर्षभाः २३ तदृश्यज्ञास्त्रिदशा द्विचवत्यचल्लोत्तमे पञ्चमं शकतोस्तस्य भूमिदानं प्रचक्रिरे २४ प्रादेश
 मात्रं भूमैस्तु यो दद्यादनुपस्फुतम् तसीदिति स ह्यच्छ्रे पुनच दुर्गाण्यवाभुते २५ शीतं त्रातातपसहा गृहभूमिं ससृष्टताम् प्रदाय सुरलोका
 स्थः पुण्यातेपिनचाल्यते ३६

२७ प्रधानं लोकं ब्रह्मलोकं २८ २९ ३० ३१ तद्भूमिपरकीयां भूमिं वायोनिर्वपेत् पितृभिः पितृभ्यो दद्यात् तच्छ्राद्धं तद्भूमिदानाग्न्यकर्म च उभयं निहन्यते २७

मुदितो वसति प्राज्ञः शक्रेण सह पार्थिव प्रतिश्रय प्रदानाच्च सोऽपि स्वर्गमहीयते २७ ॐ ध्यापककुले जातः श्रोत्रियो नियतेन्द्रियः गृहेयस्य च
सेत्तुष्टः प्रधानं लोकमश्नुते २८ तथा गवा र्येशरणं शीतवर्षसहस्रदम् आससुमन्तारयति कुलं भरतसत्तम २९ क्षेत्रभूमिददद्भ्यो केशुभा-
श्रियमवाप्नुयात् रत्नभूमिप्रदद्यात् कुलवंशप्रवर्द्धयेत् ३० नचोरवरां न निदग्धामहीदद्यात् कथंचन नश्च शानपरीतो च न च पापनिषेवि-
ताम् ३१ पारुष्ये भूमिदेशे तु पितृणां निर्वपेत्तु यः तद्भूमिं वापि पितृभिः श्राद्धकर्म विहन्यते ३२ तस्मात्क्रीत्वा महीदद्यात् स्वल्यामपि विच-
क्षणः पिङ्गः पितृभ्यो दत्तो वै तस्या भवति शाश्वतः ३३ अटवी पूर्वताश्चैव नद्यस्तीर्थानियानि च सर्वाण्यस्वामिकान्याहुर्न हितत्र परिग्रहः ३४
इत्येव तद्भूमिदानस्य फलमुक्तविशापते अतः परतु गोदानं कीर्त्तयिष्यामि ते नद्य ३५ गावो धिकास्तपस्विभ्यो यस्मात्सर्वेभ्य एव च तस्मा-
च्च हे श्वरो देवस्तेपे ताभिः सहा स्थितः ३६ ब्राह्मे लोके वसत्येताः सोमेन सह भारत यांता ब्रह्मर्षयः सिद्धाः प्रार्थयति परांगतिम् ३७ पयसा
हविषादघ्ना शकृता चाथ चर्मणा अस्थिभिश्चोपकुर्वन्ति शृंगैर्वात्ये श्वभारत ३८ नासां शीतान्तपो स्यातां स देताः कर्म कुर्वन्ते नवर्षविषयं
वापि दुःखमासां भवत्युत ३९ ब्राह्मणेः सहिता याति तस्मात्पारमकंपदम् एव गो ब्राह्मणं तस्मात्प्रवर्द्धति मनीषिणः ४० रंति देवस्य यज्ञेताः
पशून् ह्ये नोपकल्पिताः अतश्चर्मण्वती राजन् गोचर्मभ्यः प्रवर्त्तिता ४१ पशून् त्वाच्च विनिर्मुक्ताः प्रदानायोपकल्पिताः ता इमा विप्रमुख्येभ्यो
यो ददाति महीपते ४२ निस्तरे दापदं कृच्छ्राविषमस्थोपि पार्थिव गवांसहस्रदः प्रेत्य नरकं न प्रपद्यते ४३ सर्वत्र विजयं चापि लभते मनुजा
धिप अमृतं वै गवाक्षीरमित्याह त्रिदशाधिपः ४४ तस्माद्ददाति यो धेनुममृतं स प्रयच्छति अग्नीनामव्ययं त्वे तद्भ्यो वेदविदो विदुः ४५
तस्माद्ददाति यो धेनुं सहोम्यसं प्रयच्छति स्वर्गो विमूर्त्तिमानेष वृषभयोगयापतिम् विप्रैर्गुणयुते दद्यात्सर्वे स्वर्गमहीयते ४६ प्राणा
वै प्राणिनां मेते प्रीच्यन्ते भरतर्षभ तस्माद्ददाति यो धेनुं प्राणानेष प्रयच्छति ४७ गावः शरण्याभूतानामिति वेदविदो विदुः तस्माद्ददाति यो
धेनुं शरणसं प्रयच्छति ४८ नवधार्थं प्रदातव्या न कीनाशेन नास्तिके गोजीवने न दातव्या तया गौर्भरतर्षभ ४९ ददत्सता दृशानां वै न
रोगां पापकर्मणाम् अक्षयं नरकं यातीत्येवमाहुर्महर्षयः ५० नकृशानापवत्सावावंध्या रोगान्विता तथा नच्यं गीन परिश्रान्ता दद्या
ज्ञां ब्राह्मणाय वै ५१ दशगोसहस्रदो हि शक्रेण सह मोदते अक्षयान् लभते लोकान्तरः शतसहस्रशः ५२

शाप्रवति ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२

इत्येतद्गोप्रदानं च तिलदानं च कीर्तितं तथा भूमिप्रदानं च शृणुष्वान्नेन च भारत ५३ अन्नदानप्रदानं हि कौंतेय परिचक्षते भक्ष्यस्य हि प्रदानेन रतिदेवो दिवगतः ५४ स्नाताय क्षुधितायान्नं यः प्रयच्छति भूमिप स्वायं सुवमद्दत्त्वात्स गच्छति नराधिप ५५ न हि रणे येन वा सोऽभिर्नान्यद्वानेन भारत प्राप्नुवन्ति नराः श्रेयो यथा न्यन्नप्रदाः प्रभो ५६ अन्नं वै प्रथमं द्रव्यमन्नं श्रीश्वपरा मता अन्नात्प्राणः प्रभवति ते जो वीर्यं बलं तदा ५७ सद्यो ददाति यश्चान्नं सदैकप्रमनानरः न स दुर्गाण्यवाप्नोतीत्येवमाह पराशरः ५८ अर्चयित्वा यथा न्यायं देवेभ्यो न्नं निवेदयेत् यदन्नाहिनराराजंस्तदन्नास्तस्य देवताः ५९ कौमुदे सुकूपक्षेतुयोन्नदानं करोत्युत स संतरति दुर्गाणि प्रेत्य चान्नं यमभ्युते ६० अमुक्त्वा तिस्र्ये चान्नं प्रयच्छद्यः समाहितः सर्वे ब्रह्मविदा लोकान्प्राप्नुयन्द्दरतर्षभ ६१ कुरुच्छ्रामापदं प्राप्तश्चान्नदः पुरुषस्तरत् प्रपंचरति चैव ह दुष्कृतचापकर्षति ६२ इत्येतदन्नदानस्य तिलदानस्य चैव ह भूमिदानस्य च फलं गोदानस्य च कीर्तितम् ६३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे षट्षष्टिनमोऽध्यायः ६६ युधिष्ठिर उवाच श्रुतदानफलतातयत्त्वेन परिकीर्तितम् अन्नदानविशेषेण प्रशस्तमिह भारत १ पानीय दानमेव तत्कथंचेह महाफलम् इत्येतच्छ्रौतमिच्छामि विस्तरैण पितामह २ श्रीश्रु उवाच हंतते वर्त्तयिष्यामि यथा वद्भरतर्षभ गदतस्तन्ममाद्येह शृणु सत्यपराक्रम ३ पानीयदानात्प्रभृति सर्ववक्ष्यामि ते नष्टं यदन्नं यच्च पानीयं संप्रदाया श्रुते नरः ४ न तस्मात्परमं दानं किंचिदस्तीति मे मनः अन्नात्प्राणभृत्स्नातप्रवर्त्तते हि सर्वशः ५ तस्मादन्नं परं लोके सर्वलोकेषु कथ्यते अन्नाद्बलं च तेजश्च प्राणिनां वर्धते सदा ६ अन्नदानमतस्तस्माच्छ्रेष्ठमाह प्रजापतिः सावित्र्यात्स्यपि कौंतेय श्रुतेनैव च द्रव्यमम् ७ यतश्च यद्यथा चैव देवसन्नेमहामते अन्नेदत्तेन रेणो ह प्राणादत्ता भवत्युत प्राणदानाद्दिपरमं न दानमिह विद्यतेः श्रुतं हि ते महाबाहो लोमशास्यापि तद्वचः ८ प्राणान्दत्त्वा कपोताय यत्प्राणेशि बिनापुरा तागतं तन्मतेदत्त्वाद्दिजस्यान्नं विशापते ९ तस्माद्दिशि शगच्छति प्राणदाइति न श्रुतम् अन्नं वापि प्रभवति पानीयात्कुरुसत्तम नीरजातेन हि विना न किंचित्संप्रवर्त्तते १० नीरजातश्च भगवांस्सोमो ग्रहगणेश्वरः अमृतं च सुधा चैव सुधा चैवा मृतं तथा ११ अन्नो षड्योमहाराज वीरुधश्च जलोद्भवाः यतः प्राणभृता प्राणाः संप्रवन्ति विशापते १२ देवानाममृतं त्यन्ननागानां च सुधा तथा पितृणां च स्वधा भोक्तापशूनां चापि वीरुधः १४

अन्नमेवमनुष्याणां प्राणानाहुर्मनीषिणः तच्च सर्वं नरव्याघ्रपानीयात्सं प्रवर्तते १५ तस्मात्पानीयदानादैनं परं विद्यते क्वचित् तच्च दद्यान्न
 रो नित्यं च दीच्छेद्भूतिमात्मनः १६ धन्ययशस्यमायुष्यजलदानमिहोच्यते शत्रुंश्चाप्यधिकैर्तेयसदातिष्ठति तोयदः १७ सर्वकामानवाप्नो
 तिको न्निचैव हिंशां श्वतीम् प्रेत्य चानत्यमश्नाति पापेभ्यश्च प्रमुच्यते १८ तोयदो मनुजव्याघ्रस्वर्गं गत्वा महाद्युते अक्षयान्समवाप्नोति लो
 कानित्यब्रवीन्मनुः १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ६७ युधिष्ठिर उवाच तिला-
 नां कीदृशदानमथ दीपस्य चैव हि अन्नानावाससांचैव भूय एव ब्रवीहि मे १ श्रीशुभ उवाच अत्राप्युदाहरतो ममितिहासं पुरातनम् ब्रा
 ह्मणस्य च सर्वादयमस्य च युधिष्ठिर २ मध्यदेशे महान् श्रीमो ब्राह्मणानां बभूव ह गंगायमुनयोर्मध्ये यामुनस्य गिरिरधः ३ पर्णशिलोति वि
 ग्ध्यातो रमणीयोनगाधिप विद्वांसंस्तत्र भूयिष्ठा ब्राह्मणश्चावसस्तथा ४ अथ ग्राहय मः कचित्सुररुष कृष्णावाससम् रक्ताक्षमूर्ध्वरोमाणं
 काकजघाक्षिनासिकम् ५ गच्छत् ब्राह्मणग्रामं ततो गत्वा तमानय अगस्त्यगोत्रतश्चापि नाम तश्चापि शर्मिणम् ६ शमे निविष्टविद्वां
 समध्यापकमना दृतम् माचान्यमानयेथास्त्वं सगोत्रतस्य पार्ष्वतः ७ सहिता दृग्गुणस्तेन तु त्योध्ययनजन्मना अपत्येषु तथा वृत्तेः स
 मस्तेनैव धर्मिता ८ तमानय यथोद्दिष्टपूजाकार्याहितस्यै सगत्वा प्रतिकूलतश्चकार यमशासनम् ९ तमाक्रम्या नयामास प्रतिषिद्धो-
 यमेनर्थः तस्मै यमः समन्थाय पूजां कृत्वा च वीर्यवान् १० प्रीवाच नीयतामेष सो न्य आनीयतामिति एवमुक्ते तु वचने धर्मराजेन सहिजः
 ११ उवाच धर्मराजानं निर्विण्णो ध्ययनेनैव योमे कालो भवेच्छेषस्तव सेयमिहाच्युत १२ यम उवाच नाहं कालस्य विहितं प्रा-
 षोमीह कथंचन यो हि धर्मचरति वै ततु जानामिकेवलम् १३ गच्छ विप्र त्वमदीव आलयं स्वमहाद्युते ब्रह्मि सर्वे यथा सर्वं करवाणिकम
 च्युत १४ ब्राह्मण उवाच यत्तत्र कृत्वा सुमहत्पुण्यस्यात्तद्ब्रवीहि मे सर्वस्य हि प्रमाणं तत्रैलाक्यस्यापि सत्तमः १५ यम उवाच
 शृणु तत्त्वेन विप्रर्षे प्रदानं विधिमुत्तमम् तिलाः परमकदानं पुण्यं चैव हिंशा श्वतम् १६ तिलाश्च संप्रदानं व्यायथा शक्तिर्हि जर्षभ नित्यदा-
 नात्सर्वकामास्तिला निवर्तयंत्युत १७ तिलान्छाद्दे प्रशंसति दानमेतद्ध्यनुत्तमम् तान्प्रयच्छस्व विप्रैश्चो विधिदृष्टेन कर्मणा १८ वै-
 शारव्या पीर्णिमास्यां तु तिलान्दद्याद्द्विजातिषु तिलाभक्षयितव्याश्च सदात्वात्प्रनचैतैः १९

हितं आयुः प्रमाणं न प्राप्नोमि न जानामि कालेन प्रवर्तितं

कार्यं सततमिच्छद्भिः श्रेयः सर्वान्नागृहे तथाभूः सर्वदा देयाः पेयाश्चैव न संशयः २० पुष्करिण्यस्तदागानिकृपांश्चैवात्र गवानयेत् एतस्म
दुर्लभतरमिह लोके द्विजोत्तम २१ आपो नित्यं प्रदेयास्तं पुण्यं द्योतदचुत्तमम् मृपाश्च कायोदानार्थं नित्यं ते द्विजसत्तस फलकेत्यन्वयदे
यत्तु पानीयवैविशेषतः २२ भीष्म उवाच इत्युक्ते सतदात्तेन यमदृतेन वै गृहान् नीतश्चकार धाम्नाय सर्वतश्च मशासनम् २३
नीत्वा तं यमदृतेऽपि गृहीत्वा शर्मिणो तदा ययोऽसधमराजाय न्यवेदयत्तत्रापितम् २४ तं धमराजो धर्मज्ञं प्रजयित्वा मत्तापवान् कृत्वा
चसंविदं तेन विससर्ज यथागतम् २५ तस्यापि च यमः सर्वेषु प्रदेशेषु चकार ह प्रेत्यैव्यचतनः सर्वत्र कारोक्तः यमं नतत् २६ तथा मशा-
सने दीपान् यमः पितृहितेऽप्यथा तस्माद्दीपप्रदानं नित्यं सतारयति वै पितृन् २७ दातव्याः सततं दीपान् सस्माद्भरतसत्तम देवतानां पि
तृणाञ्चैत्रं कथञ्चान्मात्मना विभो २८ रत्नदानं च सप्तमहत्पुण्यमुक्तं जनाधिप यस्तान् विक्रीय यजत द्वाह्यणाद्यं नय करम् २९ यद्वेददा
ति विप्रस्या द्वाह्यणाः प्रतिगृह्येव उभयोः स्यात्तदक्षय्यदातुरादातुरेव च ३० याददाति स्थितः स्थित्या तादृशा यमप्रियदम् उभयोरस्य
यं धर्मं तसन्तुः प्राह धर्मवित् ३१ वाससासं प्रदानेन स्यदारनिरतानरः सवर्णस्य सुवेषश्च भवतीत्यनुसुयुम् ३२ गावुः सवर्णं च तथा ति
ल्यश्चैवानुयाणिताः बहुशः पुरुषस्या भवेद्प्रामाण्यदर्शनात् ३३ विवाहाश्चैव कुर्वीत पुत्रानुत्पादयेत् च पुत्रलाभादिकारव्यसर्वन्ना
भाद्भिः शिष्यते ३४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मो अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ६८ युधिष्ठिर उवाच भूय एव
कुरु श्रेष्ठ दाज्ञाना विधिमुत्तमम् कुर्यात्स महाभोजं भूमिदानं विशेषतः १ पृथिवीं क्षत्रियादद्याद्वाह्यणायेऽपि कर्मिणा विधिवद्यनिगृण्णी
श्रान्त्वनित्यं दातुमर्हति २ सर्वेषां स्तुत्यच्छस्यप्रदातुं फलकाक्षिभिः वेदेवायन्यमारस्यान्तस्त्वय्याख्यातुमर्हसि ३ भीष्म उवाच तु
ल्यमासानि दिव्यानि त्रीणितुल्यफलानि च सकलामफलानीह गावः प्रश्नी संरम्यती ४ योद्भयाच्चापि शिष्याय धर्म्या द्वाह्याय रस्वतीम् पृथि
वीगोपदानाभ्या तुल्यं सफलमश्नुते ५ तथैव गावशंसति न तु देयततः परम् यत्निकृष्टफलास्ताद्विलब्धायाश्च युधिष्ठिर ६ मातरं सर्व-
भूतानां गावः सर्वकरवप्रदाः वृद्धिमाकाङ्क्षतानित्यगावः कायाः प्रदक्षिणाः ७

दोषं २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ इति आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मो अष्टषष्ठितमोऽध्यायः

क्वयातुत्तरितोस्यद्यकिमन्यत्रतयोबलात् अनुजानीहिमां कृष्णागच्छेयं दिवमद्य वै २८ अनुजातः सकृद्योननमस्कृत्य जनादनं दिव्यमास्था
 यपथानययौ दिवमरिदमः २९ ततस्तस्मिन् दिवयातेनृगे भरतसत्तम वास्तदेव इमं लोकं जगाद कुरुनंदन ३० ब्राह्मणस्येन हर्तव्यं पुरुषेण-
 विज्ञानता ब्राह्मणस्वदत्तहतिनृगब्राह्मणगौरिय ३१ सतां समागमस्य हिर्नाफलः पार्थविद्यते विमुक्तनरकात्पथ्यनृगसाधुसमागमात् ३२
 प्रसादफलवत्तत्रदोहस्तत्रतथाफलः अपचारगवात्स्माद्वर्जयेत् युधिष्ठिर ३३ इति श्रीम० आनुशासनिके प० दानधर्मे नृगोपाख्याने
 सप्ततितमोऽध्यायः ७० युधिष्ठिर उवाच दत्तानां फलसंप्राप्तिगवांप्रब्रूहि मे नथ विस्तरेण सदावाहीनहितव्यामिकथ्यताम् १ श्री
 षुडवाच अत्राप्युदाहरंतीमभितिहासंपुरातनम् ऋषेरुहालके वाक्येनाचिकेतस्य चोभयोः २ ऋषिरुहालकिर्धीमानुपगम्यततः कृतम्
 त्वैमासुपचरस्वेतिनाचिकेतमभाषत ३ समामे नियमेतस्मिन्महाविः पुत्रमब्रवीत् उपस्यर्शनसक्तस्य स्वाध्यायाभिरतस्य च ४ इत्थमादर्भासु
 मनसः कलशश्चातिभोजनम् विस्मृतमेतदादाय नदीतीरादिहायज ५ गन्धानवाप्यतस्वर्षेन दीचेगसमाप्लुतम् नपश्यामि तदित्येव पितरसो
 ब्रवीत्सुनिः ६ क्षुत्पिपासाथ्रमाविशे सुनिरुहालकिस्तदा यमपश्यन्ति तं पुत्रमशपत्समहातपाः ७ तथासपित्राभिदूतो वान्वज्रं णकृतां जलिः
 प्रसीदेति युवन्नेवगतसत्वोपतद्भुवि ८ नाचिकेतं पिता दृष्ट्वापतित दुःस्वमूर्च्छितः किमया कृतमित्युक्त्वा निपपातमहीतले ९ तस्य दुःस्वपरीत
 स्यस्य पुत्रमनुशोचतः व्यतीततदहः शेषं सत्वोयातत्र शर्वरी १० पित्र्येणाशुप्रपानेन नाचिकेतः कुरुदह प्रास्यदच्छयने कोशे वृथ्यासस्य
 मिचाप्लुतम् ११ सपर्यपृच्छत्तपुत्रक्षीणपर्यागतपुनः दिव्यैर्गर्भैः समादिग्धक्षीणस्य भ्रमिवोस्थितम् १२ अपिपुत्रजितालोकाः शतभास्तेन
 कर्मणा दिव्यायासिपुनः प्राप्तेन हिते मानुषेषु पुः १३ प्रत्यक्षदशी सर्वस्यापित्रा प्रशोमहात्मना सतावातां पितुर्मध्ये महर्षीणां न्यवेदयत्
 १४ कुर्वन्भवच्छासनमास्तुयातो ह्यहं विशालारुचिरपभायां तत्रस्थितं धर्मराजपपथ्य सहस्रशो योजनहमभास १५ इत्थेव मामभिसुरवमा
 पतत देहीति सत्यासनमादिदेश वैषस्वतोऽध्यादिभिरहं णैश्व भवत्कृते पूजयामासमासः १६ ततस्त्वहन शतकेरवोचरतः सदस्यैरभिपूज्य
 मानः प्राप्तेस्मिते विषयधर्मराजलोकानहं यानहं तान्विधत्स्य १७ यमाब्रवीन्मानमृतोसिसौम्ययमपथ्येत्याहसन्वातपस्थी पिताप्रदीप्ता-
 धिसमानते जानतच्छक्यमनृतविप्रकत्तुम् १८

१९ २० २१ २२ अनेकशतानि भौमानि उपर्युपरि भूमिसमुदायेषु तानि प्रासादमंडलानि २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ गच्छं अंतरं अन्योन्यता
 रतस्य ३० कृच्छ्रोत्सृष्टा संकटात् निरोधात् मृत्ताः पोषणार्थं दरिद्रा गारादागताः तादृशीनां पालनां प्रशस्तं नृमित्यर्थः ३१ तिस्र इति च्यहं अन्नाहारो मृ-
 मिशा यो मृत्वा चतुर्थं दिनमारभ्य अहं एकैः कांगां दत्त्वा गोरसे वृत्ति कर्तव्यं एवैव न पूर्वकृ गोत्रयेददतः उक्तं वदयमाणं च फलं भवतीत्यर्थः ३२ ३३ ३४ वृद्धे गाने-

दृष्टस्ते हं प्रतिगच्छस्व तात् शोचत्यसौ तय देहस्य कर्ता दद्यानि किंचिापि मनः प्रणीतं प्रियाति येस्तव कामान् वृणीष्य १९ तेनेव सुक्तं मंहं प्रत्यवोचं
 प्राप्तोऽस्मिते विषयं दुर्निवर्त्य इच्छास्य हं पुण्यकृतांस्तस्मिन् ह्यन्लोकान् स्ते हं यदिदं देवराहः २० यानं समागच्छतु मां स देवो वा हेर्युक्तं सुप्रभं भानु
 मत्तत् संदर्शयामास तदा त्मलोकान् सर्वान् स्तियापुण्यकृतां द्विजेन्द्र २१ अपर्ययं तत्र वेष्मानि ते जसानि महात्मनाम् नानासंस्थानरूपाणि-
 सर्वरत्नमयानि च २२ चंद्रमंडलं शुभाणिकिकिणी जालवति च अनेकशतं भौमानि सातं जन्मचराणि च २३ वैदूर्यार्कप्रकाशातिरूप्य
 रुक्मप्रयाणि च तरुणादित्यवर्णाणि स्थ्यावराणि चराणि च २४ सद्यः भोज्यमयान् च्छेत्वा त्वासासि गयनानि च सर्वकामफलार्थं वृक्षांस्म
 वनसंस्थितान् २५ नद्यो वीथ्यः समायाथो दीर्घिकाश्चैव सर्वशः धोषयंति च यानानि युक्तान्यथ सहस्वशः २६ क्षीरस्वशं वै सुरितो गिरीश्च
 सर्पिस्तया विमलचापितो यम् वैवस्यतस्यानुमतांश्च देवान् दृष्ट्वा पूर्वांस्तु बहून् पश्यम् २७ स्यान्नुद्वान् दहयं गजमवोचं वै प्रभविष्णुपु
 राणम् क्षीरस्येताः सर्पिषश्चैव नद्यः शश्वत्त्राताः कस्य भोज्याः प्रदिष्टाः २८ यनोत्र वृद्धिद्विभोज्यास्त्वमेता ये दातानः साधवो गोरसानाम्
 अन्ये लोकः शाश्वते वीतशोकैः समाकीर्णा गोप्रदाने रतानाम् २९ न त्वत्प्रासादान्मात्रं प्रशस्तं पात्रकान्द्रा गोविशेषो विधिश्च ज्ञात्वा देयं वि
 प्रगवां च रद्दिदुःखं ज्ञातुं पावकादित्यभूतम् ३० स्वाध्यायवान् चानिमा च तपस्वी ये तान् ग्यात्रा ह्यणः पात्रमासाम् कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणाभ्या
 गताश्च ह्यहोरेते गोविशेषाः प्रशस्ताः ३१ तिस्रो रात्र्यस्तु द्विरुपाथ्य भूमौ तप्रागावस्तपिते न्यः प्रदेयाः युज्येः प्रताः सुप्रजाः सोपचारस्त्वहं द-
 त्वा गोरसे वीतजव्यं ३२ दत्त्वा धेनुं सुव्रतां कास्य दोहा कल्याणवन्साम्पलप्रयत्नी च यावति गेसाणि भवति तस्यास्ताव द्वापाण्यभ्युते स्वर्गलो
 कम् ३३ तथा नडाह ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय दांत धुर्यं बलुयं तं युवानम् कुलां नु जीव्य वीर्यवंतं वृहत् भुक्ते लोकान् समितान् प्रेनुदस्य ३४ गोपुक्षा
 तं गोशस्त्रं कृतं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः वृद्धे गाने स भ्रमेवाम दार्यं कृत्वा यथाहोम्य देतोः प्रसूत्याम् ३५ गुयर्थं वा वा नु पुश्याभिप-
 गांगां वेदातु देशकाले पिशिष्टः अतर्पितः शक्यं जानलव्या प्राणचीतानि निर्जिता येन कश्चि ३६

गैगिणापय्याशनार्यसंभ्रमे दुर्मिंदमहार्ये यज्ञाद्यर्थे च प्रसूत्यापु
 ब्रजन्नि ३५ बालपुश्याभिप्रायेण वा अतः बद्धग्धाः गांतेत्यादिगुणवत्त्वेन ज्ञाताः प्रयंलव्याः प्राणव्यस्ययेन कीताः योतकाः पाणिप्रहणादिकान्ते उवशरादिभ्यः प्राप्ताः ३६ ३७

३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ क्रतुः गोदानस्तुतः ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ प्रापणीयगोः आहारादि ४९ गोप्रयुक्तस्य शकटादि ५०
 ५१ हार्दत्स्थं पक्षपातकं दुःखनादिकं कर्तुं न गतिना नुसरति ५२ ५३ गवांसूर्य रश्मिमास्याद्गोदः सूर्य इत्याह प्राप्स्यति ५४ विधिगुर्वागधनपरं वि

नात्तत्रैकत उवाच श्रुत्वा वैवस्वत वचस्तमहं पुनरब्रुवम् अभावे गोप्रदानं तृणां कथं लोकान् हि गच्छति ३७ ततो ब्रवीद्यमोधीमान् गोप्रदान-
 पत्रांगतिम् गोप्रदानानु कल्पं तु गाभृते संति गोप्रदाः ३८ अत्याभये गवां दद्यात् घृतधेनुं यतव्रतः तस्यैता घृतवाहिन्यः क्षरते यत्सला इव ३९
 घृतात्लाभेतुयो दद्यात्तिलधेनुं यतव्रताः सदुर्गात्तारितो धेन्या क्षीरनद्यां प्रमोदते ४० तिलात्लाभेतुयो दद्यात्जलधेनुं यतव्रतः सकामप्रव-
 हाशीतानदीमेतामुपाश्रुते ४१ एवमेतानि मत्तत्र धर्मराजो न्यदर्शयत् हृत्वा च परमं हर्षमवाप महमच्युत ४२ निवेदयेत्चाहमिमं प्रियं ते
 क्रतुमहानल्पधनप्रचारः प्राप्तो मया तात समस्यसूतः प्रपृत्स्यते वेदविधिप्रवृत्तः ४३ शापो त्वय भवती नुग्रहाय प्राप्तो मया यत्र दृष्टो यमो-
 वै दानव्युष्टितत्र दृष्ट्वा महाम्नाः सदिग्धान्दानधर्मो अरिष्ये ४४ इदं च मामब्रवीद्धर्मराजः पुनः पुनः सप्रदृष्टो महर्षे दानेनयः प्रयतो भूत्स
 देवविशेषतो गोप्रदानं च कुर्यात् ४५ शक्यो त्वयैनावमन्यस्व धर्मान्पात्रे देयं देशकालोपपन्ने तस्माद्भावस्तनित्यमेव प्रदेयामाभूच्चतस्र-
 शयः कश्चिदत्र ४६ एताः पुरा तद्यददन्नित्यमेव शातात्मानो दानपथे निविष्टाः त पांसुप्राण्य प्रतिशंकमानास्ते वैदानं प्रददुश्चैव शक्त्या ४७
 कर्षे च शक्त्या मत्सरं वर्जयित्वा शुद्धात्मानः अद्दिनः पुण्यशीलाः दत्ता गावै लोका मसुं प्रपन्ना देदीप्यंते पुण्यशीलास्तुनाके ४८ एतद्दानं
 न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्तं प्रापणीयपरीक्ष्य काम्याष्टम्या वर्तितव्यं दशाहरं सेर्गवा शकृता प्रस्तवेवा ४९ देवव्रती स्याद्दृष्ट्वा प्रदानं
 वेदावाप्तिगोत्रस्य प्रदाने तीर्थावाप्तिगोत्रप्रयुक्तप्रदाने पापोत्सर्गः कपिलायाः प्रदाने ५० गामये कां कपिला संप्रदायन्यापोपेतां कलुषा-
 द्विप्रमुच्येत् गवारसात्परमनास्तिकिचिद्गवांप्रदानं सुमहद्वदति ५१ गावोलोकान् तारयति क्षरत्यो गावश्चान्नं सजनयति लोके यस्तं-
 जानन्नगवांहार्दमेति सर्वे गतानिरयं पापचेताः ५२ ये स्तद्वृत्तगोसूहस्वशांतं वा दशाहं वा दशवासाधुवत्सम् अथेकावैसाधुवै ब्राह्म-
 णाय सास्यामुष्मिन्पुण्यतीर्थानदीवै ५३ प्राप्स्यति पुण्यां लोकं सरक्षणं नगावस्तुल्याः सूर्यपादेः पृथिव्याम् शब्दश्चैकः सन्नतिश्चोपभोगाः
 तस्माद्गोदः सूर्य इवावभाति ५४ गुरुशिष्यो वरयेद्गोप्रदाने सर्वे गतानियतं स्वर्गमेव विधिज्ञानां सुमहान्धर्म एषो विधित्वा द्यां विधयः सं-
 विशति ५५ इदं दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्त्वा प्रापयेथाः परीक्ष्य त्वय्याशंसत्यमरामानवाश्च वयचापि प्रसूते पुण्यशीले ५६

धयो ज्ञानविधयः संविशतीति पुण्यसुक्तं ५५ द्विजेभ्य स्त्रैवर्णिकेभ्यो न्यायलब्धं दत्त्वा समर्थं प्रापयेथाः न तु पोषणमात्रार्थं प्रापयेथा इत्यर्थः ५६ ७ ७

५७ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि णीकायां एकमप्रतिमोऽध्यायः ७१ १ २ ३ ४ ५ पश्य पश्यामि ६ ७ कौगुणः गच्छ किंस्वित्पर
मः कान्तस्यापराकाशे न्यर्थः ८ ९ १० ११ १२ इति अनुशासनिके पर्वणि णीकायां द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ १ २ ३ ४ ५ शर्गरस्य-

इत्युक्तो हं धर्मराजं हि जषे धर्मात्मानं शिरसाभिप्रणम्य . अनुज्ञानस्तेन वैवस्वतेन प्रत्यागमं भगवत्यादमूलम् ५७ इति श्रीमहाभारते-
अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे यमवाक्यं नाम एकमप्रतिमोऽध्यायः ७१ युधिष्ठिर उवाच उक्तं ते गोप्रदानं वैनाचिके तमृषिप्रति मा
हात्म्यमपि चैवोक्तमुद्देशेन गवां प्रभो १ नृगेण च महद्दुःखमनुभूतमहात्मना एकापगृह्यादज्ञानापितामहमहामते २ द्वाग्वत्यायथा
चासौ निर्विशत्या समुद्धृतः मोक्षहेतुरभूत्कृष्णास्तदय्य यधृतं मया ३ कित्वास्ति मम संदेहा गवां लोके प्रतिप्रभो तन्वतः श्रातुमिच्छा-
मिगोदयत्रवसेत्युत ४ श्रीशु उवाच अत्राप्युदाहरतीमिति हासपुरातनम् यथापृच्छन्त्यस्यो निमेतदेव शतक्रतुः ५ शक्र
उवाच स्वलोकवासिनां लक्ष्मीमभिभूयस्वमाचिंषा गोत्रकर्मसिन् पश्येन्नजतः संशयोत्रमे ६ कीदृशा भगवन्लोकगवातद्बहिमेन
घ यानां वसन्ति दातारगतदिच्छामिवेदितुम् ७ कीदृशाः किंफलाः किंस्वित्परमस्तत्र कौगुणः कथंचपुरुषास्तत्र गच्छति विगतज्वराः ८
कियत्कालप्रदानस्य दाता च फलमश्नुते कथं बहुविधदानस्यादल्पमपि वाकथम् ९ बद्धानां कीदृशदानमन्यानां वापि कीदृशम् अद-
स्यागोप्रदाः संतिकेन वा तच्च शंसमे १० कथं वा बहुदाता स्यादल्पदत्तासमः प्रभा अल्पप्रदाता बहुदः कथंस्वित्स्यादिदृश्य ११ कीदृ-
शा दक्षिणा चैव गोप्रदाने विशिष्यते एतन्नय्येन भगवन्मम शंसितुमर्हसि १२ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोप्र-
दानिके द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ पितामह उवाच योयं प्रश्नस्त्वया पृष्टो गोप्रदानादिकाग्निः नान्ति प्रष्टास्ति लोके स्मिन्त्वत्तो न्या
हि श्रुतक्रतो १ सति नानाविधा लोकायास्त्वशक्रन पश्यसि पश्यामियानहं लोकानेकपत्यश्च यथास्त्रियः २ कर्मभिश्चापिसुश्रुभैः सुब्र-
जाः क्रुषयस्तथा सा शरीराहितान्याति ब्राह्मणाः शक्रवुद्धयः ३ शर्गरन्यासमोक्षेण मनसानिर्मलेन च स्वप्रभृतां च तान् लोकां न्यश्रयती
हापिसुब्रताः ४ तैतु लोकाः सहस्राक्षशृणुयाद्गुणान्विताः ननु च क्रमते फलो न जगन् च पावकः ५ तथा तान् स्य शक्रमकिंचिन्त्वयाधि-
स्तत्र न क्रुमः यद्यच्च गायामनसा तस्मिन्वाच्छति वासव ६ तत्सव प्रभुवृत्तिस्तममप्रत्यक्षदशनात् कामगाः कामचागिण्यः कामान्का-
मांश्च भुंजते ७ वाप्यः सरांसि सरितो विविधानिवनानि च गृहाणि पयंताश्चैव याचिद्व्यच कित्यन ८

न्यासः समाधिकाले मोक्षप्रणो निर्मलेन मनसा योगिन्यां न्यासो मोक्षचेतां लोकां न्यश्रयति ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

मनोज्ञं सर्वभूतं भ्यः सवतत्र प्रवृश्यते ईदृशा हि पुलाञ्छोकान्नास्ति लोकस्तथाविधः १ तत्र सर्वसहाः क्षांतावत्सला गुरुवर्तिनः अहंकारे
 विरहितायाति शक्रनरोत्तमाः १० यः सर्वमासानि न भक्षयति पुमान् सदा भावितो धर्मयुक्तः मातापित्रो रर्चिता सत्ययुक्तः शुश्रूषिता ब्राह्म
 णानामनिद्यः ११ अक्रोधनो गोषु तथा द्विजेषु धर्मरता गुरुशुश्रूषकश्च यावज्जीव सत्यवृत्ते रतश्च दाने रतोयः क्षमी चापराधे १२ मृदु
 दातो देवपरायणश्च सर्वातिथिश्चापितथा दयावान् इदं गुणो मानवस्तु प्रयातिलोकगवांशाश्वनंचापिशक्र १३ नपारदारीपश्यतिलो
 कमेतन्न वैसुरुघ्नो न मृषासंप्रलापी सदा प्रवादी ब्राह्मणे वात्तवेगे दोषैरेतैर्यश्च युक्तो दुःखी १४ नमिन् भ्रुङ्गे कृतिकः कृतघ्नः शठो नृजु-
 र्धर्मविद्वेषकश्च न ब्रह्महामनसापि प्रपश्ये इवा लोकपुण्यकृतानि वाम् १५ एतत्ते सर्वमाख्यातनिपुणं न सरेश्वरः गोप्रदानरताना तु
 फलं शृणु शतक्रतो १६ दयाघलध्वैरथैर्योगाः क्रीत्वा संप्रयच्छति धर्मान् जिता धनैः क्रीत्वा सन्लोकानामुतेक्षयान् १७ यो वै द्यूते धन-
 नित्वा गाः क्रीत्वा संप्रयच्छति सदिव्यमयुतं शक्रवर्षाणां फलमश्नुते १८ दयाद्यायस्य वेगा वान्याय पूर्वरुपाजिताः प्रदद्यात्तोः प्रदातु
 णांसंभवत्यपि चक्रवाः १९ प्रतिगृह्यतु यो दद्याद्गाः संशुद्धेन चेतसा तस्यापीहाक्षयान् लोकान् भ्रवान् विद्विंशचीपते २० जन्मप्रभृतिसत्य
 चयो ब्रह्मान्नियतेन्द्रियः गुरुद्विजसहः क्षातस्तस्य गोभिः समागतिः २१ नजातु ब्राह्मणो वाच्यायदा वाच्यं शचीपते मनसा गोषु न दुद्वे
 द्धो वृत्तिगोनुकंपकः २२ सत्यधर्मे च निरतस्तस्य शक्रफलशृणु गोसहस्रेण समिता तस्य धेनुर्भवत्युत २३ क्षत्रियस्य गोरेतैरपितुल्य
 फलं शृणु तस्यापि द्विजतुल्या गोर्भवतीति विनिश्चयः २४ वैश्यस्यैते यद्गुणास्तस्य पचाशतं भवन्तु शूद्रस्यापि विंशतस्य चतुर्भागि-
 फलं स्मृतम् २५ एतच्चैनयो नुतिष्ठेत्तयुक्तः सत्ये रतो गुरुशुश्रूषया च दक्षः क्षातो देवनाथी प्रशांतः शचिर्बुद्धो धर्मशीलो न हवाक् २६
 महत्फलं प्राप्यते स द्विजाय दत्त्वा दोष्प्रो विधिनानेन धेनुम् नित्यं दद्यादेकभक्तः सदा च सत्ये स्थितो गुरुशुश्रूषिता च २७ वेदाध्यायी गोषु
 गोभक्तिमाश्वनित्यं दत्त्वा यो भिनदेत गाश्च आज्ञातितायश्च गवानमेतद्ददत्त फलशक्रनिवाधतश्च २८ यत्स्यादिक्ष्वाराजसूयं फलं तु य-
 त्स्यादिक्ष्वा बहुनाकाचनेन एतत्तुल्यं फलमप्याहुरग्न्यं सर्वं संतस्तुषयो यच्च सिद्धाः २९ यो यं भक्त किंचिदप्राश्य दद्याद्गोभ्यां नित्यं गोप्र-
 तीसत्यवादी शांतो लुब्धो गोसहस्रस्य पुण्यं सवत्सरेणामुयात्सत्यशालः ३० यदेकभक्तमश्रीयाद्दद्यादेकगवाचयत् दशवर्षाण्यनता
 निगोव्रती गोनुकंपकः ३१

एकेनैवच भक्तेनयः क्रीलागांप्रयच्छति यावन्तितस्यारोमाणि संप्रवन्तिशतक्रतो ३२ तावत्प्रदानात्सगवाफलमाभोतिशाश्वतम् वा
 क्षणस्यफलहीदक्षत्रियस्यतुवैशृणु ३३ पंचवर्षिकमेवतुक्षत्रियस्यफलस्मृतम् ततोर्धेनतुवैश्यस्यश्रुदेवैश्याधृतःस्मृतम् ३४
 यश्चात्मविक्रयकृत्यागाः क्रीत्यासंप्रयच्छति यावन्संदर्शयेद्वावेसतावत्फलमश्नुते ३५ रोमिरोमिामहाभागलोकाश्चास्याक्षयाः
 स्मृताः संग्रामेष्वर्जयित्वातुयोवैगाः संप्रयच्छति आत्मविक्रयतुल्यास्ताःशाश्वताविद्विकौशिक ३६ अभावेयोगवादद्यात्तिलधेनुयत
 वतः दुर्गात्सतारितोधेन्वाक्षीरनद्यांप्रमोदते ३७ नखेवासादानमात्रप्रशस्तपात्रकाल्येगोविशेषोविधिय कालजीनविप्रगयांतर
 हिदुःखेज्ञातुपावकादित्यभूतम् ३८ स्वाध्यायाद्यशुद्धयोनिप्रशातवैतानस्थपापभीरुबहुजम् गोषुक्षांतनातितीक्ष्णशरण्यवृत्ति
 ग्लानतादृशपात्रमाहुः ३९ वृत्तिग्लानेमीदृतिचातिमात्रकृष्यर्थेवाहोम्यहेतोःप्रसूतेः गुर्वेयवाबालसंयुक्तयेवाधेनुं दद्याद्देशकालवि
 शिष्टं ४० अंतर्जाताः शक्रयाज्ञानलब्धाः प्राणैः क्रीतास्तेजसायौतकाश्च कृच्छ्रोत्सृष्टाः पाषणाभ्यागताश्च द्वारेरेतेगोविशेषाः प्रशस्ताः
 ४१ बलान्विताः शीलव्योपपन्नाः सर्वाः प्रशंसतिसुगधवत्यः यथाहिगगासरितावग्निघातथानुनीनाकपिलावरिष्ठा ४२ तिस्रोराजा
 रम्भीस्त्वद्विरुपोष्यभूमौत्सागाव स्तर्पितेभ्यःप्रदेयाः वत्सैःपुष्टैक्षीरपैः सुप्रचाराख्यदन्वागौरसैर्वर्तितव्यम् ४३ दन्वाधेनुंस्वतांसा
 धुदोहाकल्याणावत्सामपलायिनीच यावतिरोमाणि संप्रवन्ति तस्यास्तावतिवर्षाणिभवत्यमुत्र ४४ तयानज्जाह्वाक्षणायप्रदायधुर्य
 युवानकलिनिविनीतम् हलस्यवोदारमनंतवीर्यशामोतिलोकान्दशधेनुदस्य ४५ कानारेवाक्षणाचगाश्वयःपरित्रातिकौशिक स्
 णेनविप्रमुच्येततस्यपुण्यफलशृणु ४६ अश्वमेधक्रतोस्तःफलभवतिशाश्वतम् मृत्कालेसहस्राक्षयावृत्तिमनुकांक्षते ४७ लो
 कान्बहुविधांद्दिव्यान्यश्वास्यद्दिवर्तते तत्सर्वसम्वामोतिकर्मणेतैर्नमानवः ४८ गोभिश्चसमनुजातः सर्वत्रचमहीयते यस्त्वेते
 नैवकल्पेनगावनेधनुगच्छति ४९ तृणगोमयपणाशीनिस्पृहोनिघतःशुचिः अकामतेनवस्तव्यमुदितेनशतक्रतो ५० ममलो
 केशरैःसाहंलोकेयवापिचैच्छति ५१ इतिश्रीमहाभारते आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेत्रिसप्ततितमोःध्यायः ७३

इन्द्र उवाच जानन्योगामपूहरेद्विक्रियाचार्यकारणात् एतद्विज्ञातुमिच्छामि कुतस्य गतिर्भवेत् १ पितामह उवाच भ्रष्टा
 र्थं विक्रियार्थं चाप्येपहारं हि कुर्वते दानार्थं ब्राह्मणार्थाय तत्रेदं भूयतां फलम् २ विक्रियार्थं हि यो हि स्वाद्भक्षयेद्दामिरेकुशः घातयानं हि पुरु
 षं ये तु मन्ये सुरार्थिनः ३ घातकः स्यादको वापितथायश्चानुमन्यते यद्यन्तितस्यारोमाणि तावद्दुर्षाणि मज्जति ४ ये दोषायादृशाश्चैव द्विजय
 ज्ञोपघातके विक्रये चापहारे च ते दोषा वै स्मृताः प्रभो ५ अपहृत्य तु योगां वै ब्राह्मणाय प्रयच्छति चावदानं फलं तस्यास्तावन्निरस्य मृच्छति
 ६ सुवर्णं दक्षिणामाहुर्गोप्रदाने महाद्युते सुवर्णं परमित्कत्तं दक्षिणार्थमसंशयम् ७ गोप्रदानोत्तारयते सप्तपूर्वस्तथा परान् सुवर्णं द
 क्षिणां कृत्वा तावद्द्विगुणमुच्यते ८ सुवर्णं परमदानं सुवर्णं दक्षिणापरा सुवर्णं पावनं शक्रपावनानां परस्मृतम् ९ कुलानां पावनं प्राहु-
 र्जातरूपशतक्रतो एषामेदक्षिणाप्रोक्ता समासेन महाद्युते १० भीष्म उवाच एतस्मिन्तामहेनोक्तमिद्राय भरतर्षभ इन्द्रोदृश
 रथायाहरामायाह पितायथा ११ राघवोपि प्रियन्नात्रे लक्ष्मणाय यशस्विने ऋषिभ्यो लक्ष्मणेनोक्तं मरण्ये वसता प्रभो १२ पारंपर्यागतं
 चेदं षष्ठयः संशितव्रताः दुर्धरंधारयामासूराजानश्चैव धार्मिकाः १३ उपाध्यायेन गदितं मम चेदं युधिष्ठिर यद्दं ब्राह्मणो नित्यं वदेद्ब्रा-
 ह्मणसंसदि १४ यज्ञेषु गोप्रदानेषु ह्योरपि समागमे तस्य लोकाः किलाक्ष्म्यादेवतैः सह नित्यदा १५ इति ब्रह्मासभगवान्नुवाच पर
 मेश्वरः १६ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोलोकप्रश्नचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ युधिष्ठिर उवाच वि
 श्रुतं त्वं भवता धर्मान्प्रवदता विभो प्रवक्ष्यामि तु संदेहं तच्च ब्रूहि पितामह १ व्रतानां किं फलं शोक्तं कीदृशं वामहाद्युते नियमानां फ
 लं किंच स्वधीतं स्य च किं फलम् २ दत्तस्येह फलं किंच वेदानां धारणे च किम् अध्यापने फलं किंच सर्वमिच्छामि वेदितुम् ३ अप्रतिग्राहके किं
 च फलं लोके पितामह तस्य किंच फलं दृष्टं श्रुतं यस्तु प्रयच्छति ४ स्वकर्मनिरतानां च शूराणां चापि किं फलम् शौचे च किं फलं शोक्तं ब्रह्म
 चर्ये च किं फलम् ५ पितृशुश्रूषणे किंच भ्रातृशुश्रूषणे तथा आचार्यगुरुशुश्रूषासु क्रोशासु कपने ६ एतत्सर्वमशेषेण पितामह यथा
 तथम् वेत्तुमिच्छामि धर्मज्ञपरकौत्स हलहि मे ७ भीष्म उवाच यो व्रतवैयथ्यो द्विष्टतथा संप्रतिपद्यते अखंडं सम्यगारभ्यतस्य
 लोकाः सनातनाः ८

नियमानां फलं राजन्यत्यक्षमिह दृश्यते नियमानां कर्तृनां च त्वषावाप्तमिदं फलम् ९ स्वधीतस्यापि च फलं दृश्यते सुत्रं च ह च इह लोके यवानित्यं ब्रह्मलोके च मोदते १० दमस्य तु फलं राजन् छृणुत्यं विस्तरणाम् दाताः सर्वत्र सखिनो दाताः सर्वत्र निर्वृताः ११ स्वर्गे यथा प्रसोदते तपसा विक्रमेण च यत्रेच्छा गायिनो दाताः सर्वशत्रुनिषूदनाः १२ प्रार्थयति च यद्दाता लभते तन्न सशयः युज्यते सर्वकामैर्हि दाताः सर्वत्र पांडव १३ दानैर्यज्ञैश्च विविधैस्तथा दाताः क्षमान्विताः दानाद्दमो विशिष्टो हि ददन्किंचिद्द्विजातये १४ दाता कुप्यति नो दातस्तस्माद्दानात्परं दमः यस्तदद्यादकुप्यन्ति तस्य लोकाः सनातनाः १५ कौधो हतिहियद्दानं तस्माद्दानात्परं दमः अदृश्यानि मद्दाराजस्थानान्यसुतं शोदिवि १६ ऋषीणां सर्वलोकेषु यानिते याति देवताः दमेन यानि नृषते गच्छति परमर्षयः १७ कामयानामहलस्थानं तस्माद्दानात्परं दमः अध्यापकः परिकृशां दक्षयं फलमश्नुते १८ विधिवत्यावकं हुत्वा ब्रह्मलोके नराधिप अधीत्यापि हियो वेदानुन्यायविद्वेष्यच्छति १९ गुरुकर्मप्रशंसीतु सोपि स्वर्गमहीयते द्वात्रिंशोध्ययने युक्ताय जने दानकर्मणि युद्धे यश्च परित्राता सोपि स्वर्गमहीयते २० वैश्यः स्वकर्मनिरतः प्रदानाच्छ्रुते महत् शूद्रः स्वकर्मनिरतः स्वर्गं शुश्रूषया च्छति २१ शूरा बहुविधाः प्राक्तास्तेषामर्थस्तु मे शृणु शूरान्वयानां निर्दिष्टं फलं शूरस्य च वैहि २२ यज्ञशूरादमे शूराः सत्यं शूरास्तथापरे युद्धशूरास्तथैवोक्ता दानशूरान्वयमानवाः २३ सारव्यशूराश्च ब्रह्मवो योगशूरास्तथापरे अरण्ये गृहवासे च त्यागे शूरास्तथापरे २४ आजये च तथा शूराः शमेवर्तन्ति मानवाः २५ तैस्तैश्च निपमैः शूराश्च हयः सति चापरे वेदाध्ययनशूराश्च शूराश्चाध्यापने रताः २६ गुरुसुश्रूषया शूराः पितृसुश्रूषयापरे मातृशुश्रूषया शूरैः भैक्ष्यशूरास्तथापरे २७ अरण्ये गृहवासे च शूराश्चातिथिपूजने सर्वयातिपरां लोकान् स्वकर्मफलनिर्जितान् २८ धारणासर्वेदानां सर्वतीर्थावगाहनम् सत्यं च कुर्वतो नित्यं सत्त्वास्थान् नवासमम् २९ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलयाद्यतम् अश्वमेधसहस्राद्धिसुत्यमेव विशिष्यते ३० सत्येन सूर्यस्तपति सत्येनाग्निः प्रदीप्यते सत्येन मरुतो वाति सत्येन सत्ये प्रतिष्ठितम् ३१ सत्येन देवाः प्रीयन्ते पितरो ब्राह्मणास्तथा सत्यमाहुः परो धर्मस्तस्मान् सत्येन लघयन् ३२ मुनयः सत्येनिरता मुनयः सत्ये विक्रमाः मुनयः सत्ये शपथास्तस्मात्सत्ये विशिष्यते ३३

३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ इतिपंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ १ २ विधिंउत्पन्त्यादिकं ३ ४ स्वकालमितिपाठेस्वकालंस्वस्यमृतं
 आकस्मिकंजात्वारीहिणींलोहितवर्णाम् ५ बहुलेइतिछेदः ६ दिवंस्वर्गंशर्मणैहिकंस्वंप्रयच्छत्वितिशेषः जगतीगोः पशवोजगतीतिश्रुतेः एवमनेनमंत्रेणागोष्टं
 प्रपद्यगत्वामौनेनतत्रवासंस्कृत्वा द्वितीयेन्द्रिगोप्रदानकालएववाचविसृजेत् इदंगोप्रदानस्यपूर्वांगव्रतं ७ समसरत्यः समानस्वभावः समव्रतः भूतलशायित्वात्दंशा

सत्यवतः स्वर्गलौके मोदन्ते भरतर्षभ दमः सत्यफलादातिरुक्तास्रवात्मनामया ३४ असंशयं विनीतात्मासर्वैस्वर्गे महीयते ब्रह्मच
 र्यस्य च गुणं शृणु त्वं वसुधाधिप ३५ आजन्ममरणाद्यस्तु ब्रह्मचारी भवेदिह न तस्य किंचिदप्राप्यमिति विद्विनराधिप ३६ बह्व्यः को-
 त्यस्त्वृषीणां तु ब्रह्मलोके वसंत्युत सत्यैरतानां सततं दातानां भूर्ध्वरितसाम् ३७ ब्रह्मचर्यं देहे द्राजन् सर्वपापान्युपासितम् ब्राह्मणेन
 विशेषेण ब्राह्मणो ह्यग्निरुच्यते ३८ प्रत्यक्षं हितथाद्यैर्तद्ब्राह्मणेषु तपस्विषुः विभेति हि यथा शक्तो ब्रह्मचारी प्रधर्षितः ३९ तद्ब्रह्मच
 र्यस्य फलमृषीणामिह दृश्यते मातापित्रोः पूजनयो धर्मस्त्वमपि मेशृणु ४० सुश्रूषते यः पितरं नावसूयेत्कदाचन मातरं भ्रातरं वापि गुरु
 माचार्यमेव च ४१ तस्य राजन्फलं विद्विस्वर्गलौके स्थानमर्चितम् न च पश्येत्तनरकं गुरु सुश्रूषया त्मवान् ४२ इति श्रीमहाभारते आनु
 शासनिके पर्वणि दानधर्मगोलोकप्रश्नो नाम पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ युधिष्ठिर उवाच विधिगवांपरं श्रौतुमिच्छामि नृपतत्वतः
 येन तान् दद्यात्स तान् लोकानर्थिनां प्राप्नुयादिह १ श्रीशुभ उवाच न गोदानात्परं किंचिद्विद्यते वसुधाधिप गौर्हिन्त्यायागनादत्तासद्यस्ता
 रयते कुलम् २ सतामर्थो सम्यगुत्सादितो यः सर्वैकृतः सम्यगाभ्यः प्रजाभ्यः तस्मात्पूर्वत्यादिकालप्रवृत्तगोदानार्थं शृणुराजन्विधिमे ३
 पुरा गोषूपनीतास्रगोषुसादेधदशिना माधात्रा प्रकृतं प्रश्नं ह स्पतिरभाषत ४ द्विजातिमति सत्कृत्य श्वः कालमभिवृद्ध्युच गोदाना
 र्थं प्रयुज्जीत रोहिणीं नियतव्रतः ५ आह्वानं च प्रयुज्जीत समंगे बहुलेति च प्राविश्य च गवामध्यमिमांश्चुतिसुदाहरेत् ६ गौर्मेमाता वृषभः
 पिता मे दिवशर्मजगती मे प्रतिष्ठा प्रपद्यैव शर्वरी सुष्यगोषु पुनर्वाणी सुसृजेद्गोप्रदाने ७ सतामेकानिशागोभिः समसरत्यः समव्रतः
 एकात्म्यगमनात्सद्यः कलुषादिप्रमुच्यते ८ उत्सृष्टवृषवयो हि प्रदेयास्य दर्शने त्रिदिवं प्रतिपत्तव्यमर्थवादाशिषस्तव ९

घनिवारकत्वादिगुणयुक्तत्वाच्च ८ उत्सृष्टवृषवयो वृषवत्सोमयासाहर्द्दसात्थावृषवत्सेतिगोडाः तयादात्राप्रदेयात्रिदिवंच प्रतिपत्तव्यंगंतव्यं अर्थावादमंत्रोक्ता आ
 शिषश्चनच भविष्यंतीति योज्यम् ९

आशिषमेवाह ऊर्जस्विन्यइति ऊर्जस्तु कर्तिकोत्साहबलेषु प्राणनेषपीतिमेदिनीं उत्साहवत्योवाऊर्जस्विन्यः ऊर्जमेधाः उपगतप्रजाः यजेअमृतस्यतन्नाधनस्यद्ववि-
 षागर्भदवगर्भः क्षेत्रभृता क्षितेः शेष्वयस्यरोहः शाश्वतः क्षितेः प्रवहः प्रवाहरूपश्च १० ११ अनुक्ताः संत्रद्वयेनोक्ता अनुक्ताश्च आशिषः संतुमेगोपोत्सर्गेरोगोप-
 तापापनये शोषोयक्ष्मणिशोषणेइतिमेदिनीक्षयरोगादिनिवृत्तौ देहसोक्षेच कर्मभिः पंचगव्यादिभिः सेविताः सत्यः सरस्वत्यो नद्यइवश्रेयसेसंप्रवृत्ताः १२ येतिग-
 वांस्वस्यचाभेदेनगोदानात् आत्मदानफलं लभ्यमित्यर्थः मनश्च्युताः दातुर्ममत्याग्निमानात् च्युता मनएवउपपन्नाः मदीयममतास्यदीभृताः संधुक्षध्वंदातारंसा-
 चइष्टेभोगैः प्रकाशयध्वं १३ एवमितिअयंश्लोकः दातृप्रतिगृहीतृभ्यांक्रमेणाहुंशः पठनीयइत्यर्थः १४ गोप्रदानीतिअर्घ्यं यस्त्रवसुप्रदोपिगोप्रदानीतिवक्त-
 व्यमितियोनना योगोः प्रतिनिधि त्वेनअर्घ्यंयस्त्रसुवर्णंवाप्रयच्छति सोपिगोप्रदानंभवतीति अर्घ्यंअर्घ्यव्यवहारिकगोमूल्यंयस्त्रमपि आधानप्रकरणेचो धायने-

ऊर्जस्विन्योऊर्जमेधाश्चयज्ञेगुभौमृतस्यजगतोस्यप्रतिष्ठा क्षितेर्गोहः प्रवहः शाश्वदेवप्राजापत्याः सर्वमित्यर्थवादाः १० गावोसुमैः प्र-
 णुदतुसौर्यास्तथासोम्याः स्वर्गयानायसतु आत्मानमेमात्त्वच्चाश्रयतु तथातुक्ताः सतुसर्वाशिषोमे ११ गोपोत्सर्गेकर्मभिदेहमाक्षसर-
 स्वत्यःश्रेयसेसंप्रवृत्ताः यूयमित्यंसर्वपुण्योपवात्यादिशध्वमेगतिमिष्टा प्रसन्नाम् १२ यावैयूयसोहमद्यैवभायोयुष्मा न्दत्वाचाहमा-
 त्मप्रदाता मनश्च्युतामनएवोपपन्नाः संधुक्षध्वंसौम्यरूपोद्यरूपाः १३ एवमस्याप्ये पूर्वमर्थवदेतगवादानाविधिवत्पूर्वदृष्टः प्रतिभ्रूया-
 च्छेषमर्धद्विजातिः प्रतिगृणहन्वैगोप्रदानेविधिज्ञः १४ गोप्रदानेतिवक्तव्यमर्घ्यंयस्त्रवसुप्रदः ऊर्ध्वाम्याभिविनव्याचवेष्णादीतिचचो-
 दयेत् १५ नामसंकीर्तयेत्तस्यायथासरव्योत्तरसवै फलषट्त्रिंशदशैचसहस्राणिचविंशतिः १६ एवमेतान्गुणान्विद्याद्गवादीनाय-
 थाक्रमम् गोप्रदातासमाप्नोतिसमस्तानष्टमेक्रमे १७ गोदःशीलीनिर्भयश्चायदातानस्याहुः सर्वावमुदाताचकामम् उषस्योदाभारते
 बश्चविद्वान्विरव्यातास्तेवैष्णावाश्चद्रुद्रोकाः १८

नगोप्रतिनिधित्वेनउक्तंयार्वतीर्गाश्चत्तायतिवामानिनायतुधनंवादेद्यात्इति सुवर्णंनुगोरुमाचानविद्यत
 इतिश्रुतेरपश्चितं अर्घादिकंयावच्छक्तिदेयंतत्र अर्घ्यगोप्रदानेइमांऊर्ध्वस्यानुष्ठयमहमप्रददे त्वगृहाणइतिचोदयेत् वस्त्रधेनुभिविनव्याडतिपादे भवितव्यावमुधा-
 धेनुवैष्णावीतिकीर्तयेदित्यर्थः १५ १६ गवादीनांगोप्रतिनिधिनान्गतस्कन्दं प्रत्यक्षगोदानेनोप्रतिगृहीतुः गृहगच्छन्त्याअष्टमेपदेभवंतिकिमुतद्गृहगमनेनदीयचात्य-
 कातिथ्याग्निहोत्रादीनांचिरकारुनिवाहइतिभावः १७ गोदइतिशीलवान्अर्घदातानिर्भयइतिसंबन्धः निहृष्टत्वाद्दत्तदातुः फलंनोक्तं एवंचयाणामेदिकफलमुत्क्राआ-
 मुष्धिकंफलमाह उषस्योदेतिउषस्यंप्रातःस्नानादिकर्मउदंप्राप्तयेः उपस्योदासब्रिजेयोब्रह्मदेयायुतस्तुयः भारतेविद्वान्भारतवेत्ता वैष्णावाविष्णुभक्ताः चं

द्रवत्तलोकआत्रोकोयेपाएवविरव्याताः कथितानडतिविद्यता त्रयोपिवेष्णवाःविष्णुदत्ताश्चद्रवत्त अमृतस्त्रवाःलोकःविदायिद्यतेऽस्मिन्सविद्वान् १८ १९
 देवव्रताब्रह्मचारीसूर्यमंडलभोक्ता २० एकसंस्थानगकाकृतानगजयाभादिमर्वदानतुल्य एकधेनुदानंकिमुतबद्धोद्भव्यादिमत्योदेयाः तामांताभ्योधिकमितिशे

गावेदत्वागोव्रतीस्यात्रिरात्रंनिशांचैकां संवसेनेदनाभिः कामाभूम्यां वसित्तव्यं त्रिरात्रं संवांगोशकृताप्रस्तवैर्वा १० देवव्रतास्यादृषभ
 प्रदानवेदावाग्निगोयुगम्यप्रदाने तथागवाविधिमासाद्यज्वालोकानग्यान्विदते नाविधिज्ञः २० कामान्सर्वान्यार्थिवानेकसंस्थान्यो
 वैदद्यात्कामदुधांचधेनुम् सम्यक्त्वात्सुहृद्यकृज्योद्यवत्यस्तासामुक्ष्णज्यायमांसप्रदानम् २१ नचाशिष्यायाव्रतायोपकुर्यान्नाश्रद्धाना-
 यन्वक्रबुद्धये गुह्योत्थयसर्वलोकस्यधर्मानेमधर्मयत्रतत्रप्रजल्पेत् २२ सतिलोकेश्रद्धानामनुप्याः सतिक्षुद्राराक्षसामानुषेषु
 एषामेवदीयमानंत्थानिष्टयेनास्तिकथंचाश्रयते ल्यपुण्याः २३ बार्हस्पत्येवाक्यमेतन्निशम्ययेराजानोगोप्रदानानिदत्वा लोकान्प्राप्ताः
 पुण्यशीलोः प्रवृत्तास्तान्मेराजन्कीर्त्यमानान्निबोध २४ उशीनरोविश्वगव्योन्गश्चभगीरुथोविश्रुतोयोवनाश्रुः माधातावैसुचुकुदश्च
 संजाभूरिद्यन्मोनेषधःसोमकश्च २५ पुरुरवाभरतश्चक्रवर्तीयस्यान्ववायेभारताःसर्वेएव तथावीरोदाशरथिश्चरामोयचाप्यन्ये
 विश्रुताःकीर्त्तिमतः २६ तथाराजापृथुकर्मादिलीपोदिवंप्राप्तोगोप्रदानेविधिज्ञः यज्ञेदानेस्तपसाराजधर्मेमाधाताभूद्गोप्रदानेश्चयु-
 क्तः २७ तस्मात्पार्थिवमपीमामयोक्तोबार्हस्पतीभारतीधारयस्व द्विजाभ्येभ्यःसंप्रयच्छस्वप्रतिगाःपुण्यावैप्राप्यराज्यकुरूणाम् २८
 वेशपायनउवाच तथासर्वकृतवान्धर्मराजोभीष्मोक्तोविधिवद्गोप्रदाने समाधातुवेददेवोपदिष्टसम्यग्धर्मधारयामासराजा
 २९ इतिनृपसततंगवाप्रदानेयवशकलान्प्रहगोमयेःपिबानः क्षितितलशयनःशिरवीयतात्मा वृषइवराज वृषस्तदाब्रभूव ३०
 नरपतिरभवत्सदेवताभ्यःप्रयतमनास्त्वभिसंस्तुवंश्रुताःस्म नृपतिधुरिचगामयुक्तभूपस्तरगवैरैरगमच्चयत्रतत्र ३१ इतिश्रीम-
 हाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मषट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ वेशपायनउवाच ततोयुधिष्ठिरोराजाभूयःशांतनव
 नृपम् गोदानविस्तरधीमान्प्रच्छविनयान्वितः १ युधिष्ठिरउवाच गोप्रदानगुणान्सम्यक्पुनर्मेब्रूहिभारत नहित्-
 प्याम्यहवीरशृण्वानोमृतमीदृशाम् २ वेशपायनउवाच इत्युक्तोधर्मराजेनतदाशांतनवो नृपः सम्यग्गृहगुणास्तस्मैगो-
 प्रदानस्यकेवलान् ३ भीष्मउवाच वत्सलागुणसंपन्नातरुणीवस्त्रसयुताम् दत्तेदृशीगांविप्रायसर्वपापिःप्रमुच्यते ४

असूर्यानामतेलोकागांदत्त्वाताप्तयच्छति पातोदकांजग्धत्तृणांनष्टक्षीरांनिर्गिद्वियाम् ५ जरारोगोपसंपन्नांजीर्णावापीमिवाजन्ताम् दत्त्वात
मःप्रविशतिद्विजंक्लेशेनयोजयेत् ६ रुष्टादुष्टव्यधितादुर्बलावानोदातव्यायाश्वमूल्यैरदत्तेः कुशैर्विप्रयोफलेःसंयुनक्तिस्वावीर्याश्राफन्ता
श्वेवलोकाः ७ बलान्विताःशीतवयोपपन्नाःसर्वप्रशंसतिसुगंधवत्यः यथाहिगंगासरितावरिष्ठातथाजुनीनाकपिलावरिष्ठा ८ यु
धिष्ठिरउवाच • कस्मात्समानेबहुलाप्रदानेसद्भिःप्रशस्तकपिलांप्रदानम् विशेषमिच्छामिमहाप्रभावंश्रोतुसमर्थोस्मिभवान्यवक्तुम् ९
श्रीश्रुतवाच • वृद्धानांब्रुवतातातश्रुतमेयत्पुरातनम् वक्ष्यामितदशेषेणरोहिण्यानिर्भितायथा १० प्रजाःसृजेतिचादिष्टःपूर्वदेक्षःस्व
यमुवा • असृजहृत्तिमेवाप्रेप्रजानाहितकाम्यया ११ यथान्यमृतमाश्रित्यवर्त्तयतिटिवोकंसः तथावृत्तिसमाश्रित्यवर्त्तयतिप्रजाविभो
१२ अचरेभ्यश्चमृतेभ्यश्चराःश्रेष्ठाःसदानराः ब्राह्मणाश्चतवःश्रेष्ठास्तेषुयजाःप्रतिष्ठिताः १३ यज्ञैरयाप्यतेसोमःसचगोषुप्रतिष्ठितः त-
तोदेवाः प्रभांदतेपूर्ववृत्तिस्ततःप्रजाः १४ प्रजातान्येवभूतानिप्राक्शिवृत्तिकाक्षया वृत्तिदंचान्वपद्यंततृपिताःपितृमातृवत्इतीदमनसा
गत्वाप्रजासर्गाथमात्मनः प्रजापतिस्तुभगवानमृतंप्रापिबत्तदा १६ सुगतस्तस्यतृप्तितुगंधमुग्धमिमुद्विरन ददशीद्गारसंवृत्तांसुरभि
मुखजांस्रताम् १७ सासृजत्सौरभेयीस्तुस्फुरभिलोकमातृकाः स्रवणवर्णाःकपित्वाःप्रजानांवृत्तिर्धेनवः १८ तामाममृतवर्णानाक्षरती
नांसमततः वभूवामृतजःफेनःस्रवतीनामिवोर्मिजः १९ सवत्समुखविभ्रश्रेभवस्यमुवितिष्ठतः शिरस्यवापतत्क्रुद्धःसतदेक्षतचप्रभुः २०
ललाटप्रभवेणाक्षारोद्विणींप्रदहन्निव तत्तेजस्तुततोरोदकपित्वास्ताविशांपते २१ नानावर्णत्वमनयन्चेधानिवदिवाकरः यास्तुतस्मादप
क्रम्यसोममेवाभिसाश्रिताः २२ यथोत्पन्नास्रवणास्थ्यास्तानीताश्वान्यवर्णतासु अथक्रुद्धमहादेवप्रजापतिरभापत २३ अमृतेनावसिक्त-
स्वनोच्छिष्टविद्यतेगवाम् यथान्यमृतमादायसोमोविस्थदत्तेपुनः २४ तथाक्षीरद्वारत्यतारोहिण्योमृतसंभवम् नदथत्यनिलानामिनेमुव
र्णानचोदधिः २५ नामृतेनामृतंपीतवत्यापीतानवत्सन्ना इमान्त्रोकान्मार्गिष्यतिहविषाप्रस्रवणच २६ आसाभेर्श्वर्यमिच्छति सर्वमृतम-
यंशुभम् वृषभंचददोतस्मैगहगोभिःप्रजापतिः २७ प्रस्रदयामासमनस्तेनरुद्रस्यभारत प्रीतश्चापिमहादेवश्चकारवृषभतदा २८
ध्वजचवाहनचैवतस्मात्सवृषभध्वजः तृणदेवमहादेवस्तदापशुपतिःरुतः ईश्वरःसंगवामध्येवृषभाकःप्रकीर्तितः २९

एवमथ्यप्रवर्णानां कपिलानां महोजसाम् प्रदाने प्रथमः कल्पः सर्वासामेव कीर्तितः ३० लोकन्येष्वात्कोकवृत्तिप्रवृत्तारुद्रोपेताः सोमविष्यं दभूताः
 साम्याङ्गुण्याः कामदाः प्राणदाश्च गवेदत्वा सर्वकामप्रदः स्यात् ३१ इमं गवां प्रभवविधानमुत्तमं पठन्सदा शचिरपिमगच्छप्रियः विमुच्यते क
 लिकलुषेणमानवः श्रियसुतान्धनपशुमाप्नुयात्सदा ३२ हव्यकव्यतर्पणं शंभतिकर्मयानवासो वृद्धबालस्य तुष्टिः गतान्स्वान्नो प्रदाने गुणा
 न्चैदाताराजन्नाप्नुयाद्देसदेव ३३ वैशंपायन उवाच पितामहस्यथ निशम्य काव्यगजासहभ्रातृभिराजमीढः सुवर्णवर्णानडु-
 हस्तथागाः याथोददौ ब्राह्मणसत्तमेभ्यः ३४ तथैव तेभ्योपि ददौ द्विजेभ्यो गवांसहस्राणि शतानि चैव यज्ञान्समुद्दिश्य च दक्षिणार्थे लोका
 न्विजेतुं परभांचकीर्त्तिम् ३५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७ श्रीशुभ उवाच ए
 तस्मिन्नेव काले तु वसिष्ठ मृषिसत्तमम् इक्ष्वाकुवंशजो राजा सौदासो वदतांवरः १ सर्वलोकचरं सिद्धं ब्रह्मकोशं सनातनम् पुरोहितमभि
 प्रष्टुमभिवाद्योपचक्रमे २ सौदास उवाच त्रैलोक्ये भगवन्किस्वित्पवित्रकथ्यते नघ यत्कीर्तयन्सदा मर्त्यैः प्राप्नुयात्सुगुण्यमुत्तमम् ३
 श्रीशुभ उवाच तस्मै प्रोवाच वचनं प्रणताय हितं तदा गवामुपदिषद्ब्रह्मन्मस्कृत्य गवां शचिः ४ गावः स्फुरभिर्गधिन्यस्तथा गुग्गुलुग
 धयः गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्त्ययनमहत् ५ गावो भूतं च भव्यं च गावः पुष्टिः सनातनी गावो लक्ष्यं स्तथा मूलं गोषु दत्तं न पश्य-
 ति ६ अन्नहिपरमं गावो देवानां परमहविः स्वाहाकारवपट्कारो गोषु नित्यं प्रतिष्ठितो ७ गावो यज्ञस्य हि फलं गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः
 गावो भविष्यभूतं च गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ८ सायं प्रातश्च सततं होमकाले महाद्युते गावो ददति वै होम्यमृषिभ्यः पुरुषर्षभ ९ यानि
 कानि च दुर्गाणि दुष्कृतानि कृतानि च तरंति चैव पाप्मानं धेनुं ये ददति प्रभो १० एकां च दशगर्दद्याद्दशदद्याच्च गोशती शतं सहस्रगुर्दद्या
 त्सर्वतुल्यफलाहिते ११ अनाहिताग्निः शतगुरयज्वाच सहस्रगुः समृद्धो यश्च कीनाशो नाधमहेतिते त्रयः १२ कपिलाये प्रयच्छति-
 सवत्साकां स्यदोहकाम् सुव्रतां वस्त्रसवीतामुभौ लोको जयति १३ युवानाभिर्द्रयोपेतं शतेन शतयूथपम् गवेन्द्रं ब्राह्मणो द्रायभूरिभ्यु
 गमलं हतम् १४ वृषभं ये प्रयच्छति श्रोत्रियाश्च परंतप ऐश्वर्यं ते धिगच्छति जायमानाः पुनः पुनः १५ नाकीर्त्तयित्वा गाः सुप्यान्तासांसं
 स्मृत्यचोत्सतेत् सायं प्रातर्नमस्ये च गास्ततः पुष्टिमाप्नुयात् १६ गवामूत्रपुरीषस्य नो द्विजेत कथंचन न चासामांसमश्नीयाद्गवापुष्टितथा
 पुयात् १७

१८ १९ गोसमृद्धिकरं कर्मव्रतपूर्वकमाहसर्द्धिति चर्मणिगोरेवसार्द्धे प्रोक्षणेनार्द्धोत्तेऽपविश्येतिशेषः भूमावितिकाम्यनिवृत्तिः २० जुहुयाद्गोमत्येति अपहृष्यतेगोमा
 नग्निमान् अश्वितिमंत्रो गोमती २१ २२ २३ २४ २५ इति अनुशासनिकेऽर्ध्यायः १८ १ २ ३ ४ ५ ६

गाश्वसंकीर्तयेन्नित्यं नावमन्येत तास्तथा अनिष्टं स्वप्रमालस्यगानरः संप्रकीर्तयेत् १८ गोमयेन सदा स्नायात्कर्षिचपि संप्रविशेत् श्लेषम्
 त्रपूरीषाणि प्रतिघातं च वर्जयेत् १९ सार्द्धे चर्मणिभुंजीषनिरीक्षेद्द्वारुणीदिशम् वाग्यतः सपिषाभूमौ गवापुष्टिसदाश्रुते २० घृतेन जुहु-
 यादीप्तिं घृतेन स्वस्तिवाचयेत् घृतदद्याद्दत्तप्राशेद्गवापुष्टिसदाश्रुते २१ गोमत्याविद्यया धेनुं तिलानामभिमन्त्रयः सर्वस्त्वमयीदद्यान्नस
 शोचैत्कृताकृते २२ गावो मासुपतिष्ठतु हेमशृंग्यः पयोमुचः सुरभ्यः सोरभ्यश्च सगितः सागरयथा २३ गावितः पश्याम्यहानित्यगावः पश्यंतु
 मांसदा गावोऽस्माकवयतासां यतो गावस्ततो वयम् २४ गवरात्रौ दिवा चापि स मे भुवि पमेषु च महाभयेषु च नरः कीर्तयन्मुच्यते भयात् २५
 इति श्रीमहाभारते अनुशासनिकेऽर्ध्यायः १८ वसिष्ठ उवाच शतवर्षसहस्राणां तप-
 स्तापसु दुष्करम् गोभिः पूर्वविसृष्टाभिर्गच्छेत्तत्रैष्टतामिति १ लोकेऽस्मिन् दक्षिणानां च सर्वासां वयमुत्तमाः भवेमनचलिये मद्रोषेणेति
 परतप २ अस्मिन्पुगीषस्तानेन जनः पूयेत सर्वदा शकृता च पवित्रार्थं कुवीरन्देवमानुषाः ३ तया सर्वाणि भूतानि स्यावराणि चराणि च
 यदा तारश्च लोकान्नागच्छेयुरिति मानद ४ तास्योवरददौ ब्रह्मा तपसोते स्वयं प्रभुः गवभुवति प्रभुलोकस्तारयतेति च ५ उत्तस्थुः सि-
 द्धकामास्ताभूतभव्यस्य मातरः प्रातर्नमस्यास्ता गावस्ततः पुष्टिं वाप्नुयात् ६ तपसोते मद्राजगावो लोकपरायणाः तस्माद्गावो मह्य
 प्रागाः पवित्रं पयमुच्यते ७ तथैव सर्वभूतानां समतिष्ठतमृद्दनि समानवत्साकपित्वा धेनुदत्त्वापयस्विनीम् सुव्रता वस्त्रसवीता ब्रह्म
 लोके महीयते ८ लोहितानुल्यवत्सातु धेनुदत्त्वापयस्विनीम् सुव्रता वस्त्रसवीता सूर्यलोकमहीयते ९ समानवत्सागवत्सा धेनुदत्त्वा
 पयस्विनीम् सुव्रता वस्त्रसवीता सोमलोकमहीयते १० समानवत्साशबला धेनुदत्त्वापयस्विनीम् सुव्रता वस्त्रसवीता मिद्रलोकम-
 हीयते ११ समानवत्सा कृष्णातु धेनुदत्त्वापयस्विनीम् सुव्रता वस्त्रसवीता मग्निलोकमहीयते १२ समानवत्सा धुम्नातु धेनुदत्त्वापय
 स्विनीम् सुव्रता वस्त्रसवीता याम्यलोकमहीयते १३ अपाफेनस्रवणातु सवत्साकाम्यदोहनाम् प्रदाय वस्त्रसवीता वायुलोकमा
 भूते १४ वातरेणुसवणातु सवत्साकाम्यदोहनाम् प्रदाय वस्त्रसवीता वायुलोकमहीयते १५ द्विगण्यवणापिगादीं सवत्साकाम्य-
 दोहनाम् प्रदाय वस्त्रसवीता कोबेरलोकमभूते १६

लोकपरायणां वसुधैव कुटुम्बकम् ३ ८ १ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

पलालधूम्रवर्णातुसवत्सांकांस्यदोहनाम् प्रदायवस्त्रसंवीतांपितृलोकेमहीयते १७ सवत्सांपीवरीदत्वा दृतिकंठामलंकृताम् वैश्वदेवमसं
बाधस्थानश्रेष्ठप्रपद्यते १८ समानवत्सागौरीतुधेनुदत्त्वापयस्विनीम् सुप्रतावस्त्रसंवीतावसूनालोकमाप्नुयात् १९ पांडुकबलवर्णाभ्रा
सवत्साकांस्यदोहनाम् प्रदायवस्त्रसंवीतांसध्यानालोकमाप्नुते २० वैराट्टृष्टमुक्षाणसर्वरत्नैरलंकृतम् प्रददन्त्यस्तां लोकान् सराजन्
प्रतिपद्यते २१ वयोपपन्नलीलांगं सर्वरत्नममन्वितम् गंधवाप्सरसालोकान्दत्त्वा प्राप्नोतिमानवः २२ दृतिकंठमनडाहंसर्वरत्नैरलंकृ
तम् दत्त्वा प्रजापते लोकान्विशोकः प्रतिपद्यते २३ गोप्रदानरतोयातिमित्वाजलदसचयान् विमानेनाकवर्णेनदिविराजन्विराजते २४
तंचोरुवेषाः सुश्रीण्यः सहस्रसुरयोषितः रमयन्ति नरश्रेष्ठगोप्रदानरतनरम् २५ शीणानावहृकीनाचनूपुराणांचशिजितैः हासेश्चहरिणा
क्षीणांस्तसः सप्रतिबोध्यते २६ यावतिरोमाणि भवन्ति धेन्वास्तावतिवर्षाणि महीयते सः स्वर्गच्युतश्चापिततो नृलोके प्रसूयते वै विपुले गृहे-
सः २७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मगोप्रदानिके एकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९ वसिष्ठ उवाच घृतक्षीरप्रदा
गावो घृतयोन्यो घृतोद्भवाः घृतनद्यो घृतावर्त्तास्तामे संतु सदा गृहे १ घृतमेव रूक्षो नित्यं घृतनाभ्यां प्रतिष्ठितं घृतसर्वेषु गात्रेषु घृतमेमन
सि स्थितम् २ गावो ममाग्रतो नित्यं गावः पृष्ठत एव च गावो मे सर्वतश्चैव गवामध्ये वसाम्यहम् ३ इत्याचम्यजपत्साय प्रातश्च पुरुषः सदा
यदन्हां कुरुते पापं तस्मात्सपरिमुच्यते ४ प्रासादाय त्रसौवर्णावसोर्धाराचय त्रसा गंधवाप्सरसो यत्र तत्र याति सहस्रदाः ५ नवनीतप
काः क्षीरीदादधिशैवलसकुलाः वहतियत्र वै नद्यस्तत्र याति सहस्रदाः ६ गवाशतं सहस्रतुयः प्रयच्छेद्यथाविधि परावृद्धिमवाप्याथ स्व
र्गलोके महीयते ७ दशचोभयतः पुत्रो मातापित्रोः पिता महान् दधाति सुकृतां लोकान्युनाति च कुलनरः ८ धेन्वाः प्रमाणेन सप्तप्रमाणा
धेनुं तिलानामपि च प्रदाय पानीयदाता च यमस्य लोके न यातनां काचिदुपैतितत्र ९ प्रवित्रमग्र्यजगतः प्रतिष्ठादिवोकसां मातरो या प्रमेयाः
अन्वांलभे दक्षिणतो ब्रजे च दद्याच्च पात्रे प्रसमीह्य कालम् १० धेनुसवत्सांकपिलाभूरिशृंगीकांस्योपदोहावसनोत्तरीयाम् प्रदायतां गा
हतिदुर्विगोह्यां यस्यां सभां वीतभ्रयो मनुष्यः ११ सुरूपांबहुरूपाश्च विश्वरूपाश्च मातरः गावो मामुपनिष्ठतामिति नित्यं प्रकीर्तयेत् १२
नातः पुण्यतरदाननातः पुण्यतरफलम् नातो विशिष्टलोकेषु भूतभविंतु महति १३

२७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां ग-

त्वचालोस्नाथशृंगैर्वाचानैः स्वरिणभेदसा यजंबहतिसंभृयंकिमस्यभ्याधिकंततः १४ यथासर्वमिदं व्याप्तं जगन्स्थावरजंगमम् तांधेनुंशिर
सांवदेभूवभ्रव्यस्यमातरम् १५ गुणवचनसमुच्चयेकदेशोन्वरसयेषरावांप्रकीर्ततस्मै नचपरमिददानमस्तिगोभ्योभवतिनचापिपरायणं
तथान्यत् १६ श्रीधउवाच वरमिदमितिभूमिदोविचिन्यप्रवरसुपिर्वचनततोमहात्मा व्यसृजतनियतात्मवाद्धिजेभ्यःसुबहुचगोध
नमाप्तवांश्चलोफान् १७ उतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मगोप्रदानिकेःशीतितमोऽध्यायः ८० यधिद्विरउवाच
पवित्राणांपवित्रयच्छिष्टल्लोकेचयद्भवेत् पावनंपरमचेवतचेद्ब्रह्मिपितामह १ पावनं परमं चैव तच्चेद्ब्रह्मिपितामह १ श्रीधउवाच गावामहार्थाःपुण्याश्चतारयतिच-
मानवान् धारयन्निप्रजाश्चेमाहविषापयसात्था २ नहिपुण्यतेमर्कचिद्गोभ्योभ्रतसन्नमं गताःपुण्याःपवित्राश्चिपुल्लोकेपुसूतमाः
३ देवनाभुपरिष्ठाच्चगावःप्रतिवसतिवै दत्ताचितास्तारयतेयातिस्वर्गमनीषिणः ४ माधातायोवनान्वश्यययानिर्हृषस्तया गावेददेन-
सततसहस्रशतममिताः ५ गताःपरमकस्थानं देवेरपिसुदुर्लभम् अपिचात्रपुगगीतंकथयिष्णमित्तनय ६ कर्षाणामुत्तमधीमान्दृ-
ष्णोद्वेपायनंशकः अभिवाद्यान्धिककृतःशक्तिःप्रयतमानसः ७ पितरंपरिष्यप्रच्छुदृष्टल्लोकपरावरम् कायजःपर्ययजानांवरिष्ठास्त्युपन्
ह्यते ८ किंचत्कृत्वापरस्थानंप्राप्नुवतिमनीषिणः केन देवाःपवित्रेणस्वर्गमपुनतिष्ठाविभो ९ किंचयजस्ययजत्वक्चयजःप्रतिष्ठितः
देवानामुत्तमकिंचकिंचमन्त्रमितःपरम् १० पवित्राणांपवित्रचयनद्ब्रह्मिपितर्मम गतच्छ्रुत्वातुवचनव्यासःपरमधमवित पुत्राया-
कथयन्मन्त्रित्वेनभ्रतर्षभ ११ व्यासउवाच गावःप्रतिष्ठाभूतानांतथागावःपरायणम् गावःपुण्यापवित्राश्चगोधनेपावननया
१२ भूर्वर्मासन्नशृगावेगावइत्यनुशुश्रुम शृंगार्थसमुपासंतताःकिन्तुप्रभुमव्ययम् १३ ततोब्रह्मातुगात्रायसुश्रुविद्याःसमीदयद् उच्यते
प्रहृदीताभ्योगोभ्यःप्रत्येकशःप्रभुः १४ तासांशृगाण्यजायतयस्याद्वाहृद्भ्रनोगतम् नानावगाःशृगवत्यस्ताव्यगेचतपुत्रक १५ ब्रह्म
णावरदत्तास्ताहव्यकव्यप्रदाःशुभाः पुण्याःपवित्राःसुभगादिव्यसंस्थानलक्षणाः १६ गावस्तेजोमहद्विव्यगवादानप्रशस्यते येचेताः
संप्रयच्छ्रुतिसाधुवोवीतमत्सराः १७ तैर्वैभ्रकृतिनःप्राक्ताःसर्वदाचप्रदास्यते गवाल्लोकंतयापुण्यमाभुवतिचतनय १८ यचवृद्धामधु
फलादिव्यपुष्पफलोद्भगा पुष्याणिचसुगंधीनिदिव्यानिद्विजसन्नम १९ सर्वाभिमयीभूमिःसर्वकाचनवाल्मुकिः सवतुसुरवसस्पृशानियक्ता
निरजाःशुभाः २०

रक्तोत्पलवनेश्वैवमणिखंडैर्हिरण्यैः तरुणादित्यसंकाशैर्भातितत्रजलाशयाः २१ महार्हमणिपत्रैश्चकांचनप्रभ्रकेसरैः नीलोत्पलविमिश्रैश्च
सरोभिर्बहुपंकजैः २२ करवीरवनेः फुल्लैः सहस्रावत्सदृशैः सतानकवनेः फुल्लैः रक्षैश्चसमलकृताः २३ निर्मलाभिश्चमुक्ताभिर्मणिभि-
श्चमहाप्रभैः उद्धृतपुलिनास्तत्रजातरूपैश्चानिम्नगाः २४ सर्वरत्नमयेश्चत्रैरवगाढाद्रुमीत्तमैः जातरूपमयेश्चान्येर्हुताशनसमप्रभैः
२५ सौवणागिर्यस्तत्रमणिरत्नशिलोच्चयाः सर्वरत्नमयेर्भातिश्रुगैश्चारुभिरुच्छ्रितैः २६ नित्यपुष्पफलास्तत्रनगाः पंचरथाकुलाः दिव्य
गंधरसैः पुष्पैः फलैश्चभ्रतषभ २७ रमतेपुण्यकर्माणस्तत्रनित्ययुधिष्ठिर सर्वकामसमृद्धार्थानिःशोकागतमन्यवः २८ विमानेषुविचि-
त्रेषुरमणीयेषुभारत मोदतेपुण्यकर्माणो विहरतोयशस्विनः २९ उपकीडतिजान्त्राजन्च्छुभाश्चाप्सरसागणाः एतान्शोकानवाप्नोति
गादत्वावेयुधिष्ठिर ३० येषामधिपतिः पूषामारुतोबलवान्बलीः ऐश्वर्यवरुणोराजानाममात्रियुगंधराः ३१ सरूपाबहुरूपाश्चविश्वरू-
पाश्चमातरः प्राजापत्यमितिब्रह्मन्जपेन्नित्ययतव्रतः ३२ गाश्चशुश्रूषतेयश्चसमन्वेतिचसर्वशः तस्मैतुष्टाः प्रयच्छन्तिवरानपिसुदुर्लभा
न् ३३ दुह्यन्मनसावापिगोषुनित्यस्वरुप्रदः अर्जयेतसदाचैवममस्कोश्चपूजयेत् ३४ दातः प्रीतमनानित्यगवाच्युष्टितथाश्रुते च्य
हमुष्णापिबेत्त्रयहमुष्णापिबेत्पर्यः ३५ गवामुष्णापयः पीत्वाच्यहमुष्णाघृतपिबेत् त्रयहमुष्णाघृतपीत्वावायुप्रदोभवेत्त्रयहम् ३६ येन
देवाः पवित्रेणभुजतेलोकमुत्तमम् यत्पवित्रपवित्राणात् हुतशिरसावहेत् ३७ घृतेन जुहुयाद्ग्न्युतेनस्वास्तिवाचयेत् घृतप्राशेहुत्
दद्याद्गवापुष्टितथाश्रुते ३८ निर्द्वैतेश्रयवेगोभिर्मांसप्रश्रितयत्नकः ब्रह्महत्यासमपापसर्वमतेनशुध्यते ३९ पराभवाच्चद-
त्यानादेवैः शौचमिदं कृतम् तेदेवत्वमपि प्राप्ताः समिद्धाश्चमहाबलाः ४० गावः पवित्राः पुण्याश्च पावनपरममहत् ताश्चद-
त्वाद्भिजातिभ्योनरः स्वर्गमुपाश्रुते ४१ गवामध्येशुचिभूत्वागोमतीमनसाजपेत् पूताभिरद्भिराचम्यशुचिर्भवतिनिर्मलः ४२
अग्निमध्येगवामध्ये ब्राह्मणानांचसंसदि विद्यावेदव्रतस्नाता ब्राह्मणाः पुण्यकर्माणः ४३ अध्यापयेन्नृशिष्यान्वेगोमतींयज्ञसं-
मिताम् त्रिरात्रोपोषितोभूत्वागोमतींलभतेवरम् ४४ पुत्रकामश्चलभतेपुत्रधनमथापिवा पतिकामाचभत्तोरसर्वकामाश्चमानवः गा
वस्तुष्टाः प्रयच्छन्तिसेवितवैनसंशयः ४५ एवमेतामहाभागायज्ञियाः सर्वकामदाः गेहिण्यइतिजानीहिनेताभ्योविद्यतेपरम् ४६

इत्युक्तः समहातेजाः शुकः पित्रामहात्मना पूजयामास गानित्यंतस्मात्त्वमपि पूजय ४७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिकेपर्वणि
दानधर्मगोप्रदानिके एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ युधिष्ठिर उवाच मया गवां पुरीषं वैश्विया जुष्टमिति श्रुतम् एतदिच्छाम्यहं योतुं
संशयोत्रपितामह १ श्रीभू उवाच अत्राप्युदाहरतीमिति हासपुरातनम् गोभिर्नृपेहसवादेश्विया भरतसत्तम २ श्रीः कृत्वे
हवपुः कांतंगोमध्येषु विवेश ह गावोथविस्मितास्तस्यादृष्ट्वा रूपस्य संपदम् ३ गाव ऊचुः कामिदेविकृतोयान्वंरूपेणाप्रतिमाकवि
विस्मिताः स्ममहाभागेतवरूपस्य संपदा ४ इच्छामत्वावयं ज्ञात्वा काल्य क्वचगमिष्यसि तत्त्वेन वरवर्णाभे सर्वमेतद्व्यहीनिः ५ श्रीरु
वाच लोककान्तस्मिभद्रवः श्रीर्नामाहपरिश्रुता मया दैत्याः परिच्यक्ता विचष्टाः शाश्वतीः समाः ६ मयाभिपन्ना देवाश्च मोदंते शाश्वतीः
समाः इंद्रीविवस्वान्सोमश्च विष्णुरापो भिरेव च ७ मयाभिपन्नाः सिध्यंते ऋषयो देवतास्तथा यान्नाविशास्यहं गावस्ते विनश्यंति सर्वशः
८ धर्मश्चार्यश्चक्रामश्च मया जुष्टाः सुस्यान्विताः एवं प्रभावां मा गावो विजानीत सखपदाः ९ इच्छामि चापियुष्मासु वस्तुसु सर्वासु नित्यदा आ
गृत्य प्रार्थये युष्मान्च्छीजुष्टा भवता यवै १० गाव ऊचुः अधुवाच पलांचत्यं सामान्या बहूभिः सह नत्वा मिच्छामि भद्रं ते गम्यता यव
रस्यसे ११ वपुष्मत्यो वयं सर्वाः किमस्माकं त्वया द्यवै यथेष्टं गम्यंतां तत्र कृतकार्या वयं त्वया १२ श्रीरुवाच किमेतद्दक्षमगावो यन्मा
नेहाग्निं दय नेमासप्रतिगृण्हीध्वं कस्माद्दुर्लभासतीसु १३ सत्यं च लोकः अद्रोयं लोकं चरति सुवता स्य यभापे परिभवा भवतीति धिनि
श्वयुः १४ मेहदुयंतपः कृत्वा मां निषेवति मानवाः देवदानवगंधर्वापिशाचोरगरगक्षसाः १५ प्रभावा एषवो गावः प्रतिगृण्हीतमामिह नाव
मन्यास्यहं सोम्यास्त्रैलोक्ये सचराचरे १६ गाव ऊचुः नावमन्यामहे देवी नत्वा परिभवामहे अधुवाच त्वचित्तासिततस्त्वां वर्जयामहे
१७ बहुनाचक्रिमुक्तेन गम्यता यत्र वालसि वपुष्मत्यो वयं सर्वाः किमस्माकं त्वयानुय १८ श्रीरुवाच अयज्ञाता भविष्यामि सर्वलो
कस्य मानदाः प्रत्यारव्यानेन युष्माकं प्रसादः क्रियतामम १९ महाभागा भवत्यो वै शरण्याः शरणागतासु परित्रायतुमानित्यं भजमाना
मनिदितासु २० माननामहमिच्छामि भवत्यः सततशियाः अप्येकां गेधधोयस्तस्मिच्छामि चक्रकुत्सिते २१

नवोस्ति कुत्सितं किंचिदंगेषालक्ष्यते नद्याः पुण्याः पवित्राः स्रग्भगाः ममादेशं प्रयच्छथ २२ वृसेयं यत्र वोदेहेतन्मे व्याख्यातुमर्हथ एव
सुक्तास्ततो गावः शुभाः करुणवत्सलाः समं च सहिताः सर्वाः श्रियमूचुर्नराधिप २३ अवश्यं मानना कार्यान्तवास्माभिर्यशस्विनि शक्यन्मू
त्रै निवसत्वं पुण्यं मेतद्दिनः श्रुत्वा २४ श्रीरुवाच दिव्याप्रसादाद्युष्माभिः कृतो मे तु यहात्मकः एवं भवतु भद्रवः पूजितास्मिन्सुरवप्र-
दाः २५ एवं कृत्वा तु समयं श्रीगोभिः सह भारत पश्यतीनात्तत्तासात्तत्रैवांतरधीयत २६ एवं गोशकृतः पुत्रमहात्म्यं तु वर्णितम् माहा-
त्म्यं च गवांभूयः श्रूयतां गदतो मम २७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे श्रीगोसंवादो नाम द्वाशीतितमोऽध्यायः
८२ श्रीरुवाच येन गौसंप्रयच्छंति हुतशिष्टाशिनश्च ये तेषां सत्राण्यज्ञानित्यमेव युधिष्ठिर १ ऋते दधिघृतेनेहनयज्ञः संप्र-
वर्तते तेन यज्ञस्य यज्ञत्वमतो मूलं च कथ्यते २ दानानामपि सत्संगावा दानप्रशस्यन्ते गावः श्रेष्ठाः पवित्राश्च पावनस्योतदुत्तमम् ३ पुष्य-
र्थमेताः सेवेत शाख्यर्थमपि चैव ह पयोदधिघृतंचासासर्वपापप्रमोचनम् ४ गावस्तेजः परं प्रोक्तमिह लोके परत्र च न गोभ्यः परमे किंचित्
वित्रं भरतर्षभ ५ अत्राप्युदानं रतीममिति हासं पुरातनम् पितामहस्य संवादमिंद्रस्य च युधिष्ठिर ६ पराभूतेषु दैत्येषु शक्रश्चिभुवनेश्व-
रः प्रजाः समुदिताः सर्वाः सत्यधर्मपरायणाः ७ अथर्षयः सगंधर्वा किन्नरोरगराक्षसाः देवासुररूपर्णाश्च प्रजानां पतयन्तथा ८ पर्युपा-
संत कौंतेय कदाचिद्वैपितामहम् नारदः पर्वतश्चैव विश्वावसुर्हहाहुहः ९ दिव्यतानेषु गायतः पर्युपासन्त प्रफुम् तत्र दिव्यानि पुष्पाणि
प्रावहत्य वनस्तथा १० आज्जुर्भूतवश्वापिसुगंधीनि पृथक् पृथक् तस्मिन्देव समावाये सर्वभूतसमागमे ११ दिव्यवादित्रसंयुष्टे दिव्य-
स्त्रीचारणावृते इन्द्रः प्रयच्छदेवेशमभियाद्यप्रणम्य च १२ देवानां भगवन्त्स्माच्छोकेशानां पितामह उपरिष्ठाद्गवालोक एतदिच्छामि
वेदितुम् १३ किंतपो ब्रह्मचर्यं वा गोभिः कृतमिहेश्वर देवानां सुपदिष्टाच्च वसत्यरजसः सुरवम् १४ ततः प्रोवाच ब्रह्मात शक्रबलनिषू-
दनम् अवज्ञातास्त्वयानित्यगावो बलनिषूदन १५ तेन त्वमासामाहात्म्यं न वेत्सि शृणु यत्प्रभो गवां प्रभावपरमं माहात्म्यं च सरर्षभ १६ य-
ज्ञांगं कथिता गावो यज्ञ एव च वासव एताभिश्च विना यज्ञो न वर्तेत कथंचन १७ धारयति प्रजाश्चैव पयसा हविषा तथा एतासां तनयश्चापि
ऋषियोगमुपासते १८

१९ २० वासवाकूटवाहिन्यः अमायाव्यंहरिण्यः २१ निवासार्थं कृतं निवासकृतम् २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ त्रयाणामुपरिष्ठात् त्रयल्लोकैर्द्वयर्थः ततः परस्य तपः फलस्याभावात् तत्रैव च गोलोकः श्रूयते तावां वास्तुन्युभ्यसिग
मध्ये यत्र गावो भूरिशृंगा आवासः अत्राहतदुरुगायस्य विष्णोः परमं पदमवभाति घृशीनितायां युवयोरिन्द्राविष्णवोः नरनारायणयोः प्रसादाद्वास्तुनिस्थानानि उश्मसि

अन्यंति च धान्यानि बीजानि विविधानि च ततो यज्ञाः प्रवर्तन्ते हव्यं कव्यं च सर्वशः १९ पयोदधिघृतं चैव पुण्याश्चैताः सुराधिप वहंति विवि-
धान्भारान्क्षत्तृष्णापरिपीडिताः २० सुनीश्वधारयतीह प्रजाश्चैवापि कर्मणा वासवाकूटवाहिन्यः कर्मणा सुकृतेन च २१ उपरिष्ठात्ततो-
स्माकं वसत्येताः सदेवहि एव ते कारणं शक्रनिवासकृतमद्य वै २२ गवां देवोपरिष्ठाद्विस्मरन्त्या तं शतकृतो एतादिवरुदन्ताश्च वरदाश्चापि
वासव २३ सुरभ्यः पुण्यकर्मिण्यः पावनाः शुभलक्षणाः यदर्थं गां गताश्चैव सुरभ्यः सुरसत्तम २४ तच्च मे शृणु काल्पेन वदतो वलसूदन
पुरा देवयुगे तात देवैर्द्रुमहात्मसु २५ त्रील्लोकाननुशासत्सु विष्णोर्गर्भत्वमागते आदित्यास्तप्यमानायास्तपोधोरसु दुश्चरम् २६ पुत्रार्थ
मम रश्मिषु पादेनैकेन नित्यदा तातु हृद्यामहादेवी तप्यमानां महत्तपः २७ दक्षस्य दुहिता देवी सुरभी नाम नामतः अतप्यत तपोधोरदृष्टा
धर्मपरायणा २८ कैलासशिखरे रम्ये देवगधर्वसेविते व्यतिष्ठदेवपादेन परमयोगमास्थिता २९ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च
सुवसास्तपसा तस्था देवाः सर्षिमहोरगाः ३० तत्र गत्वा मया साहसैर्षु पासतनां शुभाम् अथाहमब्रुवन्तत्र देवी तां तपसान्विताम् ३१ किम
यं तप्यसे देवितपोधोरमनिंदिते प्रीतस्मेहं महाभागे तपसा ज्ञेन शोभने ३२ वरस्य स्ववरं देवि दातां स्मीतिपुरंदर ३३ सुरभ्युवाच व
रेण भगवन्मत्स्यं कृतं लोकपितामह एष एव वशं मे दद्यत्व्यीतो सिममानद्य ३४ ब्रह्मोवाच तामेव ब्रुवती देवी सुरभी त्रिदशं स्वर
प्रत्यं ब्रुवय हृवैदं तन्निबोध शचीपते ३५ अलोभकाम्यया देवी तपसा च शुभानने प्रसन्नो हवरतस्थात्तमरत्वं ददामि ते ३६ त्रया
णामपि लोकाणां सुपरिष्ठानि वस्यसि मत्प्रसादाच्च विख्यातो गोलोकः संभवियति ३७ मानुषेषु च कुर्वाणाः प्रजाः कर्मशुभास्तव नि
वस्यन्ति महाभागे सर्वा दुहितरभ्यते ३८

कामयामहे गमथैर्गंतुं यत्र येषु स्थानेषु गावः भूरिशृंगा अन्यंतं मानवाय अत्र अस्मिन् गोलोके अह एव तस्य
मिहं उरुगायस्य विष्णोः कामपूरकस्य परमं पदं सर्वोन्कृष्टं स्थानं अवभाति अन्यमिव भाति भूरि अन्यंतं सर्वेभ्यो गोलोकेभ्य उपरिलोक इति सिद्धं अन्यथा चतुर्यो
महं लोकां गवां भोर्निचतस्य परमं पदं त्वमस्तीति मंत्रानुसाराद्ब्रह्मलोकं गवावः संतीति ज्ञेयम् ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

मनसा चिन्तिता भोगास्त्वया वै दिव्यमानुषाः यच्च सर्वे सखं देवितत्ते संपत्स्यते शुभे ३९ तस्या लोकाः सहस्राक्षसर्वकामसमन्विताः नत
 चक्रमते मृत्युर्नृजुरानचपावकः ४० न देवंनाश्रुभकिंचिद्दिद्यते तत्र वासुव तत्र दिव्यान्परण्यानि दिव्यानि भवनानि च ४१ विमानानि सु
 युक्तानि कामगानि च वासव ब्रह्मचर्येण तपसा सत्येन च दमेन च ४२ दाने अविधिः पुण्येस्तथा तीर्थानुसेवनात् तपसा महता चैव सु-
 कृतेन च कर्मणा ४३ शक्यः समासादयितुं गोलोकः पुकरेक्षण एतत्ते सर्वमारव्यात् मया शक्रात्सुपृच्छते ४४ नते परिभवः कार्ये गिवा मसू-
 रसूदन ४५ भीष्म उवाच एतच्छ्रुत्वा सहस्राक्षः पूजया मास नित्यदा गाश्चक्रे बहुमानस्य तासूनि त्वय्युधिष्ठिर ४६ एतत्ते सर्वमारव्या
 तपावनं च महाद्युते पवित्रं परमं चापि गवीं महात्सुत्तमम् ४७ कीर्तितं पुरुषध्याघ्नं सर्वपापविमोचनम् यद्देवकथयेन्नित्यं ब्राह्मणेभ्यः
 समाहितः ४८ हव्यकल्पेषु यज्ञेषु पितृकार्येषु चैव ह सर्वकामिकमक्षय्यं पितृस्तस्योपतिष्ठते ४९ गोषु भक्त्यलभते यद्यदिच्छति मानवः
 स्त्रियोपि भक्त्या गोषु ताश्च काममवाप्नुयुः ५० पुत्राश्चैव लभते पुत्रं कन्यायां चैव मवाप्नुयात् धनाश्चैव लभते वित्तं धर्मायां धर्ममाप्नुयात् ५१
 विद्यायां चाप्युपाहिद्यां सख्यार्थं प्राप्नुयात् सख्यम् न किंचिद्दुर्लभं चैव गवां भक्तस्य भारत ५२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि
 दानधर्मोपशान्तिमोऽध्यायः ८३ युधिष्ठिर उवाच उक्तं पितामहेनेदं गवां दानमनुत्तमम् विशेषेण नरेन्द्राणां मिह धर्ममवेक्षता
 म् १ रज्यं हि सततं दुःखं दुर्धरं चाकृतात्मभिः श्रुयिष्ये च नरेन्द्राणां विद्यते न शुभा गतिः २ पूयते तत्र नियतप्रयच्छतो वसुधराम् सर्वे च
 कथिता धर्मास्त्वयामेकुरु नदन ३ एवमेव गवासुक्तं प्रदानं ते नृगेण ह ऋषिणा नाचिकेतो न पूर्वमेव निदर्शितम् ४ वेदोपनिषदश्चैव
 सर्वकर्मसुदक्षिणाः सर्वकृतपुत्रोद्दिष्टभूमिर्गावो यकाचनम् ५ तत्र सुतिस्तपरमासुवर्णं दक्षिणेति वै एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पिताम
 हयथा तथम् ६ किंसुवर्णं कथं जातं कस्मिन्काले किमात्मकम् किं देवं किं फलं चैव कस्माच्च परमुच्यते ७ कस्माद्दानं सुवर्णस्य पूजयति
 मनीषिणः कस्माच्च दक्षिणार्थं तद्यज्ञधर्मे सुशस्यते ८ कस्माच्च पावनं श्रेष्ठभूमिर्गोभ्यश्च काचनम् परमं दक्षिणार्थं च तद्दुर्वीहि पिता
 मह ९ भीष्म उवाच शृणुराजन्नयहितो बहुकारणविस्तरम् जातरूपससुत्यतिमनुभूतं च यन्मया १०

पितामममहातेजाः शांतनुनिधिरंगतः तस्यदित्सुरहंश्चाहं गंगाहारसुपांगमम् ११ तत्रागम्यपितुः पुत्रश्चाहं कर्मसमारभम् मातामेजान्ह
 वोचात्रसाहाय्यमकरोत्तदा १२ ततोयतस्ततः मिद्वानुपवेश्य बहून्नुषीन् तोयप्रदानान्प्रभृतिकार्याण्यहमथारभम् १३ तन्समाय
 यथोद्दिष्टं पूर्वकर्मसमाहितः दातुनिर्वपणं सम्यग्यथावदहमारभम् १४ ततस्तदर्भविन्यामभित्वा सुरुचिरांगदः प्रलवाभरणीवाहुरु
 दतिष्ठद्विशापते १५ तमुत्थितमहदृक्षापरविस्मयसांगमम् प्रतिगृहीतासाक्षान्मेपितेति भरतर्षभ १६ ततोमेपुनरेवासीत्सजासुचि
 त्यशास्त्रतः नायवेदेषुविहितोविधिर्हस्तइतिप्रभो १७ पिंडोदेयोनरेणेहततोमतिरभृन्म साक्षान्नेहमनुष्यस्यपिंडोद्विपितरः क्वचि
 त् १८ गृणहन्तिविहितचेत्पिंडोदेयः कुशोद्विति ततोहतदनादत्यमितुहस्तनिदर्शनम् १९ शास्त्रप्रामाण्यसूक्ष्मविधिपिंडस्यसम्भ
 रन् ततोदर्भेषुतत्सर्वमददभरतर्षभ २० शास्त्रमार्गानुसारेणतद्विद्विभृजुजपेभ ततःसोतर्हितोबाहुः पितुर्ममजनाधिप २१ ततो
 मादशुभमासुः स्वभातेपितरस्तथा प्रीयमाणास्तुमामूचुः प्रीताः स्मभरतर्षभ २२ विज्ञानेनतवानेनयन्ममुत्थसिधमतः न्ययाद्विकृ
 र्वनाशास्त्रप्रमाणमिहपार्थिव २३ आत्माधर्मः श्रुतवेदाः पितरश्चर्षिभिः सह साक्षात्पितामहो ब्रह्मागुरवोयप्रजापतिः २४ प्रमाणमुप
 नीतावैस्थिताश्चनविचान्निताः तदिदं सम्यगारब्धत्वाद्यभरतर्षभ २५ किंतुभूमेर्गवाचार्ये सुवर्णोदीयतामिति एवंवयंच धर्मज्ञसर्व
 चास्मत्पितामहाः २६ पावितावैभविष्यति पावनं हि परहितत् दशपूर्वान्दशैवान्यास्तथासत्तारयन्ति २७ सुवर्णयप्रयच्छति एवम
 स्तितरोब्रुवन् ततोहविस्मितो राजन्प्रतिबुद्धोविशापते २८ सुवर्णदानेकरवभतिच भरतर्षभ इतिहाममिमापिशृणु राजन्पुरातन
 म् २९ जामदग्न्यप्रतिविभोधन्यमायुष्यमेवच जामदग्न्येनगमेणतीव्ररोषान्वितेनये ३० त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीकृतानि तत्रियापुरा
 त्तो जित्यामहो कृत्वा रामो राजीवलोचनः ३१ आजहार क्रतुवीरो ब्रह्मक्षत्रेण प्रजितम् वाजिमैधमहाराजसर्वकामसमन्वितम् ३२ पावनम
 वैभृतानांतेजोद्युतिविवर्धनम् विपाधाचमज्जातोवतेनक्रतुफलेनच ३३ जैवात्मनोयत्कृता जामदग्न्याध्यराच्छत सतुक्रतुवरेणप्रा
 महतोदक्षिणावता ३४ पप्रच्छागमसुपन्नानृषीन्देवाश्चभार्गव पावनयत्परनृणां सुप्रकर्मणि वत्तनाम् ३५ तदुच्यतामहाभागा इतिजातर
 णो ब्रवीत् इत्युत्कवेदशास्त्रज्ञास्तमूचुस्तमहर्षयः ३६ रामविप्राः सन्त्रियतावेदप्रामाण्यदर्शनात् भूयश्चविपरीगणाः प्रदव्याः पावनं प्रति ३७ नय
 त्ब्रह्ममहाप्राज्ञस्तच्चैवसमुदाचर ततोवापिष्ठदेवर्षिमगस्त्यमयकारयप ३८ तमेवार्थमहातेजाः पप्रच्छभृगुनदनः जातामतिर्मेविप्रादया कथय
 येयमित्युत ३९

४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ अजइति अजादीनामग्यादिरूपत्वान्तद्दानंतद्भोकप्रदम् ४७ असुरराक्षसपदाभ्यामपितद्भोकः वराहाश्वनिर्कृतिः अस्यदानं अल्पफलं इडागावोभूतिरूपाइतितद्दानं महाफलं इडेति इडावान्यज्ञः ४८ जगदिति सुवर्णदानमनुन्यमितिभावः ४९ ५० ५१ ५२

केनवाक्कर्मयोगेनप्रदानेनेहकेनवा यदिवोनुग्रहकृताबुद्धिर्माप्रतिसत्तमाः प्रब्रूतंपावनंकिंमेभवेदितितपोधनाः ४० ऋषय ऊचुः
गाश्वभूमिचक्षित्तचदत्त्वेहभृगुनंदन पापकृत्ययतेमत्यइतिभार्गवशुश्रुम् ४१ अन्यद्दानंतुविप्रर्षेयतापावनमहत् दिव्यमत्यद्गु
तांकारमपत्यंजातवेदसः ४२ दग्ध्वालोकात्पुरावीर्यात्संभूतमिहंशुश्रुमः सुवर्णमिति विख्याततद्दत्तान्सिद्धिमेप्यसि ४३ ततोब्रवी
द्वसिष्ठस्तंभगवान्संशितव्रतः शृणुरामयथोत्पन्नसुवर्णमनलप्रभम् ४४ फलदास्यतितयत्तुदानेपरमिहाच्यते सुवर्णयच्चय
स्माच्चयश्चगुणवत्तमम् ४५ तन्निबोधमहाबाहोसर्वनिगदतोमम अग्नीषोमात्मकमिदं सुवर्णविद्विनिश्चयम् ४६ अजाग्नि
र्वरुणोमेषःसूर्योश्वइतिदर्शनम् कुजराश्वमृगानागामहिषाश्वामराइति ४७ कुक्कुटाश्ववराहाश्वराक्षसाभृगुनंदन इडागावः
ऋषयःसोमोभूमिरित्यवचःस्मृतिः ४८ जगत्सर्वचनिर्मथ्यतेजोराशिसमुत्थितः सुवर्णमेभ्योविप्रर्षेरत्नपरममुत्तमम् ४९ एतस्मात्कारणाद्दे
वाग्ंधर्वैरगराक्षसाः मनुष्याश्चपिशाचाश्चप्रयताधारयतितम् ५० मुकुटेरंगदयुतेरत्नकारैःपृथग्विधैः सुवर्णविकृतेस्तत्रविगजंतेभृगुत्त
मं ५१ तस्मात्सर्वपवित्रेभ्यःपवित्रपरमंस्मृतम् भूमैर्गोभ्योथरत्नेभ्यस्तद्द्विद्विमनुजर्षभ ५२ पृथिवीगाश्वदत्त्वेहयच्चान्यदपिकिंचन वि
शिष्यतेसुवर्णस्यदानंपरमं कविप्रो ५३ अक्षयपावनंचैवसुवर्णममरद्यते प्रयच्छद्विजसुर्येभ्यःपावनत्वेतदुत्तमम् ५४ सुवर्णमेव
सर्वासुदक्षिणासुविधीयते सुवर्णयेप्रयच्छतिसर्वदास्तेभवत्युतं ५५ देवतास्तेप्रयच्छतियेसुवर्णददात्यथ अग्निर्हिदेवताःसर्वाःसुव
र्णंचतदात्मकम् ५६ तस्मात्सुवर्णददाताःसर्वास्मदेवताः भवतिपुरुषव्याघ्रनन्द्यतःपरमंविदुः ५७ भूयएवचमाहात्म्यंसुवर्णस्यनि
बोधमे गदतोऽममविप्रर्षेसर्वशस्त्रभृतावर ५८ मयाश्रुतमिदंपूर्वपुराणेभृगुनंदन प्रजापतेःकथयतोयथान्यायंतुतस्यैवे ५९ शूलपा
णेभृगवतोरुद्रस्यचमहात्मनः गिरीहिमवतिश्रेष्ठे तदाभृगुकुलोद्दह ६० देव्याविवाहेनिर्वृत्तेरुद्राण्याभृगुनंदन समागमेभृगवतोदेव्या
सहमहात्मनः ६१ ततःसर्वेसमुद्विग्नादेवारुद्रमुपागमन् तेमहादेवमासीनं देवींचवरदामुभाम् ६२ प्रसाद्यशिरसासर्वेरुद्रमूचुभृगू-
द्दह अथसमागमोदेवोदेव्यासहत्वानघ ६३ तपस्विनस्तपस्विन्यात्तेजस्विन्यातितेजसः अमोघतेजास्त्वदेवदेवीचेयमुमातथा ६४
अपत्ययुवयोर्देवबलवद्भविताविभो तन्नूनत्रिषुलोकेषुनकिंचिच्छेषयिष्यति ६५

तदेत्यः प्रणतेभ्यस्त्वदेवेभ्यः पृथुलोचन वरं प्रयच्छलोकेशं त्रेलोक्यहिनकाम्यया ६६ अपत्यायं निगृण्णावतेजः परमकविभो त्रेलोक्यसा
रौहियुवा लोकं सतापयिष्यथ ६७ तदपत्यद्वियुवयो देवानभिभवेषुवम नदिते पृथिवीदुर्वा नचद्यो नदिवं विभो ६८ नेदं धारयितुं शक्ताः स
मस्ता इति मे प्रतिः तेजः प्रभावा निदग्धं तस्मात्सवमिदं जगत् ६९ तस्मात्प्रसादं भगवन्वक्तुमर्हसि नः प्रभो नदेत्यासं भवेत्सुत्रो भवतः पुरस
त्तमं धेयां देवनिगृण्णीष्यते जोज्वलितमुत्तमम् ७० इति ते पाकथयतां भगवान् तृषभमश्वजः एवमस्मिन्निदेवांस्तान्वि प्रषे प्रत्यभाषत ७१
इत्यक्त्वा चो ध्वमनयद्रेतो वृषभवाहनः ऊर्ध्वरेताः समभवत्ततः प्रभ्रति च्यापिसः ७२ रुद्राणीति ततः क्रुद्धा प्रजोच्छेदतदा क्रुते देवानथा ब्रवी
त्तत्रस्त्रीभावात्परुषवचः ७३ यस्यादपत्यकामो वै भर्ता मे विनिवर्त्ति नः तस्मान्बवं सुगय्यम्नापत्या भविष्यथ ७४ प्रजोच्छेदो मम क्रुतो य
स्याद्युष्माभिरद्य वै तस्मात्प्रजायः रवगमाः सर्वेषां न भविष्यति ७५ पावकस्तु तत्रासीच्छापकाले सुरोत्तमाः सउत्सादयिजापत्यवधाथविदशा द्विषाम
स्ततो भवं ७६ रुद्रस्तु ते जो प्रतिमधारयामासवतदा प्रस्कन्तु ततस्तस्मात्किञ्चिन्नत्रापतद्गुदि ७७ उत्पपाततदा वन्हो ववृथे चाद्गुतो प
मम् तेजस्तैजसि संयुक्तमात्मयोनि त्वमागतम् ७८ एतस्मिन्नेव काले तु देवाः शक्रपुंगवगमाः अस्मरन्स्तारकानामतेन गतापिता भृशम्
७९ आदित्यावसवोरुद्रामरुतोथाश्विनावपि साध्याश्च सर्वे मन्वस्तादेते यस्य पराक्रमात् ८० स्थानानि देवतानां हि विमानानि पुराणि च क
र्षिणां चाश्रमाश्चैव वभूवुरसुरेर्हताः ८१ ते दीनमनसाः सर्वे देवतां क्रुषयन्त्यथे प्रजसुः शरणं देवब्रह्माणमजरविभुम् ८२ इति श्री
महाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मसुवर्णोत्पत्तिर्नाम चतुरंशीतितमोऽध्यायः ८४ देवा ऊचुः अस्मरन्स्तारकानामन्यया दत्तवरः य
भो सुरान्नुपीश्वक्रिश्नातिवधस्तस्य विधीयताम् ८५ तस्माद्भयसमुत्पन्नमस्माकं वै पितामह परित्रायस्वनादेव नव्यन्यागतिरस्ति नः ८ ब्रह्मो वा
चं समोह सर्वभूतानामधर्मनिहरोचये हन्यतां तारकः क्षिप्रसुरार्थे गणबाधिता ३ वेदाधर्माश्च नोच्छेदं गच्छन्त्युः स्मरन्तमाः विहितपूर्व
भेषात्रमया क्रेव्ये तु वो ज्वरः ४ देवा ऊचुः वरदानाद्भगवतो देते यो बध्मर्षितः देवेर्न शक्यते हेतुं सकथ्य प्रगमं ब्रजेन ५ सहिनेव स्पृष्टया
नानासुराणां नरदस्साम् वध्यस्यामिति जग्राह वरं ततः पितामह ६ देवाश्च गमा रुद्राण्यां प्रजोच्छेदो पुरा क्रुते न भविष्यति योपत्यमिति
सर्वे जगेत्यते ७ ब्रह्मो वाच हुताशनो न तत्रासीच्छापकाले सुरोत्तमाः सउत्सादयिजापत्यवधाथविदशा द्विषाम ८ तद्देसवर्णानि चम्य
देवदानवराक्षसान् मानुषानथ गंधर्वांन्नागानथ च पक्षिणः ९

१० ११ १२ नष्टः अदर्शनगतः १३ १४ ननु सर्वे सरा इत्युद्दिश्य देव्याः शापात् कथं वन्द्येन शापः सतत्रनासीदिति चेत् तजेत्यत आह नहीति वन्द्ये बहुते जस्विन्यान् नशापो दृश्यतेति भावः १५ कामः काम्यमानो वन्दिः सकल्पः अपत्यविषयस्तदर्थं अभिरुचिः सर्वतो रोचमानो भवत् अस्तु १६ १७ १८ १९ २० २१ नष्टं अदर्शनगतं आत्मनि

अस्त्रेणामोघपातेन शक्त्या तं घातयिष्यति यतो वो भयमुत्पन्नं ये चान्ये सरा शत्रवः १० सनातनो हि सकल्पः काम इत्यभिधीयते रुद्रस्य ते जः प्रस्कन्धमग्नेनि पतितं च यत् ११ तत्ते जोग्निर्महद्भूतं द्वितीयमिति पावकम् वधार्थं देवशात्रूणां गंगायां जनयिष्यति १२ सत्तु नावापत्तं शापेन नष्टः सहुतं भुक्तदा तस्माद्दोभयद्देवाः समुत्पत्स्यति पावकिः १३ अन्विष्यतां वै ज्वलनं स्तथा चाद्यनियुज्यताम् तारकस्य वधो पायः कथितो वै मयानघाः १४ नहिते जस्विनाशापास्ते जः स प्रभवति वै बलान्याति बलप्राप्य दुर्बलानि भवति वै १५ हन्यादवध्यान्वरदानपिचैवतफस्विनः सकल्पाभिरुचिः कामः सनातनतमो भवत् १६ जगत्पतिरनिदेश्यः सर्वगः सर्वभावनः तदृच्छयः सर्वभूतानां ज्येष्ठो रुद्रादपि प्रभुः १७ अन्विष्यतां सतुक्षिप्रतेजोराशिर्हुताशनः सुवोमनोगतं कामं देवः स पादयिष्यति १८ एतद्वाक्यमुपश्रुत्य ततो देवाम हात्मिनः जग्मुः संसिद्धसंकल्पाः पर्यघतो विभावसुम् १९ तत्रैत्रे लोके मृषयो व्यचिन्वत सुरः सह काक्षतो दर्शनं वन्देः सर्वतद्गतमा नसाः २० परेण तपसा युक्ताः श्रीमतो लोकविश्रुताः लोकाननुचरन्सिद्धाः सर्वे एव भृगूत्तम २१ नष्टमात्मनि सलीननाभिजग्मुर्हु तांशनम् ततः सजातसंवासा अग्निदर्शनलालसाः २२ जले चरः क्लान्तमनास्ते जसाग्नेः प्रदीपितः उवाच देवान् मंडूको रसातलत लोत्थितः २३ रसातलतले देवा वसत्यग्निरिति प्रभो संतापति ह संप्राप्तः पावकप्रभवाद्दहम् २४ ससंगुप्तोजले देवा भगवान् हव्यवा हनः अयः ससृज्यते जोभिस्तेन संतापिता वयम् २५ तस्य दर्शनमिष्टं वायुदिदेवा विभावसोः तत्रैव मधिगच्छध्वं कार्यं वायुदिवन्दि ना २६ गम्यतां साधयिष्यामो वयं त्वाग्निभयात्सुराः एतावदुक्ता मंडूकस्त्वरितो जलमाविशत् २७ हुताशनस्तु बुबुधु मंडूकस्य चपे श्रुतम् शशाप सतमासाद्य नरसान्वेत्स्यसीति वै २८ तं वै संयुज्यशापेन मंडूकस्त्वरितो ययौ अन्यत्र वासाय विभुन च्चात्मानम दर्शयत् २९ देवास्त्वत्तु ग्रहचक्रमंडूकानां भृगूत्तम् यत्तच्छृणु महाबाहो गदतो मे मसर्वशः ३० देवा ऊचुः अग्निशापादजि ह्नापिरसज्ज्ञानबहिष्कृताः सरस्वतीं बहुविधायुयमुच्चारयिष्यथ ३१ बिलवासगताश्चैव निराहारानचेतसः गतासूनपिसशुष्कान् भूमिः सतारयिष्यति ३२ तमोघनायामपि वै निशाया विचरिष्यथ इत्युक्तातास्ततो देवाः पुनरेवमहीमिमाम् ३३

जले जलस्य ते जो भविष्यतीत्यर्थः २२ २३ २४ २५ २६ २७ नरसानिति रसनेन्द्रियहीनो भविष्यतीत्यर्थः २८ २९ ३० अजिह्वा अपीतिच्छेदः ३१ ३२ ३३

परीयुर्ज्वलनस्यार्थेनचाविदन् हुताशनम् अयतान्दिरद कश्चित्करेदद्विरदोपमः ३४ अश्वत्थस्योच्चिरिग्येवमाह देवान्भृगुद्वह
 शशापज्वलनस्यार्थान्दिरदान् क्रोधसृच्छितः ३५ यतीपाभवताजिह्वाभविर्चीतिभृगुद्वह उत्कृत्कानिःसृतास्यन्त्यादशियोगणसू-
 चित्कः प्रविवेशशमीगर्भमथवन्तिःसुषुप्सया ३६ अनुयद्दत्तनागानांयचक्रुःशृणुतप्रभा देवाभृगुकुन्तथैषीत्यास्यपराक्रमाः ३७
 देवाःक्रुचुः यतीपयाजिह्वयापिसर्वाहारकरिष्यथ वाचचोच्चारयिष्यध्वमुच्चैरव्यजिताद्वराम् ३८ उत्कृत्कापुनरेवायिमनुसन्मुदि-
 यौकसः अश्वत्थान्निःसृत्याग्निःशमीगर्भमुपाविशत् ३९ शुकनख्यापितोविप्रतदेवाःसमुपाद्वच शशापशुकमग्निस्तवाग्विहीना
 भविष्मसि ४० जिह्वाभावर्तयामासतस्यापिहुतभुक्तया दृष्ट्यातुज्वलनदेवाःशुकभृचुदयान्विताः ४१ भवितानन्वसन्त्यतशुकन्वेषथागि-
 ति आवृत्तजिह्वस्यसतोवाक्यकन्तभविष्यति ४२ बालस्येवमवृद्धस्यकल्मस्यक्तमद्भुतम् उत्कृत्कान्तेशमीगर्भेवन्दिमान्दयदेवता ४३
 तदेवायतनंचक्रुःपुण्यसर्वक्रियास्यपि ततःप्रभृतिचाप्यग्निःशमीगर्भेषुदृश्यते ४४ उत्पादनेतथापायमभिजग्मुथमानया आपारसा
 जलयास्तसस्पृष्टाश्चित्रमानुना ४५ ताःपर्वतप्रस्त्रवणैरुष्मांमुचतिभागव पावकेनाधिगयतासतनास्तस्यनेजसा ४६ अथाग्निदेवताह
 स्म्वपत्रव्यथितस्तदा किमागमनमित्येवमानपृच्छतपावकः ४७ तमृचुर्विद्युधाःसर्वतंचैवपरमर्षय न्यानियोदयामहेकार्यतद्दवात्कतु
 महन्ति ४८ कृतेचतस्मिन्भवितातयापिसुमहान्गुणः ४९ अग्निस्वाच ब्रूतयद्दयताकार्यकनास्मिन्तदहमुग भवतातुनियोज्या
 स्मिमावात्रास्तुविचारणा ५० देवाःक्रुचुः असुरस्तारकोनामब्रह्मणोवरदापतः अस्मान्यथाधनेवीयाद्दधन्स्यविधीयताम् ५१ उ-
 मान्देवगणास्तातप्रजापतिगणास्तथा ऋषीथायिमहात्तागपरिचायस्यपावकः ५२ अपत्यतेजसायुक्तप्रवीरिजनयप्रभा यद्दयनासुरा
 तंभान्नाशयेद्द्व्यवाहन ५३ शमानानोमहादेव्यानान्यदस्तिपरायणम् अन्यत्रभवतावीर्यतन्वाचायस्यनःप्रभा ५४ इत्युक्तं भतयेक-
 क्ताभगवान्द्वयवाहनः जगामाथदुराधर्षोशर्गाभार्गीरथीमति ५५ तयाचाप्यभयन्मिथोगर्भचास्यादधेतदा वदधेसतदागर्भकस्तेह
 ष्यागतिर्यथा ५६ तेजसातस्यदेवस्यगंगाविकल्चेतना संतापभगमन्तीघंसोदुःसानशशाकह ५७

वृषाम्यापिनेमन्तानातडाप अधिग

आहितेज्वलनेनाथगर्भेतेजःसमन्विते गंगायामस्करः कश्चिद्देरुं नादमानदत् ५८ अंबुद्धिपतितेनाथनादेन विपुलेनसा वित्र
 स्तोद्भ्रातंनयनागंगाविद्वललोचना ५९ विसंजानाशकद्भवेवोदुमात्मानमेवच सातुतेजःपरीतागीकपयतीवजान्दवी ६० उवाचज्व
 लनेविप्रतदागर्भिवलोत्थुता तेनाशक्तास्मिभगवस्तेजसोस्यविधाङ्गण ६१ विमूढास्मिहृतानेननमेस्वास्थ्ययथापुरा विद्वलाचास्मि
 भगवश्चोतोनष्टमेनघ ६२ धारणेनास्यशक्ताहंगर्भस्यतपतावर उत्स्यस्येहभिमंदुःखान्तनुकामाकथेचन ६३ नतेजसास्तिस्सस्य
 शोममद्वेवविभावसो आपदर्थेहिसंबंधःसुसूक्ष्मोपिमहादृते ६४ यदत्रगुणसपन्नमितरद्वाहुताशनः खय्येवतदहमन्येधर्माधर्मो
 चकेवलो ६५ तामुवाचततोवन्दिर्धायतांधार्यतामिति गर्भोमत्तेजसायुक्तोमहागुणफलोदयः ६६ शक्ताह्यसिमहीकृत्स्नावोदुधारयि
 तुतथा नहितेकिंचिदप्राप्यमन्यतोधारणादृते ६७ सावन्दिनावार्यमाणादेवैरपिसरिद्वरा समुत्सम्भर्जतंगर्भमेरोगिरिवरेतदा ६८ स
 मश्राधारणंचरुद्रतेजःप्रधर्षिता नाशकमेतदागर्भसंधारयितुमोजसा ६९ सासमुत्सृज्यतदुःखाहीमवैश्वानरप्रभम् दशयामास
 चाग्निस्तदागंगाभृगूह ७० पप्रच्छसरितांयेष्टाकच्चिद्गर्भःसरयोदयः कीहृग्वर्णापिवादेविकीहृग्रूपश्चदृश्यते तेजसाकेनवा
 युक्तःसर्वमेतद्वर्वाहिमे ७१ गंगोवाच जातरूपःसगर्भोवैतेजसात्वमिवानघ सुवर्णाविमलोदीमःपर्वतंचावभासयत् ७२ प
 श्यात्पल्लवमिश्राणांङ्कदानामिवशीतलः गंधोस्यसकदेवानांतुल्योयैतप्रतावर ७३ तेजसातस्यगर्भस्यभास्करस्येवरशिषिभिः यद्व्यं
 परिसंसृष्टपृथिव्यांपर्वतेषुच ७४ तत्सर्वकाचनीभृतसमेतात्यत्यदृश्यत पर्यधावतशैलोश्चनदीःप्रस्रवणानिच ७५ व्यदीपयस्ते
 जसाचत्रेलोक्यसचराचरम् एवरूपःसभगवानुपुत्रस्तेहव्यवाहन सूर्यवैश्वानरसमःकात्यासोमइवापरः ७६ एवमुक्त्वातुसादेवी
 तत्रैवांतरधीयत् पावकश्चापितेजस्वीकृत्वाकार्येदिवोकसाम् ७७ जगामेष्टंततोदेशंतदाभागेवृन्दन एतैःकर्मगुणैर्लोकेनाभाग्नेः
 परिगीयते ७८ हिरण्यरेतादतिवेक्रषिभिर्विबुधैस्तथा पृथिवीचतदादेवीरव्यातावसुसतीतिवै ७९ सतुगर्भोमहातेजागोयःपा
 वकोद्भवः दिव्यंशरवणंप्राप्यवचुधेद्भुतदर्शनः ८० ददशुःकृतिकास्तनुवालाकसदृशदृति पुत्रवैताश्चतबालपुपुषुःस्तन्यविस्रयैः ८१

ततः सकांतिर्वेयत्वमवापपरमं धृतिः सृजन्त्यात्सुदतांचापिगुहावासाद्दुष्टोऽभवत् ८२ एवंसर्वर्णमुत्पन्नमपत्यजातवेदसं तत्र
जाबृनदथैतदेवानामपिभूषणम् ८३ ततः प्रकृतिंचाप्येतज्जातरूपमुदाहृतम् रत्नानामुत्तमरत्नमृषणानानतयैवच ८४ पवित्र
चपूर्वेत्राणामंगलानांचमंगलम् यत्सुवर्णसभगवानभिर्गणः प्रजापतिः ८५ पवित्राणापवित्राहिकनकहृजसत्तमाः अश्रीषामान्म
कंचेयजातरूपमुदाहृतम् ८६ वसिष्ठ उवाच अपिचंद्रपुराणमयुतेनेधृद्गणनम् पितामहस्ययुहृत्तत्रद्वयापरमात्मन ८७
देवस्य महतस्मत्तवारुणीधिभ्रतस्तनुम् ऐश्वर्यैवारुणोरामरुद्रस्यैशस्यैवप्रभा ८८ आजग्मुर्मुनयः सर्वदेवाथ्याग्निपुराणमाः यज्ञो
गानिचसर्वाणिवषट्कारश्चभूर्तिमान् ८९ मूर्तिमतिचसामानियजृषिचसहस्यगः चरुवेदथ्यागमत्तत्रपदक्रमविभूषितः ९० ल
सणाग्निपुरास्तोमानिरुक्तः सुरपतेयः ओंकारथ्यावसन्नेनियहमयद्वात्था ९१ वेदाथ्यसाग्निषदाविद्यासावित्र्यथापिच स्तुतं
थ्यामविष्यचदधारभगवाच्छिवः ९२ सन्नुहावात्मनात्मानस्ययमेवतदाप्रभा यज्ञचगोभयामासच हूरूपपिनाकधृक् ९३ द्यौर्नमि
पृथिवीरुचतथाचैवैषभूपतिः सर्वविद्येश्वरश्चोमानेपचापिविभासकः ९४ एषत्रह्यागिवांरुद्राचरुणाग्निः प्रजापतिः कीर्त्यनेभगवा
न्देवसर्वभूतपतिः शिवः ९५ तस्ययज्ञः पशुपतेस्तपः क्रतवणयच दीक्षादीतव्रतादेर्वादिगथ्यसदिर्गात्पराः ९६ देवपत्यथ्यकत्याथ्य
देवानांचैवमातयः आजग्मुः संहितास्तत्रतदासृगुकुल्पाद्दह ९७ यज्ञपशुपतेः प्रीतावरुणस्य सहात्मनः स्वयमभुवस्तगाहस्यारुणसु
मपत्तद्भुवि ९८ तस्यसुक्रस्यविस्यदान्यासृत्त्यगृह्यभूमितः प्रास्यत्पृषाकराभ्याथेतस्मिन्नवहृताशने ९९ तनस्तस्मिन्त्यमवृत्तमन्
न्वदितपावकैः ब्रह्मणानुद्धतस्मत्तमादुर्भावोबभूवह १०० सृजन्मात्रचतच्छुक्रसुवर्णपरिगृह्यसः आज्यवचमत्रथ्यापिसानुद्वा
द्भुगुनंदनः १०१ ततः स जनयामासभूतयार्सचवीर्यवान् तस्यतत्तेजसस्तस्माज्जजन्तोकेषुतेजसम् १०२

१०८. विश्वं दानं कर्मा चतानिः पतिनाभिरैत कणिक्काभि सहपासून्सगृह्य १०९ प्रादुर्भावश्चरमथात् १०९ १०९ भूतयामंचतुर्विधं तजेजसात्
स्यत्रिगुणमयस्यतेजसः सर्वधीयस्तेजोऽंश रजोऽंशस्तस्मात्तेजसंपरस्त्रिधयामेजगमं भूत १०९ ७ ७ ७ ७ ७

तमसः तमोशात्तामसंस्थावरं सत्त्वोशस्तृभयत्रानुगतउभयेषु सात्विकानां भावानां धर्महेतुत्वादीनां दर्शनात्स इतिससत्त्वगुणस्तेजसः प्रकाशरूपाया बुद्धेः स्वरूप
 मित्यर्थः बुद्धेस्तेजस्त्वं प्रकाशकत्वसाम्याच्चान्योन्येतिरिति मंत्रलिङ्गाच्च तस्य धीसन्वस्य च आकाश आकाशादि कृत्स्नं विश्वं स्वरूपं तद्द्विविधसन्वात्मकं तदात्मना परिण
 मत इति भावः ३ तस्मात्सर्वेषु तमोमयेषु जडेषु शरीरेषु सत्त्वं प्रकाशः उत्तमं तेजः धर्मप्रवृत्तिश्च तस्माद्दन्तौ हुतात् प्रजापति १६ काज्जित्तिरे इत्यर्थः ४ प्रसवजैः कारण

तमसस्तामसांभोवाव्यापिसत्त्वं ततोभयम् सगुणस्तेजसोनित्यस्तस्य च आकाशमेव च ३ सर्वभूतेषु च तथा सत्त्वं तेजस्तथोत्तमम् शु
 क्रे हुते गीतस्मिस्तु प्रादुरासंश्रयः प्रभो ४ पुरुषावपुषा युक्ताः स्वैः स्वैः प्रसवजैर्गुणैः ऋगित्येव ऋगुः पूर्वमंगारेभ्यो गिराभवत् ५ अं
 गारसंश्रयाच्चैव कविरित्यपरोभवत् सहज्यान्नाभिरुत्पन्ना ऋगुस्तस्माद्भृगुः स्मृतः ६ मरीचिभ्यो मरीचिस्तु मरीचः कश्यपोऽप्यभूत्
 अंगारेभ्यो गिरास्तातवालखिल्याः कुशोच्चयात् ७ अत्रैवात्रेति च विभो जातमत्रिवदत्यपि तथाभस्मव्यपोहेभ्यो ब्रह्मविषणसमतोः
 ८ वैरवानसाः समुत्पन्नास्तपःश्रुतगुणेष्ववः अश्रुतोऽस्य समुत्पन्ना वश्विनो रूपसमतो ९ शोषाः प्रजानां पतयः स्रोतोभ्यस्तस्य जज्ञिरे ऋष
 योरोमकूपेभ्यः स्वेदाच्छंदो बलात्मनः १० एतस्मात्कारणादाहुर्मिः सर्वास्तु देवताः ऋषयः श्रुतसंपन्ना वेदप्रामाण्यदर्शनात् ११ यानिदा
 रूणिनिर्यासास्तेषासाः पक्षसंज्ञिताः अहोरात्रासुहृत्ताश्च पित्तज्यानिश्च वास्माम् १२ गेदंलाहितमित्याहुर्लोहितान्कनकं स्मृतम् तन्मै
 त्रिमिविपिज्ञेयधूमाच्चवसवः स्मृताः १३ अर्चिपोयाश्च तं रुद्रास्तथादित्यामहाप्रभाः उद्दिष्टास्ते तथांगारायधिष्येषु दिवि स्थिताः १४ आ
 दिं कर्तान् लोकस्थित्यरं ब्रह्मतत्त्ववम् सर्वकामदमित्याहुस्तद्ब्रह्म्यमुवाच ह १५ ततोऽब्रवीन्महादेवो वरुणः पवनात्मकः मम सत्रमिदं
 दिव्यमहगृहपतिस्त्वह १६ त्रीणि पूर्याण्यपत्यानि मम तानि न संशयः इति जानीतरवगमां मम यज्ञफलं हितत् १७ अग्निरुवाच
 मदंगेभ्यः प्रसूनानि मदाश्रय कृतानि च ममैव नान्यपत्यानि वरुणोऽद्य शशात्मकः १८

जैर्गुणैः तानेवाह ऋगिति ऋज्जिति पावयतीति ऋकृत्वात्साक्षत्वात्ता इत्येव ऋगुरिति नाम ५ अंगारायिता अल्पज्यालानिर्धूमाः ताभ्यः कविरभूत् ऋ
 गिति व्याचष्टे सहेति ६ ७ अत्रैव कुशोच्चये अत्र अत्रैवेति संबंधः व्यपोहेभ्यः समूहेभ्यः ८ अश्रुतः अश्रुतकाशात् ९ स्रोतोभ्यः स्रोतादीन्द्रियेभ्यः ब
 लात् १० एतस्मादशित्वात् ११ निर्यासादारुगनालाक्षादयो वृक्षरसाः १२ १३ दिवि स्थिताः यदहोरात्रादयः धिष्येषु स्थानेषु १३ १४ १५ १६
 त्रीणि ऋग्वंगिरः कविसंज्ञानि १७ अवशः आत्माचित्तं यस्य सः अवशात्मकः ज्ञान इत्यर्थः १८ १९ २० २१ २२ २३

अथाब्रवीच्छोकगुरुर्ब्रह्मान्शोकपितामहः समेवनात्यपत्यानिममशक्तं हतहितम् १० अहं कर्ता हि सन्नस्य द्रोताशक्तस्य चैव ह यस्य श्री
जफलेतस्य शक्तचेत्कारणमत्तं २० ततो ब्रुवन्नेवगणाः पितामहमुपेत्य वै कृताजन्निपुटाः सर्वे शिरोभिर्गभिवद्यच्च २१ यद्यच्च भगवन्सर्वे
जगत्सचराचरम् तवेव प्रसूवाः सर्वे तस्मादग्निर्विभायस्तः २२ वरुणाश्च उवरो देवो लभता काममर्मापितं निरगणाद्ब्रह्मणाश्चापि
वरुणायादग्नापति २३ जगदाह वै भृगुः पूर्वमपत्यसूर्यवचसम् देवैरो गिरसश्चाग्निरपत्यायमकन्ययत् २४ पितामहस्तपत्यवै कविजग्रा
हतत्वशिव तद्भारुणाः रव्यातो भृगुः प्रसूवकमकृत २५ आपतेयस्त्वगिराः श्रीमान्त्वविब्रह्मो महायशाः भागवागिरसो लोकोत्तमो कस्य-
तानन्मृगणो २६ गते हि प्रसूवाः सर्वे प्रजानां पतयस्त्रयः सर्वसंज्ञानमतेषामिदमित्युपधारय २७ भृगोस्तु पुत्राः सप्तारसन्सर्वतुल्या
भृगोः शिः च्यवनो वज्रशीघ्रश्च शशिरो वस्तथैव च २८ शक्तो वरुणश्च विभुः सवनश्चैति सप्तते भागवावरुणाः सर्वे ये पावशो भवा
नपि २९ अष्टौ चागिरसः पुत्रावरुणास्तैः युदाद्धताः बृहस्पतिरुत्थयश्चापयस्यः शांतिरेव च ३० योगो विरूपः संकर्तः सधन्वाचाष्टमः
स्मृतः गतेष्टो वन्दिजाः सर्वे ज्ञाननिष्ठा निरामयाः ३१ ब्रह्मणस्तु कवेः पुत्रावरुणास्तैः युदाद्धताः अष्टौ प्रसवजेयुक्तागुणैर्ब्रह्मविदः श-
भाः ३२ कविः काव्यश्च धृष्णश्च बहिमानुशानास्तथा भृगुश्चाविरजाश्चैव काशीचोयश्च धर्मवित् ३३ अष्टौ कविस्तत्ताद्येते सर्वमेभि
जगत्ततम् प्रजापतय गते हि प्रजाभागे हि ह प्रजाः ३४ गवमगिरसश्चैव कवेश्च प्रसूवाच्यैः भृगोश्च भृगुशादुल्लवशजः सततजग-
त् ३५ वरुणाश्चादिनो विप्रजग्राह प्रभुरीश्वरः कवितातभृगुः चापितस्मात्तो वारुणाः स्मृतौ ३६ जगदाह गिरस देव गिर्यात्समाद्धताश-
जः तस्मादगिरसाज्ञयाः सर्वं पवतदन्वयाः ३७ ब्रह्मापितामहः पूर्वदेवताभिः प्रसादितः इमेन स्मृतिरिथ्यति प्रजाभिर्जगतांश्वराः ३८
सर्वे प्रजानां पतयः सर्वे चातितपस्विनः त्वत्प्रसादादिमलोकतारयिथ्यति संप्रतम् ३९ तथैवैव शक्तोरस्तपतेजोविवर्धनाः प्रवेयुर्वदरि
दुषः सर्वे च कृतिनस्तथा ४० देवपुत्रचराः सोम्या प्राजापत्या महप्रयः आभुवन्तितपश्चैव ब्रह्मचर्यपरतया ४१ सर्वे हि वयमते च तवेव
प्रमनाः प्रभो देवानां ब्राह्मणानां च त्वद्विकर्ता पितामह ४२

क्षमयाम वसुत्सर्षीयं अन्योन्याभिजावनापितामह इत्यर्थः ४३ ते अनेन क्षमापता आदिनिधने उत्पत्तिप्रत्यययोरंतराले ४४ ४५ देवश्रेष्ठस्य रुद्रस्य ४६ धा
रणादिश्रव्यः ४७ वेदश्रुतिरिति अग्नावनुगते तग आहुतिरिहिरण्य उत्तरां जुहुयादिति कल्पकारेण दर्शिता ४८ वल्मीकवपायासान्नाय्यमिति दधिपयसोः सहस्रोमउ-
क्तः ब्रीहिवपाण्यजकर्षादिति नान्मुकश्वेध्वित्येतानि श्रुतौ दृश्यन्ते ४९ शकटोर्वनिश्रुत्यंतरात्तज्जेयापरस्य तीर्थादेरप्सु ५० ५१ ५२ राजराज्येन कुबेरत्वेन ५३

मरीचमादितः कृत्वा सर्वेषु वायुभार्गवाः अपत्यानोतिसंप्रेक्ष्य क्षमयामपितामह ४३ ते त्वनेनेव रूपेण प्रजनिष्यंति वै प्रजाः स्थापयिष्यं
ति च्चात्मानं युगादिनिधने तथा ४४ इत्युक्तः सतदा ते स्तु ब्रह्मालोकपितामहः तथेत्येवा ब्रवीत्सीत स्तोपि जग्मु र्यथागतम् ४५ एवमेत
त्सु सवृत्तं तस्य यज्ञे महात्मनः देवश्रेष्ठस्य लोकादौ वारुणी बिभ्रतस्तनुम् ४६ अग्निर्ब्रह्मापशुपतिः शर्वोरुद्रः प्रजापतिः अग्नेरपत्य-
मेतद्वै सुवर्णमिति धारणा ४७ अग्न्यभावे च कुरुते वह्निस्थानेषु काचनम् जामदग्न्यः प्रमाणज्ञो वेदश्रुतिनिदर्शनात् ४८ कुशस्तवे
जुहोत्यग्निः सुवर्णं तत्र च स्थिते वल्मीकस्य वपायाचकणेषां जस्य दक्षिणे ४९ शकटोर्व्यपिगस्याप्सु ब्राह्मणस्य करे तथा हुते प्रीतिकरी
सृष्टिभगवास्तत्र मन्यते ५० तस्मादग्निपराः सर्वे देवता इति श्रुश्रुम ब्रह्मणो हि प्रभूतोऽग्निरग्नेरपि च काचनम् ५१ तस्माच्चैव प्रयच्छं
ति सुवर्णं धर्मदर्शिनः देवतास्ते प्रयच्छंति समस्ता इति नः श्रुतम् ५२ तस्माच्च तपसो लोकान् गच्छतः परमागतिम् स्वर्लोके राजराज्ये
न सोऽभिषिच्येत् भार्गव ५३ आदित्यो द्युसंप्राप्ते विधिं सत्रपुरस्कृतम् ददाति काचनं यो वै दुःस्वप्नप्रतिहृत्सिः ५४ ददात्युदितमात्रेय
स्तस्य षाष्ठा विधुयते मध्याह्ने ददतोरुक्महंति पापमनागतम् ५५ ददाति पश्चिमां संध्यां यः सुवर्णयत व्रतः ब्रह्मवाय्वग्नि सोमानां सा
लोक्य सुपयाजिसैः ५६ सैद्रेषु चैव लोकेषु प्रतिष्ठा विदते शुभा इह लोके यशः प्राप्य शांतपाप्माचमोदते ५७ ततः संपद्यते न्येषु लोके-
षु प्रतिमः सदा अना वृत्तगतिश्चैव कामचारो भवत्युत ५८ न च क्षरति तेभ्यश्च यशश्चैवां भ्रुते महत् सुवर्णमक्षयदत्त्वा लोकाश्चा-
प्रोतिपुष्कलान् ५९ यस्तु संजनयित्वाग्निमादित्यो दयनं प्रति दद्याद्द्वैव्रतमुद्दिश्य सर्वकामान्समश्नुते ६० अग्निमित्येव तत्प्राहुः प्रदा
नं च सुरवाचहम् यथेष्टगुणसंवृत्तं प्रवर्त्तकमिति स्मृतम् ६१

५४ ५५ ५६ ५७ ५८ तेभ्यो लोकेभ्यो न च क्षरति ५९ अग्निं श्रौतं स्मार्त्तं जनयि-

त्वाप्रातः प्रादुःस्य उदयकाले च दद्यात् ६० अग्निमिति अग्न्यादित्ययोः प्रादुर्भूतयोरंतराले सुवर्णदानं इष्टेन गुणेन श्रुतिदिवि प्रकाशमानेन रूपेण मया स्थेयमित्येवं
रूपेण गुणेन अंतरालकालेन च गुणेन संवृत्तं समानं जातं एतच्च गुणज्ञानं प्रवर्त्तकं अग्निजत्वाद्द्विरण्यमग्निः इति शब्दः प्रकारार्थः हिरण्यं पुरस्कृत्य सायमुद्धरेदिति सा
यमुद्धरणकालातिक्रमे सूर्यस्य हिरण्यपुरस्कारवचनात् हिरण्यं आदित्यत्वेनापि जानीयात् अतस्तयोरंतराले सुवर्णं ददत्तादृशमेव फलं प्राप्नोतीत्यर्थः ६१ ७

एषेति यथाकार्तिकेयः सर्वदेवानामजेयं देव्यनिहतवान् एवं तस्योदरं सुवर्णमपि सर्वेषां धर्माणामजयं दुरितनाशयति नो कंचनादृशं जयतीत्यर्थः १६२ ६३
 ६४ ६५ ६६ ६७ १६८ इति आनुशासनिके पर्वणि दीक्षायां पंचाशीतितमोऽध्यायः ८५ उक्ता इति श्रुतिर्वेदः लक्षणं जापकं ये शान्तिश्रुतिः लक्षणा

गणसुवर्णस्योत्पत्तिः कथिता ते मया नद्य कार्तिकेयस्य च विभो तद्विद्विभृगुनन्दन ६२ कार्तिकेयस्य च विभो कालेन महता तदा देवैः सेना
 पतित्त्वनवृत्तः सैद्रे भृगुदह ६३ जघान तारकं चापि देव्यमन्यास्तथा सुवर्णं त्रिदशं द्राजया ब्रह्मल्लोकानां हितकाम्यया ६४ सुवर्णं दा
 ने च सया कथिवास्ते गुणा विभो तस्मात्सुवर्णं विप्रैभ्यः प्रयच्छददतां वर ६५ भीष्म उवाच उच्यते स वसिष्ठे न नामदग्न्यः प्रता
 पवान् ददौ सुवर्णं विप्रैभ्यो व्यमुच्यत च किल्बिषात् ६६ एतत्ते सर्वमाख्यातं सुवर्णस्य महोपते प्रदानस्य फलं चैव जन्म चास्य युधिष्ठि
 र ६७ तस्मान्त्वमपि विप्रैभ्यः प्रयच्छ कनक बहु ददात्सुवर्णं नृपते किल्बिषाद् विप्रमात्स्यसि १६८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके
 पर्वणि दानधर्मसुवर्णोत्पत्तिनाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ८५ युधिष्ठिर उवाच उक्ताः पितामहे न ह सुवर्णस्य विधानतः विस्मरे
 ण प्रदानस्य ये गुणाः श्रुतिः लक्षणाः १ यत्तु कारणमुत्पत्तेः सुवर्णस्य प्रकीर्तितम् सफ्यतारकः प्राप्नोति धनं तद्द्वीहिमे २ उक्तं यदेवता
 नां हि अवध्य इति पाथिव कथं तस्या भवन्मृत्युविस्तरेण प्रकीर्तय ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं त्वत्तु कुरुकुलोद्दह काल्त्स्येन तारकवधोप
 रकोत्तहल्लोहिमे ४ भीष्म उवाच विपन्नकृत्यारो जेद्र देवताः कपयस्तथा कृत्तिकाश्चोदयासासुरपत्यभरणाय वै ५ न देवता
 नां काचिद्द्विसमयो जातवेदसः एता हि शक्रास्तागर्भसधारयितुमोजसा ६ षण्णां तासां तत पीतः पावकागर्भधारणात् स्नतं जावि
 सर्गाण्ये विष्णोपरमेण च ७ ताः सुषट्कृत्तिकागर्भपुपुषुजातवेदसः पट्सुवर्णस्य जोग्नेः सकृन्निहतं प्रभो ८ ततस्त्वावहमान
 स्यन्नुभारस्य महात्मनः तेजसाभिपरीताग्या न ह्यचिच्छर्मलोभिरे ९ ततस्तेजःपरीताग्यः सर्वाः काल उपस्थित समगर्भसुपुविरेक
 चिकास्तनरपेभ १० ततस्तषडधिष्ठानगर्भमेकत्वमागतम् पृथिवी प्रतिजयाह कर्त्तस्वरसमीपतः ११ सगर्भो दिव्यसूर्यानां द्रो
 सिमान्यावकप्रभः दिव्यशरवणप्राप्य बहुधा प्रियदर्शनः १२ ददृशुः कृत्तिकास्तनुवालमकसमद्यतिम् जातस्नेहाच्च साहादा
 नुपुषुः स्तन्यविस्त्रवैः १३ अभवत्कार्तिकेयः सत्रे लोभ्ये स च गार्जर स्क्लत्वात्कदता प्राप्नोतु हावासाद्गुहो भवत् १४

श्रुत्युक्तान्वयर्थ १ २ ३ ४ विपन्नकृत्येषां ते गरायागर्भे न्यक्तेः सति न दृकार्याः ५ चोदयासासुरिन्यत्र देवता इति गार्भधारयितुमिन्यपच्यते प्रवा इति
 ६ पीतं स्तमिर्गारुडीरूपेण तद्रेन पीत्वा सोदागर्भे धृते सतीति शेषः ७ कर्मभुगर्भागमनसार्गेपुयोनिधिन्यर्थ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

ततो देवास्त्रयस्त्रिंशद्दिशश्च सादिगीश्वराः रुद्रो धाता च विष्णुश्च यमः पूषार्यमाभगः १५ अंशो मित्रश्च साध्याश्च वासवो वसवोऽश्विनो आ
 पो वायुर्नभश्च द्रोणदत्त्राणिग्रहा रविः १६ पृथग्भूतानि चान्यानि यानि देवार्पणानि वै आजग्मुस्ते द्रुतद्रुष्टु कुमारे ज्वलनात्पजम् १७ ऋ
 ष्यस्तुष्टुवुश्चैव गंधर्वाश्च जग्मुस्तथा षडाननं कुमारतु द्विषडक्षपडप्रियम् १८ पीनांसं द्वादशभुजपावकादित्यवर्चसम् शयानं शरगु
 रंमस्थदृष्ट्वा देवाः सहर्षिभिः १९ तेभिरे परमहर्षमे निरेचासुरहतम् ततो देवाः प्रियाण्यस्य सवर्णवसमाहरन् २० क्रीडतः क्रीडनीया
 निदुदुःपक्षिगणाश्च ह स्रपणोऽस्य ददौ पुत्रमयुगचित्रवर्हिणम् २१ राक्षसाश्च ददुस्तस्मै वराहमहिषावुभौ कुकुटं चाग्निं सकाशं प्रद-
 टावसृष्टाः स्वयम् २२ चंद्रमाः प्रददौ मे पमादित्योऽस्य चिरात्प्रभाम् गवां मानाच गदेवोः ददौ शतसहस्रशः २३ द्यौर्गमग्निर्गुणोपेतमिन्द्रा
 पुष्यफलबहु स्रधन्वाशकरचेवरथचामितकूबरम् २४ वरुणो वारुणान्दिव्यान्सुराजान्प्रददौ शतमान् सिंहांसुरेन्द्रो व्याघ्रांश्च द्विपा
 नन्याश्च पक्षिणः २५ श्वापदाश्च बहून्धोरांश्च त्राणिविधानि च राक्षसांसुरसंघाश्च अनुजग्मुस्तमीश्वरम् २६ वर्धमानतु तद्दृ-
 ष्ट्वा प्रार्थयामास तारकः उपायैर्बहुभिर्हेतुना शकच्चापित विभुम् २७ सेनापत्येन ततो देवाः पूजयित्वा गुह्यालयम् शशां सुर्विप्रकारतंत
 स्मै तारककारितम् २८ सविष्टुद्धो महावीरो देवसेनापतिः प्रभुः जघानामोघया शक्त्या दानवतारकगुहः २९ तेन तस्मिन्कुमारेण
 क्रीडतानि हते करे मरेद्रः स्थापितो राज्यदेवानां पुनरीश्वरः ३० ससेनापतिरेवाथ बभौ स्कंदः प्रतापवान् इशोगोप्राच देवानां प्रिय
 कृच्छकरस्य च ३१ हिरण्यमूर्त्तिर्भगवा नेपणवचपावकः सदा कुमारो देवानां सेनापत्यमवाप्तवान् ३२ तस्मात्सुवर्णमंगल्यरत्न
 मक्षय्यमुत्तमम् सहजकार्तिकेयस्य वन्हिजपरममतम् ३३ गवगमाय कौरव्यवसिष्ठो कथयत्पुरा तस्मात्सुवर्णदानाय प्रथतस्वनरा
 धिप ३४ रामः सुवर्णं दत्त्वा हि विमुक्तः सर्वकिल्बिषैः त्रिविष्टपे महत्स्थानमवापा सुलभं नरैः ३५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनि
 कैर्षणि दानधर्मसुवर्णदाननाम षडशीतितमोऽध्यायः ८६ युधिष्ठिर उवाच चातुर्वर्ण्यस्य धर्मात्प्रोक्ता यथा त्वया
 तथैव मे आद्भविधिं कृत्स्नं प्रवृद्धिपार्थिव १ वैशंपायन उवाच युधिष्ठिरेणैव मुक्तो श्रीष्ठाः शांतनवस्तदा इमं आद्भविधिं कृत्स्नं वक्तुं समुपच
 क्रमे २ श्रीष्ठा उवाच शृणु धावहितो राजन् द्वादशकर्मविधिं शप्तमं धन्ययशस्य पुत्रीयपितृयज्ञपरतप ३ देवासुरमनुष्याणां गंधर्वोरग
 रक्षसाम् पिशाचकिनराणां च पूज्या वै पितरः सदा ४

आदितः अमावास्यायां पश्चात्पतिपदियद्दशं उदरं पूर्वोद्धेदृष्टिः पश्चात्सित्यजः ५ अन्वाहार्यं कर्त्तव्यमपि यस्माद्देवं तस्मात्पत्ययमकल्पितं सामान्यविधिः सामावास्या
 यां यद्दह्यं द्रमसंनपश्यन्ति तदहरं पराण्हे पिंडपितृयज्ञं कुरुत इति विशेषविधिना आध्यत इति अन्वाहार्यत्वमपि पितृयज्ञस्य भवतीत्यर्थः ६ तिथीनां अतिथीनां च गु

पितृन्मृत्यादितः पश्चाद्देवतास्तर्पयन्ति वै तस्मात्तान्सर्वयजेत् पुरुषः पूजयेत्पदा ५ अन्वाहार्यं महाराजपितृणां आह्वमुच्यते त
 स्माद्दिशेषविधिना विधिः प्रथमकल्पितः ६ सर्वेष्वहः सुप्रीयते कृते आह्वपितामहाः प्रथम्यामितुनसवां स्तिथ्या तिथ्यगुणागुणा
 न् ७ येष्वहः सकृते आह्वयत्कलप्राप्यते न च नत्सर्वकाले यिष्यामि यथावृत्तनिबोधम ८ पितृन्मृत्यमतिपदिमानुयात्सगृहस्त्रि
 यः अभिरूपमजायिन्यादर्शनीयावहुमजा ९ स्त्रियोद्धितायां जायते तृतीयायां तु वाजिनः चतुर्थ्यां क्षुद्रपशवो भवति बहवोगृहे १०
 पञ्चम्यां बहवः पुत्रजायते कुर्वन्तानृपः कुर्याणास्तनराः षष्ठ्यां भवति द्युतिभागिनः ११ कुर्यात्सर्गा भवेच्छ्राद्धं कुर्याणः सप्तमीं चूप अ
 ष्टम्यां तु भकुवाणां वाणिज्ये लाजमाप्नुयात् १२ नवम्यां कुर्वन्तः आह्वभवस्यैकशफवहु विवर्धते तदशमीं गावः आह्वान्चि कुर्वन्तः १३
 कुर्यात्सर्गा भवेन्मृत्यः कुर्वन्तकादर्शानृपः ब्रह्मवर्चस्विनः पुत्रजायते तस्य वैश्वमनि १४ द्वादश्यां माहनात्तस्य नित्यमवप्रहस्यते रज
 तं बहुवित्तं च सुवर्णं च मनोरमम् १५ जातीनां तु भवेच्छ्राद्धं कुर्वन्तश्चाह्वयं दर्शाम् अवश्यं तु युवानोऽस्य प्रसीयते नरगृहे १६ युद्धमा
 गी भवेन्मृत्यः कुर्वन्तश्चाह्वचतुर्दशीम् अमावास्यां तु निर्वापान् सर्वकामानवाप्नुयात् १७ कृष्णापक्षे दशम्यादौ वज्रियन्वाचतुर्दशीम्
 आह्वकर्मणि तिथ्यस्तु प्रशस्तानतयेतराः १८ यथा चैवापरः पक्षः पूर्यपक्षाद्दिक्षियते तथा आह्वस्यपूर्वाण्हादपराण्हाद्विशिष्यते १९
 इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म आह्वकल्पे सप्तशतितमोऽध्यायः ८० युधिष्ठिर उवाच किं सिद्धं पितृभ्या
 वै भवत्यस्त्रयमीश्वर किं विधिश्चिररात्राय किमानत्यायकल्पते १ भीष्म उवाच हर्षादि आह्वकल्पे तु यानि आह्वविदेविदुः तानि
 मेश्वरुणां कस्यानि फलं चैव युधिष्ठिर २ तिलैर्वादिमये मां परे द्विसृल्लफलेऽस्त्रया दत्तेन मासपीयते आह्वेन पितरो नृप ३ वधमाननिन्द
 आह्वमक्षयमनुभवति सर्वेष्वंतु भोज्येषु तिन्नाः प्राधान्यतः स्मृताः ४ द्वौ मासौ तु भवेत्तृतिमन्त्यैः पितृगणस्य ह त्रीन्मासानां विके
 नाह्वयं तु मासशशनह ५

गानगुणांश्च यवक्ष्यामि १० ११ १२ १३ कुर्यावस्य पात्रादि १४ १५ चतुर्दशीया

हं निन्द्य वश्यमिति १६ १७ दशम्यादौ तिथिषट्के १८ १९ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां सप्तशतितमोऽध्यायः ८० १ २ ३ ४ ५

६ पृथतश्चित्रमृगः नदीयंपार्षतं रुद्रः कृष्णमृगः नदीयंरौरवम् ७ वार्ध्वाणिशः नर्ध्यास्यूननासिकोमहो ८ पक्षिविशेषो जविशेषश्चेत्यन्ये ९ पितृक्ष
 येमृतनियो कालशाकंचुक्रादितिभाषयाप्रसिद्धतत्सदृशोमेषवदित्यन्ये लोहं कांचनवृक्षजंपुष्पादिशाकं छागोप्यनंतत्कलमितिशेषः १० ११ १२ बीजितं

आजेन मासान्नीयंतेपंचैवपितरोन्तुष वाराहेण तुषण्मासान् सप्तवेश्याकुलेनतु ६ मासान्ष्टौपार्षतेनरौरवेणनवप्रभो गवयस्य
 तुसांसेनतृसिः स्याद्दशमासिकी ७ मासेनेकादशमीतिः पितृणांसाहिषेणतु गव्येनदत्तेश्चाद्देतुसंवत्सरमिहोच्यते ८ यथागव्यं
 थायुक्तपायसंसर्पिषासह वार्ध्वाणसस्यमासेनतृतिर्द्वादशवार्षिकी ९ आनत्यायंभवेदत्तरवद्भमांसंपितृक्षये कालशाकंचलोहं
 चाप्यानंत्यंछागउच्यते १० गाथाप्यत्रगायतिपितृगीतायुधिष्ठिर सनत्कुमारोभगवान्पुरामय्यभ्यभाषत ११ अपिनःस्वकुलेजाया
 द्योनोदद्यात्रयोदशीम् मघासुसर्पिःसंयुक्तपायसंदक्षिणायने १२ आजनवापिलोहेनमघास्वेवयतवतः हस्तिच्छायासुविधिवत्क
 र्णव्यजनबीजितम् १३ एष्टव्याबहवःपुत्रायद्येकोपिगयां वजेत् यत्रासौप्रथितो लोके घक्षस्यकरणोवदः १४ आपोमूलंफलंमांसम
 न्भवापिपितृक्षये यत्किंचिन्मधुसंमिश्रतदानंत्यायकल्पते १५ इतिश्रीमहाभारते आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेश्चाद्दकल्पेऽष्टा
 शीतितमोऽध्यायः ८८ श्रीभूउवाच यमस्तयानिश्चाद्द्वानिप्रोवाचशंशबिंदवे तानिमे शृणुकाम्यानिनक्षत्रेषुपृथक्पृथक् १ आ
 द्यः कृत्तिकायोमेकुर्वीतसततंनरः अग्नीनाधायसापत्योयजेतविगतज्वरः २ अपत्यकामोरोहिण्यांतेजस्कामोमृगोत्तमे क्रूरकर्मादद
 द्वाद्दशार्द्रायांमानयोभवे ३ धनकामोभवेन्मृत्युः कुर्वन्च्छ्राद्धं पुनर्वसौ पुष्टिकामोथपुष्पेणश्चाद्दमीहेतमानवः ४ आर्द्रायां दद
 द्वाद्दधीरान्पुत्रान्यजायते ज्ञातीनांतुभवेच्छ्रेष्ठीमघासुश्चाद्दमावपन् ५ फाल्गुनीषु ददच्छ्राद्धं सभगःश्चाद्दोभवेत् अपत्यभागुत्त
 रासहस्तेनफलभागभवेत् ६ चित्रायांतु ददत्तश्चाद्दलभेद्रूपवतःसूतान् स्थातियोगेपितृन्च्यवाणिज्यमुपजीवति ७ बहुपुत्रोविशा
 र्वासुपुत्रमीहन्मवेन्नरः अचुराधासुकुर्वाणोराजचक्रं प्रवर्तयेत् ८ आधिपत्यं वजेन्मृत्यो ज्येष्ठायामपवर्जयेन् नरः कुरुकुलथेष्ठक्र
 द्दोदमपुरःसरः ९ मूलेत्वारोग्यमृच्छेत्तयशोदारकृतथोत्तमम् उत्तरासुन्वषादासुवीतशोकश्चरेन्महीम् १० श्राद्धत्वभिजिताकुर्वन्भि
 षकृसिद्धिमचासुयात् श्रवणेषु ददच्छ्राद्धं मेत्यगच्छेत्सकतद्गतिम् ११

भारते आनुशासनिकेपर्वणिटीकायां अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ १ २ ३ ४ ५ फलभाकृदृष्टार्थभाकृ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ इतिश्रीमहा-

१२ १३ १४ १५ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकोनवतितमोऽध्यायः ८९ १ २ देवता इति अभाग्यः देवतापूजनेषु अद्भान् कुर्वतीत्यर्थः देवताः विप्रान् पूजयन्ति उपेत्य उपस्थाय देवेषु देवान् उद्दिश्य सर्वेषु विप्रेषु ३ ४ पंक्तिदृष्टाः काणादयः अपाक्तेयाः दुष्कर्मिणः पंक्तियोग्या ५ निराकृतिः अध्ययनादिभूत्यः वार्धुषिको वृद्धिर्येधनप्रयोक्ता ६ कुंडाशी भगवत्स नैतिकः तत्कर्मकृत् ७ ८ पर्वकारुः वेषात्तदधारी पर्वकृत् वमहायथप्रस्तावेत्स दशगा-

गज्यभार्गाधिनिष्ठायां भवेत्तनियतं नरः नक्षत्रे वारुणे कुर्वन् विद्यां श्रेष्ठामवाप्नुयात् १० पूर्वप्रोष्ठपदां कुर्वन् बहुन्विदत्यजाविकान् उत्त
 रासुक्कुर्यात्पणो विदतेगाः सहस्रशः १३ बहुकुर्य्य कृतविन्नं विदुतं रचती श्रितः अश्विनी च श्यान्विदतभरणी शीयुरुत्तमम् १४ इमं श्रा
 द्दविधियुत्वाशाशविदुस्तथा करान् अकेशिनाजयच्चापिमहोसांनुशशासह १५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म
 श्राद्धकल्पे एकोनवतितमोऽध्यायः ८९ युधिष्ठिर उवाच कीदृशोभ्यः प्रदानव्यं भवेत् श्राद्धं पितामह द्विजभ्यः कुरुशार्दूलतन्मेव्या
 ख्यातुमर्हसि १ श्रीष्म उवाच ब्राह्मणान् परीक्षत क्षत्रियो दानधर्मवित् देवैकर्मणि पित्र्यतुन्याय्यमाह परीक्षणम् २ देवताः पू
 जयन्तीह देवैर्नैकैह तेजसा उपेत्य तस्माद्देवेषु सर्वेषु दापयेन्नरः ३ श्राद्धे त्यथमहा राजपरीक्षे ब्राह्मणान्वुर्ध्वं कुलशीलवयोस्तुर्विद्य
 याभिर्जनैश्च ४ तेषामन्ये पक्तिदृष्टास्तथान्ये पक्तिपावनाः अपाक्तेयास्तु पराजन् कीर्तयिष्यामि तान् च्छृणु ५ वित्वा भृगुगहायस्मीप
 शुभ्रालो निराकृतिः यामप्यो वार्धुषिको गायनः सर्वविक्रयः ६ अगारदाही गारदः कुंडाशीयो मविक्रयी सामुद्रिको राजभृत्यस्तौ लिको कृत
 कारकः ७ पित्राविव दमानस्य यस्य चोपपतिर्गृहे अभिगस्तस्तथास्तनः शिल्पयश्चापजीवति ८ पर्वकारुश्च सूचं च मित्रधुक् पारदारिकः
 अद्यतानां सुपाध्यायः कांडप्रष्टस्तथैव च ९ श्वभिश्च परिक्रामेद्यः शुनादप्राग्वच परिव्रित्तस्य श्वस्य्याद्दृश्यमागुरुतल्पगः १० कुशील्यो दे
 वस्तु कीनक्षत्रेयश्च जीवति ईदृशो ब्राह्मणो भुक्तमपाक्तेये युधिष्ठिर ११ रक्षासि गच्छते हव्यमित्याहु ब्रह्मवादिनः श्राद्धं कृत्वा ल्यधीयीत वृष
 लीतल्यगश्च यः १२ पुरीषे तस्य ते मांसपितरस्तस्य शरते सोमविक्रयिणा विद्याभिषजं प्रयुगोणितम् १३ नष्टदेव लके दत्तमप्रतिष्ठत्वाधुषे
 यत्तु वाणिजके दत्तं नेहनामुच्यते इवेत् १४ मस्मनी च हुतं हव्यं तथापौ नर्भवेद्विजे येतु धर्मव्यपेतं वृचारिवापगतेषु च हव्यं कव्यप्रयच्छंति त
 पातव्यं नश्यति १५

तरे इति मेदिनी सूचीपिशकन अद्यतानां श्रुद्राणां कांडप्रष्ट शस्त्राजीवी १० श्वभिः परिक्रामेत् भृगुया कुर्यात् १० कुशील्यं कुशीपालं तं न
 कर्षणलक्ष्यते हवीं वल्लवः छेदने तदुपजीवी काष्ठछेदने उपजीवी कुशीपल्ले इति मेदिनी ११ १२ तस्यैव पुरीषे तस्य पितरं शरते न खन्यस्य पुरीषे १३ १४ १५ १६

१६ १७ षष्टिशतं पुरुषानिति शेषः १८ १९ असुरेन्द्राय बलये २० परिस्मृते आचृतदेशो २१ २२ २३ २४ २५ त्रिणाचिकेतः त्रिणाचिकेतारख्यमंत्राध्ये
 ता पंचगार्हपत्यादय आवसथ्यांता अग्नयोयस्य विरूपणं चतुःकपर्दीयुवतिः स्रपेशा इति बह्वृचानां मंत्रचयं वा ब्रह्ममेतु सामिन्यादिते त्रिरीयप्रसिद्धं वा षडंगानिधि

ज्ञानपूर्वतु येतेभ्यः प्रयच्छंत्यल्पबुद्धयः पुरीषं भुंजते तस्य पितरः प्रैत्य निश्चयः १६ एतानीमान्विजानीयादपांक्तेयान् द्विजाधमान् शूद्रा
 णामुपदेशचये कुर्वंत्यल्पचेतसः १७ षष्टिकाणः शतषटः त्रिबीयावत्प्रपश्यति पत्न्यासमुपविश्यातावत्तदृषयते नृप १८ यद्दक्षितशिराभुं
 क्तैयद्भुक्ते दक्षिणासुरयः सोपानकश्चयद्भुक्ते सर्वविद्यात्तदासुरम् १९ असुर्यताक्षयद्भुक्ते यच्च ब्रह्मविवर्जितम् सर्वतदसुरेन्द्राय ब्रह्मा भाग
 मकल्पयत् २० श्वानश्च पक्तिदूपाश्च नार्चयेत् च यच्चन तस्मात्परिस्मृते दद्यात्तिलाश्चान्वकरीरयेत् २१ तिलैर्विरहितं श्राद्धं कृतं क्रोधव
 शोनच यातुधानाः पिशाचाश्च विपलुपतितद्भविः २२ अपाक्तायावतः पाक्तास्सुजानाननुपश्यति तावत्फलाद्भुशयति दातारं तस्य बालिशम्
 २३ इमे तु भरतश्चेष्टविज्ञेयाः पक्तिपावनाः ये त्वतस्ताश्च वक्ष्यामि परीक्षस्ते हतान् द्विजान् २४ विद्यावेदव्रतस्नातोः ब्राह्मणाः सर्वएव हि सदा
 चारपराश्चैव विज्ञेयाः सर्वपावनाः २५ पाक्तेयास्तप्रवक्ष्यामि ज्ञेयास्ते पक्तिपावनाः त्रिणाचिकेतः पंचाग्निस्त्रिसुपर्णः षडंगवित् २६ ब्रह्म
 देयानुसंतानश्च दोगो ज्येष्ठसामगः मातापित्रोश्च यश्च यः श्रौत्रियो दशपुरुषः २७ ऋतुकालाभिगामी च धर्मपत्नीषु यः सदा वेदविद्याव
 तः स्नातो विप्रः पक्तिषु नात्कृत २८ अथ वशिरसोध्ये ता ब्रह्मचारीयतव्रतः सत्यवादी धर्मशीलः स्वकर्मनिरतश्च सः २९ ये च पुण्येषु
 तीर्थेषु अभिषेकं कृतश्च माः सर्वेषु च समन्त्रेषु भवत्येव भूयः सुताः ३० अक्रोधनाद्यचपलाः स्नाता दाता जितेन्द्रियाः सर्वभूतहिताय च
 श्राद्धं चैतान्निमंत्रयेत् ३१ एतेषु दत्तमक्षय्यमेतेषु पक्तिपावनाः इमे परे महाभागा विज्ञेयाः पक्तिपावनाः ३२ यतयो मोक्षधर्मजाया
 गाः सुचरितवलाः ये चैतिहासप्रयताः श्रावयन्ति द्विजोत्तमान् ३३ ये च भाश्च विदः केचिद्ये च व्याकरणे रताः अधीयन्ते पुराणयधर्मशा
 स्त्राण्यथापि च ३४ अधीत्य च यथान्यायं विधिवत्तस्य कारिणः उपपन्नो गुरुकुले सत्यवादी सहस्रशः ३५ अग्न्याः सर्वेषु वेदेषु सर्वम
 वचनेषु च यावदेते प्रपश्यति पत्न्यास्तावत्पुनंत्युत ३६ ततो हि पावनात्पत्न्याः पक्तिपावन उच्यते क्रौशात्सार्धतृतीयाच्च पावयेदकण
 हि ३७

क्षादीनि २६ ब्रह्मदेय इति ब्रह्मवेदः परविद्यावातदेवदेयं येषां तेषां मनुसंतानः तसं तानजः स्वयंच ब्रह्मविदध्यापको वा ब्रह्मदेयानुसं-

तानः २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३

अयं क्रान्तिर्कादिगुणहीनोपि पंक्तिपावनगर्वेन्याह अनन्विगिति क्रान्तिर्गिरभ्यनुजातइति क्रान्तिर्गिरभ्यनुजेयाएवसनत्वनृत्तिकेनानुपाध्यायत्वेनोपेक्षणीयः यतःस
 पंक्त्यादुद्धृतंहरति अननुजातइतिपाठेभिमावशगादननुजातोपीतिजेयं ३८ ३९ ४० मित्रमेवप्रधानंनयोग्यत्वादिकंयेषुतानिमित्रे क्षपि योग्यनाचेतनगि
 त्यागेदोषाभावइतिभावः ४१ अद्वेननिमित्तेनसगतानिसंख्यानि पिप्यलब्धनाहा कर्मफलोपनिबधमृतातस्वर्गा च्यवते तत्रनगच्छतोत्यर्थ ४२ ४३

ब्रह्मदेयानुसंतानइतिब्रह्मविदो विदुः अचृत्विगनुपाध्यायःसचेदयासनत्रजेत ३८ क्रान्तिर्गिरभ्यनुजातःपंक्त्याहरतिदुद्धृतम् अय-
 चंदेद्विन्सर्वैःपंक्तिदोषैर्विवर्तितः ३९ नचम्यात्यतितोराजन्यक्तिपावनगवमः तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपरीक्ष्यामंत्रयेतद्विज्ञान ४० स्वक-
 मंनिरतानन्यान्कुलेजातान्वहृश्रुतान यस्यमित्रप्रधानानिआह्वानिचहर्वाषिच ४१ नप्रीणातिपितृन्देवान्स्वर्गचिनसगच्छति ४१ य-
 श्चादेकुरुतेसगतानिनदेयुयानेनयथासयाति सर्वमुक्तःपिप्यलब्धनाहास्वर्गाद्दोकाच्यवतेआइमित्रः ४२ तस्मान्मित्रंआइहृन्ना
 द्वियेतद्वद्वमित्रेभ्यःसप्रदायेधनानि यन्मन्यतेनैवशत्रुनमित्रंतमभ्यस्यभोजयेद्भ्यकव्ये ४३ ययोरखरेबीजसुखन्नरोहेनचावृत्ता
 मृयाद्बीजभागम् गवआइमुक्तमनहभागोर्चहनामृत्रफलददाति ४४ ब्राह्मणोऽन्यनर्थायानस्तृणाग्निगिरिशाम्यति तस्मैआइनदात
 व्यनहिमस्यनिहयते ४५ संभोजनीनामपिगाचदक्षिणासानेवदेवान्पितृनुपैति इहैवसाभ्यास्यतिहानपुण्याशालांतरेगौरिवनद-
 यन्सा ४६ ययाग्रेशातेयतमानुहोतितत्तैवदेवान्पितृनुपैति नयादत्तंनत्तेनगायनेचयाचानृतेदक्षिणासावृणोति ४७ उभौहिन
 स्तिनमुनक्तिचैपायाचानृतेदक्षिणादायतेयै आघातिनीगदितेआपततीतेषांयेतान्यातयेदेयानात् ४८ कर्षाणासमयेनित्ययेचरतियुधिष्ठिर
 निश्चिताःसर्वधर्मजास्तान्देवाब्राह्मणाविदुः ४९ साध्यायनिष्ठाऋषयो जाननिष्ठांस्तथैवच तपोनिष्ठाश्चोद्भ्याःकर्मनिष्ठाश्चभारत ५०
 कव्यानिजाननिष्ठेभ्यःप्रतिष्ठाप्यानिभारत तत्रयैब्राह्मणान्केचिन्निदतिहितेनराः ५१ येतुनिदतिजल्पेभुनतान्आइभुभोजयेत् ब्राह्मणा
 निदिताराजन्हन्यन्त्रैपुरुषकुलम् ५२ वेरवानसानांयचनमृषीणाश्चूयतेनृप दरादेवपरीक्षितब्राह्मणान्देदपारगान् ५३ प्रियोवायदिवा
 देथंस्तेषांतुआइभापेत् यमहस्रसहस्राणाभोजयेदनुतान्नरः एकस्तान्चर्चिवन्धीतःसवानर्हतिभारत ५४ इतिश्रीमहाभारतेआ-
 नुशासनिकेपर्वोणदानधर्मशाहकल्पेनवतितमोःध्यायः १० युधिष्ठिरउवाच केनसकल्पितयादृकमिन्कान्देकिमान्मवम भूय
 गिरसिकेकान्देमुनिनाकतरेणवा १

४४ ४५ संभोजनीति अन्यान्यदीयमानायापिगाचदक्षिणाविशाचा स्वस्यभोजकंयभोजयतिनदत् ४६ याचदक्षिणां अचृते अपात्रेआवृणोतिप्रयच्छ-
 ति ४७ ४८ नमुनक्तिनपालयतिअघातिनादेवी ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ इतिब्राह्मणान्देकायानवतितमोःध्यायः १० केनभूयैगिरसकेनयदाभूयैगिर-
 मथ्यवर्ततेनान्ये १ १२

श्राद्धानिश्चाद्भेषुकानिकर्माणि वर्ज्यानि ७ ३ ४ ५ ६ ७ कृत्वाऽपकल्प्य उपहार्याणि मिथ्यान्कशिशूपृष्वर्हणादीनि विरात्रे प्रभाते ८ विषये अत्यंतबंधकेशो
 के विषये मनःसंहत्यशोकत्यक्तेत्यर्थः तस्य बुद्धिर्विस्तारगामिनी आसीत् इति संबंधः ९ १० ११ दक्षिणावर्तिकाः प्रदक्षिणावर्तिताः वृषीः आमनानि १२ १३

कानिश्चाद्भेषुकानिकर्माणि वर्ज्यानि कानि मूलफलानि च धान्यजात्यश्वकावर्ज्यास्तन्मे ब्रूहि पितामह २ श्रीश्चा उवाच यथाश्चाद्भेषुकानि प्रवृत्तं यस्मि
 न्काले सदात्मकम् येन सकल्पितं चैव तन्मे भृणुजनाधिप ३ स्वायंभुवोत्रिः कोरव्यपरमर्षिः प्रतापवान् तस्य वंशो महाराज दत्तात्रेय
 इति स्मृतः ४ दत्तात्रेयस्य पुत्रोऽह्निमिनाम तपोधनः निमेश्चाप्यभवत् पुत्रः श्रीमान्नामश्चिदावृतः ५ पूर्णवर्षसहस्राते सकृत्वा दु
 र्कस्तपः कालधर्मपरीतात्मानिधनसमुपागतः ६ निमिस्तु कृत्वा शौचानि विधिदृष्टेन कर्मणा सतापमगमत्तो व्रपुत्रशोकपरायणः
 ७ अथ कृत्वोपहार्याणि चतुर्दश्यां महामतिः तमेव गणयन् लोकविरात्रे प्रत्यबुध्यत ८ तस्यासीत् प्रतिबुद्धस्य शोकेन व्यथितात्मनः
 मनःसहस्रं विषये बुद्धिर्विस्तारगामिनी ९ ततः संचिंतया मासश्चाद्भेषुकल्पं समाहितः यानितस्यैव भोज्यानि मूलानि च फलानि च १०
 उक्तानि यानि चान्ना निया निचेष्टानि तस्य ह तानि सर्वाणि मनसा विनिश्चित्य तपोधनः ११ अमावास्यां महाप्राज्ञो विप्रानानायाय्य पूजि
 तान् दक्षिणावर्तिकाः सर्वा वृषीः स्वयमथाकरोत् १२ सप्तविप्रास्ततो भेत्ययुगपत्समुपायत ऋते चलवणं भोज्यश्यामाकान्त-
 ददौ प्रभुः १३ दक्षिणाग्रास्ततो दर्भा विष्टरेषु निवेशिताः पादयोश्चैव विप्राणां ये त्वन्तमुपभुंजते १४ कृत्वा च दक्षिणाग्रान्वेदभान्
 संप्रयतः शक्तिः प्रददौ श्रीमतेः पिंडान्नाम गोत्रमुदाहरन् १५ तत्कृत्वा समुनिश्रेष्ठो धर्मसकरमान् मनः पश्चात्तापेन महतानथमानोऽथ
 चिंतयत् १६ अकृतमुनिभिः पूर्वकिमये दमनुष्ठितम् कथं तु शापेन न मादहेयु ब्राह्मणा इति १७ ततः संचिंतया मासवशं कर्तारमात्मनः ध्या
 तमात्रस्तथा चात्रिराजगाम तपोधनः १८ अथात्रिस्तं तथा दृष्ट्वा पुत्रशोकेन कषितम् ऋशमाश्वासयामास वाग्भिरिष्टाभिरव्ययः १९ नि
 मेसं कल्पितस्तोत्रं पितृयज्ञस्तपोधन माते भूद्धोः पूर्वदृष्टो धर्मो य ब्रह्मणा स्वयम् २० सोयस्वयं भुविहितो धर्मः सकल्पितस्तथा ऋते स्वयं
 भुवः कोन्यः श्राद्धेयं विधिमाहरेत् २१ अथारव्यास्यामि ते पुत्रश्राद्धेयं विधिमुत्तमम् स्वयं भुविहितं पुत्रतल्लुरुष्वनिबोधमे २२ कृत्वाग्ने-
 करणं पूर्वमत्र पूर्वतपोधन ततोऽग्नयेथ सोमाय वरुणाय च नित्यशः २३ विश्वे देवाश्च ये नित्यं पितृभिः सह गोचराः तेभ्यः सकल्पिता भ्रा-
 गाः स्वयमेव स्वयं भुवा २४ स्तोतव्या चेह पृथिवी निवापस्ये ह धारिणी वैष्णावी काश्यपी चेतितथैवोहाक्षयेति च २५

२६ २७ तेषामिन्द्राः पित्रादयः विमुच्यन्ते किल्बिषात् नरकादिरूपात् २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ पुलकः असंपूर्णतं-
 डुलसुक्तधान्यानि हिग्द्रव्येषु शाकादिसंस्कारकद्रव्येषु पलांडुलशुनचशाकेषु ३८ सौभ्रांजनादीन्वर्जयति सौभ्रांजनं विषदिग्धपशोमंसि इति मेदिनी कृष्णाल-

उदकानयने चैव स्तोतव्यो वरुणो विष्णुः ततो ग्निश्चैव सोमश्च आप्याय्या विहते नद्य २६ देवास्तु पितरो नाम निर्मिता ये स्वयं भुवा उष्णापाये म
 हाभागास्तेषां भागः प्रकल्पितः २७ तेषां नान्यैर्मानवैर्विमुच्यन्ते ह किल्बिषात् सप्तकः पितृवंशस्तु पूर्वदृष्टः स्वयं भुवा २८ विश्वेचाग्नि
 मुखद्विजाः संख्याज्ञाः पूर्वमेव ते तेषां नामानिवह्यामि भागा हाणां महात्मनाम् २९ बलधृतिर्विपाश्नाच्च पुण्यकृत्या वनस्तथा पाषादिमा-
 समूहश्च दिव्यसानुस्तथैव च ३० विवस्वान्वोर्यवान्हीमान्कीर्त्तिमान्कृता एव च जितात्मा मुनिवीर्यश्च दीप्तरोमाभयकरः ३१ अनुकर्मा
 प्रतीतश्च प्रदाता प्यशुमास्तथा शैलाभः परमक्रोधी धीरोष्णीभूपतिस्तथा ३२ स्रजोवज्रीवरीचैव विश्वे देवाः सनातनाः विद्युद्दृचाः सो-
 मक्याः सूर्यश्चैतिनामतः ३३ सोमपः सूर्यसावित्रो दत्तात्मा पुंडरीयकः उष्णीनाभो नभोदश्च विश्वायुर्दीप्तिरेव च ३४ चमूहूरः सूर्य-
 शश्च व्योमसिः शंकरोभवः इशः कर्त्ता कृतिर्देसो भुवनो दिव्यकर्मकृत ३५ गलितः पंचवीर्यश्च आदित्योरश्मिवास्तथा सप्तकृत्सामवर्चा-
 श्च विश्वकृत्कविरेक्य ३६ अनुगोप्ता सुगोप्ता च नसा चेश्वरा एव च कीर्त्तितास्ते महाभागाः कालम्यगतिगोचराः ३७ अश्राद्धेयानिधान्या
 निकोद्रवाः पुलकास्तथा हिग्द्रव्येषु शाकेषु पलांडुलशुनतथा ३८ सौभ्रांजनः केविदारस्तथा गुजनकादयः कृष्णाडजात्यन्दावुचकृष्णा
 लवणमेव च ३९ ग्राम्यगाराहमासचयच्चैवा प्रोक्षितमवेत् कृष्णाजजीविडश्चैव शीतपाकीस्तथैव च अंकराद्यास्तथा वज्यादहशृगाद
 कानि च ४० वर्जयेत्सर्वं तथा जंबूफला निच अवक्षतावरुदितं तथा श्राद्धे च वर्जयेत् ४१ निर्यापे हव्यकव्ये वा गर्हितं च सुदर्शनम्
 पितरश्च हिरेवाश्च नाभिनंदति तद्भविः ४२ चांडलिश्वपचौ वज्यौ निवापे समुपस्थिते काशाय वासाः कुष्ठी वापतितो ब्रह्महापिवा ४३ सं
 कीर्णयोनिर्विप्रश्च संबन्धी पतितश्चयः वर्जनीया बुधैरेते निवापे समुपस्थिते ४४ इत्येवमुक्त्वा भगवान्स्ववश्यतमृषिपुरा पितामहसभ्रा
 दिव्यांजगामास्त्रिभूषो धनः ४५ इति श्रीमद्भागवते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे श्राद्धकल्पे एकवतितमोऽध्यायः ९१ ७९
 भ्रांजना उवाच तथानिमां प्रवृत्ते तु सर्वा एव महर्षयः पितृयज्ञतु कुर्वन्ति विधिदृष्टेन कर्मणा १

वर्णमध्विडं ३९ कृष्णाजजीविडश्च जीरक विडविडुलवण शीतपाकीशाकविशेषः अंकराद्यावशाकुरादयः शृगादकशिंघाडा इति प्रसिद्ध ४० ४१ सुदर्श
 नंशाकविशेष ४२ ४३ ४४ ४५ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकवतितमोऽध्यायः ९१ एवं श्राद्धेऽपि मुक्त्वा न दगभूतस्याग्नेौ करणस्योत्पत्तिमाह तथेत्यादिना

० ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ निवसेदत्तेसंप्रसारणाभावआर्ष ओणादिकस्तत्रस्योवा १२ १३ १४
 व्यंगिताचरितानोपतिष्ठेततयानिवापोनद्रष्टव्यइत्यर्थः तथाअन्यवंशजापिपाकार्यनसंग्राह्या १५ १६ १७ कल्माषेतिचित्रवर्णवलीवर्द्धपुच्छमाश्रित्यन

ऋषयोधर्मनित्यास्तु कृत्वानिवपनान्युत तर्पणंचाप्यकुर्वततार्थाभोभिर्यतव्रताः २ निवापेर्दीयमानैश्चचातुर्वर्ण्येनभारत तर्पिताःपि-
 तरोदेवास्तत्रान्नंजरयतिवै ३ अर्जणैस्त्वभिहन्यतेतेदेवाःपितृभिःसह सोममेवाभ्यपद्यततदाद्यन्नाभिपीडिताः ४ तेब्रुवन्सोममा
 साद्यपितरोजोर्णपीडिताः निवापान्नेनपीडयामःश्रेयो नोत्रविधीयताम् ५ तान्सोमःप्रत्युवाचाथश्रेयश्चेदीप्सितसराः स्वयंभूःसदनंयात
 सवःश्रेयोभिधास्यति ६ तेसोमवचनाद्देवाःपितृभिःसहभारत मेरुशृंगेसमासीनपितामहमुपागमन् ७ पितरञ्जुः नि
 वापान्नेनभगवन्मृशापीडयामहेवयम् प्रसादंकुरुनोदेवश्रेयो नःसंविधीयताम् ८ इतितेषांवचःश्रुत्वास्वयंभूरिदमब्रवीत् एषमे
 पांश्वतोवन्हिर्युष्च्छ्रेयोभिधास्यति ९ अग्निरुवाच सहितास्तातभोह्यामोनिवापेसमुपस्थिते जरथिष्यथचाप्यन्नमयासा-
 द्भनसंशयः १० एतच्छ्रुत्वातुपितरस्ततस्तेविज्वराभवन् एतस्मात्कारणाच्चाग्नेःप्राक्तावद्दीयतेनृप ११ निवसेचाग्निपूर्ववैनिवापेषु
 रुषपभ नब्रह्मराक्षसोस्तवैनिवापधर्षयत्युत १२ रक्षांसिचापवर्ततेस्थितेदेवेहुताशने पूर्वेपिंडंपितुर्देद्यात्तत्तीदद्यात्पितामहे
 १३ प्रपितामहायचततण्षत्राद्भविधिःस्मृतः ब्रूयात्त्राद्देवसावित्रीपिंडेपिंडेसमाहितः १४ सोमायतिचवक्तव्यतयापितृमतेति
 च रजस्वलाचर्यानारीव्यंगिताकर्णयोश्चया निवापेनोपतिष्ठेतसंप्राद्यानान्यवंशजा १५ जलप्रतरमाणश्चकीर्तयेतपिताम
 हान् नदीमांसाद्यकुर्वीतपितृणांपिंडतर्पणम् १६ पूर्वस्ववंशजानांतु कृत्वाद्दिस्तर्पणंपुनः स्रद्धसंबंधिवर्गाणात्तोदद्यात्जलाज-
 लिम् १७ कल्माषेतिचित्रवर्णवलीवर्द्धपुच्छमाश्रित्यन
 माहिताः मांसाद्देहृष्णापक्षस्यकुर्यान्निर्वपणानिवै १८ पुष्टिरायुस्तथावीर्यश्रीश्चैवपितृभक्तिः पितामहःपुलस्त्यश्चवशिष्ठःपुलहस्तथा
 २०

दीर्तरंतःसकांशात् तत्पुच्छेनतर्पणंपितरोभिलषंतेयुक्तेनशकटेन १८ मासाद्देहमायास्यायां हृष्णापक्षस्येत्युक्तेर्नाशकृद्दिमासोविवक्षितः
 १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

२१ २२ २३ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां दिनवतितमोऽध्यायः ९२ द्विजातय इति दशाहादौ वनोपेता ब्राह्मणा ब्राह्मणकामस्य यजमानस्यार्थं य-
 दि भोजने तन्कथं स्वस्य वनलोप्यागरीयान् उत ब्राह्मणस्य कामभंगीयेति प्रश्नार्थः १ वेदोक्तं यागांगभूतं व्रतं तेन रहिताः कामकारणे इच्छया हेतुना भुजानाः भो-
 जनं कुर्वन्तु नाम ये तु व्रतोपेता भुजंते ते तु व्रताभ्यंति तेषां वनलोपयायश्चित्तं व्रतपतीष्विरूपं कर्तव्यं भवति इतरस्य न्याभेयतवतोपि भुक्ताभ्यायश्चित्तं कुर्वन्-
 त्स्वयं आहं दुर्गपरेण इति भावः २ तपस्विनः पात्रत्वमुक्तं व्रतपसोरूपं पृच्छति यदिदमिति ३ आत्मतंत्रं शरीररूपं कुटुंबरूपं वातदुष्यतीति ४ न्यागस्येति दानं वे-

भोगीराश्च कृतं श्रेयं कथं पश्यमहाचृषिः एते कुरुकुलयेष्ठ महायोगेश्वराः स्मृताः २१ एते च पितरो राजन्तेषु आह विधिपरः येनास्त-
 पिंडसंबंधान्मुच्यंते तेन कर्मणा २२ इत्येषां पुरुषश्च आहोत्पत्तिर्यथागमम् व्याख्याता पूर्वनिर्दिष्टा दानवद्वयस्यतः परम् २३ इति
 श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे आह कल्पे दिनवतितमोऽध्यायः ९२ युधिष्ठिर उवाच द्विजातया व्रतोपेता इति स्तय
 दि भोजने अन्नं ब्राह्मणकामाय कथं तत्पितामह १ श्रीश्रुतवाच अवेदोक्तं व्रताश्रेयं भुजाना कामकारणे वेदोक्तं भुतु भुजाना
 व्रतं तु तां युधिष्ठिर २ युधिष्ठिर उवाच यदिदं तप इत्याहु रूपवासं पृथग्गनाः तपस्या देवदत्तं व्रतं न्यदापि किं भवेत् ३ श्री-
 श्रुतवाच मासार्धमासोपवासाद्यत्तपोमन्यते जनः आत्मतंत्रोपघ्नाती यो न तपसी न धर्मवित् ४ न्यागस्य चापि सपत्तिः शिष्यततपद-
 तं मम् सदोपवासी च भवेद्ब्रह्मचरितश्रेयश्च ५ मुनिश्च स्यात्सदा विप्रो वेदांश्वेव सदा जपेत् कुटुंबिको धर्मकामः सदा स्तुभ्यमानवः ६
 अपोसाशी सदा च स्यात्पवित्रं च नदापदेत् ऋतवादी सदा च स्यान्नियतश्च सदा भवेत् ७ विद्यन्नाशी कथं च स्यात्पदा चैवातिथिप्रिय-
 अमृताशी सदा च स्यात्पवित्रं च सदा भवेत् ८ युधिष्ठिर उवाच कथं सदोपवासी स्याद्ब्रह्मचरिचपथिवि विद्यन्नाशी कथं च स्यात्-
 चैवातिथिप्रियः ९ श्रीश्रुतवाच अंतरासायमाशं च प्रातरुशं च योनरः सदोपवासी भवति यो न भुक्ते जरापुनः १० भार्यागच्छ-
 न्ब्रह्मचारी ऋतुो भवति चैव ह ऋतवादी सदा च स्याद्दानशीलस्तर्मानवः ११ अमृतयन्त्रं यथासासनं साशी भवत्यत दानदत्तव्य-
 त्री स्यादस्वभ्यदिवा स्वपन् १२ मृत्यातिथिषु यो भुक्ते भुक्ते वल्कनरः सदा अमृतं केवलं भुक्ते इति विद्धि युधिष्ठिर १३ अमृतं वल्कना
 श्नाति ब्राह्मणं भुतु योनरः अमोजनेन तेनास्य जितः स्वर्गो भवत्युत १४

द्वजपश्च परमंतप इति श्लोकद्वयार्थः अस्य म स्वधर्मे जागरूकः २ ६

७ ८ ९ यथोक्तं भोजनद्वयव्यतिरेकेण मध्ये यो न भुक्ते स सदोपवासीत्याह अंतरेति १० ११ यथायज्ञादिनिमित्तविना १२ १३ १४ ७ ७

१५ १६ १७ १८ गुणवति दानरिप्रतिगृहीतुरल्योदोषः १९ २० २१ गंडेतिनामनः २२ उपशिक्षंतः अर्जयंतः २३ २४ २५ दिशंतंमरणं २६

देवेष्वपितृभ्यश्चसंश्रितेष्वस्तथैवच अवशिष्टानियोक्तृत्वाद्दुर्विद्यसाशिनम् १५ तेषांलोकात्पर्यताःसदनेब्रह्मणःस्मृताः
उपस्थितास्त्यप्सरसोगंधर्वैश्चजनाधिप १६ देवतातिथिभिःसार्द्धंपितृभिश्चोपभुंजते रमंतेपुत्रपौत्रेणानेषांगतिरनुत्तमा १७ युधि
ष्ठिरउवाच ब्राह्मणोभ्यःप्रयच्छतिदानानिविधानिच दातृप्रतिगृहीत्रोर्वैकोविशेषःपितामह १८ श्रीधरउवाच साधोयःप्र
तिसृष्टीत्यान्तथैवासाधुताद्विजः गुणवत्यल्पदोषःस्यान्निरुणेतुनिमज्जति १९ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् वृषादर्भैश्चसवा
दंससर्षणांचभारत २० कश्यपोत्रिर्वसिष्ठश्चभरद्वाजोथगौतमः विश्वामित्रोजमदग्निःसाध्वीचैवाप्यरुंधती २१ सर्वेषामथतेषांतु
गंडाभूत्कर्मकारिका शूद्रःपशूंसखश्चैवभर्ताचास्यावभूवह २२ तेचसर्वेतपस्यंतःपुराचेरुर्महीमिमाम् समाधिनापशिक्षंतोब्रह्मलो
कंसंजातनम् २३ अथाभवदनावृष्टिर्महतीकुरुनंदन कृच्छ्राणोभवद्यत्रलोकोयवैक्षधान्वितः २४ कस्मिंश्चिच्चपुरायज्ञेशैव्येनशि
बिसूनुना दक्षिणार्थेयत्रुत्विभ्योदत्तःपुत्रःपुराकिल २५ अस्मिन्कालेयसोल्यायुर्द्विष्टांतमगमत्यभुः तेनक्षधाभिसंतमाःपरिवार्येप
तस्थिरे २६ याज्यात्मजमथोदृष्ट्यागतासृषिसत्तमाः अपचंततदास्थाल्याक्षधात्ताःकिलभारत २७ निरन्नेमस्यलोकेस्मिन्नात्मानंते
परीप्सवः कृच्छ्रामापेदिरेवृत्तिमन्नहेतोस्तपस्विनः २८ अटमानोयतान्मार्गेपचमानान्महीपतिः राजाशैव्यो वृषादर्भिःक्लिश्यमानान्दद
शह २९ वृषादर्भिरुवाच प्रतिग्रहस्तारयतिपुष्टिर्वैप्रतिगृह्यताम् मयियद्विद्यतेवित्तंतच्छृणुध्वंतपोधनाः ३० प्रियोहिमेब्रा
ह्मणोयाच्यमानोदद्यामहवोश्चतरीसहस्रम् एकैकशःसवृषाःसंप्रसूताःसर्वेषांवेशीघणाःश्वेतरोमाः ३१ कुलंभराननुडुहःशतशतान्
धुर्यान्श्वेतान्सर्वशोहृददामि प्रष्टोहीनापीवराणांचतावदग्म्यागृह्याधेनवःस्रवताश्च ३२ वरान्प्रयामान्ब्रौहिरसयवाश्चरत्तचान्यदु
लभाकिददानि नास्मिन्नभक्ष्येभावमेवकुरुधुपुष्ट्यर्थवःकिंप्रयच्छाम्यहवै ३३ ऋषयऊचुः राजन्प्रतियहोराज्ञामध्वास्यादोविषा
पमः तज्ज्ञानमानःकस्मात्तंकुरुषेनःप्रलोभनम् ३४ क्षेत्रंहिदेवतमिहब्राह्मणान्समुपाश्रितम् अमलोद्वेषतपसाशीतःप्रीणातिदे
वताः ३५ अन्हापीहतपोजातुब्राह्मणस्योपजायते तद्वावइवनिर्दद्यात्सामारजप्रतियहः ३६

२७ आत्मानंशरीरंपरीप्सवः रक्षितुकामाः

२८ २९ पुष्टिःपुष्टिहेतुः ३१ ३२ ३३ ३४ ब्राह्मणान्क्षेत्रं ब्राह्मणस्वरूपस्थानंदेवतासमूहः यावतीर्वैदेवतास्ताःसर्वावेदविदिब्राह्मणेवसंती

३७ अन्येनपथा ३८ ३९ ४० नस्महेनस्मः अस्तेरार्षस्तुः ४१ ४२ प्रतीच्छन्प्रतिगृहन् ४३ ४४ तस्यन्नाभस्मवस्यमात्राडयत्ता ४५ ४६
 कामस्त्वृष्णारूपः ४७ तद्दन्तपोधनम् ४८ पक्षसंमतः पाक्षिकत्वेनमतः ४९ ५० यदितियतोहेतोः वैधर्म्यविधर्मणवैधर्म्यस्मिद्धोभादिदोषेस्मतिपरं उच्यते

कुशलं सहदानेनराजन्नस्तसदातव अर्थिभ्योदान्यतां सर्वमिच्छन्कान्येनतेययुः ३७ अपक्वमेवतन्मांसमपहृत्तेषामहात्मनाम् अ
 थहित्वाययुः सर्वेवनमाहारकाक्षिणः ३८ ततः प्रचोदिताग्रजावनंगत्यास्यमन्त्रिणः प्रतीचोदुवराणिस्मदातुंतेषामचक्रिरे ३९
 उदुवराण्यथान्यानिहेमगर्भाण्युपाहरन् ऋत्यास्तेषांतस्तानिप्रयाहितुमुपाद्रवन् ४० गुरुणोतिविदित्वाथनयाद्याण्युत्रिष्वरी
 त् नस्महेमद्रविज्ञानानस्महेमदबुद्धयः ४१ हेमानीमानिजानीमः प्रतिबुद्धाः स्मजाग्रमः उहृत्येनदुपादत्तेभ्यस्मान्कद्रुकादयम्
 ४२ अप्रतियाद्यामेवैतत्त्रेन्येहचक्रखेप्सुना वसिष्ठउवाच शतेननिष्कगणितसहस्रेणचसामितम् तथावहुप्रतीच्छन्त्येपापि
 ष्ठपुत्रवेगतिम् ४३ कश्यपउवाच यत्पृथिव्यावीहियवहिरण्यपशवस्त्रियः सर्वतन्नाल्लभैकस्यतस्माद्दिद्वान्छुमचरेत् ४४
 भ्ररहाजउवाच उच्यन्तस्यरुरोः शृंगवर्धमानस्यवधते प्रार्थनापुरुषस्यैवतस्यमात्रानविद्यते ४५ गौतमउवाच नतद्दोके
 द्रव्यमस्ति यद्दोकेप्रतिपूरयते समुद्रकल्पः पुरुषोनकदाचनपूरयते ४६ विश्वामित्रउवाच कामकामयमानस्ययदाकामः
 संभ्रूयते अथेनमपरः कामस्त्वृष्णाविध्यतिबाणवत् ४७ जमुद्रमिस्वाच मतिग्रहसंयमोवैतपोधारयतेभवम् तद्दन्वा
 ह्मणस्यहृद्भ्यमानस्यविस्त्रवेत् ४८ अरुधत्यक्वाच्च धर्मार्थसंचयोवैहृद्भ्याणापक्षसंमतः तपःसंचयणवेहृद्विशिष्टोद्रव्य
 संचयात् ४९ गंडोवाच उयादितोभयाद्यस्माद्दिभ्यतीवममेश्वराः बलीयासादुर्वल्यद्विभिम्यहमतःपरम् ५० पश्यसंख
 उवाच यद्वैधर्मपरनास्तिवाह्मणास्तद्दन्विदुः विनयार्थसुविद्वांसमुपासेधयथातथम् ५१ ऋषयः ऋचुः कुशलसहदानं
 नेतस्मैयस्यप्रजादमाः फलान्युपधियुक्तानिनियएवनप्रयच्छति ५२ भीष्मउवाच इत्युक्त्वाहेमगर्भाणिदिव्यातानिफलानिवै
 ऋषयोजग्मुर्न्यत्रसर्वाणवधतवताः ५३ मन्त्रिणः ऋचुः उपधिष्ठांकमानास्तेदिव्यातानिफलानिये ततोन्येनेवगच्छतिविदितं
 स्तुपार्थिव ५४ इत्युक्तः सत्पुत्रैस्तेरुपादभिश्च्युकोपह तेषां वै प्रतिकर्तुंचसर्वेषामगमद्दम् ५५

ग्रंथदनास्तिनलभ्यतेतद्दर्मोच्यमेवधनं ब्राह्मणादिदुः विनय शिक्षातदर्थं शिक्षितुमितियायत ५१ उपधिः छलम् ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

५६ ५७ ५८ नामार्थभेदधाय ५९ ज्ञात्वानामानुरूपतेषां सामर्थ्यं पौ द्यता नृ विनाशय अन्यथात्वामेवते विनाशयिष्यतीति भावः ६० ६१ ६२ ६३
 ६४ काश्यपस्य कारणानित्यकर्मलोपडतिवसिष्ठस्य भावः ६५ क्वहुः र्वं अधीतनाशंचेत्यर्थः ६६ शास्त्रप्रतिपादितो जन्मस्वीयमाणो धर्म इति विश्वामित्रस्य ६७

सगत्वाहवन्त्येप्रौती व्रानियममास्थितः जुहावसंस्कृतैर्मंत्रैरेकैकामाहुतिं नृपः ५६ तस्मादग्नेः समुत्स्यो कृत्वा लोकभयं करी तस्या
 कामवृषादभिर्पियातुधानीत्यथाकरोत् ५७ साकृत्याकालरात्रीव कृतांजलिरुपस्थिता वृषादभिर्नरपतिकिकरोमीति चाब्रवीत् ५८
 वृषादभिर्ब्रुवाच ऋषीणां गच्छसतानामरुंधृत्यास्तथेव च दासी भर्तुश्च दास्याश्च मनसानामधारय ५९ ज्ञात्वानामानिचेवैह सर्वा
 नेतां विनाशय विनष्टेषु तथास्वैरंगच्छयत्रेषिततव ६० सातथेति प्रतिश्रुत्य यातुधानीस्वरूपिणी जगाम तद्वनयत्रविचेरुस्ते महर्ष-
 यः ६१ भीष्म उवाच अथात्रिप्रसुरवारजन्वने तस्मिन् महर्षयः व्यचरन् भद्राय तो वै मूलानि च फलानि च ६२ अथापश्यन्सुपीनां
 सपाणिपादसुरगोदरम् ६३ परिव्रजन्तस्थूलां परिब्रजन्नुनासह ६४ अरुंधती तु तदृष्यासवांगोपचितं शुभम् भवितारो भवं तो वै नैव मि-
 त्यब्रवीन् वृषात् ६५ वसिष्ठ उवाच नैतस्येह यथास्माकं मग्निहोत्रमनिर्हृतम् सायं प्रातश्च होतव्यं तेन पीवाच्छुनासह ६५
 अत्रि उवाच नैतस्येह यथास्माकं क्षुधावीर्यसमाहृतम् कृच्छ्राधीतं प्रनष्टं तेन पीवाच्छुनासह ६६ विश्वामित्र उवाच नैतस्ये-
 ह यथास्माकं शश्वच्छास्त्रजग्दुवः अतः क्वद्यतरो मूर्खस्तेन पीवाच्छुनासह ६७ जमदग्नि उवाच नैतस्येह यथास्माकं भक्तमि-
 धनमेव च संचित्य वार्षिकं चित्तेन पीवाच्छुनासह ६८ कश्यप उवाच नैतस्येह यथास्माकं चत्वारश्च सहीदराः देहि देहीतिभि-
 क्षित्तिनेन पीवाच्छुनासह ६९ भरद्वाज उवाच नैतस्येह यथास्माकं ब्रह्मसंधोरचेतसः शोकोभार्यापवादेन तेन पीवाच्छुनासह ७०
 गौतम उवाच नैतस्येह यथास्माकं त्रिकौशेयं च रांकवम् एकैकं वै त्रिवर्षीयं तेन पीवाच्छुनासह ७१ भीष्म उवाच अथ दृष्ट्वा
 परिव्राट्सतान् महर्षीन् च्छुनासह अभिगम्य यथान्यायं पाणिस्पर्शनं यथाचरन् ७२ परिचर्यां वनेतां तु क्वक्षतीघातकारिकाम् अन्यो-
 न्यननिवेद्याथ प्रातिष्ठन्तसहैवते ७३ एकनिश्चयकार्याश्च व्यचरन्त वनानि ते आददानाः समुद्दृश्य मूलानि च फलानि च ७४

अनादिचितेति जमद-

गोः ६८ बहु कुटुंबितेति कश्यप उवाच ६९ भार्यापवादः कृत्तिकास्वभिक्षापादिति भारद्वाजस्य ७० हीनवस्त्रत्वं गौतमस्येवमतं त्रिकौशेयं कुशारज्जुः तयानिर्वृत्तं कौशे-
 यं पादितं संधानं त्रीणि कौशेयानि यस्मिन् कुशीकाले कुशारज्जुरिति मेदिनी रांकवंरं कौर्मृगविशेषस्य चर्मतदपित्रिवर्षीयं अतिजीर्णं ७१ ७२ परिचर्यां करिष्यामी कुर्वी-

ति अन्योन्यमुक्तेन्यर्थः ७३ एकस्य एव निश्चयः कार्यचयेषां ते ७४

२५. आरात्रिरिति यदिदं सर्वपाप्मानो अत्रापतदिदं किंचित्तस्माद् अत्रय इति श्रुतौ पाप्मनस्त्राता अत्रिरित्यत्रिशब्दस्य निर्वचनं तदेव शब्दान्तरेण प्रदर्शयति या तु धानी विमोहयिष्यन् आरात्रिः अरयः कामादयः संयस्मिन्नि यरपापं तस्माच्चायत इत्यरात्रिः अरशब्दादलुप्तपंचमीकात् परस्य चायतेरुपरिक्लिप्पन्त्या यः अरशब्दाच्चलार्थयि अर्श आद्यचियस्येत्यकारलोपे अरमिति सिध्यति अस्मादरात्रिस्तस्मादत्रिः अतीत्यदः मृत्कः तस्माच्चायत इत्यत्रिरित्यत्रापि अवयवार्थे न पाप्मानं मृत्कशब्दस्य पाप्मानि प्रयोगदर्शनात् धर्मेण पापमपनुदति धर्मोप्यत्रिः स्यात् अत्र आहसारात्रिरद्यवा इति वैनिश्चितं अद्य वर्तमानकालेयात्रिः त्रिवारं ना

कदाचिद्विचरन्तस्ते वृक्षैरविरलैर्वृताम् शुचिवारिप्रसन्नोदादृशः पद्मिनीशुभासु १५ बालादित्यवपुः प्रख्यैः पुष्करैः रूपशोभिताम् वै दूर्यवग्रेसदृशोः पद्मपत्रैरथावृताम् १६ नानाविधैश्च विहगैर्जलप्रकरसेविभिः एकद्वारामनादेयासूपतीर्थामकदं माम् १७ वृषादर्भि प्रयुक्ता तु क्लृप्याविकृतदर्शना या तु धानीति विख्याता पद्मिनीतामरक्षत १८ पशुसखसहायास्तु विसार्थं तं महर्षयः पद्मिनीमभिजग्मुः स्ते सर्वक्लृप्याभिरक्षिताम् १९ ततस्ते या तु धानीतां दृष्ट्वा विकृतदर्शनाम् स्थिता क मलिनीतीरे कृत्यामृचुर्महर्षयः २० एकातिष्ठसिक्काचनं कस्यार्थे किंप्रयोजनम् पद्मिनीतीरमाश्रित्य ब्रूहि त्वं किंचिर्कार्षसि २१ या तु धान्यु वाच यास्मि सास्यनुयोगो मे न कर्तव्यः कथंचन आरक्षिणीमापद्मिन्या वित्तमयेतपोधनाः २२ ऋषय ऊचुः सर्व एव कथं धाताः स्मन्वान्यत्किंचिदस्ति नः भवत्याः समते सर्वे गृण्हीया मविसान्युत २३ या तु धान्यु वाच समये न विसानीतो गृण्हीध्वं कामकारतः एकैको नाममप्रोक्ता ततो गृण्हीतमाचिरम् २४ भीष्म उवाच विज्ञाय या तु धानीता कृत्यामृषिवधैषिणीम् अत्रिः कृधापरीतात्मा ततो वचनमब्रवीत् २५ अत्रिरुवाच अरात्रिरत्रिः क्षारात्रिर्यानाधीते त्रिरद्यवै अरात्रिरत्रिरित्येव नाममेविद्दिशोभने २६

धीनेनाधिगच्छति अतीतस्य हि पुत्रादेरनुत्पत्तौ अनागतत्वेन उत्पत्तौ वर्तमानत्वेन नाशो अतीतत्वेन नाशेति त्रिरधिगमोस्ति तद्यत्र नास्ति सर्ववर्तमानं मेव भवति यत्रावस्थायां साहादिकाशाख्यजगत्कारणप्राप्तिः सर्वपाप्मो छेदिक्रसायत्रिरुच्यते अत्र हि अतीतानागतं सर्वमस्तीति श्रूयते यच्चास्येहास्ति यच्चानस्ति सर्वतदत्र गत्या विंदत इति अत्र हि सर्वकामाः समाहितारति च यस्मादेव परात्रिरस्मि तस्मोदत्रिरेव मम नाम मंत्रोपि यं वै सूर्यस्य भानुस्तमसा विध्यदास्तरः अत्रयस्तमन्व विदन्मस्यत्येभ संक्रुवन्न इति सूर्य आत्मा जगततस्त्कष्येति श्रुतेः सूर्यपरंब्रह्मस्वर्भानुः राहुरूपो मृत्कः अविध्यत् व्यासवान् तमसा अनान्मनि आत्मबुद्धिरूपया अविद्ययेति मंत्रपदानामर्थः २६

तदेतद्विन्वमनंसापि दुर्धार्मिभित्प्रत्यायातुधान्याह ययेति नेत्वया मर्थिमंस्समीपे अतीतानागतयोरपिवर्तमानकालेष्वदर्शनं कामाद्यनुदयश्चेति ह्यं अत्यंतं
मः स्वभावयामयाप्राप्तुमशक्यमिति भावः त्वामहंधर्षितुमशक्तेतिलंगच्छ अवतरपद्मिनीं सरसीं ८७ वसिष्ठोस्मीति वसिष्ठः वायुश्च पृथिवी च वायुश्चांतरिक्षं च द्यौ
श्चादित्यश्चंद्रमाश्च नक्षत्राणि चेति वसव एतेषु हीदं सर्वं वसुहितमेती हीदं सर्वं वासयते इति श्रुतिप्रसिद्धावसवस्ते यस्य स्वाधीना भवंति सवस्मान्वासाणि माद्यैश्चर्यो
महायोगी अतिशयेन वसुमानिति वसिष्ठः तादृशो ह मस्मि अतिशयेन उरुरस्मि वसुमच्छब्दादिष्टन्यत्यये परे मतुबलोपेदिलोपे च वसिष्ठः उरुशब्दस्येष्टनिवारादेशश्च
प्रियश्चिथिरादिसूत्रेण ज्ञेयः सर्वं महेशोस्मि अहंतुन कस्यापि वशोस्मीतिनां महयार्थः वासगृहेषु वासयोग्येषु गृहस्थाश्रमेषु सर्वेषामुपजीव्येषु वसेवस्मामि अतो अहंवस्तु
णामध्ये अतिशयेन इति वसिष्ठोऽस्मि वसिष्ठशब्दादिष्टनितृन्लोपे च वसिष्ठः सर्वेषामाश्रयभूतत्वात् मम मां देवारक्षंतीति भावः ८८ ८९ कुलमिति कशाश्रितादन
रन्तुस्तामर्हंति तं कश्या अश्वाः अत्र च प्रकरणात् इंद्रियाणि हयानाहुरिति श्रुत्यक्तेरिंद्रियाण्येवाश्वाः काश्याः तदाश्रयत्वाच्च रीराण्यपि कश्यानि कुलं कुलमिति वी

यातुधान्यु वाच यथोदाहृतमेतत्तेमयिनाममहाद्युते दुर्धार्यमेतन्मनसागच्छावतरपद्मिनीम् ८७ वसिष्ठ वाच वसिष्ठोस्मि
वरिष्ठोऽस्मि वसेवांसगृहेशपि वसिष्ठत्वाच्च वासाच्च वसिष्ठ इति विद्माम् ८८ यातुधान्यु वाच नामनेरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषि
तां सरसीं नैतद्गारयितुमशक्यगच्छावतरपद्मिनीम् ८९ कश्यप उवाच कुलं कुलं च कुवमः कुवमः कश्यपो द्विजः काश्यः काशानि
काशत्वादेतन्मेनामधारय ९० यातुधान्यु वाच यथोदाहृतमेतत्तेमयिनाममहाद्युते दुर्धार्यमेतन्मनसागच्छावतरपद्मिनीम् ९१

प्सायां द्वैचनम् सर्वशरीरेष्वहमेवैकः कश्यपो नाम द्विजोऽस्मि कश्यानि शरीराणि पातिरक्षति पिबति भंक्ते पाययति शोषयति वा कश्यप इति योगात्सर्वाणि शरीराणि प्र-
विश्यांतर्यामिरूपेण पालयामि जीवरूपेण तद्द्वारास्सर्वदुःखादिकं भंक्ते ब्रह्मरूपेण तानि सर्वाणि स्वात्मनि प्रविलापयामीत्यर्थः एवं सर्वमध्यात्मं मत्स्वरूपमित्यक्त्वाधिदैवम-
पिमत्स्वरूपमेवेत्याह कुवमः कुवम इति कुः पृथिवी तस्कावमतिवर्षतीति कुवम आदित्यः आदित्याज्जायते वृष्टिरिति श्रुतेः पूर्ववद्वैचनं सर्वोप्यादित्यः अहमेव मत्सुत्रत्वात्स-
र्वेषामादित्यानामित्यर्थः पाठांतरे कुपपीः कुपातीति योगात्कुपपीः सूर्य एव यापोः किंच द्वैचेति सूत्रेण पातेरी प्रत्यये प्रकृते द्वैत्वे च पथरिति रूपं कुपपिरिति इत्स्वपादे तु आह
गमहनजनेति किप्रत्यये लिङ्गावेच कुपपिरिति सूर्य एव कुपप इत्यकारांत पाठस्तु ग्रामादिकः यद्वा कुं पृथिवीपातीति कुपंजलं पिबतीति कुपपः सूर्य एवेति समाधेयं काश्या-
दीभिमान् तत्र हेतुः काशनिकाशत्वात् बहुकालत्वेन काशपुष्पसदृशः सर्वतः पलितश्चिरंतनस्तपसादीमोऽस्मीत्यर्थः ९० ९१ ९२ ९३ ९४

प्रजावैवाजस्ता एव विभर्ति यद्दिभर्ति तस्माद्दूरं राज इति श्रुत्यनुसारेण स्वनामाह भरे इति अशिष्यान् शासितु मयोग्यान् पिराक्षमान् शत्रून् श्ववरो कृपकरुणया पान्
यामि तथा अपुत्रान् दासीनान् पिदीनान् दीनान्वालयामि भार्याभार्येति पुत्रभृत्यादेरुपलक्षणं ईह ग्विधो अन्योपि वाजवेगं शत्रूणां साहसं अन्नं वा भरेत्स पृथिवी च
सर्वसदोन्नयदश्च भवतीति तस्माद्दहमपितथा स्मीन्यर्थः द्वाजमिति छेदे तु द्वाभ्यां जातं संकरजमित्यर्थः ननु माता भस्त्रापितु पुत्रो येन जातः स एव स इति स्मृतेः शर्मको
शतुल्यामातेत्यतः सर्वोप्येकज एवेति नास्ति कश्चिद्द्वान्नः न हि द्वाभ्यां रेतः सेकाभ्यां एको जायत इति संभवति न्यत्य आहवनीयादीनामपि संस्कारयतां सर्वेषां हि शिधं जन्म
यो नितः संस्कारतश्च तत्र संकरो भन्यस्माजानोन्येन स्वपुत्र इति बुध्या संस्कृत इति स एव द्वाजः हिर्जायत इति हिर्जा न्यः द्वाभ्यां स्त्रीपुरुषाभ्यां जायत इति अर्थे द्वाजादयो
निपात्यते तित एव द्वाजो अपिसतीति वशीवशनयस एकजत्वमिति मन्त्रे मन्त्रोः संकल्पस्य एकजेति विशेषणम् द्वाजे तु वीजसंस्कारसंकरादवश्यं संकल्पयोर्वा अन्न
सोर्वापोर्वापर्यविरोधो भवतीति विश्वासघातकादयो द्वाजा इति जेयं तदयसंग्रहः कौशिके क्रौर्यतपसीगधेये भीरुतेरवले सदा वा कुचिन्तयेत्येवमन्त्रे वीजसंस्कारसंकरा

भारद्वाज उवाच : भरे सुतान् भरे शिष्यान् भरे देवान् भरे द्विजान् भरे भार्यामनव्याजो भरद्वाजोऽन्विशो मने १२ यातुधान्युवाच
नामनेरुक्तमेतत्ते दुरव्यासाषिताक्षरम् नैतद्भारयितुं शक्यं गच्छावतरपदिनीम् १३ गौतम उवाच गौतमोऽहमतीधृमोदम
स्ते समदर्शनात् विद्मिमागौतमं कृष्येयातुधानि निबोधमास् १४ यातुधान्युवाच यथा दाहृतमत्तत्तमयिनाममहासुने नैतद्द
रयितुं शक्यं गच्छावतरपदिनीम् १५

दिति भार्यामनव्याज इति पाठे अनव्या अजाभायातयेवजा तेस्विन्येकद्विनार्येनतु कर्षणेन्यर्थः १२ १३

गौतम इति गोपदार्येस्वर्गेषु मिचदमयति वशीकरोतीति गोदमः दमे इति दमेन इन्द्रियदमेन दमयतीति निते द्वियत्नान् गां द्यान् च दमितुं शक्ता स्तीत्यर्थः अधृमः नि
धृमाश्रितुल्यः अत एवा दमः अन्येन दमितुमयोग्यः तत्र हेतुः तेन्ययिसमदर्शनात्समस्य ब्रह्मणो दर्शनात् निर्दोषहिंस्रसंब्रह्मेति भगवद्वचनान् तस्य देवा अन्वाभृत्या
ईशते आत्माद्येषां स भवतीति श्रुतेः तस्य ब्रह्मविदो अनेभ्य र्याय देवा अपिन ईशतेन समर्थ भवन्ति किमु तनिःसाग यातुधाना इति श्रुत्यर्थः अत्र दकारस्थानेन दकार
कृत्वा गैतम इति निपात्यते गौमिस्तमो ममध्यस्ते जानमात्रस्य देह इति पाठे देह तो मातुर्देहाज्जातमात्रस्य अकृत तपसापिममसूर्य तुल्यस्य गोभीरग्निभिः तमो
धकारं ध्वस्तं अतो दंगावः अतमा तमो विरोधिनो यस्य स इति व्युत्पत्त्या गौतमोऽस्मि त्वाय न्दिवत् दुस्पर्शो हमित्यर्थः १४ १५ ७ ७ ७

विश्वे इति विश्वशब्देन अधिदेवं ब्रह्मांडस्थादेवा उच्यन्ते अध्यात्मं च पिंडं स्थानं चन्द्रियाणि तान्युभयानि भिन्नभूतानियस्य स विश्वाभिन्नः विश्वस्य ह वै मित्रं विश्वाभिन्नं
 आसेति श्रुतेः मित्रं चर्षाविति विश्वपदस्य दीर्घः गवां इंद्रियाणां ९६ ९७ जाजमद्य इति ऋयोः प्रयोः अतिशयेन जमं तियुगपदनेकेषु यज्ञादिषु अनेकवारं पुनः पुन-
 र्भक्षयंति हवींषिते जाजमंतो देवाः जमुभक्षणो यद्गुडुडिः शत्रुतस्य रूपम् इज्यंते देवता अस्मिन्नित्यजोभिः तेषां जान आविर्भावः तस्मिन् जिजायिषि जातोऽस्मि जनेर्य
 इं तात्सतिलुडात्मनेपदे उन्नमपुरुषैकवचनं आर्षा अडभावाश्च इह लोके अतो मां जिजाहि जानीहि अतो योगात् मां जमदग्निरिति नामतो विद्धि जाजमदित्यत्राद्यपदे
 प्रथमाक्षरलोपे द्वितीयस्य जस्त्वेन मदग्निरिति सिद्धं जिजाहीत्यपि जाधातो र्यं डिः क्तिङ्-जादेशे मध्यमैकवचनं ततो जाजमंतोऽग्निश्चास्मिन् संतीति जमदग्निमान्त-

विश्वामित्र उवाच विश्वे देवाश्च मे मित्रं मित्रमस्मि गवां तथा विश्वामित्रमिति रव्यातं यातु धानि निबोधनाम् ९६ यातु धान्यु वाच
 तामनेरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् नैतद्द्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ९७ जमदग्निरुवाच जाजमद्य जानेह जिजाहीह
 जिजायिषि जमदग्निरिति रव्यातस्ततो मां विद्धि शोभने ९८ यातु धान्युवाच यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महासुने नैतद्द्वारयितुं शक्यं
 गच्छावतरपद्मिनीम् ९९ अरुंधत्युवाच धरा धरित्री वरुंधा भर्तुस्तिष्ठा म्यनंतरम् मनोत्तुरुंधती भर्तुरिति मां विद्ध्यरुंधतीम् १००
 यातु धान्युवाच नामनेरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् नैतद्द्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् १ गंडोवाच वक्रैकदेशे गंडे
 ति धातुभेदप्रचक्षते तेनोन्नतेन गंडेति विद्धि मानलसंभवे २ यातु धान्युवाच नामनेरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् नैतद्द्वार-
 यितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ३ पशुसर उवाच पशून् रजामि दृष्ट्वाह पशूनां च सदा सरवा गौणं पशुसरेत्येवं विद्धि मामग्निं स-
 भवे ४

तो मतु ब्रह्मोपेन जमदग्निरिति पदं एतेनापि स्यादधर्षणीयत्वमुक्तं ९८ ९९ धरामिति धरान्पर्वतान् धरित्रीं भुवं वसून् देवान् च ते इति व्युत्पत्त्या वरुंधादिवं
 च तिष्ठा मि अधितिष्ठा मि तच्च हेतुः भर्तुर्वसिष्ठस्यानंतरं अव्यवधानेन मनोत्तुरुंधतीति अरुषो अतिकठिनान् धरादीन् दधानीत्यरुंधतीति दकारलोपेन सुभागमेन
 च सिद्धं अरुंधतीत्यत्र लुकारलोपेन वेति १०० १०१ वक्रैति वक्रगंडेति तु मासहितस्यानुकरणं मामां अनलसंभवेत्वं यस्मात्पृषादर्भिणा स्वधनमप्रतिगृह-
 ताम् षीणां वधार्थं त्वं जरा ममौ हृत्या ततोऽस्या उत्यादितत्वादिनिजेयम् २ ३ पशून् रजामि रक्ष्यामि रंजयामि मांसनामेत्यर्थः ४ ५ ५ ५ ५

यातुधान्युवाच नामनेरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् नैव न्धारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्यिनीम् ५ शुनः सरवउवाच
 एभिरुक्तं यथानामनाहं वक्तुमिहोत्सहे शुनः सरव सरवायं मां यातुधान्युपधारय ६ यातुधान्युवाच नामनेरुक्तमेतत्ते पाक्यं सदि
 ग्धयागिरा तस्मान्पुनरिदानीं ब्रूहि यन्नामते द्विज ७ शक्तः सरवउवाच सह दुक्तमयानामनगृहीतव्यायदि तस्मान् विदडाभि
 हत्तराच्छभस्मेतिमाचिरम् ८ सा ब्रह्म देडकल्पेन तेन मूर्ध्नि हता तदा कृत्यापपातमदिन्या भस्मसाच्च जगाम ह ९ शक्तः सरवाच ह-
 त्वातायातुधानीं महाबलाम् भुवि विदडविष्टभ्यशाङ्गले समुपाविशत् १० ततस्ते मुनयः सर्वे पुष्कराणि विसानि च यथाकाममुपादाय
 समुत्तस्थुमुदान्विताः ११ श्रमेण महता कृत्वा ते विसानि कलापूषाः तीरे निक्षिप्य पद्यिन्यास्तपेण चक्रुरभसा १२ अयो न्यायजन्त-
 स्मात्सर्वे ते समुपागमन् नापश्यन्श्चापिते तानि विसानि पुरुषपंथाः १३ ऋष्यकृच्चुः केन कंधा परीतानामस्माकपापकर्मणां
 नृशसिनापनीतानि विसान्याहारकाक्षिणाम् १४ तेशकमानास्त्वन्योन्यं प्रच्छुद्दिजसत्तमाः तच्छुः समयं सर्वं कुर्मदित्यरिर्कर्म १५
 तउक्त्वा वाटमित्येवं सर्वाण्यवतदासमम् क्षुधात्ताः सुपरिश्रान्ताः शपथायोपचक्रमुः १६ अत्रिवाच मगास्पृशतु पादेन सूर्यं च प्र
 तिमेहतु अनध्यायेष्वधीयीत विसस्तेन्यकरोति यः १७ वसिष्ठ उवाच अनध्यायेपदेच्छोकेशक्तः सुपरिकर्मतु परित्राटकामवृ-
 त्तस्तु विसस्तेन्यकरोति यः १८ शरणागतहतुसस्वसुताचोपजीयतु अर्थोक्त्वा क्षतकीनाशा द्विसस्तेन्यकरोति यः १९ कश्यप उ
 वाच सर्वत्र सर्वलपतु न्यासलोपकरोतु च कृत्साक्षिलमप्येतु विसस्तेन्यकरोति यः २० वृथासासागनश्यास्तु वृथादानकरोतु च
 यातुस्त्रियदिवाचैव विसस्तेन्यकरोति यः २१ मरुहाज उवाच नृशसस्त्यक्तधमास्तु स्त्रीपुजातिभृगापुच ब्राह्मणचापि जय
 ब्राह्मणविसस्तेन्यकरोति यः २२ उपाध्यायमधः कृत्वा कचोध्यतु यजृषिभ्य नुहोतु च सकदाग्नौ विसस्तेन्यकरोति यः २३ जमदग्निरु
 वाच पुरीषमुत्सृजत्सपुहंतुगंचैव द्रुत्यं अनृतौ मेथुनयातु विसस्तेन्यकरोति यः २४ द्वेष्यो माय्योपजीवी स्यात्तदूरवंधुश्च ये रवा
 न् अन्योन्यस्यातिथिश्चास्तु विसस्तेन्यकरोति यः २५ गौतम उवाच अधीत्य वेदास्त्यजतु त्रीनर्मानपविध्यते विक्रीणा-
 तुतयासोमविसस्तेन्यकरोति यः २६

न्युच्यते १३ १४ १५ १६ १७ शक्तः सरवमेयान्परिकर्मतुकीडार्यमृगयार्थया १८ स्वसुतां गच्छुप्रहणेन कीनाशा
 नृकर्षकात् १९ २० वृथायागादिनिमित्तविना वृथानदनर्नकादौ २१ जयतां युद्धे वा देवा २२ कदाग्नौ तत्र द्विहुतं भस्मात्सावमप्राप्य त्रेतुर्दोषकर्मिन्याशय २३ २४ २५
 २६ २७

उदपानप्रवेग्रामैब्राह्मणोवृषलीपतिः तस्यसालोक्यतायातुविसस्तेन्यंकरोतियः २७ विश्वामित्रउवाच जीवतोवैगुरुत्पृत्याभ
रत्त्वस्यपरेजनाः अगतिर्वहुपुत्रःस्याद्विसस्तेन्यंकरोतियः २८ अशुचिब्रह्मकूटोस्तुक्रध्याचेवाथ्यहकृतः कर्षकोमत्सरीचास्तुविसस्ते
न्यंकरोतियः २९ वर्षाचरोस्तुभूतकोराज्ञश्चस्तुपुरोहितः अयाज्यस्यभवेद्विग्विसस्तेन्यंकरोतियः ३० अरुधत्युवाच नि
त्यपरिभवेच्छुभ्रभर्तुर्भवतुदुर्मनाः एकास्वादुसमाश्नातुविसस्तेन्यंकरोतिया ३१ ज्ञातीनागृहमध्यस्थासूक्तंनचतुदिनक्षये अमोग्या
वीरसूरस्तुविसस्तेन्यंकरोतिया ३२ गंडोवाच अनृतंभाषतुसदाबंधुभिश्चविरुध्यतु ददातुकन्याशुक्रेनविसस्तेन्यंकरोतिया
३३ साध्र्यित्वास्वयंप्राशंदास्येजीयतुचैवह विकर्मणाप्रसीयेतविसस्तेन्यंकरोतिया ३४ पशुसरवउवाच दासएवप्रजायेताम
प्रसूतिरकिञ्चनः देवतेष्वनमस्कारोविसस्तेन्यंकरोतियः ३५ सुनःसरवउवाच अथर्ववेदुहितर्वाददातुच्छंदोगेवाचरितब्रह्मच
र्ये अथर्वणवेदमधीत्यविप्रः स्नायीतवायोहरतेविसानि ३६ ऋषयऊचुः इष्टमेतद्विज्ञातीनायोयतेशपथःकृतः त्वयाकृत-
विसस्तेन्यंसर्वेषानःशूनःसरव ३७ शूनःसरवउवाच न्यस्तमद्यनपश्यद्विर्यदुक्तकृतकर्मभिः सत्यमेतन्नमिथ्येतद्विसस्तेन्यं-
कृतमया ३८ मयात्द्यतर्हितानीहविसानीमानिपश्यत परीक्षार्थेभगवतांकृतमेवमयानथाः ३९ रक्षणार्थंचसर्वेषाभवतामहमा
गतंः यातुधानीत्यातिकूराकृत्येषांवोधेषिणी ४० वृषादभिप्रयुक्तैषानिहतामेतपोधनाः दुष्टाद्विस्यादियंपापायुधान्प्रत्यग्निंसभ
वा ४१ तस्मादस्य्यागतोविप्रावासवसानिबोधत अलोभादक्षयालोकाः प्राप्तायेसार्वकामिकाः ४२ उतिष्ठधर्मिनःक्षिप्रतान
वामुतवैद्विजाः ४३ श्रीशुभ्रउवाच ततोमहर्षयःप्रीतास्तथेत्युक्त्वापुरंदरम् सहेवात्रिदशेद्रेणसर्वेजग्मुस्त्रिविष्टपम् ४४ एव
मेतेमहात्मानोहोर्गेबहुविधैरपि क्षुधापरमयायुक्ताश्छद्यमानामहात्मभिः ४५ नैवल्लोभतदाचकुस्ततःस्वर्गमवाप्तुवन् तस्मान्स्
वास्वस्थासुनरोलोभंविवर्जयेत् ४६ एषधर्मःपरोराजस्तस्माद्धोभंविवर्जयेत् ४७ इदंनरःसुचरितसमवायेषुकीर्तयन् अर्थ
भागीचभवतिनचदुर्गाण्यवामुते ४८ प्रीयंतेऽपितरश्वास्यऋषयोदेवतास्तथा यशोधर्मार्थभागीचभवतिप्रेत्यमानवः १४९ इति
श्रीमहाभारेआनुशासनिकेपर्वेगिदानधर्मेविसस्तेन्योपारब्धानिचिनवतितमोऽध्यायः ९३

धयित्वाअन्नंपक्त्वाविकर्मणाजारजातेनगर्भादिना ३४ ३५

अत्रशपथेनैवनिषिद्धार्थप्रकाशन १ पुष्करार्थेऽद्रेणस्तेन्यं कृत मुनिभिः शपथाः कृता इत्यर्थः २ ३ ४ ५ ६ ७ विसृष्टान्दयोः कमन्दकुमुदपदवांत
 रभेदो ज्ञेयः हियंततद्वियमाणं ८ आदनं आनं ९ अधर्म इतिच्छेदः १० ११ प्रत्यवरान्मध्यमान् तम-अज्ञान १२ १३ १४ १५ पृष्ठमांसानि

श्रीशुभवाच अत्रैवोदाहरंतीममितिहासपुरातनम् यद्दत्तं तीर्थयात्रायां शपथं प्रति तच्छृणु १ पुष्करार्थेऽद्रे तस्तेन्यं पुगभरतस्य
 तम-राजर्षिभिर्महाराजतथैवच द्विजर्षिभिः २ ऋषयः समेताः पश्चिमेवै प्रभासे समागता मत्रममत्रयत चराममवोपृथिवीसु
 ण्यं तीर्थं ततः कामं हंत गच्छामसर्वे ३ शुक्रो गिराश्चैव कविश्च विद्वास्तथा त्वगस्त्यो नारदपर्वतोच ऋगुर्वसिष्ठः कश्यपोगोतम-
 श्वविश्वामित्रो जमदग्निश्च राजन् ४ ऋषिस्तथा गालवोथाष्टकश्च भरद्वाजो रूधरो वालगिन्या शिविर्दत्तापो नृषो वरगणो राजायथा
 तिथिधुम्राश्रयः पूरुः ५ जम्बुपुरस्कृत्य महानुभावशतत्रतु वृत्रहणनरैः द्राः तीर्थानि सर्वाणि परिभ्रमन्तो माध्याययुः कौशिकीं पुण्यतीर्थाम् ६
 सर्वे पुनीथैश्च वधूतया पाजम्बुस्ततो ब्रह्मसरः सः पुण्यम् देवस्य तीर्थे जलमनिकं ल्या विगाद्यते मुक्तविसप्रसूनाः ७ केचिद्विस्मान्यखनस्त
 त्रराजन्त्ये मृणात्तान्यखनस्तत्र विप्राः अथापश्यन् पुष्करं तं हियंते हृदादगस्त्येन समुद्रतत ८ तानाहमर्वा नृपिसुख्यानगस्त्यः केनाहत्
 पुष्करं मे सूजातम् युष्मान्छुके पुष्करं दीयता मे न वै भवतो हतुं महतिपद्यम् ९ शृणोमि कान्दो हिसतधर्मवीर्यसायै प्रातो वत्तते धर्मपीडा पु
 सधर्मो वत्तते नैह यावत्तावद्गच्छामः सुरलोकं चिराय १० पुरावेदान्त्रास्त्रणाग्राममध्ये दृष्ट्वा गच्छन्त्यान्ध्यायति पुरागता व्यवहारेण ध
 र्मान्यग्रत्यहं परलोकं व्रजामि ११ पुरावगन् प्रत्यवरान् गरीयसो यावन्नरणावमस्यति सर्वं तमो नरयावदिदं न वत्तते तावद्भ्रजामि परलोकं
 चिराय १२ पुराप्रपश्यामि परेण मत्यान्वलीयसा दुर्बलान् मज्जमानान् तस्माद्यस्यामि परलोकं चिराय न त्पुन्यहृद्दृष्ट्वा मिह जीवलोकम्
 १३ तमाहं शतक्रप्रयो महर्षि नते वयं पुष्करं चोरयामः मित्याभिषगो भवतानकार्यः शपासतीदृशोः शपथैर्बहयै १४ ते निश्चितास्तत्र महर्ष
 ङ्गस्तु सपश्यंतो धर्ममेतं नरैः द्राः ततो शपुतः शपथान्यर्ययेण सहैव ते पार्थिव पुत्रपौत्रैः १५ ऋगुवाच प्रत्याक्रोशेद्विद्वाकुटस्तादित्त
 प्रतिताडयेत्-रवादेच्च पृष्ठमांसानियस्ते हरति पुष्करम् १६ वसिष्ठ उवाच अस्माध्याय परलोकं श्वानच परिक्रमन्तु पुरं च मिदम-
 वतु यस्ते हरति पुष्करम् १७ कश्यप उवाच सर्वत्र सर्वपणानुन्यासेन्द्रो भंकरो तु च कृत्वा दिनमभ्यन्तु यस्मिन् हरति पुष्करम् १८
 गोतम उवाच जीवल्यं हं कृतो बुध्या विषमेणासमेन सः कपको मन्सं गीचास्तु यस्ते हरति पुष्करम् १९

पृष्ठवाहानाहयवृषभोऽदीनामांसा

मि १६ मिदं सन्त्यासी १७ पणतु क्रयविक्रयकरोतु सर्व अपण्यमपि १८ विगत-समभावो यस्मान्ननाममेन कामक्रोधादिना १९ २० २१ २२

अनिवृत्तिः अकृत प्रायश्चित्तः २० २१ २२ २३ २४ २५ ३६ २७ अतिथिर्यतिः गृहसंस्थः गृहवासीकामवृत्तः यथेष्टचेष्टायान् २८ २९
 ३० ३१ ३२ मृतः वित्तेन क्रीतः मृतकः धान्यविक्रीतः वैश्वेयैः क्रीतः सन् अवर्षा वृष्टिनिबंधं करोतु ३३ ३४ ३५ ३६ पापिष्ठाणव अनर्वाहः अपृथ्याः अयंत

अंगिरउवाच अशुचिर्ब्रह्मकूदोस्तु श्वानेचपरिकर्षतु ब्रह्महाः निवृत्तिश्चास्तु यस्ते हरति पुष्करम् २० धुंधुमागुवाच अकृतजस्त-
 मित्राणांशूद्रायाच प्रजायतु एकः संपन्नमशातु यस्ते हरति पुष्करम् २१ पूरुरुवाच चिकित्सायाप्रचरतु भार्ययाचैव पुष्यतु श्वसुरा
 तस्य वृत्तिः स्याद्यस्ते हरति पुष्करम् २२ दिन्दीपउवाच उदपानपुर्वधामे ब्राह्मणे नृश्लोपतिः तस्य लोकान्स प्रजतु यस्ते हरति पुष्करम्
 २३ शक्रउवाच वृथामासंसमश्नातु दिवागच्छतु मेथुनम् प्रेथो भवतु राज्ञश्च यस्ते हरति पुष्करम् २४ जमदग्निरुवाच अनध्या
 येषधीयतमित्रश्राद्धेच भोजयेत् श्राद्धेशूद्रस्य चाश्रीयाद्यस्ते हरति पुष्करम् २५ शिविरुवाच अनाहिताग्निभ्रियतां यजे विघ्नं करोतु च
 तपस्विभिर्विरुध्येच्च यस्ते हरति पुष्करम् २६ ययातिरुवाच अनृतौ च व्रतौ चैव भायायांस प्रजायतु निराकरोतु वेदांश्च यस्ते हरति पुष्करम्
 २७ नहुषउवाच अतिथिर्गृहसंस्थोस्तु कामवृत्तस्तु दीक्षितः विद्याप्रयच्छतु मृतो यस्ते हरति पुष्करम् २८ अबरीषउवाच नृशस्य
 कंधमोस्तु स्त्रीषु ज्ञातिषु गोषु च निहंतु ब्राह्मणं चापियस्ते हरति पुष्करम् २९ नारदउवाच गृहज्ञानी बहिःशास्त्रं पठतां विस्वरं पदम् गरीय
 सोव जानातु यस्ते हरति पुष्करम् ३० नाभांगउवाच अनृतं भाषतु सदासद्भिश्चैव विरुध्यतु शक्रेन तु ददत्कन्यां यस्ते हरति पुष्करम् ३१
 कविरुवाच पञ्चासगांता उयतु सूर्ये च प्रतिमे हतु शरणागतसंत्यजतु यस्ते हरति पुष्करम् ३२ विश्वामित्रउवाच करोतु मृतकोषुषांरा
 ज्ञश्चास्तु पुरोहितः ऋत्विगस्तु त्वयाज्यस्य यस्ते हरति पुष्करम् ३३ पर्वतउवाच धामेचाधिकृतः सोस्तु खरयानेन गच्छतु शनः कर्षतु वृ
 त्यर्थे यस्ते हरति पुष्करम् ३४ भारद्वाजउवाच सर्वपापसमादानं नृशंसे चांमृते च यत् तत्तस्यास्तु सदापापयस्ते ३५ अष्टकउवाच सरा
 जास्त्वं कृतप्रज्ञः कामवृत्तश्च पापकृत् अधर्मेणाभिशास्तु वीर्यस्ते ३६ गालवउवाच पापिष्ठेभ्यो त्वनर्वाहः सनरोस्तु स्वपापकृत् दत्ता
 दानक्रीर्तयतु यस्ते ३७ अरुंधत्युवाच श्वश्रापवाद्दवदतु भर्तुर्भवतु दुर्मेनाः एकास्वादुसमश्नातु याते ह ३८ शनः सरवउवाच अ-
 ग्निहोत्रमना हत्यसस्तरवस्वपतु द्विजः परित्राट्कामवृत्तोस्तु यस्ते ह ३९ सरभ्युवाच बालजेन निदानेन कास्यं भवतु दोहनम् दुत्येतप
 रवत्सेनयाते हरति पुष्करम् ४०

ततोप्यपूज्योस्तु यतः स्वपापकृत् सेषु ज्ञातीषु पापकृत् गाराग्निदानादिना वधकृत् ३७ श्वश्रावपवादं इति छेदः ३८ ३९
 बालजेन नृकेशजेन बल्वजेनेति पाठे बल्वजः बल्वजसंज्ञकः तृणविशेषः तज्जेन निदानं दोहनं काले गवां पादबंधनी रज्जुतेन ४० ४१ ४२ ४३

मीष्म उवाच ततस्तैः शीपथैः शायमानैर्नानाविधैर्वह्निभिः कौरवेन्द्र सहस्राक्षो देवराट् संप्रहृष्टः समीक्ष्य तं कोपनं विप्रमुख्यम्
 ४१ अथाब्रवीन्मघवा प्रत्ययस्य समाभाष्यत मृषिजातरोषम् ब्रह्मर्षिदेवर्षिचतुर्षिमध्ये यत्तन्नियोधं ह ममाद्यराजन् ४२ शक्र उवाच
 अध्वर्यवेदुहितरं ददातु छंदोगेवाचरितव्यह्नयै अथर्वणवेदमधीत्य विप्रः स्मार्थीतयः पुष्करमाददाति ४३ सर्वान्यदानधीर्यातपुण्यशी
 लोस्तु धार्मिकः ब्रह्मणः सदनया तु यस्ते हरति पुष्करम् ४४ अगस्त्य उवाच आशीवाद्ब्रह्मणोक्तः शपथो बलसूदन दीयतां पुष्क
 रं मह्यमेष धर्मः सनातनः ४५ इद्र उवाच नमया भगवन् लोभाद्दत्तं पुष्करमद्य वै धर्मास्तु श्रोतुं कामेन हतं न कोन्धुमर्दसि ४६ धर्म
 श्रुतिस्तु धर्मो धर्मसेतुरनामयः आषो वै शाश्वतो नित्यमव्ययो यमयाश्रुतः ४७ तदिदं गृह्यतां विद्वन्पुष्करं द्विजसत्तम अतिक्रमं मे भगवन्
 दंतुमहंस्यनिहितं ४८ इत्कृत्स्नमहेंद्रेण तपस्वी कोपनो भ्रष्टा जयाह पुष्करं धीमान्यसन्नश्चाभवन्मुनिः ४९ प्रययुस्ते ततो भ्रूयस्तीर्यानि
 यजगीचराः पुण्येषु तीर्थेषु तया गात्राण्याप्लावयन्ते ५० आख्यायन् य इदं युक्तः पठेत्पर्वणिपर्वणि नमस्कृत्य नयेत्पुत्रं न भवेच्च निराकृतिः ५१
 नतमापत्स्पर्शोत्काचिद्विज्वरो न जरावहः विरजाः श्रेयसायुक्तः प्रेत्य स्वर्गमवाप्नुयात् ५२ यद्यथा च्यमधीर्यातं कृतिभिः परिपालितम् सगच्छे
 द्ब्रह्मणो लोकमव्ययं च नरोत्तम ५३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणिदानधर्मे शपथविधिनाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ५४
 सुधिश्चिर उवाच यदि दद्याद्दृक्कृत्येषु दीयते भरतर्षभ छत्रं चोपानहौ चैव केनैतत्संप्रवर्तितम् १ कथंचैतन्ममुत्पन्नं किमर्थंचैव दीयते
 न केवलं श्राद्धकृत्येषु पुण्यकेषुपि दीयते २ बहुयपि निमित्तेषु पुण्यमाश्रित्य दीयते एतद्विस्तरतो ब्रह्मचर्योत्तुमिच्छामित्यतः ३ श्री
 ष्म उवाच शृणुराजन्नयद्विदितः छत्रोपानहविरुत्तरम् यथैतद्यथितं लोके यथाचैतव्यवर्तितम् ४ यथाचाक्षय्यता यामपुण्यता च य
 थागतम् सर्वमेतदशेषेण प्रवक्ष्यामि नराधिप ५ जमदग्नेश्च सवादे सूर्यस्य च महात्मनः पुरास भगवान्साक्षाद्ब्रह्मणोऽर्क इत्यभा ६
 संधाय संधाय शरांश्चिक्षेप किल भार्गवः तान्क्षिमाचरेणुका सर्वास्तस्यैष्वन्दीततेजसः ७ आनीयसातदानस्मै पादादसकृदच्युत अथ
 तेन सशब्देन ज्यायाश्चैव शरस्य च ८ प्रहृष्टः संप्रविक्षेपसाच प्रत्याजहार तान् ततो मध्यान्द्दमारुदे ज्यैष्ठ्यामृत्तदिवारः ९

शिकायाचतुर्नवतितम ५४ ५

पुण्यकेषु स्त्रीणां ब्रह्मणो सवेषु २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ज्यैष्ठ्यामृत्तदक्षिणावर्ते भ्रष्टाणो भवचक्रे ज्यैष्ठ्यानां संप्रसृज्य पतितगोष्ठीनि श्यचतदेव ज्यैष्ठ्यानां संप्रसृज्य पतितगोष्ठीनि श्यचतदेव ज्यैष्ठ्यानां संप्रसृज्य पतितगोष्ठीनि श्यचतदेव

हणोत्तमं ज्यैष्ठ्यामृत्तस्यैर्क ९ १० ११

ससायकान्द्विजोमुक्कारेणुकामिदमब्रवीत् गच्छानयविशालाक्षिशरानेतान्धनुश्च्युतान् १० यावदेतान्पुनःसुप्तुक्षिपामीतिजनाधिप
सागच्छत्यनराद्यायावृक्षमाथिस्वभामिनी ११ तस्थौतस्याहिसंततेशिरःपादौतथैवच स्थितासातुमुहूर्त्तवैभर्तुःशापप्रयाच्छुभा १२ य
श्रवानयितुंभूयःसायकानसितेक्षणा प्रत्याजिगामचशरास्तानादाययशस्विनी १३ सावैस्विन्नासुचावर्गीपद्भ्यादुःखनियच्छतिउपाज
गामभर्तारंभयाद्भर्तुःप्रवेपती १४ सतामृषिस्तदाकुड्ढोवाक्यमाहशुभाननाम् रेणकेकिंचिरेणत्वमागतेतिपुनःपुनः १५ रेणुकोवाच
शिरस्तावत्सदीममेपादौचैवतपोधन सूर्यनेजोविरूद्वाहृक्षलायासमाधिता १६ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मश्चिरायैतत्कृतमया एतच्छ्रुत्वामम
विभोमाकुड्ढस्त्वतपोधन १७ जमदग्निरुवाच अद्यैनेदीप्तकिरणरेणुकेतवदुःखदम् शनैर्निपातयिष्यामिसूर्यमस्त्राग्नितेजसा
१८ भीष्मउवाच सविस्फार्गधनुर्दिव्यगृहीत्वाचशरान्वहूत् अतिष्ठत्सूर्यमभितोसुरखेलक्ष्यं हृतरवल्लु १९ अथतंप्रेक्ष्यसन्नद्धसू
र्योभ्येत्यतथाब्रवीत् द्विजरूपेणकोतेयकिंतेसूर्योपराध्यते २० आदत्तेरग्निभिःसूर्योदिवितिष्ठस्ततस्ततः रसंहृतवैवर्षासुप्रवर्षतिदि
वाकरः २१ ततोऽन्नजायतेविप्रसन्नुष्याणांस्तरवावहम् अन्नप्राणाइतियथावेदेषुपरिपठ्यते २२ अथास्त्रेषुनिगूढश्चरश्मिभिःपरिवा
रितःसप्तहीपानिमान्ब्रह्मन्वर्षेणाभिप्रवर्षति २३ ततस्तदौषधीनांचवीरुधांपुष्पपत्रजम् सर्ववर्षाभिनिर्वृत्तमन्नसंप्रवतिप्रभो २४ जात
कर्माणिसर्वाणिब्रह्मोपनयनानिच गोदानानिविवाहाश्चतथायज्ञसमूहयः २५ शास्त्राणिदानानितथासंयोगावित्तसंचयाः अन्नतःसं
प्रवर्त्ततेयथात्वेत्यभार्गव २६ रमणीयानियावतियावदारंभिकाणिव सर्वमन्नात्प्रवतिविदितंकीर्तयामिते २७ सर्वहिवेत्थविप्रत्वं
यदेतकिर्तितमया प्रसादयेत्वाविप्रर्षंकिंतेसूर्यनिपाल्यवै २८ इतिश्रीमहाभारते आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेछत्रोपानहोत्स
त्तिर्नामपंचनवतितमोऽध्यायः ९५ युधिष्ठिरउवाच एवंप्रयाचतितदाभारुकरेसुनिसत्तमः जमदग्निर्महातेजाः किंकार्यप्रत्यपद्यत
१ भीष्मउवाच सतथायचमानस्यसुनिरग्निसमप्रभः जमदग्निःशमनैवजगामकुरुनंदन २ ततःसूर्योमधुरयावाचातमिद
मब्रवीत् कृतांजलिर्बिभ्वरूपीप्रणम्यैनंविशांपते ३

२८ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्दरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलि
कंठस्यकृतोभारतभावदीपे आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेटीकायांपंचनवतितमोऽध्यायः ९५ भास्करेप्रयातिसनीत्यर्थः १ शमंशांतिं २ तंजमदग्निं ३ छ ४

चलनिमित्तमिति हेविप्रर्षेसदागच्छतोऽप्रमत्तः सूर्यस्यचलंचलत्वनिमित्तं सर्वदायातं एकद्वीपात् द्वीपांतरंगच्छंतं भेत्स्यसीति क्वचित्स्थितः ४ जमदग्निर्वदति स्थिरंस्थैर्यंचलंचलत्वविनयाधानंविनयाप्यणम् कदाचिन्सूर्यः क्षणस्थिरोऽभवतीति प्रतिपादयति ५ यतस्तत्रगच्छत्वमध्याह्ने दिवसमध्येनिमेषार्द्धेति षष्ठसि स्थिरीभवसि हेसूर्य अहं चात्र मध्याह्ने निमेषाह्ने स्थैर्यमयेत्यां भेत्स्यामीति नात्रावेचरणविमर्षणेत्यर्थः ६ ७ तं सूर्यं जमदग्निवाक्यं नभीः सूर्यन्वयाकार्येति भाषाभावे हेतुमाह ह्यस्मात्प्रणिपातगतोऽसि = धर्मयोग्ययेत्स्यशरणगतं लंघयेत् इत्याह ब्राह्मणे चार्ज्वरमिति भीष्मयम् आर्जवं अकौरित्यम् ९ एतानि आ

चलंनिमित्तं विप्रर्षेसदासूर्यस्यगच्छतः कथंचलं भेत्स्यसित्यं सदायातं दिवाकरम् ४ जमदग्निरुवाच स्थिरंचापिचलंचापिजा नेत्वाज्ञानचंद्रका अवश्यं विनयाधानकार्यमद्यमयातव ५ मध्याह्ने ये निमेषार्द्धेति प्रसित्वं दिवाकर तत्र भेत्स्यामि सूर्यन्वया नभे चास्ति विचारणा ६ सूर्य उवाच असंशयमां विप्रर्षे भेत्स्यसे धृन्विनांवर अर्पकारिणामा विद्धि मगवच्छरणागतम् ७ भीष्म उवाच तंतं ब्रह्मस्य भृगुवां न जमदग्निरुवांचतसु नभीः सूर्यत्वयाकार्योऽपिपातगतोऽसि = ब्राह्मणे चार्ज्वरयच्च स्थैर्यंच धरणीतले सौम्यतांचैव सौमस्यगाभीर्यंवरुणस्यच ९ दीप्तिमभ्यैः प्रभां मेरोः प्रतापतपनस्यच एतान्यतिक्रमेद्योवैसह न्याच्छरणागतम् १० भवेत्सगुरुतन्पीचव्र ह्महाचसवै भवेत् सरापानं सकुर्याच्च यो ह न्याच्छरणागतम् ११ एतस्यत्वपनीतस्य समाधितातचितय यथास्मरुगमः पथा भवेत्त्वद्रश्मिभा वित्तः १२ भीष्म उवाच एतावदुक्तासतदात्षणीमासीत् भृगुत्तमः अथसूर्योददत्तस्मै छत्रोपानहमाश्रुवे १३ सूर्य उवाच म हर्षे शिरसस्त्राणं छत्रं मद्रश्मिनिवारणम् प्रतिगृण्हीष्य पद्भ्यांच्छाणार्थं चर्मपादुके १४ अद्य भृगुतिचैवे ह लोके संप्रचरिष्यति पुण्यकेषु च सर्वेषु परमक्षयमेवच १५ भीष्म उवाच छत्रोपानहमेतत्ते सूर्येणैतत्प्रवर्तितम् पुण्यमेतदभिख्यातत्रिषु लोकेषु भारत १६ तं स्मात्प्रयच्छविषेषु छत्रोपानहमुत्तमम् धर्मस्तेषु मदान् भार्वाजमेवास्ति विचारणा १७

र्ज्वरादीनि अतिक्रमेच्छययेच्छरणागतहन्यादित्यन्व

यः १० धर्मलंघनमभिधाय अधर्मलंघनाभिधानं तत्तद्धर्मजानार्थं तत्तद्धर्मप्राधान्यख्यापनार्थं वा ११ एतस्यत्वपनीतस्य कृतापगधस्य समाधानं यथास्मरुगमः स्मरु मन्तिक्रम्यगच्छतीति १२ १३ शिरस्त्राणं मद्रश्मिनिवारणं छत्रं प्रतिगृण्हीष्य पद्भ्यां पादयोस्त्राणार्थं चर्मपादुके च प्रतिगृण्हीष्येत्यन्वयः १४ चर्मपादुकेति वाच्यं निर्देशात् दाने चर्मपादुकेयोः शाश्वतस्य मिति सूचितं तत्र पादुकादानस्य प्रवर्तकः सूर्य इत्याह १५ छत्रोपानहमिति तंतव १६ १७ ७ ७ ७

शुभ्रंशतशलाकं संपन्नमितियावत् शतशलाकं अपरिमितशलाकं घटितानिर्घटितमित्यर्थः शतपदमधिकपरसू १८ १९ संशितायनीक्षणत्रयाय २० प्रेत्यपरलो

उत्रं हि भरतश्रेष्ठयः प्रदद्याद्द्विजातये शुभ्रंशतशलाकं वै सप्रेत्यसुरस्यमेधते १८ सशक्रलोके वसति पूज्यमानो द्विजातिभिः अप्स
शोभिश्च सततं देवैश्च भरतर्षभ १९ दृष्ट्यमानाय विप्राययः प्रयच्छन्तु पानहो स्नातकाय महाबाहो संशिताय द्विजातये २० सोपिलो
कानवाप्नोति देवतैरभिपूजितान् गोलोके समुद्रायुक्तो वसति प्रेत्यभारत २१ एतत्ते भरतश्रेष्ठमया कार्त्स्न्येन कीर्तितम् उत्रोपानह
दानस्य फलं भरतसत्तम २२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोच्छ्रोपानहदानप्रशंसानामषट्त्नवतितमोऽध्यायः
१६ युधिष्ठिर उवाच गार्हस्थ्यधर्ममखिलप्रब्रूहि भरतर्षभ ऋद्धिमाप्नोति किं कृत्वा मनुष्य इह पार्थिव १ शीष्म उवाच
अत्र ते वर्त्तयिष्यामि पुरावृत्तं जनाधिप वासुदेवस्य संवादं पृथिव्याश्चैव भारत २ संस्तुत्य पृथिवी देवी वासुदेवः प्रनापवान् पप्रच्छ
भरतश्रेष्ठमात्वं यत्पृच्छसे द्यवै ३ वासुदेव उवाच गार्हस्थ्यधर्ममाधित्यमया वामहि धेनवा किमवश्यं धरे कार्यं किं वा कृत्वा कृतं
भवेत् ४ पृथिव्युवाच ऋषयः पितरो देवा मनुष्याश्चैव माधव इज्याश्चैवार्चनीयाश्च यथा चैव निबोधमे ५ सदायजेन देवाश्च स-
दातिथ्येन मानुषाः छंदतश्च यथा नित्यमर्हान् भुञ्जीत नित्यशः ६ तेन त्व्यपि गणाः प्रीता भवन्ति मधुसूदन नित्यमग्निपरिचरे दभक्त्वाव
लिकर्म च ७ कुर्यात्तथैव देवा वै प्रीयन्ते मधुसूदन कुर्याद्हरहः शाल्भिमन्नाद्येनोदकेन च ८ पयोमूलफलैर्वापि पितृणां प्रीतिमाहरेत्
सिद्धान्नाहैश्वदेवै कुर्यादन्नौषथाविधि ९ अग्नीषोमं वैश्वदेवधान्वन्तर्यमन्तरम् प्रजानां पतये चैव पृथक्कहोमो विधीयते १० तथैव चा
नुपूर्य्येण बलिकर्म प्रयोजयेत् दक्षिणायां यमायेति प्रतीच्यांवरुणाय च ११ सोमाय चाप्युदीच्यां वै वास्तुमध्ये प्रजापतेः धन्वतरेः प्रागुदी-
च्यां प्राच्यां शक्राय माधव १२ मनुष्येभ्य इति प्राहुर्वलिङ्गारि गृहस्य वै मरुद्भ्यो देवतेभ्यश्च बलिमंतर्गृहे हरेत् १३

के २१ २२ इति श्रीमत्सदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्द्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूत्रोक्तं लिङ्गकठस्य कृतौ भारतभाष्ये दीपे आनुशासनिके पर्वणि टीकायां ष
ट्त्नवतितमोऽध्यायः १६ गार्हस्थ्यं गृहस्थयोग्यं १ २ ३ ४ ५ ६ बलिकर्म वैश्वदेवः तत्र प्रागन्तमेव याह्यम् ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४

तथैव विश्वेदेवेभ्यो बलिमाकाशतो हरेत् निशाचरेभ्यो हि स्वर्लुबलिं नक्तं तथा हरेत् १४ एवं कृत्वा बलिं सम्यग्दद्याद्दिक्षां हि जायेवे अन्धश्रेत्रा
ह्यणस्याग्नावग्रमुद्गत्य निक्षिपेत् १५ यदाश्चाद्वापितृभ्योऽपि दातुमिच्छेत्तमानवः तदापश्चात्प्रकुर्वीत निर्वृत्तेऽप्यङ्गकर्मणि १६ पितृभ्योऽपि
यित्वा तु बलिकुर्याद्दिधानतः वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्वाह्यं वाचनम् १७ ततोन्नेन विशेषेण भोजयेदतिथीनपि अर्चयेत्पूर्वमहाराजत
तः प्रीणातिमानवान् १८ अनित्यं हि स्थितो यस्मान्स्मादतिथिरुच्यते आचार्यस्य पितृभ्योऽप्येव सम्युत्सवस्य चातिथेः १९ इदमस्ति गृहे मन्थ-
मिति नित्यं निवेदयेत् ते यद्देव्यस्तत्कुर्यादिति धर्मो विधीयते २० गृहस्थः पुरुषः कृष्णाशिष्टाश्चितदा भवेत् राजर्षिर्जन्नातकत्र गुरुश्वश्रु
रमेव च २१ अर्चयेत्तन्धुपकेण परिम्वत्सगेषितान् श्वभ्यश्श्वपचैभ्यश्च वयोभ्यश्चावपेद्भुवि २२ वैश्वदेवं हि नामैतन्नाय प्रातर्विधी-
यते गतास्तु धर्मान् गार्हस्थान्यः कुर्यादनसूयकः २३ सदहर्षिवरान्याप्यप्रेत्यं लोके महीयते २४ भीष्मा उवाच इति भूमेर्वचः श्रु-
त्वा वत्सुदेवः प्रतापवान् तत्राचकार सततं त्वमथेवं सदा चर २५ गतद्गृहस्थधर्मत्वं चेष्टमानो जनाधिप इह लोके यशः प्राप्य प्रेत्य स्व-
र्गमवाप्स्यसि २६ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मवन्दिदानविधिर्नाम सप्तमवतितमोऽध्यायः २७ युधिष्ठिर उवा-
च आलोकदानं नामैतत्कीदृशं भरतर्षभ कथमेतत्समुत्पन्नं फलदा तद्ब्रवीहि मे १ भीष्मा उवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहा-
सपुरातनम् मनोः प्रजापतेर्वादेः सुवर्णस्य च भारत २ तपस्याकाश्चिदभवत्सुवर्णानामभारत वर्णतो हेमवर्णः स सुवर्ण इति पप्रथे ३
कुलश्रीलुगुणोपेतः स्वाध्याये च परगतः बहून्सुवर्णप्रभवास्समतीतः स्वकैर्गुणैः ४ सकदाचिन्मनुविप्रो ददर्शोपसमर्प च कुशलप्रभ
मन्योऽन्यतीत्योभौ तत्र चक्रतुः ५ ततस्तौ सन्त्यसकृत्यो मेरोकाचनपर्वते रमणीयशिलापृष्ठे सहितौ सन्त्यपीदताम् ६ तत्रतौ कथय-
तौ स्ताकथानानाविधाश्रयाः ब्रह्मर्षिदेवदेत्यानां पुराणानामहात्मनाम् ७ सुवर्णं स्तुत्वा ब्रवीद्वाक्यमनुस्वायभुवप्रति द्विताय सर्व-
भूतानां प्रश्नमेव कुमहसि ८ सुमनोभिर्यद्विज्यन्ते देवतानि प्रजेश्वर किमेतत्कथमुत्पन्नं फलदा योगचराममे ९ मन्तुरुवाच
अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् शुक्रस्य च बलेऽप्येव सयादवै महात्मनोः १० बले वै रोचनस्येह त्रैलोक्यमनुशासतः समी-
पमाजगामाशुशुक्रो भृगुकुलोद्बुधः ११ तमर्घ्यादिभिरभ्यर्च्य भागिवसौ सग्राधिपः निपसादासने पश्चाद्द्विधिवद्भूरिदक्षिणः १२

कथेयमभवत्तत्रत्वयायापरिकीर्तिता सुमनोधूपदीपानांसंप्रदानेफलंप्रति १३ ततःपप्रच्छदैत्येन्द्रःकवींद्रंप्रश्नमुत्तमम् १४ बलि-
रुवाच सुमनोधूपदीपानांकिफलंब्रह्मवित्तम् प्रदानस्यद्विजश्रेष्ठतद्भवान्चक्षुमर्हति १५ शक्रउवाच तपःपूर्वसमुत्पन्नंध
मंस्तस्मादनंतरम् एतस्मिन्नंतरेचैववीरुधोषध्यमेवच १६ सोमस्मत्माचबहुधासंभूतःपृथिवीतले अमृतंचविषंचैवयेचान्येत्-
णजातयः १७ अमृतमनसःप्रीतिसद्यस्तृप्तिददातिच मनोग्लपयतेतीव्रविषगंधेनसर्वशः १८ अमृतमंगलंविद्धिमहद्विषममंग-
लम् औषधोत्वमृतसर्वाविषतेजोग्निसंभवम् १९ मनोह्लादयतेयस्माच्छ्रियचापिददातिच तस्मात्सुमनसःप्रोक्तानरैःसकृतकर्म
भिः २० देवताभ्यःसुमनसोयोददातिनरःशक्रिः तस्यतुष्यतिवैदेवास्तुष्टाःपुष्टिददत्यपि २१ ययमुद्दिश्यदीयेगन्देवंसुमनसःप्रभो मं
गलार्थंमतेनास्यप्रीतोभवतिदैत्यप २२ ज्ञेयास्तूपाश्चसौम्याश्चस्तेजस्विन्यश्रुताःपृथक् औषधोबहुवीर्याहिवहुरूपास्तथैवच २३
यज्ञियानाचवृक्षाणामयज्ञीयान्निबोधमे आसुराणिचमाल्यानिदेवतेभ्योहितानिच २४ रक्षसासुराणांचयक्षाणांचतथाप्रियाः
मनुष्याणांपितृणांचकातायास्त्वनुपूर्वशः २५ वन्याग्राम्याश्चैहृतथाकृष्योन्नाःपर्वताश्रयाः अकटकाःकंटकिनोगंधरूपरसान्विताः
२६ द्विविधोहिस्मृतोगंधइष्टोनिष्टश्चपुष्यजः इष्टगंधानिदेवानांपुष्पाणोतिविभावय २७ अकंटकानांचवृक्षाणांश्वेतप्रायाश्चवर्णतः
तेषापुष्पाणिदेवानामिष्टानिसततंप्रभो २८ जलजानिचमील्यानिपद्मादीनिचयानिवै गंधर्वनागयक्षेभ्यस्तानिदद्याद्विचक्षणः २९
औषधैरक्तपुष्पाश्चकटकाःकंटकान्विताः शत्रूणामभिचागर्थमथर्वेषुनिदर्शिताः ३० तीक्ष्णवीर्यास्तुभूतानांदुरालभाःसकटकाः
रक्तभूयिष्ठवर्णाश्चकृष्णाश्चैवोपहारयेत् ३१ मनोह्लादयनदिन्योविशेषमधुराश्रयाः चारुरूपाःसुमनसोमानुषाणांस्मृताविभो
३२ नतुशानसंभूतादेवतायतनोद्भवाः सन्नयेत्पुष्टिकार्येषुविबहिषुरहःसुच ३३ गिरिसानुरुहाःसौम्यादेवानामुपपादयेत् प्रो
क्षिताभ्युक्षितासौम्यायथायोग्यंयथास्मृति ३४ गंधेनदेवास्तुष्यतिदर्शनाद्यक्षराक्षसाः नागाःसमुपभोगेनत्रिभिरैतैस्तुमानुषाः ३५
सद्यःप्रीणातिदेवान्येतेप्रीताभावयत्युत सकल्यसिद्धामत्यानामीप्सितैश्चमनोरमैः ३६ प्रीताःप्रीणांतिसततंमानितामानयतिच अव
ज्ञातावधूताश्चनिर्दहत्यधमान्नरात् ३७ अत ऊर्ध्वंप्रवक्ष्यामिधूपदानविधेःफलम् धूपांश्चविविधान्साधूनसाधूश्चनिबोधमे ३८

निर्यासाः गुग्गुलुप्रभृतयः सारिणाः काष्ठाग्निसंयोगान्निःसरंतः कृत्रिमाः अष्टगंधादयः ३९ ४० ४१ फाणिताश्वते आसविनतीव्रगंधेन संयुक्ताः देवदारु-
 प्रभृतयः तैः पाठांतरे फालिताः विकसितामङ्गिकादयः ताम्सारसैर्मकरंदैः गंधरससंयुक्तेदारिवैः सद्यस्तुष्टिकरोगंधइतिशेषः ४२ वैहारिकाविहारमात्रोपयुक्ताः
 ४३ ४४ ४५ ज्योतिः दीपादितेजःकांतिः प्रकाशः कीर्तिः ४६ नरकरूपं दक्षिणायनमप्यंधंतमाएव अत उत्तरायणोरात्रौ तमोनाशकं ज्योतिर्देयं नरकनिवृ-

निर्यासाः सारिणाश्चैव कृत्रिमाश्चैव ते त्रयः इष्टोनिष्ठो भवेद्गंधस्तन्मोविस्तरशः शृणु ३९ निर्यासाः सल्लुकीवर्ज्या देवानां दयितास्तुते गुग्गु-
 लुं प्रवरस्तेषां स्वेषामिति निश्चयः ४० अगुरुः सारिणां श्रेष्ठो यक्षराक्षसभोगिनाम् देव्यानां सल्लुकीयश्च काक्षितो यश्चतद्विधः ४१ अथ
 सर्जरसादीनां गंधैः पार्थिवदारवैः फाणितारससंयुक्तेर्मनुष्याणां विधीयते ४२ देवदानवभूतानां सद्यस्तुष्टिकरः स्मृतः येन्ये वैहारिकास्तत्र
 मानुषाणां मिति स्मृताः ४३ य एवोक्ताः स्मृताः प्रदाने गुणहंतवः धूपेषुपि परिज्ञेयास्त एव प्रीतिवर्द्धनाः ४४ दीपदाने प्रवक्ष्यामि फल्यो
 गमनुजन्मम् यथायनयदाचैव प्रदेयायादृशाश्वते ४५ ज्योतिस्तेजः प्रकाशं वाप्युभयैर्गंचापि वण्यते प्रदानात्तेजसात्स्मात्तेजोवर्द्धयते-
 नृणांम् ४६ अंधंतमस्तमिस्त्रंच दक्षिणायनमेव च उत्तरायणमेतस्माज्ज्योतिर्दानं प्रशस्यते ४७ यस्माद्दूर्ध्वगमेत्तु तमसश्चैव भेषज-
 म् तस्माद्दूर्ध्वगतेर्दाता भवेदत्रेति निश्चयः ४८ देवास्तेजस्विनो यस्मात्प्रभावंतः प्रकाशकाः ताम्साराक्षसाश्चैव तस्माद्दीपः प्रदीयते ४९
 आलोकदानाच्चक्षुष्यान्प्रभायुक्तो भवेन्नरः तान्दत्त्वानोपहिंसे तनहरेन्नोपनाशयेत् ५० दीपहर्त्ता भवेद्गंधस्तमोगतिरसुप्रभः दीपप्रदः
 स्वर्गलोके दीपमालेव गजते ५१ हविषा प्रथमः कल्पो द्वितीयश्चौषधीरसेः वसामेदोस्थि निर्यासैर्नकार्यः पुष्टिमिच्छता ५२ गिरिप्रपा-
 ते गहने चैत्यस्थाने च तुष्यथ दीपदानं भवेन्नित्यं य इच्छेद्भूतिमात्मनः ५३ कुलेद्योतो विश्वुद्भात्मा प्रकाशत्वं च गच्छति ज्योतिषांचैव
 सान्द्रो व्यं दीपदानं नरः सदा ५४ बलिकर्मसु वक्ष्यामि गुणां कर्मफलोदयान् देवयक्षोरगनृणां भूतानां मथरससाम् ५५ येषां नायम्
 जौ विप्रादेवता तिथिबालकाः राक्षसानेव तान्विद्धि निर्विशंका नमंगलान् ५६ तस्मादग्रे प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् शिरसा प्रय-
 त्वापि हरेर्दलितमद्वितः ५७ गृणहति देवघानित्यमाशंसति सदा गृहान् बाह्याश्वागतवो येन्ये यक्षराक्षसपन्नगाः ५८ इतो दत्तेन
 जीवति देवताः पितरस्तथा ते प्रीताः प्रीणयंत्येन मायुषायशसाधनैः ५९ बलयः सह पुष्पैस्तु देवानामुपहारयेत् दधिदुग्धमयाः पुण्याः
 सगंधाः प्रियदर्शनाः ६० कार्या रुधिरमांसादयावलयो यक्षराक्षसाम् सरासवपुरस्कारात्तानोद्घ्रापिकभूषिताः ६१

त्यर्थं ४७ ४८ ४९ ५० ५१ हविषाभृ

तेन औषधीरसेः निलसर्षपादिस्त्रैर्हैः वसामेदोस्थिनि प्राण्यवयवास्तेषां निर्यासाः स्नेहकसादयः पृथग्वानिर्यासात् ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० तानोद्घ्रापिक-
 भूषिताः ताः उद्घ्रापिक उपरि त्र्यपनं स्त्रीनमार्ष ६१

नागानां दयितानि तस्य पद्मोत्पलविभिश्चिताः तिलाक्षुडससंपेन्नाचूतानामुपहारयेत् ६२ अग्रदाताग्रभोगीस्या हृत्त्वरीर्यसमन्वितः तस्मा
दयं प्रयच्छेत् देवेभ्यः प्रतिपूजितम् ६३ ज्वलंत्यहरहो वेभ्यश्चाश्वस्यर्गहदेवताः ताः पूज्याभूतिकामेन प्रसृताग्रप्रदायिना ६४ इत्येतद-
सुरेद्राय काव्यः प्रैवाच भागवः स्रवणाय मनुः प्राह स्रवणो नारदाय च ६५ नारदोपि मयि प्राह गुणानेतां च्छाद्युते त्वमप्येतद्विदित्वेह स
र्वमाचर पुत्रक ६६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे स्रवणमनुसंवादानामाष्टनवतितमोऽध्यायः ९८ युधिष्ठिर
उवाच श्रुतमेभरत श्रेष्ठ पुष्यधूपप्रदायिनाम् फलं बलि विधाने च तद्भूयो वक्तुमर्हसि १ धूपप्रदानस्य फलं प्रदीपस्य तथैव च बल
यश्च किमर्थं वै क्षिप्यते गृहमोधिभिः २ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरतीममितिहासपुरातनम् नहुषस्य च संवादमगस्त्यस्य भृगोस्त
था ३ नहुषो हि महाराज राजर्षिः सुमहातपाः देवराज्यमनुप्राप्तः सकृत्तेनेह कर्मणा ४ तत्रापि प्रयतोरजन् नहुषस्त्रिदिवेषन् मा
नुषीश्वैव दिव्याश्च कुर्वाणो विविधाः क्रियाः ५ मानुष्यस्तत्र सर्वाः स्मृक्रियास्तस्य महात्मनः प्रवृत्तास्त्रिदिवे राजन् दिव्याश्चैव सनातनाः
६ अग्निकायाणिसमिधः कुशाः सुमनसंस्तथा बलयश्चान्तलाजामिधुपनदीपकर्म च ७ सर्वतस्य गृहे राज्ञः प्रावर्त्तत महात्मनः
जपयज्ञान्मनोरथं ज्ञांस्त्रिदिवेषि चकार सः ८ देवानभ्यर्चय च्चापि विधिवत्सु सुरेश्वरः सर्वानेव यथान्याय यथा पूर्वमरिदम् ९ अथै
द्रोहमिति ज्ञात्वा अहंकारसमाविशत् सर्वाश्चैव क्रियास्तस्य पर्यहीयत भूपते १० स क्रुषीन्वाह यामास वरदानमदान्वितः परिहीनक्रि
यश्चैव दुर्बलत्वं सुपेयिवान् ११ तस्य वाहयतः कालो मुनिमुख्यांस्तपोधनान् अहंकाराभिभूतस्य सुमहानभ्यवर्त्तत १२ अथ पर्यायि
शः सर्वान्वाह नयोपचक्रमे पर्यायश्चाप्यगस्त्यस्य समपद्यत भारत १३ अथागत्य महातेजा भृगुर्ब्रह्मविदावरः अगस्त्यमाश्रमस्थं वै-
सम्पेत्येदमब्रवीत् १४ एवं वयमसत्कारं देवं द्रस्यास्य दुर्मतेः नहुषस्य किमर्थं वै मर्षयाममहामुने १५ अगस्त्य उवाच कथमेषमथाशक्यः
शंसुयस्य महामुने वरदेन वरोदत्तो भवतो विदितश्च सः १६ यो मे दृष्टिपथं गच्छेत्स मे वश्यो भवेदिति इत्यनेन वरं देवो याचितो गच्छता दिवं १७
एवं नदग्धः समया भवता च न संशयः अन्येनाप्यपि सुरव्येन नदग्धो न च पातितः १८ अमृतं चैव पानाय दत्तमस्मै पुराविभो महात्मना तदर्थं च-
नास्माभिर्विनिपात्यते १९ प्रयच्छति वरं देवः प्रजानां दुःखकारणं द्विजेष्वधर्मयुक्तानि सकरोति नराधमः २० तत्र यत्प्राप्तकालं नस्तद्ब्रूहि वदतां
वरं भवांश्चापि यथा ब्रूयात्तत्कर्त्तास्मिन् संशयः २१ भृगुरुः पितामहानियोगेन भवतं सोहमागतः प्रतिकर्तुं बलवति नहुषे देवमोहिते २२

अद्य हित्वांस्तदुर्बुद्धीरथेयोऽस्यति देवराट् अद्यैनमहमुद्धत्तं करिष्ये जिद्रमोजसा २३ अद्येद्रंस्थापयिष्यामि पश्यतस्ते शतक्रतुम् संचाल्य
पापकर्माणमैद्रातस्थानास्तदुर्मतिम् २४ अद्यचासौकुदेवेद्ररूपापदाद्धर्षयिष्यति देवोपहतचित्तत्वादात्मनाशायमदधीः २५ व्युत्क्रान्त
धर्मतमहंधर्षणामर्षितोभृशाम् अहिर्भवस्वेतिरुषाशप्स्योपापद्विजद्रुहम् २६ ततएनंस्तदुर्बुद्धिधिकृशब्दामिहतत्विषम् धरण्यापात-
यिष्यामि पश्यतस्ते महासुने २७ नहुषपापकर्माणमैश्वर्यबलमाहितम् यथाचरोचतेतुभ्यंतथाकत्तोस्यहमुने २८ एवमुक्तस्तृगुणा
मैत्रावरुणिरव्ययः अगस्त्यः परमप्रीतो बभूव विगतज्वरः २९ इति श्रीमहामारुते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अगस्त्यभृगुसवादीना
मनवनवतितमोऽध्यायः ९० युधिष्ठिर उवाच कथं वैसविपन्नश्च कथं वै पातितो भवि कथंचानिद्रतां प्राप्तस्तद्भवान्चकुमर्हति १ भी
ष्म उवाच एवंतयोः संवदतोः क्रियास्तस्य महात्मनः सर्वाणवप्रवर्तते यादिव्यायाश्च मानुषीः २ तथैव दीपदानानि सर्वापकरणानि वै ब
लिकर्मचयश्चान्बहूस्तकाश्च पृथग्विधाः ३ सर्वतस्य समुत्पन्ना देवेन्द्रस्य महात्मनः देवलोके नृलोके च सदा चागबुधाः स्मृताः ४ तेषु इवति
राजेन्द्रं च ध्याते गृहमेधिनः धूपप्रदानैर्दीपैश्च नमस्कारैस्तथैव च ५ यथासिंहं स्य चान्नस्य ग्रहाय प्रदायते बलयश्च गृहोद्देशे अतः प्रीयति
देवताः ६ यथाच गृहिणस्तोषोभवे द्वैवलिकर्मणि तथा शतगुणा प्रीतिर्देवतानां प्रजायते ७ एवं धूपप्रदानं च दीपदानं च साधयः प्रयच्छति
नमस्कारैर्युक्तमात्मगुणावहम् ८ स्नानेनाद्विश्चयत्कर्मक्रियते वै विपश्चिता नमस्कारप्रयुक्तेन तेन प्रीयति देवताः ९ पितरश्च महाभागाश्च
षयश्च तपोधनाः गृह्याश्च देवताः सर्वाः प्रीयन्ते किं धिना र्चिताः १० इत्येतांबुद्धिमास्थाय नहुषः सनरेश्वरः सुरेद्रव्यमदत्याप्य कृतवान्तदद्दु
तम् ११ कस्यचित्त्वथ कालस्य भाग्यक्षय उपस्थिते सर्वमेतदवजाय कृतवानिद्रमोदृशम् १२ ततः सपरिहीणो भूत्सुरेद्रो बलदुर्षितः धृ
पदीपोदकविधिनयथावच्चकार ह १३ ततोऽप्ययज्ञविषयो रक्षोभिः कर्मवध्यत अथागरुयमृषिये श्रवाहनायाजुहावह १४ दुतसरस्य-
नीकूलात्स्मयन्निवमहाबलः ततोभृगुर्महातेजा मैत्रावरुणिरब्रवीत् १५ निमीलयस्य नयने जटायावद्विशाभिते स्थाणुभृतस्य तस्या
थजटां प्राविशदच्युतः १६ भृगुः सस्रमहातेजाः पातनाय नृपस्य च ततः सदेवराट् प्राप्तस्तमृषिवाहनाय वै १७ १८ १९ २०

ततो गस्त्यः सूरपतिं वाक्यमाह विशांपते योजयस्वोतिमांस्त्रिप्रकंच देवां वहामि ते १८ यत्र वृक्ष्यसितत्रत्वां नयिष्यामि सुराधिप इत्युक्त्वा
 नहुषस्तेन योजयामास तं मुनिम् १९ ऋगुस्तस्य जटां तस्यो बभूव नृषिनां ऋशसु नचापि दर्शनं तस्य चकार स ऋगुस्तदा २० वरदानप्रभा
 वज्ञानं हुषस्य महात्मनः नचुकोप तदा गस्त्यो युक्तोऽपि नहुषेण वै २१ नंतुराजा प्रतो देन चोदयामास भारत नचुकोप स धर्मात्मा ततः पादेन दे
 वराट् २२ अगस्त्यस्य तदा कुहो वामेनाप्यहनच्छिरः तस्मिन् छिरस्य भिहते स नदांतर्गतो ऋगुः २३ शशाप बलवत्कुहो नहुषं पापचेतस
 म् यस्मात्पदाहतः क्रोधाच्छिरसीमं महामुनिम् तस्मादाशुर्मर्हा गच्छ सर्पो भूत्वा सुदुर्मते इत्युक्तः स तदा तेन सर्पो भूत्वा पपात ह २४ अदृष्टे
 नाथ ऋगुणा भूतले भरतर्षभ ऋगुं हियदिसो द्रुस्यन्नहुषः पृथिवीपते २५ नच शक्तो भविष्यद्वै पातने तस्य ते जसा सतु तैस्तेः प्रदानैश्च त
 पोभिर्नियमैस्तथा २७ पतितोऽपि महाराज भूतले स्मृतिमान् भूत् प्रसादयामास ऋगुशापांतो मे भवेदिति २८ ततो गस्त्यः कृपाविष्टः प्रसाद
 यतत ऋगुम् शापांतार्थं महाराज सच्यमादात्कृपान्वितः २९ ऋगुरुवाच राजायुधिष्ठिरो नाम भविष्यति कुलोद्भवः सखां सोक्षयित्वा
 शापादित्युक्त्वांतरधीयत ३० अगस्त्योऽपि महातेजाः कृत्वा कार्यं शतक्रतोः स्वमाश्रमपदं प्रायात्सूज्यमानो द्विजातिभिः ३१ नहुषोऽपि त्वया
 राजस्तस्मिन् च्छापात्समुद्भूतः जगाम ब्रह्मभवनं पश्य तस्ते जनाधिप ३२ तदा स पातयित्वा तं नहुषं भूतले ऋगुः जगाम ब्रह्मभवनं ब्रह्मणोचन्य
 वेदयत् ३३ ततः शक्रसमानाप्यदेवानाह पितामहः वरदानान्मम सुरानहुषो राज्यमासवान् ३४ सचागस्त्येन कुहूनेन भ्रंशितो भूतलग
 तः नच शक्यं विनाराज्ञा सुरावर्तयितुं क्वचित् ३५ तस्मादयं पुनः शक्रो देवराज्ये भिषिच्यताम् एव संभाषमाणो देवाः पार्थपितामहम् ३६
 एवमस्त्विति संहृष्टाः प्रत्युचुस्तं नराधिप सो भिषिक्तो भगवता देवराज्यं च वासवः ३७ ब्रह्मणाराजशा दूलयथा पूर्वव्यरोचत एवमेतत्पुरा रृत्तं न
 हुषस्य व्यतिक्रमात् ३८ सच तेरेव संसिद्धो नहुषः कर्मभिः पुनः तस्माद्दीपाः प्रदानव्याः सायं वै गृहमेधिभिः ३९ दिव्यं च क्षरवाप्नोति मे न्यदीप
 स्यदायकः पूर्णचंद्रप्रतीकाशादीपदाश्च भवत्युक्त ४० यावद्दक्षिणि मेधापि ज्वलंते तावतीः समाः रूपवान्बलवांश्चापिनरो भवन्ति दीपदः ४१ इ
 ति श्रीमहाभारते आनुशा० अगस्त्य ऋगुसंवादीनामशततमोऽध्यायः १०० युधिष्ठिर उवाच ब्राह्मणस्त्वानिये मंदाहरंति भरतर्षभ नृशंसकारि
 णो भूटाः कृते गच्छति मानवाः १

२ ३ गोरजसागोपरागेण यथापुष्पस्यपरागोरजः कणस्तदादोन्नेपरितः पर्यर्पति एवंप्रचन्दत्याधेनोरूधमः सकाशात्पर्यसंख्यः क्षीरविपुषोत्रपरागः पर्यायेपरजः
 पदेनोच्यते तथाचमेदिनी रजः क्रीबांगुणांतरे आर्त्तवेनपरागेचेष्टुमात्रेचदृश्यतेइति ध्वस्तव्यातंशरीरमितिशेषः विपुषमात्रेणापिब्रह्मस्वेनदेहस्त्रिगुणत्वमाभूदितिभा
 वः ४ द्वियतीनांगोयहकेनचिदाज्ञाद्वियमाणानारजः क्षीरंमार्गस्यवह्नीरूपसोममुच्यंशामासनाशितवान् ५ ६ तत्रगोहर्तृणांपुरे ७ ताःगावःविधुन्वतीःस्वस्वसा

भीष्मउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् चांडालस्यचसेवादेक्षत्रबंधोश्चभारत २ गजन्यउवाच रुद्ररूपोसिचांडालवा
 लवच्चविचेष्टसे श्वरराणारजःसेवीकस्मादुद्विजसेगवाम् ३ साधुभिर्गार्हितंकर्मचांडालस्यविधीयते कस्माद्गोरजसाध्यस्तमपाकुडेनिविच-
 सि ४ चांडालउवाच ब्राह्मणस्यगवाराजन् द्वियतीनारजःपुरा सोममुच्यंशामासतंसोमयेपिबन्दिजाः ५ दीक्षितश्चसराजापिक्षिप
 नरकमाविशत् सहनेर्याजकैः सर्वैर्ब्रह्मस्यमुपजीव्यतत् ६ येपितत्रापिबन्दीरघृतदधिचमानवाः ब्राह्मणाःसहराजन्याःसर्वेनरकमाविशन् ७
 जघुस्ताःपयसापुत्रांस्तथापौत्रान्निधुन्वतीः पशूनयेक्षमाणाश्चसाधुवृत्तेनदंपती ८ अहंतत्रावसंराजन्ब्रह्मचारीजितेद्रियः तासांमेरजसा
 ध्वस्तभैक्षमासीन्नराधिप ९ चांडालोहंततोरारजन्कल्कातदभवन्पृष ब्रह्मस्यहारीचनृपःसोमातिभागतिययो १० तस्माद्दूरंनविप्रस्त्वक
 दाविदपिकिचन ब्रह्मस्यरजसाध्यस्तफल्कात्सोमपश्ययादृशम् ११ तस्मात्सोमोप्यविक्रेयःपुरुषेणविपश्चिता विक्रयन्बिहसोमस्यगर्हय
 तिमनीषिणः १२ येचैनंकीणतेनातयेचविक्रीणतेजनाः तेतुयेयस्यंतप्राप्यरोरवंयातिसर्वशः १३ सोमतुरजसाध्यस्तविक्रीणन्निधिपृ
 र्वकम् श्रोत्रियोवार्धुषीभूत्वानचिरंनचिनश्यति १४ नरकंविशत्प्राप्यस्यविशामुपजीवति श्वचर्यामभिमानंचसखिदारंचविह्वयम् १५
 तुलयाधारयन्धर्ममभिमान्यतिरिच्यते श्वानयेपापिनपश्यवियर्णहरिणकृशम् १६ अभिमानेनभूतानामिमां गतिमुपागतम् अहं
 वैकिंपुलेतात कुलेधनसमन्विते १७ अन्यस्मिन्जन्मनिविभाजानविज्ञानपारमः अभवस्तत्रजानानात्येतान्दोषान्सदातदा १८ संख्य
 एवंभूतानांपृषमांसमभक्षयम् सोऽहंतेनचदृत्तेनभोजनेनचतेनयै १९

मिवस्यवियोगान्याशरीरंकरयंय परं पीतेनस्वरयसातेषांपुत्रपौत्रान्दंपती-
 वाचाजघुसद्योल्पायुषश्चक्रुः ८ तत्रदेशेकालेच ९ १० ११ प्रसगात्सोमविक्रयनिंदसि तस्मादिति १२ एनब्रह्मस्यरघृष्टे १३ चिरंनचिनश्यतीतिन अपितुचिरंनरकवा
 सात्नश्यत्येव १४ श्वचर्याश्वसेवाश्चर्यादिचखंतुलयाधारयन्तुल्यमन्यानोभिमानीधर्म अनिक्रमणीभिच्यतिरिक्तोभवति अन्यभिमानी इत्युदापापोपेक्षया-
 अत्यंतपापीत्यर्थः १५ १६ १७ १८ एवंकृपितएव १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

भ्रमरैस्तीक्ष्णतुंडैः अर्चमानमिव वेलांतरवदूह्यमानमिव क्लिश्यंतं मां पश्य २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ रक्षमेव न तु भक्ष्यं २९ इति आनुशास

इमा मवस्थांसंप्राप्तः पश्य कालस्य पर्ययम् आदीतमिव चैलांतं भ्रमरैरेव चार्हितम् २० धावमानं स्रंसं रब्धं पश्य मां रजसान्वितम् स्वाध्याये
स्तुमहत्पापहरं प्रतिगृहमेधिनः २१ दानैः पृथग् विधेयापियथा प्राहुर्मनीषिणः तथा पापकृतं विप्रमाश्रमस्थं महीयते २२ सर्वसंगविनिर्मुक्तं
ब्रह्मोत्सृज्य तारयत्युत अहं हि पापयो न्यां वै प्रसूतेः क्षत्रियर्षभ निश्चयं न गृधि गच्छामि कथं मुच्येयमित्यत २३ जातिस्मरत्वं च मम केनचित्पूर्वक
मणा शक्येन येन मोक्षं वै प्राप्सुमिच्छाम्यहं नृप २४ त्यमिमं संप्रपन्नाय संशयं ब्रूहि पृच्छते चांडालत्वात्कथं महे मुच्येयमिति सत्तम २५ रा
जन्य उवाच चांडालप्रतिजानी हि येन मोक्षमवाप्स्यसि ब्राह्मणार्थं त्यजन्त्याणान् जातिमिष्टामवाप्स्यसि २६ दत्त्वा शरीरं कल्याणो रणाभौ द्विज
हेतुकर्म हुत्वा प्राणान् यमोक्षस्तेनान्यथा मोक्षमर्हसि २७ श्रीश्रुतवाच इत्युक्तं सतदा तेन ब्रह्मस्वार्थे परंतप हुत्वारणसुखे प्राणान् जातिमि
ष्टामवापह २८ तस्माद् दस्यं त्यया पुत्रब्रह्मस्य भरतर्षभ यदीच्छसि महाबाहो शाश्वती गतिमात्मनः २९ इति श्रीदानधर्मराजन्यचांडाल
संवादो नामैकोत्तरशततमोऽध्यायः १०१ युधिष्ठिर उवाच एके लोकाः स्रक्तनिनः सर्वे त्वाहो पितामह तत्र तत्रापि भिन्नास्ते तत्र च ब्रूहि पिताम
ह १ श्रीश्रुत उ० कर्मभिः पार्थ नानात्वं लोकानां याति मानवाः पुण्यान् पुण्यकृतो याति पापान्यापकृतो नराः २ अत्राप्युदाहरती ममिति हासं पु
रातनम् गौतमस्य सुनेस्तात संवादे वासवस्य च ३ ब्राह्मणो गौतमः कश्चिन्मृदुर्दातो जितेन्द्रियः महावने हस्तिशिशुपरिघ्ननममातृकम् ४
तं दृष्ट्वा जन्त्रया माससानुक्रोशो धृतघ्नतः स तु दीर्घेण कालेन बभूवोति बलो महान् ५ तं प्रभिन्नमहानागं प्रसृतपर्वतोपमम् धृतराष्ट्रस्य
रूपेण शक्रे जग्राह हस्तिनम् ६ क्रियमाणं तु तं दृष्ट्वा गौतमः संशितघ्नतः अप्यभाषत राजानं धृतराष्ट्रमहातपाः ७ मामेहापीर्हीस्तिनं पुत्र
मेनं दुःस्वात्पुष्टं धृतराष्ट्राकृतज्ञ मैत्रसतांसप्तपदं वदंति मैत्रद्रोहो मैत्रराजन्स्पृशेत्त्वाम् ८ इधो दकप्रदातारं शून्यपालं ममाश्रमे विनीत
माचार्यकुले स्रक्तं गुरुकर्मणि ९ शिष्टं दातं कृतज्ञं च प्रियं च सततं मम न मे विक्रोशतो राजन् हस्तुमर्हसि कुंजरम् १० धृतराष्ट्र उ०
गवासहस्रं भवते ददामि दासीशतं निष्कशतानि पच अन्यच्च वित्तं विविधं महर्षे किं ब्राह्मणस्येह गजेन कृत्यम् ११ गौतम उवाच तवैवंगा
वो हि भवतु राजन् दास्यः स निष्कप्रविविधं चरत्नं अन्यच्च वित्तं विविधं नरेद्रकिं ब्राह्मणस्येह गजेन कृत्यम् १२

निकेप० टी० एकोत्तरशततमोऽध्यायः १०१ एकेति विद्याभ्यासश्रद्धा

दितारतम्यात्कर्मफलतारतम्यमस्ति उतनेति प्रश्नार्थः १ कर्मभिरिति पुण्यपापयोरिव पुण्यानामवांतरभेदोऽस्तीत्यर्थः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ ब्राह्मणस्य ब्राह्म

धृतराष्ट्र उवाच ब्राह्मणानां हस्तिभिर्नास्ति कृत्यं राजन्यानां नागकुलानि विप्र स्ववाहनं न यतो नास्य धर्मो नागश्रेष्ठं गौतमाभ्यान्निवर्त्त
 १३ गौतम उवाच यत्र प्रेतो न दति पुण्यकर्मा यत्र प्रेतः शौचते पापकर्मा वैवस्वतस्य स दने महात्मस्तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये १४
 धृतराष्ट्र उवाच ये निष्क्रियानास्तिकाः श्रद्धा नापापात्मानो इंद्रियार्थे निविष्टाः यमस्य ते यातना प्राप्नुवंति परंगता धृतराष्ट्रे न तत्र १५
 गौतम उवाच वैवस्वती संयमनी जनानां यत्रानृतं नोच्यते यत्र सत्यम् यत्राबलाबलिनयातयति तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये १६
 धृतराष्ट्र उवाच ज्येष्ठांस्वसारपितरमातरच यथा शत्रुमदमत्ताश्चरन्ति तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगता धृतराष्ट्रे न तत्र १७
 गौतम उवाच सदा किनी वैश्रवणस्य राज्ञो महाभागा भोगिजनप्रवेश्या गंधर्वयक्षैरप्सरोभिश्च जुष्टा तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये
 १८ धृतराष्ट्र उवाच अतिशिवताः सुव्रता ये जनावे प्रतिश्रयं ददति ब्राह्मणेभ्यः शिष्टां शिनः संविभ्रज्याभितांश्च मदाकिनीं तेषु विभ्र
 षयति १९ गौतम उवाच मेरोरग्रे यद्वनं भाति रम्यं सुपुष्पितं किन्नरी गीतजुष्टम् सुदर्शना यत्र जंबू विशाला तत्र त्वाहं हस्तिनयात
 यिष्ये २० धृतराष्ट्र उवाच ये ब्राह्मणा मृदवः सत्यशीला बहुश्रुताः सर्वभूताभिरामाः ये धीयते सेतिहासं पुराणं मध्वाहृत्या जुह्वति
 वैद्विजेभ्यः २१ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगता धृतराष्ट्रे न तत्र यद्विद्यते विदितस्थानमस्ति तद्ब्रह्म हित्व त्वरितो न्येपयामि २२
 गौतम उवाच सुपुष्पितकिन्नरराजजुष्टप्रियवननदननारदस्य गंधर्वाणां सप्सरसां च शश्वत्तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये २३ धृतरा
 ष्ट्र उवाच ये नृत्यगीते कुशला जनाः सदा ह्याचमानाः सहिताश्चरन्ति तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगता धृतराष्ट्रे न तत्र २४
 गौतम उवाच यत्रोत्तराः कुरवो भाति रम्या देवैः सार्धं मोदमानानरेन्द्र यत्राग्निं योनाश्च वसन्ति लोका अच्यो नयं पवत यो नयश्च २५
 यत्र शक्रो वर्षति सर्वकामान्यत्रस्त्रियः कामन्त्रा भवति यत्र चैर्ष्यान्नास्ति नारी नराणां तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये २६ धृतराष्ट्र उवाच
 ये सर्वभूतेषु निवृत्तकामा अमांसादान्यस्तदंडाश्चरन्ति नहि संति स्थावरं जगमंच भूतानां ये सर्वभूतात्सभूताः २७ निगशिषो निर्ममावीत
 रागालाभालाभेतुल्यनिंदाप्रशंसाः तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगता धृतराष्ट्रे न तत्र २८ गौतम उवाच ततो परे भाति-
 लोकाः सनातनाः सुपुण्यगधाविरजावीतशोकाः सोमस्य राज्ञः स दने महात्मने स्तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये २९ ३१

३० क्षतारः क्षमिणः सत्रीभूतानामाच्छादनवद्रक्षकाः ३१ ३२ ३३ ३४ - ३५ - ३६ धर्मएवस्वरः स्वरः तत्रसुष्टुआकाशंधारयन्तिनेस्त्वधारिण-

धतराष्ट्रउवाच येदानशीलानप्रतिगृहतेसदानचाप्यथाश्वाददतेपरेभ्यः येषामदेयमर्हतेनास्तिकिंचित्सर्वातिथ्याः सुप्रसादाज-
नाश्च ३० येक्षंतारोनाभिजल्यन्तिचान्यान्सत्रीभूताःसततपुण्यशीलाः तथाविधानामेषलोकोमहर्षेपरंगताधतराष्ट्रानतत्र ३१
गौतमउवाच ततोपरेभातिलोकाःसनातनाविरजसोविनमस्कृविशोकाः आदित्यदेवस्यपदमहात्मनस्तत्रत्वाहहस्तिनयात-
यिष्ये ३२ धतराष्ट्रउवाच स्वाध्यायशीलागुरुशुश्रूषेणोरतास्तपस्विनःसुव्रताःसत्यसधाः आचार्याणामप्रतिकूलभाषि-
णोनित्योत्थितारुरुकर्मस्वचोद्याः ३३ तथाविधानामेषलोकोमहर्षेविशुद्धानामावितोवाग्यतानाम् सत्येस्थितानांवेदाविदामहात्म-
नांपरंगताधतराष्ट्रानतत्र ३४ गौतमउवाच ततोपरेभातिलोकाःसनातनाःसुपुण्यगंधाविरजाविशोकाः वरुणस्यराज्ञः
सदनेमहात्मनस्तत्रत्वाहहस्तिनयातयिष्ये ३५ धतराष्ट्रउवाच चानुमीस्येययजन्तेजनाःसदातथेष्टीनादशशतप्राभुवन्ति
येचाग्निहोत्रजुहुतिश्रद्धधानायथास्नायत्रीणिवर्षाणिविप्राः ३६ सुधारिणाधर्मसुरेमहात्मनाग्रथोदितैवत्मीनिस्तस्थितानाम् धर्मा-
त्मनासुहृहतागतितापरंगताधतराष्ट्रानतत्र ३७ गौतमउवाच इन्द्रस्यलोकाविरजाविशोकादुरत्ययाकाक्षितामानवानाम्
तस्यांहतेभवनेभूरितेजसोराजन्निमहस्तिनयातयिष्ये ३८ धतराष्ट्रउवाच शतवर्षजीवीयश्चशूरोमनुष्यावेदाध्यायीयश्च
यज्वाःप्रमत्तः एतेसर्वेशकलोकव्रजतिपरंगताधतराष्ट्रानतत्र ३९ गौतमउवाच प्राजापत्याःसतिलोकामहांतोनाकस्यपृष्ठे
पुष्कलावीतशोकाः मनीषिताःसर्वलोकोद्भवानातत्रत्वाहहस्तिनयातयिष्ये ४० धतराष्ट्रउवाच येराजानोराजसूयाभिषि-
क्ताधर्मात्मानोरक्षितारःप्रजानाम् येचाश्वमेधावभृथेपुतांगाम्नेषांलोकाधतराष्ट्रानतत्र ४१ गौतमउवाच ततःपरभाति-
लोकाःसनातनाःसुपुण्यगंधाविरजावीतशोकाः तस्मिन्नहदुर्लभेचाप्यद्येगवांलोकेहस्तिनयातयिष्ये ४२ धतराष्ट्रउवाच
योगोसहस्रीशतदःसमासमागवाशतीदशदद्याच्चशक्त्या तथादशभ्योयश्चदद्यादिहेकापचभ्योवादानशीलस्तथैकाम् ४३ येजी-
यन्तेब्रह्मचर्येणविप्राब्राह्मीवाचपरिरक्षन्तिचैव मनस्विनस्तैर्यात्रापरायणास्तत्रमोदतिगवांनिवासे ४४ प्रभासमानसतीर्थ-
पुष्कराणिमहत्सरः पुण्यचनेमिषन्तीर्थबाहुदाकरतोयिनीम् ४५ गंगांगयाशिरश्चैवविपाशास्थूलवालुकाम् कृष्णांगगांपचनदमहा-
हृदमथापिच ४६

स्तेषां धर्मधुरेइत्यपिपाठः ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९

४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ब्रह्मसूत्रब्रह्मलोकेतुगतस्यापिन
 जीर्यत इत्यध्यायतात्पर्यम् ६२ ६३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां द्वाधिकशतोऽध्यायः १०२ अहिसितं अहिसा १ तपसः क-

गोमतीं कौशिकीं पंपां महात्मानो धृतव्रताः सरस्वतीं हृष्यो यमुनां येतुयांति च ४७ तत्र ते दिव्यसंस्थानादिदिव्यमाल्यधराः शिवाः प्रया-
 तिपुण्यगन्धादयाधृतराष्ट्रोनतत्र वै ४८ गौतम उवाच तत्र शीतभयनास्ति न चोष्णभयमप्यपि न क्ष्मत्पिपासे न ग्लानिर्न दुःखं-
 न स्फुरत तथा ४९ न द्वेष्यो न प्रियः कश्चिन्नबंधुर्न रिपुस्तथा न जरा मरणे तत्र च पुण्यं न च पातकम् ५० तस्मिन् विरजसि स्थिते प्रज्ञास-
 त्वव्यवस्थिते स्वयंभुवने पुण्ये हस्तिने मे प्रदास्यति ५१ धृतराष्ट्र उवाच निर्मुक्ताः सर्वसंगैर्ये कृतात्मानो यतव्रताः अध्या-
 त्मयोगसंस्थानैर्मुक्ताः स्वर्गगतिगताः ५२ ते ब्रह्मभुवनपुण्यं प्राप्नुवन्तीह सात्त्विकाः न तत्र धृतराष्ट्रस्ते शक्यो द्रष्टुं महासुने ५३
 गौतम उवाच रथतरयत्र ब्रह्मज्ञगीयते यत्र वेदी पुंडरीकेऽस्त्वर्णाति यत्रोपयाति हरिभिः सोमवीर्यी तत्र त्वाद्दहस्तिनयातयिष्ये ५४ बु-
 ध्यामित्वा ह्येव हणशतक्रतुर्व्यतिक्रमं तं भुवनानि विश्वा कश्चिन्नवाचा वृजिनं कदाचिदकार्षते मनसो भिषगात् ५५ शतक्रतुरुवाच
 मंघवाहलोकपथं प्रजानामन्वागमं परिवारेण गजस्य तस्माद्भवान्पणतं मानुषांस्तु ब्रवीषियत्तत्करवाणिसर्वम् ५६ गौतम उवाच
 श्वेतं करेणुं मम पुत्रं हि नागं यमे हार्षीद शिवपाणि बालम् यो मे वने वसतो भूद्वितीयस्तमेव मे देहि मरे इनागम् ५७ शतक्रतुरुवाच
 अयं स्मृतस्ते हि जमु रव्यनाग आगच्छतित्वा मभिर्वीक्ष्यमाणः पादौ च तेनासिकयोपजिघ्रते श्रेयो ममाध्याहिनमश्रतेस्तु ५८ गौतम उवा-
 च शिवसदेव हस्करे द्रुतभ्यध्यायाभिपूजां च सदा प्रयुजे ममापित्व शक्रशिवददस्त्वया दत्तं प्रतिगृण्हामि नागम् ५९ शतक्रतुरु-
 वाच ये पावेदानि हता वै गुहायां मनीषिणां सत्यवतां महात्मनाम् तेषाल्यैकेन महात्मना स्मि वृद्धस्तस्मान्तीति मास्ते ह मद्य ६० ह-
 नै हि ब्राह्मणाक्षिप्रसहपुत्रेण हस्तिना त्वं हि प्राप्नुश भान्द्रोकानन्दाय च चिराय च ६१ स गौतमं पुरस्कृत्य सहपुत्रेण हस्तिना दिवमाच-
 क्रमेव जीसद्भिः सह दुरासदम् ६२ इमं यः शृणुयान् नित्ययः पठेद्वाजितेन्द्रियः स याति ब्रह्मणो लोकं ब्राह्मणो गौतमो यथा ६३ इति
 श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे हस्तिकूटो नाम द्वाधिकशतोऽध्यायः १०२ युधिष्ठिर उवाच दानं बहुविधाकारं शा-
 तिः सत्यमहिंसितम् स्वदारतुष्टिश्चोक्ता ते फलदानस्यैव यत् १ पितामहस्य विदितं किमन्य न प सो बलात् तपसो यत्परतं दत्तं नो व्या-
 रब्ध्या तु महसि २

च्छ्रं चां द्रायणादेर्बलादन्यत्किं बलवत्तरं विहितं न किमपि अपि न तपस्तपसा मध्ये यत्परं २ ७ ७ ७ ७ ७

लोकोभोग्यप्रदेशः ३ ४ ५ ६ ७ ८ एकरात्रादयः क्रतुविशेषाः ९ नारीपुरकन्यासहस्रमदां १० ११ १२ १३ १४ चंद्रोभूषणविशेषः न

मीमांसा उवाच तपःप्रचक्षते यावत्तावत्लोकोयुधिष्ठिर मत्तं ममात्र कौन्तेय तपोनां शनात्परम् ३ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासपुरातनम्
 भगीरथस्य सवादं ब्रह्मणश्च महात्मनः ४ अतीत्य सुरलोकं च गवां लोकं च भारत ऋषिलोकं च सोमगच्छत् भगीरथ इति श्रुतम् ५ तं तु
 हृष्ट्वा वचः प्राह ब्रह्माराजन् भगीरथम् कथं भगीरथाऽगास्त्वमिमं लोकं दुरासदम् ६ न हि देवानगंधर्वानमनुष्या भगीरथ आयात्य तप्त
 तपसः कथं वै त्वमिहागतः ७ भगीरथ उवाच निष्काणां वित्त्वं ददं ब्राह्मणेभ्यः शतं सहस्राणि स देवदानम् ब्राह्मं व्रतं नित्यमास्थाय वि
 हन्त्वा खेवाह तस्य फलादिहागाम् ८ दशैकरात्रान्दशपंचरात्रानि कादशैकादशकां क्रतून् च ज्योतिष्मानां च शतयदिष्टफलेन तेनापि
 च न भगवोह ९ यच्चावसं जान्हवी तीर नित्यः शतं समास्तु पश्मानस्तपोहम् अदां च तत्राश्वतरी सहस्रं नारीपुरं न च तेनाह मागाम् १०
 दशायुतानि चाश्वानां गोयुतानि च विशतिम् पुष्करेषु द्विजातिभ्यः प्रादां शतसहस्रशः ११ सुवर्णचंद्रोत्तमधारिणीनां कन्योत्तमानामद
 दं सहस्रम् षष्टिसहस्राणि विभूषितानां जांबूनदंशभरणैर्नतेन १२ दशाब्जदान्यददंगोसवेज्यांस्विकैकशोदशगालोकनाथ समा
 नचत्स्राः पद्मसास्रमन्विताः सुवर्णकास्थोपदुहानतेन १३ आप्तोर्यामेषु नित्यतमैकैकस्मिन्दशाददम् गृष्टीनां क्षीरदात्रीणां रोहिणीनां
 शतैर्न च १४ दोग्ध्रीणां वैगवां च अपि प्रयुतानि दशैवह प्रादां दशगुणं ब्रह्मन् तेनाह मिहागतः १५ वाजिनां चाल्हिजातानामयुतान्यद
 ददश कर्कानां हेममालीनां च तेनाह मागतः १६ कोटीश्च काचनस्याशैप्रदान् ब्रह्मन् दशान्वहम् एकैकस्मिन् क्रतोतेन फलनाहन
 चागतः १७ वाजिनां श्यामकणीनां हरितानां पितामह प्रादां हेमस्त्रजां ब्रह्मन् कोटीदशच सप्तच १८ इषादतां च हाकायान्कांचन
 स्त्राग्विभूषितान् पद्मिनो वै सहस्राणि प्रादां दशच सप्तच १९ अलंकृतानां देवेशादित्यैः कनकभूषणैः रथानां कांचनां गानां स
 हस्राण्यदददश २० सप्तचान्या नित्युक्तानि वाजिभिः समलंकृतैः दक्षिणावयवाः केचिद्देवैर्यसंप्रकीर्तिताः २१ वाजपेये
 षु दशसु प्रादां तान्यपि चाप्यहम् शक्रतुल्यप्रभावाणामिज्यया विक्रमेणह २२ सहस्रानिष्ककठानामदददक्षिणामहम्
 विजित्य भूपतीन्सर्वानथैरिष्ट्वा पितामह २३

तेनाह मागां इत्यनुवर्त्तते १५ कर्कः कर्कोटके वल्हो शक्राश्वे दर्पणे पुटे इति मेदिनी कर्काणां शुक्लाश्वानां १६ १७ १८ पद्मिनः पद्मचिह्नान् १९
 २० २१ २२ दक्षिणां तान्दक्षिणारूपेण अददत्सुष्टवान् २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

२४ २५ २६ २७ २८ शम्भापृथुबुधः काष्ठदंडः सबलेनाक्षिमोयावहूरंपततितावहेशोयस्यवेदिकायाभवतिसशम्भाक्षेपोयागः तथासद्यस्कादयोपा
 गविशेषाः २९ ३० ३१ ३२ ३३ काचनमयानावृक्षाणांचूतानांजाचावर्णरत्नरवचितानांवनमित्यर्थः ३४ ३५ ३६ अग्नीन्अग्निचयनानि ३७ ३८ ३९ गुहा

अष्टभ्योरानसूयेभ्योनचतेनाहमागतः स्त्रोतश्चयावद्गंगायाश्छन्नमासीज्जगत्पते २४ दक्षिणाभिः प्रवृत्ताभिर्ममनागांचतकृते वा
 जिनाचसहस्रं द्वेस्रवणशतभूषिते २५ वरत्रासशंतचाहमेकैकस्याभिधाददम् तपस्वीनियताहारः शम्भास्यायवाग्यतः २६ दीर्घका
 लंहिमवतिगंगायाश्चदुरुत्सहाम् मूर्त्धाधारासहादेवः शिरसायामधारयत् ३० नतेनायहमागच्छफलेनहपितामह २८ शम्भाक्षेपे
 रयजयच्चदेवान्सद्यस्कानामयुतेश्चापियत्तत् त्रयोदशहादशाहेश्चदेवसर्पोऽरीकान्चतेषांफलेन २९ अशोसहस्राणिककुप्रिनामहेशु
 कूर्षभाणामददद्विजेभ्यः एकैकैकाचनशृगमेभ्यः पत्नीशेषामददनिक्कंदीः ३० हिरण्यरत्ननिचयाननदेरत्नपवतान् धनधान्यैः स
 मृद्धाश्चयामाश्चान्यसहस्रशः ३१ शतशतानांगृहीतानाममदंचाप्यतद्वितः इक्षानेकैर्महायज्ञैर्ब्राह्मणेभ्योनुतेनच ३२ एकादशाहेरयजंस
 दक्षिणदिहोदशाहेरश्चमेधेश्चदेव आकायणैःषोडशभिश्चब्रह्मस्तेषांफलेनहनचागतोऽस्मि ३३ निक्कैककठमददयोजनायततद्विस्ती
 णैकाचनपादपात्रासु वनवृत्तानारत्नविभूषितानानचैवतेषामागतोहफलेन ३४ तुरायणद्वित्रतमप्यध्यायमक्रोधनोकरवभिशतोऽदान् श
 तंभवामष्टशतानिचैवदिनेदिनेत्यददब्राह्मणेभ्यः ३५ पयस्विनीनामथरोहिणीनातथैवान्याननदुहोऽलोकनाथ मादांनित्यंब्राह्मणेभ्यः सु
 रेशनेह्यगतस्तेनफलेनचाहम् ३६ त्रिंशदशानहब्रह्मन्त्यजयच्चनित्यदा अष्टाभिः सर्वमेधेश्चनरमेधेश्चसप्तभिः ३७ दशभिर्विश्वजि
 द्विश्वशतैरष्टादशोत्तरेः नचैवतेषादेवेषाफलेनाहमिहागमम् ३८ सरस्याबाहुदायाचगंगायासथनेमिषे गवाशतानामयुतमददनच
 तेनवे ३९ इंद्रेणगुह्यनिहितवेगुहायायद्भार्गवस्तपसेहाश्वविदत्त जाज्वल्यमानमुशनास्तेजसेहतसाधयामासमहवरण्य ४० ततोमे
 धाह्यणास्तुष्टास्तस्मिन्कर्मणिसाधिते सहस्रम् षयश्चासत्यैवेतत्रसमीगताः ४१ उक्तस्तेरस्मिगच्छत्यंब्रह्मणां कृमितिप्रमो पीतेनोक्तस
 हस्रेणब्राह्मणांनामहप्रमो ४२ इमंलोकमनुभ्रानोमाभूतेत्रविचारणा ४३ कामयथावह्निद्वितविधात्रापृष्टेनवाच्यं तुमयाययावत् त
 पोहिनान्यच्चानशनान्मतेमेनमोस्तुतेदेववरप्रसीद ४४

यानिहितंगोपितंगुह्ययदनशनेतपसा अभ्यविदन् आजानीत् उशनस्तेजसाशुक्रस्यय

चनेनजाज्वल्यमानतच्चवाक्यशेषात्सर्वभोग्यागात्प्रकम् अनशनेसर्वभोगैर्ब्राह्मणानासंतर्पणंचसाधयामासमित्यर्थः ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

शीघ्रउवाच इत्युक्तवन्तंब्रह्मातुराजानंसभगीरथम् पूजयामासपूजाहोविधिदृष्टेनकर्मणा ४५ तस्मादनशनेर्युक्तोविप्रान्पूजय
 नित्यदा विमाणावचनात्सर्वपरत्रेहचसिध्यति ४६ वासोभिरन्नेर्गोभिश्चशुभैर्नैवशिकेरपि शूभैःसरगणेश्यापिस्तोष्याप्यद्विजास्तथा
 ४७ एतदेवपरंगुह्यमलोभेनसमाचर ४८ इतिश्रीमहाभारतेभानुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेब्रह्मभगीरथसंवादेअधिकशततमो
 ३ध्यायः १०३ युधिष्ठिरउवाच शतायुरुक्तःपुरुषःशतवीर्यश्चजायते कस्मान्प्रियन्तेपुरुषावाला अपिपितामह १ आयुष्मान्के-
 नभवतिअल्पायुर्वापिमानवः केनवालभतेकीर्तिकेनवालभतेथियम् २ तपसाब्रह्मचर्येणजपहोमैस्तथौषधैः कर्मणामनसावाचात
 न्नेर्ब्रह्मिपितामह ३ शीघ्रउवाच अत्रतंहंपवक्ष्यामियन्मात्वमनुपृच्छसि अल्पायुर्येनभवतिदीर्घायुर्वापिमानवः ४ येनवालभ
 तेकीर्तियेनवालभतेथियम् यथावर्तयन्पुरुषःश्रेयसासंप्रयुज्यते ५ आचाराल्लभतेद्यायुराचाराल्लभतेथियम् आचारात्कीर्तिमामोतिपु
 रुषःप्रेत्यचेहच ६ दुराचारोहिपुरुषोनेहायुर्विदतेमहत् असतियस्माद्भूतानितथापरिभवन्तिच ७ तस्मात्कुर्यादिहाचारंयदिच्छेद्भूतिमात्म
 नः अपिपापशरीरस्यआचारोहत्यलक्षणम् ८ आचारलक्षणोधर्मःसंतश्चारित्रलक्षणाः साधूनांचयथावृत्तमेतदाचारलक्षणम् ९ अ
 थहर्षश्चवादेवपुरुषधर्मचारिणम् भूतिकर्माणिकुर्वाणतंजनाः कुर्वतेऽपियम् १० येनास्त्रिकानिअक्रयाश्चगुरुशास्त्राभिलंघिनः अधर्मजादु
 राचारास्तेभवतिगतायुषः ११ विशीलाभिन्नमयादानित्यसकीर्णमैश्रुनाः अल्पायुषोभवन्तीहजरानिरयगाभिनः १२ सर्वलक्षणहीनोपि
 समुदाचारवन्नरः श्वहृधानोनसूयश्चशतवर्षाणिजीवति १३ अक्रोधनःसत्यवादीभूतानामविद्विंसकः अनसूयुरजिह्वश्चशतवर्षाणि
 जीवति १४ लोष्टमर्दात्तृणच्छेदीनरवरवादीच्योनरः नित्योच्छिष्टःसंकुसुकोनेहायुर्विदतेमहत् १५ ब्राह्मेसु हूतैर्बुध्येतधर्माथोचानु-
 चिन्तयेत् उत्थायाचस्यतिष्ठेत्पूर्वासंध्या कृतांजलिम् १६ एवमेवापरांसंध्यांसमुपासीतवाग्यतः नैक्षेतादित्यसु हूतनास्तयातंकदाचन
 १७ नोपसृष्टेनवारिस्थेनमध्यनभसोगतम् ऋषयोगित्यसंध्यत्वादीर्घमायुरवाप्नुयात् १८ तस्मान्तिष्ठेत्सदापूर्वापश्चिमाचैववाग्यतः
 येनपूर्वामुपासन्तेद्विजाःसंध्यानपश्चिमाम् १९

कुष्ठापस्मारादिविरुद्धलक्षणम् ८ ९श्वात्श्ववणात् तंपुरुषम् जनाः साधवः १० ११ १२

सर्वास्तान् धार्मिको राजाशुद्धकर्माणिकारयेत् परदारानंगंतव्यासुर्ववर्णेषु कर्हिचित् २० नहीहशमनायुष्यं लोके किंचन विद्यते
यादृशोपुरुषस्येह परदारोपसेवनम् २१ सावतोरोमकृपाः स्युः स्त्रीणां गात्रेषु निर्मिताः तावद्वर्षसहस्राणि नरकपर्युपासते २२ प्रसाधनं च
केशानामजनदंतधावनम् पूर्वाणहण्यकार्याणि देवतानां च पूजनम् २३ पुरीषसूत्रे नो दीक्षेन्नाधितिष्टे कदाचन नातिकल्पनातिसायं
नच मध्यदिने स्थिते २४ नाज्ञातैः सह गच्छेत्तनेको न वृषलेः सह पथा देयो ब्राह्मणा यगोभ्यो राजभ्य एव च २५ वृद्धाय भारतमायगभिष्ये
दुर्बलाय च प्रदक्षिणं च कुर्वीत परिज्ञातानवनस्पतीन् २६ चतुष्यथान्य कुर्वीत सर्वानेव प्रदक्षिणान् मध्यदिने निशाकाले अहोरात्रे च सव
दा २७ चतुष्यथ नसेवेत उभे मध्यतयेव च उपानहो च वस्त्रं च धृतमन्यै न धारयेत् २८ ब्रह्मचारी च नित्यं स्यात्पादपादेन नाक्रमेत् अमा
वास्यामौ षमास्यां चतुर्दश्यां च सर्वथाः २९ अष्टम्यां सर्वपक्षाणां ब्रह्मचारी सदा भवेत् ३० पृथामां सनखादेत पृथमां सतयेव च आक्रो
शपश्यां च चपशून्यं च विवर्जयेत् ३१ नारुतुदः स्यान्न चृशसवादी न हीनतः परमभ्याददीत यथास्य याचा पर उद्दिमेत न तावदेत रुशतीपा
पल्लोक्याम् ३२ वाकसायकावदनान्निष्यत तियेराहतः शोचति रात्र्यहानि परस्य वाममस्येपत तितान्यं डितो नावसृजेत्यरेषु ३३ रोहते
सायकैर्विह्वलनं परशनाहतम् वाचादुरुक्तवीमत्सनसरोहति वाकक्षतम् ३४ कर्णिजालीकनाराचान्निर्हरति शरीरतः वाकच्छल्यस्त
ननिर्हृत्तुं शक्योद्दिशयो हि सः ३५ हीनांगानतिरिक्तागान् विद्याहीनान् विगर्हिवान् रूपद्विगणहीनांश्च सत्यहीनांश्च नाक्षिपेत् ३६ ना
स्तिक्येव दनिदात्र देवतानां च कुल्लनम् द्वेषस्तं प्रोभिमानंश्च ते क्षयं च परिवर्जयेत् ३७ परस्य दंडोद्यच्छेत्क्रुद्धोनेन निपातयेत् अन्य
त्र पुत्राच्छिष्यं च शिष्यार्थताडनस्मृतम् ३८ न ब्राह्मणान् विवदेन्न क्षत्राणि निर्दिशेत् तिथिपक्षस्य न द्रव्यान्तथास्यायुर्न हीयते ३९
कृत्वा मूत्रपुरीषे तुरथ्यामाक्रम्य वापुनः पादप्रक्षालनं कुर्यात्स्याध्याये भोजने तथा ४० त्रीणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन् अ
दृष्टमद्भिर्निर्णिक्रयञ्च वाचाप्रशस्यते ४१ सयावकृसरमासशकुन्तीपायसतथा आत्मार्यं न प्रकर्त्तव्यं देवार्यं तु प्रकल्पयेत् ४२ नित्यम
ग्निपरिचरं द्विक्षादद्याच्च नित्यदा वाग्यतो दंतकाष्ठं च नित्यमेव सम्भवेत् ४३ न चाप्सु दित शार्था स्यात्प्रायश्चित्तीतथा भवेत् मातापि
वरसुत्याय पूर्वमेवाभियादयेत् ४४

४५ ४६ नाभिगच्छेतराजार्दान्प्रति ४७ अरजस्वलात्नेन ४८ ४९ ५० अंतर्धाने अत्यंतं अज्ञानं संयुक्तं इतरंगस्व्यादिना ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

आचार्यमथवाप्यन्यंतथायुर्विदतेमहत् वर्जयेदंतकाष्ठानि वर्जनीयानिनित्यशः ४५ भक्षयेच्छास्त्रदृशानि पर्यस्वपिवि वर्जयेत् उद
 झुरवश्चसततं शौचं कुर्यात्समाहितः ४६ अकृत्वा देवपूजां च नाचरेदंतधावनम् अकृत्वा देवपूजां च नाभिगच्छेत्कदाचन ४७ अन्य
 चतुर्गुरुषु धार्मिकवाचि चक्षणम् अयत्नोक्त्या न चादेशो मलिनोद्बुद्धिमत्तरैः ४८ न चाज्ञातां स्त्रियं गच्छेद्गभिर्णीया कदाचन ४९ उद
 कशिरानस्य पेन तथा प्रत्यक् शिरानच प्राक्शिरास्तस्वपेद्द्विहानथवादक्षिणाशिराः ५० न भग्नेनावशीर्णे च शयने प्रसृपतच नांतर्धाने
 न संयुक्तेन च तिर्यक् कदाचन ५१ न चापि गच्छेत्कार्येण समयाद्वापि नास्तिके आसनं तु परा कृष्यन प्रसृजेत्तथा नरः ५२ न नयः कर्हि चिन्त्सा
 यान्ने निशाया कदाचन स्नात्वा च नावमृज्येत गात्राणि स्त्रिविचक्षणः ५३ न चानुलिपेदस्नात्वा स्नात्वा वा सो न निधुनेत् न चैवाद्वा णि वा सांस्त्रिनि
 त्यं सेवेत मानवः ५४ स्वजश्च नाव कृष्येत न बहिर्त्थी रयीतच उदस्य याच संसाधानं कुर्वति कदाचन ५५ नोत्सृजेत्पूरीषं च क्षेत्रे ग्रामस्य चां
 तिके उभे मूत्रपुरीषे तु नाप्सुकुर्यात्कदाचन ५६ अन्नं बुभुक्षमाणस्तु भिर्भुवेन स्पृशेद्यः शुक्लाचान्नं तथैव त्रिद्विः पुनः परिमार्जयेत् ५७
 प्राङ्मुखो नित्यमश्रीयाद्वाग्यतोन्नमकुत्सयन् प्रस्कंदयेच्च मनसा शुक्लाचाग्निमुपस्पृशेत् ५८ आयुष्यं प्राङ्मुखो भुक्ते यशस्य दक्षिणासु
 रवः धन्यपश्चान्मुखो भुक्ते क्रूरं भुक्ते उदङ्मुखः ५९ अग्निमालभ्यतो येन संधान्याणानुपस्पृशेत् गात्राणि चैव सर्वाणि नाभिपाणितले
 तथा ६० नाभिनिष्ठे तुषजा तु केशभस्मकपालिकाः अन्यस्थं चाप्यवस्नानं दूरतः परिवर्जयेत् ६१ शांतिदोषांश्च कुरीतसावित्राणि च
 धारयेत् निषण्णश्चापि रवादेत न तु गच्छेत्कदाचन ६२ मूत्रं नोत्तिष्ठता कायेन भस्मनि न गोव्रजे आर्द्रपादस्तु भुञ्जीत नार्द्रपादस्तु संविशे
 त् ६३ आर्द्रपादस्तु भुजानां वर्षाणां जीवते शतम् त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टं आलभेत कदाचन ६४ अग्निगंगां ब्राह्मणं चैव तथा त्थायुनेरिष्य
 ते त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टं उदीक्षेत कदाचन ६५ सूर्याचंद्रमसौ चैव न क्षत्राणि च सर्वशः ऊर्ध्वं प्राणाद्यत्क्रामंति यूनः स्थविर आयति ६६ मत्स्य
 स्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान्प्रतिपद्यते अभिवादेयत्तद्दद्याच्चैवा सनस्वयम् ६७ कृतांजलिं रूपासीत गच्छेत्तपृष्ठतो न्चियात् न चा
 सीतासने भिन्ने भिन्नकास्य च वर्जयेत् ६८

५६ ५७ प्रस्कंदयेदं न शेषं किंचित्प्यजेत् शुक्लाचस्य अग्निमुपस्पृशेत् ५८ ऋतं निःश्रेयसमिच्छ
 न्ति शेषः ५९ प्राणान्नासादीन् ऊर्ध्वं छिद्राणि अवस्नानं स्नानजलम् ६१ सावित्राणि मंत्रशिषान् ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९

६९ ७० नरिष्यतेनहिष्यते ७१ तिलपिष्टं तिलसंयुक्तं मध्यं ७२ नचिंतयेत् वेदं ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२
 मिथ्या प्रवृत्तेऽपि सम्यक् प्रवर्तितव्यं ८३ ८४ ८५ ८६ विपर्ययं औत्तराधर्यं ८७ अपदशंदशाहीनं ८८ प्रियंगुः शरीराजिका कणयोरपिति मेदिनी ८९

नैकवस्त्रेण भोक्तव्यं न नग्नः स्नातुमर्हति सप्तव्यं नैव नग्नेन न चोच्छिष्टेषु संविशेत् ६९ उच्छिष्टेन स्पृशेच्छीर्षं सर्वे प्राणास्तदाश्रयाः के-
 शग्रहप्रहाराश्च शिरस्येतान् विवर्जयेत् ७० नसंहताभ्यां पाणिभ्यां कंडुयेदात्मनः शिरः न चाभीक्ष्णं शिरस्नायात्तथास्यायुर्नरिष्यते ७१
 शिरस्नानैश्वर्ये तैले श्वनागं किंचिदपि स्पृशेत् तिलपिष्टं न चाश्रीयात्तथास्यायुर्नरिष्यते ७२ नाध्यापयेत्तथोच्छिष्टेनाधीयीत कदाचन वा
 तेचपूतिगंधे च मनसापि नचिंतयेत् ७३ अत्रगाथायमोद्गीताः कीर्तयति पुराविदः आयुरस्य निरुतामि प्रजास्तस्याददेतथा ७४ उच्छि-
 ष्टेयः प्राद्वति स्वाध्यायं चाधिगच्छति यश्चानध्यायकालेपिमोहादभ्यस्यति द्विजः ७५ तस्य वेदः प्रणश्येत् आयुश्च परिहीयते तस्माद्यु-
 क्तोऽनध्यायेनाधीयीत कदाचन ७६ प्रत्यादित्यं प्रत्यनलं प्रतिगात्रं प्रतिद्विजान् ये मेहंति च पथानं ते भवति गतायुषः ७७ उभे मूत्रपु-
 रीषे तु दिवा कुर्याद्ददञ्जु रवः दक्षिणाभिमुखो रात्रौ तथा त्यायुर्नरिष्यति ७८ त्रीन्कृशान्नावजानीया दीर्घमायुर्जिजीविषुः ब्राह्मणस्त-
 भियं संप्रसवेत्याशी विषास्त्रयः ७९ दहत्याशी विषः कुक्षोयावत्पश्यति चक्षुषा क्षत्रियोऽपि दहेत्कुक्षोयावत्स्पृशति तेजसा ८० ब्राह्म-
 णस्तुकुलहन्त्यात्थ्यानेनावेक्षितेन च तस्मादेतन्नययत्नादुपसेवेत्प्रडितः ८१ गुरुणा चैव निर्वृथो न कर्तव्यः कदाचन अनुमान्यः प्र-
 सोद्यश्च गुरुः कुक्षोयुधिष्ठिर ८२ सम्यक् मिथ्या प्रवृत्तेऽपि वर्तितव्यं गुराविह गुरुनिदादहत्यायुर्मनुष्याणां न संशयः ८३ दृग्दावसथा
 न्यत्र दृशत्यादावसेचनम् उच्छिष्टेन जने चैव दूरे कार्यं द्विषेण ८४ रक्तमाल्यं न धारयिष्यात् शुक्लं धारयितुं पंडितैः वर्जयित्वा तु कर्मल-
 तथा कुर्वलयं प्रभो ८५ रक्तशिरसि धारयितुं यो वानेयमित्यपि कांचनीयापि मालायानसादुष्यति कर्हिचित् ८६ स्नातस्य वर्णं कनि-
 त्यमार्द्रं दद्याद्विशापते विपर्ययं न कुर्वीत वाससो बुद्धिमान्नरः ८७ तथानान्यधृतं धारयन् चापदशमेव च अन्यदेवभये द्वासः शयनी-
 येनरोत्तम ८८ अन्यद्रथ्यासु देवानामर्चयामन्यदेवद्वि प्रियंगुचंदनाभ्यां च बिल्वेन तगरैण च ८९ पृथगो वानुन्दिपेत केशरेण च
 बुद्धिमान् उपवासं च कुर्वीत स्नातः शचिरलकृतः ९० पर्वकालेषु सर्वेषु ब्रह्मचारी सदा भवेत् समानमेकपात्रे तु भुजन्वान्न जनेश्वर ९१

पृथगिति राजिकायानुलेपनं कृत्वा स्नात्वा चंदनाद्यन्यतमेनानुलेपनं कार्यमित्यर्थः तगरस्य गरीमहाराज्ञाणां गावबाण इति प्रसिद्धः उपवासं ब्रह्म-
 चर्यम् ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

आलीदयारजत्सलयापरिहृतसंपादितं आलीदंगनाद्याघ्रातंपरिषचनहीनं उद्यतसाराणिर्सादादिनिप्रेक्षत्रेयाचकाय ९२ मे
 धावीनापुरुषः अशुचैः सन्निकृष्टेनभुंजीतमेधावी आशुचैरितिगौडाः धर्मेषुआद्वादिषुप्रतिषिद्धान्मह्यान्पृष्ठतः श्राद्धाद्यभावेनभुंजीत ९३ ९४ ९५
 ९६ वालेनकेशेनउपलक्षितं परश्राद्धशत्रुश्राद्धं ९७ सदेवनसदानैवेतिसंबंधः ९८ ९९ १०० निरस्यपानीयादान्विहाय अन्येषांप्रक्षणाशेषम्
 न्यस्येनदेयंपानीयादेरपिशोषंपुत्रादिभ्यएवदेय पितुर्ज्येष्ठस्यचभ्रातुरुच्छिष्टंभोज्यमितिस्वरणान् अन्येषांतद्भोजनस्यविषेधात् गौडास्तुतिः शेषमेतेषांन प्रदे

नालीदयापरिहृतंभक्षणीतकदाचन तथानोद्धतसाराणिप्रेक्षित्रेनाप्रदायच ९२ नसंनिकृष्टेमेधावीनाशुचैर्नचसत्सुच प्रतिशि
 हान्नधर्मेषुभक्ष्यान्भुंजीतपृष्ठतः ९३ पिण्डलंचवटंचैवशाणशाकतथैवच उदुंबरनरवादिचप्रवायीपुरुषोत्तमः ९४ आजगव्यत-
 थामासमायूरचैववर्जयेत् वर्जयेत्सुक्रमांसंचतथापर्युषितचयत् ९५ नपाणोलवणविहान्श्रीयान्नचरात्रिषु दधिसक्तुनभुंजी
 तवृथाभांसंचवर्जयेत् ९६ सायंप्रातश्चभुंजीतनातरालेसमाहितः वालेनतुनभुंजीतपरश्राद्धतथैवच ९७ वाग्यतोनेकवस्त्रचनास
 विष्टःकदाचन भूमौसदेवनाश्रीयान्नानाशीलो नशब्दवत् ९८ तोयपूर्वंप्रदायान्नमतिथिभ्योविशापते पश्याद्भुंजीतमेधावीनचाप्य
 न्नमनानरः ९९ समानमेकपत्न्यांतभोज्यमन्नंनरेश्वर विषहालाहलभुंकेयोप्रदायकृत्तज्जने १०० पानीयपायससक्तुन्दधिस-
 पिर्मधून्यपि निरस्यशेषमेतेषानप्रदेयंनुकस्यंचित् १०१ भुंजानोमनुजव्याघ्रनेवशकाममाचरेत् दधिचाप्यनुपानंवेकर्तव्यंचप्रवा-
 थिना २ आचम्यचैकहस्तेनपरिप्लाव्यतथोदक अगुष्ठचरणस्याथदक्षिणस्यावर्तंचनेत् ३ पाणिमृधिसमाधायस्पृष्ट्वाचान्निस
 माहितः ज्ञातिश्रेष्ठ्यमवाप्नोतिप्रयोगकुशलो नरः ४ अग्निः प्राणात्समालभ्यनाभिं पापितलेतया स्पृशेत्तत्र प्रतिष्ठेत्तत्रायाद्रेणपा
 णिना ५ अगुष्ठस्यांतरालेचब्राह्म्यतीर्थमुदाहृतम् कनिष्ठिकायाः पश्चात्तुदेवतीर्थमिहोच्यते ६ अगुष्ठस्यचयन्मध्यंप्रदेशिन्याश्च
 भारत तेनपिष्याणिकुर्वीतस्पृष्ट्वायान्यायतःसदा ७ परापवादनंभूयान्नाप्रियचकदाचन नमन्युः कश्चिदुत्साद्यः पुरुषेणप्रवाथिना
 ८ पतितैस्तुकयानेच्छेद्दृशनेचविवर्जयेत् ससर्गंचनगच्छेत्तथायुर्विदतेमहत् नदिवाभियुनंगच्छेत्तन्नन्यांनचबंधकीम् ९ नचा
 स्नातांस्त्रियंगच्छेत्तथायुर्विदतेमहत् स्वस्वतीर्थेसमाचम्यकार्येसमुपकल्पिते त्रिःपीलापोद्भिः प्रमृज्यकृतशौचोभवेन्नरः १०

यमितिपठति नत्परिसंख्यापत्तेरुपेक्ष्यं १०१ शंकाजोर्यतिनवेति अन्नस्यापूतत्वात् वा अधिकत्वाच्छंकायानैवभोज्यमित्यर्थः दधिलनुपानंकर्तव्यमेव
 यथेष्टंभुंक्ष्वमाभेपीस्तक्रसलवणंषिबेतिनस्यदृष्टार्थलस्मृतेः १०२ कुत्रपरिप्लाव्यतदाहअगुष्ठमिति ३ ४ अणान्नासात् ५ ६ ७ ८ ९ १० ७

११ १२ १३ १४ एतेतेलपायिकानपापायअभ्युदयायेत्यर्थः पारावतादयःसर्वेपक्षिविशेषाएव १५ १६ १७ शारणिकस्यरक्षणार्थिनः१८ १९

२० प्रसाधनं केशानां संस्कारादिकं ननक्तं स्नायादिनिगृहे गत्रौ शिरस्नाननिषेधः २१ २२ पानानियानियोग्यानीत्यर्थः वाददानानि इति गौडपाठः अवदानानि-
निर्मलान्यपिशोषाणि वर्जनीयानीत्यर्थः सौहित्यं आत्प्रभोजनं परस्यनकर्तव्यं आत्मनश्च समाचरेत् २३ द्विजच्छेदं पक्षिवंधनं कुर्वति तर्हि पक्षिमांसमे-

इन्द्रियाणिसकृत्स्पृश्यत्रिरभ्युक्ष्यचमानवः कुर्वति पित्र्यं देवं च वेददृष्टे न कर्मणा ११ ब्राह्मणार्थे च यच्छेत्तच्च मे शृणु कौरव पवित्रं च
स्त्रिंशैव भोजनाद्यंतयोस्तथाः १२ सर्वशौचेषु ब्राह्मेण तीर्थेन समुपस्पृशेत् निष्ठीव्यतु तथाक्षलास्पृश्यापोहिशचिर्भवेत् १३ वृद्धो
ज्ञातिस्तथामित्रंदरिद्रो यो भवेदपि गृहे वा सयितव्यास्ते धन्यमायुष्यमेव च १४ गृहे पारावताधन्याशुक्रश्च सहस्रारिकाः गृहेष्वेतेन
पापायतु तथा वंते लपायिकाः उद्दीपकाश्च गृधाश्च कपोताश्च मरास्तथा १५ निविशोयु र्यदा तत्र शांतिमेव तदा चरेत् अमगत्या निचेत्ता
नितथा क्रोशो महात्मनाम् १६ महात्मनोतिगुह्यानि न वक्तव्यानि कर्हिचित् अगम्याश्च न गच्छेत्त गजः पत्नीं सखींस्तथा १७ वं-
द्यान्मंबालवृद्धानां भृत्यानां च युधिष्ठिर बंधूनां ब्राह्मणानां च तथा शारणिकस्य च १८ संबन्धिनां च राजेन्द्र तथा युर्विदते महत् ब्राह्मणस्थ
पतिभ्यां च निर्मितयन्निवेशनम् १९ तदा वसेत्सदा प्राज्ञो भवार्थी मनुजेश्वर संध्यायानस्वपेदा जन्विद्यानच समाचरेत् २० न भुञ्जीत च मे-
धावी तथा युर्विदते महत् नक्तं न कुर्यात्पित्र्याणि भुक्त्वा चैव प्रसाधनम् २१ पानीयस्य क्रियानक्तं न कार्या भृतिभिच्छ्रुता वर्जनीयाश्चैव नित्यं
सक्तवो निशि भारत २२ शोषाणि चैव दानानि पानीयं चापि भोजने सौहित्यं च कर्तव्यं रात्रौ न च समाचरेत् २३ द्विजच्छेदं न कुर्वति भुक्त्वा
न च समाचरेत् महाकुले प्रसूतां च प्रशस्तां लक्ष्मिंस्तथा २४ वयस्थां च महाप्राजकृत्या मावो दुर्महति अपत्यमुत्पाद्यततः प्रतिष्ठा
प्यकुलंतथा २५ पुत्राः प्रदेयाः ज्ञानेषु कुलधर्मेषु भारत कन्या चोत्पाद्यदातव्या कुलपुत्राय धीमते २६ पुत्रानिवेश्याश्च कुलाद्भृत्या
लभ्याश्च भारत शिरस्नातो य कुर्वति देवां पितृभ्यां च नक्षत्रे न च कुर्वति यस्मिन् ज्ञातो भवेन्नरः न प्रोक्ष्य पदयोः कार्यं तथा गेये च-
भारत २७ दक्षिणेषु च सर्वेषु प्रत्यरिच विदुर्ज्जयेत् ज्योतिषेयानि चोक्तानि तानि सर्वाणि वज्जयेत् २८ प्राङ्मुखः श्च शुक्रमणिक्का
रयेत्स समाहितः उदङ्मुखो वाराजेन्द्र तथा युर्विदते महत् २९

वनभोक्तव्यमिति फलितमित्याशङ्क्याह भुक्तानसमाचरेत् क्रयकृतमेव मांसं भक्ष्यते स्वयं हिंसां कर्षित्यर्थः भुक्त्वा पानसमाचरेदिति पाठः प्राजनांते नक्तं न च वापेयमित्यर्थः
२४ २५ ज्ञानेषु च ज्ञाननिमित्तं पुत्रादेयाः विदुस्समर्पणीयाः २६ कुलात्स्वकुलसंबन्धेन निवेश्याः शिवाद्यालभ्यान्भनीयाः २७ आप्तये कृत्तिकाया प्रत्य-
गिस्वनसचादिनक्षत्रं प्रायित्वा नक्षत्राणि गन्धते पचन्तानां प्रत्यरिः २८ २९ ३० ३१

३० व्यंगिनीं न्यूनांगीं व्यंगितां विरुद्धांगेन अधिकेन युक्तां समा र्षां समानं प्रवरां. ३१ ३२ अयोनिं अज्ञातकुलां
 ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

परिवादनच ब्रूयात्परेषामात्मनस्तथा परिवादोत्सृज्यधर्माय प्रोच्यते भरतर्षभ ३० वर्जयेद्द्व्यंगिनीं नारीं तथा कन्यां नरोत्तम समा र्षां व्यं
 गितां चैव मातुः स्वकुलजा तथा ३१ वृद्धा प्रव्रजितां चैव तथैव च पतिव्रताम्. तथानिकृष्टवर्णा च वणोत्कृष्टा च वर्जयेत् ३२ अयोनिं च
 वियोनिं च न गच्छेत् विचक्षणः पिंगला कुक्षिनीं नारीं नत्वसुदोदुमहसि ३३ अपस्मारिकुले जातां निहीनां चापि वर्जयेत् श्वित्रिणां च कु
 ले जातां क्षयिणां मनुजेश्वर ३४ लक्षणैरन्विताया च प्रशस्ताया च लक्षणैः मनोज्ञा दर्शनीयां च तं भवान् नोदुमहसि ३५ महाकुले नि
 वेष्टव्यं सदृशे वायुधिष्ठिर अवरापतिता चैव नयात्वा भूतिमिच्छता ३६ अग्नीनुत्याद्यत्नेन क्रियाः स्रविहिता श्रयाः वेदे च ब्राह्मणैः प्रो
 क्तास्ताश्च सवाः समाचरेत् ३७ न चैर्ष्यास्त्रीषु कर्त्तव्या रक्ष्यादाराश्च सर्वशः अनायुष्या भवेदीर्ष्या तस्मादीर्ष्या विवर्जयेत् ३८ अना
 युष्या दिवा स्वप्नं तथा श्मृदितशायिना प्रगे निशा माशु तथा ये चोच्छिष्टाः स्वपतिवै ३९ पारदारमना युष्येनापितोच्छिष्टता तथा यत्नतो वै न
 कर्त्तव्यमभ्यासश्चैव भारत ४० संध्यायां च न भुंजीत न स्नायेन्न तथा पठेत् अयतश्च भवेत्तस्यां न च किंचित्समाचरेत् ४१ ब्राह्मणान्यु
 जयेच्चापितदास्नात्वा न राधिप देवांश्च प्रणमेत्स्नातो गुरुंश्चाप्यभिवादयेत् ४२ अनिमंत्रितो न गच्छेत् यज्ञं गच्छेत् दर्शकः अनर्चिते ह्य
 नायुष्यं गमनं तत्र भारत ४३ न चैकेन परिव्रज्य न गतव्यं तथा निशि अनागतायां संध्यायां पश्चिमायां गृहवसेत् ४४ मातुः पितुर्गुरूणां
 च कार्यमेवानुशासनम् हितचाप्यहितचापि न विचार्य न रर्षभ ४५ धनुर्वेदे च वेदे च यत्नः कार्ये न राधिप हस्तिपृष्ठेषु चरथ च
 र्यासु चैव हि ४६ यत्नवान् भवराजं द्रयत्नवान् सुरवमेधते अप्रधृष्यश्च शत्रूणां मृत्यानां स्वजनस्य च ४७ प्रजापालनयुक्तश्च न क्ष
 तिलभते क्वचित् युक्तिशास्त्रं च ते ज्ञेयं शब्दशास्त्रं च भारत ४८ गंधर्वशास्त्रं च कलाः परिज्ञेयान राधिप पुराणमितिहासं च तथा रव्या
 नानियानि च ४९ महात्मनां च चरितश्रोतव्यं नित्यमेव ते पत्नी रजस्वलाया च नाभि गच्छेन्न चाङ्गयेत् ५० स्नातां चतुर्थी दिवसे रात्रौ ग
 च्छेद्विचक्षणः पंचमे दिवसे नारीषु हनिषु मान्मवेत् ५१ एतेन विधिना पत्नीमुपगच्छेत् पंडितः ज्ञाति संबंधिभिर्नाणि पूजनीयानि स
 र्वशः ५२ यष्टव्यं च यथाशक्ति यज्ञैर्विधदाक्षिणैः अतउर्ध्वं मरण्यं च सेवितव्यं न राधिप ५३ एषते लक्षणोद्देशं आयुष्याणां प्रकीर्तितः
 शेषस्त्रैविद्यवृद्धेभ्यः प्रत्याहार्यो युधिष्ठिर ५४

आयुष्याणां आयुष्कराणां कर्मणां उद्देशः संक्षेपः ५४ ५५ ५६ ५७ ५८

स्य गुरो रिति स्तावत्तावर्त्तस्य २ ३ तेषां गुरूणाम् ४ कृतं मित्रम् अरयः नराः भेदयेयुः ५ ६ यवीयसः कनीयान् ७ निचुलस्य वेतसस्य निचुलरूपमान्

आचारो भूतिजनन आचारः कीर्तिवर्द्धनः आचाराद् वर्द्धते ह्याधुराचरो हं त्यलक्षणम् ५५ आगमानां हि सर्वेषामाचारः श्रेष्ठ उच्यते
 आचारः प्रभेदो धर्मो धर्मादायुर्वि वर्द्धते ५६ एतद्यज्ञस्य भायुष्यस्वर्ग्यस्वस्त्ययनमहत् अनुकंप्य सर्ववर्णान् ब्रह्मणा समुदाहृतम्
 १५७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे चतुरधिकशततमोऽध्यायः १०६ युधिष्ठिर उवाच यथा ज्येष्ठः कनिष्ठे
 सुवर्त्तेत भरतर्षभ कनिष्ठाश्च यथा ज्येष्ठे वर्त्तेरंस्तद्विहिमे १ भीष्म उवाच ज्येष्ठवत्तावर्त्तस्य ज्येष्ठोऽसि सततं भयान् गुरोर्गरीयसी
 र्त्तिये कच्छिष्यस्य भारत २ न गुराव कृतपज्ञे शक्ये शिष्येण वर्त्तितुम् गुरोर्हि दीर्घदर्शित्वेन तच्छिष्यस्य भारत ३ अंधस्या दधये लायां ज
 डः स्यादपि वा बुधः परिहारेण तद्भूयाद्यस्तेषां स्यात् व्यतिक्रमः ४ प्रत्यक्षमिन्नहृदया भेदयेयुः कृतं नरेः श्रिया भित्तमाः कौंतेय भेदकामा
 स्तथारयः ५ ज्येष्ठः कुलवर्द्धयति विनाशयति वा पुनः इति सर्वमपि ज्येष्ठः कुलं यत्राजयते ६ अययो विनिकुर्वति ज्येष्ठो भ्राता यवीयसः
 अज्येष्ठः स्यात् भागश्च नियम्यो राजभिश्च सः ७ निहृती हिनरो लोकान्यापान्वाच्छत्यसंशयम् निचुलस्येव तन्पुष्पमाधजनयितुः स्मृतम् ८
 सर्वानर्थः कुलं यत्र जायते पापपूरुषः अकीर्त्तिजनयत्येव कीर्त्तिमंतर्द्धाति च ९ सर्वे च्चापि विक्रमस्था भागं नार्द्धितिसोदराः नाप्रदात्य कनिष्ठे
 ष्यो ज्येष्ठः कुर्वति योतकम् १० अनुपद्यन्पितुर्दायं जघाम फलोद्भगः स्वयमीहितलब्धतुना क्रामोदातुमर्द्धति ११ भ्रातृणामपि भक्ताना
 मुत्थानं मपि चेत्सह न पुत्रभागं विषमपिता दद्यात्कदाचन १२ न ज्येष्ठो नावमन्येत दुष्कृतः सकृतापि वा यदि स्त्री यद्यवरजः श्रेयश्च तदा च
 रेत् १३ धर्महिंशेय इत्याहुरिति धर्मविदो जनाः दशाचार्यानुपाध्याय उपध्यायान्पितादश १४ दशचैव पितृन्मातासर्वा वा पृथिवीमपि गौ
 स्वेणाभिभवति नास्ति मातृसमो गुरुः १५ माता गरीयसी युञ्जते नैतां मन्यते जनः ज्येष्ठो भ्राता पितृसमो मृते पितरि भारत १६ सद्येषां र
 तिदाता स्यात्सर्वैतान्प्रतिपालयेत् कनिष्ठास्तनमस्ये रत्सर्वे छदानुवर्त्तिनः १७ तमेव चोपजीयेरन्यथैव पितरं तथा शरीरमेतौ सृजतः पि
 ता माता च भारत १८ आचार्यशास्त्राया ज्ञानिः सासत्यासा जराः मरु ज्येष्ठो मातृसमाचापि भगिनी भरतर्षभ १९

वेतसे इति मेदिनी ८० १०

जघाम एव फलं धनं यस्य अध्याः प्रवासी ११ उत्थानं भोजनादौ विभागे वा १२ यदि स्त्री यदि वा कनिष्ठो दुष्कृतस्तथा पितस्य येय आचरेत् १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

२० इति आनुशासनिकेपर्वणिटीकायांपंचाधिकशततमोऽध्यायः १०५ १ ब्रह्मक्षत्रेत्रिरात्राधिकसुपोषणंनष्टंत्रिरात्रंषडरात्रंसर्वेषां अथवाआश्रमांतरैकचित्नि
 दिष्टम् २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ व्युष्टिःफलम् १२ दिनस्यद्वेषक्तेनेत्रचतुर्थस्यभक्तस्यलक्षणम् द्विरात्रमभो-

भ्रातृभार्याचतद्वत्स्याद्यस्याबाल्येस्तनंपिबेत् २० इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेज्येष्ठकनिष्ठवृत्तिर्नामपंचा
 धिकशततमोऽध्यायः १०५ युधिष्ठिरउवाच सर्वेषामेववर्णानाम्लेच्छानांचपितामह उपवासेमतिरियकारणंचनविद्यहे १ ब्रह्मक्ष
 त्रेणानियमाश्चर्त्तव्याइतिनःश्रुतम् उपवासेकथतेषांहृत्यमस्तिपितामह २ नियमांश्चोपवासांश्चसर्वेषांब्रूहिपार्थिव आप्नोतिकांगतितात
 उपवासपरायणः ३ उपवासःपरंपुण्यमुपवासःपरायणम् उपोष्येहनरथेष्वकिफलप्रतिपद्यते ४ अधमान्मुच्यतेकेनधर्ममाप्नोतिवाक्यम्
 स्वर्गपुण्यंचलभतेकथभरतसत्तम ५ उपोष्यचापिकितेनप्रदेयस्यान्नराधिप धर्मेणचसखानथाल्लभेद्येनब्रवीहितम् ६ वैशंपायन
 उवाच एवंब्रुवाणकौंतेयधर्मज्ञधर्मतत्ववित् धर्मपुत्रमिदंवाक्यमीषःशांतनवोब्रवीत् ७ भीष्मउवाच इंदरखलुमयाराजन
 च्छुतमासीत्युरातनम् उपवासविधौश्रेष्ठागुणायेभरतर्षभ ८ ऋषिमंगिरसंपूर्वपृष्ठवानस्मिभारत यथामांत्वतयैवाहपृष्ठवांस्तनपोधन
 म् ९ प्रथमेतमयापृथोभगवानग्निसंभवः उपवासविधिपुण्यमाचष्टभरतर्षभः १० अंगिरउवाच ब्रह्मक्षत्रेत्रिरात्रतुविहितकुरु
 नंदन द्विस्त्रिरात्रमथैकाहंनिर्दिष्टंपुरुषर्षभ ११ वैश्याःशूद्राश्चयन्मोहादुपवासंप्रचक्रिरे त्रिरात्रंवाहिरात्रंवातयोर्व्युष्टिर्नविद्यते १२ च
 तुर्थभक्तक्षपणंवैश्वेद्रेविधीयते त्रिरात्रंनतुधर्मज्ञैर्विहितधर्मदर्शिभिः १३ पंचस्यांवापिषड्यांचपौर्णमास्यांचभारत उपोष्येकभक्तेन
 नियतात्माजितेन्द्रियः १४ क्षमावान्रूपसंपन्नःश्रुतवांश्चैवजायते नानपत्योभवेत्साज्ञोदरिद्रोवाकदाचन १५ यजिष्णुःपंचमीषधींकुले
 भोजयतेद्विजान् अष्टमीमथकौरव्यकृष्णपक्षेचतुर्दशीम् १६ उपोष्यव्याधिरहितोवीर्यवानभिजायते मार्गशीर्षतुयोमासमेकभक्तेन
 संक्षिपेत् १७ भोजयेच्चद्विजान्छक्त्यासमुच्येत्याधिकिल्बिषैः सर्वकल्याणसंपूर्णःसर्वौषधिसमन्वितः १८ उपोष्यव्याधिरहितोवीर्यवा
 नभिजायते कृषिभागीबहुधनोबहुधान्यश्चजायते १९ पौषमासंतुकौंतेयभक्तेनैकेनयःक्षपेत् सप्तगोदर्शनीयश्चयशोभागीचजायते
 २० माघंतुनियतोमासमेकभक्तेनयःक्षिपेत् श्रीमत्कुलेजातिमध्येसमहलंप्रपद्यते २१ भगदैवतमासंतुएकभक्तेनयःक्षपेत् त्रीषुबल्लभ
 तांयातिवश्याश्चास्यभवंतिताः २२

जनमित्यर्थः तत्तुत्रिरात्रंतेषामस्तिइत्याह १३ १४ १५ यजिष्णुःदेवतापूजनशीलःकुलंसाएवमदानन्नदाताभवतीत्यर्थः १६

वैत्रं तु नियतो मासमेकभक्तेन यः क्षपेत् स्रवर्णमणिमुक्ताद्व्येकुलेमहति जायते २३ निस्तरे देकभक्तेन वैशारवं योजितेन्द्रियः नरो वायदि
 वानारी ज्ञातीनां श्रेष्ठता व्रजेत् २४ ज्येष्ठामूलतुयो मासमेकभक्तेन सक्षपेत् ऐश्वर्यम तुल्यं ह्युपमान्स्त्रीवा प्रपद्यते २५ आषाढमेकभक्ते
 न स्थित्वा मासमतद्वितः बहुधा न्यो बहुधनो बहुपुत्रश्च जायते २६ श्रावणं नियतो मासमेकभक्तेन यः क्षपेत् यत्र तत्राभिषेकेण युज्यते जाति
 कर्त्तनः २७ प्रौष्ठपदतुयो मासमेकाहारो भवेन्नरः गवाद्ये स्फीतमचलमैश्वर्यं प्रतिपद्यते २८ तथैवाश्वयुजं मासमेकभक्तेन यः क्षपेत् सृजा
 वान्वाहनाद्यश्च बहुपुत्रश्च जायते २९ कार्तिकं तु नरो मासयः कुर्यादेकभोजनम् शूरश्च बहुभार्यश्च कीर्त्तिनां श्रेष्ठश्च जायते ३० उतिमासानर
 व्याघ्रक्षपतां परिकीर्त्तिताः तिथीनां नियमायेतु शृणुतानपि पार्थिव ३१ पक्षे रवौ गते यस्तु भक्तः भस्माति भारत गवाद्यो बहुपुत्रश्च बहुभा
 र्यं सजायते ३२ मासि मासि त्रिंशत्त्रिंशत्प्राणिहृत्या वर्षाणि द्वादश गणाधिपत्यं प्राप्नोति निसपत्नमनाविलम् ३३ एते तु नियमाः सर्वे कर्त्तव्याः श
 रदी दश द्वे चान्ये भरत श्रेष्ठप्रवृत्तिमनुवर्त्तता ३४ यस्तु प्रातस्तथासायं भोजनात् प्रातर्गपियेत् अहिस्मानिरतो नित्यं कृत्वा नो जातवेदसम्
 ३५ षड्भुः सवर्षे नृपते सिध्यते नात्र संशयः अग्निशेमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ३६ अधिवासं सोऽप्सरसानृत्यगीतविनादिते रम
 ते स्त्रीसहस्रादयोः सकृत् कृती विरजो नरः ३७ तसकाचनवर्णाभं विमानमधिरोहति पूर्णवर्षसहस्रं च प्रद्वलोकं महीयते ३८ तन्क्षयादि
 हचागस्य माहात्म्यं प्रतिपद्यते यस्तु सवत्सरं पूर्णमकाहारो भवेन्नरः ३९ अतिशुचस्य युजस्य सफलं समुपाश्रुते दशवर्षसहस्राणि स्व
 र्गैश्च समहीयते ४० तन्क्षयादिहचागस्य माहात्म्यं प्रतिपद्यते यस्तु सवत्सरं पूर्णं चतुर्थे भक्तमश्नुते ४१ अहिस्मानिरतो नित्यं सत्यवाग्वि
 जितेन्द्रियः वाजपेयस्य यज्ञस्य सफलं समुपाश्रुते ४२ दशवर्षसहस्राणि स्वर्गलोकं महीयते षष्ठकाले तु कौतियनरः सवत्सरं क्षिपन्
 ४३ अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः चक्रवाकप्रयुक्तेन विमानेन मगच्छति चत्वारिंशत्सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ४४ अ
 ष्टमे न तु भक्तेन जीवन्सवत्सरं नृप गवाभयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ४५ दससारस्य युक्तेन विमानेन मगच्छति पचाशत्सहस्राणि
 वर्षाणां दिवि मोदते ४६ पक्षे पक्षे गते राजन्यो श्रीया हर्षमेव तु षण्महान शनंतस्य भगवानगिरा ब्रवीत् ४७

३० ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८

षष्टिवर्षसहस्राणिदिवमावसतेचसः वीणानांचल्लुकीनांचवेणूनांचविशांपते ४८ सद्योषैर्मधुरैःशब्दैःसुतःसप्रतिबोध्यते संवत्सरमि
हंकतुमासिमासिपिवेदपः ४९ फलविश्वनितस्तातप्राप्नोतिसनरोचप सिंहव्याघ्रप्रयुक्तेनविमानेनसगच्छति ५० सप्ततिंचसहस्राणि
वर्षाणांदिविमोदते मासादूर्ध्वनरव्याघ्रनोपवासेप्रविधीयते ५१ विधित्वनशनस्याहुःपार्थधर्मविदोजनाःअनात्तोव्याधिरद्वितोगच्छेद
नशनंतुयःपदेपदेयज्ञफलसंप्राप्नोतिनसशयः ५२ दिवंहंसप्रयुक्तेनविमानेनसगच्छति शतवर्षसहस्राणामोदतेसदिविप्रभो ५३ श
तचाप्सरसःकन्यारमयंरूपितंनरम् आर्तोवाव्याधितोवापिगच्छेदनशनंतुयः शतवर्षसहस्राणामोदतेसदिविप्रभो ५४ कांचीनूपुरशब्दे
नसुप्तश्चैवप्रबोध्यते सहस्रहंसयुक्तेनविमानेनतुगच्छति सगत्यास्त्रीशताकीर्णैरमतेभरतर्षभ ५५ क्षीणस्याप्यायनंदृष्ट्वाजायतेक्षत्रो
हणम् व्याधितस्योषध्यामःकुहस्यचप्रसादनम् ५६ दुःखितस्यार्थमानाभ्यादुःखानांप्रतिषेधनम् नचैतेस्वर्गकामस्यरोचतेसुरवमेध
सः ५७ अतःसकृमसंयुक्तोविमानेहेमसन्निभे रमतेस्त्रीशताकीर्णैरुषोल्कृतःशुचिः ५८ स्वस्थःसफलसंकल्पःसखीविगतकल्मषः
अनम्भन्देहसुसृज्यफलप्राप्नोतिमानवः ५९ बालसूर्यप्रतीकाशोविमानेहेमवर्चसि वेदूर्यमुक्ताखचिते वीणासुरजनादिते ६० पताकाद्री
पिकाकीर्णोदिव्यघंटानिनादिते स्त्रीसहस्रानुचरितेसनरःसुरवमेधते ६१ यावंतिरोमकूपणिणितस्यगात्रेषुपांडव तावत्येवसहस्राणिवर्षा-
णांदिविमोदते ६२ नास्तिवेदात्परशास्त्रनास्तिमातृसमोयुरुः नधमात्परमोलाभस्तपोनानशनान्तरं ६३ ब्राह्मणभ्यःपरनास्तिपावनदि
विचेहच उपवासेस्तथातुल्यतपःकर्मनविद्यते ६४ उपोष्यविधिवद्देवास्त्रिदिवंप्रतिपेदिरे त्रस्यश्चपथसिद्धिसुपवासेरवा सुवन् ६५ दिव्य
वर्षसहस्राणिविश्वामित्रेणधीमता क्षांतमेकेनभक्तेनतेनविश्वमागतः ६६ अवनोजमदग्निश्चवसिष्ठोगौतमोभृगुःसर्वेएवदिवप्राप्ताः
क्षमावंतोमहर्षयः ६७ इदमंगिरसापूर्वमहर्षिभ्यःप्रक्षीतं यःप्रदर्शयतेनित्येनसदुःखमवामुते ६८ इमेतुकोतेययथाक्रमविधिंप्रवर्तितं
ह्यंगिरसामहर्षिणा पठेच्चयोवैशृणुयाच्च नित्यदानविद्यतेतस्यनरस्यकिल्बिषम् ६९ विमुच्यतेचापिससर्वसकरेनचास्यदोषैरभिभूयतेम
नः वियोनिजानांच विजाचतेरुतंभ्रवांचकीर्तिलभतेनरोत्तमः ७० इतिश्रीम० आनु० प० दान० षडधिकशततमोऽध्यायः १०६ ७१ ७२

१ २ ३ अवगुणैः निर्गुणैः एकत्वात्मभिर्एकाकिभिः अतएवासंहतैः असहायैः ४ ५ कल्प्यप्रातः ६ ७ ८ ९ १० समाप्तेसंपूर्णे द्वे

युधिष्ठिर उवाच पितामहेन विधिवद्यज्ञाः प्रोक्तामहात्मना गुणाश्चैषां यथा तथ्यं प्रेत्य चेह च सर्वशः १ नतेशक्यादरिद्रेण यज्ञाः प्रा
मुपितामह बहुपकरणाय ज्ञानानासभारविस्तराः २ पार्थिवैर्गजपुत्रैर्वशक्याः प्राप्नुपितामह नार्थन्यूनैरवगुणैरेकात्मभिरसंहतैः
३ योदरिद्रेरपि विधिः शक्यः प्राप्तुंसदा भवेत् अर्थन्यूनैरवगुणैरेकात्मभिरसंहतैः ४ तुल्यो यज्ञफलैरेतैस्तन्मैवृद्धिपितामह श्री
प्रा उवाच इदमगिरसा प्रोक्तमुपवासफलात्मकम् विधियज्ञफलैस्तुल्यतन्निबोधयुधिष्ठिर ५ यस्तुकल्प्यतयासायं भुञ्जानो नांत
रापि वेत् अहिसानिरतो नित्यं जुह्वानो जातवेदसम् ६ पादुरैव सर्वपैस्तु सिंध्यते नात्र संशयः तप्तकाचनवर्णचविमानं लभते नरः
७ देवस्त्रीणात्मधीवासनृत्यगीर्तनिनादिते प्राजापत्येवसेत्यद्यवर्षाणामग्निसेनिभे ८ त्रीणिवर्षाणियः प्राशेत्सततत्त्वकभोजनम्
धर्मपत्नीरतो नित्यमग्निष्टोमफलं लभेत् ९ यज्ञबहुसर्वणवावासवप्रियमीचरेत् सत्यवाग्दानशीलश्च ब्रह्मण्यश्चानसूयकः
क्षांतोद्दांतो जितक्रोधः सगच्छति परां गतिम् १० पादुरात्र प्रतीकाशे विमाने हंसलक्षणे द्वे समाप्ते ततः पद्ये सोऽप्यगोभिर्वसेत्सह ११
द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनम् सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसम् १२ अग्निकायपरो नित्यं नित्यं कल्प्यप्रबोधनः
अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः १३ हंससारसयुक्तचविमानं लभते नरः इंद्रलोके च वसते वरस्त्रीभिः समावृतः १४ तृती
ये दिवसे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनम् सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसम् १५ अग्निकायपरो नित्यं नित्यं कल्प्यप्रबोधनः अति
रात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् १६ मयूरहंसयुक्तचविमानं लभते नरः सप्तर्षीणां सदा लोके सोऽप्यगोभिर्वसेत्सह १७ निवर्त्त
नं च तत्रास्य त्रीणि पद्मानि वै विभुः १८ दिवसे यश्चतुर्थे तु प्राश्नीयादेकभोजनम् सदा द्वादशमासान्ये जुह्वानो जातवेदसम् १९ वाजपे
यस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् इंद्रकन्याभिस्तु च विमानं लभते नरः २० सागरस्य च पर्यते वासवलोका मावसेत् देवराजस्य च
कीडानित्यं कालं मवेक्षते २१ दिवसे पंचमे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनम् सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसम् २२ अल्बुधः स
यवादी च ब्रह्मण्यश्चाविहिसकः अतसूयुरपापस्थो द्वादशाहफलं लभेत् २३ जावूनदमयदिव्यविमानं हंसलक्षणम् सूर्यमान्यास
प्राप्नासमारोहेत्यादुरगृहम् २४ आवर्त्तनानि च त्वारि तथा पद्मानि द्वादश शरग्निपरिमाणं च तत्रासौ वसते सुरयम् २५

पद्ये वर्षाणां निशेषे ज्ञानको
टयगृहपद्यं १२ १३ १४ १५ १६ १७ निवर्त्तननियमेन वर्त्तन १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ आवर्त्तनानि वर्षाणि च त्वारि द्वादश च त्रिषोडश पद्मानि तथा शरा
ग्निपरिमाणं च तत्रासौ वसते सुरयम् २५ २६

दिवसेयस्तुपष्टैवेमुनिः प्राशेतभोजनम् सदाद्वादशमासान्वैजुङ्गानोजातवेदसम् २६ सदात्रिषवणस्त्रायीब्रह्मचार्यनसूयकः गयोमेध
स्ययज्ञस्यफलप्राप्नोत्यनुत्तमम् २७ अग्निज्वालासमाभ्रासहस्रबहिर्णसेवितम् शातकुम्भमययुक्तसाधयेद्यानमुत्तमम् २८ नथेया
पुस्रसामकेप्रतिसुप्तः प्रबोध्यते नूपुराणानिजादेनमेखलानांचनिःस्वनेः २९ कौटिसहस्रवर्षाणात्रीणिकौटिशतानिच पचान्यष्टाद
शतथापताकेहेतथैवच ३० अयुतानिचपचाशदृक्षचर्मशतस्यच लोम्नाप्रमाणेनसमब्रह्मलोकेमहीयते ३१ दिवसेसप्तमेयस्तु
प्राप्नीयादेकभोजनम् सदाद्वादशमासान्वैजुङ्गानोजातवेदसम् ३२ सरस्वतीगोपयानोब्रह्मचर्यसमाचरन् स्रमनोवर्णकचैवम-
धुमांसंचवर्जयन् ३३ पुरुषोमरुतालोकमिद्रलोकंचगच्छति तत्रतत्रहिंसिद्वाथैदिवकन्याभिरच्यते ३४ फलबहुस्रवर्णस्यय
ज्ञस्यलभतेनरः सरव्यामतिगुणाचापितेषुलोकेषुमोदते ३५ यस्तुसंवत्सरक्षौत्तौभुक्तेहन्यष्टमेनरः देवकार्यपरोनित्येजुङ्गानोजा
तवेदसम् ३६ पौडरीकस्ययज्ञस्यफलप्राप्नोत्यनुत्तमं पद्मवर्णमिभचैवविमानमधिरोहति ३७ कृष्णाःकनकगोयश्चनार्यःश्या-
मस्तथापराः वयोरूपविलासिन्योलभतेनात्रसशयः ३८ यस्तुसंवत्सरभुक्तेनवमेनवमेहनि सदाद्वादशमासान्वैजुङ्गानोजातवे
दसम् ३९ अश्वमेधसहस्रस्यफलप्राप्नोत्यनुत्तमम् पुडरीकप्रकाशंचविमानंलभतेनरः ४० दीप्तसूर्याग्निनेजोभिर्दिव्यमालाभि
रेवच नीयतेरुद्रकन्याभिःसांतरिक्षसनातनम् ४१ अष्टादशसहस्राणिवर्षाणाकल्पमेवच कौटिशतसहस्रंचतेषुलोकेषुमोदते
४२ यस्तुसंवत्सरभुक्तेदशाहेवैगतेगते सदाद्वादशमासान्वैजुङ्गानोजातवेदसम् ४३ ब्रह्मकन्यानिवासेचसर्वभूतमनोहरं अ
श्वमेधसहस्रस्यफलप्राप्नोत्यनुत्तमम् ४४ रूपवत्यश्चतकन्यारमयतिसनातनम् नीलोत्पलनिभैवर्णैरक्तोत्पलनिभैस्तथा ४५
विमानमंडलावर्त्तमावर्त्तगहनाकुलम् सागरोर्मिप्रतीकाशंसलमेद्यानमुत्तमम् ४६ विचित्रमणिमालाभिर्नादितंशरवनिःस्वनेः
स्फटिकैर्वृत्रसारैश्चस्तभैःसुकृतवेदिकम् ४७ आरोहतिमहद्यानहससारसनादितम् एकादशतुदिवसेयःप्राप्तेप्राशतेहविः ४८
सदाद्वादशमासास्तुजुङ्गानोजातवेदसम् परस्त्रियनाभिलषेत्वाचाथमनसापिवा अनृतचनभाषेतमातापित्रोःकृतेपिवा ४९
अभिगच्छन्महादेवविमानस्थंमहाबलम् अश्वमेधसहस्रस्यफलप्राप्नोत्यनुत्तमम् ५०

स्वायंभुवंचपथ्येतविमानंममपस्थितम् कुमार्यःकांचनाभासारूपवत्योनयंतितम् ५१ रुद्राणांतमधीवासंदिविदिव्यंमनोहरः वर्षाण्यपरि
 मेयानियुगांताग्निसमप्रभः ५२ कोटिशतसहस्रंचदशकोटिशतानिच रुद्रनित्यंप्रणमतेदेवदानवसमतम् सतस्मैदर्शनंप्राप्तोदि
 वसेदिवसेभवेत् ५३ दिवसेद्वादशेयस्तुप्राप्तेवैप्राशतेहविः सदाद्वादशमासान्वेसर्वमेधफलंलभेत् ५४ आदित्यद्वादशेत्स्यवि-
 माचंसविधीयते मणिमुक्ताप्रवालैश्चमहाहैरुपशोभितम् ५५ हसभासापरिक्षिप्तनागवीथीसमाकुलम् मयुरेश्चक्रवाकेश्चकू-
 जद्विरूपशोभितम् ५६ अट्टेमहद्विःसंयुक्तब्रह्मलोकेप्रतिष्ठितम् नित्यमावस्यथराजन्तरनारीसुमावृतम् ऋषिरंभमहाभागस्त्वै-
 गिराप्राह्मधर्मवित् ५७ त्रयोदशेत्तुदिवसेप्राप्तेयःप्राशतेहविः सदाद्वादशमासान्वेदेवसत्रफलंलभेत् ५८ रक्तपद्मोदयनामविमा-
 नंसाध्येन्वरः जातरूपप्रयुक्तचरत्सचयभूषितम् ५९ देवकन्याभिराकीर्णोदिव्याभरणभूषणम् पुण्यगंधोदयदिव्यवायव्येरूप
 शोभितम् ६० तत्रशंकुपताकेह्युगांतकल्पमेवच अयुतायुततथापद्यसमुद्रंचतथावसेत् ६१ गीतगंधर्वघोषेश्चभेरीपणचनिःस्व-
 नैः सदाप्रल्हादितस्ताभिर्देवकन्याभिरिज्यते ६२ चतुर्दशेत्तुदिवसेयःपूर्णेप्राशतेहविः सदाद्वादशमासान्स्तुमहामेधफलंलभेत् ६३
 अग्निर्देश्यवयोस्त्वादेवकन्यास्त्वलंकृताः मृष्टतन्नागदधराविमानैरुत्थ्यातितम् ६४ कलहसविनिर्घोषैर्नूपुराणांचनिःस्वनैः कांचीनां
 चसमुत्कषेस्तत्रतत्रनिबोध्यते ६५ देवकन्यानिवासेचतस्मिन्वसतिमानवः ज्ञान्दवीबालुकाकीर्णपूर्णसंवत्सरंनरः ६६ यस्तुपक्षेग-
 तेभुक्तेएकभक्तजितेद्रियः सदाद्वादशमासान्स्तुजुह्वानोजातवेदसम् ६७ राजसूयसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् यानमारोहतेदि-
 व्यहसबर्हिणसेवितम् ६८ मणिमंडलकैश्चित्रजातरूपसमावृतम् दिव्याभरणशोभाभिर्वरस्त्रीभिरन्डकृतम् ६९ एकस्तभंचतुहा
 र्णसंभोमसुमगलम् वैजयन्तीसहस्रेश्चशोभितगीतनिःस्वनैः दिव्यदिव्यगुणोपेतविमानमधिरोहति ७० मणिमुक्ताप्रवालैश्च
 भूषितवेद्युतंलभेत् वसेद्युगसहस्रंचरुषङ्गुजरवाहनं ७१ षोडशेदिवसेप्राप्तेयःकुर्यादेकभोजनं सदाद्वादशमासान्वेसोमयज्ञ
 फलंलभेत् ७२ सोमकन्यानिवासेषुसोध्यावसतिनित्यशः सौम्यगंधानुलिप्तश्चकामकारगतिर्भवेत् ७३ षट्दशनाभिनांगभि-
 मधुराभिस्तथैवच अन्यैतेवैविमानस्थःकामभोगेश्चसेच्यते ७४ फलपद्यशतप्रख्यमहाकल्पदशाधिकम् आवर्तनानिचत्वारि-
 सांशरेयात्यसौनरः ७५

दिवसे सत्यदशमेयः प्राप्ते प्राशते हविः सदा द्वादशमासान्वे जुह्वानो जातवेदसम् ७६ स्थानं वारुणं मेन्द्रं च रोद्रं वाप्यधिगच्छति मारु
 तोशनसे चैव ब्रह्मलोकं च गच्छति ७७ तत्र देवतकन्याभिरासने नोपचरते भूर्भुवंचापि देवर्षिर्विश्वरूपमवेक्षते ७८ तत्र देवाधि
 देवस्य कुमार्योरमयं तितम् द्वात्रिंशद्रूपधास्त्रियोमधुराः समल्लङ्घिताः ७९ चंद्रादित्यावुभौ यावद्गने चरतः प्रभो तावच्चरन्वसौधी
 रैः सधामृतरसाशनः ८० अष्टादशोदिवसे प्राश्नीयादेकभोजनम् सदा द्वादशमासान्वे सप्तलोकान्स्पश्यति ८१ रथैः सनेदि
 योष्यश्च पृष्ठतः सोनुगम्यते देवकन्याधिरूढैस्तुभ्राजमानैः स्वल्लङ्घितैः ८२ व्याघ्रसिंहप्रयुक्तचमेधुस्वननिजादितम् विमानमुत्तमं
 दिव्यं समरवीत्यधिरोहति ८३ तत्र कल्पसहस्रसकन्याभिः सह मोदते स्रुधारसंचभुजोतमृतोपममुत्तमम् ८४ एकोनविंश
 त्तिदिने योभुक्ते एकभोजनम् सदा द्वादशमासान्वे सप्तलोकान्स्पश्यति ८५ उत्तमलभते स्थानमप्सरोगणसेवितम् गंधर्वैरुपगी
 तंच विमानसूर्यवर्चसम् ८६ तत्रामरवरस्त्रीभिर्मोदते विगतज्वरं दिव्यावरधरः श्रीमानयुतानाशतंशतम् ८७ पूर्णथिविशोदिवसे
 योभुक्ते लोकभोजनम् सदा द्वादशमासान्स्तु सत्यवादीभूतवतः ८८ अमासाशी ब्रह्मचारी सर्वभूतहिते रतः सप्तलोकान्विपुलानुर
 म्यानादित्यानामुपाश्रुते ८९ गंधर्वैरप्सरोगणैश्च दिव्यमात्मानुलेपनैः विमानैः काचनेलैर्घैः पृष्ठतश्चानुगम्यते ९० एकविंशतुदिव
 से योभुक्ते लोकभोजनम् सदा द्वादशमासान्वे जुह्वानो जातवेदसम् ९१ लोकमोशनसं दिव्यं शक्रलोकं च गच्छति अश्विनार्मरुतांच वसु
 खेषु भिरंतः सदा ९२ अनभिज्ञश्च दुःखानां विमानवरमास्थितः संव्यमानो वरुस्त्रीभिः क्रीडत्यमरवत्प्रभुः ९३ द्वाविंशोदिवसे प्राप्ते योभु
 क्ते लोकभोजनम् सदा द्वादशमासान्वे जुह्वानो जातवेदसम् ९४ अहिसानिरतोधीमानसत्यवागनसूयकः लोकान्वसूनामाप्नोति दिवाकर
 समप्रभः ९५ कामचारी स्रुधाहारो विमानवरमास्थितः रमते देवकन्याभिर्दिव्याभरणभूषितः ९६ त्रयोविंशतुदिवसे प्राशद्यस्तेकभोजन
 म् सदा द्वादशमासान्स्तु मिताहारो जितेंद्रियः ९७ वायो रूशानसश्चैवरुद्रलोकं च गच्छति कामचारी कामगतः पूज्यमानो अप्सरोगणैः ९८
 अनेकगुणप्रयत्तविमानवरमास्थितः रमते देवकन्याभिर्दिव्याभरणभूषितः ९९ चतुर्विंशतुदिवसे यः प्राप्ते प्राशते हविः सदा द्वादशमा
 सांश्च जुह्वानो जातवेदसम् १०० आदित्यानामधीवासे मोदमानो वसेच्चिरम् दिव्यमात्स्यांबरधरो दिव्यगंधानुलेपनः १ विमानैकाचने दिव्ये
 हंसयुक्तमनोरमे रमते देवकन्यानां सहस्रैरयुतेस्तथा २

पंचविंशतुदिवसेयः प्राशोदेकभोजनम् सदाद्वादशमासांस्तु पुत्रकल्याणमारुहेत् १०३ सिंहव्याघ्रप्रयुक्तैस्तमेघनिःस्वननादितैः
सरथेनैर्द्विषोषैश्च पृष्ठतो ह्यसुगम्यते ४ देवकन्यासमारुहेः काचनेर्विमलैः शुभैः विमानसुत्तमैर्दिव्यमास्थायसुमनोहरम् ५ तत्रकन्य
सहस्रवैवसतेस्त्रीशतावृते सुधारसचोपजीवन्नमृतोपमसुत्तमं ६ षड्विंशोदिवसेयस्तु प्रकुर्यादेकभोजनम् सदाद्वादशमासांस्तु नि
यत्नेनियताशनः ७ जितेन्द्रियो वीतरागो ज्ञानो जातवेदसम् संप्राप्नोति महाभागः पूज्यमानोऽप्यरागणैः ८ सप्तानामरुतां लोकानुवस्य
नाचापिसोऽश्नुते विमानेस्फाटिकेर्दिव्यसर्वरत्नेरलंकृते ९ गंधर्वैरप्यरोभिश्च पूज्यमानः प्रमोदते द्वयुगानां सहस्रेतुर्दिव्यदिव्यनतेजसा १०
सप्तविंशोदिवसेयः कुर्यादेकभोजनम् सदाद्वादशमासांस्तु ज्ञानो जातवेदसम् ११ फलभाप्नोति विपुलदेवलोके च पूज्यते असृताशीच
संस्तत्रसवितृष्णाः प्रमोदते १२ देवर्षिचरितराजन् राजर्षिभिरनुष्ठितम् अध्यायसतिर्दिव्यात्मा विमानवरमास्थितः १३ स्त्रीभिर्मनोभिरा
माभीरममाणामदोक्तः युगकल्पसहस्राणि त्रीण्यावसति वैसरवम् १४ योऽष्टाविंशतुदिवसे प्राप्नोति यादेकभोजनम् सदाद्वादशमासांस्तु -
जितात्मा विजितेन्द्रियः १५ फलदेवर्षिचरितविपुलसमुपाश्नुते भोगवांस्तेजसा भातिसहस्रांशुर्गिवाभलः १६ सुकुमार्यश्च नार्यस्तरममाणाः
सुकवसः पीनस्तनोरुजघनादिव्याभरणभूषणाः १७ रमयति मनः कीर्तिविमाने सूर्यसन्निभे सर्वकामगमेर्दिव्यकन्यायुतशतसमाः १८ ए
कोनत्रिंशोदिवसेयः प्राशोदेकभोजनम् सदाद्वादशमासान्ये सत्यवतपरायणः १९ यस्यलोकाः शक्रादिव्यादेवराजर्षिपूजिताः विमानसूर्य
चंद्राभिरदिव्यसमधिगच्छति २० जातरूपमयं युक्तसर्वरत्नसमन्वितम् अप्सरोगणसंपूर्णगंधर्वैरभिनादितम् २१ तत्रचैनं शक्रमानार्थै
र्दिव्याभरणभूषिताः मनोभिरामामधुरारमयतिमदोक्तः २२ भोगवांस्तेजसा युक्तो वैश्वानरसमप्रभः दिव्योर्दिव्येनवपुषा भ्राजमान
रिधामरः २३ वसूनामरुतांचैवसाध्यानामश्विनोस्तथा रुद्राणांचमहाराजतथालोकचगच्छति २४ यस्तुमासे गते भक्ते एकभक्तशमात्म
कः सदाद्वादशमासान्ये ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् २५ सुधारसकृताहारः श्रीमान्सर्वमनोहरः तेजसावपुषालक्ष्याभ्राजते रश्मिवा निव २६ दि
व्यमाल्यावरधरोर्दिव्यगंधानुलेपनः सरवेऽभिरतो भोगी दुःखानामभ्विजानकः २७ स्वयंप्रभाभिर्नारीभिर्विमानस्थो महीयते रुद्रदेव
विकृत्याभिः सजतवाभिपूज्यते २८

नानारमणरूपाभिर्नानारागाभिरेव च नानामधुरभाषाभिर्नानारक्षिभिरेव च २० विमाने गगनाकारे सूर्यवैदूर्यसन्निभे पृष्ठतः सोमसं
 काशे उदके चान्नसन्निभे ३० दक्षिणायां तुरक्ताभे अधस्तात्नीलमंडले ऊर्ध्वविचित्रसंकाशे नैको वसति पूजितः ३१ यावदूर्ध्वत हस्तवै
 च्छु द्वीपं प्रवर्षति तावत्संवत्सराभोक्ता ब्रह्मलोकस्य धीमतः ३२ विष्णुष्वैव यां वत्यो निपतंति न भस्तलात् वक्ष्ये सवर्षतस्तावच्च निवसत्यमर
 प्रभा ३३ मासोपवासी वर्षेस्तदशाभिः स्वर्गमुत्तमम् महर्षित्वमथासाद्य सशरीरगतिर्भवेत् ३४ मुनिर्दोतो जितक्रोधो जितशिशो दण्डः सदा
 जुहूदग्नीश्वर नियतः संध्योपासनसेविता ३५ बहुभिर्नियमैरेव सुचिरश्चाति यो नरः अश्रावकाशशीलश्च तस्य भानोरिव त्विषः ३६ दिवं
 गत्वा शरीरेण स्वेन राजन्यश्रामरः स्वर्गपुण्ययथाकाम सुपभुंक्ते तथा विधः ३७ एष ते भरत श्रेष्ठ यज्ञानां विधिरुत्तमः व्याख्यातो द्याच्युर्व्येण
 उपवासफलात्मकः ३८ दरिद्रैर्मनुजैः पार्थ प्राप्तं यज्ञफलं तथा उपवासमिमं हृत्वा गच्छेच्च परमागतिम् ३९ देवद्विजातिपूजायोरतो भरत सत्त
 मः उपवासविधिस्त्वेष विस्तरेण प्रकीर्तितः ४० नियतेषु प्रमत्तेषु शौचवत्सु महात्मसु देभद्रो हनिष्यतेषु कृतबुद्धिषु भारत ४१ अचलेषु प
 कं पेषु मातेभूदन्नसंशयः ४२ इति श्री महाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उपवासविधिर्नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः १०७
 युधिष्ठिर उवाच यद्दूरं सर्वतीर्थानां तन्मै ब्रूहि पितामह यत्र चैव परं शौचं तन्मै व्याख्यातुमर्हसि १ पीष्य उवाच सर्वाणि स्वत्पुती
 र्थानि गुणवन्ति प्रतीषिणाः यत्पुतीर्थं च शौचं तन्मै शृणु समाहितः २ अगाधे विमले शुद्धे सत्यतोये धृतिप्रदे स्नातव्यमानसे तीर्थे सत्वमा
 लंब्य शाश्वतम् ३ तीर्थशौचमनर्थित्वमार्जवं सत्यमार्दवम् अहिंसा सर्वभूतानामाचृशस्यंदमः शमः ४ निर्ममो निरहंकारो निर्द्वंद्वानि
 ष्यरिग्रहाः शुच्यस्तीर्थभूतास्ते ये भेक्ष्य सुपभुंजते ५ तत्त्ववित्त्वनहंबुद्धिस्तीर्थप्रवरमुच्यते शौचलक्षणमेतत्ते सर्वत्रैवान्ववेक्षणम्
 ६ रजस्तमः सत्वमथो येषां निर्द्वैतमात्मनः शौचाशौचे समायुक्ताः स्वकार्यपरिमारिणाः ७ सर्वत्यागेऽप्यभिरताः सर्वज्ञाः समदर्शिनः शौ
 चेन व्रतशांतिार्था स्ते तीर्थाः शुच्यश्च ये ८ नोदकक्लृप्त्नगात्रस्तस्नात इत्यभिधीयते सस्नातो यो दमस्नातः स चास्याभ्यतरः शतविः ९ अ
 तीतेषु नपेक्षायेषु प्राप्तेषु र्थेषु निर्गमाः शौचमेव परं तेषां येषां नोत्सद्यते स्पृहा १० प्रज्ञानं शौचमेवेह शरीरस्य विशेषतः तथानिष्कंचनत्वं च
 मनसश्च प्रसन्नता ११

वृत्तशौचं मनः शौचं तीर्थशौचमतः परम् ज्ञानोत्पन्नं च यच्छौचं तच्छौचं परमं स्मृतम् १२ मनसा च प्रदीप्तेन ब्रह्मज्ञानजलेन च स्नानियो
मानसे तीर्थे तस्नानं तत्त्वदर्शिनः १३ समारोचितशौचं स्नानित्यं भावसमाहितः केवलगुणसंपन्नः शक्तिरेव नरः सदा १४ शरीरस्थानि ती
र्थानि प्रोक्तान्येतानि भारत पृथिव्याया नितीर्थानि पुण्यानि शृणुता न्यपि १५ शरीरस्य यथाहंशाः शक्तयः परिकीर्तिताः तथा पृथिव्याभागा
श्च पुण्यानि सलिलानि च १६ कीर्तनाच्चैव तीर्थस्य स्नानाच्च पितृतपेणात् धुनति पापतीर्थेषु तत्र याति सुखदिवम् १७ परिग्रहाच्च साधूना पृ
थिव्याश्चैव तेजसा अतीव पुण्यभागास्तसलिलस्य च तेजसा १८ मनसाश्च पृथिव्याश्च पुण्यास्तीर्थास्तथापरे उपयारे च यः स्नायात्स सिद्धिं शी
घ्रमाप्नुयात् १९ यथा बलं कीयाहीनं क्रियावा बलवर्जिता नेह साधयते कार्यं समाप्नुक्ता तु सिध्यति २० एवं शरीरशौचेन तीर्थशौचेन चान्वितः
शक्तिः सिद्धिमवाप्नोति द्विविधे शौचमुत्तमम् २१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शौचानुपृच्छानामष्टाधिकशततमो
ऽध्यायः १०८ सुधिष्ठिर उवाच सर्वेषामुपवासानायच्छ्रेयःकमहत्फलम् यच्चाप्यसंशयलोके तन्मेव वक्तुमर्हसि १ शीघ्र उवाच
शृणुराज न्यथा गीतं स्वयमेव स्वयं भवा यत्कृतानि वृत्तोभूयान्पुरुषो नात्र संशयः २ द्वादश्यां मार्गशीर्षे तु अहोरात्रेण केशवम् अर्च्यं च
धर्मोत्तमोति दुःकृतं चास्य नश्यति ३ तथैव पौषमासे तु पूज्यो नारायणोति च याजयेत्तस्मात्तिसिद्धिं च परमां व्रजेत् ४ अहोरात्रेण द्वादश्या
माद्यमासे तु माधवम् राजसूयमवाप्नोति कुलचैव समुद्धरत् ५ तथैव फाल्गुनमासि गोविंदोति च पूजयन् अतिराजमवाप्नोति सोमलोकं च
गच्छति ६ अहोरात्रेण द्वादश्यां चैत्रे विष्णुरिति स्मरन् पौंडरीकमवाप्नोति देवलोकं च गच्छति ७ वैशाखमासे द्वादश्यां पूजयन् भुवः सुदत
म् अग्निष्टोममवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ८ अहोरात्रेण द्वादश्यां ज्येष्ठे मासि विष्णुः कर्मम् गवामेधमवाप्नोति अप्सरोभिश्च मोदते ९
आषाढे मासि द्वादश्यां वासुदेवोति च पूजयन् नरमेधमवाप्नोति पुण्यं च लभते महत् १० अहोरात्रेण द्वादश्यां श्रवणे मासि श्रीधरम् पंचयज्ञान
वाप्नोति विमानस्थं च मोदते ११ तथा भाद्रपदे मासि हृषीकेशोति पूजयन् संत्रामणिमवाप्नोति पूतान्मा भवते च हि १२ द्वादश्यां मासि नमा
सिपद्मनाभोति चार्चयन् गौसहस्रफलपुण्यं प्राप्नुयान्नात्र संशयः १३ द्वादश्यां कार्तिके मासि पूज्यतामोदरेति च गवोयजमवाप्नोति पुमान् श्रीवा
नसगायः १४

१५ तद्वायुमुपेद्रुपेद्रुतदात्म्यंकाटभृगन्यायेनध्यानेनाधिगच्छति १६ ५० इतिवाधिकशततमोऽध्यायः १०९ १२ उष्टकामनामिद्वयर्थेचाद्व्रतमाह मार्गेशार्ग-
 शीर्षश्चक्रप्रतिपदिमूलनक्षत्रयोगेसतीदं चंद्रं वनमारभेत् तत्रचंद्रावयवेषुनक्षत्राणिन्यसंत पादौमूलेनेत्यादिना स्वदेवतासहितेनमूलेनचंद्रस्यापादौकन्यायेदित्य-
 र्थः एवरोहिण्यादिभिः सदेवताभिर्जघादयः कल्पनीयाः सर्वत्रविभक्तित्वस्ययथा ३ आषाढयोरिति आषाढाद्वयंफाल्गुनीद्वयं माद्रपदाद्वयंचजेयम् ४ अत्रायंम-
 योगः पुण्याहवत्त्वनादिपूर्वकंदृष्टकाम्यार्थवतंस्वीकृत्यचंद्रं आत्मानंचंद्राभिन्नध्यात्वात्तदवयवेषु तत्तदेवतासहितानिन क्षत्राणिविन्यस्य तत्तन्मंत्रैस्तेषामाराधनंजप

अर्चयेत्सुंदरीकाक्षमेवंसंवत्सरंतुयः जातिस्मरत्यप्रामोतिविद्यात् बहुसुवर्णकं १५ अहन्यहनितद्वावमुपेद्रुयोधिगच्छति समासेभोज-
 येद्विमानथंवादापयेत्घृतम् १६ अतःपरंनोपनासोभवतीतिविनिश्चयः उवाचभगवान्चिष्णोः स्वयमेवपुरातनम् १७ इतिश्रीम० आनु-
 शासनिकेप० दान० विष्णोर्हृदिशकं नामनवाधिकशततमोऽध्यायः १०९ वैशाखावन्उवाच शरतल्पगतंभीष्मपृष्टकुरुपितामहम् उपग-
 म्यमहाप्राज्ञःपर्यपृच्छत्युधिष्ठिरः १ युधिष्ठिरउवाच अज्ञानारूपम्योभाग्यंप्रियंचैवकथंभवेत् धर्मार्थकामसंयुक्तः सरवभागीकथंभ-
 वेत् २ भीष्मउवाच मार्गशीर्षस्यमासस्यचंद्रे मूलेनसंयुते पादौमूलेनराजेन्द्रजघायामथरोहिणीम् ३ अधिन्यासस्थिनीचैवऊरूश्चा-
 षाढयोस्तथा सुहृत्तुफाल्गुनीविद्यात्कृत्तिकाकटिकास्तथा ४ नाभिमाद्रपदेविद्याद्रेवत्यामक्षिमंडलम् पृष्ठमेवधनिष्ठासु अनुराधात्तरास्त-
 था ५ बाहुभ्यामुविशारवासुहस्तौहस्तेननिर्दिशेत् पुनर्वसुंगुलीराजन्नाश्लेषासुनरवास्तथा ६ ग्रीवाज्येष्ठाचराजेद्रयवणेनतुकर्णयोः मु-
 खंपुष्पेणदानेनदंतोष्ठौस्वातिरुच्यते ७ हासशतभिषांचैवमघांचैवाथनासिकामुनेत्रे मृगशिरोविद्याल्ललाटेमित्रमेवतु ८ भरणयात्तुशि-
 रोविद्यात्केशानाद्रानराधिप समासेतुघृतंदद्याद्वाह्मणेचेदपारगे ९ सुभगोदर्शनीयश्चज्ञानभाग्यथजायते जायतेपरिपूर्णांगिः पौर्णमास्ये
 वचंद्रमाः १० इतिश्रीम० आनु० दान० दशाधिकशततमोऽध्यायः ११० युधिष्ठिरउ० पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद श्रोतुमिच्छामिम-
 त्यनांसंसारविधिसुत्तमम् १ केनवृत्तेनराजेन्द्रवर्तमानानराभवि प्राप्नुवंक्तमस्वर्गकथंचनरकनृप २ मृतंशरीरमुत्सृज्यकाष्ठलोष्टसम-
 जनाः प्रयात्यमुलोकमितः कविताननुगच्छति ३ भीष्मउवाच अयमायातिभगवान्बृहस्पतिरुदारधीः पृच्छेन्नरकमहाभागमेतद्बुद्ध-
 सनातनम् ४ नैतदन्वेनशक्येद्विक्तुकनचिदद्यैवत्तारुहस्पतिसमोनत्यन्योविद्यतेकचित् ५

होमादिनाप्रत्यहंकर्तव्यं एवंपौर्णमासीपर्यंतं

त्वासमासेवतंहोमशेषंसमाप्यघृतं आचार्यायनिवेदयेत् समासेतुघृतंदद्यादित्यनेनघृतमेवहोमद्रव्यंजायते ५ ६ ७ ८ ९ एवंकुर्वन्चिकलांगोपिपौर्णमास्यांसक-

लांगोभवति एवंसदृष्टान्तमाह परिपूर्णांगइति १० इतिदशाधिकशततमोऽध्यायः ११० १ २ ३ ४ ५

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ शरीरस्य निचय अवस्थिति मितियावत् १९ २० अंतर्कोयमः
 अंतर्गच्छतीति योगात् आत्मा साक्षी २१ निशेति दिवसस्याप्युपलक्षणं गतेः सहधर्मो पूर्व रूपो जीवमनुगच्छति २२ २३ २४ २५ ननु भूतसूक्ष्मवा

वैशांपायन उवाच तयोः संवदतोरेवंपाथे गंगेययोस्तदा आजगाम विशन्द्वात्मानाकं पृष्ठात् बृहस्पतिः ६ ततो राजा समुत्थाय धृतराष्ट्र
 पुरोगमाः पूजामनुपमां चक्रे सर्वे ते च सभासदः ७ ततो धर्मस्ततो राजा भगवंतं बृहस्पतिम् उपगम्य यथा न्यायं प्रश्नं प्रच्छुत्स्व तः ८
 युधिष्ठिर उवाच भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद मर्त्यस्य कः सहायो वेपितामातासुतो गुरुः ९ ज्ञाति संबंधिवर्गश्च मित्रव
 र्गस्तथैव च मृतशरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसंमजनाः गच्छत्यमुत्र लोके क्वेक एनमनुगच्छति १० बृहस्पतिरुवाच एकः प्रसू
 यते राजन्नेक एव विनश्यति एकस्तरति दुर्गाणि गच्छत्येकस्तु दुर्गतिम् ११ असहायः पितामाता तथा भ्राता सुतो गुरुः ज्ञाति संबंधि
 वर्गश्च मित्रवर्गस्तथैव च १२ मृतशरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसंमजनाः मुहूर्त्तमिव रोदित्वा ततो याति पराङ्मुखाः १३ ते स्तच्छरीर
 मुत्सृष्ट धर्म एको नुगच्छति तस्माद्धर्मः सहायश्च सेवितव्यः सदानृभिः १४ प्राणाधर्मसमायुक्तो गच्छेत्स्वर्गगतिपराम् तथैवाधर्म
 संयुक्तो नरकं चोपपद्यते १५ तस्मान्न्यायागते रथैर्धर्मसेवेत पंडितः धर्म एको मनुष्याणां सहाय पारलौकिकः १६ लोभान्घोहाद
 नुक्त्रशाब्दयाद्वाप्य बहुश्रुतः नरः करोत्यकायाणि परार्थे लोभेन हितः १७ धर्मश्चार्थश्च कामश्च त्रितयं जीवितं फलम् एतत्र त्रयम
 वाप्तव्यमधर्मपरिवर्जितम् १८ युधिष्ठिर उवाच श्रुतं भगवतो वाक्यं धर्मयुक्तं परहितम् शरीरनिचयं ज्ञातुं बुद्धिस्तु मम जा
 यते १९ मृतशरीरं हि नृणां सूक्ष्ममव्यक्तं तागतम् अचक्षुर्विषयं प्राप्तकथं धर्मो नुगच्छति २० बृहस्पतिरुवाच पृथिवी
 वायुराकाशमापो ज्योतिर्मनोतकः बुद्धिरात्मा च सहिता धर्मं पश्यति नित्यदा २१ प्राणिनामिह सर्वेषां साक्षाद्भिन्ना दिवानिशं गते
 श्वसहधर्मो पितृजीवमनुगच्छति २२ त्वगस्थिमांसश्चक्षुःशोणितं च महामते शरीरं यजयत्येते ज्ञेयितेन विवर्जितम् २३ त
 तो धर्मसमायुक्तः स जीवः स्रग्वमेधते इह लोके परे चैव किं भूयः कथं यामिते २४ ततो धर्मसमायुक्तः प्राप्नुते जीवाणुं हि ततोस्य कर्म
 पश्यति शंभवाय दिवा शुभम् देवताः पंचभूतस्थाः किं भूयः श्रोतुमिच्छति २५ युधिष्ठिर उवाच तदृशितं भगवता यथा ध
 मे नुगच्छति एतनु ज्ञातुमिच्छामि कथं रेतः प्रवर्तते २६

त्फलं सूक्ष्मावस्थारूपमपूर्वं जीवमनुगच्छतुरेतस्तु मूलं गवस्थूलतरं कथं मे वाच्यं प्रोपितं इत्याशंकते एतदिति २६ ७ ७ ७ ७

सज्जोपूर्वेण भूतेष्वभिभूतो वायु द्वारा वृष्टिन् प्राप्यान्नरूपेण परिणम्यरेतो रूपी भवतीत्याह अन्नमिति २७ २८ २९ कथं सूक्ष्मतमस्य पुरुषस्य स्थूल
 तरेणरेतसानादात्स्यसत्यपिसंसर्गं अन्ननायो रिव भवतीत्याशं कते आख्यातमिति ३० भूताये शान्यायेन पुरुषः तेनैभूतेरेतो द्वारा शरीराकारत्वं प्राप्तेः स-
 हसंगमात्रेणाभिभूयते नादात्स्येन वर्धते संगमाभावे तु न सुप्तसमाध्यादावित्याह आसन्नैति ३१ ततस्तादात्याभिमानरूपादाभिभवादयं कर्तृत्वादिमान्भ

बृहस्पतिरुवाच अन्नमन्तियद्देवाः शरीरस्थानरेश्वर पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिर्मनस्तथा २७ ततस्त्वैषुरजेंद्रतेषु भूतेषु
 पंचसू मनःषष्ठेषु शुद्धात्मनरेतःसंपद्यते महत् २८ ततो गर्भःसंभवति स्त्रेषात्स्त्रीपुंसयोर्नृप गतत्तैसर्वमारख्यातं भूयः किंश्रोतु-
 मिच्छसि ३१ युधिष्ठिर उवाच आख्यातं मे भगवता गर्भःसंजायते तथा तथा जातस्तु पुरुषः प्रपद्यति न दुच्यताम् ३०
 बृहस्पतिरुवाच आसन्नमात्रः पुरुषस्तैर्भूते रभिभूयते विप्रयुक्तश्चैर्भूतैः पुनर्यात्यपरांगतिम् ३१ सर्वभूतसमायुक्तः प्राप्नुते
 जीव एव हि ततोस्य कर्मपश्यति शभवाय दिवा शुभम् देवताः पंचभूतस्थाः किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ३२ युधिष्ठिर उवाच
 त्वगस्थिमांसमुत्सृज्यते श्वभूतेर्विजितः जीवः स भगवन्कस्थः सुरवदुःखे समश्नुते ३३ बृहस्पतिरुवाच जीवकर्मसमायु-
 क्तः शीघ्ररेतस्त्वमागतः स्त्रीणां पुष्यसमासाद्य सूते कालेन भारत ३४ यमस्य पुरुषैः क्लेशं यमस्य पुरुषैर्वधम् दुःखं संसारचक्रं च नरः
 क्लेशं विदति ३५ इह लोके स च प्राणी जन्मप्रभृतिपार्थिवं सूकृतकर्मवैभुक्ते धर्मस्य फलमाश्रितः ३६ यदि धर्मं यथाशक्ति जन्मप्र-
 भृतिसेवते ततः सूपुरुषो भूत्वा सेवते नित्यदा सुखम् ३७ अथांतरा तु धर्मस्याप्यधर्ममुपसेवते सुखं स्थानंतरदुःखं स जीवोप्यधिग-
 च्छति ३८ अधर्मेण समायुक्तो यमस्य विषयगतः महद्दुःखं समासाद्यति र्यग्योनो प्रजायते ३९ कर्मणा येन येन हयस्यायोनो प्र-
 जायते जीवो मोहसमायुक्तस्तन्मेनिगदतः शृणु ४० यदेतदुच्यते शास्त्रे सेतिहासे च छंदसि यमस्य विषयं घोरं मर्त्यलोकः प्रपद्यते ४१
 इह स्थानानि पुण्यानि देवतुल्यानि भूपते तिर्यग्योन्यतिरिक्ता निगतिमंति च सर्वशः ४२ यमस्य भवने दिव्ये ब्रह्मलोकसमेगुणैः कर्माभि-
 नियतं ब्रह्मैजतुर्दुःखान्युपाश्नुते ४३ येन येन तु भावेन कर्मणा पुरुषो गतिम् प्रयाति पुरुषा घोरान्तते वक्ष्याम्यतः परम् ४४

वति तदस्य कर्मादिकं देवाः पश्यति ३२ स्थूलदेहसंगाद्युज्यतामस्य कर्तृत्वं तद्वाहे कथमस्य सुखादिसंगच्छते इत्याशं कते त्वगिति ३३ स्थूलदेहनाशक्षण एव स
 रेतस्त्वं शक्रक्रेमेण सूक्ष्मशरीरभावमेतिततः स्त्रीणां पुष्यसमासाद्येत्यादिस्य दृंतद्यथा नृणामलोकान् अन्यत्तृणमाक्रम्य पूर्वजं हाति एवमेतदिति ज्ञेयम् ३४ यम-
 स्येति गर्भत्वमप्राप्तः सूक्ष्मशरीरावच्छिन्नस्त्रीव्रपापयोगाद्यातनालभत इत्यर्थः ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

अधीत्यचतुरो वेदान् द्विजो मोहसमन्वितः पतितात् प्रतिगृह्यायस्वरयो नो प्रजायते ४५ स्वरो जीवति वर्षाणि दशपंचच भारत स्वरो मृतो
 बलीवर्द्धसप्तवर्षाणिर्जयति ४६ बलीवर्द्धमृतश्चापि जायते ब्रह्मराक्षसः ब्रह्मरक्षश्च मासास्त्रीस्ततो जायति ब्राह्मणः ४७ पतिते-
 याजयित्वा तु कृमियो नो प्रजायते तत्र जीवति वर्षाणि दशपंचच भारत ४८ कृमिभावाद्भिस्सुक्तस्तु ततो जायति गर्दभः गर्दभः पंचवर्षा
 णि पंचवर्षाणि सूकरः ४९ कुकुरः पंचवर्षाणि पंचवर्षाणि जंबुकः श्वावर्षमेकं भवति ततो जायति मानवः उपाध्यायस्य यः पापशिव्यः
 कुर्याद्बुद्धिमान् ५० सर्जिवर्द्धससारास्त्रीनामोति नसशयः प्राक्श्वा भवति राजेद्रततः क्रव्यात्ततः स्वरः ततः प्रेतः परिक्रिष्टः पश्चा
 ज्जायति ब्राह्मणः ५१ मनसापिगुरोर्भार्यायः शिष्यो याति पापकृत् सुउग्रान्त्रैति संसारानधर्मिणो हचेतसा ५२ श्वयो नो तु ससभृत-
 स्त्रीगि वर्षाणि जीवति तत्रापि निधन प्राप्तः क्रिमियो नो प्रजायते ५३ क्रिमिभावमनुप्राप्तो वर्षमेकं तु जीयति ततस्तु निधन प्राप्तो ब्रह्म
 यो नो प्रजायते ५४ यदि पुत्रसमं शिष्यगुरुहृत्यादकारणे आत्मनः कामकारेण सोपि हिंस्रः प्रजायते ५५ पितरं मातरं चैव यस्तु पुत्रो
 वमन्यते सोपि राजन्मृतो जतुः पूर्वजायेत गर्दभः ५६ गर्दभत्वतु स प्राप्य दशवर्षाणि जीयति सवत्सरतु कुभीरस्ततो जायते मानवः ५७
 पुत्रस्य मातापितरौ यस्य रूष्ठावुभावपि गुर्वयध्यानतः सोपि मृदुञ्जयति गर्दभः ५८ स्वरो जीवति मासास्तु दशशवाचचतुर्दश विडा
 लः सप्तमासास्तु ततो जायति मानवः ५९ मातापितरवाक्रुष्यसार्गिकः स प्रजायते ताडयित्वा तु तावेव जायते कच्छपो नृप ६० कच्छ
 पो दशवर्षाणि त्रीणिवर्षाणि शल्यकः व्यालो भूत्वा च षण्मासास्ततो जायति मानुषः ६१ भर्त्तापिंडमुपाश्रन्यो राजद्विष्टानिसेवते सो
 पि मोहसमापन्नो मृतो जायति वानरः ६२ वानरो दशवर्षाणि पंचवर्षाणि मृधिकः श्वाथ भूत्वा तु षण्मासास्ततो जायति मानुषः ६३
 न्यासापहत्ता तु नरो यमस्य विषयगतः संसाराणां शतगत्या कृमियो नो प्रजायते ६४ तत्र जीवति वर्षाणि दशपंचच भारत दुष्टतस्य
 क्षयं कृत्वा ततो जायति मानुषः ६५ असूयको नरश्चापि मृतो जायति शार्ङ्गकः विश्वासहत्ता तु नरो मीनो जायति दुर्मतिः ६६ भूत्वा मी
 नो षवर्षाणि मृतो जायति भारत मृगस्तु चतुरो मासास्ततश्छागः प्रजायते ६७ छागस्तु निधन प्राप्य पूर्णं सवत्सरततः कीटः मंजाय
 ते जतुस्ततो जायति मानुषः ६८ धान्यान्ववास्ति नान्माषान्कुलित्थन्सषपाश्र्याणान् कलापानयमुद्राश्वगोधूमानतसीस्तथा ६९

सस्यस्यान्यस्यहत्तचमोहाज्जंतुरचेतनः सजायतेमहागजमूषिकोनिर्गपत्रपः ७० ततःप्रेत्यमहागजमृतोजायतिसूकरः सूकरो
 जातमात्रस्तुरोगेणम्रियतेनृपः ७१ श्वाततोजायतेमूढःकर्मणातेनपार्थिव मृत्वाश्वापंचवर्षाणिततोजायतिमानवः ७२ परदार
 श्रिमर्षतुरुत्ताजायतिवैवृकः स्वासृगालस्ततोर्धोव्यालःकक्केचकस्तथा ७३ भ्रातुर्भायंतुपापात्मायोधर्षयतिमोहितः पुस्का-
 किलत्वमाप्नोति सोपिसवत्सरनृप सखिभायंगुरोर्भायंराजभायंतयैवच ७४ प्रधर्षयित्वाकामायमृतोजायतिसूकरः सूकरः
 पंचवर्षाणिदशवर्षाणिश्वाविधः पिपीलिकस्तुमासांस्त्रीन्कटःस्यान्मासमेवतु ७५ एतानासाद्यसंसारान्कृमियोनोप्रजायते
 तत्रनीचतिमासास्तु कृमियोनोचतुर्दश ततोऽधर्मक्षयं कृत्वा पुनर्जायतिमानवः ७६ उपस्थितेविवाहेतुयज्ञदानेपिवाविभो मो
 ह्मूकरोतियोविघ्नसमृतोजायते कृमिः ७७ कृमिजीवतिवर्षाणिदशपंचचभारत अधर्मस्यक्षयं कृत्वा ततो जायतिमानवः ७८
 पूर्वदत्तातुयःकन्याहितीयेदातुमिच्छति सोपिराजन्मृतोजतुःकृमियोनोप्रजायते ७९ तत्रजीवतिवर्षाणित्रयोदशयुधिष्ठिर
 अधर्मसंशयेसुक्तस्ततो जायतिमानवः ८० देवकार्यमकृत्वातुपितृकार्यमथापिवा अनिर्वाप्यसमभ्रन्वेमृतोजायतिवायसः
 ८१ वायसःशतवर्षाणिततो जायतिकुकुटः जायतेव्यालकश्चापिमासतस्मात्तुमानुषः ८२ ज्येष्ठपितृसमचापिभ्रातरयोवमन्यते सो-
 पिमृत्युमुपागम्यकौचयोनोप्रजायते ८३ कौचो जीवतिवर्षे तु ततो जायति चौरकः ततो निधनमापन्नो मानुषत्वमुपाश्नुते ८४ वृषलो
 ब्राह्मणीगत्वा कृमियोनो प्रजायते ततःसंप्राप्यनिधनं जायते सूकरः पुनः ८५ सूकरो जातमात्रस्तुरोगेण म्रियते नृप श्वाततो जायते
 मूढः कर्मणा तेन पार्थिव ८६ श्वाभूत्वा कृतकर्मासौ जायते मानुषस्ततः तत्रापत्यं ससृत्पाद्यमृतोजायति मूषिकः ८७ कृतघ्नस्तु मृतोरा
 जन्यमस्य विषयगतः यमस्य पुरुषैः क्रुद्धैर्वधं प्राप्नोति दारुणम् ८८ दंडसमुद्गरभूलमग्निकुम्भचदारुणम् असिपत्रवनघोरवालु
 कंकूरशाल्मली ८९ एताश्चान्याश्च बद्धीश्च यमस्य विषयगतः यातनाः प्राप्य तत्रोप्रास्ततो वध्यति भारत ९० ततो हतः कृतघ्नः स
 तत्रोद्यैर्भरतर्षभ संसारचक्रमासाद्य कृमियोनो प्रजायते ९१ कृमिर्भवति वर्षाणि दशपंचचभारत ततो गर्भसमासाद्य तत्रैव म्रि-
 यते शिशुः ९२ ततो गर्भशतैर्जतुर्बहुभिः संप्रपद्यते संसारश्च बहूनात्वा ततस्तिर्यक्षजायते ९३ ततो दुःखमनुप्राप्य बहुवर्षगणा-
 निह अपुनर्भवसयुक्तस्ततः कूर्मः प्रजायते ९४

१५. निष्पावराजमाषं हल गोलकः दीर्घपुच्छो गोलरूपी कीरविशेषः १६. कुंभोन्मूक उन्मूकजातिभेदः १७. हारितः पक्षिविशेषः १८. १९. पत्रोर्णधौतकोगेयं

दधित्वा बकश्चापि प्रुषो मत्स्यानसंस्कृतान् चोरयित्वा तु दुर्बुद्धिर्मधुदेशः प्रजायते १५ फलं वा मूलकं त्वत्वा अपूपं वापि पीत्तिकाः चो
रयित्वा च निष्पाव जायते हल गोलकः १६ पायसं चो रयित्वा तु तिक्तिरित्मवामुते त्वत्वापिष्टमयं पूपकुंभोन्मूकः प्रजायते १७ अ
यो हत्वा तु दुर्बुद्धिर्वायसो जायते नरः कांस्यं हत्वा तु दुर्बुद्धिर्हारितो जायते नरः १८ राजतं भाजनं हत्वा कपोतः स प्रजायते त्वत्वा तु
कांचनं भांडकृमियोनो प्रजायते १९ पत्रोर्णचोरयित्वा तु कृकलं नित्यच्छति. कौशिकं तु ततो हत्वा नरो जायति यत्तकः १०० अमु
कचोरयित्वा तु सुको जायति मानवः चोरयित्वा दुकूलं तु मृतो हसः प्रजायते १०१ कौचः कापासिकं हत्वा मृतो जायति मानवः चोर-
यित्वा नरः पट्टत्वा विकचं च भारत २ क्षामचयस्त्रमादाय शशाजतुः प्रजायते वर्णान् हत्वा तु पुरुषो मृतो जायति वह्निः ३ त्वत्वार-
त्प्रनिवस्त्राणि जायते जीवजीवकः वर्णकाटीस्तया गंधाश्चो रयित्वे ह मानवः ४ चुचुं दरित्वा माभोति राजन्तो भपरायण तत्र जीव
ति वर्षाणि ततो दशचपचच ५ अधमस्य क्षयगत्वा ततो जायति मानुषः चोरयित्वा पयश्चापि वलाकास प्रजायते ६ युस्तु चोरयते
तैलनरो मोहसमन्वितः सोपिराजन्मृतो जंतुस्ते त्वापी प्रजायते ७ अशंस्त्रपुरुष हत्वा सशस्त्रः पुरुषाधमः अयोर्योर्यदियावेरी
समृतो जायते स्वरः ८ स्वरोजीवति वर्षे द्वे ततः शस्त्रेण वध्यते समृतो मृगयो नो तु नित्या द्विनाभि जायते ९ मृगो वध्यति शस्त्रेण
गते सवत्सरे तु सः हतो मृगस्ततो मीनः सोपि जाले न वध्यते १० मासे चतुर्थे संप्राप्ते रवापदः स प्रजायते श्वापदो दशवर्षाणि द्वी
पिवर्षाणि पंचच ११ ततस्तु निधनं प्राप्तः कालप्रयाय चोदितः अधमस्य क्षयकृत्वा ततो जायति मानुषः १२ स्त्रियं हत्वा तु दुर्बुद्धियम
स्वविषयगतः बहल्लेशान् स मासाद्य स सात्राथं विंशतिम् १३ ततः पश्चान्महा राजकृमियोनो प्रजायते कृमि विंशति वर्षाणि भूत्वा
ज्मयति मानुषः १४ भोजनचोरयित्वा तु मक्षिका जायते नरः मक्षिकासंघं वशगोच हत्वा सात्मान्मवत्युत १५ ततः पापक्षयकृत्वा मानु
षत्वमवामुते धान्यं हत्वा तु पुरुषो लोमशः स प्रजायते १६ तथापिण्याकसमिन्नमशनचोरयन्नरः स जायते ब्रह्मसमादारुणो मृ
पिकोनरः १७ दशान्वेमानुषान् नित्यपापात्मास्यिशापते हृतं हत्वा तु दुर्बुद्धिः काकमद्गुः प्रजायते १८ मत्स्यमांसमथो हत्वा काको जी
यति दुर्मतिः लवणं चोरयित्वा तु चोरिकाकः प्रजायते १९ विश्वासं तु निक्षिप्तं योजि ह्वाति मानवः स गतायु नरस्तात मत्स्ययो नो प्र
जायते २०

१०० १ ३ वर्णान् हरितालादीन् ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ काकमद्गुः शृगवान् जन्मपक्षी १८ १९ २० २१

मत्स्ययोनिमनुप्राप्यमृतोजायतिमानुषः मानुषत्वमनुप्राप्यक्षीणायुरूपपद्यते २१ पापानितुनराः कृत्वातिर्यग्जायतिभारत नचात्मनः
प्रमाणेते धर्मजानति किंचन २२ ये पापानिनराः कृत्वा निरस्यति व्रतः सदाः सखदुःखसमायुक्ताव्याधितास्ते भवत्युत २३ असवासाः
प्रजायते स्मच्छाश्वापिनसंशयः नराः पापसुमाचारा लोभमोहसमन्विताः २४ वजयति च पापानि जन्मप्रभृतियेनराः अरोगारूपव
तस्ते धनिनश्च भवत्युत २५ स्त्रियोप्येतेन कृत्येन कृत्वा पापमवाप्तुयुः एते पापमेव जतूना भार्यास्तमुपयातिताः १६ परस्वहृणो दोषाः
सर्वेषु प्रकीर्तिताः एतद्विलेशमात्रेण कथयते मयानघ २७ अपरान्मकृत्यायोगेभूयः श्रोथ्यसि भारत एतन्मया महा राजन् ब्रह्मणो
वदतः पुरा २८ सूरर्षीणां श्रुतं मध्ये पृष्ठश्चापि चिथातयसू २९ मयापितृचक्रात्स्त्रेयनयथावदनुवणितम् एतच्छुत्वा महाराज ध-
मे कुरु मनःसदा १३० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे समाख्ये चक्रनाम एकादशाधिकशततमोऽध्यायः १११
युधिष्ठिर उवाच अधर्मस्य गतिं ब्रह्मन्कथिताम त्वयानघ धर्मस्य तु गतिं श्रोतुमिच्छामि वदतावर १ कृत्वा कर्माणि पापानि कथ-
याति शृभा गतिम् कर्मणा च कृतेनेह केन याति शृभा गतिम् २ बृहस्पतिरुवाच कृत्वा पापानि कर्माणि अधर्मवशात् भागतः म-
नसा विपरीतेन निरयं प्रतिपद्यते ३ मोहादधर्मं यत्कृत्वा पुनः समनुत्पद्यते मनःसमाधिसंयुक्तो न स भवेत् दुष्कृतम् ४ यथा यथा
मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गहते तथा तथा शरीरं तु तेनाधर्मेण सुच्यते ५ यदिव्याहरते राजन् विप्राणां धर्मवादिनाम् ततोऽधर्मकृतास्ति
प्रमपवादात्प्रसुच्यते ६ यथा यथा नरः सस्य गधर्ममनुभाषते समाहितेन मनसा विमुच्येत तथा तथा ७ भुजंग इव निर्मोकारूप-
वस्तुक्ता ज्जरा न्वितात् दत्त्वा विप्रस्य दानानि विविधानि समाहितः ८ मनःसमाधिसंयुक्तः स गतिं प्रतिपद्यते प्रदानानितुवक्ष्या-
मियानि दत्त्वा युधिष्ठिर ९ नरः कृत्वाप्यकार्याणि ततो धर्मेण युज्यते १० सर्वेषामेव दानानां मन्त्रं श्रेष्ठं मुदा हृतम् पूर्वमन्नं प्रदातव्यं
मृदनाधर्ममिच्छता ११ प्रीणात्पन्नमनुष्याणां तस्माज्जनुश्च जायते अन्ने प्रतिष्ठितो लोकस्तस्मादन्नं प्रशस्यते १२ अन्नमेव प्रश-
सति देवर्षिपितृमानवाः अन्नस्य हि प्रदानेन स्वर्गमश्नाति कौशिकः १३ न्यायलब्धं प्रदातव्यं हि जातिभ्यो न्नसुत्तमम् स्वाध्यायस-
मुपेतेभ्यः प्रहृष्टेना तसत्माना १४ यस्य ह्यन्नमुपाश्नति ब्राह्मणानां शतदशं हृष्टेन मनसा दत्तं न सतिर्यगाति भवेत् १४

१५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ इति आनुशासनिके पर्वणि दीक्षायां द्वाद-
 शधिकशततमोऽध्यायः ११२ १ २ ३ त्रीन्दोषान् कामक्रोधलोभान् क्रोकेषु निधाय न तु स्वात्मनिकामक्रोधो चाद्भोषं ४ ५ ६ सर्वेषां भूतानां आत्मभूतस्य आ-

ब्राह्मणानां सहस्राणि दशभोज्यं न र्षभ नरो धर्मात्प्रमुच्येत योगेषु भिरतः सदा १५ भैक्ष्येणान्नं समाहृत्य विप्रो वेदपुरस्कृतः स्वाध्याय
 निरते विप्रे हृत्वेह सुरवमेधते १६ अहिंसन् ब्राह्मणस्वादिन्यायेन परिपाल्य च क्षत्रियस्तरसा प्राप्तमन्नं योगैः प्रयच्छति १७ द्विजेभ्यो वे
 दवृद्धेभ्यः प्रयतः ससमाहितः तेनापो हतिधर्मात्सुष्ठु कर्मपांडवः १८ यद्वागपरिश्रद्धं च वृषेर्भागमुपार्जितम् वैश्यो ददत् द्वि-
 जातिभ्यः पापेभ्यः परिसुच्यते १९ अवाप्य प्राणसंदहं कार्कश्येन समार्जितम् अन्नं दत्त्वा द्विजातिभ्यः शूद्रः पापात्प्रमुच्यते २०
 औरसनबलान्नमज्जयित्वा विहिंसकः यः प्रयच्छति विप्रभ्यान्सदुगाणि पश्यति २१ न्यायेन प्राप्तमन्नं तु नरो हर्षममन्वितः
 द्विजेभ्यो वेदवृद्धेभ्यो दत्त्वा पापात्प्रमुच्यते २२ अन्नमूर्जस्करलोके दत्त्वा ज्ञस्त्रो भवेन्नरः सतापथानमावृत्य सर्वपापैः प्रमुच्यते २३ दानवद्विः कृ-
 तः प्रयायेन याति मनोषिणः ते द्विप्रणास्यदानारस्तेभ्यो धर्मः सनात्तनः २४ सर्वावस्थं मनुष्येण न्यायेनान्नमुपार्जितम् कार्यपात्रंगतं नित्यं
 मन्त्रे हि परमागतिः २५ अन्नस्य द्विप्रदानेन नरो रौद्रं न सेवते तस्मादन्नं प्रदातुं व्यमन्यायपरिवर्जितम् २६ एतद्ब्राह्मणपूर्वादिभोक्तुमन्नं
 गृहीसदा अवंध्यां दिवसं कुर्यादन्नदानेन मानवः २७ भोजयित्वा दशशतं नरो वेदविदां च न्यायविद्धं संपिदुषामिति हामविदां तथा
 २८ नयाति नरकं धारं ससारांश्च न सेवते सर्वकामसमायुक्तः प्रेत्य चाप्यश्नुते सुखम् २९ एवंपुत्रसुसमायुक्तो रमते विगतज्वरः रूपवान्
 कीर्त्तिमांश्चैव धनवांश्चोपपद्यते ३० एतत्ते सर्वमारख्यातमन्नदानफलमहत् मूलमंतनुधर्माणां प्रदानानां च भारत ३१ इति श्रीमहा-
 आनु० दानधर्मसंसारचक्रे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ११० युधिष्ठिर उवाच अहिंसा विदिकं कर्म ध्यानमिन्द्रियसंयमः तपो य-
 गस्तु श्रुपाकिंश्रेयः पुरुषप्रति १ बृहस्पतिरुवाच सर्याण्येतां नित्यस्यां णि पृथग्द्वागणिवर्गः शृणुसुकीर्त्त्यमानानि पडेव भरतर्षभ
 २ हतनिश्चयसजतोरहवद्व्याम्यनुत्तमम् अहिंसा पात्रप्रधर्मयः सत्प्रयतिर्वनरः ३ त्रीन्दोषान् सर्वभूतेषु निधाय पुरुषः सदा काम-
 क्रोधो च संयम्य ततः सिद्धिमवाप्नोति ४ अहिंसं कानि भूतानि दंडेन विनिहतियः आत्मनः सुखमन्विच्छन्संप्रत्यनसुखी भवेत् ५ आ-
 त्मोपमस्तु भूतेषु योगैर्भवति पुरुषः न्यस्तदंडोजितक्रोधः संप्रत्यसुखमेधते ६ सर्वभूतान्मभूतस्य सर्वभूतानि पश्यतः देवापि मार्गं मुद्यं-
 त्ति अपदस्य पदेपिणः ७ न तत्परस्य सदध्यात्प्रतिकूलयदात्मनः एष सुखेपतो धर्मः कामादन्यः प्रयत्नते

सर्वभूतानि आत्मत्वेन तच्च दृशा पश्यतः मार्गं देवाः मुद्यंति सव्यापको भूत्वा मंच्यत इत्यर्थः अपदस्य गत्या गतिहो नत्वा चार्गं सूचकपदं हतस्य पदेपिणः स्थानेपिणः च
 त्मदुःखेनेव परदुःखेनापि उद्विजत
 हिर्षुत्वादित्यर्थ ७ ८ ९

यथेति हिंसितो हिंसितः पाळितः पाळयति तस्मात्पाळयेदेव नो हिंसयेदित्यर्थः १० ११ इति आनु० टीकायां च यो दशाधिकशततमोऽध्यायः ११३ १ २ ३ मनसा वा
चसा कर्मणा भक्षणैनेति चतुर्विधा हिंसा तत्र एकेन त्पक्कासर्वात्मना त्पक्कानभवति न प्रभक्षयतः असंकल्पयतः अन्य मांसं मोक्षयेदत्यवदतः अकुर्वतो वा हिंसाकेन
चिदंशेन भवति ४ तत्र दृष्टं तमाह यथेति एकेन पादेन विना त्रिभिः पादैः पञ्जरिवेयमथैकेनांशेन हीना अंशत्रयेण न तिष्ठतीत्यर्थः ५ यथेति नागपदे गजपदे सुदृपदानामि

प्रसारव्याने च दाने च सुखदुःखे प्रियाप्रिये आत्मोपस्येन पुरुषः प्रमाणमधिगच्छति २ यथा परः प्रक्रमते परे पुतया परे प्रक्रमते परस्मिन् तथैव
तेषु पमा जीवलोके यथा धर्मे नो पुणे नो पदिष्ठः १० येषां पायन उवाच इत्युक्तं तस्य सुगुरुर्मराज युधिष्ठिरस्म दिवमाचक्रमेधीमान्यग्र्यतामेव
नस्तदा ११ इति श्रीम० आनु० दानधर्मसंसारचक्रसमाप्त्या दशाधिकशततमोऽध्यायः ११३ येषां पायन उवाच ततो युधिष्ठिरगोत्रात्प्राप्त
त्यपितामहम् पुनरेवमहातेजाः पप्रच्छुवदतायः १ युधिष्ठिर उवाच ऋषयो ब्राह्मणा देवाः प्रशस्तिसहस्रमते अहिंसा लक्षणं धर्मवेद प्रा
माण्यदर्शनात् २ कर्मणा मनुजः कुर्वन् हिंसा पाथिवसत्तम वाचा च मनसा चैव कथं दुःखात्प्रमुच्यते ३ प्रीति उवाच चतुर्विधं यतिर्दिष्टा-
ह्यहिंसा ब्रह्मवादिभिः एकैकतोपि विघ्नश्चानभवत्यरिसूदन ४ यथा सर्वश्चतुष्पादो विभिः पादेन तिष्ठति तथैवेयमहीपालः कारणैः प्रोच्य
ते त्रिभिः ५ यथानागपदे न्यानि पदानि पदगामिनाम् सयाण्येवापि धीयन्ते पदजातानि कौजरे एवं लोकेऽपि हिंसा तु निर्दिष्टा धर्मतः पुरा क
र्मणा ल्लियते जंतु वाचा च मनसापि च ७ पूर्वतु मनसा त्पक्कान्तया वाचा च कर्मणा न भक्षयति यो मांसं त्रियिधसविमुच्यते ८ त्रिकारण
तु निर्दिष्टं श्रूयते ब्रह्मवादिभिः मनो वाचितया स्वादे दोषाद्युपप्रतिष्ठिताः ९ न भक्षयत्यतो मांसं तपोयुक्ता मनीषिणः दोषास्तु भक्षणोरा
जन्मास्यहनिवाधमे १० पुत्रमासोपमगज नृसादते यो विचेतनः मांसं मोहसमायुक्तः पुरुषः शोऽधयः स्पृतः ११ पितृमातृसमायोगे
पुत्रत्वजायते तथा हिंसा कृत्वा वशः पापो भूयिष्ठं जायते तथा १२ रसं च प्रतिजिह्वाया ज्ञानं प्रजायते तथा तथा शास्त्रेषु नियतरागोत्या
स्वादिताद्भवेत् - १३ संस्कृता संस्कृताः पक्का लवणा लवणास्तथा प्रजायन्ते यथा भावास्तथा चित्तनिरुध्यते १४ मेरीमृदंगशब्दाश्च तं
त्रिशब्दाश्च पुष्कलान् निषेविष्यति वैमदा मांसभक्षाः कथं नराः १५ अचितितमनिर्दिष्टमसकल्पितमेव च रसगृह्याभिभूता ये प्रशं
सति फलात्थिनः १६ प्रशंसाद्येव मांसस्य दोषकर्मफलान्विता जीवितं हि परित्यज्युवहवः साधवो जनाः १७ स्वमांसैः परमांसानि परिपा-
ल्यदिवगताः १८ गण्डेषामहाराज चतुर्भिः कारणैर्हता अहिंसा न वनिर्दिष्टा सर्वधर्मानुसंहिता १९ इति श्री० आ० दानधर्मसंसारचक्र
नकथने चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ११४

वसर्वेषां धर्माणां समावेशो भवति अहिंसायां कुंजरे पदे दत्ते सति सर्वाणि पदानि यथापि धीयन्ते एवं हिंसायां-
सर्वे धर्माः पिधीयन्ते ६ ७ ८ ९ १० ११ त्रिभिः यथा स्त्रीपुंयोगेनांतरीयकं पुत्रजन्म एव हिंसकस्य भूयिष्ठं पापयोगेनांतरीयकं त्वर्थः १२ १३ १४ १५ १६ जीवितं हीनियथा
स्वमांसार्पणात् शि विरुध्यतः गवंपरमासादनादधोगच्छतीत्यर्थः १७ १८ १९ इति आनु० टीकायां चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ११४

युधिष्ठिर उवाच अहिंसापरमोधर्म इत्युक्तं बहुशस्त्रया श्राद्धेषु च भवानाह पितृनामिषकाक्षिणः १ मांसैर्बहुविधैः प्रोक्तस्त्वयाथा
द्विविधिः पुरा अहत्वा च कुतो मांसमेव मेतद्विरुध्यते २ जातो नः सशयोधर्मो मांसस्य परिवर्जने दोषो भक्षयतः कः स्यात्कश्चा भक्षयतो
गुणः ३ हत्वा भक्षयतो वापि परेणोपहतस्य वा हन्याद्द्वयः परस्यार्थे क्रीत्वा वा भक्षयेन्नरः ४ एतद्विच्छामितत्वेन कथ्यमानत्वयानघ
निश्चयेन चिकीर्षामि धर्ममेतस्य नातनम् ५ कथमायुरवाप्नोति कथं भवति सत्ववान् कथं मध्यगतामेतिलक्षणो जायते कथम् ६ श्री
श्रु उवाच मांसस्याभक्षणाद्वा जनन्यो धर्मः कुरुनदन तन्मेशृणुयथा तत्त्वयथास्य विधि रूतमः ७ रूपमध्यगतामासु बुद्धिसत्त्वे बलं स्पृति
म् प्राप्नुकामैर्नरे हिंसावर्जिता ये महात्मभिः ८ ऋषीणामत्र संवादी बहुशः कुरुनदन बभूवतेषां तु मते यत्तच्छृणुयुधिष्ठिर ९ यो यजेता
श्वमेधेन मांसिमांसियत प्रतः वर्जयेन्मधुमांसं च सममेतद्द्विविधं १० सप्तर्षयो वाल्मिल्यास्तथैव च मरीचिपाः अमांसभक्षणराज्यं श
सति मनोषिणः ११ न भक्षयति यो मांसं न च हन्यान्नघातयत् तन्मित्रसर्वभूतानां मनुः स्वायम्भुवो ब्रवीत् १२ अधृष्यः सर्वभूतानां वि
श्वस्यः सर्वजंतुषु साधूनां समतो नित्यं भवेन्मांसविवर्जयेन् १३ स्वमांसं परमांसं नयो यद्भूयितुमिच्छति नारदः प्राह धर्मान्प्रानियतसो व
सीदति १४ ददाति यजेते चापि तपस्वी च भवत्यपि मधुमांसनिवृत्त्येति प्राह चैवं बृहस्पतिः १५ मांसिमांस्यश्वमेधेन यो यजेत शतसमाः न
खादति च यो मांसं सममेतन्मते मम १६ सदा यजेति सत्रेण सदा दानं प्रयच्छति सदा तपस्वी भवति मधुमांसविवर्जनात् १७ सर्ववेदान्त
ल्लुब्धुः सर्वयज्ञाश्च भारत यो भक्षयिष्यामासाजिपश्चादपि नियर्तते १८ दुष्करचरसज्जाने मांसस्य परिवर्जनम् चतुर्वर्तमिदं येषु सर्व
प्राण्यभयप्रदम् १९ सर्वभूतेषु यो विद्वान्ददात्यभयदक्षिणाम् दाता भवति लोके स प्राणानां नात्र संशयः २० एवं वेद परमं धर्मं प्रशंसति मनी
षिणः प्राणायथात्मनो भीषा भूतानां मपि वै तथा २१ आत्मोपम्येन च तव्य बुद्धिमद्भिः कृतात्मभिः मृतकतोभयमस्तीति विदुषां मृतिमिच्छ
ताम् २२ किंपुनर्हन्यमानानां तं रसाजीवितार्थिन्मम् अरोगाणामपापानां पापैर्मांसोपजीविभिः २३ तस्माद्बुद्धिमहाराज मांसस्य परिव
र्जनम् धर्मस्यायतनं येषु स्वर्गस्य च सरस्य च २४ अहिंसापरमोधर्मस्तथा हिंसापरंतपः अहिंसापरमं सत्यं यतो धर्मः प्रवर्तते २५

नि ब्रह्मि ह्युक्तो वेदः तथा तद्दोषिता यज्ञाश्च पुरुषा हिंसायां प्रवर्तयन्ति किंतु परिसरका विधयानि वृत्तिमेव यो धयतीत्यर्थः १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

नहि मांसं तृणात्कृषादुपलाद्वापि जायते ह्रस्वाजंतुंततो मांसं तस्माद्दोषस्तु भक्षणे २६ स्वाहास्वधामृतभृजो देवाः सत्यार्जवप्रियाः
 कव्यादानुराक्षसान्विद्धि जिह्मानृतपरायणान् २७ कातारं श्वयघोरं पुष्टुर्दुर्गेषु गहनेषु च रात्रावहनिसंध्यास्तु च त्वरेषु सभासु च २८
 उद्यतेषु च शस्त्रेषु मृगव्यालहतेषु च अमांसं भक्षणं पुराजन्तु भयमन्धेने गच्छति २९ शरण्यः सर्वभूतानां विश्वास्यः सर्वजंतुषु अनुद्वेगक
 रौ लोके न चाप्युद्दिजते सदा ३० यदि चेत्स्वादको न स्यान्न तदा घातको भवेत् घातकः स्वादकार्थं यत हातयति ये नरः ३१ अभक्ष्यमंत
 दिनिवै इति हि सानि वर्तते स्वादकार्थं मतो हि सा भृगादीनां प्रवर्तते ३२ यस्माद्भ्रसति चैवायुर्हि सकानां महाद्युते तस्माद्दिवर्जयेन्मांसपद
 च्छेदं इति मात्मनः ३३ चातारं नाधिगच्छति रौद्राः प्राणि विहिंसकाः उद्भृजनीया मृतानां यथा व्यालमृगास्तथा ३४ लोभाद्वा बुद्धिमोहाद्वा ब
 लवीर्यार्थमेव च संसर्गादथ पापानां मधमेरुचिना नृणाम् ३५ स्वस्वसंपरमांसं नयो वर्धयितुमिच्छति उद्दिग्वा सो वसति यत्र यत्राभिजा
 यते ३६ धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्ग्यं स्वस्वयनं महत् मांसस्याभक्षणं प्राहुर्नियताः परमर्षयः ३७ इदं तु स्वलुको ते यश्चुत मासीत्पुरामया
 मार्कंडेयस्य वदती ये दोषा मांसभक्षणे ३८ घोहिरवा दति मांसानि प्राणिनां जीवितैषिणाम् हतानां वा मृतानां वा यथा हता तथैव सः ३९
 धनेन क्रमिको हंति रवा दकश्चोपभोगतः घातको वधबंधाभ्यामिन्येष विधो वधः ४० अखादन्नचुमोदश्च भावदोषेण मानवः यो तु मोद
 ति हंतव्यः सोऽपि दोषेण लिप्यते ४१ अधृष्यः सर्वभूतानां मायुश्चान्निरुजः सदा भवत्यभक्षयन्मांसदयावान्प्राणिनामिह ४२ हिरण्य
 दानैर्गोदानैर्भूमिदानैश्च सर्वशः मांसस्याभक्षणे धर्मा विशिष्ट इति नः श्रुतिः ४३ अप्रोक्षितं च यामांसं विधिहीनं न भक्षयेत् भक्षयन्नि
 रययाति नरो नास्त्यत्र संशयः ४४ प्रोक्षिताभ्युक्षितं मांसं तथा ब्राह्मणकाम्यया अल्पदोषमिह ज्ञेयं विपरीते तु लिप्यते ४५ स्वादकस्य कृ
 तं जंतुं न यो हन्यात्पुरुषाधमः महादोषतरस्तत्र घातको न तु स्वादकः ४६ इज्यायज्ञश्रुति कृतैर्योगैरुत्तुधाधमः हन्यात् जंतुं तन्मांसं गृध्रुः
 सर्वैर्नरैर्कृष्णैर्नरैः ४७ भक्षयित्वापि यो मांसं पश्चाद्वापि निवर्तते तस्यापि कृमहात्त्वमोयः पापाद्दिनिवर्तते ४८ आहर्ता चानुमता च
 विशस्ता क्रयविक्रयी संस्कर्ता चोपभोक्ता च रवा दकाः सर्व एव ते ४९ इदमन्यनुवक्ष्यामि प्रमाणं विधिनिर्मितं पुराणमृषिभिर्जुष्टं वैदेषु परि
 निष्ठितम् ५०

४३ ४४ ४५ ४६ इज्या देवभूजायज्ञो अश्वमेधादिः तदर्थं श्रुति कृतैर्भोगैरुपायैः अबुधः यज्ञोपनिषदमजानन्केवलं यज्ञव्याजेन मांसं भोक्तुं कामः ४७ ४८ ४९ ५०

प्रवृत्तिलक्षणो धर्मः प्रजांर्थिभिरुदाहृतः यथोक्तं राजशादूलनतुलनमोक्षकांक्षिणाम् ५१ हविर्यत्संस्कृतं मंत्रैः प्रोक्षिताभ्युक्षितं शक्ति
 वेदोक्तेन प्रमाणेन पितृणां प्रक्रियासूच ५२ अतो न्यथा वृथो मांसमभक्ष्यमनुरब्रवीत् अस्वर्ग्यमयशस्य चरक्षो वद्वरतर्षभ ५३ विधि
 हीननरः पूर्वमांसराजन्तभक्षयेत् अप्रोक्षितं वृथामांसं विधिहीननभक्षयेत् ५४ यदच्छेत्पुरुषो त्यंतमात्मानं निरुपद्रवम् सर्वजयेत मां
 सानि प्राणिनामिह सर्वशः ५५ श्रूयते हि पुरा कल्पे नृणां श्रीहिमयः पशुः येनायजंत यज्वानः पुण्यलोकपरायणाः ५६ ऋषिभिः सशयं पृथो
 वस्त्वश्रेदिपतिः पुरा अभक्ष्यमिति मांसयः ग्राहभक्ष्यमिति प्रभो ५७ आकाशादवनिप्राप्तस्ततः सपृथिवीपतिः एतदेव पुनश्चोत्क्राविवेश
 धरणीत्तलम् ५८ प्रजानां हितकामेन त्वगस्येन महात्मना आरण्याः सर्वदेवत्याः प्रोक्षितास्तपसा मृगाः ५९ क्रियाद्येवं न हीयते पितृदेवत
 संश्रिताः प्रीयते पितरश्चैव न्यायतो मांसतर्पिताः ६० इदं तु शृणुराजेन्द्र कीर्त्त्यमानमयानघ अभक्षणे सर्वसुखं मांसस्य मनुजाधिप ६१ य
 स्तुर्वर्षशतं पूर्णतपस्तप्यत्सुदारुणम् यश्चैव वर्जयेन्मांसं सममेतन्मत्तम ६२ कौमुदे तु विशेषेण शुक्लपक्षे नराधिप वर्जयेन्माधुमांसानि
 धमोत्सन्नविधीयते ६३ चतुरो वार्षिकान्मांसान्प्रोमांसं परिवर्जयेत् चत्वारिभद्राण्यामोत्तिकीर्त्तिमायुर्यशो बलम् ६४ अथ वामासमेकं
 वै सर्वमांसान्यभक्षयन् अतीत्य सर्वदुःखानि सुखं जीवेन्निरामयः ६५ वर्जयेत्तिहि मांसानि मांसशः पक्षशोपि वा तेषां हिंसानि वृत्तानां ब्र
 ह्मलोके विधीयते ६६ मांसं तु कौमुदं पक्षयजितं पार्थराजभिः सर्वभृतात्मभृतस्थैर्विदितार्थपरावरैः ६७ नाभागे नांबरीषेण गयेन च
 महात्मना आयुनाथानरण्येन दिवी परघुपूरुभिः ६८ कार्तवीर्या निरुद्धाभ्यां नहुषेण ययातिना नृगेण विष्णुसेनेन तथैव शशवि
 दुना ६९ युवनाश्वेन च तथा शिबिनोशीनेरण्ये सुचुकुं देन माध्याह्न्याह रिश्वद्रेण वा विभो ७० सत्यवदतमासत्यसत्यधर्मः सनात
 नैः हरिश्वद्रेण रतिवैदिविसत्येन च द्रयत् ७१ श्वेन चित्रेण राजेन्द्रसोमकेन वृकेण च रैवतेरतिदेवेन वस्त्रनासृजयेन च ७२ एतैश्चा
 न्यैश्च राजेन्द्ररूपेण भरतेन च दुष्यतेन करुषेण रामालकेन रैस्तथा विश्रुपाश्वेन निमिना जनकेन च धीमता ७३ शिनेन पृथुना चैव
 वीरसेनेन चैव ह इक्ष्वाकुणा शम्भुना च श्वेतेन सगरेण च ७४

५७ अभक्ष्यमपि मांसं भक्ष्यमित्याह अतः पपातेत्यर्थः ५८ आरण्यां प्रोक्षिता इति नमु

११५.

अजेनधुंधुनाचैवतथैवचसुबाहुना हयंयेनचराजेन्द्रक्षपेणभरतेनच ७५ एतेथ्यान्यैश्चराजेन्द्रपुरामांसनभक्षितम् शारदंको
मुदमासततस्तेस्वर्गमाभुवन् ७६ ब्रह्मलोकन्वृत्तिष्ठतिचलमानाः श्रियान्विताः उपास्यमानागंधर्वैरुत्थीसहस्रसमन्विताः ७७ तथैत
दुत्तमेधर्ममहिंसाधर्मलक्षणम् यंचरतिमहात्मानोनाकपृष्ठेवसंति ७८ मधुमासंचयनित्येवर्जयतीहधार्मिकाः जन्मप्रभृतिमद्यचस
वैतेमुनयःस्मृताः ७९ इदंधर्ममासादयश्चरेच्छ्रावयतीतया आपंचेत्सुदुराचारोनजातुनिरयव्रजेत् ८० पठेद्वायइदराजन्च्छृणुयाद्वा
प्यपीक्ष्णाशः अमासभक्षणविधिपवित्रमृक्षिपूजितम् ८१ विमुक्तःसर्वपापेभ्यःसर्वकामैर्महीयते विशिष्टतांजातिषुचलभतेनीत्रसं-
शयः ८२ आपन्नश्चापदोसुच्येतबद्धोसुच्येतबधनात् सुच्येतथातुरोरोगाद्दुःखान्मुच्येतदुःखितः ८३ तिर्यग्योनिंनगच्छेतरूपवाश्चभवे
न्नरः ऋद्धिमान्चैकुरुयेष्ठप्राप्तुयाश्चमहद्यशः ८४ एतनेकथितंराजन्मांसस्यपरिवर्जने प्रवृत्तौचनिवृत्तौचविधानमृषिनिर्मितम् ८५
इतिश्रीमहाभारते अनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेमासभक्षणनिषेधेपंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ११५ युधिष्ठिरउवाच इमेवैमा
नवालोकेनृशासासासगृहिनः विसृज्यविधिभक्ष्यान्महारक्षो गणाइव १ अपूपान्विविधाकारान्छाकानिविविधानिच स्वाडवान्नसयो
गान्नतथेच्छतियथाभिषम् २ तत्रमेबुद्धिरत्रैवविषयेपरिमुह्यते नमन्येरसतःकिंचिन्मासतोस्तीतिकिंचन ३ तदिच्छामिगुणान्छ्रोतुमां
सस्याभक्षणेप्रभो भक्षणेचैवयेदोषास्ताश्चैवपुरुषर्षभ ४ सर्वतत्वेनधर्मज्ञयथावदिहधर्मतः किंचाभक्ष्यमभक्ष्यवासर्वमतद्वदस्यमे ५
यथैतद्याहसंचैवगुणायैचास्यवर्जने दोषाभक्ष्यतोयेपितम्येब्रूहिपितामह ६ श्रीष्पउवाच एवमेतन्महाबाहोयथावदसिभारत
नमासात्परमकिंचिद्रसतोविद्यतेभुवि ७ क्षतक्षीणाभितसानाथाम्यधर्मरतात्मनाम् अधनाकर्शितानांचनमांसाद्विद्यतेपरम् ८ सद्योव
र्धयतिप्राणान्युष्टिमग्रादधातिच नभक्ष्योभ्यधिकः कश्चिन्मासादस्तिपरतप ९ विवर्जितेतुबहवोगुणाः कौरवेनेदन येभवतिमनुष्याणा
तान्मेनिगदतःशृणु १० स्वमांसंपरमांसेनयोर्कृद्वियतुमिच्छति नास्तिक्षुद्रतरस्तस्मात्सन्तृशंसतरोन्नरः ११ नहिप्राणास्त्रियतरंलोकैकिंच
नविद्यते तस्माद्दयानरःकुर्याद्यथात्मनितथापरे १२ शुक्राच्चतातसंभूतिमांसस्येहनसंशयः भक्षणेतुमहान्दोषोनिवृत्त्यापुण्यमुच्यते १३

१४ १५ आरण्याइति यजमानेन उत्सृष्टानामप्यारण्यानां राज्ञां मृगयायां वंधोन्याय्य एव उत्सृष्टपशोर्जीविनेतत्तद्देवतायास्तृप्तयोगात् अतएव कपिंजलानाला
 भेतेत्यत्र अधिकानामालंभे दोषप्रसंगात् त्रितयेनेव शान्त्रार्थस्यानुष्ठितत्वात् बहुव्यस्यत्रित्वे पर्यवसानमुक्तम् अन्यथा कपिंजलानामारण्यत्वेन पर्यायिकरणात्
 उत्सृष्टानां वधस्याप्रसक्तेरधिकानामालंभे दोषो न प्रसज्जेत तथाच यदित्यधिकानुत्सृजेत्तर्हितहृदधे उल्लसृष्टुः पापं यदिति नेय तर्ह्यधिकवधे हंतुः पापमिति सिद्धे त
 दितमुक्तम् आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षितामृगाः अगस्त्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते इति सर्वश इति उत्पन्नमात्रस्य ग्रहणम् १६ किंच हन्यमानान्य-

विधिनावेददृष्टेन तद्भुक्ते हनदुष्यति यज्ञार्थे पशवः सृष्टा इत्यपिश्रूयते श्रुतिः १४ अतो न्यथा प्रवृत्तानां राक्षसो विधिरुच्यते क्षत्रि
 याणां तु यो हृष्टो विधिस्तमपि मेशृणु १५ वीर्येणोपाजितं मांसयथा भुजन् न दुष्यति आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षितामृगाः
 १६ अगस्त्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते नात्मानमपरित्यज्य मृगया नाम विद्यते १७ समतामुपसंगस्य भूतनिघ्नति मानवाः अतो
 राजर्षयः सर्वे मृगयायाति भारत १८ न हिलिष्यति पापेन न चैतत्पातकविदुः न द्यतः सदृशकिंचिदिह लोके परत्र च १९ यत्सर्वं विदुः स
 तेषु दयाकोरय न दन न भयं विद्यते जातु न रस्ये हृदयावतः २० दयावता भिमेलोकाः परे चापित पस्विनाम् अहिसालक्ष्णोधर्म इति
 धर्मविदो विदुः यदाहिसात्मकं कर्म तत्कुर्यात्सात्मयान्नरः पितृदेवतयज्ञेषु प्रोक्षितं हविरुच्यते २१ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति दया परः
 अभयं तस्य भूतानि ददतीत्यनुश्रुम् २२ क्षतं च स्वलितं चैव पतितं हृष्टमाहृतम् सर्वभूतानिरक्षति समेषु विषमेषु च २४ नैनं व्याह
 मृगाघ्नति न पिशाचानराक्षसाः मुच्यते मय कालेषु मोक्षयेत्तु यो भये परान् २५ प्राणदानात्परदानं भूतनभविष्यति न ह्यात्मनः प्रियत
 रं किंचिदस्तीह निश्चितम् २६ अनिष्टं सर्वभूतानां मरणं नाम भारत मृत्युकाले हि भूतानां सद्यो जायति वेपथुः २७ जातिजन्मजरादुर्येर्नि
 त्वसंसारसागरे जंतवः परियर्तते मरणाद्द्विजन्ति च २८ गर्भवासेषु पच्यन्ते क्षारं ब्रुकटुके रसैः सृजन्त्येदं पुरीषाणां पुरुषेषु शदारुणैः २९
 जाताश्चाप्यवशास्तत्र छिद्यमानाः पुनः पुनः स्राच्यमानाश्च दृश्यन्ते विवशांसां सृष्टिनः ३० कुर्मिपाके च पच्यन्ते तातायानि सुपागताः आक्र
 म्यमार्यमाणाश्च भ्राम्यन्ते वै पुनः पुनः ३१

शोः स्वधस्यापि मंभवान् प्राणपणेनेयं क्रियमाणा मृगया न दोषायेत्याह नात्मानमिति हन्यन्ते

न भूतं चैनं हन्ति १७ १८ एवं प्रवृत्तिमार्गमुक्त्वा वस्तुतन्वमाह न हीति नहि अस्मिन्वद्युक्तं पत्न्यर्थेषां पशुना मान्भयो राक्षणादिकमिदानीं ननेन न कर्तव्यं वास्ति नमु
 प्रोक्षितानां वधे दोषपचनापि प्राणपण्येन मृगयाया अदोषवन्तस्त्राणमपितथा निर्दोषव्यप्रसंगादिति हि शब्देन सूचितं १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ त्पुनः पुनः २६ २७ २८ २९ ३० ३१

न्यगर्भजन्म २८ २९ ३०

नात्मनोस्ति प्रियतरः पृथिवीमनुसृत्यह तस्मात्प्राणिषु सर्वेषु दयावाभास्त्वान्मवेत् ३२ सर्वमांसानियोगजन्यावज्जीवन्प्रक्षयेत् स्व
 र्गसविपुलस्थानं प्राप्नुयान्नात्र संशयः ३३ यन्नक्षयति मांसानि भूतानां जीवितेषिणाम् प्रक्षयंते तेऽपि भूते स्तेरिति मेनास्ति संशयः ३४
 मांसप्रक्षयते यस्माद्भक्षयिष्येत मप्यहम् एते च्चांसस्य मांसत्वमनुबुध्यस्व भारत ३५ घातको बध्यते नित्यतथा बध्यति प्रक्षितां आ
 श्रेयश्च कुर्वते राजस्तथा द्वेष्यत्वमाप्नुते ३६ येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः तेन तेन शरीरेण तत्तत्फलमुपाप्नुते ३७ अहिंसाप-
 रमो धर्मस्तथा हिंसापरोदमः अहिंसापरमदानमहिंसापरमतपः ३८ अहिंसापरमो यज्ञस्तथा हिंसापरफलम् अहिंसापरममि-
 त्रमहिंसापरमश्चुतम् ३९ सर्वयज्ञेषु वादानं सर्वतीर्थेषु वापुतम् सर्वदानफलवापिनेतत्तुल्यमहिंसया ४० अहिंसस्य तपोक्षय्यमं
 हिंसो यजते सदा अहिंसा सर्वभूतानां यथा माता यथा पिता ४१ एतत्फलमहिंसाया भूयश्च कुरु पुंगव न हि शक्या गुणा वक्तुमपि व-
 र्षशतैरपि ४२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अहिंसाफलकथने षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ११६ युधिष्ठि-
 रउवाच अकाशाश्च सकामाश्च ये हताः स्यमहामृधे कागतिं प्रतिपन्नास्ते तन्मे ब्रूहि पितामह १ दुःखप्राणपरित्यागः पुरुषाणां महामृधे जा-
 नसित्तमं हा प्राज्ञ प्राणत्यागं सुदुष्करम् २ समृद्धौ वाऽसमृद्धौ वा शत्रुभवाय दिवाशुभे कारणतत्रमे ब्रूहि सर्वज्ञो त्वसि मे मतः ३ भीष्म उवाच
 समृद्धौ वाऽसमृद्धौ वाऽशुभे वाय दिवाशुभे संसारे वा समाजानाः प्राणिनः पृथिवीपते ४ निरतो येन भावेन तत्र मे शृणु कारणम् सस्यं काय
 मनुप्रभस्त्वथोक्तस्तु युधिष्ठिर ५ ब्रह्मभूतश्चरन्विप्रः कृष्णद्वैपायनः पुरा ददर्श कीटं धावंतं शीघ्रं शकटवत्प्रनि ६ गतिज्ञः सर्वभूता-
 नां प्राणाज्ञश्च शरीरिणाम् सर्वज्ञः सतदा दृष्ट्वा कीटं वचनमब्रवीत् ७ व्यास उवाच कीटसत्रस्त रूपो सित्तरितश्चै बलक्षसे क्धाव
 सितदा च ह्वंकुतस्ते प्रयमागतम् ८ कीट उवाच शकटस्यास्य महतो द्योषं श्रुत्वा प्रयंमम आगतं वै मे हीबुद्धे स्वने एष हिदारुणः ९
 श्रूयते न च माह न्यादिति त्वस्मादपक्रमे श्वसतां च शृणोम्येन गोपुत्राणां प्रतोद्यताम् १० वहतां सुमहाभारसन्निकषे स्वने प्रभो
 नृणां च सवाहयतां श्रूयते विविधः स्वनः ११ श्रोतुमस्माद्विधेनैव न शक्यः कीटयोनिना तस्मादतिक्रमाम्येष प्रयादस्मात्सुदारुणात् १२ दुःखहिम्
 ल्युभूतानां जीवितं च सुदुर्लभम् अतो भूतः पत्रयाभिगच्छेयं नानुरवं सुरवात् १३ भीष्म उवाच इत्युक्तः सततं प्राहं कुतः कीटसुखं तव मरणं तं सुरवं म-
 न्यतिर्यग्यो नो तु वर्त्तसे १४

१५ १६ इहेतिमानुषाणांस्थैर्यजानांस्थावराणांचविशेषतोभोगाःसन्ति जंगमानांतुसाधारण्येनेवसर्वविषयजंमुखंदुरवंवास्तीत्यर्थः १७ १८ १९ प
 र्यशितःभृत्यादीन्यरित्यज्याशनकृतवानस्मीत्यर्थः २० २१ २२ त्रुभूषकःअमैश्वर्यमिच्छन् २३ २४ २५ २६ २७ २८ इतिआनुशास-
 निकेपर्वणिटीकायांसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ११७ शम्भेनयेननमुत्ससेतन्ममेवकर्म१२३ तिर्यगाइत्यत्रवर्णलोपआर्षःसिद्धइत्यर्थः धर्मोपिमनुष्ये

शब्दस्पर्शसंगंधंभोगांश्चोच्चायचान्वहन् नाभिजानासिकोटत्वंश्रेयोमरणमेवते १५ कीटउवाच सर्वत्रनिरतोजीवइतश्चापि
 स्रुखमम चित्तयामिमहाप्राज्ञतस्मादिच्छामिजीवितुम् १६ इहापिविषयःसर्वोयथादेहंप्रवर्तितः मानुषास्थैर्यजश्चेवपृथग्भोगा
 विशेषतः १७ अहमासंमनुष्योवैशूद्रोवहुधनःप्रभा अज्रह्मण्योनृशंसश्र्यकदयोवृद्धिजीवनः १८ याकृतीक्ष्णीतिवृत्तिप्रज्ञो
 द्वेषाविश्वस्यसर्वशः मिथ्याकृतोपिविधिनापरस्वहरणोरतः १९ भृत्यातिथिजनश्चापिगृहेपर्यशितोमया मात्सर्यात्स्वादुकामेननृ
 शंसेनबुभुक्षता २० देवार्थपितृश्रुत्यर्थमन्नंश्रुद्धात्कृतमया नदत्तमर्थकामेनदेयमन्नपुराकिल गुप्तशरणमाश्रित्यभयेषुशरणा
 गताः २१ अकस्मात्तेमयात्यक्तानवाताअभयोषिणः धनधान्यप्रियान्दारान्यानवासस्तथाद्भुतम् २२ श्रियं दृष्ट्वामनुष्याणा
 मंसूयामिनिरर्थकम् ईर्षुःपरस्रुखं दृष्ट्वाअन्यस्यननुभूषकः २३ त्रिवर्गहंताचान्येषामात्माकामानुवर्तकः नृशंसगुणभूयिष्ठपुग
 कर्मकृतमया २४ स्मृत्वातदनुत्पेहंहित्वाप्रियमिवात्मजम् शम्भानानाभिजानामिकृतानांकर्मणांफलम् २५ माताचपूजितातृ-
 द्वाब्राह्मणश्चार्चितोमया सृष्ट्वातिगुणोपेतःसगत्यागृहमागतः २६ अतिथिःपूजितोब्रह्मस्तेनमानाजहात्स्मृतिः २७ कर्म-
 णापुनरेवाहंस्रुखमागामिलक्षये तच्छ्रेतुमहमिच्छामित्यक्तःश्रेयस्तपोधन २८ इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदा
 नधर्मकीटोपारव्यानेसप्त दशाधिकशततमोऽध्यायः ११७ व्यासउवाच शम्भेनकर्मणायहेतिर्यग्येनैनमुत्ससे ममेव-
 कीटतत्कर्मयेनत्वंनप्रमुत्ससे १ अहंत्वादर्शनादेवतारयामितपोवत्कृत तपोवत्काङ्क्षिवलवहलमुन्यन्मविद्यते २ जानामिपापैःसु
 कृतेर्गंतत्वांकीटकीटताम् अवाप्यसिपुनर्यमंधर्मंतुयदिसन्यसे ३ कर्मभूमिकृतदेवाभुजतेतिर्यगाश्रये धर्मोपिहिमनुष्येषुका
 मार्थाश्रयतयागुणाः ४ वाग्बुद्धिपाणिपादेष्वव्यपेतश्रयिपश्रितः किंहास्यतिमनुष्यस्यमदस्यापिहिजीवतः ५

पुसूदेषुकामार्थःकाम्यगवास्तिनमु

क्तिक्रमः गावगुणाअपिकामार्थाम्ब ४ वागितिकर्षणिपद्म वागादिहोनेनमुधमृदेवाजवितनरकिंदास्यतिकिन्यद्वयतिनकिसपिसवेषुरुपाथैरियंत्यक्तइत्यर्थः ५

जीवन्हीति हे कीटयत्र विप्राय्यः तत्र त्वं एष्यसि ६ गुणेति तत्र विप्रयन्ते त्वं भूतानि भिद्यसे तत्र यो नो नंतु भ्यं अहं ब्रह्म विनवेश्यामि ब्रह्मविद्यां दास्यामि यत्र बाल्यं
एष्यसि वांछसि तत्र त्वानेष्वामीतियोजना ७ ८ ९ सप्ततियत्र यत्र गतुं मनसा उच्छ्रितवान् तत्र तत्र क्रषिमेव ददर्शोऽप्यर्थः १० ११ १२ १३ १४ १५

जीवन्ही कुरुते पूजां विप्राय्यः शशिसूर्ययोः ब्रुवन् नपिकथोपुण्यां तत्र कीटल्यमेष्वासि ६ गुणभूतानि भूतानि तत्र त्वसुपभोक्ष्यसे तत्र ते
हं विनेष्वामि ब्रह्म त्वं यत्र चैष्वासि ७ सतयेति प्रतिश्रुत्य कीटो वत्सं न्यतिष्ठतं शकटो ब्रजश्च स महानागतश्च यदृच्छया ८ चक्राक्रमेण-
भिन्नश्च कीटः प्राणान्मुमोच ह संभूतः क्षत्रियकुले प्रसादादमितो जसः ९ तमृषिद्रष्टुमगमत्सर्वास्वन्यास्रयोनिषु श्वाविद्धो धावराहाणां
तथैव मृगपक्षिणाम् १० श्वपाकसूद्रवैश्यानां क्षत्रियाणां च यानिषु सकीट एव माभाष्य ऋषिणा सत्यवादिना ११ प्रतिस्मृत्या यत्र न प्रा-
ह पादौ भूक्ष्मि कृतांजलिः १२ कीट उवाच इदं तदुत्तुलस्थानमीप्सितं दक्षभिर्गुणैः यदहं प्राप्य कीटत्वमागतो राजपुत्रताम् १३
वहंति मामतिबला कुंजराहे ममालिनः स्यदनेषु च कावो जायुक्ताः परमवाजिनः १४ उष्ट्राश्च तरयुक्ता नि यानानि च वहंति माम् सबांध-
वः सहामात्यश्चास्माभिपि शितौ दनम् १५ गृहेषु स्वनिपातेषु सरवेषु शयनेषु च वगर्हेषु महाभाग स्वपामि चक्रुः पूजितः १६ सर्वेषु पर-
रात्रेषु सूतमागधे बदिनः स्तुवंति मायथा देवामहे द्रप्रियवादिनः १७ प्रसादात्सत्यसंधस्य भवतो मिनते जसः यदहं कीटतां प्राप्य संप्राप्तो
राजपुत्रताम् १८ नमस्ते स्तुमहां प्राज्ञकिं करोमि प्रशाधि माम् त्वत्तपो बलनिर्दिष्टमिदं ह्यधिगतमया १९ व्यास उवाच अर्चितो हं
त्ययाराजन् वाम्भिरद्य दृच्छया अद्य ते कीटतां प्राप्य स्मृतिर्जातां तु गुप्सिता २० न तु नाशोऽस्ति पापस्य यस्त्वयोपचितः पुरा शूद्रेणार्थ-
प्रदानेन नृशसेनातताधिना २१ मम ते दर्शनं प्राप्तं तच्च ये सः कृतं त्वया तिर्यग्यो नोऽस्मि जाते नमसचाभ्यर्चनात्तया २२ इतस्त्वरजपुत्रत्वा-
द्ब्राह्मण्यसमवाप्स्यसि गोब्राह्मणकृते प्राणान् हुत्वा त्मानं रणजिरे २३ राजपुत्रसंख्यं प्राप्य क्रतुं श्रैवामदक्षिणान् अथ सोऽदिष्यसे स्वर्गं
ब्रह्मभूतोऽययः सखी २४ तिर्यग्यो न्याः शूद्रतां मभ्युपैति शूद्रो वैश्यः क्षत्रियत्वं वैश्यः वृत्तश्लाघी क्षत्रियो ब्राह्मणत्वस्वर्गपुण्यब्राह्म-
णः साधुवृत्तः २५ इति श्री महाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म कीटापाख्याननाम शतापरि अष्टादशोऽध्यायः ११८ श्री
अउवाच क्षत्रधर्ममनुभ्रातः स्मरन्नेव च वीर्यावान् त्यक्त्वा सकीटतारां जश्च चारविपुलतपः १

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ गोब्राह्मण
कृते प्राणान् हुत्वा ब्राह्मण्यसमवाप्स्यसीतियोजना २३ २४ २५ इति दानधर्मैर्दीकायां शतापरि अष्टादशोऽध्यायः ११८ १ ७ ७ ७

तस्य धर्मार्थविदुषो दृष्ट्वा तद्दिपुस्तं तपः आजगाम द्विजश्रेष्ठः कृष्णो ह्येपायनस्तदा २ व्यास उवाच क्षात्रं चैव व्रतं कीदृशं तानां परिपालनम् क्षात्रं देवव्रतं ध्यायंस्ततो विप्रत्वमेष्यसि ३ पाहि सर्वाः प्रजाः सम्यक् शशभ्राशुभविदात्मवान् शशभ्रैः संविभजन्कामैरशशभ्रानां च पावनैः ४ आत्मवान्भवसुप्रीतः स्वधर्माचरणैरतः क्षात्रांतनुसमुत्सृज्यततो विप्रत्वमेष्यसि ५ श्रीशुभ उवाच सोऽप्यगण्यमनुप्राप्य पुनरेव न्युधिष्ठिर महर्षेर्वचनं श्रुत्वा प्रजाधर्मेण पाल्य च ६ अचिरेणैव कालेन कीदृशः पार्थिवसत्तम प्रजापालनधर्मेण प्रेत्य विप्रत्वमागतः ७ ततस्त ब्राह्मणं दृष्ट्वा पुनरेव महायशाः आजगाम महाप्राज्ञः कृष्णो ह्येपायनस्तदा ८ व्यास उवाच श्रीभो ब्रह्मर्षभश्चामन्माव्यथिष्ठाः कथंचन शशभ्रकृच्छ्रभयोनीषु पापकृत्यापयोनिषु ९ उपपद्यति धर्मज्ञयथापापफलोपगम् तस्मान्च त्पुभवात्कीदृमाव्यथिष्ठाः कथंचन १० धर्मलोपभयंते स्यात्तस्माद्दुर्मचरोत्तमम् ११ कीदृश उवाच सरवात्सुरवतरं प्राप्नोभगं वस्तुत्कृतेत्यहम् धर्ममूलांश्चियप्राप्य पापानष्टइहाद्यमे १२ श्रीशुभ उवाच भगवद्दृचनात्कीदो ब्राह्मण्युप्राप्य दुर्लभम् अकरोत्पृथिवीराजं न्यज्ञयुपशताकिताम् १३ ततः सात्त्विक्यमगमद्ब्रह्मणो ब्रह्मवित्तमः अवाप च पदं कीदृशः पार्थिव ब्रह्मसनातनम् १४ स्वकर्मफलनिर्वृत्तं व्यासेस्यवचनात्तदा तेषियस्मात्प्रभावेण हताः क्षत्रियपुंगवाः १५ संप्राप्तास्ते गतिपुण्यां तस्मान्माशोचपुत्रक १६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे कीदो पारव्याननाम ऊनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ११९ युधिष्ठिर उवाच विद्यातपोभ्यादानाच्च कर्मतेषां विशिष्यते पृच्छामि तासतां श्रेष्ठतन्वे बृहस्पितामह १ श्रीशुभ उवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुगातनम् मैत्रेयस्य च सवादे कृष्णो ह्येपायनस्य च २ कृष्णो ह्येपायनो राजन् ज्ञातचरितंचरन् वाराणस्यामुपाति श्रेष्ठं मैत्रेयं स्त्रैरिणीकुले ३ तमुपस्थितमासीनज्ञात्वा समुनिसत्तमम् अचिन्त्वा भोजयामासु मैत्रेयोऽशनमुत्तमम् ४ तदन्नमुत्तमं भुक्त्वा गुणवत्सार्वकामिकम् प्रतिष्ठमानोऽभ्ययत्प्रीतः कृष्णो महा मेनाः ५ तमुत्सृज्यतसंप्रेक्ष्य मैत्रेयः कृष्णमब्रवीत् करणं बृहिधर्मात्मन्व्यस्मयिष्ठाः कुतश्चते ६ तपस्विनो धृतिमतः प्रमोदः समुपागतः एतत्पृच्छामि ते विद्वन्नामिवाद्यप्रणम्य च आत्मनश्च तपोभाग्यमहाभाग्यतवेह च ७

त्यधिकशततमोऽध्यायः ११९ १ २ मैत्रेयमपि अज्ञातचरितंचरंतमित्यर्थे स्तद्व्यतिथिर्माय प्रेरयति स्त्रैरिणीमुनिश्रेणी तस्याङ्कुले गृहे ३ ४ अस्मय तविस्मयप्राप्तवन् ५ कुतश्चते प्रमोद इति संबधः ६ एतत् आत्मनस्तपोभाग्यतपःसरवभाग्यतेत्वापृच्छामि आश्चर्यदर्शनविनाविस्मयो न भवतीति भावः ७ ७

पृथगिति पृथगोत्पात्ताधिपरिच्छिन्नो जीवः सुरुवात्मा अनुपाधिकं ब्रह्म पंचम्यर्थं प्रोक्ता ततः पृथगाचरतः तत्र जीवन्मुक्तस्य मुक्ता मुक्तो भवति यन्मनः अपेक्षया द्वं आ-
त्मानं अत्यांतरमन्येयतस्त्वं मद्भाग्यं दृष्ट्वा विस्मितोऽसि अतो ह त्वत्तो न्यातरोऽस्मीति आत्मानमनुमिनोऽमीत्यर्थः अन्यथा तन्मित्रवंगयत्वात् विणिष्टमपीतरेभ्यः -
अतिच्छेदोऽत्यंतमंतरं मशकेन समुद्रशोषणमिव अतिच्छेदं दर्शितपाठेऽपि स एवार्थः अतिवादस्तस्यैवार्थस्य कथनं लोकेताभ्यां विस्मयो मे भवत् इदं स्थानं क्रतुशतं वि-
नान प्राप्यत इति वेदवचनमसत्यं जन्तुमात्रदानेन तत्र तत्रापि दर्शनात् देशकालपात्रश्रद्धाविशेषादस्य मपि महत्तमत्वं जलमौक्तिकन्यायेन प्राप्नोतीति दर्शनात् कस्मा

पृथगाचरतस्तातपृथगात्मस्वरवात्मनोः अत्यांतरमहं मन्ये विशिष्टमपि चान्वयात् - व्यास उवाच अतिच्छेदादिवादाभ्यां स्प-
योयसमुपागतः असत्यं वेदवचनं कस्माद्देवो नृत्तं वदेत् ९ त्रैण्येव तु पदान्याहुः पुरुषस्योत्तमं व्रतम् १० न दुत्ये चैव दद्याच्च सत्यं चैव
परं वदेत् इति वेदोक्तमृषिभिः पुरस्तात्परिकल्पितम् ११ इदानीं चैव नः कृत्यं पुरस्ताच्च परिश्रुतम् अत्योहितादृशादायो भवत्युत्तमहाफलः
१२ तृषिताय च ते दत्तं हृदये नानुसूयता तृषितास्तृषिताय त्वं दत्त्वं वेदशानं मम १३ अजैषीर्महतो लोकांश्च हायजे रिव प्रभो ततो दानप-
वित्रेण प्रीतोऽस्मि तपसे वच १४ पुण्यस्यैव द्विते सत्यं पुण्यस्यैव च दर्शनम् पुण्यस्यैवाधिगन्धस्ते मन्ये कर्मविधानजम् १५ अधिकमा-
र्जनं ज्ञातं तथा चैवानुलेपनात् शम्भुसर्वपवित्रेभ्यो दानमेव परं द्विज नौ चैत्सर्वपवित्रेभ्यो दानमेव परं भवेत् १६ यानीमान्युत्तमा-
नीह वेदोक्तानि प्रशंससि तेषां श्रेष्ठतरं दानमिति मेनात्र संशयः १७ दानं कृद्भिः कृतः पथायेन याति मनीषिणः ते हि प्राणस्य दातारस्ते-
षु धर्मः प्रतिष्ठितः १८ यथा वेदास्वधीताश्च यथा चैद्रियसंयमः सर्वत्यागो यथा चैह तथा दानमनुत्तमम् १९ त्वहितात् महाबुद्धेस्तु
खमेथ्यसि शोभनम् स्वरवात्स्वरवतरं प्राप्तिमाप्नुते मतिमान्नरः २० तन्नः प्रत्यक्षमेवेदमुपलभ्य मसंशयम् श्रीमंतः प्राप्नुवत्यथान्दान-
यज्ञतथासुरवम् २१ क्रुवादेव परदुःखदुःखादप्यपरस्वरवम् दृश्यते हि महाप्राज्ञानियतं वै स्वभावतः २२ त्रिविधानीह वृत्तानि न-
रस्याहुर्मनीषिणः पुण्यमन्यत्यापमन्यन्नपुण्यं न च पापकम् २३ न वृत्तमन्यते तस्य मन्यते न च पातकम् तथा स्वकर्मनिवृत्तं न पुण्यं
न च पातकम् २४

देवो नृत्तं च्छेदिति उक्तं ९ पदानि पदनीयानि एतदेव त्रयं उक्तं व्रतं १० ११ न अस्माभिरपि कृत्यं अवश्यं कर्तव्यम् दायो दानं १२ १३ तं महतो लोकां जै-
षीरित्येतन्मदर्शनम् प्रत्यक्षं तेनाहं विस्मितोऽस्मीति भावः एतदृशनिमिति पाठे स्पष्टार्थः १४ धर्मतपोदानानि पुण्यत्रये दृष्टाना इत्याह पुण्यस्यैवेति १५ मार्जना-
त्तीर्थस्नानात् अनुलेपनात् वेदव्रतसमापनात् १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ त्रिविधानीत्यस्यास्यैव पादव्याचष्टेन वृत्तमिति तस्य ब्रह्मनिष्ठस्य ज्ञादीनि पुण्यं द्रोहादी-
नि पापं ततो न्यत्र पुण्यं न च पातकमिति स्वकर्मनिवृत्तं पुण्यं पापं च न मन्यत इत्यर्थः २४ ध.

२५ २६ खंतुपुण्यस्यैवाधिकारीत्याहरमस्वेति २७ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२० एवमिति १ ० ३
 पात्रगुणादानस्य महाफलत्वं मैत्रेय आह निर्दोषमिति द्वाभ्यां ४ ५ भवतो दर्शनात् नः अस्माकं अभ्युदयो भवेदिति योजना ६ ७ शास्त्रज्ञानं ब्राह्मणादृते
 ८ इदमंधंतम एव स्याद्यतो वर्णधर्मादिकं तेन विना न प्राज्ञायेत ९ १० ११ अदन्निति तमदंतं स भवुधः अदत्तोन्नस्य च तादृशस्य हंता स्वयमपि हन्यते दोष
 णेत्यर्थः तच्चान्नपातियच्चान्नमिति पाठे तच्चान्नमद्यमानं सततं मत्तारं हंतीति पूर्वेषां न्ययः यच्चान्नसतस्य हंता मृग्वंस्ताभ्यां हताभ्यामयमबुधो दाता हन्यते इत्यर्थः

यज्ञदानतपःशीलानरावैपुण्यकर्मिणः ये भिद्रुह्यंति भूतानिते वै पापकृतो जनाः २५ द्रव्याण्याददते चैव दुःखं यांति पतंति च ततो न्यक्त
 मयत्किंचिन्न पुण्यं न च पातकम् २६ रूमस्वैधस्मोदस्वदेहि चैव यजस्व च नत्वामभिभविष्यति वेदानचतपस्विनः २७ इति श्रीम
 हाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्ममैत्रेयभिक्षायां विशत्याधिकशततमोऽध्यायः १२० श्रीश्रुवाच एवमुक्तः प्रत्युवाच मे
 त्रेयः कर्मपूजकः अत्यत श्रीभित्तिकुले जातः प्राज्ञो बहुश्रुतः १ मैत्रेय उवाच अमंशयं महाप्राजयथैवात्यंतथैव तत् अनु
 ज्ञातश्च भवता किंचिद्भूयामहविभो २ व्यास उवाच यद्यदिच्छसि मैत्रेय यावद्यावद्यथायथा बृहितत्वं महाप्राज्ञशश्रुषे वचन
 तव ३ मैत्रेय उवाच निर्दोषनिर्मलं चैवं वचनं दानसंहितम् विद्यातपोभ्यां हि भवान्मयिताम्नानमंशयः ४ भवतो भाविताम्न
 त्वात्प्राप्तोयं स महात्मस मृत्योर्बुध्यानुपश्यामि सुसमृद्धतपाद्भव ५ अपिनोदर्शनादेव भवतो भ्युदयो भवेत् मन्ये भवत्प्रसादोयं तद्दि
 कर्म स्वभावतः ६ तपःश्रुतं च यो निश्चाप्येत द्वाह्मण्यकारणम् त्रिभिर्गुणैः समुदितस्ततो भवति वै द्विजः ७ अस्मिंस्तृप्ते च तृप्यते पितरो
 देवतानि च न हि श्रुतवृता किंचिदधिक ब्राह्मणादृते ८ अंधस्यात्तम एवेदं न प्राज्ञायेत किंचन चातुर्वर्ण्यनिवर्त्तते धर्माधर्मादृता नृते
 ९ यथा हि सुकलमेक्षेत्रे फलं विंदति मानवः एवदत्ताश्रुतवति फलं दानासमश्रुते १० ब्राह्मणश्चेन्न विदेत् श्रुतवृत्तोपसंहितः प्रतिग्रही
 तादानस्य मोघस्याद्धनिनाधनम् ११ अदन्नविद्वान् हत्यन्नमद्यमानं च हन्ति तम् तच्चान्नपातियश्चान्नसहंता हन्यते बुधः १२ प्रभुर्त्यन्न
 मदन्वि द्वात्सु नर्जनयतीश्वरः स चान्नाज्जायते तस्मात्सूक्ष्म एष व्यतिक्रमः १३

१० प्रभुरिति यन्निश्च ब्रह्मचारी च पक्वान्स्यामि नावुभो
 इति स्मृतेः विद्वानन्नमदनं तस्य प्रभुर्भवति ईश्वरत्वाच्चक्षेत्रभूतः सद्गुणनर्जनं इति दात्रे अनेकगुणितं प्रयच्छतीत्यर्थः स च दातुरन्नाज्जायते प्रजारूपेण गृहं
 स्थश्चेन्न तत्र यस्यान्नं तस्य सततिरिति स्मृत्प्रोव्यतिक्रमोऽस्मितेन गृहस्थः परपाकेनानीयादिति गम्यते १३ ७ ७ ७ ७ ७

यदेवेति प्रतिग्रहात्रभावे अन्नस्य चङ्गिर्नस्यात् वृध्यभावे दातुर्दाने प्रवृत्तिर्न्याहिति दातृ प्रति गृहीतागौचक्रवद्गोफतंत्रं वहत इत्यर्थः १४ १५ १६
१७ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिष्कारविशोऽध्यायः १२१ १ आर्यगुणान्प्रभुगुणान् २ वर्तयिष्यामि कथयिष्यामि ३ ४ ५

यदेव ददतः पुण्यं तदेव प्रतिगृह्यतः नन्द्येकचक्रं वर्तेत इत्येवमृषयो विदुः १४ यत्र पेद्वाद्गणाः संति श्रुतवृत्तोपसंहिताः तत्र दानफलपुण्यमिह चामुत्र चाश्रुते १५ ये योनिशुद्धाः सतततपस्यभिरताम्रशम् दानाध्ययनसंपन्नास्ते वै पूज्यतमाः सदा १६ ते हि सद्भिः कृतः प्रथास्तेन यातो न मुह्यते ते हि स्वर्गस्य नेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः १७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे मैत्रेयमिह्नायां शतोपरिष्कारविशोऽध्यायः १२१ श्रीधरा उवाच एवमुक्तः स भगवन् मैत्रेय प्रत्यभाषत दिक्ष्वेवं त्वं विजानासि दिक्ष्याते बुद्धिरीदृशी १ लोकोत्थाय गुणानेव भूयिष्ठतु प्रशंसति रूपमानवयोमानश्रीमान्श्चाप्यसशयम् २ दिक्ष्यानाभिप्रवतित्वा देवस्ते यमनुग्रहः यत्ते भृशतरं दानादूर्तयिष्यामि तत्तृणु ३ यानीहागमशास्त्राणि याश्च कश्चित्प्रवृत्तयः तानि वेदपुरस्कृत्य प्रवृत्तानि यथाक्रमम् ४ अहदानं प्रशंसामि भवानपितपःश्रुतेः तपःपवित्रं वेदस्य तपःस्वर्गस्य साधनम् ५ तपसामहदाप्नोति विद्यया चेतिनः श्रुतम् तपसैव चापनुदेद्यच्चान्यदपि दुष्कृतम् ६ यद्यद्विकिंचित्संथाय पुरुषस्तप्यते तपः सर्वमेतदवाप्नोति विद्यया चेतिनः श्रुतम् ७ दुरन्वयदुःप्रधर्षदुरापदुरति क्रमम् सर्वज्ञे तपसाभ्येतितपो हि बलवत्तरम् ८ सुरापो समतादायी भ्रूणहाणुरुतल्पगः तपसातरते सर्वमेनसश्च प्रमुच्यते ९ सर्वविद्यस्तु चक्षुष्यान्पियादृशतादृशः तपस्विनयथैवाहुस्ताभ्यां कार्यं सदानमः १० सर्वे पूज्याः श्रुतधनास्तथैव च तपस्विनः दानप्रदाः सखप्रत्यप्राप्तुवतीह चश्रियम् ११ इमं च ब्रह्मलोकं च लोकं च बलवत्तरम् अन्नदानैः सृकृतिनः प्रतिपद्यति लौकिकाः १२ पूजिताः पूजयत्येते मानिता मानयन्ति च सदा तायत्र यत्रेति सर्वतः संप्रणुद्यते १३ अकर्ता चैव कर्ता च लभते यस्य यादृशम् यदि चोर्ध्वं यद्यधो वा स्वान् लोकानति यास्यसि १४ प्राप्स्यसि त्वं न पानानि यानि वाच्छसि कानिचित् मेधाव्यसि कुले जातः श्रुतवाननृशंसवान् १५ कौमारचारी श्रुतवान् मैत्रेयनिरत्नो भव गतद्गुहाण प्रथमं प्रशस्तं गृहमेधिनाम् १६ यो भर्ता वासितातुष्टो भर्तुस्तुष्टा च वासिता यस्मिन्नेवं कुले सर्वकल्याणतत्र वर्त्तते १७ अद्भिर्गात्रान्मलमिव तमोग्निप्रभया यथा दानेन तपसा चैव सर्वपापमपोहति १८

६ ७ = असंमतादायी यथाच परं प्रतिग्रहं भिमन्यते स्तेनो भवतीति स्मृतेः स्तेनः ९ यः सर्ववित्स चक्षुष्यान्पियादृशतादृशमपितपस्विनं तथैव चक्षुष्यं तमेवाहुः ताभ्यां सर्वविद्यतपस्विभ्यां १० ११ १२ १३ १४ १५ कौमारचारी प्रथमवयाः १६ वासितास्वस्त्री १७ १८ ७

स्वस्ति प्राप्नुहि मैत्रेय गृहान्साधुव्रजास्यहम् गतं च नसि कर्तव्यं श्रेयसां वं भविष्यति १९ तं प्रणम्याय मैत्रेयः कृत्वा चापि प्रदक्षिणम्
 स्वस्ति प्राप्नुतु भगवान् नित्युवाच कृता जलिः २० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्ममैत्रेयभिक्षायां शतोपरिद्वाविं
 शोऽध्यायः १२२ युधिष्ठिर उवाच सस्त्रीणां ससुदाचारं सर्वधर्मविदां च श्रोतुमिच्छाम्यहं त्वत्तत्तत्तत्तच्चैव हि पितामह १
 भीष्म उवाच सर्वज्ञां सर्वतत्त्वज्ञां देवलोके मनसिनीम् कैकेयीसुमनां नामशांडिलीपर्यपृच्छत २ केन वृत्तेन कल्याणि समा
 चारेण केन वा विध्य सर्वपापानि देवलोके त्वमागता ३ हुताशनशिखेव त्वज्ज्वलमानास्वते जसा कृतानाराधिपस्येव प्रभयादिव
 मागता ४ अरुजांसि च वस्त्राणि धारयती गतकुमा विमानस्था शक्रभाषासि सहस्रगुणमाजसा ५ नत्यसुल्येन तपसा दानेन
 नियमेन वा इमं लोकमनुप्राप्नुतव्यं हितत्वं वदस्व मे ६ इति पृष्ट्वा सुमनया मधुरचारुहासिनी शांडिलीनिभृतवाक्यं सुमनामिदं
 मब्रवीत् ७ नाहकापायवसंनानापिवल्कलधारिणी न च मुडाच जटिलाभृत्या देवत्वमागता ८ अहितानि च वाक्यानि स
 वाणिपुरुषाणि च अप्रमत्ता च भर्तारं कदाचिन्नाहमब्रुवम् ९ देवतानां पितृणां च ब्राह्मणानां च पूजने अप्रमत्तासदा युक्ताश्च
 श्वशुरवर्तिनी १० पैशुन्येन प्रवर्त्तामि न ममेतच्च नो गतम् प्रहृष्टारि न चति श्चामि चिरं न कथयामि च ११ असद्वाहमितं किंचि
 दहितवापि कर्मणा रहस्यमरहस्यं वानप्रवर्त्तामि सर्वथा १२ कार्यार्थे निर्गतं चापि भर्तारं गृहमागतम् आसनेनोपसंयोज्य पूज
 यामि समाहिता १३ यदन्नं नाभिजानाति यद्भोज्यं नाभिनंदति भक्ष्यवायुदिवालेद्यत्सर्वविजयाम्यहम् १४ कुटुंबार्थं समानोत
 यत्किंचित्कार्यमेव तु प्रातर्कृत्या यत्सर्वकार्याभिकरोमि च १५ प्रवासयदि मे याति भर्ता कार्येण केनचित् मंगले बहुभिर्युक्ता भवा
 मि नियता तदा १६ अजनरोचना चैव स्नानमाल्यानुलेपनम् प्रस्रधनं च निष्क्रान्तेनाभिनंदाभिर्भर्तारि १७ नात्यापयामि भर्तारं
 स्तरे वस्तुमहसद्वा आतरे च पि कार्येषु तेन नृप्यति मे मनः १८ नायासयामि भर्तारं कुटुंबार्थं पिसर्वदा गुप्तगुह्याग्मदाचास्मि रस
 सृष्टनिवेशना १९ इमं धर्मपथं नारीपालयतीत्यमाहिता अरुधती व नारीणां स्वर्गलोके महीयते २० भीष्म उवाच गत
 दारव्याय मा देवी सुमना ये तपस्विना पतिधर्ममहाभागा जगामादर्शनं तदा २१

यश्चैवं पांडुवाख्यानां पठेत्पर्वणि पर्वणि स देवलोके संप्राप्य नंदते स सुखी वसेत् २२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे
शांडिलो सुमना संवादे शतोपरिचयविंशोऽध्यायः १२३ युधिष्ठिर उवाच सांभिक्षापि प्रदाने च ज्यायः किं भवतो मतम् प्रब्रूहि
भरत श्रेष्ठ यदत्र ध्यतिरिच्यते १ श्रीश्रुत उवाच साम्ना प्रसाद्यते कश्चिद्दानेन च तथा परः पुरुषः प्रकृतिं ज्ञात्वा तयोरेकतरं भजेत्
२ गुणास्तु शृणु मे राजन्सात्त्वस्य भरतर्षभ दारुणान्यपि भूतानि सात्त्वेन राधयेद्यथा ३ अत्राप्युदाहरतीममिति हासपुरातनम् गृ
होत्सारक्षसामुक्तो द्विजातिः काननेयथा ४ कश्चिद्वाग्बुद्धिसंपन्नो ब्राह्मणो विजने वने गृहीतः कृच्छ्रमापन्नोरक्षसामुदायिष्यता
५ स बुद्धिः श्रुतिसंपन्नस्तद्दृष्ट्वा तीव्रपीपणम् सामैवास्मिन्प्रयुज्ये न मुमोहनविव्यथे ६ रक्षस्तु वाचसंपूज्यप्रश्नपप्रच्छतद्वि
जम् मोक्षसंब्रूहि मे प्रश्नं केनासि हरिणः कृशः ७ मुहूर्त्तमथ सचित्य ब्राह्मणस्तस्य रक्षसः आभिर्गाथाभिरव्ययः प्रश्नं प्रतिज
गादह ८ ब्राह्मण उवाच विदेशस्थो विलोकस्थेर्विनाचूनसुहृज्जनेः विषयानतुलान्मुक्षेते नासि हरिणः कृशः ९ नूनमि
त्राणितेरक्षः साधूपचरितान्यपि स्वदोषादपरज्यते तेनासि हरिणः कृशः १० धनेश्वर्याधिकास्तब्धास्तद्गुणैः परमावराः अवजा
नंति नूनत्वातेनासि हरिणः कृशः ११ गुणवान्निगुणानन्यान् नूनं पश्यसि सत्कृतान् प्राज्ञो प्राज्ञान्विनीतात्मा तेनासि हरिणः कृशः
१२ अदृश्याक्लिश्यमानोऽपि दृश्युपायान्विगर्हयन् माहात्म्याद्दृश्यसे नूनं तेनासि हरिणः कृशः १३ सपीड्यात्मानमार्यत्वात्त्वया कश्चि
दुपस्कृतः जित्त्वमन्यते साधो तेनासि हरिणः कृशः १४ क्लिश्यमानान्विमार्गेषु कामक्रोधादृतात्मनः मन्येत्यध्यायसि जनास्तेनासि
हरिणः कृशः १५ प्रज्ञासंभावि नूनमप्रज्ञैरुपसहितः हीयमानोऽसि दुर्दृष्टोऽस्तेनासि हरिणः कृशः १६ नूनमित्रमुखः शत्रुः कश्चिदा
र्यवदाचरन् वंचयित्वागतस्त्वावै तेनासि हरिणः कृशः १७ प्रकाशार्थं गति नूनं रहस्यकुशलः कृती तस्तेन पूज्यसे नूनं तेनासि हरिणः
कृशः १८ असत्स्वपि निविष्टेषु ब्रुवतो मुक्तसशयम् गुणास्तेन विराजंते तेनासि हरिणः कृशः १९ धनबुद्धिश्चुते हीनः केवलं तेजसान्वि
तः महत्कार्यस्य नूनं तेनासि हरिणः कृशः २० तपःप्रणिहितात्मानं मन्येत्यारण्यकाक्षिणम् बांधवानाभिनंदंति तेनासि हरिणः कृ
शः २१ इष्टप्रार्थस्यते नूनं प्रतिवेश्यो महाधनः युवास्तललितः कामी तेनासि ० २२ नूनमर्थवतां मध्येतव वाक्यमनुत्तमम् नप्रातिका
लेभिहितं तेनासि हरिणः कृशः २३

दृढपूर्वश्रुतंमूर्खकुपितं हृदयप्रियम् अनुनेतुंनशक्नोषितेनासिहरिणः कृशः २४ नूनमासंजयित्वात्कृतेकस्मिंश्चिदीप्सिते कश्चिद्-
 र्थयतेनित्यंतेनासिहरिणः कृशः २५ नूनत्वासगुणैर्युक्तं पूजयानं सुहृद्भुवम् ममार्थं इतिजानीतेनेनासिहः २६ अंतर्गतमभिप्रायं नूनने-
 च्छंसिलज्जया विवेक्तुं प्राप्तिशैथिल्यात्तेनासिहः २७ नानाबुद्धिरुचोलेकेमनुष्यान् नूनमिच्छसि गृहीतुंस्वगुणैः सर्वास्तेनासिः २८
 अविद्वान्मीरुरल्पार्थे विद्याविक्रमदानजम् यशः प्रार्थयसे नूनतेनासिहः २९ चराभिलषितं किंचित्फलसंप्राप्तमेव च कृतमन्यैरपहृतं
 तेनासिहः ३० नूनमात्मकृतदोषमपश्यन्किंचिदात्मनः अकारणो भिशसोसितेनासिः ३१ साधूनगृहस्थान्दृष्ट्वा च तथासाधून्वनेच
 रान् मुक्ताश्चावसथे सक्तास्तेनासिहः ३२ सुहृदादुःखमार्त्तानां न प्रमोक्ष्यसि आर्त्तिजम् अलमर्थगुणे हीनतेनासिहः ३३ धर्म्यम-
 र्थ्यंचकाम्यंचकालेचाभिहितं वचं न प्रतीयंति ते नूनतेनासिः ३४ दत्तानकुशलैरर्थान्मनीषीसंजिजीविषुः प्राप्यवर्त्तयसे नूनतेनासि-
 हः ३५ पापान्प्रवर्धतो दृष्ट्वा कल्याणानावसीदतः ध्रुवगर्हयसे नित्यतेनासिहरिणः कृशः ३६ परस्परविरुद्धानां प्रियनूनचिकीर्ष-
 सि सुहृदामुपरोधेन तेनासिः ३७ श्रोत्रियाश्च विक्रमस्थान्प्राज्ञाश्चाप्यजितेद्रियान् मन्येनुध्यायसि जनास्तेनासिः ३८ एवम्
 पूजितरक्षोविप्रतंप्रत्यपूजयत् सर्वायमकरोच्चैनंसंयोज्याथैर्मुमोच ह ३९ इति श्रीमहा० आनु० दानधर्मे हरिणकृशकारव्याननामशतोपरि-
 चतुर्विंशोऽध्यायः १२४ युधिष्ठिर उवाच जन्ममानुष्यकं प्राप्य कर्मक्षेत्रं सुदुर्लभम् श्रेयार्थिनादरिद्रेण किं कृतव्यपितामह १ दा-
 नानामुत्तमं यच्च देयं यच्च यथायथा मान्यान्पूज्याश्च गां गेयं रत्नस्य वक्तुमहसि २ वेशं पायन उवाच एवंपृष्ट्वा नरेन्द्रेण पांडवेन यशस्विना ध-
 र्माणां परमं गुह्यं भीष्मः प्रोवाच पार्थिवम् ३ भीष्म उवाच शृणुष्वाद्यदितो राजन् धर्मं गुह्यानि भारत यथा मे भ्रगवान् व्यासः पुरा कथितवा-
 न्मायि ४ देवगुह्यमिदं राजन् धर्मनास्त्रिकर्मणा नियमस्थेन युक्तेन तपसो महतः फलम् ५ येनयः प्रीयते देवः प्रीयते पितरः स्तथा क्र-
 षयः प्रमथाश्चैत्रिणोऽग्निगजाः ६ ऋषिधर्मः स्मृतो यत्र सरहस्यो महाफलः महादानफलं चैव सर्वयज्ञफलं तथा ७ यश्चेत देवं
 जानीयात्सात्वावाकुरुते नद्य स दोषो दोषवांश्चेद्वैरुणैः सह युज्यते ८ दशमूनाममचक्रं दशचक्रममोध्यजः दशध्वजस्यमविश्यादश
 वेश्यासमो नृपः ९

अधिको नृपतिस्तु गतानि सर्वाणि अर्धेन तु लयन कथ्यते एतच्च तारतम्य प्रतिग्रहार्थमुच्यते एवदुश्चरितग्रहपगद्भुवेन त्रिवर्गशास्त्रं धर्मार्थकामशास्त्राणि ज्ञेयानि १० तत्रा
प्यर्थकामयोः प्रमिद्धत्वात् धर्मशास्त्राण्येव श्रोतव्यानीत्याह धर्मव्यादिना ११ १२ १३ ऋतिशास्त्रं उपनिषद्विराम्य कस्मिन् प्रति आचष्टे चयः सस्वयं नारायणा एवेति ज्ञानव्यः १४

अर्धेनैतानि सर्वाणि नृपतिः कथ्यते धिकः त्रिवर्गसहितं शास्त्रं पवित्रं पुण्यलक्षणम् १० धर्मव्याकरणं पुण्यं रहस्यं श्रवणं महत् श्रोतव्यं धर्म
संयुक्तं विहितं त्रिदशैः स्वयम् ११ पितृणां च त्रिगुह्यानि प्रोच्यन्ते आर्द्धकर्मणि देवतानां च सर्वेषां रहस्यं कथ्यते खिलम् १२ ऋषिधर्मः स्मृ
तो यत्र सरहस्यो महाफलः महायज्ञफलं चैव सर्वदानफलतया १३ ये पठन्ति सदा मर्त्या एषां चैवोपतिष्ठति श्रुत्वा च फलमाचष्टे स्वयं ना-
रायणः प्रभुः १४ गवां फलं तीर्थफलं यज्ञानां चैव यत्फलम् एतत्फलमवाप्नोति यो नरोतिथिपूजकः १५ श्रोतारः श्रद्धधानाश्च येषां शब्दं च
मानसम् तेषां व्यक्तं जितालोकाः श्रद्धधानेन साधुना १६ मुच्यन्ते कित्वा चैव न स पापेन लिप्यते धर्मचलभ्रते नित्यं प्रेत्य लोकगतो न
रः १७ कस्यचित्त्वथ कालस्य देवदूतो यद्दृच्छया स्थितो ह्येतर्हितो भूत्वा पर्यभाषत यासवम् १८ यौनौ कामगुणोपेता यश्चिनो भिषजा-
वरौ आज्ञया हतयोः प्राप्तः स नरान् पितृदेवतान् १९ कस्माद्धिमेयुन आद्दे दातु भोक्तुश्च वर्जितम् किमर्थं च त्रयः पिडाः प्रविभक्तः पृ
थक् पृथक् २० प्रथमः कस्यदातव्यो मध्यमः क्वच गच्छति उत्तरश्च स्मृतः कस्य एतदिच्छामि वेदितुम् २१ श्रद्धधानेन दूतेन भाषितं धर्मसहितम्
पूर्वस्थाः त्रिदशाः सर्वे पितरः पूज्यस्वै चरम् २२ पितर ऊचुः स्वागतं ते स्तुभदं ते श्रूयतारं वै चरोत्तम गूढार्थः परमः प्रश्नो भवतासमुदीरतः २३ आ
र्द्धत्वाच्च भुक्त्वा च पुरुषो यः स्त्रियं व्रजेत् पितरस्तस्य तमासं तस्मिन्नेन सि शेरते २४ विप्रभागं तु पिडानां प्रवक्ष्याम्य नु पूर्वशः पिडोत्था धस्ताद्
च्छस्तु अप अविश्य भावयेत् २५ पिडं तु मध्यमतत्र पत्नी लोकात्तमश्नुते पिडस्तृतीयो यस्तेषां तद्द्याज्जातवेदसि २६ एष आर्द्धविधिः प्रोक्तो
यथा धर्मानं लुप्यते पितरस्तस्य तु प्यति प्रहृष्टमनसः सदा २७ प्रजाविपद्भेते चास्य अक्षयं चोपतिष्ठति २८ देवदूत उवाच आ
नुपूर्व्येण पिडानां प्रविभागः पृथक् पृथक् पितृणां त्रिषु सर्वेषां निरुक्तं कथितं त्वया २९ एकः समुद्भूतः पिडोत्था धस्तात्कस्य गच्छति कवा प्रीण
यते देवं कथ्यतारयते पितृन् ३० मध्यमतु तदा पत्नी भुक्ते नु ज्ञातमेव हि किमर्थं पितरस्तस्य कव्यमेव च भुंजते ३१ अत्रयस्त्विति मः पिडो गच्छ
ते ज्ञातवेदसम् भवते का गतिस्तस्य कवा समनु गच्छति ३२ एतदिच्छास्य हश्चोतुं पिडेषु त्रिषु या गतिः फलवृत्तिं च मार्गं च यश्चैन प्रतिपद्य
ते ३३ पितर ऊचुः स महानेश प्रश्नो वैयस्त्वया समुदीरितः रहस्यमद्भुतं चापि पृष्टाः स्म गगने चर ३४

एवस्तुत्वा शास्त्रमारभते गवां फलमिति शास्त्रसंक्षे-

पः १५ श्रोतारुद्भितिहास्यां श्रद्धाप्रशंसा १६ १७ १८ सनरान् स हर्षान्याप्तः प्रष्टुमिति शेषः १९ २० २१ पूज्यसंपूज्य २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

एतदेवप्रशंसन्ति देवाश्च मुनयस्तथा तेष्येवंनाभिजानन्ति पितृकार्प्रविनिश्चयम् ३५ वर्जयित्वा महात्मानं चिरजीविनमुत्तमम् पितृभक्तस्तयो विप्रोवरलब्धो महायशाः ३६ त्रयाणामपि पिडानां श्रुत्वा भगवतो गतिम् देवदूतेन यत्पृष्टः श्राद्धस्य विधिनिश्चयः ३७ गतित्रयाणां पिडानां मृणुधावहितो मम अपो गच्छतियो त्वत्र गणिन ह्येष प्रीणयत् ३८ शशी प्रीणयते देवान् पितृश्रेयमहामते भुक्ते तु पत्नीयं चैषामनुजानातु मध्यमम् ३९ पुत्रकामाय पुत्रतु प्रयच्छति पितामहाः हव्यवाहेतुयपिडो दीयते तन्निबोधमे ४० पितरस्ते नत्प्यति प्रीताः कामान् पिशति च एतत्ते कथितं सर्वत्रिषु पिडेषु या गतिः ४१ ऋत्विग्भ्यो यजमानस्य पितृत्वमनुगच्छति तस्मिन्नहनि मन्यते परिहार्य हि मे शुनम् ४२ शक्तिना तु सदाथाह भोक्तव्यं चरोत्तम यमपाकथिता दोषास्ते तथास्युन चान्यथा ४३ तस्मात्ज्ञातः शुचिः क्षांतः श्राद्धं कर्त्तव्यं वैद्विजः प्रजाविधते चास्य श्रेयं सर्वप्रयच्छति ४४ ततो विद्यत्यभेनाम ऋषिराह मद्वातपाः आदित्यतेजसा तस्फुत्तुल्यरूपप्रकाशते ४५ सच धर्मरहस्यानि श्रुत्वा शक्रमथा ब्रवीत् तिर्यग्योनिगतान् स्वत्वान् मर्यादिसंति माहिताः ४६ कीटांश्चिपीलिकान् स पांन्मेषान् स मृगपक्षिणः किल्बिषं स बहूनामाः किं सिद्धेषां प्रति क्रिया ४७ ततो देवगणाः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः पितरश्च ब्रह्माभागाः पूजयन्ति स्म तमुनिम् ४८ शक्र उवाच कुरुक्षेत्रे गयांगंगाप्रभासपुष्कराणि च एतानि मनसा ध्यात्वा अयगाहेत्ततो जलम् ४९ तथा मुच्यति पापेन राहुणा त्वं द्रमायथा अहं स्नातः स भवति निराहारश्च वर्तते ५० स्पृशते योगवांपृष्ठं चाल्धिं च नमस्यति ततो विद्युन्वाभवाक्यमभ्यभाषत वासवम् ५१ अयं सूक्ष्मतरोधर्मस्तन्निबोध शतक्रतो घृष्टो वटकृपायेण अनुलितः प्रियंगुणा ५२ क्षीरेण षष्ठिकान् शुक्तासर्वपापैः प्रमुच्यते श्रुयतां तापरगुह्यरहस्यमृषिचितितम् ५३ श्रुतमभाषमाणस्य स्थाणाः स्थानं बृहस्पतेः रुद्रेण सह देवशतन्निबोध शचीपते ५४ पवनारोहणं कृत्वा एकपादो विभावसुम् निरीक्षत निराहार ऊर्ध्वबाहुः कृतोजलिः ५५ तपसामहता युक्त उपवासफलं लभेत् रश्मिभिस्तापितो कस्य सर्वपापमपोहति ५६ यीष्मकाले च वाशीते एवं पापमपोहति ततः पापाद्यमुक्तस्य द्युतिर्भवति शाश्वती ५७ तेजसारसूर्यवद्दीप्तो भ्राजते सोमचतुनः मध्यत्रिदशवर्गस्य देवराजः शतक्रतुः ५८

तुल्यं द्यौतदित्यर्थः ५० एतच्च वरणमारभ्य द्रव्यमित्याशयेनाह श्रुतिनेति ४३, ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ वटकृपायेण वटजटाकृपायेण प्रियंगुः गजसर्षपः ५२ षष्ठिकान् षष्ठिगत्रेण षष्ठधान्यं ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८

उवाचमधुरं वाक्यं बृहस्पतिमनुत्तमम् धर्मो गुह्यं तु भगवन्मातृषाणां सुरवावहम् ५९ सरहस्याश्च ये दोषास्तान्यथावदुदीरय ६०
 बृहस्पतिरुवाच प्रतिमेहं नित्ये सूर्यमनिन्दति पते च ये हव्यवाहस्य दीप्तसमिधयेन जुहति ६१ बालवत्सांचयेधेत्तु दुहति क्षीरकारणात्
 तेषां दोषान् च वक्ष्यामि तान्निबोध शर्चापते ६२ भानुमाननिलश्चैव हव्यवाहश्च वासव लोकानां मातस्त्रैव गावः सृष्टाः स्वयं क्रवा ६३
 लोकास्तारपितुं शक्तामर्त्ये धेतेषु देवताः ६४ सर्वे भवन्तः शृण्वन्तु एके कथं नित्यवम् वर्षाणि षडशीतिं तु दुर्गताः कुलपांसनाः ६५ स्त्रियः
 सर्वाश्च दुर्जनाः प्रतिमेहं नित्यारविम् अनिलद्वेषिणः शक्रगर्भस्थान् च वते प्रजा ६६ हव्यवाहस्य दीप्तस्य समिधयेन जुहति अधिकार्येषु
 वृतेषां हव्यनाश्नाति पावकः ६७ क्षीरं तु बालवत्सानां ये पिबतीह मानवाः न तेषां क्षीरपाः क्वचिज्जायते कुलवर्धनाः ६८ प्रजाक्षयेण युज्य
 ते कुलवशाक्षयेण च एवमेतत्पुरा हृष्टकुलवृद्धैर्हिजातिभिः ६९ तस्माद्गर्ज्यानिवर्ज्यानि कार्यकार्यच नित्यशः भूतिकामेन मर्त्येन सत्यमेत
 द्ब्रवीमि ते ७० ततः सर्वे महाभागा देवताः समरुद्राणाः ऋषयश्च महाभागाः पृच्छति स्म पितृस्ततः ७१ पितरः केन तुष्यंति मर्त्यानां मल्पचे
 तंसाम् अक्षयं च कथं दानं भवेच्चैवोर्ध्वदेहिकम् ७२ आनृण्य वा कथं मर्त्यां गच्छेयुः केन कर्मणा एतदिच्छामहे श्रौतुं परं कौतूहलहिनः
 ७३ पितरञ्जुः न्यायतो वै महाभागाः सशयः ससुदाहृतः श्रूयतां येन तुष्यामो मर्त्यानां साधु कर्मणाम् ७४ नीलषडप्रमोक्षणं अमा
 वास्यान्तिलोदकैः वर्षासु दीपकेऽथैव पितृणामनृणो भवेत् ७५ अक्षयं नित्यं लोकं च दानमेतच्च महाफलम् अस्माकं परितोषश्च अक्षयः
 परिकीर्त्यते ७६ श्रद्धधानाश्च ये मर्त्या आहरिष्यंति सततिम् दुर्गन्तारयिष्यंति नरकात्पितामहान् ७७ पितृणां भाषितं श्रुत्वा हृष्टरो
 मातपो धनः वृद्धगार्ग्यो महातेजास्तानेवं वाक्यमब्रवीत् ७८ केशुणानीलषडस्य प्रसुक्तस्य तपो धनाः वर्षासु दीपदानेन तथैव च तिलोदकैः
 ७९ पितरञ्जुः नीलषडस्य लांगूलंतोयमभ्युद्धरेद्यदि षष्टिवर्षसहस्राणि पितरस्तेन तर्पिताः ८० यस्तु शृंगगतं पंककूलाद्दुहत्यति
 ष्ठति पितरस्तेन गच्छति सोमलोकमसशयम् ८१ वर्षासु दीपदानेन शशीवच्छोभते नरः तमोरूपेण तस्यास्ति दीपकयः प्रयच्छति ८२
 अमावास्यां तु ये मर्त्याः प्रयच्छंति तिलोदकम् पात्रमोदुवरं गृह्यमधुमिश्रतपो धन ८३ कृतं भवति तेः श्राद्धं सरहस्ययथार्थवत् दृष्टपुष्ट
 मनास्तेषां प्रजाभवति नित्यदा ८४

कुलवंशस्य वृद्धिस्तु पिंडं दस्यफलं भवेत् श्रद्धधानस्तथा कुर्यात्सित्तूणामनृणो भवेत् ८५ एवमेष समुद्दिष्टः श्राद्धकालक्रमस्तथा वि
धिः पात्रफलचैव यथावदनुकृतिं तम् ८६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पितृरहस्यनाम शतोपरिपंचविंशोऽध्या
यः १२५ श्रीश्रुतवाच केन ते च भवेत्प्रातिः कथं तु श्रितु गच्छसि इति प्रष्टः सररेद्रणमोवाच हरिरीश्वरः १ विष्णुरुवाच ब्रा
ह्मणानां परीवादो मम विद्वेषणं महत् ब्राह्मणैः पूजितो नित्यं पूजितो हं न संशयः २ नित्याभिराद्या विप्रेन्द्रा भुक्त्वा पादौ तथा त्वनः तेषां तु
ष्यामि मर्त्यानां यश्चक्रे च बलिहरेत् ३ वामनब्राह्मणदृष्ट्या वराहचक्रं स्थितम् उद्धृताधरणी चैव मूर्धाधारयते तु यः ४ न तेषामशु
भं किंचित्कल्मषं चोपपद्यते अश्वत्थसेवनं गच्छ पूजयेद्योनरः सदा ५ पूजितं च जगत्तनसद्देवास्तरमानुषम् स्येन रूपेण तेषां च पूजा
गृह्णामि तत्त्वतः ६ पूजाममेषां त्नास्य न्यामया लोकाः प्रतिष्ठिताः अन्यथा हि रथामर्त्याः पूजयत्यल्पबुद्धयः ७ नाह तस्य ति गृह्णामि न
सा तुष्टिकरी मम ८ इद्रुवाच चक्रपादौ वराहं च ब्राह्मणं चापि वामनम् उद्धृताधरणी चैव किमर्थं त्वं प्रशंससि ९ भवान्स्मृ
तिभूतानि भवान्संहरति प्रजाः प्रकृतिः सर्वभूतानां समर्त्यानां सनातनी १० श्रीश्रुतवाच सप्रहस्यते तं विष्णुरिदं वचनमब्रवी
त् चक्रेण निहता दैत्याः पद्भ्यां क्राता वसुधरा ११ वाराहं रूपमास्थाय हिरण्याक्षो निपातितः वामनं रूपमास्थाय जितो राजामया बलिः
१२ परितुष्टो भवान्येव मानुषाणामहात्मनाम् तन्माये पूजयिष्यति नास्ति तेषां पराभवः १३ अपि वा ब्राह्मणदृष्ट्या ब्रह्मचारिणामग
तम् ब्राह्मणाग्रहृतिदत्त्वा अमृतं तस्य भोजनम् १४ ऐंद्रो संध्यामुपासित्वा आदित्याभिमुखः स्थितः सर्वतीर्थेषु स्नानात् मुच्यते सर्वकि
ल्बिषैः १५ एतद्दः कथितं गुह्यमस्विलेन तपोधनाः संशयं पृच्छमानानां किंभूयः कथयाम्यहम् १६ बृलदेव उवाच श्रूयतां पर
मगुह्यमानुषाणां सरवावहम् अजानतो यद्बुधाः किं शयते भूतपीडिताः १७ कल्क उवाच ययो मर्त्यः स्पृशेद्भावे घृतं दधि सर्षपंचपियं
गुचं कल्मपात्सति मुच्यते १८ भूतानि चैव सर्वाणि अग्रतः पृष्ठतोपि वा उच्छिष्टं वापि शूद्रेषु वर्जयति तपोधनाः १९ देवा ऊचुः प्र
गृह्यो दुर्बरा पात्रतो यं पूणमुदङ्मुखः उपवासं तु गृह्णीयाद्यद्वा स कल्पयेद्दत्तम् २०

सुदर्शनमंत्रेण पूजिते ३ ४ ५ ६ ७

देवतास्तस्य तुष्यंतिका मिकंचापिसिध्यति अन्यथा हि त्रयामर्त्या कुर्वन्ते स्वल्प बुद्धयः २१ उपवासे बलौचापिताम्रपात्रं विशिष्यते ब
लिभिर्द्वातयार्धचपितृणांच तिलादकम् २२ ताम्रपात्रेण दातव्यमन्यथाल्पफल भवेत् गुह्यमेतत्समुद्दिष्टयथा तुष्यन्ति देवताः २३
धर्म उवाच रत्नपौरुषिके विप्रेषां टिके परिचारिके गोरक्षके वाणिजके तथा कारुकुशीलवे २४ मित्रद्रुह्येन धीयानयश्च स्याद्दृष्टली
पतिः एतेषु देवेषु चानदेयं स्यात्कथंचन २५ पिंडदास्तस्य हीयते न च प्रीणाति वै पितृन् अतिथियस्य भग्नाशो गृहात्पूति निवर्त्तते
२६ पितरस्तस्य देवाश्च भस्मयश्चतयैव हि निराशाः प्रतिगच्छन्ति अतिथेरप्रतिग्रहात् २७ स्त्रियैर्गौमैः कृतं भस्मयश्च भस्मयैर्गुरुतल्यगैः
तुल्यदोषो भवत्येभिर्यस्यातिथिरनर्चितः २८ अग्निरुवाच पादसुद्यस्य यो मर्त्यः स्पृशेद्वाश्चरुदुर्मतिः ब्राह्मणं वा महाभागं दी
प्यमानं तथानलम् २९ तस्य दोषान्यवस्था मितच्छृणु धर्म समाहिताः दिवं स्पृशन्त्यशब्दोऽस्य त्रस्यति पितरश्च वै ३० वैमनस्य च देवानां
कृतं भवति पुष्कलम् पावकश्च महातेजा हव्यं न प्रतिगृह्णाति ३१ आजन्मना शतं चैव नरके पच्यते तु सः निष्कृत्वि न तस्यापि अनुमन्य
तिकर्हि चित् ३२ तस्माद्वायोनपादेन स्पष्टव्यावैकदाचन ब्राह्मणश्च महातेजा दीप्यमानस्तथानलः ३३ अहं धानेन मर्त्येन आत्मनो
हितमिच्छता एते दोषामथाप्रोक्तास्त्रिषु यः पादसुल्लजेत् ३४ विश्वामित्र उवाच श्रूयतां परमं गुह्यं हस्यं धर्मसंहितम् परमा
नेन यो दद्यात्पितृणामौपहारिकम् ३५ गजच्छायायां पूर्वस्या कुतपे दक्षिणां मुखः यदा भाद्रपदे मासि भवते बहुलमघा ३६ श्रूयतां
स्य दानस्य यादृशो गुणविस्तरः कृतं तेन महच्छ्राद्धं वर्षाणीह त्रयोदश ३७ गाव ऊचुः बहुले समं गेह्यकुतो भये च क्षेमे च सरथे च
हि भूयसी च यथापुरा ब्रह्मपुरे सुवल्गाशतक्रतोर्वज्रधरस्य यज्ञे ३८ भूयश्च या विष्णुपदे स्थिता या विभावसोश्चापि यथा स्थिता या दे
वाश्च सर्वे सह नारदेन प्रकुर्वन्ते सर्वसहेतिनाम ३९ मंत्रेण तेनाभिवृद्धतयो वै विमुच्यते पापकृतेन कर्मणा लोकानवाप्नोति पुरंदरस्य ग
वाफलं चंद्रमसौद्युति च ४० एवं हि मंत्रत्रिदशाभिर्जुष्टपठेत यः परस्मै गोष्ठमध्यं न तस्य पापं भयं न शोकः सहस्रनेत्रस्य च याति लोक
म् ४१ श्रीश्व उवाच अथ सप्तमहाभागात्सु यो लोकविश्रुताः वसिष्ठः प्रसुखाः सर्वे ब्रह्माणं पद्मसंभवम् ४२ प्रदक्षिणमभिक्रम्य
सर्वे प्राञ्जलयः स्थिताः उवाच वचनं तेषां वसिष्ठो ब्रह्मपितृमः ४३

सर्वप्राणिहितं प्रभं ब्रह्मक्षेत्रे विशेषतः द्रव्यहीनाः कथं मर्त्याद रिद्धाः साधुवर्तिनः ४४ प्राप्नुवन्तीह यज्ञस्य फलं केन च कर्मणा एतच्छ्रु-
 त्यावचस्तेषां ब्रह्मावचनमुब्रवीत् ४५ ब्रह्मोवाच अहो प्रभो महाभागा गूढार्थः परमः शक्तः सूक्ष्मः श्रेयाश्च मर्त्यानां भवद्भिः सै-
 मुदाहृतः ४६ श्रूयतां सर्वमारव्यास्ये निखिलेन तपोधनाः यथायज्ञफलमन्योर्लभते नात्र संशयः ४७ पौषमासस्य शक्रे वै यदा युज्येतरां
 द्विणी तेन नक्षत्रयोगेन आकाशशयनो भवेत् ४८ एकवस्त्रः शुचिः स्नातः शूद्रधानः समाहितः सोमस्य रश्मयः पीत्वा महायज्ञफलं ल-
 भेत् ४९ एतद् परमं गुह्यं कथितं द्विजसत्तमाः यन्मा भवतः पृच्छति सूक्ष्मत्वात्थदर्शिनः ५० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि
 दानधर्मदेवराहस्यशतोपरिषद्भिः शोऽध्यायः १२६ विभायस्वरुवाच सलिलस्याजलिं शूर्गमक्षताश्च घृतां तिराः सोमस्योत्तिष्ठमानस्य
 तज्जलं चास्मताश्च तान् १ स्थितो ह्यभिमुखो मर्त्यः पौर्णमास्यां बलिहरत् अग्निकार्यं कृतं तेन हुताभ्यास्याययस्त्रयः २ वनस्य तत्र यावत्स्या
 दमावास्यामबुद्धिमान् अपि ह्येकेन पत्रेण लिप्यते ब्रह्म हन्यया ३ दंतकाष्ठतुर्यः स्यात् दमावास्यामबुद्धिमान् हिंसितश्च दमास्तनपितर-
 श्चोद्धिजति च ४ हव्यं न तस्य देवाश्च प्रतिगृह्णाति पर्वकं कुप्यते पितरश्चास्य कुले वंशोऽस्य हीयते ५ श्रीरुवाच प्रकीर्णं भोजनं यत्र भि-
 त्तभांडमयासनम् यो पितरश्चैव हन्यते कर्मलोपहतं गृहे ६ देवताः पितरश्चैव तस्यैव पर्यणीषुवा निगशा प्रतिगच्छंति कश्मलोपहताद्
 हात् ७ अंगिरा उवाच यस्तस्मै तस्यै पृष्णं दद्यात्पिकरं जके सवर्चसासूलहस्तः प्रजानस्य विवर्धते ८ गार्ग्य उवाच आति-
 थ्यं सतं तं कुर्वाहीपदद्यात्प्रतिथये यजमानो दिव्यस्वापनं च मानानि भक्षयेत् ९ गोव्राह्मणान् द्विस्त्राञ्च पुश्रणि च कीर्तयेत् ण्यश्चैव तं
 सोमधर्मः सरहस्यो महाफलः १० अपि कृतशतै रित्वा क्षयं गच्छति तद्भविः न तु हीयति ते धर्माः शूद्रधानैः प्रयोजिताः ११ इदं च परमं गुह्यं स-
 रहस्यं निबोधत आसूकल्पे च देवै च तै र्थिके पर्वणीषु च १२ रजस्य लाञ्छयान् शिषिकान् पुत्रिका च यथा एताभिश्च क्षयाद्दृष्टवितो भवति दे-
 वताः १३ पितरश्च न तु श्यति वर्षाण्यपि त्रयोदशं शुक्रवासाः शुचिर्भूत्वा द्वाह्यणान् स्वप्तिवाचयेत् १४ कीर्तयेत् भारतं चैव तथा स्यादह-
 यं हविः १५ धौम्य उवाच भिन्नभांडं च स्वहा च कुक्कुटं शुनकं तथा अग्रशस्तानि सर्वाणि यश्च रक्षोगृहं रूहः १६

भिन्नभांडे कलिं प्राहुः खड्गायां तु धनक्षयः कुक्कुटे शुनके चैव हविर्नाशंति देवताः १७ यदसमूले भ्रवं सत्त्वं तस्मात् तृदं नरोपयेत् १८
 जमदग्निरुवाच यो यजेदश्वमेधेन वाजपेयशतेन ह अवाकृशिरावलेवेतसत्रवास्तीतमाहरत् १९ नयस्य हृदयशतं हृदयं रक्तसंभुवं च
 जेत तुल्यं यजश्च सत्यं च हृदयस्य च सुहृता २० शुद्धेन मनसा दत्त्वा सुक्तुप्रस्थं हिजातये ब्रह्मलोकं मनुप्रातः पर्यामितं निदर्शनम् २१ इ
 ति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे देवरहस्येशतोपरिसप्तविंशोऽध्यायः १२७ वायुरुवाच किंचिद्धर्मं भवक्ष्यामि मानु
 षाणां सुरवावहम् सरहस्याश्वयेदोषास्तान् च्छृणुष्व समाहिताः १ चतुरो वाषिकान्मासान्यो ददाति तिलोदकम् भोजनं च यथाशक्त्या वा ह्य
 णो वेदपारगे २ अग्निकार्यं च कर्तव्यं परमान्नेन भोजनम् दीपकश्चापि कर्तव्यः पितृणां सतिलोदकः ३ एतेन विधिना मर्त्यैः श्रद्धादानः समा
 हितः पशुबंधशतस्येह फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ४ इदं चैवापरं गुह्यं मप्रशस्तं निबोधत अग्नेस्तृषलोनेता हविर्भूदाश्वयोषितः ५ मन्य
 तैर्धर्म एवेति सत्त्वाधर्मेण लिप्यते अश्वस्तस्य कुप्यति श्रद्धयोनि सगच्छति ६ पितरश्च न तुष्यति सह देवैर्विशेषतः प्रायश्चित्तं तु यत्त
 त्रं ब्रुवतस्तन्निबोधमे ७ यत्कृत्वा तु नरः सम्यक् सुखी भवति विज्वरः गवाभूत्रपुगीषेण पयसा च घृतेन च ८ अग्निकार्यं च ह्यकुर्वाग्नि
 राहारः समाहितः ततः संवत्सरे पूर्णं प्रतिगृह्णति देवताः ९ हृष्यति पितरश्चास्य श्राद्धकाल उपस्थिते एष ह्यधर्मो धर्मश्च रहस्यः संप्रकी
 र्तिः १० मर्त्यानां स्वर्गकामानां प्रेत्य स्वर्गं सरवावहः ११ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे देवरहस्येशतोपरि अ
 ष्टविंशोऽध्यायः १२८ लोमशा उवाच परदारेषु ये सक्ता अकृत्वा दारसं ग्रहम् निराशाः पितरस्तेषां श्राद्धकाले भवति वै १ परदा
 ररतिर्यश्च यश्च वंध्यासुपासते ब्रह्मस्वहरते यश्च समदाषा भवति ते २ असंभ्राध्या भवत्येते पितृणां नात्र संशयः देवताः पितरश्चैषां ना
 भिन्नं दत्ति तद्दिविः ३ तस्मात्परस्य वै दारास्य जेह्मं च योषितम् ब्रह्मस्य हि न हर्तव्यं मात्मनो हितं मिच्छता ४ श्रुयतां चापरं गुह्यं रहस्यं
 धर्मसहितम् श्रद्धादानेन कर्तव्यं गुरुणा वचनयथा ५ द्वादश्यां पाणामास्या च मासि मासि घृताक्षतम् ब्राह्मणैः प्रयच्छेत् तस्य पुण्यं
 निबोधत ६ सोमश्च वर्धते तेन समुद्रश्च महोदधिः अश्वमेधं च तु भागं फलं सृजति वासवः ७

३ ४ अग्नेरणीस्यस्य प्रत्यक्षस्य वा वैदिकस्य नेता देशांतरप्राप-

कोयदि श्रद्धः स्यात्तद्यदयोषितः हविषासो माज्यपयः प्रभृतिनायजावशिष्टेन द्वादस्थानीयेन मूढाः स्युस्तर्हितस्य दोषः प्रायश्चित्तं च वक्ष्यमाणं ज्ञेयं ५ ६ ७ ८ ९

१० ११ इति शतोपरि अष्टविंशोऽध्यायः १२८ १२ ३ ४ ५ ६ महोदधि-जलसमुद्रः ७

दानेनैतेन तेजस्वीवीर्यवांश्च भवेन्नरः प्रीतश्च भगवान्सोम इत्यान्कामान्ययच्छति ८ श्रूयतां चापरो धर्मः सरहस्यो महाफलः उमंकलि
युगभाप्यमनुष्याणां सरवावहः ९ कल्पमुत्थाय यो मर्त्यः स्नातः सुक्लेन वाससा तिलपात्रं प्रयच्छेत् ब्राह्मणेभ्यः समाहितः १० तिलोदकं च
यो दद्यात्पितृणामधुना सह दीपकं सरं चैव श्रूयतां तस्य यत्फलम् ११ तिलपात्रे फलं प्राह भगवान्याकशासनः गोपदानं च यः कुर्याद्भूमि
दानं च शाश्वतम् १२ अग्निष्टोमं च यो यजयजेत् बहु दक्षिणाम् तिलपात्रं स ह्येतेन समं मन्यति देवताः १३ तिलोदकं सदा आह्वे मन्यते पित
रोक्षयम् दीपे च सरं चैव तु श्रूयते स्य पितामहाः १४ स्वर्गे च पितृलोके च पितृदेवाभिपूजितम् एवमेतन्मयोद्दिष्टमृषिदृष्टं पुरातनम् १५ इ
ति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मलोमशरहस्ये शतोपरिऊनत्रिंशोऽध्यायः १२० भीष्म उवाच ततस्त्वृषिगणाः सर्वे पितर
श्च स देवताः अरुधती तपो वृद्धामपृच्छत समाहिताः १ समानशीला वीर्येण च सिष्ठस्य महत्मनः स्वतो धर्मरहस्यानि श्रोतुमिच्छामहे वयम्
२ तं ते गुह्यतमं प्रदेत त्वं भाषितुमर्हसि ३ अरुधत्कवाच तपो वृद्धिर्मया प्राप्ता भवतां स्मरणेन वै भवतां च प्रसादेन धर्मान्यस्यामि शा
श्वतात् ४ सरगुह्याश्च रहस्याश्च तान् च्छृणु ध्वमशेषतः श्रद्धाने प्रयोक्तव्या यस्य सुहृत्तयामनः ५ अश्रद्धानो मानी च ब्रह्महायुरुतल्पगः
असंभाष्या हि च त्वारो नैषां धर्मप्रकाशयेत् ६ अहन्यह नियो दद्यात्कपिलां ह्यदशीः समाः मासिमासि च सत्रेण यो यजेत सदानरः ७ गया
शतसहस्रं च यो दद्यात् ज्येष्ठपुष्करे न तद्धर्मफलं तुल्यमतिथिर्यस्य तुष्यति ८ श्रूयतां चापरो धर्मो मनुष्याणां सरवावहः श्रद्धानेन कर्तव्य
सरहस्यो महाफलः ९ कल्पमुत्थाय यो मध्ये गृह्यदमान्सहोदकान् निषिचेत्त गवांश्च गे मस्तकेन च तज्जलम् १० प्रतीच्छेत् निराहारस्तस्य
धर्मफलं शृणु श्रूयते यानि तीर्थानि त्रिषु लोकेषु कानिचित् ११ सिद्धचारणं तु शानिसे वितानि महर्षिभिः अभिषेकः समस्तं वागवांश्चोदक
स्य च १२ साधुसाधित्वाद्योद्दिष्टदेवतैः पितृभिस्तथा भूतेष्वेव ससद्दृष्टैः पूजितासाप्यरुधती १३ पितामह उवाच अहो धर्मो महाभाग सर
रहस्य उदाहृतः वरं ददां मिते धन्ये तपस्ते वर्धतां सदा १४ यम उवाच रमणीया कथा दिव्या युष्यन्ती यामया श्रुता श्रूयतां चित्रगुप्तस्य भाषितं
मम च प्रियम् १५ रहस्यधर्मसंयुक्तं शक्यं श्रोतुमर्हर्षिभिः श्रद्धानेन मर्त्येन आत्मनो हितमिच्छता १६ न हि पुण्यं तथा पापकृतं किंचिद्दिनस्य
ति पर्वकाले च यत्किंचिदादित्यं चाधितिष्ठति १७ प्रेतलोकं गते मर्त्ये तत्सर्वं विष्मवस्तु प्रतिजानाति पुण्यात्मा तच्च तन्नोपयुज्यते १८

किंचिद्धर्मप्रवक्ष्यामिचित्रगुप्तमतंशुभम् पानीयंचैवदापंचदांतव्यंमतंतथा १९ उपानहोचछत्रंचकपिलांचयथातथम् पुष्करेकपि
 लादेयाब्राह्मणेवेदपारगे २० अग्निहोत्रंचयत्नेनसर्वशःप्रतिपालयेत् अयंचैवापरोधर्मश्चित्रगुप्तेनभाषितः २१ फलमस्यपृथक्त्वेन
 श्रेतुमर्हति सत्तमाः प्रत्ययंसर्वभूतेस्तुगंतव्यंकालपर्ययात् २२ तत्रदुर्गमनुप्राप्ताः दक्षिणापरिपीडिताः दक्षमानाविपच्यन्तेनतत्रास्ति
 पलायनम् २३ अहंकारतमोद्योरप्रविशन्त्यल्पबुद्धयः तत्रधर्मप्रवक्ष्यामियेनदुर्गाणिसंतरेत् २४ अत्यव्ययमहार्थंचप्रेत्यचैवसू
 खोदयम् पानीयस्यगुणादिव्याःप्रेतलोकेविशेषतः २५ तत्रपुण्योदकानामनदीतेषांविधीयते अक्षयसंल्लितत्रशीतलह्यमृतोप
 मम् २६ सतत्रतोयंपिबतिपानीययःप्रयच्छति प्रदीपस्यप्रदानेनश्रूयतांगुणविस्तरः २७ तमोधकारनियतदीपदानेप्रणश्यति
 प्रभाचास्यप्रयच्छतिसोमभास्करपावकाः २८ देवताश्चास्यमन्यन्तेविमलाःसर्वतोदिशः द्योततेचयथादित्यःप्रेतलोकगतोनरः २९
 तस्माद्दीपःप्रदातव्यःपानीयंचविशेषतः कपिलायेप्रयच्छतिब्राह्मणेवेदपारगे ३० पुष्करेचविशेषेणश्रूयतातस्ययत्फलम् गोशतस
 वृषतेनदत्तप्रवत्तिशाश्वतम् ३१ पापकर्मचयत्किंचिद्ब्रह्महत्यासमभवेत् शोधयेत्कपिलात्येकाप्रदत्तगोशतयथा ३२ तस्मात्तुफ
 पिलादेयाकोमुद्याज्येषुपुष्करे अतेषांपिपमकिंचिन्नदुःखनचकटकाः ३३ उपानहोचयोदद्यात्पात्रभूतेद्विजोत्तमे छत्रदानेसुरया
 च्छायाल्लभतेपरलोकगः ३४ नहिदत्तस्यदानस्यनाशोस्तीहकदाचन चित्रगुप्तमत्श्रुत्वात्हृष्टोमाविभावसुः ३५ उवाचदेवताःस
 र्वाःपितृश्रेवमहाद्युतिः अतहिचित्रगुप्तस्यधर्मगुह्यमहात्मनः ३६ श्रद्धधानाश्चयेमत्याब्राह्मणेषुमहात्मसू दानमेतत्प्रयच्छतिन
 तेषांविद्यतेप्रयम् ३७ कर्मदोषास्त्विमपंचयेषानास्तीहनिष्कृतिः असंभाष्याअनाचारावर्जनीयानराधमाः ३८ ब्रह्महाचैवगोघ्नश्च
 परदाररतश्चयः अश्रद्धधानश्चनरःस्त्रियंयश्चोपजीवति ३९ प्रेतलोकगतात्येतेनरकेपापकर्मिणः पच्यन्तेवैयथ्यामीनाःपूयशोणि
 तप्रोजनाः ४० असंभाष्यापितृणांचदेवानांचैवपंचते स्नातकानांचविप्राणांचान्येचतपोधनाः ४१ इतिश्रीमहाभारतेआनुशा
 सनिकेपर्वणिदानधर्मेचित्रगुप्तरहस्येशतोपरित्रिंशोऽध्यायः १३० श्रीश्रुवाच ततःसर्वमहाभागादेवाश्चपितरश्चह ऋषयश्चमहाभा
 गाःप्रमथान्वाक्यमब्रुवन् १

२ ३ ४ अधरोत्तरे प्रांते अधरओष्ठः उत्तरोयत्र ओष्ठस्यावसाने कृते सति ५ आमिषं मांसं शिरसि दधानः पादतः शय्यायां पादस्थाने शिरः कृत्वायः संविशेत्

भवन्तो वै महाभागा अपरोक्षानिशाचराः उच्छिष्टानशुचीन्क्रुद्रान्कथं हिंसयमानवान् २ केचस्पृताः प्रतीघाताः येन मर्त्यान् हिंसय रक्षो-
घ्नानि च कानि स्युर्ये गृहेषु प्रणश्यथ ३ श्रोतुमिच्छामयुष्माकं सर्वमेतन्निशाचराः ४ प्रमथाऊचुः मैथुनेन सदा उच्छिष्टाः कृते-
चैवाधरोत्तरे मोहान्मासानिरवादेत वृक्षमूले च यः स्वपेत् ५ आमिषं शीर्षतो यस्य पादतो यश्च संविशेत् तत उच्छिष्टकाः सर्वे बहुच्छि-
द्राश्च मानवाः ६ उदके चाप्यमेध्यानि श्लेष्माणच प्रमुंचति एते भक्ष्याश्च वध्याश्च मानुषानात्र संशयः ७ एवं शीलसमाचारा न्यर्षया
मोहिमानवान् श्रूयतां च प्रतीघातान्येन शक्रमहिंसितुम् ८ गोरोचनासमालंभो वचाहस्तश्च यो भवेत् घृताक्षतचयोद्घान्म-
स्रकेतत्परायणः ९ ये च मांसं नखादति तान् शक्रमहिंसितुम् यस्य चाग्निगृहे नित्यं दिवारात्रोच दीप्यते १० तरक्षोश्च मदं प्राश्नत
थैव गिरिकच्छपः आज्यधूमो विडालश्चच्छागः कृष्णोऽथ पिगलः ११ येषामेतानि तिष्ठति गृहेषु गृहमेधिनाम् तान्यधृष्याण्यरागाणि
पिपिस्ताशोः सुदारुणैः १२ लोकान् स्मद्दिधाये च विचरन्तियथासुखाः तस्मादेतानि गेहेषु रक्षोघ्नानि विशांपते १३ एतद्भूः कथितं सर्वयत्रवः
संशयो महान् १४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे प्रमथरहस्ये शतोपरि एकत्रिंशोऽध्यायः १३१ श्रीशुभ्र उवाच
ततः पद्मप्रतीकाशः पद्मोद्भूतः पितामहः उवाच वचनं देवान्वासवंच शचीपतिम् १ अयमहाबलो नागोरसातलचरो बली तेजस्वीरेणु
को नाम महासत्वपराक्रमः २ अतितेजस्विनः सर्वे महावीर्या महागजाः धारयन्ति महां कृत्वा सुशैलवनकाननाम् ३ भवद्भिः समनु-
जातो रेणुकः स्तान्महागजान् धर्मगुत्यानि सर्वाणि गत्वा पृच्छतु तत्र वै ४ पितामहवचः श्रुत्वा ते देवारेणुकतदा प्रेषयासासुरव्यथाय-
त्र ते धरणीधराः ५ रेणुक उवाच अनुजातोऽस्मि देवैश्च पितृभिश्च महाबलाः धर्मगुत्यानि युष्माकं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ६
कथय ध्वमहाभागा यद्दत्तत्वं मनीषितम् ७ दिग्गजा ऊचुः कार्तिके मासि चाश्लेषा बहुलस्याष्टमी शिवा तेन नक्षत्रयोगेन यो
दंदातिगुडौदनम् ८ इमं मंत्रं जपन्नाद्देयताहारोत्थकोपनः बलदेव प्रभृतयो येनागा बलवन्तराः ९ अनतान्घ्नस्यानित्यं भोगि-
नः स्रमहाबलाः तेषां कुलोद्भवा ये च महाभूता भुजंगमाः १० एवमुक्त्वा बलिं तत्र बलीकेतुनिवेदयेत् तैमवलिं प्रयच्छतु बलतेजोभि-
वृद्ध्यै ११

६ ७ ८ ९ १० तरक्षोऽयं प्रस्य गिरिकच्छपः पर्वतदरीशायी स्युः कूर्मः ११ १२ १३ १४ इति श्रीमहाभार-
ते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरि एकत्रिंशोऽध्यायः १३१ ७ ११ नागोजजः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ ७

यदानारायणः श्रीमानुज्जहारवसुधराम् तद्वल्लतस्य देवस्य धरानुद्धरतस्तथा एवमुक्त्वा बलित्तत्र वल्मीके तु निवेदयेत् १२ गजेन्द्रकुसु
माकीर्णनीलवस्त्रानुलेपनम् निर्वपेत्तु वल्मीके अस्तं याते दिवाकरे १३ एवमुक्त्वास्ततः सर्वे अधस्ताद्भारपीडिताः श्रमं तनावबुध्यामो
धारयंतो वसुधराम् १४ एवमन्यामहे सर्वे भारान्तानिरप्रेक्षिणः ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वायद्युपोषितः १५ एवमवत्सरकृत्वादा
नबहुफललभेत् वल्मीके बलिमादाय तन्नो बहुफलं मतम् १६ ये च नागामहावीर्यास्त्रिभुल्लोकेषु कृत्स्नशः कृतातिथ्या भवेयुस्तेशान्
वर्षाणित्तत्त्वतः १७ दिग्गजानां च तच्छुलादेवतापितरस्तथा ऋषयश्च महाभागाः पूजयति स्मरेणुकम् १८ इति श्रीमहाभारते आ
नुशासनिके पर्वणिदानधर्मे दिग्गजानारहस्येशतोपरि द्वात्रिंशोऽध्यायः १३२ महेश्वर उवाच सारमुद्धृत्य युष्माभिः साधुधर्म
उदाहृतः धर्मगुह्यमिदं मत्तः शृणुध्वं सर्वे एवह १ येषां धर्माश्रिता बुद्धिः श्रद्धा धानाश्च ये नराः तेषां स्यादुपदेष्टव्यः सरहस्यो महाफलः
२ निरुद्धिरनस्तु यादद्यान्मासमेकगवान्हिकम् एकभक्ततथाश्रीयाच्छ्रुयतांतस्य यत्फलम् ३ इमा गावो महाभागाः पवित्रपरमस्मृताः
त्रैल्लोकान्धारयति स्म स देवास्तरमानुषान् ४ तासु चैव महापुण्यशुश्रूषा च महाफलम् अहन्यहनिधर्मेण युज्यते वै गवान्हिकः ५
मया ह्येतास्त्वनुज्ञाताः पूर्वमासन्ध्रतेयुगे ततो ह मनुनीतो वै ब्रह्मणा पद्मयोनिना ६ तस्माद्भजस्थानं गतस्तिष्ठत्युपरि मे वृषः रमेहस-
हगोभिश्च तस्मात्पूज्याः स देवताः ७ महाप्रभावावरदावरदद्युरुपासिताः ता गावो स्थानुमन्यते सर्वकर्मसु यत्फलम् ८ तस्य तत्र
चतुर्भांगो यो ददाति गवान्हिकम् ९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणिदानधर्मे महादेवरहस्येशतोपरि त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः १३३
स्कंद उवाच ममाप्यनुमतो धर्मस्तशृणुध्वं समाहिताः नीलपडस्य श्रृगाभ्यां गृहीत्वा मृत्तिकातुयः १ अभिषेकं च ह्यकुर्यात्तस्य ध-
र्मे निबोधत शोधयेदशुभं सर्वमाधिपत्यं परत्र च २ यावच्च जायते मर्त्यं सार्वच्छुभो भविष्यति इदं चाप्यपरगुह्यं सरहस्यं निबोधत
३ प्रगृह्ये दुर्बरे पात्रं पक्वान्नं मधुना सह सोमस्योत्तिष्ठमानस्य पौर्णमास्यां बलिं हरेत् ४ तस्य धर्मफलं नित्यं श्रद्धा नानिबोधत सा
ध्या रूद्रास्तथादित्या विश्वे देवास्तथाश्विनौ ५ मरुतो वसवश्चैव प्रतिगृह्णन्त बलिम् सोमश्च वर्धते तेन समुद्रश्च महोदधिः ६ एष-
धर्मेभ्यो द्विष्टः सरहस्यः सुरवावहः ७ विष्णुरुवाच धर्मगुह्याभिस्त्रिंशोऽध्यायः १३३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिचतुस्त्रिंशोऽध्यायः १३४ केभोज्याः भोज्याः
 न्नाः १ २ ३ वैश्याः भोज्याः भोजनीयाः ४ ५ ६ न केवलं शूद्रान् न मेव वर्ज्यं किंतु शूद्रस्य कर्मनिष्ठायां सेवायां वर्त्तमानो विकर्मस्थो विशिष्टकर्मस्थः संध्यावं

शृणुयाद्दानसूयुर्यः श्रद्धधानः समाहितः नास्य विघ्नः प्रभवति भयं चास्य न विद्यते ९ ये च धर्माः शूद्राः पुण्याः सरहस्या उदाहृताः तेषां
 धर्मफलं तस्य यः पठेत् जितेन्द्रियः १० नास्य पापं प्रभवति न च पापेन लिप्यते पठेद्वाश्रावयेद्वापि श्रुत्वा बालभते फलम् ११ भुंजते पित-
 रो देवा हव्यकव्यमथाक्षयम् श्रावयंश्चापि विप्रैर्दानं पर्वसु प्रयतो नरः १२ ऋषीणां देवतानां च पितॄणां चैव नित्यदा भवत्यभिमतः श्रीमा-
 न्धर्मेषु प्रयतः सदा १३ कृत्वापि पापकर्म महापातकं वर्जितम् रहस्यधर्मं श्रुत्वे सवपापैः प्रमुच्यते १४ श्रीश्रुत्वा च एतद्
 मे रहस्यं वेदेवमानानराधिप व्यासो हिष्टं मया प्रोक्तं सर्वदेवनमस्कृतम् १५ पृथिवीरत्नसंपूर्णं ज्ञानं चेदमनुत्तमम् इदमेव ततः श्राव्य-
 मिति मन्येत धर्मवित् १६ नाश्रद्धधानाय न नास्तिकाय न नष्टधर्माय न निर्घृणाय न हेतुदुष्टाय गुरुद्वेषेवानानात्मभूताय निवेद्य मे तत्
 १७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे देवरहस्येशतोपरिचतुस्त्रिंशोऽध्यायः १३४ युधिष्ठिर उवाच केभो-
 ज्या ब्राह्मणस्येह केभोज्या क्षत्रियस्य ह तश्रावैश्यास्य केभोज्याः के शूद्रस्य च भारत १ श्रीश्रुत्वा च ब्राह्मणा ब्राह्मणस्येह भो-
 ज्या ये चैव क्षत्रियाः वैश्याश्चापि तथा भोज्याः शूद्राश्च परिवर्तिताः २ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या भोज्या वै क्षत्रियस्य ह वर्जनीयास्तु वै शू-
 द्राः सर्वभक्ष्या विकर्मिणः ३ वैश्यास्तु भोज्या विप्राणां क्षत्रियाणां तथैव च नित्याग्नेयो विविक्ताश्च चातुर्मास्य रताश्च ये ४ शूद्राणाम-
 थयो भुंक्ते स भुंक्ते पृथिवीमलम् मल्लनृणां सपिबति मल्लभुंक्ते जनस्य च ५ शूद्राणामस्तथा भुंक्ते स भुंक्ते पृथिवीमलम् पृथिवीमलम्
 श्रुतिये हि जाः शूद्रभोजिनः ६ शूद्रस्य कर्मनिष्ठायां विकर्मस्थो हि पच्यते ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्या विकर्मस्थश्च पच्यते ७ स्वाध्यायनि-
 रता विप्रान् स्तथा स्वस्त्ययने नृणाम् रक्षणे क्षत्रियं प्राह वैश्यां पुस्त्यर्थमेव च ८ करोतिकर्म यद्देश्यं स्तद्ब्रह्मन्द्युपजीवति कृषिगारस्य
 वाणिज्यमकुत्सा वैश्याकर्मणि ९ शूद्रकर्म तु यः कुर्यात्तद्ब्रह्मस्य कर्म च स विज्ञेय यथा शूद्रान् च भोज्यः कदा न्वन १० चिकित्सकः
 कांडपृष्ठः पुराध्यक्षः पुरोहितः सावत्सरो वृथा ध्याय्य स येते शूद्रसंमिताः ११ शूद्रकर्मस्यैते पुण्या भुंक्ते निरपन्नपः अभोज्यभोजनं
 भुक्त्वा भयं प्राप्नोति दारुणम् १२ कुलवीर्यं चित्तं न श्रुतियं ग्योनित्वमेव च स प्रयातियथाश्नाये निश्क्रियो धर्मवर्जितः १३

१८ १९ विगन्तत्संबन्धि १६ १७ नगरीरक्षितस्य १८ १९ २० २१ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतौ परिपंचत्रिंशोऽध्यायः १३५ १
२ ३ सावित्रीसमिदाहुतिरिति सर्वत्र संबध्यते ४ आदित्योदयनंतत्पर्यंतस्थित्वा ५ विवृतं लोकप्रत्यक्षंधारयन् ६ ७ ८ ९ १० ग्रहसूतकयोक्ता रागा

भुक्तेचिफित्सकस्यान्नंतदन्नंचपुरीषवत् पृथ्व्यन्नंचमूत्रंस्यात्कारुकांनंचशोणितम् १४ विद्योपजाविनोन्नंचयोभुक्तेसाधुसंमतः तद
यन्नयथाशौद्रंतत्साधुःपरिवर्जयेत् १५ वंचनीयस्ययोभुक्तेतमाहुःशोणितं हृदम् पिशूनंभोजनंभुक्तेब्रह्महत्यासमविदुः १६ असक्त
तमवज्ञातनभोक्तव्यं कदाचन १७ व्याधिकुलक्षयंचैवक्षिप्रं प्राप्नोति ब्राह्मणः नगरीरक्षिणोभुक्तेश्वपचप्रवणोभवेत् १८ गोघ्नंचब्रा
ह्मणघ्नंचसुरापेगुरुतल्पगे भुक्तान्नंजायतेविप्रोरक्षसाकुलवर्धनः १९ न्यासापहारिणोभुक्ताकृतघ्नेत्कीबवर्त्तिनि जायतेशबरावा-
सेमध्यदेशबहिष्कृते २० अभोज्याश्चैवभोज्याश्चमयाप्रोक्तायथाविधि किमन्यदद्यकौंतेयमत्तस्तश्चोतुमिच्छसि २१ इति श्रीमहा
भारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे भोज्याभोज्यान्नकथनं नाम शतौ परिपंचत्रिंशोऽध्यायः १३५ युधिष्ठिर उवाच उक्तास्तु भ
वताभोज्यास्तथाः भोज्याश्च सर्वशः अन्नमेप्रश्नसंदेहस्तच्चेवदपितामह १ ब्राह्मणानां विशेषेण हव्यकव्यप्रतिग्रहे नानाविधेषु भो
ज्येषु प्रायाश्चित्तानि शंसमे २ श्रीश्व उवाच हंतवस्थामिते राजन् ब्राह्मणानां महात्मनाम् प्रतिग्रहेषु भोज्ये च मुच्यते येन पापिनः
३ घृतप्रतिग्रहे चैव सावित्रीसमिदाहुतिः तिलप्रतिग्रहे चैव सममेतद्युधिष्ठिर ४ मांसप्रतिग्रहे चैव मधुनो लवणस्य च आदित्योदयनं
स्थित्वा पूषो भवति ब्राह्मणः ५ काचन प्रतिगृह्याथ जपमानो गुरुश्रुतिम् कृष्णाय संच विवृतंधारयन् मुच्यते द्विजः ६ एवं प्रतिगृहीते यद्य
नेव स्त्रे तंथास्त्रियाम् एवमेवनरश्चैव सुवर्णस्य प्रतिग्रहे ७ अन्नप्रतिग्रहे चैव पायसेक्षरसेतया इक्षते लपवित्राणां त्रिसंध्ये-
प्लानिमज्जनम् ८ व्रीहौ पुष्टे फले चैव जले पिष्टमये तथा यावके दधिदुग्धे च सावित्रीशतशो न्विताम् ९ उपानहो च छत्रंच
प्रतिगृह्यौर्ध्वदैहिके जपेच्छतसमायुक्तस्ननमुच्येत पापाना १० क्षेत्रप्रतिग्रहे चैव ग्रहसूतकयोस्तथा त्रीणिरात्र्याण्युपोषिता
तेन पाप्मा विमुच्यते ११ कृष्णपक्षे तु यः श्राद्धपितृष्णामश्नुते द्विजः अन्नमेतदहोरात्रात्पूतो भवति ब्राह्मणः १२ नचसंध्यामुपा
सीत नच जाप्यां प्रवर्त्तयेत् नसंकिरेत्तदन्नंचततः पूयेत ब्राह्मणः १३

रस्थाशौचवतोः ११ १२ नचसंध्यामुपासीतेत्यत्र अस्मात् इति शेषः नसंकिरेदिति पुनर्भोजनं न कुर्यात् इत्यर्थः १३ ७ ७ ७

अपीसुरित्यथामिति संबंधे अपराणहेक्षद्वोधात्म्यगन्तमभ्यन्वित्यर्थः केनिताः निमविता. १४ हविः अन्नं १५ १६ दशरात्रेण दशरात्रावधि मृतस्यामृतः प
वमेव प्रायश्चित्तानीत्यर्थः सावित्रीजपनुरैवतीमिष्टिकृष्णाडमधमषणम् १७ मृतकस्यमिष्टिकृष्णाडमधमषणम् १८ मृतकस्यमिष्टिकृष्णाडमधमषणम् १९ मृतकस्यमिष्टिकृष्णाडमधमषणम् २० आशौचं शौचमात्रं प्रायश्चित्तमेव २१ २२
युक्तगायत्र्याः ऋतंचेति तृचस्यवाभिर्जपः प्रायश्चित्तानीति बहुवचनत्वात्सर्वेषां अनुच्यते. १७ १८ १९ २० आशौचं शौचमात्रं प्रायश्चित्तमेव २१ २२

इत्यर्थमपराणहेतुपितृणां श्राद्धमुच्यते यथोक्तानां यदधीयुर्ब्राह्मणाः पूर्वकेनिताः १४ मृतकस्य तृतीयाह्ने ब्राह्मणो योन्नम्युते सत्रि
येत्समुच्चम्यद्वा दशाहनेन शक्यति १५ द्वादशाहने व्यतीते तु कृतशौचो विशेषतः ब्राह्मणो ज्योतिषविदित्वा मुच्यते तेन पापना १६ मृतस्य द
शरात्रेण प्रायश्चित्तानि दापयेत् सावित्रीरैवतीमिष्टिकृष्णाडमधमषणम् १७ मृतकस्यमिष्टिकृष्णाडमधमषणम् १८ मृतकस्यमिष्टिकृष्णाडमधमषणम् १९ मृतकस्यमिष्टिकृष्णाडमधमषणम् २०
तो भवति ब्राह्मणः १८ सिद्धिमाप्नोति विपुला मापदं चैवनामुयात् १९ यस्तु यद्देवमथीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोजने आशौचं विधिवत्स्य शौ
चमात्रं विधीयते २० यस्तु वैश्वेसहाधीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोजने संवेचिरात्रं द्वादशित्वा मुच्यते तेन कर्मणा २१ हविषः सहयाधीयाद्ब्रा
ह्मणोप्येकभोजने आप्नोतः सहवासो भिस्तेन मुच्यते पापना २२ अद्रस्यतु कृत्स्नं हति वैश्वस्य पथुवांधवान् क्षत्रियस्य थियुहति ब्राह्मणस्य
मुक्चंसम् २३ प्रायश्चित्तं च शौचं च नुहुयान्तेन मुच्यते सावित्रीरैवतीमिष्टिकृष्णाडमधमषणम् २४ अथोच्छिष्टमथान्यान्यमशाशान्ता
यसंशयः गंचना विरजारात्रिर्मगलालं भनानिच २५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मप्रायश्चित्तविधिर्नाम शतोप
रिषट्त्रिंशोऽध्यायः १३६ युधिष्ठिर उवाच दानेन वर्तते तस्मात्तपसा चैव भारत तदेतन्मे मनो दुःखं व्यपोहत्य पितामह १ किंचित्पु
थिव्यात्तेन नो भवान्छंसितुमर्हति श्रीष्प उवाच शृणु यैधर्मनिर्तरेत्स तपसा भावितात्मभिः लोकान्दस्य शयं प्राप्ता दानपुण्यरतेर्नृपः
२ सत्कृतश्च तथात्रैयः शिष्योभ्यो ब्रह्मनिर्गुणम् उपदिश्यत दाराजन्मगतो लोकाननुत्तमान् ३ शिष्योऽशौनरः प्राणान् प्रियस्य तनयस्य च
ब्राह्मणार्थमुपाहृत्य नाकपृष्ठमितो गतः ४ प्रतदनेः काशिपतिः प्रदाय तनयस्य कम् ब्राह्मणाया तु लोकांस्त्रिभिर्दत्त्वा मुच्यते ५ रतिदे
वश्चाकृत्योदसि शायमहात्मने अर्घ्यं प्रदाय विधिवद्भूमिलोकाननुत्तमान् ६ दिव्यशतगलाकचयज्ञार्थं काचनं शुभम् छन्दे वाद्युधोद
त्वा ब्राह्मणाया स्थितो दिवम् ७

विरजाद्वारं विहरिद्रेति विद्य २३ इति आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मप्रायश्चित्तविधिर्नाम शतोपरिषट्त्रिंशोऽध्यायः १३६ दाननरसा
र्मैः पृथिव्यां किञ्चैपि दानेनेति सार्द्धेनाह वर्तते स्वर्ग इति शेषः तयोर्दानमेव प्रशासितुं पितृत्वादिना १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

८ सावित्रः कर्णः १० ११ ननसोमनः संकल्यादव्यधिकान् १२ देवराट् भूदेवंपिभिरः १३ १४ न्यासदानरूपेणस्थापनम् १५ १६ अनुज्ञाप्यदत्त्वा १७

भगवानंबरीषश्च ब्राह्मणायामितौजसे प्रदाय सकलराष्ट्रं कुरुलोकमवाप्तवान् ८ सावित्रः कुंडलं दिव्यं यानं च जनमेजयः ब्राह्मणाय
चंगादत्वागतौ लोकाननुत्तमान् ९ वृषादभिश्च राघवैर्त्वा निविधिधानि च रम्यांश्चावसथान्त्वा द्विजैभ्यो दिवमागतः १० तिमिराष्ट्रं च
वैदर्भिः कन्यादत्त्वा महात्मने अगस्त्याय गतः स्वर्गं सपुत्रपशुबाधयः ११ जानदन्वयश्चिमाय भूमिदत्त्वा महाशशाः रामो दद्यात्स्थालोका
नुजगाम मनसोधिकान् १२ अवर्षति च पञ्चमे सर्वभूतानि देवराट् वसिष्ठो जीवया मासयेन भ्रातो क्षयांगतिम् १३ रामो दाशरथिश्चैव हुत्वा
यज्ञेषु वैवसुः सगतो ह्यक्षयान् लोकान्यस्य लोकमदद्यशाः १४ केदसेन च्यराजर्षिर्वसिष्ठाय महात्मने न्यासयथावत्सन्त्यस्य जगाम सप्त-
हायशाः १५ करधमस्य पात्रं सप्तमरुतो विदितः सतः कन्यामागिरसे दत्त्वा दिवसांश्च जगाम सः १६ ब्रह्मदत्तश्च पांचाल्यो राजा धर्मभृतां व
रुः निधिं शरवमनुज्ञाय जगाम परमांगतिम् १७ राजामित्रसहस्रैश्च वसिष्ठाय महात्मने मदीयतीर्थियाभ्यां दत्त्वा च त्रिदिवंगतः १८ म
नोऽपुत्रश्च सद्युन्नालिरिवताय महात्मने दंडमुद्रस्य धर्मैर्णगतौ लोकाननुत्तमान् १९ सहस्रचिंत्यो राजर्षिः प्राणानिष्ठां च महायशाः ब्राह्म
णार्थैर्षिरित्यजगतौ लोकाननुत्तमान् २० सर्वकामेश्च संप्रणदत्त्वा वैशमहिरण्मयम् मौडिल्याय गतः स्वर्गं शतदृक्मोमहीपतिः २१ भक्ष्य
भोन्यस्य च हतान्तराशयः पर्वतोपमाम् शांडिल्याय पुरादत्त्वा सप्तमन्युर्दिवमास्थितः २२ नाम्ना च द्युतिमान्नामशास्वराजो महादृतिः दत्त्वा
राज्यमृचीकाय गतौ लोकाननुत्तमान् २३ मदिराश्च्यराजर्षिर्दत्त्वा कन्यासप्तमध्याम् हिरण्यहस्ताय गतौ लोकान्देवैरधिष्ठितान् २४ लो
मपादश्च्यराजर्षिः शांतादत्त्वा सुतां प्रभः अश्वशृगाय विपुलैः सर्वैः कामैरयुज्यत २५ कौत्साय दत्त्वा कन्यातुहसीनामयशस्विनीम् गतौ
क्षयान्तौ लोकान् राजर्षिश्च भगीरथः २६ दत्त्वा शतसहस्रतुगवां राजा भगीरथः सवत्सानां कोहलाय गतौ लोकाननुत्तमान् २७ एतच्चा
न्ये च बहवो दानेन तपसा च ह्युधिष्ठिरगताः स्वर्गं निवर्तन्ते पुनः पुनः २८ तेषां प्रतिष्ठिता कीर्तिर्थावत्स्यास्यति मेदिनी गृहस्थैर्दानतपसा
यैर्लोकैर्विनिर्मिताः २९ शिष्टानां चरित्तुद्ये तत्कीर्तितमेयुधिष्ठिर दानयज्ञभ्रजासंगैरेतं हि दिवमास्थिताः ३० दत्त्वा तु सततं तैस्तैस्तैः
वाणाधुरधर दानयज्ञक्रियायुक्ता बुद्धिर्धर्मोपचारिणी ३१ यन्नतत्पशादूलसदेहो वै भविष्यति श्वः प्रभाते हि वक्ष्यामि सध्या हि ससुपस्थि
ता ३२

१८ दंडचोरयोग्यं दत्तच्छेदरूपं १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिसप्तत्रिंशोऽध्यायः १३७ १ २ ३ ४ ५ धर्मादानव्याचष्टे उद्वेति ६ अथादित्यस्य लक्षणमाह ददातीति ७
 ८ १० ११ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिसप्तत्रिंशोऽध्यायः १३८ पितामहस्य ध्याय ह्यस्य स्यार्थं तस्य तात्पर्येण कण्वप्रभुः पर्वतस्य दाहक उ

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शतोपरिसप्तत्रिंशोऽध्यायः १३७ युधिष्ठिर उवाच श्रुतं मे भवतस्नातसत्यव्रतपरा
 क्रम दानधर्मेण सहताये प्राप्तास्त्रिदिवन्तपाः १ उमास्तु श्रुतमिच्छामि धर्मान्धर्मभृतां वर दानकतिविधं देयं कितस्य च फलं लभेत् २ क-
 थकेभ्यश्च धर्म्यं च दानं दातव्यमिष्यते केः कारणैः कतिविधं श्रुतमिच्छामि त्वत्कः ३ भीष्म उवाच शृणु तत्त्वेन केनैते यदानं प्रति ममा
 नघ यथा दानं प्रदातव्यं सर्ववर्णेषु भारत ४ धर्मादर्याद्भ्यात्कामात्कारुण्यादिति भारत दानं पंचविधं ज्ञेयं कारणैर्यैर्निबोधतत् ५
 इह कीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमसुखम् इति दानं प्रदातव्यं ब्राह्मणेभ्यो नसूयता ६ ददाति वा दास्यति वा मत्स्यं दत्तमनेन वा इत्यर्थिभ्यो
 निशम्यैव सर्वदा तव्यमर्थिने ७ नास्याहं नमदीयो यपापं कुर्याद्विमानितः इति दद्याद्भ्यादेव दृढमृदाय पंडितः ८ प्रियो मे यं प्रियो म्या
 हर्मिति संप्रेह्य बुद्धिमान् वयस्यार्थैव मक्लिष्टं दानं दद्यादत्तद्वितः ९ दीनश्च याचते याच्यमन्त्येनापि हितुष्यति इति दद्याद्दृष्टिदाय कारु-
 ण्यादिति सर्वथा १० इति पंचविधं दानं पुण्यकीर्तिविवर्द्धनम् यथा शक्त्या प्रदानव्यमेव माह प्रजापतिः ११ इति श्रीमहाभारते
 आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शतोपरिसप्तत्रिंशोऽध्यायः १३८ युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद
 आगमैर्बहुभिः स्फीतो भवान् प्रवरे कुले १ त्वत्तो धर्मार्थसंयुक्तमायत्याचरं रग्वोदयम् आश्रयं भूतं लोकस्य श्रुतमिच्छाम्य रिदम
 २ अयं च कान्तः संप्राप्तो दुर्लभो जातिवांधवैः शास्ता च न हिनः कश्चित्त्वा मृते पुरुषर्षभ ३ यदि ते ह मनुयात्स्यो भ्रातृभिः सहितो नघ व
 क्तुमर्हसि नः प्रश्नयन्त्वा पृच्छामि पार्थिव ४ अयं नारायणः श्रीमान् सर्वपार्थिवसत्तमः भवतं बहुमानेन प्रश्रयेण च रोवते ५ अस्य चैव-
 समक्षत्वं पार्थिवानां च सर्वशः सानृणां च प्रियार्थं मे म्नेहाद्भाषितुमर्हसि ६ वैशंपायन उवाच तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा स्नेहादागतस-
 ञ्जमः भीष्मो भागीरथी पुत्र उदयचनमब्रवीत् ७ भीष्म उवाच अहं ने कथयिष्यामि कथामतिमनोहराम् अस्य विष्णोः पुंगराजस्य
 प्रावोयोमया श्रुतः ८

इहासकश्चरणाववेषावैर्विष्णुरित्यभिगतः पूर्वाध्याये माहेश्वरं महेश्वर इत्युत्तराध्याये अत्रैव नेत्रमंशुते देवित्वयात्वाल्याद-
 निदिते नष्टलोकस्तदान्लोकक्षणेन समापद्यते निमहेश्वरवचनेन शिवमूर्त्तैर्ब्रह्मांडम्यवाभेदो दर्शितः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ =

यश्चगोवृषभांकस्यप्रभावस्तंचमेशृणु रुद्राण्याः संशयोयश्चदंपत्योस्तंचमेशृणु १० व्रतंचचारधर्मात्माकृष्णोद्वादशवार्षिकम् दीक्षि
 तंचागतौद्रष्टुमुभौनारदपर्वतो १० कृष्णहोपायनश्चैवधौम्यश्चनपतावरः देवलः काश्यपश्चैवहस्तिकाश्यपावंच ११ अपरेचर्षवः
 संतोदीक्षादसमन्विताः शिष्यैरनुगताःसिद्धैर्देवकन्यैस्तपोधनैः १२ तेषामतिथिसत्कारमर्चनीयंकुल्लेचितम् देवकीतनयःप्रीतोदे
 वकल्पमकल्पयत् १३ हरितेषुसूवर्णेषुर्वहिकेषुनवेषुच उपोपविश्वःप्रीताविष्टरेषुमहर्षयः १४ कथाश्चक्रुस्तस्तेतुमधुराधर्मसंहिताः
 राजर्षीणांसुराणांचयेवसतितपोधनाः १५ ततो नारायणतेजोव्रतचयेधनोत्थितम् वत्क्रान्तिःसूत्यकृष्णस्यवन्हिरद्भुतकर्मणः १६ सौमि
 र्देदाहृतंशैलसद्रुमसलताक्षपम् सपक्षिसृगसघातसन्ध्यापदसरीसृपम् १७ सृगेश्चविविधाकारैर्होहाभूतभचेतनम् शिरवरतस्यशैल
 स्यमथितदीनदर्शनम् १८ सतुरन्हिमहाज्वालोद्गन्धासवमशोषतः विष्णोःसमीपआगम्यपादौशिश्यवदस्पृशत् १९ ततोविष्णुगिरिंहस्ता
 निर्दग्धमरिकर्शनःसौम्यैर्हृष्टिनिपातैस्तपुनःप्रकृतिमानयत् २० तथैवसगिरिर्भूयःप्रपुथितलताद्रुमः सपक्षिगणसंगुष्टःसन्ध्यापदसरी-
 सृपः २१ तमद्भुतमचिंत्यंचदृष्ट्वामुनिगणस्तदा विस्मितोहृष्टरोमाचवभूचास्त्राविलेक्षणः २२ ततो नारायणोदृष्ट्वातानृषीन्विस्मयान्विता
 न् प्रथितमधुरंस्निग्धंपप्रच्छवदांतरः २३ किमर्थमृषिपृगस्यत्यक्तसृगस्यनित्यशः निर्ममस्यागमवतोविस्मयःसमुपागमत् २४ एत-
 न्नैसंशयंसर्वेयथातथ्यमनिदिताः ऋषयोवक्तुमर्हन्तिनिश्चितार्थतपोधनाः २५ ऋषय ऊचुः भवान्विस्मृतंलोकान्भयान्संहरतेपुनः
 भवान्शीतभवानुष्णभवानेवचवर्षति २६ पृथिव्यापानिभूतानिस्थावराणिचराणिच तेषापितात्वमातात्वप्रभःप्रभवएवच २७ एवन्नो
 विस्मयकरंसंशयमकसूदन त्वमेवार्हसिकल्याणवक्तुं वन्हैविनिर्गमम् २८ ततोविगतसंचासावयमप्यरिकर्शन यच्छ्रुतयच्चदृष्टनस्तस्यव-
 क्ष्यामहेहरे २९ वासुदेवउवाच एतद्वैवैष्यावतंजोममवत्क्राद्दिनिःसृतम् कृष्णवर्त्मायुगोताभोयेनायमथितोगिरिः ३० ऋषयश्चा
 तिभापन्नाजितक्रोधाजितेद्रियाः भवंतोव्यथिताश्चासन् देवकल्यास्तपोधनाः ३१ व्रतंचयापरोतस्यतपस्त्रिव्रतसेवया ममवन्हिःसमुद्भू-
 तोनवैव्यथितुमर्हथ ३२ व्रतंचर्तुभिहायातस्वहगिरिमिमंशुभम् पुत्रंचात्ससंवीर्यंतपसालब्धुमागतः ३३

ततो ममात्मा यो देहे सोऽग्निर्भूत्वा धिनिःसृतः गतश्चरदं द्रष्टुं सर्वलोकपितामहम् ३४ तेन चात्मानुशिष्टो मे पुत्रत्वे मुनिसत्तमाः तेजसो र्धेन पु
त्रस्ते भवितेति वृषध्वजः ३५ सोयं वह्निमुपागम्य पादमूले ममातिकम् शिष्यवत्परिचर्यार्थशांतः प्रकृतिमागतः एतदेवरहस्यं वः पद्मना
भस्यधीमतः मया प्रोक्तं समासेन नभोः कार्यातपोधनाः ३७ सर्वत्र गतिरव्यग्रा भवता दीर्घदर्शनात् तपस्वि ब्रतसदीप्ता ज्ञानविज्ञानशो
भिताः ३८ यच्छ्रुतयश्च वो दृष्टदिविवाय दिवाभुवि आश्चर्यं परमं किंचित् द्रवंतो ब्रुवंतु मे ३९ तस्यामृतनिकाशस्य वा उद्गधोरस्ति मे स्पृ
हा भवद्भिः कथितस्ये हतपो वननिवासिभिः ४० यद्यथेह मद्दृष्टो दिव्यमद्भुतदर्शिनम् दिविवाभुवि वा किंचित्पश्याम्य मरुदर्शनाः ४१
प्रकृतिः साममधुरानकचिदप्रतिहन्यते न चात्मागतमेश्वर्यमाश्चर्यं प्रतिभाति मे ४२ अद्भ्यः कथितोऽद्भ्यः सज्जनश्रवणंगतः चिरंति
ष्ठति मे दिव्यांशो ललेख्यमिवापितम् ४३ तदहं सज्जनमुरवान्निःसृतं तत्समागमम् कथयिष्याम्यहमहो बुद्धिदीपकरं नृणाम् ४४ ततो
मुनिगणाः सर्वे विस्मिताः कृष्णसन्निधौ नैत्रैः पद्मदलप्रख्यैरपश्यंस्तज नार्दनम् ४५ वर्धयतस्तथैवान्ये पूजयंतस्तथापरे वाग्भिर्क
र्णभूषितार्थाभिः स्तुवंतो मधुसूदनम् ४६ ततो मुनिगणाः सर्वे नारददेवदर्शनम् तदानियोजयामासुर्वचनैवाक्यकोविदम् ४७
नुनय ऊचुः यदाश्चर्यमचित्यं च गिरो हिमवति प्रभो अनुभूतं मुनिगणैस्तीर्थयात्रापरे मुने ४८ तद्भवान् नृषि संघस्य हितार्थं सर्वमादितः
यथा दृष्टं दृष्टीकेशे सर्वमारख्यातुमर्हसि ४९ एवमुक्तः समुनिभिर्नारदो भगवान्मुनिः कथयामास देवर्षिः पूर्ववृत्ताभिमां कथाम् ५०
इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मशतोपरिऊनचत्वारिंशोऽध्यायः १३९ भीष्म उवाच ततो नागयणसुन्दरान्
रदो भगवान् नृषिः शंकरस्यो मया साधंसांवाद् प्रत्यभाषत १ नारद उवाच तपश्च चारुधर्मात्मा वृषभाकः सुरेश्वरः पुण्यगिरो
हिमवति सिद्धचारणसेविते २ नानोषधियुते रम्ये नानापुष्पसमाकुले अप्सरोगणसंकीर्णभूतसंघनिषेविते ३ तत्र देवो मुदा युक्तो
भूतसंघशतेर्हतः नानारूपैर्विरूपैश्च दिव्यैर्द्भुतदर्शिनैः ४ सिंहव्याघ्रगजप्रख्यैः सर्वजातिसमन्वितैः क्रोष्टकट्टीपिबदनैर्ऋक्षैर्धूम
मुखैस्तथा ५ उलूकवदनैर्भीमैर्दृक्शयेन मुखैस्तथा नानावर्णैर्मृगमुखैः सर्वजातिसमन्वितैः ६ किन्नरैर्यक्षैर्गंधर्वैरक्षोभूतगणैस्त
था दिव्यपुष्पसमाकीर्णैर्दिव्यज्वालासमाकुलम् ७ दिव्यचंदनसंयुक्तं दिव्यधूपेन धूपितम् तत्सदो वृषभाकस्य दिव्यवादित्रनादितम् ८

मृदंगपणवोत्तद्युष्टंशंखभेरीनिनादितम् नृत्यद्विभूतसंघेऽबहिर्णिश्वसमंततः ९ प्रनृत्ताप्सरसंदिव्यं देवधिगणसेवितम् दृष्टिकान्त
मनिर्देश्यदिव्यमद्भुतदर्शनम् १० सगिरिस्तपसात्स्यगिरिशस्यव्यरोचत स्वाध्यायपरमेर्विप्रेर्ब्रह्मगोषोनिनादितः ११ षट्पदेरूप-
गोतिश्वमाधवाप्रतिभोगिरिः तन्महोत्सवसंकाशांभीमरूपधरंततः १२ दृष्ट्वा मुनिगणस्यासीत्पराप्रोतिजनार्दन मुनयश्चमहाभागाःसि
द्धाश्चैवोर्ध्वरंतसः १३ मरुतोवसवःसाध्याविश्वेदेवाःसवासवाः यक्षानागाःपिशाचाश्चलोकपालाहुताशनाः १४ वाताःसर्वमहाभू-
तास्तत्रैवासन्समागताः ऋतवःसर्वपुष्येऽव्यकिरंतमहाद्भुतैः १५ औषध्योज्वलमानाश्चद्योतयन्तिस्मृतदहनम् विहंगाश्चमुदायुक्ताः
प्रानृत्यन्व्यनदंश्चह १६ गिरिपृष्ठेषुरस्येषुव्याहरंतोजनप्रियाः तत्रदेवोगिरितटोदिव्यधातुविभूषिते १७ पर्येकइवविभ्राजन्नुपवि-
ष्टौमहामनाः व्याघ्रचर्मांबरधरःसिंहचर्मोत्तरच्छदः १८ व्याल्यज्ञोपवीतीचलोहितांगदभूषणः हरिश्मश्रुर्जटीभीमोभयकर्तास्त-
रद्वेषाम् १९ अभयःसर्वभूतानांभक्तानां वृषभध्वजः दृष्ट्वा महर्षयःसर्वेशिरोभिरं वनिंगताः २० विमुक्ताःसर्वपापेभ्यःक्षान्ताधिगत
कल्मषाः तस्यभूतपतेःस्थानभीमरूपधरंबभौ २१ अप्रधथतरंचैवमहोरगसमाकुलम् क्षणेनैवाभवत्सर्वमद्भुतंमधुसूदन
२२ तत्सदोवृषभाकस्यभीमरूपधरंबभौ तमभ्ययाच्छेलसुताभूतस्त्रीगणसंवृता २३ हरतुल्यांबरधरासमानव्रतधारिणी वि-
भ्रतीकलशरोम्भसर्वतीर्थजलोद्भवम् २४ गिरिस्त्रवाभिःसर्वाभिःपृष्ठतोनुगताश्रभा पुष्यदृष्ट्याभिवर्षतीगंधैर्बहुविधैस्तथा सेवती
हिमवत्पार्श्वहरपाश्वर्षमुपागमत् २५ ततस्मयतीपाणिभ्यानमार्थचारुहासिनी हरनेत्रेशभेदेवीसहसासासमावृणोत् २६ संवृता
भ्यांतुनेत्राभ्यांतमोभूतमचेतनं निर्हीमनिर्बषट्कारंजगद्वैसहसाभवत् २७ जनश्चविमनाःसर्वाभयत्राससमन्वितः निमीलितेभू-
तपतौनष्टसूर्यइवाभवत् २८ ततोवितिमिरोलोकःक्षणेनसमपद्यत ज्वालाचमहतीदीप्ताललाटात्तस्यनिःसृता २९ तृतीयंचास्य
संभूतनेत्रमादित्यसन्निभम् युगांतसदृशंदीप्तयेनासौमथितोगिरिः ३० ततोगिरिस्तत्तदृष्ट्वादीप्ताग्निसदृशेक्षणम् हरंप्रणम्यशिर-
साददर्शयितलोचना ३१ दृष्ट्वा मानेततेतस्मिन्सालसरलद्रुमे सचंदनवनेरस्येदिव्योषधिविदीपिते ३२ मृगयूथैर्द्रुतैर्भीतिर्हरपा-
श्वर्षमुपागतैः शरणचाप्यविदद्भिस्तत्सदःसंकुलंबभौ ३३ ततो नभस्पृशज्वालोविद्युद्धोलाग्निरुल्बणः द्वादशादित्यसदृशोयुगांता
गिरिवापरः ३४

क्षणेन तेन निर्दग्धो हिमवान् भवन्नगः सधातुशिरवराभोगो दोन दग्धलतोपाधिः ३५ तं दृष्ट्वा मथितं शैलं शैलराजसुताततः भगवंतं प्रप-
 न्ना वैसाजलि प्रग्रहास्थिता ३६ उमां शर्वस्तदा दृष्ट्वा स्त्रीभावगतमार्दवाम् पितुर्देव्यमनिच्छती प्रीत्या पश्यत्तदा गिरिम् ३७ क्षणेन हिम-
 वान्सर्वः प्रकृतिस्थः स्फुटदर्शनः प्रहृष्टविहगश्चैव सुपुष्पितवनद्रुमः ३८ प्रकृतिस्थं गिरिं दृष्ट्वा प्रीता देवमहेश्वरम् उवाच सर्वलोकानां पतिं
 शिवमनिदिता ३९ उमोवाच भगवन्सर्वभूतेश शूलपाणे महाव्रत संशयो मे महान् जातस्तच्चेव्यारव्यातुमर्हसि ४० किमर्थं ते लला-
 टैवै तृतीयनेत्रमुत्थितम् किमर्थं च गिरिर्दग्धः सपक्षिगणकाननः ४१ किमर्थं च पुनर्देव प्रकृतिस्थस्त्वया कृतः तथैव द्रुमसंच्छन्नः कृ-
 तोयंते पितामह ४२ महेश्वर उवाच नेत्रे मे संघृते देवित्वया बान्ध्यादनिदिते नष्टलोकस्तदा लोकः क्षणेन समपद्यत ४३ नष्टा-
 दित्येतथालोके तमोभूतेन गात्मजे तृतीयलोचनदीप्तसृष्टमरक्षता प्रजाः ४४ तस्य चाक्षुषो महत्तेजो येनायं मथितो गिरिः त्वत्प्रियार्थ-
 च मे देवि प्रकृतिस्थः पुनः कृतः ४५ उमोवाच भगवन्केन ते वक्त्रं च द्रवत्प्रियदर्शनम् पूर्वं तथैव श्रीकांतमुत्तरं पश्चिमं तथा ४६
 दक्षिणचमुरखरोट्टकेनोर्ध्वं कपिलाजटाः केन कंठश्च ते नीलो बर्हिर्बहनिभः कृतः ४७ हस्ते देवपिनाकं ते सततं केन तिष्ठति जरिलो ब्र-
 ह्मचारी च किमर्थं मसि नित्यदा ४८ एतन्मे शंशयं सर्वं वक्तुमर्हसि वै प्रभो सधर्मचारिणी च्चाह भक्ता चिति वृषध्वज ४९ श्रीश्रु उवाच
 एवमुक्तः स भगवान्छैलपुत्र्या पिनाकधृक् तस्याधृत्या च बुध्या च प्रीतिमान भवत्प्रभुः ५० ततस्ताम ब्रवीद्वैवः रूभगे श्रूयतामिति द्वे तु भि-
 यैर्मैतानि रूपाणि रुचिरानने ५१ इति श्रीम० आनु० दान्धर्मे उमामहेश्वरसंवादानामशतोपरिचत्वारिंशोऽध्यायः १४० श्रीभ-
 गवानुवाच तिलोत्तमानामपुरा ब्रह्मणो योषिदुत्तमा तिलतिलं समुद्रत्यरत्नानां निर्मिता शम्भा १ माभ्यगच्छतमा देविरूपेणाभू-
 निमाभुवि प्रदक्षिणलोभयतीमाशुभैरुचिरानना २ यतो यतः सासुदतीमासुपाधावदतिके ततस्ततोसुखचारुममदेविविनिर्ग-
 तंम् ३ तादिदृक्करहयोगाच्चतुर्भूतित्वमागतः चतुर्मुखश्च संवृत्तो दर्शयन्योगमुत्तमम् ४ पूर्वेण वदनेनाह मिद्रत्वमनुशास्मिह उ-
 त्तरेण त्वयासाधर्म्याम्यहमनिदिता ५ पश्चिमं मे सुखसौम्यं सर्वप्राणिस्सखावहम् दक्षिणं श्रीमसकाशरोट्टं सहरति प्रजाः ६

एवंशोः कृष्णादस्य त्वजगदान्मलं चोक्ता चतुर्मुखादनन्यत्वं चाह तिलोत्तमेत्यादिना १ २ ३ ४ पूर्वेण वदनेनेत्यादिना सकन्दशिव्या
 लान् प्राप्याह मेवैकः ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

एवंभूतोपिस्वात्मभूतलोकरहाथवपआयुधचधारयामीत्याह जटिलइति ७ इंद्रेणेति एवमहदासानामनिक्रमंसोद्वा तत्त्वान्त्वर्थेनीलकंठमपिधारकामीतिस्वस्यपर
मकारुणिकत्वंचदर्शितम् ८ ९ स्मरभूमिति वाचधेनुमुपासीततस्याश्चत्वारस्तनाःस्वाहाकारः स्वधाकारो हतकारो वषट्कार इति वाग्धेनोश्चतुर्भिः स्तनेः पुष्टो
गोधमोगो वृषस्तस्य फलभूतपरवैराग्यविवेकादिकं फेनस्यानीयं यदायत्नोपगतं भवति तदा वाग्धेनोः पारमार्थिकं प्रामाण्यमयते व्यावहारिकमेव तत् स्थाप्यते १०
११ सोयंगवाम् विवर्णभावः धर्मश्च एव भूतस्य जीवन्मुक्तस्वरूपसूचको ध्रज इव तत्त्वविदिदृश्यत इति प्रघट्टकार्यः १२ १३ १४ १५ पूर्वमैत्रेयभिक्षायां वारा

जटिलो ब्रह्मचारी च लोकानां हितकाम्यया देवकार्यार्थमिध्यर्थपिनाकं मेकरे स्थितम् ७ इंद्रेण च पुरावज्जंक्षिप्रं श्रीकांक्षिणामम दग्ध्याकं
ठनुतघातं तेन श्रीकठतामम ८ उमोवाच वाहनेषु त्रसर्वेषु श्रीमत्स्वन्येषु सत्तम कथंच वृषभो देववाहनत्वमुपागतः ९ म-
हेश्वर उवाच स्मरभूमिस्तजद्ब्रह्मा देवधेनुपयोमुचम सासृष्टा बहुधा जाता स्मरमाणा पयोभूतम् १० तस्यावन्मसुरोत्सृष्टः फेनो-
मद्वात्रमागतः ततो दुग्धामया गावोनानावणत्वमागताः ११ ततो हलोकगुरुणा शमनीतो रथवेदिना वृषचैने ध्वजार्थमेददो वाहनमे
वच १२ उमोवाच निवासा बहुरूपास्ते दिविसर्वगुणान्विताः तांश्च संत्यज्य भगवन् शमशानेरमसे कथम् १३ केशास्थिकलि-
लैर्भूमिकपालघटसंकुले गृध्रगोमायुबहुले चिताग्निशतसंकुले १४ अशक्तो मांसकलिले वसाशोणितकर्दमे विकीर्णात्रास्थिनिच
येशिवानादविनादिते १५ महेश्वर उवाच मेध्यान्वेषीमहोक्तस्नाविचराम्यनिशसदा नच मेध्यतरं किंचिद्भ्रमशानादिह लक्ष्यते
१६ तेन मे सर्वसासानां शमशानेरमते मनः न्यग्रोधशारवासच्छन्नेनिभुग्निस्त्रग्विभूषिते १७ तत्र चैव रमती मे भूतसंघाः शक्तिसिन्धे न
च भूतगणैर्देविविनाहं वस्तुमुत्सहे १८ एष वा सोहि मे मेध्यः स्वर्गायश्च मत्तः श्रुभै पुण्यपरमकश्चैव मेध्यकामैरुपास्यते १९
उमोवाच भगवन् सर्वभूतेश सर्वधर्मविदावर पिनाकपाणवरदसशयो मे महानयम् २०

णस्यामज्ञानैर्मुमुक्षुभिर्वस्तव्यमिति व्यासवा

स्येन सूचितम् अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छिवदर्शनं संवर्तवासेन सूच्यते पूर्वत्र अत्यया भिक्षया दत्तया मेत्रेयस्यानंतपुण्योत्पत्तिवचनेन वाराणस्याः पुण्यक्षेत्रत्व
मुक्तं अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छिवदर्शनस्यान्यथा सिद्धिसूचनेनामृतानां शरीरं शिवलिंगमयं भवतीति अत्र पवित्रत्वेन तदेव प्रदृश्यते मेध्यात्वे धीत्यादिना मेधायां
धीवृत्तौ अविरतं मेध्यं ब्रह्मतत्याप्ते कामैः इदं शमशानं उपास्यत इति वचनान्नान्यत् शमशानं रुद्रावास इति ज्ञेयम् १६ १७ १८ १९ योगजधर्मवृषवारा
णसी शमशानं च सेवितुं मशक्तानां तपआदिकविधातुं भगवन्निर्त्यादिर्षेयः प्रवर्तते २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

तपस्तपोवेषः तपःसूचकोवेषः नखलोमजटाधारि-त्वादिः २१ २२ २३ २४ २५ २६ पंचविधः अहिमादिविशिष्टो गार्हस्थ्यधर्मादिः धर्मस्यपुण्य

अयं सुनिगणः सर्वस्तपस्तेपइतिप्रभो तपोन्वेषकरोल्लोके भ्रमते विविधाकृतिः २१ अस्य चैवर्षिसंघस्य मम च प्रियकास्यथा एतं ममेह
संदेहयक्तुमर्हस्यरिदम २२ धर्मः किलक्षणः प्रोक्तः कथं वाचरितुं नरे शक्यो धर्ममविदद्विधमज्ञवदमप्रभो २३ नारद उवाच ततो
सुनिगणः सर्वस्ता देवा प्रत्यपूजयत् वाग्भिर्भूषितायाभिः स्तवैश्चार्थविशारदैः २४ महेश्वर उवाच अहिंसासत्यवचनं सर्वभू-
तानुकंपनम् शमोदानं यथाशक्ति गार्हस्थ्यधर्म उत्तमः २५ परदारेष संसर्गो न्यासस्त्रीपरिरक्षणम् अदत्तादानविरमो मधुमांसस्य वर्जन-
म् २६ एष पंचविधो धर्मो बहूशाखः सूर्योदयः देहिभिर्धर्मपरमैश्चर्तव्यो धर्मसंभवः २७ उमोवाच भगवन्संशयः पृष्टस्त्वन्मेषां सितु-
मर्हसि-चातुर्वर्ण्यस्य यो धर्मः स्वैस्वैवर्णगुणावहः २८ ब्राह्मणं काहशो धर्मः क्षत्रिये काहशोऽभवत् वैश्ये किलक्षणो धर्मः शूद्रे किलक्षणो भवे-
त् २९ महेश्वर उवाच न्यायतस्तमहाभागो सर्वशः समुदा रितः सृष्टिदेवामहाभागाः सदा लोके हि जातयः ३० उपवासः सुदाधर्मो ब्रा-
ह्मणस्य न संशयः सहिधर्मार्थसंपन्नो ब्रह्मभूयाय कल्पते ३१ तस्य धर्मक्रियादेवि ब्रह्मचर्या च न्यायतः व्रतोपनयनचैव हि ज्ञेयं नोपपद्यते
३२ गुरुदेवतपूजार्थं स्वाध्यायाभ्यसनात्मकः देहिभिर्धर्मपरमैश्चर्तव्यो धर्मसंभवः ३३ उमोवाच भगवन्संशयो मे स्तितन्मे व्याख्या-
तुमर्हसि-चातुर्वर्ण्यस्य धर्मवैने पुण्येन प्रकर्तव्य ३४ महेश्वर उवाच रहस्यत्रयणं धर्मो वेदव्रतविषेयणम् अतिकार्यं तथा धर्मो-
गुरुकार्यप्रसाधनम् ३५ भेदश्चर्यापरो धर्मो नित्ययज्ञोपवीतिना नित्यस्वाध्यायिता धर्मो ब्रह्मचर्याथ मस्तथा ३६ गुरुणा चाभ्यनुज्ञात-
समावर्त्तवो हि जः विदेतानंतरं प्रायामनुरूपाग्रथा विधि ३७ शूद्रान्नवर्जनं धर्मस्तथा सत्ययसेवनम् धर्मो नित्योपवासित्वं ब्रह्मचर्यं त-
थैव च ३८ आहिताग्निर्धीयानो जुह्वानः संयतद्वियः विद्यसाशीयता हारोगृहस्थः सत्यवाकस्तुचिः ३९ अतिथिव्रतता धर्मो धर्मस्तथापि
धारणम् उष्टीश्चपशुबधाश्च विधिपूर्वसमाचरेत् ४० यज्ञश्च परमो धर्मस्तथाऽहिंसा च देहिषु अपूर्वभोजनं धर्मो विद्यसाशित्वमेव च ४१
शुक्ते परिजनेषुश्चाद्भोजनधर्म उच्यते ब्राह्मणस्य गृहस्थस्य श्रित्यस्य विशेषतः ४२ दंपत्योः समशीलत्वं धर्मः स्याद्गृहमेधिनः गृह्याणां चै-
व देवानां नित्यपुण्यबलिक्रिया ४३

गर्जनं भवो योनिः २७ २८ २९ ३० उपवास उद्वियजय ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७

३८ ३९ ४० अपूर्वभोजनं प्राकभोजनतदभावः सकृद्भोजनमित्यर्थः ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

नित्योपलेपनंधर्मस्तथानित्योपवासिता ससंभृष्टोपलिमेचसाज्यधूमोभवेद्गृहे ४४ एषद्विजनेधर्मो गार्हस्थ्यो लोकधारणः द्विजानां
चसतानित्यंसदेवैषप्रवर्तते ४५ यस्तुक्षत्रगतो देवित्ययाधर्मो उदीरितः तमर्हते प्रवक्ष्यामि तन्मे शृणु समाहिता ४६ क्षत्रियस्य स्पृतो ध
र्मः प्रजापालनमादितः निर्दिष्टफलभोक्ता हिराजाधर्मो ण्युज्यते ४७ प्रजाः पालयते यो हि धर्मो ण्युजाधिपः तस्य धर्माजिता लोकाः प्रजा
पालनसंचिताः ४८ तस्य राजः परो धर्मो दमः स्वाध्याय एव च अग्निहोत्रपरिस्पृदो दानाध्ययनमेव च ४९ यज्ञोपवीतधरणयज्ञोधर्मक्रिया
स्तथा षट्सानां भरणंधर्मः कृते धर्मो ण्यमो घतां ५० सम्यग्दंडे स्थितिर्धर्मो धर्मो वेदक्रतुक्रियाः व्यवहारस्थितोधर्मो सत्यवाक्यरतिस्तथा
५१ आर्त्तहस्तप्रदो राजाप्रेत्यचेहमहीयते गोब्राह्मणार्थे विक्रांतः संयामनिधनगतः ५२ अश्वमेधजिता ल्लोकानां भोति त्रिदिवा लये
५३ वैश्वस्य सततंधर्मः पासुपाल्यकृषिस्तथा अग्निहोत्रपरिस्पृदो दानाध्ययनमेव च ५४ वाणिज्यसत्यथस्थानमातिथ्यप्रशमो दमः वि
प्राणास्वागतत्यागो वैश्वधर्मः सनातनः ५५ तिलान्नाधान्नसांश्चैव वि क्रीणीयान्नचैव हि व णिक्यथ सुपासीनो वैश्वः सत्यथमाश्रितः ५६
सर्वातिथ्यत्रिवर्गस्य यथाशक्तियथार्हतः शूद्रधर्मः परो नित्यं शुश्रूषा च द्विजातिषु ५७ सशूद्रः संशिततपाः सत्यवादी जितेन्द्रियः शुश्रूषुरति
थिं प्राप्तं तपः संचिनुते महत् ५८ नित्यं सहि शुभाचारो देवताद्विजपूजकः शूद्रोधर्मफलैरिष्टैः संप्रयुज्येत बुद्धिमान् ५९ एतत्ते सर्वमारव्या
तंचातुर्वर्ण्यस्य प्रोभने एकैकस्येह सभगो किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ६० उभोवाच उक्तस्त्वया पृथग्धर्मश्चातुर्वर्ण्यहितः शम्भः सर्वव्या
पीतुयो धर्मो भगवन्सद्ब्रवीहि मे ६१ महेश्वर उवाच ब्राह्मणालोकसारेण सृष्टवै ब्रह्मणा किल लोकांस्तारयितुं कृत्स्नान्मर्त्येषु क्षि
तिदेवताः ६२ तेषामपि प्रवक्ष्यामि धर्मकर्मफलोदयम् ब्राह्मणेषु हि योधर्मः सधर्मः परमो मतः ६३ इमे ते लोकधर्मा यंत्रयः सृष्टाः स्वयं सु
वा पृथिव्या सर्जने नित्यं सृष्टास्तानपि मे शृणु ६४ वैदोक्तः परमोधर्मः स्मृतिशास्त्रगतो परः शिष्टाचीर्णो परः प्रोक्तरूपयो धर्माः सनातनाः
६५ त्रैविद्यो ब्राह्मणो विद्वान् नचाध्ययनजीवकः त्रिकर्मात्रिपरिक्रातो मे त्रैषस्मृतो द्विजः ६६ षडिमानितु कर्माणि प्रोवाच भुवनेश्वरः वृ
त्यर्थं ब्राह्मणानां वैश्वधर्मो न्सनातनान् ६७ यजनयाजनचैव तथादानप्रतियहौ अध्यापनचाध्ययनषट्कर्माधर्मभा द्विजः ६८

५६ सर्वप्रकारे

णातिथ्यं सर्वातिथ्यं ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ त्रयोधर्माः सर्जने सर्जनकाले ६४ ६५ त्रिकर्मादानाध्ययनयजनकर्मा त्रीन्कामक्रोधलोभान्परिक्रांतः परित्यज्य

गतः ६६ ६७ ६८

नित्यः स्वाध्यायिताधर्मो धर्मो यज्ञः सनातनः दानं प्रशस्यते चास्य यथाशक्तियथाविधि ६९ शमस्तूपरमोधर्मः प्रवृत्तः सत्कनित्यशः गृह
स्थानां विशुद्धानां धर्मस्य निचयो महान् ७० पंचयज्ञविशुद्धात्मा सत्यवागनसूयकः दाता ब्राह्मणसत्कतोक्तसंस्तृष्टनिवेशनः ७१ अमा
नीचसदाजिह्वः स्निग्धवाणिप्रदस्तथा अतिथ्याभ्यागतरतः शेषान्नकृतभोजनः ७२ पादमध्ययथान्यायमासनशयनतथा दीपप्रतिश्र
यंचेवयोददातिसधार्मिकः ७३ प्रातरुत्थायचाचम्यभोजनेनोपमंश्च सत्कृत्यानुव्रजेद्यस्तस्य धर्मः सनातनः ७४ सर्वातिथ्यंत्रिवर्ग
स्य यथाशक्तिनिशानिशम् शूद्रधर्मः समाख्यात स्त्रिवर्गपरिचारणम् ७५ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो गृहस्थेषु विधीयते तमहं चर्तयिष्यामि स
र्वभूतहितं शर्मम् ७६ दातव्यमसकृच्छक्त्या यष्टव्यमसकृत्तथा पुष्टिकर्मविधानं च कर्तव्यं भूतिमिच्छता ७७ धर्मो गार्थः समाहायो ध
र्मलब्धत्रिधा धनम् कर्तव्यं धर्मपरम्मानवेन प्रयत्नतः ७८ एकेनांशेन धर्मो यो कर्तव्यो भूतिमिच्छता एकेनांशेन कामार्थे एकमंशं विवर्द्ध
येत् ७९ निवृत्तिलक्षणस्त्वन्यो धर्मो मोक्षाय तिष्ठति तस्य वृत्तिप्रवक्ष्यामि शृणु मे ददितव्यतः ८० सर्वभूतदया धर्मानं चैकग्रामवासिना आ
शापाशविमोक्षश्च शस्यते मोक्षकाक्षिणाम् ८१ न कुड्यां नोदके संगो न वाससि न चासने न त्रिदंडे न शयने नार्त्तौ न शरणालये ८२ अध्या
त्मं गतिचित्तोयस्तन्मनास्तत्परायणः युक्तो योगमहाभागे प्रतिसंख्यां न मेव च ८३ वृक्षमूलपरो नित्यं शून्यागारनिवेशनः नदीपुलिनशा
यीच नदीतीररतिश्चयः ८४ विमुक्तः सर्वसंगेषु स्नेहबंधुषु च द्विजः आत्मन्येवात्मनो भावसमासज्जेत वै द्विजः ८५ स्थाणुभूतो निराहारो मो
क्षदृष्टेन कर्मणां परिव्रजितो युक्तस्तस्य धर्मः सनातनः ८६ न चैकग्रामसक्तो न चैकग्रामगोचरः युक्तो ह्यटतिनिमुक्तो न चैकपुल्लिने शयः
८७ एष मोक्षविदाधर्मो वेदोक्तः सत्यः सताम् यो मार्गमनुयाती मपदंतस्य च विद्यते ८८ चतुर्विधाभिः क्षवस्ते कुटीचकबहूदकौ हंसः
परमहंसश्च योयुः पश्चात्स उत्तमः ८९ अतः परतरं नास्ति नाचरन् नतिरोगतः अदुःखमस्तरवसौम्यमजुरामरमव्ययम् ९० उमोवाच गा
हंस्थो मोक्षधर्मश्च सज्जनाचरितस्त्वया भाषितं जीवलोकस्य मार्गः श्रेयस्करो महान् ९१ ऋषिधर्मतु धर्मज्ञा तु भिच्छाम्यतः परम् स्पृ
हाभवति मे नित्यं तपोवननिवासिषु ९२

८७ ८८ कूटीचकबहूदकौ त्रिदंडिनो एकगृहे वसति अपरस्त्रीर्यान्यदतिदतरो एकदंडिनो तयोराद्यः आश्रमधर्म

नियतः परोभिस्त्रैगुण्यदतिनेषां भेदः ९९ अतः पारमहंस्येनास्त्वाधिगमात्परैश्चेत्तनास्ति नापि अवरादिसर्वस्याचैवांतर्भूतत्वात् ९० ९१ ९२ ९३ ९४

१३ १४ १५ मुनयः संन्यासिनः १६ १७ ब्राह्म्यब्रह्मसंज्ञानोयरावृद्धिर्नोत्कर अग्रान्नसमूहं उच्छति अन्यश आदत्तेतदिदममृतं ब्राह्मणां धकावस्थायां
पीतं अधरेत्स्व्यादिद्वारायज्ञांगरूपेण दिविदिव्यभोगात्कान्च प्रसृतम् १८ मार्गोत्त. इति शेषः १९ १०० १०१ स्वेस्वेधर्म इति शेषः १०२ १०३ चक्रचराः चक्रव

आज्यधूमो भवेद्गंधो रुण्णहीवतपोवनम् तं दृश्यामेमनः प्रीतमहेश्वरसदाभवेत् १३ एतन्मेसंशयं देवमुनिधर्मकृतं विभो सर्वधर्मार्थं
नव्यज्ञ देवदेवदस्यमे १४ निखिलेनमया पृष्टं महादेवयथातथम् १५ श्रीभगवानुवाच हततेह प्रवक्ष्यामि मुनिधर्ममनुत्तमम् य
कृत्वा मुनयो याति सिद्धिस्वतपसाशुभे १६ फनपानासृष्टीणां यो धर्मो धर्मविदासताम् तन्मेशृणु महाभागो धर्मज्ञे धर्ममादितः १७ उच्छति
सतनयेते ब्राह्म्यफेनोत्करशकम् अमृतं ब्रह्मणा पीतमध्वरे प्रसृतं दिवि १८ एषतेषां विमुद्धानां फनपानांतपोधने धर्मचर्या कृतो मार्गो वा
लखिल्यंगणैः शृणु १९ वालखिल्यास्तपःसिद्धा मुनयः सूर्यमंडले उच्छति धर्मज्ञाः शाकुनीवृत्तिमास्थिताः १०० सृगनिर्मोकवसनाश्चौर
ब्रह्मकलवाससः निर्द्वहाः ससथं प्राप्ताः वालखिल्यास्तपोधनाः १०१ अंगुष्ठपूर्वमात्रायेभूत्वास्वेस्वे व्यवस्थिताः तपश्चरणमीहंते तेषां धर्मफ-
लमहत् १०२ तेऋतैः समतां याति सरकार्यार्थं सिद्धये द्यातयति दिशः सर्वास्तपसादग्धकिन्बिषाः १०३ ये च न्ये मुद्गमनुसौ दयाधर्मपराय
गाः सतश्चक्रचराः पुण्याः सोमलोकचराश्च ये १०४ पितृलोकसमीपस्थाः स्त उच्छति यथाविधि संप्रक्षालाशमकुट्टाश्च दंतोल्हस्यलिकाश्च
ते १०५ सोमपानान्च देवानां सृष्ट्यापानान्तथैव च उच्छति ये समीपस्थास्तारा नियते दिव्याः १०६ तेषामग्निपरिस्थितः पितृणां चार्चनं तथा य
ज्ञानांचैव पंचात्रायजनधर्म उच्यते १०७ एष चक्रचरैर्देवि देवलोकचरैर्द्विजैः ऋषिधर्मः सदाचीर्णो योन्यस्तमपि मेशृणु १०८ सर्वेषेवर्षि
धर्मेषु ज्ञेयोत्सासयते दिव्यैः कामक्रोधौततः पश्चाज्जेतव्याविति मेमतिः १०९ अग्निहोत्रपरिस्थितो धर्मरात्रिसनातनम् सोमयज्ञाभ्यनुज्ञातं
पंचमीयज्ञदक्षिणा ११० नित्ययज्ञक्रियाधर्मः पितृदेवाचने रतिः सर्वातिथ्यंच कर्तव्यमन्नेनोच्छार्जितेन वै १११ निवृत्तिरूपभोगेषु गो-
रसानां शमे रतिः स्थंडिलेशयने योगः शाकपर्णनिषेवणम् ११२ फलमूलाशनवासुरापः शैबलभक्षणम् ऋषीणां नियमाद्येते ये रजय
त्यजितांगतिम् ११३ विधूमे सन्नमुसले व्यगारे भक्तवज्जने अतीतपात्रसंचारे काले विगतभैक्षके ११४ अतिथिं कांक्षमाणो वै शेषा
न्नकृतभोजनः सतुधर्मरतः शांतो मुनिधर्मोणयुज्यते ११५

चरंति वासररहिता इत्यर्थः ४ उच्छति अर्थात्सोमकिरणान् संप्रक्षालासम्यक्पात्रादि

कंप्रक्षालयंति ननु श्वोर्धे किंचिच्छापयंति ५ ६ ७ ८ ९ धर्मरात्रिधर्मसत्रंतेन सभ्यगासनधर्मचक्रसनातनमिति गौडः १० ११ १२ १३ १४ ११५

१६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिगच्छत्वारिंशोऽध्यायः १४१ १ ० स्वशरीरमेवोपजीवन्ति न तु भृत्यादिस्वयंदासा इत्यर्थः ३ ४
 ५ ६ ७ वीरशय्यावीरासनं वीरस्थानं महारण्यं भीरुभिरप्रवेश्यं ८ मंडूकयोगो हृदशास्त्रप्रसिद्धः ९ वीरासनं सदोपवेशनं शीतं वर्षासासारशायी तोयं हे

नस्तं भीनचमानीस्यान्नाप्रसन्नो न विस्मितः मित्रामित्रसमो मैत्रोयः स धर्मविदुत्तमः १६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दान
 धर्मे शतोपरिगच्छत्वारिंशोऽध्यायः १४१ उमोवाच देशेषु रमणीयेषु नदीनां निर्झरेषु च स्तवतीनां निकुंजेषु पर्वतेषु वनेषु च १
 देशेषु च पवित्रेषु फलवत्सु समाहिताः मूलवत्सु च मेध्येषु वसन्ति नित्यतन्नताः २ तेषामपि विधिपुण्यं श्रोतुमिच्छामि शंकर वानप्रस्थे
 षु देवेश स्वशरीरोपजीविषु ३ महेश्वर उवाच वानप्रस्थेषु यो धर्मस्तत्तन्मृणु समाहिता श्रुत्वा चेकमना देवि धर्मबुद्धिपरा भ
 व ४ संसिद्धेर्नित्यमैः सद्भिवने वासमुपागतैः वानप्रस्थैरिदं कर्म कर्तव्यं शृणु यादृशम् ५ त्रिकालमाभिषेकं च पितृदेवाचनं तथा अग्नि
 होत्रपरिस्यंद इष्टिहोमविधिस्तथा ६ नीवारग्रहणं चैव फलमूलनिषेवणम् इगुदैरुडतेलानां स्नेहार्थं च निषेवणम् ७ योगचया-
 कृतेः सिद्धैः कामक्रोधविवर्जितैः वीरशय्यामुपासद्भिर्वीरस्थानोपसेविभिः ८ युक्तैर्योगवद्भिः साद्भिर्ग्रीष्मपंचतपैस्तथा मंडूकयोग
 नियतेर्यथान्यायं निषेविभिः ९ वीरासनरतेर्नित्यं स्थित्वा शयनं तथा शीततोयाग्नियोगश्च चर्तव्या धर्मबुद्धिभिः १० अञ्जमक्षौ
 चायुमक्षौ श्वश्रीवल्लोत्तरभोजनैः अशमकूटैस्तथा दंतैः संप्रक्षाल्यैस्तथा परैः ११ चिरवल्कलसंवीतेर्मृगचर्मनिवासिभिः काया-
 यात्रायथाकालयथाधर्मयथाविधि १२ वननित्येर्वनचरैर्वनजेर्वनगोचरैः वनगुरुभिर्वासाद्यवस्तव्यवनजीविभिः १३ तेषां होम-
 क्रियाधर्मः प्रचयज्ञनिषेवणम् प्रागंचपचयज्ञस्य वेदोक्तस्यानुपालनम् १४ अष्टमीयज्ञपरताचातुमास्यनिषेवणम् पाणमासा
 दयोयज्ञानित्ययज्ञस्तथैव च १५ विमुक्तादारसंयागैर्विमुक्ताः सर्वसंकरैः विमुक्ताः सर्वपापैश्च चरन्ति मुनयो वने १६ स्तुग्भाडपरमा
 नित्यत्रेताग्निशरणाः सदा सतः सत्यनित्यायते याति परमागतिम् १७ ब्रह्मलोकमहापुण्यसामलाकृच्छशाश्वतम् गच्छति मुनयः
 सिद्धाः सत्यधर्मव्यपाश्रयाः १८ ऋषधर्मो ज्ञया देवि वानप्रस्थाश्चित्तः शुकभः विस्तरैणाथ संपन्नो यथास्थूलमुदान्द्रतः १९ उमोवाच
 भगवन्सर्वभूतेश सर्वभूतनमस्कृत योधमे मुनिसंगस्य सिद्धिवादेषु तव द २० सिद्धिवादेषु स सिद्धास्तथा वननिवासिनः स्वैरिणा
 दारसंयुक्तास्तेषां धर्मः कथं स्मृतः २१

मंतेजलवाप्ती अग्निः प्राचीपंचाग्निमध्यस्थः एवं शीततोयाग्नियोगः १० ११ १२ १३
 १४ १५ १६ १७ १८ १९ सिद्धिवादेषु ज्ञानगोष्ठिषु २० समिद्धाः संपन्ना ते कदाचित् स्वैरिणाः कदाचिद्दारसंयुक्ताः २१ २२ २३ २४

तत्र स्त्रैरिणां भोगे इयं कषायश्चकारणं ज्ञापकं दारसंयुक्तानां रात्रिर्वासेकारणम् नस्त्रैरिणामिवनेषां यथेष्टमिहोस्तात्यर्थः २२ त्रिकालमभिषेकउपयेषां दारवनामृषि-
कृतं वन्यां बुफन्नादिना द्वौ म- एव यथा योग्यं धर्ममन्वेष उक्तः २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५

महेश्वर उवाच स्त्रैरिणस्तापसादेविसर्वे दारविहारिणः तेषां भोगे इयं कषायश्चकारणं त्रिकालमभिषेकश्च होत्रं-
ऋषिकृतं महत् समाधिसत्पथस्थानयथोद्देशनिषेवणम् २३ येन ते पूर्वकथिता धर्मास्ते वनवासिनाम् यदि सेवंति धर्मास्तानाम् भवन्ति
तपःफलम् २४ ये च दपति धर्माणस्वदारनियते द्वियाः चरति विधिदृष्टतदनुकालाभिगाभिनिः २५ तेषामृषिकृतो धर्मो धर्मिणां सुप
पद्यते न कामकारात्कामोन्यः संसेव्यो धर्मदर्शिभिः २६ सर्वभूतेषु यः सम्यग्ददात्यभयदक्षिणाम् हिंसादोषविमुक्तात्मा सर्वधर्मेषु
ज्यते २७ सर्वभूतानुकंपीयः सर्वभूतार्जवव्रतः सर्वभूतात्मभूतश्च सर्वधर्मेषु ज्यते २८ सर्ववेदेषु वास्नानं सर्वभूतेषु चार्जवम् उ-
भे एते समे स्यातामार्जवं वा विशिष्यते २९ आर्जवं धर्मित्या हुरधर्मो जिह्म उच्यते आर्जवेनेह संयुक्तानरो धर्मेषु ज्यते ३० आर्ज-
वंतुरते नित्यं वसत्यमरसन्निधौ तस्मादार्जवयुक्तस्याद्य इच्छेद्धर्ममात्मनः ३१ क्षांतो दांतो जितक्रोधो धर्मभूतो विहिंसकः धर्मैरतमना
नित्यनरो धर्मेषु ज्यते ३२ व्यपेतं तं द्रीधर्मात्प्राशक्त्या सत्पथमाश्रितः चारित्रपरमो बुद्धो ब्रह्मभूयाय कल्पते ३३ उभोवाच
आश्रमाभिरता देवतापसायेतपोधनाः दीप्तिमंतः कया चैव चर्याथ भवति ते ३४ राजानो राजपुत्राश्च निर्धना ये महाधनाः कर्मणा-
केन भ्रंगं वन्त्रा भवति महाफलम् ३५ नित्यं स्थानमुपागम्य दिव्यचदनभूषिताः केन वा कर्मणा देव भवति वनगोचराः ३६ एतन्मे-
सशय देवतपश्चयाश्रितशभम् शास सर्वमशेषेण च्यक्षत्रिपुरनाशन ३७ महेश्वर उवाच उपवासव्रते दीतात्प्राहिस्ताः सत्य-
वादिनः संसिद्धाः प्रेत्य गंधर्वैः सह मोदत्यनामयाः ३८ मंडुकयोगशयनो यथान्याय यथाविधि दीक्षां चरति धर्मात्मा सनागैः सह मोद-
ते ३९ शस्यमृगसुरयोच्छिष्टयोर्मृगैः सह भक्षति दीक्षितो वै मुदा युक्तः सुगच्छत्यमरावतीम् ४० शैवालं शीर्षपणं वा तद्भृतीयो-
निषेवते शीतयोगवहो नित्यं स गच्छेत्परमागतिम् ४१ वायुभक्षो बुभक्षो वा फलमूलाशनोपि वा यक्षैश्चैश्वर्यमाधाय मोदते सर-
सांगणैः ४२ अग्नियोगवहो ग्रीष्मो विधिदृष्टेन कर्मणा चीर्त्वाद्वादशवर्षाणिराजा भवति पार्थिवः ४३ आहारनियमकृत्स्ना सुनि-
द्वादशवार्षिकम् मरुससाध्यं यत्नेन राजा भवति पार्थिवः ४४

मरुर्नागिरिधन्वनोरिति मेदिनी मरुसाधनं मेरुसाधनमिति पर्यायः जलाहारमपित्यत्केत्यर्थः ४४ ४७ ४९ ४९ ४९ ४९ ४९ ४९ ४९

देहं चानशनेत्यत्कासस्वर्गस्रखंमेधते स्थंडिलेशुद्धमाकाशं परिगृह्य समंततः ४५ प्रविश्य च मुदा युक्ते दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् स्थ
 डिलस्य फलान्याहुयानानि शयनानि च ४६ गृहाणि च महाहाणि च दशभ्राणि भ्रामिनि आत्मानमुपजीवन्त्यो नियतो नियताशनः
 ४७ देहं वा शयनेत्यत्कासस्वर्गसमुपाश्रुते आत्मानमुपजीवन्त्यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ४८ त्यक्त्वा महार्णवे देहं वारुणं लोकमश्रुते
 आत्मानमुपजीवन्त्यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ४९ अश्मना चरणौ भित्तागुत्थकेषु समोदते साधयित्वा त्मानात्मानं निर्देहो निथ्यग्रहः
 ५० चीत्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामेतां मनोगताम् स्वर्गलोकमवाप्नोति देवेभ्यः सह मोदते ५१ आत्मानमुपजीवन्त्यो दीक्षां द्वादशवा
 र्षिकीम् हुत्वाग्ने देहमुत्सृज्य वन्दि लोके महीयते ५२ यस्तु देवियथान्याय दीक्षितो नियतो द्विजः आत्मन्यात्मानमाधाय निर्ममा
 धर्मलालसः ५३ चीत्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामेतां मनोगताम् अरणीसहितं स्रधेवध्यागच्छत्यनाद्यतः ५४ वीराध्वानगतो नि
 त्यवीरासनरतस्तथा वीरस्थायी च सततं सवीरगतिमाप्नुयात् ५५ सशक्रलोकगोनित्यं सर्वकामपुगस्कृतम् दिव्यपुण्यसमाकीर्णो
 दिव्यचंदनभूषितः ५६ स्रखं वसति धर्मात्पारिविदेवगणैः सह वीरलोकगतो नित्यं वीरयोगसहः सदा ५७ सत्वस्थः सर्वमुत्सृज्य दीक्षितो
 नियतः शक्तिः वीराध्वानं प्रपद्येद्यस्तस्य लोकाः सनातनाः ५८ कामगेन विमानेन सर्वे चरति छुदतः शक्रलोकगतः श्रीमान्मोदते च निराम
 यः ५९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उमासहेश्वरसंवादे शतोपरिद्विचत्वारिंशोऽध्यायः १४० उमोवाच
 भगवन् भगवन् च घ्नपूष्णो दत्तनिपातन दक्षकतुह्रच्यक्षसंशयो मे महानयम् १ चातुर्वर्ण्यं भगवता पूर्वं सृष्टं स्वयंभुवा केन कर्मविपा
 केन वैश्यागच्छति शूद्रताम् २ वैश्यावाक्षत्रियः केन द्विजो वा क्षत्रियो भवेत् प्रतिलोमं कथं देवशक्त्या धर्मो निवर्तितुम् ३ केन वा कर्म
 णा विप्रः शूद्रयो नो प्रजायते क्षत्रियः शूद्रतामेतिकेन वा कर्मणा विभे ४ गतच्छंशय देववदभूत्पनेन ह्यत्रयो वर्णाः प्रकृत्यं ह कथं ब्रा
 ह्मण्यमाप्नुयुः ५ महेश्वर उवाच ब्राह्मण्यं देवि दुःप्रापनि सर्गाद्ब्राह्मणः शक्ये क्षत्रियो वैश्यश्शूद्रो वा निस्सर्गादिति मे मतिः ६
 कर्मणा दुष्कृतेनेह स्थानाद्भ्रश्यति वै द्विजः ज्यैष्ठ्यवर्णमनु प्राप्य तस्माद्भ्रश्येत्त वै द्विजः ७ स्थितो ब्राह्मणधर्मण ब्राह्मण्यमुपजीवति क्ष
 त्रियो वाथ वैश्यावा ब्रह्मभूयस गच्छति ८ यस्तु विप्रत्वमुत्सृज्य दात्रधर्मं निप्रवते ब्राह्मण्यात्परिभ्रष्टः क्षत्रयो नो प्रजायते ९

वैश्वकर्म्मचयोविप्रो लोभमोहव्यपाश्रयः ब्राह्मण्यं दुर्लभं प्राप्य करोत्यल्पमतिः सदा १० सहिजो वैश्वतामेति वैश्वे वाशूद्रतामियात् स्व
धर्मात्प्रच्युतो विप्रस्ततः शूद्रत्वमाप्नुते ११ तत्रासौ निरयं प्राप्नोवर्णाश्रये बहिष्कृतः ब्रह्मलोकान्परिभ्रष्टः शूद्रः समुपजायते १२ क्षत्रि
यौ वामहाभागो वैश्वो वाधर्मचारिणि स्वानिकर्माण्यपाहाय शूद्रकर्मनिषेवते १३ स्वस्थानात्सपरिभ्रष्टो दण्डसंकरतांगतः ब्राह्मणः क्ष
त्रियो वैश्वः शूद्रत्वयातितादृशः १४ यस्तु बुद्धः स्वधर्मेण ज्ञानविज्ञानवान्बुद्धिः धर्मज्ञो धर्मनिरतः स धर्मफलमप्नुते १५ शूद्रं चेवापरदेवि
ब्रह्मणः संसृदाहृतम् अध्यात्मनेष्टिकसद्भिर्धर्मकर्मैर्निषेव्यते १६ उग्रान्नगर्हितदेवि गणान्नाश्चाद्भूतकम् दुष्टान्ने चैव प्रोक्तव्यं शू
द्रान्ने चैव कर्हिचित् १७ शूद्रान्नगर्हितदेवि सदा देवैर्महात्मभिः पितामहसुरयोत्सृष्टप्रमाणमिति मेमतिः १८ शूद्रान्नेनावशेषेण
जठरे म्रियते द्विजः आहिताग्निस्तथा यज्वासशूद्रगतिभाग्भवेत् १९ तेन शूद्रान्नशेषेण ब्रह्मस्थानादपाकृतः ब्राह्मणः शूद्रतामेति
नास्ति तत्र विचारणा २० यस्यान्नेनावशेषेण जठरे यो म्रिये द्विजः तांतां योनिं व्रजे द्विप्रो यस्यान्नमुपजीवति २१ ब्राह्मणत्वं शर्मप्रा
प्यदुर्लभं यो वमन्यते अभोज्यान्नानि चाश्नाति सहिजत्वात्पतेत वै २२ सुरापो ब्रह्महाक्षुद्रश्चोरो भग्नव्रतो शूचिः स्वाध्यायवर्जितः
पापो लुब्धो नैकृतिकः शठः २३ अब्रतो वृषलीभृत्ताकुंडाशीसोमविक्रयी निहीनसैवी विप्रो हिपतति ब्रह्मयोनितः २४ गुरुतल्पी
गुरुद्रोही गुरुकुत्सारतिश्चयः ब्रह्मविच्चापिपतति ब्राह्मणो ब्रह्मयोनितः २५ एभिस्तु कर्मभिर्देवि शर्मैराचरितेस्तथा शूद्रो ब्राह्म
णतायाति वैश्वः क्षत्रियता व्रजेत् २६ शूद्रकर्मणि सर्वाण्यथान्याययथाविधि शुश्रूषापरिचर्याचिज्येष्टे वर्णे प्रयत्ननः २७ क
र्याद्विमनाः शूद्रः सततं सत्ये स्थितः देवहिजातिस्तर्कता सर्वातिथ्यकृतव्रतः २८ ऋतुकालाभिगामी च नियतो नियताशनः चो
क्षश्चोक्षजनान्वेषो शेषान्कृतभोजनः २९ वृथामांसं भुंजीत् शूद्रो वैश्वत्वमृच्छति ऋतवागनहंवादीनिर्दहः शमकोविदः ३०
यजते नित्ययज्ञैश्च स्वाध्यायपरमः शूचिः दातो ब्राह्मणस्तर्कता सर्ववर्णबुभूषकः ३१

गृहस्थव्रतमातिष्ठन्नुदिकालकृतभोजनः शेषाशीविजिताहारोनिष्कामोनिर्हवदः ३२ अग्निहोत्रमुपासंश्च जुह्वानश्चयथाविधि म
 वातिथ्यमुपातिष्ठन्शेषान्नकृतभोजनः ३३ त्रेताग्निमंत्रविहितो वैश्याभवतिवैद्विजः सर्वेभ्यः क्षत्रियकुलेभुचौ महतिजायते ३४ सर्वे
 भ्यः क्षत्रियोजातो जन्मप्रभृति संस्कृतः उपवीतो व्रतपरीद्विजो भवति संस्कृतः ३५ ददानियमनेयज्ञैः समृद्धेण स दक्षिणैः अर्धात्स्यस्यर्गम
 न्विच्छेत्स्रताग्निशरणः सदा ३६ आत्तहस्तप्रदो नित्यप्रजाधर्मेणपालयन् सत्यः सत्यानि कुरुते नित्ययः सख्यदर्शनः ३७ धर्मद्वेन नि
 र्दो धर्मकार्यानुशासकः यत्रितः कार्यकरणैः षड्भागकृतलक्षणः ३८ ग्राम्यधर्मनसेवेतस्यच्छेदेनार्यकोविदः ऋतुकाले तु धर्मात्माप
 तीमुपशयेत्सदा ३९ सदोपवासी नित्यतः स्याध्यायनिरतः शुचिः बर्हिषांतरिते नित्यशयनोऽग्निगृहे सदा ४० सर्वानिश्चयत्रिवर्गस्य कुर्वा
 णः सुमनाः सदा शूद्राणां चान्नकामानानित्यसिद्धमिति ब्रुवन् ४१ स्यात्थाहाय दिवा कामान्किकिंचिदुपलक्षयेत् पितृदेवानिश्चि कृते साध
 नं कुरुते च यः ४२ स्वपशमनियथान्यायमुपास्ते भैद्यमेव च त्रिकालमग्निहोत्रं च जुह्वानो वयथाविधि ४३ गोब्राह्मणहितार्थायरणे चाभि
 सुखं हतः त्रेताग्निमंत्रपूतया समाविश्य द्विजो भवेत् ४४ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः संस्कृतावेदपारंगः विप्रो भवति धर्मात्मा क्षत्रियः स्येन कर्मणा
 ४५ एतैः कर्मफलैर्देवि न्यूनजातिकुलोद्भवः शूद्रोऽप्यागमसंपन्नो द्विजो भवति संस्कृतः ४६ ब्राह्मणो वाप्यसहृत्तः सर्वसंकरभोजनः ब्राह्म
 ण्यसत्यमुत्सृज्य शूद्रो भवति तादृशः ४७ कर्मभिः शक्तिभिर्देवि शक्त्यात्मा विजितेन्द्रियः शूद्रोऽपि द्विजवत्सर्वव्यदिति ब्रह्माः ब्रवीन्स्वयम् ४८ स
 भायकमेव शुभयत्र शूद्रोऽपि तिष्ठति विशिष्टः सहिजाते वै विजय इति मे मतिः ४९ नयानिर्नापि संस्कारान् श्रुतेन च सततिः कारणानि द्विज
 ल्यस्य वृत्तमेव तु कारणम् ५० सर्वोयं ब्राह्मणो लोके वृत्तेन तु विधीयते वृत्ते स्थितस्तः शूद्रोऽपि ब्राह्मणत्वं निवृच्छति ५१ ब्राह्म्यस्वभावः स
 श्रेणिसमः सर्वत्र मे मतिः निर्गुणं निर्मलं ब्रह्म यत्र तिष्ठति स द्विजः ५२ एतयोनि फलादेवि स्थानभागनिदर्शकाः स्वयंचवरदनाक्ता ब्रह्मणा
 सृजता प्रजाः ५३ ब्राह्मणोऽपि महत्स्रेत्रलोके चरति पादवत् यत्तत्र योजयंति सा कृषिः मेन्युभाविनी ५४ विद्यसाशिना सदा ताव्यं सुत्प
 थालविना तथा ब्राह्मदिमार्गमाक्रम्य वनितव्यं बुध्नपता ५५ सहिताध्यायिना भाव्यं गृहं वै गृहमधिना नित्यं स्याध्यायिना भाव्यं गृहं वै
 गृहर्जीविना ५६

५७ ब्राह्मण्यमिति कुयोनिबंधात्कुप्रतिग्रहात् आदानाच्चब्राह्मण्येनश्रुतीतिभावः ५८ ५९ इति आनुशासनिके दानधर्मटीकायां शतोपरिचित्रत्वारिंशो
ध्यायः १४३ १ २ ३ ४ सर्वेषामाश्रमाणांलिंगैर्विवर्जिताः ५ ६ नसञ्जति सत्कानभवति ७ प्राणातिपातात् इंद्रियाणांविषयाभिमुरख्यात्

एवंभूतोहियोविप्रःसत्यशंसत्यथेस्थितः आहितग्निरधीयानोब्रह्मभूयायकल्पते ५७ ब्राह्मण्यंदेविसंप्राप्यरक्षितव्यंयतात्मना योनिश्च
जिग्रहादानैः कर्मभिश्चशुचिस्मिते ५८ एतत्तैर्गुह्यमाख्यातयथाशूद्रोभवद्विजः ब्राह्मणोवाच्यतोधर्मोद्यथाशूद्रत्वमाप्नुते ५९ इति
श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोऽमामहेश्वरसंवादानामशतोपरिचित्रत्वारिंशोऽध्यायः १४३ उमोवाच भगवन्स
र्वभूतेशदेवासुरनमस्कृत धर्मोधर्मोऽनृणां देवश्चूहिमेसशयविभो १ कर्मणामनसावाचात्रिविधं हिनरः सदा बध्यते बंधनैः पाशैर्मुच्यते
प्यथवापुनः २ केनशीलेनवृत्तेनकर्मणाकीदृशेनवा समाचारे गुणैः कैर्वास्वर्गंयातीहमानवाः ३ महेश्वरउवाच देविधर्मार्थत
त्वेनधर्मनित्येदमेरते सर्वप्राणिहितः प्रश्नः श्रूयताबुद्धिवर्द्धनः ४ सत्यधर्मरताः सतः सर्वलिंगविवर्जिताः धर्मलब्धार्थभोक्तारस्तेनराः स्व
र्गगामिनः नाधर्मणधर्मणबध्यते छिन्नसंशयाः ५ प्रत्ययात्पतितत्वज्ञाः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः वीतरागाविमुच्यते पुरुषाः कर्मबंधनैः ६ क
र्मणामनसावाचायेनहिंसति किंचन येनसञ्जतिकस्मिंश्चित्तेनबध्यतिकर्मभिः ७ प्राणातिपाताद्विरताः शीलवतोदयान्विताः तुल्यद
यप्रियादानाभुच्यतेकर्मबंधनैः ८ सर्वभूतदयावंतोविश्वास्थाः सर्वजंतुषु त्यक्तहिंसासमाचारास्तेनराः स्वर्गगामिनः ९ परस्वेनिर्ममानि
त्यंपरदारविवर्जकाः धर्मलब्धान्भोक्तारस्तेनराः स्वर्गगामिनः १० मातृवत्स्वसृवच्चैव नित्यदुहित्ववच्चये परदारेषुवर्तते तेन
राः स्वर्गगामिनः ११ सौन्यान्निवृत्ताः सततंसंतुष्टाः स्वधनेनच स्वभाग्यानुपजीविते तेनराः स्वर्गगामिनः १२ स्वदारनिरतायेच ऋतुकाला
भिगामिनः अग्राम्यस्वरभोगाश्च तेनराः स्वर्गगामिनः १३ परदारेषु ये नित्यंचरित्रावृत्तलोचनाः यतेंद्रियाः शीलपरास्तेनराः स्वर्गगामि
नः १४ एषदेवकृतोमार्गः सेवितव्यः सदाबुधैः अकषायकृतश्चैवमार्गः सेव्यः सदाबुधैः १५ दानधर्मतपोयुक्तः शीलशौचदयात्मकः वृत्त्यर्थ
धर्महेतोर्वासेवितव्यः सदानरैः १६ स्वर्गवासमभीप्साद्भिर्नसेव्यस्त्वतउत्तरः १७ उमोवाच वाचातुबध्यते येनमुच्यतेप्यथवापुनः
तानिकर्माणिमेदेववद्भूतपतेजघ १८ महेश्वरउवाच आत्महेतोः परार्थेयानर्महास्याश्चयात्तथा येमृषानवदंतीहतेनराः स्वर्गगामि
नः १९

८ ९ १० ११ १२ १३ १४ अकषायकृतः रागद्वेषोद्यमार्थनिर्मितः १५ १६ १७ १८ नर्मकौटिल्यंविनासर्पादौसर्पभ्रमोत्पादनं हास्यं
तादृशमेवमात्रादिषु दोषारोपपूर्वकं गालनम् १९ ७

धृत्यर्थे धर्महेतोर्वाकामकारान्तथैव च अनृतयेन भाषते ते ते नराः स्वर्गगामिनः २० श्लक्ष्णां वाणीं निराबाधामधुरां पापवर्जिताम् स्वा
 गतेनाभिभाषते ते ते नराः स्वर्गगामिनः २१ परुषयेन भाषते कटुकं निष्ठुरं तथा अप्रैशून्यरताः संतस्ते नराः स्वर्गगामिनः २२ पिशुनान
 प्रभाषते मित्रभेदकरी गिरम् ऋतमेतत्र भाषते ते नराः स्वर्गगामिनः २३ ये वजयति परुषं परद्रोहं च मानवाः सर्वभूतसमादातास्ते न
 राः स्वर्गगामिनः २४ शठप्रलापाद्विरता विरूढपरिवर्जकाः सौम्यप्रलापिनो नित्यं ते नराः स्वर्गगामिनः २५ नकोपाद्वाहरंते ये वाचं हृ
 दयदारणीम् सात्त्विकं दन्ति कुन्दापिते नराः स्वर्गगामिनः २६ एषवाणीकृतो देवि धर्मः सैव्यः सदानरैः शुभः सत्यगुणो नित्यवर्जनीयो
 मृषाबुधैः २७ उमोवाच मनसा बध्यते येन कर्मणा पुरुषः सदा तन्मे ब्रूहि महाभाग देवदेव पिनाकधृक् २८ महेश्वर उवाच
 मानसेनेह धर्मेण संयुक्ताः पुरुषाः सदा स्वर्गगच्छन्ति कल्याणितन्मैकीर्तयतः शृणु २९ दुष्प्रणीतेन मनसा दुष्प्रणीततरा कृतिः मनो
 बध्यति येनेह शृणु वाक्यं शतमानने ३० अरण्ये विजने न्यस्तं परस्वदृश्यते यदा मनसापि नहिंसन्ति ते नराः स्वर्गगामिनः ३१ ग्रामे गृहे
 वा यत्तद्व्यपारक्यविजने स्थितम् नाभिनन्दन्ति वै नित्यं ते नराः स्वर्गगामिनः ३२ तथैव परदारान्ये कामवृत्तान् रोगतान् मनसापि
 नहिंसन्ति ते नराः स्वर्गगामिनः ३३ शत्रुमित्रचये नित्यं तुल्येन मनसानराः भजन्ति मित्राः संगम्य ते नराः स्वर्गगामिनः ३४ श्रुतवतो दयावतः
 श्रुचयः सत्यसंगराः स्वैरर्थैः परिसंतुष्टास्ते नराः स्वर्गगामिनः ३५ अवैरायेत्वं नायासामैत्री चित्ररताः सदा सर्वभूतदयावन्तस्ते नराः स्वर्गगा
 मिनः ३६ श्रद्धावतो दयावतश्चोक्षाश्चोक्षजनप्रियाः धर्माधर्मविदो नित्यं ते नराः स्वर्गगामिनः ३७ शुभानामशुभानां च कर्मणां फलसत्त्वं
 यम् विपाकज्ञाश्च ये देविते नराः स्वर्गगामिनः ३८ न्यायोपेता गुणोपेता देवद्विजपराः सदा समुत्थानमनुप्राप्तास्ते नराः स्वर्गगामिनः ३९ शु
 भैः कर्मफलैर्देवि मयैते परिकीर्तिताः स्वर्गमार्गपराभूयः किलं श्रोतुमिच्छेच्छसि ४० उमोवाच महान्मे संशयः कश्चिन्मत्यान्यति महेश्व
 र तस्मात्त्वं नैपुणेनाद्यममव्याख्यातुमर्हसि ४१ केनायुर्लभते दार्ढ्यकर्मणां पुरुषप्रभो तपसा वापि देवेश केनायुर्लभते महत् ४२ क्षीणा-
 युः केन भवति कर्मणां शुचिमानवः विपाककर्मणां देववचुर्महस्यनिन्दित ४३ अपरे च महाभाग्यामदभाग्यास्तथापरे अकुलीनास्तथा चान्ये
 कुलीनाश्च तथापरे ४४ दुर्दर्शाः केचिदाभाति नराः काष्ठमया इव प्रियदर्शास्तथा चान्ये दर्शनादेवमानवाः ४५

दुश्प्रज्ञाः केचिदाभांति केचिदाभांतिपंडिताः महाप्राजास्तथैवान्ये ज्ञानविज्ञानभाविनः ४६ अत्यावाधास्तथाकेचिन्महावाधास्तथापरे हृ
श्यते पुरुषादेव तन्मेव्याख्यातुमर्हसि ४७ महेश्वर उवाच हंतते ह प्रवक्ष्यामि देविकर्म फलोदयम् मर्त्यलोके नरः सर्वो येन स्वफलमश्नुते
४८ प्राणातिपाते यो रौद्रो द्रोहस्तो द्यतः सदा नित्यमुद्यतशस्त्रश्च हतिभूतगणान्नरः ४९ निर्देयः सर्वभूताज्ञानित्यमुद्देगकारकः अपिकी
टपि पालानामशरण्यः स्तनिर्घणः ५० एवंभूतो नरो देवि निरयं प्रतिपद्यते विपरीतस्तु धर्मान्मा रूपवानभिजायते ५१ पापेन कर्मणा देवि
वध्यो हिंसारतिर्नरः अप्रियः सर्वभूतानां हीनायुरुपजायते ५२ निरययाति हिंसात्मा याति स्वर्गमहिंसकः यातनां निरये रौद्रासकृच्छ्राल
भूते नरः ५३ यः कश्चिन्निरयात्तस्मात्समुत्तरतिकर्हिचित् मानुष्यन्तभूते चापि हीनायुस्तत्र जायते ५४ पापेन कर्मणा देवि वद्भो हिंसारति
र्नरः अप्रियः सर्वभूतानां हीनायुरुपजायते ५५ यस्तु शक्यं कार्यं जातीयः प्राणिघातविवर्जकः निक्षिप्तशस्त्रो निर्दोहो हिंसतिकदाचन
५६ नघातयति नो हतिघ्नतनेवानुमोदते सर्वभूतेषु सस्त्रहो यथात्मनि तथापरे ५७ ईदृशः पुरुषो लक्षाद्देवित्वमश्नुते उपपन्नान्सुखा
न्मोगानुपाश्नाति सुदायुतः ५८ अथ चेन्मानुषे लोके कदाचिदुपपद्यते तत्र दीर्घायुस्त्यन्नः सनरः सुखमेधते ५९ एष दीर्घायुषामार्गः
सुवृत्तानां कर्मिणाम् प्राणिहिंसाविमोक्षेण ब्रह्मणा समुदीरितः ६० इति श्रीम० आनु० दानधर्मे उभामहेश्वरसंवादेशतो परिचतुश्च
त्वारिंशोऽध्यायः १४४ उभोवाच किंशीलः किं समाचारः पुरुषः कैश्च कर्मभिः स्वर्गसमाभिपद्येत संप्रदानेन केन वा १ महेश्वर उवाच
दाता ब्राह्मणसत्कर्ता दीनार्तकृपणादिषु भक्ष्यभोज्यान्पानानां वाससांच प्रदायकः २ प्रतिश्रयान्सभाः कृपान्त्रपाः पुष्करिणीस्तथा नैत्य
कान्निचसर्वाणि किमिच्छकमतीव च ३ आसनशयनयानगृहरत्नधनतथा सस्यजातानि सर्वाणि गाः क्षेत्राणियथोप्सितम् ४ सुप्रीतमना
नित्ययः प्रयच्छति मानवः एवंभूतो नरो देवि देवलोके भिजायते ५ तत्रोष्यसुचिरकालभक्त्वा भोगाननुत्तमान् सहासरोभिर्मुदितोरमतेनं
दनादिषु ६ तस्मात्सर्गाच्च्युतो लोकानुषेषु प्रजायते महाभोगकुले देवि धनधान्यसमन्वितः ७ तत्र कामगुणैः सर्वैः समुपेतो सुदायुतः म
हाभोगो महाकोशोधनीभवति मानवः ८ एते देवि महाभोगाः प्राणिनो दानशीलिनः ब्रह्मणा वैपुराप्रोक्ताः सर्वस्य प्रियदर्शनाः ९

श्रत्वारिंशोऽध्यायः १४४ १ २ नैत्यकानि नित्यदेयानि किमिच्छतीति पृश्वायदीप्सितं दीयते न किमिच्छकं ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

अपरेमानवादे विप्रदानकृपणाद्विज्ञैः याचितानप्रयच्छन्ति विद्यमानेष्वबुद्धयः १० दीनांधकृपणान्दृष्ट्वाभिदूकानतिथीनपि याच्यमानानिवर्तन्ते जिज्ञासोभसमन्विताः ११ नधनानिनयासांसिनभोगान्नचकाचनम् नगावो नान्नविकृतिप्रयच्छन्ति कदाचन १२ अप्रवृत्ताश्च ये लुब्धानास्तिकादानवर्जिताः एवभूतानरादेविनिरयंयांत्यबुद्धयः १३ ते वै मनुष्यतांयांतियदाकालस्यपर्ययात् धनरिक्तेकुलेजन्मलभन्ते स्वल्पबुद्धयः १४ दक्षिणासापरीताश्च सर्वलोकबहिष्कृताः निराशाः सर्वभोगेष्योजीवत्यधमजीविकाम् १५ अल्पभोगकुलेजाता अल्पभोगरतानराः अनेन कर्मणा देविभवंत्यधनिनोनराः १६ अपरेस्तामिनो नित्यमानिनः पापतोनराः आसनाहस्ययेपीतं न प्रयच्छन्त्यचेतसः १७ मार्गाहस्यचये मार्गनयच्छन्त्यल्पबुद्धयः पाद्याहस्यचये पाद्यनददत्यल्पबुद्धयः १८ अर्धाहोन्नचसत्कारैरर्चयंतियथाविधि अर्घ्यमाचमनीयवानयच्छन्त्यल्पबुद्धयः १९ गुरुत्वाभिगतप्रमणागुरुवन्तबुभूषते अभिमानं प्रवृत्तेन लोभेन समवस्थिताः २० संमान्याश्चावमन्यन्ते बृहन्नपरिभयति च एवविधानरादेविसर्वेनिरयगाभिनः २१ ते वै यद्दिनरास्तस्मान्निरयादत्तरतिवै वर्षपूर्गेस्ततो जन्मलभन्ते कुत्सिते कुले २२ श्यपाकपुत्कसादीनां कुत्सितानामचेतसाम् कुलेभूतेषु जायते गुरुवृद्धापचायिनः २३ नस्तभिनचमानीयो देवताद्विजपूजकः लोकपूज्येन मस्कृता प्रश्रितो मधुरवचः २४ सर्वयणप्रियकरः सर्वभूतहितः सदा अद्वेषी सुमुखः श्लक्ष्णाः स्निग्धवाणीप्रदः सदा २५ स्वागतेनैव सर्वेषां भूतानामविद्विंसकः यथाहसन्त्रियापूर्वमर्चयन्त्वतिष्ठति २६ मार्गाहस्यददन्मार्गे गुरुगुरुवदचयेत् अतिथिप्रग्रहरतस्तथाभ्यागतपूजकः २७ एवभूतोनरादेविस्त्वृगतिप्रतिपद्यते ततोमानुषताप्राप्यविशिष्टकुलजाभवेत् २८ तत्रासां विपुलेभोगैः सर्वरत्नसमायुतः यथाहदाताचाहंपिधर्मचयापरोभवेत् २९ समतः सर्वभूतानां सर्वलोकनमस्कृतः स्वकर्मफलमाप्नोति सुयमेव नरः सदा ३० उदात्तकुलजातीय उदात्ताभिजनः सदा गणधर्ममया प्रोक्तो विधात्रास्वयमीरितः ३१ यस्तु गौद्रसमाचारः सर्वसत्यभयकरः दस्ताभ्यायदियापञ्चारज्वादेडेनवापुनः ३२ लोष्टैः स्तभैरायुधैर्वा जंतृन्वाधति शोभने हिंसार्थं निरुतिप्रज्ञः प्रादेजयति चैव ह ३३ उपक्रामति जंतृश्च उद्वेगजननसदा एवशीलसमाचारेनिरयप्रतिपद्यते ३४ सर्वमनुष्यतागच्छेद्यदिकालस्यपर्ययात् बद्धावाधपगिहृष्टे कुले जायति सोधमे ३५

लोकद्वेषो धर्मः पुंसां स्वयं कर्म फलेः कृतेः एष देवि मनुष्येषु बोद्धव्यो ज्ञातिबंधुषु ३६ अपरः सर्वभूतानि दयावाननुपश्यति मैत्रदृष्टिः
 पितृसमीनिर्वैरी नियतेन्द्रियः ३७ नो द्वेजयति भूतानि न विघातयते तथा हस्तपादेः स्तनियते विश्वास्यः सर्वजंतुषु ३८ नरज्वानचंद्र
 हेमनलोष्टैर्नायुधेन च उद्वेजयति भूतानि शूलक्षणाकर्मोदयापरः ३९ नावशीलसमाचारः स्वर्गसमुपजायते, तत्रासौ भवने दिव्ये मुदा वस
 ति देववत् ४० सचेत्कर्मक्षयात्तयो मनुष्येषु पजायते अल्पवाधो निरातंकः स्तजातः सुखमेधते ४१ सखभागी निरायासो निरुद्देगः
 सदानरः एष देवि सतामार्गो बाधाय च न विद्यते ४२ उमोवाच इमे मनुष्या दृश्यन्ते ऊहापोहविशारदाः ज्ञानविज्ञानसंपन्नाः
 प्रज्ञावंतो यैकोपि दाः ४३ दुष्प्रज्ञाश्चापरे देवज्ञानविज्ञानवर्जिताः केन कर्मविशेषेण प्रज्ञावात्सुरुषो भवेत् ४४ अल्पप्रज्ञो विरूपा
 क्षकथं भवति मानवः एतन्मे संशयच्छिधिसर्वधर्मविदापर ४५ जात्यधाश्चापरे देव रोगार्ताश्चापरे तथा नराः क्लीबाश्च दृश्यन्ते काण
 ब्रंहितत्रवे ४६ महेश्वर उवाच ब्राह्मणान्वेदविदुषः सिद्धान्धर्मविदस्तथा परिपृच्छत्सहरहः कुशलाः कुशलतथा ४७ वर्ज
 यंतोऽशुभकर्मसंबन्धाः शतप्रतया लभन्ते स्वर्गं नित्यमिह लोके तथा सगरम् ४८ सचेन्मानुषतायाति मेधावी तत्र जायते श्रुतप्र
 ज्ञानुगम्यस्य कल्पाणामुपजायते ४९ परदारेषु ये चापि चक्षुः प्रयुजते तेन दुष्टस्य भावेन जात्यधास्ते भवन्ति ह ५० मनसा तु प्रदुष्टे
 न नग्नां पश्यति योस्त्रियम् रोगार्तास्ते भवतीह नरा दुष्कृतकर्मिणः ५१ ये तु मूढा दुराचारा वियोनो मयुने रताः पुरुषेषु सुदुष्प्रज्ञाः
 क्लीबत्सुपयाति ते ५२ पशूंश्च ये बधयन्ते ये चैव गुरुतल्पगाः प्रकीर्णमैथुना ये च क्लीबा जायन्ति ते नराः ५३ उमोवाच सा
 वद्यं कित्वा कर्मनिरवृद्धतयैव च श्रेयः कुर्वन्त वा प्रीतिमानवो देवसत्तम ५४ महेश्वर उवाच श्रेयांसं मार्गमन्विच्छन्सदायः
 पृच्छति द्विजान् धर्मान्वेषी गुणाकाक्षी स स्वर्गसमुपाश्रुते ५५ यदि मानुषतो देविकदाचित्सनिगच्छति मेधावी धारणायुक्तः प्रा
 यस्तत्राभिजायते ५६ एष देवि सतां धर्मो मत्तव्यो भूतिकारकः नृणां हितायैतव मुदा वैसमुदाहृतः ५७ उमोवाच अपरे
 अल्पविज्ञाना धर्मविद्वेषिणो नराः ब्राह्मणान्वेदविदुषो नैच्छन्ति परिस्पृष्टम् ५८ व्रतयंतो नराः केचिच्छ्रद्धाधर्मपरायणाः अब्र
 तां प्रष्टुनियमास्तथान्ये राक्षसोपमाः ५९ यज्वानश्च तथैवा विनिहोमाश्च तथापरे केन कर्मविपाकेन भवतीह वदस्व मे ६०

महेश्वर उवाच आगमालोकधर्माणां मर्यादाः सर्वनिर्मिताः प्रामाण्येनानुवर्तन्ते दृश्यन्ते च दृढव्रताः ६१ अधर्मधर्ममित्याहुर्येच-
 मोहवशात्ताः अब्रतानष्टमर्यादास्तप्रोक्ता ब्रह्मराक्षसाः ६२ ते चेत्कालकृतोद्योगात्स भवतीह मानुषाः निर्होमानिर्बषट्कारास्ते भ-
 वन्ति नराधमाः ६३ एष देवि मया सर्वः संशयच्छेदनाय ते कुशलाकुशलौ नृणां व्याख्यातो धर्मसागरः ६४ इति श्रीमहाभारते आ-
 नुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उमामहेश्वर संवादेशतो परिपंच चत्वारिंशोऽध्यायः १४५ महेश्वर उवाच पगव रजे धर्मज्ञे त-
 पौवननिवासिनि साधिसुभ्रुकेशाने हि मवत्पर्वतात्मजे १ दक्षेशमदमोपेते निर्ममे धर्मचारिणि पृच्छामित्वा वरागोहे पृष्टावदम-
 मेप्सितम् २ सावित्री ब्रह्मणः साध्वी कौशिकस्य शचीसती मार्त्तं डजस्य भूमोर्णा क्रिद्वि वैश्रवणस्य च ३ वरुणस्य तथा गौरीसूर्यस्य च सु-
 वर्चला गैहिणीशशिनः साध्वीस्ताहा चैव विभावसोः ४ अदितिः कश्यपस्यैथ सवास्तापतिदेवताः पृष्टाश्चापासिताश्चैव तौ स्वया-
 देवि नित्यशः ५ तेन त्वापरिपृच्छामि धर्मज्ञे धर्मवादिनि स्त्रीधर्मश्चोत्तुमिच्छामि त्वयोदाहृतमादितः ६ सधर्मचारिणीमेत्वं समशी-
 लासमव्रता समानसारवीर्या च तपस्ती ब्रह्मतंचते ७ त्वयान्युक्तो विशेषेण गुणवान्स भविष्यति लोके चैव त्वया देवि प्रमाणत्वमुपे-
 ष्यति ८ स्त्रियश्चैव विशेषेण स्त्रीजनस्य गतिः पुरा गौर्यंगच्छति सश्चोणिलोकेषु धारागतिः सदा ९ मम चान्दंशरीरस्य तव चार्ध-
 ननिर्मितम् सरकार्यकरी च त्वं लोकसंतानकारिणी १० तव सर्वः सुविदितः स्त्रीधर्मः शाश्वतः शतमे तस्मादशोधतो ब्रह्मिस्वधर्मवि-
 स्तरेण मे ११ उमोवाच भगवन्सर्वभूतेश भूतभव्यभवोत्तम त्वत्प्रभावादियं देववाञ्छ्व प्रतिभाति मे १२ इमास्तु नद्यो-
 देवेश सर्वतीर्थी देकेर्युताः उपस्पर्शनहेतोर्न्यामुपयाति समीपतः १३ गताभिः सह समन्त्र्य प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः अभवत्योऽनहवादी-
 सुवेपुरुष उच्यते १४ स्त्रीवाभूतेश सततं स्त्रियमेवानुधावति मया संमानिताश्चैव भविष्यति सरिह्वराः १५ गण्डासरस्वती पुण्या-
 नदीनामुत्तमानदी प्रथमाय वेसरितानर्दस्मात्तारगामिनी १६ विपाशा च वितस्ता च चंद्रभागा दगावती शतद्रुदविकासिधुः कौशि-
 की गौतमी तथा १७ तथा देवनदी चैयं सर्वतीर्थी भिसंभृता गगनाद्गाता देवि गंगासर्वसरिह्वरा १८ इत्युक्त्वा देवदेवस्य पत्नी-
 धर्मभृतावरा स्मितपूर्वमथाभाष्य सर्वास्ताः सरितस्तथा १९ अपृच्छद्देवमहिषी स्त्रीधर्मधर्मवत्सला स्त्रीधर्मकृशलास्तावे गंगाद्याः
 सरितावराः २०

गुणवान् सस्त्रीधर्मः - गौर्यं भूमो गच्छति अनादिपरंपरया च लति : १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

उमोवाच अयं भगवता प्रभः कृतः स्त्रीधर्मसंश्रितः तंतुसंमंत्र्ययुष्माभिर्वक्तुमिच्छामि शंकरम् २१ नचैवसाध्यं पश्यामि विज्ञानं भुविकस्य चित् दिविवासागरगमास्तेन वीमानयाम्यहम् २२ एवसर्वाः सरिच्छ्रेयाः पृष्ठाः पुण्यतमाः शिवाः ततो देवनदी गंगानियुक्ता प्रतिपूज्यन्ते २३ बद्धीभिर्बहुभिः स्फीतास्त्रीधर्मज्ञाशक्तिस्मिता शैलराजकृता देवी पुण्य पापभ्रयापहा २४ बुध्या विनयसंपन्ना सर्वधर्मविशारदा स्मृतिबहुबुध्या दयारागावचनमन्त्रिणी २५ गंगोवाच धन्यास्य नुग्रहीतास्मि देवि धर्मपरायणे यात्वसर्वजगन्मान्या नदी मानयसे नये २६ प्रभवन्पृच्छते यो हि संमानयति वा पुनः नूनं जनमदृष्टात्पापडितारव्यामगच्छति २७ ज्ञानविज्ञानसंपन्नानूहापोहविशारदान् प्रवक्तुं पृच्छते यो न्यान्सर्वेनापदमुच्छति २८ अन्यथा बहुबुध्या दयो वाक्यवदति संसदि अन्यथैव त्यहवादी दुर्बलवदते वचः २९ दिव्यज्ञाने दिवि श्रेष्ठे दिव्यपुष्पैः सहोत्थिते त्वमेवाहं सिनो देवि स्त्रीधर्मानुष्मापितुम् ३० ततः साराधिता देवी गंगया बहुभिर्गुणैः प्राह सर्वमशेषेण स्त्रीधर्मसूत्रसूदरी ३१ उमोवाच स्त्रीधर्मां प्रति यथा प्रतिष्ठाति यथा विधि तमहं कीर्त्तयिष्यामि तथैव प्रश्रितो भव ३२ स्त्रीधर्मः पूर्वाण्ययं विवाहे बहुभिः कृतः सहधर्मचद्रेऽभर्तुभिवत्यग्नि समीपतः ३३ सूस्वभावाः सूवचनासुवृत्ताः सुरवदर्शना अनन्यचित्तासुसुरवीभर्तुः साधर्मचारिणी ३४ सा भवेद्धर्मपरमासा भवेद्धर्मभागिनी देववत्सततसाध्वीया भर्तारप्रपश्यति ३५ शूद्राणां परिचारचदेववद्वाकरोति च नान्यप्रावाऽद्य विमुक्ताः सुवृत्ताः सुरवदर्शना ३६ पुत्रवक्रमियाभीक्ष्णभर्तुर्वदन्ती क्षते या साध्वी नियता द्वारा सा भवेद्धर्मचारिणी श्रुत्वा दपति धर्मवैसहधर्मकृतशुभम् ३७ या भवेद्धर्मपरमा नारी भर्तुः समव्रता देववत्सततसाध्वी भर्तारमनुपश्यति दंपत्यै रेषवै धर्मसहधर्मकृतः शुभः ३८ शूद्राणां परिचारचदेवतुल्यप्रकुर्यती वश्यभावेन सुमनाः सुवृत्ताः सुरवदर्शना अनन्यचित्तासुसुरवीभर्तुः सा धर्मचारिणी ३९ परुषाण्यपि चोक्ताया दृष्टादृष्टेन च क्षया सुप्रसन्नसुरवीभर्तुः यानारी सा पतिव्रता ४० नचंद्रसूयानतरुपुना स्नायानिरीक्षते भर्तुर्वर्गवरागोहासा भवेद्धर्मचारिणी ४१ दग्निद्रव्याधितदीनमध्वनापरिकूर्शितम् पतिपुत्रमिवापास्ते सानारी धर्मभागिनी ४२ यानारी प्रयतादक्षायानारी पुत्रिणी भवेत् पतिप्रिया पतिप्राणा सानारी धर्मभागिनी ४३

वश्यभावेन मंत्रादिना वशीकरणं विना ३१ ४० चंद्रसूयैर्नरमपिया पुरुषनामत्वात् निरीक्षते किमु नरं पशुंचेति भावः ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

४४ ४५ सुसंमृष्टक्षयाशोधितगृहा ४६ ४७ ४८ ४९ ५० उद्युसन्वयाशीघ्रमर्यादावबोधिन्याङ्घ्र्या ५१ ५२ ५३ ५४ ५५
 ५६ ५७ ५८ ५९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिषद् चत्वारिंशोऽध्यायः १४६ पिनाकिन् अग्निन्ध्याये योहिमां द्रष्टु

शुश्रूषां परिचर्यां च करोत्यविमनाः सदा सप्रतीता विनीता च सानारी धर्मभागिनी ४४ न कामेषु न भोगेषु नैश्वर्येन सुखेन तथा स्पृहाय स्या-
 यथापत्यो सानारी धर्मभागिनी ४५ कत्योत्थानरतिर्नित्यं गृहशुश्रूषणे रता सुसंमृष्टक्षया चैव गोशकृत्कृतलेपना ४६ अग्नि कार्यप
 रानित्य सदा पुष्य बलिप्रदा देवतातिथिभृत्यानां निर्वाणपतिना सह ४७ शेषान्मुपभुजानायथान्याययथाविधि तुष्टपुष्टजनानि
 त्यनारी धर्मेण युज्यते ४८ श्वश्रुश्वशुरयोः पादौ तोषयती गुणान्विता मातापितृपरानित्ययानारी सातपोधना ४९ ब्राह्मणान्दुर्बला
 नाथान्दीनांधकृपणास्तथा विभ्रत्यन्नेनयानारी सापतिव्रतभागिनी ५० व्रतचरितयानित्यं दुश्चरं लघुसन्वया पतिचित्तापति-
 हितासापतिव्रतभागिनी ५१ पुण्यमेतत्तपश्चैव स्वर्गश्चैष सनातनः यानारी भर्तृपरमा भवेद्भृतासती ५२ पतिर्हि देवो नारीणां
 पतिर्बुधुः पतिर्गतिः पत्यासमागतिर्नास्ति देवतं वायथापतिः ५३ पतिप्रसादात्स्वर्गो वा तुल्यो नायानवा भवेत् अहस्वर्गं न हीच्छं यत्न
 य्यप्रतिमहेश्वरे ५४ यद्यकार्यमधर्मं वायदिवा प्राणनाशनम् पतिर्ब्रूयाद्दृष्ट्वा व्याधितो वा क्रुथं च न ५५ आपन्नो रिपुसंस्थो वा
 ब्रह्मशापादि तोषिवा आपद्भ्रमाननुप्रेक्ष्य तत्कार्यमविशकया ५६ एष देवमया प्रोक्तः स्त्रीधर्मो वचनात्तव यात्वेवं भाविनी नारी सा
 पतिव्रतभागिनी ५७ श्रीधर उवाच इत्युक्तः स तु देवेशः प्रतिपूज्य गिरेः सुताम् लोकान्निर्मजयामास सर्वैरनुचरैर्ब्रूतान् ५८
 ततो ययुर्भूतगणाः सरितश्च यथागतम् गंधर्वाप्सरसश्चैव प्रणम्य शिरसा भवम् ५९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि
 दानधर्मे उभा महेश्वरसंवादेशतो परिषद् चत्वारिंशोऽध्यायः १४६ ऋषय उचुः पिनाकिन् भगने च घ्नसर्वलोकनमस्कृत मा
 हान्त्य वासुदेवस्य श्रोतुमिच्छामि शंकर १ ईश्वर उवाच पितामहादपिवरः शाश्वतः पुरुषो हरिः कृष्णो जावृनदा मासो व्य-
 भ्रंसूर्य इवोदितः २ दशबाहुर्महातेजा देवतारिनिषूदनः श्रीवत्सांकोट्टक्षीकेशः सर्वदेवतपूजितः ३ ब्रह्मातस्यादरं भवस्तस्याह
 च शिरो भवः शिरोरुहेभ्यो ज्योतीषिरोमभ्यश्च सराऽसुराः ४ ऋषयो देवसंभूतास्तस्य लोकाश्च शाश्वताः पितामहगृहसाक्षान् स
 र्वदेवगृहचसः ५ सोम्याः पृथिव्याः कृत्स्नायाः स्त्राष्टात्रिभुवनेश्वरः सहस्रैश्चैव भूतानां स्थावरस्य चरस्य च ६

मिच्छतेति श्लोकहयेन ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकात्म्यं दर्शितम् प्रत्यगुपदर्शितं तदेवात्रोपसंहरु तमिति बोध्यम् १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

सहिदेववरः साक्षाद्देवनाथः परंतपः सर्वज्ञः सर्वसंश्लिष्टः सर्वगः सर्वतोमुखः ७ परमात्मा तृषीकेशः सर्वव्यापी महेश्वरः नतस्मात्प
रमभूतत्रिषु लोकेषु किंचन ८ सनातनो वैमधु हागो विंद इति विश्रुतः ससर्वान्यार्थियान्संख्येयातयिष्यति मानदः ९ स्फुरकायार्थ
यमुत्पन्नो मानुषवपुरास्थितः नहि देवगणाः शक्तास्त्रिविक्रमविना कृताः १० भुवने देवकायाणि कर्तुं नायकवर्जिताः नायकः सर्वभू
तानासर्वदेवनमस्कृतः ११ एतस्य देवनाथस्य देवकार्यपरस्य च ब्रह्मभूतस्य सततं ब्रह्मर्षिशरणस्य च १२ ब्रह्मावसति गर्भस्थः
शरीरे सुखसंस्थितः शर्वः स्फुरवसंश्रिताश्च शरीरे सुखसंस्थितः १३ सखाः स्फुरवसंश्रिताश्च शरीरे तस्य देवताः सदेवः पुंडरीकाक्षः श्री
गर्भः श्रीसहायितः १४ शाङ्गचक्रायुधः रवड्डी सर्वनागरिपुध्वजः उत्तमेन सशिलेन दमेन च शमेन च १५ पराक्रमेण वीर्येण वपु
पादर्शनेन च आरोहेण प्रमाणेन धैर्येणार्जवसंपदा १६ आनृशस्येन रूपेण बलेन च समन्वितः अस्त्रैः समुदितः सर्वैर्दिव्यैरद्भुत
दर्शनैः १७ योगमाया सहस्राक्षो निरपायो महामनाः वीरो भिन्नजनश्लाघी ज्ञातिबंधुजनप्रियः १८ क्षमावाञ्छानहवादी ब्रह्मण्या
ब्रह्मनायकः प्रथहर्त्ता भयार्त्तानां मित्राणां नदिवर्धनः १९ शरण्यः सर्वभूतानादीनां नालपालनेरतः श्रुतवानर्थसंपन्नः सर्वभूतनमस्कृ
तः २० समाश्रितानां वरदः शत्रूणां मपि धर्मवित् नीतिज्ञो नीति संपन्नो ब्रह्मवादी जितेन्द्रियः २१ भवार्थमिह देवानां बुध्या परमया युतः
प्राजापत्येश भेमागे मानवे धर्मसंस्कृते २२ समुत्पस्यति गोविंदो मनोर्वशो महात्मनः अंगो नाम मनोः पुत्रो अंतर्धा माततः परः २३
अंतर्धा मनो हविर्धा मा प्रजापतिरिन्दितः प्राचीनबर्हिर्भविता हविर्धा मनः सुतो महान् २४ तस्य प्रचेता प्रसुरवा भविष्यति दशात्मजाः
प्राचेतसस्तथा दक्षो भवितेह प्रजापतिः २५ दाक्षायिण्यास्तथादित्यो मनुरादित्यतस्तथा मनोश्च वशज इत्था सुद्युम्नश्च भविष्यति
२६ बुधात्पुस्फुरवाश्चापितस्मादायुर्भविष्यति नहुषो भविता तस्माद्ययातिस्तस्य चात्मजः २७ यदुस्तस्मान्महासत्वः क्रोधातस्माद्भवि
ष्यति क्रोष्टुश्चैव महान् पुत्रो वृजिनीवात्मविष्यति २८ वृजिनीवतश्च भविता उषगुर पराजितः उषगोर्भविता पुत्रः शूरश्चित्ररथस्त
था २९ तस्य त्ववरजः पुत्रः शूरो नाम भविष्यति तेषां विख्यातवीर्याणां च रिचगुणशालिनाम् ३० यज्वनां सुविशद्धानां वशी ब्राह्मणसंम
ते सशूरः क्षत्रियश्चैव महावीर्येभिहायशाः स्ववशविस्तरकरजनयिष्यति मानदः ३१ वसुदेव इति ख्यातं पुत्रमानकदुंदुभिमू तस्य पुत्र
श्चतुर्बाहुर्वासुदेवो भविष्यति ३२

दाताब्राह्मणसत्कर्ताब्रह्मभूतोद्विजप्रियः राज्ञःसर्वान्सुबद्धान्समोक्षयिष्यतियादवः ३३ जरासंधंतुराजानंनिर्जित्यगिरिगङ्गरे स
 र्वपार्थिवरत्नादयोभविष्यतिसर्वार्यवान् ३४ पृथिव्यामप्रतिहतोवीर्येणचभविष्यति विक्रमेणचसंपन्नःसर्वपार्थिवपार्थिवः ३५
 शूरसेनेषुभूत्वासह्यारकायावसन्प्रभुः पालयिष्यतिगां देवांविजित्यनयविन्सदा ३६ तंभवंतःसमासाद्यवाङ्माल्यैरर्हणैर्वरैः अ-
 र्चयंतुयथान्यायब्रह्माणमिवशाश्वतम् ३७ योहिमाद्रष्टुमिच्छेतब्रह्माणंचपितामहम् द्रष्टव्यस्तेनभगवान्वासुदेवःप्रतापवान् ३८
 दृष्टेत्स्मिन्चहृष्टेनमेवास्तिविचारणा पितामहोवादेवेशइतिवित्ततपोधनाः ३९ सयस्यपुंडरीकाक्षःप्रीतियुक्तोभविष्यति तस्यदे-
 वगणःप्रीतोब्रह्मपूर्वोभविष्यति ४० यश्चतमानवेत्योकेसश्रयिष्यतिकेशवम् तस्यकीर्त्तिजयश्चैवस्वर्गश्चैवभविष्यति ४१ ध-
 र्माणादेशिकःसाक्षान्सभविष्यतिधर्मभाक् धर्मवद्भिःसूदेवेशोनमस्कार्यःसूदोद्यतेः ४२ धर्मएवपरोहिस्यात्तस्मिन्नभ्यर्चितेवि-
 भौंसहिदेवोमहातेजाःप्रजाहितचिकीर्षया ४३ धर्माथेपुरुषव्याघ्रक्रषिकोटोःससर्जह ताःसृष्टास्तनविभुनापवतेगूधमादने
 ४४ सनत्कुमारंप्रसुरवास्तिष्ठतितपसान्विताः तस्मात्सुवाग्मीधर्मज्ञानमस्योद्भिजपुंगवाः ४५ दिविश्रेष्ठोहिभगवान्हरिनागयणःप्र-
 भुः वदितोहिसवदेतमानतोमानयीतच अर्हितश्चार्हयेन्नित्यंपूजितःप्रतिपूजयेत् ४६ दृष्टःपश्येदहरहःसंश्रितःप्रतिसंश्रयेत्
 अर्चितश्चार्चयेन्नित्यंसूदेवोद्विजसत्तमाः ४७ गतत्तस्यानवद्यस्यविणोर्षेपरमं व्रतम् आदिदेवस्यमहतःसज्जनाचरितंसदा ४८
 भुवनेभ्यर्चितोन्नित्यंदेवैरपिसनातनः अभयेनानुरूपेणयुज्येततमनुव्रताः ४९ कर्मणामनमावाचासनमस्योद्विजैःसदा यत्नवद्भि-
 रूपस्यायद्रष्टव्योदेवकीर्त्तः ५० णषयोभिहितोमार्गोमयावैमुनिसत्तमाः तदृष्ट्वा सर्वशोदेवंदृष्ट्वात्स्युःस्फुरसत्तमाः ५१ महाव-
 राहतंदेवंसर्वलोकपितामहम् अहंचैवनमस्यामिनित्यमेवजगत्पतिम् ५२ तत्रचित्रितयद्रष्टुभविष्यतिनसशयः समस्ताहिव-
 यं देवास्तस्यदेहेवसामहे ५३ तस्यचैवाश्रजोभ्रातासिताद्रिनिचयप्रभः हलीबलइतिरव्यातोभविष्यतिधराधरः ५४ त्रिंशि-
 रास्तस्यदिव्यश्चातकुभ्रमयोद्भुमः ध्वजस्त्रुणंद्रोदेवस्यभविष्यतिरथाश्रितः ५५ शिरोनागैर्महाभोगैःपरिकीर्णमहात्मभिः
 भविष्यतिमहाबाहोःसर्वलोकेश्वरस्यच ५६ चिंतितानिसमेथंतिशस्त्राण्यस्त्राणिचैवह अनंतश्चसावोक्तोभगवान्हरिव्ययः ५७

समादिष्टश्च विबुधैर्दर्शयत्वमिति प्रभो रूपणो यस्य वीर्येण कश्यपस्यात्मजो बली अंतने वाशक दृष्टुं देवस्य परमात्मनः ५८ सच शो
 घोविचरते परयावेमुदायुतः अंतवसतिभोगेन परिरभ्यवसुधराम् ५९ यावविष्णुः सोनंतो भगवान्मुधाधरः योरामः सत्प्रीकेशो
 योच्युतः सधराधरः ६० तावुभो पुरुषव्याघ्रौ दिव्यो दिव्यपराक्रमौ द्रष्टव्यो माननीयो चक्रलागलधारिणौ ६१ एषो नुग्रहः प्रोक्तो
 मया पुण्यस्तपोधनाः यद्भवतो यदुश्रेष्ठे पूजयेयुः प्रयत्नतः ६२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पुरुषमाहात्म्यं
 नाम शतोपरिसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः १४७ नारद उवाच अथ व्योम्निमहात्म्यं सविद्यस्तनयित्तमान् मेघेश्वरग
 ननीलकण्ठसकृद्भवत्तद्यनेः १ प्राहृषीव च पर्जन्यो ववृषे निमलपयः तमश्चेवाभवद्द्वारं दिशश्च न च काशिरं २ ततो देवगिरी तस्मि
 च्चम्ये पुण्ये सनातने न सर्वभूतसंघवाद्दृशुर्मुनयस्तदा ३ व्यन्नचगगनसद्यः क्षणेन समपद्यत तीर्थयात्रातता विप्राजग्मुश्चान्ये
 यथागतम् ४ तदद्भुतमचित्यं च दृष्ट्वा ते विस्मिता भवन् शकरस्यो मया साद्भुतं सवादे तत्कथाश्रयम् ५ सभावात्पुरुषव्याघ्रब्रह्मभू
 तः सनातनः यदयमुनिशिष्टाः स्मोगिरिपृष्ठे महात्मना ६ हितीयत्सद्भुतमिदं त्वत्तेजःकृतमद्य वै दृष्ट्वा च विस्मिताः कृष्णासाचनः स्रु
 तिरःप्रता ७ एतत्ते देवदेवस्य ग्राहात्म्यं कथितं प्रभो कपर्दिनो गिरीशस्य महाबाहो जनादनं ८ इत्युक्तः स तदा कृष्णास्तपोधननिवा
 सिभिः मानया मासतात्सर्वान् नृषीन्देवकिनंदनः ९ अथर्षयः सप्रहृष्टाः पुनस्ते कृष्णामब्रुवन् पुनः पुनर्दर्शयास्मान्सदैवमधुसूदन
 १० नहिनः सारतिः स्वर्गयाच त्वद्दर्शनं विभो तदहं च महाबाहो यदा ह भगवान्भवः ११ एतत्ते सर्वमारुत्यात् ग्रहस्य मरिक्शनिं त्व
 मेव त्वर्थं तत्त्वज्ञः पृथोऽस्मान्पृच्छस्यदा १२ तदस्माभिरिदं गुह्यं न्वत्प्रियार्थमुदाहृतम् न च ते विदितं किंचिन्निषुलोकेषु विद्यते १३
 जन्मैव प्रसूतिश्च यच्चान्यत्कारणविभो वयतु बहूचापत्यादशक्ता गुह्यधारणे १४ ततः स्थिते त्वयि विभो लघुत्वात्प्रलपामहे
 नहि किंचित्तदाश्चर्यं यन्न वेत्ति भवानिह १५ दिवि शशुविवादे व सर्वं हि विदितं तव साधयाम वयं कृष्णा बुद्धिं पुष्टिमवाप्नुहि १६ पु
 त्रस्ते सदृशस्तात विशिष्टो वा भविष्यति महाप्रभावसंयुक्ते दीप्तिकीर्तिकरः प्रभुः १७ श्रीश्रु उवाच ततः प्रणम्य देवेश याद
 वं पुरुषोत्तमम् प्रदक्षिणमुपाद्य प्रजग्मुस्ते महर्षयः १८ सोयं नारायणः श्रीमान्दीप्त्या परमया युतः व्रतं यथावत्तर्त्तत्त्वाद्द्वारकापु
 नरागमत् १९

पूर्णे च दशमे मासि पुत्रोस्य परमाद्भुतः रुक्मिण्यां समतो जने शूरो वंशधरः प्रभो २० सकामः सर्वभूतानां सर्वभागयतो नृप असुराणां
सुराणां च चरत्यतगतः सदा २१ सायं पुरुषशादं नो मे यवणं च्युतं भुजः सश्रितः पांडवान्ने म्णा भवेत्तत्रैव न माश्रिताः २२ कीर्त्तिले क्ष्मी
र्धनि श्रौवस्वर्गमार्गस्तथैव च यत्रैष संस्थितस्तत्र देवो विष्णुश्चि विक्रमः २३ सेंद्रा देवास्त्रयस्त्रिंशद्देवनात्र विचारणा आदिदेवो महादे-
वः सर्वभूत प्रतिश्रयः २४ अनादिनिधनो व्यक्तो महान्नामधुसूदनः अयजतो सहातेजाः सुराणामथं भिद्भूये २५ सुदुस्तरथतत्त्वस्य
वक्ता कत्ता च साधवः तव पायजयः कृत्स्नस्तव कीर्त्तिस्तथा तुला २६ ते ययं प्रियीर्वा देवी कृत्स्नानारायणा अयात् अयनाथस्तवा चिंत्या
यस्य नारायणा गतिः २७ स भयं स्त्वमुपाध्ययूरणाग्ने हुतवान्नुपान कृष्णास्तु वेणुमहता युगाताग्निमननवे २८ दुरोधनश्च्यशो-
च्योसौ सपुत्रश्चातृवाधवः कृतवान्योऽबुधः क्रोधाद्भारिणा डीव विप्रहम् २९ देतयादानवे द्राच्यमद्राकायामहावद्राः चक्राग्नाक्षय
मापन्नादावाग्नेशत्लभा उव ३० प्रतियोद्भुतशक्या हिमानुपैरवसयुगे विहीनेः पुरुषव्याघ्रसदृशगतिवत्तादिभिः ३१ जयोयोगीय
गाताभः स्वयसाचीरणाग्रगः तेजसाहतवान् सर्वैस्त्रयोधनवल्नृप ३२ यत्तु गोवृथभाकेन मुनिभ्यः समुद्रादृतम् पुराणा हिमवत्पृ-
ष्ठे तन्मे निगदितः शृणु ३३ यावन्नस्य भवेत्पुष्टिस्तजोर्दामिपगक्रमेः प्रभावः सन्तति जन्म कृष्णात्त्रिगुणविभो ३४ कः शक्नोत्यन्यथा
कृत्तुं तद्यदि स्यात्तथा शृणु यत्र कृष्णाहिमगवास्तत्र पुष्टिरनुत्तमा ३५ वयन्निहात्मनस्तयः परतत्रासु विह्वलाः जानुपृथं प्रपन्नास्मा
मृत्याः पथानमच्ययम् ३६ मयाश्चाथाजं यपरः पूर्वकृत्या प्रतिश्रयस् राजवृत्तननुमते प्रतिज्ञापालनरतः ३७ अथैवात्मवधलाके
राजस्त्वबहुमन्यसे नहि प्रतिज्ञायादज्ञाना प्रहातुमैरिदम् ३८ कालेनायं जन सर्वानिदतोरणमर्थानि वयचकालेन हताः काण्डोहि
प्रमेश्वरः ३९ नहिकालेन काण्डजः स्पृष्टशोचितुमर्हति कालोन्मोहितरक्तगदः कृष्णो देदीरसनांतनः ४० तन्मात्कुती सुतजानीने
हशोचितुमर्हसि व्यपेतमन्युनित्यत्वमयकोरुवनदन माथयस्यास्य माहात्म्यं युगयत्यन्यतमदा ४१ तदेवतायत्यथाससज्जन-
स्यनिदर्शनम् व्यासस्य वचनं त्स्नानारदस्य चर्चीनतः ४२ सत्यं यमहाराज दृग्गस्याहं तमस्यं व प्रभायथ्यपि प्रगास्यकथितः सुम
हान्मया ४३ महेश्वरस्य सवादर्शत्पुत्र्याश्रयमारत धारयिथ्यतियथ्येतमहापुरुषसंभवम् ४४

शृणुयात्कथयेत्तयः सश्रेयो लभते परम् भवितारश्च तस्या अ सर्वकामाययेप्सिताः ४५ प्रेत्य स्वर्गं चल भतेन रोनास्यत्र संशयः ४६
 न्यायश्रेयोभिकामेन प्रतिपत्तु जनार्दनः एषा वाक्ष्यो विप्रैस्तु तोरा जन् जनार्दनः ४७ महेश्वरमुखोत्सृष्टाये च धर्मगुणाः स्मृताः तैल
 यामनसाधार्याः कुरु राज दिवानिशम् ४८ एवतवत्तमानस्य सस्यन्दुधरस्य च प्रजापालनदक्षस्य भ्रगलोको भविष्यति ४९
 धर्मिणापि सदारजन्त्रजारक्षितुमर्द्दसि यस्तस्य विपुलोदंडः सस्यग्धर्मः सकीर्त्यते ५० य एष कथितो राजन्मया सज्जनसन्निधौ शं
 करस्यो मया सार्धं मवाहो धर्मसहितः ५१ श्रुत्वा वा श्रोतु कश्चेवाप्यर्चयेद्दृषभध्वजम् विशुद्धेनेह भावेन यद्दृच्छेत् भूतिमात्मनः
 ५२ एष तस्या नवद्यस्य नारदस्य महान्मनः सदृशो देव प्रजाश्रितं तथा कुरु पांडव ५३ एतदत्यद्भुतं वृत्तं पुण्यं हि भवति प्रभो वा
 सुदेवस्य कौंतेयस्याणोश्चैव स्वभावजम् ५४ दशवर्षं सहस्राणि वदयामि पशाश्वतः तपश्चचार विपुलसहगाडीवधन्वना ५५
 त्रियुगे पुडुरीकाक्षो वासुदेवधनजयो विदितो नारदेनेतो मम व्यासाच्च पार्थिव ५६ बाल एव महाबाहुश्चकार कदनमहत् कंसस्य
 पुडुरीकाक्षो ज्ञातित्राणार्थं कारणान् ५७ कर्मणामस्य कौंतेयनांतं संख्यातु मुत्सहे शाश्वतस्य पुराणस्य पुरुषस्य युधिष्ठिर ५८
 ध्रुवश्रेयः परतात भविष्यति तवोत्तमम् यस्य ते पुरुषव्याध्रः सखाचार्य जनार्दनः ५९ दुर्योधनतु शौचाभि प्रेत्य लोके पिदुर्मतिम् य
 त्कृते पृथिवीं सखा विनष्टा सहयहिपा ६० दुर्योधनापराधेन कर्णस्य शकुनेस्तथा दुःशोसनचतुर्थानां कुरवो निधनगताः ६१
 वैशंपायन उवाच एवं सभाषमाणे तु गंगेयपुरःपर्यभे तृष्णी च भूवकोरव्यो मध्येतेषां महात्मनाम् ६२ तच्छ्रुत्वा विस्मयं ज-
 मुर्धतराष्ट्रादयो नृपाः संपूज्य मनसा कृष्णां सर्वे प्राजल यो भवन् ६३ ऋषयश्चापिते सर्वे नारदप्रमुखास्तथा प्रतिगृह्णाभ्यनदंत
 तद्वाक्यं प्रतिपूज्य च ६४ इत्येतदखिलं सर्वैः पांडवो भ्रातृभिः सह श्रुतवान्सुमहाश्रय्यं पुण्यं भीष्मानुशासनम् ६५ युधिष्ठिरस्तु
 गांगेयं विश्रान्तभूरिदक्षिणम् पुनरेव महाबुद्धिः पयपृच्छ च्छहापतिः ६६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे
 महापुरुषप्रस्तावैशतो परिअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः १४८

विश्वं विष्णुरित्यतः प्राक्तनो ग्रन्थः स्पष्टार्थः नामपदानामवयवार्थरूपश्रीशंकराचार्यभगवत्पादयभाष्यादेवावगतव्यः शब्दः सुखमवाप्नुयादित्यनेन श-

वैशंपायन उवाच श्रुत्वा धर्मान् शेषेण पावनानि च सर्वशः युधिष्ठिरः शान्तनवं पुत्रं रेवाभ्यभाषत १ युधिष्ठिर उवाच किं मे कदेवतं लोके किं वाप्येकं परायणम् स्तुवतः कंकमर्चतः प्राप्नुयुर्मानवाः शतम् २ को धर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः किं जपन्मुच्यते जतुर्जन्मसंसारबंधनात् ३ भाष्य उवाच जगन्प्रभुदेवदेवमनेतं पुरुषोत्तमम् स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषः सततोत्थितः ४ तमेव चार्चयन्नित्यभक्त्या पुरुषमव्ययम् ध्यायंस्तुवन्नमस्यश्च यजमानस्तमेव च ५ अनादिनिधनविष्णुसर्वलोकमहेश्वरम् लोकाध्यक्षस्तुवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ६ ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञलोकानां कोर्त्तवर्द्धनम् लोकनाथमहद्भूतसर्वभूतभवोद्भवम् ७ एष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिकतमो मतः यद्भक्त्या पुंडरीकाक्षस्तु वैरचेन्नरः सदा ८ परमयो महत्तेजः परमयो महत्तपः परमयो महद्ब्रह्म प्रमयः परमयणम् ९ पवित्राणां पवित्रयामगलानां च मगलम् देवतदेवतानां च भूतानां यो व्ययः पिता १० यतः सर्वाणि भूतानि भवत्यादियुगागमे यस्मिंश्च प्रलयं याति पुनरेव युगाक्षये ११ तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते विष्णोर्नामसहस्रं मे शृणु पापप्रयापहम् १२ याति नामानि गौणानि विख्यातानि महात्मनः कृपामिपांगीतानि तानि वदामि जतये १३ ओम् विश्वं विष्णुर्देवहकारो भूतभयभवत्प्रभुः भूतकृद्भूतभूद्भानो भूतात्मा भूतभावनः १४ भूतात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमार्गातिः अव्ययः पुरुषः सौक्ष्मीदोत्रजो ह्यगवच १५ योगो योगविदानेता प्रधानपुरुषेश्वरः नारसिंहवपुः श्रीमान्कृपावः पुरुषोत्तमः १६ सर्वः शर्वः शिवस्याणुभूतादिनिधिरव्ययः स भवो भावनो भूतां प्रभवः प्रभुरेश्वरः १७ स्वयम्भूः शंभुरादित्यः पुष्कराक्षो महात्मनः अनादिनिधनो धर्माविधाता धातुरुत्तमः १८ अप्रमयो ह्येकेशः पदानां भासुरप्रभुः विश्वकामो भुक्तवशास्य विष्णुः स्याद्विराधदः १९ अचात्यः शास्यतः कृष्णो लोहिताक्षः प्रतर्दनः प्रभूतस्त्रिककुब्जाम्पवित्रनगलपरम् २० ईशानः प्राणदः प्राणो ज्येष्ठश्चेष्टः प्रजापतिः द्विगण्यगर्भाम् गर्भो माधवो मधुसूदनः २१ ईश्वरो विक्रमो धिन्वीमधायी विक्रमः क्रमः अनुत्तमादुगधर्षः कृतजः कृतिगन्धवान् २२ सरेशः शरणेशमविश्वरेताः प्रजाभवः अहः सवत्सरो व्यान्तः प्रत्ययः स्यदगोत्त २३ अजः सर्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिः सर्वादिरच्युतः वृषाकपिर्गमेयात्मा सर्वयोगविनिःसृतः २४ वसुवसुमनाः सत्यः समान्तां समितः सुभः अमोघः पुंडरीकाक्षो वृषकामो वृषाकृतिः २५

दृश्याद्येन जपधिका

शेस्ति इति दर्शितम् शेषं सुगमम् १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

रुद्रो बहुशिरा बहुश्रुर्विश्वयोनिः शक्तिश्च वाः अमृतः सत्यतः स्यात्पुर्वगरोहो महातपाः २६ सर्वगः सर्वविद्वानुर्विश्वस्मेनो जनार्दनः वेदो
वेदविद्व्यंगो वेदो गोवेदवित्कविः २७ लोकान्युक्षुसुराथ्यदो धामध्यक्षः कृताकृतः चतुरात्मा चतुर्व्यूहश्चतुर्दंष्ट्रः चतुर्भुजः २८ त्वा
जिष्णुमौजनं भोक्ता सहिष्णुर्जगदादिजः अनघो विनयोजता विश्वयोनिः पुनर्वसुः २९ उपेद्रो यामनः प्राग्वरमोधः शक्तिरूर्जितः अ
र्त्तदः सग्रहः सगोधतात्मानियमो यमः ३० वेद्यो वेद्यः सदा योगी वीरहासाधयो मधुः अतीन्द्रियो महासायो महात्साहो महाबलः ३१
महाबुद्धिर्महावीर्यो महाशक्तिर्महाद्युतिः अनिर्देश्यपुः श्रीमान् न मे यात्मा महाद्रिभृक् ३२ महाशसो महाभक्तो श्रीनिवासः सतागनिः
अनिरुद्धः सरानेदो गोविदो गोविदापतिः ३३ मरीचिर्दमनो हंसः सुपर्णो भुजगोत्तमः हिरण्यनाभः सतपाः पुद्गनाभः प्रजापतिः ३४
अमृत्युः सर्वदक्षिणः सधाता सधिसान्स्थिरः अजो दुर्मषणः शास्ता विश्रुतात्मा सुगूरिहा ३५ गुरुर्गुरुतमाधाम सत्यः सत्यपराक्र
मः निमिषो निमिषः स्रग्वीवाचस्पतिरुदारधीः ३६ अपर्णा धामणीः श्रीमान् न्यायनेता सभारणः सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः
सहस्रपात् ३७ आवर्तनी निवृत्तात्मा संवृतः संप्रतदनः अहः सवर्तको वन्हिरनिलो धरणीधरः ३८ सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वधृग
विष्णुभुग्विभुः सत्कर्ता सत्कृतिः साधुजन्तुना रायणानरः ३९ असुरख्यो प्रमेयात्मा विशिष्टः शिष्टकृच्छुचिः सिद्धार्यः सिद्धसकल्पः
सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ४० वृषाही वृषभो विष्णुवृषपया वृषादरः वृद्धो वृद्धमानश्च विविक्तः श्रुतिसागरः ४१ सुभुजो दुर्धरो वाङ्मी
महेंद्रो वसुदेवसुः नैकरूपो बृहद्रूपः शिपिविष्टः प्रकाशनः ४२ ओजस्तेजोद्युतिधरः प्रकाशात्मा प्रतापनः क्रुद्धः स्पष्टाक्षरो मन्त्रश्च
द्राशुभास्करद्युतिः ४३ अमृताश्रेष्ठो भानुः शशविन्दुः सुरेश्वरः औषधजगतः सेतुः सूर्यधर्मपराक्रमः ४४ भूतभव्यभवन्तार्थः
पवनः पावनो नन्दः कामहा कामकृत्कानः कामः कामप्रदः प्रभुः ४५ युगादिर्दुद्युगायत्तोनकमाया महाशनः अदृश्या व्यक्तरूपश्चर
हस्त्रजिदनेतजित् ४६ इष्टो विशिष्टः शिष्टः शिष्यो न हृषीकृष्णः क्रोधहाक्रोधकृत्ता विश्वबाहुर्महीधरः ४७ अच्युतः प्रथि
तः प्राणः प्राणदो वाचवानुजः अपानिधि रधि भानुमप्रभुतः प्रतिष्ठितः ४८ स्कन्दस्कन्दधरो ध्रुवो वरदो वायुवाहनः वासुदेवो बृह-
द्भानुरादिदेवः पुरंदरः ४९ अशोकस्तारणः स्तारः सूरः शौरिजनैश्वरः अनुकूलः शतावर्तः पद्मोपद्मनिभक्षणः ५०

पद्मनाभोरविंदाक्षः पद्मगर्भः शरीरभृत् महर्द्धिक्रद्वो वृद्धात्मा महाक्षीगरुडध्वजः ५१ अतुलः शरभोभीमः समयज्ञो हविर्हरिः
सर्वलक्षणलक्षण्योलक्ष्मीवान्समितिजयः ५२ विक्षरो रोहितो भागो हेतुर्दाभोदरः सहः महोधरो महाभागो वेगवानमिताशनः
५३ उद्भवंः क्षीमणो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः करुणाकारणकर्ता विकर्ता गहनो गुहः ५४ व्यवसायो व्यवस्थानः संस्थानः स्थानदीध्र
वः परर्द्धिः परमस्पष्टस्तुष्टः पुष्टः शम्भेक्षणः ५५ रामो विरामो विरजो भागो चियो नयोनयः वीरः शक्तिमतात्रे द्रोधर्मो धर्मविदुत्तमः
५६ वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः प्रणवः पृथुः हिरण्यगर्भः शत्रुघ्नो व्याप्तो वायुरधोक्षजः ५७ ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेशी परिग्रहः उ
ग्रः संवत्सरो दक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः ५८ विस्तारः स्थावरः स्थाणुः प्रमाणवीजमव्ययम् अर्थो नर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः
५९ अनिर्विण्णः स्थविष्ठो भृद्भृत्सूयोपामहाभरयः नक्षत्रनेमि नक्षत्रीक्षमः क्षामः समीहनः ६० यज्ञर्द्धिज्योमहेज्यश्चक्रतुः सत्रसतांग
तिः सर्वदशी विमुक्तात्मा सर्वज्ञानमुत्तमम् ६१ सुव्रतः सुमुखः सुक्ष्मः सुधोषः सुखदः सुहृत् मनोहरो जितक्रोधो वीरबाहुर्वि
दारणः ६२ स्वापनः स्ववशो व्यापी नैकात्मानेककर्मकृत् वत्सरो वत्सलो वत्सरीरत्नगर्भाधनेश्वरः ६३ धर्मगुपु धर्मकृद्भूमिदसत्स
रमक्षरम् अविज्ञाता सहस्त्राश्रुविधाता हृतलक्षणः ६४ गभस्तिनेमिः सत्यस्थः मिहो भृत महेश्वरः आदिदेवो महादेवो देवशादे
वभृद्गुरुः ६५ उत्तरो गोपतिर्गोप्ताज्ञानगम्यः पुरातनः शरीरभृत् भृद्भोक्ता कर्षदो भूरिदक्षिणः ६६ सोमपो मृतपः सोमः पुरुजित्युरु
सत्तमः त्रिनयोजयः सत्यसंधो दाशार्हः सत्यतापतिः ६७ जीवो विनयिता साक्षी मुकुटो मित्तविक्रमः अंभोनिधिरनुतात्मा महोदधि
श्रयोतकः ६८ अजो महाहः स्वाभाव्याजिता मित्रः प्रमोदनः आनदो नदनो नदः सत्यधर्माचिविक्रमः ६९ महर्षिः कपिलाचार्यः कृ
तज्ञो मेदिनीपतिः त्रिपदस्त्रिदशाध्यक्षो महाभृंगः कृतांतकृत् ७० महावराहो गोविंदः स्रवेणः कनकागदी गुह्यागभीरोगहनो गुप्त
श्वक्रगदाधरः ७१ वेधाः स्वागोजितः कृष्णो हृदः सुकरुणाच्युतः वरुणो वारुणो वृक्षः पुष्कराक्षो महाभनाः ७२ भगवान्भगहानदी
वनमालीहलायुधः आदित्यो ज्योतिरादित्यः साहिष्णुर्गतिमुत्तमः ७३ सुधन्या रव्यं डपरशर्द्धा रूणो द्रविणप्रदः दिवस्पृक्सर्वदृग्न्या
सोवाचस्पतिरयोनिजः ७४ त्रिसामासामगः सामनिर्वाणो भेषजभिषकः संन्यासकृच्छुमः शान्तो निद्राशातिः परायणः ७५

शुभांगःशान्तिदःस्रंशकुमुदःकुवलयशयः गोहितोगोपतिर्गोमातृषभाक्षोवृषप्रियः ७६ अनिवर्त्तानिवृत्तात्मासंक्षेपा क्षेमकृच्छिवः
 श्रीवत्सवक्षाःश्रीवासःश्रीपतिःश्रीमतावरः ७७ श्रीदःश्रीशःश्रीनिवासःश्रीनिधिःश्रीविभावनः श्रीधरःश्रीकरःश्रेयःश्रीमान्श्रीकत्र-
 गाश्रयः ७८ स्वक्षःस्वंगःशतानंदोनंदिन्योतिर्गणेश्वरः विजितात्माविधेयान्मासर्कीर्तिश्छिन्नसशयः ७९ उदीर्णःसर्वतश्चक्षुरनीशः
 शाश्वतःस्थिरः भूशयोभूषणोभूतिर्विशोकःशोकनाशनः ८० अर्चिधानर्चितःकुंभोविशुद्धात्माविशोधनः अनिरुद्धोप्रतिरथःप्र
 द्युस्तोभितविक्रमः ८१ कालनेमिनिहावीरःभूरिःशौरिर्जनेश्वरः त्रिलोकात्मात्रिलोकेशःकेशवःकेशिहाहरिः ८२ कामदेवःकाम
 मपालःकामीकांतःकृतागमः अनिदेश्यवपुर्विष्णुवीरोनतो धनजयः ८३ ब्रह्मण्योब्रह्मलुब्धह्याब्रह्मब्रह्मविवर्द्धनः ब्रह्मविद्वा
 ह्यणोब्रह्मीब्रह्मज्ञोब्राह्मणप्रियः ८४ महाकर्ममहाकर्ममहातेजामहोरगः महाकतुमेहायज्वामहायज्ञोमहाहविः ८५ स्त-
 व्यःस्तवप्रियःस्तोत्रंस्तुतिस्तोतारणप्रियः पूर्णःपूरयितापुण्यःपुण्यकीर्तिरनामयः ८६ मनोजवस्तीर्थकरोवसुरेतावसुप्रदः वसुप्र
 देवासुदेवोवसुसुमनाहविः ८७ सद्गतिःसत्कृतिःसत्तासद्गतिःसत्परायणः शूरसेनोयदुःश्रेष्ठःसन्निवासःसुयामुनः ८८ भूता
 वासेवासुदेवःसवासुनिलयोनलः दर्पहादुर्पदोदृप्तोदुर्धरोथापराजितः ८९ विश्वमूर्तिर्महामूर्तिर्दीप्तमूर्तिर्मूर्तिमान् अने
 कमूर्तिरव्यक्तःशतमूर्तिःशताननः ९० एकोनैकःसर्वःकःकियत्तत्पदमनुत्तमम् लोकवधुलोकनाथोमोधवीभक्तवत्सलः
 ९१ स्रवणीवर्णोहमांगोवरागश्चदनागदी वीरहाविषमःशून्योद्युताशीरचलश्चलः ९२ अमानीमानदोमान्योलोकःस्वामी-
 त्रिलोकधक् स्रमेधामेधजोधन्यःसत्यमेधाधराधरः९३ तेजोवृषोद्युतिधरःसर्वेश रूत्रभृतावरः प्रग्रहोनिप्रहोव्यग्रोनेक शृंगो
 गदाग्रजः ९४ चतुर्मूर्तिश्चतुर्बाहुश्चतुर्व्यूहश्चतुर्गतिः चतुरात्माचतुर्भविश्चतुर्वेदविदेकपात् ९५ समावर्त्तानिवृत्तात्मादुर्जयोदुरति
 क्रमः दुर्लभोदुर्गमोदुर्गोदुरावासोदुरारिहा ९६ शुभांगोलोकसारगःसुतंतुस्ततुवर्द्धनः इंद्रकर्ममहाकर्मकृतकर्मकृतागमः
 ९७ उद्भवःसुंदरःसुंदारत्ननाभःसुलोचनः अर्कोवाजसनःशृंगीजयंतःसर्वविजयी ९८ स्रवणीविदुरक्षोभ्यःसर्ववागीश्वरेश्वरः
 महाइदोमहागर्तोमहाभूतोमहानिधिः ९९ कुमुदःकुंदरःकुंदःपर्जन्यःपावनोनिलः अमृताशीमृतवपुःसर्वज्ञःसर्वतोमुखः १००

कलभः स्रवतः सिद्धः शत्रुजिच्छत्रुतापनः न्यग्रोधोदंबरोश्वत्थश्चाणूरांधनिषूदनः १०१ सहस्रार्चिः सप्तजिह्वः सप्तेधाः सप्तवाहनः
 अमूर्तिरनघोचित्योभयकृद्भयनाशनः २ अणुबृहत्कृशः स्थूलो गुणभृत्त्रिगुणो महान् अधृतः स्वधृतः स्वास्यः प्राग्वशीवशवर्द्धनः
 ३ भोरभृत्कश्चितो योगी योगीशः सर्वकामदः आश्रमः श्रमणः क्षामः रूपणो वायुवाहनः ४ धनुर्द्वैरो धनुर्वेदो दंडो दमयिता दमः अ
 परांजितः सर्वसहो नियन्तानियमो यमः ५ सत्ववान्सात्विकः सत्यः सत्यधर्मपशयणः अभिप्रायः प्रियाहार्हः प्रियकृत्प्रीतिवर्द्धनः ६
 विहायसगतिज्योतिः सुरुचिर्दुतभुग्विभुः रविर्विरोचनः सूर्यः सवितारविलोचनः ७ अनंतो हुतभुग्भोक्त्रस्वरवदोनेकदोयजः अनि
 विण्णः सदा मर्षी लोकाधिष्ठानमद्भुतः ८ सनात्सनातनतमः कथिलः कपिरव्ययः स्वस्तिदः स्वस्तिहृत्स्वस्तिस्वस्तिभुक् स्वस्तिदक्षि
 णः ९ अरौद्रः कुंडलीचक्री विक्रम्यूर्जितशासनः शब्दातिगः शब्दसहः शिशिरः शर्वरीकरः १० अक्षरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमि
 णाकरः विद्वत्तमो वीतभयः पुण्यश्रवणकीर्तनः ११ उत्तारणो दुष्कृतिहा पुण्यो दुःस्वप्ननाशनः वीरहारक्षणाः सतो जीवनः पर्यवस्थितः
 १२ अनतरूपो नंतश्चोर्जितमन्युर्भयापहः चतुरस्त्रो गभीरात्मा विदिशो व्यादिशो दिशः १३ अनादिर्भूर्भुवोऽन्वद्ग्रीः सुवीरो रुचिरांगदः
 जननोजनजन्मादिर्भीमो भीमपराक्रमः १४ आधारनित्ययो धाता पुष्यहासः प्रजागरः ऊर्ध्वगः सत्यथाचारः प्राणदः प्रणवः पणः १५
 प्रमाणं प्राणानिलयः प्राणभृत्प्राणजीवनः तत्वं तत्त्वविदेकात्मा जन्ममृत्युजगतिगः १६ भूर्भुवः स्वस्त रुस्तारः सपिता प्रपिता महः यज्ञो
 यज्ञपतिर्यज्ञायज्ञांगो यज्ञवाहनः १७ यज्ञभृद्यज्ञकृद्यज्ञीयज्ञभुग्यज्ञसाधनः यज्ञातकृद्यज्ञगुह्यमन्मन्नादणवच १८ आत्म
 योनिः स्वयंजातो वैश्वानः सामगायनः देवकीनेधनः स्वष्टाक्षितोशः पापनाशनः १९ शंखभृन्बदकीचक्रीशाङ्गधन्वागदाधरः रथो ग
 षाणिरक्षोभ्यः सर्वप्रहरणायुधः औन्नमदति १२० इतीदं कीर्तनीयस्य केशवस्य महात्मनः नाम्नासहस्रदिव्यानामगोपणप्रकी
 र्त्तितम् २१ यद्ददृशुषुयात्तिलयश्चापि परिक्लीर्त्तयेत् नाशमप्राप्नुयात्किंचित्सोमुत्रेह च मानवः २२ वेदांतगो ब्राह्मणम्यात्सत्रियो
 विजयी भवेत् वैश्वो धनसमृद्धस्याच्छुद्रः सुरवमनामुयात् २३ धर्मायी प्राप्नुयात् धर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात् कामानवाप्नुयात्कामी
 प्रजायी प्राप्नुयात्प्रजाम् २४ भक्तिमान्यः सदेत्याय शक्तिसिद्धतमानसः सहस्रवामुदेवस्य नाम्नामेतत्तय कीर्त्तयेत् १२५

यशः प्राप्नोति विपुलं ज्ञानं प्राधान्यमेव च अचलां श्रियमाप्नोति श्रेयः प्राप्नोत्यनुत्तमम् २६ नभयं क्वचिदाप्नोति वीर्यं तेजश्च विंदति भय
 न्यरोगोद्युतिमान्वलरूपगुणान्वितः २७ रोगार्त्तो मुच्यते रोगाद्द्वे द्वे मुच्येत बंधनात् भयान्मुच्येत भीतस्तु मुच्येदापन्न आपदः १२८ दु
 र्गाण्यनितरत्याशक्तपुरुषः पुरुषोत्तमम् स्तुवन्नामसहस्रेण नित्यं भक्तिः समन्वितः १२९ वासुदेवाश्रयो भक्त्यै वासुदेवपरायणः सर्व
 पापविशक्तः स्यात्प्राप्तिं ब्रह्मसनात्तनम् १३० न वासुदेवभक्तानामशक्तभविष्यते क्वचित् जन्ममृत्युजराव्याधिभयनेवोपजायते ३१
 इमं स्तवमधीयानः श्रद्धाभक्तिः समन्वितः युज्येतात्मा सुरवक्षातिः श्रीधृतिस्मृति कीर्त्तिभिः ३२ नक्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशक्तभामतिः
 भवति कृतपुण्यानां भक्तानां पुरुषोत्तमे ३३ द्यौः सूचं द्रार्कं क्षत्रं दिशो भूर्महोदधिः वासुदेवस्य वीर्येण विधृतानि महात्मनः ३४
 ससुरासुरगेधवसयक्षोरगराक्षसम् जगद्गोशैवत्ततेदं कृष्णस्थसचराचरम् १३५ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः सत्वतेजो बलं धृतिः वासुदे
 वात्मकान्याहुः क्षेत्रक्षेत्रज्ञमेव च ३६ सर्वांगमानामाचारः प्रथमं परिकल्प्यते आचारः प्रथमो धर्मो धर्मस्य प्रभुरच्युतः १३७ ऋ
 षयः पितरो देवा महामूर्तानि धातवः जगमाजगमंचेदं जगन् नारायणोद्भवम् ३८ योगो ज्ञानतथासांख्यविद्याशिल्पादिकमच वै
 दाः शास्त्राणि विज्ञानमेतन्सर्वं जनार्दनात् १३९ एको विष्णुर्महद्भवं पृथग्भूतान्यनेकशः त्रीन्क्षेत्रान्याप्यभूतात्मा भुंक्ते विश्वभुग
 व्ययः १४० इमं स्तवमगवतो विष्णोर्व्यासेन कीर्त्तितम् पठेद्येच्छेत्पुरुषः श्रेयः प्राप्तुं करवाणि च १४१ विश्वेश्वरमजदवज
 गतः प्रभवाप्ययम् भजति ये पुष्कराक्षनतेयाति पराभवम् १४२ अर्जुन उवाच पद्मपत्रविशालाक्षपद्मनाभसुरोत्तम
 भक्तानामनुरक्तानां त्राता भव जनार्दन १४३ श्रीभगवानुवाच योमानामसहस्रेण स्तोतुमिच्छति पांडव सोह
 मेकेन श्लोकनस्तुत एव न संशयः १४४ नमोस्तनताय सहस्रमूर्त्तये सहस्रपादाक्षिशिरोरुबाहवे सहस्रनाम्ने पुरुषाय शाश्व
 ते सहस्रकोटीयुगधारिणे नमः १४५ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां सहितायां वैयासिक्यां आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म
 विष्णुसहस्रनामरूपः शतोपरि एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः १४६

श्रीगणेशायनमः अथगजेन्द्रमोक्षप्रारंभः शतानीकउवाच मयाहिदेवदेवस्यविष्णोरमिततेजसः श्रुताःसंभूतयःसर्वागदूत
 स्तवसूत्रत १ यदिप्रसन्नोभगवाननुग्राह्योस्मिवायदि तदहंश्रोतुमिच्छामि नृणां दुःस्वप्ननाशनम् २ स्वप्नादिषुमहाभागदृश्यतेयशु
 भासुभाः फलानिचप्रयच्छतित हुणान्यवभागेव ३ तादृक्पुण्यपवित्रचनृणामतिशुभप्रदम् दुःष्टस्यमोपशमनंतन्मेयिस्तरतोवद ४
 शौनकउवाच इदमेवमहाभागपृष्टवांस्त्रिपितामहम् श्रीभ्रमधर्मभृतांश्रेष्ठभ्रमपुत्रोयुधिष्ठिरः ५ श्रीभ्रमउवाच जिततेपुंडरीका
 क्षनमस्तेविश्वभावन नमस्तेस्तदृषीकेशमहापुरुषपूर्वज ६ आद्यंपुरुषमीशानपुरुहूतपुरातनम् ऋतमेकाक्षरब्रह्मव्यक्तव्यक्तसनात
 नम् ७ असञ्चासञ्चयद्विष्वनित्यसदसतः परम् परंपराणांपरमपुराणांपरमव्ययम् ८ मंगल्यमंगलंविष्णुवरण्यमनघंशुचिम् नमस्कृत्य
 दृषीकेशंचराचरगुरुहरिम् ९ प्रवक्ष्यामिमहापुण्यंरुष्णाद्वैपायनस्यच येनोक्तेनश्रुतेनापिनश्यतेसर्वपातकम् १० नारायणसमोदेवो नभू
 तानभविष्यति एतेनसत्यवाक्येनसर्वार्थान्साधयाम्यहम् ११ कित्तस्यबहुभिर्मंत्रैः कित्तस्यबहुभिर्मंत्रैः नमोनारायणायैतिसंभ्रःसर्वार्थसा
 धकः १२ जज्ञेबहुंजंपरमत्कदारंयद्वीपमध्येसुतमात्मवंतम् पराशराद्गंधवतीमहर्षेस्तस्मै नमोज्ञानतमोनुदाय १३ नमोभगवतेतस्मैव्या
 सायामिततेजसे यस्यप्रसादाद्दद्यामिनारायणकथामिमाम् १४ वैशंपायनमासीनपुराणोक्तिविचक्षणम् इममर्थसराजर्षिःपृष्टवान्ज
 नमेजयः १५ जनमेजयउवाच किंजपन्मुच्यतेपापात्किंजपन्स्तरयमश्रुते दुःस्वप्ननाशनंपुण्यंश्रोतुमिच्छामिमानद १६ वैशंपा
 यनउवाच एवमेवपुराप्रभंपृष्टवांस्त्रिपितामहः श्रीभ्रमवैव्रतिनांश्रेष्ठतंचाहंकथयामिते १७ देवव्रतमहाप्राज्ञंसर्वशास्त्रविशारदम् वि
 ज्येनोपसंगम्यपर्यपृच्छद्युधिष्ठिरः १८ युधिष्ठिरउवाच दुःस्वप्ननाशनंघोरमवेत्यभरतर्षभ प्रयतःकिंजपंज्जाप्यविबुधैःकिमनुं
 स्मरेत् १९ यस्यकुर्षान्मस्कारंभ्रातरुत्थायमानवः किंच्रध्यायेतसन्नतंकिंपृज्यंवाभवेत्सदा २० पितामहप्रसादेनबुद्धिभेदोभवेन्मम त
 दहंश्रोतुमिच्छामिब्रह्मिनोवदतांवर २१ श्रीभ्रमउवाच शृणुराजन्महाबाहोकथयिष्येहिशांतिकम् दुःस्वप्नदर्शनेजाप्ययद्वै नित्यं
 समाहितैः २२ अत्राशुदाहरतीममितिहासंपुरातनम् गजेन्द्रमोक्षणंचैवंरुष्णास्याद्भुतकर्मणः २३ सर्वरत्नमयःश्रीमान्त्रिकूटोनामप
 र्वतः सुतःपर्वतराजस्यसुमेरोभास्करद्युतः २४

क्षीरोदजलवीच्ययैधौतामलशिलातलः उस्थितःसागरंभिन्वादेवर्षिगणसेवितः २५ अप्सरोभिःपरिचृतःश्रीमत्यस्त्रवणाकुलः गंधर्वैः
 किन्नरैर्यक्षैःसिद्धचारुणपन्नगैः २६ मृगैःसिंहैर्गर्जैर्देवैश्चतुर्गात्राविराजते पुन्नागैःकर्णिकारैश्चक्रविल्यैर्दिव्यपाटलैः २७ चतुर्निंबक
 द्वैर्बैश्वचं दनागरुचंपकैः शालैस्तालेस्तमालैश्चतुरुभिश्चाजुर्नैस्तथा २८ बकुलैःकुंदपुष्पैश्चसरलैर्देवदारुभिः मंदारकुसुमैश्चान्यैः पारि
 जातैश्चसर्वशः २९ एवं बहुविधैर्दृष्टैः स्रवंतःसमलंकृतः नानाधात्वंकितैः शृंगैःप्रस्रवद्भिःसमंततः ३० शोभितोरुचिरप्रख्यैस्त्रिभिर्विस्तीर्ण
 सात्तुभिः मृगैःशारया मृगैःसिंहैर्मातंगैश्चसदामदैः ३१ जीवजीवकसंघुष्टचकोरशिरिनादितम् तस्यैककाचनशृंगसैव्यतेयदियाकरः
 ३२ नानापुष्पसमाकीर्णनानाः शृंगैःसमाकुलम् द्वितीयराजतशृंगसैव्यतयनिशाकरः ३३ पांडराबुदसकाशतुपाराचलसन्निभम् वज्र-
 द्रनीलवैडूर्यतेजोभिर्मांसयन्त्रभः ३४ तृतीयब्रह्मसदनप्रकृष्टशृंगमुत्तमम् पद्मरागसमप्रख्यंतरागणसुमन्वितम् ३५ नैतकृतश्राव-
 शपतिनृशंसाननस्तिकाः नातमनपसोलोकैश्चपापकृतोजनाः ३६ नानाराधितगोविदाः शैलपश्यतितनराः तस्यसानुमतः प्रष्टसरः
 काचनपंकजम् ३७ कारडवसमाकीर्णराजहंसोपशोभितम् मत्तुभ्रमरसंघुष्टचकोरशिरिनादितम् ३८ कमलोत्पलकल्हारपुंडरी
 कोपशोभितम् कुमुदैःशतपत्रैश्चकाचनैःसमलंकृतम् ३९ पद्मभ्रमरकतप्रख्यैःपुष्पैःकाचनसन्निभैः गुल्मैःकीचकृत्पूनासमतात्परि
 वारितम् ४० अत्यद्भुतमहास्थानंविचित्रशिखराकुलम् शतयोजनविस्तीर्णदशयोजनमायतम् ४१ पंचयोजनमूर्धानस्रगुत्तयमाण
 तः हिमखंडोदकराजनुस्रस्वादममृतापमम् ४२ त्रैलोक्यदृष्टपूर्वचयत्तत्सरमनुत्तमम् स्रप्रसन्नसरोदिव्यदेवानामपिदुर्लभम् ४३
 स्वातेनहिगुणभोक्तृशरद्वौरिवनिर्मलम् उपहारायदेवानासिद्धाद्यर्चितपंकजम् ४४ तस्मिन्सरसिदुष्टात्माविरूषोतर्जलाशयः आ
 सीद्वाहोगुज्ज्राणादुराधर्षामहाबलः ४५ अथदतोच्चलमुखःकदाचिद्गजयूथपः आजगामतृषाक्रातःकरेणुपरिवारितः ४६ मद्स्ना
 वीजलाकासीपादचारीवपर्वतः धासयन्मदगंधेनमहानैरावतापमः ४७ गजोत्थजनसकाशीमदाच्चलितलोचनः तृषितःपानकामोय-
 मवतीर्णश्चतत्सरः ४८ पिबतस्त्रस्यततोयग्राहश्चसमपद्यत स्रलीनःपंकजवनेयूथमध्यगतःकरी ४९ गृहीतस्तेनरौद्रेणग्राहेणातिबली
 यसा पश्यतीनांकरेणूनांक्रोशतीनांस्रदारुणम् ५०

नीयतेपंकजवनेग्राहेणाव्यक्तमूर्तिना गजोद्याकर्षतेतीरग्राहस्थ्याकर्षतेजलम् ५१ तयोर्बुद्धंमहाघोरंदिव्यवर्षसहस्रकम् वारुणैः
 संयुतःपाशैर्निष्प्रयत्नगतिःकृतः ५२ वैश्वमानसघोरैस्तपाशैर्नागदृढैस्तथा विस्फूर्जितमहाशक्तिर्वक्रोशंश्चमहारवान् ५३ व्यथि
 तःसनिरुत्साहो गृहीतोघोरकर्मणा परमापदमापन्नोमनसाचितयद्गरिम् ५४ सतुनागवरःश्रीमान्नारायणपरायणः तमेवशरणंदेवंग
 तःसर्वान्मनातदा ५५ एकायोनिगृहीतात्माविशुद्धेनांतरात्मना नैकजन्मांतराप्रयासाद्भक्तिमानुगुरु उध्यजे ५६ नान्यदेवमहादेवात्पूज
 यामासकेशवात् दिग्बाहुसर्गमूर्धानंभूःपादगगनोदरम् ५७ आदित्यचंद्रनयनमननविश्वतोमुख्यम् ष्टात्मानचमेषाभिशरवच
 क्रगदाधरम् ५८ सहस्रशभनांमानमादिदेवमजविभ्रम् संगृह्यपुष्कराग्रेणकाचनंकमलोत्तमम् ५९ निवेद्यमनसाध्यात्वापूजाकृत्या
 जनाद्देवं आपद्दिमोक्षमन्विच्छुनृगजःस्तोत्रमुदीरयत् ६० गजद्रुवाच नमोमूलयकृतयेअजितायमहात्मने अनाथयायदे
 वायनिस्पृहायुज्जमानमः ६१ नम आद्यायबीजाय आर्षेयायप्रवर्तिने अनंतायचनैकाय अत्यक्तायनमोनमः ६२ नमोगुह्यायगृदायगु
 णायगुणधमिणं अतर्क्यायाप्रमेयायअतुलायनमोनमः ६३ नमःशिवायशांतायनिश्चयायशस्विने सनातनायपूर्वायपुराणायनमा
 नसः ६४ नमोजगत्यतिष्ठायगोविंदायनमोनमः नमोदेवाधिदेवायस्वभावायनमोनमः ६५ नमोऋषेयनाभायसारव्ययोगोद्भवायच वि
 श्वेश्वरायदेवायशिवायहरयेनमः ६६ नमोस्ततस्मैदेवायुनिर्गुणायगुणात्मने नारायणायदेवायदेवानांपतयेनमः ६७ नमोनमःका
 रणवामनायनारायणायामितविक्रमाय श्रीशार्ङ्गचक्रासिगदाधरायनमोःस्ततस्मैपुरुषोत्तमाय ६८ गुह्यायवेदनिलयायमहोदराय
 सिंहायदेव्यनिधनायचतुर्भुजाय ब्रह्मद्रुद्रमुनिचारणसंस्तुतायदेवोत्तमायवरदायनमोच्युताय ६९ नागद्रुभोगशयनात्मनःप्रिया
 यगोक्षीरहेमशकृतीलघनोपमाय पीतांबरयमधुकैटभनाशनाथविश्वायचारुमुकुटायनमोक्षराय ७० नाभिप्रजातकमलासनसस्त
 तायक्षीरोदकाणवनिकेतयशाधराय नानाविचित्रमुकुटागदभूषणाययोगेश्वरायविरजायनमोवराय ७१ भक्तिप्रियायवरदीपिसुद
 र्शनायफुल्लारविद्विपुलायतलोचनाय देवेद्रविघ्नशमनोद्यतपारुषायनारायणायवरदायनमोच्युताय ७२ नारायणायपरलोचकपराय
 णायकालायकालकमलायतलोचनाय रामायरावणविनाशकृतोद्यमायधीरायधीरतिलकायनमोवराय ७३

पद्मासनायमणिकुण्डलभूषणायकंसांतकायशिशुपालविनाशनाय गोवर्धनायसरशत्रुनिकृंतनायदामोदरायविरजायनमोवराय ७४
 ब्रह्मायनायत्रिदशायनायलोकैकनाथायहितात्मकाय नारायणायतिविनाशनाय महावराहायनमस्करोमि ७५ कृतस्थमव्यक्तमचिं
 त्यरूपनारायणकारणमादिदेवम् युगात्तशेषपुरुषपुराणतंवास्तुदेवेशरणंप्रपद्ये ७६ अदृश्यमच्छेद्यमनंतमव्ययमहर्षयोब्रह्ममयंस
 नातनम् वदन्तिमवैपुरुषपुरातनतंवास्तुदेवेशरणंप्रपद्ये ७७ उत्तिष्ठतस्तस्यजलोरुकुक्षेर्महावराहस्यमहीविदार्य विधुन्वतोवेदमयंश
 शरलोकातरस्थंमुजयोगृणति ७८ योगेश्वरंचारुविचित्रमौलिंज्ञेयंसमस्तं प्रकृतेः परस्थम् क्षेत्रज्ञमात्म प्रवरं वरेण्यतं वास्तुदेवेशरणंप्रप
 द्ये ७९ किरीटकेयूरमहार्हनिर्कर्मण्युत्तमालकृतसर्वगात्रं पीतांबरकचिनचित्रनदमालाधरकेशवमभ्युपैमि ८० कार्यक्रियाकारणमप्र
 मेयंहिरण्यबाहुवरपद्मनाभम् महाबलवेदानिधिसरोत्तमतं वास्तुदेवेशरणंप्रपद्ये ८१ भ्रुवाद्भ्रुववेदविदावरिष्ठयोगात्मकंसारस्यविदां व
 रिष्ठम् आदित्यचंद्राग्निवसुप्रभावप्रभंप्रपद्ये च्युतमात्मवतम् ८२ यदक्षरंब्रह्मवदन्ति सर्वगं निशम्यन्मृतकमुखात्ममुच्यते तमीश्वरं युक्त
 मनुत्तमैर्युगैः सनातनलोकगुरुनमामि ८३ नमस्तस्मैवराहायलीलयोद्धरतेमहीम् खुरमध्यगतोयस्यमरुःखुरखुरायते ८४ श्रीवत्सां
 कमहादेवदेवमुह्यमनूपमम् प्रपद्ये सूक्ष्ममचलवरेण्यमभयप्रदम् ८५ प्रभवसर्वभूतानानिर्गुणंपरमेश्वरम् प्रपद्ये सुक्तसंगानायतीनां
 परमागतिम् ८६ प्रभवतंगुणाध्यक्षमक्षरंपरमंपदम् शरण्यं शरणभक्त्या प्रपद्ये भक्तवत्सलम् ८७ त्रिविक्रमत्रिलोकेशसर्वेषांप्रपिता
 महम् योगात्मानमहात्मानंप्रपद्ये हंजनार्दनम् ८८ आदिदेवमजविष्णुं व्यक्ताव्यक्तसनातनम् नारायणमणीयांसंप्रपद्ये ब्राह्मणप्रियम्
 ८९ अकूपारायदेवाय नमः सर्वमहाद्युते प्रपद्ये देवदेवेशमणीयांसमणाः सदा ९० एकायलोकनाथाय परतः परमात्मने नमः सहस्रशि
 रसे अनंतोयनमोनमः ९१ तमेव परमदेवमृषयोवदपारगाः कर्तयन्ति च सर्वे वै ब्रह्मादीनां परायणम् ९२ नमस्तोपुंडरीकाक्षभक्तानाम-
 भयंकरं ब्रह्मण्यनमस्तेस्तत्राहिमाशरणागतम् ९३ तावद्भवति मेदुःखचिन्तासंसारसागरे यायत्कमल्पत्राक्षेनस्मरामि जनार्दनम्
 ९४ श्रीश्रुवाच्च भक्तिस्त्यतुसंचिंत्यनागस्यामोघसंस्तवान् श्रीनिमानभवद्भजनश्रुत्वाच्चक्रगदाधरः ९५ आरुह्यगरुडविष्णुरा
 जगामसरोत्तमः सान्धिं कल्पयामास तस्मिन्सरसिलोकधृक् ९६

ग्राह्यस्तंगजेदंचतंग्राहचजलाशयात् उज्जहांगप्रमेयान्मातरसाभधसूदनः ९७ जलस्थंदारयामासग्राहचक्रेणमाधवः मोचयामा
 सनागेद्रपाशेष्यःशरणागतम् ९८ सहिदेवलशापेनहृद्गंधर्वसत्तमः इदमप्यपरंगुह्यराजन्पुण्यतमशृणु ९९ सुधिधिरउवाच
 कथंशापोभवत्तावद्गंधर्वस्यमहात्मनः एतदिच्छाम्यहंश्रोतुर्विस्तरेणपितामह १०० भीष्मउवाच यथातोशापितोतेनदेवलेनम
 हात्मना हाहाहृहरितिख्यातोगीतवाद्यविशारदो १०१ उर्वशीमेनकारंभातयान्येचाप्सरोगणाः शक्रस्यपुरतोरानुचर्यतेताःस्रमध्य
 माः १०२ ततस्ततोगायमानोगंधर्वोराजसद्यनि अन्योन्यचक्रतुःस्पृहाशक्रस्यपुरतःस्थितो ३ आवयोरुभयोरमध्येयःश्रेष्ठोगीतवाद्य
 योः तंवदस्वस्वरश्रेष्ठजात्वागीतस्यलक्षणम् ४ गंधर्वयोर्वचःश्रुत्वाप्रत्यवाचशतक्रतुः युवयोर्गीतवाद्येषुविशेषोपलभ्यते ५ एका
 वमुनिःश्रेष्ठोदेवलोनामनामतः युवयोःसंशयच्छेत्ताभविष्यतिनसंशयः ६ ततस्ततोशक्रवचोनिशम्यप्रणम्यराजन्शिरसासरोत्तमम्
 गनोस्त्रुद्धो जयकाक्षिणोतोयत्राश्रमेतिष्ठतिसहिजाय्यः ७ ततोह्रस्वामुनिश्रेष्ठदेवलशसितव्रतम् अभिवाद्यमहात्मानमूचतुःपार्श्व
 संस्थितो ८ शक्रेणप्रेषितोदेवलसमीपेद्विजोत्तम एकस्यनोजयदेहियजेमनसिवर्त्तते ९ पृथक्चरंतोगायंतोमधुरमधुराक्षरम् न
 किंचिद्ददतेवाक्यमुनिमोनिस्वधारणात् १० शृण्वन्नपिपदंतंषानकिंचिद्ददतेमुनिः तदातोकुपितोतस्यदेवलस्यमहात्मनः ११ ऊचतु
 स्तोतदावाक्यगंधर्वो कालनादितो मृदोयनाभिजानातिनिश्चयगीतवाद्ययोः १२ निशम्यतद्वचस्तेषांगंधर्वाणामदात्तितम् क्रोधादुत्था
 यविप्रेद्रइदं वचनमब्रवीत् १३ एषहृद्दुरात्मातुग्राहव्ययातुमृदधीः त्वमेवगंजराजस्तुभवस्वगिरिगङ्गरे १४ एवशापददोक्रुद्धोदेव
 लःसुमहातपाः ततस्तोशापितोतेनदेवलनमहात्मना १५ प्रणम्यशिरसाविभंगंधर्वाविदमूचतुः ममडलगतोद्घावाप्रसादकुरुक
 व्रत १६ निश्चयकुरुविप्रेद्रयनशापादिमुच्यते ततस्तोपुरुषोह्रस्वाऽभोशापभयादितो १७ प्रत्यवाचमुनिःश्रेष्ठो गंधर्वाणाभयापदम्
 मेरुपृष्ठेसरोरम्यबहुवक्षसमाकुलम् १८ चानापक्षिगणाद्वचद्वितीयदवसागरः तस्मिन्सरोवररम्येग्रहो नित्यमविष्यति १९ तृषो
 तस्तत्रमातंगोगमिष्यतिनगोत्तमात् तयोर्मध्येमत्तुद्धमविष्यतिस्फुटारुणम् २० ग्राहणाह्रस्वमाणस्तुगजस्तोत्रकरिष्यति तदेव
 देवदेवेशस्तप्यतेनात्रसंशयः २१

ततो नारायणः प्रीतः शापत्वां मोचयिष्यति इत्युक्त्वा ऋषिणा तेन वरेणैतौ प्रमोदितौ २२ ग्राहत्वमगमत्सोथवधंप्राप्यदिवंगतः
 अपदिमुक्तो युगपद्गजो गंधर्व एव च २३ गजोऽपि मुक्ततायातः श्रीकृष्णेन विमोक्षितः तस्माच्छापाहिनिमुक्तो गजो गंधर्व एव च २४
 तौ च स्वस्ववपुः प्राप्य प्रणिपत्य जनार्दनम् गजो गंधर्वराजश्च परानिर्घृतिमागतौ २५ प्रीतिमान्युंडरीकाक्षः शरणागतवत्सलः अभव
 ह वै देवेश स्ताभ्याश्चैव प्रपूजितः २६ भजंतं गजराजानमवदन् मधुसूदनः श्रीभगवानुवाच ये मां त्वां च सरश्चैव ग्राहस्य च विदारण
 म् २७ गुल्मकी च कवेणूनां तं च शैलवरतया प्रभासं भास्करगंगानैमिषारण्यपुष्करम् २८ प्रयागं ब्रह्मतीर्थं च दंडकारण्यमेव च ये
 स्मरिष्यन्ति मनुजाः प्रयाताः स्थिरबुद्धयः २९ दुःस्वप्नो नश्यते तेषां सुस्वप्नश्च भविष्यति अनिरुद्धगजग्राहं वासुदेवमहाद्युतिम् ३०
 संकषणं महात्मानं प्रद्युम्नं च तथैव च मत्स्यकूर्मपुराह च वामनतां क्षयमेव च ३१ नारसिंहं च नागेंद्रं सृष्टिप्रलयकारकम् विश्वरूपहृषी
 केशं गोविंदं मधुसूदनम् ३२ सहस्राक्षं च तुर्बाहुं सुरारिं गरुडध्वजम् त्रिदशं च दि तदेव दंडभक्तिमनुत्तमम् ३३ वैकुण्ठं दुष्टदमनं मु
 क्तिदं मधुसूदनम् एतानि प्रातस्तथायसं स्मरिष्यन्ति ये नराः ३४ सर्वपापैः प्रमुच्यन्ते विष्णुलोकमवाप्सुः श्रीभगव उवाच एवमु
 क्ता महाराजराजेन्द्रमधुसूदनः ३५ स्पर्शयामास हस्तेन गजगंधर्वमेव च तौ च स्पृष्टौ ततः सद्यो दिव्यमाल्यांबरावुभौ ३६ तमेव मनसा
 प्राप्य जग्मतुस्त्रिदशालयम् ततो दिव्यवपुर्भूत्वा हस्तिराट् परमपदम् ३७ गच्छति स्म महाबाहो नारायणपरायणः ततो नारायणः
 श्रीमान् मोचयित्वा गजोत्तमम् ३८ ऋषिभिः स्तूयमानो ग्रैवेन्दुगुह्यपराक्षरैः ततः स भगवान्विष्णुर्दुर्विज्ञेयगतिः प्रफुः ३९ शरव-
 चक्रगदापाणिरतधानसमाविशत् वेशं पायन उवाच गजेन्द्रमोक्षणं श्रुत्वा कुतीपुत्रोऽसुधिष्ठिरः ४० भ्रातृभिः सहितः स
 म्यक् ब्राह्मणैर्वेदपारगैः पूजयामास देवेशं पाश्र्वस्थं मधुसूदनम् ४१ विस्मयोत्फुल्लनयनः श्रुत्वानागस्य मोक्षणम् ऋषयश्च महा
 भागाः सर्वे प्राजलयः स्थिताः ४२ अजवरण्यवरपद्मनाभमहाबलं वेदनिधिं सरोत्तमम् तं वेदगुह्यपुरुषं पुराणवन्दितं वेदवि
 दां विष्टम् ४३ एतत्सुप्यमहाबाहो नाराणां पुण्यकर्मणाम् दुःस्वप्नदर्शनघोरं श्रुत्वा पापैः प्रमुच्यन्ते ४४ तस्मात्त्वहि महाराज प्रपद्य शरणं हरि
 म् विमुक्तः सर्वपापेभ्यः प्राभ्यसे परमपदम् ४५

यदा महाप्राहृहीतकातरं सुषुषिते पद्मवने महाद्विपम् विमोक्षयामास गजं नाना र्दानो दुःस्वप्ननाशं च सरवोदयं सदा ४६ परंपराणां
 परमपवित्रपरेशमीशं सरलोकनाथम् सरासरैरर्चितपादपद्मसनातनं लोकगुरुं नमामि ४७ वरगजस्मरणादिमुक्तिहेतुं पुरुषवरं
 स्तुतिदिव्यदेहगीतम् सततमपि पठतियेतु तेषामभिहितमरणात्ककिल्विषापहस्यात् ४८ धर्मदृढः स्मृतिबद्धमूलो वेदस्कंधः पुराण
 शारवाढ्यः ऋतुकुसुमो मोक्षफलो मधुसूदनपादपोजयति ४९ नमो ब्रह्मण्य देवाय गोब्राह्मणहिताय च जगद्धिताय कृष्णाय गोविंदाय न
 मो नमः ५० आकाशात्पतितं तोयं यागच्छति सागरम् सर्वदेवनमस्कारः केशवप्रतिगच्छति १५१ इति श्रीमहाभारते आनुशास-
 निके शान्तिपर्वणि दानधर्मगजेन्द्रमोक्षणं शतोपरिपंचाशत्तमोऽध्यायः १५० युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशार
 द किं जप्यं जपतो नित्यं भवेद्दमफलं महत् १ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रवृत्ते वा पिकर्मणि देवे वा श्राद्धकाले वा किं जप्यं कर्मसाधनम् २ शान्ति
 कं पौष्टिकरक्षाशत्रुघ्नभयनाशनम् जप्यं यद्ब्रह्मसमितं तद्भवानुवक्तुमर्हति ३ श्रीशुभ उवाच व्यास प्रोक्तमिमं मंत्रं शृणु श्रेयसना
 नृप सावित्र्या विहितं दिव्यं सद्यः पापविमोचनम् ४ शृणु मंत्रविधिं कृत्स्नं मोक्ष्यमानं मया नद्यं श्रुत्वा पांडव श्रेष्ठ सर्वपापैः प्रमुच्यते ५ रात्राव
 हनि धर्मज्ञ जपन्त्यापि न लिप्यते तत्ते हंसप्रवक्ष्यामि शृणु श्रेयसना नृप ६ आयुष्मान् भवते चैव यं श्रुत्वा पार्थिवात्मज पुरुषस्तस्य सिद्धार्थः प्रे
 त्यचेह च मोदते ७ समेतं सततं राजन् पुराराजर्षिसत्तमैः सत्रधर्मपरैर्नित्यं सत्यधृतपरायणैः ८ इदं मान्दिकमव्ययं कुर्वद्भिर्नियतैः सदा
 नृपैर्भरतशादूलप्राप्यते श्रीरनुत्तमा ९ नमो वसिष्ठाय महाव्रताय पराशरं वेदनिधिप्रणम्य नमो स्वयंताय महोरगाय नमो स्तुतिहेतुभ्य
 इहाक्षयेभ्यः १० नमो रुद्राक्षिभ्यः परमपरेषां देवेषु देवं वरदं वराणाम् सहस्रशीर्षाय नमः शिवाय सहस्रनामाय नानादाय ११ अजैकपा
 दं द्विबुधः पिनाकीचापराजितः ऋतश्च पितृरूपश्च च्यवकश्च महेश्वरः १२ एषाकपिशुश्च शंभुश्च हवनोथेश्वरस्तथा एकादशैतं प्रथिता
 रुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः १३ शतमेतत्समान्नातशतरुद्रमहात्मनाम् अंशोभागश्च मित्रश्च वरुणश्च जलेश्वरः १४ तथा धातार्यमाचैव ज
 यतो भास्करस्तथा त्वष्टा पृषातथैवैदो द्वादशो विष्णुरुच्यते १५ इत्येते द्वादशादित्याः काश्यपेया इति श्रुतिः धरो ध्रुवश्च सोमश्च सावित्री
 श्रानिलो नलः १६

प्रत्यूषश्च प्रभासश्च यवसवो धौमकीर्तिताः नासत्यश्चापि दस्त्रश्च स्मृतौ द्वावश्चिनावपि १७ मार्तंडस्यात्स जावेतौ संज्ञानासा विनिर्गतौ अतः प
 रंप्रवक्ष्यामि लोकानां कर्मसाक्षिणः १८ अपियज्ञस्य वेतारो दत्तस्य सुकृतस्य च अदृश्याः सर्वभूतेषु पश्यंति त्रिदशेश्वराः १९ सुभासुभानिस
 वीणिमृत्कः कालश्च सर्वशः विश्वे देवाः पितृगणामूर्तिमतस्तपोधनाः २० मुनयश्चैव सिद्धाश्च तपोमोक्षपरायणाः शुचिस्मिनाः कीर्तयता प्रय
 च्छतिशंभनृणाम् प्रजापति कृतानेतान् लोकान्दिव्येन तेजसा २१ वसतिसवलोकेषु प्रयताः सर्वकर्मसु प्राणानामीश्वरानेतान् कीर्तयन् प्रयतो न
 रः २२ धर्मार्थकामैर्विपुलेषु ज्यते सह नित्यशः लोकाश्च लभते पुण्यान् विश्वेश्वरकृतान्छुभान् २३ एते देवास्त्रयस्त्रिंशत्सर्वभूतगणे
 श्वराः नंदीश्वरो महाकायो ग्रामणी वृषभध्वजः २४ ईश्वराः सवै लोकानां गणेश्वरविनायकाः सोम्यारोद्रागणाश्चैव योगभूतगणास्तथा
 २५ ज्योतीषिसरितो व्योमसुपणः पन्नगेश्वरः पृथिव्या तपसा सिद्धाः स्थावराश्च चराश्च ह २६ हिमवान् गिरयः सर्वचत्वारश्च महापा
 वाः भवस्यानुचराश्चैव हरतुल्यपराक्रमाः २७ विष्णुर्देवो यजिष्णुश्च रुद्रश्चाबिकया सह कीर्तयन् प्रयतः सर्वान् सर्वपापैः प्रमुच्यते २८
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मानवान् नृषिसत्तमान् यवकीर्तयरेभ्यश्च अर्वावसुपरावसू २९ औषीजश्चैव कक्षीयान् च लश्चागिरसः सुतः ऋषि
 र्मेधातिथिः पुत्रः करेवा बर्हिषस्तथा ३० ब्रह्मतेजो मयाः स ये कीर्तिता लोकभावनाः लभन्ते हि शुभसर्वरुद्रानलवसुप्रभाः ३१ ऋषिहृत्वा
 शमकर्ममोदते दिवि देवताः महद्गुरवः सप्तर्षी वै दिशमाश्रिताः ३२ प्रयतः कीर्तयेदेतान् शकलोके महीयते उन्मुच्युः प्रमुच्युश्चैव स
 रुयात्रेयश्च वीर्यवान् ३३ दृढव्यश्चोर्ध्वबाहुश्च तृणसोमागिरस्तथा मित्रावरुणयोः पुत्रस्तथा नास्त्यः प्रतापवान् ३४ धर्मराजत्विजः सप्त
 दक्षिणादिशमाश्रिताः दृढेयुश्च ऋतेयुश्च परिव्याधश्च कीर्तिमान् ३५ एकतश्च द्वितश्चैव त्रितश्चादित्यसन्निभाः अत्रैः पुत्रश्च धर्मा
 त्मा ऋषिः सारस्यतस्तथा ३६ वरुणस्य त्विजः सप्तपश्चिमादिशमाश्रिताः अत्रिर्वसिष्ठो भगवान् कथ्यपथ्यमहा नृषिः ३७ गौतमश्च भर
 द्वाजो विश्वामित्रो यकौशिकः ऋचीकतनयश्चोयोजमदग्निः प्रतापवान् ३८ धनेश्वरस्य गुरवः सप्तैते उत्तराश्रिताः अपरे सुनयः सप्तदि
 क्षसर्वास्वधिष्ठिताः ३९ कीर्तिस्वस्तिकरा नृणां कीर्तिता लोकभावनाः धर्मः कामश्च कालश्चैव सुकवासाकिरेव च ४०

अनंतःकपिलःश्रेवसंसेतेधरणीधराः रामोव्यासस्तथाद्रौणिरश्वत्यामाचलोमशः ४१ इत्येतेमुनयोदिव्याएकैकःसप्तसप्तथा शां
 तिस्वस्तिकरालोकेदिशापालःप्रकीर्त्तिताः ४२ यस्यायस्यादिशित्येतेतत्पुत्रःशरणव्रजेत् स्त्रधरःसर्वभूतानांकीर्त्तितालोकपावनाः ४३
 संवत्सेमिरुंसावर्णोमार्कंडेयश्चधार्मिकः सांख्ययोगोनारदश्चदुर्वासाश्चमहानृषिः ४४ अत्यंतपसोदांतास्त्रिषुलोकेषुविश्रुताः
 अपरुरुद्रसकाशाःकीर्त्तिताःब्रह्मलौकिकाः ४५ अपुत्रोत्तमतेपुत्रदरिद्रोत्तमतेधनम् तथाधर्मार्थकामेषुसिद्धिचलभतनरः ४६
 पृथुर्वेन्यनृपवरपृथ्वीयस्याभवत्सुता प्रजापतिसार्वभौमंकीर्त्तयेद्दसुधाधिपम् ४७ आदित्यवंशप्रभवमहेंद्रसमविक्रमम् पुरू
 रवंसमेतंचत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ४८ बुधस्यदयितंपुत्रंकीर्त्तयेद्दसुधाधिपम् त्रिलोकविश्रुतवीरंभूरतंचप्रकीर्त्तयेत् ४९ गवा
 मयेनयजेनयेत्श्वेकृतयुगे इतिदेवमहादेवकीर्त्तयेत्परमद्युतिम् ५० विश्वजित्तपसोपेतलक्ष्ण्यलोकमगलम् तथाश्वेतचरा-
 जर्षिकीर्त्तयेत्परमद्युतिम् ५१ सगरस्यात्मजायेनप्लावितास्तारितातथा हुताशनसमानेतांमहाहूरूपान्महोजसः ५२ उग्रकायाच्य
 हासलांकीर्त्तयेत्कीर्त्तिवर्द्धनान् देवानृषिगणाश्चैव नृपाश्चजगतीश्वरान् ५३ सांख्ययोगंचपरमहव्यकव्यतथैवच कीर्त्तितपर-
 मब्रह्मसर्वश्रुतिपरायणम् ५४ मंगल्यंसर्वभूतानांपवित्रंबहुकीर्त्तितम् व्याधिप्रशमनंश्रेष्ठंषोष्टिकंसर्वकर्मणाम् ५५ प्रयतःकी
 र्त्तयेच्चैतान्कल्यसायचभारत एतेवैयांतिवर्षतिभातिवांतिस्सृजतिच ५५ एतेविनायकाश्चेष्टा दक्षाःक्ष्माताजितेद्रियाः न राणामशु
 भसर्वेव्यमहतिप्रकीर्त्तिताः ५६ साक्षिभूतामहात्मानःपापस्यसुकृतस्यच एतान्यैकान्यमुत्थायकीर्त्तयन्शतभ्रमभ्रुते ५७ नाग्निचो
 रभयतस्यनमार्गप्रतिरोधनम् एतान्कीर्त्तयतानित्यदुःस्वप्नोत्थयतेनृणाम् ५८ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःस्वस्तिमान्श्वरृहव्रजेत् दीक्षाका
 लेषुसर्वेषुयःपदेन्नियतोद्विजः ५९ न्यायवानात्मनिरतःक्ष्मातोदातो नसूयकः रोगात्तौव्याधियुक्तोवापठन्पापान्भ्रमुच्यते ६० वा-
 स्तुमथ्येतुपठतःकुलेस्वस्त्ययनभवेत् क्षेत्रमध्येतुपठतःसर्वसस्यप्ररोहति ६१ गच्छतःक्षेममध्यानग्रामांतरगतःपठन् आत्मनश्च
 स्रतानांचदाराणांचधनस्यच ६२ बीजानामोषधीनांचरक्षामतांप्रयाजयेत् एतान्सग्रामकालेनुपठतःक्षत्रियस्यतु ६३ व्रजतिरि
 पयोनाशक्षेमंचपरिवर्त्तते एतान्देवेचपित्र्येचपठतःपुरुषस्यहि ६४ भुंजतेपितरःकन्यहव्यंचत्रिदिवोकसः नव्याधिश्वापठभयन
 द्विपान्निहितस्सरात् ६५

कस्मिन्लब्धयुतायातिपापनाच प्रमुच्यते पानपात्रेचयानेच प्रवामेराजवेशमनि ६६ पुरांसिद्धिमवाप्नोति सावित्री ह्युत्तमांपठन् नचरोगप्र-
यतेषां नृपिशाचान्नराक्षसान् ६७ नाश्र्यतु पवनव्याक्रद्भयतस्योपजायते चतुर्णामपिवर्णानामश्रमस्य विशेषतः ६८ करोतिसत
तशाति सावित्रीमुत्तमांपठन् नाग्निर्दहति काष्ठाणि सावित्रीयत्रपठयते ६९ नतत्रवान्नेभ्यतेनचतिष्ठतिपन्नगाः नतेषांविद्यते
दुःस्वगच्छतिपरमांगतिम् ७० येशृण्वतिमहद्ब्रह्मसावित्रीगुणकीर्त्तनम् गवांमध्येतुपठतो गावोस्यबहुवत्सलाः ७१ प्रस्थाचेवा-
प्रवासेवास्यवस्थांगतःपठेत् जपतांजुहुतांचैव नित्यं च प्रयतात्मनाम् ७२ ऋषीणां परमं जप्यं गुह्यमेतन्नराधिप याथातथ्येनसि
द्ध्युत्तिहासपुरातनम् ७३ पराशरमतेदिव्यं शक्राय कथितं पुरा तदेतत्तेसमारख्यातं तथ्य ब्रह्मसूनातनम् ७४ हृदयसर्वभूता
नाश्रुतिरेषासनातनी सोमादित्यान्यथाः सर्वराधवाः कुरवस्तथा ७५ पठतिशक्रयोनित्यं सावित्रीप्राणिनांगतिम् अभ्यासेनित्यं
देवानांसप्तर्षीणां ध्रुवस्य च ७६ मोक्षणसर्वकृच्छ्राणामोचयत्यशक्रभास्मदा ७७ वृद्धैः काश्यपगौतमप्रभृतिभिर्भृग्वंगिराञ्च्यादि
भिः शक्रागस्त्य बृहस्पतिप्रभृतिभिर्ब्रह्मर्षिभिः सेवितम् भारद्वाजमतं ऋचीकतनयैः प्राप्तं विशिष्टास्तुनः सावित्रीमधिगम्य शक्रवसुभिः
कृत्स्नाजितादानवाः ७८ योगोशतं कनकशंभमयं ददाति विप्राय वेदविदेषे च बहुश्रुताय दिव्यां च भारतकथा कथयेच्च नित्यं तुल्य-
फलप्रयति तस्य च तस्य चैव ७९ धर्मो विवर्धति भृगोः परिकीर्त्तनेन वीर्यं विवर्द्धति वसिष्ठनमो नतेन संग्रामजिद्भवति चैव रघुनमस्य
नस्यादश्विनोच परिकीर्त्तयतो नरोगः ८० एषाते कथिताराजन्सावित्री ब्रह्मशाश्वती विवक्षुरसियच्चान्यत्तत्ते वक्ष्यामि भारत ८१
इतिश्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सावित्रीव्रतोपारख्याने शतोपरि एकपंचाशत्तमोऽध्यायः १५१ युधिष्ठिर उवाच
केपूज्याः केन मस्कार्याः कथं वर्त्तेत केषु च किमाचारः कीदृशेषु पितामहनरिष्यते १ श्रीश्रु उवाच ब्राह्मणानां परिभवः साध
येदपि देवताः ब्राह्मणास्तु न मस्कृत्य युधिष्ठिर न रिष्यते २ ते पूज्यास्ते न मस्कार्या वर्त्तेयास्तेषु पुत्रवत् ते हिलोकानि मान्सर्वांश्चारयं
ति मनीषिणः ३ ब्राह्मणाः सर्वलोकानां महातो धर्मसेतवः धनत्यागाभिरामाश्च वाक्यधर्मरताश्च ये ४ रमणीयाश्च भूतानां निधा-
नं च धृतव्रताः प्रणेत्तारश्च लोकानां शास्त्राणां च यशस्विनः ५ तपोयेषां धननित्यं वाक्केव विपुलबलम् प्रभवश्चैव धर्माणां धर्मजाः
सूक्ष्मदर्शिनः ६

हाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरि एकपंचाशत्तमोऽध्यायः १५१ १ २ ३ ४ ५ ६ ७

८ : ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ पूर्वोवादे ब्राह्मोत्तरः वा ब्राह्मणाधिक्यवचनपूर्वपक्षः क्षत्रियाधिक्यं चिह्नं तद्व्यर्थः हे
तु युक्तौ प्रजापालनेन हेतुना युक्तौ सहितौ तौ ब्राह्मणक्षत्रियौ १६ ब्रह्मवेदो यज्ञो वा अध्यापनयजनार्थ एव उपधाच्छ्लेषे भांते तथा क्षत्रियान् रवादति उपजीवति १७

मम बाहुसहस्रं तु पश्यतां सैनिकारणे विक्रमेण महां कृत्स्नां जयेयं संशितव्रतः ८ तां च धर्मेण संप्राप्य पालयेयमंतं द्रितः चतुर्थं तु वरं या
चेत्त्वा महद्भिजसत्तम ९ तन्ममानुग्रहकृते दातुमर्हस्यनिदित अनुशासंतु मांसतो मिथ्यो हृत्तत्त्वदाश्रयम् १० इत्युक्तः स हि जः प्राह
तथास्ति तिनराधिपम् गवसमभ्रवस्तस्य वरास्ते दीप्ततेजसा ११ ततः सरथमास्थाय ज्वलनाकसमद्युतिम् अब्रवीद्दीयसमो हाको
वास्ति पुरुषोत्तमः १२ धैर्यं वीर्यं यशः शौर्यं विक्रमेणौजसापि वा तद्वाक्यं ते चांतरिक्षे वा गुवाचा शरीरिणी १३ न त्वमृदविजानीये
ब्राह्मणा क्षत्रियादूरं सहितो ब्राह्मणेनेह क्षत्रियः शास्ति वै प्रजाः १४ अर्जुन उवाच कुर्याभूतानि तुष्टो हं क्रुद्धो नाशितथानये
कर्मणामनसा वाचानमृत्तोस्ति वरो हि जः १५ पूर्वो ब्राह्मोत्तरो वादो द्वितीयः क्षत्रियोत्तरः त्वयोक्तो हेतु युक्तौ तौ विशेषस्तत्र दृश्यते १६
ब्राह्मणाः श्रिताः क्षत्रं न क्षत्रं ब्राह्मणाश्रितम् श्रिता ब्रह्मोपधा विप्राः रवादति क्षत्रियान्भुवि १७ क्षत्रिये षाश्रितो धर्मः प्रजानां परि-
पालनम् क्षत्रादृत्ति ब्राह्मणानां तैः कथं ब्राह्मणो वरः १८ सर्वभूतप्रधानास्तान्मेक्षवृत्तानहसदा आत्मसंभावितां विप्रान्स्थापया
म्यात्पनोवशो १९ कथितत्वनयाऽसत्यगायत्र्याकन्ययादिवि विजेथ्याम्यवशान्प्रवान् ब्राह्मणांश्चर्मवाससः २० न च मां च्यावयेद्वा
ष्टान्निषु लोकेषु कश्चन देवो वा मानुषो वा पितस्माज्ज्येष्ठो हि जादहम् २१ अद्य ब्रह्मोत्तरं लोकं करिष्ये क्षत्रियोत्तरम् नहि मे संयुगे क
श्चित्सादुमुत्सहते बलम् २२ अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा वित्रस्ता भूनिशाचरी अथ नमंतरिक्षस्यस्ततो वायुरभाषत २३ त्यजेनं कलु
षभावं ब्राह्मणं भ्यानमस्फुरु एतेषां कुर्वतः पापं राष्ट्रक्षोभो भविष्यति २४ अथुवात्सामहीपालः शमयिष्यति वै हिजाः निरशिष्यति तै
राष्ट्राद्धतोत्साहमहाबलाः २५ तराजा कस्त्वमित्याह ततस्तप्राहमारुतः वायुर्वेदे वदतोस्मिहितत्वाप्रब्रवीम्यहम् २६ अर्जुन उवाच
अहो त्वयाद्यविप्रेषु भक्तिरागः प्रदशितः यादृशपृथिवी भूततादृशं ब्रूहि मे हि जम् २७ वायो वासदृशा किंचिद्ब्रूहि त्वं ब्राह्मणोत्तमम् अ
पां वै सदृशं वह्नि सूर्यस्थनभसोपि वा २८ इति श्रीम. आनुशा. दानधर्मेपवनार्जुनसंवादे ब्राह्मणमाहात्म्ये शतोपरि त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः

१५३

१८ १९ गायत्र्यासरस्वत्या असत्यं कथितं चर्मवाससः अजिनवस्त्रान् २० २१ ब्रह्मोत्तरं संतं २२ निशाचरी अंतर्हितासरस्वती यद्वा निशाचरी राक्षस्यपि विच
स्ताभूत् किमुतान्ये अस्तिका इति भावः २३ २४ २५ २६ पृथिवीभूतं पृथिव्यात्मकं भूतं २७ २८ इति आनुशा. टीकायां शतोपरि त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः १५३

शृण्विति १ २ ३ ४ अहंवायुः ५ ६ ७ कविः अग्निः ८ महतः सागरपुत्रान् आसंत उपासंत स्रवर्णधारिणाशोभनो ब्राह्मणवर्णासस्यधारिणा
 धात्रा द्विजातिना कपिलेन ९ १० ११ १२ अग्निब्राह्मणमित्यन्वयः १३ अनुभूतं प्रतिभूतं अनुपालकं पोषकं १४ १५ ननु ब्रह्मांडे जातत्वात्कथं
 उमजनयदित्यत्राह अंडेति केचिदिति तत्रेत्यर्थः १६ दूषयति द्रष्टव्यमिति अजत्वादेव ब्रह्मान अंडजातः अंडजत्ववचनं तस्य प्रकारांतरेणेत्याह स्मृतमिति
 आकाशं अव्याहृतं १७ आकाशजः पितामहः किमाश्रयेण तिष्ठेदिति चेत् कश्चिदुपासंतं प्रति ब्रूहितदानं किंचिद्भवेदिति पितामहस्यनिरधिष्ठानत्वे सति

वायुरुवाच शृणु मृदगुणान्कांश्चिद्ब्राह्मणानां महात्मनाम् ये त्वया कीर्त्तिजाराज स्तेभ्योथ ब्राह्मणो वरः १ त्यक्त्वा महीत्वं भूमि-
 स्तुस्यर्धया मनुष्यस्य ह नाशजगाम ता विप्रो व्यस्तभयत कश्यपः २ अजेया ब्राह्मणाराजन्दि विचेह च नित्यदा अपि वत्ते जसात्यापः स्वय
 मैवागिराः पुरा ३ सताः पिवन्ती रमिव नातृप्यत महा मनाः अप्रूरयन् च ह्येन मृद्दो सर्वा च पार्थिव ४ तस्मिन् ह च कुहे वै जगत्स्यक्त्वा
 ततो गतः व्यतिष्ठ मग्निहोत्रे च चिरमगिरसा भयात् ५ अथ शप्तश्च भगवान् नो तमेन पुरंदरः अहत्त्या कामयानो वै धर्माच्चैव न हि सि
 तः ६ यथा समुद्रो नृपते पुणो मृष्टश्च वारिणा ब्राह्मणे रभिशमश्च वभूव न्दवणो दकः ७ सुवर्णवर्णो निधूमः संगतो ध्वंशिरवः कविः कु
 हेनागिरसा शशो गुणैरेतौ वै वर्जितः ८ महत्श्रुणोतान्पश्य ये हासंत महोदधिस स्रवर्णधारिणानिन्यमवशा ना द्विजातिना ९ ममा
 नत्वा द्विजातिभ्यः श्रेयो विद्मिनराधिप गर्भस्थान् ब्राह्मणान् सस्यन्नमस्यति किल प्रभुः १० दे उ कानाम ह द्रा न्य ब्राह्मणान विनाशितं ता
 लजं धमहाक्षत्रमो वै णे केन नाशितम् ११ त्वया च विपुलं राज्यं बलधर्मश्रुतं तथा दत्तात्रेय प्रसादेन प्राप्ते परम दुर्लभम् १२ अ-
 ग्निन्वयं जसे नित्यं कस्माद्ब्राह्मणमर्जुन सहिसर्वस्य नो कस्य ह व्यवाह किं न वेत्सितम् १३ अथ या ब्राह्मणश्रेष्ठ मनुभूतानुपालकम्
 कर्त्तारं जीव लोकस्य कस्माज्जानन्मिमुक्षुसे १४ तथा प्रजापति ब्रह्मा अव्यक्तः प्रभुरव्ययः येन दानि जित्वा विश्वं जनितस्थायं रचरम् १५
 अंडजातं तु ब्रह्माणं केचिदिच्छं त्यपंडिताः अंडाद्दिन्ना द्रुमुः शंलादिशोभः प्रथिर्वा दिव १६ द्रष्टव्यं नेत देगं हि कथं जायेद जो हिसः स्मृत
 माकाशम इतु तस्माज्जातः पितामहः १७ निष्ठेत्कथमिति ब्रूहि न किंचिद्द्वि तदा भवेत् अहकार इति प्राक्तः सवतं जो मयः प्रभुः १८

तज्जमिदं सर्वं शून्यमेव स्थान् किंचिद्भयादित्यर्थः ननु कोयं प्रजापतिपदेनोच्यते अत आह अहकार इति प्रोक्त इति प्रभु व्यापक यत् सर्वतेजो गतिगतं जन्तु च द्रव्याय
 न कृत्स्नं चैतन्य ज्योतिः प्राप्तः द्वितीयाश्रितेति समासः अयं भावः स्रष्टुमिदं साद्रव्या कृता काशा दुव्यितो हं कारुत्प उपाधिस्तन साक्षी सर्वात्मनाः वच्छिन्नः सोयमह
 कारविशिष्टो बाल्यं व्योमादिकं कल्पितवान् एवशास्त्रानुभवाभ्या जानाति स ब्राह्मणो जगत्कर्त्ता तेन तयसास्य समुद्रेण तर्गस्येव कदाचिदपि न संभवति १८ १९

अतएव अंडं नांस्त्रिस्तुरगवत्कल्पनामात्रत्वात् कल्पकस्तुसब्रह्माब्राह्मणोस्तीत्युक्तं सराजार्जुनः इतिवायनाउक्तः सन् तूष्णीमभूत्ततोवायुरब्रवीद्दृश्यमाणमथ
मिति शेषः १९ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः १५४ इमामिति १ २ भूमित्वं त्यक्त्वा ब्रह्मणः पदं गमिष्यामीति संबं
धः ३ आत्मानं देहं त्यक्त्वा निर्विमहो देहं प्रविश्य सजीवयोगबलेन कृतवान् ४ भूमिस्तु धर्मेत्तरास्वधर्मबलेन ब्रह्मलोकं गत्वा नष्टप्रयासीदित्यर्थः ५ कश्य

नास्त्यंडमस्मिन्तु ब्रह्मासराजालोकं प्राचनः इत्युक्तं सतदा तूष्णीमभूद्वायुस्ततो ब्रवीत् १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्व-
णि दानधर्मे पवनार्जुनसंवादेशतो परिचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः १५४ वायुरुवाच इमां भूमिं द्विजानिभ्योदित्सुर्वेदक्षिणापु
रा अंगोनामनृपोराजंस्ततश्चिंतां महीयथी १ धारणी सर्वभूतानामयं प्राप्य वरो नृपः कथमिच्छति मां दातुं द्विजेभ्यो ब्रह्मणः सुता
म् २ साहं त्यक्त्वा गमिष्यामि भूमित्वं ब्रह्मणः पदम् अयं सराष्ट्रे नृपतिर्मां भूदिति ततो गमत् ३ ततस्तां कश्यपो दृष्ट्वा ब्रजती पश्य
तां तदा प्रविशेश महीसद्यो त्यक्त्वात्मानं समाहितः ४ दत्तासा सर्वतोयज्ञे तृणौषधिसमन्विता धर्मेत्तरानष्टप्रयाभूमिरासीत्ततो नृ
प ५ एष वर्षसहस्राणि दिव्यानि विपुलव्रतः त्रिशतः कश्यपोराजन्मूमिरासीदत्तद्रितः ६ अथागम्य महाराजन मे स्तूत्य च कश्य
पम् पृथिवीकाश्यपीजज्ञे सुता तस्य महात्मनः ७ गणराजन्तो दृशो वै ब्राह्मणः कश्यपो भवत् अन्यं प्रब्रूहि वा त्वं च कश्यपात्स त्रि
यवरम् ८ तूष्णीं बभूव नृपतिर्पवनं स्त्वब्रवीत्पुनः शृणुराजन्तु तथ्यस्य जातस्यागिरसे कुले ९ भद्रासोमस्य दुहितारूपेणापर
मामता तस्यास्तुत्यं पति सोम उतथ्यं समुपश्यत १० साचती व्रतपस्तेपे महाभागाय शश्विनी उतथ्यार्थं तु चावंगी परं नियममा-
स्थिता ११ तच्च आहूय सोतथ्यं ददाव त्रियं शश्विनीम् भायार्थं सच जग्राह विधिवद्भूरिदक्षिणः १२ तालकामयत् श्रीमान्वरुणः
पूर्वमेव ह सचागम्य वनप्रस्थं यमुनायाजहारताम् १३ जलेश्वरस्तु हृत्वा तामनयं त्वपुरं प्रति परमाद्भुतसंकाशं षट्सहस्रं श
तं हृदम् १४ नहिरम्यतरं किंचित्तस्मादन्यत्पुरोत्तमम् प्रासादैरप्सरोग्निश्च्यदिव्यैः कामैश्च शोभितम् १५ तत्र देवस्तयासार्ध-
रे मेराजन् जलेश्वरः अथारव्यात्सुतथ्याय ततः पत्न्यवमदनम् १६ तच्छ्रुत्वा नारदात्सर्वसुतथ्यानारदतथा प्रावाच गच्छ
ब्रूहित्वं वरुणं परुषवचः १७ महाक्यान्मुच मे भायार्थं कस्मात्तात्तद्वानसि लोकपालोसिलोकानां लोकस्य विलोपकः १८

पौभूमिर्भूत्वासीदित्यन्वयः ६ ७ ८ ९ १० ११ सोत्रिः सोमपिता उतथ्यमाहूयतां तस्मै देवो सोतथ्यमिति संधिरार्थः १२
१३ १४ १५ देवः वरुणः तया भद्रया १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

१९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ इति श्रीमत्सु
 वाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्द्धरकंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नलिकंठस्य कृतो भारतभावदीपे आनुशासनिके पूर्वणिदानधर्मे टीकायां शतोपरिपंचपंचाश

सोमेन दत्ताभार्यामित्यथाचापहृताद्यै इत्युक्तो वचनात्तस्य नारदेन जलेश्वरः १९ मुंचभार्यामुतथ्यस्य क्लृप्त्वात्वं हृतवानसि इति
 श्रुत्वा वचस्तस्य सोप्येतं वरुणो ब्रवीत् २० मयेषां सुप्रियाभार्यानेनामुत्तुष्टुमुत्सहे इत्युक्तो वरुणेनाथ नारदः प्राप्य तं मुनिम् उ
 तथ्यमब्रवीद्वाक्यनानि हृष्टमना इव २१ गले गृहीत्वा क्षिप्तोऽस्मि वरुणेन महामुने न प्रयच्छति ते भार्यायित्ते कार्यं कुरुष्वतत् २२
 नारदस्य वचः श्रुत्वा कुहः प्राज्वलदगिराः अपि बत्तेजसा वारिविष्टभ्यसुमहातपाः २३ पीयमाने तु सर्वस्मिंस्तोये पिसलिलेश्व
 रः स्रद्धिः क्षोभ्यमाणोऽपि नेवा मुचनतातदा २४ ततः कुहो ब्रवीद्भूमिमुतथ्यो ब्राह्मणोत्तमः दर्शयस्व स्थलं भद्रं द्रष्टुं स हस्वशत
 त्दम् २५ ततस्तदीरणजातं समद्रश्चापि सर्पितः तस्माद्देशान् नदी चैव प्रावाचासौ द्विजोत्तमः २६ अदृश्यागच्छ श्रीरुत्वसरस्व
 तिमरून्प्रति अपुण्येष भवतु देशस्य क्लृप्तया श्रमे २७ तस्मिन्संशोषिते देशे भद्रमादाय वारिपः अददाच्छरणं गत्वा भार्या-
 मुगिरसाय वै २८ प्रतिगृह्यतुता भार्यामुतथ्यः सुमना भवत् मुमोच च जगद्दृः रवाद्दरुणं चैव हे हय २९ ततः सलब्धातां भा
 र्यावरुणं प्राह धर्मवित् उतथ्यः सुमहाते जायतच्छृणु नराधिप ३० मयेषां तपसा प्राप्तोऽशतस्तेजलाधिप इत्युक्त्वा तां सुपा
 दायस्व मेव भवन्नययो ३१ एष राजन्नीदृशो वै उतथ्यो ब्राह्मणर्षभः ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमुतथ्यात्सत्रियवरम् ३२ इति
 श्रीमहाभारते आनुशासनिके पूर्वणिदानधर्मे पवनार्जुनसंवादे नाम शतोपरिपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः १५५ श्रीधरा उवाच
 इत्युक्तः स नृपस्तूष्णीमभूहायुस्ततो ब्रवीत् शृणुराजन् न गस्त्यस्य माहात्म्यं ब्राह्मणस्य ह १ असुरैर्निर्जिता देवानि रूत्साहाश्वते
 कृताः यज्ञाश्चैषां हताः सर्वे पितॄणां च स्वधास्तथा २ कर्मज्यामानवानो च दानवे हे हयर्षभ त्वद्वयं स्ततो देवाश्चरुः पृथ्यामि
 मिश्रानिः ३ ततः कदाचित्ते राजन्दासमादित्यं वचंसम् ददृशुस्तेजसा युक्तमगस्त्यं विपुलं व्रतम् ४ अभिवाद्य तु तं देवापृश्वाकुशल
 नवच इदमुचुर्महात्मानवा अथ काले जनाधिप ५ दानवे युधिभग्नाः स्मृतथैश्वर्याच्च भ्रंशिताः तदन्धानो भयात्तीव्राच्चादित्वसु-
 निपगव ६

तमांशुः अध्यायः १५५ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

इत्युक्तः सतदा देवैरगस्त्यः कुपितो भवत् प्रज्ज्वालयेते जस्वाकात्प्रान्निरिवसंक्षये ७ तेन दीप्तांशुज्वालेन निर्दिग्धादानवास्तदा अं
तरिक्षान्महाराजनिपेतुस्ते सहस्रशः ८ दृश्यमानास्तु ते देव्यास्तस्यागस्त्यस्य ते जसा उभौ लोकोपरित्यज्यगताः काष्ठातुदक्षिणां
म् ९ बलिस्तु यजते यज्ञमश्वमेधमहीगतः येत्येऽधस्यामहीस्याश्वतेन दग्धामहासुराः १० ततो लोकाः पुनः प्राप्तासुरैः शांतंच
तद्रजः अथैनमब्रुवन्देवाभूमिष्ठानसुरान्जहि ११ इत्युक्तः प्राह देवान्सनशक्यामिमहीगतान् दग्धुं तपोहि क्षीयेचैनशक्यामीति
पार्थिव १२ एवं दग्धाभ्रगवतादानवाः स्वेन ते जसा अगस्त्येन तदारजन्तपसाभावितात्मना १३ इदं शश्यायगस्त्याहिकथि
तस्तेमयानध ब्रवीम्यह ब्रूहिवात्सवमगस्त्यात्सत्रियवरम् १४ श्रीश्रुत्वा च इत्युक्तः सतदा तूष्णीमभूद्वायुस्ततो ब्रवीत् शृ
णुराजन्वसिष्ठस्य सुरव्यकर्मयशास्विनः १५ आदित्याः सत्रमासंतसरो वैरवानसंप्रति वसिष्ठमनसागत्या ज्ञात्वा तत्रास्य गौरवम्
१६ यजमानास्तु तान्दृष्ट्वा सर्वान्दीक्षानुकर्षितान् हतुमैच्छंत शीलाभारखलिनो नामदानवाः १७ अदूरात्तु तस्तेषां ब्रह्मदत्तवरं
सरः हताहतावैतत्रैते जीवत्याप्तुस्तदानवाः १८ ते प्रगृह्य महाधोरान्पर्वतान्परिधान्द्रुमान् विक्षोभयंतः सलिलमुत्थितशतयोज
नम् १९ अप्यद्रवत देवास्तेषु हस्त्राणि दशैव हि ततस्ते रदित देवाः शरणं वासवययुः २० सच ते व्यथितः शक्रो वसिष्ठशरणं य
यौ ततो भयं ददौ तेभ्यो वसिष्ठो भ्रगवान् नृषिः २१ तदा तान्दुःखितान् ज्ञात्वा आनुशांस्यपरो मुनिः अयत्नेनादहत्सर्वान्खलिनः स्वेन
तेजसा २२ कैलासप्रस्थितांचेयन्दीगगामहातपाः आनयन्तस्सरोदिव्यतयाभिन्नचतस्सरः २३ सरोभिन्नतयानद्या सरयूः सा
ततो भवत् हताश्वरखलिनो यत्र स देवाः खलिनो भवत् २४ एवं स द्रावसिष्ठेन रक्षितास्त्रिदिवोकसः ब्रह्मदत्तवराश्वेव हता देव्याम
हात्मना २५ एतत्कर्म वसिष्ठस्य कथितं हि मयानध ब्रवीम्यह ब्रूहिवात्सवसिष्ठात्सत्रियवरम् २६ इति श्रीमहाभारते आ
नुशासनिकेऽर्चिणीदानधमे प्रवनाजुनसंवादेशतो परिषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः १५६

श्रीष्मउवाच इत्यक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्तमब्रवीत् शृणुमेहैहयश्रेष्ठकर्मत्रिःसमहात्मनः १ घोरैतमस्ययुध्यंतसहि
 तादेवदानवाः अविध्यतशरैस्तत्रस्वर्मानुःसोमभास्करौ २ अथतेतमसायस्ताविहन्यतेस्पदानवैः देवानृपतिशार्दूलसहैवबलि
 मिस्तदा ३ असुरैर्वध्यमानास्तेक्षीणप्राणादिवोकसः अपश्यंततपस्यतमत्रिविप्रतपोधनम् ४ अथैनमश्रुवन्देवाःशांतक्रोधजि-
 तेंद्रियम् असुरैरिषुभिर्विहोचंद्रादित्याविमावुभौ ५ वयंवध्यामहेचापिशत्रुभिस्तमसायते नाधिगच्छामशांतंचभयात्रायस्वनः
 प्रभौ ६ अत्रिरुवाच कथंरक्ष्यामिभवतस्तेब्रुवश्चद्रमाभव तिमिरघ्नश्चसवितादस्युहताचूनोभव ७ एवमुक्तस्तदात्रिवैतमो
 नुदभक्च्छशी अपश्यत्सोम्यभावाच्चसोमवत्त्रियदर्शनः ८ हृस्वानातिप्रभंसोमतथासूर्येवपाथिवे प्रकाशमकरोदत्रिस्तपसास्वेन-
 संयुगे ९ जगद्वितिमिरचापिप्रदीप्तमकरोत्तदा १० व्यजयन्छत्रुसंघाश्चदेवानास्वेनतेजसा अत्रिणादह्यमानास्तान्दृष्ट्वादेवामहा
 स्तरान् ११ पराक्रमैस्तेपितदाव्यघ्नन्नत्रिसुरक्षिताः उद्भासितश्चसवितादेवास्त्राताहतासुराः १२ अत्रिणात्वथसामर्थ्येकृतसुतमते
 जसा द्विजेनाभिहितेनजपताचर्मवाससा १३ फलभक्षेणरजुर्वपश्यकर्मत्रिणाकृतम् तस्यापिविस्तरेणोक्तकर्मत्रिःसमहात्म-
 नः ब्रवीम्यहंब्रूहिवात्वमत्रितःक्षत्रियवरम् १४ इत्यक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोब्रवीत् शृणुराजन्महत्कर्मच्यवनस्यमहात्म-
 नः १५ अश्विनोःप्रतिसश्रुत्यच्यवनःपाकशासनम् प्रोवाचसहितोदैवैःसोमपावश्विनोकुरु १६ इद्रउवाच अस्माभिर्निदि-
 तावैतोभवेतांसोमपोकथम् देवैर्नसमितावैतोतस्मान्भवेवदस्वनः १७ अश्विन्यासहनच्छामसोमपातुमहायत् यदन्यद्दृश्यसवि-
 प्रतत्करिष्यामतेवचः १८ च्यवनउवाच पिबेतामश्विनोसोमंभवद्भिःसहिताविमो उभावेतावपिसुरैस्सूर्यपुत्रोसुरेश्वर १९
 क्रियतामह्चोदेवायथावैसमुदाहृतम् एतद्दुःकुर्वताश्रेयोभवेन्नेतदकुर्वताम् २० इद्रउवाच अश्विन्यासहसोमवैनपा-
 स्यामिद्विजोत्तम पिबेत्वन्येयथाकामनाहपातुमिदोत्सहे २१ च्यवनउवाच नचेत्करिष्यसि वचोमयोक्तं बलसूदन मया
 प्रमथितःसद्यःसोमपास्यसि वेमरवे २२ वायुरुवाच ततःकमसमारब्धहितायसहसाश्विनोः च्यवनेन ततोमत्रैरभिभू-
 ताःसुराभवन् २३

तच्चुर्मसमारब्धं हृद्वेन्द्रकोधमूर्च्छितः उद्यस्यविपुलं शैलं च्यवनं समुपाद्रवत् २४ तथावज्ज्येणभगवानमर्षाकुललोचनः तमापतंतं हृ
 त्वेयच्यवनस्तपसाचितः २५ अद्भिःसिक्तास्तभूयत्तसकज्जसहपर्यतम् अथद्रस्यमहाधोरसोसृजच्छत्रुमेवहि २६ मदनामाहुतिमयं व्या
 द्वितास्यमहामुनिः तस्यदतसहस्रतुवभूवशतयाजनम् २७ द्वियोजनशतास्तस्यदष्टाः परमदारुणाः हनुस्तस्याभयद्रुमावास्थचास्यासृ
 शद्विवम् २८ जिह्वामूलेस्थितास्तस्यसर्वे देवाः सवासवाः तिमिरास्यमनुप्राप्तायथा मत्स्यामहाण्ये २९ तेसमच्यततो देवामदस्यास्यसमीप
 गाः अभ्रुवन्सहिताः शक्रप्रणमास्मै द्विजातये ३० अश्विभ्यामसहसोमचपिबामविगतज्वराः ततः सप्रणतः शक्रश्चकारच्यवनस्यतनु ३१ च्य
 वनः कृत्वा नेतावश्विनोसोमपायिनो ततः प्रत्याहरत्कर्ममदंच्यवमज्जुनिः ३२ अक्षेषुमृगयायांचपानेस्त्राषुचवीरवान् एतेदोषिर्नरारा
 जनुक्षययातिनसशयः ३३ तस्मादेतान्नरोनित्यंदूरतःपरियजयेत् ३४ एतत्तेच्यवनस्यापिकर्मराजन्वकीर्तितम् ब्रवीम्यहब्रूहिवात्सक्ष
 त्रियंब्राह्मणाहरम् ३५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिकेर्षवणि दानधर्मेपवनार्जुनसंवादेशतोपरिसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः १५७
 भीष्मउवाच तूष्णीमासीदर्जुनस्तपवनस्त्वब्रवीत्युनः शृणुमेब्राह्मणेष्वेवमुख्यकर्मजनाधिप १ मदस्यास्यमनुप्राप्तायदासेन्द्रादिवो
 कसः तदेवच्यवनेनेहदृतातेषां दुसुंधरा २ उभौलोकौहृतामत्वाते देवादुःखिताभयन् शोकात्तश्चमहात्मानंब्रह्माणशरणययुः ३ दे
 वारुचुः मदास्यव्यतिषिक्तानामस्माकं लोकपूजित च्यवनेनदृताभूमिः कपैश्चैवदिवंप्रभो ४ ब्रह्मोवाच गच्छध्वशरणाविप्राना
 शस्सेन्द्रादिवोकसः प्रसाद्यताचुभौलोकववाप्स्यथयथापुरा ५ तेययुःशरणाविप्रानृचुस्तेकानृजयामहे इत्कृतास्तो द्विजान्वाहुर्जयतेहकपा
 निति ६ भूगतान्हिविजेतारोवयमित्यब्रुवन्द्विजाः ततः कर्मसमारब्धं ब्राह्मणैः कृपनाशनम् ७ तच्छ्रुत्वाप्रेषितो दूतो ब्राह्मणेष्याधनी-
 कपैः सचतान्ब्राह्मणानाहधनीकपवचोयथा ८ भवद्भिःसदृशाःसर्वेकपाः किमिहवर्तते सर्वेदेवितेः प्राज्ञाःसर्वेचक्रतुयाजिनः ९ सर्वे
 सत्यव्रताश्चैवसर्वेतुल्यामहर्षिभिः श्रीश्चैवर्मतेनेषुधारयंतिश्रियचते १० वृथातारान्नगच्छतिवृथामासनभुजते दीप्तमग्निजुह्वतेच
 गुरूणां वचनस्थिताः ११ सर्वेचनियतात्मानो बालानांसविभागिनः उपेत्यशनकैर्यातिनसेवंतिरजस्वलाम् १२

अभक्तवत्सुनाभ्रंतिगर्भिणीरुद्रकादिषु पूर्वाण्हेषु नदीव्यंतिदिवाचैव नशरते १३ एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्गुणैर्बुक्तान् कथं कपात्
 विजेष्यथ निवर्त्तयन्निवृत्तानां सरवहिवः १४ ब्राह्मणा ऊचुः कपान्ययं विजेष्यामो ये देवास्ते वयस्मृताः तस्माद्ब्रह्मा कपा स्मा
 कधनिन्याहियथागतम् १५ धनीगत्या कपानाहनवो विप्राः प्रियकराः गृहीत्वा स्त्राण्यतो विप्रान् कपाः सर्वे समादवन् १६ समुदग्रध्वजा
 न्दृष्ट्वा कपान् सर्वे द्विजातयः व्यसृजन् ज्वलितान्ग्नीन् कपान् प्राणनाशनान् १७ ब्रह्मसृष्टा हव्यभक्तः कपान् हत्वा हुताशनाः नभसीवय
 थाभ्राणि व्यराजत नराधिप १८ हत्वा वैदानवान् देवाः सर्वे सभ्यसंसुगे तेनाभ्यजानन्हितदा ब्राह्मणेर्निहतान् कपान् १९ अथागम्य महा
 तेजानारदो कथयद्विभो यथाहतामहाभागैस्तेजसा ब्राह्मणैः कपाः २० नारदस्य वचः श्रुत्वा प्रीताः सर्वे दिवोकसः प्रशशंसुर्द्विजाभ्यापि
 ब्राह्मणाश्च यशस्विनः २१ तेषां तजस्तथा वीर्यदेवानां वरुधेततः अवाप्नुवन्श्चामरत्नत्रिषु लोकेषु पूजितम् २२ इत्युक्तवचनं वायुमर्जुनः
 प्रत्युवाच ह प्रतिप्रन्य महाबाहो यत्तच्छृणु युधिष्ठिर २३ अर्जुन उवाच जीवास्य ह ब्राह्मणार्थं सर्वथा सततप्रभो ब्रह्मण्यो ब्रा
 ह्मणभ्यश्च प्रणमामि च नित्यशः २४ दत्तात्रेयप्रसादाच्च मया प्राप्तमिदं बलम् लोके च परमाकीर्तिर्धर्मश्चाचरितो महान् २५ अहो ब्रा
 ह्मणकर्माणि मयामारुत तत्त्वतः त्वया प्रोक्तानि कार्स्वयेन श्रुतानि प्रयतेन च २६ वायुरुवाच ब्राह्मणान्क्षात्रधर्मेण पालयस्वोदिया
 णि च ऋगुभ्यस्तेभ्यं योरतत्तु कालाद्भविष्यति २७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मपवनार्जुनसंवादेशतोपरि अ
 ष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः १५८ युधिष्ठिर उवाच ब्राह्मणान् च सेराजन्सततसंशितघतान् कितुकर्मोदयदृष्ट्वा तान् च सिजनाधिप १
 क्रावा ब्राह्मणपूजायां व्युष्टिदृष्ट्वा महाव्रत तान् च सिमहाबाहो सर्वमेतद्ददस्व मे २ ऋषि उवाच एष ते केशवः सर्वभारव्यास्यति महा
 मतिः व्युष्टिब्राह्मणपूजायां दृष्ट्वा व्युष्टिर्महाव्रतः ३ बलश्रोत्रे वाङ्मनश्चक्षुषी च ज्ञानं तथा सविशुद्धममाद्य देहन्यासो नातिचिरान्मतो मे न चा
 तितूर्णसविताद्ययाति ४ उक्ताधर्मा ये पुराणे मेहां तो राजन् ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां विशां च तथा शूद्राणां धर्ममुपासते च शेषं कृष्णादुपशिक्ष
 स्वपार्थ ५ अहं ह्येनं वेधितत्वेन कृष्णायोयं हियच्चास्य बलपुराणम् अमेयात्मा केशवः कौरवेन्द्रसोयधर्मवक्ष्यति संशयेषु ६

इति दानधर्मटीकायां शतोपरि अष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः १५८ ब्राह्मणान् कर्मोदयं फलोदयं १ २ ३ नचंति दुःखितस्य दिनं महद्भवतीत्यर्थः ४ ५ ६ ७ ८

७ अस्य चाध इत्याकाशादेरुपर्युपरि अयमेवास्तीत्यक्तं - अर्णवंतर्जयानमित्यगाधत्वमपारत्वंचोक्तम् ९ कृत इति ज्ञानं अकर्तव्यकोटेरपि उपस्थानात् अना-
यांमिवेक आसीत् द्वापरे तु द्वितीयकोटेः साभ्याहूलं प्रधानमासीत् न धर्मः क्लौत्तधर्म एव बलवान् इति भावः १० स एव पूर्व आदिदेवो दैत्यान्निजघान स एव सम्राट् बलि
रूपी पूर्वदेवो दैत्यो बभूव ११ ग्लातिग्लायति १२ एवमेनं चराहु सोमं शक्रं च विद्मि १३ शोणितभृच्छरि १४ रायः धनंतस्य पोषः पोषकः १५ १६ महींसत्रं पृथिव्या

कृष्णाः पृथ्वीमसृजत्स्वदिवंच कृष्णास्य देहान्मोदिनीसंबभूव वराहो यं भीमबलः पुराणः सपर्वतान्व्यसृजद्वैदिशश्च ७ अस्य चाधोऽथांतरिक्षं
दिवंच दिशश्च तस्यो विदिशश्च तस्यः सृष्टिस्तथैवेयमनुप्रसूतासनिर्ममे विश्वमिदं पुराणम् - अस्य नाभ्यां पुष्करसंप्रभूतं यत्रोत्पन्नः स्ययमेवा
मितोजः येनाच्छिन्नतत्तमः पार्थिवोरयत्ततिष्ठत्यणवंतर्जयानम् ९ कृतेयुगे धर्म आसीत् समग्रश्चेताकाले ज्ञानमनुप्रपन्नः बलत्वासीद् द्वापरे पार्थ
कृष्णाः क्लौत्तधर्मः क्षितिमेवाजगाम १० स एव पूर्वनिजघान दैत्यान्सपूर्वदेवश्च बभूव सम्राट् सभूतानां भावनो भूतभव्यः स विश्वस्यास्य जगत
श्चाभिगोप्ता ११ यदा धर्मो ग्लानिवशे सुराणां तदा कृष्णो जायते मानुषेषु धर्मस्थित्वा स तु वै भावितात्मा परां श्वलोकानपरांश्च पाति १२ त्या
ज्यास्यत्कायो सुराणां वधाय कार्याकार्ये कारणंचैव पार्थ कृतं कारिष्यन् क्रिवतेनराहुं देवो सोमं विद्मि च शक्रमेनम् १३ स विश्वकर्मासिंहिय
श्चरूपः स विश्वकर्मासिंहियश्च सृष्टिश्च जिच्च सभूलभृच्छोणितभृत्करालस्तकर्मभिर्विदितं वैस्तवंति १४ तं गंधर्वाणामप्सरसां च नित्यमुप
तिष्ठते विविधानां शतानि त्राक्षसाश्च परिसंवदति रायस्पोषः स विजिगीषुरेकः १५ तमध्वरे शंसितारः स्तवंति रथं तरे सामगाश्च स्तवं
ति ते ब्राह्मणा ब्रह्ममंत्रैस्तवंति तस्मै ह विरध्वर्यवः कल्पयति १६ स पौराणी ब्रह्मगुहाप्रविष्टो महींसत्रं भारतायेददर्श स चैव गामुहधा
राय्यकर्मा विक्षोभ्य दैत्यान्नु रगान्दानवांश्च १७ तं घोषार्थं गीर्भिरिन्द्रास्तवंति स चापीशोभारतैकः पशूनाम् तस्य भक्षान्चि विधान्चै
दयंति तमेवाजौ वाहनवेदयति १८ तस्यांतरिक्षं पृथिवीदिवंच सर्ववशो तिष्ठति शाश्वतस्य सकुम्भरेतः ससृजे सुराणां यत्रोत्पन्नमृषि
माहुर्वसिष्ठम् १९

श्छादनमर्जुनमितियावत् सत्रं यज्ञे महादानाच्छादनारण्यकैतवे इति मोदिनी १७ घोषार्थं गोवर्द्धनोद्धरणकाले पीषो बुनादो वाचस्वर्थमित्यर्थः प
शूनां गवां जीवानां च १७ वाहनं जयमापकम् १८ सुराणां मित्रावरुणयोरेतः कुंभे ससर्ज १९ ४ ४ ४ ४ ४

विंशतैः पादविशेषैः त्रीणि भुवनानि २० देवानां आसेतिशेषः २१ जुषन्तिसेवन्ते २२ विधत्तेऽध्यगमित्यर्थान् त्रिनाभिगीतोष्णात्पृथिकात्सर्गर्भचक्रं संवत्सरं त्रिधा मेति
वर्षवतोष्णाप्रकारं २३ हंससूर्य २४ २५ बंधुरः संसाररथस्य योक्ता त्रिचक्रः सत्वरजसमो मयः त्रिष्टुच्छिराः ऊर्ध्वमध्याधोगतिफलः चतुरश्रवः कालाद्दृष्टेश्वरेच्छा

समातरिश्वाविभुरश्ववाजीसरश्चिवात्सविताचादिदेवः तेनासुराविजिताः सर्वएवतद्विक्रंतैर्विजितानीह त्रीणि २० सदेवानां मानुषाणां
पितृणां तमेवाहुर्नृणां विदां वितानम् साएवकालं विभजन्तु देतितस्योत्तरं दक्षिणं चायने द्वे २१ तस्यैवोर्ध्वं तिर्यगधश्चरंति गभस्तयोमेदि
नीभांसयंतः तब्राह्मणावेदविदोजुषन्ति तस्यादित्योभासुपयुज्यभाति २२ समासिमास्युधरकृद्धिधत्तेतमध्यरेवेदविदुः पठन्ति साए
वोक्तश्चक्रमिदं त्रिनाभिसमाश्वयुक्तवहते वै त्रिधाम २३ महातेजाः सर्वगः सर्वसिंहः कृष्णो लोकान्धारयते यथैकः हंसतमो घ्नत्यत-
मेव वीरकृष्णसंदापार्थक्यार्त्तमेहि २४ साएकदाकक्षगतो महात्मा तुष्टो विभुः स्वाडवे धूमकेतुः सराक्षसानुरगांश्चाविजित्यसर्वत्रगः
सर्वमर्गेभोजुहोति २५ साएवपार्थिवश्वेतमश्वं प्रायच्छुत्साएवाश्वानथसर्वाश्चकार सबंधुरस्तस्य रथस्त्रिचक्रस्त्रिष्टुच्छिराश्चतुर-
श्चात्रिनाभिः २६ सविहायव्यदधान्यचनाभिः सनिर्ममेगादिवमंतरिक्षम् सोरण्यानिव्यसृजत्पर्वतांश्च दृषीकेशो मितदोसाग्नितेजाः
२७ अलंघयद्वै सरितो जिघांसन् शक्रं वज्रं प्रहरंतं निरास समहेद्रः स्तूयते वै महाधरे विप्रैरेको चक्रस्सहस्रैः पुगणैः २८ दुर्वासो वेतं
ननान्येन शक्यो गृहेराजन्वासयितुमहौजाः तमेवाहुर्नृषिमेकं पुराणं सविश्वकृद्धिदधात्यात्मभावात् २९ वेदांश्चयोवेदयते धिदे
वो विधींश्च यश्चाश्रयते पुराणान् कामे वेदे लौकिके यत्फलं च विश्वक्सेनः सर्वमेतत्प्रतीहि ३० ज्योतींषि शकृन्निहिसर्वलोके त्रयो लो
कालोकपालास्त्रयश्च त्रयो ग्नयो व्याहृतयश्च तिस्रः सर्वे देवा देवकी पुत्र एव ३१ संवत्सरः स क्रतुः साह मासः साहोरात्रः सकला वै
सकाष्ठा मात्रासु हृत्तश्च लवाक्षणाश्च विघ्नक्सेनः सर्वमेतत्प्रतीहि ३२ चंद्रादित्यौ ग्रहनक्षत्राणाः सर्वाणि पर्वण्यथ पौर्णमासम्
नक्षत्रयोगाक्रतवश्च पार्थिविष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रसूतम् ३३ रुद्रादित्यावस्रवाथाश्विनो च साध्याश्च विश्वमरुतांगणाश्च प्रजापति
देवमातादितिश्च सर्वे कृष्णा दृषयश्चैव सप्त ३४ वायुभूत्वा विक्षिपते च विश्वमग्निभूत्वा दहते विश्वरूपः आपोभूत्वा मज्जयते च
सर्वं ब्रह्माभूत्वा सृजते सर्वसंधान् ३५

स्वसंकल्प्याश्च त्वारोऽश्वायस्य त्रिनाभिः षड्कृष्णं षड्कृष्णं त्रिविधकर्मगर्भः २६ पंचनाभिः पांचमोति

कः पंचभूतानां नाभिराश्वदइत्यर्थः २७ निरासपराभूतवान् २८ २९ विधीन अग्निहोत्रादीन् ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ६

वेद्यं वेदप्रतिपाद्यं ज्ञेयं ३६ ३७ ३८ अनिरुद्धं अहंकारं पंचधा पंच प्रकारं देवा सुरमनुष्यश्वापदतिर्यग्यूपेण पंचजनाः पंचभूतानि तैरुपपन्नं विश्वं सिसृक्षुरा
ज्ञापयतीति पूर्वेषां न्वयः ३९ चतुर्विधं जरायुजादि ४० पंचबीजां चतुर्विधं भूतग्रामः कर्मचतेषां बीजाभूता ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ अतः

वेद्यं च यद्देदयते च वेद्यं विधिश्च यश्च यते विधेयम् धर्मं च वेदे च बले च सर्वं च राचरं केशवं त्वं प्रतीहि ३६ ज्योतिर्भूतः परमोसौ पुरस्ता
त्प्रकाशते यत्प्रभया विश्वरूपः अपःसृक्षा सर्वभूतात्मयोनिः पुराकरेत्सर्वमेवाथ विश्वम् ३७ ऋतूनुत्पातान् विधान्यद्भुतानि मेघा
न्विद्युत्सर्वमेवावतंच सर्वकृष्णात्स्थावरजगमंच विश्वात्मानविश्वमिनं प्रतीहि विश्वावासानिर्गुणवासुदेवं संकर्षणं जीवभूतं वदति
३८ ततः प्रद्युम्नमनिरुद्धं चतुर्थमाज्ञापयत्यात्मयोनिर्महात्मा सपंचधा पंचजनोपपन्नसंचोदयन् विश्वमिदं सिसृक्षुः ३९ ततश्च
कारवा निमारुतो चरं ज्योतिरभश्चतथैव पार्थ सस्थावरजगमंचैवमेतच्चतुर्विधं लोकमिमंचकृत्वा ४० ततोभूमिव्यदधात्यंच बीजाद्यैः
पृथिव्याधास्यतिभूरिवारि तेन विश्वं कृतमेतद्विराजन्सजीवयत्यात्मनैवात्मयोनिः ४१ ततो देवानसुरान्मानवांश्च लोकानृषींश्चापि
पितृन् यजाश्च सूमासेन विधिवत्प्राणिलोकान्सर्वान्सदाभूतपतिः सिसृक्षुः ४२ शुभाशुभस्थावरजगमंच विश्वक्सेनात्सर्वमेत-
त्प्रतीहि यद्वर्तते यच्च भविष्यतीह सर्वं त्योतकेशवं त्वं प्रतीहि ४३ मृत्युश्चैव प्राणिनाम त काले साक्षात्कृष्णाः शाश्वतो धर्मवाहः भू-
तंच यच्चैह न विद्म किंचिद्द्विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ४४ यत्प्रशास्यते लोकेषु पुण्यं यच्च शशभाशुभम् तत्सर्वं केशवो चिंत्यो विपरी-
तमतः परम् ४५ एतादृशः केशवोऽतश्च भूयो नारायणः परमश्चाव्ययश्च मध्याद्यंतोस्य जगतस्तस्युषश्च बुभूषता प्रभवश्चाव्य-
यश्च ४६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे महापुरुषमाहात्म्यनाम शतोपरि एकोनषष्टितमोऽध्यायः १५९
युधिष्ठिर उवाच ब्रह्मि ब्राह्मणपूजायां व्युष्टित्वमधुसूदन वेत्ता त्वमस्य चार्थस्य वेदत्वादिपितामहः १ वासुदेव उवाच
शृणु धावहितो राजन् हि जानां भरतर्षभ यथा तत्त्वेन वदतो गुणान् चैकुरु सत्तम २ द्गारवत्या समासीनं पुराभा कुरु नदन प्रद्युम्नः परि-
पप्रच्छ ब्राह्मणैः परिकोपितः ३ किं फलं ब्राह्मणे षस्ति पूजायां मधुसूदन ईश्वरत्वकुत स्तेषामिहैव च परत्र च ४ सदा हि जाती-
न्संपूज्य किं फलं तत्र मानद एतद्ब्रह्मि स्फुटं सर्वं स्रमहान्संशयोत्रमे ५

केशवात् यत्परं कल्प्यते तद्विपरीतम् असन्मार्ग इत्यर्थः ४६

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे टीकायां शतोपरि एकोनषष्टितमोऽध्यायः १५९ १ २ ३ ४ ५ ६ ७

इत्युक्तेवचनेतस्मिन्प्रद्युम्नेनतथात्वहम् प्रत्यब्रुवंमहाराजयत्तच्छृणुं समाहितः ६ व्युष्टिंब्राह्मणपूजायांरोक्मिणेयनिबोधमे एतेहि
सोमराजान ईश्वराः स्वरवदः रवयोः ७ अस्मिन्लोकेरोक्मिणेयतथासुष्टिश्चपुत्रक ब्राह्मणप्रसुरवंसौम्यंनमेत्रास्तिविचारणा ८ ब्रा
ह्मणप्रतिपूजायामायुःकीर्तिर्येशोबलम् लोकालोकेश्वराश्चैवसर्वेब्रह्मणपूजकाः ९ त्रिवर्गेचापवर्गेचयशःश्रीरोगशांतिषु देव
तापितृपूजासुसंतोष्याश्चैवनोद्विजाः १० तत्कथंवेनाद्रियेयमीश्वरोस्मीतिपुत्रक मातेमन्युर्महाबाहोभवत्वत्रद्विजान्प्रति ११ ब्रा
ह्मणाहिमहद्भूतमस्मिन्लोकेपरत्रच प्रस्यकुर्युर्जगदिदंक्रुद्धाः प्रत्यक्षदशिनः १२ अन्यानपिसृजेयुश्चलोकान्लोकेश्वरास्तथा
कथंतेषुनवत्तैरेन्सम्यग्ज्ञानात्सुतेजसः १३ अवसन्मद्गृहेतातब्राह्मणो हरिपिंगलः चौरवासाबिल्वदंडीदीर्घशमश्रुः कृशोमहान्
१४ दीर्घेश्चमनुष्येष्यः प्रमाणादधिकोमुनि सस्त्रैरचरते लोकान्येदिव्यायेचमानुषाः इमां गथां गायमानश्चत्वरेषुसभासु च १५
दुर्वसिसवासयेत्को ब्राह्मणसत्कृतं गृहे रोपणः सर्वभूतानां सूक्ष्मेप्यपकृते कृते परिभाषाचमेत्सुत्पाको बुदद्यात्प्रतिश्रयम् १६ यो
मांकश्चिद्वासायीतनसमाकोपयेदिति यस्मान्नाद्रियते कश्चित्ततोहंसमवांसयम् ससंभुंकेसहस्राणां बहूनामन्नमेकदा १७ ए
कदासोत्यकभुंकेनचैवेतिपुनर्गृहान् अकस्माच्च प्रहसति तथाकस्मात्प्ररोदिति १८ नचास्यवयसातुल्यः पृथिव्यामभवत्तदा
अथस्त्रावसथंगत्वासशय्यास्तरणानि च १९ कत्याश्चालकृतादग्ध्याततोव्यपगतः पुनः अथमामब्रवीद्भूयः स मुनिः सशितब्र-
तः २० कृष्णापायसमिच्छामिभोक्तुमित्येवसत्वरः तदैवतुमयातस्यचित्तज्ञेनगृहेजनः २१ सर्वाण्यन्नानिपानानिभक्ष्याश्चोच्चा
वचास्तथा भवंतुसत्कृतानीहपूर्वमेवप्रचोदितः २२ ततोहज्वलमानवेपायसप्रत्यवेदयम् तमुक्तेवसतुस्तिप्रततोवचनमब्रवीत्
२३ क्षिप्रमगानिलिंपस्यपायसेनेतिसस्मह अविमृथ्यैवचततः कृत्यान्स्मिततथा २४ तैनाच्छिद्येनगात्राणिशिरश्चैवाभ्यमृक्षय
म् सद्दर्शितदाभ्याशमातरंतेशुभाननाम् २५ तामपिस्रयमानां सपायसेनाभ्यन्लेपयन् मुनिः पायसादिग्धांगीरथंतूर्णमयोजय
त् २६ तमारुन्धरथचैवनिर्ययीसगृहान्प्रम अग्निवर्णोज्वलन्धीमान्सद्विजोरथधुर्यवत् २७ प्रतोदेनातुदहालांरुक्मिणीममप
श्यतः नचमेस्तोकमप्यासीद्दुःखमीष्याकृतंतथा २८

तथासराजमार्गेणमहतानिर्ययौबहिः तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यंदाशाहर्जातमन्यवः २९ तत्राजत्यन्मिथःकेचित्समाभाष्यपरस्परम् ब्रा
ह्मणाएवजायेरन्नान्योवर्णःकथंचन ३० क्रोत्थेनरथमास्थायजीवेदन्यःपुमानिह आशीविषविषतीक्ष्णततस्तीक्ष्णतरोद्भिजः ३१
ब्रह्माशीविषदग्धस्यनास्तिकश्चिक्विसकः तस्मिन्त्रजतिदुर्धर्षेप्रास्वल्द्रुक्मिणीपथि ३२ तत्रामर्षयतश्रीमांस्ततस्तूर्णमचोद
यत् ततःपरमसंकुहोरथात्प्रस्कृद्यसद्विजः ३३ पदातिरुत्यथेनेवप्राद्रव दृक्षिणासुखः तमुत्पथेनधावंतमन्वधावद्विजोत्तमम्
३४ तथैवपायसादिग्धःप्रसीदप्रगवन्निति ततोविलोक्यतेजस्वीब्राह्मणोमामुवाचह ३५ जितक्रोधस्तयाकृष्णप्रकृत्येवमहा-
भुजं नतेपराधमिहर्वेददृष्टवानस्मिसुव्रत ३६ प्रीतोस्मितवगोविंदृणुकामान्यथेस्मितान् प्रसन्नस्यचमेतातपश्यव्युष्टियथाविधि
३७ यावद्देवमनुष्याणामन्नेभावोभविष्यति तथैवान्नेतथातेषांत्वयिभावोभविष्यति ३८ यावच्चपुण्यलोकेषुत्वयिकीर्त्तिर्भविष्य-
त्रिषुलोकेषुतावच्चवैशित्यं प्रतिपत्स्यसे ३९ सुप्रियःसर्वलोकस्यभविष्यसिजनार्दन यत्तेभिन्नचदग्धंचयच्चकिंचिद्द्विनाशितम्
४० सर्वतथैवद्रष्टासिविशिष्टवाजनादेन यावदेतत्प्रल्लिप्ततेगात्रेषुमधुसूदन ४१ अतोमृत्युभयनास्तियावदिच्छसिचाच्युत
नतुपादतलेलिप्तेकस्मान्तेपुत्रकंधर्वे ४२ नैतन्मेप्रियमित्येवंसमाप्रीतोब्रवीत्तदा इत्युक्तोहशरीरंस्वददर्शश्रीसमायुतम् ४३ रु-
क्मिणीचाब्रवीत्प्रीतःसर्वस्त्रीणावरयशः कीर्त्तिचानुत्तमालोकेसमवाप्स्यसिशोभने ४४ नत्वाजरावारोगोवावेवर्षेचापिभावि-
नि स्तस्यतिपुण्यगंधाश्रयकृष्णामाराधयिष्यसि ४५ षोडशानांसहस्राणावधुनाकेशवस्यह वरिष्ठाचसलोक्याचकेशवस्यभवि-
ष्यसि ४६ तवमातरमित्युक्त्वाततोमापुनरब्रवीत् प्रस्थितःसुमहातेजादुर्वसिग्निरिवज्वलन् ४७ एषैवतेबुद्धिरस्तुब्राह्मणा-
न्यतिकेशव इत्युक्त्वासतदापुत्रतत्रैवांतरधीयत ४८ तस्मिन्नतर्हितेचाहमुपाशुव्रतसाचरम् यत्किंचिद्ब्राह्मणोब्रूयात्सर्वकुर्यामि-
तिप्रभो ४९ एतद्भूतमहत्कृत्वामात्रातेसहपुत्रक ततःपरमदृष्टत्माप्रविशंगृहमेवच ५० प्रविष्टमात्रश्वरगृहेसर्वपथ्यामितन्नवं
यद्भिन्नयच्चवैदग्धतेनविप्रेणपुत्रक ५१ ततोहविस्मयंप्राप्तःसर्वदृष्ट्यानवंददम् अपूजयंचमनसारोक्मिणेयसदाद्विजान् ५२

५३ ५४ ५५ इति आनुशासनिके पर्वणि णटोकाया शतोपरिषष्टितमोऽध्यायः १६० दुर्वाससेति अत्र निपुरदाहः श्रद्धारहितानां निंदार्थः उपासकानां स्थूलसूक्ष्म
कारणदेहत्रय रूपाणां तिसृणां पुरांदाहेन संसागनर्थं निवृत्तिर्महादेवस्य निपुरहंतुः प्रसादादेव भवतीति प्रदर्शनार्थः १ २ ३ ४ ५ ६ ७

इत्यहं रौक्मिणेयस्य पृच्छतो भरतर्षभ साहाय्यं द्विजमुख्यस्य सर्वमारव्यातवांसदा ५३ तथा त्वमपि कौंतेय ब्राह्मणांस्ततं प्रभो पूज
यस्व महाभ्रागान्वाग्भिर्दानैश्च नित्यदा ५४ एवं व्युष्टि महं प्राप्नो ब्राह्मणस्य प्रसादजां यच्च मामाह प्रीष्टो यंतस्स त्वं भरतर्षभ ५५
इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दुर्वासो भिक्षानामशतोपरिषष्टितमोऽध्यायः १६० युधिष्ठिर उवाच दुर्वास-
सः प्रसादात्ते यत्तु दामधुसूदन अवाप्तामिह विज्ञानं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ महाभ्राग्यचयत्तस्य नामानि च महात्मनः तत्त्वतो ज्ञा
तुमिच्छामि सर्वमतिमतावर २ वासुदेव उवाच हंतते कीर्त्तयिष्यामि नमस्कृत्य कपर्दिने यद्वासमयाराजन्हे यो यच्चार्जि-
तेयशः ३ प्रयतः प्रातरुत्थाय यद्दधीये विशापते प्राजलिः शतरुद्रीयं तन्मे निगदितः शृणु ४ प्रजापतिस्तस्मै सृजेत्पसांते महातपाः
शंकरस्त्वसृजत्तान् प्रजाः स्थावरजगमाः ५ नास्ति किंचित्परं भूतं महादेवाद्दिशापते इह त्रिष्वपिलोकेषु भूतानां प्रभवो हि सः ६ नचै-
वोत्सहते स्थातुं कश्चिदग्रे महात्मनः नहि भूतसंमतेन त्रिषु लोकेषु विद्यते ७ गधेनापि हि संभ्रामेतस्य क्रुद्धस्य शत्रवः विसंज्ञाहतभू-
यिष्ठावेपते च पतति च ८ घोरं च निन्दंतस्य पर्जन्यनिन्दोपमम् श्रुत्वा विशीयेत् क्रुद्धस्य देवानामपि संयुगे ९ याश्च घोरेण रूपेण प-
श्येत् क्रुद्धः पिनाकधृक् नसुरानासुरालोकैर्न गंधवानि पन्नगाः १० कुपिते सुखमेधंते तस्मिन् पिगुहागताः प्रजापतेश्च दक्षस्य यजतो
वितर्ते क्रतो ११ विव्याध कुपितो यज्ञनिर्भयस्तु भवत्तदा धनुषा बाणमुत्सृज्य स घोषविनादा च १२ तेन शर्मकृतः शांतिर्विषादं ले-
भिरैस्तराः विद्धे च सहसा यज्ञे कुपिते च महेश्वरे १३ तेन ज्यातलघोषेण सर्वे लोकाः समाकुग्नाः बभूवुर्वशाः पार्थ विषेदुश्च सुरासुराः
१४ आपश्चुक्षुः भिरै चैव चकपे च वसुधरा व्यद्रवन् द्विरयश्चापि द्यौः पफाल् च सर्वशः १५ अंधेन तमस्मान् लोकाः प्रावृत्तान च काशिरै-
प्रनष्टा ज्योतिषां प्राश्च सहसूर्येण भारते १६ ऋशभीतां स्ततः शांतिं चक्रुः स्वस्त्ययनानि च ऋषयः सर्वभूतानामात्मनश्च हिते पिणः
१७ ततः सोऽप्यद्रवदृवान् क्रुद्धो रूद्रपराक्रमः भगस्य नयने क्रुद्धः प्रहारेण व्यशातयत् १८ पृषणां चाभिदद्रावपादेन च रूषान्वितः पु-
रोडाशं प्रक्षयतो दशनैव्यशातयत् १९ ततः प्रणेमुर्देवास्ते वैपमानाः स्मशंकरम् पुनश्च सदधे रुद्रो दासं मुनिशितं शरम् २०

मा. अ. टी.
१९५

२१ २२ २३ २४ २५ २६ २७
तैत्तिरीय एतन्बालं हिरण्यगर्भा
बाधितानुवन्सान

२८ २९ ३० ३१ तैत्तिरीयैति ऋषिः प्रसादयामासुः शर्वेते विबुधोत्तमाः २१ जेपुश्च शतरुद्रां देवाः कृत्यां जलितदा संस्तू
रभ्यं धरूपं पुरदग्धुं कंगते जीवन्मुक्तप्रतीतिगोचरं निजासमाना उमा ब्रह्म विद्यामया कृत्स्नबाधे कृतेपि अ

१ क्रमं हृत्वा भीता देवाः सहर्षि
रुद्रैस्त्रिदशैः प्रसादात् महेश्वरः २२
यद्दत्तुष्टेन सयज्ञः संधितो भवत् य
नैव सौवर्णमपि चापरम् २५ न
देवाः सर्वे समागताः रुद्रो द्राग्भि
त्वा विष्णुशरोत्तमम् २८ शक्त्य
थि कृत्वा विनियुज्य च सर्वशः ३
त्रदग्धारुद्रेण भारत ३१ तैत्तिरीय
यज्ज्रेण प्रहरिष्यतः सवज्ज्रेस्त
हुरीश्वरे ३४ ततो ध्यात्वा च भ्र
मुपावसत् ततः प्रसादयाम
यान् ३७ विप्रकारान् प्रयुक्ते
स सर्वजित् सच्चैवेन्द्रश्च व
राज्यहानि च ४० मास
शोथप्रदिशस्तथा तिन

मेः प्रसादयामासुः शर्वेते विबुधोत्तमाः २१ जेपुश्च शतरुद्रां देवाः कृत्यां जलितदा संस्तू
रुद्रस्य भागयज्ञे च विशिष्टे तेन कल्पयन् अयेन त्रिदशाराजन्तुरणं च प्रपेदिरे २३ तेन चै
यच्चापरुदृतं तत्र तत्रैवानुजीवयत् २४ असुराणां पुराण्यां संस्त्रीणां वीर्यवतां दिवि आयसराज
शक्तानि मघवाजेतु सर्वायुधैरपि अथ सर्वेऽभ्यरुद्रं जग्मुः शरणमर्दिताः २६ तत्र उच्चुर्महात्मानो
प्यतिपशयः सर्वकर्मसः २७ जहिदैत्यान्सहसुरैर्लोकैस्त्रायस्वमानद सतथोक्तस्तथेत्युक्ताः क
ग्निं तथा कृत्वा पुंस्वैव स्वतयमम् वेदान्कृत्वा धनुः सर्वान् ज्यांचमाधि त्रिमुत्तमाम् २९ ब्रह्माणसा
पर्वणां त्रिशत्येन तेन तानि बिभ्रदसः ३० शरेणादित्यवर्णेन कालाग्निं समतेजसा ते सुराः सपुरास्त
कंगते हृत्वा बालं पंचशिरवपुनः उमा जिज्ञासमाना ये कोयमित्यब्रवीत्तदा ३२ असूयतश्च शक्रस्य
यामासतं बाहं परिघोपमम् ३३ न संबुधुधिरे चैव देवास्तं भुवनेश्वरम् स प्रजापतयः सर्वे तस्मिन्मु
गवान् ब्रह्मातमैमितेजसम् अयश्चेष्टदतिज्ञात्वा वंदेतमुमापतिम् ३५ द्वारवत्याममगृहे चिरकाल
सुरुमारुद्रं च ते सुराः ३६ बभूवसतदा बाहुर्बलहंतुर्यथापुरा सचापि ब्राह्मणो भूत्वा दुर्वासानामवीर्य
कस्मसु बहून्ममवेशमनि तानुदारतया चाह चक्षमे चातिदुःसहान् ३८ सर्वैरुद्रैः स च शिवः सोऽग्निः सर्वैः
युश्च सोऽश्विनो स च विद्युतः ३९ स चंद्रमाः स चेशानः स सूर्यो विरूणश्च सः सकालः सौतको मृत्युः स यमो
धमासा क्रतवः संध्ये संवत्सरश्च सः सधाता सविधाता च विश्वकर्मा स सर्ववित् ४१ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव दि
श्वमूर्तिरमेयात्प्राग्वा न्यरम द्युतिः ४२ एकधा च द्विधा चैव बहुधा च स एव हि शतधा स हस्त धा च तथा श

तसहस्रधा ३१ कोऽवशिष्ट इत्यब्रवीत्पृष्टवती तत्र महादेवस्य प्रत्यगनन्यत्वात्तदनुत्तरमेवोत्तरत्वेनोदितत्वाद्देवत्वमुरभ्यं प्रमाणं प्रत्यक्षानुमानयो
र्व्यभिचरितान् त्रयरूपाणां तिसृणां ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ एकधा ब्रह्मरूपेण द्विधा ब्रह्मभेदेन बहुधा चेत्यादि प्रपंचरूपेण ४३

प द्वा
१३

१९५

इदृशश्च महादेवो भूयश्च भगवान्मतः न हि शक्या गुणा वक्तुमपि वर्षशतैरपि ४४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दान-
धर्मे ईश्वरप्रशंसानामशतोपरि एकषष्टितमोऽध्यायः १६१ वासुदेव उवाच युधिष्ठिर महाबाहो महाभाग्यमहात्मनः ५
द्राय बहुरूपाय बहुनाम्ने निबोध मे १ वदत्यग्निमहादेवं तथा स्थाणुमहेश्वरम् एकाक्षं च्यवकचैव विश्वरूपं शिवं तथा हेतनूतस्य
देवंस्य वेदज्ञा ब्राह्मणा विदुः २ घोरा मन्यां शिवामन्यां तेतनू बहुधा पुनः उग्रा घोरा तनुर्यस्य सौग्निर्विद्युत्सभास्करः ३ शिवा सो-
म्याचया त्वस्य धर्मस्त्वापोथे च द्रमाः आत्मनोर्धेतुतस्याग्निः सोमोर्धे पुनरुच्यते ४ ब्रह्मचर्यं चरत्येका शिवा चास्य तनुस्तथा या
स्य घोरा तमा मूर्तिर्जगत्सहरते तथा ५ ईश्वरत्वाच्च महत्त्वाच्च महेश्वर इति स्मृतः यन्निर्दहति यत्तीक्ष्णो यदुयो यत्प्रतापवान् ६ मां
सशोणितमज्जादोयत्ततोरुद्र उच्यते देवानासु महान्यच्च यच्चास्य विषयो महान् ७ यच्च विश्वमहन्पाति महादेवस्ततः स्मृतः धृ-
मस्त्वं च यत्तस्य धूर्जटीत्यत उच्यते ८ समेधयति यन्नित्यं सर्वान्ये सर्वकर्मभिः मनुष्यान्डि वमन्विच्छंस्तस्मात्प्रेशिवः स्मृतः ९ दह-
त्यूर्ध्वस्थितो यच्च प्राणान् नृणां स्थिरश्च यत् स्थिरलिङ्गश्च यन्नित्यं तस्मात्स्थाणुरिति स्मृतः १० यदस्य बहुधा रूपं भूतं भव्यं भवत्तदा स्था-
परं जगमचैव बहु रूपस्ततः स्मृतः विश्वे देवाश्च यत्तस्मिन् विश्वरूपस्ततः स्मृतः ११ स हस्त्राक्षो युताक्षो वासवतो क्षिमयोपि वा चक्षुषः
प्रभेवत्तेजो नास्ति तोयास्य चक्षुषी १२ सर्वथा यत्पशुन्पाति ते श्वयद्रमते सह तेषामधिपतिर्यच्च तस्मात्पशुपतिः स्मृतः १३ नित्येन ब्र-
ह्मचर्येण लिङ्गमस्य यदा स्थितम् महयत्यस्य लोकश्च प्रियत्वे तन्महात्मनः १४ विग्रहं पूजयेद्यो ये लिङ्गव्यापी महात्मनः लिङ्गपूजयिता
नित्यं महतीं श्रियमश्नुते १५ केषयश्चापि देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तथा लिङ्गमेवाचर्यति स्म यत्तदूर्ध्वं समास्थितम् १६ पूज्यमानं ततस्त-
स्मिन्नोदते समहेश्वरः सरवददाति प्रीतात्मा भक्तानां भक्तवत्सलः १७ एष एव शमशानेषु देवावसति निर्दहनं यजन्ते ये जनास्तत्र वीर-
स्थाननिषेविणः १८ विषयस्थः शरीरेषु समृत्युः प्राणिनामिह सच वायुः शरीरेषु प्राणापानशरीरिणाम् १९ तस्य घोराणि रूपाणि दा-
मानि च बहूनि च लोके यान्यस्य पूज्यते विप्रास्तानि विदुर्बुधाः २० नामधेयानि देवेषु बहून्यस्य यथार्थं यत् निरुच्यते महत्त्वाच्च वि-
भुत्वात्कर्मभिस्तथा २१ वेदे चास्य विदुर्विप्राः शतरुद्राय मुत्तमम् व्यासेनोक्तं च यच्चापि उपस्थानमहात्मनः २२

प्रदानासर्वलोकानां विश्वं चाप्युच्यते महत् ज्येष्ठभूतं वदं त्येन ब्राह्मणाऋषयोपरे २३ प्रथमोऽक्षोषदेवानां मुर्यादग्निमजीजनत् ग्रहैर्ब
हुविधेः प्राणान्संरुद्धानुत्सृजत्यपि २४ विमुञ्चति न पुण्यात्मा शरण्यः शरणागतान् आयुरारोग्यमैश्वर्यं वित्तकामांश्च पुष्कलान् २५
सद्दाति मनुष्येभ्यः सखाक्षिपते पुनः शक्रादिषु च देवेषु तस्यैश्वर्यमिहोच्यते २६ सा एव व्यापृतो नित्यं त्रैलोक्यस्य शक्राशक्रमे गेश्व
यश्चैव कामानामीश्वरः पुनरुच्यते २७ महेश्वरश्च लोकानां महर्तामीश्वरश्च सः बहुभिर्विधि रूपांश्चैव व्याप्तमिदं जगत् २८
तस्य देवस्य यद्वक्त्रं स मुद्रे वडवा मुरयम् २९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे महेश्वरमाहात्म्यं नाम शतोपरि
द्विषष्टितमोऽध्यायः १६२ वैशंपायन उवाच इत्युक्तवति वाक्ये तु कृष्णो देव किं न दने श्रीशशांतनवभूयः पर्यपृच्छ द्युधि
ष्ठिरः १ निर्णयो वामहाबुद्धे सर्वधर्मविदावर प्रत्यक्षमागमो वेति कितयोः कारणं भवेत् २ श्रीशशांतनवभूयः पर्यपृच्छ द्युधि
यः कश्चिदिति मेवर्त्तते मतिः शृणु वक्ष्यामि ते प्राज्ञसुस्यकृत्वं मे नु पृच्छसि ३ सशयः सुगमस्तत्र दुर्गमस्तस्य निर्णयः दृष्टश्च तम
नंतं हियत्र सशयदर्शनम् ४ प्रत्यक्षकारणं हृद्वा हेतुकाः प्राज्ञमानिनः नास्तीत्येव व्यवस्यति सत्यं सशयमेव च ५ तदयुक्तव्य
वस्यति बालाः पंडितमानिनः अथ चेन्न न्यसे चैकं कारणं किं भवेदिति ६ शक्यं दीर्घेण कालेन युक्तेनातद्रितेन च प्राणयात्रामने
कांच कल्पमानेन भारत ७ तत्परिणो वनान्येन शक्यं त्वत्स्य दर्शनम् हेतूनां मतमासाद्य विपुलं ज्ञानमुत्तमम् ८ ज्योतिः सर्वस्य
लोकस्य विपुलं प्रतिपद्यते तत्त्वेन गमनराजन्हेतुता गमनतथा अग्रात्त्वमनिबद्धचवाचासपरिवर्जयेत् ९ युधिष्ठिर उवा
च प्रत्यक्षलोकसंसिद्धिलोकश्चागमपूर्वकः शिष्टाचारो बहुविधस्तच्चेद्ब्रह्मिणितामह १० श्रीशशांतनवभूयः धर्मस्य हि
यमाणस्य बलवद्भिर्दुरात्मभिः संस्थायत्नैरपि कृता कालेन प्रतिभिद्यते ११ अधर्मो धर्मरूपेण तूणैः कूपइवावृतः ततस्तैर्भिद्यते हतं
शृणु चैव युधिष्ठिर १२ अहृत्तायेतु भिदंति श्रुतित्यागपरायणाः धर्मविदेषु णोमंदा इत्युक्तेषु सशयः १३ अतृप्यंतस्तु साधूनाय
णवागमबुद्धयः परमित्येव संतुष्टास्तानुपास्व च पृच्छ च १४ कामाथो पृष्ठतः कृत्वा लोभमोहानुसारिणो धर्म इत्येव संतु
ष्टस्तानुपास्व च पृच्छ च १५

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ वृत्तशिष्टाचारः १२ भिदंति वृत्ततेषु प्रत्यक्षानुगमनाच्
रेषु १३ अतृप्यंतः नित्यं सोक्तं ताः आगमजन्याः बुद्धयोपेक्षांते एव परं श्रेष्ठं प्रमाणमित्यन्वयः १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

नेतिवृत्तप्रत्यक्षदृश्यशीलम् आचारः शौचादिः कारणवेदः अयंमिलित्वाएकोधर्मः सधर्मः साधनीयइत्यर्थः स्वाध्यायकर्मवेदरक्षार्थमाचारां तर्गतमेवज्ञेयम् १६
 १७ वेदइतिप्रमाणभेदात्प्रमेयैर्धर्मैरपिभिर्भविष्यत् १८ कथमेकोधर्मस्त्रितयप्रतिपाद्यइत्याशंक्याह धर्मस्येतिहेराजन्यद्येवंधर्मत्रयमन्य सेतन्नेतिशेषः
 किंतुद्वियमाणस्यैकस्यैवधर्मस्यत्रिधात्रिप्रकाराविचारणा एकएवप्रमाणत्रयसंवादेनपरीक्षणीयइत्यर्थः १९ त्रिधेत्यस्यव्याख्यानां एकएवेतित्रयाणांप्रमाणा

नतेषांभिद्यतेवृत्तयज्ञाः स्वाध्यायकर्मच आचारः कारणंचैवधर्मश्चैकस्त्रयंपुनः १६ युधिष्ठिरउवा० पुनरेवहिमेबुद्धिः संशयेप
 रिमुह्यति अपारमार्गमाणस्यपरतीरमपश्यतः १७ वेदः प्रत्यक्षमाचारः प्रमाणंतत्रययदि पृथक्कल्प्यतेचैषाधर्मश्चैकस्त्रयकयम्
 १८ श्रीष्पउवाच धर्मस्यद्वियमाणस्यबलवद्भिर्दुरात्मभिः यद्येवंमन्यसंगजस्त्रिधाधर्मविचारणा १९ एकएवेतिजानीहित्रिधाधर्म
 स्यधारणाम् पृथक्कल्पनमेबुद्धिस्त्रयाणामपिवैतथा २० उक्तोमार्गस्त्रयाणात्तत्तत्रयवसमाचर जिज्ञासातुनकर्तव्याधर्मस्यतुनतर्कणा
 त् २१ सदेवभूतश्रेष्ठमातमूदत्रसंशयः अधोजडइवाशंकीयहृवीमितदाचर २२ अहिमासत्यमक्रोधोदानमनश्चतुष्टयम् अज्ञान
 शत्रोसवस्वधर्मेषसनातनः २३ ब्राह्मणेषुचवृत्तियापितृपंतामहोचिता तामन्वेहिमहाबाहोधर्मस्येतेदिदेशिकाः २४ प्रमाणमप्र
 माणवैयः कुर्यादंबुधोजनः नसप्रमाणतामहोविवादजननोहिसः २५ ब्राह्मणानेवसेवस्वसत्कृत्यचहूमन्यच एतेष्वेवलिमेलोकाः क
 ल्त्वाइतिनिबोधतान् २६ युधिष्ठिरउवाच येचधर्ममसृयंतयेचैनंपयुपासते ब्रवीतुमेभवानेतत्कृतेगच्छन्तितादृशाः २७ श्री
 ष्पउवाच रजसातमसाचैवसमवस्तीर्णचेतसः नरकप्रतिपद्यतेधर्मविहंपिणोजनाः २८ येतुधर्ममहाराजसततंपयुपासते सन्त्यार्जव
 पराः संतस्तेष्वैस्वर्गभूजोनराः २९ धर्मएवगतिस्तेषामाचार्योपासनाद्भवेत् देवलोकंप्रपद्यंतेयेधर्मपयुपासते ३० मनुश्रायदिवादेवाः श
 शीरमुपताप्यवै धर्मिणः स्रस्वमेधंतेलोभहेपविवर्जिताः ३१ प्रथमब्राह्मणाः पुत्रधर्ममाहूमर्नीषिणः धर्मेणपयुपासतेफलपक्वमियाश
 यः ३२ युधिष्ठिरउवाच असतांकीदृशीरूपंसाधवः किंचकुर्वतेः ब्रवीतुमेभवानेतत्सताः संतश्चकीदृशाः ३३ श्रीष्पउवाच दुरा
 चाराश्चदुर्धर्षादुर्मुखाश्चाप्यसाधवः साधवः शीलसंपन्नाः शिष्टाचारस्यलक्षणम् ३४

नांपृथक्केप्रत्येकंस्वातंत्र्येणधर्ममतिपादकत्वेममबुद्धिर्नच २०

यदुक्तइतिप्रत्यक्षस्यान्तीद्वियेधर्मप्रमाणाभावात् आचारस्यचप्रथंमसितत्वात् त्रयाणांप्रमाणानांमध्येपरिशेषात् यदुक्तः वेदेसएवमार्गः नतुपरितर्कणात् ध
 र्मस्यविचारः कर्तव्यइत्यर्थः २१ अत्रवेदेअशंकीशंकाभून्यः २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ आशयोक्तुर्मनः ३२ कीदृशाः किलक्षणः किकर्मणश्च

धर्मार्थस्य धर्मफलस्य दर्शनात् यदा धर्म एव श्रेयस्कर इति बुद्धिर्भवेत्तदा धर्मसाधर्मचित्तः धर्मे आश्रयसीत विश्वासं कुर्वति अहं बुद्धिस्तन विश्वसेत् धर्मफले
३ एतावद्भर्मे विश्वासवलं उभयवित्कर्तव्या कर्तव्यवित् ४ राजसामलिनाः ५ धर्मः कदाप्यधर्मो भवेदित्याह नहीति अधर्मतयादुःखहेतुतया ६ ७ एतो विश्व-
द्वता धर्मास्पृशो ८ नयेत् धर्ममिति शेषः धर्मेण धर्मानुष्ठानार्थं इतरैरुच्यमानः प्रेर्यमाणः सत्सर्वलोक भयच्छलेतेषां प्रतारणे प्रवर्तते यदा स्वनिस्तारं स्य यमे-
वाचरेदित्याह नत्विति नयेत् ऊर्ध्वमिति शेषः किंतु धर्मप्रयलोक प्रययोच्छलेनेन रत्तिनिमित्तधर्मेण हेतुना अर्थात्प्राज्ञेन उच्यते मानव एव नरः ऊर्ध्वगच्छतीति
शेषः ९ शूद्रो हमित्यादिवदन्नितियोज्यं अपरेसाधवः न उपदधति न छलं कुर्वति यथाधिकारं धर्मं कुर्वति न छलमित्यर्थः तस्मात्प्रवर्तना सर्वाव्यर्थे वेतिमा-

यदा त्वस्य भवेद्बुद्धिर्धर्मार्थस्य प्रदर्शनात् तदा श्रयसीत धर्मात्माहं बुद्धिर्न विश्वसेत् ३ एतावन्मात्रमेतद्बुद्धिभूतानां प्राज्ञलक्षणम् का-
लयुक्तोप्युभयवित्च्छेषयुक्तसमाचरेत् ४ तथा ह्युपस्थितेश्वर्याः प्रजायते न राजसाः एवमेवात्मनात्मानं पूजयतीह धामिकाः ५ न ह्यध-
र्मभयाद्दमदद्यात्कालः कथंचन तस्माद्बुद्धिस्तद्दमात्मानं जानीयाद्दमचारिणम् ६ स्पष्टमप्यसमर्थो हि ज्वलत्मिव पावकम् अधर्मः संत-
तो धर्मः कालेन परिरक्षति ७ कार्यावैतौ हि धर्मेण धर्मो हि विजयावहः त्रयाणामपि लोकानामालोकः करणं भवेत् ८ न तु कश्चिन्नये-
त्प्राज्ञो गृहीत्वैदं करेनरम् उच्यमानस्तद्धर्मेण धर्मलोकभयच्छले ९ शूद्रो हं नाधिकारो मे चतुराश्रयस्य सेवने इति विज्ञानमपरेनात्मस्य-
पदधत्कत १० विशेषेण च वक्ष्यामि चातुर्वर्ण्यस्य लिङ्गतः पंचभूतशरीराणां सर्वेषां सदृशात्मनाम् ११ लोकधर्मे च धर्मे च विशेषकरण-
कृतसु यथैकत्वं पुनर्योति प्राणिनस्तत्र विस्तरः १२ अध्रुवो हि कथं लोकः स्मृतो धर्मः कथं ध्रुवः यत्र कालो ध्रुवस्तातत्र धर्मः सनातनः १३

वः १० विशेषेणोति युगं सर्वेषां प्राणिनां पुरुषाणां वा पांच भौतिकत्वे प्रत्यक्षेपि विशेषकरणं इदं पवित्रमिदमपवित्रमिति व्यवस्थापनं लोकधर्मशास्त्रीय-
धर्मे च निमित्ते सति कृतं पशुपामर पंडितानां यथा पुनर्विहिते नैते एकत्वं प्राकृतं गच्छेत्सुरिति शास्त्रेण धर्मनियमः कृत इत्यर्थः ११ १२ अत्र शं-
कते अध्रुव इति लोकस्थधर्मस्य कार्यकारणाभावात् कार्यस्याध्रुवत्वं कारणस्य ध्रुवत्वं च न युक्तं तंतुनाशमंतरेण पटनाशायोगादित्यर्थः उत्तरमाह
कालः संकल्पः निष्काम एव तत्फलं न तु सकाम इत्यर्थः १३

सर्वेषामिति धर्मसंयुक्तः संकल्पान्नाशेषः शिष्यतेनान्यः सचकथमुदेष्यतीत्यत्राह स्वयंगुरुमिति धर्मबलान्त्वयमेवचसुउदेतिनशिदयेत्यर्थः १४ एवमितियदाभूता-
नां प्राक्कर्मैवतत्रतत्रसुखदुःखसाधने प्रवर्तकं अतो धर्मसेवने कर्मफलभोगे असंभजसेपिभूतानां दोषो नास्ति यतः तिर्यग्योनावपिसत्तां विद्यमानानां भूतानां सदसत्त्व

सर्वेषां तुल्यदेहानां सर्वेषां सदृशात्मनाम् कालो धर्मेण संयुक्तः शेषाणवस्वयंगुरुः १४ एवं सति न दोषोऽस्ति भूतानां धर्मसेवने तिर्यग्योनावपि
सत्तां लोक एवमतो गुरुः १५ इति श्रीम० आनुशास० दानधर्मेशतोपरि पंचषष्टितमोऽध्यायः १६५ वैशंपायन उवाच शरतल्य
गतं भीष्मपांडवोयकुरुद्वहः युधिष्ठिरोहितप्रेषुरपृच्छत्कन्वाषापहम् १ युधिष्ठिर उवाच किंश्रेयः पुरुषस्येह किं कुर्यन्मुग्धमेधने वि
पाप्मासप्रवेत्सेनकिवाकल्पापनाशनम् २ वैशंपायन उवाच तस्मैशुश्रूषमाणाय भूयः शांतनवस्तदा देवं वंशयथान्यायमाचष्ट पुरुष
र्षभ ३ भीष्म उवाच अयं देवतवंशो वैक्रषियंशसमन्वितः त्रिसंध्यं पठितः पुत्रकल्पापहरः परः ४ यदन्दा कुरुते पापमिन्द्रियैः पु
रुषश्चरन् बुद्धिपूर्वमबुद्धिर्वागचोयच्चापिसंध्ययोः ५ मुच्यते सर्वपापेभ्यः कीर्तयन्नेशचिः सदा नाथोनवधिरः काले कुरुते स्वस्तिमा
न्सदा ६ तिर्यग्योनिं न गच्छेच्च नरकसंकराणि च न च दुःखभयतस्य मरणे स न मुह्यति ७ देवासुरगुरुदेवः सर्वभूतनमस्कृतः अचिन्वो
द्याप्यनिर्देशयः सर्वप्राणो ह्ययोनिजः ८ पितामहो जगन्नाथः सावित्री ब्रह्मणः स्मृती वेदभूरथ कर्त्ता च विष्णुर्नागायणः प्रभुः ९ उमापतिर्वि
रूपाक्षः स्कंदः सेनापतिस्तथा विशारवो हुतभुग्वायुश्चंद्रसूर्यो प्रभाकरौ १० शक्रः शचीपतिर्देवो यमो धूमोर्णयासह वरुणः सहगौर्या च
सहक्रध्याधनेश्वरः ११ सौम्यागोः सुरभिर्देवी विश्रवाश्च महानृषिः संकल्पः सागगो गंगास्तवंत्योश्च मरुद्गणः १२ वाल्दरिवत्यास्तपःमि
द्वाः कृष्णा द्वेषायनस्तथा नारदः पर्वतश्चैव विश्वावसुर्हाहसहहः १३ तुंबुरुश्चित्रसेनश्च देवदूतश्च विश्वतः देवकन्यामहाभागा दिव्याश्चा
प्सरसागणाः १४ उर्वशीमेनकारं भाभिश्च केशीरलंबुषा विश्वाची च घृताची च पंचचूडा तिलोत्तमा १५ आदित्यावसवोरुद्राः साश्विनः पि
तरोपि च धर्मश्च तंतपो दीक्षाव्यवसायः पितामहः १६ शर्ययो दिवसाश्चैव मारीचः कश्यपस्तथा शक्रो वृहस्पतिर्भौमो बुधो राहुः शनैश्च
रः १७ नक्षत्राण्यृतवश्चैव मासाः पक्षाः सवत्सराः बैनतेयाः समुद्राश्च कद्रुजाः पन्नगास्तथा १८ शतद्रुश्च विपाशा च चद्रभागा सरस्वती
सिंधुश्च देविका चैव प्रभासपुष्कराणि च १९ गंगामहानदी चैवा कपिलेरी नर्मदा तथा कुल्पुना विशल्या च करतोयांबुवाहिनी २० सर
यूगंडकी चैव लोहितश्च महानदः ताम्पारुणा वेचवती पर्णाशा गौतमी तथा २१ तौ पूर्वकर्मानुसाराच्छोककण्ठगुम्हृष्टः विधिनियत्रितो लोकदृशांतेनेयसा

धुन्यसाधुनिवाकर्मणि प्रवर्त्तते इत्यर्थः १५ इति आ० टीकायां शतोपरि पंचषष्टितमोऽध्यायः १६५ शरतल्यगतमित्यध्यायद्वयं स्पष्टाय १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

गोदावरीचवेणाचल्लषावेणातथाद्रिजा दृषद्दतीचकावेरीर्वक्षुर्मदाकिनीतथा २२ प्रयागंचप्रभासंचपुण्येनेमिषमेवच तच्चविश्वेश्वरस्था
नयत्रतद्विमलंसरः २३ पुण्यतीर्थेषुकलिलंकुरुक्षेत्रप्रकीर्तितम् सिंधूत्तमंतपोदानंजंबूमार्गमथापिच हिरण्वतीवितस्ताचतथाप्लक्षवती
नदी वेदस्मृतिर्वेदवतीमालवाथश्रवत्यपि २५ ऋमिष्मागास्तथापुण्यांगंगाद्वारमथापिच ऋषिकुल्यास्तथामेध्यानद्यःसिंधुवहास्तथा
२६ चर्मण्वतीनदीपुण्याकौशिकीयमुनातथा नदीभ्रीमरथीचैवबाहुदाचमहानदी २७ माहेद्रवाणीत्रिदिवानोलिकाचसरस्वती नंदाचा
परनंदाचतथातीर्थमहान्हदः २८ गयाथफल्गुतीर्थचधर्मारण्यसुरैर्भूतं तथादेवनदीपुण्यांसरश्चब्रह्मनिर्मितम् २९ पुण्यत्रिलो
कविग्च्यांतसर्वपापहरशिवम् हिमवान्पर्वतश्चैवदिव्योषधिसमन्वितः ३० विंध्योधातुविचित्रांगस्तीर्थवानोषधान्वितः मेरुर्महेंद्रोमल
यःश्वेतश्चरजतावृतः ३१ शृंगवान्मंदरोनीलोनिषधोदरुस्तथा चित्रकूटोजनाभश्चपर्वतोर्गंधमादनः ३२ पुण्यःसोमगिरिश्चैवतथैवा
न्येमहीधराः दिशश्चविदिशश्चैवक्षितिःसर्वेमहीधराः ३३ विश्वंदेवानभश्चैवनक्षत्राणिग्रहास्तथा पातुनःसततंदेवाःकीर्त्तिताऽकी
र्त्तितामया ३४ कीर्त्तयानोनरोत्थेताच्युच्यतेसर्वकिल्बिषैः स्तुयश्चप्रतिनंदंश्चमुच्यतेसर्वतोभ्रयात् ३५ सर्वसंकरपापेभ्योदेवतास्त
वनदकः देवतानतरंविप्रास्तपःसिद्धास्तपोधिकान् ३६ कीर्त्तितांकीर्त्तयिष्यामिसर्वपापप्रमोचनान् यवकीतोथैभ्यश्चकक्षीवानोषि
जस्तथा ३७ ऋग्वगिरास्तथाकण्वोमेधातिथिरथप्रभुः बर्हीचगुणसंपन्नःप्राचीदिशमपाश्रिताः ३८ भद्रादिशमहाभागालुत्सुचुः
प्रसुचुस्तथा सुमुचुश्चमहाभागःस्वरूपात्रेयश्चवीर्यवान् ३९ मित्रावरुणयोःपुत्रस्तथागस्त्यःप्रतापवान् दृदायुश्चोर्ध्वबाहुश्च-
विश्रुतावृषिसत्तमो ४० पश्चिमादिशमाश्रित्ययएधतेनिबोधतान् उषगुःसहसोदर्यैःपरिव्याधश्चवीर्यवान् ४१ ऋषिदीर्घतमा
श्चैवगौतमःकाश्यपस्तथा एकतश्चद्वितश्चैवत्रितश्चैवमहानृषिः ४२ अत्रेःपुत्रश्चधर्मात्मातथासारस्वतःप्रभुः उत्तरादिशमाश्रि
त्ययएधतेनिबोधतान् ४३ अत्रिर्वसिष्ठाशक्तिश्चपाराशर्यश्चवीर्यवान् विश्वामित्रोभ्रद्राजोऽजमदग्निस्तथैवच ४४ ऋचीकपुत्रो
रामश्चऋषिरोद्दालकिस्तथा श्वेतकेतुःकोहलश्चविपुलोदेवलस्तथा ४५ देवशर्मचिधौम्यश्चहस्तिकाश्यपएवच लोमशोनाचि
केतश्चलोमहषणाएवच ४६ ऋषिरुग्रश्चाश्चैवभागविश्च्यवनस्तथा एषवैममवायश्चऋषिदेवसमन्वितः ४७ आद्यःप्रकीर्त्तिनोरा
जन्सर्वपापप्रमोचनः नृगोययातिर्नहुषोयदुःपूरुश्चवीर्यवान् ४८

धुंधुमारोदिलीपश्च सगरश्च प्रवापयान् कृशाश्वेयोवनाश्वश्च चित्राश्वः सत्यवांस्तथा ४९ दुःषंतो भरतश्चैव चक्रवर्ती महायशाः पवनो जनक
 श्वेततथा दृष्टरथो नृपः ५० रघुर्नरवरश्चैव तथा दशरथो नृपः रामो राक्षसदावीरः शशाभिर्दुर्भंगीरथः ५१ हरिश्चंद्रो मरुत्तश्च तथा दृढ
 रथो नृपः महोदयो ह्यलर्कश्च ऐलश्चैव नराधिपः ५२ करंधमोनरश्चैष्ठः कधोरश्च नराधिपः दक्षो बगिषकु कुरोरेवतश्च महायशाः ५३
 कुरुः संवरणश्चैव मांधाता सत्यविक्रमः सुचुकुंदश्च राजर्षिर्जन्हुर्जन्हुर्विसेवितः ५४ आदिराजः पृथुर्वै न्यो मित्रभानुः प्रियंकरः असदस्य
 स्तथाराजाश्वेतो राजर्षिस्तमः ५५ महाभिषश्चैविरव्यातो निमीराजा तथाष्टकः आयुः सुपश्च राजर्षिः कक्षेयुश्च नराधिपः ५६ प्रतद
 नोदिवोदासः सुदासः कोसलेश्वरः ऐलो नलश्च राजर्षिर्भनुश्चैव प्रजापतिः ५७ हविध्रश्च पृषध्रश्च प्रतीपः शातनुस्तथा अजः प्राचीनव
 हिश्च तथेक्ष्वाकुर्महायशाः ५८ अनरण्यो नरपतिर्जातुर्जंघस्तथैव च कक्षसेनश्च राजर्षिर्ये चान्ये चानुकीर्तिताः ५९ कल्पमुत्याययो
 नित्यसध्ये द्वेस्तमयोदये पठेच्छुचिरना वृत्तः सधर्मफलभागभवेत् ६० देवादेवर्षयश्चैव सुताराजर्षयस्तथा पृष्टिमायुर्यशः स्वर्गवि
 धास्यति ममेश्वरः ६१ माविघ्नमाचमेपापमाचमेपरिपथिनः ध्रुवोजयोमे नित्यस्यात्सरत्रचभुभागतिः ६२ इति श्रीम० आनु० दानधर्मव-
 शानुकीर्त्तननाम शतोपरिषदृषष्टितमोऽध्यायः १६६ जनमेजय उवाच शरतल्पगते श्रीशेकौरवाणां धुरंधरे शयाने वीरशयने पांड
 वैः समुपस्थिते १ युधिष्ठिरं महाप्राज्ञो मम पूर्वपितामहः धर्माणां भागं श्रुत्वा विदित्वा सर्वं संशयान् २ दानानां च विधिं श्रुत्वा श्लिन्धमा
 र्यसंशयः यदन्यदकरोहि प्रतप्ते शंसितुमर्हसि ३ वेशं पायन उवाच अमृन्सुहृत्स्तिमितं सर्वतद्राजमंडलम् तृष्णां प्रभूततस्तस्मिन्पटे चि
 त्रमिवापितम् ४ सुहृत्स्तिमिव च ध्यात्वा व्यासः सत्यवतीसुतः नृपशयानं गंगेयमिदमाह वचस्तदा ५ राजन् प्रकृतिमापन्नः कुरुराजो युधिष्ठि
 रः सहितो भ्रातृभिः सर्वैः पार्थिवैश्चानुयायिभिः ६ उपास्ते त्वानरव्याघ्रसहकृष्णो नधीमता तमिमपुरया नायसमनुजातुमर्हसि ७ तावमु
 त्तो भगवता व्यासेन पृथिवीपतिः युधिष्ठिरं सहा मात्यमनुजजेन दीसुतः ८ उवाच चैनेमधुरं नृपशातनवो नृपः प्रविशस्वपुरीराजन्व्येतु
 ते मानसोज्वरः ९ यजस्व विविधैर्यज्ञैर्बहुभिः श्वापदक्षिणैः ययातिरिव राजेन्द्रश्च द्वादशपुरःसरः १० क्षत्रधर्मगतः पार्थपितृनृदेवाश्च
 तर्पय श्रेयसायोक्ष्मैश्चैव व्येतुते मानसोज्वरः ११ रजयस्व प्रजाः सर्वाः प्रकृतीः परिसात्वय स्फुटदः फलसत्कारैरर्चयस्व यथाहृतः १२
 अनुत्वांतात जीवतु मित्राणि सुहृदस्तथा चैत्यस्थाने स्थितवृक्षफलवतमिव हिजाः १३ यः १६६ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

आगतं च प्रवतासमये मम पार्थिव विनिवृत्ते दिनकरे प्रवृत्ते चोत्तरायणे १४ तथेत्युक्त्वा च कौंतेयः सोमिवाद्यपितामहम् प्रययौ सपरीवारो नगरं
नागसाङ्गयम् १५ धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य गांधारीं च पतिव्रताम् सहितैर्ऋषिभिः सर्वैर्भ्रातृभिः केशवेन च १६ पौरजानपदेऽथैवमंत्रिवृद्धैश्च पार्थि-
व प्रविवेश कुरुश्रेष्ठः पुरवाराणसाङ्गयम् १७ इति श्रीम० आनु० दानधर्मे श्रीध्वानुज्ञायां समष्टित्यधिकशततमोऽध्यायः १६७ वैशांपा-
यन उवाच ततः कुंतो सुतो राजा पौरजानपदजनम् पूजयित्वा यथान्यायमनुजज्ञे गृह्णान्प्रति १ सांत्वयामास नारीश्च हतवीराहतेश्वराः वि-
पुल्लैरर्थदानैः सतदा पांडुसुतो नृपः २ सोमिषिक्तो महाप्राज्ञः प्राप्य राज्यायुधिष्ठिरं अवस्थाप्य नरश्रेष्ठः सर्वासु प्रकृतीस्तदा ३ द्विजेभ्यो
गुणमुरव्येभ्यो नैगमेभ्यश्च सर्वशः प्रतिगृह्याशिषो मुरव्यास्तथा धर्मभृतावरः ४ उषित्वा शर्वरीः श्रीमान्यचाशन्नगरोत्तमे समयकौरवाग्र्य-
स्य संस्मारपुरुषर्षभः ५ सनिर्ययोगजपुराद्याजकैः परिवारितः दृष्ट्वानिवृत्तमादित्यं प्रवृत्तं चोत्तरायणम् ६ द्यूतं माल्यं च गंधांश्च क्षौमा-
णि च युधिष्ठिरः चंदनागुरुमुरव्यानि तथा कालीयकान्यपि ७ प्रस्थाप्य पूर्वकौंतेयो श्रीध्वानुस्करणाय वै माल्यानि च वराहानि रत्नानि विवि-
धानि च ८ धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य गांधारीं च यशस्विनीम् मातरं च पृथ्याधीमान्नातृश्वपुरुषर्षभान् ९ जनादेनै नानुगतो विदुरेण च धीमता यु-
युत्सुना च कौरव्यो युयुधानेन वा विभो १० महताराजभ्रोगेन परिवर्हेण संवृतः स्तूयमानो महातेजा श्रीध्वस्याग्नीननुव्रजन् ११ निश्चक्राम पुरा-
त्तस्माद्यथा देवपतिस्तथा आसंसाद कुरुक्षेत्रे ततः शांतनवं नृपम् १२ उपास्यमानं व्यासेन पाराशर्येण धीमता नारदेन च राजर्षे देवलेनासि-
तेन च १३ हतशिष्टैर्नृपैश्चान्यैर्नादेशसमागतैः रक्षिभिश्च महात्मानरक्ष्यमाणसंमततः १४ शयानवीरशयने ददर्शनृपतिस्ततः ततो र-
थादवातीर्य भ्रातृभिः सह धर्मराट् १५ अभिवाद्याथ कौंतेयः पितामहमरिंदमम् द्वैपायनादीन् विप्रान्श्च तेऽथ प्रत्यभिन्दितः १६ ऋत्विग्भिर्ब्रह्म-
कुल्पैश्च भ्रातृभिश्च सहाच्युतः आसाद्य शरत्त्यस्थमृषिभिः परिवारितम् १७ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठं धर्मराजो युधिष्ठिरः १८ भ्रातृभिः सह-
कौरव्यशयानं निम्नगासुतम् युधिष्ठिरो हं नृपतेन मस्ते जान्हवी सुत १९ शृणोषि चेन्महाबाहो ब्रूहिकिकरवाणिते प्राप्तोऽस्मि समये राजन्
मीनादायते विभो २० आचार्यान् ब्राह्मणांश्चैव ऋत्विजो भ्रातरश्चैव पुत्रश्च ते महातेजा धृतराष्ट्रे जनेश्वरः २१ उपस्थितः सहा मात्यो वासु-
देवश्च वीर्यवान् हतशिष्टाश्च राजानः सर्वे च कुरुजांगलाः २२ तान्यश्विनरशार्दूलसमुन्मीलयलौचने यच्च हकिंचित्कर्त्तव्यं तत्सर्वं प्रापित-
मया २३ तेन तस्यापियन्नासीत् यद्वासंस्कारकानंगीन् ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ ६४

२४ २५ २६ २७ माघोयमिति सौम्यश्राद्धः मासस्य चतुर्भागः श्राद्धोऽर्द्धमिति चैत्रागत्वात् अष्टम्यर्थस्यानतीतत्वेन प्रथमभागस्य विद्यमानत्वात् त्रिभागशेषो भवितुमर्हतीत्य

यथोक्तं भवता काले सर्वमेव चंतल्लतम् वैशंपायन उवाच एकमुक्तस्तु गांगेयः कुंतीपुत्रेण धीमता २४ ददर्श भरतान्सर्वांस्त्रिभूतान्संपरिवार्य ह तन-
 श्रतबलीभीष्मः प्रगृह्य विपुलं भुजम् २५ उद्यन्नेयस्वरो याम्मी काले वचनमब्रवीत् दिव्या प्राप्सोसि कैनेयसहामात्यो युधिष्ठिर २६ परिवृत्तो हि मगवा-
 न्सहस्रांशर्दिवाकरः अष्टपचाशतराच्यः शयानस्याद्यमेगताः शरंषु निशितायेषु यथावर्षं शतं तथा २७ माघोयं समनुप्राप्तो मासः सौम्यो युधिष्ठिर त्रि-
 भागशेषः पक्षोयं शुक्लो भवितुमर्हति २८ एवमुक्त्वा तु गांगेयो धर्मपुत्र युधिष्ठिरम् धृतराष्ट्रमथामत्र्यकाले वचनमब्रवीत् २९ भीष्म उवाच गज-
 न्विदितधर्मोऽसि सुनिर्णीतार्थसंशयः बहुश्रुताहिते विप्रा बहवः पर्युपासिताः ३० वेदशास्त्राणि सर्वाणि धर्माश्च मनुजेश्वर वेदांश्च चतुरः सर्वांनि-
 र्विलेनानुबुध्यसे ३१ न शोचितव्यं कौरव्य भवितव्यं हिततथा श्रुतदेवरहस्यं ते कृष्णा द्वेषाय नादपि ३२ यथा पांडोः सुताराजस्तथैव न वधमंतः
 तान्यान्नुयस्थितो धर्मगुरुशश्रूषणोरतान् ३३ धर्मराजो हि शक्यो ह्यत्मानिदेशोऽस्थाय ते तव आनृशस्य परं तेन जानामि गुरुवत्सलम् ३४ तव पुत्रादु-
 रात्मानः क्रोधलो भव परायणाः ईर्ष्याभिभूता दुर्बलास्तान् न शोचितुमर्हसि ३५ वैशंपायन उवाच गाता वदुःखं वचनं धृतराष्ट्रमनीषिणम् या-
 सुदेवं महाबाहुमभ्यभाषत कौरवः ३६ भीष्म उवाच भगवन् देवदेवेश सुरासुरनमस्कृत त्रिविक्रमनमस्तुभ्यं शरवचक्रगदाधर ३७ वासुदे-
 वो हिरण्यात्मा पुरुषः सविता विराट् जीवभृतो नुरुपस्त्व परमात्मा सनातनः ३८ तद्भक्तस्त्वद्गतमनाः सदारश्चापरिग्रहः त्रायस्व पुंडरीकाक्ष पुरु-
 षोत्तम नित्यशः ३९ अनुजानीहि मां कृष्णा वैकुण्ठपुरुषोत्तम रक्ष्याश्च ते पांडवे या भवान्येषां परायणम् उक्तवानस्मि दुर्बुद्धिं मदं दुर्योधनतदा ४०
 यतः कृष्णास्तपो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः वासुदेवेन तीर्थेन पुत्रसंशास्य पांडवैः संधानस्य परः कालस्तवेति च पुनः पुनः ४१ न च मे तद्व-
 चो मूढः कृतवान् प्रसुमं दर्थाः घातयित्वेह पृथिवीं ततः सनिधनगतः ४२ त्वांतु जानाम्यहं वीरपुराणमृषिसत्तमम् नरेण सहितं वीर-
 बदयं सिचिरोपितम् ४३ तथा मे नारदः प्राह व्यासश्च सुमहातपाः नरनायका वेतोऽभूतोऽमनुजेश्विति ४४ समाख्यमनुजानीहि
 कृष्णामोक्ष्ये कलेवरम् त्वया हसमनु ज्ञातो गच्छेयं परमागतिम् ४५ वासुदेव उवाच अनुजानीमि भीष्मत्वावसून् प्रा-
 मुहि पार्थिव न तेऽस्ति वृजिनं किंचिदिह लोके महाद्युते ४६ पितृभक्तोऽसि राजर्षिमाकं डेय इवापरः तेन मृत्युस्तव यशोस्थितो भूत्य इवा-
 नतः ४७ वैशंपायन उवाच एकमुक्तस्तु गांगेयः पांडवानिदमब्रवीत् धृतराष्ट्रमुरवाश्चापि सर्वाश्च स्मृदस्तथा ४८

३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९

५० ५१ ५२ इति दानधर्मटीकायां शतोपरि अष्टषष्टितमोऽध्यायः १६८ एवमुक्तेति १ धारणासु आधारादिषु स्थानेषु यथाक्रमं मूलाधारात् स्वाधिष्ठानं
ततो मणिपूरं ततो नाहं ततो विशदिततो आज्ञासंस्कृतमनः सहितं वाङ्मनिरुद्धं उपर्युपर्यानीतयानित्यर्थः २ ३ यद्यदिति पाठेन मुक्तं गात्रं प्रशिक्षितं वाच्यं

आनृशंस्यपरैर्भाव्यंसदैवनियतात्मभिः ब्रह्मण्यैर्धर्मशालैश्च तपोनित्यैश्च भारताः ५० इत्युक्त्वा सुहृदः सर्वान् संपरिषज्य चैव ह पुनरेवा
ब्रवीद्धीमान्युधिष्ठिरमिदं वचः ५१ ब्राह्मणाश्चैव ते नित्यं प्राज्ञाश्चैव विशेषतः आचार्याः कृत्विजश्चैव पूजनीया जनाधिप ५२ इति श्रीम
आनुशासनिके प० दानधर्मशतोपरि अष्टषष्टितमोऽध्यायः १६८ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा कुन्तु सर्वान् भीष्मः शांतनवस्तदा तूष्णीं
बभूव कौरव्यः समुहूर्तमरिदम १ धारयामास चात्मानं धारणासु यथाक्रमम् तस्योर्ध्वं गमन्त्याणाः सन्निरुद्धा महात्मनः २ इदमाश्चर्य
मासीच्च मध्ये तेषामहात्मनाम् सहितैर्ऋषिभिः सर्वैस्तदा व्यासादिभिः प्रभो ३ यद्यन्मुच्यते गात्रं हि सशांतं सुकृतस्तदा तत्तद्विशल्यं भवति
योगं युक्तस्य तस्य वै ४ क्षणेन प्रेक्षतां तेषां विशल्यः सो भवत्तदा ५ तं दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे वासुदेवपुरोगमाः सह तैर्मुनिभिः सर्वैस्तदा व्यासा
दिभिर्नृप ६ सन्निरुद्धस्तु तेनात्मा सर्वेष्वयतनेषु च जगाम भित्नामूर्धानं दिव्यमभ्युत्पत्तच ७ देवदुर्दुभिनादश्च पुष्यवर्षैः सहा भवत् सिद्धा ब्र
ह्मर्षयश्चैव साधुसाधितिहर्षिताः ८ महोल्के वच भीष्मस्य मूर्धदेशाज्जनाधिप निःसृत्या काशमाविश्य क्षणेन अतरधीयत ९ एवमराजशादूल
नृपः शांतनवस्तदा समयुज्यत कालेन भरतानां कुलोद्दहः १० ततस्त्वादाय दास्युः शिवांश्चैव विविधान् च हन् चित्तं च कूर्महात्मानः पांडवा विदुरस्त
था ११ युयुत्सुश्चापिकौरव्यं प्रेक्षं कास्वितरे भवन् युधिष्ठिरश्च गांगेय विदुरश्च महामतिः १२ छादयामास तुरुभो क्षीमैर्माल्यैश्च कौरवम् धार
यामास तस्याश्च युयुत्सुश्च त्रमुत्तमम् १३ चामरव्यजने शुभ्रे भीमसेनाजुनावुभौ उष्णीषे परिगृह्णीतां माद्रीपुत्रावुभौ तथा १४ स्त्रियः कौरव
नाथस्य भीष्मकुरुकुलोद्दह तालयतां त्वुपादाय पर्यबीजितसर्वशः ततोस्य विधिवच्चक्रुः पितृमधमहात्मनः १५ यजनबहुशश्चाग्नेजगुः सा
मानिसामगाः ततश्च दनकाष्ठैश्च तथा कालीयकैरपि कालागुरुप्रभृतिभिर्गंधैश्चोच्चावचैस्तथा १६ समवच्छाद्य गांगेयसं प्रज्वाल्य हुताशनं
अपसव्यमकुर्वत धृतराष्ट्रमुखाश्रिताम् १७ संसृज्य च कुरुश्रेष्ठं गांगेयकुरुसत्तमाः जग्मुर्भागीरथीपुण्यामृषिजुष्टां कुरुद्दहाः १८ अनुग
म्यमाना व्यासेन नारदेनासितेन च कृष्णेन भरतस्त्रीभिर्येचिपोराः समततः १९ उदकचक्रिरे चैव गांगेयस्य महात्मनः विधिवत्क्षत्रियश्रेष्ठाः
सचसर्पो जनस्तथा २० ततो भागीरथी देवी तनयस्योदके कृजे उत्थाय सलिलात्तस्याद्द्रुती शोकविद्वला २१

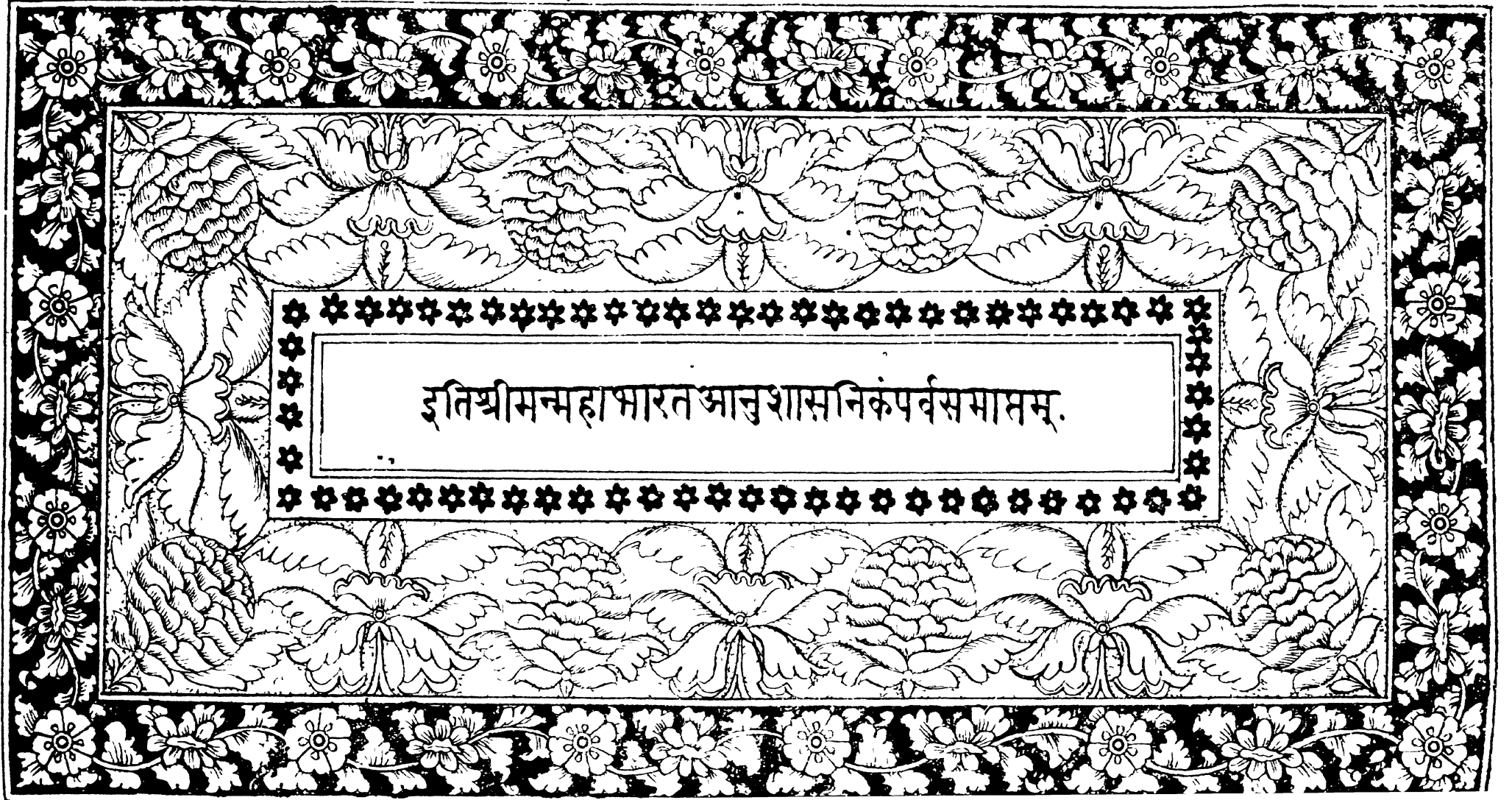
संयोगं सत्तममपिशरंधारयितुमक्षममभूत् अत-

स्तत्तदंगं विशल्यमभूदित्यर्थः ४ ५ ६ आत्मा प्राणसंयुक्तमनः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ उष्णीषे किरीटशिरोवस्त्रे उष्णीषंतु शिरोवेष्टे किरीटलक्षणान्तरे इति मेदिनी १४ १५ १६

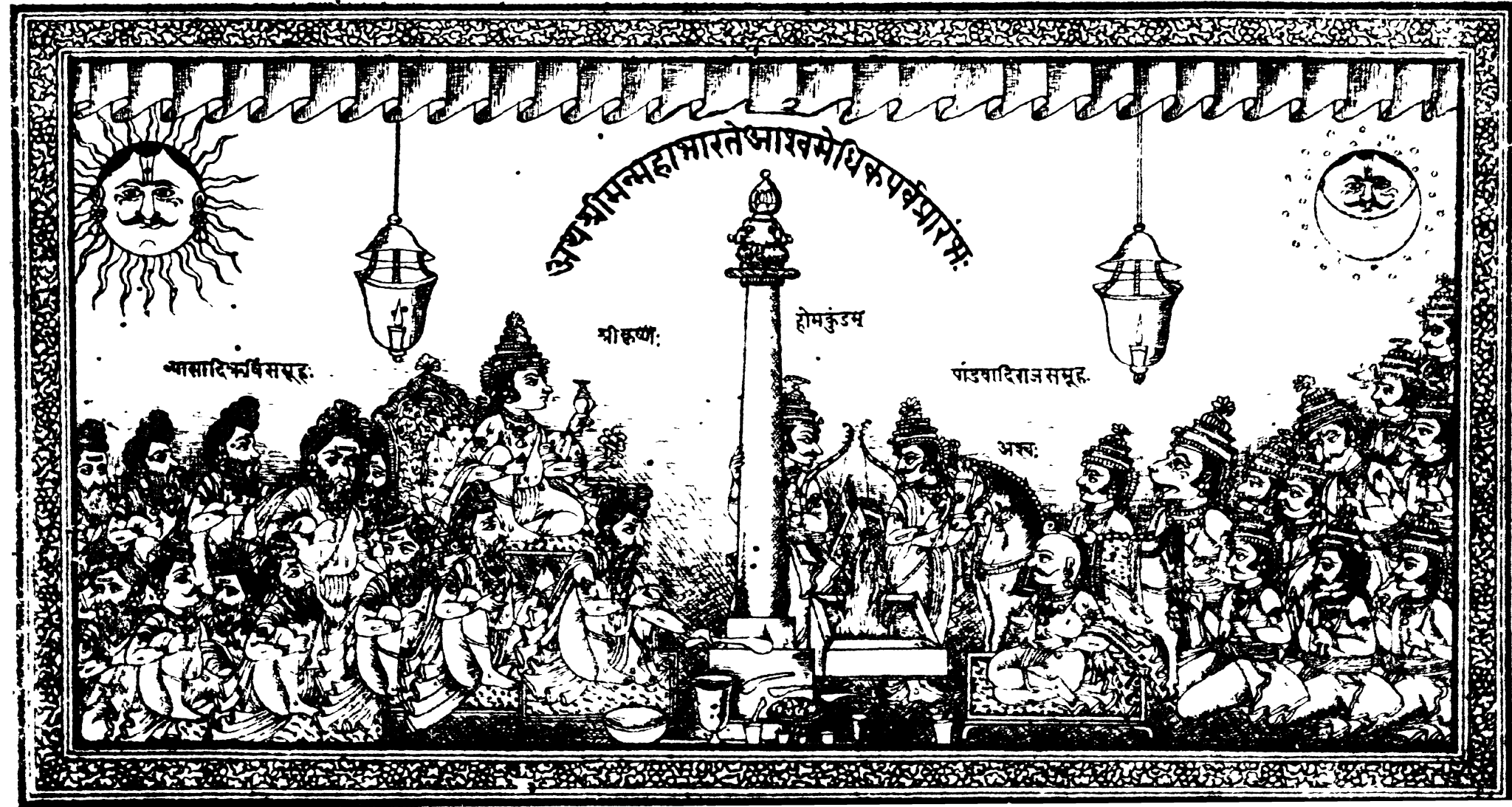
२२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० मरणजंशोकमपनयति वसुरेषइति देवस्यमानुषत्वंनरकतुल्यंअतोयद्दीनस्थानादुत्तमंलोकंगतोनशो-
 च्यइत्यर्थः ३१ नीचहरतेनमरणजातंशोकंदूरीकरोति सणषइति ३२ अर्जुनमपिनशाप्यतीतिशंक्यातस्यमृत्युभयमेवनास्तीत्याहभीष्महीति, ३३ ३४ ३५
 ३६ ३७ ३८ गोपालंभीष्मिदेवेशिवसुपनिषदिब्रह्मविल्लक्षणार्थं तर्कधरेसमिञ्चानुफणिपति भणितोपोलगंगाधरार्थं भट्टनारायणं योगुरुमकृततं दक्षिणामृत्यु-

परिदेवयतीतत्रकौरवानभ्यभाषत निबोधतयथाकृतमुच्यमानंमयानघाः २२ राजवृत्तेनसंपन्नःप्रजयाभिजनेनच सत्कर्त्ताकुरुवृ-
 ह्मनापितृभक्तोमहाव्रतः २३ जामदग्न्येनरामेणयःपुरानपराजितः दिव्यैरस्त्रैर्महावीर्यःसहतोद्यशिरवडिना २४ अशमसारमयंचू-
 नंहृदयंममपार्थिवाः अपभ्यंत्याःप्रियंपुत्रंयन्नदीर्यतिमेद्यवै २५ समेतपार्थिवंक्षत्रंकाशिपुर्योस्वयंवरे विजित्यैकरयेनैवकन्याश्वा-
 यंजहारह २६ यस्पनास्तिबलेतुल्यःपृथिव्यामपिकभ्यन हतशिरवडिनाश्रुत्वानुविदीयेतयन्मनः २७ जामदग्न्यःकुरुक्षेत्रेयुधिये
 नमहात्मना पीडितोनातियत्नेनसहतोद्यशिरवडिना २८ एवविधंबहुतदाविलपतीमहानदीम् आशवासयामासतदागंगादामो-
 दरेविष्णुः २९ समाश्वसिहिभद्रित्वमाशुचःशुभदर्शने गतःसुपरमंलोकतवपुत्रोनसंशयः ३० वसुरेषमहातेजाःशापदोषेणशो-
 भने मानुषत्वमनुप्राप्तोनेनशोचितुमर्हसि ३१ सणषक्षत्रधर्मणअयुध्यतरणाजिरे धनंजयेननिहतोनेषदेविशिरवडिना ३२
 भीष्महिकुरुशाईलमुद्यतेषुमहारणे नशक्तःसयुगेहंतुंसाक्षादपिशतक्रतुः ३३ स्वच्छुदतस्तवस्रजोगतःस्वर्गशभानने नशक्ता
 विनिहतुहिरणेतसर्वदेवताः ३४ तस्मान्मात्वंसरिच्छेष्टेशोचस्वकुरुनदनम् वसुरेषगतोदेविपुत्रस्तेविज्वराभव ३५ वैशंपा-
 यनउवाच इत्युक्त्वासातुक्त्वोन्व्यासेनतुसरिह्वरा त्यक्त्वाशोकंमहाराजस्ववार्यवततारह ३६ सत्कृत्यतेतांसरितंततःकृष्णा-
 मुरवानृप अनुज्ञातास्तयासर्वेन्यवर्तंतजनाधिपाः ३७ आनुशासनिकंपर्वेश्रुत्वाभक्तिसमन्वितः आयुराराग्यमंश्वर्यपुत्रांश्चसमवाभुया
 न् ३८ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायांवैयासिक्यांआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेभीष्मयुधिष्ठिरसंवादेभीष्मसुक्तिर्नामशतो
 परिण्कोनषष्टितमोऽध्यायः १६० इतिआनुशासनिकंपर्वसमाप्तम् अतःपरमाश्वमेधिकंपर्वभविष्यति तस्यायमाद्यश्लो-
 कः वैशंपायनउवाच कृतोदकतुराजानधृतराष्ट्रयुधिष्ठिरः पुरस्कृत्यमहाबाहुकृतताराकुलेन्द्रियः १ ७ ७

पास्ती श्रीतंचिंतामणिंचव्यभजतसमहाभारतेदानधर्मान् १ इतिश्रीमंन्युदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरधृत्तुर्हरवशाचतसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नालिकंठस्यकृतोभा-
 रतभावदीपे आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेटीकायांशतेपरिण्कोनषष्टितमोऽध्यायःसमाप्तम् १६० श्रीकृष्णार्पणमस्तु श्रीमज्जगदीश्वरार्पणमस्तु ७

इति श्रीमन्महाभारत आनुशासनिकं पर्वसमाप्तम्.

अथ श्रीमन्महाभारते भाषवमेधिकपर्वप्रारंभः

आसादिभ्रषिसपरः

श्रीकृष्णः

होमकुंड

पांडवादि राजसमूहः

अरुः

श्रीगणेशायनमः श्रीमद्गोपालमानम्यप्राचीनाचार्यवर्त्मना आश्वमेधिकभावार्थः श्रीकृष्णेन प्रकाशयते १ अश्विस्तत्कूर्द्ध्यायाताष्टावक्रीयेषुस्त्रितम् सनत्सृजातेवित्तं गीतायां विपुलीकृतम् २ मोक्षधर्मेषु च पुनर्नानारव्यानोपबृंहणैः अतीवव्याकृतं प्रत्यगात्मतत्त्वमनाकुलम् ३ याज्जिज्ञासोर्दयायैकजपदानादयः स्मृताः अनुशासनिके सम्यक्चित्तदोषविनाशकाः ४ यत्र प्राबल्यलाभाय वैराग्योदयसिद्धये कुरुक्षयादिके लोकवृत्तांत उपवर्णितः ५ तदेव स्पष्टमत्रोपसंहारव्यपदेशतः आत्मतत्त्वं विद्यन्ते सुनिरारव्यानकैस्त्रिभिः ६ आख्यायनत्रयं च संवर्तमरुत्तीयम् कृष्णधर्मसंवादः कृष्णार्जुनसंवादश्च तत्राद्येकाश्यामृतस्य मुक्तिं लिंगेनैव सूचयित्वा ईश्वराराधनादिना धर्मैरेव धनं लब्ध्वात्मसुद्धये यष्टव्यमित्युक्तम् द्वितीये शास्त्रार्थसूत्रेण तृतीये तद्विवरणं चेति तदूर्ध्वं उत्तं कौञ्जवृत्त्याद्यारव्यानेर्ज्ञानोपयोगिगुरुशुश्रूषामाहात्म्यं हिंसात्मकं यज्ञनिंदादिचयथायथं तात्पर्यविषयतया

नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ वेशं पायन उवाच कृतोदकं-
नुराजानं धृतराष्ट्रं युधिष्ठिरः पुरस्कृत्य महाबाहु रूत ताराकुलेंद्रियः २ उत्तीर्य तु महाबाहुर्बाष्पव्याकुललोचनः पपात
तीरे गंगाया व्याधविद्धुवद्विपः ३ तं सीदमानं जग्राह भीमः कृष्णेन चोदितः मैवमित्यब्रवीच्चैनं कृष्णः परवलार्दनः ४
तमानं पतितं भूमौ निःश्वसंतं पुनः पुनः ददृशुः पार्थिवाराजन् धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५

ज्ञेयम् तत्रायमाद्यश्लोकः नारायणमिति

आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः अयनंतस्य ताः पूर्वं तेन नारायणः स्मृत इति स्मृतेः आपः पुरुषवचस इति श्रुतेः श्रांभः प्रधानं भूतं पंचकं नरेणांतर्यामिणा सृष्टं नारंतत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदिति श्रुतेः स्रष्टा प्रवेष्टा च नारायण ईश्वरः स एव प्रविश्योपाधिधर्मानभिन्नान्यमानो नरो जीवः ताभ्यामुत्तमो नरोत्तमः कार्यकारणोपाधिद्वयनिर्मुक्तः परमात्मा एतन्नयंतत्त्वरूपप्रकाशिकां सरस्वतीं देवीं च प्रणम्य जयं महाभारतास्य मितिहासं सर्वश्रुतिस्मृतिं सारभूतमुदीरयेदिति तस्यार्थः एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थो जीवब्रह्माभेदो ग्रंथप्रतिपाद्यो दर्शितः १ कृतोदकं नुराजानमिति उत्तचारंगं तदिति शेषः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

राजानुधृतराष्ट्रश्चपुत्रशमेकाभिपीडितः वाक्यमाहमहाबुद्धिः प्रज्ञाचक्षुर्युधिष्ठिरम् ७ उक्तिषुकुरुशार्दूलकुरुकार्यमनं-
 तरम् क्षात्रधर्मेणकौंतेयजितेयमवनीत्वया ८ तांभुद्वभ्रातृभिःसाहस्रहृद्भिश्चनरेश्वर शोचिनव्यनपश्यामित्वया
 धर्मभृतांवर ९ शोचिनव्यंमयाचैवशांभार्थोचमहीपते तयोःपुत्रशतंनष्टंस्वप्तलव्यंयथाधनम् १० अश्रुत्वाहितकाम
 स्वविदुरस्यमहात्मनः वाक्यानिस्महार्थानिपरितप्यामिदुर्मतिः ११ उक्तवाचिदुरोयन्मांधर्मात्मादिव्यदर्शनः दुर्योध
 नापराधेनकुलंतेविनशिष्यति १२ स्वस्तिचैदिच्छसेराजन्कुलस्यकुरुमेवचः त्यज्यतामेषदुष्टात्पामंदोराजास्तयोधनः
 १३ कर्णश्चशकुनिश्चैवनेनंपश्यतुकर्हिचित् द्यूतसंघातमप्येषामप्रवादेनवारय १४ अभिषेचयराजानंधर्मात्मानंयु-
 धिष्ठिरम् संपालयिष्यतिवशीधर्मेणपृथिवीमिमाम् १५ अयनच्छसिराजानंकृतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् मधीभूतःस्वयंराज्यं
 निगृण्हीष्यपार्थिव १६ समंसर्वेषुभूतेषुवर्तमानंनराधिप अनुर्जाक्नुसर्वेष्वंज्ञानयोभ्रातृभिःसह १७ एवंब्रुवतिकौंतेयवि-
 दुरेदीर्घदर्शिनि दुर्योधनमहंपापमन्ववर्तंयथासतिः १८ अश्रुत्वातस्यधीरस्यवाक्यानिमधुराप्यहम् फलप्राप्यमहद्दुःखं
 निमग्नःशोकसागरे १९ दृष्ट्वोहितेद्यपितरोपश्यनोदुःखितोन्प नशोचिनव्यंभवतापश्यामीहजनाधिप २० इतिश्री
 मन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिप्रथमोऽध्यायः १ वैशांपायनउवाच एवमुक्तस्तराज्ञासधृतराष्ट्रेणार्थाम-
 ना तूष्णींविभूवमेधावीतमुवाचाथकेशवः १ अतीवमनसाशोकःक्रियमाणोजनाधिप संतापयतिवैतस्यपूर्वप्रेतानपि
 नामहान् २ यजस्वविविधैर्यज्ञैर्बहुभिःस्वाप्तदक्षिणैः देवीस्तर्पयसोमंनस्वधयाचपितृनापि ३ अतिथानन्नपानेनका
 मैरन्यैरकिंचनान् विदितंवेदितव्यंतेकर्तव्यमपितेरुतम् ४ श्रुताश्चराजधर्मास्तेभीष्माद्भ्रातृणीरथीसृतात् रुष्णाहंपाय
 नाचैवनारदाह्निदुरानथा ५ नेमामहंसिमूढानांघृणित्वमनुवर्तितुम् पितृपेतामहंघृणतमास्थायधुरमुद्दह ६ युक्तंहिय
 शस्मक्षत्रंस्वर्गं प्राप्नुमसशयम् नहिकश्चिद्दिश्रयाणांनिहतोत्रपराङ्मुखः ७ त्यज शोकंमहाराजभावितव्यंहिततथा न
 शक्यस्तेषुनर्द्रंघृत्वयायेस्मिन्नणोहताः ८ एतावदुक्त्वागोविंदोधर्मराजंयुधिष्ठिरम् विरराममहातजास्तमुवाचयुधिष्ठिरः ९

युधिष्ठिरउवाच गोविंदमयियाप्रीतिस्तवसाविदितामम सौहृदेनतथाप्रेम्णासदामय्यनुकंपसे १० प्रियंतुमेस्या
 त्कमहत् कृतंचक्रगदाधर श्रीमन्प्रीतेनमनसासर्वयादवनंदन ११ यदिमामनुजानीयाद्भवान्गंतुंतपोवनम्
 नहिशांतिं प्रपश्यामिपातयित्वापितामहम् १२ कर्णेचपुरुषव्याघ्रसंग्रामेश्वपलायिनम् कर्मणायेनमुच्येयमस्मात्कू
 राज्जनार्दन १३ कर्मणातद्विधत्स्वहयनशुल्यतिमेमनः तमेवंवादिनंपार्थव्यासः प्रोवाचधर्मवित् १४ सांख्यनृसमहो
 तेजाःशुभ्रं वचनमर्थवत् अकृतातेमतिस्तात्पुनर्बाल्येनमुद्यसे १५ किमाकारावयंतात्प्रलयामोमुहुर्मुहुः विदिताःक्ष
 त्रधर्मास्तेयेषांयुद्धेनजीविका १६ तथाप्रवृत्तौनृपतिर्नाधिबधेनयुज्यते मोक्षधर्माश्चनिस्त्रिलायाथातथ्यनतेश्रुताः १७
 असंकृच्चापिसंदेहाश्चिन्नास्तेकामजामया अश्रद्धानोदुर्मेधालुसस्मृतिरसिध्रवम् १८ मैवंभवन्तेयुक्तमिदमज्ञानमीदृ
 शम् प्रायश्चित्तानिसर्वाणिविदितानिचतेनघ १९ राजधर्माश्चतेसर्वेदानधर्माश्चतेश्रुताः सकथंसर्वधर्मज्ञःसर्वागमवि
 शारदः परिमुह्यसिभूयस्त्वमज्ञानादिवभारत २० इतिश्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिद्वितीयोऽध्यायः
 २ असउवाच युधिष्ठिरतवप्रज्ञानसम्यगितिमेमतिः नहिक्श्चित्स्वयंमर्त्यःस्ववशःकुरुतेक्रियाम् १ ईश्व
 रंणचयुक्तोयंसाध्वसाधुचमानवः करोतिपुरुषःकर्मतत्रकापरिदेवना २ आत्मानंमन्यसेचाथपापकर्माणमंततः शृणु
 तत्रयथापापमपकृष्येतभारत ३ तपोभिःऋतुभिश्चैवदानेनचयुधिष्ठिर तरंतिनित्यंपुरुषायेस्मपापानिकुर्वते ४ यज्ञे
 नतपसांचैवदानेनचनराधिय पूर्यतेनरशार्दूलनरादुष्कृतकारिणः ५ अस्तराश्चसराश्चैवपुण्यहेतोर्मस्वक्रियाम् प्रय
 तंतेमहात्मानस्तस्माद्यज्ञःपरायणम् ६ यज्ञैरेवमहात्मानोबभूवुराधिकास्तराः ततोदेवाःक्रियावंतोदानवानभ्यधर्षय
 न् ७ राजसूयाश्वमेधोचसर्वमेधंचभारत नरमेधंचनृपतेत्वमाहरयुधिष्ठिर ८ यजस्ववाजिमिधेनविधिवद्दक्षिणाव
 ता बहुकामान्चित्तेनरामोदाशरथिर्यथा ९ यथाचभरतौराजादौष्यतिःपृथिवीपतिः शाकुंतलोमहावीर्यस्तवपूर्वपितामहः

१०

युधिष्ठिर उवाच असंशयं वाजिमेधः पावयेत् पृथिवीपतिम् अभिप्रायस्तमेकाश्चित्तं त्वं श्रोतुमिहार्हसि ११ इमं ज्ञाति
वधं कृत्वा समहान्तं द्विजोत्तम दानमल्पं न शक्नोमि दानुं वित्तं च नास्ति मे १२ न तु बालानि माद्रीनानुत्सहे वसुधा वितुम् तथै
वार्द्रव्रणान् कृच्छ्रे वर्तमानान् नृपात्मजान् १३ स्वयं विनाशय पृथिवीयज्ञार्थं द्विजसत्तम करसाहारयिष्यामि कथं शोकपरायणः
१४ दुर्योधनापराधेन वसुधा वसुधाधिपाः प्रनष्टा योजयित्वा स्मान् कीर्त्या सुनिसत्तम १५ दुर्योधनेन पृथिवीक्षयिता वित्त
कारणात् कोशश्चापि विशीर्णो सो धार्तराष्ट्रस्य दुर्मतेः १६ पृथिवीदक्षिणा चात्र विधिः प्रथमकल्पितः विद्वद्भिः परिदृष्टैः
यं शिष्टो विधिविपर्ययः १७ न च प्रतिविधिकर्तुं चिकीर्षामि न पोद्येन अत्र मे भगवन्सम्यक्सा चिब्यं कर्तुमर्हसि १९ एवमु
क्तस्तु पार्थेन कृष्णा द्वैपायनस्तदा सुहूर्तमनुसंचित्य धर्मराजानमब्रवीत् १९ व्यास उवाच कोशश्चापि विशीर्णो
यं परिपूर्णो भविष्यति विद्यते द्रविणं पार्थ गिरीहिमवति स्थितम् २० उत्सृष्टं ब्राह्मणेयं ज्ञेयं मरुत्तस्य महात्मनः तदानयस्व को
नेयपर्याप्तं द्रविष्यति २१ युधिष्ठिर उवाच कथं यज्ञे मरुत्तस्य द्रविणं तत्समाचितम् कस्मिंश्च काले स नृपो
बभूव वदतांवर २२ व्यास उवाच यद्दिशुश्शुषसे पार्थ शृणु कारं धमं नृपम् यस्मिन् काले महावीर्यः सराजासी
न्महाधनः २३ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि संवत्तमरुत्तये नृतीयोऽध्यायः ३ युधिष्ठिर उवा
च शुश्रूषेनस्य धर्मज्ञराजर्षेः परिकीर्तनम् द्वैपायनमरुत्तस्य कथां प्रब्रूहि मे नघ १ व्यास उवाच आसी
त्कृतयुगे तात मनुदेण्डधरः प्रभुः तस्य पुत्रो महाबाहुः प्रसंधिरिति विश्रुतः २ प्रसंधेर भवत्पुत्रः क्षुप इत्यभिसंज्ञितः क्षुप
स्य पुत्र इक्ष्वाकुर्महीपालो भवत्प्रभुः ३ तस्य पुत्रशतं राजन्चासीत्परमधार्मिकम् तांस्तु सर्वांश्च महीपालानि क्ष्वाकुर करोत्
प्रभुः ४ तेषां ज्येष्ठस्तु विंशो भूत् प्रतिमानं धनुष्मताम् विंशस्य पुत्रः कल्याणो विविंशो नाम भारत ५ विविंशस्य सुताराज
न्बभूवुर्दशपंचच सर्वे धनुषि विक्रान्ता ब्रह्मण्याः सत्यं वादिनः ६

तीयोऽध्यायः ३ शुश्रूषे इति १ मरुत्तयज्ञप्रशंसाप्रसंगात्तदं

श्यान्सोति आसीत्कृतयुगइत्यादिना अध्यायद्वयेन अत्यंतमहान्तोपिकर्मेवानुतिष्ठतीतिकर्ममाहात्यरव्यापनार्थम् २ ३ ४ ५ ६

दानधर्मरताः शांताः सततं प्रियवादिनः तेषां ज्येष्ठः स्वनीनेत्रः सतान् सर्वानपीडयत् ७ स्वनीनेत्रस्तु विक्रान्तो जित्वाराज्य
मकंटकम् नाशकद्रक्षितुराज्यं नानुरज्यं ततं प्रजाः ८ तमपास्य च तद्राज्ये तस्य पुत्रं स्रवर्चसम् अभ्यषिंचंतराजेंद्रमुदिता
स्य भवंस्तदा ९ सपितृविक्रियां दृष्ट्वा राज्यान् निरसनं तथा नियतो वतं यामास प्रजाहितचिकीर्षया १० ब्रह्मण्यः सत्यवा-
दी च शुचिः शमदमान्वितः प्रजास्तंचान्वरज्यं तधर्मनित्यं मनीषिणम् ११ तस्य धर्मप्रवृत्तस्य व्यशीर्यत्कोशावाहनम् तं क्षीण
कोशां सामंताः समंतात्पर्यपीडयन् १२ सपीड्यमानो बहुभिः क्षीणकोशाश्ववाहनः आर्तिमार्च्छत्परां राजासहभृत्यैः पुरेण
च १३ नचैनमभिहंतुं तेश्च कुर्वन्ति बलक्षये सम्यावृत्तो हिराजासधर्मनित्यो युधिष्ठिर १४ यदा तु परमामार्तिं गतो सौ सपुरो
नृषः ततः प्रदध्मो सकरं प्रादुरासीत्ततो बलम् १५ ततस्तान्जयत्सर्वान् प्रत्यभिचान् नराधिपान् एतस्मात्कारणाद्वाजन्वि-
श्रुतः सकरंधमः १६ तस्य कारंधमः पुत्रस्तेतायुगमुखे भवत् इन्द्रादनवरः श्रीमान् देवैरपि सुदुर्जयः १७ तस्य सर्वे महीपाला
वर्तन्ते स्म वशो तदा सहिसम्प्राडभूतेषां वृत्तेन च बलेन च अविशिन्नामधर्मात्मा शौर्येणेंद्रसमो भवत् यज्ञशीलो धर्मरतिर्ध-
तिमान् संयतो द्वियः १९ तेजसादित्यसदृशः क्षमया पृथिवीसमः बृहस्पति समो बुद्ध्या हिमवानिवस्तुस्थिरः २० कर्मणा मन
सावांच्चादमेन प्रशमेन च मेनां स्यात्ल्हादयामास प्रजानां समहीपतिः २१ यर्द्वैजै ह्यमेधानां शतेन विधिवत्प्रभः याजयासा
सयं विद्वान् स्वयमेवांगिराः प्रभुः २२ तस्य पुत्रोति चक्रामपितरं गुणवत्तया मरुतो नाम धर्मज्ञश्चक्रवर्तिभिहायशाः २३ ना-
गायुतसम प्राणः साक्षाद्दिष्णुरिवापरः सयश्चमाणो धर्मात्मा शानकुंभमथान्युत २४ कारयामास शश्र्णाणि भाजनानि स
हस्रशः मेरुपर्वतमासाद्य हिमवत्पार्श्वे उत्तरे २५ कांचनः सुमहान्यादस्तत्र कर्मचकार सः ततः कुंडानि पात्रींश्च पिठराण्या
सन्नानि च २६ चक्रुः स्रवर्णकर्तारो येषां संख्या न विद्यते तस्यैव च समीपे तु यज्ञवाटो बभूव ह २७ ईजेतत्र सधर्मात्मा वि-
धिवत्पृथिवीपतिः मरुतः सहितैः सर्वैः प्रजापालैर्नराधिपः २८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि चतुर्थोऽध्या-
यः ४

कथंवीर्यः समभवत्सराजां वदतो वर कथंच जातरूपेण समयुज्यत सहिज १ क्वचतत्सांप्रतंद्रव्यं भगवन्नवतिष्ठते कथं
चशक्यमस्माभिस्तदवाप्तुं तपोधन २ व्यास उवाच असुराश्चसुराश्चैव दक्षस्यासन्प्रजापतेः अपत्यं बहुलं
तातसंस्पृष्टं तपरस्परम् ३ तथैवागिरसः पुत्रो व्रततुल्यो बभूवतुः बृहस्पतिर्बृहत्तेजाः संवर्तश्च तपोधनः ४ तावतिस्पर्धि
नो राजन् पृथगास्तां परस्परम् बृहस्पतिः संवर्तं बाधते स्म पुनः पुनः सबाध्यमानः सततं भ्रात्राज्येष्ठेन भारत अर्थान्नुत्सु
ज्यद्विग्वत्सावित्रासमरोचयत् ६ वासवोऽप्यसुरान् सर्वान् विजित्य च निपात्य च इन्द्रत्वं प्राप्य लोकेषु नतो वप्रे पुरोहितम् ७ पु
त्रं गिरसो ज्येष्ठं विप्रश्चैष्ठं बृहस्पतिम् याज्यस्त्वं गिरसः पूर्वमासीद्राजा करंधमः ८ वीर्येणा प्रतिमौ लोके वृत्तेन च बलेन च
शतक्रतुरिवो जस्वी धर्मात्मा संशितव्रतः ९ वाहनं यस्य योधाश्च भिन्नाणि विविधानि च शयनानि च मुरव्यानि महार्हाणि च
सर्वशः १० ध्याना देवा भवद्राजन्मुखवातेन सर्वशः सगुणोः पार्थिवान् सर्वान् वशे चक्रे नराधिपः ११ संजीव्य कालमिष्टं च
सशरीरो दिवंगतः बभूव तस्य पुत्रस्तु यथातिरि वधर्मवित् १२ अविक्षिन्नाम शत्रुं जित्सावशे कृतवान् महीम् विक्रमेण गुणै
श्चैव पिते वासीत्स पार्थिवः १३ तस्य वासवतुल्यो भूत्स्मरुत्तो नाम वीर्यवान् पुत्रस्तमनुरक्ताभूत्पृथिवीसागरां वरा १४ स्पृष्टं
ते सस्मसततं देवराजेन नित्यदा वासवोऽपि मरुत्तेन स्पृष्टं ते पांडुनंदन १५ श्रुचिः सगुणवानासीन्मरुतः पृथिवीपतिः यतमा
नोपियं शक्रो न विशेषयति स्म ह १६ सोऽशक्रुवन्निशेषाय समाहूय बृहस्पतिम् उवाच देवचो देवैः सहितो हरिवाहनः १७
बृहस्पते मरुत्तस्य माका र्षीस्त्वं कथंचम दैवं कर्मां यपि त्र्यंवां कर्ता सिममचेत्प्रियम् १८ अहं हि त्रिषु लोकेषु सुराणां च बृह
स्पते इन्द्रत्वं प्राप्तवानेको मरुतस्तु महीपतिः १९ कथं ह्यमर्त्यं ब्रह्मं स्त्वं याजयित्वा सुराधिपम् याजये मृत्युसंयुक्तं मरुतम वि
शंकया २० मत्वा वृणीष्वभद्रं ते मरुतं वा महीपतिम् परित्यज्य मरुतं वा यथाजोषं भजस्व माम् २१ एवमुक्तः सकोरव्य
देवराज्ञा बृहस्पतिः मुहूर्तमिव संचित्य देवराजानमब्रवीत् २२ त्वं भूतानामधिपतिस्त्वयि लोकाः प्रतिष्ठिताः नमुचेर्व
श्वरूपस्य निहंता त्वं बलस्य च २३

त्वमाजहर्षदैनानामेकोवीरश्रियंपराम् त्वंविभर्षिभुवंद्यांचसदेवबलसूदन २४ पौरोहित्यंकयंकृत्वातवदेवगणेश्वर या
जयंयमहं भर्ष्यंमरुतंपाकशासन २५ समाश्वसिहिदेवेंद्रनाहंमर्ष्यस्यकर्हिचित् ग्रहीष्यामिस्तुचंयज्ञेशृणुचेदंवचोमम
२६ हिरण्यरेतानोष्ठाःस्यात्परिवर्तेतमेदिना भासंतुनरविःकुर्यान्नतुसत्यंचलेन्मथि २७ वैशंपायनउवाच
बृहस्पतिवचःश्रुत्वाशक्रोविगतमत्सरः प्रशस्येजंविवेशाथस्वमेवभवन्तदा २८ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधि
केपर्वणिसंवर्तमरुत्तीयेपंचमोऽध्यायः ५ व्यासउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् बृहस्पतेश्च
संवादंमरुतस्यचधीमतः १ देवराजस्यसमयंकृतमांगिरसेनह श्रुत्वामरुत्तोत्पतिर्यज्ञमाहारयत्परम् २ संकल्प्यम-
नसायज्ञंकरंधमरुतात्मजः बृहस्पतिमुपागम्यबाग्मीवचनमब्रवीत् ३ भगवन्मयापूर्वमभिगम्यतपोधन कृतोभि
संधिर्यज्ञस्यभवतोवचनादुरो ४ तमहंयष्टुमिच्छामिसंभाराःसंभृताश्रमे याज्योस्मिभवतःसाधोतत्प्राप्तुहिविधत्स्वच
५ बृहस्पतिरुवाच नकामयेयाजयितुंत्वामहंपृथिवीपते वृत्तोस्मिदेवराजेनप्रतिज्ञातंचतस्यमे ६ मरुत्
उवाच पिच्यमस्मितवक्षेत्रंबहुमन्येचतेशृशाम् तवास्मियाज्यतांप्राप्तोभजमानंभजस्वमाम् ७ बृहस्पतिरुवाच
अभर्ष्ययाजयित्वाहंयाजयिष्येकथंनरम् मरुत्तगच्छबाभावानिवृत्तोस्म्यद्ययाजनात् ८ नत्वांयाजयितास्म्यद्यष्टुण्यंत्वमि
हेच्छसि उपाध्यायंमहाबाहोयस्तेयज्ञंकरिष्यति ९ व्यासउवाच एवमुक्तस्तृपतिर्मरुत्तोव्रीडितोभवत् प्र
त्यागच्छन्संविग्नोददर्शपथिनारदम् १० देवर्षिणासमागम्यनारदेनसपार्थिवः विधिवत्प्रांजलिस्तथावथेनंनारदो
ब्रवीत् ११ राजर्षेनाति हृष्टोसिकञ्चित्क्षेमंतवानघ क्वगतोसिकुतश्चेदमप्रीतिस्थानमागतम् १२ श्रोतव्यंचेन्मया राज
नृब्रूहिमेपार्थिवर्षभ व्यपनेष्यामितेमन्युंसर्वयत्नेनराधिप १३ एवमुक्तोमरुत्तस्तनारदेनमहर्षिणा विप्रलंभमुपाध्या
यात्सर्वमेवन्यवेदयत् १४ मरुत्तउ० गतोस्म्यंगिरसःपुत्रंदेवाचार्यंबृहस्पतिं यज्ञार्थमृत्विजंद्रष्टुंसचमांभाभ्यनंदत् १५

१६ १७ १८ १९ २० २१ उच्चतवेपथिति अत्रकुणपदर्शनेनमेहेश्वरदर्शनसिद्धिर्दर्शयताकुणपस्थमहेश्वरप्रतिमात्वंसूचितम् तथाचाविमु
क्तं प्रकृत्योक्तं अत्रहिजंतोः प्राणपृक्ममाणेषुरुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टेयेभ्रसावमृतीभूत्वामोक्षीभवतीति सिद्धं कुणपाभिमानिनोजीवस्य ब्रह्मभा-

प्रत्यारव्यातश्चतेनाहंजीवितुं नाद्यकामये परित्यक्तश्चगुरुणादूषितश्चास्मिन्नारद १६ व्यासउवाच एवमुक्तस्त
राज्ञासनारदः प्रत्यवाचह आविक्षितं महाराजवाचासंजीवयान्निव १७ नारदउवाच राजन्गिरसः पुत्रः संव
त्तो नाम धार्मिकः चक्रमीति दिशः सर्वादिग्वासामोहयन्प्रजाः १८ तंगच्छुयदियाज्यं त्वानवां छुतिबृहस्पतिः प्रसन्न-
स्त्वां महातेजाः संवर्तो याजयिष्यति १९ मरुत्तउवाच संजीवितो हं भवता वाक्येनानेन नारद पश्येयं क्वसु संवर्त-
शंसमेवदतां वर २० कथं च तस्मै वर्तेयं कथं मानं परित्यजेत् प्रत्यारव्यातश्चतेनापि नाहं जीवितुमुत्सहे २१ नारदउवा
च उच्चतवेपथिभ्रत्संचक्रमीति यथास्मरवम् वाराणस्यां महाराजदर्शनेऽहं महेश्वरम् २२ तस्याद्वारं समासाद्य न्य
सेथाः कुणपं क्वचित् नंदस्त्रायोनिवर्तेतस संवर्तो महीपते २३ तं पृष्ठतो नुगच्छेथा यत्र गच्छेत्सवीर्यवान् तमेकांते समा
साद्य प्रांजलिः शरणं व्रजं २४ पृच्छेत्त्वां यदिकेनाहं तवारव्यात इति स्मह ब्रूयास्त्वनारदेनेति संवर्तकथितोसिमे २५ सचे
त्कामनुयुं जीतममानुगमनेऽप्यया शंसेथा वन्हिमारुदं मामपित्वमशंकया २६ व्यासउवाच सतथेति प्रति-
श्रुत्य पूजयित्वा च नारदम् अभ्यनुज्ञाय राजर्षियं यो वाराणसीपुरीम् २७ तत्र गत्वा यथोक्तं सपुर्याद्वारं महायशाः कु
णपं स्थापयामास नारदस्य वचस्मरन् २८ योगपद्येन विप्रश्चपुरीद्वारमथा विशत् ततः सकुणपं दृष्ट्वा सहसा संन्यवर्तत
२९ सतं निवृत्तमालक्ष्य प्रांजलिः पृष्ठतो न्वगात् आविक्षितो महीपालः संवर्तमुपशिक्षितुम् ३० सचतं विजने दृष्ट्वा पांस
भिः कर्दमेन च श्लेष्मणा चैव राजानं घ्नीवनेश्च समाकिरत् ३१ सतथा बाध्यमानो वै संवर्तेन महीपतिः अन्वगादेव तसृधिं
प्रांजलिः संप्रसादयन् ३२ ततो निवर्त्य संवर्तः परिश्रान्त उपाविशत् शीतलच्छायमासाद्य न्यग्रोधं बहूशारिवनम् ३३ इ-
ति श्रीमन्महाभारते आश्वमधिके पर्वणि मरुत्तीये षष्ठोऽध्यायः ६

वो पूर्वो जापितः एवं चोपरिधारिणो विधिवद्दिधरेवायमित्यपपादि

ते

२२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६

संवर्तुवाच कथमस्मितयाज्ञातः केनवाकथितोऽस्मिते एतदाचक्ष्वमेतत्त्वमिच्छसेचेन्ममप्रियम् १ सत्यंतेब्रुवतः सर्वसंपत्त्यंतेमनोरथाः मिथ्यातुब्रुवतोमूर्धाशतधातेस्फुटिष्यति २ मरुत्तुवाच नारदेनभवाच्चक्ष्यमारव्या तोस्यटनापथि गुरुपुत्रोममेतित्वंततोमेप्रीतिरुत्तमा ३ संवर्तुवाच सत्यमेतद्भुवानाहसमांजानातिसत्रिणम् कथयस्वतदेनन्मेकनुसंप्रतिनारदः ४ मरुत्तुवाच भवंतंकथयित्वासममदेवर्षिसत्तमः ततोमामभ्यनुज्ञाय प्रविष्टोहव्यवाहनम् ५ व्यासुवाच श्रुत्वातुपार्थिवस्येतत्संवर्तः प्रमुदंगतः एतावदहमध्येवंशङ्कयामिति सो- ब्रवीत् ६ ततोमरुत्तमुन्मत्तोवाचानिर्भर्त्सयान्निव रूक्षयाब्राह्मणोराजन्पुनःपुनरथाब्रवीत् ७ वातप्रधानेनमयास्वचि- त्तवशवर्तिना एवंविकृतरूपेणकथंयाजितुमिच्छसि ८ ज्ञाताममसमर्थंश्चवासवेनचसंगतः वर्ततेयाजनेचेवतेनकर्मा- णिकारय ९ गार्हस्थ्यंचेवयाज्याश्चसर्वागृह्याश्चदेवताः पूर्वजेनसमाक्षिप्तंशरीरंवर्जितंत्विदम् १० नाहंतेनाननुज्ञातस्त्वा- माविक्षितकर्हिचित् याजयेयंकथंचिद्देसाहिपूज्यतमोमम ११ सत्त्वंबृहस्पतिंगच्छतमनुज्ञाप्यचाव्रज ततोहयाजयिष्ये- त्वांयदियष्टुमिहेच्छसि १२ मरुत्तुवाच बृहस्पतिंगतःपूर्वमहंसंवर्ततच्छृणु नमांकामयतेयाज्यमसौवासव- काम्यया १३ अमरंयाज्यंभासाद्ययाजयिष्येनमानुषम् शक्रेण प्रतिषिद्धोहंमरुत्तंमास्मयाजय १४ स्पृहतेचमयाविप्र- सदाहिसत्तुपार्थिवः एवमस्त्वितिचाप्युक्तोऽभ्यात्रातेवलसूदन १५ समासभिगतंप्रेम्णायाज्यत्वेनबुभूषति देवराजंसमा- श्रित्यनद्विद्विमुनिपुंगव १६ सोहमिच्छामिभवतासर्वस्वेनापियाजितुम् कामयेसमतिक्रांतुंवासवंत्वत्कतेर्गुणैः १७ नहिमेवर्ततेबुद्धिर्गंतुं ब्रह्मन्बृहस्पतिस् प्रत्यारव्यातश्चतेनास्मितथानपकृतेसति १८ संवर्तुवाच चिकीर्षसि- यथाकार्मसर्वमेतत्त्वयिध्रुवम् यदिसर्वानग्निप्रायान्कर्तासिममपार्थिव १९ याज्यमानंमयाहित्वांबृहस्पतिपुरंदरो द्विषेतां- सममिक्नुद्वावेतदेकंसमर्थये २० स्थैर्यमत्रकथंमेस्यात्सत्वंनिःसंशयंकुरु कुपितस्त्वांनदीदानींभस्मीकुर्यांसबांधवम् २१

मरुत्तुवाच यावत्तपेत्सहस्रांशुस्तिष्ठेरंश्चापिपर्वताः तावल्लोकान्नलभेयं त्यजेयं संगतं यदि २२ माचापिशुभबुद्धि
 त्वं लभेयमितिकर्हिचित् विषयेः संगतं चास्तुः त्यजेयं संगतं यदि २३ संवर्त्तुवाच आविक्षितशुभाबुद्धिर्वर्त्ततां
 तव कर्मसू याजनं हिममाप्येवं वर्त्तते हृदि पार्थिव २४ अभिधास्ये च ते राजन् क्षयं द्रव्यमुत्तमं येन देवान्सगंधर्वांश्चक्रंता
 भिभ्रविष्यसि २५ न तु मे वर्त्तते बुद्धिर्धने याज्येषु वा पुनः विप्रियं तु करिष्यामि भ्रातुश्चंद्रस्य चोभयोः २६ गमयिष्यामि श
 क्रेण समतामयिते ध्रुवम् प्रियं च तं करिष्यामि सत्यमेतद्दुर्वीमिते २७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि-
 संवर्त्तमरुत्तीये सप्तमोऽध्यायः ७ संवर्त्तुवाच गिरेर्हिमवतः एषे मुंजवान्नामपर्वतः तप्यते यत्र भगवांस्तपोनि
 त्यमुमापतिः १ वनस्पतीनां मूलेषु शृंगेषु विषमेषु च गुहासु शैलराजस्य रमते स्म यथा सखम् २ उमासहायो भगवा-
 न्यत्र नित्यं महेश्वरः आस्ते शूलीमहातेजानानाभूतगणावृतः ३ तत्र रुद्राश्च साध्याश्च विश्वेयवसवस्तथा यमश्च व-
 रुणश्चैवे कुबेरश्च सहानुगः ४ भूतानि च पिशाचाश्च नासत्यावश्विनौ तथा गंधर्वाप्सरसश्चैव यक्षादेवर्षयस्तथा ५ आ-
 दित्यामरुतश्चैव यानुधानाश्च सर्वशः उपासन्ते महात्मानं बहुरूपमुमापतिम् ६ रमते भगवांस्तत्र कुबेरानुचरैः सह विह-
 नैर्विकृताकारैः क्रीडद्भिः पृथिवीपते ७ श्रियाज्वलन् दृश्यते वै बालादित्यसमद्युतिः नरूपं शक्यते तस्य संस्थानं वा क-
 दाचन ८ निर्दूषुं प्राणिभिः कैश्चित्प्राकृतेर्मांसलोचनैः नोष्णानशिशिरं तत्र न वायुर्न च भास्करः ९ नजरात्क्षत्पिपासे वा
 नमृत्कर्णभयं नृपे तस्य शैलस्य पार्श्वेषु सर्वेषु जयतां वर १० धातवो जातरूपस्य रश्मयः सवितुर्यथा रक्षन्ते ते कुबेरस्य-
 सहाये रुद्यतायुधैः ११ त्रिकीर्षद्भिः प्रियं राजन् कुबेरस्य महात्मनः तस्मै भगवते कृत्वानमः शर्वाय वेधसे १२ रुद्राय शि-
 तिकंठाय पुरुषाय सवर्चसे कपदिने करालाय हयक्षणे वरदाय च १३ त्र्यक्षणे पूष्णे दंतभि देवामनाय शिवाय च याम्या
 याव्यक्तरूपाय सहृते शंकराय च १४

वर्णमवाप्ससीत्वं तं सवर्णं कामस्य जप्यस्तोत्रम् तस्य संवर्त्तन्मणिः हिरण्यबाहुरुद्रो देवता अनु-

क्षेम्याय हरिकेशाय स्थाणवे पुरुषाय च हरिकेशाय मुंहाय कृशायोत्तारणाय च १५ भास्कराय सतीर्थाय देवदेवायरंह
 से उष्णीषिणेऋषयसहस्राक्षाय मीढुषे १६ गिरिशाय प्रशांताय यतये वीरवाससे बिल्वदंडाय सिद्धाय सर्वदंडधराय
 च १७ मृगव्याधाय महते धन्विने थभवाय च वराय सोमवक्त्राय सिद्धमंत्राय च क्षुषे १८ हिरण्यबाह्वेराजन्तुघ्राय पतये
 दिशाम् ललिहानाय गोष्ठाय सिद्धमंत्राय वृष्णाय १९ पशूनांपतये चैव भूतानांपतये नमः वृषाय मातृभक्त्याय सेनाय मे
 ध्याय च २० स्तुवहस्ताय पतये धन्विने भार्गवाय च अजाय कृष्णानेत्राय विरूपाक्षाय चैव हि २१ तीक्ष्णदंष्ट्राय तीक्ष्णा
 यवेश्वानरमुखाय च महाद्युतये नगाय शर्वाय पतये दिशाम् २२ विलोहिताय दीप्ताय दीप्ताक्षाय महोजसे वसुरेतः स्रव
 पुषे पृथवे कृत्तिवाससे २३ कपालमालिने चैव स्रवर्णमुकुटाय च महादेवाय कृष्णाय त्र्यंबकायानघाय च २४ क्रोधना
 यानृशंसाय मृदवे बाहूशालिने दंडिने तप्तपसे तथैवाक्रूरकर्मणे २५ सहस्रशिरसे चैव सहस्रचरणाय च नमः स्वधा
 स्वरूपाय बहुरूपाय दंष्ट्रिणे २६ पिनाकिनं महादेवं महार्थो गिनमव्ययम् त्रिशूलहस्तं वरदं त्र्यंबकं भुवनेश्वरम् २७ त्रिपु
 रं त्रिनयनं त्रिलोकेशं महोजसम् प्रभवं सर्वभूतानां धारणं धरणीधरम् २८ ईशानं शंकरं सर्वेशिवं विश्वेश्वरं भवम् उ
 मापतिं पशुपतिं विश्वरूपं महेश्वरम् २९ विरूपाक्षं दशभुजं दिव्यगोचरं भद्रजम् उग्रं स्थाणुं शिवं रौद्रं शर्वं गौरीशमीश्व
 रम् ३० शितिकंठमजं शक्रं पृथुं पृथुहरं वरम् विश्वरूपं विरूपाक्षं बहुरूपमुमापतिम् ३१ प्रणम्य शिरसा देवमनंगो ग
 हरं हरम् शरण्यं शरणं याहि महादेवं चतुर्भुजम् ३२ एवं कृत्वानमस्तसे महादेवायरंहसे महात्मने क्षितिपते तत्स्रवर्णा
 मवाप्स्यसि ३३ स्रवर्णमाहरिष्यंतस्तत्र गच्छंतु ते नराः इत्यक्तं सवचस्ते न च क्रेकारं धमात्मजः ३४ ततोतिमासुषं सर्वं च
 क्रेयज्ञस्य संविधिम् सौवर्णाभिचक्रां डानि संवक्रुस्तत्र शिल्पिनः ३५ बृहस्पतिस्ततां श्रुत्वा परुत्तस्य महीपतेः समृद्धिमति
 देवेषुः संतापमकरोद्भूशम् ३६ सतप्यमानो वैवंप्यं कृशत्वं चागमत्यरम् भविष्यति हि मे शत्रुः संवर्तो वसुमानिति ३७

नंश्रुत्वाभृशसंतप्तो देवराजो बृहस्पतिम् अधिगम्याभरत्तः प्रोवाचेदं वचस्तदा ३८ इत्याश्वमेधिके पर्वणि अष्टमोऽध्यायः ८ इन्द्र उवाच कश्चित्सस्वपिषित्वं बृहस्पते कश्चिन्नो ज्ञाः परिचारकास्ते कश्चिद्वानां सखकामोसि विप्रकश्चिद्देवास्त्वां परिपालयन्ति १ बृहस्पतिरुवाच सखशयेशयने देवराज तथा मनोज्ञाः परिचारकामे तथा देवानां सखकामोसि नित्यं देवाश्च मां सभृशं पालयन्ति २ इन्द्र उवाच कुतो दुःस्वमानसं देहजं वा पांडुर्विवर्णं श्रुत्वा स्वभृशं आचक्ष्वमे ब्राह्मणायाव देवानि ह्यस्मिन्निहन्ति सर्वोस्तव दुःस्वकर्तृन् ३ बृहस्पतिरुवाच मरुत्तमाहुर्मघवन्यस्य माणमहायज्ञेनोत्तमदक्षिणेन संवर्तो याजयतीति मे श्रुतं तदिच्छामि न सतया जयन्त ४ इन्द्र उवाच सर्वान् कामाननुयातोसि विप्रयस्त्वं देवानां मंत्रवित्सु पुरोधः उभोचने जराभृत्यु व्यतीतो किं संवर्तस्तव कर्ताद्यविप्र ५ बृहस्पतिरुवाच देवैः सह त्वमसुरान् प्रणुद्यजिष्याससे चाप्युतसानुबंधान् ययंसमृद्धं पश्यसि तत्र तत्र दुःस्वसपत्न्युसभृदिभावः ६ अतोसि देवैर्द्रविवर्णरूपः सपत्न्यो मे वर्द्धते न निशम्य सर्वोपायेर्मघवन्संनियच्छ संवर्तं वा पार्थिवं वामरुत्तम् ७ इन्द्र उवाच एहि गच्छ प्रहितो जातवेदो बृहस्पतिं परिदातुं मरुत्ते अयं वेत्वा याजयिता बृहस्पतिस्तथा मरुत्तैव करिष्यतीति ८ अग्निरुवाच अहं गच्छामि मघवन् दूतोद्य बृहस्पतिं परिदातुं मरुत्ते वाचं सत्यां पुरुहूतस्य कर्तुं बृहस्पतेऽपचितिं चि कीर्षुः ९ व्यास उवाच ततः प्रायाद्दुमकेतुर्महात्मानं नानि सर्वाणि वीरुधश्चाप्यसृदन् कामाद्दिमान्ते परिवर्तमानः कक्षातिगोमातरि श्वेवनर्द्धन् १० मरुत्ते उवाच आश्रयं मद्य पश्यामि रूपिणं वह्निमागतम् आसनं सलिलं पाद्यं गान्धोपानयवैमुने ११ अग्निरुवाच आसनं सलिलं पाद्यं प्रतिनंदां मितेन घ इंद्रेण तु समादिष्टं विद्मि मां दूतमागतम् १२ मरुत्त उवाच कश्चिच्छ्रिमान् देवराजः सखी च कश्चिन्नास्मान् प्रीयते धूमकेतो कश्चिद्देवा अस्य वशयथा वन् प्रब्रूहित्वं मम कालेन देव १३ अग्निरुवाच शक्रो भृशं सखी पार्थिवेन्द्र प्रीतिं च्छत्यजरावै त्वया सः देवाश्च सर्वे वशागास्तस्य राजन् संदेशं त्वं शृणु मे देवराजः १४

यदर्थमांप्राहिणोत्त्वत्सकाशंबृहस्पतिंपरिदातुंमरुते असंगुर्याजयतांनृपलांमर्त्यंसंतममरंत्वांकरोतु १५ मरुत्तुवा
च संवतोयंयाजयिताद्द्विजोमांबृहस्पतेरंजलिरेषतस्य नचैवासोयाजयित्वामहेद्रंमर्त्यंसंतयाजयन्नद्यशोभेत् १६
अग्निरुवाच येवैलोकादेवलोकेमहांतःसंप्राप्यसेतान्देवराजप्रसादात् त्वंचेदसोयाजयेद्देवहस्पतिर्नृनंस्वर्गंत्वजयेःकी
निसुक्तः १७ तथालोकामानुषायेचदिव्याःप्रजापतेश्चापियेवैमहांतः तेतेजितादेवराज्यंचक्रत्स्नंबृहस्पतिर्याजयेच्चेन्नरेद्रं १८
संवत् उवाच मास्मेवंत्वंपुनरागाःकथंचित्बृहस्पतिंपरिदातुंमरुते मालांधक्ष्येचक्षुषादारुणेनसंक्रुद्धोहंपावक्तुं
निबोध १९ व्यासउवाच ततोदेवानगमद्भूमकेतुर्द्वाद्वातोव्यथितोश्वत्थपर्णवत् तंवैदृक्षाप्राहशक्रोमहात्मा
बृहस्पतेःसन्निधौहव्यवाहम् २० यस्त्वंगतःप्रहितोजातवेदोबृहस्पतिंपरिदातुंमरुते तत्किंप्राहसृपोयक्ष्यमाणःकाच्चिद्
चःपरिगृह्णानितच्च २१ अग्निरुवाच नतवाचरोचयतेमरुतोबृहस्पतेरंजलिंप्राहिणोत्सः संवतोभां
यत्प्रयितेत्कवाचपुनःपुनःसमयायाच्यमानः २२ उवाचदंमानुषायेचदिव्याःप्रजापतेर्यंचलोकामहांतः तांश्चेल्ल
भेयंसंविदंतेनक्रत्वातथापिनेच्छेयमितिप्रतीतः २३ इंद्रउवाच पुनर्गत्वापार्थिवंतं समेत्यवाक्यंमदीयं
प्रापयस्वार्थयुक्तम् पुनर्यद्युक्तो नकरिष्यतेवचस्ततोवज्रंसंप्रहर्तास्मितसमै २४ अग्निरुवाच गंधर्व
राट्यात्वयंतत्रदूतोविभेम्यहंवासवतत्रगंतुम् संरब्धोमामब्रवीत्तीक्ष्णरोषःसंवतोवाक्यंचरितन्नद्वचर्यः २५ य
द्यागच्छेःपुनरंयंकथंचिद्बृहस्पतिंपरिदातुंमरुते दहेयंत्वांचक्षुषादारुणेनसंक्रुद्धइत्येतद्वेदोद्देशक २६ श
क्रुउवाच त्वमेवान्यान्द्दहसंजातवेदो नहितदन्योविद्यतेभस्मकर्ता त्वत्संस्पर्शात्सर्वलोकोविभेतिअश्र
त्येयंवदसेहव्यवाह २७ अग्निरुवाच दिवं देवेद्रृपृथिवींचसर्वांसंवेष्टयेस्त्वस्वबलेनेयश
क्र एवंविधस्येहसतस्तवासौकथंचित्त्रिदिवंप्राग्जहार २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

नत्रनवमेनाहं दोर्बल्यात् वृत्रेण जित इति वक्तुं स्वसामर्थ्यमिंद्रोवन्दिं प्रतिवदाति नगंडिकाकारयोगं करेणुम् नगंपर्वतं डीयते विहाय सागच्छतीति डीः प
 क्षी अल्यो डीः डिकामक्षिकामशकादिः नस्या आकारेण योगोऽस्तीत्येवं रूपं अणुं सूक्ष्मं करे कुर्वे कृञ्च्छांदसंभोवादिकत्वम् करेणोति पाठे करोमीत्य
 ध्याहारः पाथोधिकरे कर्तुमगस्य इवाहं पर्वतमपिमशकी कर्तुं समर्थोऽस्मीत्यर्थः कुतस्तर्हि वृत्रस्तां नाराधितवानित्यत आह नचारिसोमं प्रपिबामिवन्दे

इंद्र उवाच नगंडिकाकारयोगं करेणुं नचारिसोमं प्रपिबामिवन्दे नदुर्बले वै प्रहरामिवज्जंकोमे सरवाय प्रहरंतमर्त्यः २९
 प्रव्राजयेयं कालक्रेयान् पृथिव्यामपां कर्षदानवानंतरिक्षात् दिवः प्रह्लादमवसानमानयंकोमे सरवाय प्रहरंतमानवः ३०
 अग्नि रुवाच यत्र शर्याति च्यवनो याजयिष्यन् सहाश्विभ्यां सोममगृण्हादेकः तत्वांकुडुः प्रत्यर्षेर्थाः पुरस्ताच्छर्याति
 यज्ञं स्मरतं महेंद्र ३१ वज्रं गृहीत्वा च पुरंदरत्वंसं प्रहाषीश्व्यवनस्थातिघोरम् सते विप्रः सहवज्रेण बाहुमपागृण्हात्तपसा
 जीतमन्युः ३२ न तो रोषात्सर्वतो घोररूपं सपत्नं ते जनयामास भूयः मदनामा सरं विश्वरूपं यत्वं दृष्ट्वा च क्षर्षी संन्यमीलः ३३
 हनुरेकजगतीं स्थातयेकादिवंगता महतो दानवस्य सहस्रं दंतानां शतयोजनानां सती क्षणानां घोररूपं बभूव ३४ वृचाः स्थ
 खाराजतस्तं भवर्णादंष्ट्राश्च तस्मो दृशते योजनानाम् सत्वां दंतां चिदशन्नभ्यथावज्जिघांसया शूलमुद्यम्य घोरम् ३५ अप
 श्यत्वं ततदीघोररूपं सर्वैवेत्वां ददृशदर्शनीयम् तस्माद्द्रातः प्राञ्जलिस्त्वमहर्षिमागच्छेथाः शरणं दानवघ्न ३६ शात्राद्बलाद्
 द्यबलंगरीयो न ब्रह्मतः किंचिदन्यद्गरीयः साहं जानन् ब्रह्मते जायथावन्न संवर्तं जंतुमिच्छामि शक्र ३७ इति श्रीमन्म
 हाभारते आश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुत्तीये नवमोऽध्यायः ९ इंद्र उवाच एवमंत दृष्ट्वा बलंगरीयो न ब्राह्म
 णा किंचिदन्यद्गरीयः आविक्षितस्य तु बलं न मृष्ये वज्रं चास्मै प्रहरिष्यामि घोरम् १

अरिसोमं शत्रु दत्तं सोमम् त्वयैव सकुतो न निर्जित इत्यत आह नक्षीणशक्तो प्रहरामिवज्जमित्यादिना नखंडिकाजंगमो नो करेणुरिति पाठे नु करेणुं हंस्तीम
 मणैरावतः खंडिकायुद्धं द्विडभाषया प्रसिद्धम् तां प्रतिजंगमो गतिशिलो न भवतीति नो अस्ति ऐरावतवाहनस्य मंशत्रु जय इष्यत्कर इत्यर्थः खंडिका
 शब्दस्तालव्यादिरिह ज्ञेयः इंद्रो हेति वृषभं खंडिकानामिति मंत्रवर्णात् २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ दशमस्तूक्तान्यर्थः
 शेषमतिरोहितार्थम् ३७ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां नवमोऽध्यायः ९ एवमिति १ ५ ५ ५ ५

धृतराष्ट्रप्रहितोगच्छमरुत्तंसंवर्तेनसंगतंतंवदस्व बृहस्पतित्वमुपशिक्षस्वराजन्वज्जंवातेप्रहरिष्यामिघोरम् २ व्या
 सउवाच त्तोगत्वाधृतराष्ट्रो नरेन्द्रं प्रोवाचेदं वचनं वासवस्य ३ धृतराष्ट्रउवाच गंधर्वधृतराष्ट्रं मानिबोधत्वा
 मागतं वक्तुकामं नरेन्द्रं ऐन्द्रं वाक्यं शृणु मे राजसिंहयत्प्राह लोकाधिपतिर्महात्मा ४ बृहस्पतिर्याजकं त्वं वृणीष्वज्जंवाते
 प्रहरिष्यामिघोरम् वचश्चेदेतन्न करिष्यसे मे प्राहेत देतावदचित्यकर्मा ५ मरुत्तउवाच त्वंचैवेतद्देत्यपुरंद-
 रश्च विश्वदेवावसवश्चाश्विनौ च मित्रद्रोहेनिष्कृतिर्नास्ति लोके महत्यापं ब्रह्महत्यासमंतत् ६ बृहस्पतिर्याजयतां महेंद्रं
 देषश्रेष्ठं वज्रभृतां वरिष्ठम् संवर्तो मां याजयिता घराजन्ने वाक्यं तस्य वारोचयामि ७ गंधर्वउवाच घोरौ
 नादः श्रूयतां वासवस्य नभस्तले गर्जतौ राजसिंह व्यक्तं वज्रं मोक्षते ते महेंद्रः क्षेमं राजंश्चित्यतामेष कालः ८ व्यास
 उवाच इत्येवमुक्तो धृतराष्ट्रेण राजन् श्रुत्वानादनदतो वासवस्य तपोमित्यंधर्मविदां वरिष्ठं संवर्तं तं ज्ञापयामास कार्य
 म् ९ मरुत्तउवाच इममात्मानं पु वमानमारादध्वा दूरं ते न न दृश्यते ह्य प्रपद्ये हं शर्म विप्रेंद्रत्वतः प्रयच्छतस्माद
 भयं विप्रमुख्य १० अयमायाति वैवज्जी दिशो विद्योतयन् दश अमानुष्येण घोरैण सदस्थास्त्रासिताहिनः ११ संव
 र्तुवाच भयं शक्राद्ये तु ते राजसिंह प्रणोत्स्ये हं भयमेतत्सु घोरम् संस्तं भिन्या विद्यया क्षिप्रमेव मा भैस्त्वमस्याभिभवा
 त्यतीतः १२ अहं संस्तं भयिष्यामि मा भैस्त्वमशक्तो नृप सर्वेषामेव देवानां क्षयिता न्यायुधानि मे १३ दिशो वज्रं भजतां वायु
 रेतु वर्षं भूत्वा वर्षतां काननेषु आपः पूवं तं तरिक्षे वृथा च सोदाभिनी दृश्यते मा विभैस्त्वम् १४ वान्हिर्देवस्त्रातु वा सर्वतस्ते-
 कामान्स्वर्वाच्चर्षतु वासवो वा वज्रंतथास्थापयतां वधाय महाघोरं पूवमानं जलौघैः १५ मरुत्तउवाच घोरश्चा
 यं श्रूयते वै महास्वनो वज्रस्येषः सहितो मारुतेन आत्मा हि मे प्रव्यथते मुहुर्मुहुर्न मे स्वास्थं जायते चाद्यविप्र १६ संवर्तउ-
 वज्राद्ग्राव्ये तु भयंत वाद्यवातो भूत्वा हन्ति नरेन्द्रवज्रम् भयं त्यक्त्वा वरमन्यं वृणीष्वकंते कामं मनसा साधयामि १७ मरुत्तउ-
 इंद्रः साक्षात्सहसाभ्येतु विप्रहविर्यज्ञे प्रतिगृणहातु चैव स्वसंधिष्यं चैव जुषंतु देवाः हुतं सोमं प्रतिगृणंतु चैव १८ ३

संवर्त्तुवाच अयमिन्द्राहरिभिर्यातिराजन्देवैः सर्वैस्त्वरितैस्तूयमानः मंत्राद्भूतोयज्ञमिमंमयाद्यपश्यस्वेनमंत्रविस्त्र
स्तकायं १९ ततोदेवैःसहितौदेवराजोरथेयुक्तातानहरीन्वाजिसुरव्यान् आयाद्यज्ञमथराज्ञःपिपासुराविक्षितस्याप्रमेय
स्यसोमम् २० तमायांतंसाहितंदेवसंधेःप्रत्युद्ययौसपुरोधामरुतः चक्रपृजांदेवराजायचाश्रांयथाशास्त्रविधिवत्प्रीयमा
णः २१ संवर्त्तुवाच स्वागतंनेपुरुहूतेहविद्वन्यज्ञाप्ययंसन्निहितेत्वर्योद् शोभिव्यतेवलचक्रघ्नभूयःपिवस्व-
सोमंस्फुतमुद्यतंमया २२ मरुतुवाच शिवेनमांपश्यनमश्र्वतंस्तुप्रामोयज्ञःसफलंजीवितंमे अयंयज्ञंकु
रुतेमैसुरेन्द्रबृहस्पतेरवरज्जोविप्रमुख्यः २३ इन्द्रुवाच जानामितंगुरुमेनंतपोधनंबृहस्पतेरनुजंतिग्मतेजस
मं यस्याद्दानादागतांहनरेन्द्रप्रीतिर्मेद्यत्वयिमन्युःप्रनष्टः २४ संवर्त्तुवाच यद्विप्रीतस्त्वमसिर्वेदेवराजत
स्मात्स्वयंशाधियज्ञेविधानम् स्वयंसर्वान्कुरुभागान्करेन्द्रजानात्वयंसर्वलोकश्चदेव २५ व्यासुवाच एवमु
क्तस्त्वांगिरसेनशक्रःसमादिदेशस्वयमेवदेवान् सभाःक्रियंतामावसथाम्भुरव्याःसहस्रशश्चित्रभूताःसमृद्धाः २६ कृ
प्ताःस्थूणाःकुरुतारोहणानिगंधर्वाणामप्सरसांचेवशीघ्रम् यत्रनृत्येरस्त्वप्सरसाःसमन्ताःस्वर्गोपमःक्रियतांयज्ञवाटः
२७ इत्युक्तास्तेचक्रुराशुप्रतीतादिवोकसःशक्रवाक्यान्नरेन्द्र ततोवाक्यंप्राहराजानमिन्द्रःप्रीतोराजन्युज्यमानोमरुत
म् २८ एषत्वयाहमिहराजन्समेत्ययेचाप्यन्येतवपूर्वेनरेन्द्र सर्वाश्र्वान्यादेवताःप्रीयमाणाहविस्तुभ्यंप्रतिगृणहंतुराज
न् २९ आग्नेयंवल्लोहितमालभतांवेश्वदेवंबहुरूपोहराजन् नालंचोक्षाणामेध्यमप्यान्लभतांचलच्छिभ्यंसंप्रदिष्टि
जाग्याः ३० ततोयज्ञोवृथेतस्यराजन् यत्रदेवाःप्रचयमन्नानिजहूः यस्मिन्शक्रोब्राह्मणोःपुज्यमानःसदस्योऽभूद्हरिमा
न्देवराजः ३१ ततःसंवर्त्तुश्चेत्यगतोमहात्मायथावद्विःप्रज्वलितोहितीयः हवींस्त्युच्चैराह्वयन्देवसंधान्मुहावाग्नेमंत्र
वत्संप्रतीतः ३२ ततःपीत्वाबलभित्सोममग्र्येचाप्यन्येसोमपादेवसंधाः सर्वेनुज्ञाताःप्रययुःपार्थिवेनयथाजोषंतर्पिताः
प्रीतिमंतः ३३

तदस्फुक्तेनृपतौ तस्मिन्नित्यध्यायत्रयं कृष्णायुधिष्ठिरसंवादे ब्रह्मविद्यासूत्रम् १ उपप्लुतं राहुयस्तं २ ३ ब्रह्मज्ञानेकनाशयः शोको वृद्धोक्तिः सहस्रेण वाक्रतुसहस्रेणवाननश्यतीत्यभिसंधानो भगवाच्चासुदेव उवाच सर्वजिह्वमिति जिह्वं कामादिमृत्युपदं संसारप्रापकं आर्जवंशमादि ब्रह्मणः पदं

ततो राजा जातरूपं स्य राशीन् पदे पदे कारयामास हृष्टः ह्रिजातिभ्यो विसृजन् भूरिवित्तराजवित्ते शइवारिहंता ३४ त
तो वित्तं विविधं संनिधाय यथोत्साहं कारयित्वा च कोशं अनुज्ञातो गुरुणा संनिवृत्य शशासगामखिलांसागरांताम् ३५
एवंगुणः सबभूवेहराजायस्य क्रतौ तत्सुवर्णं प्रभृतम् तत्त्वं समादाय नरेन्द्रवित्तं यजस्व देवांस्तर्पयानो विधानैः ३६ वै
शंपायन उवाच ततो राजा पांडवो हृष्टरूपः श्रुत्वा वाक्यं सत्यवत्याः सूतस्य मनश्चक्रे तेन वित्तेन यष्टुं ततो मात्यैर्मत्र
याम्नासभूयः ३७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि संवर्तनमरुत्तीये दशमोऽध्यायः १० वैशंपा
यन उवाच इत्स्फुक्तेनृपतौ तस्मिन् व्यासेनाद्भुतकर्मणा वासुदेवो महातेजास्ततो वचनमाददे १ तंच पं दीनमनसं नि
हतज्ञातिबांधवम् उपप्लुतमिवादित्यं सधूममिव पावकम् २ निर्विण्णमानसं पार्थं ज्ञात्वा यदु कुलोद्दहः आश्वासयन् धर्म
सूतं प्रवक्तुमुपचक्रमे ३ वासुदेव उवाच सर्वजिह्वं मृत्युपदमार्जवं ब्रह्मणः पदं एतावान् ज्ञानविषयः किंप्रला
पः करिष्यति ४ नैव ते निश्चितं कर्म नैव ते शत्रवो जिताः कथं शत्रुं शरीरस्थमात्मनो नावबुध्यसे ५ अत्र ते वर्तयिष्यामि
यथा धर्मं यथा श्रुतम् इंद्रस्य सहस्रेण यथा युद्धमवर्तत ६ वृत्रेण पृथिवी व्याप्ता पुरा किल नराधिप हस्तासपृथिवी व्या
प्ता गंधस्य विषये हते ७ धराहरणदुर्गंधो विषयः समपद्यत शतक्रतुश्रुको पाथगंधस्य विषये हते ८ वृत्रस्य सत
तः क्रुद्धो घोरं वज्रमवासृजत् सवध्यमानो वज्रेण सभृशं भूरितेजसा ९

मोक्षस्य प्रापकम् ज्ञानविषयः हेयोपादेयतया ज्ञान

व्यादित्यर्थः ४ शत्रुं नाशयित्वा अत्राज्ञानरूपम् ५ तदेवाह अत्र ते इति इंद्रस्य चिदात्मनः वृत्रेण कामादि धर्मिणा चिदचिद्विभक्तिरूपेणाहंकारेण ६ पृथि
वीस्थूलं शरीरम् यच्छरीरं सापृथिवीति श्रुतेः व्याप्तां आत्मत्वेन गृहीतां गंधस्य विषये प्रदेशोपि देहे हते सति ७ तेन दुर्गंधानात्मा भूतविषयो ब्रह्मांडं ज्ञातं
एकदेशस्यात्मत्वेन परिग्रहात् इदं सर्वं यदयमात्मेति श्रुतेः श्रित्वा त्रंसदधेतत् एतस्य दृष्ट्या नित्यत्वाद्वाघातमभूदित्यर्थः ८ वज्रं विवेकं वक्ष्यमाणम् ९ ध

तोयं कर्मसमवर्तेः सोमाज्यपयः प्रभृतिभिरबहुतेद्रैच्यैश्चंद्रलोके भोगायारब्धयत् शरीरं आपः पुरुषवचस इति श्रुतेः मानुषादेहाद्ब्रह्मस्थापितं दिव्यदेहमा
 त्मत्वेन गृहीतवानित्यर्थः रसे दिव्यलोके हृते ममतया गृहीते १० ११ एवं स्थूलदेहद्वयाद्ब्रह्मस्थापितो ज्योतिस्तेजसं प्रपंचं विवेश ततः तत्र किंचिद्रूपं दृश्यं आत्मत्वे
 न जग्राह किंचिन्ममतया हृतवान् १२ १३ वायुं समाष्टि लिङ्गं वायुरेव व्यष्टिर्वायुः समाष्टिरिति श्रुतेः ततः तत्र प्रवेशरूपया तदुपास्मात्ब्रह्मलोकेऽपि संकल्प
 मात्रो स्थितेषु विषयेषु पूर्ववदात्मत्वेनात्मीयत्वेन च जग्राहेत्यर्थः स्वर्गो मानसविषयसंगे १४ १५ द्विविधादपि सूक्ष्माद्ब्रह्मस्थापितः आकाशं अव्याकृतं

विवेश सहस्रातोयं जग्राह विषयं ततः अप्सवृत्रं गृहीतात्सरसे च विषये हृते १० शतक्रतुरतिक्रुद्धस्तत्र वज्रमवासजत्
 सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नमितं जसा ११ विवेश सहसा ज्योतिजग्राह विषयं ततः व्याप्ते ज्योतिषि वृत्रेण रूपे स विष
 ये हृते १२ शतक्रतुरतिक्रुद्धः स्तत्र वज्रमवासजत् सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नमितं जसा १३ विवेश सहसा वायुं ज
 ग्राह विषयं ततः व्याप्ते वायो तु वृत्रेण स्वर्गं विषयं हृते १४ शतक्रतुरतिक्रुद्धस्तत्र वज्रमवासजत् सवध्यमानो वज्रे
 ण तस्मिन् नमितं जसा १५ आकाशं मभिदुद्रावजग्राह विषयं ततः आकाशं वृत्रं भूते यशब्दे च विषये हृते १६ शतक्र
 तुरतिक्रुद्धस्तत्र वज्रमवासजत् सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नमितं जसा १७ विवेश सहसा शक्रं जग्राह विषयं ततः तस्य
 वृत्रं गृहीतस्य मोहः समभवन्महान् १८ रथं तरणं तैतावसिष्ठः प्रत्यबोधयत् १९ ततो वृत्रं शरीरस्थं जयानभरतर्षभ
 शतक्रतुरदृश्येन वज्रेणोतीहनः श्रुतम् २० इदं धर्मरहस्यं वैशक्रेणोक्तं महाविषु ऋषिभिश्च मम प्रोक्तं तन्निबोधजना
 धिप २१ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ऋष्याधर्मसंवादे एकादशोऽध्यायः ११ ६

ऋषु स्यात्स्यं जाड्यं तेन शब्दशब्दादौ विषये हृते गिलिते सति १५ १६ ततो ब्रह्मस्थापितः शक्रं चिदात्मानमेव वृत्रो जग्राह चिदान्ते श्वर्याभिमान
 वानभूदित्यर्थः १८ रथो मायारूपो विग्रहः तंतरत्यनेन तद्रथं तरुं अहं ब्रह्मास्मीति वाक्यं तेन वसिष्ठो गुरुस्तं प्रत्यबोधयत् हेतदर्शनविषये न द्वि
 तीयादेभ्यं भवतीति श्रुतेः १९ अतएवादृश्येन दृश्यं शून्येन २० एवं द्विविधादपि कारणोपाये ब्रह्मस्थापितः परानंदं प्रतिष्ठां प्रापदित्यर्थः २१ इ
 त्याश्वमेधिके पर्वणि ऋषीकायामेकादशोऽध्यायः ११ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६

वज्रशब्दोक्तं विवेकं दर्शयति स्थूलसूक्ष्मदेहयोर्वैधर्म्यप्रदर्शनेन द्विविधइत्यादिना परस्परमिति सत्त्वादिगुणजंलिंगंतद्रहितस्यनस्थूलंशरीरमस्ति नचेनादिनातेषांउपलंभस्थानमस्तौत्यर्थः १ २ शीतोष्णोक्तफपित्ने वायुर्वानः तेषां साम्ये स्वास्थ्यवेषम्ये व्याधिर्भवतीत्यर्थः ३ उष्णेनेति शीतोष्णयो रन्यतराधिक्यजंदोषमितरवर्द्धकेनोषधादिनापनयेदित्यर्थः सत्वमिति आत्मगुणाः लिंगधर्माः ४ साम्यं सृष्टिप्रलययोः विधानं उपायः ५ हर्ष शोकयोः सत्वरजः कार्ययोः परस्परबाधकत्वमुक्त्वा तमस्तयोर्बाधकताभ्यां बाध्यते चेत्याह कश्चिदिति दुःखकाले प्यतीतस्वरवस्थुत्याप्यतीवव्यासुद्यति

वासुदेव उवाच द्विविधो जायते व्याधिः शारीरो मानसस्तथा परस्परं तयोर्जन्मनिर्दुर्दौर्भाग्ये १ शरीरे जायते व्याधिः शारीरः सनिगद्यते मानसे जायते व्याधिर्मानसस्तन्निगद्यते २ शीतोष्णोच्चे वायुश्च गुणाराजन् शरीरजाः तेषां गुणानां साम्यं चेत्तदाहुः स्वस्थलक्षणम् ३ उष्णेन बाध्यते शीतं शीतेनोष्णं च बाध्यते सत्वरजस्तमश्चेति त्रय आत्मगुणां स्मृताः ४ तेषां गुणानां साम्यं चेत्तदाहुः स्वस्थलक्षणम् तेषामन्यतमोत्सेके विधानमुपदिश्यते ५ हर्षेण बाध्यते शोको हर्षः शोकेन बाध्यते कश्चिद्दुःखे वर्तमानः स्वरवस्थुस्मर्तुमिच्छति कश्चित्स्वरवर्तमानो दुःखस्य स्मर्तुमिच्छति ६ सत्त्वं न दुरवीदुःखस्य न स्वरवी सस्वरवस्थुश्च स्मर्तुमिच्छति कौन्तेय किमन्यद्दुःखविभ्रमान् ७ अथवा ते स्वभावोपयेन पार्था वक्तव्यं स दृष्ट्वा सभागतां कृष्णामेकवस्त्रारजस्वलाम् ८ मिषतां प्रंडचेयानां तत्सर्वं स्मर्तुमर्हसि प्रजाजनं च नगरां दजिनेश्च विवासनम् ९ महारण्यनिवासश्च न तस्य स्मर्तुमर्हसि १० जटासुरात्परिकुशश्चित्रसेनश्चाहवः सैंधवाश्च परिकुशोन तस्य स्मर्तुमर्हसि ११ पुनरज्ञातचर्यायां कीचकेन पदावधः याज्ञसेन्यास्तथा पार्थ न तस्य स्मर्तुमर्हसि १२ यद्यनेद्राणामीष्यां युद्धमासीदरिदं मनसैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् १३ तस्मादभ्युपगंतव्यं युधाय भरतर्षभ परमव्यक्तरूपस्य पारंयुक्त्या स्वकर्मभिः १४

नतु नैव विवेकेन तितिक्षते एवं स्वरकाले प्यतीतं पुत्रमरणादिदुःखं स्मृत्वा सिद्धमपि स्वरवंनाशयतीति भावः ६ स इति त्वं उक्तविधिद्विविधव्याधिहीनः न च स्वरवदुःखं वा स्मर्तुमिच्छति नेच्छेदित्यर्थः किंतु दुःखविभ्रमात्पुत्रं अन्यत् अकाममशोकं ब्रह्मतदेवस्मर्तुमनुसंधातुमिच्छति इच्छेदित्यर्थः ७ अथवेति अयं दुःखित्वादिः तत्स्वभावस्यापि तव शोको न युक्तोतीतत्वात् दुःखस्येति भावः ८ ९ १० ११ १२ मनसाः हेतुकारेण १३ अभ्युपगंतव्यं अभिसुखी भवितव्यं अव्यक्तरूपस्य मायाभात्रस्य मसौसः परंपारं ब्रह्मसुक्त्या योगेन कर्मभिश्च शोधकैः प्राप्नुहीति शेषः मनोनाशेन

आत्मनामनसा १५ तस्मिन्सति कांदुःखबहुबलामवस्थां एतत्तमनसोर्ष्यामात्रत्वम् १६ आगतिंउत्पत्तिं गतिं प्रलयम् मायामात्रत्वेन ज्ञात्वा सखं वर्त
 स्वेत्यर्थः १७ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ अनुकामत्यागेनैव मनोजेतव्यं अतोयः पूर्वमयायदिमामनुजानीयाद्भवान्गंतुं त
 पोवनमिति राज्यागः प्रार्थितः स एव तर्हियुक्तस्तत्र कथं शाधिराज्यं यथोचितमिति वदसीत्याशंक्याह नवाद्यमिति नवाद्यस्य राज्यादेरर्थस्य त्यागात्त्या
 गी भवति किंतु शारीरं लिंगशरीरोत्थं कामादिकं त्यक्त्वा सिद्धिर्भवेत् नवेति शुकवैराग्यवतो विवेकश्च न्यस्य सिद्धिभावं सूचयति १ वाद्येति गृह्यतः सक्तस्य
 योधर्मैः सः अधर्म एव यत्करं वतद्दुःखमेव मोक्षं स्यात्पायात् अतस्तद्द्विषतामेवास्तुच्छमित्यर्थः २ द्यक्षर इति ममत्वं संसारहेतुः तदभावाद्ब्रह्म प्रा

यत्रमेव शरैः कार्यं न भूत्येर्न च बंधुभिः आत्मनैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् १५ तस्मिन्निर्जिते युद्धे कामवस्थांगमि
 ष्यसि एतज्ज्ञात्वा तु कौंतेय कृतकृत्यो भविष्यसि १६ एतांबुद्धिं विनिश्चित्य भूतानामागतिं गतिम् पितृपैतामहं च तं शा
 धिराज्यं यथोचितम् १७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि कृष्णार्धमसंवादे द्वादशोऽध्यायः १२ वा
 सुदेव उवाच नवाद्यं द्रव्यमुत्सृज्य सिद्धिर्भवति भारत शारीरं द्रव्यमुत्सृज्य सिद्धिर्भवति यानवा १ वाद्यं द्रव्यवि
 मुक्तस्य शरीरस्य च गृह्यतः योधर्मो यत्करं वै वै द्विषतामस्तु तत्तथा २ द्यक्षरस्तु भवं च न्यस्य क्षरं ब्रह्मशाश्वतम् म
 मेति च भवेत् न्यस्य नमोति च शाश्वतम् ३ ब्रह्ममृत्युतनो राजन्नात्मन्येव व्यवस्थितो अदृश्यमानो भूतानियोजयताम
 संशयम् ४ अविनाशोऽस्य सत्वस्य नियतो यदि भारत भित्वा शरीरं भूतानामहिंसां प्रतिपद्यते ५ लब्ध्वा हि पृथिवीं क
 स्त्नां सहस्थावरजंगमाम् ममत्वं यस्य नैव स्यात्किं तथा स करिष्यति ६ अथवायसतः प्रार्थयन् वन्येन जीवतः ममता
 यस्य द्रव्येषु मृत्योरास्ये स वर्तते ७

सिंहं तुरित्यर्थः ३ ब्रह्मपृथ्वीनिःसंगत्वसंसंगत्वे आत्मनिश्चिते एकस्मिन्वस्तुनि बहूनां ममत्वं चेतं यु
 ध्यंत एव ४ एवं निर्ममोप्यसमाप्ताधिकारश्चिन्तस्वाभावाद्दम दादिवद्युध्यन्पिनेतरवल्लिप्यत इत्याह अविनाश इति अस्य जगतः सत्वस्य सत्तायाः
 अविनाशो धिघ्नानसत्तानतिरिक्तत्वान्नाशाभावः नियतो निश्चितो यदि जगतो बाध्यत्वं जानन् प्रकृतपापेनैव सर्वं भूतशरीरोच्छेदं कुर्वन्नपि अहिंसां प्रति
 सक्तत्वमेव प्रतिपद्यते हत्वापि सद्मान् लोकान् न हंति न निहन्यत इत्यर्थः ५ लब्ध्वापीति स्वप्नोपलब्धधने धिवबुद्धस्य ममत्वाभावः स्वतः सिद्ध इत्यर्थः ६ ७

बाह्यंतराणामिति स्वभावं आत्ममाया मात्रत्वलक्षणंतत्त्वम् पश्यद्धानेन साक्षात्कुरु ते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिं स्वगुणेर्निर्गुदाभित्ति-
 तेः एवं दृष्ट्वा च यत्पश्यतः तत्तमपि स्वभावं भूतमनादि न पश्यति मायामपि बाधित्वा चिन्मात्रेण रूपेण यो वतिष्ठते समहाभयात्संसांभुच्यत इत्यर्थः ८ नन्वे-
 श्वर्यमेव वरं किं सृष्टिसमेन मोक्षेणेत्यत आह कामात्मानमिति अथर्थात्त्रान्यत्पश्यति तदल्पमिति श्रुतेः ऐश्वर्यमपि तुच्छमेवातो न प्रशंसंति संतः मनसः
 कामादयः ततः प्रवृत्तिस्ततो दुःखं अतो मन एव निरोद्धव्यमित्यर्थः ९ एतच्चानेकजन्मसाध्यमित्याह भूयो भूय इति विच्छिद्य विच्छिद्योत्तरोत्तरभूमिना
 भ्रूपं जन्मयस्यसः भूयो भूयोजन्म तस्मादेवाभ्यासयोगात् शुद्धचित्तः संसारमार्गं मोक्षमार्गं विचिंत्य कामान् संहरति पूर्वणान्वयः कोसौ इत्याह दानं-
 चेति १० योदानादि ध्यानयोगांतां कामेन कामपूर्वकं नारभते यद्यच्चायं कामयते सधर्मोनेति विदित्वेति संबंधः फलितमाह यो धर्मो नियमस्तस्य मूलमिति

बाह्यंतराणां शत्रूणां स्वभावं पश्य भारत योनपश्यति तद्गतं मुच्यते समहाभयात् ८ कामात्मानं न प्रशंसंति लोके
 नेह कामाकाचिदस्ति प्रवृत्तिः सर्वे कामा मनसो गप्रभूताया न्यं डितः संहरते विचिंत्य ९ भूयो भूयोजन्म नोभ्यासयोगाद्यो
 गीयोगं सारमार्गं विचिंत्य दानं च वेदाध्ययनं तपश्च काम्यानि कर्माणि च वैदिकानि १० व्रतयज्ञान्नियमान् ध्यानयोगान्का
 मेन यो नारभते विदित्वा यद्यच्चायं कामयते सधर्मो नियतस्तस्य मूलम् ११ अत्रगाथाः कामगीताः कीर्तयंति पु
 राविदः शृणु संकीर्त्यमानास्ता अस्विलेन युधिष्ठिर १२ नाहं शक्योऽनुपायेन हंतुं भूतेन केनचित् यो मां प्रयतते हंतुं ज्ञा
 त्वा प्रहरणे बलम् १३ तस्य तस्मिन् प्रहरणे पुनः प्रादुर्भवाम्यहम् यो मां प्रयतते हंतुं यज्ञैर्विविधदक्षिणैः १४ जंगमेष्वि
 वधमात्मा पुनः प्रादुर्भवाम्यहं यो मां प्रयतते नित्यं वैदेवैर्दातसाधनेः १५

तस्य कामस्य यो नियमो नियमः सधर्मः स च मूलं मोक्षबीजं ११

कामस्य दुर्बुद्धेद्यत्वं कामोक्तिभिरेवाह अत्रगाथा इत्यादिना १२ अनुपायेन निर्ममत्वं योगाभ्यासश्च कामजयोपाय उक्तः तद्यतिरेकेणेत्यर्थः यो मां प्र-
 तिप्रहरणे वागार्दीन्द्रियसाध्ये जपादिशस्त्रे प्रादुर्भवामि अहमेव सर्वोत्कृष्टो जपादिकर्तृत्वमिमानं रूपेणाविर्भवामि तेन जपादिकं विफलं करोमीत्य-
 र्थः १३ द्दित्येन यो मां प्रतिश्लोकेन प्रहरणेऽप्यनसि भ्रमशानवैराग्यन्यायेन जितो मया काम इति निश्चित्य प्रयतते संन्यासादिकं करोति तस्य मनस्येव
 पुनरहं प्रादुर्भवामि यदाहराभियुक्ताः प्रमादिनो बहिःश्वित्ताः पिशुनाः कलहोत्सृक्ताः संन्यासिनोऽपि दृश्यंते देवसंदूषिता शया इति १४ यो यज्ञैः कामं जि-
 घांमति तस्य चेतसि यथाधर्मान् जांगमेष्वुत्तमयो नो उदाररूपेणाविर्भवति तद्वत्तस्य चेतसि अहं दंभादिरूपेणाविर्भवामि १५

स्थावरेषु अनभिव्यक्त रूपेण भूतात्मा जीवः धर्मात्मेत्यापि पाठं पठति केचित् आयजूकापेक्षया वेदवेदांतसाधनेष्वल्पकामादिभिर्व्याक्तिरित्यर्थः १६ पृ
 त्यासंश्रामे विपदि च धैर्यतः भावाश्चित्तम् धैर्यबलेनैव लोकद्वयं जेष्यामीत्यभिमानवतंतं करामीत्यर्थः सच इममेवाभिमानं कामत्वेन बंधकत्वेन नाव
 बुध्यते तपसा योगबलेन १७ तत्रापियोगोपसर्गरूपेण मधुमात्याद्यैश्वर्यभूमिषु स्पृहारूपेणाविर्भवामि १८ मोक्षमास्थाय नित्यमुक्तमात्मान-
 मज्ञात्वामोक्षार्थं यस्तप आदिकरोति तमज्ञं प्राप्य नृत्यामि च हसामि चेत्यर्थः १९ तस्मादिति यस्मान्निर्ममत्वपूर्वकयोगाभ्यासमंतरेण अन्यः काम

स्थावरोश्चिब्रह्म तात्मा तस्य प्रादुर्भवास्यहम् यो मां प्रयतते हंतुं धृत्या सत्यपराक्रमः १६ भावो भवामि तस्याहं सच मां-
 नावबुध्यते यो मां प्रयतते हंतुं तपसा शंसितव्रतः १७ ततस्तपसितस्य पुनः प्रादुर्भवास्यहम् यो मां प्रयतते हंतुं मोक्षमा
 स्थायपंडितः १८ तस्य मोक्षरतिस्थस्य नृत्यामि च हसामि च अवध्यः सर्वभूतानामहमेकः सनातनः १९ तस्मात्त्वमपितं
 कामं यज्ञैर्विविधदक्षिणेः धर्मैकुरु महाराज तत्र ते स भविष्यति २० यजस्व वाजिमर्धेन विधिवद्दक्षिणावता अन्येश्च
 विविधैर्यज्ञैः समृद्धैराप्तदक्षिणेः २१ माते व्यथाः स्तनिहता च धून्वीक्ष्य पुनः पुनः न शक्यास्तेषु नर्द्रष्टुं यं हतास्मिन्नणाजि
 रे ३२ सत्वमिष्टामहायज्ञैः समृद्धैराप्तदक्षिणेः कीर्तिलोके परां प्राप्य गतिमग्र्यांगमिष्यसि ३३ इति श्रीमन्महाभा
 रते आश्वमेधिके पर्वणि कृष्णाधर्मसंवादे त्रयोदशोऽध्यायः १३ वैशंपायन उवाच एवं बहुविधैर्वाक्यैर्मु-
 निभिस्तेस्तपोधनैः समाश्वस्य तराजर्षिर्हृतवंधुर्युधिष्ठिरः १ सोऽनुनीतो भगवता विष्टरश्रवसा स्वयम् हृपायनेन कृष्णा
 नूदेव स्थानेन वा विभूः २ नारदेनाथ प्रीमेन न कुलेन च पार्थिवः कृष्णाया सह देवेन विजयेन च धीमता ३ अन्येश्च पुरुषव्या
 घ्रे ब्राह्मणेः शास्त्रदृष्टिभिः व्यजहाच्छ्लोकजंदुःखं संपापं चैव मानसं ४ अर्चयामास देवांश्च ब्राह्मणांश्च युधिष्ठिरः कृ
 त्वाथ प्रेतकार्याणि बंधुनां स पुनर्नृपः अन्वशास च धर्मात्मा पृथिवीं सागरां वराम् ५ प्रशांतचेताः कौरव्यः स्वराज्यं प्राप्य के
 वलम् व्यासं च नारदं चैव तंश्चान्यान ब्रवीन् नृपः ६ ।

जयोपायो जास्ति निर्ममत्वं च यज्ञादिजन्यां चित्तशुद्धिं विनानसंभवति तस्मात् निष्कामान्यज्ञादीननुतिष्ठतः तव श्रेयः सिद्धिरिति शेषः

२० २१ २२ २३ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ आख्यायिका मनुसरत्यध्यायद्वयेन एवं बहुविधैर्वाक्यैरित्यादि
 ना १ २ ३ ४ कृत्वायेति पुनरिति मासिकादीनि प्रेतकार्याणि पूर्वकृतानामेवानुवादो वा ५ ६ ७ ८ ९

आश्वसितोऽहंप्राग्चद्वैर्भवद्विर्मुनिपुंगवैः नसूक्ष्ममग्निमेकिंविद्यल्लोकमिहविद्यते ७ अर्थश्चसूक्ष्महान्प्राप्तोयेनयस्या
मिदेवताः पुरस्कृत्याद्यभवतः समानेष्व्यामहंमखम् ८ । हिमवतं त्वयागुप्तागमिष्यामः पितामह बद्धाश्वर्यो हिदेशः सश्रू
यतो ह्यजसत्तम ९ तथाभगवताचित्रं कल्याणं बहुभाषितम् देवर्षिणानारदेन देवस्थानेन चैव ह १० नाभागधेयः पुरुषः क
श्चिदेवंविधान्गुरुन् लभते व्यसनं प्राप्यसहृदः साधुसंमतान् ११ एवमुक्तास्तते राजा सर्व एव महर्षयः अभ्यनुज्ञाप्यरा
जानं तथातो कृष्णाफाल्गुनो १२ पश्यतामेव सर्वेषां तत्रैवादर्शनं ययुः ततो धर्मस्ततो राजा तत्रैकेपाविशत्प्रफुः १३ एवं नाति
महान्कालः सतेषामभ्यवर्तत कुर्वतां शौचकार्याणि भीष्मस्य निधने तदा १४ महादानानि विप्रेभ्यो दत्तामोर्ध्वदेहिकम् श्री-
ष्मकर्णपुरोगाणां कुरूणां कुरुसत्तम १५ सहितो धृतराष्ट्रेण सददौर्ध्वदेहिकम् ततो दत्त्वा बहु धनं विप्रेभ्यः पांडवर्षभः १६
धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य विवेश गजसाहस्यम् ससमाशवास्य पितरं प्रज्ञा च क्षुधमीश्वरम् १७ अन्वशादं सधर्मात्मा एथिर्विभ्रातृ
भिः सह १८ इति श्रीमत्तहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिचतुर्दशोऽध्यायः १४ जनमेजय उवाच विजिते
पांडवे येस्तु प्रशांते च हि ज्योत्तम राष्ट्रे किंच क्रतुर्वीरो वासुदेवधनं जयौ १ वैशंपायन उवाच विजिते पांडवे-
ये तु प्रशांते च विशांपते राष्ट्रे बभूवतुर्हृष्टौ वासुदेवधनं जयौ २ विजहाते मुदा युक्तो दिवि देवेश्वरा विव तो वनेषु विचित्रे
षु पर्वतेषु ससात्तुषु ३ तीर्थेषु चैव पुण्येषु पल्लवेषु नदीषु च चक्रम्यमाणो संहृष्टावश्विना विव नंदने ४ इंद्रप्रस्थमहात्मा
नौरमतुः कृष्णापांडवो प्रविश्यतां सभारम्यां विजहाते मरा विव ५ तत्र युद्धकथां श्रित्राः परिकेशांश्च पार्थिव कथायोगे
कथायोगे कथयामास तुः सदा ६ ऋषीणां देवतानां च वंशांस्तावाह तुस्तदा प्रियमाणो महात्मानो पुराणाद्यधिसत्तमो ७
मधुरास्तकथां श्रित्रांश्चित्रार्थपदनिश्रव्याः निश्रव्यज्ञः सपार्थाय कथयामास केशवः ८ पुत्रशोकाभिसंतप्तज्ञातीनां च सह
स्रशः कथाभिः शमयामास पार्थशौरिर्जनार्दनः ९ सतमाशवास्य विधिवद्भिज्ञानज्ञो महातपाः अपहृत्यात्मनो भारं विशा
मेवसात्वतः १०

यांचतुर्दशोऽध्यायः १४

१

२

३

४

५

६

७

८

९

१०

तनः कथांते गोविंदो गुडाकेशमुवाच ह सांत्वयन् श्लक्ष्णया वाचा हेतुयुक्तमिदं वचः ११ वासुदेव उवाच विजितेयं धराकृ-
 त्नासव्यसाचिन्परंतप त्वद्बाहुबलमाश्रित्य राज्ञा धर्मसूतेन च १२ असपत्नां महीभुक्ते धर्मराजो युधिष्ठिरः श्रीमसेनानुभावे नय-
 मयोश्च नरोत्तम १३ धर्मेण राज्ञा धर्मज्ञा प्राप्तराज्यमकंटकम् धर्मेण निहतः संख्ये स च राजा सयोधनः १४ अधर्मरुचयोलुब्धाः
 सदा चाप्रियवादिनः धार्तराष्ट्रादुरात्मानः सानुबंधानि पातिताः १५ प्रशांता मखिलां पार्थ एथिवीं एथिवीपतिः भुङ्क्ते धर्मसूतो राजा
 जात्वया गुमः कुरुद्वह १६ रमेचाहं त्वया सार्द्धं मरण्येषु पिपांडव किमुयत्र जनोयं वै प्रथाचा मित्रकर्षण १७ यत्र धर्मसूतो राजा
 यत्र श्रीमो महाबलः यत्र माद्रवती पुत्रो रतिस्तत्र परामम १८ तथैव स्वर्गकल्पेषु सभो द्वेषु कोरव रमणीयेषु पुण्येषु सहितस्य त्व-
 यानघ १९ कालो महास्त्वती तामेश्वरसूनुमपश्यतः बलदेवं च कोरव्यनया न्यान्तृष्णिपुंगवान् २० सोहंगतुमभीष्मा मिपुरींद्वार-
 वतीं प्रति रोचतांगमनं मद्यंतवापि पुरुषर्षभ २१ उक्तो बहुविधं राजा तत्र तत्र युधिष्ठिरः सह भीष्मेण प्रत्यक्तमस्माभिः शोकका-
 रिने २२ शिष्टो युधिष्ठिरोस्माभिः शास्ता सन्नपि पांडितः तेन तत्तु वचः सम्यग्गृहीतं स महात्मना धर्मपुत्रे हि धर्मज्ञे कृतज्ञे सत्यवा-
 दिनि सत्यं धर्मो मतिश्चाग्या स्थितिश्च सततं स्थिरा २४ तत्र गत्वा महात्मानं यदिते रोचतेऽर्जुन अस्मद्गमनसंयुक्तं वचो ब्रूहि जना-
 धिपम् २५ न हितस्या प्रियं कुर्यात्प्राणत्यागेषु पस्थिते कुतो गंतुं महाबाहो पुरींद्वारवतीं प्रति २६ सर्वं त्विदं महं पार्थ त्वत्पीति हेतुका-
 म्यया ब्रवीमि सत्यं कोरव्यनमित्येतत्कथंचन २७ प्रयोजनं च निर्वृत्तं मिह वासे मभाऽर्जुन धार्तराष्ट्रो ह तो राजा सबलः सपदानु-
 मः २८ एथिवी च वशो तात धर्मपुत्रस्य धीमतः स्थिता समुद्रवल्ग्या सशैलवनकानना २९ चितारत्नेर्बहुविधैः कुरुराजस्य पांडव-
 धर्मेण राजा धर्मज्ञः पातु सर्वा वसंधराम् ३० उपास्यमानां मुनिभिः सिद्धैश्चापि महात्मभिः स्तूयमानश्च सततं बंदिभिर्भरतर्षभ ३१
 त्वं मया सह गत्वा धराजानं कुरुवर्धनम् आपृच्छ कुरुशार्दूल गमनं द्वारकां प्रति ३२ इदं शरीरं वसुधै चमंगृहे निवेदितं पार्थ यु-
 धिष्ठिरं नृपैः प्रियंश्च मान्यंश्च हि मे युधिष्ठिरः सदा कुरुणाभिधिपो महामतिः ३३ प्रयोजनं चापि निवासकारणेन विद्यते मे त्वह-
 तं नृपात्मज स्थिता हि पृथ्वी तव पार्थ शासने गुरोः सृष्टस्तस्य युधिष्ठिरस्य ३४

इतीदमुक्तः सतदा महात्मना जनार्दनेनामित विक्रमोऽर्जुनः तथेतिदुःखादिवचाक्यमेव यज्जना र्दनं संप्रति पूज्यपार्थिव ३५
 इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि पंचदशोऽध्यायः १५ जनमेजय उवाच सभायां वसुतोस्तत्र नि
 हत्यारीन्महात्मनोः केशवार्जुनयोः कानुकथा सम्भवद्विज १ वैशंपायन उवाच कृष्णो न सहितः पार्थः सराज्यं प्रा
 व्यकंवलम् तस्यां सभायां दिव्यायां विजहार मुदा युतः २ तत्र कंचित्साभो द्वेशं स्वर्गो द्वेशं समनृप यदृच्छयातो मुदितो जग्मतुः
 स्वजनावृतौ ३ ततः प्रतीतः कृष्णो न सहितः पांडवोऽर्जुनः निरीक्ष्यतां सभारम्यामिदं वचनमब्रवीत् ४ विदितं मे महाबाहो संग्रा
 मे समुपस्थिते महात्म्यं देवकीमातस्तत्र ते रूपमेश्वरम् ५ यत्तद्भगवता प्रोक्तं पुरा केशवसौ हृदात् तत्सर्वं पुरुषव्याघ्रनष्टं मे भ्र
 ष्टचेतसः ६ मम कौतूहलं त्वस्तिते धर्षेषु पुनः पुनः भवांस्तद्द्वारकां गतान् चिरादिवमाधव ७ वैशंपायन उवाच एव
 मुक्तं स्तुतं कृष्णाः फाल्गुनं प्रत्यभाषत परिष्वज्य महातेजा वचनं वदतां वरः ८ वासुदेव उवाच श्रावितस्त्वं मया गुह्यं
 ज्ञापितं त्रसनातनम् धर्मस्वरूपिणं पार्थ सर्वलोकांश्च शाश्वतान् ९ अबुध्यानाग्रहीर्यं त्वं तन्मे समहदप्रियम् न च साधु पुन-
 भूयः स्मृतिर्मे संप्रविष्यति १० नूनमश्रद्धानोसि दुर्मेधा ह्यसि पांडव न च शक्यं पुनर्वक्तुमशेषेण धनं जय ११ सहिधर्मः सूर्यो
 षोऽब्रह्मणः परिवंदने न शक्यं तन्मया भूयस्तथा वक्तुमशेषतः १२ परं हि ब्रह्म कथितं योगयुक्तेन तन्मया इति हासंतु वक्ष्यामि तस्मि
 न् नर्थे पुरातनम् १३ यथा त्वं बुद्धिमास्थाय गतिमग्रांगमित्यसि शृणु धर्मभृतां श्रेष्ठगदितं सर्वमेव मे १४ आगच्छ द्वाह्यणः क
 श्चित्त्वर्गलोकाद रिंदम ब्रह्मलोकाच्च दुर्धर्षः सोऽस्माभिः पूजितो भवत् १५ अस्माभिः परिपृष्टश्च यदा ह भरतर्षभ दिव्यै न वि
 धिना पार्थ तच्छृणुष्व विचारयन् १६ ब्राह्मण उवाच मोक्षधर्मसमाश्रित्य कृष्णायन्मामपृच्छथाः भूतानामनुकंपा
 र्थं यन्मोहच्छेदनं विभो १७ तत्ते हं संप्रवक्ष्यामि यथा वन्मधुसूदन शृणुष्व अहितो भूत्वा गदतो मम माधव १८ कश्चिद्विप्रस्तपो
 युक्तः काश्यपो धर्मवित्तमः आससाद द्विजं कंचिद्दुर्माणा मागतागमम् १९

११ १२ १३ १४ १५ १६ षोडशो सभायामित्यादिना प्रस्तूयानु-

गीतामारभते मोक्षधर्ममित्यादिना भूतानामेव न स्वस्य विभो परमात्मन् १७ १८ आगतागमं प्राप्तशास्त्ररहस्यं उहापोहकुशलमित्यर्थः १९

गतागतेमरणसंसरणेविषये ज्ञानंशास्त्रानुमानजम् विज्ञानंयोगजप्रत्यक्षम् अस्वेवच्चारव्यानंलोकतत्वेतिसार्द्धेन २० २१ मुक्तवत्नित्यमुक्तस्यापिसृषा-
बंधाभिप्रायवत्करणम् २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ अन्यत्रधर्मादन्यत्राधर्मादित्यात्मनोधर्माद्यतीतत्वाद्धर्माधर्मावेवफलतोनिंदतिवेराम्यार्थं विवि

गतागतेसूबहुशोज्ञानविज्ञानपारगम् लोकतत्त्वार्थकुशलंज्ञातारंसरवदुःखयोः २० जातीमरणतत्त्वज्ञंकोविदंपापपुण्ययोः
द्रष्टारमुच्चनीचानांकर्मभिर्देहिनांगतिम् २१ चरंतंमुक्तवत्सिद्धं प्रशांतसंयतेन्द्रियम् दीप्यमानंश्रियाब्राह्म्याक्रममाणंचस
र्वशः २२ अंतर्धानगतिज्ञंचश्रुत्वातत्त्वेनकाश्यपः तथैवांतर्हितैःसिद्धैर्यातंचक्रधरैःसह २३ संभाषमाणमेकांतेसमासीनंचतैः
सह यदृच्छ्याचगच्छंतमसक्तपवनंयथा २४ तंसमासाद्यमेधावीसतदाद्विजसत्तमः चरणौधर्मकमोस्यतपस्वीससमाहितः
प्रतिपेदेयथान्यायंभुक्त्यापरमुयायुतः २५ विस्मितश्चाभ्रवदृष्ट्वाकाश्यपस्तं द्विजोत्तमम् परिचारेणमहतागुरुतंपर्यतोषयत्
२६ उपपन्नंचतत्सर्वंश्रुतचारित्रसंयुतम् भावेनतोषयच्चैनंगुरुवृत्त्यापरंतप २७ तस्मैतुष्टःसशिष्यायप्रसन्नोवाक्यमब्रवी
त् सिद्धिंपरामभिप्रेक्ष्यशृणुमत्तोजनार्द्धेन २८ सिद्धुउवाच विविधैःकर्मभिस्तातपुण्ययोगैश्चकेवलैः गच्छंतीह-
गतिमत्यादेवलो केच सांस्थितिम् २९ नद्याचित्सरवमत्यंतनक्वच्चिच्छाश्वतीस्थितिः स्थानाच्चमहतोभ्रंशोदुःखलब्धापुनःपु
नः ३० अशभागतयःप्राप्ताःकष्टामेपापसेवनात् कर्ममन्युपरीतेनतृष्यायामोहितेनच ३१ पुनःपुनश्चमरणंजन्मचैवपुनःपु
नः आहाराविविधाभुक्ताःपीतानानाविधास्तनाः ३२ मातरोविविधादृष्टाःपितरश्चपृथग्विधाः स्रस्वानिचविचित्राणिदुःखा
निचमयानघ ३३ प्रियैर्विवासोबहुशःसंवासश्चाप्रियैःसह धननाशश्चसंप्राप्तोल्ब्धादुःखेनतदूनम् ३४ अवमानाःसकृष्टा
श्वराजतःस्वजनान्तथा शारीरामानसाश्चापिवेदनाभृशदारुणाः ३५ प्राप्ताविमाननाश्चाग्रावधबंधाश्चदारुणाः पतनंनिर
येचंवयातनाश्चयमक्षये ३६ जरारोगाश्चसततंब्यसनानिचभूरिशः लोकेस्मिन्ननुभूतानिद्वंद्वजानिभृशंमया ३७ ततःक-
दाचिन्निर्वेदान्निराकाराश्रितेनच लोकतंत्रंपरित्यक्तंदुःखात्तेनभृशंमया ३८

धैरित्यादिना २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ ३७ ततःकदाचिदितिनिर्वेदाख्यवेराग्यदौर्लभ्यमुक्तम् निराकाराश्रितेन असंप्रज्ञानसमाधिसमधिगम्यब्रह्मभावाश्रितेन लोक्यतद्
तिलोकोदंततंत्रम् तज्जदुःखम् ३८ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इमं मार्गं योगमार्गं अनुभूय ज्ञात्वा अनुष्ठितः अनुष्ठानं अभ्यासः संजातोस्य संनुष्ठितः ततो नुष्ठानात् इयं पूर्वोक्ता अंतर्धानादिशक्तिज्ञानविज्ञानादिरूपा आत्मनः मनसः मनसो हि प्रसादेन हंति कर्मशुभाशुभम् प्रसन्नात्मनि सस्थित्वा सखमक्षय्यमश्नुते इति श्रुतं: ३९ विद्याफलं अपुनराद्यतिं स र्वज्ञत्वं चाह नाहमित्यादिना आसिद्धेः आमोक्षात् आप्रजासृष्टेः आत्मनः अपिशब्दा लोकाणां च गतीरा लोक्यामीत्यन्वयः ४० इतः परं सत्यलोकम् परतरं कैवल्यं यदि प्रयास्यन् नृपपारमेष्ठ्यमितियोगिनामिच्छया सद्यो वा क्रमिकं वा कैवल्यमस्तीति स्मरणात् ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ बहुमन्ये भृशं

लोकं स्मिन्ननुभूयाहमिमं मार्गमनुष्ठितः ततः सिद्धिरियं प्राप्ता प्रसादादात्मनो मया ३९ नाहंपुनरिहागंता लोकाना लोक्या म्यहम् आसिद्धेः प्राप्तासर्गादात्मनोपि गतीः शुभाः ४० उपलब्धा द्विजश्रेष्ठ तथेयं सिद्धिरुत्तमा इतः परं गमिष्यामि ततः प रतरं पुनः ४१ ब्रह्मणः पदमव्यक्तं भाते भूदत्र संशयः नाहंपुनरिहागता मर्त्यलोकं परंतप ४२ प्रीतोऽस्मिते महाप्राज्ञ ब्रह्मिहिकं क र्वाणिते यदीप्सरूपपन्नस्त्वं तस्य कालो यमागतः ४३ अभिजाने च तदहं यदर्थं मामुपागतः अचिरात्तु गमिष्यामि ते नाहं त्वामचूचुदम् ४४ भृशं प्रीतोऽस्मि भवतश्चारित्र्येण विचक्षण परिपृच्छस्व कुशलं भाषेयं यत्तव प्सितम् ४५ बहुमन्ये च ते बुद्धिं भृशं संपूजयामि च येनाहं भवता बुद्धो मेधावी ह्यसि काश्यप ४६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता- स्र षोडशोऽध्यायः १६ वासुदेव उवाच ततस्तस्योपसंगृह्य पादो प्रश्नान् स दुर्वचान् प्रप्रच्छतांश्च ध र्मान् स प्राह धर्मभृतां वरः १ कथं शरीरं च्यवते कथं चैवोपपद्यते कथं कष्टाच्च संसारात्संसरन् य रिमुच्यते २ आत्मान् च प्रकृतिं मुक्त्वा तच्छरीरं विमुञ्चति शरीरतश्च निमुक्तः कथमन्यत्प्रपद्यते ३

पूजये अहं अंतर्धानगतोपियतस्त्वया ज्ञातः ४६ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां षोडशोऽध्यायः १६ ततः १ एवं नित्यानित्यविवेक वैराग्यादयः शिष्यगुणाः ज्ञानविज्ञानादयोगुरुगुणाश्चोक्ताः तत्र पुनः पुनश्च भरणं जन्म चैव पुनः पुनरित्युक्तं तयोः प्राप्तिप्रकारोपेच्छति कथमिति नाहंपुनरिहागंतेत्युक्तं तस्यापि प्रकारं पृच्छति कथं कष्टांच्चेति २ इतः परं गमिष्यामि ततः परतरं पुनरित्युक्तं तत्रापि पृच्छति आत्मान् चैति आत्मा जीवः प्रकृतिं मूलाविद्याम् तच्छरीरं तज्जस्थूलमिदं मुक्त्वा कथं परंप्राप्नोतीत्यर्थः शरीरात् परस्मात् कथं अन्यत् परतरं ब्रह्म प्रपद्यते इ- ति पंचमः प्रश्नः ३ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

एवंभूतस्यजीवतः कथं कर्मफलभोगइतिषष्ठः विदेहस्यसंसारबीजभूतंकर्मकृवातिष्ठतीतिसप्तमः कथंशक्त्याशुभेइति ४ ५ तत्रआद्यस्यप्रभस्याद्येनाध्या

कथंशक्त्याशुभेचायंकर्मणींस्वकृतेनरः उपभुंक्ते कृवाकर्मविदेहस्यावतिष्ठते ४ ब्राह्मणउवाच एवंसंदेशितःसि
दूःप्रभांस्तान्प्रत्यभाषत आनुपूर्व्येणवाघोयतन्मेनिगदतःशृणु ५ सिद्धउवाच आयुःकीर्तिकराणीहयानिकृत्या-
मिसेवते शरीरग्रहणेयस्मिंस्तपुक्षीणेषुसर्वशः ६ आयुःक्षयपरीतात्माविपरीतानिसेवते बुद्धिर्व्यावर्ततेचास्यविनाशोप्र
त्युपस्थिते ७ सत्त्वबलंचकालंचविदित्वाचात्मनस्तथा अतिबेलमुपाश्नातिस्वविरुद्धान्यनात्मवान् ८ यदायमतिकृष्टा
निसर्वाण्युपनिषेवते अत्यर्थमपिवाभुंक्तेनवाभुंक्तेकदाचन ९ दुष्टान्नामिषपानंचयदन्योन्यविरोधिच गुरुचाप्यमितंभुं
क्तेनातिजोर्णेऽपिवापुनः १० व्यायाममतिमात्रंचव्यवायंचोपसेवते सततंकर्मलोभाद्वाप्राप्तवेगंविधारयेत् ११ रसाभियु
क्तमन्नवादिवास्वनंचसेवते अपक्वान्नागतेकालेस्वयंदोषान्प्रकोपयेत् १२ स्वदोषकोपनाद्रोगंलभतेमरणांतिकम् अपि-
बोद्धुंधनादीनिपरीतानिव्यवस्यति तस्यतेःकारणेजंतोःशरीरंच्यवतेतदा जीवितंप्रोच्यमानंतद्यथावदुपधारय १४
ऊष्माप्रकुपितः कायेतीव्रवायुसमीरितः शरीरमनुपयेत्यसवान्प्राणान् रुणाद्भिवै १५ अत्यर्थंबलवानूष्माशरीरेपरिको
पितः भिन्नानिजीवस्थानानिमर्माणिविद्वितत्वतः १६ ततःसवेदनःसद्योजीवःप्रच्यवतेक्षरात् शरीरंत्यज तेजंतुश्छिद्य-
मानेषुमर्मसु १७ वेदनाभिःपरीतात्मानद्विद्विद्विजसत्तम जातीमरणसंविग्नाःसततंसर्वजंतवः १८ दृश्यंतंसंत्यजं
तश्चशरीराणिद्विजर्षभ गर्भसंक्रमणेचापिकर्मणामतिसर्षणे १९ तादृशीमेवलभतेवेदनंप्मानवःपुनः भिन्नसंधिरथ
कुदमाद्भिःसलभतेनरः २० यथापंचरूपभूतेषुसंभूतत्वानियच्छति शैत्यात्यकुपितःकायेतीव्रवायुसमीरितः २१ यःसपंच
रूपभूतेषुप्राणापानेव्यवस्थितः सगच्छत्यूर्ध्वगोवायुःकृच्छ्रान्मुक्त्वाशरीरिणम् २२ शरीरंचजहत्येवंनिरुच्छ्वासश्चदृश्यते
सनिरूष्मानिरुच्छ्वासोनिःश्रीकोहतचेतनः २३ ब्रह्मणासंपारित्यक्तोमृतइत्यच्यतेनरः स्त्रोतोभिर्यैर्विजानातिइंद्रियार्था
न्शरीरभृत् २४ तैरेवचविजानातिप्राणानाहारसंभषान् तत्रैवकुरुतेकायेयःसजीवःसनातनः २५

यंउत्तरम् ततोद्वितीय

स्यद्वितीयेन शेषाणांद्वितीयेन आयुःकीर्तिकराणीहेत्यादिना ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४

तथायद्यद्भवेद्युक्तं सन्निपाते क्वचित्क्वचित् तत्तन्मर्मविजाग्नीहिशास्त्रदृष्टं हिततथा २६ तेषु मर्मस्यभिन्नेषु ततः ससमुदीरयन्
 आविश्यद्दयजंतोः सत्त्वं चाशरुणद्विवै ततः सत्त्वं तनोजंतुं नाभिजानातिक्वचन २७ तमसा संवृतज्ञानः संवृत्तेष्वमर्मस्य स
 जीवो निरधिष्ठानश्चाल्यते मातरि श्वना २८ ततः सत्त्वं महोच्छ्वासं भृशमुच्छ्वास्यदारुणम् निष्क्रामन्कंपयत्याशतच्छरीरमचे-
 तनम् २९ सजीवः प्रच्युतः कायात्कर्मभिः स्वैः समावृतः अभितः स्वैः शुभैः पुण्यैः पापैर्वाप्युपपद्यते ३० ब्राह्मणाज्ञानसंपन्नायथा
 चक्षुतनिश्चयाः इतरेषु जपुण्यावातं विजानंतिलक्षणैः ३१ यथांधकारे स्वद्योतं लीयमानं ततस्ततः चक्षुष्यंतः प्रपश्यंतितथा च
 ज्ञानं चक्षुषः ३२ पश्यत्येवंविधं सिद्धाजीवं दिव्येन चक्षुषा च्यवंतं जायमानं च यो निचानु प्रवेशितम् ३३ तस्य स्थानानि दृष्टानि
 त्रिविधानि हशास्त्रतः कर्मभूमिरियं भूमिर्यत्र तिष्ठति जंतवः ३४ ततः शतशतं भृशं कृत्वा लभते सर्वदेहिनः इहैवोच्चावचान्मो-
 मान्यामुवंति स्वकर्मभिः ३५ इहैवाशुभकर्मणाः कर्मभिर्निरयंगताः अर्वाग्गतिरियं कष्टायत्रपच्यंति मानवाः ३६ तस्मात्स्य
 दुर्लभो मोक्षो रक्ष्यश्चात्मानतो भृशम् ३७ ऊर्ध्वं तु जंतवो गत्वा येषु स्थानेषु वस्थिताः कीर्त्यमानानि तानीह तत्ततः सन्निबोध-
 मे ३८ तच्छ्रुत्वा नैष्ठिकी बुद्धिर्बुधे थाः कर्मनिश्चयम् तारास्त्राणिसर्वाणियत्रैतच्चंद्रमंडलम् ३९ यत्र विभ्राजते लोके स्वभा-
 सां सूर्यमंडलम् स्थानान्येतानि जानीहि जनानां पुण्यकर्मणाम् ४० कर्मक्षयाच्च ते सर्वे च्यवंते वै पुनः पुनः तत्रापि च विशेषो-
 स्ति दिवि नीचोच्चमध्यमः ४१ न च तत्रापि संतोषो हृस्वादी प्रतरां श्रियम् इत्येताण्यः सर्वाः एथ कृते समुदीरिताः ४२ उपपत्तितुव
 क्ष्यामि गर्भस्याहमतः परम् तथा तन्मोनि गदतः शृणुष्व अहि तो द्विज ४३ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अ-
 नुगीतासप्तदशोऽध्यायः १७ ब्राह्मण उवाच शतमानामशुभानां च नेहनाशोस्ति कर्मणाम् प्राप्य प्राप्यानुप-
 च्यते क्षेत्रं क्षेत्रं तथा १ यथा प्रसिच्यमानस्य फली दद्या फलं बहु तथा स्याद्दिपुलं पुण्यं शूद्रे न मनसा कृतम् २ पापं चापितथै-
 व स्यात्पापेन मनसा कृतम् पुरोधाय मनोहीदं कर्मण्यात्मा प्रवर्तते ३

पर्वणिटीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ शुभानाम् क्षेत्रं क्षेत्रं देहं देहं

प्राप्य प्राप्यासाध्य आसाद्य पच्यंते फलं प्रयच्छंति १ त्रित्तुश्च्युद्दिनारतस्येनाल्यादपि पुण्यात्पापाद्वा फलं बद्धस्तीत्याह सार्द्धे नयथेति पुरोधायैतितस्मान्म-
 न एव प्रधानं न कर्मति प्रावः २ ३ ४

यथाकर्ममिति मन्त्रुरविद्यासंकल्योवा तच्चापितत्रापिप्रश्ने ४ शक्रमिति ५ क्षेत्रंप्राप्तस्यनरस्यतात्विकंरूपमाह सोक्ष्म्यादिति ब्राह्मणोब्रह्मवित् तस्मान्त्व-
 श्वतंब्रह्मज्ञात्वाकर्मर्दक्षितंप्राध्यासंगोभवतीत्यर्थः ६ तद्दीजंब्रह्मैवकारणं तेनेति अस्थेवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रानुपजीवंतीतिश्रुतेः ७ सब्रह्मेव
 सन्जीवः चेतसाउपाधिभूतेनप्राणस्थानेषुइंद्रियगोलकेषुदधातिधारयतेअभिमानमित्यर्थः ततोधारणात् ८ ननुकथंसूक्ष्मोपिदेहंव्याप्तुयादव्यक्तोवाव्य-
 क्तिं असंगोवासंगमित्याशंकात्रिभिःपरिहरति यथालोहस्येत्यादिभिः यथास्वर्णद्रवःस्वल्पोपिकृत्स्नाताम्रप्रतिमांस्वर्णमयीभिवकरोति एवंगर्भेजीवप्रवे-
 शनंशरीरेसूक्ष्मस्यापिचेतन्यव्यामिरित्याद्यस्यपरिहारः यथैवबिंबंमृदयोपलिप्तमित्यादिश्रुत्यनुसारी ९ यथास्वयमव्यक्तोपिवन्दिःकाष्ठलोहाद्युपाधावेवा

यथाकर्मसमाविष्टः काममन्त्रुसमावृतः नरोगर्भेप्रविशतितच्चापिशृणुचोत्तरम् ४ शक्रंशोणितसंसृष्टंस्त्रियागर्भाशयं-
 गतम् क्षेत्रंकर्मजमाप्नोतिशुभंवायदिवाशुभम् ५ सोक्ष्म्यादव्यक्तभावाच्चनचक्षुचनसज्जति संप्राप्यब्राह्मणःकामंतस्मा-
 त्तद्ब्रह्मशाश्वतम् ६ तद्दीजंसर्वभूतानांतेनजीवतिजंतवः सजीकःसर्वगात्राणिगर्भस्याविष्यभागशः ७ दधातिचेतसासद्यः
 प्राणस्थानेष्वस्थितः ततःस्पंदयतेगानिसगर्भश्चेतन्मन्वितः ८ यथालोहस्यनिस्पंदोनिषिक्तोबिंबविग्रहम् उपैतितद्वि-
 जानीहिगर्भेजीवप्रवेशनम् ९ लोहपिंडंयथावन्दिःप्रविश्यत्यतितापयेत् तथात्वमपिजानीहिगर्भेजीवोपपादनम् १० य-
 थाचदीपःशरणेदीप्यमानःप्रकाशते एवमेवशरीराणिप्रकाशयतिचेतना ११ यद्यच्चकुरुतेकर्मशुभंवायदिवाःशुभम् पूर्वं
 देहकृतंसर्वमवश्यमुपभुज्यते १२ ततस्तक्षीयतेचैवपुनश्चान्यत्प्रचीयते यावत्तन्मोक्षयोगस्थंधर्मनैवावबुध्यते १३ तत्र
 कर्मप्रवक्ष्यामिसर्वीभवतियेनवै आवर्तमानोजार्तीषुयथान्योन्यासक्तम् १४ दानं व्रतं ब्रह्मचर्यं यथोक्तं ब्रह्मधारणम् द-
 मः प्रशांतता चैव भूतानां चानुकंपनम् १५ संयमश्चानृशंस्यंचपरस्वादानवर्जनम् व्यलीकानामकरणं भूतानां मनसा भुवि १६

भिव्यंज्यते एवंगर्भेजीवोपपादनम् देहेचेतन्यस्याभिव्यक्तिरिति द्विर्तयस्यपरिहारः अरिणीषुचाग्निरित्यादिश्रुत्यनुसारी १० तृतीयस्यपरिहारमाह
 यथाचेतिशरणोगृहेशरीराणिस्थूलसूक्ष्मकारणानि ११ दीपवदसंगाथाअपिचेतनायाः दुःखादिसंप्रतीतोहेतुमाह यद्यच्चेति यथाप्रकाशोअतदा
 कारोपिअंगुल्याद्युपाधिनात्रस्तुवक्त्राद्याकारइवप्रतीयतेएवंकर्मजदुःखप्रकाशिकायांचितिदुःखाकारतेवभातिवस्तुतस्तनास्ति असंगोद्ययंपुरुषइतिश्रुतेः
 अवस्थांतरगतस्यतेदुःखस्यावस्थांतरेनुहृत्यदर्शनाच्चेतिभावः १२ ततःउपभोगात् १३ कथं कष्टाच्चसंसारांनुच्यतइत्यस्योत्तरमाह तत्रकर्मत्यादिना जाता-
 षुयोनिषु १४ १५ संयमश्चिनेकाग्रम् १६

१७ १८ १९ २० यश्चयोगीति सर्पदंशो विषविद्याविदमिव कर्मसंगः प्रनीयमानोऽपियोगिनं न बाधते योगी इतरं भ्यः श्रेष्ठ इत्यर्थः यतो योगी अतो मुक्तः प्रथमचकारः पादपूरणे परोचशब्दो हेत्वधारणार्थो यस्तु योगी साहियोगबलान्मुक्त एवेत्यर्थः २१ कर्मिणां विलम्बेन मुक्तिरित्याह वर्तमानस्येति २२ एवमिति अयं आत्मा ब्रह्मसत्त्विकुतः जीवत्वं प्राप्तः २३ २४ ननु स्वतंत्रा एव ब्रह्मवश्च तन्नास्त्वेत्यादिनापोर्विकीश्रुतिरित्यंतेः श्लोकैः प्रत्याचष्टे सर्वलोकः कार्यसमष्टिः तस्याः पितामायाशब्दं ब्रह्म पितामहः श्रुद्धम् तद् आत्मनः श्रुद्धस्य शरीरं अव्याकृताकाशं आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः मायां कृत्वा उत्याद्यतस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणां हि जसत्तमेति तदुत्पत्तिस्मृतेः नोच्यो मापरोर्यदिति सृष्टेः प्राकृतदभावः श्रुतेश्च कृत्स्नं सूत्रात्मकं

मातापित्रोश्च श्रुश्रुषादेवतातिथिपूजनम् गुरुपूजाघृणाशोचं नित्यमिन्द्रियसंयमः १७ प्रवर्तनं शुभानां च तत्सतां वृत्तमुच्यते ततो धर्मः प्रभवतियः प्रजाः पातिशाश्वतीः १८ एवं सत्सदा पश्येत्तत्राप्येषां ध्रुवास्थितिः आचारो धर्ममाचष्टे यस्मिन् शोताव्यवस्थिताः १९ तेषु तत्कर्मनिक्षिप्तं यः सधर्मः सनातनः यस्तं समभिपद्येत न स दुर्गतिमाप्नुयात् २० अतो नियम्यते लोकः प्रच्यवन्धर्मवर्त्मसु यश्च योगी च मुक्तश्च स एतेभ्यो विशिष्यते २१ वर्तमानस्य धर्मेण शभं यत्र यथा तथा संसारतारणं ह्यस्य कालेन महता भवतु २२ एवं पूर्वकृतं कर्म नित्यं जंतुः प्रपद्यते सर्वतत्कारणं येन विकृतोऽयमिहागतः २३ शरीरग्रहणं चास्य केन पूर्वं प्रकल्पितम् इत्येवं संशयो लोके तच्च वक्ष्याम्यतः परम् २४ शरीरमात्मनः कृत्वा सर्वलोकपितामहः त्रैलोक्यमसृजद्ब्रह्मा कृत्स्नं स्थावरजंगमम् २५ ततः प्रधानमसृजत् प्रकृतिं सशरीरिणाम् यथा सर्वमिदं व्याप्तं यं लोके परमा विदुः २६ इदं तत्क्षरमित्यक्तं परं त्वमृतमक्षरम् त्रयाणां मिथुनं सर्वमेकैकस्य पृथक् पृथक् २७ असृजत् सर्वभूतानि पूर्वदृष्टः प्रजापतिः स्थावराणि च भूतानि इत्येषां पौर्विकीश्रुतिः २८ तस्य कालवरीमाणमकरोत्सपितामहः भूतेषु परिवृत्तिं च पुनरावृत्तिमेव च २९

त्रैलोक्यम् २५ ततः प्रधानं सर्वेषु कार्येषु प्रधीयमानं तेजो वन्नात्मकं जीवानां प्रकृतिं अभिव्यक्तिस्थानं देहाद्याकारं यथा प्रकृत्या २६ क्षरं जडं अक्षरं तदवच्छिन्नं चैतन्यं जीवेशभावाक्रांतं त्रयाणां क्षराक्षरश्रुद्धानां मध्ये मिथुनं क्षराक्षरं सर्वप्रतिपूरुषं पृथक् पृथगस्ति तत्तन्मुक्तो तत्तत्कल्पितं तद्गुणुसर्पवद्बद्धाध्यत इत्यर्थः २७ उक्तोर्थः श्रोतव्य एवेत्याह असृजदिति पूर्वदृष्टः सृष्टेः प्राकृतदेवसौम्येदमग्र आसीदे कमेवाहितीयमिति श्रुतेः सर्वभूतानि वियदादीनि स्थावराणि च जंगमानि एतदात्म्यमिति श्रुतेः प्रत्यगात्मैव सर्वदृश्यरूपेण भान्त्यर्थः २८ एवं श्रुतिबलेन चैतनमेदं निरस्य ब्रह्मविकारस्य जीवस्य विकारत्वं नित्यं चैतत्संसाधने रित्याशंक्यतदनित्यत्वमाह तस्य कालेति तस्य शरीरग्रहणस्य कालेत्यनेनांतवत्त्वं परिवृत्तिं स्वरनरतिर्यगादिदेहेषु भ्रमणम् २९

यथात्रेतिअत्रसंसारस्यांतवत्त्वेविषयेवेदेतद्दहंजातिस्मरोयत्प्रवक्ष्यामीत्यध्याहृत्ययोज्यम् ३० ३१ ३२ चेतनावत्कदेहेषुसमं एकम् ३३ एकात्म्यदृष्ट्यानि
 विद्यतइत्यर्थः ३४ स्पष्टार्थमन्यत् ३५ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांअष्टादशोऽध्यायः १८ शरीरम्यनाशांत्यतिप्रकारावुक्तो पूर्वोपक्रांतंन-
 नोमुक्तिप्रकारंप्रपंचयति यस्यादिति तद्यथासर्वासामपांसमुद्रएकायनमित्यादिश्रुत्युक्तप्रकारेणसर्वलयाधिष्ठानं ब्रह्मएकायनंतस्मिन्लीनः सयथासैंधवः
 खिल्यउदकेप्रास्तउदकमेवावुविलीयतेतिश्रुत्युक्तरीत्याऐक्यंप्राप्तः तूष्णींअहमेवेदंसर्वमस्मीत्यभिमानमप्यकुर्वन् किंचिदचिंतयन्नित्यनेनास्मीत्यपिचारय

यथात्रकश्चिन्मोधावीहृष्टात्मापूर्वजन्मनि यत्प्रवक्ष्यामित्सर्वंयथावदुपपद्यते ३० स्मरवदुःखेयथासम्यगनित्येयःप्रपश्यति
 काशंवामेध्यसंघातंविनाशकमसंहितं ३१ यच्चकिंचित्स्मरवंतच्चदुःखंसर्वमितिस्मरन् संसारसागरंधोरंभाविष्यतिस्मदुस्त
 रम् ३२ जरामरणरोगेश्चसमाविष्टःप्रधानवित् चेतनावत्कचेतन्यंसमंभूतेषुपश्यति ३३ निर्विद्यतेततःकृत्स्नमार्गमाणः
 परंपदम् तस्योपदेशंवक्ष्यामियाथातथ्येनसत्तम ३४ शाश्वतस्यव्यग्रस्याथयदम्यज्ञानमुत्तमं प्रोच्यमानंमयाविप्रनिबोधेदमशो
 षतः ३५ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतासुअष्टादशोऽध्यायः १८ ब्राह्मणउवाच यः
 स्यादेकायनेलीनस्तूष्णींकिंचिदचिंतयन् पूर्वपूर्वपरित्यज्यसतीर्णोबंधनाद्भवेत् १ सर्वमित्रःसर्वसहःशमेरक्तोजितेंद्रियः
 व्यपेतभयमन्युश्चआत्मवान्मुच्यतेनरः २ आत्मवत्सर्वभूतेषुयश्चरेन्नियतःशुचिःअमानीनिरभीमानःसर्वतोमुक्तएवसः ३
 जीवितंमरणंचोभेस्मरवदुःखेतथेवच लाभालाभेप्रियद्वेष्येयःसमःसत्त्वमुच्यते ४ नकस्यचित्स्पृहयतेनावजानातिकिंचन निर्द्वे
 ष्टोवीतरागात्मासर्वथासुक्तएवसः ५ अनमित्रश्चनिर्वंधुरनपत्यश्चयःकृत्स्नं त्यक्तधर्मार्थकामेश्चनिराकांक्षीचमुच्यते ६ नै
 वधर्मीनचाधर्मीपूर्वोपचितहायकः धातुक्षयप्रशांतात्मानिर्द्वेष्टःसविमुच्यते ७

ति पूर्वपूर्वस्थूलसूक्ष्मकारणे परित्यज्यउत्तरस्मिन्नुत्तरस्मि
 न्प्रविलाष्य १ सर्वमित्रःअद्रोहीसर्वसहःक्षमी शमेचित्तनिग्रहे भयंयोगसिद्धोर्मसंन्यासिनःकर्मब्रह्मोभयभ्रष्टताप्रयुक्तमन्युःइयतापिकालेननयोगःसिद्धइ
 तिदिन्यंतत्रद्वेषोवा आत्मवान्जितचित्तः २ ३ ४ ५ अनमित्रःशत्रुहीनः ६ ज्ञानफलमाह नैवेतिधर्माधर्मशून्यःपूर्वोपचितंप्रारब्धकर्मनस्यहायकः लाजकःधातुक्षये
 णशरीरारंभकभूतविनाशोभैवप्रशांतः अत्यंतसमुच्छिन्नआत्मानिर्द्वेष्टः अद्वैतः यत्रत्वरयसर्वमात्मैवाभूत्तत्केनकंपश्येदितिश्रुतेः ७ ५

अकर्मवान् संन्यासी ८ ९ अगंधगंधादिदानं चिच्छात्रम् १० पंचभूतगुणोर्हीनमिति स्थूलनिरासः अमूर्तिमदिति सूक्ष्मस्य अहेतुकमिति कारणस्य अतएवागुणं गुण
भोक्तृपूर्वैस्त्रिभिरूपैः गुणाविषयादयः ११ १२ एवं ध्यानजसंस्कारैर्बोध्यसंस्कारानश्नयति तज्जः संस्कारो न्यसंस्कारप्रतिबंधीति योगसूत्रादित्याह सर्वसंस्कारे-
नि १३ १४ अतः परं वक्ष्यामीति संक्षेपोक्त्यनंतरं विस्तरेण वक्ष्यामि युंजतः ध्यायतः सिद्धम् आविद्यकभ्रान्तिनिवृत्तौ स्वतः सिद्धं न तु कीदृशमन्यायेन ध्यानसा-
ध्यम् १५ ये हीरैः चित्तनिग्रहोपायैः आत्मानं चित्तं आत्मनि देहे चारयन् अंतर्मुखं कुर्वन् नित्यं आद्यंतश्च न्यवक्तुं पश्यति तन्निबोधेति पूर्वोक्तान्वयः १६ संहृत्य स्व-

अकर्मवान् विकल्पश्च पश्येज्जगदशाश्वतम् अश्वत्थसदृशं नित्यं जन्ममृत्युजरायुतम् ८ वैराग्यबुद्धिः सततमात्मदोषव्यपे-
क्षकः आत्मबंधविनिर्मुक्तसंस्कारोत्पत्तिरादिव ९ अगंधमरसस्पर्शमशब्दमपरिग्रहम् अरूपमर्नाभिज्ञेयं दृष्ट्वात्मानं विमुच्यते १०
पंचभूतगुणोर्हीनममूर्तिमदहेतुकम् अगुणं गुणभोक्तारं यः पश्यति समुच्यते ११ विहाय सर्वसंकल्पान् बुद्ध्या शारीरमानसा
न् अनेनैर्निर्वाणामोति निरिधन इवानलः १२ सर्वसंस्कारनिर्मुक्तो निर्द्वंद्वो निर्घरिग्रहः तपसा इंद्रियाग्रामं यश्चरेन्मुक्त एव सः
१३ विमुक्तः सर्वसंस्कारैस्ततो ब्रह्मसनातनम् परमाप्नोति संशांतमचलं नित्यमक्षरम् १४ अतः परं वक्ष्यामि योगशास्त्रममुक्त
मम् युंजतः सिद्धमानं यथा पश्यंति योगिनः १५ तस्योपदेशं वक्ष्यामि यथा वक्तं निबोधमे ये हीरैश्चारयन् नित्यं पश्यत्यात्मानमात्म
नि १६ इंद्रियाणितुसंहृत्य मन आत्मनि धारयेत् तीव्रं तप्त्वा तपः पूर्वमोक्षयोगं समाचरेत् १७ तपस्वी सततं युक्तो योगशास्त्रमया
चरेत् मनीषी मनसा विप्रः पश्यन् आत्मानमात्मनि १८ सचेच्छक्रेत्ययं साधुर्योक्तुमात्मानमात्मनि तत एकांतशीलः स पश्यत्यात्मा
नमात्मनि १९ संयतः सततं युक्त आत्मवान् विजितेन्द्रियः तथा य आत्मनात्मानं संप्रयुक्तः प्रपश्यति २० यथा हि पुरुषः स्वप्ने दृष्ट्वा
पश्यत्यस्माविति तथा रूपमिवात्मानं साधु युक्तः प्रपश्यति २१ इषीकां च यथा मुंजात्कश्चिन्निष्कृष्य दर्शयेत् योगीनिष्कृष्य चात्मानं
तथा पश्यति देहतः २२

स्वविषयेभ्यः प्रत्यावर्त्य आत्मनि क्षेत्रज्ञे एतच्च तप आरव्य स्वधर्मा लुप्तानेन शब्दहेतस्येव भवतीत्याह तीव्रमिति १७ एतदेवाच्च
यद्यतिरेकाभ्यां द्रष्टयति तपस्वीत्यादिना १८ १९ २० यथा हीनियथा स्वप्ने स्थूलदेहासंगेन स्थितः सन्कंचिददृष्टं चरं पुरुषं पश्यति उखेव अनिरुद्धं प्रबुद्धश्च पुन
स्तं दृष्ट्वा सोयमिति प्रत्यभिजानाति तथात्मानं विश्वरूपं समाधौ दृष्ट्वा च्युत्स्थानेपि विश्वमात्मत्वेनैव पश्यतीत्यर्थः २१ तं स्वाच्छरीरात्प्रवहेन्मुंजादिवेपीकां धैर्येणोति देहा
संगे श्चो न दृष्टान्तमाह इषीकामिति २२

दृष्टान्तं दार्ष्टान्तिके योजयति मुंजंभिति आत्मनिश्रितां मायां जगदाकारेण भासमाना मिति शेषः २३ यतोयं स बाह्याभ्यन्तरं प्रत्यगनन्यत्वेन वीक्षते अत एव चानन्याधिपतिरयमित्याह यदाहीति २४ स एकधा भवति त्रिधा भवतीत्यादिकाय व्यूहकरणम् नतस्य रोगो न जरानमृतकः सर्वस्य वशी सर्वस्येशान इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं योगफलमाह अन्यान्या इति अन्यान्या देवगंधर्वमनुष्याद्याः कामरूपी भवतीत्यर्थः २५ विदेदेहेकेवत्यावधिकमेवेश्वर्यमित्याह ब्रह्मचेति २६ २७ विनश्यत्स्विति विदेहमुक्तस्य न कुशाः संती लक्तम् तत्कैमुतिकन्यायेन द्रढयितुं संदेहमुक्तस्यापितेन संतीत्याह दुःखशोकेत्यादिना २८ २९ ३० अन्या

मुंजंशरीरमित्याहुरिषीकामात्मनिश्रिताम् एतन्निदर्शनं प्रोक्तं योगविद्विरनुत्तमम् २३ यदाहियुक्तमात्मानं सम्यक्पश्यति देहभृत् नतस्येहेश्वरः कश्चिन्नैलोक्यस्यापि यः प्रभुः २४ अन्यान्याश्चैव तनवो यथेष्टं प्रतिपद्यते विनिवृत्त्यजरा मृतकं न शोचति न हृष्यति २५ देवानां मपि देवत्वं युक्तः कारयते वशी ब्रह्मचाव्ययमाप्नोति हित्वा देहमशाश्वतम् २६ विनश्यत्स्वभूतेषु न भयं तस्य जायते क्लिश्यमानेषु भूतेषु न सक्लिश्यति केनचित् २७ दुःखशोकमयैर्घोरैः संगस्नेहसमुद्भवैः न विचाल्यति युक्तात्मानिः स्पृहः शान्तमानसः २८ नैनं शस्त्राणि बध्यन्ते न मृतकश्चास्य विद्यते नतः स्रवत रं किंचिद्भोकेष्वचन दृश्यते २९ सम्यग्युक्तास आत्मानमात्मन्येव प्रतिष्ठिते विनिवृत्तजरा दुःखः स्रवस्वपिति चापिसः ३० देहान्यथेष्टमभ्येति हित्वेमां मानुषीं तनुम् निर्वेदस्तनकर्तव्यो भुंजानेन कथंचन ३१ सम्यक् युक्ताय दात्मानमात्मन्येव प्रपश्यति तदेवन स्पृहयते साक्षादपिशतक्रताः ३२ योगमेकां तशीलं स्त यथा विंदति तच्छृणु दृष्टपूर्वादिशं चिंत्य यस्मिन्सन्निवसेत्पुरे ३३ पुरस्याभ्यन्तरे तस्य मनःस्थायं न बाह्यतः पुरस्याभ्यन्तरे तिष्ठन् यस्मिन्नावसथे वसेत् तस्मिन्नावसथे धार्यं स बाह्याभ्यन्तरे मनः ३४ प्रचिंत्यावसथे कृत्स्नं यस्मिन्काले सतिष्ठति तस्मिन्काले मनश्चास्य न कथंचन बाह्यतः ३५

न्याश्चेति पूर्वोक्तस्वविचारणं देहानिति भुंजानेन योगेश्वर्यमिति शेषः निर्वेदो योगात् वैराग्यं न कर्तव्यमित्यर्थः ३१ वस्तं नस्तयोगजसंस्कारप्राबल्यायोगिनो भांगेच्छे वन भवतीत्याहः सम्यगिति असम्यग्योगि विषये व भांगेच्छोक्तिरिति भावः ३२ एकांतशीलः एकं ब्रह्म अत्यन्ते प्राप्यते नैनेति एकांतो ध्यानं तच्छीलं यस्य सः ततस्ततं पश्यति निष्कलं ध्यायमान इति श्रुतेः दृष्टपूर्वादिशं दृष्टं श्रुतिप्रामाण्यं प्रत्यनपेक्षत्वात् वेदांतश्रवणपूर्वकांदिशं उपदेशं चिंत्य युक्तापि प्रयालोच्य श्रोतव्यो संतव्यनिदिध्यासितव्य इति श्रुतेः यस्मिन्पुरे देहे ३३ आवसथे मूलाधाराद्यन्यतमस्मिन् चक्रे ३४ तदेव कृत्स्नं सर्वात्मकं यदा पश्यति तदा स बाह्यतः प्रत्यग्रूपादन्यन्न किंचन अस्ति यत्रास्य मनः सज्जेत अतो निर्वासनतौ मुष्यत इत्यर्थः ३५

एवंस्वकायेदेहांतर्मनः प्रक्षिप्य आनिश्वलैः आनिश्वरद्भिः द्वारैरिन्द्रियैः सर्वद्वाराणिसंयम्य मनो हृदि निरुध्य चेति स्मृतः त्वया तत्पृष्टं तद्भक्तयोगबलेन ज्ञेयमित्यर्थः ४६ एतदेवोपपादयति एवमिति प्रधानवित्प्रकृतिवित्सर्वविकारविद्भवति विकाराणां प्रकृतेरनन्यत्वादिति ४७ चक्षुराद्यग्राह्यस्यामूर्तस्य रूपं सर्वतः पाणिपादांत इत्यादिलक्षणम् ४८ तदेव जीवस्य स्वात्मभूतदेहात् भिन्नांत एयकभूतं मुंजेषीकावत् पश्यतिसंप्रज्ञाते ४९ तं सर्वत इत्युक्तलक्षणं उत्सृज्य प्रविलाप्य देहे स्वस्वरूपं धारयन् मनो निगृह्यन् केवलं निर्गुणं ब्रह्म पश्यति स एव विद्वानस्माच्छरीरभेदादूर्ध्वं उल्काभ्यामुष्मिन् स्वर्गे लोके सर्वान् कामानास्वाः

तथा स्वकीये प्रक्षिप्य मनो द्वारैरनिश्वलैः आत्मानं तत्र मार्गे तत्प्रमादं परिकर्जयेत् ४६ एवं स तत्सु द्युक्तः प्रति आत्मानचिरादिव आसादयति तद्ब्रह्म यद्ब्रह्मास्यात्प्रधानवित् ४७ न त्वसो चक्षुषा ग्राह्यं न च सर्वैरपीन्द्रियैः मनसैव प्रदीपेन महानात्मा प्रदृश्यते सर्वतः पाणिपादांतः सर्वतोक्षिशिरोमुखः ४८ सर्वतः श्रुतिमालोके सर्वमावृत्त्यतिष्ठति जीवो निष्क्रान्तमात्मानं शरीरात्संप्रपश्यति ४९ स तमुत्सृज्य देहस्वधारयन् ब्रह्म केवलम् आत्मानमालोकयति मनसा प्रहसन्निव तदेवमाश्रयं कृत्वा मोक्षयति ततो मयि ५० इदं सर्वं रहस्यं ते मया प्रोक्तं द्विजोत्तम आपृच्छे धारयिष्यामि गच्छ विप्र यथा स्मरवम् ५१ इत्युक्तः स तदा कृष्णमया शिष्यो महातपाः आगच्छत यथा कामं ब्राह्मणः शंसितव्रतः ५२ वासुदेव उवाच इत्युक्त्वा स तदा वाक्यं मां पार्थ द्विजसत्तमः मोक्षधर्माश्रितः सम्यक् तत्रैवांतरधीयत ५३ कच्चिदेतत्त्वया पार्थ श्रुतमेकाग्रचेतसा तदापि हिरथस्थस्त्वश्रुतवानेतदेव हि ५४ नैतत्पार्थ स्फुविज्ञेयं व्यामिश्रेणोति मे मतिः नरेणाकृतसंज्ञेन विशदं नानंतरात्मना ५५ स्मरहस्यमिदं प्रोक्तं देवानां भरतर्षभ कच्चिन्नेदं श्रुतं पार्थ मनुष्येण ह कर्हिचित् ५६ नद्ये तच्छ्रोतुमर्हान्यो मनुष्यस्त्वाभृते नद्ये नैतदद्य स्फुविज्ञेयं व्यामिश्रेणांत रात्मना ५७ क्रियावद्भिर्हिकोतेय देवलोकाः समावृतः न चैतदिष्टं देवानां मर्त्यरूपभिवर्तनं ५८ पराहि सा गतिः पार्थ यत्तद्ब्रह्म सनातनम् यत्राभूतत्वं प्राप्नोति त्यक्त्वा देहं सदा सखी ५९ इमं धर्मं समास्थाय योऽपि स्फुः पापयोनयः स्त्रियो वंश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परां गतिम् ६०

मृतः समभवदिति देहाभिमानकृतं भेदं त्यक्त्वा ऊर्ध्वैः कारणं ब्रह्म भावे प्राप्तं तत्रैव सर्वकामभूग्भूत्वा अमृतास्वयं केवल्य

ममृत इति श्रवणात् प्रहसन्निव अहो वृथैव मरीचिकोदकतुल्येन संसारेणाहं भ्रामित इति विस्मयेनेति भावः तदेवं तत् ब्रह्म एव उक्तरीत्या ५० ५१ ५२ ५३ ५४ व्यामिश्रेण व्यश्रेण अकृतसंज्ञेन अज्ञातदिद्यासंप्रदायेन ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ इमं धर्मं आत्मदर्शनारव्यम् ६० ७ ८

६१ ६२ ६३ लक्ष्मणारथनादि असारवत्तृणादिवस् यः परित्यज्यमेविवेकादिनापरित्यागवान् क्रियते उपायैः शमादिभिः ६४ षण्मासाभितिषड्भिर्मसैस्त-
 सुक्तस्यत्यनित्युक्तस्यदोहनः आनन्दः परमोगुह्यः सम्यग्योगः प्रवर्तत इति मेत्रायणीयश्रुतेः सरवसाध्यत्वादादरणीयोयोगइत्यर्थः ६५ इति श्रीमहाभा-
 रते आश्वमेधिके पर्वणि भावदीपे एकोनविंशोऽध्यायः १९ मुक्तं मुक्तमिदं कोष्ठे इत्यादिना कृतस्य प्रश्नस्य उत्तरं अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रि-
 तः प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधमिति गीतोक्ततमेव विवृणोमि अत्रापित्यादिना अत्र प्रश्ने विषये इति हासमपीति संबन्धः ५ २ कर्म अग्निहोत्रा

किंपुन ब्राह्मणाः पार्थक्षत्रियावाबहुश्रुताः स्वधर्मरतयो नित्यं ब्रह्मलोकपरायणाः ६१ हेतुमच्चैतदुद्दिष्टमुपायाश्वास्यसाधने
 सिद्धिफलैश्च मोक्षश्च दुःखस्य च विनिर्णयः ६२ नातः परं सरवं त्वं न्यत् किंचित्स्याद्दूरतर्षभ बुद्धिमान् श्रद्धधानश्च पराक्रान्तश्च पांड
 व ६३ यः परित्यज्यते मर्त्या लोकसारमसारवत् एतैरुपायैः साक्षिप्रपरांगतिमवाप्नुते ६४ एतावदेव वक्तव्यं नातो भूयो स्ति किंच न
 षण्मासानित्ययुक्तस्य योगः पार्थ प्रवर्तते ६५ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतायां एकोनविंशोऽध्यायः
 १९ वासुदेव उवाच अत्राप्युदाहरंतीमभितिहासं पुरातनम् दंपत्योः पार्थ संवादो यो भवद्भरतर्षभ १ ब्राह्मणी ब्राह्मणं
 किंचित् ज्ञानविज्ञानपारगम् दृष्ट्वा विविक्त आसीनं भायो भर्तारम ब्रवीत् २ कंचुलोकंगमिष्यामित्वा महं पतिमाश्रिता न्यस्त-
 कर्माणमासीनं कीनाशमविचक्षणम् ३ भार्याः पतिकृतां लोकाणां भुवंतीति नः श्रुतम् त्वामहं पतिमासाद्य कांगमिष्यामिवेगति
 म् ४ एवमुक्तः सशांतात्मा तमुवाच हसन्निव स्रभगेनाभ्यसूयाभिवाक्यस्यास्य तवानुये ५ ग्राह्यं दृश्यं च सत्यं वायदिदं कर्म वि-
 द्यते एतदेव व्यवस्यति कर्मा कर्मति कर्मिणः ६ मोहमेव नियच्छंति कर्मणा ज्ञानवर्जिताः नैकम्यन्नचलोके स्मिन्मूढतेमपिल-
 भ्यते ७ कर्मणामनसा वाचा शभवाय दिवा शभम् जन्मादिमूर्तिभेदांतं कर्मभूतेषु वर्तते ८ रक्षोभिर्बध्यमानेषु दृश्यद्रव्ये-
 षु वर्त्मसु आत्मस्थमात्मना तेन दृष्टमायतनं मया ९

दिकं न्यस्तयेन तं कीनाशं कर्कशमपि निरजुक्रोशम् अविचक्षणं मम अनन्य

गतिवत्त्वमजानंतम् ३ ४ ५ ग्राह्यं दीक्षाव्रतादिकम् अतएव दृश्यं लोकैः स्थूलत्वाद्दृष्ट्योग्यम् ६ ७ कर्मणा शरीरायासेन जन्मादिजन्मास्थि-
 तिभंगम् मूर्तिभेदो योनिनानात्वं ८ दृश्यानि सोमाज्यादीनि द्रव्याणियेषु वर्त्मसु कर्ममार्गेषु रक्षोभिर्दुर्जनैर्बध्यमानेषु वशयमानेषु सत्सु तेभ्यो विरक्ते-
 नमयेति शेषः आयतनं मूढाणामध्यस्थमविमुक्तारथम् ९

५ ५ ५ ५ ५ ५

सोमः इडा अग्निः पिंगला वरुणा नासासंज्ञे सोविमुक्ते प्रतिष्ठितः सोविमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति वरुणायां च नास्यां मध्ये प्रतिष्ठित इत्यादि श्रुवोर्घ्राणस्य
चयः संधिरिति जाबालश्रुतिप्रसिद्धेः व्यायं संचारम् धीरो बुद्धिप्रेरको भूतानिधारयन्वायुः १० ११ नतदा घ्रेयम् तत् अक्षरम् १२ १३ तंत्रं संसृष्ट्या
दिव्यापारः एतदेवाह प्राणोपान इत्यादिना १४ प्राणापानयोः प्रवृत्तिरेव सृष्टिः प्रवेश एव प्रलयश्चेति भावः समानेति नाभिमंडलस्थः समानः कृत्स्न
देहव्यापी व्यानः १५ तस्मिन् अपानसाहिते प्राणोलीने भ्रूघ्राणमध्ये निरुद्धे सति उदानः सर्वसंधिस्थ इति वचनात् शंकुभिश्चर्मेव उदानेन प्राणापानावा
यतोयस्मात् कृतोतस्मात् अनुक्रान्ते उदाने शयानं पुरुषं प्राणापानौ नमुंचतः विमुंचत इति पाठे शयान इत्यस्मृतमित्यर्थः १६ प्राणानामिति यतः प्रा

यत्र तद्ब्रह्मनिर्द्वंद्वं यत्र सोमः सहाग्निना व्यायं कुरुते नित्यं धीरो भूतानिधारयन् १० यत्र ब्रह्मादयो युक्तास्तदक्षरमुपा
सते विद्वांसः सप्रतायत्र शांतात्मानो जितेन्द्रियाः ११ घ्राणेन नतदा घ्रेयं नास्वाद्यं चैव जिह्वया स्पशनेन तदस्पृश्यं मनसा त्व
वगम्यते १२ चक्षुषामविषयं च यत्किंचित् श्रवणात्परम् अगंधस्पर्शस्पर्शमरूपं शब्दलक्षणम् १३ यतः प्रवर्तते तंत्रं यत्र च प्र
तितिष्ठति प्राणोपानः समानश्च व्यानश्चोदान एव च १४ तत एव प्रवर्तते तदेव प्रविशति च समानव्यानयोर्मध्ये प्राणापानौ
विचरतुः १५ तस्मिन् सप्तप्रलीयेत समानो व्याज एव च अपानप्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठति तस्माच्छयानं पुरुषं प्राणा
पानौ नमुंचतः १६ प्राणानामायतत्वेन तमुदानं प्रचक्षते तस्मान्नपो व्यवस्यंति मद्गतं ब्रह्मवादिन्ः १७ तेषामन्योन्यभक्षाणां सर्वे
षां देहचारिणाम् अग्निवेश्वानरो मध्ये सप्तधा दीव्यते तत्रा १८ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् च श्रोत्रं च पंचमम् मनो बुद्धिश्च स
प्तैता जिह्वावेश्वानरार्चिषः १९ घ्रेयं दृश्यं च पेयं च स्पृश्यं श्राव्यं तथैव च मंतव्यमथ बोद्धव्यं ताः सप्तसमिधांमम २० घ्राता भक्ष
यिता द्रष्टा स्पृष्टा श्रोता च पंचमः मंता बोद्धा च सप्तैते भवन्ति परमत्विजः २१ घ्रेये पेये च दृश्ये च स्पृश्ये श्राव्ये तथैव च मंतव्ये च थबो
द्धव्ये सप्तगोपश्य सर्वदा २२

णानामायतत्वं उदानार्थिनं अतस्तं उदानं उत्कर्षेण आनयति चेष्टयते प्राणानिति निर्वचनान् प्रचक्षते यस्मात्
प्राणानां जीवोपाधीनां एकस्मिन् उदानेन भावः तस्मात् तपः प्राणजयारब्धे श्रुवोर्मध्यं प्राणमावेशयंत्यवरूपम् आलोचनं वा आत्मनस्तत्तद्देहादिव्यति
रिक्तत्वस्य ब्रह्मवादिनो मद्गतं भयिमनश्चालके मन्तं निष्ठा प्राप्तं परात्मप्रापकं व्यवस्यंति निश्चिन्वन्तीत्यर्थः १७ मद्गतमित्यत्र मच्छब्दार्थं वेश्वानरं दर्श
यति तेषामिति मध्ये समानस्थानेनाभिमंडले अंतरात्तस्यापि मध्ये १८ घ्राणघ्रेयघ्रात्रादयः सप्तसप्तकरणविषयकर्तृरूपाः १९ २० २१ २२ ६

तेषामध्ये अग्निषु घ्राणाद्यभिमानिदेवतासु हवींषि घ्रेयादीनि होतारो विषयाणामाह्वतारः तत्कल्पका इत्यर्थः असुमावहासुमावहेत्यावाहयति तदेव होतुर्होतृत्वमिति श्रौतनिर्वचनात् घ्राताहमित्यादयोभिमानाः तान्सर्वान्प्रक्षिप्य गुणगुणेषु वर्तत इति मत्वायेन सज्जन्ते ते विद्वांसो ब्रह्मीभूता जनयन्ति पृथिव्यादीन् वक्ष्यमाणान् स्वयोनिषु स्वं ब्रह्म तदेव यो निर्येषां तेषु अग्निषु २३ पृथिव्यादयोपि संघातापन्नाः योनिश्चैतन्याभिव्यक्तिस्थानम् २४ हविर्भूतागुणाः घ्रेयादयो विषयाः अग्निजगुणं गंधादिज्ञानरूपांधीवृत्तिं प्रविशन्ति अंतर्वासिमितिणमुलंतम् सात्त्विकं च संस्कारात्मना चेतसि उषित्वा स्वासु योनिषु घ्राणादिज्जायन्ते दृष्टं रूपादिकं सभादो वासनारूपेण चित्तस्थितं पुनर्जागरे उत्पद्यत इत्यर्थः २५ एतदेवाह तत्रैव अंतरं वततः अंतर एव २६ संशयः संशयात्मकं मनः २७ निष्ठा निश्चयात्मिका बुद्धिः २८ अनेनेति अनेन रूपादिग्रहणत्संस्कारपरंपरया प्रगृहीतं घ्राणादीनोरूपं पुरातनैर्ऋ-

हवींष्यग्निषु होतारः सप्तधा सप्तसप्तसु सम्यक् प्रक्षिप्य विद्वांसो जनयन्ति स्वयोनिषु २३ पृथिवी वायुराकाशमाप्यो-
ज्योतिश्च पंचमम् मनो बुद्धिश्च सप्तेता यो निरित्येव शाब्दिताः २४ हविर्भूतागुणाः सर्वे प्रविशन्त्यग्निजगुणम् अंतर्वासि-
मुषित्वा च जायन्ते स्वासु योनिषु २५ तत्रैव च निरुध्यन्ते प्रलये भूतभावेन ततः संजायते गंधस्ततः संजायते रसः २६ त-
तः संजायते रूपं ततः स्पर्शाभिजायते ततः संजायते शब्दः संशयस्तत्र जायते २७ अतः संजायते निष्ठा जन्मैतत्सप्तधा-
विदुः २८ अनेनेव प्रकारेण प्रगृहीतं पुरातनैः पूर्णाहुतिभिरापूर्णास्त्रिभिः पूर्यन्ति ते जसा २९ इति श्रीमहाभारते
आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां विंशतितमोऽध्यायः २० ब्राह्मण उवाच अत्राप्युदाहरंतीमभितिहा-
सं पुरातनम् निबोध दशहोतृणां विधानमथ यादृशम् १

विभिः वेदादिति शेषः त्रिभिर्मानमेयमात्त्रिभिः पूर्णं ब्रह्म तस्य आहुतिराह्वानं आह-
नयो वै नामेता यदा हुतय एता भिर्वेदेवान्यजमानो ब्रह्मयतीति श्रुतेः तत्तयेभ्योः उपाधिभूतेर्दृष्टेणैव ब्रह्म प्रज्ञापके रित्यर्थः आपूर्णाः सर्वलोका इति शेषः तै-
त्रयः तेजसा स्वात्मज्योतिषा पूर्यन्ति ते नैव सत्तावंतो भवन्तीत्यर्थः एवं दृष्टिः सृष्टि रनेन न लोकेन सूचिता २९ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि
टीकायां विंशोऽध्यायः २० पूर्वत्र घ्राणाद्युपाधिभूतात्मा घ्राताहमित्याद्यभिमानवान् घ्रेयादीन् प्रकल्प्य घ्राणादींस्तर्पयतीत्युक्तम् इदानीं प्राणेश्यो देवादेवे-
भ्यो लोका इति श्रुत्यनुसारादिन्द्रियाण्येव स्वकल्पितेषु देवेषु देवद्वारा स्वकल्पितान् लोकान् तर्पयतीत्युक्त्या भूतात्मनिकल्पकत्वं नास्ति अपितु जडस्यैव
तदिति विविक्तं अत्रापीति अत्र दृष्टिः सृष्टिप्रकारे विवेचनीयं १

श्रोत्रमिति अथातोविभूतयोस्यपुरुषस्यवाचासृष्टौ पृथिवीचाग्निश्चेत्याद्येतरंयके श्रोत्रेणसृष्टादिशश्चंद्रमाश्चेतिवचनात् श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहोप्येतीतिके
 षीतकिवचनाच्चदिगाद्यात्मकेसूत्रात्मनिसविषयाणि श्रोत्रादीनि प्रविलापयेदित्यर्थः २ ३ ४ ५ चित्तमिति एतत्प्रविलापनं स्मृतस्थानीयेनचित्तेनैवकर्तव्यं
 वायुनिरोधादिनाहठेन मनसैर्वेन्द्रियग्रामं विनियम्येतिगीताषष्ठोक्तेः चित्तं संस्काराः पुण्यपापेवा यथास्मूवेण आज्यमग्नेो हुत्वा स्मूवमग्निदक्षिणार्थं चित्तं
 त्यजति एवमनसासविषयाणीन्द्रियाणिकारणे प्रविलाप्यमनः कर्मणोः सकृत्तदुक्ते च त्यजेदिति रूपकद्वारा प्रपंचितं एव कृतेयदवशिष्यते तदाह पवित्रं
 ज्ञानमुत्तममिति पवित्रं असंगं उत्तमं चरमम् नातः परतरं किंचिदस्ति पुरुषान्नपरं किंचिदिति श्रुतेः स्मृविभक्तं ज्ञानात् पृथक्भूतम् इदं चित्तादिशब्दाद्यंत
 म् ६ सर्वमिति अथेतिपक्षांतरे विज्ञेयं सर्वं चित्तमेवेति संबंधः ज्ञानंतु तत्प्रकाशकं अवेक्षत एवकेवलं न सज्जत इत्यर्थः नन्वेवं कथं स्मृविभक्तानामपि ज्ञान-

श्रोत्रं त्वक्चक्षुषीजिह्वानासिकाचरणो करौ उपस्थं पायुरिति वा होतृणि दशभामिनि ३ शब्दस्य शौरूपरसो गंधो वाक्यं क्रि
 यागतिः रेतो मूत्रपुरीषाणां त्यागो दशहवींषिच ३ दिशो वायूर विश्वं द्रुः पृथ्व्यग्नीविष्णुरेवच इंद्रः प्रजापतिर्मित्रमग्नयोद
 शभामिनि ४ दशो द्रियाणि होतृणि हवींषिदशभामिनि विषयानामसमिधो हूयते तु दशाग्निषु ५ चित्तं स्मूवश्च चित्तं च
 प्रवित्रं ज्ञानमुत्तमम् स्मृविभक्तमिदं सर्वं जगदासीदिति श्रुतम् ६ सर्वमेवाथ विज्ञेयं चित्तज्ञानमेवेक्षत रेतः शरीरभृत्काय
 विज्ञातानुशरीरभृत् ७ शरीरभृत्गार्हपत्यस्तस्मादन्यः प्रणीयते मनश्चाहवनीयस्ततस्मिन्प्रक्षिप्यतंहविः ८

ज्ञेयानां अविभागप्रत्यय इत्याशंक्यतमायः पिंडवत्सान्निध्यमात्रादित्याह रेत इत्यादिना रेतो ज्ञेयं शरीरेभिमानवान् तस्य कायेषा द्वौ शिके विज्ञा
 ता जीवः सूक्ष्मशरीरभृत् लिंगाभिमानो अस्ति ७ सोऽपि शरीरभृत्गार्हपत्यः हृदयंगार्हपत्य इति गृहपतेः क्षत्रज्ञस्यार्थं देश इति व्युत्पन्नगार्हप
 त्यशब्देन हृदयशब्दस्य सामानाधिकरण्यश्रुतेः तस्मात् हृदयादन्यो मन्त्र आरव्यः हृदयं निरभिद्यत हृदयान्मनो मनसश्चंद्रमा इति श्रुतेः आहवनीयं मनः
 आयतनं तत्र सुखमेव आस्यं माहवनीय इति श्रुतेः हविः तं जोबन्नात्मकं अदनीयम् अन्नमयं हि सोम्य मन आपो मयः प्राणस्तेजो मयी वा गिति श्रुतं ह
 विषस्तेजो शो जातरं तेजः प्राप्य सद्यो वायुपेण परिणमते ८

अतोवाचस्यतिः वेदः प्रथमं जज्ञे मनः पार्थिवं तदनंतरं जज्ञे अतोमनोमयः सूत्रात्मावाचमवेक्षते सिसृक्षः सन् यो ब्रह्माणां विधाति पूर्वयां वैवेदांश्च
 प्राहिणोति तस्मै तं ह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुवैशेषणमहंप्रपद्ये मनसा वाचं मिथुनं समभवदिति श्रुतेः तत इत्यनुपज्यते मनां नंतरं भवति रूप्यते-
 स्पशेनैव प्रथते इति रूपं प्राणवायुद्रव्यं उत्पद्यते अन्नापेक्षया अपां जाड्यप्राधान्येन चिरपाकित्वात् तच्च रूपं वैवर्णवर्णो नीलपीतादिस्तद्रहितं स्वार्थे त-
 द्दितः तद्रूपं कर्तृमनः प्रतिसमनुद्रवति विपरीतं वा रुद्धे चित्तो निलो रुद्धो रुद्धं रुद्धे निले मन इत्युक्तेः ९ अत्र मन एव पूर्वरूपं वा गुणतररूपं मनसा वा इति
 ता वाग्दंतीति श्रुतिं लौकिकमनुभवं चानुरुक्ष्य शंकेते कस्मादिति १० विज्ञानयोगेन प्रमाणेन मतिः प्राणः समुन्नीता स्रष्टुमो उद्रिक्ता सती विषयां कुतो
 नाध्यगच्छन् को वैतां प्रति बाधते स्रष्टुमो को वा स्वज्ञानशक्तिमपहरतीत्यर्थः ११ स्वल्पत्वात्केनैत्यस्योत्तरमादावह ता मपान इति अपानवशागः प्रा

ततोवाचस्यतिर्जज्ञेतं मनः पर्यवेक्षते रूपं भवति वैवर्णं समनुद्रवते मनः ९ ब्राह्मण्युवाच कस्माद्वागभवत्पूर्वं क-
 स्मात्पश्चान्मनोभवत् मनसा चिंतितं वाक्यं यदा समभिपद्यते १० केन विज्ञानयोगेन मतिश्चित्तं समास्थिता समुन्नीताना-
 ध्यगच्छत्को वै तां प्रति बाधते ११ ब्राह्मण उवाच तामपानः पतिर्भूत्वा तस्मात्प्रेष्यत्पानताम् तां गतिं मनसाः प्राहुर्मन-
 स्तस्मादये क्षते १२ प्रभंतु वाङ्मनसो मीयस्मात्त्वमनुपृच्छसि तस्मान्नेव तेषि ध्यामितयारैव समाह्वयम् १३ उभे वाङ्मनसो गि-
 त्वाभूतात्मानमपृच्छताम् आवयोः श्रेष्ठमाचक्ष्वच्छिधि नो संशयं विभो १४ मन इत्येव भगवांस्तदा प्राह सरस्वती अहं वै क-
 मधुकृतुभ्यमिति तं प्राह वागथ १५ ब्राह्मण उवाच स्थावरं जंगमं चैव विध्युभे मनसो मम स्थावरं मत्सकाशे वै जंगमं विष-
 येतव १६ यस्मिन् विषयं गच्छेन्मंत्रो वर्णः स्वरोपि वा तन्मनो जंगमं नाम तस्मादासीद्गरीयसी १७

गोनस्रष्टुमो मनो लयाल्लीयते अपानं
 तु स्ववशे कृत्वा समाधौ मनो लये सति लीयत एवेत्यर्थः तस्मात्पतिभावाद्देताः प्रेषति नयति तां गतिं मिति तां प्राणाख्यां गतिं मनसो गतिं बहिर्गमनसाधनं
 प्राहुः नहि वायुबलेनानुन्मीलितेन यने मनोवृत्तिर्ध्रुवं मंडलपर्यंतं गंतुं समर्था तां गतिं मित्यपपाटः १२ कस्मादित्यस्योत्तरमारव्यायिकमुस्वेनाह प्रभंति-
 त्यादिना समाह्वयं सरवं आह्वयं तेषु विजिगीषवोस्मिन्निति संवादः १३ भूतात्मानं जीवं १४ तन्मते मनः श्रेष्ठं अनुभवसिद्धम् वाचो मते दृष्टादृष्टे फलोपायो
 मयैव बौद्धं शक्यं इति स्वस्यैव श्रेष्ठ्यम् १५ इयां विषयविभागेन साम्यमापादयन् मन आख्यो ब्राह्मण उवाच स्थावरं बाह्यं द्रियग्राह्यम् जंगमं अतींद्रियं स्वर्गा-
 दि १६ यद्यपि स्वर्गादि कमपि मनसो विषयः तथापि वाचपेव दारीकृत्य तस्य तथात्वमस्ति अतोवागे व गरीयसीत्याह यस्ति मंत्रादिप्रकाशितं विषयं ग-
 च्छन्मनोपि जंगमं भवतीत्यर्थः १७

समाधिः कामधुगस्मीति स्वपक्षपुष्टिः तेनाहंमूर्च्छित इवास्मियस्मान् उच्छ्वासमासाद्योतियोजना १८ तथापिमनोरुत्तिविशेषयोः प्राणापानयोरंतरेयव
गस्ति स्वपितिवाप्राणेनदावाकृ भवति प्राणस्तदावाचंरेह्यीति श्रुतेरित्याह प्राणापानेति रोह्लिलंति अपानतीति प्राणेन अनाव्यायितासतीतारमंद्रत्वा-
दिभावंच्युत्सृज्यत्यंतनीचैस्तरा भवतीत्यर्थः १९ व्यतिरकमुक्त्वा न्वयमाह ततइति तस्मादप्राणवन्नपानच्चाचमभिव्याहरतीति श्रुतेर्यस्मादेवंतस्मादुच्छ्वासं
प्राणव्यापारमासाद्यनवाग्वदति २० घोषिणीजातः निर्घोषः घोषाभावायस्याः सा अघोषेति यावत् तयोर्घोषिणीप्राणाव्यायनमपेक्षते तद्विनाविच्छिद्य
ते निर्घोषातुहंसमंत्ररूपासर्वास्वप्यवस्थासु प्रवर्ततइति गरीयसी २१ घोषिण्यपिगुर्वीत्याह गौरिवेति वाचं धेनुसुपासीतस्याश्चत्वारः स्तनाः स्वाहाकारः
स्वधाकारो हंतकारो वषट्कार इति श्रुतेः स्तनैः तत्तत्कर्मफलरूपं रसं अर्धान् रसमिति समानाधिकरणे द्वितीयास्यंदते प्रस्रवति ब्रह्मवादिनी उपनिष-
द्वाकृतुशाश्वतं मोक्षं स्यंदते प्रस्रवति सततं नित्यसिद्धम् २२ दिव्यं देवताद्याकर्षणादि आदिव्यं व्यहारादिसामर्थ्यम् तदुभयरूपयोः प्रभावस्तंन एत

यस्मादपिसमाधिस्ते स्वयमभ्येत्यशोभने तस्मादुच्छ्वासमासाद्य प्रवक्ष्यामिसरस्वतीम् १८ प्राणापानांतरे देवीवाग्देवित्यं
स्मतिष्ठति प्रैर्यमाणामहाभागो विना प्राणानपानती प्रजापतिमुपधावत्यसीदभगवन्निति १९ ततः प्राणः प्रादुरभूद्वाचमा
व्याययत्युनः तस्मादुच्छ्वासमासाद्यनवाग्वदतिकर्हिचित् २० घोषिणीजातु निर्घोषी नित्यमेव प्रवर्तते तयोरपि च घोषेण
निर्घोषे वे गरीयसी २१ गौरिव प्रस्रवत्यर्धान् रसमुत्तमशालिनी सततं स्यंदते ह्येषा शाश्वतं ब्रह्मवादिनी २२ दिव्यादिव्यं
भावेन भारतीगोः शुचिस्मिते एतयोरंतरं पश्यसूक्ष्मयोः स्यंदमानयोः २३ ब्राह्मण्युवाच अनुत्पन्नेषु वाक्येषु चाद्य
माना विवक्षया किन्नु पूर्वतदा देवीव्याजहारसरस्वती २४ ब्राह्मण उवाच प्राणानयासंभवतेशरीरे प्राणादपानं प्र
तिपद्यते च उदानभूताच्च विसृज्य देहं व्यानेन सर्वं दिवमावृणोति २५ योः वाङ्मनसयोः २३ व्याजहार स्वस्य रत्निलाभार्थं किन्तु त्वंसवि

शषेण आजहार आहृतवती २४ आत्मा बुद्ध्या समेत्यर्थान् मनोयुंक्ते विवक्षया मनः कायाग्निमाहंति संप्रयाति मारुतं इति शिक्षोक्तं मनः प्रवर्तिताः प्रा
णाद्या एव वाचं निर्वर्तयतीत्याह प्राणेनेति श्रौतो हिवि विदुर्वाह्यं बायुमाचालयति सपुनर्नाभिस्थाने प्राणापानग्रंथ्याधारं अपानेन सहैक्यं प्राप्य मनो नियम
नाभिहतकायाग्नि प्रेरितं ऊर्ध्वं मुत्प्लुत्य उरः कंठशिरःस्थानेषु भिधातं प्राप्य मंद्रमध्यमतारभेदेन ध्वनिमुत्पाद्या धस्ता न्मुरव बिलमत्यता ल्वादिस्थानानु
रोधी मंद्रादिध्वनिधर्मवतो वर्णानि भिव्यज्य वेगवत्त्वस्वाभाव्या हृदिः प्रस्थितः श्रोत्रस्थानानि संस्तृत्य वणाननुभाव्य वेगक्षयपुनः समानस्थानमेव पूर्ववत्प्र
तिपद्यते सोयमर्थः श्रीभागवते प्युक्तः स एष जीवां विवर प्रस्रतिः प्राणेन घोषेण गुहां प्रविष्टः मनोमयसूक्ष्ममुपेत्य रूपमात्रास्वरो वर्णं दति स्थविष्ठ इति २५

इत्येव इत्थंमेव पूर्ववाणीस्वोत्पत्तिप्रकारं प्रजजल्प वाचः प्राणाधीनत्वमपि वाचः प्रभावादेव विदितामित्यर्थः यत्रसोमः सहाग्निनेत्यक्तौसोमाग्नीइ
 डापिगलाधिपतीमनोवाकृशब्दाभ्यामुपसंहरतितस्मादिति किमर्थोवयमध्येव्यामहेकिमर्थोवयंयस्यामहेवाचिह्निप्राणंजुहुमः प्राणेवार्चयोह्येवप्रभवः
 सा एवाप्ययइति श्रुतेः यथास्थंडिलस्थोवह्निर्वायुनास्थालीस्थोवायुश्चवह्निनासामिध्यते अन्यतरनाशेच दूयोरपिनाशः एवस्वर्गाद्यायंवादेर्मनः संधुस्य
 नेनतोवागादीन्व्यापारयति तत्रवाचः प्रवर्तकस्यवाचोर्निरोधे मनो निरुध्यते मनोनिरोधोवह्निंनिरुध्यते तावतेवसंसारदर्शनरूपेष्टार्थसिद्धौकिंयज्ञादि

ततःसमानेप्रतितिष्ठतीहइत्येवपूर्वप्रजजल्पवाणी तस्मान्मनस्थावरत्वादिशिष्टं तथादेवीजंगमत्वादिशिष्टा २६ इ
 ति श्री० आश्वमेधिकेपर्वणिगीतासु एकविंशोऽध्यायः २१ ब्राह्मणउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम्
 सुभगोसप्तहोतृणांविधानमिहयादृशाम् १ घ्राणश्चक्षुश्चाजिह्वाचत्वक्श्रोत्रंचैवपंचमम् मनोबुद्धिश्चसप्ततहातारः पृथगा
 श्रिताः २ सूक्ष्मवकाशेतिष्ठंतोनपश्यंतीतरेतरम् एतान्चसप्तहोतृस्त्वस्वभावादिद्विद्विशोभने ३ ब्राह्मण्युवाच सू
 क्ष्मवकाशेसंतस्तेकथंनान्योन्यदर्शिनः कथंस्वभावाभगवन्नेतदाचक्ष्वमेप्रभो ४ ब्राह्मणउवाच गुणाज्ञानमवि
 ज्ञानंगुणज्ञानमभिज्ञता परस्परंगुणानेतेनाभिजानतिकर्हिचित् ५ जिह्वाचक्षस्तथाश्रोत्रंवाङ्मनोबुद्धिरेवच नगंधा
 नधिगच्छतिघ्राणस्तानधिगच्छति ६ घ्राणंचक्षस्तथाश्रोत्रंवाङ्मनोबुद्धिरेवच नरसानधिगच्छंतिजिह्वानधिगच्छति ७
 घ्राणंजिह्वातथाश्रोत्रंवाङ्मनोबुद्धिरेवच नरूपाण्यधिगच्छंतिचक्षस्तान्यधिगच्छति ८ घ्राणंजिह्वाततश्चक्षुःश्रोत्रंबुद्धिर्मन
 स्तथा नस्पर्शानधिगच्छतित्वक्कतानधिगच्छति ९ घ्राणंजिह्वाचक्षुश्चत्वक्श्रोत्रंबुद्धिरेवच नशब्दानधिगच्छंतिश्रोत्रंता
 नधिगच्छति १० घ्राणंजिह्वाचक्षुश्चत्वक्श्रोत्रंबुद्धिरेवच संशयंनधिगच्छंतिमनस्तमधिगच्छति ११

ना श्रुतौतुवाकृशब्देन तत्कारणंमनोज्ञेयम् एवंचवाङ्मनसयोः प्रत्येकंपुरुषार्थहेतुत्वादिशिष्टत्वमविशिष्टत्वम् २६ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि
 टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ इदानींपूर्वोक्तघ्राणादिसप्तकस्य अन्वयव्यतिरेकाभ्यामितरेतरकार्य कारित्वेनास्तीत्यक्त्वाबुद्धिर्मनस्यतर्भावाइतरेषां
 पंचानांमनोधीनत्वमनसोपिब्यावहारिकार्यप्रकाशकत्वमितराधीनमितींद्रियमनः संवादेनतेषामन्योन्य व्यतिरेकमुक्त्वापूर्वोक्तमेवान्यतरजयेनोभयज
 फलंसिद्ध्यतीति प्रतिपादनार्थेयसप्तहोत्रध्यायआरभ्यते अत्रापीतिअत्रवाङ्मनसयोः समप्राधान्येविवेचनीयम् १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २४ २५ २६ २७ अ गारं हार्दा काशं स्फुप्तौ मोक्षे च प्रविश्य येषां तर्हृदयभाकाशस्तस्मिन् शोते त्रि
पादस्यामृतं दिवीति श्रुतिभ्यां अद्वारमिव बाह्येन्द्रियवर्जितमिव संचमप्रज्ञातयोरिव व्युत्थानेपि इंद्रियाणां वासना मात्ररूपत्वेपि चान्ति सिद्धं स्थो ल्यं अपश्य
इव शब्दः संकल्पजान् भोगान् विषये निबद्धान् विषयवासनानुविद्धान् भुक्त्वा प्राणक्षये मनः प्रक्षये स्फुप्तावसं प्रज्ञाते वाशांति उपैति २८ एवं दंतानि

घ्राणां जिह्वा च चक्षश्च त्वक् श्रोत्रं मन एव च न निष्ठा मधिगच्छति बुद्धिस्तामधिगच्छति १२ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरा
तनम् इंद्रियाणां च संवादं मनसश्चैव भाभिनि १३ मन उवाच न घ्राति मामृते घ्राणं संजिह्वानवन्ति च रूपं चक्षुर्न गृण्हा
तित्वक् स्पर्शनावबुध्यते १४ न श्रोत्रं बुध्यते शब्दं मया हीनं कथं च न प्रवरं सर्वभूतानामहमस्मि सनातनम् १५ अगाराणीव भू
न्यानि शांता विषयवाग्मयः इंद्रियाणि न भासंत मया हीनानि नित्यशः १६ काष्ठा नीवा द्रं शकृणियतमानै रपीन्द्रियैः गुणार्था
न्नाधिगच्छति मामृते सर्वजंतवः १७ इंद्रियाण्युचुः एवमेतद्भजेत्सत्यं यथेतन्मन्यते भवान् ऋतेस्मान्मदर्थं स्त्विभो
गान् भुंक्ते भवान्यदि १८ यद्यस्मात्प्रलीनेषु तपेण प्राणधारणम् भोगान् भुंक्ते भवान् सत्यं यथेतन्मन्यते तथा १९ अथवास्मा
त्प्रलीनेषु तिष्ठत्स विषयेषु च यदि संकल्पमात्रेण भुंक्ते भोगान् यथार्थवत् २० अथ चेन्मन्यसे सिद्धि मस्मदर्थेषु नित्यदा घ्राणे
न रूपमादत्स्वरसानादत्स्वचक्षुषा २१ श्रोत्रेण गंधानादत्स्वस्पर्शानादत्स्वजिह्वया त्वचा च शब्दानादत्स्वबुद्ध्या स्पर्शमया
पिच २२ बलवंतो ह्यनियमानियमा दुर्बलीयसाम् भोगान् पूर्वानादत्स्व नोच्छिष्टं भोक्तुमर्हसि २३ यथा हि शिष्यः शास्त्रारं श्रु
त्यर्थमभिधावति ततः श्रुतिमुपादाय श्रुत्यर्थमुपतिष्ठति २४ विषयानेव मस्माभिर्दशिताना भिमन्यसे अनागतानतीतांश्च
स्वप्ने जागरणे तथा २५ वेमनस्यंगतानां च जंतूनामल्पचेतसाम् अस्मदर्थं कृते कार्ये दृश्यते प्राणधारणम् २६ बहूनापि दिसं
कल्याणमत्वा स्वभानुपास्य च बुभुक्षया पीड्यमानो विषयानेव धावति २७ अ गारमद्वारमिव प्रविश्य संकल्पभोगान् विषयं निबद्धा
न् प्राणक्षये शांतिमुपैति नित्यं दारुक्षये ग्निज्वलितो यथैव २८ कामंतु नः स्वेषु गुणेषु संगः कामं च नान्यान्यगुणापलाधिः अस्मान्निना
नास्ति तवोपलब्धिस्तावदृते त्वानभजेत्प्रहर्षः २९ इति श्रीम आश्वमेधिकपर्वणि ब्राह्मणगीतायां द्वाविंशोऽध्यायः २२

यादिच्छां कं सूत्रितं आ

हारशब्देः सत्वशब्दोद्दिहेतुत्वं तत् आदितः एवं स्वस्या कर्तृत्वभावनयान्ममत्तः सिध्यति शब्दचित्तस्य त्वयमं व बोधप्रकार इत्युक्तम् २९ इत्याश्वमेधिकं टी
कायां द्वाविंशोऽध्यायः २२

तालुजिह्वांचेत्यत्रसूत्रितस्यर्थव्याकरोत्यध्यायद्वयेन अत्रापीति अत्रप्राणक्षयवक्तव्ये तत्रच्छंदांग्येप्राणाग्निहोत्रविद्यायां प्राणापानव्यानोदानसमानाः क्रमेणाधिलोकं दृक्भूमिदिग्भ्रूयाशविद्यद्रूपाः समान्नाताः तेषांप्राणापानोअन्योन्याधीनोपूरकरेचकेवाक्रियमाणेपानक्रियानिरोधात् अपानेचविरंच्यमानेप्राणगतिनिरोधात् पाष्णिभागेनसंपीड्यमानिमाकुंचयेद्दृढमित्यादिप्रकारेणमूलबंधनतयोरैकीकृतयोर्दूर्वागतिर्भवति तदंतत्प्राणापानयोरुदात्ताधीनं प्रागेवोक्तं अपानं प्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठतीति एवं दृक्भ्रुवाः पजन्ययज्ञद्वारा परस्पराश्रितयोरपि आकाशाश्रितत्वम् तथानामिदंशमात्रवतीसमानः सर्वांगव्यापिनो व्याप्तस्यवशेस्ति व्यानोपिसर्वसंधिव्यापिनोदानेनसमुच्चलिततद्वाप्यत्वात्समानोप्युच्चलति एवंविद्यदृशाश्रितादिकृच

ब्राह्मणउवाच अत्रायुदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् सप्तमेपंचहोतृणांविधानमिहयादृशम् १ प्राणापानावदानश्च समानोव्यानएवच पंचहोतृस्तथेतां चैपरंभावंविदुबुधाः २ ब्राह्मण्युवाच स्वभावात्सप्तहोतारइतिमेपूर्विकामतिः यथावैपंचहोतारःपरोभावस्तदुच्यताम् ३ ब्राह्मणउवाच प्राणनसंभृतोवायुरपानांजायतेततः अपानसंभृतोवायुस्ततोव्यानःप्रवर्तते ४ व्यानसंभृतोवायुस्ततोदानःप्रवर्तते उदानेसंभृतोवायुःसमानोनामजायते ५ तेपृच्छंतपुरा संतः पूर्वजातंपितामहम् यांनो ज्येष्ठस्तमाचस्वसनःश्रेष्ठोभविष्यति ६ ब्रह्मोवाच यस्मिन्प्रलीनेप्रलयं व्रजति सर्वेप्राणाप्राणभृतांशरीरे यस्मिन्प्रचीर्णंचपुनश्चरंति सर्वे श्रेष्ठो गच्छतयत्रकामः ७ प्राणउवाच मयिप्रलीनेप्रलयं व्रजंति सर्वेप्राणाप्राणभृतांशरीरे मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहंपश्यतमांप्रलीनम् ८ ब्राह्मणउवाच प्राणःप्रलीयतततःपुनश्चप्रचचारह समानश्चायुदानश्चवचोभृतांपुनःशभे ९

आकाशाश्रिता इदमेवसर्वेषामुदानाधीनत्वंश्रुत्या तद्यथासहयपट्टाशशंकुन्मरवोदोदतिदृष्टान्तोपपादितम् उदानोपिभ्रूयाणसंधो निरुध्यते यदातदातस्थो ब्रह्मणि दृक्भूम्यादिसहित आकाशां निरुध्यते एवंचतस्याभवस्थायांसर्वप्रपंचप्रविलयाद्योर्गीकृतकृत्योभवतीति पद्यकतात्पर्यं तत्रैवंसतित्रेधाभावनाप्रवर्ततेप्राणायस्वाहत्यादिभिर्मंत्रैः प्राणाग्निहोत्रकुर्वन्नेवावदानेनसर्वदृक्प्रभृतिवृष्यतीतिभावनयाशब्दचित्तांभवत्यन्तदोषे श्रनलियते इत्येकः प्रकारः चपलंमनःपूर्वाक्त्वेचरीमुद्रयाहृद्योगेननिरोद्धव्यमितिद्वितीयः अनुपदाक्तः कृत्स्नप्रपंचविलयस्मृतीयः एषामधिकारिभेदाच्चवस्था एवंसर्वापिविद्याधिदेवाधिभृताध्यात्मभेदेनत्रिविधाधिकारभेदाज्ज्ञेया १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

अक्षरार्थः स्पष्ट एव पञ्चानामप्येषामेकस्यापिनिरन्वयोच्छेदे सर्वेषामुच्छेदो भवतीति १० सर्वेषां प्रत्येकमपि प्रलीने प्रलयं व्रजंतीत्यक्तिः संगच्छते ११
 १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० एवमेषां सत्यपि प्रत्येकं श्रेष्ठं स्वातंत्र्याभावात् श्रेष्ठमप्यस्तीत्याशयेनाह सर्वं श्रेष्ठानवाश्रेष्ठा इति २१ २२ वस्तु-
 व्रजंतु मनोमात्रत्वमेव प्राणानामित्याह एक एवममेवात्मेति २३ आख्यायिका तात्पर्यं तु यथा एक एव प्राणो ध्यात्मानं उपाधिभेदात्पंचधा भूतो न्योन्यस्मा

नत्वं सर्वमिदं व्याप्यति षोडशो ह्यथावयम् नत्वं श्रेष्ठो हितः प्राण अपानो हिवशो तव प्रचचार पुनः प्राणस्तमपानोभ्यभायत १०
 अपान उवाच मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंति सर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे मयि प्रचीर्णं च पुनश्चरति श्रेष्ठो ह्यहं पश्यतमां प्रलीन-
 म् ११ ब्राह्मण उवाच व्यानश्च तमुदानश्च भायमाणमथाचतुः अपाननत्वं श्रेष्ठोसि प्राणा हिवशो तव १२ अ-
 पानः प्रचचारथ व्यानस्तपुनरब्रवीत् श्रेष्ठोहमस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १३ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंति सर्वे प्राणाः प्राणभृ-
 तां शरीरे मयि प्रचीर्णं च पुनश्चरति श्रेष्ठो ह्यहं पश्यतमां प्रलीनम् १४ ब्राह्मण उवाच प्रालीयत ततो व्यानः पुनश्च प्रचचा-
 रह प्राणापानावुदानश्च समानश्च तमब्रुवन् १५ नत्वं श्रेष्ठोसि नां व्यानसमानस्तव शो तव प्रचचार पुनर्व्यानः समानः पुनरब्र-
 वीत् श्रेष्ठोहमस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १६ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंति सर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे मयि प्रचीर्णं च पुनश्चर-
 ति श्रेष्ठो ह्यहं पश्यतमां प्रलीनम् १७ समानः प्रचचारथ उदानस्तमुवाच ह श्रेष्ठोहमस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १८ मयि
 प्रलीने प्रलयं व्रजंति सर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे मयि प्रचीर्णं च पुनश्चरति श्रेष्ठो ह्यहं पश्यतमां प्रलीनम् १९ ततः प्रालीय-
 तोदानः पुनश्च प्रचचारह प्राणापानो समानश्च व्यानश्च तमब्रुवन् उदाननत्वं श्रेष्ठोसि व्यान एव वशो तव २० ब्राह्मण
 उवाच ततस्तानब्रवीद्ब्रह्मा समवंतान्प्रजापतिः सर्वं श्रेष्ठानवाश्रेष्ठाः सर्वे चान्योन्यधर्मिणः २१ सर्वे स्वविषयं श्रेष्ठाः
 सर्वे चान्योन्यधर्मिणः इति तानब्रवीत्सर्वांन्समवंतान्प्रजापतिः २२ एकः स्थिरश्चास्थिरश्च विशेषात्पंचवायवः एक ए-
 वममेवात्मा बहुधाप्युपचीयते २३ परस्परस्य सहृदोभावयतः परस्परम् स्वस्ति व्रजत भद्रं वो धारयध्वं परस्परम् २४
 इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतारक्तत्रयाविंशोऽध्यायः २३

द्वावर्तते एवं परमात्मापि औपाधिकमनेकथाभा-
 वंप्राप्यमिथो हर्षविपादभोक्तृभोग्यभावं भजत इति तस्मादेकात्म्यबुद्ध्या सर्वे सर्वत्रानुकंपाकार्ये त्यपसंहरति धारयध्वं परस्परमिति २४ इत्याश्वमेधि-
 कंदीकायां त्रयाविंशोऽध्यायः २३ ५।

उक्तमैकाल्यं अध्यारोपापवादाभ्यां प्रपंचयति अत्रति १ जंतोः समाष्टिव्यष्टिशरीरिणः २ येन निमित्तेन कारणेन ततो निमित्तादन्योपितंतत्प्रति पूर्व-
 प्राकृतिमित्तेन एति ३ किंतुयं प्राणद्वंद्वचिकिं तिर्यङ्मनुष्यादि उर्ध्वदेवादिअधः पश्वादि एतेषांरूपंचयत्तद्विज्ञेयम् यद्वा तिर्यगित्यादिनाविष्णु
 त्वमेवोच्यते ४ उत्तरसंकल्याज्जायते हर्ष इति आनंदः स एव संकल्यात् जंतुरित्यनुकृत्यते जंतुरूपेणाविर्भवतीत्यर्थः आनंदाख्येव स्वस्विमानिभूतानि
 जायंते सोकामयतवदृस्यां प्रजायेयोतसच्चयच्चाभवदित्यादिश्रुतिभ्यः आनंदमात्रं ब्रह्मेव मायया रक्षणपूर्वकं ब्रह्मांडपिंडाकारत्वं प्राप्नोति रविरिव
 सूर्यकांतद्वारा वह्निप्रदीपाकारत्वमितिभावः शब्दादपि च जायते वेदिकशब्दपूर्विकापि प्रलयाग्निदग्धभौतिकसृष्टिः प्रजापतिद्वारा जायते एतदिति वै प्र
 जापतिर्देवानसृजतेत्यादि श्रुतेस्तक्षकदग्धोवट इव काश्यपमंत्रादित्यर्थः रसात् रूपात् तत्तद्विषयवासनातः इदंच पर्जन्यवदीश्वरस्य साधारणोपिका

ब्राह्मण उवाच अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् नारद उवाच संवादमृषेर्देवमतस्य च १ देवमत उवाच
 जंतोः संजायमानस्य किं मु पूर्व प्रवर्तते प्राणोपानः समानो वा व्याना वाद्वा एव च २ नारद उवाच येनायसू
 ज्यते जंतुस्ततो न्यः पूर्वमेतितम् प्राणद्वंद्वद्विज्ञेयं तिर्यगूर्ध्वमधश्च यत् ३ देवमत उवाच केनायं सृज्यते
 जंतुः कश्चान्यः पूर्वमेतितम् प्राणद्वंद्वचमेव द्विज्ञेयं तिर्यगूर्ध्वमधश्च यत् ४ नारद उवाच संकल्याज्जायते हर्षः श
 ब्दादपि च जायते रसात्संजायते चापि रूपादपि च जायते ५ शुक्रात् शोणितसंस्थात्पूर्वप्राणः प्रवर्तते प्राणेन वि
 कृतेशुक्रे तथापानः प्रवर्तते ६ शुक्रात्संजायते चापि रूपादपि च जायते एतद्रूपमुदानस्य हर्षो मिथुनमंतरा ७ कामा
 त्संजायते शुक्रं कामात्संजायते रजः समानव्यानजनितं सामान्यशुक्रशोणिते ८

रणत्वे बीजवदसाधारणं ज्ञेयं ५ शुक्रं अदृष्टं शोणितं रागा

दि वासना मिथुनमदृष्टमवष्टभ्य प्राणो लिंगात्मा प्रवर्तते स्त्रपुम् तेन प्राणेन विकृते जन्माद्यपेक्षया तान् विकारान् प्रापिते शुक्रे स वासन कर्मजे देहे अपानं मृत्यश्च
 रमभावविकारो नाशारव्यः प्रवर्तते ६ एवं सति पुनस्तस्मिन् जन्मच्युपनितात् शुक्रात् रसाच्च यथोक्ता ज्जायते एतद्रूपमुदानस्य ब्रह्मणा आरोपितं रूपमित्यर्थः किं
 तदत आह हर्षो मिथुनमंतरेति मिथुनं उक्तं रूपं काश्यपकार्यं च अंतरातयोर्मध्ये हर्षो व्याप्यतिष्ठतीत्यर्थः ते यदंतरात् हृद्भ्योति श्रुतेः तेनामरूपे प्रवृत्तिमूलात् कामा
 त् शुक्रं अदृष्टं अदृष्टाच्च रजः प्रवृत्तिरितिकामकर्मणी प्रवाहंणवर्तते इत्यर्थः ७ एतयोर्मूलं समानव्यानोताभ्यां तदात्मके विद्युच्छ्रोत्रे लक्ष्यते ततश्च दृष्टा-
 तुश्च विकविषयं विज्ञानं कामप्रवृत्त्योर्बीजमित्यर्थः तथाचाहुः जानातीच्छति प्रयतत इति ८

प्राणापानाविति इदमेव काम प्रवृत्त्यारब्धं हूं प्राप्य प्राणापानावेकजीवो पाधिभूतो ऊर्ध्वाधोगतिं गच्छतः ननु जीवः यदोनीयेत नाकाशं तद्दृग्जीवो न भोपम-
इति श्रुतेः विभोश्चिद्रूपस्य जीवस्याकाशवद्गत्ययोगात् समानव्यानो उक्तरीत्यादृष्टं श्रुतं च तो उभोतिर्यक् अनूहं अब्रह्म अतत्प्रापकत्वात् अतएव हूं
हृत्वं हृतभावः इति उच्यते वेद ९ ननु सर्वं दृष्टं श्रुतं च तिर्यग्द्वंद्वं नेत्याह अग्निर्वेद इति अग्निः परमात्मा तस्यैव देवस्य शासनं आज्ञा निश्चसितमेतद्दृ-
ग्वेद इति श्रुतेः श्रुतिस्मृतिर्मैवाज्ञ इति स्मृतेः श्रुतदाज्ञारूपो वेदः इदं सर्वं यद्यमात्मा सर्ववत्त्वं ब्रह्मेत्यादिरेकात्म्यं प्रतिपादयतीत्यर्थः तस्य च देवस्य ज्ञानं
बुद्धिं समन्वितं परमधीष्टित्युक्तं तत एव वेदाज्जायत इत्यर्थः १० तदेवाह तस्येति यथा धूमभस्मनी अग्निरूपे बहिर्भूते एव तमोरजसीलयविक्षेपहेतुत्वात्
याचिद्रूपाद्बहिर्भूते इत्यर्थः सर्वमिति तस्य तस्मात् यत्र अग्नौ मुख्यं भोग्यं तस्मात्सर्वं संजायते इदं सर्वमित्याह दृष्टं हृतं श्रुतेरित्यर्थः ११ सत्त्वादिति यज्ञो
जीवब्रह्मणोऽसंगतिकरणरूपो योगः समानं व्यानारब्धं सर्वं दृष्टं श्रुतं च बुद्धिसत्त्वादेव भवतीति योगिनामनुभवसिद्धमित्यर्थः अयं भावः वेदं श्यं न ज्योतिशो मदह

प्राणापानाविदं हूं हूं मवाक्चोर्खंच गच्छतः व्यानः समानश्चैवो भोतिर्यक् हूं हृत्वं मुच्यते ९ अग्निर्वेदेवताः सर्वा इति वेदस्य
शासनम् संजायते ब्राह्मणस्य ज्ञानबुद्धिसमन्वितम् १० तस्य धूमस्तपोरूपं रजाभस्मस्तं जसाः सर्वं संजायते तस्य यत्र प्र-
क्षिप्यते हविः ११ सत्त्वात्समाना व्यानश्च इति यजविदो विदुः प्राणापानावाज्यभागो तयोर्मध्ये हुताशनः १२ एतद्रूपमुदा-
नस्य परमं ब्राह्मणाविदुः निहूं हूं मिति यत्वेत्तन्मनिगदतः शृणु १३ अहारात्प्रमिदं हूं हूं तयोर्मध्ये हुताशनः एतद्रूप-
मुदानस्य परमं ब्राह्मणाविदुः १४ सच्चासच्चेव तद्द्वंद्वं तयोर्मध्ये हुताशनः एतद्रूपमुदानस्य परमं ब्राह्मणाविदुः १५

रोपासनादीनि तमोरजः सत्वप्रधानपुरुषयोग्यानि वर्तन्ते तेषु तेषु यजविदो सात्त्विकमेव साधनं बहुमतं नेतरदिति प्राणापानाविति यथाग्निराज्यभागा
भ्यां उदीष्यते एवं पूर्वोपाधि प्रविलापनरूपं प्राणापानजयेन उदानारब्धं परं ब्रह्मभूमध्यं दृष्ट्वा प्रकाशत इत्यर्थः एवंच केनायं सृज्यत इत्यस्योत्तरसंकन्या
दिति कश्चान्य इत्यस्य तन्मूलभूते कामकर्मणी प्राणद्वंद्वं च सात्त्विकं तत्तदयं समानव्यानारब्धं तिर्यगित्यादेरुत्तरं हर्षो मिथुनमंतरं तिचव्यक्तम् १२ १३
अहोरात्रं विद्याविद्ये स्मृतिजागरो उत्पत्तिप्रलयोवा १४ सत्कार्यं असत्कारणं हुताशनः हुते प्रविलापिते कार्यकारणं अस्मात्ति निरन्वयेन गिल्डति नतुराहु-
वत्पुनरुद्भिलतीति हुताशनः श्रुदं ब्रह्म उदानस्य उत् उत्कर्षेण आनयति चेष्टयतीत्युदानः परम आनंदः कोह्येवान्यात्कः प्राण्यात् यदेष आकाश-
आनंदोयः स्यादिति श्रुतेः १५

ऊर्ध्वमिति तत्त ऊर्ध्वं ब्रह्मयेन हेतुना संकल्यारख्येन समानो व्यानश्च भवति व्यानेन सर्वा दिवसात्प्रणोति ततः समाने प्रतिनिश्चिती ल्फक्तेः कारणं कार्यं च भवति तेनैव हेतुना कर्मव्यस्यते विस्तार्यते तस्मात्संकल्यो निरोद्धव्यः निःसंकल्यस्तदस्थिति घटेतन्मोक्षलक्षणमिति श्रुतेरिति भावः ननु कृष्णमावपि संकल्यो नास्तीत्यत आह तृतीयमिति तृतीयं ऊर्ध्वं तु शब्दः समानवैलक्षण्यार्थः समानेन उपलक्षणेन व्यवस्यते निश्चीयते शारवायामेव चंद्रः सोषु सा कारणभावात्तद्विलक्षणमित्यर्थः तथा च श्रुतिः हेतुस्याग्रहणं तुल्यमुभयोः वीतनिद्रायुतः प्राज्ञः सातुतुर्येन विद्यत इति १६ निश्चयफलमाह शांतीति व्यानं चकारात् समानं सनातनं ब्रह्म च एतन्नयं एकं शांतिशब्दार्थः कार्यकारणशुद्धानां सैधवधन्या येनैक्यं मुक्तिर्न त्वाद्ययोर्निरोधमात्रं सांख्याभिमतमित्यर्थः १७ इत्यारवमेधिके टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ एवमुपदेशप्राधान्येन ब्रह्मा हेतुमुक्त्वा उपपत्तिप्राधान्येन तत्र साधयितुमध्यायांतरमारभते

ऊर्ध्वं समानो व्यानश्च व्यवस्यते कर्म तेन तत् तृतीयं तु समानेन पुनरेव व्यवस्यते १६ शांत्यर्थं व्यानमेकं च शांतिं ब्रह्मसनातनम् एतद्रूपमुदानस्य परमं ब्राह्मणाविदुः १७ इति श्रीमिन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ब्राह्मणउवाच अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् चातुर्होत्रविधानस्य विधानमिह यादृशम् १ तस्य सर्वस्य विधि विधानमुपदिश्यते शृणुमगदतो भद्ररहस्यमिदमद्भुतम् २ करणं कर्मकर्ता च मोक्ष इत्येव भाविनि चत्वार एतं हातारो यैरिदं जगदावृत्तम् हेतूनां साधनं चैव शृणु सर्वमशेषतः ३ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् च श्रोत्रं च पंचमम् मनो बुद्धिश्च सप्तैते विज्ञेया गुणहेतवः ४ गंधोरसश्च रूपं च शब्दः स्पर्शश्च पंचमः संतव्यमथ वास्य व्यंसप्तैते कर्महेतवः ५

अत्रापीति अत्र उदानस्वरूपे विवक्तव्ये चातुर्होत्रविधानं इति हासनात् तस्य विधानं अपूर्वतया ज्ञापनम् १ शब्दतो ज्ञातस्य पुनर्विधानं अनुष्ठानप्रकारं २ भाविनि विशदभाववति हेतुबुद्धे हेतूनामिति घ्राणादयो यद्यपि दशसप्तहोतारः उक्तास्तथाप्येतेषां कः कस्य हेतुरिति तत्र नोक्तं अत्र तु युक्तिबलेन तसाधनं अधिकमुच्यत इति विशेष इति भावः ३ तत्र गंधाद्यनुभवे प्रीत्यप्रीतिविषादाः सत्वस्जस्तमोगुणकार्यभूता उत्पद्यंते ते यद्यात्मधर्माः स्फूर्नतर्हितत्वरूपोच्छेदं विना तस्य तद्वियोग आत्येति क्रोयुज्यते घटस्यैवरूपसामान्येन यदि प्रकृतेस्तर्हि सापि आत्मसमसत्त्वाच्चैतु विभुनोर्दयो योगात्पुरुषस्य चालुमदृगूपत्वाद्दवश्यं भोगस्य प्राप्ते रनिर्मांक्ष एव तस्माद्भ्रजूरगतुल्या प्रकृतिस्तत्कार्यं च सर्वं तादृशमेव दृष्टिसमयोत्पत्तिकमित्याशयेनाह घ्राणमिति गुणाः अविद्यासैव हेतुर्येषां ते गुणहेतवः घ्राणादिकंसप्तदशकस्य विज्ञेया फलक्षणं ४ गंधादयोऽपि गुणहेतुत्वमत्यजं त एव कर्महेतवः कर्मजा अपि भवति स्थूलं सर्वं कर्मणा एव फलमित्यर्थः ५

कमकलवततत्फलभाक्तरूपणघ्रात्रादिरूपोभवतीतिघ्रात्रादयः कर्तृहेतवः एतेनाकर्तृत्वं भोक्तृत्वं वाञ्छन्सारव्योनिरस्तः भोक्तृत्वस्यादिभोगकर्तृत्वरूप
 त्वात् ६ एतेषांभेदमाह स्वगुणमिति एतेघ्रात्रादयः गुणाओपाधिकरूपं घ्राणादितद्वतः तत्साधनाः संतः स्वगुणंगंधादिकंभुंजते अयंभावः यथाआ
 काशः कर्णशकुलीरूपमुपाधिप्राप्यंश्रोत्रभावं गतः सन्तेनेवस्वगुणंशब्दंप्रकाशयति एवंघ्रात्रादयोपि अथयोवेदेदंजिघ्राणाति सआत्मागंधायघ्रा
 णमितिश्रुतेः स्वोपादानकघ्राणादिमंतः स्वोपादानकमेवशब्दादिकंभुंजते तथा च प्रयोगः मेयमातरौ एकोपादानको भास्यभासकत्वात् शब्दश्रोत्रवदित्या
 त्प्राद्वैतसाधकः सूचितोभवति किंतन्मेयमात्रोर्गुणरूपयो रूपादानंतत्राह अहंचनिर्गुणोनंत इति अस्मदर्थएवघ्राणादिगुणरहितोगंधघ्रातृत्वादिपरि
 च्छेदरहितस्तयोरुपादानमित्यर्थः एवंपृथिवीहाताद्यौरध्वर्युः रुद्राग्नीहृहस्पतिरुपवक्तेति चालुहोत्रमंत्रोव्यारव्यातः तथापृथिवीशब्दोक्तंघ्राणादिकं
 अतींद्रियत्वसामान्यात् होत्रप्रकाश्यदेवतातुल्यं होत्रशब्दोक्तम् स्वरवसाधनतयाद्यशब्दोक्तंगंधादिकेदृशार्थत्वसामान्यादध्वर्युकर्तृकनिर्वापावघा

घ्राताभक्षयिंताद्रष्टावक्ताश्रोताचंपंचमः मंताबोद्धाचसभैतेविज्ञेयाः कर्तृहेतवः ६ स्वगुणंभक्षयंत्येतेगुणवंतः श
 भाशुभम् अहंचनिर्गुणोनंतः सभैतेभोक्षहेतवः ७

तादितुल्यम् अध्वर्युशब्दोक्तम् लब्धैरन्ध्रैश्चगंधादिभीरोध्यमानो
 रोध्यमानो वारुद्रशब्दोक्तोघ्रात्रादिः कामाग्नींधकत्वसामान्यादग्निशब्दोक्तः कारणब्रह्मणोप्यधिधानत्वेनपालकत्वाद्बृहस्पतिशब्दोक्तोनिर्गुणः सा
 क्षिमात्ररूपत्वादुपवक्तानमुरव्योवक्ता एतदुपद्रष्टृत्वादेरप्युपलक्षणंतेनसर्गादौ ईक्षणस्याप्ययंकर्तानभवति एवंचिनिःस्रुगित्यादयोदशहोत्रादिमं
 त्रा अपिव्यारव्ययाः विस्तरभयात्तुनेहव्यारव्यायते चिन्चिन्नादिः सर्वोप्यात्मनएवच्यूद्वां दशहोत्रादिशब्दानामात्ममात्रवाचकत्वस्यआत्मन्नात्मनित्यामं
 त्रयततस्यैदशमः हतः प्रत्यश्रुणात्सदशहृतोहंवेनामैषः तंवाएतंदशहृतंसंतदशहृतंत्याचक्षतं इतिश्रवणात् आमंत्रणमुपसधानम् प्रतिश्रव
 णमुपवक्तुः साक्षात्कार इतिदिक् कथंताद्विनिर्गुणस्यानंतस्यप्रतिपत्तिरिति तत्राह सभैतेभोक्षहेतव इति इंद्रियाणांविषयाणांचग्रहातिग्रहसंज्ञा
 कबंधरूपत्वात् तेषांवियोगेशब्दशकुल्यभावेनभसः स्वतन्मात्रत्ववदात्मनः निरूपाधेभेदकाभावाच्चिन्मात्ररूपणावस्थिताएतंअव्यवहिताघ्रात्रा
 दयएवभोक्षहेतवः स्फः घ्रातृत्वाद्यभिमानत्यागएवभोक्षइत्यर्थः ७

तत्त्वविदांतुनभ्रंक्षणमस्तीत्याह विदुषामिति स्वस्वस्थानं प्राणादीनामधिष्ठानं अविद्यादि गुणागुणेषु वर्तते इति मत्वानसज्जत इत्युक्तेः प्राणादय एव-
 घ्रेयादिपुवर्तते नत्वात्मेति ज्ञानतांन घ्रातृत्वाद्यभिमानकृतोबंधोस्तीत्यर्थः ८ अदन्निति अविद्यानिति च्छेदः अन्नानि ग्रंथादीनि अदन्भोक्तृत्वाभिमा-
 नं कुर्वन् भोग्ये ममतया युज्यते ततश्च नश्यतीत्यर्थः अन्नकेवलाद्यो भवति केवलादीति श्रौतं दृष्टान्तमाह आत्मार्थे इति ९ एकाकी भिष्टभुक्केवलपापरूप
 एव भवति यस्मादतः सच्चान्नं हंति नाशयति तंचान्नं हंति मृत्कपरंपरया सहत्वान्नं हन्यते १० यददं विद्वान् अन्नं हंता अन्नभोक्ता अन्नोपलक्षितस्य कृत्स्न प्रपंचस्यात्म-
 निप्रविलापनेत्यर्थः सर्वेश्वरः सन् एवं पुनरन्नादेर्जनको भवति यस्यानुचिन्तः प्रतिबुद्ध आत्मायस्मिन्संदेह गहनं प्रविष्टः स विश्वकृत्साहि विश्वस्य कर्ता तस्य
 लोकः सडलोक एवेति श्रुतेः नचेति न कर्मणालिप्यते पापकेनेति श्रुतेः सर्वभोगभुजोपि विदुषो न भोगकृतो लेशोस्तीत्यर्थः ११ अन्नशब्दार्थमाह मन

विदुषां बुध्यमानानां स्वस्वस्थानं यथाविधि गुणास्ते देवताभूताः सततं भुंजते हविः ८ अदन्निद्वानथान्नानि ममत्वेनोपपद्यते
 आत्मार्थे पाचयन्नन्नं ममत्वेनोपपद्यते ९ अपक्षभक्षणं चैव मद्यपानं च हंति तम् सच्चान्नं हंति तंचान्नं सहत्वाह न्यते पुनः १०
 हंता ह्यन्नमिदं विद्वान्पुनर्जनयतीश्वरः न चान्नाज्जायते तस्मिन्सूक्ष्मो नाम व्यतिक्रमः ११ मनसा गम्यते यच्च यच्च वाचा निग-
 द्यते श्रोत्रेण श्रूयते यच्च चक्षुषाय च दृश्यते १२ स्पर्शानस्पृश्यते यच्च घ्राणेन घ्रायते च यत् मनः षष्ठानि संयम्य हवीष्ये तानि स-
 र्वशः १३ स्पर्शानस्पृश्यते यच्च घ्राणेन घ्रायते च यत् गुणवत्पावको मद्यदीव्यते तः शरीरिणः १४ योगयज्ञः प्रवृत्तो मे ज्ञानवन्निप्रदो भवः
 प्राणस्तोत्रोपानशस्त्रः सर्वत्यागस्तदक्षिणः १५ कर्तानुमता ब्रह्मात्मा ततो ध्वर्युक्तस्ततिः ऋतप्रशास्ता तच्छस्त्रमपवर्गोस्य दक्षिणा
 १६ ऋचश्चाप्यत्र शंसंति नारायणाविदो जनाः नारायणाय देवाय यदविदन्पशून्पुरा १७

सेत्यादिना १२ मंतव्यादीनां होमः मन आदिनिग्रहेणेवे

त्यर्थः १३ होमाधिष्ठानं गुणवत्पावकः कारणं ब्रह्म मद्यं मम १४ योगं यज्ञत्वेन स्तोति ज्ञानमेव वन्निः सर्वकर्मदाह कत्वात्तत्प्रद उद्भवो यस्य योगयज्ञस्य स
 तथा प्राणः स्तोत्रं अपानः शस्त्रम् अपानसत्र इत्यपपाठः सर्वत्यागस्तदक्षिणः सर्वत्यागेनैव सतरां दक्षिणः फलजननसमर्थः १५ कर्ता हंकारः अनुमंता म-
 नः आत्मा बुद्धिः एतन्नयं ब्रह्मेव सत्क्रमेण होत्रध्वर्युं ज्ञातृरूपयोगिन इत्यर्थः प्रशास्ता तच्छस्त्रं प्रशास्तः शंसनं ऋतं सत्यवचनमेवेत्यर्थः अपवर्गः कैवल्यं १६ ऋ-
 चः तप आसीद्गृहपतिरित्याद्याः चकारात्तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मायजमानः श्रद्धापत्नी शरीरमिध्यमुरो वेदिरित्यादि ब्राह्मणं च शंसंति योगयज्ञे प्रमाणत्वेन
 कथयंति ते निरीया दयः नारायणाविदः वेदविद आत्मविदो वा नारायणाय आत्मप्राप्त्यर्थं यत् यदा पशून् इन्द्रियाणि अविदन् वश्यत्वेन प्राप्तवन्तः १७

तत्र तदा सामानिगायंति आत्मलाभेन हृष्टाः संतः तत्र चाहुर्निदर्शनं तौत्तिरीयः एतत्सामगायन्नास्तेहा ३ बुहा ३ बुहा ३ बु अहमन्नमहमन्नमहमन्न
 मित्यादि यज्ज्ञानाय पशुजपः यस्मिन् ज्ञाते सामानिगायंति तं नारायणं देवं निबोध जानाहि १८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टी
 कायां पंचविंशोऽध्यायः २५ नारायणस्वरूपमेव कथयति एकद्व्यादिना प्रवणादिवनीचादिव प्रणवादित्यपपाठः १ अंतर्यामिरूपेण तस्य शास्त्रत्व-
 मुक्तागुरुबंधुरूपेणापि तदाह एको गुरु रिति द्वाभ्यां २ स एव शास्त्रोपीत्याह एकः श्रांतंति ३ द्विष्टाः द्वेषवन्तः ४ अत्र एकस्मिन् पिशास्त रिशास्थानां
 बुद्धिभेदम् ५ देवाश्च रूपयश्चंति द्वंद्वः ६ प्राद्रक्न् प्रतिपेदिरे दिशो बहून् मार्गान् ७ आत्मनः स्वस्य उपदेश ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति वाक्यं तस्य अ

तत्र सामानिगायंति तत्र चाहुर्निदर्शनम् देवं नारायणं श्रीरुसर्वात्मानं निबोधतम् १८ इति श्रीमन्महाभारते आ
 श्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां पंचविंशोऽध्यायः २५ ब्राह्मण उवाच एकः शास्तान द्वितीयो स्ति शास्ता यो ह
 च्छयस्तमहमनुब्रवीमि तेनैव मुक्तः प्रवणादिवा दकं यथा नियुक्तो स्मितयावहामि १ एको गुरुना स्तिततो द्वितीयो यो ह्छय
 यस्तमहमनुब्रवीमि तेनानुशिष्टा बांधवा बंधुमंतः सप्तर्षयः पार्थदिविप्रभांति २ एकः श्रोताना स्तिततो द्वितीयो यो ह्छय
 स्तमहमनुब्रवीमि तस्मिन् गुरो गुरुवास निरुष्य शक्रो गतः सर्वलोकामरत्वम् ३ एको द्वेषाना स्तिगतो द्वितीयो यो ह्छय
 स्तमहमनुब्रवीमि तेनानुशिष्टा गुरुणा स देवलोके द्विष्टाः पन्नगाः सर्वे एव ४ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् प्र
 जापतो पन्नगानां देवर्षीणां च संविदम् ५ देवर्षयश्च नागाश्चाप्यसुराश्च प्रजापतिम् पर्येच्छन्तु पासीनाः श्रेयानः प्राच्य
 तामिति ६ तेषां प्रोवाच भगवान् श्रेयः समनुच्छताम् ७ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ते श्रुत्वा प्राद्रक्न् दिशः ७ तेषां प्रद्रवमाणाना-
 नामुपदेशार्थं आत्मनः सर्पाणां दंशने भावः प्रवृत्तः पूर्वमेव तु ८ असुराणां प्रवृत्तस्तदंशभावस्वभावजः दानं देवाव्यव-
 सितादममेव महर्षयः ९ एकं शास्तारमासाद्य शब्देनैकं संस्कृताः नानाव्यवसिताः सर्वे सर्पदेवर्षिदानवाः १०

धर्मप्रद्रवमाणानाम् तां त्यरेणानुसरतां तेषां मध्ये सर्पाणां प्रणवो चारणे मुखस्य उन्मीलननिर्मिलनयोरेव दृष्टिं कृत्वा स्वीयस्वभावानुकूलं सुस्वोन्मी
 लननिर्मिलनसाध्यं दंशनमेव श्रेय इति मन्वानानाम् ८ एवमसुराणामांघ्रचालनमात्रे दत्तदृष्टीनां दंशने जपाद्यभिनयप्रदर्शनरूपो भावो निश्चयः प्रवृत्तः देव
 स्तलोके पार्थितं ओमित्यनुजानंतीनि बुद्ध्या दानं श्रेय इति निश्चिताः महर्षयस्तु ओमित्यस्यो चारणे आंघ्रप्रवृत्त्यपसंहारं दृष्ट्वा सर्वप्रवृत्त्यपसंहाररूपं
 दमं श्रेयोमेभिरे ९१०

तस्मात्स्वयमेवस्वस्य गुरुरित्याह शृणोतीति पृच्छतः शिष्यान् प्रति तत् श्रुतं गृहीतं च भूयः श्रावयति ग्राहयतीति च परिणामेणानुषज्य योज्यम् यए
वंविधः अतो न्योगुरुर्न विद्यते इति संबन्धः ११ अयमेव स्वसंस्कारवशात्पापचर्यादिस्वीभवतीत्याह गुरुरित्यादिना १२ १३ १४ १५ तत्र मुख्या ब्रह्मचा
रिणः आश्रमधर्मलोपेपिन दोष इत्याह ब्रह्मेवसमिध इति १६ क्षेत्रज्ञानत्वदर्शिना अनुद शनिकारिताः अनुशिष्टा इत्यर्थः १७ इति श्रीमन्म
हाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां षट्षिंशोऽध्यायः २६ ननु पापचर्यादिस्वभाव एवात्मा तर्हि किं ब्रह्मचर्येणेत्याशंक्य आत्मनो असंगत्वं प्रतिपा
दयितुं वनाध्यायमारभते अध्वानं अतीत्य तत् महादुर्गं वनं प्रविष्टोऽस्मीत्यन्वयः १ विशेषणबंधकः एकेनैवात्यंतव्योनपुत्रधनादिसहायवनेत्येतदुपो

शृणोत्ययं प्रोच्यमानं गृण्णाति च यथा तथम् पृच्छतस्तदतो न्योगुरुरन्योन विद्यते ११ तस्य चानुमते कर्मततः पश्चात्प्रव
र्तते गुरुर्बोद्धा च श्रोता च दृष्टा च हृदि निःसृतः १२ पापेन विचरन्त्यां कृपापचारी भवत्ययम् १३ कामचारी तु कामेन यद्वि
द्वियमस्वे रतः ब्रह्मचारी स देवेषु यद्विद्वियजये रतः १४ अपेतत्र तत्कमा तु केवलं ब्रह्मणि स्थितः ब्रह्मभूतश्चरन्त्यां के ब्रह्मचा
री भवत्ययम् १५ ब्रह्मेवसमिधस्तस्य ब्रह्माग्निर्ब्रह्मसंभवः आपो ब्रह्मगुरुर्ब्रह्मस ब्रह्मणि समाहितः १६ एतदेव दृशं सूक्ष्मं
ब्रह्मचर्यं विदुर्बुधाः विदित्वा चान्वपद्यंत क्षेत्रज्ञेनानुदर्शिताः १७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्म
णगीतायां षट्षिंशोऽध्यायः २६ ब्राह्मण उवाच संकल्पदंशमशकं शोकहर्षहिमातपम् मोहांधकारतिमिरं
लोभव्याधिसरीसृपम् १ विषयेकाल्ययाध्वानं कामक्रोधविरोधकम् तदतीत्यमहादुर्गं प्रविष्टोऽस्मि महद्वनम् ३ ब्रा
ह्मण उवाच कृतद्वनं महाप्राज्ञके वृक्षाः सरितश्चकाः गिरयः पर्वताश्चैव क्रियत्यध्वानितद्वनम् ३ ब्राह्मण उवाच
नैतदस्ति पृथक्भावः किंचिदन्यत्ततः सरवं न तदस्य पृथग्भावः किंचिदुःखतरं ततः ४

अध्वासंसारमार्गः तं विषयेकाल्ययाध्वानं वृत्तं ब्रह्म

किंस्विद्वनं कुरुत वृक्षा आसोति श्रुतो वनवृ क्षशब्दयोर्ब्रह्मदेहमिवाचित्त्वदर्शनात् २ वनोत्तैवाक्षिता वृक्षा दयोपि पृच्छ्यंतं चेति ३ षट्स्रप्रश्नेषु आद्यस्योत्तरं
नैतदिति ततः पृथग्भावोस्तीति यत् एतन्न ततो न्यत्किंचित्सखमस्तीति यत् एतन्नोतियोजना सत्तासरवं च सर्वं ब्राह्ममेवकार्येषु दृश्यते न तत्र तद्व्यपृथगस्ती
त्यर्थः ननु ब्रह्मेवकार्यकारमभून्नेत्याह नैतदिति ततः अपृथक् अभेदेनभावः वियदादिपदार्थोस्तीति यत् एतन्न ब्रह्मजगतोर्न भूद्वत्त्वहेतुहेतुमद्भावोपितुशुक्ति
रजतवदित्यतस्तयोर्भेद एव निषिध्यते न त्वभेदो विधीयते न हि रजतं शक्तेरतिरिक्तमस्ति नापितयासमानसत्ताकं येन तदभिन्नस्यादिति भावः तथा ततो वनाद
न्यत्स्वर्गादिदुःखतरं दुःखकारकं कर्मास्तीति यत् एतन्न आत्यंतिकदुःखनिवृत्तीप्सनाश्रमेणापिसंसारमार्गमतीत्यतद्वनं प्रवेष्टव्यमिति भावः ४

५ केषांचित्पंचम्यथेषषी ६ ब्रह्मचनंब्रह्मसहस्र आसीदिति वनचक्षयोर्मुख्यामुख्य ब्रह्मभावदृष्टेस्तयोरधिष्ठानाध्यस्तभावंविवक्षन्नाह तस्मि
 चनेदति एतदरण्यरूपमिति च अत्रमहदहकारपंचतन्मात्राणिसप्तद्रुमास्ते स्तत्संघातरूपो देहोलक्ष्यते तस्य कारणफलशब्दोदितं यागाद्यपूर्वम्
 तस्यापिकारणं देवतातिथिप्रीतिसाधनत्वादतिथिशब्दोक्तायागक्रिया तस्याः कारणमाश्रमशब्दोदितः क्रियाश्रयः कर्ता अस्यापिकारणं समाधयः
 सम्यगाधीयंते कर्मस्वप्निनिवेश्यंते जनायेस्ते तथाभूताः रागादयः तेषां मूलधर्मांतरपरिग्रहलक्षणादीसादेहादिधर्मस्वीकाररूपो ध्यासः एवं देहपूर्व-
 को ध्यासस्तत्पूर्वकाश्वरागादिदेहांता एवमिदंचक्रमनिशमावर्तमानमात्मसत्तयास्फूर्जदपिनात्मातद्धर्मैरनुसृज्यते इत्यर्थः ७ पंचवर्णानीति पंच

तस्माद्ब्रह्मचरं नास्ति न ततोस्ति महत्तरम् नास्ति तस्मात्सूक्ष्मतरं नास्त्यन्यत्समं स्रस्वम् ५ नतत्राविश्यशोचंति न
 प्रदृष्याति च द्विजाः न च विभ्यतिकेषांचित्तेभ्यो विभ्यतिकेचन ६ तस्मिचनंसप्तमहाद्रुमाश्च फलानिसमातिययश्च सप्त
 सप्ताश्रमाः सप्तसमाधयश्च दीक्षाश्च सप्तदरण्यरूपम् ७ पंचवर्णानि दिव्यानि पुष्याणि च फलानि च सृजंतः पादपास्त
 त्रव्याप्यतिष्ठंतितदूनम् ८ स्रवर्णानि द्विवर्णानि पुष्याणि च फलानि च सृजंतः पादपास्तत्रव्याप्यतिष्ठंतितदूनम् ९
 स्ररभीणि द्विवर्णानि पुष्याणि च फलानि च सृजंतः पादपास्तत्रव्याप्यतिष्ठंतितदूनम् १० स्ररभीण्येकवर्णानि पुष्या
 णि च फलानि च सृजंतः पादपास्तत्रव्याप्यतिष्ठंतितदूनम् ११ बहुन्यव्यक्तवर्णानि पुष्याणि च फलानि च विस्सृजंतो म-
 हावक्षोतदूनं व्याप्यतिष्ठतः १२

वर्णानि शब्दादिभेदात्पंचरूपाणि पुष्याणि शब्दाद्यनुभवाः फलानि तज्जाः प्रीत्यादयः पादपाः मना
 सि जीवभेदादितिभेदाद्वाचद्वयचनम् ८ स्रवर्णानि श्वेतपीतादिशोभनवर्णवन्ति द्विवर्णानि स्ररवदुःखोभयहेतुत्वाद्द्विरूपाणि पादपाश्च संक्षि
 दं द्रियांतरेष्वप्येतत्तुल्यम् ९ स्ररभीणि स्वर्गादीनि द्विवर्णत्वंतत्राप्यविशिष्टम् पादपाः यज्ञादयः १० स्ररभीण्येकवर्णानि स्रस्वेकरूपाणि
 पादपाः ध्यानादयः ११ बहुनि प्रतीतानागतवर्तमानानि अव्यक्तवर्णानि अव्यक्तवर्णः स्वरूपं येषां तानि मूदानां मनोरथमात्राणि योगिनां
 तु संकल्यात्यागव्यक्तवर्णानि महावक्षोबुद्धिमनसा १२

बन्धिरांभासमना इत्यत्र मनः शब्देन बुद्धिमनसीस्मृक्कवस्थानीये इन्द्रियाणिसभिधश्च होम्यम् यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानिमनसा सह बुद्धिश्च न विचेष्टं
 नितामाहुः परमांगतिमिति श्रुतेः सर्वेषां प्रविलापनं होमः तेषामोमना आदिभ्यो हुतेभ्यः सप्तमोक्षाः मुक्तिः अपादानबहुत्वस्य मोक्षेषु पचारात् मोक्षा इति ब
 हुत्वम् अनुमुक्तस्य दीक्षास्यो ध्यासोक्तिनवा नांस्यः ज्ञानसमकालमेव देहपातापत्तेः आद्ये अध्यासवत उक्तक्रमेण देहांतरोत्पन्निरनिवार्येत्याशंक्याह फलंति
 दीक्षा इति मुक्तानां दीक्षाः फलं त्येव न तु देहान्तरमारभन्ते कुत एतत्तय तो गुणाः फलानि विदुषः सत्यपि देहादि प्रतिभासे कर्तृत्वाभिनिवेशाभावात् दानादिना-
 उत्पन्नमप्यपूर्वने देहान्तरारभकम् अत एव गुणभूतान्येव अपूर्वाणि कृतर्हितेषामुपयोगः अतिथयः फलाशाः अतिथयो देवता एव फलाशाः ईश्वरस्यैव ते
 षांपरार्थैव क्रियानस्वार्थेत्यर्थः तथाच श्रुतिः तस्य पुत्रादायमुपयन्ति स्म हृदः साधुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्यामिति नदाविद्वान् पुण्यपापे विधूयेत्यादिः १३

एको बन्धिः समना ब्राह्मणोत्रपंचेन्द्रियाणिसभिधश्चात्र संति तेषामोक्षाः सप्तफलंति दीक्षा गुणाः फलान्यतिथयः फलाशाः
 १३ आतिथ्यं प्रतिगृह्णाति तत्र तत्र महर्षयः अर्चितेषु प्रलीनेषु तेष्वन्यद्रोचतं वनम् १४ प्रज्ञावृक्षमोक्षफलं शांतिच्छायास
 मान्वितम् ज्ञानाश्रयं तृप्तिनोयमंतः क्षेत्रज्ञभास्करम् १५ योधिगच्छंति तसंतस्तेषां नास्ति भयं पुनः ऊर्ध्वं चाधश्च तियं क्रतस्य नां
 तोधिगम्यते १६ सप्तस्त्रियस्तत्र वसति सद्यस्त्ववाङ्मुरवाभानुमत्यो जनिच्यः ऊर्ध्वं सानाददते प्रजाप्यः सर्वान् यथासत्यम्
 नित्यताच १७ तत्रैव प्रतिनिष्ठंति पुनस्तत्रोपयन्ति च सप्तसप्तर्षयः सिद्धावसिष्ठ प्रसुरवेः सह १८ यशोवर्चा भगश्चैव विजयः
 सिद्धिर्वेजसी एवमेवानुवर्तते सप्तज्योतींषि भास्करम् १९

महर्षय इन्द्रियाधिष्ठातारो देवाः अन्यत्तेभ्यो विलक्षणं ह्येतददर्शनाभावात् रो
 चते दीप्यते १४ प्रज्ञासाक्षात्कारः ज्ञानं आगमाचार्योपदेशम् १५ भयाभावे हेतुमाह ऊर्ध्वमिति तस्य प्रज्ञावृक्षस्य सर्वस्य चिन्मात्रत्वं पश्यन्नेदं दर्शनाभावा
 न्निभेतीत्यर्थः द्वितीयाहै भयं भवतीति श्रुतेः १६ जिवन्मुक्तस्यैश्वर्यमाह सप्तस्त्रिय इति तत्र वृक्षाधिगंतारि स्त्रियो ग्राणादि वृक्षयः सद्योजनिच्य इत्यस्य संक-
 ल्यसिद्धा इत्यर्थः संकल्पादेवास्य पितरः समुत्तिष्ठंतीति श्रुतेः अवाङ्मुरवाः पुरुषं वशं कर्तुं मशक्तत्वेन लज्जिताः भानुमत्यश्चिज्ज्योतिर्मयाः प्रजाप्यः प्रजाप्य उ
 र्ध्वं उल्लूहं यथास्यात्तथा सर्वान् रसान् विषयजालहादान् आददते भुंजते ऊर्ध्वत्वमेवाह दृष्टान्तेन यथासत्यमनित्यताचेति नित्यानित्ययोर्भावदंतरं तावद्दुष्टम्
 टसस्वर्योरित्यर्थः १७ प्राणावाक्त्रयं इति श्रुतेः सप्तर्षिणां इंद्रियाणालयोदयस्थानं विद्वानेवेत्याह तत्रैवेति तत्रोपयन्ति तत उद्यंति यः कश्चिद्भूतो भावी वर्त
 मानो वावसिष्ठोतिशयेन वस्मान् १८ यशोयशस्वीवर्चादीभिस्तद्भानित्यादि ते सर्वे एतं भास्करं क्षेत्रज्ञं भास्करं अनुवर्तत इत्यर्थः १९

पुस्तकसर्वाणिभूतान्यात्मन्येवासुपश्यतीत्यस्याः श्रुतेरर्थसंक्षिपतिगिरयइत्यादिना २० वितानोयोगयज्ञविस्तारः तस्येदंस्थानंवेतानंहादिकाशः समुपहृ
रेअत्यंतमूढे २१ केयांतीत्यतआह कृशाशाइति २२ अरण्यंप्राप्यमभिप्रेत्यशमंशंसंतीनियोजना शममपिशममं व विद्यारण्यविदःविद्येकप्राप्यब्रह्म
विदः यथाधीरंबुद्धिगतिमनतिक्रम्येत्यर्थः २३ विदित्वाशास्त्रतोज्ञात्वाअनुतिष्ठंतिशमादिपराभवंति तमेवधीरांविज्ञायप्रज्ञांकुर्वंतब्राह्मणः एवंवितु-
शांतोदांतउपरतास्तिक्षः समाहितोभूत्वस्मन्येवात्मानंपश्येदित्यादिश्रुतिभ्योनशक्तज्ञानात्कृतकृत्यतेत्यर्थः २४ इत्याश्वमेधिकेटीकायांसप्तविं
शोऽध्यायः २७ एकोवह्निरितिश्लोकेविदुषांकर्त्वाभिमानाभावात्कृतेनापिकर्मणाबंधोनास्तीत्यक्तंतद्विद्वणोतिगंधामित्यादिना नित् तक्षेत्रस्वा

गिरयःपर्वताश्चैवसंतितत्रसमासतः नद्यश्चसरितोवारिवहंत्योब्रह्मसंप्रवम् २० नदीनांसंगमश्चैववेतानंसमुपहृरं
स्वात्मत्प्रायतोयांसि साक्षादेवपितामहम् २१ कृशाशाःसूत्रताशाश्चतपसादग्धकिल्बिषाः आत्मन्यात्मानमाविश्य
ब्रह्माणंसमुपासते २२ शममयत्रशंसंतिविद्यारण्यविदोजनाः तदारण्यमभिप्रेत्ययथाधीरमजायत २३ एतदेवदृशंपु
ण्यमरण्यंब्राह्मणाविदुः विदित्वाचानुतिष्ठंतिक्षेत्रज्ञेनानुदर्शिना २४ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिब्रा
ह्मणगीतायांसप्तविंशोऽध्यायः २७ ब्राह्मणउवाच गंधान्नजिघामिरसान्नवंदिरूपेणपश्यामिनचस्प
शामि नचापिशब्दान् विविधान्शृणोमिनचापिसंकल्पमुपैमि कंचित् १ अर्थानिष्ठान्कामयतेस्वभावः सर्वान्दृष्ट्या
नप्रद्विषतेस्वभावः कामदेषानुद्भवतःस्वभावात् प्राणापानौजंतुदेहान्निवेश्य २

म्यस्यक्षेत्रिकस्यक्षेत्रं वृद्धिहासाभ्यां दृश्यमानाभ्यामपिनहर्षविषादोभवतएवंविविक्तात्मदर्शिनो गुणकृतेः कर्मभिर्नसंगोस्तीत्यर्थः १ अ
र्थानिति स्वभावोबुद्ध्यादीनाम् तत्रदृष्टांतः कामेति यथाकामदेषयोरुद्भवाभावेपिजंतूनांदेहान् प्राणापानौ प्रवेश्य प्रवेशयित र्यननुसंधा
नेपिसृष्टुस्यादौस्वभावादेवप्राणापानौस्वकार्येअन्नपाकादिकुरुतः एवंबुद्ध्यादिरपिजाग्रत्त्वप्रयोः स्वभावादेव अर्थेषु कामादिमान्भवति
नत्वहमित्यर्थः २ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

तेभ्यश्चैति बाह्यघ्राणघ्रेयादिभ्योन्यान्स्वाभान् वासनामयान् घ्राणघ्रेयादीन् स्वरूपसाम्येप्येतेषामन्यत्वं एकत्रानुभूतस्य सारवादेरन्यत्र प्रसंगा
ज्ज्ञेयं तेषुत्वाग्नेषु नित्यानुगतान् अधिष्ठानगतान् भावान् तद्दमेसत्याः कामा इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धान् तेभ्योन्यान् तेभ्योप्यन्यभूतात्मानं शरीरे-
योगिनो लक्षयेरन् घ्राणादिदेवताभ्योप्यांतरमात्मानं जानंतः कथं बाह्ये घ्राणादिधर्मे लिप्येरानित्यर्थः एतदेव स्पष्टयति तस्मिन्भूतात्मनिति
छन् शक्तः सक्तो नास्मि असंगो ह्ययं पुरुष इति श्रुतेः ३४ एतस्य प्रीतचित्तस्य सत्याः कामा इति शेषः सत्यकामः सत्यसंकल्प इति श्रुतेः निरीक्ष्यमाण
स्वदृश्यरूपस्य भोगजालं बहूनां घ्राणादीनां स्वभावभूतसत्त्विदुषि न सज्जते सक्तं भवति कर्मसत्क्रियमाणेषु पिसत्त्विति शेषः ५ अत्रात्मनोसं

तेभ्यश्चैत्यांस्तेषु नित्यांश्च भावान्भूतात्मानं लक्षयेरन् शरीरे तस्मिंस्तिष्ठन्नास्मि शक्तः कथं चित्कामक्रोधाभ्यांजरया
मृत्फणाच ३ अकामयानस्य च सर्वकामानविद्विषाणस्य च सर्वदोषान् नमस्वभावेषु भवंतिलेपास्तोयस्य विंदोरिव पुष्करे
षु ४ नित्यस्य चैतस्य भवंति नित्यानिरीक्ष्यमाणस्य बहुस्वभावः न सज्जते कर्मसत्क्रियाजालं दिवी वसूर्यस्य मयूरवजाल
म् ५ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् अध्वर्युपति संवादं तं निबोधय शस्तिनि ६ प्रोक्ष्यमाणं पशं दृष्ट्वा यज्ञक
म्रेण्यथा ब्रवीत् याति रध्वर्युमासीनो हिंसेयमिति कुत्सयन् ७ तमध्वर्युः प्रत्यवाच नायं छागो विनश्यति श्रेयसायोक्ष्य
ते जंतुर्यदि श्रुतिरियं तथा ८ यो ह्यस्य पार्थिवो भागः पृथिवीसगमिष्यति यदस्य वारिजं किंचिदपस्तत्सं प्रवेक्ष्यति ९
सूर्यं च क्षुदिशः श्रोत्रं प्राणोस्य दिवमेव च आगमवर्तमानस्य नमदोषोस्ति कश्चन १० यातिरुवाच प्राणोर्वि
योगे छागस्य यदि श्रेयः प्रपश्यसि छागायै वर्तते यज्ञो भवतः किं प्रयोजनम् ११ अत्रत्वां मन्यतां भ्राता पिता माता स
खेति च मंत्रयस्त्वेन मुन्नीय परवंतं विशेषतः १२ एवमेवानुमन्येरंस्तान् भवान् द्रष्टुमर्हति तेषामनुमतं श्रुत्वा श-
क्याकर्तुं विचारणा १३

गत्वे ६७ श्रुतिः पशवं नीयमानः समृत्कंप्रापश्यत्स देवान् नान्वकामयते तुंतं देवा अब्रुवन्ने हि स्वर्गं वै त्वा लोकां गम
यिष्याम इति सतथेत्यब्रवीदित्यादिः ८ यो हीति शब्देन सूर्यं ते चक्षुः वातं प्राणः द्यौं पृष्ठं अंतरिक्षमात्मा अंगैर्यज्ञं पृथिवीं शरीरैरिति श्रौतिं प्रसि
द्धिं द्योतयति आगमे अग्नीषोमीयपशुमालभेतेत्यादौ विधिस्पष्टे निषेधानवकाशान्न हिंस्यात्सर्वाभूतानीति शास्त्रकाम कृतहिंसाविषयमित्यर्थः
१० ११ १२ अन्वे नमाता मन्यतामनुपितानु भ्राता सगर्भ्यानु सरवासयूथ्य इति मंत्रलिङ्गात् पशोर्भात्राद्यनु मतिरपेक्षितान् च सासं भवति तदभावे च
हिंसादोषः स्यादेवेत्यर्थः १३

स्वयोनिषुसूर्यचक्षुर्गमयता द्वाष्टान्तं प्राणमन्ववसृजतादिति लिङ्गात् १४ १५ अहिंसा व्यशक्यप्रतिज्ञासूक्ष्महिंसाया अपरिहार्यत्वान्थापि दृष्ट
 वीभत्सां हिंसां त्यजेदेवेत्याह द्वाभ्याम् अहिंसेति १६ १७ १८ उपपातकमभ्यस्तं महापातकतां ब्रजेदिति स्मृतोः सूक्ष्मापि हिंसाभ्यासा बहुलीभू-
 यबाधेनैवेत्याशयेनाध्वर्युराह भूमेरिति नानुपहृत्य भूतानि भागाः स भवतीति न्यायाज्जीवतोपरि हायेव हिंसेत्यर्थः १९ २० किं कथं त्वमन्यसे

प्राणाअप्यस्यच्छागस्य प्रायितास्तेस्वयोनिषु शरीरंकेवलं शिष्टं निश्चेष्टमिति मेमतिः १४ इंधनस्य तु तुल्येन शरीरेणात्रि
 चेतसा हिंसानिवेष्टुकामानामिधनं पशुं संज्ञितम् १५ अहिंसा सर्वधर्माणां मिति वृद्धानुशासनम् यदा हिंसा भवे
 त्कर्मत्कार्यमिति विद्महे १६ अहिंसेति प्रतिज्ञेयं यदिवक्ष्याम्यतः परम् शक्यं बहुविधं कर्तुं भवता कार्यदूषणम् १७ अहिं
 सास्वभूतानां नित्यमस्मात्सुरोचते प्रत्यक्षतः साधयामो न परोक्षमुपास्महे १८ अध्वर्युरुवाच भूमेर्गंधगुणा
 न्भूमेः पिवस्थापोमयान् रसान् ज्योतिषां पश्यसे रूपं स्पृशस्य निलजान् गुणान् १९ शृणोष्यां काशजान् शब्दान् मनसाम्
 न्यसेमितिम् सर्वाप्येतानि भूतानि प्राणा इति च मन्यसे २० प्राणादाने निवृत्तोसि हिंसायां वर्तते भवान् नास्ति चेष्टा वि
 ना हिंसां किं वा त्वमन्यसे द्विज २१ यतिरुवाच अक्षरं चक्षुरं चैवं देही भावो ययात्मनः अक्षरं तत्र सद्भावः स्वभा
 वक्षरु उच्यते २२ प्राणो जिह्वामनस्तत्त्वसद्भावो रजसा सह भावैरेते विमुक्तस्य निद्वंद्वस्य निराशिषः २३ समस्य स
 र्वभूतेषु निर्ममस्य जितात्मनः समंतात्परिमुक्तस्य न भयं विद्यते क्वचित् २४ अध्वर्युरुवाच साद्विरवेह संवासः
 कार्यमिति मतां वर भवतो हिमतं श्रुत्वा प्रतिभाति मतिर्मम २५ भगवन् भगवद्बुद्ध्या प्रतिपन्नो ब्रवीम्यहम् अध्वर्युरु
 व्रतं मंत्रकृतं कर्तुं नापराधोस्ति मे द्विज २६ ब्राह्मण उवाच उपपत्यायति स्त्वां वर्तमानस्ततः परम् अध्व
 र्युरपि निर्मोहः प्रचचार महाभरवे २७

हिंसाभितिशेषः २१ यतिरहिंसाप्रकारमसंगिनामाह सद्भावः सद्रूपम् स्वभावः सूतरा-
 मभावः कालत्रयेष्वसत्त्वम् २२ प्राणादिव्यवहारस्तु रजसामायया सह स्थितः सद्भाव एव प्रातिविशिष्टं सदेवव्यवहाररूपमित्यर्थः एतेः
 प्राणादिभिर्मुक्तस्य अतएव निद्वंद्वस्य ज्ञानेन द्वैतकल्पकप्रातिबाधात् २३ भयं प्रेत्यखादांति ते च तामिति शारुकोक्तं २४ त्वदुपदेशादहमपि
 मंत्रकृतं व्रतं कुर्वन्न दुष्ये इत्याह साद्विरित्यादिना २५ २६ २७ ५ ५ ५ ५ ५

एवमेतादृशं मोक्षं सूक्ष्मब्राह्मणाविदुः विदित्वा चानुतिष्ठन्ति क्षेत्रज्ञेनार्थदर्शिना २८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमे
धिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां अष्टाविंशोऽध्यायः २८ ब्राह्मण उवाच अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम्
कार्तवीर्यस्य संवादं समुद्रस्य च भाविनि १ कार्तवीर्योर्जुनो नाम राजा बाहुसहस्रवान् येन सागरपर्यन्ताधनुषानिर्जितामही
२ सकदा चित्समुद्रांते विचरन्बलदर्पितः अवाकिरच्छरशतैः समुद्रमिति नः श्रुतम् ३ तं समुद्रो न मरुत्कृत्य कृतांजलिरुवा
च ह मामुच्चवीरभाराचानुब्रूहि किं करवाणिते ४ मदाश्रयाणि भूतानि त्वद्विसृष्टेर्महेशुभिः वध्यंते राजशादूलतेभ्यो देह्य
भयं विभो ५ अर्जुन उवाच मत्समो यदि संग्रामे शरासनधरः क्वचित् विद्यते तं समाचक्ष्वयः समासीत मामृधे
६ समुद्र उवाच महर्षिर्जमदग्निस्तेयदिराजन्परिश्रुतः तस्य पुत्रस्तवातिथ्यं यथावत्कर्तुमर्हति ७ ततः सरा-
जाप्रययो क्रीधेन महता हतः सतमाश्रममागम्य राममेवान्वपद्यत् ८ सरामप्रतिकूलानि चकार सहबन्धुभिः आयासं
जनयामास रामस्य च महात्मनः ९ ततस्तेजः प्रज्ज्वाल रामस्यामिततेजसः प्रदहन् रिरिपुसेन्यानि तदा कमललोचने १०
ततः परशुमादाय सतबाहुसहस्रिणम् विच्छेद सहस्रारामो बहुशारवमिव दुग्धम् ११ तं हतं पतितं दृष्ट्वा समेताः सर्व
बांधवाः अस्मीनादाय शक्तींश्च भागवपर्यधावयन् १२ रामोपि धनुरादाय रथमारुह्य सत्वरः विसृजन् शरवर्षाणि
व्यध मत्पार्थिवं बलम् १३ ततस्तक्षत्रियाः केचिज्जामदग्नयभयादिताः विविशुर्गिरिदुर्गाणि मृगाः सिंहादिता इव
१४ तेषां स्वविहितं कर्म तद्रयान् चानुतिष्ठताम् प्रजावृषलतां प्राप्ता ब्राह्मणानामदर्शनात् १५ एवं ते द्रविडाभीराः पुंड्राश्च
शबरेः सह वृषलत्वं परिगता व्यस्थानात्क्षत्रधर्मिणाः १६ ततश्च हतवीरास्तक्षत्रियास्तपुनःपुनः द्विजेरुत्पादिते क्ष
त्रजामदग्न्यान्यकृतत १७ एकविंशतिमेधांते रामवागशरीरिणी दिव्या प्रावाच मधुरा सर्वलोकपरिश्रुता १८ रा
मरामनिवर्तस्व कर्णतातपश्यासि क्षत्रबधूनि भान्त्राणि विप्रयोज्यपुनःपुनः १९

नीतिनेरुक्तवचनात्पुस्तकस्येव नाम मेध इति १८ १९

२० २१ २२ इत्याश्वमेधिकेटीकायां ऊनत्रिंशोऽध्यायः २९ अत्रहिंसाया अकार्यत्वे १ २ सूक्ष्मेविचारे ३ कर्मशत्रुजयादि उत्सृज्यसूक्ष्मब्रह्मप्र

तथैवतं महात्मानमृचीकप्रसुरवास्तथा पितामहामहाभागो निवर्तस्वेत्यथाब्रुवन् २० पितुर्वधममृष्यंस्तरामः प्रोवाच तानृषीन्
नार्हतीह भवतो मां निवारयितुमित्यत २१ पितर ऊचुः नार्हसे क्षत्रबंधूस्त्वं निहतुं जयतांवर नेह युक्तं त्वया हतुं ब्राह्मणे
न सतान्नुपान् २२ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां ऊनत्रिंशोऽध्यायः २९ पितर ऊचुः
अत्राश्वमेदाहरतीममितिहासपुरातनम् श्रुत्वा च तत्तथाकार्यं भवता द्विजसत्तम १ अलर्कनामराजधिरभवत्समहातपाः
धर्मज्ञः सत्यवादि च महात्मा स दृढव्रतः २ ससागरांतांधनुषाविनिजित्य महाभिमाम् कृत्वा स दुष्करकर्ममनःसूक्ष्मसमादधे
३ स्थितस्य वृक्षमूलेषु तस्य चिंता बभूव ह उत्सृज्य समहत्कर्मसूक्ष्मं प्रतिमहामते ४ अलर्क उवाच मनसो मे बलं
जातं मनोजित्वा ध्रुवोजयः अन्यत्र बाणान्धास्यामिशत्रुभिः परिवारितः ५ यदि दं चापलात्कर्मसर्वान्मर्त्यान् चिकीर्षति मनः
प्रतिस्मृतीक्ष्णाग्रानहं मोक्ष्यामि सायकान् ६ मन उवाच नेमे बाणास्त रियंति मामलर्क कथंचन तवेव मर्मभेत्स्यंति
भिन्नमर्मामरिष्यसि ७ अन्यान्बाणान्समीक्षस्व येस्त्वं मांसूदयिष्यसि तच्छ्रुत्वा स विचिंत्याथ ततो वचनमब्रवीत् ८ अल
र्क उवाच आघ्राय स्रबहूनां धांस्तानेव प्रतिगृह्यति तस्मात्तघ्राणं प्रतिशरान् प्रतिमोक्ष्याम्यहं शितान् ९ घ्राण उवाच
नेमे बाणास्त रियंति मामलर्क कथंचन तवेव मर्मभेत्स्यंति भिन्नमर्मामरिष्यसि १० अन्यान्बाणान्समीक्षस्व येस्त्वं मांसूदयिष्य
सि तच्छ्रुत्वा स विचिंत्याथ ततो वचनमब्रवीत् ११ अलर्क उवाच स्वयं स्वादून् रसान् भुंक्तातानेव प्रतिगृह्यति त
स्माज्जिह्वां प्रतिशरान् प्रतिमोक्ष्याम्यहं शितान् १२ जिह्वो वाच नेमे बाणास्त रियंति मामलर्क कथंचन तवेव मर्मभे
त्स्यंति भिन्नमर्मामरिष्यसि १३ अन्यान्बाणान्समीक्षस्व येस्त्वं मांसूदयिष्यसि तच्छ्रुत्वा स विचिंत्याथ ततो वचनमब्रवीत् १४
अलर्क उवाच स्पृष्ट्वा त्वग्निविधान् स्पृशांस्तानेव प्रतिगृह्यति तस्मात्त्वचं पाटयिष्ये विविधैः कंकपत्रिभिः १५

नियतुं चिंता बभूवेति संबंधः ४ अन्यत्र बाह्यशत्रुभ्य इति शेषः शत्रुभिरिन्द्रियवेरिभिः ५ चिकीर्षति विक्षेपुमिच्छतीत्यर्थः मनः प्रति हठयोगेन
वायुनिरोधादिना ज्ञेय्यामीत्यर्थः ६ नेमे इति हठयोगे मृत्करवश्यं संभवतीभावः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

त्वगुवाच नेमेबाणास्तारिष्यंतिमामलर्ककथंचन तवेवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि १६ अन्यान्बाणान्समीक्षस्व
यैस्त्वमांसूदयिष्यसि तच्छ्रुत्वासविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् १७ अलर्कउवाच श्रुत्वातुविविधान्शब्दांस्तान्
वप्रतिगृह्यति तस्माच्छ्रोत्रं प्रतिशरान्प्रतिमुंचाम्यहंशितान् १८ श्रोत्रं उवाच नेमेबाणास्तारिष्यंतिमामलर्ककथं
चन तवेवमर्मभेत्स्यंति ततोहास्यसिजीवितम् १९ अन्यान्बाणान्समीक्षस्वयैस्त्वमांसूदयिष्यसि तच्छ्रुत्वासविचिंत्याथत
तोवचनमब्रवीत् २० अलर्कउवाच दृष्ट्वास्त्रपाणिबहुशस्तान्येवप्रतिगृह्यति तस्माच्चक्षुर्होनेष्यामिनिशितैःसा
यंकेरहम् २१ चक्षुरुवाच नेमेबाणास्तारिष्यंतिमामलर्ककथंचन तवेवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि २२ अ
न्यान्बाणान्समीक्षस्वयैस्त्वमांसूदयिष्यसि तच्छ्रुत्वासविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् २३ अलर्कउवाच इयंनिष्ठा
बहुविधाप्रज्ञयात्वध्यवस्यति तस्माद्बुद्धिं प्रतिशरान्प्रतिमोक्ष्याम्यहंशितान् २४ बुद्धिरुवाच नेमेबाणास्तारिष्यंति
मामलर्ककथंचन तवेवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि अन्यान्बाणान्समीक्षस्वयैस्त्वमांसूदयिष्यसि २५ ब्राह्म
णउवाच ततोलर्कस्तपोधोरंतत्रैवास्थायदुष्करम् नाध्यगच्छत्परंशक्त्याबाणभेतेषुसप्तस्र २६ स्रसमाहितचेतास्तसत्-
तोचिंतयत्यभुंः सविचिंत्यचिरंकालमलर्कोद्विजसत्तमः २७ नाध्यगच्छत्परंश्रेयोयोगान्मतिमतांवरः सएकाग्रमनःकृतानि
श्चलोपेगमास्थितः २८ इन्द्रियाणिजघानाशबाणेनैकेनवीर्यवान् योगेनात्मानमाविश्यसिद्धिंपरमिकांगतः २९ विस्मित
श्चापिराजर्षिरिमांगाथांजगादह अहोकष्टंयथास्माभिः सर्वंवाह्यमनुष्ठितम् ३० भोगतृष्णासमायुक्तैः पूर्वराज्यमुपासितम्
इतिपश्चान्मयाज्ञातंयोगान्नास्तिपरंस्वरम् ३१ इतित्वमनुजानीहिराममाक्षत्रियान्जहि तपोधोरमुपातिष्ठततःश्रेयो
भिपत्स्यसे ३२ इत्युक्तः सतपोधोरंजामदग्न्यः पितामहैः आस्थितःस्रमहाभागोययौसिद्धिंचदुर्गमास्र ३३ इ
तिश्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिब्राह्मणगीतायांत्रिंशोऽध्यायः ३०

लोचनं २६ २७ योगात्तराजयोगात्तचित्तमात्रनिग्रहरूपात् एकाग्रम् द्रष्टृदृश्योपरक्तंचित्तंसवार्थं तदभावेस्वरूपमात्रनिष्ठत्वेकाग्रं २८ आ
त्मानंपरंब्रह्म २९ ३० ३१ अनुजानीहि अस्मदुपदेशमनुसाक्षात्कुरुयोगबलेन ३२ ३३ इत्याश्वमेधिकेटीकायांत्रिंशोऽध्यायः ३० ६९

दंतास्तालुचेतिश्लोकोक्तं हृदयारव्यं ब्रह्म प्रतिपाद्य हृदयबंधनारव्यं गुणत्रयं सुमुख्यं हेयमाह त्रय इत्यादिना गुणा इति शेषः गुणतः वृत्तिभेदात् इष्टप्राप्तिनिश्चयेयत्सरवं सप्रहर्षः इष्टप्राप्तौ यत् सरवं सा प्रीतिः इष्टभोगेयत् सरवं स आनंदः १ अभिसंरंभो द्वेषाभिनिवेशः २ निकृत्यच्छित्वा बाणसंधेः शमादिभिः ३ ४ दोषुषुरागादिषु साधुषु शमादिषु ५ ६ ७ निम्नानि नीचकर्माणि ८ ९ १० ११ राज्यं आप्नोति इति शेषः आप्नोति स्वाराज्यमि

ब्राह्मण उवाच त्रयो वैरिपवो लोके न वधां गुणतः स्मृताः प्रहर्षः प्रीतिरानंदस्त्रयस्ते सात्विका गुणाः १ तृष्णा क्रोधो-
 भिसंरंभो राजसास्ते गुणाः स्मृताः श्रमस्तद्राचमोहश्च त्रयस्ते तामसा गुणाः २ एतान् निकृत्य धृतिमान् बाणसंधैरतंद्रितः जेतुं
 परानुत्सहते प्रशांतात्मा जितेन्द्रियः ३ अत्र गाथाः कीर्तयंति पुरा कल्पविदो जनाः अंबरीषेण यागीताराज्ञा पूर्वप्रशाम्यता ४ समु-
 दीर्णेषु दोषेषु बुध्यमानेषु साधुषु जग्राह तरसारज्यमंबरीषो महायशाः ५ सान्निगृह्यात्मनो दोषान्साधून्समभिपूज्य च ज-
 गाम महतीं सिद्धिं गाथाश्रेमाजगाद ह ६ भूयिष्ठं विजितादोषानि हताः सर्वशत्रवः एको दोषो वरिष्ठश्च वध्यः सन्नह तोमया ७
 च त्प्रयुक्तो जंतुरयं वै तृष्येनाधिगच्छति तृष्णां तं इह निम्नानि धावमानो न बुध्यते ८ अकार्यमपियेनेह प्रयुक्तः सेवते नरः तं
 लोभमसिभिस्तीक्ष्णैर्निकृंतं तं निकृंतत ९ लोभाद्भिजायते तृष्णा ततश्चिंता प्रवर्तते सलिप्समानो लभते भूयिष्ठं राजसान्गु-
 णान् तदवाप्तौ तु लभते भूयिष्ठं तामसान्गुणान् १० सतेर्गुणैः संहत देहबंधनः पुनः पुनर्जायति कर्मचैहते जन्मक्षय-
 भिन्नविकीर्णदेहो मृत्युं पुनर्गच्छति जन्मनेव ११ तस्मादेतं सम्यगवेक्ष्य लोभं निगृह्य धृत्यात्मनिराज्यमिच्छेत् एतद्राज्यं नान्य-
 दस्तीहराज्यमात्मैव राजा विदितो यथावत् १२ इति राज्ञां बरीषेण गाथागीतायशास्विना अधिराज्यं पुरस्कृत्य लोभमेकं निहंत-
 तां १३ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतासु एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ब्राह्मण उवाच अ-
 ब्राह्मणो दाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ब्राह्मणस्य च संवादं जनकस्य च भाविनि १ ब्राह्मणं जनको राजा सन्नं कस्मिंश्चिदागसि
 विषयमेन वस्तव्यमिति शिष्यं यमब्रवीत् २ इत्युक्तः प्रत्यवाचाथ ब्राह्मणो राजसत्तमम् आचक्ष्व विषयं राजन्यावांस्तव वशं
 स्थितः ३

निश्चुतेः स्वाराज्याख्यं परमानंदम् १२ १३ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ममे
 ति ह्यक्षरो मृत्युरित्युक्तं तत्र ममताया विषय एव नास्तीति जनक ब्राह्मणसंवादेनाहात्रापीत्यादिना अत्र लोभे निकृंतनीये १ २ ३ ५

४ ५ ६ ७ विभ्रितिविषयं विशेषेणसिनोतिबभ्रातितंबंधकंममतास्पदंनाभिगच्छामिविचिन्वन् अन्वेषमाणोपि अयंभावः पृथिवीमिथिलप्र-
जोपलक्षितंराज्यंशरीररुक्मादिकंअवस्थांतरेषुव्यभिचरन्सन् नात्मसंबंधितामश्रुते यथानीलपीतलोहितोपाधिसुसंचरन्स्फटिकः नीलादिवर्जि-
तः तद्वत् नस्माद्विचारतोदृश्यत्वादिनास्वभवन्मिस्था त्वाद्यभिचारित्वाच्चनात्मातैः संबन्ध्यतइत्यर्थः ८ ९ १० आत्मापिदेहोपीतिप्रांचः वस्तुतस्त-
अयमपिममआत्मनभवतीतिसंबन्धः अयमितिसाभासोहंकारःसर्वेषामात्मत्वेनप्रसिद्धोममआत्मास्वरूपंनभवतिसुकुरमुरववत् आभासत्वात् स

सौम्यस्यविषयेराज्ञोवस्तुमिच्छाम्यहंविभो वचस्तेकर्तुमिच्छामियथाशास्त्रंमहीपते ४ इत्कत्कस्ततदाराज्ञाब्राह्मणे
नयशास्त्रिणा मुहुरुष्णाविभिष्वस्यनकिंचित्प्रत्यभाषत ५ तमांसीनंध्यायमानंराजानममितोजसम् कश्मलंसहसागच्छ-
द्रानुमंतमिवग्रहः ६ समाश्वस्यततोराजाविगतेकश्मलेतदा ततोमुहूर्तादिवतंब्राह्मणंवाक्यमब्रवीत् ७ जनकउवा-
च पितृपैतामहेराज्येवश्येजनपदेसति विषयंनाधिगच्छामिविचिन्वन्पृथिवीमहम् ८ नाध्यगच्छंयथापृथ्व्यामिथिला
मार्गितामया नाध्यगच्छंयदातस्यांस्वप्रजामार्गितामया ९ नाध्यगच्छंयदातस्यांतदामेकश्मलौभवत् ततोमेकश्मलस्यांतमे-
तिःपुनरुपस्थिता १० तदानविषयंमन्येसर्वोवाविषयोमम आत्मापिचायंनममसर्वावापृथिवीमम ११ यथाममतथान्येषा
मितिमन्येद्विजांतम उद्यतांयावदुत्साहोभुज्यतांयावदिव्यते १२ ब्राह्मणउवाच पितृपैतामहेराज्येवश्येजनपदेस-
ति ब्रूहिकांमतिमास्थायममत्वंवर्जितंत्वया १३ कंवेबुद्धिसमाश्रित्यसर्वोवैविषयस्तव नावेषिविषययेनसर्वोवाविषयस्तव
१४ जनकउवाच अंतवंतइहावस्थाविदिताःसर्वकर्मसु नाध्यगच्छमहंतस्मान्ममेदमितियद्भवेत् १५ कस्येदमिति
कस्यस्वमितिवेदवचस्तथा नाध्यगच्छमहंबुद्ध्याममेदमितियद्भवेत् १६ एतांबुद्धिसमाश्रित्यममत्वंवर्जितंमया शृणुबुद्धिं
यांज्ञात्वासवंत्रविषयोमम १७

वांवापृथिवीसर्वंदृश्यंममआत्मानदनन्यत्वात् सुकुरमुरववदेव अयमेवन्यायोब्रह्मादिषुत्रिकांतेष्वित्याह यथेति
मायामनइंद्रियदर्पणेषुहिप्रतिबिंबितोह्य दृश्यआत्माइंशसूत्रविराडात्मनादृश्योनात्माच भवतिनवस्तुतइत्यर्थः ११ १२ १३ १४ आद्वृत्तदरिद्रत्वादयोव-
स्थाः १५ कस्येदमिति नकस्यचिदित्यर्थः अत्रमागृधः कस्यस्विधनमिति श्रुतिप्रमाणयति १६ आद्यत्वादेरंतवत्त्वाद्दनादिभूमतामयात्यक्तेत्याह एता-
मिति देवाद्यर्थमेवविष्टिगृहीतस्यचममगंधादीनामिच्छानात्ममोगार्थं अतोभूम्यादय एवममवशोतिष्ठंतिनत्वहंतेषामित्याह शृणुइत्यादिना १७ ७

१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ त्वमस्येति अस्य चक्रस्य आत्मापि चायं नमम सर्वावा एथिवीममेत्येवं रूपस्य धीसा धनवलापस्य ब्रह्मलाभहेतोः कु-
 वारस्य अनेकानिकस्य अनिवर्तिनः आत्यंतिकस्य सत्वनेमिनासत्त्वगुणरूपेणावरणेन चक्रधारा स्थानीयेन निरुद्धस्य प्रवर्तको मुख्यानुष्ठाना २६ इ-
 त्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ समासा ब्रह्मविद्याससाधनां जीवन्मुक्त्यवस्थामाह नाहमित्यादिना तथेतियथादेहात्मवादिनः

नाहमात्मार्थमिच्छामि गंधान्याणगतानपि तस्मान्मे निर्जिताभूमिर्वशोतिष्ठति नित्यदा १८ नाहमात्मार्थमिच्छामिरसाना-
 स्येपि वर्ततः आपोमेनिर्जितास्तस्माद्दृशोतिष्ठति नित्यदा १९ नाहमात्मार्थमिच्छामिरूपं ज्योतिश्चक्षुषः तस्मान्मे निर्जितं
 ज्योतिर्वशोतिष्ठति नित्यदा २० नाहमात्मार्थमिच्छामिस्पर्शान्त्वचिगताश्चये तस्मान्मे निर्जितो वायुर्वशोतिष्ठति नित्यदा २१ ना-
 हमात्मार्थमिच्छामिशब्दान् श्रोत्रगतानपि तस्मान्मे निर्जिताः शब्दावशोतिष्ठति नित्यदा २२ नाहमात्मार्थमिच्छामिमनो नित्यं
 मनोत्तरं मनोमेनिर्जितं तस्माद्दृशोतिष्ठति सर्वदा २३ देवंभ्यश्च पितृभ्यश्च भूतेभ्योऽतिथिभिः सह इत्यर्थं सर्व एवेति समारंभाभ-
 वंति वै २४ ततः प्रहस्य जनकं ब्राह्मणः पुनरब्रवीत् त्वज्जिज्ञासार्थं मद्येह विधिमांधर्ममागतम् २५ त्वमस्य ब्रह्मलाभस्य दुर्वा-
 रस्यानिवर्तिनः सत्वनेमि निरुद्धस्य चक्रस्यैकः प्रवर्तकः २६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां
 द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ब्राह्मणउवाच नाहं तथाभीरुचरामिलोके यथा त्वं मां तर्जयसे स्वबुद्ध्या विप्रोस्मि मुक्तोस्मि व-
 ने चरोस्मि गृहस्थधर्मा व्रतवांस्तथास्मि १ नाहमस्मि यथामां त्वं पश्यसे च शुभाशुभं मया व्याप्तमिदं सर्वं यत्किंचिज्जगती गतिम्
 २ येकेचिज्जतवो लोके जंगमास्थावराश्च ह तेषामामंतकं विद्धि दारुणामिव पावकम् ३ राज्यं एथिच्योः सर्वस्यामथवापि त्रिविष्ट-
 पे तथा बुद्धिरियं वेति बुद्धिरेव धनं मम ४ एकः पंथा ब्राह्मणानां येन गच्छति तद्द्विदः गृहेषु वनवासेषु गुरुवासेषु भिक्षुषु ५
 लिंगैर्बहुभिरव्यग्रैरेका बुद्धिरुपास्यते नाना लिंगाश्च मस्थानां येषां बुद्धिः शमात्मिका ६ तेषावमं कमायांति सरितः साग-
 रं यथा बुद्ध्यायं गम्यते मार्गः शरीरेण न गम्यते ७ आद्यतवन्तिकर्माणि शरीरं कर्मबंधनम् ८

पश्यसे कर्मव्यतिहारे तद् त्वदृष्टा-
 रं मां त्वं स्ववृत्त्या यथासंगि नृपश्यसि तथा नाहमस्मीत्यर्थः १ आत्मनः सर्वात्मत्वं सर्वस्य चात्ममात्रत्वं ज्ञानफलं प्रतिपादयति साद्धेनमयेति २ ३
 आप्नोति स्वाराज्यमित्यादि श्रुत्यर्थं संगृह्णाति राज्ञ्यमिति ४ एकः पंथाः ज्ञानरूपो नान्यः ब्राह्मणानां ब्रह्मविदाम् ५ ६ ७ ८ ५ ५

सुभगे ईश्वरि शरीरबंधनिर्मुक्तत्वात् परलोकः अनात्मलोकः तद्भावो मदात्मभावः तस्य भावो भावना ९ इत्याश्वमेधिके टीकायां त्रयस्त्रिंशोः
ध्यायः ३३. उक्तमर्थसंक्षिपति नंदमिति १ मन्येजानीयाच्च २ ब्राह्मणींबुद्धितपः मनननिदध्यासनात्मकमालोचनम् श्रुतवेदांतश्रवणम् आ
त्मावा अरेदृष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदध्यासितव्य इति आत्मदर्शनासुवादेन श्रवणादिविधानात् ३ आक्षेपपूर्वकं ज्ञेयस्वरूपमाह यदिदमित्यादि
ना यदिदमपरोक्षं क्षेत्रज्ञ इति संज्ञितं जीवारब्धसंसंगं रूपं तत् ब्रह्मणोः सगस्य लिंगं स्वरूपमिति यत्तत्क नूनकथंच न जीवस्य ब्रह्मभावः संभव
तीत्यर्थः अत्रोपपत्तिमाह ग्रहीतुमिति यत् येन निग्रहीतुं शक्यं तत् नियाह्यतस्य निग्रहीतुर्लक्षणं स्वरूपं इति कनुदृष्टं न क्वापीत्यर्थः य आत्मानं त
सोपमयतीति जीवेशयोर्नियम्य नियामकत्वश्रवणात् भृत्यभर्त्रोरिव नत्पयोरभेदसंभावनापीति भावः ४ उत्तरमाह अलिंग इति योयं क्षेत्रज्ञ उक्तः

तस्मान्ने सुभगे नास्ति परलोककृतं भयम् तद्भावभावनिरता ममेवात्मानमेव्यसि ९ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमे
धिके पूर्वणि ब्राह्मणगीतायां त्रयस्त्रिंशोः ध्यायः ३३ ब्राह्मण्युवाच नंदमत्यात्मना शक्यं वेदितुं नाकृतात्मना बहु
चाल्यंच संक्षिप्तं विष्णुतंच मतं मम १ उपायंतं मम बुद्धियनेषालभ्यते मतिः तन्मन्ये कारणत्वतो यत एषा प्रवर्तते २
ब्राह्मण उवाच अरणीं ब्राह्मणीं विद्विगुरुरस्योत्तरारणिः तपश्श्रुतमिमं श्रीतो ज्ञानाग्निर्जायते ततः ३ ब्राह्मण्यु
वाच यदिदं ब्रह्मणो लिंगं क्षेत्रज्ञ इति संज्ञितम् ग्रहीतुं येन यच्छक्यं लक्षणं तस्य तत्कनु ४ ब्राह्मण उवाच अ
लिंगो निर्गुणश्चैव कारणनास्य लक्ष्यते उपायमेव वक्ष्यामि येन गृह्येतवानवा ५ सम्यगुपायो दृष्टश्च भ्रमरैरिव लक्ष्यते
कर्मबुद्धिरबुद्धत्वाज्ज्ञानलिंगैरिवाश्रितम् ६

सः लिंगं एव रूपं इति निर्देशयोग्यं स्वरूपं तद्ग्रहितव्यतो निर्गुणः अस्य सगुणत्वं सलिंगत्वं च वि
नैव कारणं आत्येव भाति न सत्यं विद्यत इत्यर्थः आत्यपगमेन तदधिगमे उपायमेव वक्ष्यामि नवेति चित्तशक्त्यभावे ५ सम्यगुपायो दृष्टश्च पूर्वोक्तः
श्रवणादयः तैः भ्रमरैरुपरि भ्रमद्विरयः स्थं अगृहीतमपि सरभिद्रव्यं लक्ष्यते एवं श्रवणादिभिरात्मा लक्षणद्वारेण लक्ष्यत इत्यर्थः कोसावुपायः कर्म
बुद्धिः कर्मशोधिता बुद्धिः कर्मभिरशोधितायां बुद्धौ श्रवणाद्यभ्याससहस्रेणापि न गम्यत इति भावः अबुद्धित्वा दुक्तविधबुद्धिराहित्यात् मूढा असंग
मपि क्षेत्रज्ञज्ञानलिंगैर्बुद्ध्यादिभिराश्रितं संगि न भिवमन्यते तद्दुक्त उपायेन श्रवणादिजन्यया बुद्ध्या लक्ष्यत इति संबंधः ६ ६ ६

नेदं ब्रह्मज्ञानं विधिनिषेधप्रधानं अहेयानुपादेयप्रत्यगात्मविषयत्वात् तथात्वेवास्वरूपनाशानित्यत्वेदुरपन्हवे स्यातां अपितुरज्जुदर्शनमशमत्वश्रवणाभ्यां सर्पादर्शनत्वयोरिव बुद्ध्यावाक्येन वा विद्याध्यारोपितकार्यकारणप्रपञ्चस्य निराकरणसापेक्षमित्याह इदं कार्यमिति मोक्षे क्षिति बहुवचनं मुक्त्यप्रादानं भूतबुद्ध्यादितत्त्वभेदात् ७ तत्रेयावन्तः पञ्चसप्तएकादशत्रयोदशवातेषां प्रत्येकं प्रतिभेदात् शतशः सहस्रशो वा कल्पनीया इत्याह यावन्त इति अव्यक्तान्मायाविद्यादिरूपां व्यक्तरूपां शब्दादीन् उपेयप्रतिपत्यर्था उपाया अव्यवास्थिता इति न्यायेन शिष्यबोधार्थं मं दमध्यमोत्तमाधिकारिभेदेन व्यष्टिमात्रकल्पनया वा समष्टिमात्रकल्पनया वा तत्त्वमर्थयोरभेदं प्रत्यापयेन्नात्र वस्तुमंतोनात्मपदार्थाः संति येन मोक्षापदानानितार्किकादिवत्संख्यया

इदं कार्यमिदं नेति न मोक्षेषूपदिश्यते पश्यतः शृण्वतो बुद्धिरात्मनो येषु जायते ७ यावन्त इह शक्येरंस्तावन्तोशा --
 न प्रकल्पयेत् अव्यक्तान्व्यक्तरूपांश्च शतशोथसहस्रशः < सर्वान् नान्नाथयुक्तांश्च सर्वांश्च प्रत्यक्षहेतुकान् यतः परं न-
 विद्येत ततोभ्यासे भविष्यति ९ श्रीभगवानुवाच ततस्तस्या ब्राह्मण्यामितिः क्षेत्रज्ञसंक्षये क्षेत्रज्ञानेन परतः
 क्षेत्रज्ञेभ्यः प्रवर्तते १० अर्जुन उवाच क्वनुसा ब्राह्मणी कृष्या कृचासौ ब्राह्मणार्थभः याभ्यां सिद्धिरियं प्राप्ताता
 बुभोवदमेत्युत ११ श्रीभगवानुवाच मनोमं ब्राह्मणं विद्वि बुद्धिमे विद्वि ब्राह्मणी क्षेत्रज्ञ इति यश्चोक्तः सो
 हमेव धनं जय १२ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ६

परिच्छिद्ये रन्नित्यर्थः < ९ तत इति प्रथमार्थे तसिः यतः परं अन्यत्रास्ति तद्वस्तुभविष्यत्याधिकारी अभ्यासे शमाद्यभ्यासे पुष्कले सति अत्रकं-
 ठगतविस्मृतचामीकरवद्ब्रह्मप्राप्तिः भवनं नोत्पाद्यत्वेनानित्यत्वापत्तेः ब्रह्मैव सत् ब्रह्माप्येतितत्वमसीत्यादिवाक्येभ्यः सिद्धवद्ब्रह्मभावश्रव-
 णादित्यर्थः क्षेत्रज्ञसंक्षये जीवस्य परमात्मनि प्रविलापने क्षेत्रज्ञानेनैव क्षेत्रज्ञात्परं ज्ञायत इत्याह क्षेत्रेति क्षेत्रज्ञ एवोपाधिविलया ब्रह्मैवा-
 स्तीत्यर्थः १० ११ मनोमेचित्प्रतिबिंबगर्भमनोजीव इत्यर्थः मनोमुक्तः क्षेत्रज्ञो हमेव ब्रह्मैवेत्यर्थः १२ इति श्रीमन्महाभारते आश्व-
 मेधिके पर्वणि नीलकण्ठकृतौ भावार्थप्रकाशरीक्यायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ६ ६ ६ ६ ६

पूर्वाध्यायांतेमनोमेवाह्यं विद्विबुद्धिंमेविद्विब्राह्मणीं क्षेत्रज्ञइतियश्चोक्तः सोहमेवधनंजयेतिमनोबुद्ध्यां ब्रह्मवित्त्वेनतदुपलक्षितसकल
करणप्रकाशयमर्थजातं ब्रह्मत्यक्तंयश्चतयोः साक्षीसच्चिदात्माहमितिचदर्शितम् तत्रप्रपंचः साक्षित्कमयमपिपरं ब्रह्मउततयोरन्यतरंयत्परं
ब्रह्मतन्मेवदेत्यर्जुनउवाच ब्रह्मयदिति आद्येपक्षेसप्रपंचं ब्रह्मज्ञेयं द्वितीयेनिष्प्रपंचमिति तत्रसूक्ष्मेनिष्प्रपंचे एवमभनोरमतइतिस्वतुष्टिं
कथयति तेनेसतां हि संदेहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमंतः करणस्य ह्यतयइति न्यायेन निष्प्रपंचमेवशास्त्रार्थइतिज्ञापयति १ मोक्षसंयुक्तंयस्मि

अर्जुनउवाच ब्रह्मयत्परमंज्ञेयंतन्मेव्याख्यातुमर्हसि भवतोहिप्रसादेनसूक्ष्मेमेरमतेमतिः १ वासुदेवउवाच
अत्राप्युदाहरतीममितिहासपुरातनम् संवादमोक्षसंयुक्तं शिष्यस्यगुरुणासह २ कश्चिद्ब्राह्मणमासीनमाचार्यंशंसि
तत्रतम् शिष्यःपप्रच्छमेधावीकिंस्विच्छ्रयःपरतप ३ भगवत्प्रपन्नोहनिःश्रेयसपरायणः याचत्वाशिरसाविप्रयद्भूया
ब्रह्मिन्मम ४ तमेवंवादिनंपार्थशिष्यंगुरुकवाचह सर्वंतुतेप्रवक्ष्यामियत्रवेसंशयोद्विज ५ इत्यक्तःसकुरुश्रेष्ठगुरुणा
गुरुवत्सलः प्रांजलिःपरिपप्रच्छयत्तच्छृणुमहामते ६ शिष्यउवाच कुतश्चाहंकुतश्चत्वत्सत्यब्रह्मियत्परम्
कुतोजातानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ७ केनर्जीवतिभूतानितेषामायुश्चकिंपरम् किसत्यंकितपाविप्रकगुणाः
सद्गिरीरिताः ८ केपंत्यानःशिवाश्चस्कःकिंसरवकिंचदुष्कृतम् एतान्मेभगवन्प्रश्नान्प्राथातथ्येनसकप्रत ९ वक्तुमर्ह
सिविप्रपेयथावदिहतत्वतः त्वदन्यःकश्चनप्रश्नान्तेतान्वक्तुमिहाहति १० ब्रह्मिधमविदांश्रेष्ठपरंकोत्तूहलमम मोक्ष
धर्मार्थकुशलोभवाह्लोकेषुगीयते ११ सर्वसंशयसंच्छेत्तात्वदन्योनचविद्यते संसारभीरवश्चैवमोक्षकमास्तथावयम् १२
वासुदेवउवाच तस्मैसंप्रतिपन्नाययथावत्यरिपृच्छते शिष्यायगुणयुक्तायशांतायप्रियवर्तिने १३ ज्ञायाभूताय
दांताययततेब्रह्मचारिणो तान्प्रश्नान्ब्रवीत्यार्थमेधावीसधृतव्रतः गुरुःकुरुकुलश्रेष्ठसस्यकसर्वानरिंदम १४

नृश्रुतेसद्योसुक्तिरे

बलभ्यनइत्यर्थः २ ३ ब्रूयांएच्छामि ४ ५ ६ अहंत्वंइतिशास्यशासनकत्रोजीवि श्वरयोःप्रश्नः यच्चताभ्यांपरंअन्यत्सत्यंअबाधितंवस्तुतदपिब्रूहि
भूतानिविद्यदादीनिस्थावरादीनिभौतिकानि ७ भूतानिउभयविधानि किंपरमवसानंयस्यतत्किंतेषालयस्थानमित्यर्थः किसत्यंअबाधितंफ
लंकर्म तपःक्रियारूपंकायिकादिभेदेनप्रविधं गुणाःसत्त्वादयःकिस्वरूपाइत्यर्थः ८ सरवमुरव्यं प्रश्नान्वक्तुमर्हसीतिसंबंधः ९ कश्चकोपि १० ११

स्ववाक्येश्रद्धोत्पादनार्थमारब्धाधिकामुखेन उत्तरयति ब्रह्मणोति इदं त्वया पृष्ठं वेदविद्यां समाश्रित्य न तु स्वकल्पितां तत्त्वभूतस्य अबाधितस्यार्थस्य भावनं विचारो यस्मिन् न तत् १५ ज्ञानं परं ब्रह्म विषयं उत्तमं तथा तपः संन्यासारब्धं उत्तमं ज्ञानतत्त्वं ज्ञानस्य तत्त्वं याथाार्थ्यघटादितत्त्वं ज्ञानव्याचक्षते निराबाध्यमिति निर्गतः आसमंतात् बाधो यस्मात् तद्विब्रह्म ज्ञान बाध्यं न तथैतदित्यर्थः यश्च एतत्सर्वं सर्वभूतस्थं च आत्मानं संप्रज्ञातावस्थायां वेदसर्वगतिः सर्वकामभाक् भवति तेषां संपुल्लोकेषु कामचारो भवतीति श्रुतेः सार्द्धं श्लोकवाक्यं १६ सहसंवासं विज्जडयो रे कलोली भावं संप्रज्ञातं विवासंतयोः पृथक् शक्तत्वं पदार्थदर्शने एकत्वं ईश्वरादभेदं तस्यैव नानात्वं तयोर्भिन्नत्वव्यवहारे १७ न कामयते इति ममकाराभावः नाभिमन्यते इत्यभिमानाहंकारस्तदभावः तयोः सतोः जीवन्नेव मुच्यते इत्यर्थः १८ प्रधानं माया गुणाः सत्त्वादयः तेषां तत्त्वं कल्पितं तत्त्वस्वरूपयाथात्म्यं सर्वभूतानां

गुरुकृत्वा च ब्रह्मणोक्तमिदं सर्वमृषिप्रवरसेवितम् वेदविद्यां समाधाय तत्त्वभूतार्थभावनम् १५ ज्ञानं त्वेव परं ब्रह्म संन्यासं तु पउत्तमम् यस्तु वेदनिराबाधं ज्ञानतत्त्वं विनिश्चयात् सर्वभूतस्थमात्मानं ससर्वगतिरिष्यते १६ यो विद्वात्सहसंवासं विवासं चैव पश्यति तथैवैकत्वानानात्वं सदुःखात्परिमुच्यते १७ यो न कामयते किंचिन्न किंचिदभिमन्यते इह लोके स्थ एवैष ब्रह्मभूयाय कल्पते १८ प्रधानगुणतत्त्वज्ञः सर्वभूतविधानवित् निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः १९ अव्यक्तबीजप्रभवो बुद्धिस्कंधमयो महान् महाहंकारविटप इन्द्रियांकुरकोटरः २० महाभूतविशेषश्च विशेषप्रतिशारवंवान् सदापणः सदापुष्पः सदाशक्तमफलोदयः २१ आजीवः सर्वभूतानां ब्रह्मबीजः सनातनः एतज्ज्ञात्वा च तत्त्वेन ज्ञानेन परमासिना छित्वा चामरतां प्राप्य जहाति मृत्युजन्मनी २२

विधानं विधीयते उत्पाद्यते नेनेति विधानं कारणम् तदुभयतो मुच्यते १९ अव्यक्तं अज्ञानं तदेव बीजप्रभवो मूलं अंकुरश्च यस्य बुद्धिर्महत्त्वं तदेव स्कंधायस्य अहंकारो विटपाः पल्लवायस्य इन्द्रियाण्येव अंकुरा अनर्थवल्ली पूर्वरूपभूताः कोटरेषु छिद्रेषु यस्य २० महाभूतानि विषदादीनि विशेषस्तिलकपुष्पकोरकस्थानीयो यस्येत्यर्थः विशेषाः स्थूलकार्याणि तान्येव प्रतिशारवाउपशारवाः तद्वान् पणं उत्पाद्यत नशीलः संकल्पः पुष्पं कर्मफलं सारवादि २१ एतत् बीजभूतं ब्रह्म ज्ञात्वा तत्त्वानि अव्यक्तादीनि ज्ञानेन छित्त्वेति तेषामज्ञानकार्यत्वं रज्जूरगवदुक्तं जहाति त्वजति सार्द्धं श्लोकः एतेन ऊर्ध्वमूलार्थः स्मारितः २२

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

भूतेतिभूरादय आदिपदार्थाः तेषामर्थोतानानिश्चयः स्वरूपावधारणंयस्मिन्तंपुराकल्पंबहुकर्तृकमन्वाख्यानं २३ पदंपदनीयंअधिगंतव्यंसंसिद्धा-
मुक्ताः २४ पुराकल्पमेवाहउपगम्यति २५ मार्गान्कर्मगतीःपरिक्रम्यपुनःपुनर्गत्वा २६ २७ २८ क्रियात्कुर्वीत केनोस्माकं २९ प्रलयोदेनंदिनादि-
भूतलयः अपवर्गः आत्यंतिकोभूतोच्छेदः मोक्षारव्यःप्रभवाप्ययोजनमृत्यू ३० यथागमंवेदानुसारि ३१ सत्यात्त्रेकालिकवाधरदितात् ब्रह्मणः भू-
तानि अव्यक्तादीनिस्थावराणिवियदादीनिचराणिजरायुजादीनि एतेनकुतश्चाहमिति श्लोकोक्तप्रश्नानामुत्तरमुक्तम् तपसाकर्मणाजीवंतिइतिहेतोः हि

भूतभव्यभाविष्यादिधर्मकामार्थनिश्चयम् सिद्धसंघपरिज्ञातंपुराकल्पंसनातनम् २३ प्रवक्ष्येहंमहाप्राज्ञपदमुत्तममद्यते
बुध्यायदिहसंसिद्धाभवतीहमनीषिणः २४ उपगम्यर्षयःपूर्वेजिज्ञासंतःपरस्परम् प्रजापतिभिरद्वाजोर्गोतमांभागवस्तथा २५
वसिष्ठःकश्यपश्चैवविश्वामित्रोत्रिरेवच मार्गान्सर्वान्यरिक्रम्यपरिश्रान्ताःस्वकर्मभिः २६ ऋषिमांगिरसंरुद्रपुररुद्रत्यतुतेहि
जाःददृशुर्ब्रह्मभवनेब्रह्माणंवीतकल्मषं २७ तंप्रणम्यमहात्मानंसखासीनंमहर्षयः पप्रच्छुर्विनयापेतानेश्रयसमितंपरम् २८
कथंकर्मक्रियात्साधुकथमुच्येतकिल्बिषात् केनोमार्गाःशिवाश्चस्फःकिंसत्यंकिंचदुष्कृतम् २९ कौचोभौकर्मणांमार्गोप्राप्नुयु
दक्षिणोत्तरो प्रलयंचापवर्गंचभूतानांप्रभवाप्ययो ३० इत्युक्तःसमुनिश्रेष्ठेयदाहप्रपितामहः तत्तेहंसंप्रवक्ष्यामिश्रेणुशिष्य
यथागमं ३१ ब्रह्मोवाच सत्याद्भूतानिजातानिस्थावराणिचराणिच तपसातानिजीवंतिइतितद्वित्सुव्रताः स्वांयो
निसंमतिक्रम्यवर्तंतस्वेनकर्मणा ३२ सत्यंदिगुणसंयुक्तंनियतंपंचलक्षणम् ३३ ब्रह्मसत्यंतपःसत्यंसत्यंचेवप्रजापतिः स
त्याद्भूतानिजातानिसत्यंभूतभिदजगत् ३४ तस्मात्सत्यमयाविप्रानित्ययोगपरायणाः अतीतक्रोधसंतापानियताधर्मसेतवः
३५ अन्योन्यनियतान्वेद्यान्धर्मसेतुप्रवर्तकान् तानहंसंप्रवक्ष्यामिशाश्वतान्लोकभावनान् ३६

जाः स्वांयोनिंब्रह्मसमतिक्रम्यध्यान्याञ्जुताः विक्षेपावस्थांप्राप्यस्वकर्मणावर्तंतइतिसार्द्धः ३२ किंसत्यामित्यस्योत्तरमाह गुणसंयुक्तमित्यनेन
निर्गुणंसत्यंएकमेवतत्रभेदहेतोर्युणस्येवाभावादितिदर्शितम् ३३ ब्रह्मईश्वरःतपोधर्मःप्रजापतिर्जीविः भूतानिस्वादीनि जगत्जरायुजादि
एतत्तव्यावहारिकगुणमयंसत्यंपंचकम् ३४ यस्मान्तस्मात् सत्यमयाःसत्यप्रधानाःधर्मसेविनोभवन्ति ३५ अन्योन्यनियतान् परस्परभ-
येनधर्मातिक्रमशून्यान् वेद्यान्विद्यवतः तान्विप्रान्प्रतीतिशेषः ३६

चतस्रो धर्मार्थकाममोक्षप्रदाविद्याश्चतुर्विद्यास्ता एव चातुर्विद्यं तन्न प्रतिवर्णं प्रत्याश्रमं च एतच्छ्रमं प्रवक्ष्यामीत्यनुषज्यते ३७ ३७ गदंतः श्रोत्रवक्त्रः
मया वक्ष्यमाणं पथानं निबोधत तेन च पथापरंपरं निबोधत ३९ आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तमाश्रमं अध्यात्मसंन्यासपरंपरं प्राहुरिति पूर्वेष्वान्वयः ४०
ज्योतिरादिकं विश्वं तावत्पश्यति यावत् अध्यात्मसंन्यासपूर्वकं नोपैति न लभते ४१ ४२ ४३ श्रद्धा आस्तिव्यबुद्धिः सैव धर्मस्य मुरव्यं लक्षणं ज्ञाप-

चातुर्विद्यं तथा वर्णं चातुराश्रमिकान् एतच्छ्रमं धर्ममेकं चतुर्विद्यादमित्यमाहुर्मनीषिणः ३७ पंथानं च प्रवक्ष्यामि शिवं क्षेमकरं हि
जाः नियतं ब्रह्मभावाय गतं पूर्वमनीषिभिः ३८ गदंतं तं मया घेहपथानं दुर्विदं परम् निबोधत महाभागानि खिलेन परंपदम् ३९
ब्रह्मचारिकमेवाहुराश्रमं प्रथमं पदम् गार्हस्थ्यं तु द्वितीयं स्यात् वानप्रस्थमतः परम् ४० ततः परंतु विज्ञेयमध्यात्मं परमं पदम्
ज्योतिराकशमादित्यो वायुरिंद्रः प्रजापतिः नोपैतियावदध्यात्मं तावदेतान्न पश्यति ४१ तस्यापायं प्रवक्ष्यामि पुरस्तात्तं निबोधत
फलमूलानिलभुजां मुनीनां वसतां वने ४२ वानप्रस्थं हि जातीनां त्रयाणां सुपश्यते सर्वेषामेव णां गार्हस्थ्यं तद्विधीयते ४३
श्रद्धालक्षणमित्येवं धर्मधीराः प्रचक्षते इत्येवं देवयानावः पंथानः परिकीर्तिताः सद्भिरध्यासितार्थैः कर्मभिर्धर्मसंतवः ४४ ए
तेषां पृथग्ध्यासे यो धर्मसं सितव्रतः कालात्पश्यति भूतानां स देवप्रभवाप्ययौ ४५ अतस्तत्त्वानिवक्ष्यामियाथातथ्येन हेतुना वि
षयस्थानिसर्वाणिवर्तमानि भागशः ४६ महानात्मा यथा व्यक्तमहंकारस्तथैव च इंद्रियाणि दशकंच महाभूतानि पंच च ४७ विशो
षाः पंच भूतानामिति सर्गः सनातनः चतुर्विंशतिरेका च तत्त्वसंख्या प्रकीर्तिता ४८ तत्वानामथ यो वेदसर्वेषां प्रभवाप्ययौ स धी
रः सर्वभूतेषु न मोहमधिगच्छति ४९ तत्वानियो वेदयते यथा तथंगुणांश्च सर्वानि खिलाश्च देवताः विधृतपाप्याप्रविमुच्यबंधनं
ससर्वलोकानमलान्समश्नुते ५० इति श्रामन्महाभारतं आश्वमेधिके पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५

कं श्रद्धाहीनं सर्वं व्यर्थमित्यर्थः देवयानाः देवयानमार्गं प्राप्स्युपायः ४४ एतेषां अन्यतमं धर्मयः एतच्छ्रमं भिन्न एकमेव अध्यासे हृदमाश्रयति सः कालात्कमे
ण चित्तशक्तिपरिपाके सति भूतानां प्रभवाप्ययौ स्वनिष्ठाविति स देवनिमेयो न्मेषणमात्रे कालेन वरतं पश्यति एतं नट्टिरेव सृष्टिरित्यक्तमवति ४५
हेतुना युक्त्या विषयस्थानि बुद्धिगोचराणि बुद्धिस्थानीत्यर्थः ४६ ४७ विशोषाः शब्दादयो विशेषगुणाः एकाचंति पुरुषग्रहणं ४८ ४९ सर्वलोकान्सम
श्नुते सार्वान्मलभते य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवतीति श्रुतेः ५० इत्याश्वमेधिके टीकायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ ४ ७

उक्तान्येव तत्त्वानि विवरीतुमुत्तरोग्रंथ आरभ्यते तदिति तत् तत्र तेषु तत्त्वेषु व्याख्यातेषु मध्ये अनुद्विक्तां त्रिगुणं अव्यक्तं विद्यात् साम्योपेतं गुणत्रयं अव्यक्तं पदार्थः तत्र सर्वकार्यव्यापि ध्रुवं अविनाशि स्थिरं अचंचलं निरारंभमिति यावत् तदेवाव्यक्तं उद्विक्तं सत् पंचधा तु कंभूतं पंचकं नवद्वारपुरं च विद्यातेषां तत्कार्यत्वात् पंचरवादीभि नवतु भोक्तारं प्रतिविषयप्रवेशद्वाराणि पंच श्रीत्रादीभि मनोबुद्धिः प्राणो भिमानारव्यो हकारश्च पुरं शरीरम् १ परितः क्षियते विषयभोगवासनया जीवात्मा ये स्ते परिक्षेपा इन्द्रियाणि मनसेव व्याकरणं व्यक्तीभावो येषां ते संकल्पयोनयो विषयाः तदात्मकं पुरं बुद्धिस्वामिकंच पुरं एतदेव पुरं परं ब्रह्म तत्राध्यस्तत्वात् एकादश इन्द्रियं मनः तन्मात्रं च न केवलं भोग्यमेव मनः काल्पितं अपितु भोक्ता भोग्यं भोगोपकरणं च सर्वं मनो मात्रमित्यर्थः तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंचेति श्रुतेः २ स्रोतांसि चित्तनद्याः प्रवाहाः त्रीणि शतं कुं हिंसा शून्यं धर्मप्रावण्यं कृष्णां हिंसा प्रावण्यम्

ब्रह्मोवाच तदव्यक्तमनुद्विक्तं सर्वव्यापि ध्रुवं स्थिरम् नवद्वारं पुरं विद्यां त्रिगुणं पंचधा तु कम् १ एकादशपरिक्षेपं मनो-
व्याकरणात्मकम् बुद्धिस्वामिकमित्येतत् परमेकादशं भवेत् २ त्रीणि स्रोतांसि चित्तनद्याः प्रवाहाः त्रीणि शतं कुं हिंसा शून्यं धर्मप्रावण्यं कृष्णां हिंसा प्रावण्यम्
स्त्र एवैताः प्रवर्तते गुणात्मिकाः ३ तमोरजस्तथासत्त्वं गुणानेता च प्रचक्षते अन्योन्यमिथुनाः सर्वे तथा न्या न्यानुजीविनः ४
अन्योन्यापाश्रयाश्चापितथान्योन्यानुवर्तिनः अन्योन्यव्यतिषक्ताश्चात्रिगुणाः पंचधा तु वः ५ तमसो मिथुनं सत्त्वं सत्वस्य मिथुनं रजः रजसश्चापि सत्त्वं स्यात्सत्वस्य मिथुनं तमः ६ नियम्यते तमो यत्र रजस्तत्र प्रवर्तते नियम्यते रजो यत्र सत्त्वं तत्र प्रवर्तते ७ नैशात्मकं तमो विद्या त्रिगुणं मोहसंज्ञितम् अधर्मलक्षणं चैव नियतां पापकर्मसु ८

शुक्लकृष्णां हिंसा युक्तप्रवृत्ति धर्मप्रावण्यं चेति ए

तानियस्मिन् चित्ते विद्यमानानिति सृष्टिः प्रनाडीभिः संस्काररूपाभिः स्त्रिगुणात्मिकाभिराप्यायते पूर्यते ताश्च तथैव पुनः पुनर्बध्यते ३ तत्र त्रीणि गुणान् अव्यक्तं वयवभूतान्यारव्याहितमइत्यादिना अन्योन्यमिथुनत्वं दंपतीवदेककार्योत्पादनं अन्योन्योपजीवित्वं बीजांकुरवत् ४ अन्योन्यापाश्रयत्वं त्रिदंडविद्युत्प्रवत् अन्योन्यानुवर्तित्वं प्रधानगुणभावेन राजभृत्यवत् अन्योन्यव्यतिषिक्तत्वं तेजोबन्धवत् त्रिगुणाः गुणत्रयमयाः पंचधा तु वः पंचमहाभूतानि भौतिकानि वैत्यर्थः ५ मिथुनं मथ्यतीतियोगात् अभिभावकं तमस उद्रेके सत्त्वं नश्यति सत्वस्योद्रेके तमः एव रजस उद्रेके सत्त्वं निवर्तते सत्वस्योद्रेके रज इति ज्ञेयं रजस्तमसो रूपा परस्परोद्दीपकत्वान्नान्योन्यमभिभावकत्वं भवतीति तत् मिथुनद्वयं प्रोक्तं ६ नियम्यते कर्मकर्तृप्रयोगः तिरोधीयते इत्यर्थः रजसि तिरोधाने तु तमो न वर्तते अपितु सत्वमेव अग्रवर्तिर्हितमसः कार्यं न तु प्रवृत्तिनिरोध इत्यर्थः ७ नैशात्मकमिति त्रिगुणमितीतरयोरविशेषणं त्रयाणामन्योन्यव्यतिषिक्तत्वस्योक्तत्वात् ८ ९

पर्यायोवैपरीत्यम् ९ लाघवंधर्मज्ञानादिरूपसंश्लेषवम् १० गुणतत्त्वंकार्यस्वरूपं ११ स्वप्नोनिद्रास्तेभोगर्वः १२ निर्विशेषत्वंयुक्तायुक्तपरीक्षयाअभावः
 अंधत्वंसर्वेषांकरणानामयथावत्प्रतिपत्तिः जघन्यगुणः चांडालादिधर्मोहिंस्रत्वाशक्तित्वादिः भिन्नवृत्तिताशीलभंगः १३ विकृताभावः विकृतस्यविवि
 धक्रियारूपस्याभावः अप्रवृत्तिः १४ अचेतनाअबोधः गुरुत्वंआलस्यादिनागात्राणांजडत्वं सन्नभावत्वंनष्टभाक्त्वंदेवादिषु अवशित्वंअजितेंद्रि-

प्रकृत्यात्मकमेवाहूरजः पर्यायकारकम् प्रवृत्तंसर्वभूतेषुदृश्यमुत्पत्तिलक्षणम् ९ प्रकाशंसर्वभूतेषुलाघवंश्रद्धधानता सा
 त्विकरूपमेवंतुलाघवंश्रद्धधानता सात्विकरूपमेवंतुलाघवंसाधुसमितम् १० एतेषांगुणतत्त्वानिवक्ष्यंततत्त्वहेतुभिः समा
 सव्यासयुक्तानितत्त्वतस्तान्निबोधत ११ संमोहोज्ञानमत्यागः कर्मणामविनिर्णयः स्वप्नस्तप्नोभयलोभः स्वप्नः स्वकृतदुषण
 म् १२ अस्मृतिश्चाविपाकश्चनास्तिक्यंभिन्नवृत्तिता निर्विशेषत्वमंधत्वंजघन्यगुणवृत्तिता १३ अकृतेकृतमानित्वमज्ञानज्ञा
 नमानिता अमेत्रीविकृताभावोद्यश्रद्धामूढभावना १४ अनार्जवमसंज्ञत्वंकर्मपापमचेतना गुरुत्वंसन्नभावत्वमवशित्वम
 वाग्गतिः १५ सर्वएतेगुणावृत्तास्तामसाःसंप्रकीर्तिताः येचान्येविहिताभावालोकेस्मिन्भावसंज्ञिताः तत्रतत्रनियम्यतेस
 र्वेतेतामसागुणाः १६ परिवादकथानित्यंदेवब्राह्मणनिंदकाः अत्यागश्चाभिमानश्चहोमोमन्युस्तथाक्षमा १७ मत्सरश्चैव
 भूतेषुतामसंवृत्तमिष्यते वृथारंभाहियेकेचिदृथादानानियानिच १८ वृथाभक्षणमित्यंततामसंवृत्तमिष्यते आतिवादोति
 तिहान्वमात्सर्यमभिमानिता १९ अश्रद्धधानताचेवतामसंवृत्तमिष्यते एवंविधाश्रयेकेचिल्लोकेस्मिन्यापकर्मिणः २० मनुष्या
 भिन्नमर्यादास्तेसर्वेतामसाःप्रभृताः तेषांयौनीःप्रवक्ष्यामिनियताःपापकर्मिणाम् २१ अवाङ्निरयभावायतिर्यङ्गिरयगामि
 नः स्थावराणिचभूतानिपश्ववोवाहनानिच २२ ऋव्यादादंदशूकाश्चकृमिकीटविद्गमाः अंडजाजंतवश्चैवसर्वेचापिचतु
 ष्षदाः २३ उन्मत्ताबधिरामुकायेचान्येपापरोगिणः मग्नास्तमसिदुर्वृत्ताः स्वकर्मकृतलक्षणाः २४ अवाक्स्त्रोतसदित्य
 तेमग्नास्तमसितामसाः २५ तेषामुत्कर्षमुद्रकंवक्ष्याम्यहमतःपरम् यथातेस्कृतल्लोकाल्लभंतेपुण्यकर्मिणः २६

यत्वंअवाग्गतिः

नीचकर्मनुरागःअनियम्यतेज्ञियमेनउपतिष्ठते १६ देवब्राह्मणवैदिकां देवादिविषयिणी पाठांतरेस्पृष्टेऽर्थः अक्षमेतिच्छेदः १७ १८ १९ २० २१
 २२ अंडजाः अंडंअपांस्वभावःतज्जाः २३ २४अवाक्स्त्रोतसः अयोगमनार्हःचित्तप्रवाहोयेषांतेतथा २५ उत्कर्षेआरोहक्रमंउद्रेकंपुण्याविर्भावम् २६

अन्यथाप्रतिपन्नाः तिर्यक्स्थावरादियोनिप्राप्ताः ब्राह्मणानांब्राह्मणेः कर्मिणः अग्निहोत्राद्यर्थं विवृद्धाः हिंसिताः संतः २७ वैदिकेन संस्कारेण ऊर्ध्वमायांति
ततश्च्युताश्च ब्राह्मणादिजातिं लब्ध्वा यतमाना इत्यादिद्वयोः संबन्धः २८ एतदेवरयप्रयति अन्यथेति २९ चूचुकाः रसलद्विरः ३० शूद्रेति वैश्यादियोनि
प्राप्तौ क्रोधदयस्तामसगुणास्तमोगुणस्रोतसि आयांति तेभ्य आत्मानं रक्षोदित्यर्थः ३१ कामेषु क्रुत्याद्यर्थेषु अभिषंग आसक्तिः ३२ अविद्यास्मितारा-
गद्वेषाभिनिवेशाः पंचकुंशा अत्र तम आदिशब्देनेभिधीयन्ते तेषु तामिस्रश्चतुर्थः क्रोधसंज्ञितो ननु द्विषदित्यर्थः एवं अंधतामिस्रोपि नाभिनिवेशः किंतु म-
रणमेव तामिस्रः क्रोध उच्यते इति पुनर्वचनं परिप्राषितार्थ निराकरणार्थम् तामिस्रां धतामिस्रपदाभ्यां क्रोधमरणे एव ग्राह्ये न तु राजसो द्वेषाभिनिवेशा

अन्यथाप्रतिपन्नास्तु विवृद्धाये च कर्मिणः स्वकर्मनिरतानां च ब्राह्मणानां शभैषिणाम् २७ संस्कारेणोर्ध्वमायांति यत-
मानाः सलोकताम् स्वर्गे गच्छति देवानाभित्येषा वैदिकी श्रुतिः २८ अन्यथाप्रतिपन्नास्ते विबुधाः स्वेषु कर्मसु पुनरावृत्तिधर्मा-
णस्ते भवन्तीह मानुषाः २९ पापयोनि समापन्नाश्चांडालामूकचूचुकाः वर्णान्पयायशश्चापि प्राप्नुवन्त्तरैतरम् ३० शूद्रयो-
निमति क्रुत्यये चान्येतामसागुणाः स्रोतोमध्ये समागम्य वर्तन्ते तामसे गुणे ३१ अभिषंगस्तु कामेषु महामोह इति स्मृतः ऋष-
यो मुनयो देवा मुह्यन्त्यत्र सखेप्सवः ३२ तमो मोहो महामोहस्तामिस्रः क्रोधसंज्ञितः मरणं त्वंधतामिस्रस्तामिस्रः क्रोध उच्य-
ते ३३ वर्णतो गुणतश्चैव यो नितश्चैव तत्त्वतः सर्वमेतत्तमो विप्राः कीर्तितं वो यथाविधि ३४ को न्वेतत् बुध्यते साधु को न्वेतत्साधु
पश्यन्ति अतत्त्वतत्त्वदर्शयिस्तमसस्तत्त्वलक्षणम् ३५ तमोगुणा बहुविधाः प्रकीर्तिता यथावदुक्तं च तमः परावरम् नरोहि-
यो वैदगुणानिमान् सदा सतामसेः सर्वगुणैः प्रमुच्यते ३६ इति श्रीमन्महाभारते आश्व-णिगुरुशिष्यसंवादे षट्त्रिंशोः
ध्यायः ३६ ब्रह्मोवाच रजोहिवः प्रवक्ष्यामि याथा तथ्येन सत्तमाः निबोधत महाभागा गुणवृत्तं च राजसम् १

वित्यर्थः ३३

तदेवाह वर्ण इति एतत्तम आदिशब्दितम विद्यादिकं सर्वतम एव ज्ञेयं न तु तत्र रजो शोक्ति तत्र यथा अविद्या एतस्मिंस्तु द्विरूप एव विपर्यायारब्धं तमः ए-
वं तत्र प्रवा अस्मितादयोपितम एव तत्रापि अनात्मनि महत्त्वे स्मीत्यात्म बुद्धेः सत्वात् एवरागोपि अप्रियो प्रियत्वाध्यासः क्रोधः शांते प्रतीतिः अभिज्वलना-
ध्यासः एवं अमृतो नित्ये मरिष्यामीति बुद्धिरित्येते वर्णतः स्वरूपतः पाकत इति पाठे फलतः गुणतः विपर्ययत्वतः यो नितस्तामसत्वतश्च तम एव ३४ एतत्
दुर्बोधमित्युक्तिपूर्वकं सामान्यतस्तमसोलक्षणमाह क इति ३५ तमो विकारा गुणास्तमोगुणाः ३६ इत्याश्वमेधिके टी-षट्त्रिंशोः ध्यायः ३६ रजोहीति

२३४ उग्रनिष्ठुरं दारुणं हिंस्रत्वपरिभाषणं धिक्कृत्यभाषणम् ५ ६ व्यूहः व्यवहाररचनाकोशलम् ७ शरणेषुरक्षितेषु ८ अप्रत्ययः अविश्वासः ९ १०

संतापोरूपमायासः स्रस्वदुःखेहिमातपो ऐश्वर्यविग्रहः संधिर्हेतुवादोरतिः क्षमा २ बलशोयंमदोरोषो व्यायामकलहावपि
इर्ध्वंस्मापिशतनयुद्धंममत्वपरिपालनम् ३ वधबंधपरिक्रुशाः क्रयोविक्रयएवच निकृंतछिंधिभिंधीतिपरमर्मावकर्तनम् ४
उग्रं दारुणमाक्रोशः परचित्तानुशासनम् लोकचिंतानुचिंताचमत्सरः परिपालनम् ५ मृषावादोमृषादानं विकल्पः परिभाषण
म् निंदास्तुतिः प्रशंसाचप्रतापः परिधर्षणम् ६ परिचर्यानुश्रुषासेवातृष्णाव्यपाश्रयः व्यूहनयः प्रमादश्चपरिवादः परिग्रहः
७ संस्कारायेचलोकेषु प्रवर्तते एथक् एथक् नृषु नारीषु भूतेषु द्रव्येषु शरणेषु च ८ संतापो व्यत्ययश्चैव व्रतानि नियमाश्च ये
आशीर्युक्तमनिकर्माणि पोतानि विविधानि च ९ स्वाहाकारेण मस्कारः स्वधाकारो वषट्क्रिया याजनाध्यापने चोभयजनाध्ययने
अपि १० दानं प्रतिग्रहश्चैव प्रायश्चित्तानि मंगलम् इदं मे स्यादिदं मे स्यात्स्नेहो गुणसमुद्भवः ११ अभिद्रोहस्तथामायानिकृतिर्मा
नएवच स्तेन्यंहिसाजुगुप्साचपरितापः प्रजागरः १२ दंभोदपोथरागश्च भक्तिः प्रीतिः प्रमोदनम् घृतं च जनवादश्च संबंधाः स्त्रीकृता
श्वये १३ नृत्यवादित्रगीतानां प्रसंगायेचकेचन सर्वएते गुणा विप्राराजसाः संप्रकीर्तिताः १४ भूतभव्यभविष्याणां भावानां भवि
भावनाः त्रिवर्गानिरतानित्यं धर्मोर्थः कामइत्यपि १५ कामवृत्ताः प्रमोदते सर्वकामसुसृष्टिभिः अर्वाक्स्त्रोतसु इत्येते मनुष्यारज
सावृताः १६ अस्मिन् लोके प्रमोदते जायमानाः पुनः पुनः प्रेत्यभाविकमीहते एहलोकिकमेव च १७ ददति प्रतिगृह्णति तर्पयं
त्यथ जुह्वति १८ रजोगुणावोबहुधानुकीर्तितायथावदुत्तंगुणवृत्तमेव च नरापियोवेदगुणानिमान्सदासराजसैः सर्वगुणोर्वि
सुच्यते १९ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ब्रह्मोवाच
अतः परं प्रवक्ष्यामि तृतीयं गुणसुत्तमम् सर्वभूतहितं लोके सताधममनिंदितम् १ आनंदप्रीतिरुद्रेकः प्राकाश्यं सारवमेव च
अकार्पण्यमसंरंभः संतोषः श्रद्धा नता २ क्षमा धृतिरहिंसा च समता सत्यमार्जवम् अक्रोधश्चानुसूया च शौचं दाक्ष्यं परा
क्रमः ३

११ परिनाप्यस्वजनवैकल्यानिभिन्नोदाहः पाठांतरे परिवादः सर्वनिंदा १२ १३ १४ १५ अर्वाक् स्वर्गादधः भूमेरुपरि प्रवाहो येषां ते तथा
१६ प्रेत्यभाविकं जन्मान्तरि च कुशलम् १६ १७ १८ १९ इत्याश्वमेधिके टीकायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ अतदति १ उद्रेक उन्नतिः असंरंभः निर्भ
यत्वम् २३

मुद्योतिशास्त्रीयज्ञानादेर्वैयर्थ्यं ज्ञात्वायुक्तधर्मयोगिधर्मयोगभवतिसामुत्रात्मनि अत्यंतं अविनाशिपदमश्नुते ४ ५ ६ हर्षः पुत्रजन्मादिजंस्तवम्
 तुष्टिः अलंबुद्धिः शांतिकर्मणिमुक्त्युपविशद्भिः आर्जवेन प्रवृत्तिः ७ उपेक्षा ओदासीन्यम् ८ ९ दानादीनावैयर्थ्यं जानंतः यत्र ब्रह्मयोनिस्थाः वेदकार-
 णब्रह्मणिनिष्ठावंतः त एव साधुदर्शिनो ज्ञान्ये १० पापानिकर्माणिराजसतामसानि तनूः शरीराणिकुर्वते योगबलेनानेकशरीरस्त्रपारो भवन्ति ११
 ईशित्वादिकं अणिमादीनामप्युपलक्षणम् मनः विकुर्वते अनेकाकारं कुर्वति न तु निगृहंतीत्यर्थः १२ ऊर्ध्वस्त्रोतस ऊर्ध्वगमनपराः प्रहृत्याभो-

मुधाज्ञानं मुधावृत्तं मुधासेवामुधाश्रमः एवं यो युक्तधर्मः स्यात्सो मुत्रात्यंतमश्नुते ४ निर्ममो निरहंकारो निराशीः सर्वतः समः अ-
 कामभूत इत्येव सतां धर्मः सनातनः ५ विश्रंभो ह्यस्ति तिक्षा च त्यागः शौचम तं द्रिता आनृशंस्यमसंमोहो दया भूतेषु पेशानम् ६ ह-
 र्षस्तुष्टिर्विस्मयश्च विनयः साधुवृत्तिता शांतिकर्मणिशब्दिश्च शशाब्दुद्धिर्विमोचनं ७ उपेक्षा ब्रह्मचर्यं च परित्यागश्च सर्वशः नि-
 मर्मत्वमनाशीस्त्वमपरिहृतधर्मता ८ मुधादानं मुधायज्ञो मुधाधीतं मुधाव्रतम् मुधाप्रतिग्रहश्चैव मुधाधर्मो मुधातपः ९ एवं
 वृत्तास्तये केचिल्लोके स्मिन्सत्त्वसंश्रयाः ब्राह्मणा ब्रह्मयोनिस्थास्ते धीराः साधुदर्शिनः १० हित्वा सर्वाणि पापानि निःशोकाद्यथमान-
 वाः दिवं प्राप्य तु ते धीराः कुर्वन्ते वै तस्तनूः ११ ईशित्वं च वशित्वं च लघुत्वं मनसश्च ते ये कुर्वन्ति महात्मानो देवास्त्रिदिवगा इव १२
 ऊर्ध्वस्त्रोतस इत्येते देवावै कारिकाः स्मृताः विकुर्वन्तः प्रहृत्या वै दिवं प्राप्तास्ततस्ततः १३ यद्यदिच्छति तत्सर्वं भजन्ते विभजन्ति च इत्ये-
 तत्सात्त्विकं ब्रह्म कथितं बोद्धिजर्षभाः १४ प्रकीर्तिताः सत्त्वगुणाविशेषतो यथावदुक्तं गुणवृत्तमेव च नरस्तयो वेदगुणानि मान्सादागु-
 णानुसंभुंक्ते न गुणोः सयुज्यते १५ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८
 ब्रह्मावाच नैव शक्या गुणावक्तुं पृथक्ते नैव सर्वशः अविच्छिन्नानि दृश्यन्ते रजःसत्त्वं तमस्तथा १ अन्योन्यमथ रज्यं-
 ते ह्यन्योन्यं चार्थजीविनः अन्योन्यमाश्रयाः सर्वे तथा न्योन्यानुवर्तिनः २

गजसंस्कारेण पुनर्भोगार्थं चित्तं विकुर्वन्तः नानाकारेण परिणामयन्तः भजन्ते स्वयं प्राप्नुवन्ति विभजन्ति संकल्पितं अन्येभ्योऽपि प्रयच्छन्तीति सार्थः १३ १४
 १५ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८. नैवति अविच्छिन्नानि अपृथक् भूतानि इदं सात्त्विकमिदं
 राजसमिदं तामसं कार्यमिति व्यपदेशस्तत्तदुणप्राधान्यमात्रादित्यर्थः १ २ ३ ४ ५ ६

यावदिति कियदपिविद्वंसत्वंतमसेवभियम्यते अतीनियम्यभियामकयोस्तयोः साम्यंभवतीत्यर्थः एवंप्रवतनात्मकरजोमोहप्रकाशात्मकाभ्यां तमः स
 त्वाभ्यां उद्रेके सतते उभेरुणद्धि ३ संहत्यमित्रीभूययात्रां व्यवहारं कुर्वते यतः संघचारिणः संहतस्वभावाश्चरन्ति एवंविधा अपि हेत्वहेतुभिर्वर्तन्ते वै
 षम्येणेति शेषः ४ एतदेवाह उद्रेकेति उद्रेक उद्धो धक सामग्री सत्वे यदाधिक्यतदभावे अन्यूनं व्यतिरिक्तं अनधिकं च सर्वशः सर्वेषां रूपं समानं भवतीत्य
 र्थः ५ व्यतिरिक्तं अधिकं च श्वसूकरादौ तिर्यग्भावं च आधिक्यम् ६ ७ ८ सत्वं इंद्रियाणां योनिः सा च वैकारिकी वैकारिका हंकारसंबन्धिनी प्रका

यावत्सत्त्वं रजस्तावद्धर्तते भात्र संशयः यावत्तमश्च सत्त्वं च रजस्तावदिहोच्यते ३ संहत्य कुर्वते यात्रां सद्दिताः संघचारिणः सं
 घातवृत्तयोद्येतेवर्तते हेत्वहेतुभिः ४ उद्रेकव्यतिरिक्तानां तेषामन्योन्यवर्तिनाम् वक्ष्यततद्ययान्यूनं व्यतिरिक्तं च सर्वशः ५
 व्यतिरिक्तं तमायत्र तिर्यग्भावगतं भवेत् अत्यंतत्र रजो ज्ञेयं सत्वमल्पतरं तथा ६ उद्रेक्तं च रजो यत्र मध्यस्त्रोत्तोगतं भवेत् अ
 ल्यंतत्र तमो ज्ञेयं सत्वमल्पतरं तथा ७ उद्रेक्तं च यदा सत्वमूर्ध्नि स्त्रोत्तोगतं भवेत् अत्यंतत्र तमो ज्ञेयं रजश्चाल्पतरं तथा ८ स
 त्वं वैकारिकी यो निरिंद्रियाणां प्रकाशिका न हि सत्वात्परो धर्मः कश्चिदन्वो विधीयते ९ ऊर्ध्वगच्छति सत्वस्थामध्ये तिष्ठति रा
 जसाः जपन्यगुणसयुक्तायां त्यधस्तामसाजनाः १० तमः शूद्ररजः शत्रु ब्राह्मणो रत्वमुत्तमम् इत्येवं त्रिषु वर्णेषु विवर्तते गुणास्त्रयः
 ११ दूरादपि हि दृश्यंते सद्दिताः संघचारिणः तमः सत्त्वं रजश्चैव पृथक्तेनानुशश्रुम १२ दृष्ट्वात्वादित्यमु घतं कुचराणां भयं भवे
 त् अर्धगाः परित्येयुरुष्णतो दुःस्वभाविनः १३ आदित्यः सत्त्वमुद्रेक्तं कुचरास्ततयात्मः परितापाध्वगानां च रजसां गुणमुच्य
 ते १४ प्राकाश्यं सत्वमादित्यः सतापो रजसां गुणः उपपुवस्तु विज्ञेयस्तामसस्तस्य पर्वसः १५ एवं ज्योतिःषु सर्वेषु विवर्तते गु
 णास्त्रयः पर्यायेण च वर्तते तत्र तत्र तथा तथा १६ स्थावरेषु तु भावेषु तिर्यग्भावगतं तमः राजसास्तु विवर्तते स्नेहभावस्तु सात्वि
 कः १७

शिका इंद्रियद्वारा शब्दादीनामिति शेषः धर्मो धर्महेतुः विधीयते शास्त्रे प्रकाश्यते १० ११ दूरादिति तामसे शूद्रेऽपि रजः सत्वयोर्दर्शनात् गुणाः संघ
 चारिण एव एयमन्यत्र १२ स्वतः प्रकाशकस्याप्यादित्यादेः तमोरजः कार्यभयसंतापहेतुत्वात्तत्रापि त्रिगुणां हीपकत्वं वर्तते इत्यर्थः कुस्ति तं कर्म चरन्ति ते कुचराश्चे
 राः १३ १४ तत्त्वरूपमिति गुणात्मकमित्याह प्राकाश्यमिति १५ नतदस्ति पृथिव्यां चेत्यादि स्लाकस्यायं प्रपंचः एवमित्यादि १६ स्थावराणामिति मूढत्वात्तत्र
 तमस्ति र्गभावं आधिक्यं गतं दृश्यते राजसाः मरणीयत्वकट्टम्लत्वादयः विवर्तते काले मद्रव्यांतरयोगेन पाकादिनावा सात्त्विकस्तस्नेहः वन्द्यादेरुद्दीपकत्वेन प्र
 काशकत्वात् १७

१८ १९ २० २१ २२ तमे आदीनि द्वाविंशतिरव्यक्तस्य नामधेयानि २३ २४ २५ २६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां ऊनचत्वारिंशोः
ध्यायः ३९ एवंचतुर्ध्यायेः व्यक्तसमस्तगुणानिरूपणद्वारा तस्मात्स्यावस्था रूपमव्यक्तं प्रपंचितं इदानीं महत्त्वं निरूपयति अव्यक्तादित्यध्यायेन

अहस्त्रिधातुविज्ञेयं त्रिधा त्रिर्विधीयते मासाद्गमासवर्षाणि क्रतवः संधुयस्तथा १८ त्रिधादानानि दीयंते त्रिधा यज्ञः प्रवर्तते
स्त्रिधा लोकास्त्रिधा देवास्त्रिधा विद्यास्त्रिधा गतिः १९ भूतं भव्यं भविष्यं च धर्मो र्यः काम एव च प्राणापानाबुदानश्चाप्येत एव त्रयो गु
णाः २० पर्यायेण प्रवर्तते तत्र तत्र तथा तथा यत्किंचिदिह लोके स्मिन्सर्वमेते त्रयो गुणाः २१ त्रयो गुणाः प्रवर्तंते ह्यव्यक्तानित्यमेव
तु सत्त्वं रजस्तमश्चैव गुणसर्गः सनातनः २२ तमो व्यक्तं शिवं धाम रजो योनिः सनातनः प्रकृतिर्विकारः प्रलयः प्रधानं प्रभवोऽप्ययो २३
अनुद्विक्तमनूनां वाप्येकं प्रमचलं ध्रुवम् सदसच्चैव तत्सर्वमव्यक्तं त्रिगुणं स्मृतम् २४ ज्ञेयानि नामधेयानि नरे रध्यात्मचिंतकेः २५ अ
व्यक्तनामानि गुणांश्च तत्त्वतो यो वेद सर्वाणि गतिश्च केवलाः विमुक्तदेहः प्रविभागतत्त्ववित्समुच्यते सर्वगुणैर्निरामयः २६
इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ ब्रह्मोवाच अव्यक्तात्पूर्वमु
त्पन्नो महानात्मा महामतिः आदिर्गुणानां सर्वेषां प्रथमः सर्ग उच्यते १ महानात्मा मतिर्विष्णुर्जिष्णुः शंभुश्च वीर्यवान् बुद्धिः प्र
ज्ञोपलब्धिश्च तथारव्यातिर्थतिस्मृतिः २ पर्यायवाचकैः शब्दैर्महानात्मा विभाव्यते तं जानन्ब्राह्मणा विद्वान् प्रमोहनाधिगच्छ
ति ३ सर्वतः पाणिपादश्च सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः सर्वतः श्रुतिर्माँलोके सर्वं व्याप्य सतिष्ठति ४ महाप्रभावः पुरुषः सर्वस्य हृदि नि
श्चितः आणिमालधिमाप्राप्तिरीशानो ज्योतिरव्ययः ५ तत्र बुद्धिर्विदो लोके सद्भाव निरताश्च ये ध्यानिनो नित्ययोगाश्च सत्य
संधाजितेन्द्रियाः ६ ज्ञानवंतश्च ये केचिदलुब्धा जितमन्यवः प्रसन्नमनसो धीरानिर्ममानिरहंकृताः ७ विमुक्ताः सर्व एवेते म
हत्त्वमुपर्यात्कृत आत्मनो महतो वेदयः पुण्यांगतिमुत्तमाम् ८ अहंकारात्प्रसूतानि महाभूतानि पंच वै पृथिवी वायुराकाश
मापो ज्योतिश्च पंचमम् ९

गुणानां गुणकार्याणां १ २ ३ सर्वत इति गीतासूयत् ज्ञेयमुक्तं तन्महा नात्मेवेति व्यनक्ति मुरव्यंतु ज्ञेयमव्यक्ता
स्वरमेवेति ज्ञापयितुम् ४ ५ अयमेव देहस्य पासकानामुपास्य इत्याह तत्रेत्यादिना तत्र महत्यात्मनि लोका अतीता आनागता वर्तमानाश्च सति या
चास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वतदत्र गत्वा विंदत इति श्रुतेः ६ सद्भाव निरताश्च ये ते महत्त्वमुपर्यातीत्यन्वयः ७ ८ ९ १० ११ १२

नियदिति १ भूतादिरितितस्येवाहंकारस्यतामसस्याचर्यासंज्ञा वैकारिकइतिविकारात् महतोजातइतिव्युत्पत्तेः तस्येवरजसोनाम सचतेजसःप्र
वृत्त्यात्मकस्यविकारः चेतनार्थीयतोस्मिन्निति चेतनाधातुश्चेतना पुरुष इत्यर्थः प्रजानांसर्गोयस्मात् अतः प्रजासर्गत्वात्प्रजापतिरप्ययमेव २ देवानां इंद्रिया
णांश्रांभादीनामनसश्चप्रभवउत्पत्तिस्थानं स्वयमपिदेवोदीव्यन्क्रीडन्त्रिलोककृत् अहमितियांभिमन्यतेसाहंकारः ३ एषःसमष्टिरूपोऽनिरुद्धास्वः

तेषुभूतानियुज्यंतेमहाभूतेषुपंचसु तेशब्दस्पर्शरूपेषुरसगंधक्रियासुच १० महाभूतविनाशांतेप्रलयंप्रत्युपास्थिते स
र्वप्राणभूताधीरामहदुत्पद्यतमयम् ११ सधीरःसर्वलोकेषुनमोहमधिगच्छति विष्णुरेवादिमर्गेषुस्वयंभूर्भवतिप्रभुः १२ ए
वंहिमेवदगुहाशयंप्रभुपरपुराणंपुरुषंविश्वरूपम् हिरण्यमयंबुद्धिमतांपरांगतिसबुद्धिमान्बुद्धिमतीत्यतिष्ठति १३ इ
तिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिगुरुशिष्यसंवादचत्वारिंशोऽध्यायः ४० ब्रह्मवाच यउत्पन्नोमहान्यूर्वम
हंकारःसउच्यते अहमित्येवसंभूतोद्वितीयःसर्गउच्यते १ अहंकारश्चभूतादिवैकारिकइतिस्मृतः तेजसश्चेतनाधातुःप्रजा
सर्गःप्रजायते २ देवानांप्रभवादेवोमनसश्चत्रिलोककृत् अहमित्येवतत्सर्वमभिमंतासउच्यते ३ अध्यात्मज्ञानत्पानांसु
नीनांप्रावितात्मनाम् स्वाध्यायक्रतुसिद्धानामेषलोकःसनातनः ४ अहंकारेणाहरतोगुणानिमान्भूतादिरवंसृजतेसंभूतकृ
त् वैकारिकःसर्वमिदंविचेष्टतेस्वतेजसारंजयतेजगत्तथा ५ इतिश्रीमन्महाभार०आश्व०गुरु०दे०एकचत्वारिंशोः
ध्यायः ४१ ब्रह्मवाच अहंकारात्प्रसूतानिमहाभूतानिपंचवे पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् १ ते
षुभूतानिसुद्यंतिमहाभूतेषुपंचसु शब्दस्पर्शनरूपेषुरसगंधक्रियासुच २

सर्वेषांसिद्धानांलोकःप्राप्यंस्थानम् ४ अहंकारेणात्रिगुणमयेनगुणान्शब्दादीन् आहरतोभोक्तुमिच्छतः पुरुषस्यभूतादिस्तामसाहंकारःसृज
तेभूतानिव्योमादीनि अनएवसंभूतकृत् वैकारिकःसर्वाणि इंद्रियाणि सृष्ट्वातेः दर्शनस्पर्शनादिकींक्रियांकरोति तेजसःकर्मेन्द्रियाणिपंचद्राणांश्चसृ
ष्ट्वातद्वारासर्वभोक्तृवर्गंरंजयतीति ५ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांएकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ अहंकारात्तामसात्पृ
थिव्यादीनांपाटन्नमोचविवक्षितः ५ एतेषुयेशब्दादयः संतितेषुनिमित्तभूतेषुभूतानिमानुषादीनिमुद्यंति तेप्रसिद्धाः यांगिनोपिमुद्यंतीत्यध्याहृत्यचोद्यं

महाभूतानां देहाकाराणां विनाशो मरणं तदन्ते भयं नारकं तथा प्रलये च देहं दिनादौ प्रत्यक्षं स्थिते दाहशोषादिजं महत् प्राणिनां भयम् ३ तत्र मरणस्य सर्वं प्रत्यक्षत्वात्तदुपेक्ष्य प्रलयमाह यदिति उत्तरोत्तरं अनुलोमं आकाशवाय्वग्निसलिलपृथिवीक्रमेण ४ तदिति द्विविधानि भूतानि स्थूलानि सूक्ष्माणि च तत्र येः योगबलेन सूक्ष्मेषु स्थूलानां प्रविलापनं कृतं तन्मात्रशरीराः संतो न स्थूलेषु भूतेषु नश्यत्स्फविनश्यतीत्यर्थः ५ ननु कोशनाशो कोशकार इव स्थूलनाशो सूक्ष्माणिकथं न नश्यतीत्याशंक्याह शब्दइति शब्दादयो विषयाः क्रियाश्च तद्ग्रहणरूपाः करणानित्याः करणात्मना मनोमात्रेण रूपेणानित्याः अविनाशिन्यः कारणानित्या इति पाठोपिकारणं देहाकाराण्यसोपाधिब्रह्मतद्रूपेणानित्याः मोहसंज्ञिताः स्थूला अनित्या अनृतत्वात् तदमेसत्याः कामा अनृतापिधाना इति श्रुतिर्हि सूक्ष्माणामसत्यत्वं तत्पिधायकानां स्थूलानामनृतत्वं चाह तस्माद्यत्कमुक्तं धीरानलीयंते कदाचनेति ६ अनित्यानां लक्षणमाह सार्द्धे नलो

महाभूतविनाशांते प्रलये प्रत्यक्षस्थिते सर्वप्राणभूतांधीरामहदभ्युद्यते भयम् ३ यद्यस्माज्जायते भूतं तत्र तत्प्रविलीयते लीयंते प्रति लोमानि जायंते चोत्तरोत्तरम् ४ ततः प्रलीने सर्वस्मिन् भूते स्थावरजगमे स्मृतिमंतस्तदा धीरानलीयंते कदाचन ५ शब्दस्पर्शस्तथारूपं रसो गंधश्च पंचमः क्रियाकरणानित्यास्यु रनित्वा मोहसंज्ञिताः ६ लोभप्रजनसंभूतानि विविशोषाद्यकिंचनाः मांसशाणितसंघाता अन्योन्यस्योपजीविनः ७ बहिरात्मान इत्येते दीनाः रूपणजीविनः ८ प्राणापानावुदानश्च समानोर्व्यान एव च अंतरात्मानि चाप्यते नियताः पंचवायवः वाङ्मनो बुद्धिभिः सार्द्धं भिदमष्टात्मकं जगत् ९

भेति लोभोलब्धुमिच्छातस्य प्रजनं प्रजाफललोभपूर्वकं कर्मैत्यर्थः तस्मात्संभूताः सद्युक्ता इति पाठे कर्मवद्वाः निविशोषाः सर्वेषां पांचभौतिकत्वाविशेषात् अकिंचनाः नास्ति किंचन वस्तु सत् यास्यताः रज्जूरगवत्तुच्छा इत्यर्थः अन्योन्ये तु जीवो जीवस्य जीवनमित्यर्थात् नश्वराः ७ बहिरात्मानः स्थूलशरीराणि दीनाः स्फुट्राद्यपद्रुताः रूपणजीविनः बाह्यस्मधनजीवनाः ८ नित्यानियावन्मोक्षस्थायीनि भूतान्याह सार्द्धेन प्राणेति अंतरात्मा चितिच्छायायुक्तो हेकारारव्यो जीवः प्राणादिपंचकं वाङ्मनो बुद्धिचयंचेत्यष्टाउपाधित्वेन नियतानियमेन संबन्धाः एतदष्टकात्मकं जगत् अयं भावः मनसाद्येव पश्यति मनसा शृणोतीत्यादि श्रुतेः चक्षुः श्रोत्रात्मकं मन एव सर्वकरणरूपम् करणानां च प्राणेषु देवादेवेषु लोका इति चक्षुरादिभ्यः सूर्यादीनां तेषु रूपादीनां चोत्पत्तिश्रवणेन सर्वहेतुतया सर्वात्मकत्वादेतावन्मात्रं जगदिति युक्तमेवोक्तं अष्टात्मकं जगदिति ९

त्वगिति एतेयं नदहंति साविद्वान् ब्रह्मयातियस्मादन्यत्भूयोधिः कतरं नास्ति १० ११ एतदेव विस्तरेण प्रपंचयति एकादशेत्यादिना १२ १३ १४ १५ उभ
यत्र उभयेषु पिदं द्वियेषु मनो लुगतमिति शेषः मन्यंते कृतकृत्या भवन्तीत्यर्थः १७ सर्वसर्वाणां द्वियाणि प्रत्येकं विविधानि भूतं आकाशादिः इन्द्रियमध्यात्म

त्वक्प्राणश्रोत्रचक्षुषिरसनावाक्कसंयताः विश्वद्वंच मनो यस्य बुद्धिश्चाव्यभिचारिणी १० अष्टोयस्याग्नयो ह्येते नदहंते मनः स
दा सतद्ब्रह्मभूयाति तस्माद्भूयानविद्यते ११ एकादशचयान्याहुरिन्द्रियाणि विशेषतः अहंकारात्प्रसूतानि तानिवक्ष्यामहं द्विजाः
श्रोत्रत्वक्कक्षुषीजिह्वानासिका चैव पंचमी पादोपायुरुपरस्थश्च हस्तो वाग्दशमी भवेत् १३ इन्द्रियग्राम इत्येष मन एकादश भवेत्
एतं ग्रामं जयेत्पुवंततो ब्रह्म प्रकाशते १४ बुद्धीन्द्रियाणि पंचाहुः पंचकर्मेन्द्रियाणि च श्रोत्रादीन्यपि पंचाहुर्बुद्धियुक्तानि तत्त्वतः १५
अविशेषाणि चान्यानिकमयुक्तानि यानि तु उभयत्र मनो ज्ञेयं बुद्धिस्तद्वादशी भवेत् १६ इत्यक्तानां द्वियाण्या तन्येकादशयथा
क्रमम् मन्यंते कृतमित्येवं विदित्वा तानि पांडिताः १७ अतः परं प्रवक्ष्यामि सर्वं विविधमिन्द्रियम् आकाशं प्रथमं भूतं श्रोत्रमध्यात्म
मुच्यते १८ अधिभूतं तथा शब्दादिशस्तत्राधिदेवतम् द्वितीयं मारुतो भूतं त्वग्ध्यात्मं च विश्रुता १९ स्पष्टव्यमधिभूतं च विद्यु
त्तत्राधिदेवतम् तृतीयं ज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममुच्यते २० अधिभूतं ततो रूपसूर्यस्तत्राधिदेवतम् चतुर्थं मापो विज्ञेयं जि
ह्वाद्यध्यात्ममुच्यते २१ अधिभूतं रसश्चात्र सोमस्तत्राधिदेवतम् पृथिवीपंचमं भूतं घ्राणश्चाध्यात्ममुच्यते २२ अधिभूतं तथा
गंधो वायुस्तत्राधिदेवतम् एषु पंचसु भूतेषु त्रिषु यश्च विधिः स्मृतः २३ अतः परं प्रवक्ष्यामि सर्वं विविधमिन्द्रियम् पादावध्यात्म
मित्याहुर्ब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनिः २४ अधिभूतं तु रगतं व्यविष्णुस्तत्राधिदेवतम् अवागतिरपानश्च पायुरध्यात्ममुच्यते २५ अधि
भूतं विसर्गश्च भिन्नस्तत्राधिदेवतम् प्रजनः सर्वभूतानामुपर्यथमध्यात्ममुच्यते २६ अधिभूतं यथा शक्रं देवतं च प्रजापतिः हस्ता
वध्यात्ममित्याहु रध्यात्मविदुषा जनाः २७ अधिभूतं च कर्माणि शक्रस्तत्राधिदेवतम् वैश्वदेवी ततः पूर्वावाग्ध्यात्ममिहोच्यते
२८ वक्तव्यमधिभूतं च वह्निस्तत्राधिदेवतम् अध्यात्मं न इत्याहुः पंचभूतात्मचारकम् २९ अधिभूतं च संकल्पश्चंद्रमाश्चाधि
देवतम् अहंकारस्तथा ध्यात्मं सर्वसंसारकारकम् ३०

भूतगुणः शब्दादिरधिभूतम् इन्द्रियानुग्राहिको देवतादिगादिरधिदेवं सर्वत्र

ज्ञेयम् १८ १९ २० २१ २२ त्रिषु अध्यात्माधिभूताधिदेवेषु २३ सर्वकर्मेन्द्रियम् २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ४ ५

महार्णवंमहार्णवसमंघोरम् एतदेवनिमित्तभूतंसत्सृष्टिसंहारबोधानांहेतुर्भवति ५९ इंद्रियाणांनिरोधेनइदंशरीरंत्यजन्मतः नित्यंविद्यमानानपिका
मादीस्त्यजति ६० एतेस्थूलरेहस्त्राः प्रकाशप्रवृत्तिमोहनिमित्तत्वेनत्रिगुणाः निर्जिताःयोगबलेनातिक्रामिताः परंब्राह्मम् ६१ ६२ मनसिहृद्यपुंडरीके
आत्मनिशरीरे ६३ एकधात्वंपदार्थसाक्षात्कारेणबहुधावैश्वरूपेण ६४ रूपाणिस्वशरीराणिशतशः पश्यति दीपादीपशतंतथासद्यः वर्ततेएवयोगिसंक

एतन्महार्णवंघोरमगाधंमोहसंज्ञितम् विक्षिपेत्संक्षिपेच्चैवबोधयेत्सामरंजगत् ५९ कामंक्रोधंभयंलोभमभिद्रोहमथानृ
तम् इंद्रियाणांनिरोधेनमतस्त्यजतिदुस्त्यजान् ६० यस्यैतेनिर्जितालोकेत्रिगुणाः पंचधातवः व्योम्नितस्यपरंस्थानमानंत्य
मथलस्यते ६१ पंचेंद्रियमहाकुलमनोवोगमहोदकम् नदीमोहद्रदांतीर्त्वाकामक्रोधातुभोजयेत् ६२ समसर्वदोषनिर्मुक्तस्ततः
पश्यतितत्परम् मनोमनसिसंधायपश्यन्नात्मानमात्मनि ६३ सर्ववित्सर्वभूतेषुविंदत्यात्मानमात्मनि एकधाबहुधाचैवविकु-
र्वाणस्ततस्ततः ६४ ध्रुवंपश्यतिरूपाणिदीपादीपशतंतथा सर्वेविष्णुश्चमित्रश्चवरूणोऽग्निः प्रजापतिः ६५ सहिधाताविधाताच
सप्रभुः सर्वतोमुखः हृदयंसर्वभूतानांमहानात्माप्रकाशते ६६ तंविप्रसंधाश्चस्मराम्मराश्चयक्षाः पिशाचाः पितरोवयांसि रक्षो-
गणाभूतगणाश्चसर्वेभर्षयश्चैवसदास्तवंति ६७ इतिश्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिगुरुशिष्यसंवादेद्विचत्वा
रिंशोऽध्यायः ४१ ब्रह्मोवाच मनुष्याणांतुराजानः क्षत्रियोमध्यमोगुणः कुजरोवाहनानांचसिंहश्चारण्यवासिना
म् १ अविःपशूनांसर्वेषामहिस्तबिलवासिनाम् गवांशोवृषभश्चैवरूपाणांपुरुषएवच २ न्यग्रोधोजंबुवृक्षश्चपिप्यलःशाल्म
लिस्तथा शिशपोमेषशृंगश्चतथाकीचकवेणवः ३ एतेद्रुमाणाराजानो लोकेस्मिन्नात्रसंशयः हिमवान्यारियात्रश्चसह्योविंध्य
स्त्रिकूटवान् ४ श्वेतोनीलश्चभासश्चकोष्ठवांश्चैवपर्वतः गुरुस्कंधोमहेन्द्रश्चमाल्यवान्पर्वतस्तथा ५ एतेपर्वतराजानोगणा
नामहतांतथा सूर्योग्रहणामधिपोनक्षत्राणांचचंद्रमाः ६

त्यमात्रादनेकानिशरीराणिप्रवर्तते तएकधाभवतित्रिधाभवतीत्यादिश्रु
तेः प्रदीपवदावेशइतिन्यायाच्च ६५ कथमेकयोगिनः सामर्थ्यमुदेतीत्याशंक्यतस्यैवेश्वरत्वान्नेवमित्याह सहीति अतएवचानन्याधिपतिरिति न्या
यश्चात्रानुसंधेयः ६६ ६७ इतिश्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ अस्यैवानन्याधिपतेर्योगिनः ईश्व
रत्वसमर्थनार्थंविभूतीराह मनुष्याणामित्यादिना ब्राह्मणाधर्मसेतवइत्यंतेन मध्यमोगुणः रजोगुणप्रधानः १ २ ३ ४ ५ ६ ७

७ ८ ९ १० ११ १२ ईश्वरत्वं ऐश्वर्यं नरादीनां हरिरेवेत्यर्थः १३ १४ भगदेवाः कामुकाः तैरनुस्मृतानां स्त्रीणां सर्वासां मध्ये माहेश्वरी वामलोचना इति संबंधः १५ रतीनां प्रीतिस्वरानां वस्तुमत्यः धनवत्यः धनलाभगर्वितं यत्प्रीतिस्वरं तदेवं महादित्यर्थः १६ १७ १८ १९ एवं विद्वान् विष्वे श्वर्यं प्राप्नोतीत्युक्तम् इदानीं विद्वत्त्वप्राप्तिसाधनान्याह अहिंसोति २० २१ शब्दलक्षणमित्यादयो दृष्टांताः २२ भारतीपरकीयाविद्यास्वरव्यंजनसंस्कारवतीशब्देनैवलक्ष्यते २३ विधेयमा

यमः पितृणामधिपः सरितामथसागरः अंभसां वरुणो राजा मरुतामिंद्र उच्यते ७ अर्कोधिपतिरुष्णानां ज्योतिषामिंद्र उच्यते
 आग्निभूतपतिर्नित्यं ब्रह्मणानां बृहस्पतिः ८ औषधीनां पतिः सोमो विष्णुर्बलवतांवरः त्वष्टाधिराजो रूपाणां पशूनामीश्वरः शिवः
 ९ दीक्षितानां वथायज्ञो देवानां मघवांतथा दिशामुदीची विप्राणां सोमो राजा प्रतापवान् १० कुबेरः सर्वरत्नानां देवतानां पुरंदरः एष
 भूताधिपः सर्गप्रजानां च प्रजापतिः ११ सर्वेषामेव भूतानां महद्ब्रह्ममयो महान् भूतं परतरं मत्तो विष्णोर्वापिन विद्यते १२ राजाधि
 राजः सर्वेषां विष्णुर्ब्रह्ममयो महान् ईश्वरत्वं विजानी ध्वं कतारि मरुतं हरिम् १३ नरकिंनरयक्षाणां गंधर्वो रगरक्षसाम् देवदानव
 नगानां सर्वेषां भोश्वरो हि सः १४ भगदेवानुयातानां सर्वासां वामलोचना माहेश्वरी महादेवी प्रोच्यते पार्वती हि सा १५ उमा देवी वि
 जानी ध्वं नारीणां मुत्तमां शर्मा रतीनां वस्तुमत्यस्तस्त्रीणां मत्सरसस्तथा १६ धर्मकामाश्वराजानो ब्राह्मणा धर्मसेतवः तस्मा
 द्राजा हि जातीनां प्रयते तस्य रक्षणे १७ राज्ञां हि विषये येषां भवसीदति साधवः हीनास्ते स्वगुणैः सर्वैः प्रेत्य चोन्मार्गा गामिनः १८
 राज्ञो हि विषये येषां साधवः परिरक्षिताः ते स्मिद्धोके प्रमोदते सख्यं प्रेत्य च भुंजते १९ प्राप्नुवंति महात्मान इति वित्तिह्वजर्षभाः
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि नियतं धर्मलक्षणम् २० अहिंसा परमो धर्मो हिंसा चाधर्मलक्षणा प्रकाशलक्षणा देवामनुष्याः कर्मलक्षणाः २१
 शब्दलक्षणमाकाशवायुस्तस्पर्शलक्षणाः ज्योतिषालक्षणं रूपमापश्चरसलक्षणाः २२ धारिणी सर्वभूतानां पृथिवी गंधलक्षणा
 स्वरव्यंजनसंस्काराभारतीशब्दलक्षणा २३ मनसोलक्षणं चित्ताचित्तोक्तबुद्धिलक्षणा मनसा चिंतितानर्थान् बुद्ध्या च हव्यवस्य
 ति २४ बुद्धिर्हिव्यवसायेन लक्ष्यते नात्र संशयः लक्षणं मनसो ध्यानमव्यक्तं साधुलक्षणम् २५ प्रवृत्तिलक्षणे योगा ज्ञानसंन्यास
 लक्षणम् तस्मात् ज्ञानं पुरस्कृत्य संन्यसो दिह बुद्धिमान् २६

हमनस इति इदं कर्तव्यं न वेत्यादिविचारश्चिंता तथा मनोनामकं त
 त्वं लक्ष्यते चिंतितानपि बुद्ध्या परीक्ष्यते व्ययस्यति निश्चिनोति २४ एतदेवाह बुद्धिर्हीति व्यवसायेन इदमित्यमेवेति निश्चयं न मनसा चित्तस्य ध्यानं लो
 कतः शास्त्रतो वा नुभूतस्य विषयस्य पुनः पुनः उद्धो धके मति असति वाय त्स्फुरणं तत् चित्तस्य लक्षणं एवं मनो बुद्धिचित्तानां व्यक्तानि लक्षणात्पुक्तानि सा
 धोतीति साधुः पुरुषः तस्य लक्षणं अव्यक्तं न केनचिदसौ व्यज्यते अपितु स्वयं प्रकाशत इत्यर्थः २५ एवं मन आदिभ्यो विवेचितस्य पुरुषस्याधिगमो पायं कर्मनि
 दा पूर्वकमाह प्रवृत्तीति यांगकर्मणि २६

द्वंद्वमानापमानादि अतीतोत्क्रांतः २७ गुणानांभूतोंद्रियादीनां धर्मस्वरूपलक्षणानिसंयुक्तसंयोगाश्च तेषांसमाहारः धर्मलक्षणसंयुक्तं उक्तम् धर्मः
स्फुरित्वादिकलक्षणं शब्दादिकसंयुक्तं अन्योन्यव्यतिरिक्तत्वं इदानीं तेषां ग्रहणं कथादेवतया सुगृहीतेन केन कारणेन को वा गुणो गृह्यते इति वक्ष्यते २८
पार्थिव इति विधीयते अनुग्रहं कार्यते २९ धातुः सारः रसरूपः ३० ३१ ३२ ३३ मनस इति यथातेजो गुणो रूपं स्वाश्रयसहितं सूर्यासुगृहीतेन चक्षुषा
गृह्यते एवमनो गुणचित्तास्वाश्रयसहिता चेतना धातुना जीवनासुगृहीतया प्रज्ञया प्रकृष्टज्ञाया धीवृत्तिविशेषेण गृह्यते मनोज्ञाने इति गुणगुणिनोर्मनश्चि
तयोरभेदाभिप्रायेणोक्तम् ३४ एवं बुद्धिरध्यवसायेन स्वरूपेण गृह्यते एवमहान् ज्ञानेन शकृद्भस्वरूपेण स्वरूपेणैव गृह्यते ननु करणांतरेण इन्द्रियवत् त
त्र हेतुः निश्चित्यग्रहणादिति यथारूपदर्शनेन कार्येण चक्षुरिन्द्रियमस्तीति ज्ञायते ननु तद्गृह्यते तीन्द्रियत्वात् एवं बुद्धिमहांतो इदमित्यमेवेति अस्मीति

संख्यासीज्ञानसंयुक्तः प्राप्नोति परमां गतिम् अतीतो द्वंद्वमभ्येतितमो मृत्युजरातिगः २७ धर्मलक्षणसंयुक्तं चो विधि वन्मया
गुणानां ग्रहणं सम्यक् वक्ष्याम्यहमतः परम् २८ पार्थिवो वस्तुगर्धो वेद्याणो न हि सुगृह्यते घ्राणस्थश्च तथा वायुर्गर्धज्ञाने विधीयते २९
अपां धातुरसो नित्यं जिह्वासातु गृह्यते जिह्वास्थश्च तथा सोमो रसज्ञाने विधीयते ३० ज्योतिषश्च गुणो रूपं चक्षुषा तत्र गृह्यते च
क्षुस्थश्च तदादित्यो रूपज्ञाने विधीयते ३१ वायुव्यस्तसदास्परीरुक्चा प्रज्ञायते च सः त्वक्स्थश्चैव सदा वायुः स्पशनेन विधीयते ३२
आकाशस्य गुणो धोषः श्रोत्रेण च सुगृह्यते श्रोत्रस्थाश्च दिशः सर्वाः शब्दज्ञाने प्रकीर्तिताः ३३ मनसश्च गुणश्चिंता प्रज्ञया सुगृ
ह्यते हृदि स्थश्चेतना धातुर्मनोज्ञाने विधीयते ३४ बुद्धिरध्यवसायेन ज्ञानं च महास्तथा निश्चित्यग्रहणं व्यक्तमव्यक्तनात्र संशयः
३५ अलिङ्गग्रहणो नित्यः क्षेत्रज्ञो निर्गुणात्मकः तस्मादलिङ्गः क्षेत्रज्ञः केवलं ज्ञानलक्षणाः ३६ अव्यक्तक्षेत्रं लिङ्गस्थं गुणानां प्रभ
वाप्ययसु सदा पश्याम्यहलीनं विजानामि शृणोमि च ३७ पुरुषस्तीदृजानीते तस्मात्क्षेत्रज्ञ उच्यते गुणवृत्तं तथा वृत्तं क्षेत्रज्ञः परिप
श्यति ३८

चैवं रूपेण निश्चयेन लिङ्गेनेव तयोः स्वरूपं व्यक्तं वस्तु तस्त्वव्यक्तमेव इन्द्रियत्वेनातीन्द्रियत्वात् ३५ एवं बुद्धेश्चक्षुर्वदतीन्द्रियत्वं सूर्यवत्स्वप्र
काश्यत्वं चोक्तं यस्मात्तां गृह्णाति तमाह अलिङ्गोति लिङ्गद्वारां ग्रहणं बुद्ध्यादेरुक्तं क्षेत्रज्ञस्य तु न तथा स्वयं ज्योतिषादित्यर्थः ज्ञानलक्षणाः उपलब्धिमात्रस्वरू
पः नतूपलब्धि लिङ्गः अलिङ्गत्वात् ३६ क्षेत्रज्ञपदमपि क्षेत्रोपलब्धिमात्रवाचिनत्तु तदुपलब्धिवाचीत्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तं तं क्षेत्रम् तथा गुणानां
कार्यरूपाणां उत्पत्तिप्रलयं च प्रभवाप्ययमिति समाहारः अहंसाक्षी लीनः स्वाध्यस्तेन कर्ता आदितत्वात् अग्राह्यः क्षेत्रलिङ्गस्थमिति पाठे क्षेत्रलिङ्गेस्थ
लसूक्ष्मशरीरे स्थितं गुणानां सत्त्वादीनां उत्पत्त्यादिना ज्ञेयं अव्यक्तलीनमप्यहंपश्यामि ३७ गुणवृत्तं प्रकाशप्रवृत्तिमोहादि ३८

तदेवआदिमध्यावसानांतं उत्पत्त्यादिभावद्वम् अंतशब्दोबद्धत्ववाचीअतिअदिबंधनेइत्यस्यरूपं उद्यमानंचगुणवृत्तमेव सृज्यमानाइति परिणामि
नः कूटस्थंनपश्यंत्यपितुकूटस्थएवताम्रकाशयतीत्यर्थः ३९ सत्यंआत्मानं गुणभूतानांभोग्यानां पचम्यर्थेष्विष्टी परंसत्यमितिसंबंधः ४० गुणान्द्रुश्या
न् सत्त्वंबुद्धिंदर्शनेकरणभूतांपरित्यज्यक्षेत्रज्ञंपरमात्मानंविशति ४१ ४२ इत्यश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ क्षेत्रज्ञ
प्रवेशरूपस्यमोक्षस्यनित्यत्वंस्वरूमात्रत्वंचवक्तुंयज्जन्मादिमत्तदनित्यंकर्मप्राप्यंचेतितत्सर्वमनुक्रमति यदादीति आदिमध्यपर्यंतम् जन्मादिमत्

आदिमध्यावसानांतंसृज्यमानमचेतनम् नगुणाविदुरात्मानंसृज्यमानाःपुनःपुनः ३९ नसत्त्वंविंदतेकश्चित्क्षेत्रज्ञस्त्वेवविंद-
ति गुणानांगुणभूतानांयत्परंपरममहत् ४० तस्माद्गुणांश्चतत्क्षेत्रपरित्यज्येदमवित् क्षीणदोषोगुणातीतः क्षेत्रज्ञःप्रविशत्यथ ४१
निर्द्वंद्वोभिर्नमस्कारोनिःस्वाहाकारएवच अचलश्चानिकेतश्चक्षेत्रज्ञःसपरोविभुः ४२ इतिश्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके
पर्वणिगुरुशिष्यसंवादेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ ब्रह्मोवाच यदादिमध्यपर्यंतंग्रहणोपायमेवच नामलक्षणसंयुक्तस
र्ववक्ष्यामितत्त्वतः १ अहःपूर्वतनोरात्रिर्मासाःशुक्लादयस्मृताः श्रवणादीनिऋक्षाणिऋतवःशिशिरादयः २ भूमिरादिस्तृगंधानां
रसानामापएवच रूपाणांज्योतिरादिसंस्पर्शानांवायुरुच्यते ३ शब्दस्यादिस्तथाकाशमेषभूतद्रुतोगुणः अतःपरंप्रवक्ष्यामिभूताना
मादिमुत्तमं ४ आदित्योज्योतिषामादिरग्निभूतादिरुच्यंते सावित्रीसर्वविधानांदेवतानांप्रजापतिः ५ ओंकारःसर्ववेदानां च
सांप्रतण्येवच यदस्मिन्नियतंलोकेसर्वसावित्रिरुच्यते ६ गायत्रीच्छंदसामादिःप्रजानांसर्गउच्यते गावश्चतुष्यदामादिमनुष्याणां
द्विजातयः ७ श्येनःपतङ्गिणांमादिर्यज्ञानांहृतमुत्तमम् सरीसृपाणांसर्वेषांज्येष्ठःसर्पोद्विजोत्तमाः ८ कृतमादियुगानांचसर्वेषां
नात्रसंशयः हिरण्यसर्वरत्नानांमौषधीनांयवास्तथा ९ सर्वेषांभक्ष्यमोज्यानामन्नंपरममुच्यते द्रवाणांचेवसर्वेषांपेयानामाप-
उत्तमाः १० स्थावराणांतुभूतानांसर्वेषामविशेषतः ब्रह्मक्षेत्रंसेदापुण्यंयुक्तप्रथमतःस्मृतः ११ अहंब्रह्मापतीनांचसर्वेषांनात्रसं-
शयः ममविष्णुरचित्यात्मास्वयंभूरितिसःस्मृतः १२ पर्वतानांमहामेरुःसर्वेषामग्रजःस्मृतः दिशांचप्रदिशांचास्वदिकपूर्वा
प्रथमातथा १३ तथात्रिपथगांगानदीनामग्रजास्मृता तथासरोदयानानांसर्वेषांसागरोग्रजः १४

ग्रहणेउपायोस्त्यस्यतत् ग्रहणो
पायंकर्मसाध्यं तत्सर्ववक्ष्यामि १ २ ३ ४ अग्निर्जाठररूपीभूतानांजरायुजांडजानांयजुष्मारूपीप्रस्वेदवृष्टिहेतुतयास्वेदजोद्भिज्जानां ५ सिंहावलोक-
नेनसावित्रीव्याचष्टे उपासनार्थं नियतंजप्यं ब्राह्मणक्षत्रियादिस्त्वेच्छांतानांतत्सर्वसावित्रिपदवाच्यम् ६ सर्गःसृष्ट्यादिकालः ७ हुतंअग्नेोब्राह्मणे वा
देवतोद्देशेनदत्तम् सर्पोवास्फकिः ८ ९ १० ११ १२ १३ सरोदयानानांसरसांकृपादीनांचसंधिरार्थः १४

ईश्वरः रुद्रः १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ अध्यायद्वयेन ज्ञानोपायान् धर्मान् विवृ-
क्षरज्ञानाकालचक्राधीनत्वदर्शयति बुद्धीत्यादिना अत्र नूतनत्वपुराणत्वादिवदतीतत्वानागतत्वादिरपि द्वयस्यैव धर्म इत्यतीतानागतादिव्यवहारहेतुर्द-
व्यमेव न तु कालो नाम षष्ठः पदार्थस्तदर्थमष्टव्यदिति मन्वानो देहरूपं द्वयमेव कालचक्रत्वेन वर्णयति बुद्धिसारमित्यादिविशेषणयुक्तं कालचक्रं प्रवर्तत इति
नवमेनान्वयः बुद्धिरिव सारउपादेशोयस्मिन् मनस्तभमनसास्तभनेव धृतम् महाभूतपरिस्कंधपंचभूतसमूहात्मकम् स्कंधः स्यात्प तौवंशोसांपरा-
यसमूहयोरिति मेदिनी निवेशपरिवेशनं रूप्येव यत्र नेमिवदावरणभूता १ संभवउत्पत्तिस्थानम् देशकालाभ्यां विचरति तथा अमः रेवदः व्यायामस्तद्धेतुः

• देवदानवभूतानां पिशाचोरगरक्षसाम् नरकिंनरयक्षाणां सर्वेषामीश्वरः प्रभुः १५ आदिर्विश्वस्य जगतो विष्णुर्ब्रह्मयोम
हान् भूतंपरतरयस्मात्त्रैलोक्येनेह विद्यते १६ आश्रमाणांचसर्वेषां गार्हस्थ्यनात्रसंशयः लोकानामादिरच्युक्तं सर्वस्यांत
स्तद्वच्च १७ अहान्यस्तमयांता निउदूयांता च शर्वरी सुरव स्यांतसदादुःखदुःख स्यांतसदासखम् १८ सर्वेक्षयांता निच
याः पतनांताः समुच्छ्रयाः संयोगाश्च वियांता मरणांतच जीवितम् १९ सर्वकृतविनाशांतजातस्य मरणं ध्रुवम् अशाश्वतं हि
• लोकेस्मिन्सदास्थावरजगमम् २० इष्टं दत्तं तपोधीतं व्रतानि नियमाश्च ये सर्वमेतद्विनाशांतज्ञानस्थानेन विद्यते २१ तस्मात्
ज्ञानेन शब्देन प्रशांतात्मा जितेन्द्रियः निर्ममो निरहकारो मुच्यते सर्वपाप्मभिः २२ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्व-
णिगुरुशिष्यसंवादे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ ब्रह्मवाच बुद्धिसारं मनस्तभमिन्द्रियग्रामबंधनम् महाभूतपरिस्कं-
धं निवेशपरिवेशनम् १ जराशोकसमाविष्टं व्याधिव्यसनसंभवम् देशकालविचारी दंदमव्यायामनिस्वनम् २ अहोरात्रपरि-
क्षेपं शीतोष्णपरिमंडलम् सखदुःखार्तिं संकृशं क्षतिपासावकीलनम् ३ छायातपविलेखं च निमेषोन्मेषविद्वलम् घोरमो-
हजनाकीर्णं वर्तमानमचतनम् ४ मासाद्दमासगणितं विषमं लोकसंचरम् तमोनियमपंकं च रजोवेगप्रवर्तकम् ५

दुर्गमनादिः २ परिक्षेपश्चालकः परिमंडलं परिवेषः अंतःसंश्लेषः संधिः अवकीलकाः अंतःप्रविष्टाः शंकवः ३ छायातपोमेषसंतापो विलेखोऽल्लवात-
रोयत्रतत् छायातपविलेखम् निमेषमात्रेण उन्मेषमात्रेण च विद्वलं व्याकुलं घोरं बीभत्सं मोहजलं अश्रु शोकव्याप्तमित्यर्थः वर्तमानं सदागति अ-
क्तेनंजडं ४ मासादिनाकालेन परिमितम् विषमं कदाचिन्मनुष्याकारम् कदाचित्पशुकारं कदाचिदन्याकारमिति लोकेषु ऊर्ध्वम् धीगतेषु संच-
रः संचरणयस्य तमोनियमपंकं तमोगुणेन योनियमः कर्मज्ञानयोर्निरोधः स एव पंकवत् मालिन्यारव्यपापहेतुर्यस्मिन् रजोवेगप्रवर्तकं तमः सत्व-
समिश्रस्य रजसोवेगः विहितनिष्ठि कर्मसंप्रवर्तकोयत्र ५

अहंकारोर्षः सत्त्वाहंकारेति पाठे बुद्ध्याहंकाराभ्यां चोक्तमित्यर्थः गुणैः सत्त्वादिभिः संजातवर्तनभवस्थानं यस्य पाठांतरं मंडलं संघातः अरतयः इष्टालाभजाः
 परितापान्नान्यग्रहणानीकानिबंधपाटिकाः समूहो यत्र शोकः संहारो मृत्युदुःखताप्यामेवर्तनं जीवनं यस्य ६ लोभः इप्सात्तृष्णाते एव परिर्विक्षोभाः भिन्नो
 न्तदेशस्थानीयश्चक्रस्यास्फालनहेतुर्यत्र विचित्रं त्रिगुणात्मकत्वात्तच्च तदज्ञानं मायाततः संभव उत्पत्तिर्यस्य ७ आनंदप्रीतिचार बाह्यस्वरवासत्त्याच
 रतीति तथा ८ विशेषाः स्थूलपिंडादयः असक्तं क्वचिदपि क्षणमनिरुद्धं प्रभवति संसरत्यनेन तत् प्रभवं तच्च तदव्ययं चेति अव्ययं संसारकारणमित्यर्थः

महाहंकारदीप्तं च गुणसंजातवर्तनम् अरतिग्रहणानीकं शोकसंहारवर्तनम् ६ क्रियाकारणसंयुक्तं रागविस्तारमायतम् लो
 भेप्सापरिर्विक्षोभं विचिता ज्ञानसंभवम् ७ भयमोहपरिवारं भूतसमाहकारकम् आनंदप्रीतिचारं च कामक्रोधपरिग्रहम् ८
 महादिविशेषांतमसक्तप्रभवाव्ययम् मनोजवं मनःकांतं कालचक्रं प्रवर्तते ९ एतद्दृढसमायुक्तं कालचक्रमचेतनम् विसृ
 जेत्संक्षिपेच्चापि बाधयेत्सामरजगत १० कालचक्रप्रवृत्तिं च निवृत्तिं चैव तत्त्वतः यस्तु वेदनरोनित्यनसंभूतेषु मुह्यति ११ वि
 मुक्तः सर्वसंस्कारैः सर्वदृढविवर्जितः विमुक्तः सर्वपापेभ्यः प्राप्नोति परमां गतिम् १२ गृहस्थो ब्रह्मचारी च वानप्रस्थो यामिक्षु
 कः चत्वार आश्रमाः प्राक्ताः सर्वे गार्हस्थ्यमूलकाः १३ यः कश्चिदिह लोके स्मिन्नागमः परिकीर्तितः तस्यांतगमनं श्रेयः कीर्तिरे
 षासनात्तनी १४ संस्कारैः संसृतः पूर्वयथावच्चरितव्रतः जातो गुणा विशिष्टाया समावर्तते तत्त्ववित् १५ स्वदारानिरतानित्यशिष्टा
 चारोजितेन्द्रियः पंचभिश्च महायज्ञैः श्रद्धधानो यजेदिह १६ देवतांतिथिशिष्टाशीनिरतो वेदकर्मसु इज्याप्रदानयुक्तश्च यथाश
 क्रियथास्वरवम् १७ नपाणिपादचपलोननेत्रचपलो भुभिः नचवागंगचपल इति शिष्यस्य गोचरः १८ नित्यं च ज्ञापयतीत्यात् शः
 कुवासाः शतचिघ्नतः नियतो यमदानाभ्यां सदा शिष्टं च संविशेत् १९ जितशिश्रोदरो मंत्रः शिष्टाचारसन्वितः वणवीधारयेद्यष्टि
 सोदकचक्रमंडलम् २० अर्थात्याध्यापनं कुर्यात्तियायजनयाजने दानं प्रतिग्रहं वापि षड्गुणं हृत्तिमाचरत् २१

१ दृढानिमानापमानादीनि तन्मयं देहेंद्रियादिसंघातचक्रं रजस्तमः सत्त्वप्रधानं सत्सृष्टिसंहारतत्त्वज्ञानानां हेतुर्भवति १० प्रवृत्तिं प्रवृत्तिहेतुं
 निवृत्तिं निवृत्तिहेतुं वेदविदित्वा हानोपादानकृतं न मुह्यति ११ १२ १३ आगमः विधिनिषेधशास्त्रम् १४ १५ १६ १७ गोचरः विषयोलक्षणमिति या
 वत् १८ सविदइति पाठे कुर्यादिति शेषः १९ २० पाठांतरं आप्रवणं व्रतसमाप्तिरज्ञानसमावर्तनारथं एतत्तवर्तनम् २१

त्रीणिकर्माणिजानीतब्राह्मणानांतुजीविकायाजनाभ्यांपनेचोभोशुद्धाच्चापिप्रतिग्रहः २२ अथशेषाणिचान्यानित्रीणिक
 मापियानितु दानमध्ययनयज्ञाधर्मयुक्तानितानितु २३ तेष्वप्रमादकुर्वीतत्रिषुकर्मसुधर्मावित् दांतोमेत्रःक्षमायुक्तःसर्वभूतस
 मासुनिः २४ सर्वमेतद्यथाशक्तिविप्रोनिवर्तयन्शक्तैः एवंयुक्तोजयत्सर्वगृहस्थःसंशितव्रतः २५ इतिश्रीमन्महाभारते
 आश्वमेधिकेपर्वणिगुरुशिष्यसंवादेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ ब्रह्मोवाच एवमेतेनमार्गेणपूर्वोक्तनयथाविधि अ
 धीतवान्यथाशक्तितथैवब्रह्मचर्यवान् १ स्वधर्मनिरतोविद्वान्सर्वेन्द्रिययतोसुनिः गुरोःप्रियहितेयुक्तःसत्यधर्मपरःशक्तैः २ गु
 रुणासमनुज्ञातोभुंजीतान्नमकुत्सयन् हविष्यभक्षभुक्कापिस्थानासनविहारवान् ३ द्विकालमग्निजुह्वानःशुचिर्षूत्रासमाहि
 तः धनर्यातसदादंडबेल्बपालाशमेववा ४ क्षौमंकार्पासिकंचापिमृगाजिनमथापिवा सर्वकाषायरक्तवावासावापिद्विजस्यह
 ५ मेरुवलाचभवेन्नोजीजटानित्योदकस्तथा यज्ञोपवीतीस्वाध्यायीत्युद्योनिनियतव्रतः ६ पूताभिश्चतथेवाद्भिःसदादेवततर्पणम्
 भावेननियतःकुर्वन्ब्रह्मचारीप्रशस्यते ७ एवंयुक्तोजयत्लोकानुवानप्रस्थोजितेन्द्रियः नसंसरतिजातीषुपरमंस्थानमाश्रितः ८ से
 स्कृतःसर्वसंस्कारैस्तथैवब्रह्मचर्यवान् ग्रामान्निष्कम्यचारण्येसुनिःप्रव्राजितोवसेत् ९ चर्मवल्कलसंवासीसायं प्रातरुपस्पृशेत् अ
 रण्यगोचरोनित्यंनग्रामं प्रविशेत्पुनः १० अचयन्तितीर्थान्कालदद्याच्चापिप्रतिश्रयेत् फलपत्रावरंमूलःश्यामाकनचवर्तयन् ११
 प्रवृत्तमुदकंवायुंसर्वंवापेयमाश्रयेत् प्राश्रीयादानुपूर्व्यणयथादीक्षमतंद्रितः १२ समूलफलभिक्षाभिरर्चयेदतिथिमागतम् य
 द्द्रक्ष्यंस्यात्तदादद्याद्दिक्षांनित्यमतंद्रितः १३ देवतातिथिपूर्वंचसदाप्राश्रीतवाग्यतः अस्पृष्टितमनाश्वैवलब्धाशीदेवताश्रयः
 १४ दांतोमेत्रःक्षमायुक्तःकेशान्शमश्रुचधारयन् जुह्वन्स्वाध्यायशीलश्चसत्यधर्मपरायणः १५ शक्तिदेहःसदादक्षवानवित्यः
 समाहितः एवंयुक्तोजयत्सर्वगवानप्रस्थोजितेन्द्रियः १६ गृहस्थोब्रह्मचारीचवानप्रस्थोथवापुनः यदृच्छेन्मोक्षमास्थातुमुत्तमा
 वृत्तिमाश्रयेत् १७ अभयंसर्वभूतेश्चोदत्वानेक्षस्यमाचरेत् सर्वभूतसंसरोमेत्रःसर्वेन्द्रिययतोसुनिः १८ अयाचितमसंकुत्सु
 पपन्नंयदृच्छया कृत्वाप्रायश्चरेद्देक्ष्यंविधूमंशुक्तवज्जने १९ वृत्तेशरावसपातेभैक्ष्यंलिप्सेतमोक्षवित् लाभेनचनहृथित
 नालाभेविमनाभवेत् २०

यात्रार्थिकालमाकांक्षन् चरेद्देक्ष्यं समाहितः लाभसाधारणं नेच्छेन्नभुञ्जीताभिपूजितम् २१ अभिपूजितलाभाद्विजुगुप्से-
 नभिक्षकः शुक्लान्यानि तित्कानिकषायकटुकानि च २२ नास्वादयति भुजानोरसाश्च मधुरास्तथा यात्रामात्रं च भुञ्जीत कवलप्रा-
 णधारणम् २३ असंरोधेन भूतानां हृत्तिलिप्सेतमोक्षवित् न चान्यमन्नं लिप्सेत भिक्षमाणः कथंचन २४ न सन्निकाशयेद्धर्मविमुक्ते-
 चारजाश्चरेत् शून्यागारमुरण्यवावृक्षसमूलेन दीतथा २५ प्रतिश्रयार्थं सेवेत पार्वतीं वा पुनर्गृहाम् ग्रामेकरात्रिकं ग्रीष्मवर्षास्वे-
 कत्रवावसेत् २६ अध्वासूर्येण निर्दिष्टः कीटवच्चरेन्महीम् दयार्थं चैव भूतानां समीक्ष्य पृथिवीं चरेत् २७ संचयाश्च न कुर्वति स्ने-
 हेवासंचवर्जयेत् पूताभिरद्भिर्नित्यं वैकार्यं कुर्वति मोक्षवित् २८ उपस्पृश्येद्दुर्गताभिरद्भिश्च पुरुषः सदा अहिंसा ब्रह्मचर्यं च
 सत्यमाज्ज्वमेव च २९ अक्रोधश्चानसूया च दमो नित्यमपेशनम् अष्टस्वतेषु युक्तस्या द्रुतेषु नियतेन्द्रियः ३० अपापमशटवृ-
 त्तमजिह्वानित्यमाचरेत् जोषयेत् सदा भोज्यं यासमागतमस्पृहः ३१ यात्रामात्रं च भुञ्जीत कवलप्राणयात्रिकम् धर्मलब्धमथा-
 शनीयान्नकाममनुवर्तयेत् ३२ ग्रासादाच्छादनादन्यन्नगृण्णीयात्कथंचन यावदाहारयेत्तावत्प्रतिगृण्णीतनाधिकम् ३३ परे-
 श्येन प्रतिग्राह्यं न च देयं कदाचन दैन्यभावाच्च भूतानां संविभज्य सदा बुधः ३४ नाददात्परस्वानिनगृण्णीयादथाचितः न किंचि-
 द्विषयं शुक्तास्पृहयेत्तस्यैव पुनः ३५ मृदमापस्तथान्जानिपत्रपुष्पफलानि च असंघृतानि गृण्णीयात्प्रवृत्तानि च कार्यवान् ३६
 न शिल्पजीविकाजीवीद्विरण्यनातकामयेत् न द्वेषानोपदेशाच्च भवेत्निरुपस्कृतः ३७ श्रद्धापूताभिभुञ्जीत् निमित्तानि च वर्ज-
 येत् स्वधावृत्तिरसक्तश्च सर्वभूतेरसंविदम् ३८ आशीर्षुक्तानि सर्वाणि हिंसायुक्तानि यानि च लोकसंग्रहधर्मचनेव बुज्यान्नकार-
 येत् ३९ सर्वभावानतिक्रम्य लघुमात्रः परिव्रजत् समः संवेषु भूतेषु स्थावरेषु चरषु च ४० परनाद्वैजयं क्वचिन्न च कस्यचिद्बुद्धि-
 जेत् विश्वास्यः सर्वभूतानामग्र्यो मोक्षविदुच्यते ४१ अनागतं च न ध्यायेन्नातीतमनुचिंतयेत् वर्तमानमुपेक्षतकालाकांक्षी समा-
 हितः ४२ न च क्षुषानमनसानवात्सादूषयेत्क्वचित् न प्रत्यक्षं परोक्षं वा किंचिद्दृष्टं समाचरेत् ४३ इन्द्रियाण्युपसंहृत्य कूर्मांगा-
 नीवसर्वशः क्षीणेन्द्रियमनो बुद्धिनिरीहः सर्वतत्त्ववित् ४४ निद्वंद्वानि न मस्कारोनिः स्वाहाकार एव च निममो निरहंकारोनि-
 योगक्षेम आत्मवान् ४५ निराशीनिगुणः शान्तानिरासक्तो निराश्रयः आत्मसंगी च तत्त्वज्ञो मुच्यते नात्र संशयः ४६

अपादपाणिपृष्ठतदशिरस्कृमचूदरम् प्रदीनगुणकर्माणंकेवलंविमलंस्थिरम् ४७ अगंधरससंस्पर्शमरूपाशब्दमेवच अनु
 गम्यमनासक्तमसांसमपिचेवयत् ४८ निश्चितमव्ययदिव्यकूटस्थमपिसर्वदा सर्वभूतस्थमात्मानयेपश्यतिभतेमृताः ४९ न
 तत्रक्रमतेबुद्धिर्नेद्रियाणिनदेवताः वेदायज्ञाश्वलोकाश्वनतपोनव्रतानिच ५० यत्रज्ञानवतांप्राप्तिरलिगग्रहणास्मृता तस्मा
 दलिगधर्मज्ञोधर्मतत्वमुपाचरेत् ५१ गूढधर्माश्रितोविद्वानज्ञानचरितंचरेत् अमूढोमूढरूपेणचरेद्धर्ममदुषयन् ५२ यथैव
 मवमच्येरन्यरेसततमेवहि तथावृत्तश्चरेच्छांतःसताधर्मानुकुत्सयन् ५३ यएववृत्तसंपन्नःसमुनिश्रेष्ठउच्यते इन्द्रियाणीं
 द्रियार्थाश्चमहाभूतानिपञ्च ५४ मनोबुद्धिरहंकारमव्यक्तपुरुषतथा एतत्सर्वसमारव्याययथावत्तत्त्वनिश्चयात् ५५ ततः
 स्वर्गमवाप्नोतिविमुक्तःसर्वबुधनेः एतावदात्मवलायांपरिसंख्यायुतत्वविम् ५६ ध्यायेदेकांतमास्थायमुच्यतेथनिराश्रयः निर्मु
 क्तःसर्वसंगेश्चोवाचुराकाशगायथा ५७ क्षीणकोशोनिरातंकप्राप्नोतिपरमंपदम् ५८ इतिश्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके
 षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ ब्रह्मोवाच संन्यासंतपइत्याहुर्वृद्धोनिश्चितदशि
 नः ब्राह्मणाब्रह्मयोनिस्थाज्ञानंब्रह्मपरिविदुः १ अतिदुरात्मकंब्रह्मवेदविद्याव्यपाश्रयम् निर्द्वंद्वनिर्गुणानित्यमचित्यगुणमुत्त
 मम् २ ज्ञानेनेतपसाचेवधीराःपश्यतितत्परम् निणिक्तमनसःपूताव्युक्तातरजसोमलाः ३ तपसाक्षेममध्वानगच्छतिपरमेश्व
 रम् संन्यासानिरतानित्ययेचब्रह्मविदोजनाः ४ तपःप्रदीपइत्याहुराचारोधर्मसाधकः ज्ञानवेपरमविद्यासंन्यासस्तपुत्तमम्
 ५ येस्तवेदनिराबाधज्ञानतत्वविनिश्चयात् सर्वभूतस्थमात्मानससर्वगतिरिष्यते ६ योविद्वान्सहवासंचविवासंचेषुपश्यति
 तथैवैकत्वानानात्वेसुदुःखात्प्रतिमुच्यते ७ योऽनकामयतेकिंचिन्नकिंचिदवमन्यते इहलोकस्थेएवेषब्रह्मभूयायकल्पते ८ प्र
 धान्युणतत्वज्ञःसर्वभूतप्रधानावत् निर्ममोभिरहंकारोमुच्यतेनात्रसंशयः ९ निर्द्वंद्वानिर्भरकारोनिःस्वधाकारएवच
 निर्गुणानित्यमहृद्प्रशमनेवगच्छति १० हित्वागुणमयंसर्वकर्मजतुःशुभाशुभम् उभेसत्याचृतेहित्वासुच्यतेनात्रसंशयः ११
 अव्यक्तयोनिप्रभवोबुद्धिस्कृधमयोमहात् महाहंकारविटपइन्द्रियांकुरकाटरः १२ महाभूतविशालश्चविशेषयतिशास्विनः
 सदापत्रःसदापुष्यःशुभाशुभफलादयः १३

मुच्यतेनात्रसंशयइत्यंतोयंथः पूर्वमेवगतार्थः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

१४ १५ द्वाविमाविति पक्षिणो जीवेश्वरौ संक्षिप्येते ययोस्तो संक्षेपो तयो रूपाधी बुद्धिमायेतो अचेतनो सस्वायाविति पाठे तु अचेतनो प्रतिबिंबत्वेन दृश्यो य-
 स्तनाभ्यां प्रतिबिंबरूपाभ्यामन्यः बिंबस्थानीयः सचेतनाभात्र शरीरोपिचेतनावानित्कच्यते साक्ष्यसंसर्गानुसाक्षीतिवत् १६ अचेतन इति अचेतन इ-
 वाहं धीगम्यो दृश्यो जीव इति यावत् सत्वसंख्याविमुक्तः सत्त्वाभिप्राणिनः संख्यायंते पृथक्त्वेन गण्यंते ये स्ते देहाद्युपाधयस्ते विमुक्तः सन्मत्वात् बुद्धेः
 परं यद्दृश्यं च येते बुद्ध्यादीन् अचेतनानपिचेतन्युक्तान्कुरुते स एव क्षेत्रज्ञसंज्ञांतरात्मा कोसो सर्वसंख्यात बुद्धिः सर्वाः संख्याताः बुद्धयो ये
 न सर्वासांबुद्धीनां साक्षित्वेन संख्याता परिच्छेदक इत्यर्थः स एष गुणगुंफितः सन् सर्वेदोषैर्युज्यते गुणातिगस्कर्तुं मुच्यते इति १७ इत्याश्वमेधिके
 पर्वणि टीकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ एवं समाधानं ब्रह्मविद्यां समाप्य शिष्यबुद्धिपरीक्षार्थं व्यामिश्रेर्वाक्यैस्तामेवावुवदति केचिदित्या

आजीव्यः सर्वभूतानां ब्रह्मवृक्षः सनातनः एवं च्छित्वा च भित्वा च तत्त्वज्ञानासिना बुधः १४ हित्वासंगमयान्याशान्मृत्कजन्मज
 रोदयान् निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः १५ द्वाविमोपक्षिणो नित्यो संक्षेपो चाप्यचेतनो एताभ्यां तु प्रोचो न्यश्चेतनावान्स उ-
 च्यते १६ अचेतनः सत्वसंख्याविमुक्तः सत्त्वात्परं चेतयते तत्रात्मा संक्षेत्रे विसर्वसंख्यात बुद्धिर्गुणातिगो मुच्यते सर्वपापैः १७ इ-
 ति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतासु गुरुशिष्यसंवादे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ ब्रह्मोवाच केचिद्
 ह्यमयं वृक्षं केचिद्ब्रह्मवनमहत् केचित्तु ब्रह्मचाव्यक्तं केचित्परमनामयम् मन्यंते सर्वमद्यतदव्यक्तप्रभवाव्ययम् १ उच्चासमा-
 त्रमपि च द्यातकाले समो भवत् आत्मानमुपसंगम्य सोमृतत्वाय कल्पते २

दिना केचित्सप्रपंचब्रह्मेति वदंतो वृक्षसंसारं ब्रह्ममयं ब्रह्मणो विकारमाहुः ब्रह्मेव जगदाकारेण परिणमते इति नदात्मानं स्वयमकुरुत सच्चत्यच्चाभव-
 त् आत्मरुतेः परिणामादित्यादिश्रुतयः स्मृतयश्च केचित्परं वक्तुं अनामयं निर्विकारं तत्र जगत्त्वभवत्कल्पितं मयदास्वपितितदेनं वाक्सर्वेर्नामिभिः
 सहाप्योति चक्षुःसर्वैरुच्यैः सहाप्योति मयदा प्रतिबुद्धो ताथैतस्मादात्मनः सर्वे प्राणायथायतनं विप्रतिष्ठते प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोका इति स्मृतिप्रबोधा-
 योर्नामरूपात्मकस्यात्मन्येव लयोदयोश्च येते माया मात्रं तु काल्पेन आत्मनि चैवं चित्राश्च हीति स्मर्यते च एवं श्रोतं मतद्वयमुक्त्वा सारं ब्रह्ममत्तमाह मन्यंते इति
 १ तत्र प्रथमं पक्षे उपसंगम्यो आप्रायणादितिन्यायेन अंत्यप्रत्ययस्यावश्यकत्वमाह उच्चासमात्रं तावन्मात्रकालं समो निर्विशेषः सर्वो वा समशब्द-
 स्वसर्वपर्यायत्वात् स इदं सर्वं भवतीति श्रुतेश्च आत्मानं हा दें ब्रह्मसंम्यगु पास्य अमृतत्वाय कल्पते ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारेत्यर्थः २ ५ ५

द्वितीयपक्षे अंतकालादन्यत्रापि राणिकनिर्विकल्पसाक्षात्कारान्मुच्यत इत्याह निमेषेति विदुषां प्राप्तिं प्राप्तं कैवल्यं ३ तृतीयपक्षेपिमनोनिरोधेनमुच्यत
इत्याह प्राणायामैरिति द्वाभ्याम् प्राणाः इंद्रियाणिवुद्धिमनः सहितानि द्वादशान्ते आयम्यन्ते निगृह्यन्ते येनैः प्राणायामैः यमनियमादिभिः तेचयमासन-
प्राणायामप्रत्याहार धारणा ध्यान समाधयस्तर्कवैराग्याभ्यां सह दशवांभेत्रीकरणादिभिः सह द्वादशवायमाः पंचनियमाः पंच प्राणायामादयः षट्मेत्या-
दयश्चतत्रनर्कवैराग्ये चोति द्वाविंशतिर्वा संयम्यनिरोध्य पुनः पुनरिति यावज्जीवमेवंकार्यं न तु सकृत् प्रत्ययेनात्र सिद्धिरस्तीति दर्शितम् चतुर्विंशत्
अव्यक्तात्परं अन्यं पंचविंशत्पुरुषं लभते ४ यद्यदिच्छति तदापि लभते योगसामर्थ्यात् प्रसन्नात्मा विशुद्धसत्त्वः यदा तु अव्यक्तात् अव्यक्तं प्राप्य सत्त्वस-
त्त्वगुणः उद्विक्तं उत्कृष्टतरं भवति तदा मृतत्वाय कथ्यते पूर्णशतसहस्रं च तिसृष्वव्यक्तं चितं का इत्यव्यक्तमात्रनिष्ठानोरवर्गकालावाधिस्मरणात् चतुर्विं-
शादव्यक्तात्परमिति वा संबंधः ५ धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्यादीनां आत्मप्राप्तिसाधनानां सत्त्वोत्कर्षलभ्यत्वात् सत्वमेव स्त्रोतिसाद्धेन सत्त्वादिति सत्वसंश्रयतं

निमेषमात्रमपि चेत्संयम्यात्मानमात्मनि गच्छत्यात्मप्रसादेन विदुषां प्राप्तिमव्ययाम् ३ प्राणायामैरथ प्राणान् संयम्य स पुनः
पुनः दशद्वादशाभिर्वापि चतुर्विंशत्परततः ४ एवं पूर्वप्रसन्नात्मा लभते यद्यदिच्छति अव्यक्तात्सत्त्वमुद्विक्तममृतत्वाय कल्पत
५ सत्त्वात् परतरं नान्यत्पशंसतीह तद्विदः अनुमानाद्भिजानीमः पुरुषसत्त्वसंश्रयम् न शक्यमन्यथागतुं पुरुषं हि जसत्तमाः
६ क्षमाधृतिरहिंसा च समता सत्यमार्जवम् ज्ञानत्यागोत्संन्यासः सत्त्विकं वृत्तमिष्यते ७ एतेनैवानुमानेन मन्यते वेदनाधि-
णः सत्त्वंचपुरुषं चैव तत्र नास्ति विचारणा ८ आहुरेकच विद्वांसो ये ज्ञानपरिनिष्ठिताः क्षेत्रज्ञसत्त्वयोरैक्यमित्येतन्नोपप-
द्यते ९ पृथग्भूतंततः सत्वमित्येतदविचारितम् पृथग्भावश्च विज्ञेयः सहजश्चापितत्त्वतः १०

पुरुषं अन्यथा सत्त्वासंश्रय इति

गतुं न शक्यं इति योजना ६ वृत्तं परिपाकः ७ पुरुषवत्सत्त्वस्थत्वात् पुरुषोपकारित्वाच्च सत्त्वं पुरुषादाभिन्नमिति मन्यते तार्किकाः अतएव ते आत्मानि
सत्त्वधर्मान्कर्तृत्वादीन्वास्तवान् मन्यन्ते इत्याह एतेनिति द्वाभ्यां तत्रापि मन्यन्ते प्रातीतिकं एकत्वं सारव्यादयः ८ तार्किकारक्ततदेव वास्तवमित्याहुरिति विवे-
कः एतदुषयति आहुरिति ९ सारव्यं प्रत्याह पृथगिति यदि सत्त्वं ततः पुरुषात् पृथक् अन्यत् भूतं नित्यनिर्वृत्तं च स्यात् तर्हि मुक्तमव्यात्मानं न ज्ञायात् भूतत्वे
न तस्य निरेन्वयनाशायोगात् तस्मिन्निर्मोक्षप्रसक्ति इदं मतमविचारितं एतेन एकत्वपक्षापि प्रत्यक्त एव कर्तृत्वादेवास्तवत्वे धर्मिणाशंभरंणानि वृत्तेर्न
सात्म्यमनिर्माक्षो वा प्रसज्यत इति भावः सिद्धांतमाह पृथग्भावश्च विज्ञेयः सहजश्चापितत्त्वतः सत्वपुरुषयोः समुद्रतरंगयोरिव शब्दतः प्रतीतित्वात् पृथग्भावो
स्ति सत्त्वं च समुद्रतरंग इव पुरुषं सहजं एवं च विलीनतरंगस्यैव पुनः सत्वस्य पुनरुत्पत्त्ययोगान्नाविमोक्ष इति कल्पितभेदेन संसारयात्रानिर्वाहः अकल्पिता
भेदेन मोक्षोपपत्तिरित्यर्थः १०

एवमपिसत्वपुरुषयोरेकजात्यापत्तेर्जडाजडविभागोनस्यादित्याशंकाह तथैवेति नयः युक्तिः तपइतिपाठे आलोचनपूर्वकोनिश्चयः यथाउदुंबरफलो
दरेबाह्यस्यान्यस्यप्रवेशायोगान्तदवयवएवमशकदेहस्ततोविजातीयः सन्नाविर्भवति एवंचिद्विलासएवसत्ततः एथभूयजडत्वेनाविर्भवतीत्यर्थः ११ सत्व
पुरुषयोः संबंधोदृष्टांतः पणेइति असंगत्वात्पुरुषः सत्वधर्मेर्नलिप्यतेतत्रलेपप्रतीतिस्त्वाध्यासिकीतिभावः १२ उक्तेविद्यतेयेषुतंउक्तवतः उक्तमर्थस
म्यगवधृतवंतइत्यर्थः सहजस्यापिसत्वस्यपुरुषासंसर्गित्वं दुर्घटं ब्रह्मणश्चवचनंमभिश्चेति तर्कश्रद्धाभ्यामुभयतोविरुद्धत्वात्संशयमापन्नाः १३ इ
त्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ एवंसंदिहानाः प्रथमेवदशास्त्रेषुमनभेदंदर्शयन्ति कोवेति निवृत्तिर्भोवाःमुषेयःनक
र्मणेति कुर्वन्नेवहकर्माणीत्कभयविधश्रुतिदर्शानामुद्यामहेइतिभावः १ ऊर्ध्वंदेहात् देहनाशादूर्ध्वमपिआत्मास्तीत्येकेवदंतीतिसंबंधः नेतदितिलो

तथैवेकत्वनात्त्वमिष्यतेविदुषांनयः मशकोदुंबरंचैक्यंएथकत्वमपिदृश्यते ११ मत्स्योक्त्यान्यः स्यादप्यसंप्रयोगस्तथातयोः
संबंधस्तोयबिंदूनापणकोकनदस्यच १२ गुरुरुवाच इत्युक्तवतस्तेविप्रास्तदालोकपितामहम् पुनःसंशयमापन्नाः
पप्रच्छुमुनिसत्तेमाः १३ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिब्राह्मणगीतासुगुरुशिष्यसंवादेअष्टचत्वारिंशोऽध्या
यः ४८ ऋषय ऊचुः कोवास्विदिहकर्माणामनुभयतमामतः व्याहृतामिवपश्यामोयमस्यविविधांगतिम् १
ऊर्ध्वंदेहाद्दंत्येकेनेतदस्तीतिचापरे केचित्संशयितसर्वेतिःसंशयमथापरे २ अनित्यनित्य मित्येकेनास्त्यस्तीत्यपिचापरे एकरू
पंदिधेत्येकेव्यामित्यमितिचापरे ३ मन्यंतेब्राह्मणाएवब्रह्मज्ञानत्वदर्शिनः एवमेतेएथकान्येबहुत्व मितिचापरे ४ देशका
लावुभोकचित्तनतदस्तीतिचापरे जटाजिनधराश्चान्येमुंडाःकेचिदसंज्ञाः ५ अस्मान्केचिदिच्छन्तिस्नानमप्यपरजनाः मन्यंतेब्रा
ह्मणादेवब्रह्मज्ञानत्वदर्शिनः ६ आहारंकेचिदिच्छन्तिकेचिच्चानशस्त्रताः कर्मकेचिन्प्रशंसन्तिप्रशांतिचापरेजनाः ७

कायतिकाः सर्वसंशयितमितिस्थाद्वादिनः सप्रमंगानयज्ञाः ऋषिः संशयमितिप्रातिस्विकं सर्वतोर्थिकाः २ अनित्यंसर्वसृष्टिप्रलययुक्तमिति नार्किका
दृषः नित्यं प्रवाह नित्यमितिमीमांसकाः नास्तीतिशून्यवादिनः अस्तिपरंतु क्षणिकमिति सौगताः एकरूपं विज्ञानमेव द्विधा इदमर्थकारमहमर्थाका
रमिति योगाचाराः व्याभिन्नं भिन्नमभिन्नंचैक्य इलाभाः ३ एके ब्रह्मज्ञाः शास्त्रज्ञाः तत्वदर्शिनोपरोक्षज्ञानवतः ब्राह्मणास्तब्रह्मवैकर्मस्तीतिमन्यंते
सगुणोपासकाः एथक् असंधारणानि कर्माण्येवकारणा नीत्यन्यः मीमांसकाः बहुत्वमपिकारणानांप्राहुः परमाणुवादिनः ४ देशकालविविधोतिवि
दः एतत्तदृश्यंसर्वकालत्रयेपिनास्तिस्वप्नराज्यवच्चिद्विलासमात्रमितिदृष्टाः ५ अस्मान्केचिदिच्छन्तिस्नानमप्यपरजनाः मन्यंतेब्रा
ह्मणादेवब्रह्मज्ञानत्वदर्शिनः ६ आहारंकेचिदिच्छन्तिकेचिच्चानशस्त्रताः कर्मकेचिन्प्रशंसन्तिप्रशांतिचापरेजनाः ७

साधनं ध्यानादिकमुपास्य कृत्वापिनेतद स्तीतिपश्चात्सर्वमपवदंतितथाचश्रुतिः ननिरोधोनचोत्पनिर्बद्धोनचसाधकः नमुमुक्षुर्नवेमुक्त इत्येषापर
मार्थतेति ९ पुण्येनपुण्यार्थमेवयतेतेत्यन्ये एतत्पुण्यंनारुप्येवेत्यन्ये लोकायताः १० संशयितेकु तमसिनवेतिसंदिग्धेपथि दुःखात्दुःखनिवृत्त्यर्थं
स्वरवात्सर्वप्राप्त्यर्थं ध्यानकर्तव्यम् निष्काममेवेत्यपरे ११ १२ ज्ञानसंन्याससंन्यासेकप्राप्यम् भूतचित्तकाः ब्रह्मतत्त्वविकारकाः स्वभावंसाधनयो

देशकालावुभौकेचिन्नैतिदस्तीतिचापरे केचिन्नोक्षंप्रशंसंतिकेचिद्रोगान्पृथग्विधान् ८ धनानिकेचिदिच्छंतिनिर्धनत्वमथा
परे उपास्यसाधनत्वेकैनेतदस्तीतिचापरे ९ अहिंसाभिरताश्चान्येकेचिद्विंसापरायणाः पुण्येनयशसाचान्येनेतदस्तीति
चापरे १० सद्भाव निरताश्चान्येकेचित्संशयमास्थिताः दुःखादन्येस्वरवादन्ये ध्यानमित्यपरेजनाः ११ यज्ञमित्यपरेविप्राःप्रदान-
मितिचापरे तपस्त्वन्येप्रशंसंतिसाध्यायमपरेजनाः १२ ज्ञानसंन्यासमित्येकेस्वभावंभूतचित्तकाः सर्वमेकंप्रशंसंतिनसर्वमितिचा
परे १३ एवम्यथापितेधर्मबहुधाविप्रबाधिते निश्चयनाधिगच्छामःसंमूढाःस्वरसत्तमा ४ इदंश्रेयइदंश्रेयइत्येवम्यथापितेज
नः योहियास्मिन्नुरतोधर्मसतंपूजयतेसदा १५ तेनोविहिताप्रज्ञामनश्चबहुलीकृतम् एतद्विजातुमिच्छामः श्रेयःकिमिति
सत्तम १६ अतःपरतुष्टुद्वयं तद्भवान्त्वक्तुमर्हति सत्वक्षेत्रज्ञयोश्चापिसंबधःकनहेतुना १७ एवमुक्तःसतोविप्रभगवान्लोकभा-
क्नः तेषुःशशिसंधमात्मायथातथ्येनबुद्धिमान् १८ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिब्राह्मणगीतासुगुरुशि
ष्यसंवादेएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ ब्रह्मोवाच हंतवसंप्रवक्ष्यामियन्माएच्छयसत्तमाः गुरुणाशिष्यमासा
द्ययदुक्ततन्निबोधत १ समस्तमिहतच्छ्रुत्वासम्यगवावधारयताम् अहिंसासर्वभूतानामेतत्कृत्यतममत्तम् २ एतत्पदमनु
द्विग्वरिष्ठंधर्मलक्षणम् ज्ञाननिश्चयेइत्याहर्वृद्धानिश्रितदर्शिनः ३ तस्माज्ज्ञानशतद्वेनमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः हिंसापराश्रये
लोकायेचनारिस्तिकवृत्तयः श्रेयसमाहसमायुक्तस्तवेनिरयगाभिनः ४ आशीयुक्तानिकर्माणिकुर्वतयेत्वतद्रिताः तस्मिन्लो
केप्रमादतेजायमानाःपुनःपुनः ५ कुर्वतयेतुकर्माणिश्रद्धाणाविपश्चितः अनाशीयोगसंयुक्तास्तेधीराःसाधुदर्शिनः ६ अतःप
रंप्रवक्ष्यामिसत्वक्षेत्रज्ञयोयथा संयोगोविप्रयोगश्चतन्निबोधतसत्तमाः ७

न्यौसमात्रेणेत्याहुः १३ १४ १५ अविहिता आशिक्षिता आरव्यातंत्वयेतिशेषः १६ मुख्यं प्रष्टव्यमाह अतःपरमिति १७ १८ इतिश्रीमन्महा
भारतेआश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ पृष्टेष्वेतेषुपक्षेषुयद्देयमुपादेयंचतत्संक्षेपेणाहहंतवइति १ २ ३ ४ ५ ६ ७

८ विषयविषयिभावो घटचक्षुषोरिवनकेवलं प्रकाश्यप्रकाशकभावः अपितु भोज्यभोक्तृभावो व्यस्तीत्याह व्याख्यातमिति सार्द्धेन उदुंबरवत्सत्वं स्वात्म
 नं भोक्तारं च न वेत्ति भोक्ता तु मशकवदुभयं वेत्तीत्यर्थः यो विजानीते स क्षेत्रज्ञ इत्युत्तरेणान्वयः ९ सत्वपुरुषयोः संबंधस्याध्यासिकत्वमाह नित्यमिति
 नित्यं सर्वदा सत्वं द्वैः सरवदुःखादिपरिणामैर्भुक्तं गुणात्मकत्वात्सर्वदुःखमोहात्मकं संहतं च तद्विपरीतत्वात् निद्वैतः नित्यः निष्कलो निर्गुणश्च पुरुषः अत
 स्तयोर्विषयमस्वभावत्वात् न जतुका आदिवत् संबंधो युज्यते यथोक्तम् निःसंगस्य संगेन कूटस्थस्य विकारिणा आत्मनो नात्मना यो गोवात्सवनोपप
 द्यत इति १० कोयंतर्हितयोर्विषयविषयिभावसंबंधो उक्त इत्याह सम इति यथा सर्वत्र स्वप्नमायेंद्रजालरज्जूरगादौ अध्यस्तं अधिष्ठानेन समं तुल्यं तदावरक
 मित्यर्थः अधिष्ठानं चाध्यस्तसंज्ञानुगतं तत्र स्वकीयसंज्ञास्फूर्तिसमपकं तथा तदीयां संज्ञामनुसरत् दृश्यते तथा सत्वं पुरुषेण समं सत्वसंज्ञानुगतः पुरु

विषयो विषयित्वं च संबंधो यमिहोच्यते विषयीषुरुषो नित्यं सत्वं च विषयः स्मृतः ८ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन मशकोदुंबरं यथा भु
 ज्यमानं न जानीते नित्यं सत्वमचेतनम् यस्त्वं तं विजानीते यो भुंक्ते यश्च भुज्यते ९ नित्यं द्वैतसंभ्रायुक्तसत्वमाहुर्मनीषिणः
 निद्वैतो निष्कलो नित्यः क्षेत्रज्ञो निर्गुणात्मकः १० समः संज्ञानुगश्चैव स सर्वत्र व्यवस्थितः उपभुंक्ते सदा सत्वमपः पुष्करपणवत्
 ११ सर्वरपिगुणैर्विद्वाच्च्यतिषिक्तानलिव्यते जलविदुर्यथालोलः पद्मिनीपत्रसंस्थितः १२ एवमेवाप्यसंयुक्तः पुरुषः स्थानसं
 शयः द्रव्यमात्रमभूत्सत्त्वं पुरुषस्येति निश्चयः १३ यथा द्रव्यं च कर्ता च संयोगोप्यनयोस्तथा यथा प्रदीपमादायकश्चित्तमसिगच्छ
 ति तथा सत्त्वं प्रदीपेन गच्छति परमेषिणः १४ यावद्द्रव्यगुणस्तावत्प्रदीपः संप्रकाशते क्षीणे द्रव्यगुणैर्ज्योतिरतर्धानाय गच्छति १५

१० उच्यते तत्र दृष्टान्तः अपइति यथा पुष्करपणं आदिरसं सक्तमपि अपो भुंक्ते ताभिस्तस्याप्यायनात् एवं सत्त्वेनात्तः पुरुषः सत्वसमानत्वं गतः सत्वध
 र्मान् आत्मन्यभिमन्वानः सत्त्वं भुंक्ते तथा चैवं कूटस्थविकारिणोरपि पुंप्रकृत्योराध्यासिकः संबंधोपपादितो भवति ११ प्रकारांतरेण दृष्टान्तं विद्युत्तिसर्वे
 रिति १२ समत्वमुपपादयति एवमिति सव्येण रज्जुरिव सत्त्वेन असंयुक्तोपि पुरुषः स इति निश्चितमेव तथापि सत्त्वं पुरुषश्च उभयं मिलित्वा द्रव्यमात्रं सत्वमात्र
 मभूत् यथारज्जुभुजंगौ मिलित्वा भुजंगमात्रं भवति तद्वत् इति निश्चयः इदमेव तत्कल्पनांतरं तु भ्रान्तिमात्रमिति भावः १३ इदमेव द्वयोः सत्वमात्रत्वम
 नुसृत्य सत्त्वं मेवात्ममिति मन्यमाना बोद्ध्याः पुरुषमपलयंति तत्राह यथेति सत्त्वं पुरुषश्चेत्कमयं यथा द्रव्यमात्रमभूत् तथा द्रव्यं इदमर्थकर्ता हिमर्थः तयोः संयो
 गोदर्शनं चेति कृत्स्नाविष्य पि द्रव्यमभूदित्यर्थः कुतस्तर्हि द्रव्यात् पुरुषस्य एयत्कमत आह प्रदीपेति यथा दीपेनैव दीपमन्यं च जानंति एवं सत्त्वस्य परि
 णामविशेषेण विद्यारथेन सत्त्वं पुरुषं च एयत्क जानीयमदित्यर्थः १४ द्रव्यं तैलं गुणो वर्तिः १५

दाष्टीतिकमाह व्यक्तइति यथातेलवतिभ्यामवष्टभ्योदीपआत्मानंभवनाकाशंचव्याप्नोति तद्भावेतुस्वयमेवांतर्दीयतेनतुभवनाकाशः एवंकर्माविष्टव्यः
सत्वगुणश्चसमष्टितरूपोऽधिव्यक्तः सन्स्वंचपुरुषंचपृथगवभासयति कर्मोपरमेतुस्वयमेवांतर्दीयतेपुरुषस्तअव्यक्तः समाधिसृष्टुप्तिसरवसाक्षीके
वलइध्यते १६ १७ १८ १९ कर्मसंज्ञानसाधनेषु आत्मनिचिते श्रेयोनिषयेशभाशुभदृष्टांतः पूर्णपुण्यपापेयः बहुपुण्यः सः पूर्णयोगमाप्नोति अल्पपु
ण्यस्तितराम्नियतेइतिभावः २० यथाचेति शास्त्ररथेनेवसंसारधातिलंघनीयइतिभावः २१ २२ ऊर्ध्वमिति परंपदमारुह्यशास्त्रमपित्याज्यमि
तिभावः २३ यावदिति चित्तशक्तिपर्यंतंविधिशास्त्रकैर्कर्यंततस्तयोगतत्त्वज्ञानम् उत्तरोत्तरंहंसंपरमहंसंवाश्रमंसम्यगवबु ध्यगच्छेदित्यर्थः २४ २५

व्यक्तःसत्वगुणस्त्वेवंपुरुषोव्यक्तइध्यते एतद्विप्राविजानीतहंतभूयो ब्रवीमिवः १६ सहस्रेणापिदुर्मेधानबुद्धिमधिगच्छति
चतुर्थेनायथाशेनबुद्धिमाप्सरवमेधते १७ एवंधर्मस्यविज्ञेयसंसाधनमुपायतः उपायज्ञोहिमेधावीमुखवमत्यंतमश्रुते १८ य
थाध्यानमपाथेयः प्रपन्नोमनुजः क्वचित् कुशेनयातिमहताविनश्येदंतरापिच १९ तथाकर्मसूविज्ञेयफलभवतिवानवा पु
रुषस्यात्मनिश्रेयः शशाशमनिदर्शनम् २० यथाचदीर्घमध्वानंपद्भ्यामवप्रपद्यते अदृष्टपूर्वसहसात्त्वदशनवजितः २१
तमेवचयथाध्यानरथेनेहाशुगामिना गच्छत्यश्वप्रयुक्तंनतथाबुद्धिमतांगतिः २२ उर्ध्वपवतमारुह्यनान्ववेक्षतभूतलम्
स्थेनरथिनंपश्यन्कुशयमानमचतनम् २३ यावदृथपयस्तावदृथेनसतुगच्छति क्षीणेरथपथेविद्वान् रथमुत्सृज्यगच्छति २४
एवगच्छतिमेधावीतत्त्वयोगविधानवित् परिज्ञायमहाबुद्धिरुत्तरादुत्तरोत्तरम् २५ यथाणवमहाधारमपुवः संप्रगाहते वा
हभ्यामेवसंमोहाहृधवांच्छत्यसंशयम् २६ नावाचापियथाप्राज्ञोविभागज्ञः स्वरित्रया अश्रान्तःसलिलगच्छेच्छीघ्रसंतर
तैहृदम् २७ तीर्णो गच्छेत्परंपारंनावमुत्सृज्यनिर्ममः व्याख्यातंपूर्वकल्पेनयथारथपदातिनोः २८ स्नेहात्मसंमोहमापन्नो
नाविनाशयोयथातथा ममत्वेनाभिभूतःसस्तत्रैवपरिवर्तते २९ नावनश्यक्यमारुह्यस्थलेविपरिवर्तितुम् तथैवरथ-
मारुह्यनाप्सृचर्याविधीयते ३०

आचार्यरूपांनावंश्रयेदित्याह त्रिभिः श्लोकेः यथेति २६ स्वरित्रयाशोभनानि अरित्राणि केनिपात
नानियस्यांतथा २७ तीर्णइतिसमाहृतवत्निदिध्यासनाथगुरुमपित्यजेदितिभावः तावदुरुंसवतेयावद्योगारूढेनभवतिरथभिवपर्वतारूढइ
तिपूर्वदृष्टांतस्मारयति व्याख्यातमिति पदातिदृष्टांतोपिगुर्वभावेमार्गप्राप्तिरेवनभवतीत्यत्रबोध्यः २८ स्नेहादिति नात्यंतगुरावेवस्थेयंसतिध्यान
योग्यत्वेइतिभावः २९ नावमिति कर्माधिकारिणायोगोयोगाधिकारिणाचकर्मनानुष्ठातुंयुक्तंइतिभावः ३०

कर्मकृतं कर्मफलं चित्रं नानाविधं विषयस्थं पृथक् पृथक् एवं कर्मगृहस्थस्य श्लाघ्यं परित्राजस्य पातित्यहेतुः एवं व्यतिरेकोपि ज्ञेयः विषयः आश्र-
मः तत्त्वम् एनान्कर्तृन् ३१ एवं ज्ञानसाधनास्युक्ता ज्ञेयमाह यदिति गंधिगंधवत् रस्यं रसवत् ३२ गुणः कार्यं महद्रूपं यत्प्रधानकार्यं तस्यापि
गुणो हंकारः ३३ महाभूतकृतः विषयदादिस्त्वत्वेन कल्पितः तेषां गुणास्तु विषयाः शब्दादय एव ३४ बीजधर्मत्वं कारणत्वं प्रसवात्मकं कार्यरूपत्वं जी-
वेति पाठे पि जीवतो धान्यादेव धर्मो बीजत्वं न तु भाजितधान्यादेरिति स एवार्थः यद्यपि तेषां मते अव्यक्तस्य बीजत्वमेवास्ति न तु कार्यत्वं तथापि अद्वैतश्च

एवं कर्मकृतं चित्रं विषयस्थं पृथक् पृथक् यथा कर्मकृतं लोके तथा तदुपपद्यते ३१ यन्नेव गंधिनो रस्यं न रूपस्य शब्दवत्
मन्यते सुनया बुद्ध्या तत्प्रधानं प्रवेक्षते ३२ तत्र प्रधानमव्यक्तमव्यक्तस्य गुणो महान् महत्प्रधानभूतस्य गुणो हंकार एव च ३३
अहंकारोत्तु संभूतो महाभूतकृतो गुणः पृथक्त्वेन हि भूतानां विषयावे गुणाः स्मृताः ३४ बीजधर्मतया व्यक्तं प्रसवात्मकमेव च
३५ बीजधर्मो महात्मा प्रसवश्चेति नः श्रुतम् बीजधर्मस्त्वहंकारो प्रसवश्च पुनः पुनः ३६ बीजप्रसवधर्माणो महाभूतानि पंच-
के बीजधर्मणि इत्याहः प्रसवंच प्रकुर्वते विशेषाः पंचभूतानां तेषां चित्तविशेषणम् ३७ तत्रैकगुणमाकाशाद्विगुणो वायुरुच्यते
त्रिगुणं ज्योतिरित्याहरोपश्चापि चतुर्गुणाः ३८ पृथ्वीपंचगुणा ज्ञेया चरस्थावरसंकुला सर्वभूतकरो देवी शक्राशक्रानि दशनी ३९
शब्दस्पर्शस्तथा रूपैरसो गंधश्च पंचमः एते पंचगुणा भूर्भुवो विज्ञेया द्विजसत्तमाः ४० पार्थिवश्च सदा गंधो गंधश्च बहुधा स्मृतः त-
स्य गंधस्य वक्ष्यामि विस्तरेण बहुन गुणान् ४१ इष्टं श्रानिष्टं गंधश्च मधुरो म्लः कटुस्तथा निहारी संहतः स्निग्धो रूक्षो विशद एव
च ४२ एवं दशविधो ज्ञेयः पार्थिवो गंध इत्यतः शब्दस्पर्शस्तथा रूपद्रवश्चाप्यंगुणाः स्मृताः ४३ रसज्ञानं तु वक्ष्यामि रसस्तु बहुधा स्मृ-
तः मधुरो म्लः कटुस्तिक्तः कषायो लवणस्तथा ४४ एव षड्विधं विस्तारोऽस्मो वारिमयः स्मृतः शब्दः स्पर्शस्तथा रूपं त्रिगुणं ज्योतिरु-
च्यते ४५ ज्योतिषश्च गुणो रूपं रूपं च बहुधा स्मृतम् शकृच्छृणोतथारक्तनीलपीतारुणतथा ४६ ह्रस्वदीर्यं कृशस्थूलं चतुरस्रं तु
वृत्तवत् एव द्वादशविस्तारं तजसो रूपमुच्यते ४७

तिविरोधान्नदुपेक्ष्यमिति भावः ३५ पुनः पुनरिति दृष्टिस्मृष्टिरुक्ता ३६ बीजधर्मिण इ-
ति तामेवोपपादयति विशेषाः शब्दादयः प्रसवं भोगकाले कार्यरूपेण उपस्थिता अपि संस्काररूपेण कालान्तरे भोगं दातुं कारणात्मनाऽवतिष्ठन्ते अत-
एते कारणरूपाश्च कार्यं सर्वदा कुर्वन्ति पूर्वेषां मूढान्यायेन कार्यकारणभावः विशेषाणां तु बीजां कुर्यान्त्यायेति भेदः तेषां विशेषाणामपि विशेषणं व्यावर्त-
कं चित्तमेव चित्त एव विशेषाः सर्वसंतिनवाहिरित्यर्थः ३७ पंचभूतानां तेषां चित्तविशेषणं ३७ तत्रैकगुणमित्यादि ग्रंथोच्चारव्यातसोक्षधर्मेषु स्पष्टार्थश्च

४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ इत्याश्वमेधिकेटीकायांपंचाशोऽध्यायः ५० विशेषांपंचभूतानामित्यत्रसूत्रितांसकलशास्त्ररहस्य
भूतां दृष्टिसृष्टिप्रपंचयति भूतानामित्यादिनानियमसंहारे विसर्गे उत्पत्तौ च भूतानामन एव ईश्वरं समर्थयथा तथा वक्ष्यत इति शेषः भूतात्मा स्थिरि
कालेपिमन एव भूतानामात्मा स्वरूपं कनकमिव कुडलादः १ अधिष्ठातानिमित्तकारणमपि कुडलादिस्थानीयं मन एव क्षेत्रज्ञो जीवोपिमन एव एवम
मस ऐश्वर्यं बुद्धिर्विवेकजा प्रज्ञेव आचष्टे स्वप्रतीतिग्राह्यं मनस ऐश्वर्यमित्यर्थः २ मनस ऐश्वर्ययोगे कगम्यमितितदधिगमार्थयोगमाह इन्द्रियाणी

विज्ञेयं ब्राह्मणैर्वद्वैर्धर्मज्ञैः सत्यवादिभिः शब्दस्य शोचि विज्ञेयो द्विगुणो वायुरुच्यते ४८ वायोश्चापि गुणः स्पर्शः स्पर्शश्च ब
हुधा स्मृतः रूक्षणीतस्तथैवाप्याः स्निग्धा विशद एव च ४९ कठिनश्च कृणः श्लक्ष्णः पिच्छलोदारुणो मृदुः एवं द्वादशैस्तारो
वायव्यगुण उच्यते ५० विधिवद्ब्राह्मणैः सिद्धैर्धर्मज्ञैस्तत्त्वदर्शिभिः ५१ तत्रैकगुणमाकाशशब्द इत्येव च स्मृतः तस्य शब्दस्य वक्ष्या
मि विस्तरण बहुगुणान् ५२ षड्जर्षभः सगंधारो मध्यमं पंचमस्तथा अतः परतु विज्ञयो निषादा धेवतस्तथा इष्टश्चानिष्टशब्द
श्वसद्गतः प्रविभागवान् ५३ एवं देशविधोज्ञेयः शब्द आकाशसंभवः आकाशमत्तमं भूतमहकारस्ततः परः ५४ अहकारात्परा
बुद्धिर्बुद्धेश्चात्मा ततः परः तस्मात्तु परमव्यक्तमव्यक्तान्युरुषः परः ५५ परापरज्ञो भूतानां विधिज्ञः सर्वकर्मणाम् सर्वभूतात्मभू
तात्मा गच्छत्यात्मानमव्ययम् ५६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतासगुरुशिष्यसंवादे पंचाशो
ऽध्यायः ५० ब्रह्मोवाच भूतानामथ पंचानां यथैषामेश्वरमनः नियमं च विसर्गं च भूतात्मानमन एव च १ अधिष्ठा
तामनो नित्यं भूतानामहतां तथा बुद्धिरेश्वरमाचष्टे क्षेत्रज्ञश्च स उच्यते २ इन्द्रियाणि मनोयुक्ते सदश्वानि च सारथिः इन्द्रि
याणि मनो बुद्धिः क्षेत्रज्ञेयुज्यते सदा ३ महदश्वसमायुक्तबुद्धि संयमनरथम् समासुह्यसंभूतात्मा समतात्परिधावति ४
इन्द्रियग्रामसंयुक्तमनः सारथिरेव च बुद्धिसंयमनो नित्यमहान् ब्रह्ममयोरथः

तिमनः कर्तृयुक्ते प्रयुक्ते आत्मैन्द्रियमनोयुक्तभोक्तेति श्रुतिं व्याचष्टे इन्द्रियाणीति आत्मपदस्य प्रतिपदं बुद्धिपदं भोक्तेत्यस्य प्रतिपदं क्षेत्रज्ञ इति
३ महान्तः इन्द्रियाश्वास्ते समायुक्तबुद्ध्या सारथिभूतया संयमनं निग्रहोयस्य तम् रथं ब्रह्ममयं कारणविकारभूतं शरीरस्थं भूतात्मा देहाभिमा
नी सवतः सरवल्लिष्ठा धावति ४ अयमेव रथः इन्द्रियग्रामेण वशीकृतं न संयुक्तः सम्पक्समाहितः मनसा च सारथिना संयुक्तः बुद्धिसंयमः बुद्धि
प्रतोदश्चेत् महान् भवति बहिर्मुखानो इन्द्रियबुद्धिमनांसि आत्मनो जीवत्वमापादयति अंतर्मुखानि त्वस्य ब्रह्ममयत्वं आविष्कुर्वतीत्यर्थः ५

एवंनिग्राह्यत्वेनयोवेदसधीरो ध्यानशीलः ६ अव्यक्ताद्यात्मके ब्रह्मवनेस्मिन्चेतनः संचरतीत्याह अव्यक्तेतित्रिभिः ७ ८ ९ अस्मिन्नात्मनां लोके अग्नेनि
 मेषमात्रेणस्थावरादिकंबाह्यंसर्वलीयते नेत्रनिमीलनमात्रेणभूतानिप्रलीयंतेदृष्टिसृष्ट्याधिकारादित्यर्थः तदनंतरंभूतकृताः गुणाः शब्दादयोलीयंते ने
 त्रवत्श्रोत्रादीनामपियुक्त्यानिमीलनेकृतेसतीत्यर्थः गुणभ्यः लीनेभ्योनंतरं पंचभूतानिसूक्ष्मदेहारभकाणिप्रलीयंते स्थूलानांप्रत्याहारेणैवसंहत-
 त्वात् एवदेहद्वयरूपोभूतसमुच्छ्रयइतिपंचभूतानीत्यस्यव्याख्याभूतानां लयेतुनिर्विशेषचिन्मात्रेणैवरूपेणावतिष्ठतइत्यर्थः साङ्ख्यश्लोकः १० देवा

एवंयोवेत्तिविद्वान्चैसदाब्रह्ममयंरथम् सधीरःसर्वभूतेषुनमोहमाधिगच्छति ६ अव्यक्तादिविशेषांतंसहस्थावरजं
 गमम् .सूर्यचंद्रप्रभालोकग्रहनक्षत्रमंडितम् ७ नदीपर्वतजालेश्वसर्वतःपरिभूषितम् विविधाभिस्तथाचाद्भिःसततंसम
 लंकृतम् ८ आजीवंसर्वभूतानांसर्वप्राणभूतोगति एतद्ब्रह्मपरानित्यतस्मिंश्चरतिक्षेत्रवित् ९ लोकेस्मिन्प्राणिसत्त्वानिचरा
 णिस्थावराणिच तान्येवाग्रं प्रलीयंतेपश्चाद्भूतकृतागुणाः गुणभ्यःपंचभूतानिएषभूतसमुच्छ्रयः १० देवामनुष्यागंधर्वाःपिशाचासू
 रराक्षसाः सर्वस्वभावतःसृष्टानक्रियाभ्यांनकारणात् ११ एतेविश्वसृजोविप्राजोयतीहपुनःपुनः तेभ्यःप्रसृतास्त घवमहाभूते
 सुपुत्रसु १२ प्रलीयंतेयथाकालसूमेयःसागरेयथा १२ विश्वसृग्भ्यस्तभूतेभ्येमहाभूतास्तसर्वशः भूतेभ्यश्चापिपंचभ्यामुक्ता-
 गच्छेत्परांगतिम् १३ प्रजापतिरिदं सर्वमनसेवासृजत्यभुः तथेववेदान्चर्षयेस्तपसाप्रतिपदिरे १४ तपसश्चानुपूर्व्येणपुन
 मूलाशिनस्तथा त्रैलोक्यंतपसासिद्धाः पश्यंतीहसमाहिताः १५ औषधान्यगदादीनिनानाविद्याश्चसर्वशः तपसेवप्राप्ति
 स्थितितपोमूलं हि साधनम् १६ यद्दुरापदुरान्नायंदुराधर्षदुरन्वयम् तत्सर्वंतपसासाध्यंतपोहिदुरतिक्रमम् १७ सुरापो ब्र
 ह्महास्तेयीभूणद्गुरुतल्पगः तपसेवसूतेसेनमुच्यतेकिल्बिषात्ततः १८ मनुष्याः पितरो देवाः पशवामृगपक्षिणः यानिचा-
 न्यानिभूतानिचरोणिस्थावराणिच १९ तपःपरायेणानित्यसिध्यंतेतपसासदा तथेवतपसादेवामहामायादिवगताः २०

दयः स्वामदेवादिवत्स्वभावतएवउत्पन्नाःनयज्ञादिनानापिब्रह्मादिनेत्याह देवाइति ११ विश्वसृजोमरीच्यादयोपिमौतिकत्वाद्भूतलयेलीयंत इत्याह ए
 तइतिसाङ्ख्येन १२ विश्वसृग्भ्यःस्थूलभूतेभ्यः परेमहाभूताः सूक्ष्मभूतानि तेभ्योपिपरांगतियुक्तेगच्छेत् पादांतरेभूतानांयोविश्वसृष्टिविराट्मःत्वापादानेभू
 तानिप्रतिगच्छतीति सवे त्यर्थः १३ मनसश्चंद्रियाणांचएकाग्रं परमंतपइत्युक्तलक्षणतपोबलेनसर्वमनसेवसृज्यत इत्याहप्रजापतिरित्यादिना १४ तपसःसं
 कल्पस्य आनुपूर्व्येणक्रमेण समाहिताः समाधियुक्ताः १५ दुरापदं द्रुपदादिदुरान्नायंवेदादिदुराधर्षेव न्यादिदुरन्वये अस माधेयं महा

२१ २२ ऋरवोपचयम् लोकिकानां ऋरवानां उपचयो वृद्धिर्यस्मात्तं ऋरवोपचयं अखंडमानंदं एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रासुपजीवन्तीति श्रुतिप्रसिद्धम् २३ उपगम्यपरावृत्त्यपूर्णध्यानयोगमप्राप्य ये म्रियन्ते ते प्रकृतिलीला भवन्तीति २४ स्वमसंज्ञांगतः स्वयमव्यक्तत्वं प्राप्त इत्यर्थः २५ यः कारणत्वं प्राप्तः सर्वसृजितमेव निष्कलक्षेत्रज्ञ ईश्वरमिति विद्यात् २६ चित्तं सम्यक् ज्ञानं चित्तं स ज्ञान इत्यस्माद् वे निष्ठा चित्तात् मनसा हेतुना उपागम्य प्राप्य संयतः सततं आसीत् ततश्च यच्चित्तस्तन्मयो भवति कीटकभृगुन्यायेन यद्रूपभावयति तदेवायं भवतीत्यर्थः मन इति पाठे यच्चित्तं तदेव ईश्वरस्तद्वाच्यं दातुं समर्थ इत्यर्थः २७ तत्र दानार्थमाह अव्यक्तादीति यत्किंचिन्मदीयत्वेन कल्पितं तत्सर्वमविद्याः तानि कलमात्मानमेव ध्यायेदित्यर्थः २८ २९

आशीर्युक्तानि कर्माणि कुर्वते ये त्वतां द्विताः अहंकारसमायुक्तास्ते सकाशे प्रजापतेः २१ ध्यानयोगेन शब्देन निर्ममानिरहं कृताः प्राप्नुवन्ति महात्मानो महांतलोकमुत्तमम् २२ ध्यानयोगमुपागम्य प्रसन्नमतयः सदा ऋरवोपचयमव्यक्तं प्रविशंत्यात्मचित्तमाः २३ ध्यानयोगादुपागम्य निर्ममानिरहं कृताः अव्यक्तं प्रविशंतीह महात्तां लोकमुत्तमम् २४ अव्यक्ता देवसंभूतः स्वमसंज्ञांगतः पुनः तमोरजोभ्यानि मुक्तः सत्वमास्थाय केवलम् २५ निमुक्तः सर्वपापभ्यः सर्वसृजितनिष्कलम् क्षेत्रज्ञ इति तद्विद्याद्यस्तव देसवेदवित् २६ चित्तं चित्तादुपागम्य मुनिरासीत् संयतः यच्चित्तं तन्मयो वश्यं गुह्यमेतत्सनातनम् २७ अव्यक्तादिविशेषां तमविद्यालक्षणं स्मृतम् निर्बाधत तथा हीदगुणलक्षणमित्यक्त २८ द्यक्षरस्तु भवेन्मृत्युक्षरं ब्रह्मशाश्वतम् ममेति च भवेन्मृत्यु न ममेति च शाश्वतम् २९ कर्मकेचित्प्रशंसति मंदबुद्धिरतानराः ये तु वृद्धा महात्मानो न प्रशंसति कर्मते ३० कर्मणा जायतेर्जतु मूर्तिमान्बोडशात्मकः पुरुषग्रसतं विद्यात्द्वाह्यममृताशिनम् ३१ तस्मात्कर्मसन्निस्नेहायै कचित्यारदृशिनः विद्यामयायं पुरुषो न तु कर्ममयः स्मृतः ३२ य एवममृतं नित्यमग्राह्यं शश्वदक्षरम् वश्यात्मानमसांश्लिष्टं यावदममृता भवन् ३३ अपूर्वममृतं नित्यं य एनमपराजितम् य एव विदेदात्मानमग्राह्यममृताशनम् अग्राह्यो मृता भवति स एभिः कारणैर्ध्रुवः ३४

३० षोडशात्मकः पंचमहाभूतानि एकादशविकाराश्च तदात्मकः तमेव षोडशात्मकं पुरुषं विद्याग्रसते तदेव च ग्राह्यं उपादेयम् अमृतं देवतादिशेषं अमृतांते मृताशिनस्तेषां अशिताशनमिति पाठे तन्मानामपितृप्तिकरं ३१ ३२ शाश्वदक्षरं सवदा अपचयहीनं वश्यात्माजितचित्तः असांश्लिष्टं असंगमं ३३ अपूर्वमानांतरानवगतं अकृतं अकृत्रिमम् अविचारिणं कूटस्थं पाठांतरे स्पष्टार्थः अमृताशनं ईश्वरग्रासकरीय इति श्रुतेः ईश्वरस्यापि संहारं एभिर्वक्ष्य

चेतसः संस्कारामेव्यादयस्तान् आयोज्य दृष्टान् कृत्वा आत्मानं चित्तं प्रोत्तमनिहृदयपुंडरीके संयम्य निरुध्य ३५ प्रसादेनैर्मल्ये प्रसादेशांतिं चित्तप्रसा
दस्य लक्षणं तु यथास्वप्ने देहासंगेनावस्थानमस्ति तथा यदा योगयुक्त्या चित्तं बहिः संज्ञाशून्यं अंतः प्रचारि भवति तदेव प्रसादचिह्नम् ३६ एषा प्रसादरूपा
गतिर्मार्गः प्रवर्तते ताः प्रवृत्तयः त्रैकालिकाः पदार्थाः तान् परिणामजान् अतीताननागतांश्चात्र पश्यंति योगिनः ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

आयोज्य सर्वसंस्कारान् संयम्यात्मानमात्मनि संतद्ब्रह्म शभंवेति यस्माद्भूयोनविद्यते ३५ प्रसादेनैव सत्वस्य प्रसादं समवाप्नु
यात् लक्षणा हि प्रसादस्य यथा स्यात्स्वप्नदर्शनम् ३६ गतिरेषा तु मुक्तानो यज्ञानपरिनिष्ठिताः प्रवृत्तयश्च याः सर्वाः पश्यति परि
णामजाः ३७ एषा गतिर्विरक्तानामेष धर्मः सनातनः एषा ज्ञानवतो प्राप्तिरेतद्दृष्टमनिंदितम् ३८ समनसर्वभूतेषु निस्पृहेण निरा
शिषा शक्या गतिरियं गतुं सर्वत्र समदर्शिनः ३९ एतद्ब्रह्म सर्वमाख्यातं मया विप्रैः पिसत्तमाः एवमाचरत क्षिप्रततः सिद्धिमवाप्सु
थ ४० गुरु उवाच इत्युक्त्वा स्ते तु मुनयो गुरुणा ब्रह्मणा तथा कृतवन्तो महात्मानस्ततो लोकमवाप्नुवन् ४१ त्वमध्ये
तन्महाभाग मयेत्कृद्ब्रह्मणो वचः सम्यगाचरत्कृद्ब्रह्मणस्ततः सिद्धिमवाप्स्यसि ४२ वासुदेव उवाच इत्युक्तः सत
दाशिष्यो गुरुणा धर्ममुत्तमम् चकार सर्वकोतेय ततो माक्षमवासवान् ४३ कृतकृत्यश्च सतदाशिष्यः कुरुकुलो दृढ तस्य
दं समनुप्राप्ताय त्रगत्वा न शोचति ४४ अजुन उवाच कोत्ससौ ब्राह्मणः कृष्णाकश्च शिष्यो जनादेन श्रोतव्यं च
न्मयेतद्द्वैतत्वं माचक्ष्वमे विप्रो ४५ वासुदेव उवाच अहं गुरुमहाबाहामनः शिष्यं च विद्धिम त्वत्प्रीत्या गुह्यमेतच्च
कथितं मे धनजय ४६ मयि च दक्षिते प्रीतिर्नित्यं कुरुकुलो दृढ अध्यात्ममेतच्छ्रुत्वा त्वसम्यगाचरत्कृत् ४७ ततस्त्वसम्य
गाचरिणे धर्मे स्मिन्नरिकर्षणं सर्वपापविनिर्मुक्तो माक्षप्रोप्यसि कवलम् ४८ पूर्वमप्येतद्वोक्तं युद्धकाल उपस्थितं मया त
वमहाबाहो तस्मादत्र मनः कुरु ४९ मया तु भरत श्रेष्ठ चिरदृष्टः पिता प्रभुः तमहं द्रष्टुमिच्छामि सम्मते तव फाल्गुन ५०
वैशंपायन उवाच इत्युक्तं वचनं कृष्णाप्रत्युवाच धनजयः गच्छावानगरं कृष्णागजसाहयमद्य वै ५१

अहमिति अहं क्षेत्रज्ञो गुरुः मनोमदीयं मया बोधनीयम् एतेन आत्मनो गुरुरात्मैवेत्युक्तं भवति ४६ सम्यगाचरयमनियमादिनिष्ठो भ
व ४७ केषलमिति क्रममुक्तिव्यावृत्तिः ४८ प्रागुक्तं स्मारयति अस्य च तस्य च एकवाक्यतां कारयितुम् पूर्वमिति ४९ कथामनुसंधत्ते
मया त्वित्यादिना ५० ५१ श्रीकृष्णाप्र्यानमः ५२ ५३ ५४ ५५

समेत्यत्र राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरं समनुज्ञाय राजानं स्वापुरीयात् महसि ५२ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके
 पर्वणि अनुगोतासु गुरुशिव्यसंवादे एकपंचाशोऽध्यायः ५१ वैशंपायन उवाच ततोभ्यनोदयत्कृष्णायुज्यता
 मितिदारुकम् सुहृतीदिवचाचष्टयुक्तमित्येवदारुकः १ तथैवचानुयात्राणि चोदयामास पांडवः सज्जयध्वं प्रयास्यामौ नगरं ग
 जसाक्षुयम् २ इत्येक्ताः सैनिकास्ते तसज्जीभूता विशांपते आचरन्त्युः सज्जमित्येव पार्थायामित्तेजसे ३ ततस्तोरथमास्था
 यप्रयातो कृष्णपांडवो विकुर्वाणो कथाश्चित्राः प्रियमाणो विशांपते ४ रथस्थंतु महातेजा वासुदेवं धनंजयः पुनरेवाब्रवीद्वाक्यमि
 दं भरतसत्तम ५ त्वत्प्रसादाज्जयः प्राप्तो राज्ञा तृष्णिकुलोद्दह निहताः शत्रवश्चापि प्राप्तराज्यमकटकम् ६ नाथवतश्च भवता
 पाडवामधुसूदन भवंतं पुवमासाद्य तीणास्मकुरुसागरम् ७ विश्वकर्मन्मस्तेस्तु विश्वात्मन्विश्वसत्तम तथात्वामभिजाना
 मियथाचाह भवान्मतः ८ त्वत्तेजः संभवो नित्यं भूतात्मा मधुसूदन रतिः क्रीडामयी तुभ्यं माया तरोदसी विभो ९ त्वयिसर्वमि
 दं विश्वं यदिदं स्थाणुजंगमम् त्वहिसर्वं विकुरुषे भूतग्रामं चतुर्विधम् १० पृथिवीचांतरिक्षं च द्यौश्चैव मधुसूदन हसितं तं म
 लाज्योत्सनाक्रुतव्रश्चंद्रियाणि च ११ प्राणो वायुः सततगः क्रोधो मृत्युः सनातनः प्रसादे चापि पुद्गा श्रीनित्यं त्वयि महामते १२ रति
 क्तुष्टिर्धृतिः क्षातिमतिः शातिश्चराचरम् त्वमेव हयुगातेषु निधनप्रोच्यसे नघ १३ स्रुदीघिणापि कालेन नतशक्या गुणामया
 आत्मान्परमात्मान् च नमस्ते नलिनेक्षण १४ विदितो मे स दुर्द्धर्ष नारदा देवलात्तथा कृष्णद्वैपायनाच्चेव तथा कुरुपितामहात् १५
 त्वयिसर्वं समासक्तं त्वमेव को जनेश्वरः यत्रानुग्रहसंयुक्तं मे तदुक्तं त्वयोनघ १६ एतत्सर्वं महसम्यगाच्चरिष्ये जनार्दन इदं चा
 द्रुतमित्यंतं कृतं मस्मत्प्रिये क्षया १७ यत्पापो निहतः संरथ्ये कौरव्यो धृतराष्ट्रजः त्वया दग्धं हितस्मै न्यमया विजितमाहवे १८ भ
 वता तत्कृतं कर्म येन वासाजयो मया दुर्योधनस्य संग्रामे तव बुद्धिपराक्रमेः १९ कर्णस्य च वधो पायो यथा वत्सं प्रदक्षितः सैधवस्य
 च पापस्य भूरिश्रवसा एव च २० अहं च प्रियमाणेन त्वया देव किं नंदनं यदुक्तं तत्करिष्यामि नहि मे त्रविचारणा २१ राजा
 नं च समासाद्य धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् चोदयिष्यामि धर्मज्ञगमनार्थं तवानघ २२

दिनास्वबोधमाविष्करोति ८ रतिः रमणं क्रीडा

मयी स्वर्गस्थित्यंतलीलारूपाते तुभ्यं तवरोदसी द्यावापृथिवी तैतवमाया ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ अनुग्रहः एतत्सम्यगाच्चरत्याज्ञारूपः १६ दृष्टोपकार
 रमय्यभिनंदति इदं त्विति शेषं स्पष्टम् १७ १८ १९ २० २१ २२

रुचिरं हिममेतत्ते द्वारकागमनं प्रभो अचिरादेव द्रष्टा त्वं मातुलं मे जनार्दन २३ बलदेवं च दुर्धर्षं तथा न्याह्निष्ठा पुंगवान् ए
 वं सभाषमाणो तो प्राप्नो वारणसाह्वयम् २४ तथा विविशत् श्रीभो संप्रहृष्ट नराकुलम् तो गत्वा घृतराष्ट्रस्य गृहशक्रगृहापमं
 २५ ददृशाते महाराज घृतराष्ट्रजनेश्वरम् विदुरचमहाबुद्धिराजानं च युधिष्ठिरम् २६ भीमसेनं च दुर्धर्षमाद्रीपुत्रो च पांडवो
 घृतराष्ट्रमुपासीनं युयुत्सं च पराजितम् २७ गांधारीं च महाप्रज्ञां पृथां कृष्णां च भामिनीम् सुभद्रां च श्रितां सर्वाभरतानां स्त्रिय
 स्तथा २८ ददृशातो स्त्रियः सर्वा गांधारीपरिचारिकाः ततः समेत्य राजानं घृतराष्ट्रमरिंदमो २९ निवेद्य नामधेयं स्वतस्य पादावगृ
 ष्णताम् गांधार्यां पृथायां च धर्मराजस्य च वृद्धि ३० भीमस्य च महात्मानो तथा पादावगृण्णताम् क्षत्तारं चापि सगृह्य पृष्ठाकुश
 लमव्यथम् ३१ तैः सादं चरुपिबद्धतस्तौ पयुपासताम् ततो निशिमहाराजो घृतराष्ट्रं कुरुद्वहान् ३२ जनार्दनं च मेधावी व्यसजं
 यतु वेगृहान् तदनुज्ञातानृपतिनाययुः स्वस्वनिवेशनम् ३३ धनजयगृहानेव ययो कृष्णास्तवीर्यवान् तत्रार्चितो यथान्याय
 सर्वकामैरुपस्थितः ३४ कृष्णाः स्रष्टापमेधावी धनं जयसहायवान् प्रभातायां तु शर्वर्यां कृत्वा पांवाण्डिकीं क्रियां ३५ धर्मराज
 स्य भवनं जग्मतुः परमाचिंतो यत्रास्ते सहसामात्या धर्मराजो महाबलः ३६ तौ प्रविश्य महात्मानो तद्गृहं परमाचितम् धर्मराज
 ददृशातुं देवराजमिवाश्विनो ३७ समासां घृतराजानं वाष्णाय कुरुपंगवो निषेदतुरनुज्ञातो प्रथिमाणेन तेन तो ३८ ततः सरा
 जामेधावी विवक्षुः प्रेक्ष्य तावभौ प्रोवाच वदतां प्रधो वचनं राजसत्तमः ३९ युधिष्ठिर उवाच विवक्षुः हियुवामन्य
 वीर्यादु कुरुद्वहो व्रतकतोस्मि सर्वानचिरान्माविचायुताम् ४० इत्युक्तः फाल्गुनस्तत्र धर्मराजानमब्रवीत् विनीतवदुपाग
 म्यवाक्यवाक्यविशारदः ४१ अयंचिरोषितो राजन् वासुदेवः प्रतापवान् भवंतं समनुज्ञापितरं द्रष्टुमिच्छति ४२ सगच्छे
 दभ्यनुज्ञातो भवताय दिमन्यसे आनतं नगरीवीरस्तदनुज्ञातुमहसि ४३ युधिष्ठिर उवाच पुंडरीकाक्ष भद्रं ते
 गच्छत्वमधुसूदन पुरीदारवतीमद्यद्रष्टुं शूरसूतप्रभो ४४ रोचते मे महाबाहो गमनं तव कशव मातुलश्चिरदृष्टो मेलयादेवी च
 देवकी ४५ समेत्य मातुलगत्वा बलदेवं च मानदं पूजयेथा महाप्राज्ञमद्रुक्यं नयथा हतः ४६ स्मरंथाश्चापि मानित्यं भीमिं च बलि
 नावरम् फाल्गुनसहदेवं च नकुलं च वमानदं ४७ आनतानं वलाक्यत्वापितरं च महाभुजं रुष्णींश्च पुनरागच्छे हयमधममा
 नय ४८

४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायां द्विपंचाशोऽध्यायः ५२ त
थाप्रयातंवाण्येयमित्यादिग्रन्थः पूर्वोक्तासूपनिषत्सुविद्याफलविश्वरूपदर्शनंविद्यासाधनं गुरोराराधनं चेति द्वयमिहोक्तं विवरीतुं उ तं कोपारव्यानव्य

संगच्छरत्नान्यादायविधानिवसूनिच यच्चाप्यन्यन्मनोज्ञंतेतदप्यादत्स्वसात्वत ४९ इयंचवसूधाकृत्स्नाप्रसादात्तवकेशव
अस्मानुपगतावीरनिहताश्चापिशत्रवः ५० एवंब्रुवतिकौरव्येधर्मराजयुधिष्ठिरे वासुदेवोवरः पुंसामिदं वचनमब्रवीत् ५१
तवेवरत्नानिधनंचकेवलधरातु कृत्स्नातुमहाभुजाद्यवे यदस्तिचान्यत्द्रविणंगृहममत्वमेवतस्येश्वरनित्यमीश्वरः ५२ तथेत्य
थोक्तः प्रतिपूजितस्तदागदाग्रजाधमसूतेनवीर्यवान् पितृष्वसार्चवदद्यथाविधिसंपूजितश्चाप्यगमत्पदाक्षिणम् ५३ तया
ससम्यक्प्रतिनदितस्ततस्तथेवसर्वैर्विदुरादिभिस्तथा विनिययोभागपुराद्गदाग्रजारथेनदिव्येनचतुभुजःस्वयम् ५४ रथे
सुभद्राभिधरोप्यभाविनीयुधिष्ठिरस्थानुमतेजनादनः पितृष्वसूत्रापितथामहाभुजाविनिययोरजजनाभिसंसृतः ५५ तम-
त्वेयाहानरवर्यकेतनः ससात्यकिर्माद्रवतीसतावपि अगाधबुद्धिर्विदुरश्चमाधवस्वयंचभीमोगजराजविक्रमः ५६ निवर्त
यित्वाकुरुराश्रुवद्भ्रान्ततःससर्वान्विदुरचवीर्यवान् जनादनीदारुकमाहसत्वरः प्रचादयाश्वानितिसात्यकितथा ५७ ततो
ययोशत्रुगणप्रमदूनः शिनिप्रवीरानुगतो जनादनः यथानिद्वत्यारिगणंशतक्रतुर्दिवंतथानर्तपुरीप्रतापवावान् ५८ इ
तिश्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि कृष्णप्रयाणे द्विपंचाशोऽध्यायः ५२ वेशोपायन उवाच तथाप्रया-
तंवाण्येयं हारकांभरतर्षभाः परिष्वज्यन्ववर्ततसानुयात्राः परंतपाः १ पुनः पुनश्चवाण्येयं पर्यस्वजतफाल्गुनः आचक्षुर्विष
यात्रेनंसददर्शपुनःपुनः २ कृच्छ्रेणैवतुतांपाथोगांविदविनिवेशिताम् संजहारत्तोद्दृष्टिकृष्णाश्चाप्यपराजितः ३ तस्यप्रयाणे
यान्यासन्निमित्तानिमहात्मनः बहून्यद्भुतरूपाणितानिमगदतःशृणु ४ वायुवेगेनमहतारथस्यपुरतोववो कुर्वन्निःशंकरं
मार्गविरजस्कमकटकम् ५ ववर्षवोसर्वश्चेवतोयंशतचिसर्गाधिच दिव्यानिचैवपुण्याणिपुरतःशार्ङ्गधन्वनः ६ सप्रयाताम
हाबाहुःसमेषुमरुधन्वसु ददशाथिमुनिश्रेष्ठमुतंकममितौजसम् ७ सतंसंपूज्यतेजस्वीमुनिपृथुललोचनः पूजितस्तंन
चतदापर्यपृच्छदनामयम् ८ सपृष्टःकुशलतेनसंपूज्यमधुसूदनम् उतंकोब्राह्मणश्रेष्ठस्ततःपप्रच्छमाधवम् ९

जेनप्रवर्ततेततउपरिष्ठादश्वमेधव्याजेनकर्मणामप्यारादुपकारकत्वंविद्यायामुच्यतइतिसंगतिः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

कच्चिच्छोरेत्वयागत्वाकुरुपांडवसद्यतत् कृतंसौभ्रात्रमचलंतन्मेव्यारव्यातुमर्हसि १० अपिसंधायतान्वीरानुपावृत्तोसिकेश
व संबन्धिनःस्वदयितान्मततं वृष्णिपुंगव ११ काञ्चित्पांडसूताःपंचधतराष्टस्यचात्मजाः लोकेषुविहरिष्यन्तित्वयासहपरंतप १२
स्वराष्टेषुचराजानःकाञ्चित्प्राप्स्यन्तिवसुसखंम् कोरवेषुप्रशातेषुत्वयानायनकेशव १३ यामेसंभावनातातत्वयिनित्यमवर्तत अ
पिसासफलातातकृतातभरतान्प्रति १४ श्रीभगवानुवाच कृतायत्नामयापूर्वसोशाम्येकोरवान्प्रति नाशक्यंतयदा
शाम्येतेस्थापयितुमंजसा १५ ततस्तोनिधनंप्राप्ताःसर्वेससक्तबांधवाः नदिष्टमभ्यति कांतुंशक्यंबुध्याबलेनवा १६ महर्षेविदि
तंभूयःसर्वमेतत्तवानघ तैःत्यक्त्रामन्मतिमद्यंभीष्मस्यविदुरस्यच १७ ततोयमक्षयजग्मुःसमासाद्यतरंतरम् पंचैवपांडवाःशि
ष्टाहतामित्राहतात्मजाः १८ धातराष्ट्राश्चनिहताःसर्वेससक्तबांधवाः इत्यक्तवचनेकृष्णभृशंक्रोधसमन्वितः उतंकइत्यवाचैमरो
षादुत्फुल्लोचनः १९ उतंकउवाच यस्माच्छक्तेनतेकृष्णानत्राताःकुरुपुंगवाः संबन्धिनःप्रियास्तस्माच्छप्येहत्वामसं
शयम् २० नचतेप्रसभयस्मातो नगृह्यनिवारिताः तस्मान्मन्युपरीतस्त्वाशप्यामिमधुसूदन २१ त्वयाशक्तेनद्विसतामिथ्या
चारेणमाधव तेपरीताःकुरुश्रेष्ठाःनश्यतस्मह्यपोक्षिताः २२ वासुदेवउवाच शृणुमेविस्तरेणोदयदृश्येभृगुनंदन गृ
हाणानुनयन्वापितपस्वीह्यसिभागव २३ श्रुत्वाचमेतदध्यात्ममुच्यथाःशापमद्यव नचमांतपसाल्येनशक्ताभिभावितुपुमान् २४
नचतेतपसोनाशमिच्छामितपतावर तपस्तेसमहदीप्तगुरवश्चापिताः २५ कोमारब्रह्मचर्यतेजानामिद्विजसत्तम दुः
स्वार्जितस्यतपसस्तस्मान्नेच्छामितेव्ययम् २६ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकपर्वणिउतंकोपारव्यानेत्रिपंचाशोः
ध्यायः ५३ उतंकउवाच ब्रह्मिकेशवतत्वेनत्वमध्यात्ममनिंदितम् श्रुत्वाश्रेयोऽभिधास्यामिशापंवातेजनादज्ञ १
वासुदेवउवाच तमोरजश्चसत्त्वंचविद्विभावात्तदाश्रयान् तथारुद्रान्चसूच्यापिविद्विमत्प्रभवान्द्विज २ मयिसवांणिभू
तानिसर्वभूतेषुचाप्यहम् स्थितइत्यभिजानीहिमातेभूदन्नसशयः ३ तथादत्यगणान्सुवांन्युक्षगंधवराक्षसान् नागानप्स
रसश्चैवाविद्विमत्प्रभवान्द्विज ४ सदसश्चैवयत्याहुरव्यक्तव्यक्तमेवच अक्षरंचक्षरंचवसवमेतन्मदात्मकम् ५

नाःपरीताःपरितःप्राप्ताः २२ अनुनयंशिक्षाम् २३ मेमत्तः २४ २५ २६ इत्याश्वमेधिकपर्वणिटीकायांत्रिपंचाशोऽध्यायः ५३ ब्रूहीति १२

विरोधदृष्ट्या-

६ असत्शशश्रंगादि सदसत् घटादि सदसत्परं अव्यक्तम् एतत्प्रथमपिमत्तः परं नास्तीत्यर्थः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

येचाश्रमेषु वैधर्माश्चतुर्धा विदितासुने वैदिकानि च सर्वाणि विद्वि सर्वमदात्मकम् ६ असत्सदसत्त्रैव यद्विश्वं सदसत्परं सु-
मत्तः परतरं नास्ति देवदेवात्सनातनात् ७ आकारप्रसुरवाचं दान्विद्विमात्वं भृगूदह यूपसामं च रुहोमन्निदशाप्यायनमरवे
८ हातारमपि हव्यचविद्विमां भृगुनदन अध्वयुः कल्पकश्चापि हविः परमसंस्कृतम् ९ उद्गाता चापि मांस्तोति गीतयोपैर्महाध्व-
रे प्रायश्चित्तेषु मां ब्रह्मन्शातिभगलवाचकाः १० स्तुवति विश्वकर्माणं सततं द्विजसत्तम मम विद्विस्तुतं धर्ममग्रजं द्विजसत्तम ११
ज्ञानसदयितो विप्रसर्वभूतदयात्मकम् तत्राहं वर्तमाने श्रनिवृत्तेश्चैव मानवैः १२ बद्धीः संसरमाणो वयोनीर्वतो भिसत्तम ध-
र्मसंरक्षणार्थाय धर्मसंस्थापनाय च १३ तैस्तैर्वेषैश्चरुपैश्च त्रिषु लोकेषु भागव अहं विष्णुरहं ब्रह्मा शक्रोऽथ प्रभवाप्ययः १४
भूतग्राभस्य सर्वस्य स्रष्टासंहार एव च अधर्मे वर्तमानानां सर्वेषामहमच्युतः १५ धर्मस्य सुतु बध्नामि चालिते च लिते यगे ता-
स्तयोनीः प्रविश्याहं प्रजानां हितकाम्यया १६ यदा लुहं देवयो नो वर्तामि भृगुनदन तदा हं देवत्सवमाचरामिनसंशयः १७ य-
दा गंधर्वयो नो वा वर्तामि भृगुनदन तदा गंधर्वत्सवमाचरामिनसंशयः १८ नागयो नो यदा च वर्तदा वर्तामि नागवत् यक्षराक्ष-
सयो न्योस्तथा वा द्विचराम्यहम् १९ मानुष्ये वर्तमाने तु कृपणया चित्तामया न च ते जातसंमोहावो गृणहंतमोहिताः २० भयं च
महदुद्दिश्य आसिताः कुरवो भयो क्रुद्धेन भृत्वा च पुनर्यथा वदन्नुदर्शिताः २१ तैस्त्वधर्मेण संयुक्ताः परीता कालधर्मिणा धर्मेण
नि हता युद्धे गतास्वर्गे न संशयः २२ लोकेषु पांडुवाश्चैव गताः रव्याति द्विजोत्तम एतत्तैस्त्वधर्मेण संयुक्ताः परीता कालधर्मिणा धर्मेण
इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि उत्तकापारव्याने चतुःपंचाशोऽध्यायः ५४ उत्तक उवाच अभिजानामि
जगतः कर्तारं त्वं जनादन नूनं भवत्यस्य दायमिति मे नास्ति संशयः १ चित्तं च स्रुप्रसृज्जं मे त्वद्भावगतमच्युत विनिवृत्तं च मे शा-
पादिति विद्वि परंतप २ यदि त्वनुग्रहं कश्चित्त्वोहामि जनादन द्रष्टुमिच्छामि त्वरूपमेश्वरं त्वं निदर्शय ३ वंशंपायन-
उवाच ततः सतस्मै प्रीतात्मा दर्शयामास तद्दपुः शाश्वतवेष्यावधीमान् ददृशे यद्दहनं जयः ४ सददर्शमिहात्मानं विश्वरूपम-
हाभुजम् सहस्रसूयप्रतिमदीप्तिमस्यावकोपमम् ५

१६ १७ १८ १९ अधर्मेणोतिच्छेदः २० २१ २२ २३ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीका
यांचतुःपंचाशोऽध्यायः ५४ यद्भवतास्वस्य विश्वरूपत्वमुक्तं तदेव द्रष्टुमिच्छन्नुतं क उवाच अभिजानामीत्यादिना १ २ ३ ४ ५

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ एष्टव्येजलेपोक्षितेसति १४ १५ मातंगं चांडालविशेषम् १६ अधःपाददेशेऽस्रोतसो हते वारीति संबंधः तस्य समीपे अधः

सर्वमाकाशमावृत्य तिष्ठंतं सर्वतो मुखम् तं हृत्स्वापरमं रूपं विष्णोर्वेष्णावमद्भुतम् विस्मयंचययो विप्रस्तं हृत्स्वापरमेश्वरम् ६ उ
तं क उ वा च विश्वकर्मन्मस्तेरुक् विश्वात्मन् विश्वसंभवः पञ्चांते पृथिवीव्यासाशिरसाचावृतं नभः ७ घावापृथिव्योर्य
न्मध्यं जठरेण तवावृतम् भुजाभ्यामावृताश्वाशास्त्वमिदं सर्वमच्युत ८ सहरस्वपुनर्देवरूपमक्षय्यमुत्तमम् पुनस्त्वास्वेन
रूपेण द्रष्टुमिच्छामि शाश्वतम् ९ वेशं पायन उवाच तमुवाच प्रसन्नात्मा गोविंदो जनमेजय वरं वृणीष्वेति तदात्
सुतं कं ब्रवीदिदम् १० पर्याप्त एष एवायं वरस्तनो महाकृते यत्ते रूपमिदं कृष्णपश्यामि पुरुषोत्तम ११ तम ब्रवीत्युनः कृष्णा
मात्वमत्र विचारय अवश्यमेतत्कृतव्यममाद्यदर्शनमम १२ उतं क उ वा च अवश्य करणीयं च यद्येतन्मन्थसो विभो
तोयमिच्छामि यत्रेष्टं मरुषेतुद्दिदलभम् १३ ततः संहृत्य तत्तेजः प्रोवाचोतं कमीश्वरः एष्टव्येसति चित्यो हृत्स्वित्का द्वारकाय
यो १४ ततः कदाचिद्भगवानुत कस्तौयकाक्षया तृषितः परिचक्राम मरोसस्मारवाच्युतम् १५ ततो दिग्वाससं धीमान् मातंगं मलय
किनम् अपश्य तमरोतस्मिन् श्वयुथ परिवारितम् १६ भीषणं बद्धनिस्त्रिशं ब्राणकामुकधारिणम् तस्याधः स्रोतसापश्य द्वा
रिभ्रूरिद्विजात्तमः १७ स्मरन्नेव च तं प्राह मातंगः प्रहसन्निव एतद्युक्तं प्रतीच्छस्वमत्तो वारिभ्रुगृह १८ रूपाहिमेरुमहती त्वाह स्वात्तृ
समाश्रितं इत्युक्तस्तेन समुनिस्ततोयनाभ्यनदत् १९ चिक्षेप च सतं धीमान् वाग्भिरुग्राभिरच्युतम् पुनः पुनश्च मातंगः पिवस्व
तितम ब्रवीत् २० न चापि वत्ससक्रोधः क्षुधितेनांतरात्मना सूतयानिश्चयात्तेन प्रत्यारव्यातो महात्मना २१ श्वभिः सह मुद्राराजत
त्रैवांतरधीयत उतं क स्तं तथा हृत्स्वाततो व्रीडितमानसः २२ मेन प्रलब्धमात्मानं कृष्णनामित्रयातिना अथतनेव मागणशंखन
कगदाधरः २३ आजगाम महाबुद्धिरुतं कश्चैनम ब्रवीत् न युक्तं तादृशं दातुं त्वया पुरुषसत्तम २४ सलिलविप्रमुख्यभ्यामातं
गस्रोतसाविभो इत्युक्तवचनंतु महाबुद्धिर्जनादेनः २५ उतं क श्लक्ष्णयावाचा सात्वयन्निदम ब्रवीत् यादृशं न हं रूपेण या
म्यं दातुं धृतनवे २६ तादृशं खलु तदंतं तच्च त्वनावबुध्यथाः मया त्वदर्थं मुक्तो वै वज्रपाणिः पुरंदरः २७ उतं कायाभृतं दीहताय
रूपमिति प्रभुः समामुवाच देवदानमर्त्याः मर्त्यांतां व्रजेत् २८ अन्यमस्मेवरं देहीत्यसकृद्गुणदेन अष्टतंदयमित्यवमयोक्तः सश
चीपतिः २९

स्रोतसो भोगवत्या इति वा १७ १८ १९ चिक्षेप निर्दिशतवान् अच्युतं वरप्रदं कृष्णं २० २१ २२ प्रलब्धं वंचितं २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

समांप्रसाद्यदेवेन्द्रः पुनरेवेदमब्रवीत् यादृदेयमवश्यं वैमातंगोहंमहामते ३० भूत्वाः मृतंप्रदास्यामि भार्गवाय महात्मने यद्येवंप्र
तिगृण्हाति भार्गवो मृतमद्यवे ३१ प्रदातुमेषगच्छामि भार्गवस्यामृतविभो प्रत्यारव्यातस्त्वहतेन दास्यामि न कथंचन ३२ सतयास
मयंकृत्वातेन रूपेण वासवः उपस्थितस्त्वया चापि प्रत्याख्यातो मृतं ददन् ३३ चांडालरूपी भगवान्कृमहास्तेव्यतिक्रमः यत्तु शक्यमस्या
कर्तुं भय एव तवोपसितम् ३४ तोयेष्मांतवदुर्धर्षांकारिष्ये सफलामहम् येधहः सत्तैर्ब्रह्मन्सालिलेषां भविष्यति ३५ तदा मरो भ-
विष्यति जलपूर्णाः पयोधराः रसवच्च प्रदास्यति तोयते भृगुनंदन ३६ उतं कमेधा इत्युक्त्वाः ख्यातियास्यति चापिते इत्युक्तः प्रीतिमा
नुविप्रः कृष्णो न सव भूवह अद्याप्युतं कमेधांश्च मरो वधति भारत ३७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि उतकोपारव्या
ने पंचपंचाशोऽध्यायः ५५ जनमेजय उवाच . उतकः केन तपसा सयुक्तो वै महामनाः यः शापं दातुं कामो भूद्विष्यावे
प्रभाविष्यावे १ वेशंपायन उवाच . उतको महता युक्तस्तपसा जनमेजय गुरुभक्तः स तेजस्वी नान्यत्किंचिदपूजयत्
२ सर्वेषामृषिपुत्राणामेष आसीन्मन्त्रारथः औतंकीं गुरुवृत्तिवै प्राप्नुयामिति भारत ३ गौतमस्य तु शिष्याणां बहूनां जनमेजय
उतंकेभ्यः प्रीतिः स्नेहश्चेवाभवत्तदा ४ सतस्य दमशोचाभ्यां विक्रांतं च कर्मणा समकृत्वा पंचारेणा गौतमः प्रीतिमान
भूत्वा अथ शिष्यसहस्राणि समनुज्ञातवानृषिः उतंके परया प्रीत्यानाभ्यनुज्ञातमिच्छत ६ तं क्रमेण जरातात प्रतिपेदसहा
मुनिम् न चान्वबुध्यत तदा समुनिर्गुरुवत्सलः ७ ततः कदाचिद्राजेंद्रकाष्ठान्पानयितुं ययौ ८ उतकः काष्ठभारं च महांत
समुपानयत् सतद्वाराभिभूतात्मा काष्ठभारमरिदं ९ निषिषे षक्षितो राजन्परिश्रान्तो बुभुक्षितः तस्य काष्ठविलग्ना
भूज्ज्वाला रूष्यसमप्रभा १० ततः काष्ठैः सह तदापपात धरणीतले ततः सभारनिषिष्टः क्षुधाविष्टश्च भारत ११ दृष्ट्वा तां वय
सौवस्थां रुरोदातं स्वरस्तदा ततो गुरुस्फुतो तस्य पद्मपत्रनिभानना १२ जयाहाश्चुणिस्रश्चोणीकरणे पृथुलोचना पितुर्नियोगाद्
मंजाशिरसावनता तदा १३ तस्यानिपेततुर्दशौ करोतैरश्रुविंदुभिः न हितान्श्रुपातांस्तशक्ताधारयितुं मही १४ गौतमस्त्वब्रवीद्वि
प्रमुत्तंकं प्रीतिमानसः कस्मात्तातुवाद्येह शोकोत्तरमिदं वचः सस्वेरं ब्रुहिविप्रं श्रोतुमिच्छामि त्वतः १५ उतंके उवाच
भवद्गतेन मनसा भवत्प्रियचिकीर्षया भवद्भक्तिगतेन ह भवद्भावा नुगने च १६

जरेयंनावबुद्धामेनाभिज्ञातं सरवंचमे शतवर्षोषितं मां हि नत्वमभ्यनुजानिथाः १७ भवतात्वभ्यनुज्ञाताशिष्याः प्रत्यवरामम उ
 पपन्ना द्विजश्रेष्ठाः शतशोथसहस्रशः १८ गौतम उवाच त्वत्प्रीतियुक्तमया गुरुशः श्रेष्ठया तव व्यतिक्रमन्महान्
 कालोनावबुद्धो द्विजर्षभ १९ कित्वद्यदिते श्रेष्ठागमनं प्रतिभार्गव अनुज्ञां प्रतिगृह्यत्वे स्वगृहान् गच्छमानिरम् २० उतं क
 उवाच गुवर्थेकं प्रयच्छामि ब्राह्मिन् ब्राह्मिन् जसत्तम तमुपाहृत्य गच्छेयमनुज्ञातस्त्वया विभो २१ गौतम उवाच दक्षि
 णापरितोषो वै गुरुणां सद्भिरुच्यते नवत्याचरता ब्रह्मरुक्ता हवेन संशयः २२ इत्युच्यपरितुष्टं मां विजानीहि भृगुर्दह युवाघोड
 शवर्षो हियद्यभविता भवान् २३ ददानि पत्नीकन्याचस्वाते दाहितरद्विज एतामृतगानानान्यात्वत्तजोर्हति सावितुम् २४ नत
 स्तां प्रतिजग्राह युवाभूत्वायशस्विनीम् गुरुणा चाभ्यनुज्ञाता गुरुपत्नीमथा ब्रवीत् २५ कंभवत्ये प्रयच्छामि गुवर्थे विनियुत्वमाम्
 प्रियं हितचकांक्षामि प्राणैरपि धनेरपि २६ यदुलभं हिलाकस्मिन् रत्नसन्त्यद्भूतमद्भूत नदानययंतपसानादिमत्रास्ति संशयः २७
 अहिल्योवाच परितुष्टास्मिते विप्रनित्यभक्त्या नवानय पर्याप्तमेतद्भूतं गच्छता तयथोषितम् २८ वंशंपायन उ
 वाच उतं कस्तमहारीजपुनरेवा ब्रवीद्दृचः आज्ञापयस्व मामातुः कतव्यं च तव प्रियम् २९ अहिल्योवाच सो
 दासपत्नी विधृत् दिव्यैर्मणिकुंडलं तसमानयभद्रतगुवर्थेः सूकृता भवतु ३० सतयति प्रतिश्रुत्य जगाम जनमंजय गु
 रूपत्नी प्रियाथवेन समानायुतं तदा ३१ सजगाम ततः शीघ्रमुतक्राद्ब्राह्मणर्षभः सोदासपुरुषादवभिक्षितं मणिकुंडलं ३२
 गौतमस्त्वब्रवीत्पत्नीमुतकोनाद्यदृश्यते इति पृष्टातमाचक्षुःकुंडलाथगतं च सा ३३ ततः प्रोवाच पत्नी स नते मस्य गिदं क
 तम् शप्तः सपार्थिवानूनं ब्राह्मणं तं वधिष्यति ३४ अहिल्योवाच अज्ञानं न्यानियुक्तः स भगवन् ब्राह्मणामया
 भवत्प्रसादान्नभयं किंचित्तस्य भविष्यति ३५ इत्युक्तः प्राहृतां पत्नीमवमस्त्विति गौतमः उतं कोपिवनशून्यैराजानतं द
 दर्शह ३६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकपर्वणि उतं कापारव्यानुषटपचाशोऽध्यायः ५६ वंशंपायन
 उवाच सतदृष्ट्वा तथाभूतराजानयारदर्शनम् दीर्घश्मश्रुधरं नृणां शोणितेन समुक्षितम् १

चकारनव्यथाविप्रोराजात्वेनमथाब्रवीत् प्रत्यस्थायमहातेजाभयकर्तायमोपमः २ दिव्यात्वमसिकल्याणषष्ठेकालेममांतिक्रम
 भक्ष्यंमृगयमाणस्यसंप्राप्तोद्विजसत्तम् ३ उतंकउवाच राजन्गुर्वथिनंविद्विचरंतमामिहागतम् नचगुर्वथम्
 दत्तं हिंस्यमाहुमनीषिणः ४ राजोवाच षष्ठकालेममाहारोविहितोद्विजसत्तम् नशक्यस्त्वसमुत्स्रेष्टुक्षाधितनमे
 याद्यवे ५ उतंकउवाच एवमस्तम्हाराजसमयःक्रियतांतुमे गुर्वथमाभिनिर्वत्यपुनरेष्यामितेवशम् ६ संश्रुतश्च
 मयायोथोगुरवरोजसत्तम् त्वदधीनःसराजेद्रतत्त्वाभिक्षेनरेश्वर ७ ददासिविप्रमुरव्यभ्यस्त्वहिरत्नानिनित्यदा दाताचत्वं
 नरव्याघ्रपात्रभूतःक्षिताविह पात्रप्रतिग्रहेचापिविद्विमानृपसत्तम् ८ उपाहृत्यगुरोरथंत्वदायत्तमरिदम् समयनेहरा
 जेद्रपुनरेष्यामितेवशम् ९ सत्यंतेप्रतिजानामिनात्रमिथ्याकथंचन अनृतनोक्तपूर्वमेस्वरेषापिकृतान्यथा १० सोदासउ
 वाच यदिमत्तस्तवोयत्तोगुर्वथःकृतस्वसः यदिचास्मिप्रतियाह्यःसांप्रतंतद्दस्वमे ११ उतंकउवाच प्रतिया-
 ह्योमतोमेत्वंसदेवपुरुषषभ सोहत्वामनुसंप्राप्तोभिक्षितुमणिकुडले १२ सोदासउवाच पत्यास्तेममविप्रषेउचिते
 मणिकुडले वरयार्थंत्वमन्यवेतंतदास्यामिस्तत्रत १३ उतंकउवाच अलंतव्यपदेशेनप्रमाणायदितेवयम् प्रयच्छ-
 कुडलेमद्यसत्यवाभ्रवपाथिव १४ वैशंपायनउवाच इत्यक्तस्त्वब्रवीद्राजात्तमुतंकपुनवचः गच्छमद्वचनाद्द्वीब्रूहिद
 हीतिसत्तम् १५ सेवमुक्तात्वयानुनंमहाक्येनशक्तिव्रता प्रदास्यतिद्विजश्रेष्ठकुडलेतेनसंशयः १६ उतंकउवाच
 कपत्नीभवतः शक्यामयाद्रष्टुनरेश्वर स्वयंवापिभवान्यत्नीकिमर्थनोपसपति १७ सोदासउवाच ताद्रस्थितिभ
 वानद्यकस्मिंश्चिद्वननिर्झरे षष्ठकालेनाहिमयासाशक्याद्रष्टुमद्यवे १८ वैशंपायनउवाच उतंकस्तथोक्तःसज्-
 गामभरतषभ मदयतीचिदृश्यासाज्ञापयस्वप्रयाजनम् १९ सोदासवचनंश्रुत्वाततःसापृथुलाचना प्रत्यवाचमहाबुद्धिसुतंक
 जनमेजय २० एवमेतद्ददब्रह्मन्नानृतवदसेनद्य अभिज्ञानचोकेचित्समानयितुमहासि २१ इमेहिदिव्यमणिकुडलेम
 देवाश्चयक्षाश्चमहर्षयश्च तेस्तेरुपायेरपहर्तुकामाश्छिद्रेषुनित्यंपरितर्कयन्ति २२ निक्षिप्तमेतद्भुविपन्नगास्तरत्नसमासा
 द्यपरामृषेयुः यक्षास्तथाच्छिष्टधृतसराश्चनिद्रावशाद्वापरिधेर्षेयुः २३

नागानां भागोः ह्यित्येति संबन्धः २४ २५ २६ २७ २८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां सप्तपंचाशोऽध्यायः ५७
 सामित्रसहमिति अभिज्ञानश्लोकस्यैव ज्ञापकम् १ तदेवाहनं वेति एषारक्षो योनिरूपा अन्या इतः मुक्तिरूपा अतो मम इतो गते मुक्त्यर्थे प्रयच्छ

छिद्रेषु तेषु मे नित्यं ह्यित्येति द्विजसत्तम देवराक्षसनागानामप्रमत्तेन धार्यते २४ स्यंदते हि दिवा रुक्मं रात्रौ च द्विजसत्तम न
 क्तं नक्षत्रताराणां प्रभामाक्षिप्य वर्तते २५ एते ह्यामुच्य भगवन्क्षत्पिपासाभयंकृतः विषाग्निभयदेश्यश्च भयं जातु न विद्यते २६
 ह्रस्वेन च ते आमुक्ते भवतो ह्रस्वकतदा आनुरूपेण चामुक्ते जायते तत्प्रमाणकं २७ एवं विधममेते वैकुण्डले परमारचिते त्रिषु लोकेषु
 विज्ञावेतदाभिज्ञानमानय २८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि उत्तंकापारव्यानसप्तपंचाशोऽध्यायः ५७ वै
 शंपायन उवाच सामित्रसहमासाद्य अभिज्ञानमया च तस्मै ददावभिज्ञानसत्त्वाकुवरस्तथा १ सोदास उवा-
 च न चैवे प्रागतिः क्षेम्यान चान्या विद्यते गतिः एतन्मे मत्तमाज्ञाय प्रयच्छ मणिकुण्डलं २ इत्यक्तस्तासु तं कुरु मत्तु वाक्यमथा
 ब्रवीत् श्रुत्वा च सा तदा प्रादात्तस्ते मणिकुण्डलं ३ अवाप्य कुण्डलं तत्र राजानं पुनरब्रवीत् किमंतु इत्यवचने आतुमिच्छामि पार्थिव
 ४ सोदास उवाच प्रजानि सर्गादि प्राञ्चे क्षत्रियाः पूजयति हि विप्रं प्रथमं अपि बहवो दाषाः प्रादुर्भवन्ति वै ५ सोऽहं द्विजे-
 श्वः प्रणतो विप्राहोषमवाप्तवान् गतिमन्यां न पश्यामि मद्येती सहायवान् ६ न चान्यामपि पश्यामि मतिं गतिमतां वर स्वर्गद्वार-
 स्य गमने स्थाने च ह द्विजोत्तम ७ न हिराज्ञा विशेषेण विकृद्धं न द्विजातिभिः शक्यां हिलोके स्थातुं प्रत्यवासरवमधितुम् ८ तदिष्टं
 मया दत्तं एते स्वमणिकुण्डले यः कृतस्तेद्यसमयः सफलत कुरुष्वमे ९ उत्तंक उवाच राजस्तथेह कतोऽस्मि पुनरुप्यामितं व-
 शंम् प्रमत्तं कचित्पृष्ट्वानिष्टतोऽस्मि परतप १० सोदास उवाच ब्रह्मि विप्रयथा कामं प्रतिवक्तास्मिन् वचः छेत्तास्मिन्
 शयते घनमेवास्ति विचारणा ११ उत्तंक उवाच प्राहुर्वाकसं यतं विप्रं यमं नृपुणं दशिनः मित्रेषु यश्च विषमस्तन इत्यवत-
 विदुः १२ सप्रवान् मित्रतामद्यसंप्राप्तो मम पार्थिव समे बुद्धिप्रयच्छेत्वं संभतां पुरुषषम १३ अवाप्यार्थो ह मद्येह भवांश्च पुरुषादक-
 भवंत्सकाशमागतं क्षमं मम न वंति वै १४ सोदास उवाच क्षमं चेदिह वक्तव्यं तव द्विजवरोत्तम मत्समीपे द्विजश्रेष्ठनागं
 तव्यं कथंचन १५ एतं व प्रवश्यामि श्रेयोभृगुकुलोद्दह आगच्छतो हिते विप्रं भवन्मृत्युन सशयः १६

देहिमपि मये कुण्डले २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

वैशंपायन उवाच इत्कक्तः सतदाराजाक्षम्बुद्धिमताहितम् अनुज्ञाप्यसराजानमहल्यांप्रतिजग्मिवान् १७ गृहीत्वाकुंड
 लेदिव्येगुरुपत्याः प्रियंकरः जवेनमहताप्रायाद्घातमस्याश्रमं प्रति १८ यथातथारक्षणंचमदयत्याभिभाषितम् तथातेकुंडलेब
 ध्वातदारुण्याजिनमयत् १९ सकस्मिंश्चिक्षुधाविष्टः फलभारसमन्वितम् विल्वददर्शविप्रधिरारुरोहचतततः २० शारवामासज्य
 तस्यैव रुण्याजिनमरिदम पातयामास बिल्वानितदासद्विजपुगवः २१ अथपातयमानस्य बिल्वापहतचक्षुषः न्यपतंस्तानिवि
 ल्वानितस्मिन्नेवाजिनोविभो २२ यस्मिंस्तकुंडलेबद्धतदाद्विजवरणवै बिल्वप्रहारैस्तस्याथव्यशीचद्वंधनंततः २३ सकुंडलंतद
 जिनंपपातसहसातरोः विशीर्णबंधनतस्मिन्गतेरुण्याजिनमहीम् २४ अपश्यद्भुजगः कश्चित्तत्रमणिकुंडले एरावतकुलो
 दूतः शिष्टोभूत्वातदाहिसः २५ विदश्यास्येनवल्मीकंविवेशाथसकुंडले हि यमोणितुदस्वासकुंडलेभुजगेनह २६ पपातच
 क्ष्मात्सोद्देगोदुः स्वात्परमकोपनः सदडकाष्ठमादायवल्मीकमखनत्तदा २७ अहानि त्रिंशद्व्यग्रः पंचचान्यानिभारत क्रोधामर्षा
 भिसंतप्तस्तदाब्राह्मणसत्तमः २८ तस्यवेगमसह्यतमसहतीवसंधरा दडकाष्ठाभिनुन्नागीचचालभृशमाकुला ततःखनतएवा
 थंविप्रधरणीतलम् नागलोकस्यपथानकर्तुकामस्यनिश्चयात् २९ रथेनहरियुक्तेनतदशसुपजग्मिवान् वज्रपाणिमहा
 तेजास्तददर्शद्विजोत्तमं ३० वैशंपायन उवाच सतुतंब्राह्मणोभूत्वातस्यदुःखनदुःखितः उतंकमब्रवीद्वाक्यमेत
 च्छक्यंत्वयैतिवै ३१ इतोहिनागलोकौवैयोजनानिसहस्रशः नेदडकाष्ठसाध्यंचमन्येकार्यमिदतव ३२ उतंक उवाच
 नागलोकैयादिब्रह्मन्शक्यंकुंडलमया प्राप्तप्राणान्विमोक्ष्यामिपश्यतस्तद्विजोत्तम ३३ वैशंपायन उवाच यदा
 सनाशकतस्यनिश्चयकर्तुमन्यथा वज्रपाणिस्तदादडवज्रास्त्रेणयुयोजह ३४ ततोवज्रप्रहारैस्तेदार्यमाणावसंधरा नाग
 लोकस्यपथानुमकरोज्जनमेज्य ३५ सतनमार्गेणतदानागलोकविवेशह ददर्शनागलोकचयोजनानिसहस्रशः ३६ प्राकार
 निचयेद्रथैर्मणिमुक्तास्वलकृतैः उपपन्नमहाभागशातकुभमयेस्तथा ३७ वापीस्पष्टिकसोपानानदीश्चविमलोदकाः ददर्शच
 क्षांश्चबहून्नानाद्विजगणायुतान् ३८ तस्यलोकस्यचद्वारसददर्शभृगूदहः ३९ पंचयोजनविस्तारमायतशतयोजनम् नाग
 लोकमुतंकक्तप्रेक्ष्यदीनोभवत्तदा ४०

निराशश्चाभवत्तत्रकुंडलाहरणंपुनः तत्रप्रोवाचतुरगस्तंरुष्णाश्वेतवालधिः ४१ तस्मात्स्यनेत्रःकौरव्यप्रज्वलान्वितेजसा ध
मस्वापानमेतन्मततस्त्वविप्रलप्स्यसे ४२ ऐरावनस्तनेहतवानीतीहिकुंडले माजुगुप्साकृथाःपुत्रत्वमत्रार्थकथंचन त्वयेतद्वि
समाचीर्णंगौतमस्याश्रमेतदा ४३ उतंकउवाच कथंभवेतेजानीयामुपाध्यायाश्रमंप्रति यन्मयाचीर्णपूर्वादिश्री
तुमिच्छामितद्ब्रह्म ४४ अश्वउवाच गुरोर्गुरुंमांजानीद्विज्वलनंजातवेदसं त्वयाह्यहंसदाविप्रगुरोरर्थेभिपूजितः
४५ विधिवत्सततेविप्रशक्तिनाकुरुनंदन तस्माच्छ्रेयोविधास्यामितवेवकुरुमाचिरम् ४६ इत्युक्तस्तथाकार्षीदुतंकश्चित्रमानु
ना घृत्पार्चिःप्रतिमांश्चापिप्रज्वालदिधक्षया ४७ ततोस्यरोमकूपेभ्याधर्म्यतस्तत्रभारत धनःप्रादुरभूद्भुमानागलोकभयावहः ४८
तेनधुमेनुमहतावर्द्धमानेनभारत नागलोकेमहाराजनप्राज्ञायतेकिंचन ४९ हाहाकृतमभूत्सर्वमेरावतेनिवेशनम् वासकिप्र
मुस्वानाचनागानांजनमेजय ५० नप्रकाशतवशमानिधुमरुद्धानिभारत नीहारसंवृतानीववनानिभारयस्तथा ५१ तेधुमरुक्त
नेयुनावन्हितेजोमितापिताः आजग्मुर्निश्रयंज्ञातंभार्गवस्यमहात्मनः ५२ श्रुत्वान्निश्रयंतस्यमहर्षेरतितेजसः संभ्रांतनयनाः
सर्वपूजांचक्रुर्यथाविधि ५३ सर्वंप्रांजलयोनागावृद्धबालपुरोगमाः शिराभिःप्रीणित्योत्तुःप्रसीदभगवन्निति ५४ प्रसाद्यब्राह्मण
तेतुपाद्यमर्घ्यनिवेद्यच प्रायच्छन्कुंडलेदिव्येपन्नगाःपरमार्चिते ५५ ततःसंपूजितोनागैरुदोतंकःप्रतापवान् अग्निप्रदक्षिणं
कृत्वाजगामगुरुसद्व्रतत् ५६ सगत्वात्वरितोराजनृगौतमस्यनिवेशनम् प्रायच्छत्कुंडलेदिव्येगुरुपत्न्यास्तदानय ५७ वासकिप्रमु-
स्वानाचनागानांजनमेजय सर्वशशंसगुरवेयथावाहुजसत्तमः ५८ एवमहात्मनातेनत्रोलोकान्जनमेजय परिक्रम्याहृतीदिव्ये
ततस्तेमणिकुंडले ५९ एवप्रभावःसमानिरुतंकोभरतर्वभ परेणतपसायुक्तोयन्मात्वंपरिपृच्छसि ६० इतिश्रीमन्महाभा
रतेआश्वमेधिकेपर्वणिउत्तकोपारव्यानेअष्टपंचाशोऽध्यायः ५८ जनमेजयउवाच उतंकस्यवरदेत्वागोविदाद्विज
सत्तम् अतऊर्ध्वमहाबाहुःकिंचकारमहायशाः १ वैशपायनउवाच दत्त्वावरमुतंकायप्रायात्सात्यकिनासद्दृश
रकापवंगोविंदःशीघ्रवर्गमहाहयेः २ सरांसिसररितश्चैववनानिचगिरीस्तथा अतिक्रम्याससादाथरम्याद्वारवतीपुरीम् ३

वामिति गुरुभक्तेषुदेवा अप्यनुग्रहं कुर्वतीति भावः ६० इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायां अष्टपंचाशोऽध्यायः ५८ उतंकस्येति १ २ ३

महे उत्सवे ४ ५ ६ दिवाभूतः दिवसवत्प्रकाशबहुलः दिवाकरतुल्यइतियावत् ७ ८ ९ प्रमत्ताः क्रीडाद्यासक्ता अनवहिताः मत्ताः मद्या

वर्तमाने महा राजमहारेवतकस्य च उपायात्पुंडरीकादोयुयुधानानुगतदा ४ अलंकृतस्तसगिरिर्नानारूपैर्विचित्रितैः बभौर
 लुमयैः कोषैः सवृतः पुरुषेषु ५ काचन स्त्रुग्भिरग्राभिः सुमनोभिस्तथैव च वासाभिश्च महाशैलः कल्पवृक्षस्तथैव च ६ दीपवृ
 क्षश्च सोवर्णे रभीक्ष्णमुपशोभितः गुहानिद्वरदेशेषु दिवाभूतो बभूव ह ७ पताकाभिविचित्राभिः सघटाभिः समततः पुभिः स्त्री
 भिश्च संयुष्टः प्रगीत इव चाभवत् ८ अतीव प्रदक्षणीयो भून्मरुमुनिगणैरिव मत्तानां हृष्टरूपाणां स्त्रीणां पुसांच भारत ९ गायताप
 वतैर्द्रव्यादेव स्पृगिवनिस्वनः प्रमत्तमत्तसमत्त स्वैडितोत्कृष्टसंकुलः १० तथा किल किलाशब्दैर्भूधराभून्मनोहरः विपणापणवान्
 रम्याभिक्ष्यभोज्यविहारवान् ११ वस्त्रमाल्योत्करयुतो वीणावणुमृदंगवान् करामेरयमिश्रेण भक्ष्यभोज्येन चैव ह १२ दीनांधक
 पुण्यादिभ्यो दीयमानेन चानिशम् बभौ परमकल्याणो महस्तस्य महागिरिः १३ पुण्यावसथवाच्वीरपुण्यकृद्भिर्निषेवितः विहारोद्युषि
 वीराणां महारेवतकस्य ह १४ सनगोवेशमसंकीर्णो देवलाके देवाबभौ तदा च वृथासान्निध्यमासाद्य भरतपुत्रम् १५ शक्रस्य प्रती
 काशो बभूव सहशैलराट् ततः संपूज्यमानः सुविवेश भवनशोभम् १६ गोविंदः सात्यकिश्चैव जगाम भवनं स्वकम् विवेश च प्रहृष्टात्मानि
 रकालप्रवासतः १७ कृत्वानसूकरकमदानवेषु ववासवः उपयातुवाण्येभ्यो जघृक्ष्य धकास्तथा १८ आश्रयगच्छन् महात्मानं द
 वाइवशतक्रतुम् सतानभ्यर्च्य मेधावीपृष्ठाचकुशलतदा १९ अभ्यवाद्यदप्रीतः पितरमातरतदा १९ ताभ्यां ससंपरिषुक्तः सात्वितश्च
 महाभुजः उपापाविष्टैः सर्वस्तेषां णिभिः परिवारितः २० सविश्रान्तो महातेजाः कृतपादावनेजनः कथयामास तत्सर्वं पृष्टः पित्रामहा
 हवम् २१ इति श्रीमन्महाभारत आश्वमेधिके पर्वणि रेवतकवर्णने ऊनषष्टितमोऽध्यायः ५९ वसुदेव उवाच
 श्रुत्वानस्मिवाण्यसंग्रामपरमाद्भुतम् नराणां वदतां तत्र कथं वातेषु नित्यशः १ त्वंतु प्रत्यक्षदशीचभूतज्ञश्च महाभुजः तस्मात्प्रब्र
 ह्मसंग्रामयाथातथ्यनमनय २ यथा तदभवत्कद्रुपाडवानामहात्मनाम् भीष्मकणकूपद्राणशल्यादिभिरनुत्तमम् ३ अन्येषां
 क्षत्रियाणां च कृतास्त्राणामनक्रशः नानादेशाकृतिस्मृतां नानादेशनिवासिनां ४ वेशं पायन उवाच इत्युक्तः पुंडरीका
 क्षः पित्रामातुस्तदतिके शशसकुरुवीराणासंग्रामनिधनयथा ५

दिनासंमत्ताः हृष्टाः स्वैडितं कूर्दनं उत्कृष्टं अन्योन्यमाकर्षणं ते संकु

वासुदेव उवाच अत्यद्भुतानि कर्माणि क्षत्रियाणां महात्मनाम् बहुलत्वाद्भ्रंसंख्यातुं शक्यान्व्यब्दशतैरपि ६ प्राधान्यतस्तु
 गूढतः समासेनैव मे शृणु कर्माणि पृथिवीशानां यथावत् मरुद्वते ७ श्रीश्वः सेनापतिरभूदेकादशचमूपातिः कोरव्यः कोरवंद्रो
 णादेवानामिव वासवः ८ शिखंडी पांडुपुत्राणां नेता सप्तचमूपातिः बभूवरक्षितो धीमान् श्रीमतासव्यसाचिना ९ तेषां तदभव
 द्दृष्टं शाहानि महात्मनाम् कुरूणां पांडवानां च सप्तमहल्लोमहर्षणम् १० ततः शिखंडी गंगेयं युध्यमानं महाहवे जघान बहु
 भिवाप्यः सहगांडीवधन्वना ११ अकरोत्सुततः कालशरतल्पगतो मनिः अयनदक्षिणह्रिवासे प्रापेत्तत्रायणे १२ ततः सेनाप
 तिरभूद्दोषास्त्रविदुषावरः प्रवीरः कोरवंद्रस्य काव्यादेत्यपतेरिव १३ अक्षोहिणीभिः शिष्टाभिर्नवभिर्द्विजसत्तमः संवृतः स
 मरुत्लोधीगुप्तः रूपवृषादिभिः १४ धृष्टद्युम्नस्त्वभून्नेता पांडवानां महास्त्रवित् गुप्ताभीमनमेधावीभिर्त्रेणवृरुणोयथा १५
 सच सेनापरिवृतो द्रोणप्रप्लमहामनाः पितुर्निकारान्संस्मृत्यरणं कर्माकरोन्महत १६ तस्मिंस्ते पृथिवीपालाद्रोणपाषतसंगर
 नानादिगागतावीराः प्रायशो निधनुंगताः १७ दिनानि पंचतद्यद्दुमभूत्यरमदारुणम् ततो द्रोणः परिश्रान्तो धृष्टद्युम्नवशंगतः
 १८ ततः सेनापतिरभूत्कणादौरोधनबले अक्षोहिणीभिः शिष्टाभिर्वृतः पंचभिराहवे १९ तिस्रस्तु पांडुपुत्राणां चम्बावीभ्रत्सुपा
 स्त्रिताः हतप्रवीरभूयिष्ठावभूवुः समवास्थिताः २० ततः पार्थसमासाद्यपतंगद्ववपावके पंचत्वमगमत्सोतिर्द्वितीये हनिदारुणः २१
 हते कर्णेतुकोरव्या निरुत्साहा हतौजसः अक्षोहिणीभिस्त्रिभिरुद्रशंभुपयवारयन् २२ हतवाहनभूयिष्ठाः पांडवापियुधिष्ठिरम्
 अक्षोहिण्या निरुत्साहाः शिष्ट्यापर्यवारयन् २३ अवधीन्मद्राजानं कुरुराजायुधिष्ठिरः तस्मिंस्तदाधीदिवसे कृत्वा कर्मसदुष्करम्
 २४ हतेशल्यचशकुनिं सह देवमहामनाः आहर्तारं कलेस्तस्य जघानामितविक्रमः २५ निहतेशकुजो राजा धातं राष्ट्रः स दुर्मनाः
 अपाक्रामद्गदापाणि हतभूयिष्ठसैनिकः २६ तमन्वधावत्संक्रुद्धो भीमसेनः प्रतापवान् हृदं पायनं चापिसलिलस्थं ददर्शतं २७
 हतशिष्टेन संन्येन समतात्परि वार्यतम् अथोपविविशद्दृष्ट्वा हृदस्थं पंचपांडवाः २८ विगाद्यसलिलं त्वाश्रुवाग्बाणैर्मृशाविहतः
 उत्थायसगदापाणि सुहायसमुपस्थितः २९ ततः सनिहंताराजा धातं राष्ट्रमहारणं भीमसेनेन विक्रम्य पश्यतां पृथिवीक्षिताम् ३०

ततस्तत्यां दुर्वसेन्यं प्रसप्तं शिबिरे निशि निहतं द्रोणपुत्रेण पितृवधमभ्युच्यता ३१ हतपुत्रा हतबला हतमित्रा मया सह युयुधा
नसहायेन पञ्चशिष्टा रूपाडवाः ३२ सहवक्रपभाजाभ्यां द्रोणियुद्धादमुच्यत युयुत्सुश्चापिकोरव्यामुक्तः पाडवसंश्रयात् ३३
निहतं कोरवे द्रोणसानुबंधस्यो धने विदुरः संजयश्चैव धर्मराजमुपस्थितौ ३४ एवं तदभवद्यद्दमहान्यष्टादशप्रभो यतत्रे पृथिवी
पालानिहताः स्वर्गमावसन् ३५ वेशं पायन उवाच शृण्वतां तु महाराज कथां तां लामहर्षणा दुःस्वशोकपरिकुशावृ
ष्णीनामभवंस्तदा ३६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि वासुदेववाक्येषु षष्ठितमोः अध्यायः ६० वेशं पायन उ
वाच कथयन्नेव तु तदा वासुदेवः प्रतापवान् महाभारतयुद्धतत्कथां तोपितुरग्रतः १ अभिमन्योवर्धवीरः सोत्यक्रामन्महाम
तिः अप्रियं वसुदेवस्य माभूदिति महामतिः २ मादौ हि त्रवधं श्रुत्वा वसुदेवो महात्ययम् दुःस्वशोकाभिसंतप्तो भवेदिति महामतिः
३ सभद्रा तु तमुक्त्वा तमात्मजस्य वधरण आचक्ष्व कृष्णासो भद्रवधमित्यपतद्भुवि ४ तामे पश्यान्निपतिता वसुदेवः क्षितो तदा दृ
ष्ट्वेव च पपातो व्यासापि दुःस्वनमुच्छितः ५ ततः स दौहित्रवधदुःस्वशोकसमाहृतः वसुदेवो महाराज कृष्णावाक्यमथा ब्रवीत् ६ ननु
त्वं पुंडरीकाक्षसत्यवाग्मुवि विश्रुतः यदौहित्रवधमधनरव्यापयसि शत्रुहन् ७ त्वद्वागिनियनिधनं तत्त्वेनाचक्ष्व मे प्रभो सदृशोऽक्षः स्त
वकथं शत्रुभिर्निहतोरणे दुर्मरुतवाष्पेयकाले प्राप्ते नृभिः सह यत्र मे हृदयं दुःस्वाच्छतधानविदीयते शक्यं ब्रवीत्त्वा संग्रामे सभ
द्रामातरं प्रति मां चापि पुंडरीकाक्षचपलाक्षः प्रियो मम १० आहवंपृष्टतः कृत्वा कञ्चिन्ननिहतः परैः कञ्चिन्मुखनगोविदतनाजो
विकृतं कृतम् ११ साहि कृष्णमहातेजाः श्लाघन्निवममाग्रतः बालभावेन विनयमात्मना कथयत्प्रभुः १२ कञ्चिन्निकृतो बालो द्रोण
कणकृपादिभिः धरण्यानिहतः शोते तन्ममाचक्ष्व केशव १३ साहि द्रोणं च भीष्मं च कर्णं च बलिनां वरम् स्पृष्टते स्मरणे नित्यं दुहितुः
पुत्रको मम १४ एवं विधं बहूतदा विलपंत स दुःस्वित्तम् पितरं दुःस्वित्ततरो गोविदो वाक्यमब्रवीत् १५ न तेन विकृतं वक्रं कृतं संग्राम
मूर्धनि नष्टतः क्षतश्चापि संग्रामस्तनदुस्तरः १६ निहत्य पृथिवीपालान्सहस्रशतसंघशः स्वदितो द्रोणकणोभ्यां दौःशासनिव
शंगतः १७ एको ह्येकेन सततं युध्यमानो यादप्रभो न स शक्यत संग्रामे निहतुं मापि वज्रिणा १८ समाहृतं च संग्रामात्पार्थसं सप्तके
स्तदा पर्यवार्यत संक्रुद्धैः सद्रोणादिभिराहवे १९

ततः शत्रुवधं कृत्वा समहान्तरणे पितः दोहिन्नस्तववाप्योयदोशासनिवशांगतः २० नूनंचसगतः स्वर्गजाहिशोकंमद्रामते नहि
व्यसनमासाद्यसीदतिकृतबुद्धयः २१ द्रोणकेण प्रभृतयोयनप्रतिसमासिताः रणमहेंद्रप्रतिमासकथनाश्रुयाद्द्वम् २२ सशोकं
जहिदुर्धर्षमाचमन्युवशांगमः शस्त्रपूतांहिसगतिंगतः परपुरजयः २३ तस्मिंस्तानिहतेवीरेसामद्रेयस्वसामम् दुःस्वार्ताथोस्त
तप्राप्यकुरुश्रीवननादह २४ द्रोपदीचसेमासाद्यपर्यपच्छतिदुःखिता आर्येकदारकासर्वद्रष्टुमिच्छामितानहम् २५ तस्यास्तवच
नंश्रुत्वासवास्ताः कुरुयापित भुजाश्यापरिगृह्येनांचुकुशः परमार्तवत् २६ उत्तरांचाब्रवीद्द्रुमर्तासकनुतेगतः क्षिप्रमागमनम्
ह्यं तस्यत्ववेदयस्वह २७ ननुनामाद्यवेराटिः श्रुत्वाममगिरतदा भवनान्निष्यत्त्याशकस्मान्नाभ्यतितपतिः २८ आभिमन्याकु
शालिनोमातुलाप्रमहोरथाः कुशलंचाब्रुवन्सर्वेत्वायुयुत्सुमिहागतं २९ आचक्ष्वमेघसंग्रामंयथापूर्वमरिदम् कस्मादेवविलपती-
नायेहप्रतिभापसे ३० एवमादितुवाप्योय्यस्तस्यास्तत्परिदेवितम् श्रुत्वापृथास्तदुःस्वार्ताशनेवाक्यमथाब्रवीत् ३१ सभद्रेवास्तद्वे
नतथासात्यकिजारणे पित्राचलालितावालः सहतः कालधमेणा ३२ इंद्रशोमन्यथर्मायंमाशक्तोयादनंदिनि पुत्रोहितवदुर्धर्षः सप्रा
प्तः परम्रागतिम् ३३ कुलेमहतिजातासि क्षत्रियाणां महात्मनाम् माशक्तश्चपलाक्षत्वंपद्यपत्रनिभेक्षणे ३४ उत्तरात्वमवक्षीस्वगुर्वि
णीमाशक्तः शभे पुत्रमेषाहितस्याशजनयिष्यतिभाविनी ३५ एवमाश्वसायित्वेनांकुतीयदुकुलाहह विहायशोकं दुर्धर्षश्चाहम-
स्यस्यकल्पयत् ३६ समनुज्ञाप्यधर्मजाराजानंभीममेवच यमोयमोपमोचवददादानान्यनकशः ३७ ततः प्रदायबद्धीणीब्राह्मणाय
दुद्धह समाह्वयतुवाप्योयीवेराटीमब्रवीदिदम् ३८ वेराटिनेहसंतापस्त्वयाकार्योद्यनिंदिते भतारंप्रतिस्तश्रोणिगभंस्थरं सर्वेशि
भुम् ३९ एवमुक्त्वा ततः कुतीविरराममहाकृतं तामनुज्ञाप्यचैवमांस्तमद्रासमुपानयम् ४० एवमनिधनंप्राप्तोदोहिन्नस्तवमानद
संतापत्यजदुर्धर्षमाचशोकमनःकृथाः ४१ इति श्रीमन्महाभारतं आश्वमेधिकेपर्वणि वासुदेववाक्ये एकषष्टितमोः ध्या-
यः ६१ वैशंपायनउवाच एतच्छ्रुत्वातुपुत्रस्य व्रतः श्रुत्वात्सुजस्तदा विहायशोकं धर्मात्माददाश्राद्धमनुत्तमम्
१ तथैव वासुदेवश्च स्वस्त्रीयस्य महात्मनः दधितस्यपितुनित्यमकरादाध्वदहिकम् २

३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

इत्यामेधिकेपर्वणिटीकायां एकषष्टितमोः ध्यायः ६१ एतच्छ्रुत्वातुपुत्रस्येति चाध्यायत्रयस्य सार्थम् १ २ ६५ ६५

षष्टिंशतसहस्राणि ब्राह्मणानां महोजसाम् विधिवद्भोजयामास भोज्यं सर्वगणान्वितम् ३ आच्छाद्य च महाबाहुर्धनतृष्णामपानुद
 त् ब्राह्मणानां तदा कृष्णस्तदभूत्सोमहर्षणम् ४ स्रवणं चैव गाश्वेव शयनाच्छादनानि च दीयमानं तदा विप्रो वर्धतामिति चाब्रुवन्
 ५ वासुदेवो थदा शाही बलदेवः समात्यकिः अभिमन्योस्तदा श्राद्धमकुर्वन्सत्यकस्तदा ६ अतीव दुःखसंतप्तानशमंचोपलाभिर
 तथैव पांडवा वीरानगरेनागसाक्ष्ये ७ नोपागच्छतं वै शांतिमभिमन्युविनाकृताः सुबहूनि च राजेन्द्र दिवसानि विराट्जा ८
 नाभुंक्तपतिदुःस्वार्तातदभूत्करुणं महत् कुक्षिस्थ एव तस्याथ गभो वै संप्रलीयत ९ आजगाम ततो व्यासो ज्ञात्वा दिव्यं चक्षुषा
 समागम्या ब्रवीद्धीमान् पृथापृथुललोचनाम् १० उत्तरां च महातेजाः शोकः संत्यज्यतामयम् भविष्यति महातेजाः पुत्रस्तव यश
 स्विनि ११ प्रभावाद्वासुदेवस्य मम व्याकरणादपि पांडवानामयंचांते पालयिष्यति मेदिनीम् १२ धनं जयं च संप्रदक्ष्य धर्मराजस्य श्रु
 ष्वतः व्यासो वाक्यमुवाच दं हर्षयन्निवभारत १३ पौत्रस्तव महाभागो जनिष्यति महामनाः पृथ्वीसागरपर्यन्तां पालयिष्यति धर्मतः
 १४ तस्माच्छोकं कुरु श्रेष्ठजहित्व मरिक्षणं विचार्य मन्त्रं न हितं सत्यमेतद्भविष्यति १५ यच्चापितृष्णिवीरिण कृष्णानकुरु नदन पु
 रोक्तं तथा भविष्यति तत्रास्तु विचारणा १६ विबुधानां गतो लोकानक्षयानात्मनिर्जितान् न स शोच्य स्त्वया वीरान् चान्यैः कुरुभि
 स्तथा १७ एवं पितामहोक्तो धर्मात्मा स धनं जयः त्यक्त्वा शोकं महाराज हृष्टरूपा भवत्तदा १८ पितापितवधमं जगभूतं स्मिन्महामते
 अर्द्धतयथाकामं शुकुपक्षेयथाशशी १९ ततः संचोदयामास व्यासो धर्मात्मजं नृपम् अश्वमेधं प्रति तदा ततः सांतिहितोऽभवत् २०
 धर्मराजोपि मेधावी श्रुत्वा व्यासस्य तद्वचः वित्तस्यानयने तात चकार गमने मतिम् २१ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके
 पर्वणि द्विषष्टोऽध्यायः ६२ जनमेजय उवाच श्रुत्वेतद्वचनं ब्रह्मेण व्यासेनोक्तं महात्मना अश्वमेधं प्रति तदा किं
 भूयः प्रचकार हृष्टरत्नं च यन्मरुतेन निहितं वसुधातले तदेवापकथं चेतितं मे ब्रूहि द्विजोक्तम् २ वेशं पायन उवाच
 श्रुत्वा ह्येषां नवचो धर्मराजो युधिष्ठिरः भ्रातृन्सर्वान्समानाख्यकालवचनमब्रवीत् ३ अर्जुनं भीमसेनं च माद्रीपुत्रौ यमावपि श्रु
 त्वावचनवीराः सो हृदा धन्महात्मना ४ कुरूणां हितकामेन प्रोक्तं कृष्णेन धीमता तपो हृद्धेन महता सुहृदा धृतिमिच्छता ५

तमोऽध्यायः ६२ प्रासंगिकीं कथां समाप्य यरमप्रकृतमश्वमेधं मनुवर्तयति जनमेजयप्रश्नमुखेन श्रुत्वेतद्वचनं ब्रह्मवित्यादिना १ २ ३ ४ ५

६ ७ ८ ९ १० ११ आविक्षितं आविक्षितः पुत्र आविक्षितो मरुतः तस्येदमाविक्षितं १२ १३ १४ १५ १६ १७ ध्रुवेनक्षत्रेरांदि
 प्यामुत्तरात्रयेच अहनिवारे ध्रुवेसविवारे उत्तरार्केः मृतसिद्धियोगे इत्यर्थः १८ १९ २० २१ २२ २३ मूलवेशस्याद्ये कुती धतराष्ट्रसमी

गुरुणा धर्मशीलेन व्यासेनाद्भुतकर्मणा श्रीष्वेणत्तमहाप्राज्ञगोविंदेन च धीमता ६ संस्मृत्य तदहं सम्यक्कर्तुमिच्छामि पांडवाः
 आयत्यांचतदात्वे च सर्वेषां तद्विनोहितं ७ अनुबंधं च कल्याणं यद्ब्रह्मवादिनः इयं हि वसुधा सवाक्षिणरत्नाकुसुद्वह ८
 तच्चाचष्टतदा व्यासो मरुत्तस्य धनं नृपाः यद्येतद्वा बहुमतं मन्यध्वं वाक्षमयदि ९ तथा यथा ह्यधर्मं कथवा श्रीममन्यस इत्युक्त
 वाक्ये नृपतौ तदा कुरुकुलो द्वह १० श्रीमसेनां नृपश्रेष्ठप्राजलिवाक्यमब्रवीत् रोचते मे मुदा बाहो यद्विदं भाषितत्वया ११ व्या-
 साख्या तस्य वित्तस्य संसृपानयनं प्रति यदितत्प्राप्त्या मे ह्यधनमाविक्षितं प्रभो १२ कृतमेवमद्दोराज भवेदिति मतिमम ते वयं
 प्रणिपातेन गिरिशस्य महात्मनः १३ तदानयामभद्रतेसामभ्यर्च्य कपर्दिनम् तद्विन्दे वदेवं शतस्येवानुचरांश्चतान् १४ प्रसाद्यार्थ
 मवाप्यामानं नवाकबुद्धिकर्मभिः रक्षंतये च तद्व्यकिं नरा रोद्रदर्शनाः १५ ते च वश्या भाविष्यति प्रसन्ने च पभध्वजे श्रुत्व वदतस्त
 स्ववाक्यं श्रीमस्य भारत १६ प्रीतो धमात्मजो राजा बभूवाती व भारत अजुन प्रसुरवाश्चापितथान्येवाब्रुवन्वचः १७ कृत्वा त्रपाड
 वाः सर्वरत्नाहरणानि श्रयं सेनामाज्ञापयामास नक्षत्रैः हनि च ध्रुव १८ ततो ययुः पांडुसूता ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य च अचयित्वा
 सूरश्रेष्ठपूर्वमेव महेश्वरम् १९ मोदकः पायसेनाथमासपुपस्तथवच आशास्य च महात्मान प्रययुमुदितामृशम् २० तेषां प्रयास्य
 वातत्रमंगलानि शप्तान्यथे प्राहुः प्रहृष्टमनसो द्विजाग्र्यानागराश्चते २१ ततः प्रदक्षिणी कृत्य शिराभिः प्रणिपत्य च ब्राह्मणानग्नि
 स्मृतितान् प्रययुः पांडुनदनाः २२ समनुज्ञाप्य राजान् पुत्रशोकसमाहतम् धतराष्ट्रसभायैव पृथांच पृथुलाचनां २३ मूलं निक्षिप्य कौ
 रव्ययुयुत्सु धतराष्ट्रजम् सपूज्यमानापोरंश्च ब्राह्मणेः श्रमनीषिभिः २४ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि त्रिष
 षोऽध्यायः ६३ वेशं पायन उवाच ततस्ते प्रययुर्दृष्टाः प्रहृष्टनरवाहनाः रथयोषेणमहता पुरयतो वसुधराम् १ सं
 स्तयमानास्ततिभिः सतमागधर्वादिभिः स्वनसेन्येन संवीता यथादित्याः स्वरश्मिभिः २ पांडुरंगात्पत्रेणाधियमाणेन मृद्धनि वभो
 युधिष्ठिरस्तत्र पोर्णमास्या भिवोडुराट् ३ जयाशेषः प्रहृष्टानां नराणां पथि पांडव प्रखण्डहाद्यथान्याययथावत्पुरुषधर्मः ४

५ ६ ७ आग्निवेश्यधोम्यम् ८ ९ षट्पदं षट्पदानि पदनीयानिराजमार्गाः षट् एकोदक्षिणोत्तरः तस्योभयतो द्वौ नाटशावेव एवं पूर्वपार्श्वमेव
कः तस्योभयतोपि द्वावेवेति षट्पराजमार्गाः संख्यानानि संस्थानानि नवरखंडानीति यावत् यथेष्टं नवसंस्थाने इति प्राचीनपाठैः स्पष्टार्थः १० ११

तथैव सैनिकाराजं राजानमनुयांतिये तेषां हलहलाशब्दोदिवस्तध्वाव्यतिष्ठत ५ सरांसिसरितश्चैव वचान्युपवचानि च अ
त्यक्रामन्महाराजो गिरिचाप्यन्वपद्यत ६ तस्मिन्देशे च राजेद्रयत्र तद्रव्यमुत्तमम् चक्रनिवेशनराजापाडवः सहसैनिकैः शिवेदे
शेसमे चैव तदा भरतसुत्तम् ७ अग्रतो ब्राह्मणान्कृत्वा तपोविद्यादमाचितान् पुरोहितचकोरव्यवेददांगपारगम् आग्निवेश्यच
राजानां ब्राह्मणाः सपुरोधसः ८ कृत्वा शांतियथान्यायसर्वशः पश्यवारयन् कृत्वा तु मध्यराजानममत्यांश्च यथाविधि ९ षट्पदं नव
संख्यानां निवेशं चक्रि रद्विजाः मत्तानां वारणं द्राणां निवेशं च यथाविधि १० कारयित्वा सराजं द्रो ब्राह्मणानि दमब्रवीत् अस्मिन्का
ये द्विजश्रेष्ठानक्षत्रे दिवसे शशमे ११ यथा भवतो मन्यते कर्तुमर्हति तत्तथा ननः कालात्ययावस्यादिहैव परिलभताम् १२ इति निश्चि
त्यविप्रद्राः क्रियतां यदनंतरम् श्रुत्वेतद्वचनं राजो ब्राह्मणाः सपुरोधसः इदमुचुर्वचो ह्यधर्मराजप्रिये प्लवः १३ अद्ये व नक्षत्रमह
श्वपुण्यं यतामह श्रेष्ठतमक्रियासु अभो भिरद्यहवसां सराजन् उपाष्यतो चापि भवद्भिरद्य १४ श्रुत्वा तु तेषां द्विजसत्तमानां कृतो
पवासा रजनीन्निर्द्राः ऊषुः प्रतीताः कुशसस्तरेषु यथाध्वरे प्रज्वलिताहताशाः १५ ततो निशासा व्यगमन्महात्मनां सशृण्वतां वि
प्रसमीरिता गिरः ततः प्रभातविमला द्विजपभावचोन्नवचमसूतनराधिपम् १६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्व
णि चतुःषष्टोऽध्यायः ६४ ब्राह्मणा ऊचुः क्रियतामुपहारोस्यश्चैव कस्य महात्मनः दत्तोपहारं नृपते ततः स्मार्थं य
तामह १ श्रुत्वा तु वचनं तेषां ब्राह्मणानां युधिष्ठिरः गिरीशस्य यथान्यायमुपहारमुपाहरत् २ आज्येन तपयित्वाग्निविधिवत्संस्तु
तेन च मंत्रसिद्धं चरुं कृत्वा पुरोधाः समयथात्दा ३ सगृहीत्वा सूननामत्रपुतो जनाधिप मोदके पायसेनाथमासे श्वापाहरद्व
लिम् ४ सूमनो भिश्च चित्राभिलो जेरुत्रावचरपि सर्वोस्विष्टतमं कृत्वा विधिवद्दंपारगः ५ किंकराणां ततः पश्चाच्चकार बलिमुत्त
मम् यक्षद्रायकुबेराय मणिभद्राय चैव ह ६ तथान्येषां च यक्षाणां भूतानां पतयश्च ये कृशरणचमासेन निवापे स्तिलसंयुतेः
७ ओदनकुंभशः कृत्वा पुरोधाः समुपाहरत् ब्राह्मणेभ्यः सहस्राणि गवां दत्त्वा तु भूमिपः ८

इति श्रीमन्महाभारते आश्वमे. प. टीकायां चतुःषष्टोऽध्यायः ६४ क्रियतामिति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

९ १० ११ १२ १३ पात्रीःमहान्तिओदनोद्धरणपात्राणि करकाःअल्यघटाः १४ ऋंगाराणिगडकान् बर्द्धमानकान्शरावाणि १५ करपुटःकरसंपुटा
कारंद्दिलभाजनंउष्ट्रादिवाह्यम् संदुस्वइतिप्रसिद्धम् १६ नद्धउष्ट्रादीनामुपरिवद्धं तुलाद्धंयत्रपुरुषस्याद्धंभातिउभयतोभिलित्वातुलाभा
त्रंभारः वाहनभारस्येतिशेषः १७ १८ षोडशाष्टावितियथायोग्यं उष्ट्रस्यभारोःष्टोसहस्रस्रवणाः शकटस्यषोडश गजस्यचतुर्विंशतिरित्ये

नक्तंचराणांभूतानांव्यादिदेशबलंतदा धूपगंधनिरुद्धंतत्समनोभिश्चसंवृतम् ९ श्रुशभोस्थानमत्यर्थंदेवदेवस्यपार्थिवं कृ
त्वापूजांतुरुदस्यगणानांचेवसर्वशः १० यथोव्यासंपुरस्कृत्यनृपोरत्नविधिप्रति पूजयित्वाधनाध्यक्षप्रणिपत्याभिवाद्यच ११
समनोभिर्विचित्राभिरूपैःकृशरणच शंखादींश्चानिधीन्सर्वांन्निधिपालांश्चसर्वशः १२ अर्चयित्वाद्दिजाग्र्यान्सस्वस्तिवाच्यचर्वा
यवान् तेषांपुण्याहयोषेणतेजसासमुवस्थितः १३ प्रीतिमान्सकुरुश्रेष्ठःखानयामासतद्धनम् ततःपात्रीःसकरकाबहुरूपासनारमाः
१४ ऋंगाराणिकटाहानिकलशान्बर्द्धमानकान् बहूनिचविचित्राणिभाजनानिसहस्रशः उद्धारयामासतदाधमराजोयुधिष्ठिरः तं
षालक्षणमव्यासीन्महाकरपुटस्तदा १६ नद्धचभोजनंराजन्तुलाद्धंमभवन्प वाहनपांडुपुत्रस्यतत्रासीत्तुविशोपते १७ षष्टि
रुष्ट्रसहस्राणिशतानिद्विगुणाहयाः वारणाश्चमहाराजसहस्रशतसमिताः १८ शकटानिरयाश्चवनावदेवकरणवः स्वराणांपु
रुषाणांचपरिसरव्यानविद्यते १९ एतद्वित्तं तदभवद्यदुदध्र्युधिष्ठिरः षोडशाष्टोचतुर्विंशत्सहस्रंभारलक्षणम् २० एतद्वाहाय
तत्द्रव्यंपुनरभ्यर्च्यपांडवः महादेवप्रतियथोपुरंनगाह्वयंप्रति २१ ह्यपायनाभ्यनुज्ञातःपुरस्कृत्यपुराहितम् गोयुतेगोयुतंचवन्य
त्रसत्पुरुषेषुः २२ सापुराभिभरवाराजन्नुवाहमहतीचमूः कृच्छ्राद्द्रविणभाराताह्वयतीकुरुहृद्दान् २३ इतिश्रीमन्महा
भारतेआश्वमेधिकेपर्वणिस्रवणकोषप्रोपंचषष्टोऽध्यायः ६५ वेशपायनउवा एतस्मिन्नेवकालंतुवासदवापिवीर्यवा
न् उपायाहृष्टिभिःसाद्धंपुरंवारणसाह्वयम् १ समयंवाजिमधस्यविदित्वापुरुषेषुः यथोक्तोधर्मपुत्रेणप्रव्रजन्त्वपुरींप्रति २
गौक्मिणेयेनसहितोयुयुधानेनेचैवद्दि चारुदंष्ट्यानसांबेनगदेनकृतवर्मणा ३ सारणनचवीरेणनिशठनोल्मुकेनच बलदेवपु
रस्कृत्यसभद्रासहितस्तदा ४ द्रोपदीमुत्तरांचेवपृथांचाप्यवलाककः समाशवासयितुंचापिक्षात्रियानिहतश्वराः ५

वंभारलक्षणं

एवंहयस्वरमनुष्याणांयथासंभवयोज्यम् २० २१ गोयुतेगोयुते भाराक्रांतवाहनत्वात्गव्यूतौगव्यूतौ प्रत्यहंकोशह्वयप्रमाणमित्यर्थः २२ २३
इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिकोषप्रोपंचषष्टोऽध्यायः ६५ एतस्मिन्निति १ २ ३ ४ क्षत्रियाःस्त्रियः ५ ६ ७

तानागतांस्मीक्ष्येवधृतराष्ट्रोमहीपतिः प्रतिगृण्हाद्यथान्यायंविदुरश्वमहामनाः ६ तत्रैवन्यवसत्कृष्णाःस्वर्चितःपुरुषोत्तमः विदु
रेणमहातुजास्तथेवचयुयुत्सुना ७ वसत्सृष्टिर्वीरषुतत्राथुजनमेजय जज्ञेतवपिताराजपर्रीक्षित्परवीरहा ८ सतुराजामहारा
जब्रह्मरुणावपीडितः शंवावभूवनिश्वेषोहृषशोकविवधनः ९ दृष्टानासिंहनादेनजनानांतत्रनिस्वनः प्रविश्यप्रदिशःसर्वाःपु
नरेवव्युपारमत् १० ततःसोतित्वरः कृष्णाविवशांतःपुरंतदा युयुधानद्वितीयोवैव्यथितेद्रियमानसः ११ ततस्त्वरितमायातीददश
स्वांपितृषसाम् क्रोशंतीमभिधावतींवासुदेवपुनःपुनः १२ एष्टतोद्रोपदीचैवसभद्राचयशस्विनीम् सविक्रोशंसकुरुणबांधवानो
स्त्रियोनृप १३ ततःकृष्णासमासाद्यकुतीभाजसुतातदा प्रोवाचराजशांदुर्वाष्यगद्गदयागिरा १४ वासुदेवमहाबाहासुप्रजादवकी
त्वया त्वनांगतिः प्रातिष्ठाचत्वदायत्तमिदंकुलम् १५ बहुप्रवीरयोयतस्सस्त्रीयस्यात्मजःप्रभो अश्वत्थाम्नाहतोजातस्तसुज्जीव
यकेशव १६ त्वयाद्येत्स्यतिज्ञातमधीकेयदुन्दन अहंसजीवयिष्यामिमृतजातमितिप्रभो १७ सोयजातोमृतस्तात्पश्येनपुरु
षर्षभ उत्तराचसभद्राचद्रोपदीमांचमाधव १८ धर्मपुत्रंचभीमंचफाल्गुनचकुलंतथा सहदेवंचदुर्धर्षंसवान्स्त्रातुमहसि १९ अ
स्मिन्प्राणाःसमार्यताःपांडवानाममेवच पांडोश्चापिडोदाशाहंतथेश्वसुरस्यमे २० अभिमन्याश्चभद्रतप्रियस्यसदृशस्यच प्रि
यमुत्पादयाद्यत्प्रेतस्यापिजनादेन २१ उत्तराहिपुरांक्तवैकथयत्यरिसूदन अभिमन्यावचःकृष्णाप्रियत्वान्नसशयः २२ अब्र
वीत्किलदाशाहंतवैरादीमार्जुनिस्तदा मातुलस्यकुलंभद्रेतवपुत्रांगमिष्यति २३ गत्वावृष्यंधककुलंधनुर्वंद्यद्विष्यति अरुन्ना
णिचिविचित्राणिनीतिशास्त्रचकेवलम् २४ इत्यतस्त्रणयात्तातसोभद्रःपरवीरहा कथयामासदुर्धषस्तथाचंतन्नसशयः २५ ता
स्त्वावयप्रणम्यहयाचामामधुसूदन कुलस्यास्यधृताथंतकुरुकुल्याणमुत्तमम् २६ एवमुक्त्वत्वाथोयंपृथापृथुल्लोचना उ
च्छ्रित्यबाहुदुःस्वार्तांश्वान्याःप्रोपतन्मृति २७ अर्जुवंश्वमहाराजसर्वाःसोस्त्राविलेक्षणाःस्वस्त्रीयोवासुदेवस्यमृतोजातइतिप्र
भो २८ एवमुक्तेततःकुतीपुंसगृण्हाज्जनाहंनः भूमोनिपतितांचेनांसांत्वयामासभारत २९ इतिश्रीमन्महाभारतेश्व
मेधिकेपर्वणिपरीक्षिज्जन्मकथनेषट्षष्टोऽध्यायः ६६

वैशंपायन उवाच उत्थितायां पृथायां तु स भद्रा भ्रातरं तदा दृष्ट्वा च क्रोशद् स्वार्ता वचनं चेदमब्रवीत् १ पुंडरीकाक्षपश्य
 त्वं पोत्रपार्थस्य धीमतः परिक्षीणेषु कुरुषुः परिक्षीणगता युषम् २ इषीकाद्राणपुत्रेण भूमिसेनार्थमुद्यता सोत्तरायां निपातिता वि
 जयेमथि चैव ह ३ सेयं विदीर्णे हृदयमयि तिष्ठति केशव यन्न पश्यामि दुर्धर्षसहपुत्रं तु तं प्रभो ४ किं नु वक्ष्यति धर्मात्मा धर्मराजा
 युधिष्ठिरः भूमिसेनाजुनो चापि माद्रवत्याः सुतो च तो ५ श्रुत्वा भिमन्योस्तनयं जातं च मृतमेव च मुपिता इव वार्था यद्राणपुत्रेण प
 उवाः ६ अभिमन्युः प्रियः कृष्णभ्रातृणां नात्र संशयः तेश्रुत्वा किं नु वक्ष्यति द्रोणपुत्रास्त्रनिजिताः ७ भवतोतः परदुःखं कितदच्यज्ज
 नादन अभिमन्योः सतात्कृष्णभ्राता ज्जातादरिदम ८ साह प्रसादये कृष्णत्वामद्य शिरसानता पृथयेद्रोपदी च वताः पश्य पुरुषोत्तम
 ९ यदा द्रोणसतो गभान्याडुनां हतिमाधव तदा किल त्वया द्रोणिः क्रुद्धेनां क्तोरि मर्दन १० अकामत्वा कुरिष्यामि ब्रह्मवधानराधम
 अहसजीवयिष्यामि किरीटितनयात्मजम् ११ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा जानानाह बलतव प्रसादयेत्वां दुर्धर्षजीवतामभिमन्युजः १२
 यद्येत्त्वं प्रतिश्रुत्य न करोषिवचः शप्तम् सफलदृष्टिशादुलभृतां मामवधारय १३ अभिमन्योः सतां वीरनसंजीवति यद्ययम्
 जीवति त्वयि दुर्धर्षकिकरिष्याम्यहं त्वया १४ संजीवयेन दुर्धर्षमृतत्वमभिमन्युजम् सदृशादां सतं वीरसस्य वपन्निवांबुदः १५ त्वं
 हिकेशव धर्मात्मा सत्यवान् सत्यविक्रमः सतीवाचमृतां कर्तुमहसित्वमरिदम् १६ इच्छन्मपि हिलाकारुन्नीन् जीवयथा मृतानि मान्
 किंपुनर्दयितं जातं स्वस्त्रीयस्यात्मजमृतम् १७ प्रभावज्ञास्मितकृष्णात्समात्त्राया च याम्यहम् कुरुषुपांडपुत्राणामिमं परमनुग्रहं १८
 स्वसतिवामहाबाहाहतमित्रतिवापुनः प्रपन्नामामियुचंति दया कर्तुमिहाहसि १९ इति श्रीमन्महाभारत आश्वमेधिके प
 र्वणि परीक्षिज्जन्मकथने सप्तषष्ठोऽध्यायः ६७ वशंपायन उवाच एवमुक्तस्तराजद्रकशिहादुःखमुच्छितः तथैत
 व्याजहारं च्छेत्त्वादि यन्निवतं जनम् १ वाक्येनेतेन हितदातं जन्तुं पुरुषपुषमः ह्वादयासाससविमुयमांतसालिल्लोरिव २ ततः स
 प्राविशत्तुणं जन्मवेश्मपितुस्तव अर्चितं पुरुषव्याघ्रसितं मां ल्ययथाविधि ३ अपांकुभंस्रपूणे श्रविच्यस्तः सर्वतो दिशम् यतं न
 तिदु कालांतः सषपंश्चमहाभुज ४ अस्त्रेश्रविमलं च्यस्तः पावकश्च समततः वृद्धाभिश्चाभिरामाभिः परिचाराथमाहृतम् ५

दक्षेभ्यः परितोधीरभिषुग्भिः कुशलैस्तथा दूदर्शचसुतेजस्वीरक्षोघ्नान्यपिसर्वशः ६ द्रव्याणिस्थापितानिस्मविधिवत्कुशलैर्जनेः
 तथायुक्तचतदृष्ट्वाजन्मवशमापितुस्तव ७ हृष्टोभवद्दुष्कृशाः साधुसाध्यातचाब्रवीत् तथाब्रुवतिवाष्णयप्रहृष्टवदनतदा ८ द्रोप
 दीत्विरतागत्वावेराटीवाक्यमब्रवीत् अयमायातितेभद्रेश्वशरामधुसूदनः ९ पुराणधिरचित्यात्मासमीपमपराजितः सापिबा
 ष्यकलावाचंनिगृह्याश्रुणिवेवह १० ससंवीताभवद्देवीदेववत्कृष्णामोयुषी सातथादयमाननदृदयनतपस्विनी ११ दृष्ट्वागोविंद
 मायातंरूपणंपयदेवयत् पुडरीकाक्षपश्यावांबालनहिविनाकृतो अभिमन्युचमृचिवहतोतुल्यजनादन्न १२ वाष्णयमधुहन्
 वीरशिरसात्वाप्रसादय द्रोणपुत्रास्त्रनिदग्धजीवयेनमेमात्मजम् १३ यदुस्मधमराज्ञावाभीमसेनेनवापुनः त्वयावापुडरीका
 क्षवाक्यमुक्तमिदमवेत् १४ अजानतीमिषीकैयंजनित्रांहंत्वितिप्रभो अहमवविनष्टास्यानेतदेवंगतेमवेत् १५ गर्भस्थस्यास्यबा
 लस्यब्रह्मास्त्रेणनिपातनम् कृत्वाचृशंसुदुर्बुद्धिद्रोणिः किंफलमश्नुते १६ सात्वाप्रसाद्यशिरसायाचेशत्रुनिवहण प्राणास्त्यस्या
 मिगोविंदनायसंजीवतेयदि १७ अस्मिन्हिवहवः साधोयममासन्मनारथाः तद्रोणपुत्रेणहताः किन्नुजीवामिकृशव १८ आसीन्म
 ममतिः कृष्णपुणेत्सगाजनादनम् अभिवादायिव्यत्वाकृष्णातदिरविनथीकृतम् १९ चपलाक्षस्यदायादेमृतस्मित्यरुषषम वि
 फलामेकृताकृष्णाहृदिसर्वेमनारथाः २० चपलाक्षः किलातीवप्रियस्तमधुसूदन सतपश्यत्वमस्येनब्रह्मास्त्रेण निपा
 तितम् २१ कृतघोयंचृशंसोयंयथास्यजनकस्तथा यः पांडवीश्रियं त्यक्त्वागतोद्ययमसादनम् २२ मयाचेतत्प्रतिज्ञातरणमूढनिके
 शव अभिमन्योहतवीरत्वामेष्याम्यचिरादिव २३ तन्ननाकरवकृष्णाचृशसाजीवितप्रिया इदानीमांगनांतत्रकिन्नुवस्यतिफल्यु
 निः २४ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकपर्वणिअष्टषष्टितमोऽध्यायः ६८ वेशपायनउवाच सैवंवि
 लंघ्यकरुणंसोन्मादेवतपस्विनी उत्तरान्यपतद्भूमोरूपणापुत्रगृद्धिनी १ तांतुदृष्ट्वानिपतितांहतपुत्रपरिच्छदां चक्रोश
 कुंतीदुःखात्तासवाश्रमरतस्त्रियः २ सुहृतेमिवैराजेद्रपाडवानांनिवेशनम् अप्रेक्षणीयमभवदातस्वनविनादितम् ३ सा
 सुहृतेचराजद्रपुत्रशोकाभिपीडिता केशमलाभिहतावीरवेराटीत्वभवत्तदा ४ प्रतिलभ्यतुसासज्ञासुतराभरतषभ अंक
 मारोष्यतपुत्रमिदवचनमब्रवीत् ५

इत्याश्वमेधिकेघर्वणिटीकायांअष्टषष्टितमोऽध्यायः ६८ सैवंविलय्येति १ २ ३ ४ ५

धर्मज्ञस्यसूतःसत्वमधर्मनावबुध्यसे यस्त्वं वृष्णिप्रवीरस्यकुरुषेनाभिवादनम् ६ पुत्रगत्वामभवचोब्रूयास्त्वंपितरंत्विदम् त्मरं
 प्राणिनांवीरकालप्राप्तकथंचन ७ याहृत्वयाविन्मद्यहृपत्यापुत्रेणचवह मर्त्येसात्तृजीवामिहृतस्वस्तिरकिंचना ८ अथवाध
 र्मराज्ञाहमनुजातामहाभुज भक्षयिष्येविषंधोरं प्रवेश्येवाहृताशनम् ९ अथवादुर्मरतातयदिदमेसहस्रथा पतिपुत्रविहीना
 याहृदयंनविदीर्यते १० उतिष्ठपुत्रपश्येमांदुःस्वितांप्रपितामहीम् आर्तामुपपुतादीनांनिमग्नांशोकसागरं ११ आयांचपश्यपां
 चालीमात्वतींचतपस्विनीम् मांचपश्यसदुःस्वातांब्याधविद्धामृगीमिव १२ उतिष्ठपश्यवदनंलोकनाथस्यधीमतः पुंडरीकपुत्रा
 शाक्षंपुरेचंचफलेक्षणम् १३ एवंविप्रलपतीतांदृष्ट्वानिपतितांपुनः उत्तरांतांस्त्रियःसर्वाःपुनरुत्थापयस्ततः १४ उत्थायचपुनर्दृष्ट्वा
 त्दामस्त्यपतेःसूता प्राजलिःपुंडरीकाक्षंभूमावेवाभ्यवादयत् १५ श्रुत्वासतस्याविपुलां विलापंपुरुषषभः उपस्पश्यततः कृष्णा
 ब्रह्मास्त्रप्रत्यसंहरत् १६ प्रतिजज्ञंचदाशाहंसस्यजीवितमन्युतः अब्रवीच्चविशुद्धात्मासर्वविश्रावयन्मत् १७ नब्रवीम्युत्तरे-
 मिथ्यासत्यमेतद्द्विविध्यं एषसंजीवयाम्येनंपश्यतांसर्वदेहिनाम् १८ नोक्तपूर्वमयाभिथ्यास्वरंष्वपिकदाचन नचयुद्धात्परावृत्त
 स्तथासंजीवतामयम् १९ यथामदयिताधर्मोब्राह्मणश्चविशेषतः अभिमन्योःसूतोजातोमृतोजीवत्वयंतथा २० यथाहनाभिजा
 नाभिविजयेतुकदाचन विरोधंतेनसत्येनमृतोजीवत्वयंशिशुः २१ यथासत्यंचधर्मश्चमयिनित्यंप्रतिष्ठितो तथामृतःशिष्टरयं
 जीवतामभिमन्युजः २२ यथाकसश्चकेशीचधर्मणनिहतोमया तेनसत्येनबालोद्यपुनःसंजीवतामयम् २३ इत्युक्तेवास्तुदेवनस
 बालोभरतषभ शनैःशनैर्महाराजप्रास्यदतसचंतनः २४ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिपरीक्षित्संजीवनेऊन
 सप्ततोऽध्यायः ६९ वेशंपायनऊवाच ब्रह्मास्त्रंतुयदाराजन्कृष्यानप्रतिसंहतम् तदातद्वेशमत्वत्पित्रातेजसाभिवि
 दीपितम् १ तनोरक्षांसिसर्वाणिनेशस्त्यक्त्वागृहंतुतत् अंतरिक्षेचवागासीत्साधुकेशवसाधिति २ तदस्त्रंज्वलितंचापिपिताम
 हमगात्तदा ततःप्राणान्युनलेभोपितातवनुरेश्वर ३ व्यचष्टंतचबालोसोयथात्साहयथाबलम् बभूवुमुदिताराजस्ततस्ताभरत-
 स्त्रियः ४ ब्राह्मणान्वाचयामासृगीविंदस्येवशासनात् ततस्तामुदिताःसर्वाःप्रशंससृजनाहंनम् ५

महाभारते आश्वमेधिकेपर्व

६ ग्रंथिकाः देवज्ञाः ग्रंथिकस्तकरीरेस्याद्देवज्ञेगुगु लु द्रुमे इति विश्वलोचनस्मरवावहंसोरव्यंशयनं इति एच्छंति ते मोरव्यशायनिकाः एच्छतोस्मरुना

स्त्रियोभरतसिंहानानावलब्धेवपारगः कुंतीद्रुपदपुत्रीचसंपद्राचोत्तरातथा ६ स्त्रियश्चान्यात्रसिंहानांबभूवुर्दृष्टमानसाः तत्र
मल्लानटाश्रेवग्रथिकाः सोरव्यशायिकाः ७ सूतमागधसंधाश्चाप्यस्तवंस्तजनादनम् कुरुवंशस्तवारव्याभिराशाभिर्भरतवभ ८
उत्थायतुयथाकालमुत्तरायदुनदनम् अभ्यवाद्यतप्रीतासहपुत्रेणभारत ९ तस्यकृष्णाददोहृष्टाबहुरत्नविशेषतः तथान्यदृष्टि
शादूलानामचास्याकरोत्यभुः १० पितुस्तवमहाराजसत्यसंयोजनार्दनः परिक्षीणकुलेयस्माज्जातौयमाभिमन्युजः ११ परिक्षिदितिना
मास्यभवत्वित्यब्रवीत्तदा सोवर्धतयथाकालंपितातवजनाधिप १२ मनप्रल्हादनश्चासीत्सुवलोकस्यभारत मासजातस्ततेवीरपि
ताभवतिभारत १३ अथाजस्मःसुबहुलंरत्नमादायपाडवाः तान्समीपगतान्श्रुत्वानिययुर्दृष्टिपुंगवाः १४ अलंचक्रुश्चमाल्योद्येः
पुरुषानागसाह्वयम् पताकाभिर्विचित्राभिर्ध्वजेश्चविविधैरपि १५ वेश्मानिसमलंचक्रुः पौराश्चापिजनश्वराः देवतायतनानांचपू-
जास्तुविविधास्तथा १६ संहितेशाथविदुरः पांडुपुत्रप्रियंसाया राजमार्गश्चतत्रासन्समनोभिरलंकृताः १७ शशमेतत्पुरंचापि
समुद्रोयनिभस्वनम् नतकेश्चापिचृत्यद्भिर्गायकानांचनिःस्वनेः १८ असीद्वेश्रवणस्येवनिवासस्तत्पुरंतथा बंदिभिश्चनरराजन्
रुत्नीसहायेश्चसर्वशः १९ तत्रतत्रविविक्तेषुसमतादुपशोभितम् पताकाधूयमानाश्चसमताभ्यातरिश्वना २० अदर्शयन्निवतदाकुरु-
न्वैदक्षिणात्तरान् अघोषयंस्तदाचापियुरुषाराजधूर्गताः सर्वराष्ट्रविहारोद्यरत्नाभरणलक्षणः २१ इति श्रीमन्महाभारते
आश्वमेधिकेपर्वणिपांडवागमनेसप्ततितमोऽध्यायः ७० वेशपायनउवाच तान्समीपगतान्श्रुत्वापांडवान्शत्रुक-
र्षणः वासुदेवःसहामात्यः प्रयातःससुहृद्गणः १ तेसमेत्ययथान्यायंप्रत्यघाताद्दिदृक्षया तेसमेत्ययथाधर्मपाडवादृष्टिभिःसह
२ विविशःसहिताराजन्पुरवारणसोह्वयम् महतस्तस्यसेन्यस्यरत्नमिस्वनेनह ३ घावापृथिव्योरवचेवसर्वमासीत्समावृतं
म् तेकोषीनयतःकृत्वाविविशःस्वपुरंतदा ४ पांडवाःप्रीतमनसःसामात्याःससुहृद्गणाः तेसमेत्ययथान्यायंघृतराष्ट्रजनाधिपुं
५ कीर्तयंतस्वनामानितस्यपादोववदिरै घृतराष्ट्रादनुचतगाधारोसुबलात्मजाम् ६ कुतीचराजशादूलतदाभरतसत्तम विदुर
पूजयित्वाचवेश्यापुत्रसमेत्यच ७

१२

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

२०

२१

नादिष्यइतिहृक् ७ कुरुवंशस्यस्मवं आचक्षतेताभिः कुरुवंशस्तवारव्याभिः ८ ९ १० ११

इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांसप्ततितमोऽध्यायः ७० तान्समीपगतानिति १

२३४५६ वेश्यापुत्रंयत्कर्म ७ ६४

पूज्यमानाः स्मृतेवीराव्यरोचंतविशोपते ततस्तत्परमाश्रयंविचित्रंमहदद्भुतम् ८ शश्रु बुस्तेतदावीराः पितृस्तेजन्मभारत तदुपश्रु
 त्यतत्कर्मवासुदेवस्यधीमतः ९ पूजाहंपूजयामासुः कृष्णदेवकिनंदनम् ततः कतिपयाहस्यव्यासः सत्यवतीसुतः १० आजगामम-
 हातेजानगरनागसाक्ष्यम् तस्यसर्वेयथान्यायंपूजांचक्रुः कुरुद्वहाः ११ सहवृष्येयधकव्याघ्रेरुपासांचक्रिरंतदा तत्रनानाविधाकाराः
 कथाःसुमभिकीर्त्यवै १२ युधिष्ठिरोधर्मसुताव्यासंवचनमब्रवीत् भवत्प्रसादाद्भगवन्पुत्रादिदरलमाहृतम् १३ उपयाक्तुतदिच्छामि
 वाजिमधमहाक्रतो तमनुज्ञातुमिच्छामिभवतामुनिसत्तम त्वदधीनावयसर्वेकृष्णस्यचमहात्मन १४ व्यासुवाच भू
 नुजानामिराजंस्त्वांक्रियतायदनंतरम् यजस्ववाजिमधेनविधिवद्दक्षिणावता १५ अश्वमेधोहिराजद्रपावनःसर्वपाप्मनाम् तेने
 स्वात्विपाप्मावैभवितानात्रसंशयः १६ वेशंपायन उवाच इत्युक्तःसतुधर्मात्माकुरुराजायुधिष्ठिरः अश्वमेधस्यको
 रव्यचकाराहरणेमतिम् १७ समनुज्ञायतत्सर्वेकृष्णाद्वेषायननृपः वासुदेवमथाभ्येत्यवाग्भोवचनमब्रवीत् १८ देवकीसुप्रजादे
 वीत्वयापुरुषसत्तम यद्दुयात्वांमहाबाहोतच्छ्रुत्वास्त्वमिहाच्युत १९ त्वत्प्रभावाजितानुभोगानभीमयदुनदन पराक्रमणकुश्याचत्व
 येयनिजितामही २० दीक्षयस्व त्वमात्मानंत्वहिनः परमागुरुः त्वयीष्टवतिदाशार्हविपाप्माभवितास्यहम् २१ त्वंहियज्ञोःक्षरःसर्व
 स्त्वधर्मस्त्वप्रजापतिः त्वंगतिःसर्वभूतानामितिमेनिश्चितामतिः २२ वासुदेव उवाच त्वमेवंतन्महाबाहोवक्तुमहस्यारि
 दम् त्वंगतिःसर्वभूतानामितिमेनिश्चितामतिः २३ त्वंचाद्यकुरुवीराणांधर्मेणहिविराजसे गुणीभूताःस्मृतेराजंस्त्नोराजागुरु
 तमः २४ यजस्वमदनुज्ञातः प्राप्यएषक्रतुस्त्वया युन कृत्वाभवांन्कार्येयत्रवांच्छसिभारत २५ सत्यतंप्रतिजानामिसर्वकतास्मिन्नेन
 य भीमसेनाजुनांचैवतयामाद्रवतीसुतो इष्टवंतोभावेव्यांतित्वयीष्टवतिपार्थिव २६ इतिश्रीमन्महाभारतआश्वमेधिके
 पर्वणिव्यासागमनेएकसप्ततोऽध्यायः ७१ वेशंपायन उवाच एवमुक्तस्तुःकृष्णो न धर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः व्यासमामन्त्र्य
 मेधावीततोवचनमब्रवीत् १ यदाकालंभवान्वेतिहयमेधस्यतत्वतः दीक्षयस्वतदासालंत्वय्यायत्तोहिमंक्रतुः २ व्यास उ
 वाच अहपे लोथक्रान्तयथाज्ञवल्क्यस्तथेवच विधानयद्यथाकालतत्कर्तारानसंशयः ३ चैत्र्याहोषोणमास्थानुतवदीक्षाभवि
 व्यति संभाराःसांभ्रियतांचयज्ञाथपुरुषर्षभ ४

५. ६०७ ८९ स्व्यः काष्ठस्वङ्गः सचात्रसौवर्ण्यः कूर्च आसनाथं कुशसुष्टिः सोव्यत्रसौवर्णः १० ११ सगुप्तं सरक्षितं यथास्थानथा १२ १३

अश्वविद्याविदश्चैवसूताविप्राश्चनद्विदः मेध्यमश्वंपरीक्षांतवयज्ञार्थसिद्धये ५ तसुत्सृज्ययथाशास्त्रं पृथिवीसागरांब्राम्
सपयंतयशादीप्ततवपाथिवदशयन् ६ वेशपायनउवाच इत्युक्तः सतथैत्युक्त्वापांडवः पृथिवीपतिः चकारसव
राजेंद्रयथोक्तब्रह्मवादिना ७ सभारान्श्वेवराजेंद्रसर्वसंकल्पिताभवन् ससभारान्समाहृत्यनृपोधर्मस्तदा ८ न्यवेदयदमे
यात्माकृष्णाहपायनायवे ततोब्रवीन्महातेजाव्यासाधर्मात्मजन्पुत्रम् ९ यथाकालयथायोगसज्जाः स्मृतवदीक्षणे स्व्यश्चकूर्चश्च
सौवर्णायच्चान्यदपिकौरव १० तत्रयोग्यं भवेत्किंचिद्रोक्मत्तत्क्रियतामिति अश्वश्चोत्सृज्यतामद्यपृथ्व्यामथयथाक्रमम् ११ सुगु
प्तंचरतांचापियथाशास्त्रयथाविधि १२ युधिष्ठिरउवाच अयमश्वोयथाब्रह्मन्सृष्टः पृथिवीभिमाम् चरिष्यति
यथाक्रमतत्रवेसंविधीयताम् १३ पृथिवींपर्यटंतं हितुरगकामचारिणम् कःपालयेदितिमुनेतद्भवान्वक्तुमहति १४ वे
शंपायनउवाच इत्युक्तः सतुराजद्रूष्णाहपायनोब्रवीत् श्रीमसेनादवरजः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् १५ जिष्णुः सहिष्णुर्ध-
ष्णुश्चसएनपालयिष्यति शक्तः सहिर्महजितुं निवातकवचातकः १६ तस्मिन्सृष्ट्राणिदिव्यानिदिव्यसंहननतथा दिव्यधनुश्च
षुधीचिसएनमनुयास्यति १७ सहिर्महाथेकुशलः सर्वविद्याविशारदः यथाशास्त्रं नृपश्रेष्ठचारयिष्यति हयम् १८ राजपुत्रोमहा
बाहुः श्यामोराजोवलोचः अभिमन्योः पितावीरः सएनपालयिष्यति १९ श्रीमसेनापितेजस्वीकोतयोमितविक्रमः समर्थो रक्षितुरा
ष्ट्रं कुलश्चविशांपते २० सहदेवस्तकोरव्यसमाधास्यति बुद्धिमान् कुटुंबतत्रेविधिवत्सर्वमेवमहायशाः २१ तत्सर्वं यथान्याय-
मुक्तः कुरुकुलोद्दहः चकारफाल्गुनचापिसादिदेशहयंप्रति २२ युधिष्ठिरउवाच एह्यजुं नत्वयावीरहयायपरिपत्य
ताम् त्वमहो रक्षितुं नान्यः कश्चनमानवः २३ यंचापित्वामहाबाहो प्रत्यद्यातिनराधिपाः तौवेग्यहायथानस्थान् तथाकार्यत्वं
याज्ञय २४ आख्यातव्यश्चभवतायज्ञायमगसर्वशः पाथिवेष्योमहाबाहोसमयेगम्यतामिति २५ वेशंपायनउवाच
एवमुक्त्वासधर्मात्माभ्रातरसव्यसाचिनम् श्रीमचनकुलचैवपुरगुप्तोसमादधत् २६ कुटुंबतत्रेचतदासहदेवयुधांपतिम् अ
नुमान्यमहीपालं धतराष्ट्रयुधिष्ठिरः २७ इति श्रीमन्महाभारतआश्वमेधिकेपर्वणिद्विसप्ततोऽध्यायः ७२

१४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायां द्विसप्ततोऽध्यायः

वंशोपायनउवाच दीक्षाकालेतुसंप्राप्तेततस्तेसुमहर्षिजः विधिवद्दीक्षयामासुरश्वमेधायपार्थिवम् १ कृत्वासपशुबंधांश्चदीक्षितःपांडुनंदनः धर्मराजोमहातेजाःसहर्षिभिर्व्यरोचत २ हयश्चहयमेधाथस्वयंचब्रह्मवादिना उत्सृष्टःशास्त्रविधिनाव्यासेनामिततेजसा ३ सराजाधर्मराटराजन्दीक्षितोविवभोतदा हेममालीरुक्मकठःप्रदीप्तइवपावकः ४ कृष्णाजिनीदुपाणिःक्षोभवासाःसधर्मजः विवभोद्युतिमानभूयःप्रजापतिरिवाध्वरे ५ तथैवास्यर्षिजःसर्वतुल्यवेषाविशापते बभूवुरर्जुनश्चापिप्रदीप्तइवपावकः ६ श्वेताश्वःकृष्णासारतसेसाराश्वधनजयः स्वस्तितेःसुतत्रजाविद्यपुनश्चेहीतिभारत अथापरमनुष्यद्रूपरुषावाक्यमब्रुवन् नैनपश्यामसमदधनुरेतत्प्रदश्यते ८ एतद्विभीमनिर्हादविश्रुतगांडिवधनुः ब्राह्मणाश्चमहीपालबहवोवदपारगाः ९ विधिवत्पृथिवीपालाधर्मराजस्यशासनात् विक्षिपन्गांडिवराजन्बद्धगोधांगुलित्रवान् १० तमश्वं पृथिवीपालमुदायुक्तःससारच आकुमारतदाराजन्नागमत्तत्पुरविभो ११ द्रुपुकामंकुरुश्रेष्ठप्रयास्यंतधनजयम् तेषामन्योन्यसमदादुष्मवसमजायत १२ दिदृक्षुणाहयंतचतचवहयसारिणम् ततःशब्दोमहाराजदिशःस्वंप्रतिपूरयन् १३ बभूवप्रेक्षतानृणांकुतीपुत्रधनजयम् एषगच्छतिकोतेयस्तरुगश्चेवदीप्तिमान् यमन्वतिमहाबाहूःसंस्पृशन्धनुरुत्तमम् १४ एवमुश्राववदातागिराजिष्यारुदारधीः स्वस्तितेःसुतत्रजारिष्टपुनश्चेहीतिभारत १५ अथापरमनुष्यद्रूपरुषावाक्यमब्रुवन् नैनपश्यामसमदधनुरेतत्प्रदश्यते १६ एतद्विभीमनिर्हादविश्रुतगांडिवधनुः स्वस्तिगच्छत्वरिष्टोवंपथानमकृतोभयम् १७ भित्तमेनद्रुस्यामःपुनरेष्यतिचक्रवम् एवमाद्यामनुष्याणास्त्रीणांचभरतषभः १८ शुश्रावमधुरावाचःपुनःपुनरुदारधीः याज्ञवल्क्यस्यशिष्यश्चकुन्नालोयज्ञकर्मणि १९ प्रायात्यार्थेनसहितःशांत्यर्थेवदपारगः ब्राह्मणाश्चमहीपालबहवोवदपारगाः अनुजम्महात्मानंक्षत्रियाश्चविशापते २० विधिवत्पृथिवीपालधर्मराजस्यशासनात् पांडवैःपृथिवीमश्वानिजितामस्त्रतेजसा चचारसमहाराजयथादशंचसत्तम् २१ तन्नयुद्धानिवृत्तानियान्यासन्पांडवस्यह तानिवक्ष्यामितेवीरविविचित्राणिमहातिच २२ सहयःपृथिवीराजन्प्रदक्षिणमवतत ससारोत्तरतःपूर्वतन्निबोधमहीपते २३ अवमृदन्सराष्ट्राणिपार्थिवानाहयात्तमः शनैस्तदापरिययोश्वेताश्वश्चमहारथः २४

तत्रसंगणनास्तिराज्ञामयुतशस्तदा येऽयुध्यंतमहाराजक्षत्रियाहतबांधवाः २५ किरातायवनाराजन्बहवोपिधनुर्धराः स्ते
छाश्वान्येवहविधाः पूवयाभिकृत्तारण २६ आयाश्वपृथिवीपालाः प्रहृष्टनरवाहनाः समीयुः पांडुपुत्रेण बहवोयुद्धदुर्मदाः २७ ए
वंतानियुद्धानित्तत्रतत्रमहीपते अजुनस्यमहीपालेनानादशसमागतेः २८ यान्निभयताराजन्प्रतप्तानिमहातिच तानि
युद्धानिवक्ष्यामिकोतयस्यतवान्य २९ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अश्वानुसारे त्रिसप्ततोऽध्यायः ७३
वैशंपायन उवाच त्रिगतेरभवद्भृङ्गकृतवैरैः किरीटिनः महारथसमाज्ञातेहतानांपुत्रनसृष्टिः १ तेसमाज्ञायसंप्राप्तय
ज्ञेयंतरगात्तमम विषयांततोवीरादशिताः पर्यवारयन् २ रथिनोबद्धतूणीराः सदेश्वैः समलकृतैः परिवायहयराजन्य
हीतसंप्रचक्रुः ३ ततः किरीटीसंचित्यतेषात्त्रचिकीर्षितम् वारयामासतान्वीरान्सात्वपूर्वमारिदम् ४ तदनादृत्यतसैवशरैरुभ्य
हनस्तदा तमोरजाभ्यासच्छन्नास्तान्किरीटीन्यवारयत् ५ तानब्रवीत्तोजिष्णुः प्रहृष्टान्निवभारत भिवतध्वमधमज्ञाश्रयोजी
वित्तमेवच ६ सहिवीरः प्रयास्यन्वेधमराजनवारितः हतबांधवानतपाथहतव्याः पाथिवाइति ७ सतदातद्वचः श्रुत्वाधमराजस्य
धीमतः तान्निवतध्वमित्याहनन्यवतंतत्त्वापिते ८ ततस्त्रिगतेरज्ञानसूयवर्माणमाहवे विजित्यशरजालेनप्रजहासधनजयः ९
ततस्तेस्यघोषेणरथनेमिस्वनेनच पूरयतोदिशः सर्वाधनजयमुपाद्रवन् १० सूर्यवमाततः पाथशराणान्तपवणाम् शतान्यमुचदा
जेद्रलध्वक्रमाभिदशचन् ११ तथेवान्यमहेष्वासायचतस्यानुयायिनः सुमुचुः शरवषाणिधनजयवधोषिणः १२ सतान्ज्यासुस्व
निमुक्तेबहुभिः सुबहून्शरान् चिच्छेदपांडवाराजस्तधुमान्यपतस्तदा १३ केतुवमातुतजस्वीतस्येवावरजोयुवा युयुधेभ्रातृ
रथायपाडुवनयशस्विना १४ तमापतंतसंप्रैक्ष्यकेतुवर्माणमाहवे अभ्यग्ननिशितेबाणबीभत्सः परवीरहा १५ केतुवर्मण्यभि
हतेधतवर्माणमहारथः रथेनाशुसमुत्पत्यशरैर्जिष्णुमवाकिरत् १६ तस्यताशीघ्रतामीक्ष्यतुतोषातीववीर्यवान् गुडाकेशोमहात-
जाबालस्यधतवर्माणः १७ नृसदधानददृशोनाददानचतंतदा किरंतमेवसशरान्ददृशोपाकशासनिः १८ सततपूजयामासधृतव
र्माणमाहवे मनसासुमुहूतवरेणसमाभिहषयन् १९ तपन्नगमिवक्रुद्धकुरुवीरः स्मयन्निव प्रीतिपूर्वमहाबाहुः प्राणेनव्यपराप
यत् २०

त्रिगतेरिति महारथत्वेनसम्यगाज्ञानैः पांडवीयैः हतानांपुत्रनसृष्टिस्त्रिगतेरैः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

सतश्चरक्ष्यमाणोवैपार्थेनाभिततेजसा धृतवर्माशरं दीप्तं सुमोचविजयेतदा २१ सतेनविजयस्तूर्णमासीद्वृद्धः करेभृशम् सुमोचगां
 दिवमोहात्तत्पताथभूतलं २२ धनुषः पततस्तस्यसव्यसाचिकरादिभो बभूवसदृशं रूपं शक्रचापस्यभारत २३ तस्मिन्निप
 तितेदिव्यमहाधनुषिपार्थिवे जहाससस्वनं हासं धृतवर्मा महाहवे २४ ततोराषादितोजिष्णुः प्रमृज्यरुधिरं करात् धनुरादत्ततु
 व्यंशरवर्षेववर्षे २५ ततोहलहलाशब्दादिवस्पृगभवत्तदा नानाविधानामृतानांतत्कृमाणिप्रशंसतां २६ ततः संप्रेक्ष्यसंक्रु
 कालातकयमापिमः जिष्णुत्रैगतकयोधाः परीताः पर्यवारयन् २७ अभिसृत्यपरीप्साथं ततस्तधृतवर्मणः परिवत्रुर्गुडाश्रितेभ्रा
 क्रुद्धाहृन्जयः २८ ततोयोधान्जघानाशक्तेषांसदशचाष्टच्च महेंद्रवज्रप्रतिमेरायसैर्बहाभिः शरैः ३९ तान्संप्रभग्नात्रप्रेक्ष्यत्वर
 माणोधनजयः शरैराशीविषाकारेजघानस्वनबद्धसन् ३० तेषाम्गमनसः सर्वत्रैगतकमहीरथाः दिशाभिदुद्रुवुराजपृथनजयश
 रादिताः ३१ तसूचुः पुरुषव्याघ्रससप्तकनिष्ठुदनम् तवास्मकिकराः सर्वसुवेववशागास्तव ३२ आज्ञापयस्वनेः पार्थप्रह्वान्येष्या
 न्वास्थितान् करिष्यामः प्रियं सवतं वृकोरवनदन ३३ एतदाज्ञायवचनं सवास्तानब्रवीत्तदा जीवितं रक्षतुवृषाः शासनं प्रतिगृह्य
 ताम् ३४ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वानुसारे चतुःसप्ततोऽध्यायः ७४ वैशंपायन उवाच
 प्राख्योतिषमथाभ्युत्यव्यचरत्सहयोत्तमः भगदत्तात्मजस्तत्रनिर्णयारणककेशः १ सहयंप्राङ्पुत्रस्यविषयांतमुपागतम् युयु
 धेभरतश्चषवज्रदत्तामहीपतिः २ साभिनिर्णायजुगराद्भगदत्तस्ततो नृपः अस्मथांतमुप्राख्येनगराभिमुरवाययो ३ तथालक्ष्य
 महाबाहः कुरूणामृषभस्तदा गांडीवविक्षिपस्तूर्णसहसासमुपद्रवत् ४ ततो गांडीवनिर्मतेरिवुषिर्मोहितो नृपः हयमुत्सृज्य
 तवीरस्तेतः पार्थमुपाद्रवत् ५ पुनः प्राविश्यनगरं देशितः सनृपात्तमः आरुह्यनागप्रक्रान्तिथयारणककेशः ६ पादुरप्यातपत्रेणाधि
 यमाणेनसुर्धनि दोग्धयताचामरणश्वतेनचमहारथः ७ ततपार्थसमासाद्यपादुषानांमहारथ आह्वयाम्नासवीप्तत्संबाल्यान्मो
 हाच्चसयुगे ८ सवारणेनगप्रसव्यप्रभिनक्रटासुस्वम् प्रेषयामाससक्रुद्धः श्वेताश्वप्रतिपार्थिवः ९ विक्षरतं महामघपरवारणवार
 णम् शास्त्रवत्कल्पितसस्यविवशायुद्धुमद १० प्रचोद्यमानः सगजस्तत्ररीजामहाबलः तदाकुशेनविवभावृत्यतिष्यान्निवाह
 रम् ११

आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां चतुःसप्ततोऽध्यायः ७४ प्राख्योतिषमिति स्पष्टार्थोऽध्यायः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १४ १५

तमापतंतं संप्रेक्ष्य क्रुद्धो राजन्धनं जयः प्रमिषो वारणगतं योधयामास भारतः १२ वज्रदत्तस्ततः क्रुद्धो मुमोचा शतधनं जये तोरे
 रानग्निं सकाशात् शूलानि वव गितान् १३ अर्जुनस्तानसंप्राप्तान् गाडीवप्रभवेः शयैः द्विधा त्रिधा च चिच्छेद स्वएव स्वगमेस्तदा १४ स
 तान्दृष्ट्वा तथा च्छिन्नास्तो मरान् भगदत्तजः इषु नसक्तो स्वरितः प्राहिणोत्याडवंप्रति १५ ततोर्जुनस्तूणतरं रुक्मपुत्रान् जिह्मगान्
 प्रेषयामास संक्रुद्धो भगदत्तात्पुत्रं प्रति १६ सतेर्विद्धो महातेजा वज्रदत्तो महा मृधे भृशहाहतः पपातो व्यानत्वेन मजहात्स्मृतिः १७
 ततः सपुनरुत्सृज्य वारणप्रवरं रणे अव्यग्रः प्रेषयामास जयाथीधिजयंप्रति १८ तस्मै बाष्पास्ततो जिष्णानि मुक्ताशीविषोपमान्
 प्रेषयामास संक्रुद्धो ज्वलितज्वलनोपमान् १९ सतेर्विद्धो महा नागो विस्त्रवन्कथिरवभो गौरिक्वक्तमिवाभो द्विबहुप्रस्त्रवणतदा
 २० इति श्रीमन्महाभारते आ० अश्वानुसारं पंचसप्ततोर्यः ७५ वेशपायन उक्ताच्च एवत्रिरात्रमभव-
 तद्यद्दृभरतवभ अर्जुनस्य नरं द्रेण वृत्रेण वशतक्रताः १ ततश्चतुर्थो दिवस वज्रदत्तो महाबलः जहास सस्वनहासवाक्यचदम
 थाब्रवीत् २ अर्जुनार्जुनतिष्ठस्वनमेर्जावन्निमोक्ष्यसे त्वानिहत्य करिष्यामि पितृस्तोयं यथाविधि ३ त्वया क्रुद्धो मम पिता भगदत्तः
 पितुः सरवो इतो घृद्धापचायित्वात् शिशुमामद्यथाधय ४ इत्यवमुक्त्वा संक्रुद्धो वज्रदत्तो नराधिपः प्रेषयामास क्वारं ध्यवारणपाड
 वंप्रति ५ संप्रेक्ष्यमाणो नागं द्रोवज्रदत्तेन धीमता उत्पतित्व्यन्निवाकाशमभिदुद्रावपाडवम् ६ अग्रहस्तसमुत्तेन संशिकरेण सना
 गराट् समुक्षतगुडाकेशं शूलनीलमिवाबुदः ७ सततं प्रथितो राजामयवदिने दन्मुहः सुखातवरसहादेरभ्यद्रवत फाल्गुनम्
 ८ सनृत्यन्निवनागं द्रोवज्रदत्तप्रचोदितः आसमादद्दुतराजन्कारवाणामहारथम् ९ तमायातमथालक्ष्य वज्रदत्तस्य वाष्णसु
 गाडीवमाश्रित्य बलीनव्यकपतशत्रुहा १० चुक्रोध बलवच्चापि पाडवस्तस्य भूपते काथविद्यमनुस्मृत्य पूर्ववरचभारत ११ ततोर्जुनो वा
 रणं क्रुद्धः शरजालनपाडवः निवारयामास तदा वलवमकरालयम् १२ सनागप्रवरः श्रीमानर्जुनं ननिवारितः तस्थो शरोर्वीभि
 न्नागः श्वाविच्छललितायथा १३ निवारितगजदृष्ट्वा भगदत्तस्तानृपः उत्ससर्ज शिताच्चाणान् जूनं क्रोधमूर्च्छितः १४ अर्जुनस्तम
 हाबाहुः शरररिन्निघातिभिः वारयामास तान् चाणास्तदद्भुतमिवाभवत् १५ ततः पुनरभिक्रुद्धो राजा प्राग्ज्योतिषाधिपः प्रेषयामा
 सनागं द्रबलवत्यवतोपमम् १६

एवमिति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ श्वावित्शल्यः मृगविशेषः शललितः शलाकाप्रोतः १३
 १४ १५ १६

तमापतंतं संप्रेक्ष्य बलवत्याकशासनिः नाराचमग्निं संशं प्राहिणो द्वारणं प्रति १७ सतेन वारणो राजन्मर्मस्वभिहतो भृशम् प
 पातसहसा भूमौ वज्ररुग्ण इवाचलः १८ सपतं वृक्षभेनागोधनं जयशराहतः विशान्निवमहाशैलो महीवज्रप्रपीडितः १९ तस्मि-
 न्निपतिते नागे वज्रदत्तस्य पांडवः तं नृभेतव्यामित्याहततो भूमिगतं नृपम् २० अब्रवीद्धिमहातेजाः प्रस्थितमायुधिष्ठिरः राजा
 नस्तेनहतव्याधनं जयकथंचन २१ सर्वमतन्मरव्याघ्रभवत्येतावताकृतम् योधाश्चापिनहतव्याधनं जयरणेत्वया २२ वक्तव्या
 श्चापिराजानः सर्वे सहस्रहज्जनेः युधिष्ठिरस्याश्वमेधो भवद्भिरनुभूयताम् २३ इति भ्रातृवचः श्रुत्वानहन्मि त्वानराधिप उति
 ष्टनभयंते स्तिस्वस्तिमान्गच्छ पाथिव २४ आगच्छेथामहाराज परांचे त्रीसुपस्थिताम् यदाश्वमेधो भविता धर्मराजस्य धर्मितः २५
 एवमुक्तः सराजा तु भगदत्तात्मजस्तदा तथेत्येवा ब्रवीद्वाक्यं पांडवनाभिनिर्जितः २६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके प
 र्वणि वज्रदत्तपराजयेषु षट्सप्ततोलोऽध्यायः ७६ वेशं पायन उवाच सैंधवैरे भवद्यद्दहतस्तस्य किरीटिनः हतशेषे म
 हाराज हतानां च शतैरपि १ तैः वतीणसु पश्रुत्य विषयं श्वेतवाहनम् प्रत्यद्ययुरमृष्यता राजानः पांडवेषु भूमम् २ अश्वचतुप
 रामृष्यविषयाते विषापमाः नभयं चक्रिरे पाथीद्विमिसनादनंतरात् ३ ते विदूरादनुष्याणि यज्ञियस्य हयस्य च बीभत्सुं प्रत्यपद्य
 तपदातिनम् बस्थितम् ४ ततस्ततं महावीर्यराजानः पर्यवारयन् जिगीषेतोनरव्याघ्रपूर्वं विनिष्कृतायुधि ५ तेनामान्यपि गो
 त्राणिकृमाणि विविधानि च कीतयतस्तदा पाथेशरवधैरवाकिरन् ६ ते किरतः शरान्नातान् चारणप्रतिवारणान् रणे जयमभी
 षंतः कीतय पर्यवारयन् ७ तैस्समीक्ष्य चतुर्हृष्णासु ग्रकमाणसाहवे सर्वयुयुधिरे वीरारथस्थास्तपदातिनम् ८ ते तमाजधिरवीरं
 निवातकवचातकम् ससमकनिहतारहतारसैंधवस्य च ९ ततोरथसहस्रेण हयानामयुतेन च कोष्ठाकीकृत्य बीभत्सुं प्रहृष्टमन
 सोऽभवन् १० तस्मिन्तोवधं वीराः सिंधुराजस्य चाहवे जयद्रथस्य कौरव्यसमरे सव्यसाचिनः ११ ततः पर्जन्यवत्सुर्वेशरक्षीरवासु
 जन्तुः तैः कीर्णः शशभे पाथैरविर्मथात्तरेयुथा १२ सशरैः समवच्छन्नश्चक्रसेपांडवेषुः पंजरीतरसंचारी शकुंत इव भासत १३
 ततो ह्यहाकृतसर्वकोतयशरपीडित त्रेलाक्यमभवद्राजन् रविरासीच्च निष्प्रमः १४ ततो ववामहाराजमाकृतोलोमहर्षणः राहु
 रयमदादित्यं युगपत्सामभवच १५

त्वामागतं च संश्रुत्य युद्धाय हयसारिणं पितृश्च मृत्युदुःखात्तेजहात्प्राणान्धनुं जय ३० प्राप्तो बीभत्सुरित्येव नाम श्रुत्यैव तेन य
विषादात् पपातो व्योममारचममात्मजः ३१ तद्दृष्ट्वा पितृत्तत्र तस्तस्यात्मजं प्रभा गृहीत्वासमनुप्राप्तात्त्वामद्यशरणं विष्णी ३२ इ
त्युक्त्वा तस्वरसात्सुमोच धृतराष्ट्रजा दीनादीनां स्थितपार्थम ब्रवीच्चैवाप्यधोमुखम् ३३ स्वसारं समवेक्षस्व स्वस्त्रीयात्मजमेव च कर्तु
मर्हसि धर्मज्ञदयाकुरु कुलोद्दह ३४ विस्मृत्य कुरु राजानं तं च मंदं जयद्रथम् अभिमन्यो यथा जातः परिक्षित्य रवीरहा ३५ तथा
यं सरसाज्जातो मर्मपात्रो महाभुजः तमादाय नरव्याघ्रसंप्राप्तास्मित्वांतिकम् ३६ शमार्थं सर्वयोधानां शृणु चेद्वचो मम आगतो
यं महाबाहो तस्य मंदस्य पुत्रकः ३७ प्रसादमस्य बालस्य तस्मात्त्वकर्तुमर्हसि एष प्रसाद्य शिरसा प्रशमार्थं मरिदम् ३८ याचते त्वा
महाबाहो शमं गच्छ धनं जय बालस्य हतबंधोऽश्वपार्थ किंचिदजातः ३९ प्रसादं कुरु धर्मज्ञ मामन्युवशमन्वगाः तमनार्यं नृशंसं
च विस्मृत्यास्य पितामहम् ४० अगस्कारिणमत्यथ प्रसादं कर्तुमर्हसि एवं ब्रुवत्या करुणं दुःशलायां धनं जयः ४१ संस्मृत्य देवी
गांधारी धृतराष्ट्रं च पाथिवम् उवाच दुःखशोकात् क्षत्रधर्मं व्यगृह्येन ४२ यत्कृते बांधवाः सर्वे मया नीताय मक्षयम् इत्युक्त्वा ब
हुसात्वादि प्रसादं मकराज्जयः ४३ परिष्वज्य च तं प्रीतो विससृज गृहान्प्राति ४४ दुःशलाचापितान् योधां निवारय महतोरणात्
संपूज्य पार्थ प्रययोगृहानेव शम्भानना ४५ एवं निजित्य तान् वीरान्मेधवान् स धनं जयः अन्वधावत धावतं हयं कामविचारिणम् ४६
ततो मृगमिवाकाशे यथा देवः पिनाकधृक् ससारतं तथा वीरो विधिवद्यज्ञियं ह्ययम् ४७ सचवाजीयथेष्टेन तांस्तान्देशान्यथाक्रमम्
विचारयथाकामं कर्मपार्थस्य कर्तव्यम् ४८ क्रमेण सहयस्त्वं विचरन्पुरुषर्षभ मणिपूरपतेर्देशमुपायात्सहपांडवः ४९
इति श्रीमद्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वानुसारे संधे वपराजयै नाम अष्टसप्ततौ अध्यायः ७८ वेशोपायन उवाच
श्रुत्वा तु नृपतिः प्राप्तं पितरं बभ्रुवाहनः निर्ययो विजयेनाथ ब्राह्मणार्थपुरःसरः १ मणिपूरेश्वरं त्वेवमुपायातं धनं जयः नाभ्य-
नंदत्स मधावीक्षत्रधमं मनुस्मरन् २ उवाच च स धमात्मा समन्युः फाल्गुनस्तथा प्रक्रियेयं न ते युक्ता बहिस्त्वक्षत्रधर्मतः ३ संरक्ष्य
माणं तुरंगयोधिष्ठिरमुपागतम् यज्ञियं विषयातेमानायो लोः किन्तु पुत्रक ४ धिक्त्वा मस्तस्मद्बुद्धिं क्षत्रधमं बहिः कृतम् योमो
युद्धाय संप्राप्तं सान्निवप्रत्यग्रहृथाः ५

नत्वयापुरुषार्थोद्दिक्श्चिदस्तीहजविता यस्तंस्त्रीवृद्यथाप्राप्तंमांसाग्नाप्रत्यगृण्णह्याः यद्यहंन्यस्तशस्त्रस्त्वाभागच्छेयंसुदुर्मते
 ६ प्रक्रियेयभवद्यक्तातावत्तवनरोधम तमेवमुक्तमत्रातुविदित्वापन्नगात्मजा ७ अमृष्यमाणाभित्वावीमूलपीसमुपागमत् सा
 ददर्शिततःपुत्रंविमृष्यंतमधामस्वम् ८ संतज्यमाणमसकृत्पित्रायुद्धारिनाप्रभो ततःसाचारुसर्वांगीसमुपेत्यारगात्मजा ९ उल्
 पीप्राहवचनधर्म्यधर्म्यविशारदम् उल्पीमांनिबोधत्वमातरपन्नगात्मजाम् १० कुरुष्ववचनपुत्रधमस्तेभवितापरः युध्यस्वेनकु
 रुश्रेष्ठापितरंयुद्धुर्मदम् ११ एवमेषाहितेप्रीतोभविष्यतिनसशयः एवंदुर्मर्षितोराजासमात्राबभ्रुवाहना १२ मनश्चक्रमहान्त
 जायुधायभरतर्षभ सनेह्यकाचनेवमशिरस्त्राणंचभानुमत् १३ तूणारशतसंबाधमासुराहरथोत्तमम् सर्वोपकरणोपेतयुक्त
 मश्रेवमनोजवैः १४ सचक्रौपस्करंश्रीमान्द्रुहमभांडपरिष्कृतम् परमार्चितमुच्छ्रित्यध्वजसिंहंहिरण्यमयम् १५ प्रययोपार्थमुद्दि-
 श्यसराजाबभ्रुवाहनः ततोभ्येत्यहयवीरोयज्ञियंपार्थरक्षितम् १६ ग्राहयामासपुरुषेह्यशिक्षाविशारदैः गृहीतवाजिनदृ
 स्त्वाप्रीतात्मासुधनंजयः १७ पुत्ररथस्थंभूमिष्ठःसंन्यवारदाहव सतत्रराजातवीरशरसंधेरनेकशः १८ अर्दयामासनिशितैरा-
 शीविषुषिषोपमैः तयोःसमभवद्यद्धपितुःपुत्रस्यचातुल्यम् १९ देवासुररणप्रख्यमुभयोःप्रीयमाणयोः किरीटिनप्रविध्यायशरणा
 नतपर्वणा २० जत्रुदेशेनरव्याघ्रप्रहसन्बभ्रुवाहनः साभ्यगात्सहपुरवनवल्मीकमिवपन्नगः २१ विनिभिद्यचक्रेतयप्रविवशमही
 तलम् सगाढवेदनाधीमानालव्यधनुस्सुतमम् २२ दिव्यंतेजःसमाविश्यप्रमीतइवसोभवत् २२ असंज्ञामुपलभ्याथप्रशस्यपुरुष
 षर्भः पुत्रंशक्रात्मजोवाक्यमिदमाहमहाद्युतिः २३ साधसाधुमहाबाहोवृत्सचित्रांगदात्मज सदृशंकर्मतेदृष्ट्वाप्रीतमानस्मिपुत्रक २४
 विमुचाम्यषतेबाणान्युत्रयुद्धेस्थिरोभव इत्येवमुक्तानाराचैरभ्यवर्षदमित्रहा २५ तान्सगाडीवनिर्मुक्तान्वज्राशानिसमप्रभान्
 नाराचानच्छिनद्राजाभस्त्रैःसर्वास्त्रिधाहृद्या २६ तस्यपार्थःशरोदिव्यध्वजहमपरिष्कृतम् सवर्णतालप्रतिमंक्षरणापाहरदृथा
 त् २७ हयोश्चास्यमहाकायान्महावेगानरिंदम् चकारराजन्निजीवान्प्रहसन्निवपाडवः २८ सरथादवतीयाथराजापरमकपनः
 पदातिःपितरंकुद्दोयोधयामासपाडवम् २९ सप्रीयमाणःपार्थानामृषभःपुत्रविक्रमात् अत्यथपीडयामासपुत्रवज्रधरात्मजः

समन्यमानो विमुखं पितरं बभ्रुवाहनः शरैः राशीविषाकारैः पुनरेवाह्यद्वली ३१ ततः सबाल्यात्पितरं विव्याध हृदि पत्रिणा नि
शितनसुपुखनबलवद्बभ्रुवाहनः ३२ विवशापाडवराजनुममभित्वातिदुःस्वकृतं सतनातिभृशक्रुद्धः पुत्रेण कुरुनदनः ३३ म
हीजगाम मोहात्सताराजन्धनं जयः तस्मिन्निपतिन्नेवीरैः क्रौरवाणां धुरधर ३४ सोपिमोहजगामोथततश्चित्रांगदासूतः व्या
यस्यसयुगेराजादृष्ट्वाचपितरहतम् ३५ पूर्वमेवसबाणोधगोटाविद्वाञ्जुनेनह पपातसोपिधरणीमालिग्यरणमूद्दनि ३६ भर्ता
रनिहतदृष्ट्वापुत्रंचपतिं भुवि चित्रांगदापरित्रस्ताप्रविवेशरणाजिरे ३७ शोकसंतप्तदृष्ट्यारुदंतीवपतीभृशम् मणिपूरपतेर्मा
ताददर्शनिहतपतिम् ३८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अश्वानुसारे अर्जुनपराजये ऊनाशीतोऽध्यायः ७९
वैशपाचनउवाच ततो बहुविधं भूरिविलप्य कमलेक्षणा मुमोहदुःखसंतप्तापपातचमहीतले १ प्रतिलभ्यचसासं-
ज्ञादवीदिव्यवपुधरा उल्लूपीपन्नगसूतादृष्ट्वादेवाक्यमब्रवीत् २ उल्लूपिपश्यभतारं शयाननिहतरणे त्वत्कृतेममपुत्रेणबाणे
नसामितिजयम् ३ ननुत्वमार्यधर्मज्ञाननुचासिपतिव्रता यत्त्वत्कृतेयंपतितः पतिस्तेनिहतारणे ४ किंतु सर्वापराधाययादितेद्यधनं
जयः क्षमस्वत्याच्यमानोवेजीवयस्वधनं जयम् ५ ननुत्वमार्यधर्मज्ञानेलाक्यविदिताशभे यद्वातायित्वापुत्रेणभतारं नानुशा
चसि ६ नाहंशोचामितनयहतपन्नगनादिनि पतिमेवतुशोचामियस्यातिथ्यमिदंकृतम् ७ इत्युक्त्वासातदादवीमुल्लूपीपन्न
गात्मजाम् भतारमभिगम्येदमित्कवाचयशास्विनी ८ दानिष्ठकुरुमुख्यस्यप्रियमुख्यासिमेप्रिय अयमश्वोमहाबाहोमयाते
परिमोक्षितः ९ ननुत्वयानामुविभोधर्मराजस्ययज्ञियः अयमश्वानुसर्तव्यः सशेषकिमहीतले १० त्वयिप्राणामयार्यताकुसू
णांकुरुनदन सकस्मात्प्राणदान्येषांप्राणान्मत्यक्तवानसि ११ चित्रांगदोवाच उल्लूपिसाधुपश्येमपतिंनिपातितं
भुवि पुत्रंचमंसमुत्साद्यघातयित्वानशोचसि १२ कामस्वपितुबालोयंभूमोमृत्यवशागतः लोहिताक्षागुडाकशोविजयःसाधुजी
वन् १३ नापराधोस्तिस्मभगेनराणांबहुभायता प्रमदानांभवत्येषमातंभूदक्षिरीदृशी १४ सरव्यंचेतत्कृतंथात्राशश्वदव्ययमेव
तु सरव्यंसमभिजानीहिसत्यसगतमस्तुते १५ पुत्रेणघातयित्वेमपतियादिनमेद्यवै जीवंतंदर्शयस्यद्यपरित्यक्ष्यामिजीवितम्

साहंदुःखान्वितादेविपतिपुत्रविनाकृता इहैवप्रायमाशित्येप्रेक्षंत्यास्तेनसंशयः १७ इत्युक्त्वापन्नगसूतांसपत्नीचित्रवाहिनी
ततःप्रायमुपासीनातूष्णीमासीज्जनाधिप १८ वेशंपायनउवाच ततोविलप्यविरताभर्तुःपादोप्रगृह्यसा उपविष्टापव
दीनासोच्छ्वासंपुत्रमिच्छती १९ ततःसंज्ञापुनर्लब्धासराजावभ्रुवाहनः मातरंतामथालोक्यरणभूमावथाब्रवीत् २० इतोदुः
खतरंकिन्नुयन्मेमातास्सखेधिता भूमोनिपतितंवीरमनुशेतेमृतंपतिम् २१ निहतारंरणंरीणांसवशस्त्रभृतांवरम् मयाविनि-
हतंसखेप्रद्व्यतेदुमरंबत २२ अहोस्याहृदयदेव्याहृदयन्नविदीर्यते व्यूढोरस्कमहाबाहुप्रक्षंत्यानिहतपतिम् २३ दुमरंपुरुषे
णेहमन्येद्यध्वन्यनागते यत्रनाहनमेमाताविप्रयुज्येतजीवितात् २४ हाहाधिकुरुवीरस्यसन्नाहकाचनभ्रुवि अपविद्धहतस्य
हमयापुत्रेणपश्यत २५ भोभोपश्यतमेवीरंपितरंब्राह्मणाभ्रुवि शयानंवीरशयनमयापुत्रेणपातितम् २६ ब्राह्मणाःकुरुमुख्य
स्ययेमुक्त्वाहयसारिणः कुर्वन्तिशांतिकामस्यरणयोयंमयाहतः २७ व्यादिशंतुचकिंविप्राःप्रायश्चित्तमिहाद्यमे आनृशंसस्यपापस्य
पितृहृत्तरणाजिर २८ दुश्चराद्वादशसमाहृत्वापितरमद्यवै ममहसन्नृशंसस्यसर्वतस्यास्यचमणा २९ शिरःकपालचास्यवयुजतः
पितुरद्यमे प्रायश्चित्ताहिनास्त्यन्यद्वत्वाद्यपितरमम ३० पश्यनागोत्तमसूतेभतारनिहतमया कृतंप्रियमयातद्यनिहत्यसमरःजु-
नम् ३१ सोऽहमद्यगमिष्यामिगतिपितृनिषेविताम् नशक्नाम्यात्मनात्मानमहंधारयितुंशुभं ३२ सात्वमयिमृतमातस्तयागांडो
वधन्वनि भवप्रीतिमतीदेविसत्यंनात्मानमालभे ३३ इत्युक्त्वासतताराजादुःखशोकसमाहतः उपस्पृश्यमहाराजदुःखाहचनम
ब्रवीत् ३४ शृण्वंतुसर्वभूतानिस्थावराणिचराणिच त्वंचमातर्यथासत्यंब्रवीमिभुजगोत्तमे ३५ यादिनातिष्ठतिजयःपितामनरस
तमः अस्मिन्नेवरणोदृशेशोषयिष्यकलवरम् ३६ नहिमेपितरहृत्वानिष्कृतिर्विद्यतेक्वचित् नरकंप्रतिपत्स्यामिध्रुवंगुरुवधादितः
३७ वीरंहिक्षात्रियंहृत्वागोशतेनप्रमुच्यते पितरंतुनिहत्येवंदुर्भानिष्कृतिर्मम ३८ एषणकोमहातंजाःपांडुपुत्राधनजयः पितात्त
ममथमात्मातस्यमेनिष्कृतिःकुतः ३९ इत्येवमुक्त्वापुत्रेणजयसूतानृपः उपस्पृश्याभवत्तूष्णींप्रायोपेतोमहोमतिः ४० वै
शंपायनउवाच प्रायोपविष्टनृपतोमणिपूरश्चरेतदा पितृशोकममाविष्टसहमात्रापरंतपे ४१ उलूपीचितयामासतदासं
जीवनमणिम् सचापातिष्ठतदापन्नगान्मपरायणम् ४२

तंगृहीत्वातुकोरव्यनागराजपतेःसुता मनःप्रल्हादनीवाचंसेनिकानामथाब्रवीत् ४३ उन्निष्ठमाशुचःपुत्रनेवेजिष्णुस्त्वया-
जितः अजेयःपुरुषेषततोदेवैःसवासवैः ४४ मयातुमोहिनीनाममायेषासप्रदर्शिता प्रियार्थपुरुषेद्रस्यापितुस्तेद्ययशस्विनः
४५ जिज्ञासुर्द्वेषपुत्रस्यबलस्यतवकोरव संग्रामेयुध्यतोरान्नागतःपरवीरहा ४६ तस्मादसिमयापुत्रयुद्धायपरिचोदितः माया
पमात्मनःपुत्रशंकाद्यण्वपिप्रभो ४७ ऋषिरेषमहानात्मापुराणःशाश्वतोक्षरः नैनेशक्तोहिसंग्रामेजंतुशक्रोपिपुत्रक ४८
अयंतुमणिदिव्यःसमानीतोविशोपते मृतान्मृतान्पन्नगंद्रान्पयाजीवयतिनित्यदा ४९ एनमस्योरसित्वचस्थापयस्वपितुःप्रभो
संजीवितंतदापार्थसत्त्वद्रशसिपांडवम् ५० इत्यक्तःस्थापयामासतस्योरसिमणितदा पार्थस्यामिततेजाःसपितृस्नेहादुपापकृ-
त् ५१ तस्मिन्मरणेवीरोजिष्णुरुज्जीवितःप्रभुः चिरसुमदवांतस्थोमृष्टलोहितलोचनः ५२ तमुत्थितमहात्मानंलब्धसंज्ञमन-
स्विनं समीक्ष्यपितरंस्वस्थं वंदेवभ्रुवाहनः ५३ उत्थितपुरुषव्याघ्रेपुनलक्ष्मीवतिप्रभो दिव्याःसुमनसःपुण्यावृषेषाकशासनः
५४ अनाहतादुदुभयोन्निदुर्मयनिस्नेनाः साधुसाध्वितिचाकाशेवभ्रुवस्तमहान्स्वचः ५५ उत्थायचमहाबाहुःपयाश्वस्तोधनजयः
बभ्रुवाहनमालिङ्ग्यसमाजिघ्रतसूर्धनि ५६ ददशंचापिदूरस्यमातरशोककषिता उलूष्यासदतिष्ठतीतेतापृच्छन्जनजयः ५७ कि-
मिदंलक्ष्यंतसर्वशोकविस्मयहर्षवत् रणाजिरमभिन्नघ्नयोदेजानासिशंसमे ५८ जननीचकिमर्थतरणभूमिसुपागता नागेद्रदु-
हिताचेयमुलूपीकिमिहागता ५९ जानाम्यहमिदंयुद्धंत्वयामहचनात्कृतम् स्त्रीणामागमनहेतुमहमिच्छामिवेदितुम् ६० तमुवा-
चतथापृष्टमणिपूरपतिस्तदा प्रसाद्यशिरसाविद्वानुलूपीपृच्छतमियम् ६१ इतिश्रीमन्महाभारतआश्वमेधिकेपर्वणिअ-
श्वानुसारेअर्जुनप्रत्यग्जीवनेअशीतितमोऽध्यायः ८० अर्जुनउवाच किमागमनकृत्यतेकोरव्यकुलनंदिनि मणिपूरप-
तेमातुस्तथेवचरणजिरं १ क्वचित्कुशलकामासिराज्ञोस्यभुजगात्मज ममवाचपलापांगिकाञ्चित्वशभमिच्छसि २ कश्चित्पृथु-
लश्रीणिनाप्रियंप्रियदर्शने अकाषिमहमज्ञानादयंवावभ्रुवाहनः ३ कश्चिन्नुराजपुत्रीतेसपत्नीचेत्रवाहिनी चित्रांगदावरासोहा-
नापराध्यतिकिंचन तमुवाचोरगपतेदुहिताप्रहसन्निव नमत्वमपराद्दोसिनहिमवभ्रुवाहनः ५

तेआश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांअशीतितमोऽध्यायः ८० किमागमनेतिस्पष्टार्थो १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

नजनित्रीतथास्येयंममयाप्रेष्यवस्थिता श्रुयतांयद्यथाचेदंमयासुर्वीचिंष्टितम् ६ नमेकोपस्त्वयाकार्यः शिरसात्वांप्रसादये त्व
 त्प्रियार्योहिकोरव्यक्तमेतन्मयाविभा ७ यत्तच्छृणुमद्रावादानिखिलेनयनंजय महाभारतयुद्धयत्त्वयाशातनवानृपः ८ अधर्मेण
 हतःपार्थतस्येषानिष्कृतिःकृता नदिभीष्मस्त्वयावीर्युध्यमानोहिपातितः ९ शिखंडिनातुसंयुक्तस्तमाश्रित्यहतस्त्वया तस्यशा
 तिमरुत्वात्त्वज्जंथायदिजीवितम् १० कर्मणातेनपापनपतयानिरयंभ्रवम् एषानुविदिताशांतिःपुत्राद्यांप्राप्तवानसि ११ वसुभि
 वस्त्रधाषालगंगायांचमद्रामते पुरोहिश्रुतमेतन्नवसाभिःकथितमया गंगायास्तीरमाश्रित्यहतशातनवन्ृप १२ आपुत्यदवाव
 सवःसमत्यन्महानदीम् इदमूर्चुर्वन्नोद्यारभागीरथ्यामत्तदा १३ एषशातनवोभीष्मानिहतःसच्यसाचिना अयुध्यमानःसया
 मेसंसक्तोन्यनभाविबि तेदननानुषगणवयमद्यधनंजयम् १४ शापेनयाजयामतितथास्त्वित्चसाब्रवीत् तदेहंपितुरावद्य
 प्रविश्यव्ययितेन्द्रिया १५ अभवंसचतच्छ्रुत्वाविषादमगमत्यरम् पितातुमेवसृज्जत्वात्त्वदर्थेसमयाचत १६ पुनःपुनःप्रसाधितोः
 स्तएनमिदमब्रुवन् पुत्रस्तस्यमहाभागमेणिपुरस्वरोयुवा १७ सग्नरणमध्यस्थःशरःपातपिताभुवि एवकृतस्नागद्रुमुक्तशापा
 भविष्यति १८ गच्छतिवसभिश्चाक्तोममचदशशंससः तच्छ्रुत्वात्त्वमयातस्माच्छापादसि विमादितः १९ नदित्वादवराजापिसमरे
 षुपराजयेत् आत्मापुत्रःस्मृतस्तस्मात्तनहारिपराजितः २० नदिदाषामममतःकथंवासून्यसेविभा इत्यवमुक्तोविजयःप्रसन्नात्मा
 ब्रवीदिदम् २१ सर्वमसप्रियुदवियदुत्कृतवत्यसि इत्यक्त्वासाब्रवीत्पुत्रमणिपुरपतिजयः २२ चित्रागदायाःशृण्वत्याःकोरव्यदु
 हितुस्तदा युधिष्ठिरस्याश्वमेधःपराचत्रीभविष्यति २३ तत्रगच्छेत्सद्दामान्यामात्भ्यांसदितानृप इत्यवमुक्तःपार्थनसराजावभ्रुवा
 हनःउवाचपितृधीमानिदमस्त्राविल्लक्षणः २४ उपयास्यामिधमज्ञभवतःशासनादहम् अश्वमेधमद्रायज्ञादिजातिपरिवेषकः २५
 ममत्वनुग्रहायप्रविशस्यपुरस्वकम् भार्याभ्यांसहधर्मज्ञमाभृत्तत्रविचारणा २६ उषित्वहानिशामकांसतवस्वभवनंभो पुनर
 श्वानुगमनं कतासिजयतावर २७ इत्यक्त्वासातुपुत्रेणतदावाचनरकतनःस्मयन्प्रोवाचकांतयस्तदाचित्रागदास्तम् २८ विदितंतेमहा
 बाहायथादीक्षांतराम्यहम् नसतावत्प्रवेक्ष्यामिपुरतएथुत्वाचन २९ यथाकामव्रजन्ययज्ञियाश्वानरषभ म्स्तिनस्तुगामिव्या
 मिनस्थानंविद्यतेमम ३०

सतत्रविधिवत्तेन पूजितः पाकशासनिः भार्याभ्यामभ्यनुज्ञातः प्रायाद्भरतसत्तमः ३१ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वानुसारे एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ वेशपायन उवाच सतुवार्जसमुद्रात्तापयत्यक्सधामिमासु निवृत्तोऽपि मुसोराज नृप नवारणसाक्ष्यम् १ अनुगच्छंश्चतुरगं निवृत्तोऽथकिरीटभृत् यदृच्छया समापदपुरराजगृहं तदा २ तमभ्याशगतं ह्रस्वासहदेवात्मजः प्रभो क्षत्रधर्मस्थितो वीरः समरायाजुहावह ३ ततः पुरात्सनिष्क्रम्य रथीयन्वीशरीतली मघसंधिः पदातिस्तथ नंजयमुपाद्रवत् ४ आसाद्य च महातेजामघसंधिर्धनं जयम् बालभावाच्च महाराज प्रोवाच दंनकोशलात् ५ किमयं चार्यतेवाजीस्त्री मध्य इव भारत हयमेन हरिष्यामि प्रयतस्व विमोक्षणे ६ अदत्तानुनयो युद्धयदित्वपितृभिमम करिष्यामि तवातिथ्यं प्रहरप्रहरा- मि च ७ इत्युक्तः प्रत्यवाच नं प्रहसन्निवपांडवः विघ्नक्तामया वार्यदतिमंत्रतमाहितम् ८ भ्रात्राज्यं नृपततदापि विदितं भ्रुवं प्रहरस्व यथा शक्तिमस्युर्विद्यते मम ९ इत्युक्तः प्राहरत्पुं पांडवमगधेश्वरः किरन् शरसहस्राणि वर्षाणीवसहस्रहृक् १० ततो गी उविभृच्छुरो गांडीवप्रहितः शरैः चकार मोघास्तान्वाणानुसयत्तानुभरतधम ११ समो घतस्य बाणो घं कृत्वा वानरकेतनः शरान्मुमो च्छ्वलितो नदीसास्थानिवपन्नगान् १२ जध्वं पताकादडेषुरथयंत्रहयेषु च अन्येषु च रथागेषु नशरीरे नसारथी १३ संरक्ष्य मा- णः पार्थेन शरीरे सव्यसाचिना मन्यमानः स्ववीर्यतन्मागधः प्राहिणाच्छरान् १४ ततो गांडीवधन्वा तु मागधेन भृशाहतः बभोवसत समये पलाशः पुष्पितो यथा १५ अबध्यमानः सोभ्यघ्नन्मागधः पांडवधमम् तेन तस्थो सकोरव्यलोकवीरस्य दर्शने १६ सव्यसाची तु संक्रुद्धो विह्वल्य बलबद्धनुः हयांश्चकार निजीवान्सारथेश्च शिरोहरत् १७ धनुश्चास्य महच्चित्रक्षरेण प्रचकते ह हस्तावापयताकांच ध्वजचास्यन्यपातयत् १८ सराजा व्यथिता व्यश्वाविधुनुहंतसारथिः गदामादायकोतं यमभिदुद्राववगवान् १९ तस्यापतत एवाश्रग टां हेमपरिष्कृताम् शरैश्च कर्तबहुधा बहुभिर्गृध्रवाजितैः २० सागदाशकलीभृता विशीर्णमणिबंधना व्यालीविमुच्यमाने वपपातधर णीतले २१ विरथी विधनुक्त्वगदया परिवर्जितम् सात्वपूर्वमिदं वाक्यमब्रवीत्कापिकेतनः २२ पर्याप्तः क्षत्रधर्मो यं दर्शितः पुत्रगम्यताम् बद्धेतत्समरे कर्मतव बालस्य पार्थिव २३ युधिष्ठिरस्य संदेशो न हंतव्यान् नृपा इति तेन जीवसिराजं स्वमपराद्धौपिमहारणो २४

शितः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ गृध्रवाजितैः गृध्रपक्षकतैः २० २१ २२ २३ २४

इति मत्वा तदात्मानं प्रत्यादिष्टं समागधः तथ्यमित्यभिगम्येनं प्राञ्जलिः प्रत्यपूजयत् २५ पराजितोस्मि भद्रं तेनाहं योऽहुमिहोत्सवे
 यद्यत्संभयात् घतद्बहिः कृतमेव तु २६ तमर्जुनः समाशवास्य पुनरेवेदमब्रवीत् आगतव्यं पराञ्चैत्रीमश्वमेधेनृपस्य नः २७ इत्यक्तः
 सतथैत्कृत्वा पूजयामास तंहयम् फाल्गुनचतुर्थि श्रेष्ठं विधिवत्सह देवजः २८ ततो यथेष्टमगमत्पुनरेव सकसरी ततः समुद्रतीरेण
 वंशाद्युडान्सकेशलान् २९ तत्र तत्र च भूरीणि म्लेच्छसैन्यान् यनेकशः विजिग्ये धनुषाराजन्गोडी वने धनं जयः ३० इति श्रीम
 न्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वानुसारे मागधपराजये द्वाशीतितमोऽध्यायः ८२ वैशंपायन उवाच मागधेनार्चि
 तो राज्ञः पाण्डवः श्वेतवाहनः दक्षिणां दिशि मास्थाय चारयाभासतंहयम् १ ततः सपुनरावर्त्य हयः कामचरो बली आससादपुरीर
 म्याञ्चैदीनां शक्तिः साहयाम् २ शरभेणा चितस्तत्र शिशुपालसूतेन सः युद्धपूर्वतदा तेन पूजया च महाबलः ३ ततोर्चितो यथो राज
 स्तदासतु नगोत्तमः कोशीनंगांकोशलांश्च किरातानथतंगणान् ४ पूजातत्र यथान्यायं प्रतिगृह्य धनं जयः पुनरावृत्य कोतेयो द
 शाणीनगमत्तदा ५ तत्र चित्रांगदो नाम बलवानरिमर्दनः तेन युद्धमभूत्तस्य विजयस्थातिभरवम् ६ तत्रापि वृषामाप्नीय किरीटी
 पुरुषर्षभः निषादराज्ञा विषयमेकलव्यस्य जग्मिवान् ७ एकलव्यसूतश्चैन युद्धेन जग्हेतदा तत्र चक्रनिषादः समग्रामलो मह
 षणम् ८ ततस्तमपि कोतेयः समरेषु पराजितः जिगाय युधि दुर्धर्षो यज्ञविद्यार्थमागतम् ९ सतं जित्वा महाराजनेषां दिपाकशास
 निः अर्चितः प्रययो भूयो दक्षिणं सलिलाणवम् १० तत्रापि द्वविडेरं धेरो द्रुमाहिषकेरपि तथाकोल्लगिरये श्रेयुद्धमासीत्किरीटिनः
 ११ तांश्चापि विजया जित्वानातितीव्रेण कमणा तुरगमवशेनाथसराष्ट्रानभितो ययो १२ गोकर्णमथ चासाद्य प्रभासमपि जग्मिवान्
 ततो द्वारवतीरम्यां वृष्णिवीराभिपालिताम् १३ आससाद हयः श्रीमान् कुरु राजस्य यज्ञियः तमुच्चथ्य हयश्रेष्ठं यादवानां कुमारकाः
 १४ प्रययुस्तास्तदारजन्तुग्रसेनोच्यवारयत् ततः पुराद्विनिष्क्रम्य वृष्ण्यथैकपतिस्तदा १५ सहितो विसृदेव नमा तुलनकिरीटिनः तौ स
 मेत्य कुरुश्रेष्ठं विधिवत्प्रीतिपूर्वकम् १६ परयाभारतश्रेष्ठं पूजया समवस्थितौ ततस्ताभ्यामनुज्ञातो यथोयेन हयोगतः १७ ततः
 सपाश्रमदंशं समुद्रस्य तदा हयः क्रमेण व्यचरत्स्फीतस्ततः पंचनदययो १८ तस्मादपि सकोरव्यगंधारविषयं हयः विचचारयथा
 कामं कोतयानुगतस्तदा १९

ततो गांधारराजेन युद्धमासीत्किरीटिनः धोरं शकुनिपुत्रेण पूर्ववैरानुसारिणा २० इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां त्र्यशीतितमोऽध्यायः ८३ वंशपायन उवाच शकुनेस्तनयो वैरिणां गांधाराणां महारथः प्रत्यद्ययां मुडा केशेभ्यो नमहता कृतः १ हस्त्यश्वरथयुक्तेन पताकाध्वजमालिना अमृष्यमाणस्तयो धानृपस्य शकुनेर्वधम् २ अभ्ययुः सहिताः पार्थे प्रगृहीतशरासनाः स तानुवाच धर्मात्मा बीभत्सरपराजितः ३ युधिष्ठिरस्य वचनं च तं जगूह हितम् वार्यमाणापि पार्थेन सांत्वपूर्वममर्षिताः ४ परिवार्य हयं जगुस्ततश्चक्रोधपांडवः ततः शिरां शिदीप्तार्थे स्तेषां चिच्छेद पांडवः ५ क्षरे गंडीवनिर्मुक्तैर्नातियत्ना दिवार्जुनः तेवध्यमानाः पार्थेन हयमुत्सृज्य संभ्रमात् ६ न्यवर्तत महाराजशरवर्षादितामृशम् निरुध्यमानस्ते श्वापि गांधारेः पांडुनंदनः ७ आदिश्यादिश्यते जस्य शिरास्येषां व्यपातयत् बध्यमानेषु तेषां जोगांधारेषु समततः ८ सराजा शकुनेः पुत्रः पांडवप्रत्यवारयत् तं युध्यमानं राजानं सत्रधर्मे व्यवस्थितम् ९ पार्थो ब्रवीन्नमवध्या राजानो राजशासनात् अजं युद्धेन ते वीरभते स्वैद्यपराजयः १० इत्युक्तस्तदनादृत्य वाक्यमज्ञानमाहितः सशक्रसमकर्माणं समवाकिलदाशुगैः ११ तस्य पार्थेशिरस्त्राणमद्भुतं द्रुपद्विनिष्ठा अपाहरदमयात्माजयद्रथशिरो यथा १२ तं हस्त्वा विस्मयं जगु गांधाराः सर्व एव ते इच्छता तेन नहतो राजेत्यसि च तं विदुः १३ गांधारराजपुत्रस्तपलायनकृतक्षणः यथोत्तैरेव सहितस्त्रस्तेः क्षुद्रसृगोरिव १४ तेषां तु तस्मात्पार्थस्तत्रेव परिधावताम् प्रजहारोत्तमांगानि मल्लैः सन्नतपर्वभिः १५ उच्छितांस्तु भुजान्केचिन्नाबुध्यंत शरैर्हृतान् शरे गंडीवनिर्मुक्तैः पृथुभिः पार्थचोदितैः १६ सभ्रांत नरनागाश्वमपतद्भिर्द्रुतबलम् हतविध्वस्तपृथिविभ्रमावतंत मुहुर्मुहुः १७ नाभ्यदृश्यंत वीरस्य कचिद्द्रुग्यकर्मणः रिपवः पात्यमाना वेयसह्ये युर्धनं जयम् १८ ततो गांधारराजस्य मंत्रिद्वन्द्वपुरःसरी जननीनिर्यथोभीता पुरस्कृत्याधसुत्तमम् १९ सान्यवारयदव्यग्रतपुत्रयुद्धदुर्मदम् प्रसादयामास च तं जिष्णुमक्लिष्टकारिणम् २० तां पूजयित्वा बीभत्सः प्रसादमकरोत्यसुः शकुने श्वापितनयं सांत्वयन्निदमब्रवीत् २१ नमो प्रियं महाबाहो यत्ते बुद्धिरियं कृता प्रतियोद्धुमभिन्नमभ्राते वत्समानय २२ गांधारीमातरं स्मृत्वा धृतराष्ट्रकृतेन च तेन जीवसिरार्जस्त्वं निहतास्तनुगास्तव २३ मैवभूः शाम्यतां वैरं मातभू दुहिरीदृशी गच्छेथास्तव परांचे त्रिभुवने नृपस्य नः २४ इत्याश्वमेऽश्वान् चतुरशीतितमोऽध्यायः ८४

इत्युक्तेति १ २ ३ इष्टंनक्षत्रं पुष्यम् ४ ५ ६ ७ ८ प्रस्थाप्यंतु प्रस्थापयंतु स्वार्थेणित्त् प्रतिष्ठंस्वित्यर्थः ९ १० ११ १२ १३ १४

वैशंपायन उवाच इत्युक्तानुययोपार्योहयंकामविहारिणम् न्यवर्तततोवाजीयेननागाव्हयंपुरम् १ निन्निवृत्तंतुस्तथावच
 रेणेवयुधिष्ठिरः श्रुत्वाजुनंकुशलिनंसचहृष्टमनाभवत् २ किजयस्यचतत्कर्मगांधारविषयेतदा श्रुत्वाचान्येषुदेशेषुसंस्तुप्रीतोभ
 क्तदा ३ एतस्मिन्नवकालतुद्वादशीमाघपाक्षिकीम् इष्टंगृहीत्वानक्षत्रं धर्मराजोयुधिष्ठिरः ४ समान्नीयमहातेजाःसर्वान्भ्रातृन्म
 हीपतिः भीमं च नकुलं चैव सह देवचकोरव ५ प्रोवाचे देवचः काले तदा धर्मभृतांवरः आमं च्यवदतां श्रेष्ठो भीमं प्रहरतांवरम् ६ आ
 बोति भीमसनासोसहाश्वेनतवानुजः यथामे पुरुषाः प्राहुर्ये धनं जयसारिणाः ७ उपस्थितश्च कालो यमभितो वर्तते हयः मायन्चि
 पोर्णमासीयं मासः शेषो वृकोदर ८ तत्प्रस्थाप्यंतु विद्वांसो ब्राह्मणा वेदपारगाः वाजिमं यार्थसिन्धुर्थदेशं पश्यतु यज्ञियम् ९ इत्युक्तः
 सन्ततत्रैभीमोचपतिशासनम् हृष्टः श्रुत्वा गुडाकेशमायातंपुरुषर्षभम् १० नतोययौ भीमसेनः प्राज्ञैः स्थपतिभिः सह ब्राह्मणान
 यतः कृत्वा कुशलानुयज्ञकर्मणि ११ तं सशालचयं श्रीमत्संप्रतोलीसुघटितम् मापयामास कोरव्यो यज्ञवाटयथाविधि १२ प्रासाद
 शतसंवाधमणिप्रवरकुट्टिमम् कारयामास विधिवद्भरत्नविभूषितम् १३ सः भ्रान्कनकचित्रांश्चतारणानि हृहति च यज्ञायतनदे
 शेषु दत्वा शतं चर्काचनम् १४ अंतःपुराणाराज्ञां च नाचादेशसमीयुषाम् कारयामास धर्मात्मानत्रतत्रयथाविधि १५ ब्राह्मणानां चैव
 भ्रानिनां नदेशसमीयुषाम् कारयामास कौंतयो विधिवन्नान्यनेकशः १६ तथासंप्रेषयामास दतान्पतिशासनात् भीमसेनो महा
 कहोराज्ञामाक्लिष्टकर्मणाम् १७ तं प्रियार्थं कुरुपतेराययुर्नृपसत्तम रत्नान्यनेकान्यादायस्त्रियैश्चानायुधानि च १८ तेषां निविशतते
 सुशिविरेषु महात्मनाम् नदेतः सागरस्येव दिवस्पृगभवत्स्वनः १९ तेषामभ्यागतान् च सराजा कुजवं धनुः व्यादिदेशान्पानानि
 शय्याश्चायतिमानुषाः २० वाहनानां च विविधाः शालाः शालीक्ष्णोरसेः उपताभरत श्रेष्ठो व्यादिदेशसधर्मराट् २१ तथातस्मिन्महाय
 ज्ञेयमराजस्यधीमतः समाजम्मुनिगणा बहवो ब्रह्मवादिनः २२ ये च द्विजातिप्रवरास्तत्रास न्यथिवीपते समाजम्मुः साशिव्यास्तान्प्र
 तिजग्राहकोरवः २३ सर्वैश्चताननुययोशवदावसथान्प्रति स्वयमेवमहातेजादभ्युत्कृत्युधिष्ठिरः २४ ततः कृत्वा स्थपतयः शिल्पि
 नोन्धेचयेतदा कृत्स्नयज्ञविधिराज्ञोधर्मराज्ञेन्यवेदयन् २५ तच्छ्रुत्वा धर्मराजस्तकृतं सर्वमतद्रितः हृष्टरूपो भवद्राजा सह भ्रातृभि
 राहतः २६

१५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६

वंशपायन उवाच तस्मिन् यज्ञे प्रवृत्ते तु वाग्मिनो हेतुवादिनः हेतुवादात्तबहुभाहूः परस्परजिगीषवः २७ ददृशस्तं चृपत यो
 यज्ञस्य विधिमुत्तमम् देवेन्द्रस्यैव विहितं भीमसेनमभारत २८ ददृशस्तारणान्यत्र शातकुभमयानिते शय्यासनविहाराश्च सुबहू
 नृजनसंचयान् २९ घटाभ्यात्रिः कटाहानिकलशान् चर्धमानुकान् नहिकिचिदसौवर्णमपश्यन्वसुधाधिषाः ३० यूपाश्च शास्त्रपठिता
 न्दारवान् हेमभूषितान् उपकृतान्यथाकालं विधिवद्गुरिवर्चसः ३१ स्थलजाजलजायेच पशवः कचनप्रभो सर्वानेव समानीतान् पश्य
 स्तत्र च नृपाः ३२ गाश्चैव महिषीश्चैव तथा वृद्धस्त्रियोपि च औदकानि च सूतानि श्वापदानि वयांसि च ३३ जरायुजां उजातानि रवेदजा
 न्युद्दिदानि च सर्वतान् पजातानि भूतानि ददृशश्च ते ३४ एवं प्रमुदितं सर्वं पशुगोधनधान्यतः यज्ञवाटं नृपादृष्ट्वा परं विस्मयमाग
 ताः ३५ चाक्षणाणां विशांचैव बहुमृष्टान् नमृद्धिमत् पूर्वे शतसहस्रे तु विप्राणां तत्र भुंजतां ३६ दुंदुभिर्मघनिर्योषासु दुसुहुरताड्य
 तः किं न दासकृत्वापि दिवसो दिवसं गते ३७ एवं सर्वं वृत्ते यज्ञो धर्मराजस्य धीमतः अन्नस्य सुबहून् राजन्नुत्सगान्यवतापमान् ३८
 दधिकुल्याश्च ददृशः सपिषश्च ह दाचूजनाः जंबुद्वीपाद्दिसकलानानाजनपदायुतः ३९ राजन् दृश्यते कस्थाराजस्तस्य महामखं त
 अजातो सहस्राणि पुरुषाणां ततस्ततः ४० गृहीत्वा भोजनान् जसुर्बहूनि भरतर्षभ स्त्रिणश्चापिते सर्वे ससृष्टमणिकुंडलाः ४१ पर्य
 वेषाद्दृजातीस्तान् शतशोयसहस्रशः विविधान्यन्नपानानि पुरुषाये नुयायिनः तैवेनृपो पभोज्यानि ब्राह्मणानां ददुश्च ह ४२ इ
 ति श्रीमन्महाभारते आ० णि युधिष्ठिराश्वमेधे पंचाशीतितमोऽध्यायः ८५ वैशंपायन उवाच समागतानि च विदो राज्ञ
 श्वस्यैवैश्वरान् दृष्ट्वा युधिष्ठिरो राजा भीमसेनमभाषत १ उपायातानरव्याघ्राय एते पृथिवीश्वराः एतेषां क्रियतां पूजा पूजा ह
 हि भ्राथिषाः २ इत्युक्तः स तथा चक्रे नरेन्द्रेण यशस्विना भीमसेनो महातेजाय माभ्यां सह पांडवः ३ अथाप्यगच्छद्भ्राविदो वृष्टिभिः
 सह धर्मजम् बलदेवं पुरस्त्यसवंप्राणभृतावरः ४ युयुधानेन सहितः प्रद्यम्नेन गदेन च विशाठेनाथसावेन तथैव कृतवमणा ५
 तेषां मपि परां पूजां चक्रे भीमो महारथः विविशुस्ते च वैशमानिरत्नवंति च सर्वशः ६ युधिष्ठिरसमीपे तु कथां ते मधुसूदनः अर्जुनं क
 थयामास बहुमेग्रामकथितम् ७ सतं पपृच्छ कोतयः पुनः पुनररिंदमम् धर्मजः शक्रजं जिष्णुं समाचष्ट जगत्यातिः ८

आगमद्वारकावासीसमाप्तः पुरुषोत्तमः योद्राक्षीत्याडवश्रेष्ठं बहुसंग्रामकर्षितम् ९ समीयेचमहाबाहुमाचष्टचममप्रभो कुरुकार्य
 णिकोतेयहयमेधार्थसिद्धये १० इत्यक्तः प्रत्यवाचैबंधमराजायुधिष्ठिरः दिश्यासकुशलीजिष्णुरुपायातिचमाधव ११ यद्विदंसंदि
 देभास्मिन्याडवानांबलाग्रणीः तदाज्ञातुमिहेच्छामिभवतायदुन्दन १२ इत्यक्तो धर्मराजेन वृद्धो धकपतिस्तदा प्रोवाचेदवचांवा
 ग्मीधर्मात्मानं युधिष्ठिरं १३ इदमाहमहाराजपार्थवाक्यंस्मरन्नरः वाच्योयुधिष्ठिरः कृष्णकालंवाक्यमिदंमम १४ आगमित्यतिरा
 जानः सर्ववेकोरवर्षभ प्राप्नानामहतां पुजाकार्योद्येतत्समंदिनः १५ इत्येतद्वचनद्राजाविज्ञाप्यामममानद यथात्वात्यधिकंनस्याद्यद
 र्थाहरणोभवत् १६ कर्तुमहानितद्राजाभवांश्चाप्यनुमन्यताम् राजदूषान्नपश्यसुरिमारजन्पुनः प्रजाः १७ इदमन्यच्चकोतयवचः सपु
 रूषोब्रवीत् धनंजयस्यनृपतेतन्मोनिगदतः शृणु १८ उपयास्यतियज्ञंनोमणिपुरपतिर्नृपः पुत्रांमममहातंजादयितोबभ्रुवाहनः १९
 तंभवान्मदपेक्षार्थंविधिवत्प्रतिपूजयेत् सतुभक्तो नुरक्तश्चममनित्यमितिप्रभो २० इत्येतद्वचनंश्रुत्वाधर्मराजायुधिष्ठिरः अभिन
 घास्यतद्वाक्यमिदं वचनमब्रवीत् २१ इत्याश्वमेधिकेपर्वणियुधिष्ठिराश्वमेधेषदृशीतितमाः ध्यायः ८६ युधिष्ठिरउवाच
 श्रुतं प्रियमिदं कृष्णयन्त्रमर्हसिमाषितुम् तन्मोःसृतरसपुण्यमनोल्हादयतिप्रभो १ बहूनि किलयुद्धानि विजयस्यनराधिपः पुनरास
 नृहृषीकेशतत्रतत्रचमेश्रुतम् २ किंनिमित्तमनित्यंहिपार्थः सरवविवर्जितः अतीवविजयाधीमानितिमद्वयतमनः ३ संचिंतयामिकां
 तेयंरहोजिष्णुं जनार्दन अतीवदुःखभागीससततंपादुन्दनः ४ किंनुतस्यशरीरंस्तिस्वलक्षणपूजितं अनिष्टं लक्षणं कृष्णयंनदुः
 स्वान्युपाश्रुते ५ अतीवासुरवभागीससततं कृतिन्दनः नहिपश्यामिबीभत्सोनिर्द्यगात्रेषु किंचन श्रोतव्यंचन्मयेतद्दंतन्मन्व्याख्यातु
 मर्हसि ६ इत्यक्तः संहृषीकेशो ध्यात्वासमहदुत्तरम् राजानंभाजराजन्यवर्द्धनोविष्णुरब्रवीत् ७ नद्यस्यनृपते किंचित्सांक्लिष्टमुपलब्ध
 ये ऋतेपुरुषसिंहस्यपिंडिकेस्याधिकायतः ८ सताभ्यांपुरुषव्याघ्रोनिन्यमध्वसुवर्तते नचान्यदनुपश्यामित्येनासौदुःस्वभाजनम् ९
 इत्यक्तः पुरुषश्रेष्ठस्तदाकृष्णानधीमता प्रोवाचवृष्णिशादूलमेवमेतदितिप्रभो १०

कायांषट्पंचाशीतितमाः ध्यायः ८६ श्रुतमिति १० ३

४ ५ ६ भाजराजन्यानां वर्द्धनः ७ संश्लिष्टं अविचिक्तं संहृष्टमिति पाठेपि प्रतिपुष्टत्वादितरलोपादविचिक्तत्वं भवति तद्दिनं पिंडिको जानुनोरधस्थः
 पश्चाद्गार्गीयोमांसनः प्रदंशः पिंडिका तं उभं अस्याधिकं स्वदेशादशो भागपर्यंतं बहून् आलंबमान पावोतरे कायतः शरीरान् अनिप्रमाणं ८ ९ १०

कृष्णातुद्रोपदीकृष्णोतिद्वेकसास्यवत् । तत्र प्रतिजग्राह तस्यास्तं प्रणयंचापिकेशिहा ११ सरव्युः सरवाहृषीकेशः साक्षादिवधनंजयः
 तत्र भीमादयस्तु कुरुवायाजकाश्च १२ रेभुः श्रुत्वा विचित्रांतां धनंजयकथां शशभाम् तेषां कथयतामेव पुरुषो जूनसंकथाम् १३ उपा
 याद्वचनादृता विजयस्य महात्मनः साभिगम्य कुरुश्रेष्ठं नमस्कृत्य च बुद्धिमान् १४ उपायात नरव्याघ्रं प्रप्लुन प्रतिवेदयत् तच्छ्रुत्वा नृपति
 स्तस्य हर्षबोधाकुलक्षणः १५ प्रियारव्या नमि मित्तं वेददो बहू धनं तदा ततो द्वितीयदिवसे महान् शब्दो व्यववृत्त १६ आगच्छति नरव्याघ्रे
 कोरवाणां धुरंधर ततो रेणुः समुद्रतो विबभौ तस्य वाजिनः १७ अभितो वर्तमानस्य यथोच्चैः श्रवस्तदा तत्र हर्षकरीवाचो नराणां शश्रुव
 र्जुनः १८ दिव्यासपार्थकुशली धन्यो राजायुधिष्ठिरः कोन्यो हि एथि वीरुत्संजित्वा हियुधिपार्थिवान् १९ चारयित्वा हयश्रेष्ठमुपागच्छे
 दत्तेर्जुनात् येव्यतीता महात्मानो राजानः सगरादयः २० तेषामपीदृशं कर्म न कदाचन शश्रुमः नैतदन्ये करिष्यति भविष्यावस्थाधिपाः
 २१ यत्कुरुकुलश्रेष्ठ दुष्करं कृतवानसि इत्येवं वदतां तेषां पुंसां कर्णसरवागिरः २२ शृण्वन् विवेश धर्मात्मा फाल्गुनायज्ञसंस्तरम् ततो
 राजा सहामात्यः कृष्णश्च यदुनंदनः २३ धृतराष्ट्रपुररुत्संघेत्सद्यस्तदा सोभिवाद्यपितुः पादो धर्मराजस्य धीमतः २४ भीमादींश्चा
 पिसंपूज्य पर्येष जतकेशवम् तैः समेत्यार्चितस्तांश्च प्रत्यर्च्यथैवाविधि २५ विशश्राभं महाबाहूस्तीरं लब्ध्वैव पारगः एतस्मिन्नेव का
 ले तु सराजा बभ्रुवाहनः २६ मातृभ्यां सहितो धीमान् कुरुनेव जगाम ह तत्र वृद्धान्यथावत्सकुरुलन्यांश्च पार्थिवान् २७ अभिवाद्य महाबा
 हुं स्तेश्चापि प्रतिनंदितः प्राविशे शापितामह्याः कुंत्या भवनमुत्तमम् २८ इति श्रीमन्महाभारते आ० णिबभ्रुवाहनागमने सप्ताशीति
 तमोऽध्यायः ८७ वैशांपायन उवाच सप्रविश्य महाबाहुः पांडवानां निवेशनम् पितामहीमभ्यवेदत्साम्नापरम्वल्लुना
 १ ततश्चित्रांगदादेवीकोरवस्यात्मजापि च एथां कृष्णां च सहिते विनयेनापजग्मतुः २ सप्तमद्रांचयथान्यायथाश्रान्याः कुरुयाधितः
 ददो कुंतीस्तस्ताभ्यां रत्नानि विविधानि च ३ द्रोपदी च सप्तमद्राचयाश्चाप्यन्यायदुस्त्रियः ऊषतु रत्नतेदव्यो महाहं शयनासने ४ स
 पूजितं स्वयं कुंत्यापार्थस्य हितकाम्यया सच राजामहातेजाः पूजितो बभ्रुवाहनः ५ धृतराष्ट्रं महीपालमुपतस्थेयथाविधि युधिष्ठिरं
 च राजानं भीमादींश्चापि पांडवान् ६ उपगम्य महातेजा विनयेनाभ्यवादयत् सतैः प्रेम्णापरिषक्तः पूजितश्च यथाविधि ७

८ ९ १० ११ १२ अहीनः अन्हांसोमयागानांबहूनांसमूहे अहीनः नहीनः द्रव्यादिनाइतिवा १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० अभिषवंसोमव-
 न्याः कंडनम् २१ सोमंसोमवल्लीरसं सवनानिप्रातः सवनादीनि २२ २३ २४ संस्तरैद्दृष्टकानां चयनारव्यस्थंडिलरचने २५ २६ वर्णिनः पलाशकाष्ठ

धनंचास्मेददुर्भ्रिप्रीयमाणामहारथाः तथैवचमहीपालाः कृष्णंचक्रगदाधरम् ८ प्रद्युम्नइवगोविंदं विनयेनोपतस्थिवान् तस्मैकृ-
 ष्णोददोराज्ञेमहार्हमतिपूजितम् ९ रथंहेमपरिष्कारदिव्यास्वयुजमुत्तमम् धर्मराजश्चभीमश्चपल्युनश्चयमोतथा १० पृथक्पृथक्
 चतेचैनेमानार्थाभ्यामयोजयन् ततस्तृतीयदिवसेसत्यवत्यात्मजोसुभिः ११ युधिष्ठिरंसमेभ्येत्यवाग्मीवचनमब्रवीत् अद्यप्रभृतिकौंते
 ययजस्त्रसमयोहिते सुहृतोयज्ञियःप्राप्तश्चादयंतीहयाजकाः १२ अहीनोनामराजेंद्रं क्रतुस्तुयंचकल्पताम् बहुत्वात्कांचनारव्यस्थस्या
 तोबहुसकवर्णकः १३ एवमेवमहाराजदक्षिणां त्रिगुणांकुरु त्रित्वं व्रजतु तेराजन्त्रास्त्राणां त्र्यत्रकारणम् १४ त्रीनश्वमेधानत्रत्वंसंप्राप्यव
 हुदक्षिणाम् ज्ञातिवध्याहृतंपापप्रहास्यसिनराधिप १५ यद्वित्रं परमंचेतत्यावनंचेतदुत्तमम् यदश्वमेधावभ्रथंप्राप्यसेकुरुनंदन १६
 इत्यक्तः सतु तेजस्वीव्यासेनामितबुद्धिना दीक्षां विवेशधर्मात्मावाजिमंधामथेततः १७ ततोयज्ञमहाबाहुवाजिमंधमहाक्रतुम् बहू-
 ञ्चदक्षिणं राजासर्वकामगुणान्वितं १८ तत्रवेदविदाराजश्चक्रुः कर्माणियाजकाः परिक्रमंतः सर्वज्ञाविधिवत्साधुशिक्षितम् १९ नतंषां
 स्वलितं किंचिदासीत्त्राप्यकृततथा क्रममुक्तंचयुक्तंचक्रुस्तत्रद्विजर्षभाः २० कृत्वाप्रवर्युधर्मास्वयं यथाचद्विजसत्तमाः चक्रुस्तविधि
 वद्राजस्तथैवाभिषवद्विजाः २१ अभिषूयत तोराजन्सोमंसोमपसत्तमाः सवनान्यानुपूर्व्येणचक्रुः शास्त्रानुसारिणः २२ नृत्तत्ररूपणः
 कश्चिन्नदरिद्रोबभूवह क्षुधितोदुःखितोवापिप्राकृतोवापिमानवः २३ भोजनंभोजनाथेभ्योदापयामासशत्रुहा भीमसेनामहातेजाः
 संततराजशासनात् २४ संस्तरं कुशलाश्चापिसर्वकयाणियाजकाः दिवसेदिवसंचक्रुः यथाशास्त्रानुदर्शनात् २५ नाषडगविदत्रासीत्स
 दस्यस्तस्यथीमतः नाव्रतोनानुपाध्यायोनचावादाविचक्षणः २६ ततोयूपोच्छ्रयंप्राप्यडुंल्वानभरतर्षभ स्वादिरान्बिल्वसंमितांस्ता
 वतः सर्ववर्णिनः २७ देवदारुमयोदोतुयूपोकुरुपतेमरवे श्लेष्यातकमयंचैकं योजकाः समकल्पयेन् २८ शोभाथंचापरां नृपांकांचना
 भरतर्षभ सभ्रीमः कारयामासधर्मराजस्यशासनात् २९ तेव्यराजंतराजर्षवासोभिरुपशोभिताः महद्रानुगता देवायथासप्तर्षिभिर्दि
 वि ३० दृष्टिकाः कांचनीश्चापिचयनार्थं कृतामवन् शुशुभेचयनंतत्रदक्षस्येवप्रजापतेः श्चतुश्चित्यश्च तस्यासीदष्टादशकरात्मकः स
 रुक्मपक्षानिचितस्त्रिकोणो गरुडाकृतिः ३२

३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ इत्याश्वमेधेऽष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ अपयित्वेति १ संज्ञायैतिपांठिंहसित्वा तुरंगं
तस्यसमीपेऽस्तिः कलाभिः कल्याणचयनारव्यस्थंडिलरचनाभिः मन्त्रद्रव्यश्रद्धारव्याभिरुपेतांद्रोपदीउपसंवेशयन् सार्द्धश्लोकः २ ३ ४ अं

ततोऽभ्युक्ताः पशवो यथाशास्त्रं मनीषिभिः तंतं देवं समुद्दिश्य पक्षिणः पशवश्च ये ३३ ऋषभाः शास्त्रपरितास्रथाजलचराश्च ये सर्वा
स्तानभ्ययुजस्ते तत्राग्निचयकर्मणि ३४ यूषेषु नियतात्कालीत्यशूनां त्रिशती तथा अश्वरत्नोच्चरायज्ञकौतंयस्य महात्मनः ३५ मयज्ञः
शस्यमेतस्य साक्षाद्देवस्य संकुलः गंधर्वगणसंगीतः प्रनृत्योत्तरसांगणैः ३६ सकिंपुरुषसंकीर्णः किंनरेश्वोपशांभितः सिद्धविप्रनिवासे
श्वसमंतादभिसंघृतः तस्मिन्सदसिनित्यास्तव्यासशिष्याद्विजर्षभाः सर्वशास्त्रप्रणेतारः कुशलायज्ञसंस्तरे ३८ नारदश्च बभूवात्र तु
बुरुश्च महाघृतिः विश्वावसाश्चित्रसेनस्तथान्ये गीतकोविदाः ३९ रमयति स्म तान्विप्रान् यज्ञकर्मांतरेषु च ३९ इति श्रीमन्महाभा
रते आश्वमेधेऽष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ वेशोपायन उवाच अपयित्वा पशून् न्यान्विधिवद् विजसन्तमाः तंतं
रंगं यथाशास्त्रं मालमंतद्विजातयः १ ततः संज्ञायै तुरंगं विधिवद्वाजकास्तदा उपसंवेशयन्संजस्ततस्तांद्रुपदात्मजाम् कलाभिः
स्तिस्त्रभीराजन्यथाविधि मनस्विनीम् २ उद्धृत्य तु वपांतस्य यथाशास्त्रं द्विजातयः अपयामासुरव्ययाविधितद्दस्तर्षभ ३ तं वपाधूमगं
धंतु धर्मराजः सहानुजेः ४ उपाजिघ्रद्यथाशास्त्रं सर्वपापहनतदा शिष्यान्यगानियान्यासंस्तस्याश्वस्य नराधिप ५ तान्यग्नोजुहुवु
द्वीराः समस्ताः षोडशर्त्विजः संस्थाप्येवं तस्य राजसंतं यज्ञशक्तं जसः ६ व्यासः सशिष्याभगवान्वर्धयामास तं नृपम् ततोऽयुधिष्ठिरप्रादा
द्वोह्मणभ्यो यथाविधि ७ कोटीः सहस्रनिष्णाणां व्यासाय तु वसुधराम् प्रतिगृह्य धराराजन्व्यासः सत्यवतीरक्तः ८ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठ
धर्मराजं युधिष्ठिरम् वसुधाभवतस्त्वेपासंन्यस्ताराजसत्तम ९ निष्क्रियो दीयतां मह्यं ब्राह्मणाहिधनार्थिनः युधिष्ठिरस्ततान्विप्रान्
प्रत्यवाच महामनाः १० भ्रातृभिः साहितो धीमान् मध्ये राज्ञां महात्मनाम् अश्वमेधे महायज्ञे एथिवीदक्षिणास्मृताम् ११ अर्जुनेन जिता
चेरं ऋत्विग्भ्यः प्रापितामया वनप्रवेश्य विप्राग्न्या विभजध्वंमहीमिमां १२ चतुर्धा एथिवीकृत्वा चातुर्विप्रमाणतः नाहमादातुमिच्छामि
ब्रह्मस्त्वं द्विजसन्तमाः १३ इदं नित्यं मनो विप्राभ्रातृणां चैव मे सदा इत्युक्तवतितस्मिंस्तु भ्रातरांद्रोपदी च सा १४ एवमेतदिति प्राहुस्तदभू
ल्लोमहर्षणम् ततोऽंतरिक्षे वागासीत्साधुसाध्विति भारत १५ तथैव द्विजसंघानां शंसतां विबभौ स्वनः द्वेषाय नस्तथा कृत्वाः पुनरेव युधि
ष्ठिरम् १६

गानिहृदयजिह्वावसआदीनि ५ संस्थाप्यसमाप्यं ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

प्रोवाच मध्ये विप्राणां मिदं संयुजयन्मुनिः दत्तेषां भवतामस्यंतांते प्रतिददाम्यहम् १७ हिरण्यं दीयतामेष्यो ब्राह्मणेभ्यो धरासूते त
तो ब्रवीद्वासुदेवो धर्मराजं युधिष्ठिरम् १८ यथाह भगवान् व्यासस्तथा त्वं कर्तुं महेसि इत्युक्तः सकुरु श्रेष्ठः प्रीतात्मा भ्रातृभिः सह १९ को
टिकोटी कृतां प्रादात्क्षिणां त्रिगुणां क्रतोः न करिष्यंति तल्लोके कश्चिदन्योनराधिपः २० यत्कृतं कुरु राजन मरुत्तस्यानुकुर्वता प्रतिगृह्य
तु तद्रत्नं कृष्णाद्वैपायनो मुनिः २१ ऋत्विग्भ्यः प्रददौ विद्वांश्चतुर्धा व्यभजंश्चते धरण्यानि कृतं दत्त्वा तद्द्विरण्यं युधिष्ठिरः २२ धृतपा
पाजितस्वर्गो मुमुदे भ्रातृभिः सह ऋत्विजस्तमपयंतं सुवर्णानि चयंतथा २३ व्यभजंत द्विजातिभ्यो यथात्साहयथासुखम् यज्ञवाटे
च्यार्किं चिद्द्विरण्यं साविभूषणम् २४ तोरणानि च यूपान्श्च घटाः पात्रांस्तथेष्टकाः युधिष्ठिराभ्यनुजाताः सर्वतद्भ्यभजन् द्विजाः २५ अ
नंतरं द्विजातिभ्यः क्षत्रियोजहिरैवसु तथा विट्शूद्रसंघाश्च तथा न्यम्लं छजातयः २६ ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे मुदिता जग्मुरालयान्
तर्पिता वसूनातेन धर्मराजेन धीमता २७ स्वमंशं भगवान् व्यासः कुंत्ये प्रादात्सिमानतः प्रददौ तस्य महतो हिरण्यस्य महाघृतिः २८ इव
शूरात्पीतिदायतं प्राप्य सा प्रीतमानसा चकार पुण्यकृतेन सुमहत्संघशः एथा ३० गत्वा त्ववभृथरो जाविपाप्या भ्रातृभिः सह संभा
ज्यमानः शशांसे महेंद्रं चिद्रदशौरिव ३० पांडवाश्च महीपालैः समेतैरभिसंघृताः अशोभंत महाराजग्रहास्तारागणैरिव ३१ राजभ्योपि
तरः प्रादात्तलानि विविधानि च राजानश्चानलकारान् क्रियावासांसिकाचनम् ३२ तद्दुनोधमपयंतं पार्थः पार्थिवमंडलं विसृजनं शुश्रु
भेराज न्यथा वैश्रवणस्तथा ३३ आनीय च तथा वीरराजानं वभ्रुवाहनम् प्रादाय विपुलं विजगृहान् व्यास्थापयत्तदा ३४ दुःशल्याश्च तपो
त्रंबालकं भरतर्षभ स्वराज्येथपितुर्धीमान्स्वसुः प्रीत्या न्यवेशयत् ३५ नृपतींश्च वतान्सर्वान्सुविभक्तान्सुपूजितान् प्रस्थापयामा
सवशी कुरु राजो युधिष्ठिरः ३६ गोविंदं च महात्मानं बलदेवं महाबलम् तथा न्यान्तृष्णिवीरांश्च प्रदत्त्वा घान्सहस्रशः ३७ पूजयित्वा म
हाराजयेथा विधिं महाघृतिः भ्रातृभिः सहितो राजा प्रस्थापयदरिंदमः ३८ एवं वभ्रुवयज्ञसधर्मराजस्य धीमतः बद्धन् धनरत्नोयः सु
शमेरेयसागरः ३९ सर्पिःपंकजं दायत्र बभ्रुवुश्चान्नपर्वताः रंसालाः कर्दमानद्यो बभ्रुवुर्भरतर्षभ ४० भक्षरवांडवरागाणां क्रियतां भुज्य
नांतथा पशूनां बध्यतां चैव नांतं ददृशिरंजनाः ४१ मत्तप्रमत्तमुदितं सुप्रीतयुवतीजनम् मृदगशंखनादंश्च मनोरममभूत्तदा ४२

दीयतांभुज्यतांश्रेष्ठंदिवात्रामवारितम् तंमहोत्सवसंकाशंदृष्टुपुष्टजनाकुलम् ४३ कथयंतिस्मपुरुषानानादेशनिवासिनः वर्षि
 त्वाधनधाराभिः कामेरत्नेरसेस्तदा विपाप्याभरतश्रेष्ठः कृतार्थप्राविशत्पुरम् ४४ इतिश्रीमन्महाभारतंआ०णिअश्वमेधस
 मासौऊननवतितमोऽध्यायः ८९ जनमेजयउवाच पितामहस्यमेयज्ञेधर्मराजस्यधीमतः यदाश्वर्यमभूत्किंचित्तद्
 वान्वक्तुमर्हति १ वैशंपायनउवाच श्रूयतांराजशादूलमहदाश्वर्यमुत्तमं अश्वमेधमहायज्ञोनिवृत्तेयदभूत्प्रमो २
 तर्पितेषुद्विजाभ्येषुजातिसंबंधिवंधुषु दीनांधकूपणेवोपितदाभरतसत्तम ३ पुष्यमाणेमहादानेदिक्षुसर्वास्तभारत पंतस्सपुष्य
 वर्षेषुधर्मराजस्यमूर्द्धनि ४ नीलाक्षस्तत्रनकुलोःकृष्णपार्श्वस्तदानथ वज्राशानिसत् नानामसुंत्तदसुधाधिप ५ सहदुत्सृज्यतना
 दंत्रासयानोमृगाद्विजान् मानुषवचनंप्राहृष्टोबिलशयेमहान् ६ सक्तुप्रस्थेनवोनाययत्तस्तल्योऽनराधिपाः उच्छृत्तेर्वदान्यस्यकुरु
 क्षेत्रनिवासिनः ७ तस्यतद्वचनंश्रुत्वानकुलस्यविशोपते विस्मयंपरमंजग्मुः सर्वेतेब्राह्मणवर्षभाः ८ ततःसमेत्यनकुलंपर्येच्छंतते
 द्विजाः कुतस्त्वसमनुप्राप्तोयज्ञसाधुसमागमम् ९ किंवलपरमंतुभ्यंकिंश्रुतंकिंपरायणम् कथंभवंतंविद्यामयाऽनायज्ञविगहंसे १०
 अंबिलुप्यागमंस्तन्नविविधैर्यज्ञैःकृतम् यथागमंयथान्यायंकर्तव्यंचतथाकृतम् ११ पूजार्हाःपूजिताश्चात्रविधिवच्छास्त्रदर्शना
 त् मंत्राद्वातिहुतश्चाग्निदत्तदेयममत्सरं १२ तुष्टाद्विजातयश्चात्रदानेर्बहुविधेरपि क्षत्रियाश्चसयुद्धेनश्चाद्धश्चापिपितामहाः १४
 पालनेनविशस्तृष्टाः कामेस्तृष्टावरस्त्रियः अनुक्रोशेस्तथाशूद्रादानशेषैःपृथक्जनाः १५ ज्ञातिसंबंधिनस्तृष्टाःशौचेनचनृपस्यनः
 देवाहविभिःपुण्येश्वरक्षणेःशरणागताः १६ यदत्रतथ्यंतद्द्विहित्यंसत्यंद्विजातिषु यथाश्रुतंयथादृष्टुपुष्टोब्राह्मणकाम्यया १७ श्रद्धेयवा
 क्यःप्राज्ञस्त्वंदिव्यरूपविभाषिच समागतश्चविप्रेस्तत्तद्वाचंक्तुमर्हति १८ इतिपुष्टोद्विजेस्तेःसप्रहसन्नकुलोब्रवीत् नैषामुषाम
 यावाणीप्रोक्तादप्येणवाद्विजाः १९ यन्मयोक्तमिदंवाक्यंमुष्माभिश्चाख्युपश्रुतम् सक्तुप्रस्थेनवोनाययत्तस्तल्योद्विजवर्षभाः २० इत्यव
 श्यंमेयेतद्वोक्तव्यंद्विजसत्तमाः शृणुताव्यग्रमनसःशंसतोमेयथातथम् २१ अनुभूतंचदृष्टंचयन्मयाद्गतमुत्तमम् उच्छृत्तेर्वदा
 न्यस्यकुरुक्षेत्रनिवासिनः २२ स्वर्ग्येनद्विजःप्राप्तःसभायैःसक्ततस्तुषः यथाचाहेशरीरस्यममेदकांचनीकृतम् २३

कमिति क्रोधजयःसर्वथाकर्तव्यः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ ममेदंयत्रेतिशेषः २३ ४९

अयशोमहदाभोतिनरकांश्चैवगच्छति प्रपतेद्यशसोदीप्तात्सचलोकान्वाप्नुयात् इत्यक्तासाततः प्राहधर्मार्थेनोसमोद्विज ४९ सत्
 प्रस्यचतुर्भांगिगृहाणेमंप्रसीदमे सत्यरतिश्चधर्मश्चस्वर्गश्चगुणवर्जितः ५० स्त्रीणांपतिसमाधानंकांक्षितंचद्विजर्षभ अतुर्मातुःपितु
 बीजदेवतंपरमंपतिः ५१ भर्तुःप्रसादान्प्रारिणारतिपुत्रफलंतथा पालनाद्विपतिस्त्वमेभर्तासिभरणात्रमे ५२ पुत्रप्रदानाद्वरदस्तस्मा
 त्सक्तुन्प्रयच्छमे जरापरिगतोवृद्धःक्षयातोर्दुर्बलोभृशम् ५३ उपवासपरिश्रान्तोयदात्वमपिकर्षितः इत्युक्तःसतयासक्तुन्प्रगृह्येने
 वचोब्रवीत् द्विजसक्तुनिपान्भूयःप्रतिगृह्णीषसत्तम सतान्प्रगृह्यभुक्त्वाचनतुष्टिमगगाद्विजः ५५ तमुच्छृत्तिरालक्ष्येततश्चितापरो
 भवत् ५६ पुत्रउवाच सक्तुनिमान्प्रगृह्यत्वंदेहिविप्रायसत्तम इत्येवसक्तुतमन्यतस्माद्वेतत्कराम्यहम् ५७ भवान्निपरिपा
 ल्योमेसर्वदेवप्रयत्नतः साधुर्नाकांक्षितंयस्मात्पितुर्वृद्धस्यपालनम् ५८ पुत्रार्थोविहितोद्येषवाहुकपरिपालनं श्रुतिरेषाहिविप्रर्षे
 त्रिषुलोकेषुशाश्वती ५९ प्राणधारणमात्रेणशक्यंकर्तुंतपस्त्वया प्राणोहिपरमोयमःस्थितोदेहेषुदेहिनाम् ६० पितोवाच
 अपि वर्षसहस्रीत्वंबालएवमतोमम उत्पाद्यपुत्रंदिपिताकृतकृत्योभवेत्सतात् ६१ बालानांक्षुद्रलवतीजानाम्येतदहंप्रभो वृद्धो
 हंधारयिष्यामित्वंबलीभवपुत्रक ६२ जीणेनवयसापुत्रनमेक्षद्वाधतेपिच दीर्घकालतपस्तप्तनमेमरणतोभयम् ६३ पुत्रउवा
 च अपत्यमस्मितेपुत्रस्त्राणसुत्रइतिश्रुतिः आत्मापुत्रस्मृतस्तस्मात्त्राह्यात्मानमिहात्मना ६४ पितोवाच रूपेण
 सदृशस्त्वमेशीलेनचदमेनच पक्षिक्षितश्चबहुधासक्तुनादांक्षितंस्त ६५ इत्यक्तादायतान्सक्तुन्प्रीतात्माद्विजसत्तमः प्रहसन्निव
 विप्रायसतस्मेप्रददौतदा ६६ भुक्त्वातानपिसक्तुन्सनेवेतु शोबभूवह उच्छृत्तस्तुधर्मात्माप्रीडामनुजगामह ६७ तंवेवधूःस्थितासा
 धीब्राह्मणप्रियकाम्यया सक्तुनादायसदृष्टाश्वशरंवाक्यमब्रवीत् ६८ संतानात्तवसंतानंममविप्रमविष्यति सक्तुनिमानतिथयेगृ
 हीत्वासंप्रयच्छमे ६९ तवप्रसादान्निवृत्ताममलोकाःकिलाक्षयाः योत्रैणतानवाभोतियत्रगत्वानशोचति ७० पितृन्भ्रूणान्तारय
 तिपुत्रइत्यनुशश्रुमः पुत्रपौत्रैश्चनियतंसाधुलोकानुपाश्रुते ७१ श्वशरउवाच वातापतविशीर्णांगीत्वांविवर्णांनिरीक्ष्यवे
 कर्षितांस्वताचारैक्षयाविक्लचेतसाम् ७२ कथंसक्तुन्प्रदिष्यामिभूत्वाधर्मोपघातकः कल्याणवृत्तेकल्याणिनेवत्वंकुमहसि ७३

षष्ठे काले व्रतवतीं शौचशीलतपोन्विताम् कृच्छ्रवृत्तिं निराहारां द्रक्ष्यामि त्वां कथं शूभे ७५ बालाक्षधार्तानारीचरक्ष्यात्वं सततं मया उ
 पवासपरिश्रान्ता त्वंहि बांधवुर्नदिनी ७६ स्तुषो वाच गुरोर्मम गुरुस्त्वं वं यतो देवतदेवतम् देवानि देवस्तस्मात्त्वं सक्तुनादत्स्वमे
 प्रभो ७७ देहप्राणश्च धर्मश्च शश्रूपायमिदं गुरोः तव विप्रप्रसादेन लोकान् प्राप्स्यामि हे शम्भान् ७८ अवस्था इति कृत्वा हृदयभक्तनिवाहि
 ज चिंत्याममैयमिति वासक्तुनादातुमर्हसि ७९ श्वशर उवाच अनेन नित्यं साध्वी त्वं शीलवृत्तं न शोभसे या त्वधर्मव्रतोपेता ग
 रुवृत्तिमवेक्षसे तस्मात्सक्तुं न्याहिव्यामि वधुना हंसिवचनाम् ८० गणयित्वा महाभागं त्वंहि धर्मभृतां वर इत्युक्त्वा तानुपादाय सक्तुं न्या
 दाद्विजातये ८१ ततस्तुष्टो भवद्विप्रस्तस्य साधोमहात्मनः प्रीतात्मा सततं वाक्यमिदं माह द्विजर्षभम् ८२ वाग्मीतदा द्विजश्रेष्ठो धर्मः पुरुष
 विग्रहः शक्यं न तव दानेन न्यायोपात्तेन धर्मतः ८३ यथाशक्ति विसृष्टेन प्रीतोस्मि द्विजसत्तम अहोदानं घुष्यते ते स्वर्गस्वर्गनिवासिभिः
 ८४ गगनात्पृथ्वर्वचपश्येदं पतितं भुवि सरर्षिदेवगंधर्वाये च देवपुरःसराः ८५ स्तुवंतो देवपूताश्च स्थितादानेन विस्मिताः ब्रह्म
 र्षयो विमानस्था ब्रह्मलोकचराश्च ये ८६ काशंतो दर्शनं तुभ्यं दिवं ब्रजद्विजर्षभ पितृलोकगताः सर्वतारिताः पितरस्त्वया ८७ अनागताः
 श्रवणवः सुबहूनि युगान्युत ब्रह्मचर्येण दानेन यज्ञेन तपसा तथा ८८ असंकरेण धर्मेण तस्माद्गच्छदिवं द्विज श्रद्धया परया यस्त्वं तप
 श्रुसि सुव्रत ८९ तस्माद्देवाश्च दानेन प्रीता ब्राह्मणसत्तम सर्वमेतद्विद्यस्मान्ते दत्तं शक्यं न चेत्सा ९० कृच्छ्रकाले ततः स्वर्गो विजितः
 कर्मणा त्वया क्षुधानि सुदतिप्रज्ञा धर्मबुद्धिं व्यपाहति ९१ क्षुधापरिगतज्ञानो धृतिं त्यजति च वेह बुभुक्षी जयतं यस्तसस्वर्गजयते
 ध्रुवम् ९२ यदादानरुचिः स्याद्देते दाधमो न सीदति अनवेक्ष्य सतस्नेहं कलत्रस्नेहमेव च ९३ धर्ममेव गुरुज्ञात्वा तृष्णानगणितालया
 द्रव्यागमो नृणां सूक्ष्मः पात्रदानं ततः परम् ९४ कालः परतरादानात् श्रद्धा चैव ततः परा स्वर्गद्वारं ससूक्ष्मं दिनरेमां हान् न दृश्यते ९५
 स्वर्गार्गलं लोभबीजं रागगुमदुरासदम् तं तु पश्यति पुरुषा जितक्रोधा जितद्वियाः ९६ ब्राह्मणास्तपसा युक्तयथाशक्ति प्रदायिनः स
 हस्रशक्तिश्च शतशतशक्तिर्दशापि च ९७ दद्यात्पश्चयशक्त्यां सर्वं तुल्यं फलं स्मृताः रंति देवा हि नृपतिरपुः प्रादादकिंचनः ९८ सुद्वेन
 मेन सा विप्रनाक एष्टततो गतः न धर्मः प्रियततात दाने दत्तं महाफलैः ९९ न्यायलथैयथासूक्ष्मः श्रद्धापूर्तः स तु ध्याति गोप्रदानसह
 स्नापि द्विजभ्यो दान् नृगोचरपः १००

एकांदत्वासपारक्यांनरकंसमपद्यत आत्ममांसप्रदानेनशिबिरोशीनरोनृपः १०१ प्राप्यपुण्यकृतौलोकान्मोदतेदिविसुव्रतः विभ
वोननृणापुण्यस्वशक्त्यास्वाजितंसता १०२ नयज्ञैर्विविधैर्विप्रयथान्यायेनसचितैः क्रोधादानफलहंतिलोभात्स्वर्गंनगच्छति १०३ न्याय
वृत्तिर्हितपसादानवित्स्वर्गमश्नुते नराजस्यैर्बहुभिरिष्वाविपुलदक्षिणैः १०४ नचाश्वमेधैर्बहुभिः फलंसममिदंतव सक्तुप्रस्थेनवि
जितोब्रह्मलोकस्त्वयाक्षयः विरजोब्रह्मसदनं गच्छविप्रयथास्वरवम् सर्वेषां वोद्विजश्रेष्ठदिव्ययानमुपस्थितम् १०६ आरोहतयथा
कामंधर्मोस्मिद्विजपश्यमां तारितोहित्वयादेहो लोकेकीर्तिस्थिराचते १०७ सभार्यैः सहपुत्रश्चसस्तुषश्चदिवंब्रज इत्यक्तवाक्येधर्मे
तुयानमारुह्यसद्विजः १०८ सदारःससतश्चैवसस्तुषश्चदिवंगतः तस्मिन्विप्रगतेस्वर्गसकृतेसंस्तुषेतदा १०९ भायोचतुर्थधर्म
ज्ञेततोहंनिःसृतोबिलात् ततस्तसक्तुगंधेनकुटेनसाउलस्यच ११० दिव्यपुष्पाविमदाच्चसाधोदानलवैश्चतैः विप्रस्थतपसातस्य
शिरोमेकांचनीकृतम् १११ तस्यसत्याभिसंधस्यसक्तुदानेनचैवह शरीरान्द्वैचमेविप्राप्नातुकुमभयंकृतम् ११२ पश्यतेमंसुविपुलं
तपसातस्यधर्मतः कथमेवंविधस्याद्वैपार्श्वमन्यादितिद्विजाः ११३ तपोवनानियज्ञाश्चदृष्ट्वाः श्यमिपुनःपुनः यज्ञंत्वहमिमंश्रुत्वाकु
रुवांस्यधीमतः ११४ आशयापरयाप्राप्तोन्चाहंकांचनीकृतः ततोमयोक्तंदाक्यं प्रहस्यब्राह्मणार्षभाः ११५ सक्तुप्रस्थेनयज्ञोयंसं
मितोनेतिसर्वथासक्तुप्रस्थलवस्तेहितदाहंकांचनीकृतः ११६ नहियज्ञामहानेषसदृशस्तेमतोमम इत्यक्त्यनकुलःसर्वान्यज्ञोद्विजव
रांस्तदा ११७ जगामादर्शनतेषांविप्रास्तेचययुर्गृहान् ११७ वैशंपायनउवाच एतत्सर्वमारव्यातंमयापरपुरंजय यदा
श्वर्यमश्रुत्तत्रवांजिमेधेमहाकृतौ ११८ नविस्मयस्तेनृपतेयज्ञेकार्यःकथंचन ऋषिकोटिसहस्राणितपोभिर्येदिवंगताः ११९ अद्गोहः
सर्वभूतेषुसंतोषःशीलमार्जवम् तपोदमश्चसत्यंचप्रदानंचेतिसंमितम् १२० इतिश्रीमन्महाभारतेआश्व०णिनकुलारव्यानने
वतितमोऽध्यायः ९० जनमजयउवाच यज्ञेसक्तानृपतयस्तपःसक्तामहर्षयः शांतिव्यवस्थिताविप्राःशमोदमइतिप्रभो
१ तस्माद्यज्ञफलैस्तुल्यंनकिंचिदिहदृश्यते इतिमेवततेबुद्धिसुथाचैतदसंशयम् २ यज्ञरिष्वातुबहवोराजानोद्विजसत्तम इ
हकीर्तिपराप्राप्यप्रेत्यस्वर्गमवानुयुः ३ देवराजःसहस्राक्षःकृतुभिर्भूरिदक्षिणैः देवराज्यंमहातजाःप्राप्तवानरिवलंविभुः ४

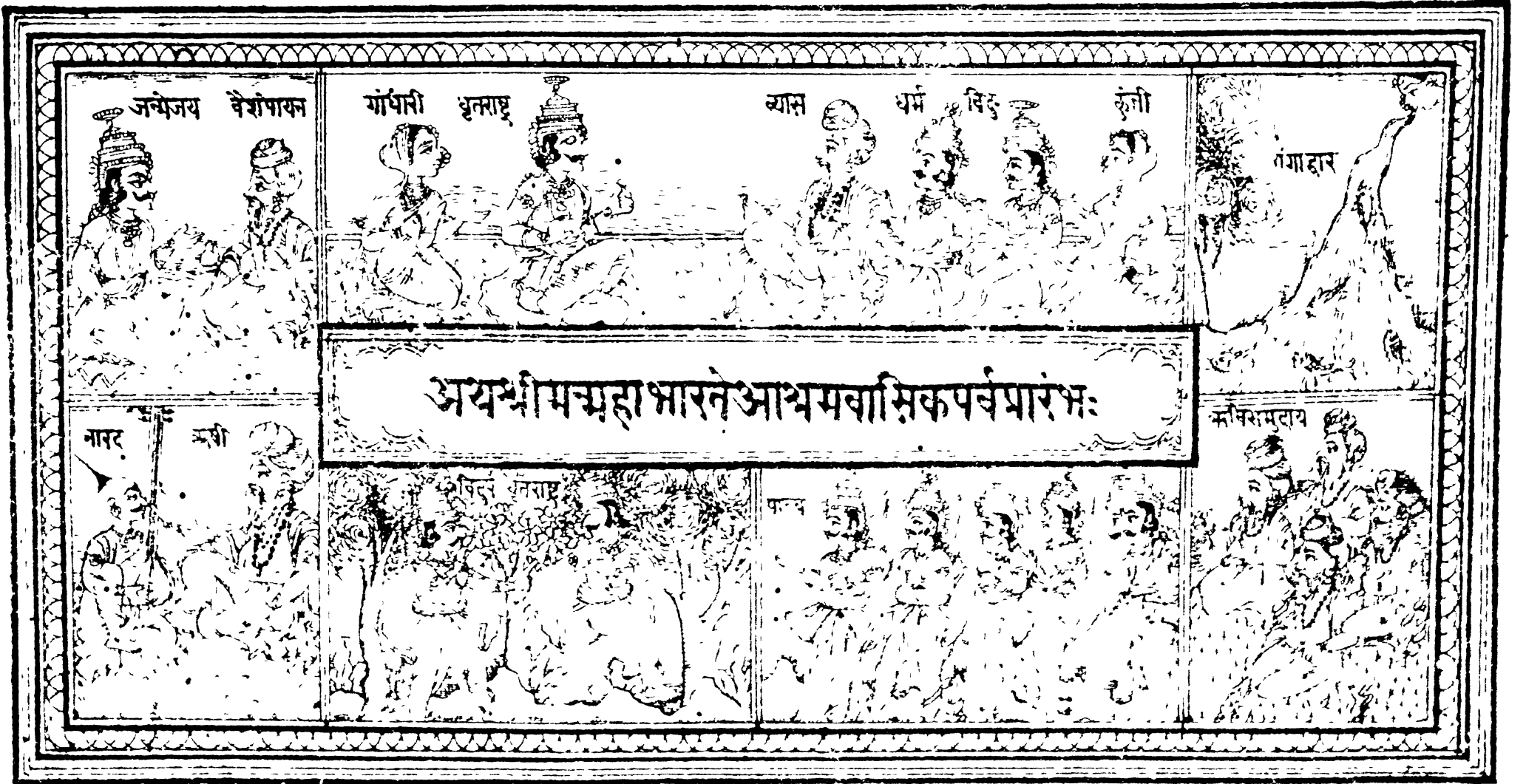
यदायुधिष्ठिरो राजा भीमार्जुनपुरःसरः सदृशो देवराजं न समृद्ध्या विक्रमेण च ५ अथ कस्मात्सनकुलोगर्हयामास तं क्रतुम् अश्वमेधं महा
 यज्ञं राज्ञस्तस्य महात्मनः ६ वेशं पायन उवाच यज्ञस्य विधि मय्यैव फलं चापिनराधिप गदतः शृणु मे राजन् यथा वदिह भारत ७
 पुराशक्रस्य यजतः सर्व ऊचुर्महर्षयः ऋत्विक्षकर्मव्यंगेषु वितते यज्ञकर्मणि ८ ह्यमानं तथा वन्हौ दौत्रे गुणसमन्विते देवेषां ह्यमाने
 षु स्थितेषु परमर्षिषु ९ सप्रतीतैस्तथा विप्रैः स्वागमैः सुस्वरेर्नृप अश्रातैश्चापिलघुभिरध्वर्युषभैस्तथा १० आलंभसमये तस्मिन् च हीते
 षु पशुषु मर्षयो महाराज बभूवुः रूपयान्विताः ११ ततो दीनान्यश्रुत्वा ऋषयस्ततो यो धनाः ऊचुः शक्रसमागम्य नायं यज्ञविधिः शक्रः १२
 अपरिज्ञानमेतत्तमहातंधर्ममिच्छतः न हियज्ञेषु गुणा विधिदृष्टाः पुरंदर १३ धर्मोपघातकस्त्वयसमारभस्तव प्रभो नायं धमस्ततो यज्ञो न
 हिंसा धर्म उच्यते आगमेनेव ते यज्ञं कुर्वतु यदि चेच्छसि १४ विधिदृष्टेन यज्ञेन धर्मस्ते समहान् भवेत् यज्ञबीजेः सहस्राक्षत्रिवर्षपरमो
 षितैः १५ एष धर्मो महान् शक्र महागुणफलोदयः शतक्रतुस्तद्वाक्यमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः १६ उक्तं प्रतिजग्राह मानान्माह वशंगतः
 तेषां विवादः समहान् शक्रयज्ञे तपस्विनाम् १७ जंगमैः स्थावरैर्वापियद्यमिति भारत तं तु स्विन्नाविवादेन ऋषयस्तत्त्वदर्शिनः १८ त
 दासं धाय शक्रं नृप प्रच्छन्नृपतिं वसुम् १९ महाभाग कथं यज्ञेष्वागमो नृपसत्तमः यद्यद्यं पशुभिर्मुखे रथो बीजं रसेरिति २० तच्छ्रुत्वा तु वसु
 स्तेषामविचार्य बलाबलम् यथोपनीतैर्यद्यमिति प्रोवाच पार्थिवः २१ एवमुक्त्वा स नृपतिः प्रविशंशरसात्तलम् उक्त्वाथ वितथं प्रभं च दी
 नामीश्वरः प्रभुः २२ तस्मान्नवाच्यं द्येकेन बहुज्ञेनापि संशये प्रजापतिमपाहाय स्वयं भुवभूते प्रभुम् २३ तेन दत्तानि दानानि पापेनाशद्बु
 द्धिना तानि सर्वाण्यनादृत्य नश्यंति विपुलान्यपि २४ तस्या धर्मप्रवृत्तस्य हिंसकस्य दुरात्मनः दानेनाकीर्तिर्भवति न प्रेत्येह च दुर्मतेः २५ अ
 न्यायोपगतद्रव्यमभीष्टां यो ह्यपठितः धर्माभिः शक्यं यजते न स धर्मफलं लभेत् २६ धर्मवैतं सिकायस्तपापात्मा पुरुषा धमः ददाति दानं विप्रै
 ष्यो लोकविश्वासकारणम् २७ पापेन कर्मणा विप्रो धनं प्राप्य निरंकुशः रागमाहान्वितः सांते कलुषांगतिमश्नुत २८ अपिसंचय बुद्धिर्हि
 नो भ्रमो हवशंगतः उद्देजयति घ्नता निपापेनाशद्बुद्धिना २९ एवं स्ववाधने माहाद्यो हि दद्याद्यजेत वा न तस्य सफलं प्रेत्य भुंक्तं पापधना
 गमात् ३० उच्छंभूलं फलं शाकमुदपात्रतपोधनाः दानं विभवतो दत्त्वानराः स्वयंतिथामिकाः ३१ एष धर्मो महायोगो दानं भूतदया तथा
 ब्रह्मचर्यं तथा सत्यमनुक्रोशो धृतिः क्षमा ३२ सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतत्सनातनम् श्रूयतो द्विपुराहृत्ता विश्वामित्रादयो चृगाः ३३ विश्वा
 मित्रासितश्वेव जनकश्चमहीपतिः कक्षसंनोष्टिसंनोचसिंधुदीपश्च पार्थिवः ३४ तम् २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायां एकनवतितमोऽध्यायः ९१ धर्मागतेनेत्यायः सर्वसाधनहीना अपिमहांतो यज्ञनिवर्तयंत्येवेति वक्तुं आरभ्यते १ २ ३ ४ ५ म
रीचिषाश्चंद्रमरीचिषा नमात्रवृत्ताः ६ परिपृच्छंते देवगुणं हतिना न्यथाते परिपृच्छिकाः पाठांतरं परिपृच्छिका अपित एव प्रक्षालास्तत्कालमात्रसंग्रहाः अप्रक्षाला इति पा
वेशेषहीनाः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ चिंतायज्ञं मानसं यज्ञं संकल्पमात्रेणैव देवानृषींश्च तर्पयिष्यामीत्यर्थः १७ स्पर्शयज्ञं उपाहृतद्रव्यस्य व्ययमं कृत्वा तस्य

एते चान्ये च बहवः सिद्धिं परमिकांगताः नृपाः सत्ये श्वदाने श्वन्याय लब्धेस्तपोधनाः ३५ ब्राह्मणाः क्षत्रियावेश्याः शूद्राये चाश्रितास्तपः दानध
र्माग्निनाश्रद्धातस्वर्गं याति भारत ३६ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि एकनवतितमोऽध्यायः ९१ जनमेजय उवाच धर्मागतेन त्यागेन भगवन्
स्वर्गमस्ति चेत् एतन्मोसर्वमाचक्ष्वकुशलो ह्यसिभाषितुं १ तस्योच्छृत्तैर्ये हृतं सक्तुदाने फलं महत् कथितं तु मम ब्रह्मन् तथ्यमेतदसंशयम् २ कथं
हि सर्वयज्ञेषु निश्चयः परमो भवेत् एतदर्हसिमेवक्तुं निरिवलेन द्विजर्षभ ३ वंशंपायन उ० अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं अ
गस्त्यस्य महायज्ञे पुरावृत्तमरिदमं ४ पुरागस्त्यो महातजादीक्षां द्वादशवार्षिकीं प्रविवेश महाराज सर्वभूतहिते रतः ५ तत्राग्निं कत्याहोतार आसन्
सत्रे महात्मनः मूलाहाराः फलाहाराः साश्रमकुद्दामरीचिषाः ६ परिपृच्छिकावेद्यसिकास्तु प्रक्षालास्तथैव च यतया भिक्षवश्चात्र बभूवुः पर्यवस्थिताः ७ स
र्वप्रत्यक्षधर्माणो जितक्रोधा जितेन्द्रियाः दमे स्थिताश्च सर्वे ते हिंसादंभवि वर्जिताः ८ वृत्ते शूद्धे स्थितानित्यमिन्द्रियैश्चाप्यबाधिताः उपातिष्ठन्तं यज्ञं यज्ञं
तस्ते महर्षयः ९ यथाशक्त्या भगवता तदन्ने समुपाजितं तस्मिन्सत्रे तु यद्दत्तं यद्योग्यं च तदा भवत् १० तथा ह्यनेके मुनिभिर्महांतः क्रतवः कृताः एवं विधे
त्वगस्त्यस्य वर्तमाने तथा धरे नववर्षसहस्राक्षस्तदा भरतसत्तम ११ ततः कर्मांतरे राजन् गस्त्यस्य महात्मनः कथेयमभिनिर्वृत्ता मुनीनां भावितात्म
नाम् १२ अगस्त्यो यजमानो सौ ददात्यन्नं विमत्सरः न च वर्षति पर्जन्यः कथमन्नं भविष्यति सत्रं च दंमहद्दि प्राप्नुने द्वादशवार्षिकम् १३ नवर्षिष्यति दे
वश्च वर्षा ण्येतानि द्वादश एतद्भवंतः संचिंत्य महर्षेरस्य धीमतः अगस्त्यस्याति तपसः कर्तुमर्हत्यनुग्रहम् १४ इत्येवमुक्ते वचने ततो गस्त्यः प्रताप
वान् १५ प्रोवाच वाक्यं सतदा प्रसाद्य शिरसा मुनीन् यदि द्वादशवर्षाणि न वर्षिष्यति वासवः १६ चिंतायज्ञं करिष्यामि विधिरेष सनातनः यदि
द्वादशवर्षाणि न वर्षिष्यति वासवः १७ स्पर्शयज्ञं करिष्यामि विधिरेष सनातनः यदि द्वादशवर्षाणि न वर्षिष्यति वासवः १८ ध्ये यत्सनाह रिष्यामि यज्ञा
नन्या नतिव्रतान् बीजयज्ञो मया यं वै बहुवर्षसमाचितः १९ बीजेर्हितं करिष्यामि नात्र विघ्नो भविष्यति नेदं शक्यं वृथा कर्तुममसत्रं कथंचन २० व
र्षिष्यतीह वा देवानवा देवो भविष्यति २१ अथ वा पर्यन्तामिंद्रो न करिष्यति कामतः स्वयमिंद्रो भविष्यामि जीवयिष्यामि च प्रजाः यो यदा हारजात
श्च सतथैव भविष्यति २२ विशेषं चैव कर्तास्मि पुनः पुनरतीव हि अद्येह स्वर्गमभ्येतु यच्चान्यद्दसु किंचन २३ त्रिषु लोकेषु यच्चास्ति तदिहा गम्यतां स्व
यं दिव्याश्चाप्सरसां संघागंधर्वाश्च सकिन्नराः २४ शंने च तांस्तर्पयिष्यामि एवं दृष्टियज्ञोपि ज्ञेयः १८ सिद्धद्रव्याभावे ध्यानमात्रेण द्रव्याप्या हरिष्यामीत्याह

विश्वावसुः श्रयेचान्यत्वेऽप्युपासंतुमेषु सर्वे उत्तरंभ्यः कुरुभ्यश्च यत्किंचिद्वसुविद्यते २५ सर्वतदिहयज्ञेषु स्वयमेवोपतिष्ठ तु स्वर्गः स्वर्गसदश्चेवधर्मश्च
 स्वयमेवतु २६ इत्यक्तसुवसेयनदमेवतपसासुनोः तस्यदीप्तानिमनसस्त्वर्गस्यस्थ्यातितजसः २७ नतस्तुमुनयाहृष्टादृशस्तपसाबलम् विस्मिताव
 चत्तप्राहुरिदं सर्वमिदं यत्तु २८ अथ उच्यतेः प्रीताः स्मृतवाक्येन नालिच्छामस्तपान्ययम् तं रवयज्ञस्तथाः स्मृत्यायेनेच्छामद्वयं २९ यज्ञदीक्षां
 तथाहोमान्यच्चान्यत्पुत्रासुतेः श्रयमेवोपाजिताहाराः स्वकमाभिरतावयं ३० वेदांश्च ब्रह्मचर्येण न्यायनः प्राययामह न्यायं नोत्तरकालं च गृहभ्यानिः
 सृतावयम् ३१ धर्मतुष्टिनिधिद्वारेण स्तपस्यामद्वयं भवतुः सम्यगिष्टातु बुद्धिदिसा विवजिता ३२ गताभित्सायज्ञेषु ब्रूयास्त्वसततं प्रभा प्रीता
 स्ततोभिविद्यामावयंतु द्विजसत्तम ३३ विसर्जिताः समाभानसत्रादस्माद्भुजा मह तया कथयतो तेषां देवगजः पुरंदरः ३४ यवपसुमहाते जादस्वा
 तस्यतपोबलं आसमाश्रयज्ञस्यंतस्यामितपराक्रमः ३५ निकामवधीपिर्जन्त्यावभूवज्जममजय प्रसादयामास्य चतमगस्यत्रिदेशश्वरः ३६ स्वयमथ
 त्यराजर्षेपुरस्त्वत्यहस्पतिम् ३७ ततोयज्ञसमाभोतानुविससर्जमहासुनिभ अगस्यः परमधीतः पुत्रयित्वायथाविधि ३८ जनमेजय उवाच
 कोसो न कुलरूपेण शिरसाकांचनेन वै प्राहमानुषवदाचमेतत्पृष्टावदस्वमे ३९ वेशं पायन उवाच एतत्पुत्रं नृपृष्टाहं न चास्माभिः प्रभापितं श्रूयतान
 कुलोयोसोयथावाक्तस्यमानुषी ४० आहुंसं कन्ययामास जमदग्निः पुराकिल होमधनुस्तभागाच्च स्वयमेव दुहाहता ४१ नत्यः स्थापयामासनवभा
 उददेशचौ तच्चक्रोधस्वरूपेण पितरं धर्म आविशत् ४२ जिज्ञासस्तमृषिश्चैकिक्रुयाद्विप्रियं कृत इति संचिन्त्य धर्मः सधर्षयामास तत्पयः ४३ त
 माज्ञाय मुनिः क्रोधनेवास्य सचुकोपह सतुक्रोधस्ततारः जन्त्राद्वर्णीसृतिमास्थितः ४४ जितं तस्मिन्मृगं श्रेष्ठमथ्यभापदमपणः ४५ जितं स्मीति
 मृगं श्रेष्ठमृगवोद्यतिरोपणाः लोकमिथ्यापवादोयत्त्वयास्मि विनिर्जितः ४६ वशस्थितो हत्व व्यद्यक्षमावतिमहात्मनि विभमितपसः साधाप्रसा
 दं कुरुमेप्रभा ४७ जमदग्निरुवाच साहाहृष्टासिमं क्रोधगच्छत्वविगतज्वरः न वयापकृतं मेधनचमेमन्युरस्मिन् ४८ यान्समुद्रिश्य संकन्यः
 पयसां स्य कृतामया पितरस्तमहाभागास्तभ्यावुध्यस्वर्गस्यताम ४९ इत्यक्ता ज्ञातसं त्रासस्तत्रेवांतरधीयत पितृणामभिषंगाच्च न कुलत्वमुपा
 गतः ५० सतान्प्रसादयामासशापस्यातो भवदिति तंश्चाप्युक्तः क्षिपन्धर्मशापस्यां नमवास्यासि ५१ तंश्चाक्तान्ये ज्ञियान्तेशानधमारण्यत
 येवच जुगुप्समानां धावन्सतं यज्ञसमुपासदत् ५२ धर्मपुत्रमया क्षिप्यसत्तु प्रस्थनतनसः मुक्तः शापान्ततः क्रोधो धर्मोऽसीद्युधिष्ठिरः ५३
 एवमेतत्तदारुतयज्ञतरयमहात्मनः गश्यताच्चापिनन्तत्र न कुलोतदितस्तदा ५४ इति श्रीमत्तद्वाभारते आश्वमेधिकेऽष्टमोऽध्यायः ५५ इति श्रीमत्तद्वाभारते आश्वमेधिकेऽष्टमोऽध्यायः ५५

इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकं पर्वसमाप्तम्

जन्मजय वैशंपायन

गांधी धुत्साष्ट

व्यास धर्म विदुः कृती

गंगाद्वार

अथ श्रीमच्छा भारते आश्रमवासिकपर्वप्रारंभः

भारत श्री

श्रीकृष्णमठाय

श्रीकृष्णमठाय

पुस्तक

श्रीगणेशायनमः श्रीनारायणलक्ष्मणौनतपदर्धिशगंगाधरोगोपाठार्चनधायचंतसिशिवंचितामणिंचादरात् पूर्वस्याश्रमवासिकादिषुचतुर्वारभ्यतेभारतेपूर्वा
चार्यभतानुगेनविदुषाभावप्रदोपोऽदुतः१ पूर्वत्रअंगोपांगसाहताम्रहाविद्यासमापितातत्रसर्वभोगत्यागपूर्वकशमाद्युपपत्तिर्वनवासिनामेवभवतीतिधृतराष्ट्राचारप्रदर्श
नेनसूचयन् ततोधिगंतव्यंजगज्जीवेश्वरतलचाश्वर्यप्रदर्शनव्याजेनप्रतिपादयिष्यन्नन्तरग्रंथमारभते प्राप्यराज्यमहात्मानइत्यादिना १ २ ३ ४ ५

श्रीगणेशायनमः नारायणंनमस्कृत्यनरंचेवनरोत्तमं देवीसरस्वतीचैवततो जयमुदीरयेत् १ जनमेजयउवाच प्राप्यराज्यमहात्मा
नःपांडवामेपितामहाः कथमासन्महाराजिधृतराष्ट्रेमहात्मनि १ सतुराजाहतामात्याहृतपुत्रानिराश्रयः कथमासीद्वैतेश्वर्योगांधारी
चयशस्विनी २ कियंतंचैवकालंतेममपूर्वापितामहाः स्थिताराज्यमहात्मानस्तचेव्यास्यातमहंसि ३ वेशंपायनउवाच प्राप्यरा
ज्यमहात्मानःपांडवाहृतशत्रवः धृतराष्ट्रपुरस्कृत्यप्रथिर्वापयपालयन् ४ धृतराष्ट्रमुपातिष्ठद्विदुरःसंजयस्तथा वेश्यापुत्रश्चमं
धावीयुयुत्सुःकुरुसत्तम ५ पांडवाःसर्वकार्याणिसंपूर्णंस्मृतंनृपं चक्रुस्तनाभ्यनुज्ञातावर्षाणिदशपंचच ६ सदाहंगत्वात्
वीराःपथेपासंतनृपं पादाभिवादनंरुत्वाधर्मराजमतेस्थिताः ७ तेभूमिसमुपाघ्राताःसर्वकार्याणिचक्रिरे कुंतिभोजसूताचै
वगांधारीमन्वर्तते ८ द्रौपदीचक्रुस्तान्द्राचयाश्चान्याःपांडवस्त्रियः समावृत्तिमवर्तततयोःश्वश्वार्यथाविधि ९ शयनानि
महार्हाणिवासांस्यभरणानिच राजार्हाणिचसर्वाणिभक्ष्यभोज्यान्यनेकशः १० युधिष्ठिरोमहाराजधृराष्ट्रेभ्युपाहरत् तथैव
कुंतीगांधार्यागुरुवृत्तिमवर्तते ११ विदुरःसंजयश्चैवयुयुत्सुश्चैवकोरव उपास्मतेस्मृतंबृहद्दहतपुत्रंजनाधिपं १२ श्यालोद्रोण
स्यश्वशीद्वयितोब्राह्मणोमहान् सचतस्मिन्महर्षासःरूपःसमभवत्तदा १३ व्यासश्चभगवान्नित्यमासांचक्रेनृपेणह क
थाःकुर्वन्पुराणोषिर्देवोषिपतृरक्षसां १४ धर्मयुक्तानकार्याणिव्यवहारान्चितानिच धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातोविदुरस्तान्यकारयत्
१५ सामंतेभ्यःप्रियाण्यस्यकार्याणिसूबहून्यपि प्राप्यतेथैःसुलघुभिःसुनयाद्विदुरस्यवै १६ अकरोद्धमोक्षंचवथ्या
नांमोक्षणं तथा नचधर्मसूतोराजाकदाचिक्लिंचित्स्ववीत् १७ विहारयान्नासुपुनःकुरुराजोयुधिष्ठिरः सर्वान्कामान्महातेजाः
प्रददावंबिकासूते १८ आरालिकाःसूपकारारागखांडविकारतथा उपातिष्ठतराजानं धृतराष्ट्रयथापुरा १९ २० २१

उपातिष्ठत् आराधितवान् ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ तस्मिन्समभवत् १३ १४ १५ १६ १७ १८ आरालिकाः आरयाशस्त्रविशेषेणत्सुंछिन्नं
शाकादिआशस्तुतत्संस्कृ वीतते आरालिकाः शाकविशेषकर्त्तारः रागरवांडवपिप्यन्दीशुंदोशर्करोपेतोमुद्गपिष्टसत्कर्त्तारः रागरवांडविकाः १९ २० २१

वासंसिचमहाहोणिमात्यानिविविधानिच उपाजह्यथान्यायधृतराष्ट्रस्यपांडवाः २० मैत्रेयमत्स्यमांशानिपानकानिमधुनिच
 चित्राश्वविकारोश्वकृत्स्ययथापुरा २१ येचापिपृथिवीपालाःसमाजग्मुस्ततस्ततः उपातिष्ठतितेसर्वेकोरवेद्रयथापुरा २०
 कुंतीचद्रौपदीचैवसान्वतौचयशस्विनी उल्हूपीनागकन्याचदेवीचित्रांगदातथा २३ धृष्टकतोश्वभाजिनीजरासंधकृतास्तथा ए
 ताश्वान्याश्वबद्धोवैयोषितःपुरुपर्षभ २४ किंकराःपर्युपातिष्ठत्सर्वाःककुलजांतदा यथापुत्रविमुक्तोयनकिंचिदुःस्वमामुया
 त् २५ इतितानन्वशाद्भ्रातृन्तित्यमेवयुधिष्ठिरः एवंधर्मराजस्यश्रुत्वावचनमर्थवत् २६ सविशेषमवर्त्तन्भीममेकंतदाविना
 नभित्तस्ववीरस्यहृत्पसर्पति धृतराष्ट्रस्यदुर्बुध्यायद्वृत्तद्वृतकारितं २७ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिप्रथमाध्यायः १
 वैशंपायनउवाच एवंसंपूजितोराजापांडवेरविकासुतः विजहारयथापूर्वमृषितिःपर्युपासितः १ ब्रह्मदेयाग्रहाराश्वप्रददो-
 सकुरुदहः तच्चकुंतीकृतोराजासर्वमेवान्वपद्यत् २ आनृशंस्यपरोराजाप्रायमाणोयुधिष्ठिरः उवाचसतदाभ्रातृनमात्याश्वम
 द्वीपतिः ३ मयाचैवभवद्विश्वमान्यएषनराधिपः निदेशधृतराष्ट्रस्ययस्तिष्ठतिसमेकदत् ४ विपरीतश्वमेशर्चिन्यम्यश्व
 भवेन्नरः पितृवृत्तेषुचाहःसपुत्राणांश्राद्धकर्माणि ५ सद्धदाचैवसेवेषायावदस्यचिकीर्षितं ततःसराजाकोरव्या धृतराष्ट्रोम
 हामनाः ६ ब्राह्मणेभ्योयथाद्भ्योददौवित्तान्यनेकशः धर्मराजश्वर्भामश्वसत्यसार्चायमावाप ७ तत्सर्वमन्ववर्त्ततस्यप्रि
 यचिकीर्षया कथंनुराजावृद्धःसंपुत्रपोत्रवधार्दितः ८ शोकमस्मन्कृतंप्राप्यनम्रियंतेतिचिंत्यते यावद्विकुरुवीरस्यजीवत्पुत्र
 स्यवैसुखं ९ बभूवतदवाभातुभोगाश्वतित्यवस्थिताः ततस्तेसाद्रताःपचभ्रातरःपांडुनदनाः १० तथाशीलाःसमातस्युधृत-
 राष्ट्रस्यशासने धृतराष्ट्रश्वतान्सर्वांचिनीतान्तियमेस्थितात् ११ शिष्यवृत्तिसमापन्तान्गुरुवत्प्रत्यपद्यत् गांधारीचैवपुत्राणां
 विविधैःश्राद्धकर्मभिः १२ आनृण्यमगमत्कामानविप्रेभ्यः प्रतिपाद्यसा एवंधर्मभृतांश्वधर्मराजोयुधिष्ठिरः १३ भ्रातृभिः
 सहितोधीमान्पूजयामासतत्रप वैशंपायनउवाच सराजातुमहातेजावृद्धःकुरुकुलोद्गृहः नददशनदाकिंचिदप्रियपांडुनदने
 १४ वर्त्तमानेषुसद्वृत्तिपांडवेषुमहात्मसु प्रीतिमानभावद्राजाधृतराष्ट्रोविकासुतः १५ सोवन्नेयीचगांधारोपुत्रशोकमपास्य
 तं सदैवप्रीतिमस्यासीत्तनयेषुनिजेधिव १६

एवमिति १ २ ३ ४ पितृ
 वृत्तेषुपितावृतःप्रप्रीतेयेषुतेषुक्षयाद्दिषु ५ ६ ७ चिंत्यतेचिंत्यतेव्यवस्थिता इत्यभिप्रेणान्वयः १ १० ११
 १२ १३ १४ १५ १६

प्रियाण्येवतुकोरव्योनाप्रियाणिकुरूदहः वैचित्रवीर्यनृपतौसमाचरतवीर्यवान् १७ यद्यद्वृत्तं च किंचित्सधृतराष्ट्रेजनाधिपः गुरुवाल्
घुवाकार्यगाधारी च तपस्विनी १८ तैसराजामहाराजपांडवानांधुरंधरः पूजयित्वावचस्ततदकीर्षीत्पर्वीरहो १९ तेनतस्याभवन्प्रीतो
वृत्तेनसनराधिपः अन्वतप्यच्चसंस्मृत्यपुत्रतंमंदचेतसं २० सदाचप्रातरुत्थायकृतजप्यःशुचिनृपः आशास्तेपांडुपुत्राणांसमेरुषपरा
जयं २१ ब्राह्मणान्स्वस्तिंवाच्याथहुत्वाचैवदुताशनं आर्युषिपांडुपुत्राणामाशंसतनराधिपः २२ नत्तांप्रीतिंपैरामापपुत्रेभ्यःसकु
रूदहः यांप्रीतिंपांडुपुत्रेभ्यःसदावापतदानूपः २३ ब्राह्मणानांयथावृत्तःक्षत्रियाणांयथाविधः तथावित्शूद्रसंधानामभक्तसपि
यस्तदा २४ यच्चैकींचित्तापापधृतराष्ट्रकृतैःकृतं अकृत्वाहृदित्सापंतंनृपसोन्ववर्तत २५ यश्चकश्चिन्नरःकिंचिदीप्रियंचां
बिक्रमकृते कुरुतेद्वेषतामेतिसकौतेयस्यधीमतः २६ नराज्ञोधृतराष्ट्रस्यनचदुर्योधनस्यवै उवाचदुष्टृतंकश्चिद्युधिष्ठिरभया
न्नरः २७ धृत्यातुष्टेनरेद्रस्यगांधारीविदुरस्तथा शौचेनचाजातशत्रोर्नतुभीमस्यशत्रुहन् २८ अन्ववर्तततंचापिनिश्चितोध-
र्मजोनृपं धृतराष्ट्रंचसंप्रेक्ष्यसदाभवतिदुर्मनाः २९ राजानमनुवर्तंतंधर्मपुत्रमभिन्नहा अन्ववर्ततकौरव्योहृदयेन पराजितः ३०
इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिद्वितीयोऽध्यायः २ वैशंपायनउवाच युधिष्ठिरस्यनृपतेर्दुर्योधनपितुस्तथा नांतरं
ददृशूरज्जैपुरुषाःप्रणयंप्रति १ यदातुकौरवोराजापुत्रंसस्मारदुर्मतिं तदाभीमंहृदारजन्नपध्यातिसपार्थिवः २ तथैवभीमसे
नोपिधृतराष्ट्रेजनाधिपं नामर्षयतराजद्रसदेवदुष्वरूदा ३ अप्रकाशान्यप्रियाणिचकारास्यवृकोदरः आज्ञांप्रत्यहरच्चापिकृत
कैःपुरुषैःसदा ४ स्मरन्दुर्मन्त्रितंतस्यवृत्तान्यव्यस्यकानिचित् अथभीमःसूदृन्मध्येबाहुशब्दतथाकरोत् ५ संश्रवेधृतराष्ट्र
स्यगाधार्याश्चाप्यमर्षणःस्मृत्वादुर्योधनंशत्रुकर्णदुःशासनावपि ६ प्रोवाचेदंस्मंसंरब्धोभीमःसपरुषं वचः अंधस्यनृपतेःपुत्रा
मयापरिघबाहुना ७ नीतालोकमसुंसेवेनानाशस्त्रास्त्रयोधिगः इमौतौपरिघप्रख्यौभुजौममदुरासदौ ८ ययोरंतरमासाद्य
धान्ताराष्ट्राःक्षयगताः ताविमौचंदनेनाक्तौचंदनाहौचिमेभुजौ ९ याभ्यांदुर्योधनोनीतःक्षयंसकृतबाधवः एताश्चान्याश्चविधि
धाःशस्यंभूतानराधिप १० वृकोदरस्यतावाचःश्रुत्वानिर्वदमागमन् साचबुद्धिमतीदेवीकालपर्यायवेदिनी ११ ५ ५

गांधारीसर्वधर्मज्ञानान्यलीकानिशुश्रुवे ततःपंचदशैवर्षेसमतीतेनराधिपः १२ राजानिर्वेदमापेटेर्षामवाग्वाणर्षाडितः नावबुध्यत
तद्राजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १३ श्वेताश्वोवाथकुंतीवाद्रौपदीवायशस्विनी माद्रीपुत्रीचधर्मज्ञोक्तिंतस्यान्ववर्ततो १४ राजस्काचित्ते
रक्षोतौनाचतुर्कंचिदप्रियं ततःसमानयामासधृतराष्ट्रःसहज्जनं १५ वाथसोदग्धमत्यर्थमिदमाहचतान्भृशं धृतराष्ट्र उवाच
विदितंभवतामेतद्यथावृत्तकुरुक्षयः ममापराधात्तत्सर्वमनुज्ञातंचकौरवैः १६ योहृदुष्टमतिमंदोज्ञातीनांभयवर्धनं दुर्योधनकौरवा
णामाधिपस्यभ्यषेचयं १७ यच्चाहंवास्तुदेवस्यनाशोषवाक्यमर्थवत् वध्यतांसाध्वयंपापःसामान्यदतिदुर्मतिः १८ पुत्रस्त्रेद्राक्षिभृ
तस्तुहिनमुक्तोमंतीषिभिः विदुरेणाथभीष्मेणद्रोणेमचक्रुपेणच १९ पदेपदेभगवताव्यासेनचमद्वात्मना संजयेनायगांधार्यांत
दिदंतप्यतेचमां २० यच्चाहंपह्लुपुत्रेषुगुणवत्सुमहात्मसु नदत्तवान्श्रियंतीसांपितृपैतामहीमिमां २१ विनाशंपश्यमानोहिसर्वरा
जांगेदायजः एतत्स्येयस्तुपरममन्यतजनादमं २२ सोहमेतान्यलीकानिनिकृतान्यात्मनस्तदा हृदयेशत्यभूतानिधारयामिसहस्र
शः २३ विशेषतस्तुपश्यामिर्वर्षेपंचदशैवै अस्यपापस्यशुद्ध्यर्थंनियतोस्मिस्तदुर्मतिः २४ चतुर्थेनियतकालेकदाचिदपिचाष्टमे
तृष्णाविनयनंभुंजेगांधारीवेदतन्मम २५ करोत्याहारमितिमासवःपरिजनःसदा युधिष्ठिरभयाद्रेनिभृशंतप्यतिपांडवः २६
भूमौअयेजप्यपरोदूर्ध्वेजिनसंवृतः नियमव्यपदेशेनगांधारीचयशस्विनी २७ हतंशतंतुपुत्राणांययोयंदेपन्नायिनां नानुत्पया
मितच्चाहंक्षत्रधर्ममिमांविदुः २८ इत्युक्त्वाधर्मराजानमभ्यभाषतकौरवः भद्रतेयादवीमातक्चश्चेदनिबोधमे २९ स्रस्वमस्युषि
तपुत्रत्वैयासुपरिपालितः मद्गदानानिदत्तानिआह्वानिचपुनःपुनः ३० प्रकृष्टेचमयापुत्रपुण्यवीणंयथाबलं गांधारीदत्तपुत्रयर्धेयं
णादीक्षतेचमां ३१ द्रौपद्याद्यपकर्त्तरिस्तवचेश्वर्यहारिणः समतीतानृशंसास्तेस्वधमेणदतायुधि ३२ नतेषुप्रतिकृत्यपश्यामि
कुरुनंदन सर्वशस्त्ररुतान्लोकान्गतास्तेविमुसंहताः ३३ आत्मनस्तुहिनंपुण्यंप्रतिकर्तव्यमद्यवै गांधार्याश्वेवराजेदत्तदनुज्ञातु मद्
सि ३४ त्वंतुधर्मभृतांश्रेष्ठःसततधर्मवत्सलः राजायुक्तुप्राणधृतांतस्मादेतद्वीर्यद्वै ३५ अनुज्ञातस्तयावीरसंश्रयेयैवनाश्वदं
वीरवत्कुरुभृद्राजपुगांधार्यासहितोनया ३६ तवाशिषःप्रयुंजामोभविष्यामिक्वनेः ३७ उषितानःकुन्तेतातसर्वेषीभरतर्षभ ३८

पुत्रेष्वर्च्यमाधायवयसोतेवननृप तत्राहंवायुभक्षोवानिराहारोपिवावसन् ३८ परत्यासहानयावीरचरिष्यामितपःपरं त्वंचापिफलभा
 जाततपसःपार्थिवोद्यसि फलभाजोहिराजानःकल्याणस्येतरस्यवा ३९ युधिष्ठिरउवाच नमंप्रीणयतेराज्यंत्वय्येवंदुःखितेनृप
 धिद्वामरुकसदुर्बुद्धिराज्यसक्तप्रमादितं ४० योहंभवंतदुःखार्त्तमुपवासकृशभृशं जिताहारंक्षितिशयनचिदेभ्रातृभिःसह ४१
 अहोस्मि वंचितोमूढोभवतागूढबुद्धिना विश्वासयित्वापूर्वमायदितदुःखमश्रुयाः ४२ किमेराज्येनभोगैर्वाकियज्ञैःकिंरुस्वेनवा य
 स्यैत्वंमहीपालदुःखान्येतान्यवासवान् ४३ पीडितचापिजानामिराज्यमात्मानमेवच अनेनवचसातुभ्यंदुःखितस्यजनेश्वर ४४
 भवान्पिताभवान्माताभवान्च परमोगुरुः भवताविप्रहिनाहिकनुतिष्ठामहेवयं ४५ औरसोभवतःपुत्रोयुयुत्कर्तृपसत्तम अरुन्ना
 जामहारांजयमन्यंमन्यतेभवान् ४६ अहंवनंगमिष्यामिभवान्राज्यप्रशासतु नमामयशसादग्धेभूयस्त्वदग्धुमर्हसि ४७ नाहंसं जाभवान्
 राजाभवतःपरवानहं कथंगुरुत्वाधर्मज्ञमनुज्ञातुमिहोत्सहे ४८ नमन्युर्हृदिनःकाश्चस्त्वयोधनकृतेनय भावतव्यतथातद्विवयंचान्ये
 चमोहिताः ४९ वयंपुत्राहिभवतोयथादुर्योधनादयः गांधारीचैवकुंतीचनिर्विशेषामतिर्मम ५० समांत्वयादिराजेद्रपरित्यज्यगमि
 श्रसिपृष्ठतस्तानुयास्यामिसत्यमात्मानमालभे ५१ इमांहिवससंपूणामिहीसागरमेरवला भवताविप्रहीषास्यनमेप्रीतिकरीभवेत् ५२
 भवदीयमिदं सर्वशिरसात्वांप्रसादये त्वदधीनास्मराजेद्रव्यैतुतेभानसोज्वरः ५३ भवितव्यमनुप्राप्तोमन्येत्वंवसुधाधिप दिश्याश्वश्रुष-
 माणस्त्वांमोक्षिष्येमनसोज्वर ५४ धृतराष्ट्रउवाच तापस्येमेमनरूपतवर्ततेकुरुनंदन उचितंचकुलेस्माकमरण्यगमनंप्रभो ५५ चि
 रमस्त्रुषितःपुत्रचिरंश्रुषितस्त्वया वृद्धमामयनुज्ञातुमर्हसित्वनराधिप ५६ वैशंपायनउवाच इत्युक्त्वाधर्मराजन्वपमानःकृताजलिः
 उवाचवचनंराजाधृतराष्ट्रोविकासुतः ५७ संजयंचमहात्मानंरूपंचापिमहारथं अनुनेतुमिहेच्छामिभवाद्द्वैवसुधाधिप ५८ म्लायतेमे
 मनोहीदसुरवंचपरिश्रुष्यति वयसाचप्रकृष्टेनवाग्यायामेनचैवह ५९ इत्युक्त्वासतुधर्मत्मावृद्धोराजाकुरुदहः गांधारीशिथियेधीमा
 न्सहसैवगतासुवत् ६० तंतुदृष्ट्वासमासीनविंसंज्ञामिवकोरव आतिराजागमतीत्रांकोतेयःपरवीरहा ६१ युधिष्ठिरउवाच
 यस्यनागसहस्रेणशतसंख्येनैवैबलं सोयंनारीव्यपाश्रित्यशैतेराजागतासुवत् ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७०

आयसीप्रतिमायेनभीमसेनस्यसापुरा चूर्णाकृत्याबलवतासोबलामाश्रितःस्त्रियं ६३ धिगस्तमामधर्मज्ञधिगुद्धिं धिक्चमेथुते च
 कृतेपृथिवीपालःशेतेयमतथोचितः ६४ अहमभ्युपवत्स्यामियथैवायंगुरुमर्म यदिराजानभुक्तेयेगांधारीचयशास्त्रिनी ६५ वेशं
 पायनउवाच ततोस्यपाणिनाराजन्जलशतेनपांडवः उरोमुखेचशनकैःपर्यमार्जतधर्मवित् ६६ तेनरत्नौषधिप्रतापुण्येनचसुगंधि
 नां पाणिस्पर्शेनराजःसराजासंज्ञामवापह ६७ धृतराष्ट्रउवाच स्पृशामांपाणिनाभूयःपरिभ्रजचपांडव जीवामिवातिसंस्पर्शा
 त्वराजीवलोचन ६८ मूर्ध्निचनवाप्रातुमिच्छामिमनुजाधिप पाणिभ्यांचपरिस्पर्शुप्रीणनंहिमहन्मम ६९ अष्टमाद्यद्यका
 लोयमहत्स्यकृतस्यमे येनाहंकुरुशादलशक्तेमिर्नावृष्टितु ७० व्यायामश्वायमत्यथंकृतस्त्वामभियान्त तताग्नानमना
 स्नातनष्टसंज्ञइवाभव ७१ तवामृतरसेप्रस्यहस्तस्पर्शमिमप्रभो लब्ध्वासंजीवितोस्मीतिमन्येकुरुकुलोद्दह ७२ वेशंपायनउवाच
 एवमुक्तकौतेयःपित्राज्येष्ठेनभारत पस्पर्शसर्वगात्रेषुसौहादन्तिशनैस्तदा ७३ उपलभ्यततःप्राणाचधृतराष्ट्रोमर्हापतिः बाहभ्यां
 संपरिभ्रज्यमूर्धाजिग्रतपांडवं ७४ विदुरादयश्चतेसर्वेरुदुर्दुःखिताभूशं अतिदुःखात्तुराजाननोचुःकिंचनपांडवं ७५ गांधी
 शिखेवधर्मज्ञामिनसोदृहतीभृशं दुःखान्यधारयद्राजन्मेवमित्येवचाब्रवीत् ७६ इतरा स्तस्त्रियःसर्विकुत्यासदृसदुःखिताः नत्रै
 रागतविक्रुदैःपरिवार्यस्थिताभवन् ७७ अथाब्रवीत्सुनवाक्यधृतराष्ट्रेयुधिष्ठिरं अनुजानीहिमांराजस्तापस्येभरतषंभ ७८ ज्ञा
 यतेमेमनस्तातभूयोभूयःप्रजल्पतः नमामतःपरपुत्रपरिक्लृष्टमिहांहसि ७९ तस्मिस्तकैरवेद्रेतंतथाब्रवीत्पांडवं सर्वेषामं
 वयोधानामार्त्तनादोभवेन्महान् ८० दृष्ट्वाकृशंविवर्णंचराजानमतथोचितं उपवासंपरिश्रांतंलग्नास्थिपरिवारणं ८१ धर्मपुत्रः
 स्वपितरंपरिभ्रज्यमहाप्रभुं शोकजंवाथ्यमुत्सृज्यपुनर्वचनमब्रवीत् ८२ नकामयेनरश्रेष्ठजीवितंपृथिवीतया यथातवाप्रयंराज
 च्चिकीर्षामिपरंतप ८३ यदिचाहमनुग्रहोभवतोदयितोपिवा क्रियतांतावदाहस्ततोक्त्स्याम्यहंपरं ८४ ततोब्रवीच्चक्षतेजा
 धृतराष्ट्रेयुधिष्ठिरं अनुजातस्त्वयापुत्रभुजीयामितिकामये ८५ इतिब्रवतिराजेद्रधृतराष्ट्रेयुधिष्ठिरं कृषिःसत्यवतीपुत्राव्यासा
 भ्येत्यवचाब्रवीत् ८६ इतिश्रीमद्भागवतशतसाहस्र्यांसंहितायां वैशामिक्यां आश्रमवासिकेपर्वणितीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ ७३ ७७

युधिष्ठिरेति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ अहमिति पौत्रोपि आत्मवैपुत्रनामासतिपुत्राभिन्नत्वात्पुत्रएवाहंतेनयत्वंतुमेममपितायुरुश्च ८ ९ परमं

व्यासउवाच युधिष्ठिरमहाबाहोयथाहकुरुन्दन धृतराष्ट्रोमहातेजास्तकुरुघाविचारयन् १ अयं हि ब्रह्मो नृपतिर्हतपुत्रो विशेषतः ने
दं कुरुं विचरितुं सहेदिति मतिर्मेम २ गांधारी च महाभागा प्राज्ञा करुणवेदिनी पुत्रशोकं महाराज वैशुषो हते भृशः ३ अहमप्येतद
वत्संब्रवीमि कुरुमेव चः अनुज्ञालभताराजां मावृयेह मरिष्यति ४ राजर्षीणां पुराणां नो मनुयातु गतिं नृपः राजर्षीणां च सर्वेषां मते वन
मुपाश्रयः ५ वैशंपायन उवाच इत्युक्तः सतदाराजाव्यासेनादूतकर्मणा प्रत्युवाच महातेजाधर्मराजां महामुनिं ६ भगवानेव नामान्यो
भगवानेव नो गुरुः भगवानस्य राजस्य कुलस्य च परायणो ७ अहंते पुत्रो भगवान्पिताराजां गुरुश्च मे निदेशवर्त्तन्निपितुः पुत्रो भवति ध
र्मतः ८ वैशंपायन उवाच इत्युक्तः सतुतं प्राह व्यासो वेदविदांबरः युधिष्ठिरं महातेजाः पुनरेव महाकविः ९ एवमेतच्च महाबाहो यथा वद
सि भारत राजाय बृहतां प्राप्तः प्रमाणे परमे स्थितः १० सोयमयाभ्यनुज्ञात स्वयाच पृथिवीपतिः करोतु स्वमभिप्रायं मास्य विम्वरो
भव ११ एष एव परो धर्मो राजर्षीणां युधिष्ठिर समरेवो भवेत्स्युर्वने वा विधिपूर्वकं १२ पित्रा तु तव राजेन्द्र पांडना पृथिवीक्षिता शिष्य
वृत्तेन राजाय गुरुवत्स्युपासितः १३ ऋतुभिर्दक्षिणां वदो स्तुपर्वतशोभितैः भवद्भिरिष्टं गौमुक्ताप्रजाश्च परिपालिताः १४ पुत्रसंस्थं च
विपुलराज्यं विप्रोषितैस्त्वयि त्रयोदशसमाभुक्तदत्तं च विविधं वसू १५ त्वया चायं नरव्याघ्रगुरुशुश्रूषया न घ आराधितः स भृत्येन गौ
धारि च यं शास्त्रिणी १६ अतुं जीनी हि पितरं स मयोस्य तपोविधौ न मृत्युविद्यते चास्य ससूक्ष्मापि युधिष्ठिर १७ वैशंपायन उवाच ए
तावदुक्त्वा वचनमनुमान्य च पाथिवं तथा स्त्विति च तेनोक्तः कौतयेन यथा वनं १८ गते भगवति व्यासे राजा पांडुस्तदा प्रोवाच पित
रं पूढुं मंदमंदां मिवा नतः १९ यदाह भगवान्यासो यच्चापि भवतो मतं यथाह च महेशासः रूपो विदुर एव च २० युयुत्सुः संजयश्चैव त
त्कौतोस्म्यहमजसा सर्व एव हि मान्यामे कुलस्यास्य हितैषिणः २१ इदं तु याच नृपते त्वामहं शिरसानतः क्रियतां तावदाहारस्ततो
गच्छाश्च मुंप्रति २२ इत्याश्च मवासिके पर्वणि चतुर्थोऽध्यायः ४ वैशंपायन उवाच ततो राजाभ्यनुज्ञातो धृतराष्ट्रः प्रतापवान् य
योस्व भवत्ताराजा गांधार्यानुगतस्तदा १ मंदप्राणगतिर्धीमान् कृच्छ्रादिवसमुद्बहन् पदानिसमहीपालो जीणो गजपतिर्यथा २
तमन्व गच्छद्दिदुरो विद्वान्सूतश्च संजयः सचापि परमेधासः रूपः शारदूतस्तथा ३

प्रमाणे उषनिपत्यते १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ तपोविधौ तपःकरणे १७ १८ १९ २० २१ २२ इ० टी-चतुर्थोऽध्यायः ४ १ २ ३

४ ५ ६ ७ अष्टांगेस्त्राम्यमात्यादियुते ८ ९ १० ११ १२ १३ कर्मसुशुचीन् जन्मनाचपुण्यान् अमात्यान् चारयेथाइत्युत्तरेणान्वयः १४ १५
 अहदुर्गोपरिभागस्थानानिषट्पदंषड्भिःपदैः पदनीचैःस्थानै युक्तंतेनसप्रकारमितिगम्यतेतत्रसप्तमस्यांतः परत्वात्तत्षडेवात्येवां स्थानानि १६ १७ १८ १९

संप्रविश्यगृहंराजचक्रतपूर्वाह्निकक्रियः तर्पयित्वाह्रिजश्वेषानाहारमकरोत्तदा ४ गंधारिचैवधर्मज्ञाकुंत्यासहमनस्विनी वधूमिरुपचारेण
 पूजिताभुक्तभारत ५ कृताहारंकृताहाराःसर्वेतेविदुरायः पांडुवाश्वकुरुश्वेषमुपातिष्ठततंचृप ६ ततोब्रवीच्चहाराजकुंतीपुत्रमुपहरे नि
 षण्णंपाणिनाष्टषेसंसृशान्बिकारुतः ७ भ्रममादस्त्वयाकार्यःसवथाकुरुनंदन अष्टांगेराजशादंलगज्यधर्मपुरस्कृते ८ तत्तुशक्यमहारा
 जंरक्षितुंपांडुनंदन राज्यधर्मणकैतयविद्वानसिनिबोधतत ९ विद्या कृद्धानसदेवंत्वमुपासीथायुधिष्ठिर शृणुयास्तंचयद्भुयःकुर्याश्वेवाविचा
 रयन् १० प्रातरुत्थायतान्तराजचृषैजयित्वायथाविधि कृत्यकालेसमत्पत्नेपृष्ठेयाःकार्यमात्मनः ११ तत्तुसंमानिताराजस्त्वयाकार्यैदितार्थिना
 प्रवक्ष्यंतिहितंतांतसवथातवभारत १२ इन्द्रियाणिचसर्वाणिवाजिवत्परिपालयेः हितार्थेवमवित्यंतिरक्षितंद्रविणयथा १३ अमात्यानुपशा
 तीतान्पितृपैतामहान्शुचीन् दत्ताकर्मसुपुण्यांश्वपुण्यान्सर्वपुयोजयेः १४ चारयेथाश्वसततंचारैरविदितःपरैः परीक्षितंवेद्विधेः
 स्वराष्ट्रप्रतिवाग्भिः १५ पुरंचतस्रगुंतस्यात्दृष्टप्राकारतोरणं अडाटालकसंवायषट्पदंसर्वतांदिशं १६ तस्यद्वाराणिसर्वाणिपयोमा
 निब्रूहंतिच सर्वतःस्रविभक्तानियत्सैरक्षितान्चि १७ पुरुषैरलमर्थस्तेविदितैःकुलशालितः आत्माचरक्ष्यःसततंभोजनादिषुभारत १८
 विद्वाराद्वारकालेषुमात्यशय्यासनेषुच स्थियश्चतेस्रगुत्तास्युर्वृद्धैरामैरधिष्ठिताः १९ शीलवद्विःकुलानश्वविद्विश्चयुधिष्ठिर मंत्रिणश्चैवकुर्वी
 याद्विजात्रिद्याविशारदान् २० विनीतांश्वकुलानाश्वधर्मार्थकुशलान्भ्रजन् तैसार्धमत्रयेथास्त्रेनान्यर्थवद्भिःसह २१ समसैरपिचव्य
 स्तेच्यपदेशेनकेनचित् ससंवृतंमंत्रगृहंस्थलचारुह्यमंत्रयेः २२ अरण्यनिःशलाकेवानचरात्रोकथंचन वानराःपक्षिणश्चयमनुय्यान्
 सारिणः २३ सर्वेमंत्रगृहेवज्यायेचापिजडपंगवः मंत्रभेदेद्वियेदोषाभवंतिपृथिवीक्षितां २४ ततश्चक्र्याःसमाधातंकथंचिदितिमेमनिः
 दोषांश्चमंत्रभेदस्यब्रूयास्त्वमंत्रिमंडले २५ अश्वेदेचगुणाराजांचपुनःपुनररिंदम पौरजानपदानांचशौचाशौचयुधिष्ठिर २६ यथास्या
 द्विदितराजस्तथाकीयंकुरुद्दह षषह्यरश्चतेतातनियमासैरधिष्ठितः परिमाणोविदित्वाचदंडदंड्युभारत २७ प्रणयंयुयथान्यायंपुरु
 षास्तेयुधिष्ठिर आदानरुचयश्चैवपरदारावमर्षिणः २८ उग्रदंडप्रधानश्चामिथ्याव्याद्वरिणस्तथा अक्रोशरश्चलुध्याश्वहत्तारसाहस
 प्रियाः २९ सभाविहारभेत्तारोवर्णानांचप्रदूषकाः हिरण्यदंड्य वध्याश्वकत्तव्यादेशकालतः ३०

२० २१ २२ नि. शालाके अतृणेद्यासभः परिवारेज्ञातुमशक्यइति २३ २४ २५ २६ परिमाणंदंड्यधनस्या पराधस्यच २७ अदानरुचयः प्रकोषुजीवि
 नश्चौरावा २८ २९ हिराश्वदंड्यवध्याःपूर्वात्तः सर्वदेजकालानुरोधेनदंड्यवध्या श्येतिज्ञेयः ३०

३१ प्रदोषोरजनीमुखेदूतानां दर्शनकालः तेष्वः श्रुतानामर्थानानिर्णये अपररात्रांतः चरा अपि आहारमात्रवेतनाः विष्टिगृहीतानामप्याहारमात्रेयमित्यर्थः ३२ ३३
३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ व्यहारिणः कारुशिसिप्रभृतयः ४० ४१ ४२ ४३ इति श्रीनेलकंठीय आश्रमवासिके भारतभाषादिप्रीकायां पंचमोऽध्यायः ५ ६२

प्रातरवह्निपश्येथायेकु युर्ययकर्मते अलंकारमथोभोज्यमत ऊर्ध्वसमाचरेः ३१ पश्येथाश्चततोयो धानसदात्वं प्रतिहर्षयन् दूतानांच चराणां
चप्रदोषस्तसदाभवेत् ३२ सदाच्चापररात्रं तं भवेत्कार्यार्थानिर्णयः मध्यरात्रिविहारस्तमध्याह्नचसदाभवेत् ३३ सर्वतोपयिकाः कालाः
कार्याणां भरतर्षभ तथेवालंकृतः कालेति श्रेयाभिरिदक्षिण ३४ चक्रवत्तात्कार्याणां पर्यायोदृश्यते सदा कोशस्य निचये यत्नं कुर्वीथा
न्यायतः सदा ३५ विविधस्य महाराजविपरीतविकर्जयेः चारैर्विदित्वा शत्रुं श्वयेराज्ञामंतरैषिणः ३६ तानामैः पुरुषैर्दूराद्वा तथेथानरा
धिपकमदश्चाथभृत्यास्त्वं वरयेथाः कुरुद्वह ३७ कारयेथाश्चकर्मणि युक्तायुक्तेरधिष्ठितैः सेना प्रणेताच भक्तवतात् दृढवतुः ३८
शूरः क्लेशमहश्चैव हिताभक्तश्च पूरुषः सर्वजनपदाश्च वतवकर्मणि पांडव ३९ गोवद्रासभवेच्चैव कुयुयव्यवहारिणः स्वरंधपसंधं च संपुचवपरेषु
च ४० उपलक्षयितव्येते नित्यमेव युधिष्ठिर देशजाश्चैव पूरुषाविक्रान्ताः स्वेषुकमैस्तु ४१ यात्राभिरनु रूपाभिरनु प्राद्याहितास्त्वया
गुणार्थिनां गुणः कार्यो विदुषां वैजनाधिप ४२ अविचास्याश्च ते तस्य रचला इव नित्यशः ४३ इत्याश्रमवासिके पर्वणि पंचमोऽध्यायः ५ धृत
राष्ट्र उवाच मंडलानि च ब्रुधेथाः परेषामात्मनस्तथा उदासीन गणानां च मध्यस्थानां च भारत १ चतुर्णां शत्रुजातानां सर्वेषामाततायिनां
मित्रं च मित्रमित्रचयोद्भव्यते रिकर्षत २ तयामात्याजनपदादुर्गाणि विविधानि च बलानि च कुरुश्रेष्ठ भवत्येषां यथेच्छकं ३ ते च द्वादश
कोतेयशजां वै विषयात्मकाः मंत्रिप्रधानाश्च गुणाः षष्टिर्द्वादशच प्रजा ४ एतच्चं डलमित्याहु राचार्या नितिके विदाः तत्र षाड्गुण्यमायत्तं
धिष्ठिरनिबोधतत् ५ वृद्धिस्तयोच विज्ञेयो स्थानं च कुरुसत्तम द्विसप्तत्यां महाबाहो ततः षाड्गुण्यजागुणाः ६ यदा स्वपक्षो बलवान् पर
पक्षस्तथा बलः विगृह्य शत्रून् क्रौतेय जेयः क्षितिपतिस्तदा ७ यदा परतु बलिनः स्वपक्षश्चैव दुर्बलः सार्धं विद्वांस्तदा क्षीणः परेऽसिधिसमाश्रये
त् ८ द्रव्याणां संचयश्चैव कर्तव्यः सत्त्वहांस्तथा यदा समर्थो यानायन्न विष्णो बभूव ९ तदा सर्वविधेयस्यात्स्थानेन सविचारयेत् भूमि
त्यफलादेया विपरीतस्य भारत १० हिरण्यं कुप्यभूयिष्ठं मित्रं क्षीण मयो बलं विपरीतानि गृह्णीयात्स्वयं संधिविशारदः ११ संध्यर्थे
राजपुत्रं वा लिक्षेथा भारतर्षभ विपरीतं न तच्छ्रेयः पुत्रकस्याचिदापि १२

मंडलानि अरिमित्रमित्यादीनि उदासीनादन्यः मध्यमो द्वयोरपि दृच्छाक्षी
क्षीचतुर्णां शत्रुपक्षजातानां शत्रुमित्राणां उभयोर्जयोपराधीच १ २ यथेच्छकं परैर्भैद्यत्वाभेद्यत्वं च भवति तस्माद्वाहितस्तिष्ठेत यथा भेदानभवेदिति ३ ४ ५ ६ ७
८ ९ १० ११ संध्यर्थमिति यः संधिकरोति तस्य पुत्रं विष्णोः सार्धं स्वनिकटे स्थापयेदित्यर्थः तदकरणे महदापदायाति कदाचीत् १२ ६ ६

तस्योपपत्त्यागतायाप्रमोक्षेत्तरिहारेयलोपिकतेव्यः दीनान् अधवधिरार्द्राभ्रावयत् पूजयत् १३ युगयदातदानशः १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

तस्यप्रमोक्षेयसंचकुर्याः सौपायमंत्रवित् प्रहृतीनांचराजेंद्रराजादीनान्चिभावेयत् १३ क्रमेणयुगपत्सर्वव्यवसायमद्रावत् : पीडनंस्तंभ
 नंचेवकोषभंगस्तथैवच १४ कार्ययत्नशत्रूणांस्तराज्येरदितास्वयं नचहरेयाभ्युपगतःसामंतोवृद्धिमाधुना १५ कौतयतेन हिमेतयोगदी
 विजिगीपते गणानांभेदनयोगमीप्सयाःसद्वमंत्रिभिः १६ साधुसंग्रहणाच्चैवपापनिग्रहणात्तथा दुर्बलाभ्यां पसततंनचेष्टव्यावन्दीय
 सा १७ तिष्ठेयाराजशार्दूलवेतसावृत्तिमास्थितः युद्धनमाभियायाच्चबलवान्दुर्बलचूपः १८ सामादिभिरुपायैस्त्वक्रमेणविनिवचयैः
 अशक्वेष्वयुद्धायनिष्पत्तेस्तद्वमंत्रिभिः १९ कौशेनपौरदेडेनयेचास्यप्रियकारिणः असंभवेत्सर्वस्ययथामुख्यनिष्पत्तत् क्रमेणानेनमुक्तिः
 स्याच्छुरीरमतिकेवलं २० इतिश्रीआध्रमुवासिके षष्टमोऽध्यायः ६ धृतराष्ट्र उवाच संधिविग्रहमप्यत्रपश्यथाराजसत्तम द्वियानि
 विविधोपायबहुकल्पयुधिष्ठिर १ वारव्ययुपासीथास्थित्वाहैविध्यमात्मानःतुष्टपुष्टवलशानु सान्त्वयानितित्स्मरेत् २ पर्यपासनकालेत्
 विपरीतंविधीयते आमर्दकालेराजेंद्रव्यपसंपत्ततःपरं ३ व्यसनंभेदनंचेवशत्रूणांकारयत्ततःकषणंभीषणंचेवयुद्धंचेवबलक्षयं ४ प्रया
 स्यमानोत्पतिस्त्रिविधापरिचिंतयेत् आत्मनश्चैवशत्रोश्चशक्तिंशास्त्रविशारदाः ५ उत्साहप्रभुशक्तिभ्यामंभ्रशक्त्याचभारत उपपन्नोत्पा
 यायाद्विपरीतंचवजयेत् ६ आददीतबलराजामौलंमित्रबलतथा अदृग्बलभृतंचेवतथाश्रेणीबलप्रभा ७ तन्मित्रबलराजन्मौलं
 चैवार्गशायते श्रेणीबलभृतंचेवतुन्यागवेतिमेमतिः ८ तथाचारबलंचेवपरस्परसमन्त्रप विजेयबहुकालेपुराज्ञाकान्उपस्थिते ९
 आपदश्चापिबोद्धव्याबहुरूपानराधिप भवतिराज्ञाकोरव्ययास्ताःपृथगतःशृणु १० विकल्पाबहुधाराजन्नापदापीडनदन सामादिभि
 रूपन्यस्यगणयत्तान्त्रपःसदा ११ यात्रागच्छे हलैर्युक्तोराजासदिःपरंतप युक्तश्चदेशकालाभ्यांबलराजगुणस्तया १२ हृष्टपुष्टबलो
 गच्छेद्राजावृत्तयेरतःअरुशश्चाप्यथोयायादन्तावपिपांडव १३ तृणाशमानंवाजिरयप्रवाहोअजद्रुमेःसंवृतकुलराधस पदातिनागे
 बहुकर्ममानदोसंपत्ननाशनृपतिःप्रयोजयेत् १४ अथोपपत्त्याशक्तपद्यत्रचभारत उशनावेदयच्छास्त्रतंत्रतर्हिहंतविमो १५ ७

संधिप्रबल प्रतियोगिके दुर्बल प्रतियोगिके विग्रहश्चेतिद्वियानिसंधिविग्रहोऽथिन्वाग्निरोभूत्वाहैविध्यं बलाबलंज्ञानाशत्रुपर्ययाश्चेतिभावः स्मरेत् जयोपापविचोरक्तः
 विपरीतमपुष्टबल प्रायारित्यर्थः ३ स्मरेदित्कत्तविश्वस्यपतिव्यसनमिषि ४ भिरि ५ शक्तिः ५ तमेताहउत्साहेति ६ मौलं धनबल ७ ८ ९ विकल्पइतिप्रभृतयः तान्पस्यगणयित
 नतु गोपयित्वाश्चेत् ११ १२ अनृतां प्रकालेपिशिशिरादे १३ १४ शकटादयोव्यहविशेषाः १५ ७

चारयित्वा परबले कृत्वा सबलदर्शनं स्वभूमौ योजयेद्युद्धं परभूमौ तथैव च १६ बलं प्रसादयेद्राजानि क्षिपेत् बलिनेन रान् ज्ञात्वा स्वविष
यत्त्र सामादिभिरुपक्रमेत् १७ सर्वथैव महाराजशरीरं धारयेद्विह प्रेत्य च हचकर्तव्यमात्मनि श्रेयसंपरा १८ एवमेतन्महाराजराजास्य
कसमाचरच्च प्रेत्य स्वर्गमवाप्नोति प्रजाधर्मणः पालयन् १९ एवं त्वया कुरुश्रेष्ठवर्तितव्यं प्रजाहितं उभयो लोकयोस्ताते प्राप्तये नित्य
मेव हि २० भीष्मेण सर्वभुक्तोऽसि कृष्णेन विदुरेण च ममाप्यवश्यं वक्तव्यं प्रीत्या तेनूपसत्तम २१ एतत्सर्वं यथात्यायं कुर्याथाभूरिदक्षि
णं प्रियस्तथा प्रजानां त्वसर्गं कुरु मवाप्स्यसि २२ अश्वमेधसहस्रेण योजयेत्पृथिवीपतिः पालयेद्वापि धर्मं प्रजास्तु त्वयं फलं भ
भवेत् २३ इति श्री आश्वमेधासिकेऽर्चवर्षिणीसप्तमोऽध्यायः ७ युधिष्ठिर उवाच एवमेतत्कुरिव्यामियथा त्वपृथिवीपते भूयश्चैवानुशा
स्याह भवता पार्थिवर्षभ १ भीष्मे स्वर्गमनुप्राप्तं गते च मधुसूदने विदुरे संजये चैव कोन्यो मां वक्तुमर्हति २ यन्तु मामनुशास्तीह भ
वानद्यद्विदिते स्थितः कृत्वास्मितं महीपालनिर्वृतो भव पार्थिव ३ वैशंपाय उवाच एवमुक्तः सराजोर्षिर्धर्मराजेन धीमता कौतेय संम
नुज्ञातुमिषेष भरतर्षभ ४ पुत्रसंशाम्यतो तावन्ममापि बलवान्श्रमः इत्युक्त्वा प्राविशद्राजा गोधारायां भवनं तदा ५ तमासनगतदे
वीं गोधाराधर्मचारिणी उवाच काले कालज्ञा प्रजापति समंपति ६ अनुज्ञातः स्वयं तेन व्यासेन त्वं महर्षिणा युधिष्ठिरस्यानुमते क
दारुण्यं गमिष्यसि ७ धृतराष्ट्र उवाच गोधार्यहमनुज्ञातः स्वयं पित्रामहात्मना युधिष्ठिरस्यानुमते गतास्मिन् चिराद्दुर्न ८ अहं हिता
वत्सर्वेषां तेषां दुदूतदेविनां पुत्राणां दातुमिच्छामि प्रेतभावात्तु गवस्तु सर्वं प्रकृतिसानिध्यं कारयित्वा स्ववेश्मनि ९ वैशंपाय उवाच
इत्युक्त्वा धर्मराजो य प्रेषयामास वै तदा सच तद्दृचनत्सर्वसमानिन्यं महीपतेः १० ततः प्रतीतमनसा ब्राह्मणाः कुरुजो गलाः क्ष
त्रियाश्चैव वैश्यश्चिद्राश्चैव रुमाययुः ११ ततो निष्क्रम्य नृपतिरुस्मादंतःपुरात्तदा दृष्टो जन्मसर्वं सर्वाश्च प्रकृतीस्तथा १२
संभवेतोश्च तान्भवान्पौरान् राजानपदोस्तथा तानागतानभिप्रेक्ष्य समस्तं चक्र हृज्जनं १३ ब्राह्मणाश्च महीपालानां देशसमागता
न् उवाच मतिमान् राजा धृतराष्ट्रो विशोपते १४ भवंतः कुरुवश्चैव चिरकालं सहोषिताः परस्परस्य सद्दृष्टः परस्परहितैरतः १५
यदिदानीमहं ब्रूयामस्मिन्काल उपस्थितं तथा भवद्भिः कर्तव्यं मविचायवचो मम १६ ६ ६ ६ ६ ६ ६

अरण्यगमने बुद्धिर्गोधारीसहितस्य मे व्यासस्यानुमते राजस्तथा कुंतीकृतस्य मे १७ भवतोप्यनु जानंतु माचवो भूद्विचारणा अस्माकं
भवतो चैव ये यं प्रीतिर्हि शाश्वती १८ न च सान्येषु देशेषु राजा भिति मतिर्मम थातो मिययसानेन तथा पुत्रविनाकृतः १९ उपवासकृद्भोश्चास्मि
गोधारीसहितो नद्याः युधिष्ठिरगते राज्ये प्रामश्यास्मि सखं महत् २० मन्येदुयो धने चर्यादिशिष्टमिति सत्तमाः मम चांधस्य वृद्धस्य हत
पुत्रस्य कार्यातिः २१ ऋते वनं महाभागास्तन्यानुज्ञातु मह्यं तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सर्वे त्वे कुरुजांगलाः २२ बाप्यसंदिग्धया वाचा रुरुदुर्भरत
षभ तान विब्रुवतः किंचित् सर्वान् शोकपरायणान् पुनरवमहाते जाधृतराष्ट्रं वीदितं २३ इति आश्रमवासिके पर्वणि अष्टमोऽध्यायः ८
धृतराष्ट्रवाच शान्तनुः पालयामास यथा वदस्व धामिमो तथा विचित्रवीर्यश्च श्रीशेषेण पारपालितः १ तथा पालयन् स्तात विदितार्थो न संश
यः यथा च पांडुभ्राता मे दयितो भवतामभूत् २ स चापि पालयामास यथा वदस्व चैव ह मया च भवतो मस्य कशुश्रुषाया कृतानयाः ३ अ
सम्यग्वा मह्यभागास्तस्तं तव्यमते द्वितैः यदादुयो धने चेदं भुक्ते राज्यमकंठके ४ अपितत्र नवो मे दोदुर्बुद्धिरपरादवान् तस्यापराधाद्
बुद्धेरभिमानान्मदीक्षितो ५ विमर्दः स महानासीद नयात्स्वकृतादथ तन्मया साधुषा र्पादं यदियासाधुषकृतं ६ तदोद्वेदिनकर्तव्यं मया च
द्वौयमंजलिः वृद्धोय हतपुत्रोय हः सितोय नराधिपः ७ पूर्वराज्ञां च पुत्रोय मिति कृत्वा नुजानय इयं च कृपणा वृद्धा हतपुत्रात पश्चिनी ८
गोधारीपुत्रशोकात्ता युष्मान्वाच तिविमया हतपुत्रा विमो वृद्धो विदित्वा हः सितो तथा ९ अनुजानीत भद्रं वात्र जावः शरणं चिवः अयं च कोरवो
राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः १० सर्वे भवद्भिर्द्रष्टव्यः समेषु विषमेषु च नजातु विषमं चैव गामिष्यति कदाचन ११ चत्वारः सचिवायस्य भ्रा
तरो विपुलोजसः लोकपालसमाद्ये त सर्वधर्माय दक्षिणः १२ ब्रह्मेव भगवानथ सर्वभूतजगत्पतिः युधिष्ठिरो महाने जाभवतः पालयि
ष्यति १३ अवश्यमेव वक्तव्यमिह कृत्वा ब्रवीमि वः एष न्यासो मया दत्तः सर्वेषां वो युधिष्ठिरः १४ भवतो स्य च वीरस्य न्यासभ्रताः कृता मया
यदेवैतैः कृतैः किंचिद्दालीकं वः कृतं मे म १५ यदन्येन मदीयेन तदनुज्ञातु मह्यं भवद्भिर्नीदमे मस्युः कृतपूर्वः कथंचन १६ अत्यंतगु
रुभक्तानामेषां जलिरिदं नमः तेषामस्थिरबुद्धीनां लुब्धा नो कामचारिणां १७ कृते याचिद्यवः सर्वान् गोधारीसहितो नद्याः इत्युक्त्वा रेत्
नते सर्वे पौरजानपदाजनाः नैर्बुर्बाध्य कलाकिंचिद्दीक्षां च क्रुः परस्परं १८ इत्याश्रमवासिके पर्वणि नवमोऽध्यायः ९ ७ ७

भवतमनुनेष्यामितत्रापिकुरुतेन ग्राह्यणवाच नतवदुर्योयनकृणोचतद्वक्ताकृते नकर्णसावन्मभ्याचिकुरवोयक्षयगतः २० देव
 तनुविजानीमोयन्नशक्यप्रचाधितु देवपुरुषकाणेषुनशक्यनपिवाधितु २१ असोद्विष्यामदाराजदशाष्टोचसमागताः अपृदशाहनह
 नाः कुरुभिर्योधपुंगवैः २२ भीष्मद्रोणकृपाद्यैश्चकौणनचमहात्मना युयुधानेनतोरणाधृष्टद्युम्नित्तचैवद ३० चतुर्भिः फेदुपुत्रैश्चभीमार्जु
 नचमैस्तथा नचक्षयोयत्पतेकतेदेवकलादभूत् ३१ अवश्यमवसयामेक्षभिवेणाविशेषतः कर्तव्येतिभनेकालेमर्तव्येक्षत्रचधुना ३२
 तैरियपुरुषव्याघ्रैर्विद्यावाहयन्त्रान्वितैः प्रथिवीनिहतासवामिहयासरथद्विपा ३३ नसुराशोयधेसूनुः कारणतमहात्मना नभशान
 चनभृत्यानकणोनचसावल् ३४ वादिशलाः कुरुश्वदाराजानश्चसहस्रशः सर्वदेवकृतेविद्विक्तोयकिवक्तुमर्हति ३५ गुरुर्गतो
 त्वमनेस्यकृत्स्नस्यजगतःप्रभुः धर्मान्यानमतस्तुभ्यमनुजानीमहंमृत ३६ लभतावीरलोकान्ससहस्रशोनाधिपः दिजाशः समनुजा
 तस्त्रिदिवम्मादतास्तरव ३७ प्राप्स्यतेचनेवानुष्यधमेत्परमांस्त्रिति वेदधमचकृत्स्नसस्यकृत्स्नवस्तुवतः ३८ इष्टिप्रदानमापि
 त्पाडवाच्चातितोवृथा समयोस्त्रिदिवस्यापिपालनेकिपुनःक्षितः ३९ अनुवल्स्यातवाधीमन्समर्थावधमपुत्र प्रजाः कुरुकुलेश्वर
 पाडवान्शीलभूषणात् ४० ब्रह्मदेयाग्रहाराश्वपारिवर्द्धाश्वपाथिवः प्रवयजाभिपन्नाश्वपालयत्येवपाडवः ४१ दीर्घदर्जीमृद
 र्दतःसदावैश्ववर्णायथा अक्षद्रसचिवश्चायंकुतीपुत्रोमहामनाः ४२ अयसियादयावाश्वशर्चिश्चभरतषभ कुरुपश्यतिमेधावीपुत्रव
 व्यातिनःसदा ४३ विप्रियच्चजनस्याम्यसेसगादृमजस्यवे नकार्य्यतिराजयेतयाभीमार्जुनादयः ४४ मेतोमृदयकारय्यतीक्ष्णवा
 शीविषोपमाः वीर्यवतामहात्मानः पौराणाचिद्वेतरताः ४५ नकुतोचपाचाद्येनचान्द्रपीनसावती अस्मिन्क्षणेकौरय्यतिप्रतिपूना
 निकाहिचित् ४६ भवकृतामिमरुनेद्वयुधिष्ठिरविवाहिते नष्टष्टनः करिष्यतिपौरुजानपदाननाः ४७ अधीमैदानपिसतः कुतीपुत्रा
 महारथाः मानवांन्पालय्यतिभूत्वायमपरायणाः ४८ सुराजन्मानसदेस्यमपनीययुधिष्ठिरात् कुरुकार्याणिधर्म्याणि नमस्तेपुरु
 षषभ ४९ वैशंपायनउवाच तस्यतद्वचनधम्यपनमान्यगुणोत्तरं साधुर्साध्वितिसवःसजमः प्रतिगृहीतवान् ५० धृतराष्ट्रश्चतद्राक्य
 मभिपूज्यपुनःपुनः विसर्जयामासतदाभृतीरुधानःशंसः ५१ सरोःसप्तजितोराजाशिवनायेक्षितस्तथा मोज्जिः प्रजुयामासतजनभ
 रतषभ ५२ ततोविवशन्ननेगाधोयकृद्विज्ञानिर्ज व्यशयाचैवभवयीयश्चकारनिबोधत ५३ इति आश्वमेवासिकेपवीगदशमाध्यायः ५०

वैशंपायन उवाच ततोऽजन्त्याव्युशयो धृतराष्ट्रोऽविकासतः विदुरं प्रेषयामास युधिष्ठिरनिवेशनं १ सगत्पाराजवचनादुवाचाच्यतमीश्वरं यु
 धिष्ठिरं महातेजाः सर्वबुद्धिमतांवरः २ धृतराष्ट्रो महाराजोऽनवासाय दीक्षितः गमिष्यति वनराजन्नागतां कार्तिकीमिमाम् ३ मूर्त्तिकुरुकुलस्थे
 ष्टकंचिदथमभीप्सति आहू मिच्छति दातुं सगो गेयस्य महात्मनः ४ द्रोणस्य सोमदत्तस्य बाल्हीकस्य च धीमताः पुत्राणां चैव सर्वेषां
 ये चान्येऽसूहृदो हताः ५ यदि चाप्यनुजानोपैसेधवापमदस्य च एतद्युत्वा तु वचनं विदुरस्य युधिष्ठिरः ६ हृष्टः संपूजयामास गुडाकेशश्च
 पांडवः नतु भीमो हृदक्रोधस्तद्वचो जगृहेतदा ७ विदुरस्य महातेजादुर्योधनकृतं स्मरन् अभिप्रायं विदित्वा तु भीमसेनस्य फाल्गुनः ८
 किरीटी किंचिदानम्यतमुवाच न र्षभं भीमराजापिता वृद्धो वनवासाय दीक्षितः ९ दातुमिच्छति सर्वेषां सूहृदामौर्ध्वदेहिकं भवता निर्जितं
 वित्तं दातुमिच्छति कौरवः १० भीमार्दानां महाबाहो तदनुज्ञातु महामि दिव्यात्बुद्ध्या महाबाहो धृतराष्ट्रः प्रयाचेत् ११ याचितोयः पुरास्मा
 भिः पश्य कालस्य पर्ययं योसौ पृथिव्याः कृत्स्नाया भर्ता भूत्वानराधिपः १२ परैर्ये निहता मर्त्यो वनंगंतु मर्त्ताप्सति मातेन्यस्युरुषव्याघ्रदाना
 द्रवतु दर्शनं १३ अयज्ञस्य मतो न्यत्स्यादधर्मश्च महाभुजराजानमुपशिक्षस्व ज्येष्ठभ्रातरमीश्वरं १४ अहस्त्वमसि दातुं वैनादातुं भरतपुत्र
 एषं बुवाणं भीमत्सं धर्मराजोऽप्यपूजयत् १५ भीमसेनस्तसक्रोधः प्रोवाचे देवचस्तदा वयं भीमस्य दास्यामः प्रेतकार्यं तु फाल्गुन १६ सोमद
 त्तस्य नृपते भूरिश्रवसा एव च बाल्हीकस्य च राजर्षे द्रोणस्य च महात्मनः १७ अन्येषां चैव सर्वेषां कुतीकं णाय दास्यति आह्वानि पुरुषव्याघ्रमा
 प्रहात्कोरवो नृपः १८ इति मेवर्त्तते बुद्धिर्मानो नंदं तु शनकः कष्टात्कष्टतरेयां तु सर्वे दुर्योधनादयः १९ यैरियं पृथिकं कृत्स्नाघातिता कुलपांस
 नैः कुतस्त्वमसि विस्मृत्य वैरं द्वादशावर्षिकं २० अज्ञातवासं गहनं द्रौपदीशोकवर्धनं कृतदा धृतराष्ट्रस्य स्नेहोऽस्मान् भवन्तदा २१ कृ
 ष्णाजिनोपि संवीतो हृताभरणभूषणः सार्धं पांचालपुत्र्यात्संराजानमुपजग्मिवाच २२ कृतदा द्रोणभीष्मो नोसोमदत्तोपि वा भवेत् य
 त्रत्रयोदशसमावने वन्येन जीवथ २३ नतदात्वां पितृज्येष्ठः पितृत्वेनाभिर्वाक्षति कित्सेत द्विस्मृतं पार्थयदेष कुलपासनः २४ दुर्बु
 द्विर्विदुरं प्राह द्युते किं जितमित्युत तमेवं वा दिनं राजा कुतीपुत्रो युधिष्ठिरः उवाच वनधीमान् जोषमास्वेति मत्स्येन २५ इति आश्र
 मवासिके पर्वणि एकादशाध्यायः ११ अर्जुन उवाच भीमज्येष्ठो गुरुर्मैत्रेयनातो न्यदत्तु मुत्सं ह धृतराष्ट्रस्तस्य राजर्षिः सर्वेथामानमर्हति १

नस्मरन्त्यपराहानिस्मरन्ति स्मृत्तान्यपि असंभिन्यार्यमर्यादाः साधवः पुरुषोत्तमाः २ इतितस्यवचःश्रुताफाल्गुनस्यमहात्मनः विदुरे प्राह
 धर्मत्माकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३ इदंमहचनत्सत्तःकौरवंगृहीतार्थिवं यावदिच्छतिपुत्राणांश्राद्धतावद्दत्ताम्यहं ४ श्रीभ्रातृनां च सर्वेषां स
 हृदामामकारिणां ममकोशादिति विभो मा भूर्द्धामः सद्गुमनाः ५ वैशंपायन उवाच इत्युत्काधर्मराजस्तमर्जुनं प्रत्यपूजयत श्रीमसे
 नःकेटाक्षेणवीक्षां चकेधनंजयं ६ ततः स विदुरधीमान्वाक्यमाह युधिष्ठिरः श्रीमसेनेनकोपं सन्पतिः कर्तुमर्हति ७ परिक्लिष्टो द्विषी
 मोयं हिमवृष्यात्पादिभिः दुःखैर्वहविधैर्धीमानरण्यविदितं तव ८ किंतुमहचनद्विराजानंभरतपुत्रं यद्यदिच्छासुयावच्चगदंता
 महृद्गादिति ९ यन्मात्सर्यमयं श्रीमः करोति भृशदुःखितः नतन्मनसिकर्तव्यमिति वाच्यः सपार्थिवः १० यन्म मास्ति धनं किंचिदजुनस्य
 चरेश्मनितस्यस्वामी महाराज इति वाच्यः सपार्थिवः ११ दत्तातुराजाविप्रेभ्यो यथेष्टक्रियतां व्ययं पुत्राणां सद्दत्तं चैव गच्छन्तानृण्यमद्य
 सः १२ इदं चापि शरीरमेतवायत्तजनाधिप धनानिचेति विद्वत्तं नमेत्त्रास्ति संशयः १३ इत्याश्रमवासिके पर्वणि द्वादशोऽध्यायः १०
 वैशंपायन उवाच एवमुक्तस्तराज्ञासविदुरो बुद्धिसत्तमः धृतराष्ट्रमुपत्येकं वाक्यमाह महार्थवत् १ उक्तोयुधिष्ठिरोराराजा भवद्दचनमादि
 तः सच संश्रुत्यवाक्ये तं प्रशशंस महाद्युतिः २ वीभत्सस्समहातेजानि वेदयति ते गृहान् वसतस्स गृहे तच्च प्राणानि पचकेव चान् ३
 धर्मराजश्च पुत्रस्ते राज्यं प्राणान् धनानि च अनुजानाति राजर्षये चान्यदपि किंचन ४ श्रीमस्तसवदुःखानिसंस्पृश्य बहुलान्यत रुच्छ्रादि
 वमहाबाहुरनुजज्ञे विनिश्चसन् ५ सराजन् धर्मशीलेन राज्ञा वीभत्सना तथा अनुनीतो महाबाहूः सौहृदे स्यापि तोषि च ६ नच मन्यस्त्वया
 कार्ये इति तां प्राह धर्मराट् संस्मृत्य श्रीमस्तद्वरयदन्यायवदाचरत् ७ एवं प्रायादि धर्मोयं क्षीत्रियाणां नराधिप युद्धे क्षत्रियधमन
 निरतोयं वृकोदरः ८ वृकोदरकृते चाह भजुनश्च पुनः पुनः प्रसीदय चैव नृपते भवान्प्रसुरद्वारिण्यत् ९ तद्दत्तात् भवान्चित्तं यायां दच्छ
 सिपार्थिव त्वमीश्वरोस्यराज्यस्य प्राणानामपि भारत १० ब्रह्मदेयाग्रहारांश्च पुत्राणां माध्वे देहिक इतो रन्तानि गांश्च वदासीदासं म
 जाविकं ११ आनयित्वा कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छतु दीनां धरूपणेभ्यश्च तत्र तत्र नृपत्वया १२ वृद्धन्त रत्नपानादया सभा विदुरका
 रय गवांनिपानान्यन्यच्च विविधेषु ण्यक कुरु १३ इति माम्ब्रवीद्राजापार्थश्चैव धनंजय यदत्रानंतरकार्यतद्दवान्तु मर्हति १४

१५ इति श्रीनैलकंठीये भारतभावदीपे आश्रमवासिके पर्वणि टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

इत्युक्ते विदुरेणाथ धृतराष्ट्रेऽपि नन्दयान् मनश्चक्रे महादाने कार्तिक्यां जनमेजय १५ इति आश्रमवासिके पर्वणि त्रयोदशोऽध्यायः १३ वैशंपायन
 उवाच विदुरेणैव मुक्तस्तु धृतराष्ट्रे नराधिपः प्रीतिमान भवद्राज नराज्ञो जिष्णोश्च कर्मणि १ ततो भिरूपान् भीष्माय ब्राह्मणान् नृपिसत्तमान् पु
 त्रार्थैः सह दत्तैश्चैव ससमीक्ष्य सहस्रशः २ कारयित्वा न्नपानानियानन्याच्छादनानि च स्वर्णमणिरत्नानि दासीदासमजाविकैः ३ कबलानि
 चरत्नानि ग्रामान् क्षेत्राण्यजाविकैः सालकारान् गजानश्चान्यश्चैव वरस्त्रियः ४ उद्दिश्योद्दिश्य सर्वभ्यो दत्तौ सत्प्रसन्नमः द्रोणं संकीर्त्य भीष्मं च
 सोमदत्तं च बाह्लिकं ५ दुर्योधनं च राजानं पुत्रांश्चैव पृथक् पृथक् जयद्रथपुराणांश्च सहस्रशः ६ सश्चाद्यज्ञो वृत्तवहो धनुर्दक्षि
 णः अनेकधनरत्नौघो युधिष्ठिरमतेतदा ७ अनिशं यत्र पुरुषा गणकालस्वकारुथौ युधिष्ठिरस्य वचनात् प्रच्छतस्मत्तनूपं ८ आज्ञापयिके
 मेतेभ्यः प्रदायं दीयतामिति तदुपास्थितमेवात्र वचनात्तेददुस्तदा ९ शतदयदशशतं सहस्रे च युतं तथा दीयते वचनाद्वा ज्ञः कुंतीपुत्रस्य धी
 मत्तः १० एवं सवसुधाराभिर्वर्षमाणो नृपांबुदः तर्पयामास विप्रान् स्तान् स्वर्षसस्यामिवांबुदः ११ ततो नंतरमेवात्र सर्ववर्णान् महामते अन्नपा
 नरसौधेन प्रावयामास पार्थिवः १२ सवस्वधनरत्नौघो मृदंगनिनदा महान् गवाश्वमकराक्तो नानारत्नमहाकरः १३ ग्रामायहारद्वापाद्याम
 णि हेमजलार्णकं जगत्संप्रावयामास धृतराष्ट्रेऽहुपोद्भूतः १४ एवं स्वपुत्रपौत्राणां पित्राणां मात्मनस्तथा गांधार्याश्च महाराजप्रददौर्ध्वदिहिकं
 १५ परिश्रान्तो यदा सीत्सदददानान्यनेकशः निवर्तयामास तदादानयज्ञेनराधिपः १६ एवं सराजा कौरव्यश्चक्रदानमहाकृतं नदनत्कला
 स्याद्यंबुद्वनरसदक्षिणं १७ दशाहमेवं दानानि दत्त्वा राजा विकासतः बभूव पुत्रपौत्राणामनृणां भरतर्षभ १८ इति आश्रमवासिके पर्वणि
 चतुर्दशोऽध्यायः १४ वैशंपायन उवाच ततः प्रभाते राजास धृतराष्ट्रे विकारस्ततः आहूय पांडवान् च वरासेकतक्षणः १ गांधारी
 सहितो धीमानभ्यनंदद्यथाविधि कार्तिक्यां कारयित्वांश्च ब्राह्मणेवंदपारगैः २ अभिहोत्रं पुरस्कृत्य वल्कलाजिनसंघतः बंधूजनघृतरा
 जानिर्ययौ भवनात्ततः ३ ततस्त्रियः कौरवपांडवानां यश्चापरोः कौरवराजवश्याः तासां गदः प्रादुरासीत्तदानीं वैचित्रवीर्ये नृपतां प्रयाते ४
 ततो लाजैः कर्मनो भिश्च राजा विचित्राभिस्तद्रूपैः पूजयित्वां संपूज्यायेभ्यस्त्यक्त्वां सर्वततः समुत्सृज्य ययौ नरेद्रः ५ ततो राजा प्राजलिर्वपमा
 नो युधिष्ठिरः सस्वरं बाष्पकंतः विमुच्योच्चैर्मेहानादाहसाधो क्वयास्यसीत्यपतत्तात भूमौ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

१३ १४ १५ १६ १७ १८ इति श्रीनैलकंठीये भारतभावदीपे आश्रमवासिके पर्वणि टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

तथा र्जुनस्तीव्रदुःखाभितप्तो मुहुर्मुहुर्निश्चसन् भारताश्रमः युधिष्ठिरं मेवा मयेव मुक्त्वा निगूह्याथोदीनवत्सीदमानः ७ वृकोदरः फाल्गुनश्चैव
 विरोमाद्रीपुत्रो विदुरः संजयश्च वैश्यापुत्रः सहितो गौतमेन धोम्या विप्रश्चान्वयुर्वाथ्यकृताः ८ कुन्ती गांधारी कद्रु नत्रात्र जतांस्त्वया सक्तं हस्त
 मथो हंती राजा गांधार्याः स्कंधदेशे वसज्य प्राणैर्ययौ धृतराष्ट्रः प्रतीतः ९ तथा कृष्णाद्रौपदी सात्वती च बाल्यपत्या चोत्तराचारवच चित्रा
 गृह्यायाश्च काश्चिद्विद्योऽन्याः सार्धं राजा प्रस्थितास्ता वधूभिः १० तासां नामा रुदती चोत्तरासीद्राजन्तुदुःखाकररीणां मिवाच्यः ततो निष्पत्तु
 ब्राह्मणक्षत्रियाणां विशोऽशूद्राणां च भायां समंतात् ११ तन्निर्योणदः श्वितः पारवर्गो गजाङ्गयै चैव वभ्रुवराजन् यथा प्रवृत्तच्छतापाङ्गा
 न्द्वेतराजन्कोरवाणां सभायाः १२ याना पश्यंश्चैदमसेनसूर्यरामाः कदोचिदपितस्मिन्नरेद मद्रावने गच्छति कारवदं शोकं मात्तं राज
 पोर्गप्रपदः १३ इत्याश्रमवासिके पर्वणि पंचदशोऽध्यायः १५ वैश्यापयन उवाच ततः प्रासादहर्म्येषु वसुधायां च पार्थिव नारिणां च
 नराणां चानिःस्वनः समहानभूत् १ सराजाराजमार्गेण नृनारी संकुलनच कथंचिन्निर्ययो धीमान् वपमानः कृताजन्तिः २ सवधमान
 दारेण निययोगजसाह्यात् विसर्जयामास च तं ज नौ धंस मुहुर्मुहुः ३ वनगतं च विदुरो राजा सहकृतक्षणः संजयश्च मद्रामात्रः सुतो
 गावत्साणिस्तथा ४ कृपनिवर्तयामास युयुत्सुं च महारथे धृतराष्ट्रमहीपालः प्रारिदाप्य युधिष्ठिरं ५ निवृत्ते पारवर्गे च राजा सातः
 पुरस्तदा धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातो निवर्तितुमियेषह ६ सोमवीन्मातरं कुन्तीपतेतमनुजग्मुर्षा अहं राजानमन्विष्ये भवती विनिवर्तता
 ७ वधुपरिवृत्ताराजिनगरं तु महसि राजायान्त्वेषधर्मात्मातापस्य कृतनिश्चयः ८ इत्युक्त्वा धर्मराजेन वाश्विष्या कृत्या च चना जगा
 मैवतदा कुन्ती गांधारी परिगृह्यह ९ कुत्सुवाच सहदेव महाराज माप्रमाद कृत्या क्वचित् गृष्यमा मनुरक्ती हि राजस्ता च वसवदा १०
 कर्णस्मरथाः सततं संघामेषु पलायिनं अवकीर्णो हि समरे वीरो दुःप्रज्ञायातदा ११ आयसं ददयन् नूनं मद्रायाममपुत्रकं यत्सूर्यजम
 पश्यंत्याः शतधेय नदीयते १२ एवं गते तु किं शक्यं मया कर्तुं मरिदम मम दोषो यमन्ययं स्व्यापिता यत्नसूयजः १३ तन्निमित्तमहा
 बाहोदानं दद्यास्व मुत्तमं सहैव भ्रातृभिः सार्धं सूर्यजस्यारि मर्दन १४ द्रौपद्याश्वाप्रयनित्यस्थातव्यमसि कर्षान भीमसेना र्जुनश्चैव
 नकुलश्च कुरूद्वह १५ समाधेयास्त्वयाराजंस्त्वय्यद्यकुलधूर्यता श्वश्रुश्वश्रुरयोः पादान्शुभ्रपती वने त्वहं १६

गांधारीसाहितावत्स्येतापसीमलपंकिनी वैशंपायनउवाच एवमुक्तःसधर्मात्माभ्रातृभिःसहितोवशी विषादमगमद्दामान्तचकिंचिदु
 वाचह १७ मुहूर्तमिवतुध्यात्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः उवाचमातरदीनश्चिताशोकपरायणः १८ किमिदंतेव्यवसितंनेवत्वक्तुमहंसि न
 त्वमभ्यनुजानामिप्रसादंकेतुमहंसि १९ पुरोधतान्पुराह्यस्मानुत्साद्यप्रियदर्शने विदुलायावचोभिस्तेनास्मान्नेत्यक्तुमहंसि २० नि
 हत्यपृथिवीपालनराज्यप्राप्तमिदंमया तवप्रज्ञामुपश्रुत्यवास्तुदेवान्तरषेभात् २१ कसाबुद्धिरियंचाद्यभवत्यायच्छुतमया क्षत्र
 धर्मेस्थि तंचोक्तातस्यच्यवितुमहंसि २२ अस्मानुत्सृज्यराज्यचरुमुषात्येपायशास्त्रिणी कथंवत्स्यासिदुर्गेषुवनेषुद्यप्रसीदमे २३ इ
 तिबाध्यकलावाचःकुंतीपुत्रस्यशृण्वती साजगामाश्रुपूर्णाक्षीभीमस्तामिदमब्रवीत् २४ यदाराज्यमिदंकुंतिभोक्तव्यंपुत्रनिर्जितं प्राप्त
 व्याराजधर्माश्वतदेयंतेकुतोमातेः २५ किंवयंकारिताःपूर्वंभवत्यापृथिवीक्षयं कस्यहेतोःपरित्यज्यवनेगंतुमर्माप्सि २६ वना
 चापिकिमानिताभवत्याबालकावयं दुःस्वशोकसमाविष्टोमाद्रीपुत्राविमोतथा २७ प्रसीदमातर्मागास्त्वंवनमद्ययशास्त्रिणि श्रियं
 योधिष्ठिरींमातभुंद्वावद्वलार्जितो २८ इतिसानिश्चितेवाश्रुवनवासायभाविनी लालप्यतां बहुविधपुत्राणानाकराद्वचः २९
 दौपदीचान्वयाच्छुश्रूविषण्णवदनातदा वनवासायगच्छंतीरुदतीभद्रयासह ३० सापुत्रान् रुदतःसर्वांश्चमुहूर्तमुहुरवेक्षती ज
 गोमैवमहाप्राज्ञावनायकृतनिश्चया ३१ अन्वयुःपांडवास्तातुसभृत्यातःपुरास्तथा ततःप्रगृह्यसाश्रुणिपुत्रान्चचनमब्रवीत् ३२
 इत्याश्रमवासिकेपर्वणिषोडशोऽध्यायः १६ कुंत्यवाच एवमेतन्महाबाहोयथावदसिपांडव कृतमुद्देषणंपूर्वमथावसीदतानृपाः
 १ द्यूतापहतराज्यानांपतितानांस्तरवादपि ज्ञातिभिःपरिभूतानांकृतमुद्देषणंमया २ कथंपांडोर्ननश्येतसततिःपुरुषर्षभाः
 यशश्चोन्ननश्येतइतिचोद्देषणंरुतं ३ युयुभिद्रसमासंवेदेवतुत्यपराक्रमाः मापरेषामुखप्रेक्षाःस्थेत्यवंतत्कृतमया ४ कथं
 धर्मभूतांश्रेष्ठराजात्वंवासवापमः पुनर्वनेनदःस्वीस्यादितिचोद्देषणंरुतं ५ नागायुतसमप्राणःस्व्यातविक्रमपौरुषः नायंभी
 मात्ययंगच्छेदितिचोद्देषणंरुतं ६ भीमसेनादेवसंजस्तथायवासवोपमः विजयोनावसीदेतइतिचोद्देषणंरुतं ७ नकुलसहदे
 वश्चतथेमौगुरुवर्तिनो क्षुधाकथंनसीदेतामितिचोद्देषणंरुतं ८ इयंचबृहतीश्यामातथात्यायतलोचना वृथासभातलेक्ष्मिणामाभूदि
 तिचत्कृतं ९ प्रेक्षतामेववोभीमःवैपतीकदलीमिव स्त्रीधर्मिणीमरिष्टांगीतथाद्यूतपराजितां १० ६ ६ ६ ६

दुःशासनोयदाभौरव्याहासीवत्पर्येकषत तदैवविदितंमन्द्यंपराभूतमिदंकुलं ११ निषण्णाः कुरवश्चैवतदाभेश्वरुरादयः यदैवनाथमिच्छेता
 व्यलपत्कुररीयथा १२ केशपक्षेपरामृष्टापापेनहत्बुद्धिना यदादुशासनेनैषातदीमुत्साम्यहंनृपः १३ युष्मन्नेजोविष्वध्यर्थमया
 त्युद्धर्षणंकृतं तदानींविदुलावाक्यैरितितद्विज्जपुत्रकाः १४ कथनराजवंशोयंनश्येत्प्राप्यसुतांमम पांडारितिभयापुत्रास्तस्मा
 दुद्धर्षणंकृतं १५ नतस्यपुत्राःपौत्रावाकुरवस्तेचपार्थिवाः लभतेसकृतांस्त्रोकान्यस्मादेशःप्रणश्यति १६ मुक्तेराज्यफलंपुत्राभ
 तुमोविपुलंपुरा महादानानिदत्तानिपीतःसोमोयथाविधि १७ नाहमात्मफलार्थेवास्मदेषमचूचुदं विदुलायाःप्रलापैस्तेःपाल
 नाथंचतत्कृतं १८ नाहराज्यफलंपुत्राःकामयेपुत्रनिर्जितं पतिलोकानहंपुण्यानुकामयेतपसाविभो १९ श्वश्रुःश्वशुरयोःकृत्वा
 शुश्रूषावनवासिनोः तपसाशोषयिष्यामियुधिष्ठिरकलेवरं २० निवर्त्तस्वकुरुश्रेष्ठभीमसेनादिभिःसह धर्मतेधीयतांबुद्धिमे
 नस्तेमहदस्तुच २१ इतिथीआश्रमवासिकेपर्वणिसप्तदशोऽध्यायः १७ वैशंपायिनउवाचकुंत्यास्तवचनेश्रुत्वापांडवाराजसत्तम व्रीडि
 ताःसन्धर्वत्तंतपांचाल्यासाहितानघाः १ ततःशब्दोमहानेवसर्वेषामभवत्तदा अंतःपुराणारुदतांहृत्थाकुंतीतथागतां २ प्रदक्षिण
 मथावृत्यराजानंपांडवास्तदा अभिवाद्यन्यवर्त्तंतपृथ्यातामनिवर्त्यैव ३ ततोब्रवीश्वहातेजाधृतराष्ट्रांबिकाकृतः गांधारींविदुरंचैव
 समाभाश्यावगृह्यच ४ युधिष्ठिरस्यजननीदेवीसाधुनिवर्त्यतां यथायुधिष्ठिरःप्राहत्सर्वंसत्यमेवाह ५ पुत्रैश्चैयंमहदिदमपा
 स्यचमहाफलं कानुगच्छेदूनदंगंपुत्रानुत्सृज्यमृदवत् ६ राज्यस्थयात्पस्तमुदानव्रतकृतंमहत् अनयाशक्यमेवाद्यश्रयतोच
 वचोमम ७ गांधारिपरितुष्टास्मिवध्याशुश्रूषणेनवै तस्मान्त्वमेनाधर्मज्ञेसमनुज्ञातुमहसि ८ इत्युक्त्वासांबलेयित्तराज्ञाकुंती
 मुवाचह तत्सर्वेराजवचनंस्वंचषाक्यविशेषवत् ९ नचसावनवासायदेवांकृतमतिंवदा शक्रोत्पुपावर्त्तयितंकुंतीधर्मप
 रासती १० तस्यास्तांतुस्थितिंजात्वाव्यवसायंकुरुस्त्रियः निवृत्ताश्चकुरुश्रेष्ठानृष्ट्याप्रकरुदस्तदा ११ उपावृत्तेषुपार्थेषुसर्वैस्त्रे
 वधूपुत्र यथौराजामहाप्राज्ञोधृतराष्ट्रेवनंतदा १२ पांडवाश्चातिदीनास्तेदुःस्वशाकपरायणाः यानैःस्त्रीसाहिताःसर्वंपुरंप्रविबि
 शुस्तदा १३ तदद्दृष्टमनानंदंगंतोत्सवमिवाभवत् नगरंहस्तिनपुरंसत्त्वोवृद्धकुमारकं १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

सर्वेचासन्निरुत्साहाः पांडवायातमन्यवः कुंत्याहीनाः स्रुदुःस्वार्त्तवत्साइवविनाकृताः १५ धृतराष्ट्रस्तुतेनाह्लागत्वास्त्रमहंदंतरं
 ततोभागीरथीतीरेनिवासमकरोत्प्रभुः १६ प्रादु कृतायथान्यायममयोवेदपारगैः व्यराजंतद्विजयैश्चैतन्नतत्रतपोवने १७
 प्रादु कृताग्निरभवत्सचवृद्धानराधिपः सरांजाग्नीत्प्रयुपास्यहुत्वाचविधिवत्तदा संध्यागतं सहस्रांश्चमुपातिष्ठत्भारत विदुरः सं
 जयश्चैवराज्ञः शय्यां कुशोत्तथा १९ चक्रुः कुरुवीरस्यगंधार्याश्चाविदूरतः गंधार्याः संनिर्गर्षेत्तुनिषसादकुशोमुखं २० युधिष्ठिरस्यजननीकुंतीसाधुव्र
 तेस्थिता तेषांसंश्रवणेचापिनिषेदुर्विदुरादयः २१ यजकाश्चयाथोद्देशं द्विजायेचानुयायिनः प्राधीतद्विजमुरव्यासासंप्रज्वलित
 पावकां २२ वभूवतेषांरजनीब्राह्मीप्रोतिविवर्धिनी ततोरात्र्याव्यतीतायाकृतपूर्वाह्निकक्रियाः २३ हुत्वाग्निंविधिवत्सर्वप्रययु
 स्तेयथाक्रमं उदेद्भ्रुस्वानिरीक्षंत उपवासपरायणाः २४ सतेषामतिदुःस्वोभून्निवासः प्रथमेहनि शोच तांशोच्यमानानां
 पौरजानपहैर्जनैः २५ इत्याथमवासिकेपर्वणिअष्टादशोऽध्यायः १८ वैशंपायनउवाच ततोभागीरथीतीरेमध्येपुण्यजनोचिते
 निवासमकरोद्राजाविदुरस्यमत्स्थितः १ तत्रैनंपर्युपातिष्ठन्ब्राह्मणावनवासिनः क्षत्रविदश्चूद्रसंध्याश्चबहवोभरतर्षभ २
 सतैः परिभृतोराजाकथाभिः परिनद्यतान् अनुजज्ञेसाशिष्यान्त्रैविधिवत्प्रतिपूज्यच ३ सायाद्रैसमहीपालस्ततोंगंगामुपेत्यच च
 कारविधिवच्छ्रैचंगंधारीचयज्ञस्विनी ४ तच्चैवान्यपृथक्सर्वेतीर्थेषांप्रत्यभारत चक्रुः सर्वाः क्रियास्तत्रपुरुषाविदुरादयः ५
 कृतशोचंततोवृद्धंश्वशुरं कुंतिभोजजा गंधारीचपृथाराजवृंगगातीरमुपानयत् ६ राज्ञस्तयाजकैस्तत्रकृतोवेदीपरिस्तरः जुहा
 वतत्रवह्निं सनृपतिः सत्यसगरः ७ ततोभागीरथीतीरात्कुरुक्षेत्रजगामसः सानुगोन्पतिवृद्धो नियतः संयतोद्वियः ८ तत्राथ
 मूपदधीमानभिगम्यसपाथिकः आससादाथराजर्षिशतयूपमनोषिणं ९ सहिराजामहानासीत्कैकयेषुपरतप स्वपुत्रंमनुजैश्च
 यैनिवेश्यवनमाविशत् १० तेनासौसहितोराजाययौव्यासाथ्रमंप्रति तत्रैनंविधिवद्राजाप्रत्यगृह्णात्कुरुहहं ११ सदीक्षांतत्रसं
 प्राप्यराजाकौरवनदनः शतयूपान्प्रमेतस्मिन्निवासमकरोत्तदा १२ तस्मैसर्वविधिंराज्ञैराजाचरव्यौमहामतिः आरण्यकंमहाराज
 व्यासस्यानुमेतेतदा १३ एवंसतपसाराजाधृतराष्ट्रोमहामनाः योजयामासचात्मानंतांश्चाप्यनुचरांस्तदा १४ ६ ७ ८ ९

तश्चैव देवीगंधारीवल्कलाजिनंधारिणी कुंत्यासह महाराजसमानव्रतचारिणी १५ कर्मणामनसावाचाचक्षुषाचैव तेनृप सन्नि
यम्येन्द्रियग्राममास्थिते परमंतपः १६ त्वगास्थिभूतः परिशुक्रमासोजटाजिनीवल्कलसंचृतांगः सपार्थिवस्तत्रतपश्चचारमहर्षिव
तीव्रमपेतमोहः १७ क्षत्तांचधमार्यविद्वश्चबुद्धिः संसंजयस्तनृपतिंसदारः उपाचरहौरतपोजितात्मा तदाकृशोवल्कलचीरवासाः
१८ इत्याश्रमवासिके पर्वणि एकोनविंशोऽध्यायः १९ वैशंपायन उवाच ततस्तत्र मुनिश्चेष्टराजानंदद्रुमभ्ययुः नारदः पर्वतश्चैव देवुश्च मह्य
तपाः १ द्वैपायनः सशिष्यश्च सिद्धाश्चान्ये मनीषिणः शतयूपश्वराजर्षिवृद्धः परमधार्मिकः २ तेषां कुंती महाराजपूजाचक्रयथा
विधि तेचापितुतुषुस्तस्यास्तापसाः परिचर्यया ३ तत्रधर्म्याः कथास्तातचक्रुस्तपरमर्षयः रमयंतो महात्मानंधृतराष्ट्रजनाधि
पे ४ कथां तरेतुकस्मिंश्चिद्वैवर्षिनारदस्ततः कथामिमामकथयत्सर्वप्रत्यक्षदशिवान् ५ नारद उवाच केकयाधिपतिः श्रीमान्
राजासीदकुतो जयः सहस्रचित्त्यइत्युक्तः शतयूपपितामहः ६ सपुत्रे राज्यमासज्यज्येष्ठे परमधार्मिके सहस्रचित्त्योधर्मत्वाप्र
विवेशवनृपः ७ सगत्वा तपसः पारदीमस्यसनराधिपः पुरंदरस्य संस्थानं प्रतिपेदे महाद्युतिः ८ दृष्टपूर्वः सुखं हृशोराजसंपत
त्तमया महेंद्रसदनैराजातपसादग्धकिल्बिषः ९ तथा शैलालयोराराजाभगदत्तपितामहः तपोबलेनैवनृपामहेंद्रसदनंगतः १०
तथापृषधोराराजासीत् राजन्वज्रधरोपमः सचापितपसायातो नाकपृष्ठमितोनृपः ११ आस्मिन्नरण्येनृपते मांधातुरिपिचात्मजः पु
रुकुत्सोनृपः सिद्धिमहतीं समवामवान् १२ भार्यासमभवद्यस्य नर्मदासरितावरा सोस्मिन्नरण्येनृपतिस्तपस्तत्त्वा दिवंगतः १३
शशला माचराजासीत् राजन्परमधार्मिकः सम्यगस्मिन्वने तृप्ताततो दिव मवाप्तवान् १४ द्वैपायनप्रसादाच्च त्वमपीदंतपोवनं रा
जन्ववाप्यदुष्प्रापांगतिमश्यांगमिष्यसि १५ त्वंचापिराजशादुलतपसोते श्रियावृतः गंधारीसहितो गतागतितेषां महात्मनां १६
पांडुः स्मरति ते नित्यं बलहंतुः समीपगः त्र्यासदेव महाराजश्चैयसासचयोक्ष्यति १७ तव शुभ्रपयाचैव गंधार्याश्च यशस्विनी भ
तुः सलोकतामेषागामिष्यति वधूस्तव १८ सुधिष्ठिरस्य जननीसिद्धिमः सनातनः वयमेतत्प्रपश्यामोऽपते दिव्यचक्षुषा १९ प्रवे
क्ष्यति महात्मानं विदुरश्च युधिष्ठिर संजयस्तदनुश्रानादितः स्वर्गमवाप्स्यति २० ५ ५ ५ ५ ५

वैशंपायनउवाच एतद्युत्वाकोरवेन्द्रो महात्मासाद्धं पत्न्या प्रीतिमान्बभूव विद्वान्वाक्यं नारदस्य प्रशस्य चक्रे पूजां चातुलानारदस्य
 २१ ततः सर्वे नारदो बभूव संघाः संपूजयामासुरतीवराजन् राजः प्रीत्या धृतराष्ट्रस्य ते वै पुनः पुनः संप्रहृष्टास्तदानीं २२ वैशंपाय
 नउवाच नारदस्य तु तद्वाक्यं शशंस्मर्द्धिजसंतमाः शतयूपस्तुराजर्षिर्नारदं वाक्यमब्रवीत् २३ अहो भगवतांशुद्वाकुराजस्य वर्धिता
 सर्वस्य च जनस्यास्य मम चैव महाद्युते २४ अस्तिकाचिद्विद्वक्षातुतामोनिगदतः शृणु धृतराष्ट्रं प्रति नृपदेवषे लोके पूजित २५
 सर्ववृतांततत्वज्ञो भवान्दिव्येन चक्षुषा युक्तः पश्यसि विप्रपेगतीर्या विविधानृणां २६ उक्त्वा नृपतीनां त्वं महेंद्रस्य सलोकतां
 न्त्वस्य नृपते लोकाः कथितास्ते महामुने २७ स्थानमप्यस्य नृपतेः श्रोतुमिच्छाम्यहं विप्रो ततः कीदृक्कदाचेति तन्ममारव्याहितत्वतः
 २८ इत्युक्त्वा नारदस्तेन वाक्यं सर्वमनोनुगे व्याजहार सभामध्ये दिव्यदर्शी प्रहाते पाः २९ नारदउवाच यदृच्छया शक्रसेना गत्वा
 शक्रं शचीपतिं दृष्ट्वा नस्मिराजपंतत्रपांडुनराधिपे ३० तत्रेयं धृतराष्ट्रस्य कथा मम भवन्नुप तपसां दुष्करस्यास्य यदयं तप्यते तपः
 ३१ तत्राहमिदमश्रौषं शक्रस्य वदतः स्वयं वर्षाणि त्रीणि शिष्टानिराज्ञोस्य परमायुषः ३२ ततः कुबेरभवनं गांधारीसहितो नृपः
 प्रयाता धृतराष्ट्रेयं राजराजाभिसत्कृतः ३३ कामगेन विमानेन दिव्याभरणभूषितः ऋषिपुत्रो माहाभागस्तपसादग्धकिल्बिषः
 ३४ संचरिष्यति लोकांश्च देवमंधरं वरक्षसां स्वच्छंदेनेति धर्मात्सायन्मां त्वमनुपृच्छसि ३५ देवगुह्यमिदं प्रीत्या मया वः कथितं महत्
 भवतो हि श्रुतधनास्तपसादग्धकिल्बिषाः ३६ वैशंपायनउवाच इति तस्य वचः श्रुत्वा देवर्षे मंधरं वचः सर्वे स्तमनसः प्रीता बभूवुः
 सच पार्थिवः ३७ एव कथाभिरन्वास्य धृतराष्ट्रमनीषिणः विप्रजग्मु यथाकामतो सिद्धगतिमास्थिताः ३८ इत्याश्रमवासिके पर्वणि
 विंशतितमोऽध्यायः २० वैशंपायनउवाच वनंगते कौरवे देदुःस्वशाकसमन्विताः बभूवुः पांडवाराजन्मातृशोकेन चान्विताः १
 तथा पौरजनः सर्वः शोचन्नास्ते जनाधिपं कुर्वाणाश्च कथास्तत्र ब्राह्मणानृपतिप्रति २ कथं नुराजा वृद्धः सर्वेनेव सति निर्जने गांधारी
 च महाभागासाचकुंती पृथाकथं ३ सस्वार्हः सहिराजो धिरसस्वीतद्वनं महत् किमवस्थः समासाद्य प्रज्ञाचक्षुर्हतात्मजः ४
 सद्दुष्करं कृतवती कुंती पुत्रानपश्यती राजश्रियं परित्यज्य वनं वासमरोचयत् ५

विदुरः किमवस्थश्च भ्रातुः शश्वुषुरान्भवान् मन्त्रगावन्नाणिधीमान्मर्त्तुपिंडानुपालकः ६ आकुमारं च पौरास्ते चिंताशोकममाहताः तत्र त
 त्रकथाश्चक्रुः समासाद्य परस्परं ७ पांडवाश्चैव ते सर्वे भृशं शोकपरायणाः शोचंतो मातरं वृद्धासूयुर्नातिचिरं पुंर ८ तथैव वृद्धं पितरं हतपुत्रं ज
 नेश्वरं गांधारीं च महाभागो विदुरं च महामतिं ९ नैषां बभूव संप्रीतिस्तान्विचिंतयतां तदा नराज्यनचनारीषु न वेदाध्ययनेषु च १० परनिर्व
 दमगमेश्चिंतयंतो नराधिपं तं च ज्ञातिवधं घोरं संस्मरंतः पुनः पुनः ११ अभिमन्योश्च बालस्य विनाशं गणसूयुनि कर्णस्य च महाबाहोः संग्रामे
 क्षपलायिनः १२ तथैव द्रोपदेयानामन्येषां सह दामपि वधमंस्मृत्यंतं वीरानातिप्रमनसो भवन् १३ हतप्रवीरां पृथिवीं हतगन्नां च भारत
 मदेव न्वितयंतस्ति नशमन्त्रोपनिभिरं १४ द्रोपदी हतपुत्रां च सभद्रां चैव भाविनी नातिप्रीतियुते द्रव्यात्तदास्तामप्रहृष्टवत् १५ वैगद्या
 स्तनये हृत्स्वाधितरं तेषीक्षितं धारयति स्मते प्राणांस्तव पूर्वपितामहाः १६ इत्याश्रमवासिके पर्वणि एकविंशोऽध्यायः २१ १२ १३
 वैशंपायन उवाच एवंपुत्रेषु व्याध्याः पांडवामातृनंदनाः स्मरंतो मातरं वीरा बभूवु भृशदुःखिताः १ यं राजकार्येषु पुगव्यासक्तानिन्यशा
 मवन् तेराजकार्याणि तदानाकार्षुः सर्वतः पुंर २ प्रविष्टा इव शोकं न नाभ्यनंदं तकिंचन संभाष्यमाणा अपिते न किंचिद्यन्यपुत्रयन्
 ३ तस्मचीरादुराक्षराणां भायिमागारापमाः शोकोपह तविज्ञानानष्टसंजाडवा भवन् ४ अचितयंश्च जननीं त तस्तपांडुनंदनाः क
 थं नुरुद्धमिथुनं वदत्यतिकृशापथा ५ कथंचममहीपालो हतपुत्रानिगथयः पश्चात्सहचमन्यं कोचनं उवापदमवितं ६ साचुदेवीमहाभागो
 धारो हतबंधवा पतिमंधकथं वृद्धमन्वेति विजनेवने ७ एवंपेयांकथयतामौत्सुक्यमभवत्तदा गमनेचाभवद्द्विर्घृतगप्रादिदृक्षया
 ८ सहदेवस्तराजानं प्रणिपत्येदमब्रवीत् अहोमेभवतो वृष्टं हृदयं गमनं प्रति ९ नदित्वांगोरवेणाहमशकं वक्तुमजमा गमनं प्रति ग
 जेंद्रतदिदं स्ममुपस्थितं १० दिक्ष्याद्रक्ष्यामितां कुंतीवतयतीति पम्बिनीं जटिलीतापर्मि वृद्धा कुशकाशपरिक्षता ११ प्रामाददस्य
 मं वृद्धा मत्यंतकरवभागिनीं कदाञ्जननीं श्रान्तां द्रक्ष्यामि भृशदुःखितां १२ अनित्यागवलुमन्यानागतया भरतपंभ कुंतीराजसुता
 पत्रवसत्यस्करियतावने १३ सहदेववचः श्रुत्वा द्रोपदीयेषितां वरा उवाच देवीराजानमभिपूज्याभिनंद्य च १४ कदाद्रक्ष्यामितां देवी यदि
 जीवति सापृथा जीवंत्या ह्यद्यमेप्रीतिर्भविष्यति जनाधिप १५ एषातेस्तु मतिनिन्यं धर्मैतरमतां मनः योद्यत्वमस्मान्ना जेंद्रक्षेयमायोज
 यिष्यसि १६

अग्रपादस्थितं च मे विद्विराजन्वधूजनं कांक्षंतं दर्शनं कुंत्यागो धार्याः श्वशरस्य च १७ इत्युक्तः सचपो देव्याद्रौ पद्याभरतर्षभ सेनाध्यक्षा
सुमानाथ्यसर्वाभिदसुवाच ह १८ नियतयत मे सेनां प्रभूतरथकुंजरां द्रक्ष्यामिव न संखंच धतराष्ट्रं महीपतिं १९ रुयध्यक्ष्यांश्चाब्रवी
द्राजायानानि विविधानि मे सज्जीक्रियतां सर्वाणि शिबिकाश्च सहस्रशः २० शकटापणवंशाश्च कांशः शिल्पिन एव च नियतं को
षपालाश्च कुरुक्षेत्राश्रमं प्रति २१ यश्च योरजनः कश्चित् द्रुमिच्छति पार्थिवं अनाहतः सूविहितः स च यातु सरक्षितः २२ सूदाः पौरा
गवाश्चैव सर्वं चैव महानसं विविधं भक्ष्यभोज्यं च शकटैरुद्येतां मम २३ प्रयाणेषु ष्यतां चैव श्वभूत इति माचिरं क्रियतां पार्थिव्यद्य
वेश्मानि विविधानि च २४ एवमाज्ञाप्य राजा स भ्रातृभिः सह पांडवः श्वभूते निययोरजनं सस्त्रीं च हृष्टपुरःसरः २५ सच हि दिवसाने
वंजनो घं परिपालयन् स्वसंचपतिः पंचततो गच्छ ह्वनं प्रति २६ इत्याश्रमवासिके पर्वणि द्वाविंशोऽध्यायः २२ २३ २४ २५
वैशांपयन उवाच आज्ञापयाभासततः प्रजां भरत मत्तमः अर्जुन प्रमुरैवेर्गुत्तं लोकपालोपमे नरैः १ योगो योग इति प्रीत्या ततः शब्दो महा
नभूत् क्रोशतां सादिनां तत्र युज्यतामिति भारत २ केचिद्यानि नरा जग्मुः केचिदश्वमहाजवैः कांचनेश्चरथैः केचित्ज्वलितज्वलनोप
मैः ३ गजैर्द्रैश्च तथैवान्ये केचिदुष्टैर्नराधिप पदातिनस्तथैवान्ये नरवरप्रासयोधिनाः ४ पौरजानपदाश्चैव यानैर्बहुविधैस्तथा
अन्वयुः कुरुराजानं धतराष्ट्रदिदृक्षया ५ सचापिराजवचनादाचार्यो गोतमः रूपः सेनामादाय सेनानीः प्रययावश्रमं प्रति ६ त
तो द्विजैः परितृतः कुरुराजो युधिष्ठिरः संस्तूयमानो बहुभिः सूतमागधबंदिभिः ७ पांडुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन सूधनि रथानीके
न महतानिर्जगाम कुरुद्वहः ८ गजैश्चात्तलसंकाशैर्भीमकमारुकोदरः सज्जयन्नायुधोपेतैः प्रययौ पवनात्मजः ९ माद्रीपुत्राव
पितथाहयारोहोरुसंचतौ जग्मतुः शीघ्रगमनं सन्नद्धकवचध्वजौ १० अर्जुनश्च महातेजारथेनादित्यवर्चसा वशीश्वेतैर्हयैरुक्तैर्दि
व्येनान्वगमन्नुपं ११ द्रौपदी प्रमुखाश्चापि स्त्रीसंघाः शिबिकायुताः रुयध्यक्षयुताः प्रययुर्व्यसृजंतो मितं वरु १२ समुद्धरथहस्य
श्वं वेणुवीणातुनादितं शकृभ्रपांडवंसेन्यतत्तदा भरतर्षभ १३ नदीतीरेषु रेस्येषु सरःसु च विशांपते वासान्कृत्वा क्रमेणाथ जग्मुस्त
कुरुपुंगवाः १४ सुयुक्तश्च महातेजा धोम्यश्चैव पुरोहितः युधिष्ठिरस्य वचनात्पुरगुप्तिप्रचक्रतुः १५ २२ २३ २४ २५

ततो युधिष्ठिरराजा कुरुक्षेत्रमवातरत् कृष्णेणोत्तीर्य यमुनां नदीं परमपावनीं १६ मददशाश्रमं दूराद्राजर्षेस्तस्य रथीमतः शतयूपस्य कौरव्यथ
 तराष्ट्रस्य चैव ह १७ ततः प्रमुदितः सर्वो जनस्तद्धनमंजसा विवेश क्रममहानादेरापूर्य भरतर्षभ १८ इत्याश्रमवासिके पर्वणि त्रयोविंशोऽध्या
 यः २३ वैशंपायन उवाच ततस्ते पांडवा दूरादवतीर्य पदातयः अभिजग्मुर्नरपतेराश्रमं विनयानताः १ सच याधजनः सर्वो ये च गच्छन्निवासि
 नः स्त्रियश्च कुरुसुरव्यानां पद्मिरेवान्वयुस्तदा २ आश्रमं ते ततो जग्मुर्धृतराष्ट्रस्य पांडवाः इत्यंभूगणार्काणो कदम्बावनशोभितं ३ ततस्तत्र ममा
 जग्मुस्तापसानियतत्रताः पांडवानागतान् द्रष्टुं कोत्स हलसमन्विताः ४ तानपृच्छत्ततो राजा क्लासौ कौरववंशभृत् पिता ज्येष्ठो गतोऽस्माकमिति
 बाष्पपरिप्लुतः ५ ते तसूक्ष्मस्ततो वाक्यं यमुनामवगाहितुं पुष्याणामुदकुंभस्य चार्थे गत इति प्रभो ६ ते राश्रमांते न मार्गेण ततस्ते जग्मुर्जमा
 ददृशश्चाविदूरे तान् सर्वानथ पदातयः ७ ततस्ते सत्वरजग्मुः पितुर्दर्शनकांक्षिणः महदेवस्तु वेगेन प्रधावद्यत्र माएथा ८ सत्वरं रुन्दे धी
 मान्मातुः पादावुपसृशन् साच बाष्पाकुन्डमुरवीददृशदयितं क्रतुं ९ बाहुभ्यां संपरिष्वज्य संमुन्नाम्य च पुत्रकं गांधार्याः कथयात्साममह
 देवमुपस्थितं १० अनंतरं च राजानं भीमसेनमथाजुनं नकुलं च एथादृश्वान्तरमाणापचक्रमे ११ साह्ये गच्छति तयोदपत्या हंत पुत्र
 योः कर्षतीतौ ततस्ते तां दृश्वान्तरमाणापचक्रमे १२ राजा तान्स्वरयोगेन स्पर्शनचमद्रामनाः प्रत्यभिजायमधावीसमाश्रवासयनप्रभुः १३ त
 तस्ते बाष्पमुत्सृज्य गांधारीसहितं नृपं उपतस्थुर्महान्मानोमातरं च यथाविधि सर्वेषां तोयकलशान् जगृहस्ते च यंतदा पांडवान् लब्धमंजसा
 त्वाचाश्रवसितारपुनः १४ तथानाथोन्मिद्वानासो वरो धजनस्तदा पौरजानपदाश्वैव ददृशस्तं जनाधिपं १५ निवेदयामास तदा जनंतं नामगो
 व्रतः युधिष्ठिरो नरपतिः सचैनं प्रत्यपूजयत् १७ मत्पेरिवृता मेन हर्षबाष्पाविलेक्षणः राजान्मानं गृहगतं पुरं च गजसाह्वये १८ अभि
 वादितो बहुभिश्च रुष्णाद्याभिः सपार्थिवः गांधार्यासहितो धीमान् कुन्त्या च प्रत्यनंदत १९ ततश्चाश्रममागच्छन्निदृचारणमेवितं दिदृ
 क्षुभिः समाकर्णं न भस्तारागणैरिव २० इत्याश्रमवासिके पर्वणि चतुर्विंशोऽध्यायः २४ वैशंपायन उवाच संतैः सह नरव्याघ्रैर्मा
 तृभिर्भरतर्षभ गजारुचिरपद्याक्षैरासां चक्रे तदाश्रमे १ तापसैश्च महाभागैर्नानादेशसमागतैः द्रष्टुं कुरुपतेः पुत्रान् पांडवान् पृथुवक्षसतः
 २ तेषु वनजातुभिश्चामः कतमोत्रयुधिष्ठिरः भीमार्जुनौ यमोच्चैव द्रौपदी च यशस्विनी ३ ४ ५ ६ ७ ८

तानाचरव्योतदासूतःसर्वास्तानभिनामतः संजयोद्वौपदींचैवसर्वाश्चान्याःकुरुस्त्रियः ४ संजयउवाच यण्णुजांबूनदशरुद्रगौरस्तनुर्म
हासिंहइवप्रवृद्धः प्रचंडघोणःपृथुदीर्घनेत्रस्ताम्रायताक्षःकुरुराजएषः ५ अयंपुनर्मत्तगजेन्द्रगामीप्रतप्तचामीकरशरुद्रगौरः पृथ्वा
यतांसःपृथुदीर्घबाहुवृकोदरःपश्यतपश्यतेमं ६ यस्त्वेषपार्श्वेस्यमहाधनुभ्रान्श्यामोयुवावारणयूथपाभः सिंहोन्नतांसो गजरखेलगा
मीपद्मायताक्षोऽनुनएषवीरः ७ कुंतीसमीपेपुरुषोत्तमोऽनुयमाविमोविष्णुमहेंद्रकन्यौ मनुष्यलोकेसकलेसमोस्ति ययोन्नरूपेनवल्लेन-
शीले इयंपुनःपद्मदलायताक्षीमध्यं वयःकिंचिदिवस्पृशंती नीलोत्पलाभाकरदेवतेव कृष्णास्थितामूर्तिमतीवलक्ष्मीः ९ अस्यास्तु
पार्श्वेकनकोत्तमाभार्येषाप्रभामूर्तिमतीवसौमी मध्येस्थितासाभगिर्नाहिजाग्र्याचक्रार्द्युधस्याप्रतिमस्यतस्य १० इयंचजांबूनदशरुद्रगो
रीपार्थस्यभार्याभ्रजगेंद्रकन्यां चित्रांगदाचैवनेरेंद्रकन्यांयेषासवर्णाग्र्यमधूकपुष्पैः ११ इयंस्वसाराजचमूपतेश्वप्रवृद्धनीलोत्पलदा
मवर्णा पस्पृद्धकृष्णेनसदानृपोयोनृकोदरस्येषपरिग्रहोग्र्यः १२ इयंचराज्ञोमगधाधिपस्यसूताजरासंधइतिश्रुतस्य यवीयसोमा
द्रवतीसूतस्यभार्यामतांचंपकदामगौरी १३ इंदीवरश्यामतनुःस्थितातु येषापरासीन्महीतलेच भार्यामतामाद्रवतीसूतस्यज्ये
ष्ठस्यस्यैकमलायताक्षी १४ इयंतुनिष्ठसकवर्णगौरीराज्ञोविराटस्यसूतासपुत्रा भार्याभिमन्यानिहतोरणेयाद्रोणादिभिस्तेविरथो
रथस्थैः १५ एतास्तुसीमंतशिरोरुहायाशक्रेत्तरीयानरराजपत्न्यः राज्ञोस्यवृद्धस्यपरंशतारव्याःस्नुषानृवीराहतपुत्रनाथाः १६
एतायथामुख्यमुदाहृतावोब्राह्मण्यभावाद्भुजवृद्धिसत्त्वाः सर्वाभवद्भिःपरिपृच्छतोयानेरेंद्रपत्न्यःसुविशरुद्रसत्त्वाः १७ वैशंपा-
यनउवाच एवंसरजाकुरुवृद्धवयःसमागतस्तंनरेदेवपुत्रैः पप्रच्छसर्वकुशलंतदानींगतेषुसर्वेष्वथतापसेषु १८ योधेषुचाप्याश्र-
ममंडलंतंमुक्तानिविष्टेषुविसुच्यंपत्रं स्त्रीवृद्धबालेचक्रसंनिविष्टेषुथार्हतस्तान्कुशलान्यपृच्छत् १९ इत्याश्रमवासिकेपर्वणिपंचविंश
तितमोऽध्यायः २५ धतराष्ट्रउवाच युधिष्ठिरमहाबाहोकच्चित्वंकुशलीह्यसि सहितोभ्रातृभिःसर्वैःपौरजानपदेस्तथा १ येचत्वा-
मनुजीवंतिकच्चित्तेपिनिरामयाः सचिवाभृत्यवर्गश्चरुवश्चैवतेनृप २ कच्चित्तेपिनिरातंकावसंतिविषयेतव कच्चिद्धर्त्तसिकल्याणीं
वृत्तिंराजर्षिसेवितां ३ कच्चित्सायाननुच्छिद्यकोशस्तेभिप्रपृयते अरिमध्यस्थमित्रेषुवर्त्तसेचानुरूपतः ४ ५ ६ ७

ब्राह्मणानग्रहोर्वायथावदनुपश्यमि कश्चित्परितुष्यतिशालिनभगतर्षभ ५ शत्रवोपिकृतःपोगभृत्यावास्वजनोपिवा कश्चिद्यजसिराजेंद्र
 श्रद्धावानुपितृदेवताः ६ अतिथीनन्नपानेनकश्चिद्वर्चसिभारत कश्चिन्मयपथेविप्राःस्यकर्मनिरतास्तव ७ क्षत्रियावैश्यवर्गावाशुद्रा-
 वापिकुटुम्बिनः कश्चित्स्त्रीबालवृद्धंतेनशांचितिनयाचते ८ जामयःपृजिताःकश्चित्तवगोहेनरर्षभ कश्चिद्राजपिंशोयैत्वासाद्यमहीप
 त्ति ९ यथोचितमहाराजयशसानावसीदति वैशंपायनउवाच इत्येवंवादिनंतंसन्यायवित्यत्यभाषत कुशलभ्रमसंयुक्तकुशलोवाक्य
 कर्मणि १० युधिष्ठिरउवाच कश्चित्तेवर्षतेराजंस्तपोदमगमश्वते अपिभेजनीचेयशश्रुपुर्विगतकृमा ११ अथाम्याःसफलोराजन
 वनयामोभविष्यति इयंचमाताज्यषामशीतवाताध्वकर्षिता १२ घोरेणतपसायुक्तादेवीकश्चिन्मशांचति हतासुशन्महावीर्यान्क्षत्रधर्म
 परायणान् १३ नापध्यायतिवाकश्चिदस्मान्यापकृतःसदा क्चसोविदुरोराजन्मंपश्यामहेवयं १४ संजयःकुशलीचायंकश्चिन्नुतप
 सिस्थिरः वैशंपायनउवाच इत्युक्तःप्रत्युवाचेदंधृतराष्ट्रोजनाधिपं कुशलीविदुरःपुत्रतपोघोरंसमाश्रितः १५ वायुभक्षोनिगहारःकृशो
 धमनिसंततः कदाचित्दृश्यतेविप्रैःशून्यस्मिन्काननेकचित् १६ इत्येवंब्रुवतस्तस्यजटीवीटामुखकृशः दिग्वासामलदिग्धागावनरेण
 समुक्षितः १७ दूरादालक्षितःक्षत्तातत्रारव्यातोमहीपतेः निवर्त्तमानःसहसाराजनृदृष्ट्वाश्रमंप्रति १८ तमन्वधाचन्नुपतिरेकणवयुधि
 ष्ठिरः प्रविशंतवनंघोरंलक्ष्यालक्ष्यंकचित्कचित् १९ षोडशविदुरराजाहं दयितस्तेयुधिष्ठिरः इतिब्रुवन्नरपतिस्तयत्लादभ्यधावत् २० त-
 तोविचिक्तंएकांततस्थोवृद्धिभतांवरः विदुरोवृक्षमाश्रित्यकंचित्तत्रवनांतरे २१ तंगजाक्षीणधृयिष्ठुमारुतीमात्रमृचितं अभिज-
 ज्ञेमहावृद्धिमहावृद्धिर्युधिष्ठिरः २२ युधिष्ठिराहमस्मीतिवाक्यमुक्त्वायतःस्थितः विदुरस्यश्रवणराजातंचप्रत्यभिपूजयत् २३ ततमो
 मिमिषोभृन्वारजानंतमुदेक्षत संयोज्यविदुरस्तस्मिन्दृष्टिहृष्ट्याममाहितः २४ विंशविदुरार्थीमानुगात्रिर्गात्राणिचैवह प्राणान्प्रा
 णेषुचदधदिन्द्रियाणीन्द्रियेषुच २५ संयोगबलमास्थायविवेश नृपतेस्तनुं विदुरोधर्मगजस्यतेजमाप्रज्वलन्निव २६ विदुरस्यश
 रीरंतुतथैवस्रब्धलोचनं वृक्षाश्रितंतदाराजादं दर्शगतचेतनं २७ बलवंततथान्मानंमेनेबहुगुणंतदा धर्मगजोमहातेजातत्रमग्मा
 ग्पांडवः २८ योगाणमान्मनमर्वेविद्यावानमविशांपते योगधर्ममदातेजाव्यामेनकथितंयथा २९ ३ ७ ७ ७

धर्मराजश्च तत्रेन संस्कारयिषुस्तदा दग्धुकामो भवद्विद्वानथवागभ्यभाषत ३० भो भो राजन् नदग्धव्यमेतद्विदुरसंज्ञकं कलेवरमिद्वेवं
 ते धर्मैषः सनातनः ३१ लोकाः संतानिकानामभविष्यं त्यस्य भारत यति धर्ममवाप्तो संनैष शोच्य परंतप ३२ इत्युक्तो धर्मराजः सविनि-
 वृत्य ततः पुनः राज्ञो वैचित्रवीर्यस्य तत्सर्वप्रत्यवेदयत् ३३ ततः सराजाद्युतिमानसचसर्वो जनस्तदा भीमसेनाद्यश्चैव परं विस्मयमाग-
 ताः ३४ तच्छ्रुत्वा प्रीतिमान् राजा धृत्वा धर्मजमब्रवीत् आपो मूलं फलं चैव ममेदं प्रतिगृह्यतां ३५ यदर्थो हिनरो राजंस्तदर्थं म्याति-
 थिः स्मृतः इत्युक्तः स तथैव ग्राहधर्मात्मानुषं ३६ फलं मूलं च बुभुजे राजा दत्तं सहानुजः ततस्ते वृक्षमूलेषु कृतवासा परिग्रहाः
 तारात्रिमवसन्सर्वे फलमूलजन्ताशनाः ३७ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां आश्रमवासिके पर्वणि षड-
 विंशोऽध्यायः २६ वैशंपायन उवाच ततस्तुराजन्नेतेषामाश्रमे पुण्यकर्मणां शिवानक्षत्रसंपन्नासाव्यतीताथशर्वरी १ ततस्तत्र कथा
 आसन्नूतेषां धर्मार्थलक्षणाः विचित्रपदसंचारानानाश्रुतिभिरन्विताः २ पांडवास्त्वभितो मातुर्धरण्यां सुषुपुस्तदा उत्सृज्य च महाहर्षिणि
 शयनानिनराधिप ३ यदाहारो भवद्राजा धृतराष्ट्रमहामुनाः तदाहारानृवीरास्ते न्यवसंस्तानिशांतदा ४ व्यतीतायां तु शर्वर्यां कृत
 पूर्वाह्निकक्रियः भ्रातृभिः सहितो राजा ददर्शाश्रममंडलं ५ सातः पुरपरीवारः स भृत्यः सपुरोहितः यथास्मरचं यथोद्देशं धृतराष्ट्रस्य
 नृजया ६ ददर्श तत्र वेदींश्च संप्रज्वलितभाषकाः कृताभिषेके मुनिभिर्हृताग्निभिरुपस्थिताः ७ वानेयपुष्पनिकरे राज्यधूमोद्ग-
 मेरपि ब्राह्मणवपुषा युक्ता युक्ता मुनिगुणस्तदाः ८ सृगयुथैरनुद्दिग्नेस्तत्र तत्र समाश्रितैः अवाकितैः यक्षिणैः प्रगीतैरिव च प्रभो ९
 के काभिनीलकंठानां दास्युहानां च कूजितैः कौकिलानां च कुहुरवैः सूरवैः श्रुतिमनाहरैः १० प्रार्थितद्वीजघोषैश्च कृत्स्नैश्चिदलं कृ-
 तं फलमूलसमाहारं महद्भिश्चोपशोभितं ११ ततः सराजा प्रददौ तापसार्थमुपाहृतान् कलशान्कांचनान्नाजंस्तत्रैवोदुंबरानपि
 १२ अजिनानि प्रवेणीश्च स्तुक्स्तुपंचमहीपतिः कमंडलुंश्च स्थालींश्च पिठराणि च भारत १३ भाजनानि च लोहानि पात्रींश्च विविधा-
 नृप यद्यदिच्छति यावच्च यच्चान्यद्रापि भाजनं १४ एव सराजा धर्मात्मा परीत्याश्रममंडलं वसुविश्राण्य तत्सर्वं पुनरायान्महीपतिः
 १५ कृताह्निकं च राजानं धृतराष्ट्रमहीपतिं ददर्शासीनमव्यग्रं गांधारी सहितं तदा १६ १७ १८ १९

मातरं चाविदूरस्थां शिष्यवत्प्रणतास्थितां कुंतीं ददर्श धर्मन्माशिष्याचारसमन्वितां १७ सतमभ्यर्च्य राजानं नामसंश्राव्य चान्मनः निर्यादे
 त्यभ्यनुज्ञाते ब्रह्म्यामुपविशह १८ भीमसेनादयश्चैव पांडवाभिरुत्तमं अभिवाद्यापसंभ्रम्य निर्येदुःपार्थिवाजया १९ सतःपरिवृत्तारा
 जाशुशुभंतीवकौरवः विभ्रद्वाह्वीश्रियंतीसांदेवैरिवत्हस्यतिः २० तथातपूपविष्टेषुसमाजग्मुर्महपयः शतयूपप्रभृतया कुरुक्षेत्रनि
 वासिनः २१ व्यासश्च भगवान्विप्रादेवर्षिगणसंघितः चतःशिष्यैर्महातेजादशैयामासपार्थिवं २२ ततःसराजाकौरव्यः कुंतीपुत्र
 श्रुत्वा रीरवान् भीमसेनादयश्चैव प्रत्युत्थायाभ्यवादन २३ समागतस्ततोव्यासः शतयुपादिभिरुतः धृतराष्ट्रं महीपालं मास्यतामन्यभा
 षत २४ वस्तुविष्टरं कौश्यं कृष्णाजिनकुशोत्तरं प्रतिपेदंतदाव्यासस्तदर्थमुपकल्पितं २५ तेचसर्वेद्विजश्रेष्ठाविष्टरं शुभमंततः द्वे
 यायनाभ्यनुज्ञातानिषेदुर्विपुलो वसः २६ इत्याश्रमनामिकेपर्वणि सप्तविंशोऽध्यायः २७ वैशयायन उवाच ततःसमुपविष्टेषु पांडवेषु
 महात्मसु व्यासः सत्यवतीपुत्र इदं वचनमब्रवीत् १ धृतराष्ट्रमहाबाहो कश्चित्तेवर्तते तपः कश्चिन्मनस्तप्राणातिवनवामेनराधिप २
 कश्चिद्भुदिनतेशोकोराजस्युत्रविनाशजः कश्चिज्जानानिसर्वाणिक्रमसन्नातिं नप ३ कश्चिद्भुद्विदृढांकृत्वाचरस्यारण्यकं विधिं कश्चि
 द्भूश्वगांधारीनशोकेनाभिभूयते ४ महाप्राज्ञा बुद्धिमती देवी धर्माथं दर्शिनी आगमाप्रायतत्त्वज्ञा कश्चिदेषानशाचति ५ कश्चिंकुंतीदरा
 जंस्त्वांशुशुष्यत्यनदं कृता यापरित्यज्यस्वंपुत्रगुरुशुश्रूषणरता ६ कश्चिद्भूमसुतोराममहान्मासुमहामना भीमानुनयमाश्रवकश्चि
 देतेपिसात्विता ७ कश्चिन्मंसिदृष्ट्वितानकश्चित्तेनिर्मलं मनः कश्चिच्चशुद्धभावोऽसिजातज्ञानानराधिप ८ गतद्वित्रितयंश्रेष्ठसर्वेषु
 तेषु भारत निर्वरतामहाराजसत्यमक्रोधणवच्च ९ कश्चित्तेनचमोहोस्तिवनवामेन भारत स्वशंवन्त्यमन्नं वा उपवासापिवाशंवेत्
 १० विदितं चापि गजेंद्रविदुरस्य महात्मनः गमनं विधिनानेन धर्मस्य सुमहान्मनः ११ मांडव्यशापाद्विसंबंधमोविदुर्गतांगतः महाबु
 द्धिर्महायोगी महात्मा सुमहामनाः १२ ब्रह्मपतिर्वादेवेषु शक्रोवाप्यस्तरपुत्रं न तथा बुद्धिमंपन्नौ यथासपुरुषर्षभः १३ तपांवल्लव्य
 यंकृत्वा सुचिरान्मंभृतंतदा मांडव्येण पिणाधमोऽह्यभिभूतः सनातनः १४ नियोगाद्ब्रह्मणः प्रवमयास्त्वनवल्लेन च वैचित्र्यर्वायकं क्षे
 त्रे जातः ससुमहामतिः १५ आतातवमहाराज देवदेवः सनातनः धारणात्मनसाध्यानाद्यं धर्मकवयोविदुः १६ ७ ७

सन्धेनसंवर्द्धयति योदमेनशमेनच अहिंसया चदानेनतप्यमानःसनातनः १७ येनयोगबलाज्जातःकुरुराजोयुधिष्ठिरः धर्मइत्ये
षनृपतेप्राज्ञं नामितबुद्धिना १८ यथावह्निर्यथावायुर्यथापःपृथिवीयथा यथाकाशंतथाधर्मइहचा मुत्रचस्थितः १९ सर्वगश्चैवग-
जेन्द्रसंख्यायचराचरं दृश्यतेदेवदेवैःससिद्धैर्निमुक्तकल्मषैः २० योहिधर्मःसविदुरोविदुरोयःसपांडवः सएषराजन् दृश्यस्तेपांडवः
प्रेष्यवास्थितः २१ प्रविष्टःसमहात्मानंश्चातातेबुद्धिसत्तमः दृष्ट्वासमहात्माकोतेयंमहायोगबलान्वितः २२ त्वांचापिश्रेयसायोक्ष्येन
चिराद्भरतषष्ठा संशयच्छेदनार्थायप्राप्तंमांविद्विपुत्रक २३ नरुतयेःपुराकैश्चित्कर्मलोकेमहर्षिभिः आश्चर्यधूतंतपसःफलतद्वर्शया
मिवः २४ किमिच्छसिमहीपालमत्तःप्राप्तुमभिषितं द्रष्टुं प्रष्टुमथश्रोतुंतत्कर्त्तास्मितवानघ २५ इत्यश्रमवासिकेपर्वणि अष्टाविं
शोऽध्यायः २८ जनमेजयउवाच वनवासंगतविप्रधृतराष्ट्रेमहीपतो सभार्येनृपशादूलेवध्वाकुंत्यासमन्विते १ विदुरेचापिसं
सिद्धेधर्मगजंव्यपाश्रिते वसत्सुपांडुपुत्रेषुसर्वेष्वश्रममंडले २ यत्तदाश्चर्यमितिर्वेकारिष्यामीत्युवाचह व्यासःपरमतेजस्वीमहर्षिस्तद्व
दत्त्वमे ३ वनवासेचकौरव्यकियंतकालमच्युतः युधिष्ठिरोनरपतिर्यवसत्सजनस्तदा ४ किमाहाराश्चतेतत्रसैन्यान्यवसन्त्र
शो सांतःपुरासमहात्मानइतितद्ब्रूहिमनघ ५ वेशंपायनउवाच तेनुज्ञातास्तदाराजन्कुरुराजेनपांडवाः विधिधान्यन्नपानानि
विश्राम्यानुभवंतिते ६ मासमेकंविजहृस्तेसैन्यान्तपुरावने अथतत्रागमतव्याशेषथोक्तंतेमयानघ ७ तथाचतेषांसर्वेषांकथाभिर्नृपस
न्निधौ व्यासमन्वासतांराजन्भाजरमुर्मुनयोपरं ८ नारदःपर्वतश्चैवदेवलश्चमहातपाः विश्वावसुस्तुंबरुश्चचित्रसेनश्चभारत ९ तेषाम
पियथान्यायंपूजांचक्रेमहातपाः धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातःकुरुराजोयुधिष्ठिरः १० निषेदुस्तेततःसर्वेषूप्राप्ययुधिष्ठिरात् आसनेष्वथपु
ण्येषुबर्हिणेषुवरषुच ११ तेषुतत्रोपविष्टेषुसतुराजामहामतिः पांडुपुत्रैःपरिवृतोनिपसादकुरुद्वह १२ गांधारीचैवकुंतीचद्रौपदीसात्वती
तथा स्त्रियश्चान्यास्तथान्यभिःसहोपविशस्ततः १३ तेषांतत्रकथादिव्याधर्मिष्ठाश्चाभवन्नृपे ऋषीणांचपुराणानां देवास्तरविमिश्रिताः
१४ ततःकथांतेव्यासस्तंप्रजाचक्षुषमीश्वरं प्रोवाचवदातांश्रेष्ठःपुनरेवसतद्वचः १५ प्रीयमाणोमहातेजाःसर्वेवैदविदांवरः विदि
तंममराजेद्रयत्तेहृदिविवक्षितं १६ दह्यमानस्यशोकेनतवपुत्ररुतेनैवे गांधायश्चैवयत्तदुरवंहृदितिष्ठतिनित्यदा १७ १८ १९

कुंत्याश्चयन्महाराजद्रोपद्याश्चहृदिस्थितं यच्चधारयततीव्रदुःखं पुत्रविनाशजं १८ सुभद्राकृष्णभगिनीतद्यापिविदितंमम श्रुत्वासमाम्
ममिदं सर्वेषां वस्ततोत्प १९ संशयच्छेदनार्थाय प्राप्तः कौरव नन्दन इमे च देवगंधर्वाः सर्वे च मे महर्षयः २० पश्यतु तपसावीर्यमद्य मे
चिरसंभृतं तदुच्यतां महाराजकंकामं प्रददामि २१ प्रवणोस्मि वरं दातुं पश्य मे तपसःफलं एवमुक्तः सराजेंद्रो व्यासेनामितर्बुद्धिना
२२ मुहुर्त्तमिव संचिन्त्य वचनायापचक्रमे धन्यास्यनुगृहीतश्च सफलजीवितं च मे २३ यन्मे समागमोद्ये ह भवद्भिः सह माधुभिः अ
द्य चाप्यवगच्छामि गतिमिष्टां महात्मनः २४ ब्रह्मकल्प्यं भवद्भिर्यत्समेतो हंतपो धनाः दर्शनादेव भक्तां प्रतो हं नात्र संशयः २५ विद्य
तेन भयं चापि परलोकान्ममानिधाः किंतु तस्य सुदुर्बुद्धेर्मदस्यापनये भृशं २६ दृयते मे मनो नित्यं स्मरतः पुत्रगृह्णिनः अपापाः
पादवायनेनिकृताः पापबुद्धिना २७ घातिता पृथिवी येन सहयासनरद्विपा राजानश्च महात्मानो नानाजनपदेश्वराः २८ आ
गम्य मम पुत्रार्थे सवेमृत्युवशांगताः एतेपितृश्वदारांश्च प्राणांश्च मनसः प्रियान् २९ परित्यज्यगताः शूराः प्रेतराजनिवेशनं कालुतेषां
शातित्रयन्मित्रार्थे ये हतामृधे ३० तथैव पुत्रपौत्राणां मम ये निहता युधि दृयते मे मनो भीक्षुणाघातयित्वा मद्बाबले ३१ भाष्यं
शांतनयं वृद्धद्रोणं च द्विजसत्तमं मम पुत्रेण मूढेन पापेन कृद्ददद्दिष्टा ३२ क्षयं नीतं कृतं दीप्तं पृथिवीराज्यमिच्छता एतत्सर्वं
मनुस्मृत्युदह्यमानो दिवानिशं ३३ नशांतिमधिगच्छामि दुःखशोकसमाहतः इति मे चिंतयानस्य पितः शांतिर्न विद्यते ३४ वै-
शांपायन उवाच तच्छ्रुत्वा विविधं तस्य राजर्षेः परिदेवितं पुनर्नवीरुतः शोको गांधाया जनमेजय ३५ कुंत्याद्रुपदपुत्र्याश्च सुभद्रा
यान्तथैव च तासां च नरनारीणां वधूनां कौरवस्य ह ३६ पुत्रशोकसमाविष्टा गांधारी त्विदमब्रवीत् स्वशरवद्धनयना देवी प्रोजलि
रुत्थिता ३७ षोडशो मानि वषाणि गतानि मुनिपुंगव अस्य राजो हताम्पुत्रान् शोचतानशमो विभो ३८ पुत्रशोकसमाविष्टो निश्चसन्
ह्येष भूमिपः नशेत वसतीः सर्वा धृतराष्ट्रो महामुने ३९ लोकानन्यान्समर्थो सिन्धुषु सर्वतपो बभूव किमु लोकांतरगतान् राज्ञां दर्श
यितुं कृतान् ४० इयं च द्रोपदी कृष्णा हतजाति कृता भृशं शोचत्यतीव सर्वासंस्तुषाणां दयितास्तुषा ४१ तथा कृष्णाम्यभगिनी सुभद्राभद्र
प्राषिणी सौभद्रवधसंतमा भृशं शोचति भाविनी ४२ इयं च भृशं शोचति भाविनी ४३

यस्यास्तुश्वशुरांधीमान्वाल्हीकःसुकुरूद्रहः निहतःसोमदत्तश्चापितासहमहारणे ४४ श्रीमतोस्यमहाबुद्धेःसंग्रामेव्यपलायिनः पुत्र
स्यतेपुत्रशतंनिहतंयद्रणाजिरे ४५ तस्यभार्याशतमिदंदुःखशोकसमाहृतं पुनःपुनर्वर्धयानंशोकराज्ञोममैवच ४६ तेनारभे
णमहतामामुपास्तेमहामुने येचशूरामहात्मानःश्वशुरामेमहारथाः ४७ सोमदत्तप्रभृतयाकानुतेपागतिःप्रभो तवप्रसादाद्भग
वन्नविशोकोयमहीपतिः ४८ यथास्याद्भविताचाहंकुतीचेयंवृधूस्तव इत्युक्तवत्यांगांधार्यांकुतीप्रतकृशानना ४९ प्रच्छन्नजातंपु
त्रंतंसस्मारादित्यसन्निभं तामृषिर्वरदोव्यासोदूरश्रवणदर्शनः ५० अपश्यदुःखितादेवीमातरंसव्यसाचिनः तामुवाचततोव्यामा
यत्तेकार्यंविचक्षितं ५१ तद्ब्रूहि त्वंमहाभागोयत्तेमनसिचर्तते श्वशुरायततःकुतीप्रणाम्यशिरसातदा ५२ उवाचवाक्यंसत्रीडावि
वृणवानापुरातनं ५३ इत्याश्रमवासिकेपर्वणिद्वन्द्वत्रिंशोऽध्यायः २९ कुंत्कवाच भगवन्श्वशुरोमेसिदेवतस्यापिदेवतं ममेदे
वातिदेवस्त्वंशृणुसत्यांगिरमम १ तपस्वीकोपनोविप्रोदुर्वासानाममेपितुः भिक्षामुपागतोभोक्तमहंयतोषयं २ शोचेनत्वा
गस्तस्यांगेःशुद्धेनमनसातथा कोपस्थानेष्वपिमहत्स्वकुर्यान्नकदानच ३ सुप्रीतोवरदोमभूत्कृतकृत्योमहामुनिः अवश्यंतेगृही
तव्यमितिमांसांब्रवीद्वचः ततःशापभयाद्विप्रमवोचंपुनरेवतं एवमस्त्वितिचप्राहपुनरेवसमेद्विजः ५ धर्मस्यजननीभद्रेभवित्री
त्वंशुक्रभानने वशेस्थास्यंतितेदेवायांस्त्वमावाहयिष्यसि ६ इत्युक्त्वांतर्हितोविप्रस्ततोहंविस्मिताभवं नचसर्वास्त्ववस्थास्मृति
र्मेविप्रगणयति ७ अथहर्म्यंतलस्थाहंरविमुद्यंतमीक्षती संस्मृत्यतद्दृषवाक्यंस्पृश्यंतीदिवाकरं ८ स्थिताहंवालभावेनत
त्रदोषमबुध्यती अथदेवत्सहस्रांशुर्मत्समीपगताभवत् ९ द्विधाकृत्वात्मनादेहंभूमोचगगनिपिच ततापलोकानेकेनद्वितीयेनागमत्स
मां १० समामुवाचवेपंतीवरंमत्तोवृणीष्वहं गम्यतामिति तंचाहंप्रणाम्यशिरसाऽवदं ११ समामुवाचतिग्मांशुर्वृथाद्भानंनभे
क्षमं धक्ष्यामित्वांचविप्रंचयेनदत्तोवरस्तद १२ तमहंरक्षतीविप्रंशापादनपकारिणं पुत्रोमेत्वत्समादेवभवेदितिततोब्रुव १३
ततोमांतेजसाविश्यमोहयित्वाचभानुमान् उवाचभवितापुत्रस्तवेत्यभ्यगमद्विवं १४ ततोहमंतर्भवनेपितुवृत्तांतरक्षिणी गू
दोत्पन्नस्तं बालंजलेकर्णमयासृजं १५ नूनंतस्यैवदेवस्यप्रसादात्पुनरेवतु कन्याहमभवंविप्रयथाप्राहसमामृषिः १६

समयासूदयापुत्रोज्ञायमानोप्युपेक्षितः तन्मांदइतिविप्रर्षेयथासुविदितंतत्र १७ यदिपापमपापंचातंदतद्विद्वतंमया तं
द्रष्टुमिच्छांभगवन्व्यपनेतुंत्वमर्हसि १८ यच्चास्यराजोविदितंहृदिस्थंभवतो नघ तंचायंलभतां काममद्येवमुनिमत्तम
१९ इत्युक्तः प्रत्युवाचदव्यासावेदविदांवरः साधुसर्वमिदंभाव्यमेवमेतद्यथात्थमां २० अपराधश्चतनास्तिकन्याभावंगु
तास्यसि देवाश्चैश्वर्यवंतोवैशरीराण्याविशंतिवै २१ संतिदेवनिकायाश्चसंकत्याज्जनयंतिये वाचादृष्ट्यातथास्यर्शासहर्षेण
तिपंचधा २२ मनुष्यधर्मवर्तन्यास्तवमोहोनयुज्यते इतिकृतिविजानीह्लियेतुतेमानसोज्वरः २३ सर्वबलवतांपथ्यसर्वब
लवतांशुचि सर्वबलवतांधर्मःसर्वबलवतांस्यकं २४ इत्याश्रमवासिकेपर्वणित्रिंशोऽध्यायः ३० व्यासउवाच भद्रेद्रक्ष्य
सिगांधर्षिपुत्रान्भातृन्सर्वांस्तथा बंधुश्चपितृभिसार्धंनिशिक्षसोत्थितानिव १ कर्णंद्रक्ष्यतिकृतीचसोभद्रंचापियादवी द्रौ
पदीपंचपुत्रांश्चपितृभ्यात्स्तथैवच २ पूर्वमेवैषहृदयव्यवसायाभ्वन्मम यदास्मिचादितागजाभवत्यापृथयेवच ३ नतं
शौच्यामहात्मानःसर्वेणवनरर्षभाः क्षत्रधर्मयराःसंतस्तथाहिनिधनंगताः ४ भवितव्यमवश्यंतत्स्वकार्यमनिदितं अवतैरु
स्ततःसर्वेदेवभागासहीतलं ५ गंधर्वाप्सरसश्चैवपिशाचागुह्यराक्षसाः तथापुण्यजनाश्चैवमिद्धादेवर्षयापिच ६ देवश्चदान
वाश्चैवतथादेवर्षयोमलाः तएतेनिधनंप्राप्ताःकुरुक्षेत्रेणगाजिर ७ गंधर्वा राजोयोधीमान्धृतगष्टइतिश्रुत मण्यमानुषलो
केधतराष्ट्रःपतिस्तव ८ पांडुंमरुद्गणाद्विद्विद्विषिष्टतममच्युतं धर्मन्यांशोभवत्क्षत्तागजाचैवयुधिष्ठिरः ९ कन्दिदुयोधनं
विद्विशकुनिटापरंतथा दुःशामनादीन्विद्वित्वराक्षमान्शुभद्रंशं १० मरुद्गणाच्चांममेनंबलवतमगिंदमं विद्वित्वंतुनरमु-
षिमिमंपार्थधनंजयं ११ नागयणां हृषीकेशमश्विनौचमजोयथा द्विधाकृत्यात्मनां देहमादिन्यंतपतावरं १२ लाकाश्च
तापयानंवेविद्विकर्णचशोभने यःसर्वंपार्थउद्धृतःसंहर्षेजननस्तथा १३ यश्चपांडुवंदायादोहतःषड्भिर्महागथैः ससो
मइवसोभद्रोयोगादेवाभवद्विधा १४ द्रौपद्यासहस्रभृतंधृष्टदुन्धुचपावकात् अग्नेभागशुभांविद्विगक्षसंतुधिरयंदिनं १५
द्रौणं च हस्यते भागं विद्विद्रौणिंच रुद्रजं भीष्मच विद्विगांगेयं वसुं मानुषतांगतं १६ १७ १८ १९

१७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ इति श्रीनैलकंठीयेभारतभाष्ये आश्रमवासिके पर्वणि टीकायां एक
त्रिंशोऽध्यायः ३१ ततो निशायामित्यस्मिन् अध्याये द्वये मृतानां पुनर्दर्शनमुक्तं तेन तेषां सत्यमस्ति न वेति संशयः परा
स्तः अथ भस्मीभूतानां कथं प्रत्यक्षेण दर्शनं स्वप्नवदिति चेत् व्यासस्येन्द्रजालिकत्वापत्यासंशयोच्छेदकत्वानुपपत्तिः अथ देवताभावं गतानां तेषां पुन
र्भाष्यादिभावेन योगबलादभिव्यक्तिर्भवति तर्हि भस्मीभूतस्य देहस्य पुनरुदयायोगात् तत्सदृशो देहांतरे रूपेतानामेव तेषां दर्शनमिति वाच्यं तथापि देहांतरे स
मायं भर्तेति बुद्धिमतीनां स्त्रीणां भ्रांतिरेव पूर्वदेहनाशस्य दृढतरस्मरणात् अस्मरणे तु पुनः स्वप्नतुल्यतेति तुल्यं अत्र ययंबूमः हाट्टविद्यायां श्रूयते तदमे सत्याः
कामा अनूतापि धाना इति तथा देहराकांशं प्रकृत्य एतत्सत्यं ब्रह्मपुरमत्र हि सर्वे कामाः समाहिता इति तथा यो यो ह्यपेतः प्रैति न तमिह दर्शनाय लभत इत्युप-

एवमेते महाप्राज्ञे देवा मानुष्यमेत्यहि ततः पुनर्गताः स्वर्गं कृते कर्मणि शोभने १७ यच्च वै हृदि सर्वेषां दुःखमेतन्निरंस्थितं तदव्ययपनेष्यामि
परलोककृतान्दयात् १८ सर्वे भवंतोगच्छन्तु नदीं भागिरथीं प्रति तत्र दृश्यथ तान् सर्वांन् ये हतास्मिन् रणाजिरे १९ वैशंपायन उवाच इ-
ति व्यासस्य वचनं श्रुत्वा सर्वे जनस्तदा महतासिंहनादेन गंगामभिमुखो ययो २० धृतराष्ट्रश्च सामात्यः प्रययौ सह पांडवैः सहितो मुनिशादुर्लैर्ग
धर्वैश्च समागतैः २१ ततो गंगां समासाद्य क्रमेण स जनार्णवः निवासमकरोत् सर्वो यथा प्रीतियथा स्मरं २२ राजा च पांडवैः सार्धमिष्टदेशे स
हानुगः निवासमकरोत् द्विमान् स स्त्रीरुद्रपुरःसरः २३ जगाम तद्दृश्यापितेषां वर्षशतं यथा निशाप्रतीक्ष्यमाणानां दिह क्षूणां मृतान् चूपां २४
अथ पुण्यं गिरिवरं मत्स्यगमद्रविः ततः कृताभिषेकास्तेनैशं कर्म समाचरन् २५ इति श्री आश्रमवासिके पर्वणि एकत्रिंशोऽध्यायः ३१
वैशंपायन उवाच ततो निशायां प्राप्तायां कृतसायाह्निकक्रियाः व्यासमभ्यगमन् सर्वे ये च तत्र समागताः १ धृतराष्ट्रस्तु धर्मात्मा पांडवैः सह
तस्तदा शूचिरेकमनाः सार्धमृषिभिस्तेरुपाविशत् २ गांधार्यासह नार्यस्तु संहिताः समुपाविशन् पौरुषानप्यब्राह्मिजनः सर्वो यथावयः

३

कल्प यत्रास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वं तदत्र गत्वा विदत इत्यादि तस्मात् सत्यं ब्रह्मपुरं हृदं बरमित्यर्थः संमतस्तदा सन्नेवास्त्यत एव तत्र पुरुषः पश्यतीत्यादिकं
मिथ्या ब्रह्मपुं शरीरममुना सत्यं पुरं छादि सपैण स्वगिवेत्यमुष्यविलये सत्यं पुरं प्रकाशते तस्मात् विप्रत्युपस्थापितमप्यस्मार्थिकं जेवं रूपं कर्तुं भोक्तुरागद्वेषाद्यनेकान
र्थं क्लुषितं तद्दि लयनेन तद्दि परीतमपहत पापत्वादि विशिष्टपारमेश्वरं रूपं विद्यया प्रतिपद्यते स पांदि विलयेन रज्जादिवदिति भाष्याच्च ब्राह्मलौकिका एव सत्याः
भीष्मादयोऽनृतेर्जन्मादिभिर्भाविकारैराविर्भूयति ये भूताः संतो महर्षि विद्यया आविर्भूयं स्याभिश्चात्मनेन गृहिता संतस्ताभिस्सहरेमिरे दित्युक्तमुत्पश्यामः विरोधस्त्वस्मा

ल्लुत वेदांतकतकेद हराधिकरणे दृष्टव्यः अपसथं सत्य एव १ २ ३

ततोव्यासोमहातेजाःपुण्यंभागीरथीजलं अवगाह्याजुहावाभुसर्वान्लोकान्महामुनिः ४ पांडवानांचयेयोधाःकौरवाणाम्चसर्वशः-
 गजानश्वमहाभागानानादेशनिवासिनः ५ ततःसन्तुमुलःशब्दाजलातेजनमेजय प्रदुर्गाद्यथापूर्वकुरुपांडवसेनयोः ६ ततस्ते-
 पार्थिवाःसर्वेभीष्मद्रोणपुरोगमाः ससेन्याःसलिलात्तस्मात्समुत्तरथुःसहस्रशः ७ विराटद्रुपदोचैवमहपुत्रासमेनिको द्रोपदेयाश्चसोभ-
 द्रोराक्षसश्चघरोत्कचः ८ कर्णदुर्योधनोचैवशकुनिश्चमहारथः दुःशासनादयश्चैवधात्तराष्ट्रामहाबलाः ९ जरासंधिर्भगदत्तो जलसं-
 धश्चवीर्यवान् भूरिश्रवाःशलःशल्यो वृषसेनश्चसानुजः १० लक्ष्मणोराजपुत्रश्चधृतराष्ट्रस्यचात्मजः शिरवद्विपुत्राःसर्वेच धृष्टकेतुश्चसा-
 नुजः ११ अचलोवृषकश्चैवराक्षसश्चाप्यलायुधः वाल्मिकःसोम दत्तश्चैकितानश्चपार्थिवः १२ गतेचान्येचबहवोचहुत्वाद्येनकीर्तिताः
 सर्वभास्करदेहास्तेसमुत्तस्थजलात्ततः १३ यस्यवीरस्ययोवेशोयोध्वजोयच्चवाहनं तेनतेनव्यदृश्यतममुपेतानराधिपाः १४ दिव्या
 बरधराःसर्वेसर्वे भ्राजिष्णुकुंडलाः निर्वैरानिरहंकाराविगतक्रोधमत्सराः १५ गंधर्वरुपगीयतस्तृयमानाश्चवेदिभिः दिव्यमान्यां
 बरधरावृताश्चाप्सरसांगणैः १६ धृतराष्ट्रस्यचतदादिव्यंचक्षुर्नराधिप मुनिःसत्यवर्तापुत्रःप्रीतःप्रादात्तपोबलात् १७ दिव्यज्ञानच-
 लोपेतागांधारीचयशस्विनी ददर्शपुत्रांस्तान्सर्वान्येचान्येपिमृधेहताः १८ तदद्भुतमचित्यंचसुमहल्लोमहर्षणं विस्मितःस-
 जनःसर्वोददर्शानिमिषेक्षणः १९ तदुत्सवमहेद्रग्रहृष्टनरीनराकुलं आश्चर्यभूतददृशेचित्रपटगतयथा २० धृ-
 तराष्ट्रस्तुतान्सर्वान्यश्यन्दिव्यनचक्षुषा मुमुदभरतश्चधृष्टप्रसादात्तस्यैवमुनेः २१ इत्याश्रमवासिकेपर्वणि द्वात्रिंशोःध्या-
 यः ३२ वैशंपायनउवाच ततस्तेपुरुषश्रेष्ठाःसमाजग्मुःपरस्परं विगतक्रोधमात्मर्याःसर्वेविगतकल्मषाः १ विधिं
 परममास्थाय ब्रह्मविहितंशुभं सहृष्टमनसःरावेदवल्केकईवामराः २ पुत्रःपित्राचमात्राचभायाश्चपतिभिर्मह भ्रा-
 त्राभ्रातासरवाचैव सरव्याराजन्समागताः ३ पांडवास्तुमहेत्वासकर्णसोभद्रमवच संप्रहपात्समाजग्मुर्द्रोपदेयां-
 श्चसर्वशः ४ ततस्तेप्रीयमाणवेकर्णेनसहपांडवाः समेत्यपृथिवीपालसोहृद्येचस्थिताभवन ५ परम्येगसमागम्य
 योधास्तेभरतर्षभ मुनेःप्रसन्नद्वेषंक्षत्रियानष्टमन्यवः ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

असौ हृदं परित्यज्यसौ हृद्ये पर्यवस्थिताः एवं समागताः सर्वे गुरुभिर्बांधवैः सह ७ पुत्रैश्च पुरुषव्याघ्राः कुरुवोन्ये च पार्थिव तां रा
त्रिमखिलामेवं विद्वत्प्रीतमानसाः ८ मे निरे परितोषेण नृपाः स्वर्गसदो यथा नात्र शोकेभयं त्रासां नागतिर्नायशो भवत् ९ परस्परस
मागम्य यो धानां भरतर्षभ समागतास्ताः पितृभिर्भ्रातृभिः पतिभिः कृतैः १० सुदं परमिकां प्राप्य नार्यो दुःखमथात्यजन् एकां रात्रिं विद्वत्स्यै
वैतवीरास्ताश्च योषितः ११ आमंत्र्यान् योन्यमाश्लिष्यत तो जग्मु यथागतं तंतो विमथयामास लोकांस्तान्मुनिपुंगवः १२ क्षणेनांतरहितश्चैव
प्रेक्षतामेव तं भवन् अवगाह्य महात्मानः पुण्यां भागीरथीं नदीं १३ सरथाः सुध्वजाश्चैव स्वानिवेश्मानि भेजिरे देवलोकं ययुः केचित् के
चित् हृद्यसदस्तथा १४ केचिच्च वारुणलोकं केचित्कोंबरमाप्नुवन् ततो वैवस्वतं लोकं केचिच्चैवामुवन् नृपाः १५ राक्षसानां पिशा
चनां केचिच्चाप्युत्तरात्कुरुत विचित्रगतयश्चान्ये यानवाप्यामैरेसह १६ आजग्मुस्तमहात्मानः सूवाहाः सपदानुगाः गते
षुतेषु सर्वेषु सलिलस्थामहामुनिः १७ धर्मशीलो महातेजाः कुरुणां हितकृत्तथा ततः प्रोवाच ताः सर्वाः क्षत्रियानि हते श्वराः १८
यायाः पतिरुतान् लोकानि छृतिपरमास्त्रियः ताजान् हवीजलक्षिप्रमवगाहं त्वतं द्विताः १९ ततस्तस्य वचः श्रुत्वाश्च हृधाना वरागनाः
श्वशरं समनुज्ञाप्य विविशुर्जान् हवीजलं २० विमुक्तामानुषे देहेस्ततः स्तोभर्त्तृभिः सह समाजग्मुस्तदासाध्यः सर्वा एव विशांपते
२१ एवं क्रमेण सर्वास्ताः शीलवत्यः पतिव्रताः प्रविश्य क्षत्रिया मुक्ताजग्मुर्भर्त्तृसलोकतां २२ दिव्यरूपसूमायुक्ता दिव्याभरणभूषि
ताः दिव्यमालांबरधरा यथासांपतयस्तथा २३ ताः शीलगुणसंपन्ना विमानस्थागतक्लमाः सर्वाः सर्वगुणोपेताः स्वस्थानं प्रतिपे
दिरेऽक्षयस्य यस्य तु यः कामस्तस्मिन्काले बभूव ह तंतं विसृष्टवान्यासौ वरदो धर्मवत्सलः २५ तच्छ्रुत्वा नरदेवानां पुनरागमननराः
ज हर्षमुदिताश्चासन् नानादेशगता अपि २६ प्रियैः समागमस्तेषां यः सम्यक् शृणुयान्नरः प्रियाणिलभते नित्यमिह च प्रेत्य च
वह २७ इष्टबांधवसंयोगमनायासमनामयं यश्चैतच्छ्रावयेद्द्विद्वान् विदुषो धर्मवित्तमः २८ स यशःप्राप्तुयाल्लोकं परत्र
च श्रेष्ठं गतिं स्वाध्याययुक्तामनुजास्तपोयुक्ताश्च भारत २९ साध्वान् चारादमोपतादाननिर्धूतकल्मषाः ऋजवः शूचयः शांता हिं
सानृत्तविवर्जिताः ३१ आस्तिकाः श्रद्धधानाश्च धृतिमंतश्च मानवाः श्रुत्वाश्चर्यमिदं सर्वे ह्यवाप्यंति परां गतिं ३१ इत्याश्च मवाप्यत्रयस्त्रिंशो
ध्यायः ३३

इममेवार्थप्रश्नोत्तराभ्यां निरूपयति एतच्छ्रुत्वेत्यादिना १ कथं नुत्यक्ता भस्मीभूताये देहास्तेषां तद्रूपेणैव पूर्वमपेणैव दशनेजातमित्यर्थ २ इतीति सर्वेषां देवो गगनु
 व्याणां कर्मणि कुर्वतां कर्मणां कर्मणो भोगमंतरेण कदापि नास्ति यथा म्वं प्रकृतैः कर्मभिः शोभमशोभं वा न्यात्रं देहं प्राप्य तत्तद्वागे कर्मफलं सुखदुःखाद्यनुभवति देहस्तु त
 दानीमविकृत एव तिष्ठति एवं कर्मजेषु मांनुषादिदेहेषु नश्यन्त्वपि द्वाद्वाकाशस्थाः पित्रादिदेहाः अविनाश एव मति अत एव तमात्मानं ममविध इत्येताश्च मन्यन्तु कागान्
 भुंजते कामचारी भवति स यदि पितृत्वेको भवति संकल्प्यादेवाभ्यपित्तः समुत्तिष्ठति तेन स्वपितृत्वे को न स पुत्रो महामना इति श्रुतिः मन्यान्पित्रादीनां उन्थानद गीयति
 ३४ तदेतदाह महाभूतानीति महाभूतानां प्राणिनामधिपतेरीश्वरस्य सश्रयात् महाभूतानि अस्मदादि शरीरगयेक्षया अविनाशित्वादि योगात् महाभूतानिद्वाद्वाकाश

सौतिरुवाच एतच्छ्रुवानृपां पिदान् हृष्टो भृञ्जनमेजयः पितामहानां सर्वेषां गमनागमनंतदा १ अब्रवीच्च सुदायुक्तः पुनरगमनं प्रति
 कथं नुत्यक्त्वा देहानां पुनस्तद्रूपदर्शनं २ इत्युक्तः स द्विज श्रेष्ठो व्यासशिष्यः प्रतापवान् प्रावाच च वदतं श्रेष्ठं नृपं जनमेजय ३ वेगो या
 यन उवाच अविप्रणाशः सर्वेषां कर्मणां मिति निश्चयः कर्मजानि शरीरानि तथैवाकृतयानृप ४ महाभूतानि निन्यानि भूताधिपति मथ
 यात् तेषांचानित्यसंवा सो न विनाशा विद्युज्यतां ५ अनायासकृतं कर्म मन्यः श्रेष्ठः फलागम आत्मा चैभिः न्यमायुक्तं सुखदुःखमुपा
 श्रुते ६ अविनाशयन्त्यायुक्तः श्रेष्ठो ज इति निश्चयः भूतानामात्मकां भावो यथा मोन विद्युज्यते ७ यावन्न क्षीयत कर्म तावत्त
 स्य न्वरुपता क्षीणकर्मनिरोधो कं रूपान्यत्वं नियच्छति ८

स्थाः पित्राद्यस्तत्त्वबंधानित्यादि कर्मजानितु भूताना कर्मक्षयं विनोच्यत इति भाव तेषांच महाभूतानां
 नित्यानां शरीराणामनित्यं शरीरं सहसंवाससादात्पेनापस्थानसंसांद्रशायामिति विद्युज्यता अनित्यानां शरीरे सहविद्युज्यमानानां जर्जायते न यथेनास्वदस्यते एतन्म
 त्यं ब्रह्मपुरमिति श्रुतेः तस्मात् कर्मजानां नाशय्य कर्मजानाद्वाद्वाकाशस्थानां पित्रादिदेहानां विनाशात्पुनस्तद्रूपेणैव तेषां दर्शनं युक्तमेव १० कथं तदनायत इत्यत आ
 ह अनायासकृतेति प्रवृत्तिरूपकर्म आयासकृतं तद्विपरीतं तु निवृत्तिरूपं कर्म अनायासकृतं तस्मात् मन्यः श्रेष्ठश्च उक्तविधे फलागमो भवति एभि आयासयुक्त
 कर्मभि ६ नहिकर्मसंबंधादात्मानं यती वेत्याह यद्यपि दुःखसंग आत्मानोस्ति तद्यपि क्षेत्रज्ञ आत्मानेदं क्षेत्रज्ञिना ज्ञेय एव अचिकार्य एव असंगतानुभव
 शतमाह भूतानामिति यथासौ भूतानामस्मदादि शरीरगणां आत्मक आत्मन प्रकृतिक तद्रूपेणो प्रतिविद्द तेषां धर्मान् मदिनन्या दर्शनं नृपाणां
 तन्वाशां च शयति न विद्युज्यत इत्यस्य ननशयतीत्यर्थ एवं क्षेत्रज्ञे जयो रपि द्रष्टव्यं ७ यावत्त कर्मद्वारा अकर्मन्ति ता य नस्य देहस्य न्वरुपेणैव तस्य
 त्वाध्यास इत्यर्थ कर्मक्षयं तु देहांतरे आत्मन्वाध्यासो भवतीत्याह क्षीणं ति ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५
 श्रीमीतासामचंद्रार्पणमस्तु १७ श्री उमासहितशकराभ्यान्मम १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

येनानाभावाभूतेन्द्रियादयोऽन्यदार्थः शरीरं प्राप्य एकत्वं देहादितादात्म्यसंहताः संप्राप्तास्तएवभावाः देहादीनां आत्मनः पृथक्त्वविजानतां योगिनां नित्याभवंति
अज्ञानिनां ये अनित्याभावास्तएवयोगिनां नित्यात्मरूपा भवंतीत्यर्थः ९ संज्ञपनं मारणं तदाहसूर्येते चक्षुःवातं प्राणा इत्यादयो मंत्राः पठ्यन्तेऽतो लिंघादव
गम्यते येते शरीरिणां प्राणाः इन्द्रियाणि नित्यं निश्चितं नित्यं सर्वदा लोकांतरगता इति तेन शर्वशरीरी विभुरेवास्ति न तूपाधिपरिच्छिन्नत्वाभिमानत्वस्य आविच
कइति भावः १० तव तु ज्ञाने गधिकाराभावात् त्वंसोपासनकर्म प्राप्य देवयानमार्गमाश्रयस्वेत्याह तव योग्य इति शेषः ११ यत्र काले त्वया यज्ञ आहृतः कृतः त
त्र च देवास्तव वृताः ससायो भवन्ते देवाः यशूनां जीवानां गमने तत्तल्लोकप्राप्तौ ईश्वराः नियहानुग्रहकराः १२ यस्मादेवं तस्मान् नित्याः जीवाः देवात् इष्ट
गतिमैतो भवंति नान्ये अयजमानाः एवं कर्मानुष्ठानं उक्त्वा ज्ञानचिष्टामाह साद्धेन नित्य इति पांच भौतिको देववर्गः सर्वोपिनित्यः पुरुषश्च तद्वत् नित्यः कु-

नानाभावास्तैकत्वं शरीरं प्राप्यसंहताः भवंति ते तथा नित्याः पृथक् भावविजानतां ९ अश्वमेधेश्रुतिश्चेयमश्वसंज्ञपनं प्रति
लोकांतरगतानित्यं प्राणानित्यां शरीरिणां १० अहं हितं वदाम्येतस्त्रियं चेतवपार्थिव देवयानाहिपथानः श्रुतास्ते यज्ञसंस्तरे
११ आहृतो यत्र यज्ञस्ते तत्र देवाहितास्तव यदा समन्विता देवाः पशूनां गगने श्वराः १२ गतिमैतश्च तेने स्वानान्ये नित्या भवं
त्युत नित्ये रिमन्यं च केवर्गे नित्ये चात्मनि पुरुषः १३ अस्य नानासमायोग्यः पश्यति वृथामतिः वियोगेशोचतेत्यर्थे स बाल
इति मूमतिः १४ वियोगे दोषदर्शीयः संयोगसविसर्जयेत् असंगे संगमो नास्ति दुःखं भुवि चियोगजं १५ परापरज्ञ
स्त्वपरोनाभिमानादुदीरितः अपरोज्ञः परांबुद्धिं ज्ञात्वा मोहाद्विमुच्यते १६ अदर्शनादापतितः पुनश्चादर्शने गतः नाहं तं वे
द्विनासो मां न च मे स्ति विरागता १७

स्वयोरपिनित्ययोः सतोः योऽस्य जीवस्य नानायोगं अनेकदेहसंबंधपश्यति स वृथामतिः वियोगेषु चादिदेहनाशे-
शोचति च उक्तरीत्या न देहोत्पश्यति नापि आत्मेति निर्निमित्तस्तेषां शोक इति भावः १३ १४ स यदि स्यादिनादुरवंपश्यति तर्हि स्यादीनापरिग्रह एव न कर्तव्यः न हि चं
ध्यायः पुत्रशोकार्तिरस्ति वस्तुस्त्वसंगे आत्मनि वियोगदुःखादिसंगमो वानास्तीत्याह असंग इति १५ परेति अपरस्तु उक्तविधां ज्ञाननिष्ठामप्राप्तस्तपरापरतो-
नित्यविभागमात्रज्ञः अभिनामाद्देहादितादात्म्यादुपासनाबलेन उदीरित उद्विप्तः अपरोज्ञः सगुणब्रह्मवित् भूत्वापश्चात्परंबुद्धिं निर्विशेषवस्तुज्ञानप्राप्य मोहात्-
मिथ्याज्ञानाद्विमुच्यते १६ मुक्तस्वलक्षणमाह अदर्शनादिति कर्मकर्तारिभावे घनदर्शने क्रियानास्ति तद्दर्शनं प्रत्यक् चैतन्यं तस्मात् आयततितत्तत्तत्रैव च्छी
नः अतस्तं अमुकं न वेद्यि अगोचरत्वात् असौ च मां न वेत्ति कारणाभावात् तर्हित्वमपिता दृशः कुतो न भवसीत्याह न च मे स्ति विरागतेति परं वैराग्यमेव सुरव्यं मोक्षसाध
नमित्यर्थः १७ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

येनेति मनसारुतंपापमानसतापेनेवानुभूयंत एवंशरीरोपतापेनेति कायवाङ्मनसांचापत्यंत्यक्त्वा वायुनिरोधं कुर्यादितिसार्द्धं श्लोकार्थः ५८ इति श्रीनैल
कंठीयेभारतभाचदीपे आश्रमवासिके पर्वणि टीकायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ७. अदृष्ट्वेति १ २ मधतराष्ट्रो राजा विदुरश्च सिद्धिं ययौ इति दृ

येनयेन शरीरेण करोत्ययमनीश्वरः तेन तेन शरीरेण तदवश्यमुपाश्रुते मानसं मनसा भोति शरीरं च शरीरवान् १८ इत्याश्रम-
वासिके पर्वणि चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ वैशंपायन उवाच अदृष्ट्वा तु नृपः पुत्रान् दर्शनं प्रति लब्धवान् क्रुपेः प्रसादात् पुत्रा
णां स्वरूपाणां कुरूद्वह १ सराजाराज धर्माश्च ब्रह्मोपनिषदं तथा अवाप्तवान् नरं श्रेष्ठो बुद्धिनिश्चयमूवच २ विदुरश्च
महाप्राप्तो ययो सिद्धिं तपोबलात् धृतराष्ट्रः समासाद्य व्यासं चैव तपस्विनं ३ जनमेजय उवाच ममापि वरदो व्यासो दर्शयन्पित
रं यदि यद्रूपवेशवयसं श्रद्धया सर्वमेवते ४ प्रियं मे स्यात्कृताथं श्वस्यामहं कृतनिश्चयः प्रसादाद् विमुक्त्यस्य मम कामसमृध्य
तां ५ सौतिरुवाच इत्युक्तवचने तस्मिन्नुपेव्यासः प्रतापवान् प्रसादं करोद्धीमानानयञ्च परिश्रितं ६ ततस्तद्रूपवयसमा
गतं नृपतिं दिवः श्रीमंतं पितरं राजा दर्शनं जनमेजयः ७ शर्मिषं च महात्मानं पुत्रं तं चाम्यश्रुंगिणं अमात्याये बभूवुश्च राजंस्तं श्व
ददर्श ह ततः सो वभूधे राजा मुदितो जनमेजयः ८ पितरं ज्ञापयामास स्वयं सन्मोच पार्थिवः स्नात्वा स नृपतिं विप्रमस्तीकमिदमब्र
वीत् ९ याथावरकुलोत्पन्नो जल्कारुमुत तदा आस्तीकविविधाश्चर्या यज्ञोपनिषदिति ममतिः १० यदद्यायं पिताप्राप्तो मम शोकपरायणः
आस्तीक उवाच ऋषिर्द्रुपायनो यत्र पुराणस्तपसोनिधिः यं जे कुरूकुलश्रेष्ठ तस्य लोकावुभोजितो ११ श्रुतं विचित्रं माग्या नं च यापांडवनं
दन सपश्च भस्मसाग्नीतागतश्च पदवीं पितुः १२ कथंचित्तक्षतामुक्तः मन्यन्त्यात्तव पार्थिव क्रुपयः प्रजिताः सर्वगतिर्ह्यग्रा महांमनः
१३ प्राप्तः स विपुलो धर्मश्चुवापापविनाशनं विमुक्तो हृदयार्थि रदारजनदर्शनात् १४ ये च पशुधर्मं स हृत्तरुचयश्च ये यानृत्वा
हीयते पापं तेभ्यः कार्यानि मस्क्रिया १५ सौतिरुवाच एतच्छ्रुत्वा द्विजश्चेष्टात्स राजा जनमेजयः पूजयामास तं मृषिमनुमान्यपुनः
पुनः १६

श्लोकार्थः तत्रापि विदुरस्तपोबलाद् धृतराष्ट्रः व्यासं समासाद्येति संबंधः १ ४ ५ ६ ७ ८ ज्ञापयामास आनोचितवान्
ज्ञापयामासेति पाठः स्पष्टः ९ १० ११ १२ १३ पापविनाशनमिति दासमिति शेषः १४ पक्षधरा पक्षस्थापका
१५ १६

प्रप्रच्छतमृषिंचापिवेशंपायनमच्युतं कथावशेषंधर्मज्ञोवनवासम्यसत्तम १७ इत्याश्रमवासिकेपर्वणिपंचत्रिंशोऽध्यायः
 ३५. जनमेजयउवाच दृष्ट्वापुत्रांस्तथापौत्रान्सानुबंधान्जनाधिपः धनराष्ट्रः किमकरोद्राजाचेवयुधिष्ठिरः १ वेशं
 पायनउवाच तदृक्षामहदाश्रयंपुत्राणांदर्शनंनृपः वीतशोकःसगजर्षिपुनराश्रममागमत् २ इतरस्तुजनःसर्वन्तंचेवपरमघ
 यः प्रतिजग्मुयथाकामधृतराष्ट्राभ्यनुज्ञया ३ पांडवास्तुमहात्मानोलघुध्वयिष्ठसेनिकाः पुनर्जग्मुर्महात्मानंसदासस्तंमहीप
 तिं ४ तमाश्रमपदंधीमान्ब्रह्मर्षिर्लोकपूजितः मुनिःसत्यवतीपुत्रोधृतराष्ट्रमभाषत ५ धृतराष्ट्रमहाबाहोश्रेणुकोरवनद
 नश्रुतंतेज्ञानवृद्धानामृषीणांपुण्यकर्मणां ६ ऋद्धाभिजनवृद्धानांवेदवेदांगवेदिनां धर्मज्ञानांपुराणानांचदतांविविधाः
 कथाः ७ मास्मशोकेमनःकार्षीदिष्टेनव्यथतेबुधः श्रुतंदेवरहस्यंतेनारदाद्देवदर्शनात् ८ गतास्तक्षत्रधर्मेणशस्त्रपू
 तांगतिंशुभां यथादृष्टास्त्वयापुत्रास्तथाकामविहारिणः ९ युधिष्ठिरत्वयंधीमान्भवंतमनुरुध्यते सहितोभ्यात्भिसर्वैःसदारैः
 सकृद्दृष्ट्वाः १० विसर्जयेनयात्वेपःसराज्यमनुशासतां मासःसमधिकस्त्वेषामतीतोचसतांमुने ११ एतद्धिनित्यंयत्नेन
 पदंरक्ष्यन्नराधिप बहुप्रत्यर्थिकं ह्येतद्राज्यनामकुरुद्बह १२ इत्युक्तःकोरवोराजाव्यासनातुलतेजसा युधिष्ठिरमथाहयवाग्मी
 वचनमब्रवीत् १३ अजातशत्रोभद्रतश्रणुमेभ्यात्भिसह त्वत्प्रसादान्महीपालशोकानास्मान्प्रबाधते १४ रामेचाहृत्वेयापुत्र
 पुंरवगजसाह्वये नाथेनानुगतोविद्वान्प्रियेषुपरिवर्तिना १५ प्राप्तंपुत्रफलंत्वत्तःप्रीतिर्मेपरमात्त्वयि नमेमन्त्युर्महाबाहोगम्यतां
 पुत्रमाचिरं १६ भवंतंचेहसंप्रेक्ष्यतपोमेपरिहीयते तपोयुक्तंशरीरिचत्वाद्दृष्ट्वाधारितंमनः १७ मातरौतेतथैवैमंशार्णपर्णरु
 ताशने ममतुल्यवत्पुत्रनचिरंवर्त्तयिष्यतः १८ दुर्योधनप्रभृतयोदृष्टालोकांतरंगताः व्यासस्यतपसोवीर्याद्दपंतश्वस-
 मागमात् १९ प्रयोजनचनिरृत्तजीवितस्यममानय उग्रतपःसमास्थास्यत्वमनुज्ञातुमहसि २० त्वय्यद्यपिंडःकीर्तिश्च
 कुलंचेदंप्रतिष्ठितं श्वोवाद्यवामहाबाहोगम्यतांपुत्रमाचिरं २१ राजनीतिःकृद्बहुशःश्रुतातेभरतर्यभ संदेष्टव्यनपश्यामिरुतंमेभव
 ताप्रभो २२

नाथेनत्वया	१५.	६	७	८	९	१०	११	बहवःप्रत्यर्थिनःप्रार्थयानाः शत्रवोयत्रतत्	१२	१३	१४
		१६		१७		१८	१९		२०	२१	२२

वैशंपायन उवाच इत्युक्त्वा वचनं तं तु नृपो राजानमब्रवीत् नमामर्हसि धर्मज्ञपत्न्यक्तुमनागमं २३ कामंगच्छंतुमंसर्वं भ्रातरो नुचरास्त
 था भवंतमहमन्विष्ये मातरं च यतव्रत २४ तमुवाचाथ गांधारी मे वंपुत्रश्रेणुष्वह त्वय्यधीनं कुरु कुर्वं पिंडश्च श्वशरश्च मे २५ गम्य
 तां पुत्रपर्याप्तमैतावत्पुजितावयं गजायदाह तत्कार्यं त्वया पुत्रपितृवच २६ वैशंपायन उवाच इत्युक्तः स तु गांधार्या कुर्तापि दमभा
 षंत स्नेहबाष्पाकुलेन त्रे प्रमूज्य रूदती वचः २७ विसर्जयति मारुजा गांधारी च यशस्विनी भवत्यां वद्वृत्तस्तु कथं यास्यामि दुःखितः
 २८ न चोत्सहेत पापि प्रकृते धर्मचारिणि तपसो द्विपरं नास्ति तपसा विंदते महत् २९ ममापिन तथाराजि राज्यं बुद्धिर्यथापरा त
 पस्ये वानुरक्तं मे मनः सर्वात्मना तथा ३० शून्यं च मही कृत्स्नानमप्रीतिकरी शक्तिः बांधवानः परिक्षीणा बन्धनान यथापरा ३१
 गांचालाः स भृशक्षीणाः कथामात्रावशेषिताः न तेषां कुलकर्तारि कंचित्पश्याम्यहं शतम् ३२ सर्वं हि भस्मसात्कीतास्तद्रोणे न रणाजि
 रे अमशिष्टाश्च निहता द्रोणपुत्रेण विनिधि ३३ चेदयश्चैव मत्स्याश्च दृष्टृपृवंस्तथैव नः केवलं वृष्णिचक्रं च वासुदेवपरिग्रहात् ३४
 यदृस्वास्थानुमिच्छामि धर्माथिनार्थं हेतुतः शिवेन पश्य नः सर्वान् दुर्लभं तव दर्शनं ३५ अविषद्व्यं च गजाद्विती व्रचारण्यते तप
 एतच्छ्रुत्वा महाबाहुः सहदेवो युधांपतिः ३६ युधिष्ठिरमुवाच दबाष्पव्याकुलो ज्ञानः नोत्सहेदं पत्न्यक्तुं मातरं भरतर्षभ ३७ प्र
 तियातु भवान् क्षिप्रं तपस्तपस्याम्यहं विभो इद्वैव शोषयिष्यामि तपसे दं कलवरं ३८ पादशय्यां प्रणरक्तारजोमात्रास्तथानयोः तमु
 वाचततः कुती परिष्वज्य महाभुजं गम्यतां पुत्रमेवं त्वं वाचः कुरुवचो मम आगमाय शिवा संतु स्वस्या भवतपुत्रकाः ३९ उपरोधा
 भवे देवमस्माकं तपसः कृतं त्वत्स्नेहपाशो बद्धा च हीयेयं तपसः परात् ४० तस्मान्पुत्रकगच्छ त्वं शिशुमन्यचन प्रभो एव सं
 स्तोभितं वाक्यैः कृत्या बहू विधिर्मन ४१ सहदेवस्य राजेंद्रराजश्चैव विशेषतः तस्मात्समनुजा ताराजा च कुरुपुंगवा ४२
 अभिवाद्य कुरुश्रेष्ठमामत्रयितुमागमन युधिष्ठिर उवाच राज्यं प्रतिगमिष्यामः शिवेन प्रतिनंदिताः अनुजातास्त्वया राजन गमि
 ष्यामो विकल्मषा ४३ एवमुक्तः सराजर्षिर्दूर्मराज्ञामहात्मना अनुजसंकोच्य मभिनद्य युधिष्ठिरं ४४ भीमं च बलिनां श्रेष्ठं सो
 त्वयामास पार्थिवः स चास्य सम्यक् मेधावी प्रत्यपद्यत वीर्यवान् ४६ ७ ७ ७ ७

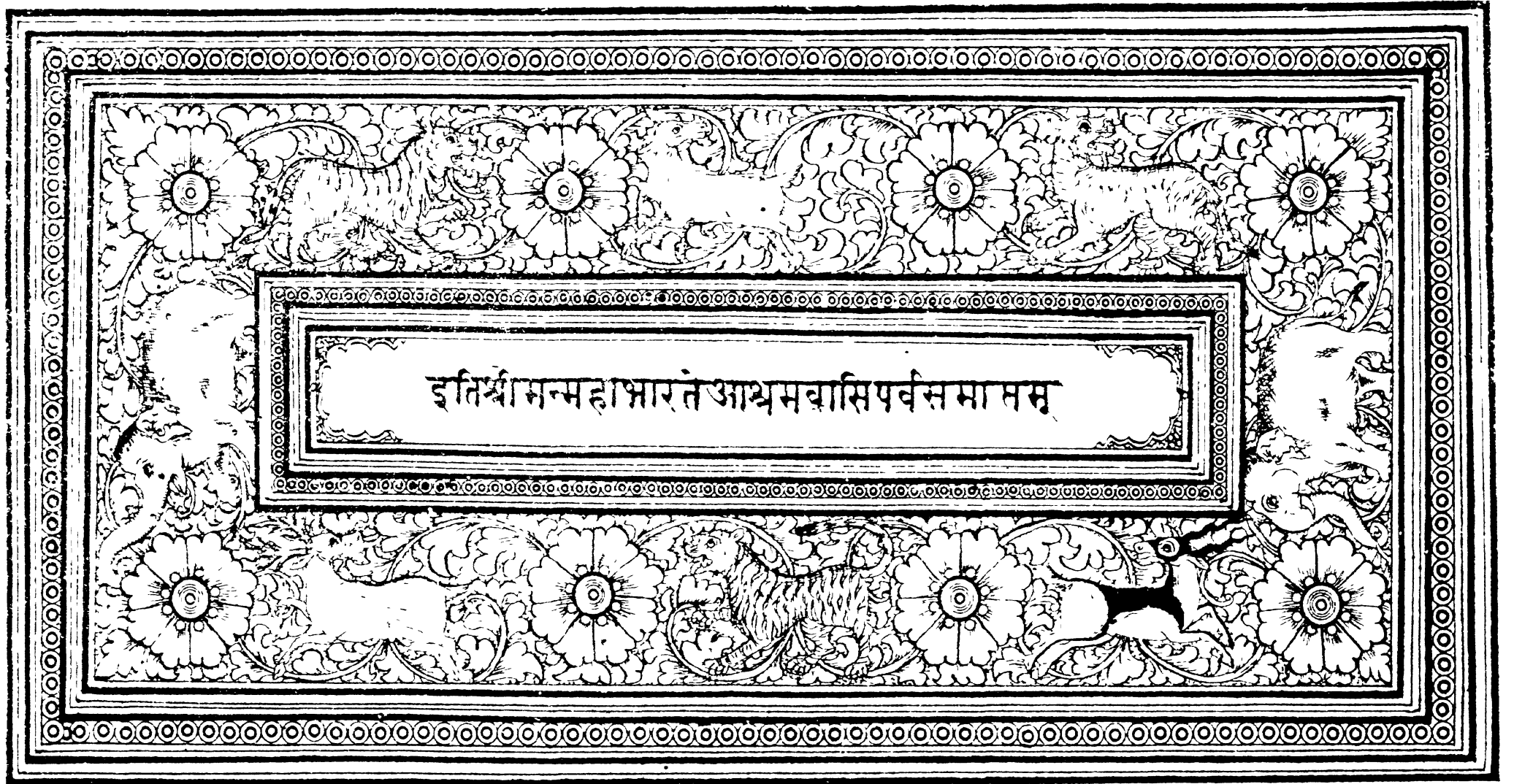
अर्जुनं च समारिद्धयमोच पुरुषर्षभो अनुजज्ञे सकौरव्यः परिष्वज्याभिनन्द्य च ४७ गांधार्यान्वाभ्यनुज्ञाताः कृतपादाभिवादानाः जनन्या
समुपाधृतापरिमुक्ताश्च ते नृप ४८ चक्रुः प्रदक्षिणं सर्वे वत्सा इव निवारणे पुनः पुनर्निरीक्षतः प्रचक्रुस्ते प्रदक्षिणं ४९ द्रोपदी प्रमुखा
श्वैव सत्वाः कौरवयोषितः न्यापतः श्वशुरे वृत्तिप्रयुज्यप्रयुयुस्ततः ५० श्वश्रुभ्यां समनुज्ञाताः परिष्वज्याभिनन्दिताः संदिष्टाश्चेति कर्त्तव्यं
प्रययुर्भृत्भिः सह ५१ ततः प्रजज्ञे निनदः सूतानां युज्यतामिति उष्ट्राणां क्रोशतां चापि हयानां हेषतामपि ५२ ततो युधिष्ठिरो राजा
सदारः सहसैनिकः नगरं हस्तिनपुरं पुनरायात्सर्वांधवः ५३ इत्याश्रमवासिके पर्वणि षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ वैशंपायन उवाच
द्विवर्षी प्रनिवृत्तेषु पांडवेषु यदृच्छया देवर्षिर्नारदो राजन्नाजगाम युधिष्ठिरं १ तमभ्यर्च्य महाबाहुः कुरु राजो युधिष्ठिरः आसीन् परि
विश्वस्तं प्रावाच वदतावरः २ चिरात्तु नानुपश्यामि भगवंतमुपस्थितं कश्चित्कुशलं विप्रशुभं वा प्रत्युपस्थितं ३ केदेशाः परिदृष्ट्वा स्तं कि
चकार्यं करोमि ते तद्ब्रूहि द्विजमुरव्यस्त्वं ह्यस्माकंच परागतिः ४ नारद उवाच चिरदृष्टोसि मेत्येव मागतो हंतपो वनात् परिदृष्ट्वा नि
तीथानि गंगा चैव प्रयान्ते प ५ युधिष्ठिर उवाच वदन्ति पुरुषा मेघगंगातीरनिवासिनः धृतराष्ट्रं महात्मानमास्थितं परमंतपः ६ प
रिदृष्टस्त्वया तत्र कुशलीसकुरुद्वहः गांधारी च पृथा चैव स तपुत्रश्च संजयः ७ कथंच वत्तं ते चाद्यपि ताममसपाथिवः श्रोतुमिच्छामि
भगवन् यद्विदृष्टस्त्वयानृपः ८ नारद उवाच स्थिरीभूय महा राजगृण्यत्तं यथा तथं यथाश्रुतं च दृष्टं च मया तस्मिन्स्तपो वने ९ वनवास
निवृत्तेषु भवत्संकरुने वनं कुरुक्षेत्रान्पितातुभ्यं गंगाद्वारं यथो नृप १० गांधार्यासिंहिताधीमान् वध्वाकुंश्यासमन्वितः संजयेन च
स्तनसाभिदोत्रः स याजकः ११ आतस्थसतपस्ती व्रंपिता तव तपो धनः वीरामुखं समादाय वायुभक्षो भवन्मुनिः १२ वने समुनिभिः
सर्वैः पूज्यमानो महातपाः त्वगस्थिमात्रशेषः स घण्टासा न भवन् नृपः १३ गांधारी तु जलादारीकुंती मासोपवासिनी संजयः षष्ठं भ
क्तेन वतया मासं भारत १४ अग्नीस्तु याजकास्तत्र जुहुवुर्विधि वन्प्रभो दृश्यतो दृश्यतश्चैव वने तस्मिन् नृपस्य वै १५ अनिकेतो य
राजा सबभृववनगाचरः ते चापि सिंहिते दव्यासजयश्च तमन्वयुः १६ संजयानृपतनेतासमपुविषमेषु च गांधार्याश्च पृथाराजन् चक्ष
रासीदनिदिता १७ ततः कदाचिद्गंगायाः कच्छे स नृपसत्तमः गंगायामापुतो धीमानाश्रमाभिमुखं भवत् १८ ७१ ७२ ७३ ७४ ७५

मेमया अतिरिदृष्टोसित्यर्थः ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ दृश्यतो दृश्यत इति पश्यंतमपश्यंतं चानादृत्येत्यर्थः नियमेन सान्निध्याभावात् १५
१६ १७ १८

अथवायुःसमुद्भूतोदावाग्निरभवन्महान् ददाह तदहनं सर्वपरिग्रह्य समंततः १९ दद्व्यत्कृमृगयूथेषु द्विजिह्वेषु समंततः वराहाणां च यथेषु सं
 श्रयत्कृजन्नाशयात् २० समाविद्धवनेतस्मिन्समाजग्मुस्तपोधनाः निराहारतयाराजामदप्राणविकीर्णतः २१ असमर्थोपसरणं कृ
 शमातरोचते ततः सन्पतिदृष्ट्वापन्दिमायांतमतिक्रान्त् २२ इदमाह ततः सूतसंजयजयतावरः गच्छसंजययत्राग्निर्नत्वात्तदहतिकर्हि
 चित् २३ वयमत्राग्निनायुक्तागमिष्यामः परांगतिं तमुवाच किन्त्याद्दिग्मः संजयावदतावरः २४ राजन्पुत्रनिष्टोयं भविता तद्वयाग्नि
 ना नचोपायं प्रपश्यामि मोक्षणे जातवदसः २५ यदत्रानंतरकार्यतद्दवान्वक्तुमहमि इत्युक्तः संजयेन तदपुनराहमपार्थिवः २६ ने
 षमृत्युरनिष्टो नो निस्तानांगृहात्स्वयं जलमग्निस्तथावायुरथ वापि विकर्षणं २७ तापसानां प्रशस्यंतं गच्छ संजयमाचिरं इत्युक्त्वा मंज
 यं राजसिन्धुमाधाय मनस्तथा २८ प्राप्सुखः सह गांधाया कुन्त्या चोपाविशत्तदा संजयस्तथा दृष्ट्वा प्रदक्षिणमथाकरोत् २९ उवाच च
 न मेधावीर्यं क्ष्वात्मानमिति प्रभो ऋषिपुत्रो मनीर्यसगजाचक्रे स्यतद्वचः ३० सन्निरुध्यं द्वियथाममानीत्काष्ठां पमस्तदा गांधारी च म
 हाभागाज्जननी च पृथातव ३१ दावाग्निना समायुक्ते स च राजापितातव संजयस्तु महाभात्रस्तस्माद्दावादमुच्यत ३२ गंगाकुलं मया
 दृष्टं स्तापस्तेऽपि रिवारितः सतानामव्यतेजस्वीनिवद्यंतश्च सर्वशः ३३ प्रययौ संजयार्थमाह्निमवतं महीधरं एवमनिधने प्रासक्तु
 राजो महामना ३४ गांधारी च पृथाचेव जनन्यांतविशोपते यदृच्छथानुव्रजतामयाराजः कलेवरं ३५ तयोश्च देव्योरुभयोर्मया दृष्टा
 निभारतं ततस्तपोवनेतस्मिन्समाजग्मुस्तपोधनाः ३६ श्रुत्वा राजस्तद्वानिष्टानन्वशोचनगतीं श्रुते तत्राशोपमदं सर्वमेतन्पुरुषस
 त्तम ३७ यथाच नृपतिदग्धो देव्यांतं चेति पांडव नशोचितव्यराजेंद्रस्वतः सपृथिवीपतिः ३८ प्राप्तवानग्निसंयोगं गांधारीजननी
 चते वेशोपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा च सर्वेषां पांडवानां महात्मनां निर्याणं धृतराष्ट्रस्य शोकः समभवन्महान् ३९ अंतपुगणा
 चतदा महानातः स्वरो भवत् पौराणां च महाराजश्रुत्वा राजस्तदा गतिं ४० अहोधिगतिराजातु विदुष्यभृशदुरितः उर्ध्वं वाहुः समरं
 न्मातुः प्ररुरोदयुधिष्ठिर ४१ भीमसेनपुरोगाश्च भ्रातरः सर्व एवते अंतपुत्रेषु च तदा समदन्नुदितस्वनः ४२ प्रादुर्गमन्महाराज
 पृथाश्रुत्वा तथागतां तंच वदंतथा दग्धं तपुत्रं नराधिप ४३ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

अन्वशाचंतते सर्वगांधारींचितपस्विनीं तस्मिन्नुपरतेशब्दे मुहूर्त्तादिव भारत ४४ निगृह्यवायं धैर्येण धर्मराजो ब्रवीद्विदं ४५ इत्या
 श्रमवासिके पर्वणि सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ युधिष्ठिर उवाच तथा महात्मनस्तस्य तपस्युग्रचवत्ततः अनाथस्य च वचनं तिष्ठत्वस्मा
 क्वबंधुषु १ दुर्विज्ञया गतिर्ब्रह्मन् पुरुषाणां मतिर्मम यत्र वै चित्रवीर्योऽसौ दग्धाण्ये वनाग्निना २ तस्य पुत्रशतं ग्रीमदभ्रवद्द्रुहा-
 लिनः नागायुतबलो राजा सदग्धो हि दवाग्निना ३ यंपुरा पर्यर्वाजी न्ताल वृत्तैर्वरस्त्रियः तं गृध्रापर्यर्वाजं तदा वाग्निपरिकालितं ४
 सूतमागधसैश्व शयानो यः प्रबोध्यते धरण्यां स नृपः शोतपापस्य मम कर्मभिः ५ न च शाचामि गांधारीं हतपुत्रां यशस्विनीं पति
 लोकमनुप्राप्तं तथा भर्तृव्रतो स्थितं ६ एथामेव च शाचामिया पुत्रैश्च पर्यमृद्धिमत् उत्सृज्य समहृद्दीप्तं वनवासमरोच्यत ७ धिया-
 ज्यमिदमस्माकं धिग्बलं धिक्पराक्रमं क्षत्रधमं च धिग्यस्मान्मृताजीवामद्भवयं ८ कसूक्ष्मा किल कालस्य गतिद्विजवरोत्तम य-
 त्समुत्सृज्य राज्यं सावनवासमरोच्यत ९ युधिष्ठिरस्य जननी भीमस्य विजयस्य च अनाथवत्कथं दग्धा इति मुह्यमि चिंतयन् १०
 वृथा संतर्पितो वह्निः स्वांडवे सव्यसाचिना उपकारमजानन् सकृत् घ्नइति मे मतिः ११ यत्रादहत्स भगवान्मातरं सव्यसाचिनः कृ-
 त्वायो ब्राह्मणच्छद्यभिक्षार्थीमिमुपागतः १२ धिगग्निं धिक्कृपाधस्य विश्रुतां सत्यसंधतां उदकं पृतरंचान्यत् भगवन्प्रतिभाति मे
 १३ वृथाग्निना समायोगो यदभ्यर्च्ये धिवीपतः तथा तपस्विनस्तस्य राजर्षेः कोरवस्य ह १४ कथमेवं विधो मृत्युः प्रशास्ये पृथिवीमिमां तिष्ठत्सुमंत्र
 पूतेषु तस्याग्निषु महावने १५ वृथाग्निना समायुक्तो निष्ठां प्राप्तः पितामम मन्ये एथावेपमाना कृशाधमनिसंतता १६ हातात धर्मराजेति
 समाकंदन् महाभये भीमपर्यामुहिभयादिति चैवाभिवाशती १७ समंततः परिक्षिप्ता माता भून्मे दवाग्निना सह देवः प्रियस्तस्याः पुत्रेभ्यो धि
 कएव तु १८ न चैनां मोक्षयामास वीरो माद्रवती सुतः तच्छ्रुत्वा रुरुदुःसर्वसमालिङ्ग्य परस्परं १९ पांडवाः पंचदुःस्वार्त्ताभूतानीव युगक्षये तेषां
 तु पुरुषेद्राणां रुदतां रुदि तस्वनः २० प्रासादाभोगसंछद्दो अन्वरोत्सीत्सरोदसी इत्याश्रमवासिके पर्वणि अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ नारद उवाच
 नासौ वृथाग्निना दग्धो यथा तत्र श्रुतं मया वैचित्रवीर्यो नृपतिस्तत्तव क्ष्यामि भाग्य १ वनं प्रविशतानेन वायुप्रक्षेणार्थमता अभयः कारपित्वेष्टि
 सुत्सृष्ट इति नः श्रुतं २ यज्जकास्तु ततस्तस्य तानग्नीभिर्जने वनं समुत्सृज्य यथा कामं जग्मुर्भरतसत्तम ३

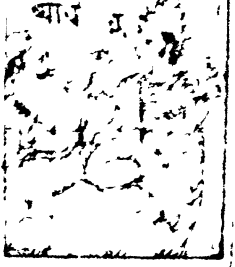
सविद्वस्तदावन्निर्वनेतरिभन्भृक्किल तेनतद्रूनमादीप्तमितितेतापसाब्रुवन ४ मराजाजान्दवीकक्षेयथातेकथितंमया तेनाग्निनाममा
युक्तःस्वेनवभरतर्षभ ५ एवमावदयामासुमुनयस्तममानथ येतेभागीरथोतीरेमयादृष्टार्थाधिष्ठिर ६ एवमेनाग्निनाराजासमायुक्तो
महीपते माशोचिथास्त्वनृपतिंगतःसपरमांगति ७ गुरुशुश्रूषयचैवजननीतेजनाधिप प्रासाक्तमदतीसिद्धिमितिमनात्रसंशयः ८
कचुमहसिराजेद्रतेषालमुदकक्रिया भ्रातृभिःसहितःसर्वैरतदत्रविधीयता ९ वैशंपायनउवाच ततःसंप्रथिवीपालःपांडवानाधुरंधर
निययोसहस्रादयःसदारश्चनरर्षभः १० यौरजानपदाश्चैवगजभक्तिपुरस्कृताः गंगाप्रजमुरगितोवागसेकनमवृताः ११ ततोवगाह्यसन्नि
लंसर्वेतेनरपुंगवाः युयुत्समग्रतःकृत्वाददुस्तोयंमहान्मने १२ गांधार्याश्चपृथायाश्चविधिवन्नामगात्रत शोचंनिर्वर्त्तयतस्तेतत्रोद्युन
गराहृद्भिः १३ त्रैषयामाससनरानुविधिज्ञानाप्तकारिणः गंगाद्वारनरथप्रायत्रदग्धोभवन्नृपः १४ तत्रैवतपारुत्यानिगंगाद्वारं
शातदा कर्त्तव्यानीतिपुरुषानुदत्तदेयान्महीपतिः १५ द्वादशेदहितेभ्यःसकृतशोचानराधिप ददोथाद्वानिविधिवदृक्षिणावन्तिपा
उवः १६ धृतराष्ट्रसमुद्दिश्यददोसंप्रथिवीपतिः सुवर्णरजतगाश्चशय्याश्चसामहाधनाः १७ गांधार्याश्चैवतेजस्वीपृथायाश्चप्रथक्
पृथक् संकीर्णनामनीराजाददोदानमस्तुत्तमं- १८ योयद्विच्छ्रितियावत्र तावस्तन्मतेनर शयनभोजनदानमणिगन्धमथोधनं १९ यन्मा
च्छादनंभोगानुदासीश्चसमन्वृताः ददोराजासमुद्दिश्यतयोर्मात्रोमर्द्दीपति २० ततःसंप्रथिवीपालोदत्त्वाथान्यन्यनेकगः प्रविशेगपुरं
राजानगरंवारणाकृत्यं २१ तेचापिराजवचनात्पुरुषायगताभवन् संकल्यतेपांकुन्यानिपुनःप्रत्यागमंस्ततः २२ मान्यगोथैश्चविधि
रचयित्वायथाविधि कुन्यानितेषांसंयोन्यतदाचरव्युर्मर्द्दीपतेः २३ समाश्वास्यतुराजानथमात्मानयुधिष्ठिर नारदाप्यगमद्राजनपरमर्षि
यथैष्मिन् २४ एववर्षोण्यतीतानिधृतराष्ट्रस्यधीमतः वनवासे तथार्त्रीणिनगमेदशयचच २५ इतपुत्रन्यमेग्रामिदानानिददत सदा
ज्ञातिसंबंधिमात्राणांभ्रातृणांस्वजनस्यच २६ युधिष्ठिरस्तुनृपतिर्नातिप्रीतमनास्तदा धार्यामानुद्रान्यनिहतजातिबोधवः २७ तथा
श्रमवासिकेतुपवण्य पिसमाहितः गंधमान्यादियुक्तचहविष्यभो जयद्विजान् २८ उतिथामद्राभ्रतगतमाहस्यामंदितायावय्यामिकथा
आश्रमवासिकेपूर्वाणि कुनचन्वारिंशोऽध्यायः ३९ अस्यानंतरंमालसलपेवभविष्यति तग्यायमाद्यश्याक वैशंपायनउवाच यद्विधान्यथ
संप्राप्तेवर्षेकौरवनंदनः ददर्शविपरीतानिनिमित्तानियुधिष्ठिरः १ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ५४३भभवतु ७

इति श्रीमन्महाभारत आश्रमवासिपर्वसमाप्तम्

अथ श्रीमद्महाभारतमोक्षसंन्यस्यपंचशतमः

श्रीगणेशायनमः एकं आदिपदं णिसूत्रितानां धर्मार्थकाममोक्षाणां मध्ये सभावनयोर्यज्ञस्य धृतिगुरुसतीर्यसेवनादिना धर्मः प्रतिपादितः विराटाद्यष्टकेसे-
वानीति हिंसानृतकुलक्षयादिनार्थः शोकप्रदो निरूपितः द्वादशैर्धर्मफलभूतः कामः सांप्रमर्गो निरूप्यत्वं च मोक्षप्रदं निरूपितं त्रयोदशादित्रये मोक्षहेतून्तानवि

श्रीगणेशायनमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ वैशंपायन उवाच षट्त्रिंशत्त्व
थसंप्राप्ते वर्षे कौरव नंदनः ददशं विपरीतानि निमित्तानि युधिष्ठिरः १ वसुवंताश्च निघांता रूक्षाः शर्करवर्षिणः अपसव्यानि शकुनामंड
लानि प्रचक्रिरे २ प्रत्यगूहर्महानद्योदिशोनीहारसंवृताः उल्काश्चांगारवर्षिण्यः प्रापतन्नागनाडुवि ३ आदित्यारजसाराजसमवच्छन्नमं
डलः विरश्मिरुदये नित्यकबंधः समदृश्यत ४ परिवेषाश्च दृश्यतदारुणाः सूर्यचंद्रयोः त्रिवर्णाः श्यामरूक्षातास्तथाभस्मारुणप्रभाः
५ एते चान्ये च बहुवज्रताभयशशिनः दृश्यते बहुवोराजन्तदयोद्देगकारकाः ६ कस्यचित्त्वथकालस्य कुरुराजो युधिष्ठिरः शुभ्रा
वृष्टिणा वक्रस्य मोसले कदनं कृतं ७ विमुक्तं वासुदेवं च श्रुत्वारामं च पांडवः समानीया ब्रवीद्भ्रातृन्किं करिष्याम इत्युत ८ परस्परसमासा
द्य ब्रह्मदंडबलात्कृतान् वृष्णीन्विनष्टास्ते श्रुत्वा व्यथिताः पांडवा भवन् ९ निधनं वासुदेवस्य समुद्रस्य वशापणं वीरानश्च दधुस्तस्य वि
नाशं शार्ङ्गधन्वनः १० मोसलं तं समाश्रित्य दुःस्वशोकसमन्विताः विषण्णहतसंकल्पाः पांडवाः समुपाविशन् ११ जनमेजय उवाच
कथं विनष्टा भगवन् न धका वृष्णिभिः सह पश्यतो वासुदेवस्य भोजाश्चैव महारथाः १२ वैशंपायन उवाच षट्त्रिंशत्ततो वर्षे वृ
ष्णीनामनयो महान् अन्योन्यं सुसलैस्ते तु निजघ्नुः कालचादिताः १३ जनमेजय उवाच कंनानुशमास्तवीराः क्षयं वृष्यं धकागताः
भोजाश्च द्विजवर्त्यं विस्तरणवदस्वमं १४ वैशंपायन उवाच विश्वामित्रं च कण्वं च नारदं च तपोधनं सारणप्रसुरवावीरादहशुद्धार
कांगतान् १५ तैतान्सांबपुरस्कृत्य भूषयित्वास्त्रियं यथा अब्रुवन्पुत्रसंगस्य देवदंडनिपीडिताः १६ इयं स्त्रीपुत्रकामस्य बभ्रारमिततेज
सः ऋषयः साधुजानीत किमियं जनयिष्यति १७ इत्युक्तास्ते तदारजन्विप्रलंभप्रधर्षिताः प्रत्यब्रुवंस्तान्मुनयो यत्तच्छृणुनराधिप १८
वृष्यं धकविनाशाय सुसलघोरभायसं वासुदेवस्य दयादाः सांबो यं जनयिष्यति १९ येन यूयं मुदुवृत्तान् शंसाजातमन्यवः उच्छेत्तारः कु
लैकृत्स्नमृते रामजनादनौ २० समुद्रं यास्यति श्रीमांस्येत्कादहहलायुधः जराकृष्णामहात्मानं शयानं भुवि भित्तस्यति २१

घावनवासांश्च निरू

प्यषोडशो धृतराष्ट्रवद्वज्रमाश्रित्य ये केवलं अर्थकामसत्तास्ते मदिरादिकलहेन न्यसनेन विनश्यंतीति प्रतिपाद्यते समदशे निष्कामधर्मस्य फलं गृहादेत्यगोष्ठा
दशोत्तृषिकास्वर्गप्राप्तिश्च निरूपयिष्यते तत्र राज्याप्त्यनंतरं षट्त्रिंशत्तमे वर्षे सर्वनाशसूचकानुयातानाह वैशंपायनः षट्त्रिंशदति १ २३ ४ ५ ६ ७ ८ भवन् आ
भवन् ९ १० मोसलं सुसलं कृतं कदनं समाश्रित्य मनमिधृत्वा ११ १२ सुसलै एरकालगैर्मुसलकणैः १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० जरानामाकश्चिर्त्तवर्तः २१

अभ्ययुर्मनसा अस्याभिदंतः शापस्त्वयासंतव्यइति २२ २३ २४ २५ किंकरोयमदूतस्तत्तुल्यं २६ २७ २८ २९ स्वयंकृत्वास्वयंकर्ता ३० ३१
 इतिनेलकरीयेभारतभावादीपेमौसलपर्वणिप्रथमोऽध्यायः १ एवंकालः कपोतोलूकादिरूपेण १ याएवंकचिन्कालादिरूपाहश्यतेकचिन्न आवेक्ष्यप

इत्यब्रुवंस्ततोराजन्यलब्धास्तैर्दुरात्मभिः सुनयः क्रोधरक्ताक्षाः समीक्ष्याथपरस्परम् तथोक्त्वा सुनयस्तेतु ततः केशवमभ्ययुः २२ अथा
 ब्रवीत्तदा वृष्णीश्रुत्वेवमधुसूदनः अतज्ञामितिमास्तस्य भवितव्यं तयानितान् २३ एवमुक्त्वा नृषीकेशः प्राविशशपुरं तदा कृतांत मन्यथानं
 च्छक्तुं सजगतः प्रभुः २४ श्वोभूतेयततः सांबो मुशलं तदसूतं वे येन वृष्येधककुले पुरुषा भस्मसाहताः २५ वृष्येधकविनाशाय किंक
 रप्रतिभं महत् अस्मूत शतपजघोर तच्च राज्ञो न्यवेदयत् २६ विषण्णरूपस्तद्राजायूक्ष्यं चूर्णमकारयत् तच्चूर्णं सागरचापिपाक्षिपस्युरुषान्
 प २७ अपोषयश्च नगरे वचनादाह कस्यते जनार्दनस्य रामस्य बभ्रुवामहात्मनः २८ अद्य प्रभृति सर्वं पुष्टं यधककुलेषु सुरासंबान्
 कर्तव्यः सर्वे नगरवासिभिः २९ यश्च नो विदितं कुर्यादं वं कश्चिन्नरः क्वचित् जीवन्मशूलमार्गे हन्स्वयं कृत्वा सबांधवः ३० ततोराजमया न्यवे
 नियमं चक्रिरे तदा नराः शासनमाजाय रामस्याकिंष्टकमणः ३१ इति श्रीमहाभारतेशतसादस्यां साहितायां मौसलपर्वणिप्रथमोऽध्या
 यः १ वैशंपायन उवाच एवं प्रयतमानानां वृष्णीनामधकैः सह कालागृहाणि सर्वेषां परिचक्रामान्यथाः १ करालो विक्रमो मुडः पु
 रुषः कृष्णपिंगलः गृहाण्यावेक्ष्य वृष्णीनां नाहश्यत कचिन्कचित् २ तमभ्रंत महेश्यामाः शरैः शतसहस्रशः नचाशक्यत वेदं मसर्वभृतात्यय
 स्तदा ३ उत्पेदिरे महाबातादा रूणाश्च दिनदिने वृष्येधकविनाशाय वहयो लोमहर्षणाः ४ विबुद्धमृषिकारथ्या विभिन्नमणिकास्तथा केशा
 नरवाश्च सुप्तानामघतं मूर्षिकैर्निशि ५ वीचीकृचीतिवाशानिसारिका वृष्णिवशममु नापशास्यति शब्दस्ममदिवारात्रमवर्हि ६ अनुकुर्वन्तु ल
 कानां सारसाविरुतंतथा अजाः शिवानां विरुतमन्ववु वंत भारत ७ पांडुरारक्तपादाश्च विदग्धाः कालचोदिता वृष्येधकानां गेहं प्रकृपाता
 व्यचरंस्तदा ८ व्यजायंत रवरागोषु करभाश्च तरीषु च ९ नापत्रपतपापानि कुर्वन्तो वृष्णाय मदा प्राक्षिपन्त्रात्मणांश्चापि पितृन्दयास्तथैव च १०
 गुरूश्चाथ वमन्यंत नतुरामजनादेनो पत्न्यः पतीनुच्चरंत पत्नीश्च पतयन्तथा ११ विभावगुः प्रज्वलितावामं विपरिवर्तते नीललोहितगंजिष्ठा
 विसृजन् चर्षिषः प्रथक् १२ उदयास्तमनं निन्द्य पुष्यातस्यादिवारकरः व्यहश्यतामकल्पुभिः सर्वैः परिर्वर्तित १३ महासनेपुंसि ह्येपुसस्युत
 तीवभारत आहायमाणं कर्मया व्यहश्यत महस्रशः १४

वित्रायन्निनिगेष २ सर्वभृतानां अन्ययानां शोयस्यात् ३ ४ मणिकाभृतात्राणि ५ ६

७ ८ ९ १० उच्चरंत वंचितवदय ११ १२ १३ आहायमाणं अन्ने १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४

१५ परेति स्वनक्षत्रादशनमपिस्वमृत्युसूचकमित्यर्थः १६-१७ एवमिति त्रयोदशदिवसाः कृष्णापक्षोः षट्दित्यर्थः १८ एवंसत्यग्निमपक्षेष्टध्याभाव्यं

पुण्याहेवाच्यमानेतु जपत्सु च महात्मसु अनिधावंतः श्रयंतेन चादृश्यत कश्चन १५ परस्परं च नक्षत्रं हन्यमानं पुनः पुनः ग्रहैरपश्यन्सर्वे ते
नात्वनस्तु कथंचन १६ नदत्तपाचजन्यं च वृष्ययधकानिवेशने समंतात्पयं वासंतरामभादारुणास्वराः १७ एवंपश्यन्तुर्दृषीकेशः संप्रा
प्तकालपर्ययं त्रयोदश्याममावास्यां तान्दृष्ट्वा प्राब्रवीदिति १८ चतुर्दशीपंचदशीकृतयेराहुणापुनः प्राप्तेवेभारते युद्धे प्राप्ता चाद्यक्षया
यनः १९ विमृशन्नेवकालं तं परिचित्य जनादेनः मेनेप्राप्तं सषट्त्रिंशत्पंचवैकेशिसूदनः २० पुत्रशांकाभिसंतप्तागोधारीहतबाधवा-
यदनुव्याजहारातीतिदिदं ससुपागमत् २१ इदंचतदनुप्राप्तमब्रवीद्यद्युधिष्ठिरः पुराच्युते व्यनिकेषु हस्त्वोत्थातात्सुदारुणान् २२ इत्युक्त्वा
वासुदेवस्तु चिकीर्षुः सत्यमेव तत् आज्ञापयामास तदा तीर्थयात्रामरिदमः २३ अघोषयंत पुरुषास्तत्रकेशवशासनात् तीर्थयात्रास-
मुद्रेवः कार्यंति पुरुषेषां २४ इति श्रीमहाभारते मोक्षलपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः २ वैशंपायन उवाच कालीस्त्रीपां-
डुरैर्दत्तैः प्रविश्य हसतीनिशि स्त्रियः स्वप्नेषु मुष्णती ह्यारुकां परिधावति १ अग्निहोत्रनिकेतेषु वास्तुमध्येषु वेश्मसु वृष्ययधकान-
खादंतस्वप्नेषु ल्कामयानकाः ३ अलंकाराश्च छत्रं च ध्वजाश्च कवचानि च हियमाणानदृश्यंतरक्षोभिः सुभयानकेः ३ तच्च अग्निद-
त्तं कृष्णस्यैव जनाभसयोस्यं दिवमाचक्रमेचक्रवृष्णीनां पश्यतां तदा ४ युक्तरथं दिव्यमादित्यवर्णं ह याहरन्यश्यतोदारुकस्य
तेसागरस्यापरिघादवतन्मनाजवाश्चतुरोवाजिसुरव्याः ५ लालः सुपर्णश्च महाध्वजोत्तौ सुपूजितो रामजनार्दनस्यो उच्चैर्जह
रप्सरसो दिवान्निशंवाचश्चोत्तुर्गस्यतां तीर्थयात्रां ६ ततो जिगमिषंतस्ते वृष्ययधकमहारथाः सांतपुरास्तदा तीर्थयात्रां पंचोन्न-
रषेभाः ७ ततो भोज्यं च भक्ष्यं च पेयं चाधकवृष्णयः बहुनानाविधं च कुसुमं च मांसमनेकशः ८ ततः सैनिकवर्गोश्च निययुनगरा-
द्वहिः यानैरश्वैर्गजैश्चैव श्रीमंतस्तिग्मतेजसः ९ ततः प्रभातं न्यवसन्त्यथा द्विष्टं यथा गृहं प्रभूतमस्य पेयास्ते सदारायादवास्त-
दा १० विनष्टास्तां निशम्याथ समुद्रांते सयोगवित् जगामामंत्र्यान्वीरानुद्भवं तीर्थविशारदः ११ तं प्रस्थितं महात्मानमभिवाद्य
कृतांजलिं जानन्विनाशं वृष्णीनां नैच्छुद्धारयितुं हरिः १३ ततः कालपरीतास्तं वृष्ययधकमहारथाः अपश्यन्नुद्भवयांतं तेजसा
वृत्त्यरोदसी १३

तन्नजातं पन्थुत एकातिथिः क्षीणा तत्रगृहणं च जातमित्याह चतुर्दशीति १९ २० २१ २२ २३ २४ इति
श्रीमहाभारते मोक्षलपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः २ कालीमुष्णती स्त्रीणां मंगलसूत्रादिकंचोरयती १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० निशम्य हस्त्वा अर्थ-
विशारदः मोक्षपंडितः ११ १२ १३

ब्राह्मणार्थेष्विति ब्राह्मणार्थद्वयस्थान्यत्रविनियोजनं आशुक्षयकरमित्यर्थः १४ ततस्तूर्यशताकीर्णं नदनतं कसंकुलं अवर्तत महापा
 नं यथासंनिग्मतेजसा १५ कृष्णस्यसंनिधारोमः सहितः कृतवर्मणा अपिबद्युयुधानश्चगदाबभ्रुस्तथैवच १६ ततः परिपदा मध्ययु
 धानामदोत्कटः अब्रवीत्कृतवर्मणा मंबहस्यावमन्यच १७ कः क्षत्रियो हन्यमानः सुमान्हन्यान्मृतानिव तन्नमृष्यतिहादिक्ययादवा
 यन्वयाकृतं १८ इत्युक्तं युयुधानं न पूजयामास तद्वचः मद्युस्मोरथिनां श्रेष्ठोहादिक्यमवमन्यच १९ ततः परमसंकुलः कृतवर्मा तमब्रवी
 त् निर्दिश्यन्निवमावजंतयासन्नपाणिना २० भूरिश्रवाश्चिन्नवाहु युद्धपायगतस्त्वया वर्धनसुनृशमेन वयवीरिणा प्रातितः २१ इ
 तितस्थवचः श्रुत्वाकेशवः परवीरहा तियक्मरोषयाद्दृष्ट्वावीक्षाचक्रसमन्वुमान् २२ माणिः स्वमत कश्चैवयः समत्राजिता भवत् ताक
 थाश्रावयामाससात्यकिर्मधुसूदनं २३ तच्छ्रुत्वाकेशवस्यो कर्मगमद्रुदतीतदा सत्यभामाप्रकृपिता कृपयतीजनादनं २४ ततस्तथाय
 मक्रोधः सात्यकिर्वाक्यमब्रवीत् पंचानां द्रोपदेयानां धृष्टद्युम्नश्चिखंडिना २५ एषगच्छामिपदवीमन्यनचतथाशंप सांभिकयचनिह
 ताः सुमार्थेनदुरात्वाना २६ द्रोणपुत्रसहायेनपापेनकृतवर्मणा समाप्तमायुरस्याद्ययशश्चैवसुमध्यमे २७ इत्यवमुक्त्वा रवईनकेशवस्य
 समीपत अपिद्वत्यशिरः क्रुद्धश्चिच्छेदकृतवर्मणा २८ तथान्यान पिनिघ्नंतं युयुधानं समंततः अभ्यधावदृपीकंशोविनिवारयि
 त्तदा २९ एकीभूतास्ततः सर्वे कालपयायचादिताः साजाधका महाराजशनेयपयवारयन् ताच्छ्रापततस्तूर्णमभिक्नुह्यज्जनादनः
 नचुक्रोधमहानेजाजानन्कालस्यपययं ३१ तेनुपानमदोविद्याश्चादिताः कालकर्मणा युयुधानमथाभ्यघ्नन्नुच्छिष्टं साजनस्तदा ३२ इ
 न्यमानेनृशैवेये क्रुद्धो रुष्मिणितंदनः तदनंतरमागच्छ चोत्सियव्यनशिने सुत ३३ मसाजः सहसायुजः सात्यकिश्चाधकः सह थायच्छ
 मानांतोवीरोबाहु द्विविणशालिनी ३४ बहुत्वान्निहतोतत्र उभाकृष्णस्यपश्यतः हतहृत्प्रातृशिनयपुत्रचयदुनदनः ३५ एषकाणांतदासु
 ष्टिवोपाज्जग्राहकेशवः तदभून्सुसलपारवज्जकल्पमयोमयं ३६ जयानहृष्णास्तांस्तनययपमुरवतां भवन ततो धकाश्च साजाश्च श
 नेयावृष्णायस्तथा ३७ जयुर्न्यान्यमाक्रुदं सुमलः कालचादिताः यस्तथा मरकाकश्चिज्जग्राहकृपितानृप ३८ वज्रभूतवसाराजन्न
 दृश्यततदाविभो तृणचसुमलीभूतमपितत्रव्यदृश्यत ३९

विधास्ताडनंतदनर्हान अविध्यान् तौदादिकाद्विधेरिगुपचलक्षणः कः ततोर्होर्ध्वः विधाविधा ४० ४१ ४२ तत्रेति यन्मुसलमपश्यत् तदेवावष्टभ्यतस्थौ

ब्रह्मदंडं कृतं सर्वमिति द्विद्विपार्थिव अविध्यान्विधये राज्ञ्यक्षिपंतिस्य यत्तुणं ४० तद्वज्रभूतं मुसलं व्यदृश्यत तदा दृढं अवधीत्यितरं
पुत्रः पिता पुत्रं च भारत ४१ मत्ताः परिपतंति स्म यो धयंतः परस्परं पतंगा इव चाग्नीं ते निपेतुः कुरुरोधकाः ४२ नासीत्पलायने बुद्धिर्वध्यमा
नस्य कस्यचित् ४२ तत्रापश्यन् महाबाहू जनिन्कालस्य पथये मुसलं समवष्टभ्यत स्थौ समधुसूदनः ४३ सांबं च निहतं हस्वाचारुदेष्णां च मा
धवः प्रद्युम्नं चानिरुद्धं च ततश्चुक्रोधमाधवः ४४ गदं वीक्ष्य शयानं च भृशकोपसमन्वितः सौमिः शेषं तदा चक्रशाङ्गुचक्रगदाधरः ४५
तं निघ्नंते महातेजा बभ्रुः प्ररपुरं जयः दारुकश्चैव दाशाहं चतुर्यन्निबोधत ४६ भगवन्निहतासं वन्वयाभूयिष्ठशौनराः रामस्य पदम
न्विच्छतत्र गच्छामयत्रसः ४७ इति श्रीमहाभा० मौसलपर्वणि तृतीयोऽध्यायः ३ वैशंपायन उवाच ततो ययुर्दारुकः केशवश्च
बभ्रुश्च रामस्य पदं पतंतः अथापश्यन् राममनंतवीर्यं हृत्स्थितं चित्तयानं विविक्षं ततः समासाद्य महानुभावं कृष्णस्तदा दारुकम
न्वशासत् गत्वा कुरुन्सर्वमिदं महातं पायाय शंसस्व धयन्तौ २ ततोर्जुनः क्षिप्रमिहोपयातु श्रुत्वामृतानुयादवान् ब्रह्मशापात् इत्येवमु
क्तः सपथोरथेन कुरुस्तथा दारुकं निघ्नं चेताः ३ ततो गते दारुके केशवो थदृष्टोतिकेव बभ्रुमुवाच वाक्यं स्त्रियो भवान् क्षितुं यातु शीघ्रं
ताहिंस्युर्दस्ये वा वित्तलोभात् ४ सप्रस्थितः केशवेनानुशिष्टो मदातुराज्ञातिवधादितश्च तं विश्रांतं सन्निधौ केशवस्य दुरतमकं सहसैव ब
भ्रुं ब्रह्मानुशंसमवधीन्महद्वैकूटं युक्तं मुसलं लुब्धकस्य ५ ततो हस्वानिहतं बभ्रुमहकृष्णो गजं भ्रातरमुग्रतेजाः इहैव त्वं प्रापतीक्षस
रामयावत्स्त्रियो ज्ञातिवशाः करोमि ६ ततः पुरीं द्वारवतीं पविश्य जनादनः पितरं प्राह वाक्यं स्त्रियो भवान् क्षतुनः समग्राधनं जयस्याग
मनं प्रतीक्षन् ७ रामो वनाते प्रतिपालयन्मास्ते द्याहतेन समागमिष्ये दृष्टमयं दनिधनं यदूनो राजा च पूर्वकुरुपुंगवानां ८ नाहं विना
यदुभिर्यादवानो पुरीमिमामशकं द्रष्टुमद्य तपश्च पिष्यामि निबोधत चोरांसेणसाध्वनमभ्युपेत्ये ९ इतीदमुक्त्वा शिरसा च पादौ संस्पृश्य
कृष्णस्वपितो जगाम ततो महाग्निनेदः प्रादुरासीत्स रून्नी कुमारस्य पुरस्य तस्य १० अथाब्रवीत्केशवः सन्निवर्त्य शब्दं श्रुत्वा योषितो क्रो
शतीनां पुरीमिमामेष्यति सव्यसाचीसंबोदुःखाच्यो क्षयितानराग्र्यः ११ ततो गत्वा केशवस्तददर्श रामवने स्थितमेकाविविक्षं अथाप
श्यद्योगयुक्तस्य तस्य नागं सुरवान्निश्चरंतं महातं १२

सः ३ ततोपतंतः शीघ्रं गच्छंतः १ २ ३ ४ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ इति श्रीमहाभारते मौसलप० टीकायां तृतीयोऽध्या
कूटलोहमुद्गरं युक्तं बद्धं मुसलं ब्राह्मणशापजं मुसलं स्वयमेव निपत्यावधीत्साहं श्लोकः ५ ६
७ ८ ९ १० ११ १२ ६९

श्वेतंययौसततः पेक्ष्ययाणामहार्णवायंनमहानुभावः महस्वशीर्षः पर्वताभोगवर्ष्मारक्ताननः स्वांतनुतांविमुच्य १३ सम्यक्कृतंसागरः प्र
त्यगृह्णान्नागादिव्याः सारितश्चैषपुण्याः कर्कोदकोवायुकिस्तक्षकश्चपृथुश्चवावरुणः कुंजरश्च १४ मिथीशंखः कुमुदः पुंडरीकस्तथानागोधु-
तराष्ट्रेमहात्मा ह्रादः काथः शितिकंदोयतेजास्तयानागोचक्रमदातिषंडो १५ नागश्रेष्ठोदुसुखश्चांबरीषः स्वयराजावरुणश्चापिराजन्
प्रत्युद्गम्यस्वारातांनाभ्यनंदस्तूज्यंश्राध्यपाद्युक्रियासि १६ ततोगतंभ्यातरिवासुदेवो जानन्मवांगतयोदिव्यहृष्टिः वनेशून्यविचरं
श्चित्तयानाभूमौचाथसंविशाश्रयतेजाः १७ सर्वाननप्राक्तदा चिन्तमासांदाधायोयद्वाक्यमुक्तः मपूर्वं दुवाससापायसाच्छिष्टलिप्तयच्चा
युक्ततच्चसस्मारवाक्यं १८ संचितयन्मधकृष्णानाशंकुस्तयवेवमहात्नुभावः मनेततः संक्रमणस्थकालततश्चकारंद्रियसन्निरोधं
१९ तथाचलोकंत्रयपालनाथंमांत्रेयवाक्यप्रतिपालनाय देवापिस्वदेहविमोहादेतोर्निर्णीतमच्छत्सकलायंतत्ववित् २० ससन्निरुद्धेद्रि-
यवाङ्मनास्तुशिष्टेयमहारागमुपेत्यवृष्णाः जराश्रनदेशमुभाजगामलुब्धसादानींमृगालिप्सुरुयः २१ सकेशवयागयुक्तशयानमृगाशर्कालु-
ब्धकः सयकेन जराविध्यत्यादतलेत्वरवास्तं चाभितस्तांज्जपुस्तुजगाम २२ अथापश्यत्युरुपयागयुक्तपीतांबरंउत्थकानकबाहुं मत्वा
त्पनेत्वपराद्धसतस्यपादौजराजगृहे शोकेतात्मा २३ आश्वासयस्तमहात्मानदानांगच्छत्युधरोदसीव्याप्यलक्ष्म्या दिवंपामवागवायाश्चि-
नौचरुद्रादित्यावसवश्चाथविश्वे २४ पत्युद्ययुमुनयश्चापिसिद्धागंधवमुग्ध्याश्चसहाअगोभिः ततोराजभगवानुग्रतेजानारायणप्रम-
वश्चाव्ययश्च २५ योगाचारोरोदसीव्याप्यलक्ष्म्यास्थानंमापस्वमहात्माप्रमयं ततोदेवेकपिभिश्चापिवृष्णाः समागतश्चारणंश्चैवराजन्
२६ गंधवांश्रेरप्सरोभिर्वराभिः सिद्धैः साध्यैश्चानतेः पूज्यमानः तवेदेवाः प्रत्यनंदतराजन्पुनिश्रेष्ठाक्रगिरान्चुरीशं तंगंधवांश्चापि-
तंस्थस्तुवंतः प्रीत्याचनेंपुरुहंतोभ्यनदत् २७ इति श्रीमहाभारतमोसल चतुर्थाः अध्यायः ४ वंशपायनउवाच दारु-
कोपिगुरुनान्वाहस्वापायान्महारथान् भ्रातृपमोसलेवृष्णीनन्यान्यनोपमन्दतान् १ श्रन्वाविनष्टान्वाण्योयान्समाजांधककुक्षुरान् पां-
डवाः शोकमंतमावित्रस्तमनसोभिवन् २ ततो जूनस्तानामंत्र्यवशवम्यप्रिय मरुवा प्रययोमातुलद्रुष्टेनदमस्तीतिचाब्रवीत् ३ संवृष्णानि-
लयंगन्वादारुकणसहप्रभा ददशंदारकोवागपृननायाभिवस्त्रिय ४ या यमनात्कनायननायवत्यः पुराभवन् तांस्वनायास्तदानाथ
पाथंरत्वाविनुकुशः ५

षोडशस्त्रीसहस्राणिवासुदेवपरिग्रहः तासामासीन्महानादोहस्यैवाजुंनमागतं ६ तास्तुहस्यैवकोरव्योवाप्येणापिहितेक्षणः हीनाः कृ
ष्णानपुत्रैश्चनशकत्सोभिर्वीक्षितं ७ सतोवृष्यंधकजलाहयमीनारथोदुपां वादित्ररथघोषाघांवेरमतीयमहाद्ददां ८ स्वशैवलसंघातां व
ज्रप्रकारमालिनीं रथ्यास्त्रोतांजलावर्तांचत्वरस्तिमितहृदा ९ रामकृष्णामहाग्राहोद्वारकांसरिततदा कालपाशग्रहोभीमानदीवैतरणीमि
व १० ददशंवासविधीमांन्विहीनांवृष्णिपुंगवैः गतश्चियंनिरानंदोपधिनींशिशिरेयथा ११ तादृह्वाद्वारकापाथस्ताश्चकृष्णस्ययोषितः
सस्वनंबाष्पसुत्सुज्यानिपपातमहीतले १२ सात्राजितीततः सत्यारुक्मिणीचविशापते अभिपन्यप्ररुदुः परिवार्यधनजय १३ ततस्त-
कांचनेपीठसमुत्थायोपवेश्यच अब्रुवंन्योमहात्मानपरिवार्योपतस्थिरे १४ ततः संस्तूयगोविंदकथयित्वाचपांडवः आश्रास्यताःस्त्रि-
यश्चापिमातुलद्रष्टुमभ्यगान् १५ इति श्रीमहाभार० पंचमोऽध्यायः ५ वैशंपायनउवाच तंशयानंमहात्मानं
वीरमानकटुदुभिः पुत्रशोकेनसंतमंददशंकुरुपुंगवः १ तस्याश्रुपरिपूर्णाक्षोव्यूढोरस्कोमहाभुजः आर्तस्यातंतरः पार्थः पादोजग्राह
भारत २ तस्यसूधानमाघ्रातुमिषधानकटुदुभिः स्वस्त्रीयस्यमहाबाहनशशाकचशत्रुहन् ३ समालिंग्याजुनेवृद्धः सभुजाभ्यामहाभुजः
रुदन्युत्रान्सरत्सोचिचिललापसुविह्वलः भ्रातृन्पुत्राश्चपौत्राश्चदोहित्रान्ससर्वाणपि ४ वसुदेवउवाच येजिताभूमिपाश्चैवदेत्या
श्चशतशोःजुन तान्दृह्वानेहपश्यामिजीवाम्यंजुनदुर्मरः ५ योतावजुनशिष्यातेप्रियोबहुमतोरदा तयोरपनयात्पाथैवृष्णायानिधने
गताः ६ योतोवृष्णिप्रवीराणांहावेवातिरथोमतो प्रद्युम्नोयुयुधानश्चकथयन्कत्यसेचयो ७ तौमदाकुरुशार्दूलकृष्णस्यप्रियभाजनौ
तावुभौवृष्णिनाथस्यसुरवमास्तोधनजय ८ नतुगहोमिशंनयंहादिक्यचाहमर्जुन अत्रूरंरोक्षिणयंवेशापौत्थैवात्रकारणं ९ केशिनं
यस्तुकं संचविक्रम्यजगतः प्रभुः विदेहावकरोत्पाथैनेद्यंचवलगावितं १० नैषादिमेकलव्यंचचक्रेकालिंगमागधान् गाधारान्काशि
राजचमरुभूमौचपार्थिवान् ११ प्राच्याश्चदाक्षिणांत्याश्चपावतीयांस्तथानृपान् सोभ्युषेक्षितवानेवमनयान्मधुसूदनः १२ त्वंहिनंनारद-
श्चैवमुनयश्चसनातनं गोविंदमनघंदेवमभिजानीधमच्युतं १३ प्रत्यपश्यच्चसविभुजातिक्षयमधोक्षजः समुपक्षितवान्नित्यस्वयंसमम
पुत्रकः १४ गांधार्यावचनंयत्तद्वृषीणांचपरंतप तन्नूनमन्यथाकर्तुंनैच्छत्सजगतः प्रभुः १५ प्रत्यक्षंभवतश्चापितवपौत्रः परंतप अश्वत्या
स्माहतश्चापिजीवितस्तस्यतेजसा १६

पौंड्रकं ११ एवंवंशक्षयंअनयात्वालानामपराधान्मत्स्यापिसामर्थ्यंतृपेक्षाकरणमनयस्तस्माद्वा १२ सामर्थ्यमेवा

हत्वयिति १३ १४ १५ १६

इमांस्तुनेच्छत्वान्नातीचक्षितुंससखातव ततःपुत्रांश्चपौत्रांश्चभ्रातृनथसखीनयं १७ शयानान्निद्रतान्दृष्ट्वाततोमापत्रवीदितं संशामां
 घायमस्यांतःकुलस्यभरतपंभ आगमिष्यतिवीभत्सुरिमांहारवतीपुरीं आख्ययंस्यत्यतद्वृत्तवृष्णानांवेशममहत् १८ सतुश्रुत्वामहातेजा
 यदूनानिधनंप्रभो आगंतास्त्रिप्रसंवेहनमंत्रास्तिविचारणा २० योहं तमजुंनंविद्विष्याः जुनःसोहंभवतु यद्द्वयान्तयाकार्यमितिवृ-
 ध्यस्वभारत २१ सस्त्रीपुप्राप्तकालासुपाडयोबालकेपुत्र प्रतिपत्स्यतिवीभत्सुभवंतश्चोषेदेहिके २२ इमांचनगरांसिद्यःप्रतियातंध
 नंजये प्राकारादालकोपतांसमुद्रंलावयिष्यति २३ अहंदेशेतुकस्मिश्चिन्त्युपेयनियममास्थितः कालकतोसुन्यमेवगमणाराहपीमता २४
 एवमुक्त्वात्तुर्ध्वंशोमामचिन्त्यपराक्रमः द्वित्यामांवालवोःसन्दे दिशोकामप्यगात्पुः २५ सोहंतोत्रमहात्वानांचितयश्चातरांतव धार
 जातिवधंचैवजमुंजेशोककषितः २६ नमोह्येनचर्जीविष्यदिस्यापामांसिपांडव यदुक्तपाथेद्रुष्यानतन्सवमग्विलकुरु २७ एतत्तेपा
 थैराज्यचस्त्रियोरत्नानिचैवहि इष्टान्याणानहर्हीमांस्यक्ष्यामिमधुसूदन २८ इतिश्रीमहाभारतेमांस० पद्योःध्यायः ६ ६३
 वैशंपायनउवाच एवमुक्तःसवीभन्मृमांतुलेनपरंतपदुमंजादीनमनसंवमुदेवमुवाचह १ नाहं हृष्टिष्वीरणावंधुमिश्चैवमातुल वि
 हीनांपृथिवीद्विष्टंशक्यामीहकथंचन २ राजाचर्मीमसनश्चसहदेवश्चपांडवः नकुलोयाजमनीचषडकमनसावय ३ राजःसक्रमणचा
 पिकालोयवतंतं ध्रुवं तमिमंविद्विसंप्राप्तकालंकालविदांवर ४ सर्वथावृष्णिदारस्तुबालवृद्धतथैवच नयिष्यपरिगृह्याहमिद्रप्रथम
 रिंदम ५ इत्युक्त्वादारुकमिदंवाक्यमाहधनंजयः अमात्यान्वृष्णिवीगणांद्रुष्टुमिच्छामिमाचिरं ६ इत्येवमुक्त्वावचनमुपमांयादवीस
 मां प्रविवेशार्जुनः शूरः शोचमानांमहारथान् ७ तमासनगतंतत्रसर्वां परेतयस्तथा ध्रायणानिगमास्तत्रपरिवायोपतस्थिर ८
 तान्दीनमनसःसवान्निहताचातचतसः उवाचंदेवचः कालपाथीदीनतरस्तथा ९ शक्रप्रस्थमहन्येवृष्णयधकजनस्वय इदंतुन
 गरंसर्वसमुद्रःप्लावयिष्यति १० सज्जीकुरुतयानानिरत्नानिविधानिच वज्रोयभवतांराजाशक्रप्रस्थभविष्यति ११ समर्गादिव-
 संचैवरवांविमलउद्गते बहिर्वंल्यामहेसर्वसज्जीभवतमाचिरं १२ इत्युक्त्वास्तेनतंगवंपाथेनार्भुष्टकर्मणा सज्जमाशुततश्चक्रुः स्व-
 सिध्यर्थंसगुन्मुकाः १३

यादलमितिभाव ११ २२ २३ अहमिति कालमृत्युं आत्मन कृतांकारिष्यामि गदन्त्यनेनगहाय्येभगयो नकतंयइत्यु
 इतिश्रीमहाभारतेमांसलपर्वणिटीकायांपद्योःध्याय ६ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

५

तांरात्रिमवसत्यर्थः केशवस्यनिवेशनं महताशोकमोहेनसहसाभिपरिल्लुतः १४ श्वोभूतेथततः शौरिर्वसुदेवः प्रतापवान् युक्तात्मानं-
महातेजाजगामगतिमुत्तमां १५ ततः शब्दोमहानासीद्वसुदेवनिवेशनं दारुणः क्रोशतीनांचरुदतीनांचयोषितां १६ प्रकीर्णमूर्धजाः
सर्वाविमुक्ताभरणस्त्रजः उरांसिपाणिभिर्घ्नत्याच्यलपन्करुणस्त्रियः १७ तं देवकीचमद्राचरोहिणीमदिरातथा अन्वारोहतचत-
दाभर्तारयोषितांवरः १८ ततः शौरिन्नुयुक्तेनबहुमौल्येनभारत शानेनमहतापाथोवहिर्निष्क्रामयत्तदा १९ तमन्वयुस्तत्रतत्रदुः-
खशाकसमाहताः दारकावासिनः सर्वेपौरजानपदाहिताः २० तस्याश्चमधिकच्छत्रदीप्यमानाश्चपावकाः पुरस्तात्स्ययानस्य
याजकाश्चततोययुः २१ अनुजमुश्चतवीरं देव्यस्तांस्वलंकृताः स्त्रीसहस्रैः परिवृतावधूमिश्चसहस्रशः २२ यस्तुदेशः प्रिय-
स्तस्यजीवतोमूचमहात्मानः यत्रेनमुपसंकल्प्यपितृमेधप्रचक्रिरे २३ तंचिंताग्निगतवीरंशूरपुत्रवरंगनाः ततान्वास्सुहृः पत्यश्चतस्रः
पतिलोकगाः २४ तवैचतसृमिस्त्रीभिर्गन्वितपांडुनदनः अदाहयच्चदनेश्चगंधैरुच्चावचैरपि २५ ततः प्रादुरभूच्छब्दः समिद्धस्यवि-
भावसोः सामगानांचनिर्घोषेनराणारुदतामपि २६ ततोवज्रप्रधानास्तेवृष्यधककुमारकाः सर्वैर्वैदकचक्रुः स्त्रियश्चवमहा-
त्मानः २७ अलुमधर्मस्तधर्मकारयित्वासफाल्गुनः जगामवृष्णायोयत्रविनष्टाभरतर्षभ २८ सतान्दृष्ट्वानिपातितान्कृदनेभूश-
दुःखितः बभूवातीवकोरव्यः प्राप्तकालंचकारह २९ यथाप्रधानतश्चैवचक्रेसर्वास्तथाक्रियाः तेहताब्रह्मशापेनमुशलैरेरकांड-
वैः ३० ततः शरीररामस्यवासुदेवस्यचोभयोः अन्विष्यदाहयामासपुरुषरामकारिभिः ३१ सतेषांविधिवत्कृत्वाप्रतकार्याणिपा-
डवः सप्तमेदिवसेप्रायाद्रथमारुह्यसत्वरः ३२ अश्वयुक्तेरथेश्चापिगोस्वरोष्ट्रयुतेरपि स्त्रियस्तावृष्णिवीराणारुदत्यः शोककषि-
ताः ३३ अनुजमुर्महात्मानंपांडुपुत्रधनजयं सृत्यास्त्रधकवृष्णीनांसादिनाराथिनश्चयं ३४ वीरहीनं वृद्धबालंपौरजानपदास्तथा
ययुस्तेपरिवायोयकलत्रपार्थशासनात् ३५ कुंजरेश्चगजारोहाययुः शैलनिभैस्तथा सपादरक्षैः संयुक्ताः सांतरायुधिकाययुः
३६ पुत्राश्चाधकवृष्णीनांसर्वपार्थमनुव्रताः ब्राह्मणाः क्षत्रियावैश्याः शूद्राश्चैवमहाधनाः ३७ दशषट्चसहस्राणिवासुदेवा-
वेरोधनं पुरस्कृत्यययुर्वज्रपोत्रहृष्णास्यधीमतः ३८ बहूनिचसहस्राणिभ्रयुतान्यर्बुदानिचभोजवृष्यधकस्त्रीणांहतनाथा-
विनिययुः ३९

११.
१६

तत्सागरसमप्रख्यं वृष्णिचक्रं महर्षिमत उवाहरथिनां श्रेष्ठः पार्थः परपुरं जयः ४० निर्याते तु जने तस्मिन्सागरो मकरालयः द्वारको
रत्नसंपूर्णो जलेनाप्लावयत्तदा ४१ यद्यद्भिपुरुषव्याघ्रो भूमस्तस्याव्यमुचत तत्तत्संप्लावयामास सलिलेन ससागरः ४२ तद-
द्रुतमभिप्रेक्ष्य द्वारकावासिनो जनाः तूष्णीं चूष्णतरं जम्बुरहो देवमिति ब्रुवन् ४३ काननेषु चरस्येषु पर्वतेषु नदीषु च निवसन्ना
नयामास वृष्णिदारा न्यनं जयः ४४ सपंचनदमासाद्य धीमानति समृद्धिमत् देशगोपशुधान्याद्यनिवासमकरोत्पुः ४५ ततो
लोभः समभवद्दस्यूनां निहतेश्वराः दृष्ट्वास्त्रियोनीयमानाः पार्थेने केन भारत ४६ ततस्ते पापकर्मणां लोभापहतचेतसाः आ
भीरासत्रयामासुः सामात्याः शुभदर्शनाः ४७ अयमेको जुनां धन्वी वृद्धबालहतेश्वरं नयत्यस्मानति क्रम्य योधाश्च मेहतौ
जसः ४८ ततो यष्टिप्रहरणादस्य वस्ते सहस्रशः अभ्यधावंत वृष्णीनां तं जुनं लोघ्नहारिणः ४९ महतासिंहनादेन त्रास
यंतः पृथक्जनं अभिपेतुर्वपार्थं तं कालपर्यायचोदिताः ५० ततो निवृत्तः कोतेयः सहसा सपदानुगः उवाच तान्महाबाहू
रजुनः प्रहसन्निव ५० निवर्तध्वमधमं ज्ञायद्विजीवितुमिच्छथ इदानीं शरनिर्भिन्नाः शोचध्वनिहतामया ५१ तथोक्त्वा
स्तनवीरेण कदर्थी कृत्यतद्वचः अभिपेतुर्जनं मूढावार्थमाणाः पुनः पुनः ५२ ततो जुनां धनुर्दिव्यगोडीवमजरं महत् आ
रोपयितुमारंभेयत्नादिवकथंचन ५४ चकार सज्वं कृष्णो न संभ्रमेतुमुलसति चिंतयामास शस्त्राणि न च सस्मारतान्य
पि ५५ वैकल्यं तच्च हृष्ट्वा भुजगीयंतथा सुधि दिव्यानां महदस्त्राणां विनाशाद्भीडितोः भवत् ५६ वृष्णिधायाश्च त
सर्वंगजाश्वरथयोधिनः नशोकुरावर्तयितुं हियमाणं च तं जन ५७ कलत्रस्य बहुत्वाद्भिसंपतन्सुततस्ततः प्रयत्न
मकरोत्पार्थो जनस्य परिरक्षणे ५८ मिषतां सर्वयोधानां ततस्ताः प्रमदोत्तमाः समततो वक्रुष्यंत कामाश्चान्याः प्र-
वव्रजुः ५० ततो गोडीवनिर्मुक्तैः शरैः पार्थाधनं जयः जघान दस्यून्साद्गो वृष्णिभृत्यैः सह प्रभुः ६० क्षणं न तस्य
तेराजं क्षयं जग्मु रजिह्मगाः अक्षया हि पुरा भूत्वा क्षीणाः क्षतजं भोजनाः ६१ सशरक्षयमासाद्य दुःखशोक
समाहताः धनुः क्राद्यात्तदा दस्यून्वर्धात्सावशासनिः ६२ पैक्षतस्तेव पार्थस्य वृष्णयधकवरस्त्रियः जग्मु रदाय
तं म्लच्छास्स मताज्जनमं जय ६३

धनंजयस्तु देवंतन्मनसा चिंतयत्प्रभुः दुःस्वशोकसमाविष्टो निःश्वासपरमो भवतु ६४ अस्त्राणां च प्रणाशेन बाहुवी-
 र्यस्य संक्षयात् धनुषश्चाविधेयत्वाच्छराणां संक्षयेण च ६५ बभ्रुवविमनाः पार्था देवमित्यनुचित्यन् न्यवर्तत ततो
 राजन्नेदमस्तीति चाब्रवीत् ६६ ततः सशेषमादाय कलत्रस्य महामतिः हतभूमिष्ठरत्नस्य कुरुक्षेत्रमवातरत् ६७
 एवं कलत्रमानीय वृष्णीनां हतशेषितं न्यवेशयत् कौरव्यस्तत्र तत्र धनंजयः ६८ हादिक्यतनयं पार्थानगरं मार्तिका
 वत भोजराजकलत्रं च हतशेषं नरोत्तमः ६९ ततो बालाश्च वृद्धाश्च स्त्रियश्चादाय पांडवः वीरैर्विहीनान्सर्वान्
 शक्रप्रस्थे न्यवेशयत् ७० यौयुधानीसरस्वत्यापुत्रं सात्यकिनः प्रियं न्यवेशयत् धर्मात्मा वृद्धबालपुरस्कृतं ७१ इंद्र-
 प्रस्थे ददौ राज्यं वज्राय परवीरहा वज्रेणाक्रूरदारास्तु वार्यमाणाः प्रवृजुः ७२ रुक्मिणीत्वथगंधारीशैव्याहैम-
 वतीत्यपि देवीजांबवती चैव विविशुर्जातवेदसं ७३ सत्यभामा तथैवान्यादेव्यः कृष्णास्यसमताः वनं प्रविशुः
 राजंस्तापस्थे धृतनिश्चयाः ७४ फलमूलादिभोजिन्यां हरिध्यानैकतत्पराः हिमवतमभिः क्रम्य कलापग्राममाविशुः
 ७५ द्वारकात्रासिनो ये तु पुरुषाः पार्थसभ्ययुः यथाहं सविभ्रज्ये नान्वज्रपर्यददज्जयः ७६ सतत्कृत्वा प्राप्तकालं
 षोषापिहितोर्जुनः कृष्णाद्वेपायनं व्यासं ददशांसीनमाश्रमे ७७ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यासंहिता
 यां वैशासिक्यामोसलपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ७ वैशंपायन उवाच प्रविशन्नर्जुनो राजन्नाश्र-
 मंसत्यवादिनः ददशांसीनमेकांते सुनिःसत्यवतीसुतं १ सतमासाद्यधर्मं जमुपतस्थे महाव्रतं अर्जुनोऽस्मीति
 नामासौ निवेद्याभ्यवदत्ततः २ स्वागतं ते स्तिप्रोहसुनिः सत्यवतीसुतः आस्यतामिति चोवाच प्रसन्नात्पाम-
 हासुनिः ३ तमप्रतीतमनसं निःश्वसंतं पुनः पुनः निर्विण्णमनसं दृष्ट्वा पार्थं व्यासाब्रवीदिदं ४

नखोदकं केशोदकं वस्त्रप्रान्तोदशा तासां उदकं कुम्भमुखोदकं च अवीरजा नारी रजस्वला तस्यारज पखवकाले दिनत्रयादवाङ् अनुगमनं तस्यांमैथुनं ब्राह्मणस्य वधः युद्धे पराजयश्चेति सामभिर्निमित्तैः पुरुष ऋषि श्री भवति ५ प्रभिनन् पराजितं त्वांकदाचिदपिन जानामि ६ ७ ८ इतंम्

नखकेशदशाकुम्भवारिणा किंसमुक्षितः अवीरजानुगमनं ब्राह्मणो वाहनस्त्रया ५ युद्धे पराजितो वासिगत श्रीरि
वलक्ष्यसे नत्वांपभिनन् जानामि किमिदं भरंतपेभ श्रोतव्यं च नयापाथोक्षप्रसारव्यातुमर्हसि ६ अर्जुन उवा
च यः समं द्यवपुः श्रीमान् नृहृत्पकजलाचनः सकृष्णाः सहस्रमणत्त्वादेर्हदिवंगतः ७ मौसले वृष्णि वीराणां विना
शो ब्रह्मशापजः बभूव वीरांतकरः प्रभासे लामहपेण ८ यत्तेशुरामहात्मानः सिद्धदपो महाबलाः भोजवृष्येधका
ब्रह्मन्वन्योन्यैर्हंतं युधिगदापरिघशक्तीनां सहाः परिघबाहवः तण्णरकाभिर्निहताः पश्यकालस्य पर्ययं ९० ह-
तं पञ्चशतं तेषां सहस्रबाहुशालिना निधनसमन्तु प्राप्तसमासाद्यंतरंतर ९१ पुनः पुननं सृष्यामि विनाशममिती
जसा चिंतयाना यदूनां च कृष्णास्य च यशस्विनः ९२ शाषणसागरस्य वपवतस्य वचालन नभसः पतनं च वशे
त्यमग्नेस्तथेव च ९३ अश्रद्धयसहस्रान्यविनाशशाद्गुह्यनः नचहस्थातुमिच्छामिलोकं कृष्णाविना कृतः
९४ इतः कष्टतरचान्यच्छृणुतद्वत्पाधन अनामदाचितयनचितयानस्यवे गृहः ९५ पश्यता वृष्णिदाराश्च मम
ब्रह्मन्सहस्रशः आर्षारैरनुसृत्या जौहता पञ्चजनालयः ९६ धनुरादाय तस्याहनाशकतस्य पूरणं यथापुरा
चमैर्वार्यं मुजयोनेतया भवतु ९७ अस्त्राणि मे प्रनयानि विविधानि महासुने शराश्च क्षयमापन्ताः क्षणैर्नैव
समततः ९८ पुरुषश्चाप्रमयात्मा शरवचक्रगदाधर चतुर्भुजः पीतपासाः श्यामः पद्मदलक्षणाः ९९ यश्च-
याति पुरस्तात्पौरयस्य सुमहाद्युतिः प्रदहन्निपुसन्त्यानि नैव श्याम्यहमच्युत १०० येन पूर्वप्रदग्धानि शत्रुसं-
न्यानि ते जसा शरिगोडावनिमुक्तरहपश्चाद्यनाशय २३

तं मा भित वंत इत्यर्थे ९ १० पंचशतं सहस्रगुणितं सहस्र
स्वपंचलक्षणीत्यर्थे नकेवलं हतताडित अपितु निधनप्राप्त ११ १२ १३ १४ १५ पश्यतः अनादरेषु वीराणां पश्यतमनाहत्य
त्यर्थे १६ १७ १८ पुरुषश्चेति इदमेवरूपं चतुर्भुजमित्यमर्जुनं हृगोचरोस्ति अतएव विश्वरूपदर्शनानंतर उक्तं तेनैव रूपेण
चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भव विश्वपूते अन्यथा द्विभुजेनेत्यवक्ष्यत् चतुर्भुजेति नावक्ष्यच्च १९ २० २१ २२ २३

२२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ बुद्धिः उपस्थितकार्यावधारणं तेजः प्रागल्भ्यं प्र
तिपत्तिः अनागतावेक्षणं भवन्ति उत्सृष्टं भवकालेषु ऐश्वर्यवत्समयेषु विपर्यये विनाशकाले विपद्यंते विनश्यन्ति ३२ कालइश्वरः जगद्बीजविय

तमपश्यन्निवीदामि घूर्णामिव च सत्तम परिनिर्विण्णचेताश्च शांतिं नोपलभेपि च २२ विनाजनाहं नं वीरं नाहं जीवितुमुत्सहे
श्रुत्वेव हि गते विष्णो ममापि मुसुहृदि शः २३ मनश्च ज्ञातिवीर्यस्य शून्यस्य परिधावतः उपदेष्टुममश्रयो भवानहं तिसत्तम
२४ व्यास उवाच ब्रह्मशापविनिर्दग्धावृष्यधकं महारथाः विनष्टाः कुरुशादूलनतां च्छोचितुमहंसि २५ भवित
व्यतथा तच्च दिष्टमेतन्महात्मनां उपेक्षितं च कृष्णो जशक्तेनापि व्यपोहितुं २६ त्रैलोक्यमपि गोविंदः कृत्स्नस्थावरजंगम
प्रसहेदन्यथा कर्तुं कुतः शापमहात्मनः २७ रथस्य पुरतो यातियः स च क्रगदाधरः तव स्महातुराणं विवांसु देवश्चतुर्भुजः
२८ कृत्वा भारवतरणं पृथिव्याः पृथुलोचनः मोक्षयित्वा तनुं प्राप्तः कृष्णः स्वस्थानमुत्तमं त्वया पीह महत्कर्म देवा
नां पुरुषेषु भूतं भीमसहायेन यमाभ्यां च महाभुज ३० कृतकृत्यां श्रुवो मन्ये स सिद्धान् कुरुपुंगव गमनं प्राप्तकाल
च इदं श्रेयस्करं विभो ३१ एव बुद्धिश्च तेजश्च प्रतिपत्तिश्च भारत भवन्ति भवकालेषु विपद्यंते विपर्यये ३२ कालमू
लमिदं सर्वं जगद्बीजं धनं जय काल एव समादत्ते पुनरेव यदृच्छया ३३ स एव बलवान्मूत्वा पुनर्भवति दुर्बलः स एव
शश्रुत्वेह परं राज्ञाप्य तं पुनः ३४ कृतकृत्यानि चारुणाणि गतान्यद्यथा गतं पुनरप्यति तहस्त यदा कालो भविष्यति
३५ काला गंतुं गतिं सुरव्यां भवतामपि भारत एतच्छ्रुयो हि वामन्ये परं भरतर्षभ ३६ वंशपायन उवाच
एतद्वचनमाज्ञाय व्यासस्यामिततेजसः अनुज्ञातो यथापार्थानगरनागसाहचर्ये ३७

दादिपंचकं समादत्ते संहरति यदाभूता

नामपि संहारो भवति कियान् तत्र भौतिकानां नाश इति तदर्थं शोको नुचित इति भावः ३३ स एव बलवान् स एव दुर्बलो भवत्येव विजयोपिकालमू
लो ज्ञेयः ३४ कृतेति भवन्तोपि अस्त्रवत्कृतकृत्या इति भावः पुनर्युगांतरे ३५ पुरव्यां गतिं स्वर्गं गंतुं एतत्प्रस्थानं ३६

३८ इति श्रीमत्सदवाक्यप्रमाण मर्यादापुरंधरचतुर्धरवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिसूनो नीलकंठस्य कृतो भारत भावदीपे मोसलपर्वणि अष्टमो-

प्रविश्य च पुरीं वीरः समासाद्य सुधिधिरं आचष्ट तद्यथा हृत्तुं वृष्णयं धनुः कुलं प्रति ३८ इ
ति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यासुहितायां वैख्यासिक्या मोसलपर्वणि अष्टमोऽध्यायः समाप्तः
इदं पर्वं समाप्तिमगमन्-१६ श्रीलक्ष्मीनारायणार्पणमस्तु शुभं भवतु श्रीकृष्ण

ध्यायः = श्रीकृष्णार्पणमस्तु शके १७८४ दुंदुभिनामसंवत्सरे ज्येष्ठशुक्लपंचम्यां इंदुवासरे समाप्तिमगमन् श्रीसीतारामचंद्राक्ष्यानमः

इति श्रीमन्महाभारतमोक्षलपर्वसप्तमोऽध्यायः

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीवेदव्यासायनमः कृतकृत्यानां दुःसह दुःखप्रस्थानां महाप्रस्थानादिना उपायेन देहत्यागी युक्त इति पांडवाचा
रेण प्रदर्शयन् महाप्रस्थानिकं परिवारभते प्रसंगाच्च स्वर्गतिहेतुं गुणान् स्वर्गतिप्रतिबंधकान् दोषांश्च दर्शयति संक्षेपेण एव वृष्यं धककुले इत्यादिना
१ प्रस्थाने स्वर्गं तु गृहान्निःसरणे २ पाशांतकृतमाकर्षणमिति यावत् तदहं मन्ये अगीकरोमि त्वमप्येतत् द्रष्टुं आलोचितुं ३ कालः काल इ-
ति नित्यार्थे द्वित्वं अपरिहार्यः कालो मृत्युः सोऽथैवास्तु किंचिरेणेत्याशयः ४ ५ धर्मकाम्यया प्रव्रजनन्तु उद्देगेन परिददौ तदधीनं कृतवान् तस्या

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीगुरुभ्योनमः श्रीवेदव्यासायनमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं चैव ततो
जयमुदीरयेत् १ जनमेजय उवाच एव वृष्यं धककुले श्रुत्वा मौसलमाहवम् पांडवाः किमकुर्वन्त तथा कृष्णो दिवंगते १ वैशंपायन
उवाच श्रुत्वा वैकीरवो राजा वृष्णीनां कदनं महत् प्रस्थाने मतिमाधाय वाक्यमर्जुनमब्रवीत् २ कालः पचति भूतानि सर्वाण्येव महा
मते कालपाशमहं मन्ये त्वमपि द्रष्टुमर्हसि ३ इत्युक्तः स तु कीर्तेयः कालः काल इति ब्रुवन् अन्वपद्यत तद्वाक्यं भ्रातृर्ज्यैष्ठस्य धीमतः ४
अर्जुनस्य मतं ज्ञात्वा भीमसेनो यमो तथा अन्वपद्यत तद्वाक्यं यदुक्तं सव्यं साचिना ५ ततो युयुत्सुमानाय्य प्रव्रजन् धर्मकाम्यया रा-
ज्यं परिददौ सर्वं वैश्यापुत्रे युधिष्ठिरः ६ अभिषिच्य स्वराज्ये च राजानं च परीक्षितम् दुःरवात्तंश्चाब्रवीद् राजा सुभद्रो पांडवाग्रजः ७
एष पुत्रस्य ते पुत्रः कुरुराजो भविष्यति यदूनां परिशेषश्च वज्रो राजा कृतश्च ह ८ परीक्षिद्वास्तिनपुरे शक्रप्रस्थे च यादवः वज्रो राजा
त्वयारक्ष्यो माचा धर्मे मनः कृथाः ९ इत्युक्त्वा धर्मराजस्स वासुदेवस्य धीमतः मातुलस्य च वृद्धस्य रामादीनां तथैव च १० भ्रातृभिः
सह धर्मात्मा कृतो दकमतद्रितः आह्वान्युद्दिश्य सर्वेषां च कारुविधिवत्तदा ११ द्वैपायनं नारदं च मार्कंडेयं तपोधनम् भारद्वाजं याज्ञव
ल्क्यं हरिमुद्दिश्य यत्नवान् १२ अभोजयत्स्वादुभोज्यं कीर्त्तयित्वा च शाङ्गिणम् ददौ रत्नानि वासांसि ग्रामान् श्वान् रथास्तथा १३
स्त्रियश्च द्विजसुरव्येभ्यस्तदाशतसहस्रशः रूपमभ्यर्च्य च गुरुमथ पौरपुरस्कृतम् १४ शिष्यं परिक्षितं तस्मै ददौ भरतसत्तमं ततस्तु प्र
कृतीः सर्वाः समानाय्य युधिष्ठिरः १५ सर्वमाचष्ट राजर्षिंश्चि कीर्षितमथात्मनः तैश्चुत्वेव वचस्तस्य पौरजानपदाजनाः १६ ष्टशमुद्दिग्म
मनसो नाभ्यनेदत तद्वचः नैव कर्तव्यमिति ते तदोचुस्तनराधिपम् १७

धर्मे परिक्षिद् वज्रयोर्त्तलयोररक्षणजे महाप्रस्थानमियं माकुर्यादिति भावः ९ १० ११ १२ १३ स्त्रियः दासीः १४ १५ १६ १७ १८
भिषेकेऽनधिकारात् स्वराज्ये हास्तिनपुरे ७ ८ अ-

अनुमान्य अनुमतिप्रदं कृत्वा १८ १९ २० नैष्ठिकीं पर्यतिकीं उत्सर्गेष्टिमित्यर्थः २१ आत्मनि अतीक्ष्णमारोप्याः अग्नीचुत्सृज्येति ज्ञेयं
 २२ २३ २४ २५ २६ २७ अन्याः युधिष्ठिरादीनां भार्याः श्रुतसोमादीनां मातरः २८ २९ ३० ३१ ३२ लोहित्यं

नच राजा तथा कार्षीत्कान्पर्यायधर्मवित्त ततोनुमान्यधर्मात्पौरजानपदं जनम् १८ गमनाय मतिचक्रे भ्रातरश्चास्यते तदा ततः स
 राजा कौरव्यो धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः १९ उत्सृज्याभरणान्यंगाज्जग्दहेवल्कलान्युत श्रीमार्जुनयमाश्चैव द्रौपदी च यशस्विनी २० तथै
 वज्रगूढः सर्वेवल्कलानि नराधिप विधिवत्कारयित्वेष्टिनैः षड्विंशतिभिरतर्षभ २१ समुत्सृज्याः ससर्वेर्गोत्प्रतस्थुर्नरपुंगवाः ततस्तुरु
 रुदुःसर्वाः त्रिप्रोदृक्ष्वानरोत्तमान् २२ प्रस्थितान् द्रौपदीषष्ठान्पुत्राद्युतजितान्यथा हर्षो भवच्च सर्वेषां भ्रातृणां गमनप्रति २३ युधि
 ष्ठिरं मत्तं ज्ञात्वा वृष्णिक्षयमवेक्ष्य च भ्रातरः पंचकृष्णाच्च षष्ठीश्वचैर्वसस्रमः २४ आत्मना सप्तमो राजानियं यो गजसाङ्कयात् पौरै-
 रनुगतो दूरं सर्वैरतःपुरैस्तथा २५ नचैनमशकत्कश्चिन्निवर्त्तस्वेति भाषितुम् न्यवर्त्ततततः सर्वे नरानगरवासिनः २६ कृपप्रभृतयश्चै
 व युयुत्सुपर्यवारयन् विवेशगंगां कौरव्यउलूपीभुजगात्मजा २७ चित्रागदायुथो चापिमणिपूरपुरप्रति शिष्टाः परिक्षितं त्वन्यामात
 रः पर्यवारयन् २८ पांडवाश्च महात्मानो द्रौपदी च यशस्विनी कृतोपवासाः कौरव्यप्रययुः प्राङ्मुखास्ततः २९ योगयुक्ता महात्मानस्तथा
 गधर्ममुपेयुषः अभिजग्मुर्वह्न्देशान् सरितः सागरास्तथा ३० युधिष्ठिरो यथावप्रेभीमस्तुतदनंतरम् अर्जुनस्तस्य चान्वेवयमो चापिय
 थाक्रमम् ३१ पृष्ठतस्तु वरागोहाश्यामापद्यदलेक्षणा द्रौपदी योषितांश्चैष्टायथीभरतमत्तम् ३२ श्वचैवानुययावेकः प्रस्थितान्याड
 वान्वनम् क्रमेण ते ययुर्वीरालोहित्यं सलिलत्रणवम् ३३ गांडीवतु धनुर्दिव्यं नमुमाच धनं जयः रत्नलोभान्यहाराजते चाक्षय्ये महेषु-
 धी ३४ अग्नितेददृशस्तत्र स्थितं शैलमिवायतः मार्गमावृत्य तिष्ठतं साक्षात्पुरुषविग्रहम् ३५ ततो देवः सप्तमार्चिः पांडवानिदमब्र
 वीत् श्रीभोः पांडुसुतावीरापावकमानिबोधत ३६ युधिष्ठिरमहाबाहो भीमसेन परंतप अर्जुनाश्चिमुतो वीरौ निबोधत वचोमम ३७
 अहमग्निः कुरुश्रेष्ठामया दग्धं चरवाडवम् अर्जुनस्य प्रभावेन तथानारायणस्य च ३८ अयवः फाल्गुनो भ्राता गांडीवपरमायुधम्
 परित्यज्य वने यातु नानेनार्थोस्तिकश्चन ३९ चक्ररत्नं तु यत्कृष्णो स्थितमासीत्प्रहात्मनि गततच्च पुनर्दृस्ते काले नैष्यति तस्य ह ४० वरु-
 णादाहृतं पूर्वमेतत्पार्थकारणात् गांडीवधनुषाश्चैव रुगायेव दीयताम् ४१ ततस्ते भ्रातरः सर्वे धनजयमचोदयन् सजले प्राक्षि
 पच्चैतत्तथाक्षय्ये महेषु धी ४०

उदयाचलप्रातस्थसमुद्रम् ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ अनेन गांडीवेन अर्थः प्रयोजनं ३९ कालेन अवतारांतरे ४० ४१ ४२ ७

४३ ४४ ४५ ४६ इति श्रीमहाभारते महाप्रास्थानिके पर्वणि टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ ततः दिश्वयप्रदक्षिणीकरणानंतरं योगयुक्ताः समाहित
मनसः १ २ अष्टयोगाध्यानत्सवलितमानसा ३ ४ ५ पक्षेति तुल्येषु वैषम्येण पूजानकार्येति भावः ६ अनवेस्यस्वर्गेतरायरूपः स्नेही भाभूदिति

ततो ग्निर्भरतश्चैष्टतत्रैवांतरधीयत ययुश्च पांडवा वीरास्ततस्ते दक्षिणामुखाः ४३ ततस्ते उत्तरेणो वतीरेण लवणांभसः जग्मुर्भरत
शार्दूलदिशं दक्षिणपश्चिमाम् ४४ ततः पुनः समावृत्ताः पश्चिमादिशमेव ते दृष्ट्वा द्वास्कीचापिसागरेण परिप्लुताम् ४५ उदीचीपु
नराद्येत्ययुर्भरतसत्तमाः प्रा दक्षिणयंचिकीर्षेतः पृथिव्यायोगधर्मिणः ४६ इति श्रीमहाभारते महाप्रास्थानिके पर्वणि प्रथमोऽध्या
यः १ वैशंपायन उवाच ततस्ते नियतात्मान उदीचीदिशमास्थिताः दृष्ट्वा योगयुक्ताश्च हिमवतं महागिरिम् १ तंचाप्रतिक्र-
मंतस्ते दृष्ट्वा लुकाणवम् अवेक्षंत महाशैलं मेरुशिखरिणावरम् २ तेषां तु गच्छतां शीघ्रं सर्वेषां योगधर्मिणाम् याज्ञसेनी अष्ट
योगानि पपात महीतले ३ तांस्तु प्रपतितां दृष्ट्वा भीमसेनो महाबलः उवाच धर्मराजानयाज्ञसेनी मवेक्ष्य ह ४ नाधर्मश्चरितः क
श्चिद्राजपुत्र्यापरतप कारणा किं नु तद्द्रुहियत्कृष्णापतिताभुवि ५ युधिष्ठिर उवाच पक्षपातो महानस्या विशेषेण धनजये त्
स्येतत्कलमद्यैषां भुंक्ते पुरुषसत्तम ६ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा न वेक्ष्ये नां ययौ भरतसत्तमः समाधाय मनोधीमान् धर्मा
त्मापुरुषर्षभः ७ सह देवस्तनो विद्वान्निपपात महीतले तंचापि पतितं दृष्ट्वा भीमो राजानमब्रवीत् ८ योयमस्मात्सर्वेषु शुश्रू
षुरनहकृतः सौम्यमाद्रवती पुत्रः कस्मान्निपतितो भुवि ९ युधिष्ठिर उवाच आत्मनः सहशं प्राज्ञनेषो मन्यत् कचन तेन दोषेण
पतितस्तस्मादेषु नृपात्मजः १० वैशंपायन उवाच इत्युक्त्वा तं समुत्सृज्य सह देवं ययौ तदा भ्रातृभिः सह कोतेयः शनैश्चैव युधि
ष्ठिरः ११ कृष्णानिपतितां दृष्ट्वा सह देवचपाडवन् आतो बधुः प्रियः शूरो नकुलानिपपात ह १२ तस्मिन्निपतिते वीरं नकुलं चारुद
र्शने पुनरेव तदा भीमो राजानमिदमब्रवीत् १३ योयमस्स तथर्मात्मा भ्राता वचनकारकः रूपेणा प्रतिमो लोके नकुलः पतितो भुवि १४
इत्युक्त्वा भीमसेनेन प्रत्युवाच युधिष्ठिरः नकुलं प्रति धर्मात्मा सर्व बुद्धिमतावरः १५ रूपेण मत्समो नास्ति कश्चिदित्यस्य दर्शनम् अ
धिकश्चाहमेवैक इत्यस्य मनसि स्थितम् १६ नकुलः पतितस्तस्मादागच्छत्व वृकोदर यस्य यदि हितं वीरसो वश्यं तदुपाश्रुते १७
तांस्तु प्रपतितां दृष्ट्वा पांडवः श्वेतवाहनः पपात शोकसतप्तस्तनो नु परवीरहा १८

भावः ७ ८ ९ आत्मन इति प्राज्ञ

त्वाभिमानोपि पतन हेतुरिति भावः १० ११ १२ १३ १४ १५ रूपेणेति रूपगर्वान्नकुलः पपातेत्यर्थः १६ १७ १८ १९

१२ २० एकान्हेति शौर्यगर्वादर्जुनोपिमिथ्याप्रतिज्ञत्वात्सपात २१ २२ २३ २४ अत्याशनाद्वलगर्वाच्चर्माभसेनःपपातेत्याहानिभुक्त-
मिति २५ २६ इति श्रीमहाभारते महाप्रस्थानपर्वणि षोडशोऽध्यायः २ ततः सन्नादयन्नित्यस्य बांधवभोज्यैवलक्ष्मीश्रेयसीनस्त

तस्मिंस्तुपुरुषव्याघ्रेपतितेशक्रतेजसि स्त्रियमाणेदुराधर्षेभोमोराजानमब्रवीत् १० अनृतंनस्मराम्यस्यस्वैरेष्यपिमहात्मनः अथकस्य
विकारोयथेनायंपतितोमुवि २० युधिष्ठिरउवाच एकान्हानिर्दहेयंवेशत्रूनित्यर्जुनोब्रवीत् नचतत्कृतवानेषशूरमानीततोपतन् २१
अवमेनेधनुर्ग्राहानेषसवंश्रिफाल्गुनः तथाचेतन्नतुतथाकर्तव्यंभूतिमिच्छता २२ वैशंपायनउवाच इत्युक्त्वाप्रस्थितोराजाभी
मोथनिपपातह पतितश्चाब्रवीद्भोधर्मराजयुधिष्ठिरम् २३ भोभोराजन्नवेक्षस्वपतितोहंप्रियस्तव किंनिमित्तंचपतनंब्रह्मि-
यदिवेत्यह २४ युधिष्ठिरउवाच अतिभुक्तचभवताप्राणेनचविकल्पसे अनवेद्यपरंपार्थतेनासिपतितःक्षितो २५ इत्क
त्कान्तमहाबाहुर्जगामानवलोकयन् श्वायेकोनुययौयस्तेबहुशःकीर्तितोमया २६ इति श्रीमहाभारते महाप्रस्थानिके पर्वणि द्विती
योऽध्यायः २ वैशंपायनउवाच ततःसन्नादयन्शक्रोदिवंभूमिचसर्वशः रथेनोपययौपार्थमारोहेत्यब्रवीच्चतम् १ सभ्रातृन्यति
तान्दृष्ट्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः अब्रवीच्छोकसंतप्तःसहस्राक्षमिदवचः २ भ्रातरःपतितामेवगच्छेयस्तेमयासह नविनाभ्रातृभिः
स्वर्गमिच्छेगतुसुरेश्वर ३ सकुमासेसुरवाहचराजपुत्रीपुरंदर सास्माभिःसहगच्छततद्भवाननुमन्यताम् ४ शक्रउवाच
भ्रातृद्वयसिस्वर्गेत्युनयतस्त्रिदिवंगतान् कृष्णयासहितान्सर्वान्माशुचोभरतर्षभ ५ निक्षिप्यमानुषदेहंगतास्तेभरतर्षभ अ
नेन त्वंशरीरेणस्वर्गंगतानसशयः ६ युधिष्ठिरउवाच अयश्वाभूतभव्यशभक्तोमानित्यमेवह सगच्छेतमयासार्धमाचूश-
स्याहिमेमतिः ७ शक्रउवाच अमत्यत्वमत्समत्वचराजन्श्रियचकृत्त्नामहतीचैवसिद्धिसु संश्रामोद्यस्वर्गसुरवानिचत्वत्यज-
श्वाननात्रनृशंसमस्ति ८ युधिष्ठिरउवाच अनार्यमार्येणसहस्रनेत्रशक्यकृत्तुदुष्करमेतदाय मामेश्रियासंगमनतयास्तुयस्याः
कृतेभक्तजनत्यजेयम् ९ इंद्रउवाच स्वर्गलोकेश्ववतानास्तिधिष्यमिष्टापूर्तक्रोधवशाद्वरति नतोविचार्यक्रियतांधर्मराजत्यज
श्वाननात्रनृशंसमस्ति १० युधिष्ठिरउवाच भक्तन्यागप्राहुरत्यतपापतुल्यलोकेब्रह्मवध्याकृतेन तस्यान्नाहजातुकथंचनाद्यत्यस्या
म्येनस्वसुरवाथीमहेद्र ११

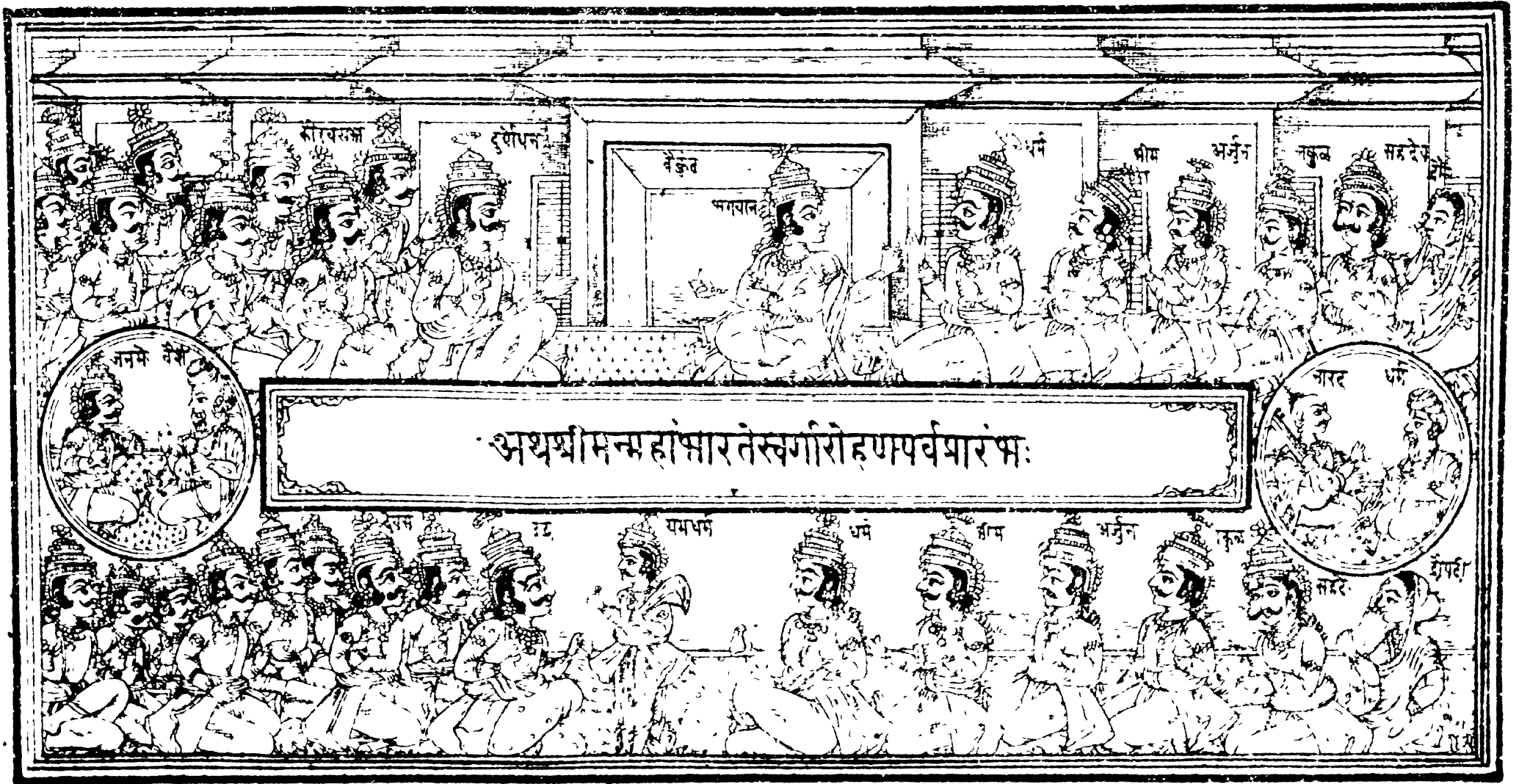
मात्रभोज्येतितात्पर्यं १ २ ३ ४ ५ ६ अयंश्वेत्यादेर्नाचतरमपिसंनिहितंप्रथमंस्वसुरवविभागेनसंभावयेत्यश्या
त्स्वयंतद्भोक्तव्यमिति तात्पर्यं ७ नात्रेतिअस्पृश्यसंगत्यागेनृशंसनिर्दयत्वंनास्ति ८ श्ववतामशुचित्वात्धिष्यंस्थानंस्वर्गेनास्ति क्रोधवशानामदेवगणाः
अशुचेरिष्टापूर्तफलंभ्रंति १० ११ ६५

भीतं भक्तानान्यदस्तीति चार्त्तं प्राप्तं क्षीणं रक्षणे प्राणलिप्तुम् प्राणत्यागादप्यहं नैव मोक्तुं यते यवै नित्यमेतद्भूतं मे १२ दंडुवाच ३
 नादृष्टं क्रोधवशाद्हरति च दृष्टं मिष्टं विवृतं मथो हुतं च तस्याच्छूनक्यागमिभक्तुरुध्वशूनस्यागात्प्राप्त्यसं देवलोकात् १३ त्यक्त्वा भ्रा-
 तृन् दयित्वा चापि क्रुष्णां प्राप्सो लोकः कर्मणा स्वेन वीर श्वान् चै न न त्यज सी कथं तु त्यागं कृत्वा च स्थितो भुत्वा भंद्य १४ युधिष्ठिर उवाच
 न विद्यते साधिरथापि विद्य होमतेर्मत्यै रितिलोकेषु निष्ठा नते मया जीवयितुं हि शक्या स्त तस्यागस्तेषु ह्यतो न जीवताम् १५ भीतिप्र-
 दानं शरणागतस्य स्त्रियावथो ब्राह्मणस्वापहारः भिन्नद्रोहस्तानि च त्वारिशक्र भक्त्यागश्चैव स नो भ्रतो मे १६ वैशंपायन उवाच
 तद्धर्मराजस्य वचोनिशस्य धर्मस्वरूपी भगवानुवाच युधिष्ठिरं प्रीतियुक्तो नरेन्द्रशलक्ष्णो द्याप्यैः सस्तव संप्रयुक्तैः १७ धर्मराज उवा-
 च अभिजातोसिराजोऽपितुष्टं तेन मे धया अनुकरोशे न चानेन सर्वभूतेषु भारते १८ पुराह्वेन वने चासि मया पुत्रपरीक्षितः पा-
 नीयार्थे पिराक्रांताय त्रते भ्रातरो हताः १९ भीमार्जुनोपरित्यज्य यत्र त्वभ्रातरावुभौ मात्रोः सास्य मभीमन्वैनकुलं जीवमिच्छसि
 २० अयं श्वाभक्त इत्येव त्यक्तो देवगथस्त्वया तस्मात्स्वर्गे न ते तुल्यः कश्चिदस्ति नराधिप २१ अतस्त्वया क्षयालोकाः स्वशरीरेण भार-
 तं प्राप्सोसि भरतश्चैष्टदिव्यागतिमनुत्तमाम् २२ वैशंपायन उवाच ततो धर्मश्च शक्रश्च मरुतश्चाश्विनावपि देवादेवर्षयश्चैव र-
 थमारोप्य पांडवम् २३ प्रययुस्त्वैर्विमानैस्ते सिद्धाः कामविहारिणः सर्वे विरजसः पुण्याः पुण्यवाग्बुद्धि कर्मिणः २४ सूत रथसमा-
 स्थाय राजा कुरुकुलोद्दहः उध्वमाचक्रमेशीघ्रतेजसा वृत्सरोदसी २५ ततो देव निकायस्थानारदः सर्वलोकवित् उषोचोच्चैस्तदावा-
 क्यं बृहद्वादी बृहत्पाः २६ ये पिराजर्षयः सर्वे ते चापि समुपस्थिताः कीर्त्तिप्रच्छाद्यतेषां वै कुरुराजो धितिष्ठति २७ लोकानावृत्य य-
 शसातेजसा वृत्तसंपदा स्वशरीरेण संप्राप्तानान्यशश्रुम पांडवात् २८ नारदस्य वचः श्रुत्वा राजा वचनमब्रवीत् देवानामन्यधर्मा-
 त्मा स्वपक्षाश्चैव पार्थिवान् २९ शश्रुवाय दिवा पापं भ्रातृणां स्थानमद्य मे तदेव प्राप्सुमिच्छामि लोकानन्यान्न कामये ३० राज-
 स्तु वचनं श्रुत्वा देवराजः पुरंदरः आनृशस्य समायुक्तं प्रत्युवाच युधिष्ठिरम् ३१

वाक्यमेवाहयेपीति समुपस्थिताः स्मृतिविषयाः संति २७ २८ २९ यदेव भ्रातृणां स्थानं तदेव प्राप्सुमिच्छामि ३० ३१ ७ ७ ७

स्थानेस्मिन्वसराजेंद्रकर्मभिर्निर्जितेशुभैः कित्तंमानुष्यकस्नेहमद्यापिपरिकर्षसि ३२ सिद्धिंप्राप्तोसिपरमाययान्तान्यःपुमान्नक्वचित् नैवतेभ्रातरःस्थानसंप्राप्ताःकुरुनदन ३३ अद्यापिमानुषोभावःस्पृशतेत्यांनराधिप स्वर्गीयपश्य देवर्षान्मिद्भाश्रयिदिवालयान् ३४ युधिष्ठिरस्तुदेवेन्द्रमेवादिनमीश्वरम् पुनरेवाब्रवीद्धीमानिदंयचनमर्थवत् ३५ तौविजिनोत्सहेवस्तुमिहदेत्यनिवर्हणं गतुमिच्छामितत्राहंयत्रमेभ्रातरोगताः ३६ यत्रसा बृहतीश्यामा बुद्धिमत्त्वगुणान्विता द्रौपदीयोषिताश्चायत्रचैवगतासम ३७ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यासंहितायांवेद्यासिक्यामहाप्रास्थानिकेपर्वणितृतीयोऽध्यायःसमाप्तः ३ ७ ७ ७ श्रीकृष्णार्पणमस्तु शुभमस्तु ७ ७ अस्यानंतरंभर्गाराहणपर्वप्रविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः जनमेजयउवाच स्वर्गादिविष्टपंप्राप्यममपूर्वपितामहाः पांडवाधार्तराष्ट्राश्चकानिस्थानानिभोजिरे १ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इतिश्रीमद्महाभारतेमहाप्रास्थानिकपर्वसमाप्तम्

अथ श्रीमन्महाभारतस्वर्गारोहणपर्वप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीगुरुभ्योनमः पूर्वस्मिन्वर्षाणि धर्मस्य फलभूतास्त्यागनृशंस्यादयो युधिष्ठिरदृष्टान्तेन दर्शिताः इदानींतस्य मुख्यं फलं दर्शयितुं स्वर्गारोहणपर्व आरभ्यते स्वर्गत्रिविष्टपमिति यथाभूयस्यां संख्यायामल्पसंख्यां तर्भवति एवं त्रीणिविष्टपानि भुवनानि फलोत्कर्षवशात् यत्रांतर्भवति ता दशमपि स्वर्गप्राप्य विष्टपं भूयनं जगदित्यमरः १ २ ३ ४ ५ तत्तदिति स्वर्गोप्यमर्षो दुस्सज इति संस्काराणां प्राबल्यमुक्तम् ६ ७ हताः अस्माभिः संधि

श्रीगणेशायनमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ जनमेजय उवाच स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य मम पूर्वपितामहाः पांडुबाधात्तं राष्ट्रं श्रकानि स्थानानि मेजिरे १ एतद्विच्छाम्य हं श्रोतुं सर्वविच्छामि मेमतः महर्षिणाभ्यनुज्ञातो व्यासेनाद्भुतकर्मणा २ वैशंपायन उवाच स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य तव पूर्वपितामहाः युधिष्ठिरप्रभृतयो यदकुर्वन्तच्छृणु ३ स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य धर्मराजो युधिष्ठिरः दुर्योधनश्रिया जुष्टदशासीनमासने ४ भ्राजमानमिवादित्य वीरलक्ष्म्याभिसंवृतम् देवैर्भ्राजिष्णुभिः साधैः सहितं पुण्यकर्मभिः ५ ततो युधिष्ठिरो हत्वा दुर्योधनममर्षितः सहसा सन्निवृत्तो भूच्छ्रियं हत्वा सुयोधने ६ सुवन्नुच्चैर्वचस्तान् नैनाह दुर्योधने न वै सहितः कामये लोकान् लुब्धेना दीर्घदर्शना ७ यत्कृते पृथिवीः स्रवास्स हृदा बाधवास्तथा हतास्माभिः प्रसह्याजौ क्लिष्टैः पूर्वमहावने ८ द्रौपदी च सभामध्ये पांचाला धर्मचारिणी पर्यकृशानवद्योगीपत्नी नो गुरुसन्निधौ ९ अस्ति देवानमेकामः सुयोधनमुदीक्षितुम् तत्राह गतुमिच्छामि यत्र ते भ्रातरौ मम १० नैवमित्यब्रवीत्तनु नारदः प्रहसन्निव स्वर्गे निवासे राजेद्रविरुद्धचापिनश्यति ११ युधिष्ठिरमहाबाहो मेव वोचः कथंचन दुर्योधनं प्रति नृपं शृणु चेदवचो मम १२ एष दुर्योधनो राजापूज्यतैत्रिदशैः सह सद्भिश्च राजप्रवरैर्यदमे स्वर्गवासिनः १३ वीरलोकगतिं प्राप्ता युद्धे हुत्वात्मनस्तनुम् यूयं सर्वे सरसमाः सदैवानेन हिंसिताः १४ स एषः क्षत्रधर्मणस्थानमेतदवाप्तवान् भये महतियोभीतो बभूव पृथिवीपातः १५ नूतन्मनसि कर्तव्यपुत्रयत् घृतकारितम् द्रौपद्याश्च परिक्लेशं न चितयितुमर्हसि १६ यंचान्येऽपि परिक्लेशा युष्माकं ज्ञातिकारिताः संग्रामेष्वथ वान्यत्र न तान् संस्मृतुमर्हसि १७ समागच्छथान्यायराजा दुर्योधनेन वै स्वर्गाय न ह वै राणि भवति मनुजाधिप १८

१३ १४ अभीत इति च्छेदः १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

नारदेनैवमुक्तस्तुकुरुराजोयुधिष्ठिरः भ्रातृन्प्रच्छमेधावीवाक्यमेतदुवाच १९ यदिदुर्योधनस्यैतेवीरलोकाःसंजातनाः अध
 मेजस्यपापस्यपृथिवीसुहृदद्रुहः २० यत्कृतेपृथिवीनशासहयासनरद्विषा वयंचमन्युनादग्धावैरंप्रतिचिकीर्षवः २१ येतेवीरामहा
 त्मानोभ्रातरौमेमहाव्रताः सत्यप्रतिज्ञालोकस्यशूरावैसत्यवादिनः २२ तेषामिदानींकेलोकाद्रष्टुमिच्छामितानहम् कर्णंचैवमहात्मा
 नंकोतेयसत्यसगरम् २३ दृष्ट्वाकृन्सात्यकिंचदृष्ट्वाकृन्स्यचात्मजान् येचशास्त्रवधभाताः क्षत्रधर्मेणपार्थिवाः २४ कृन्तेपाथिवात्र
 ह्यन्तेनान्प्रभमिनारद विराटद्रुपदौचैवधृष्टकेतुमुखाश्चतान् २५ शिखंडिनंतुपाचान्यद्रौपदेयांश्चसर्वशः अभिमन्युचदुर्धर्षद्रष्टुमि
 च्छामिनारद २६ इतिश्रीमहाभारतस्वर्गारोहणपर्वणिप्रथमोऽध्यायः १ युधिष्ठिरउवाच नद्रपश्यामिविबुधाराधेयसामितो
 जसम् भ्रातरौचमहात्मानोयुधामन्युत्तमोजसो १ सुहृदुर्येशरीराणिरणवन्होमहारथाः राजानोराजपुत्राश्चयेमदर्थेदतारणो २ कृतेम
 हारथाःसर्वेशादूलसमविक्रमाः तैरप्ययजितोलोकः कश्चित्सुरुषसत्तमैः ३ यदिलोकानिमान्वाभास्तेचसर्वमहारथाः स्थितवित्तहिमादे
 याःसहितैर्महात्मभिः ४ कश्चिन्तैरचासोयत्तुपैलोकौक्षयःप्रभुः नतैरहविचारस्यंभ्रातृभिर्जातिभिस्तथा ५ मातुर्दिवचनश्रुत्वात
 दासल्लिकर्मणि कर्णस्यक्रियतातोयमितितप्यामितेनवै ६ इदंचपरितप्यामिपुनःपुनरहसुराः यन्भ्रातुःसदृशोपादोतस्याहममितान्म
 नः ७ दृष्ट्वेतोनानुगतःकर्णंपरबलादनम् नह्यस्मान्कर्णसहितानुजयच्छक्रोपिसयुगे ८ तमहयत्रतत्रस्थद्रष्टुमिच्छामिसूयज
 म् अविज्ञातोमयायोसौघातितःसव्यसाचिना ९ भीमंचभीमविक्रांतप्राणेश्योपिप्रियमम अर्जुनंचंद्रसंकाशयमोचैवयमोपमो १०
 द्रष्टुमिच्छामितान्चाहपाचालीधर्मचारिणीम् नचेहस्यातुमिच्छामिसत्यमेवंप्रवीमियः ११ किंमेभ्रातृविद्वीनस्यस्वर्गेणसुरसत्तमाः य
 त्रतेममसस्वर्गेनायस्वर्गोमतोमम १२ देवाःकृचुः यदिवैतत्रतेअन्धागम्यतांपुत्रमाचिरम् प्रियेहितवयर्त्तामोदेवराजस्यशासना
 त् १३ वैशांपायनउवाच इत्यत्कांतंततोदेवादेवदूतमुपादिरान् युधिष्ठिरस्यसुहृदोदशयेतिपरंतप १४ ततःकुंतीसतोरजादेव
 दूतश्चजग्मतुः सहितोरजशादूलयत्रतेपुरुषर्षभाः १५ अग्रतोदेवदूतस्त्रयोरजाचपृष्ठतः पथानमशुभंदुर्गंसेवितपापकर्मभिः १६

तमसासंरुतंधोरकेशशैवलशाडुलम् युक्तंपापकृतांगंधैर्मसिषोणितकर्दमम् १७ दंशोत्पातकमल्लुकमक्षिकामशकावृतम् इ-
 तश्चेतश्चकुणपैः समंतात्परिवारितम् १८ अस्थिकेशसमाकर्णकृमिकीटसमाकुलम् ज्वलनेनप्रदीतेनसमंतात्परिवेष्टितम् १९ अ-
 योमुरवैश्चकाकाद्यैर्गंधैश्चसमभिद्रुतम् सूचीसुरवैस्तथाप्रेतैर्विध्यशैलोपमैर्वृतम् २० मेदोरुधिरयुक्तैश्चच्छिन्नबाहूरुपाणिभिः नि-
 कृत्तोदरपादैश्चतत्रतत्रप्रवेरितैः २१ सतत्कुणपदुर्गंधमशिवलोमहर्षणम् जगामराजाधर्मात्सामध्येबहुविचिंतयन् २२ ददशोघ्णोद-
 कैःकीर्णानदींचापिसुदुर्गाम् असिपत्रवनचैवनिशितस्करसंवृतम् २३ करंभवालुकातसामायसीश्चशिलाः पृथक् लोहकुभी-
 श्चतेलस्यकथ्यमानाःसमततः २४ कृदशाल्मलिकंचापिदुःस्पर्शतीक्ष्णकटकम् ददशंचापिकौतेयोयातनाःपापकर्मिणाम् २५ स-
 तंदुर्गंधमालक्ष्यदेवदत्तमुवाचह कियद्वह्वानमस्माभिर्गतव्यमिममीदृशम् २६ क्वचतेभ्यातरांमह्यातन्मसारख्यातुमहसि देशोयक-
 श्चदेवानामेतदिच्छामिवादिताम् २७ ससन्निवृत्तेश्रुत्वाधर्मराजस्यभाषितम् देवदूतोब्रवीच्चैनमेतावद्भूमनतव २८ निवर्तितव्यो-
 हिमयातथास्म्युक्तोदिवोकसैः यदिश्रांतोसिराजेद्रत्वमथागतुमहसि २९ युधिष्ठिरस्तेनिविण्णस्तेनगंधेनसूक्ष्णतः निवर्तनेधृत-
 म्नाःपर्यावर्ततभारत ३० ससन्निवृत्तोधर्मात्मादुःखशोकसमाहतः श्रुत्वावतत्रवदतादीनावाचःसमततः ३१ भोभोधर्मजराज-
 घैपुण्याभिजनपांडव अनुग्रहार्थमस्माकतिष्ठतावन्सुहृत्तकम् ३२ आयातित्वयिदुधर्षवातिपुण्यःसमीरणः तवगधानुगस्तात-
 येनास्मान्सुखमागमत् ३३ तयेयपार्यदीर्घस्यकालस्यपुरुषर्षभ सुखमासादयिष्यामस्त्वांहृद्वाराजसत्तम ३४ सतिष्ठस्वमहाबा-
 होसुहृत्तमपिभारत त्वयितिष्ठतिकौरव्ययातनास्मान्नबाधते ३५ एवंबहुविधावाचःरूपणावेदनावताम् तस्मिन्देशेसश्रुत्वाव-
 समताद्ददतानृप ३६ तेषातुवचनंश्रुत्वादयावान्दीनभाषिणाम् अहोक्लेशमितिप्राहतस्थोसच्चयुधिष्ठिरः ३७ सतागिरःपुर-
 स्ताद्देशुतपूर्वाःपुनःपुनः ग्लानानांदुःखितानांचनाभ्यजानतपांडवः ३८ अबुध्यमानस्तावाचोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः उवाचकेभवतोवै-
 किमयंचैहीतमत ३९ इत्युक्तास्तेततःसर्वसमतादवभाषिरे कर्णोहंभीमसेनोहमर्जुनोहमितिप्रभो ४० नकुलःसहदेवोहंधृष्टकृन्मोह-
 मित्कत द्रौपदीद्रौपदेयाश्चइत्येवंतेविचुकुशुः ४१

तावाचः सतदाश्रुत्वा तद्देशसंहर्षानृप ततो विममर्षे राजा किं विदं देवकारितम् ४२ किंतु तत्कलुषं कर्म कृतमेभिर्महात्मभिः क
 षेन द्रौपदेयैर्वा पांचाल्या वासुदेव्या ४३ यद्दमेपापगंधे स्मिन् देशे संति स्फुटारुणे नाहं जानामि सर्वेषां दुष्कृतपुण्यकर्मणाम् ४४
 किं हत्वा धृतराष्ट्रस्य पुत्रो राजा सुयोधनः तथा श्रिया युतः पापैः सह सर्वैः पदानुगेः ४५ महद्द्रव्यं लक्ष्मी चानास्ते परमपूजितः कस्य दा
 नी विकारो यद्दमे नरकगताः ४६ सर्वधर्मविदः शूराः सत्यागमपरायणाः क्षत्रधर्मपराः संतो यज्वानो भूरिदक्षिणाः ४७ किन्नुक्तमोः
 स्मि जागर्मि चैत्रयामिनचेतये अहो चित्तविकारो यस्याहामे चित्तविभ्रमः ४८ एवं बहुविधं राजा विममर्षं युधिष्ठिरः दुःखशाकसमाविष्ट-
 श्रिता व्याकुलितो द्वियः ४९ क्रोधमाहारयच्चैव तीव्रं धर्मकृतानृपः देवांश्च गर्हयामास धर्मचैव युधिष्ठिरः ५० सती व्रगंध सततो देवदत्तमु
 वाच हं गम्यता तत्र येषां त्वत्तस्तेषां सुपातिकम् ५१ न ह्यहं तत्र यास्यामि स्थितो स्मीति निवेद्यताम् मन्सं यथादिमे दत्तस्त्विनां भ्रातरां हि
 मे ५२ इत्युक्तः सतदा दत्तः पांडुपुत्रेण धीमता जगाम तत्र यत्रास्ते देवराजः शतक्रतुः ५३ निवेदयामास च तद्दमराजं चिकीर्षितम् यथोक्त-
 धर्मपुत्रेण सर्वमेव जनाधिप ५४ इति श्रीमहाभारते स्वर्गरोहणपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः २ वैशंपायन उवाच स्थितं सुहृत्तया
 र्थं तु धमराजे युधिष्ठिरे आजग्मुस्तत्र कौरव्यदेवाः शक्रपुरोगमाः १ सच विद्यहवान् धर्मो राजानं प्रसमीक्षितुम् तत्राजगाम यत्रासौ कुरु
 जो युधिष्ठिरः २ तेषु मासुरदेहेषु पुण्याभिजनकर्मसु समागतेषु देवेषु व्यगमत्तन्मोक्षं नृप ३ नादृश्यं तत्र तास्तत्र यातनाः पापकर्मिणा
 नदीयैतरेणी चैव कूटशाल्मलिना सह ४ लोहकुम्भैः शिलाश्चैव नादृश्यंत मयानकाः विकृतानि शरीराणि यानितत्र समततः ५ इदं
 राजा कौरव्यस्तान्यदृश्यानि चाभवत् ततो वायुः स्रवस्पर्शः पुण्यगंधवहः शक्तिः ६ ववौ देवसमीपस्यः शीतलोतीव भारत मरुतः सह
 शक्रेण वसवश्चाश्विनौ सह ७ साध्वारुद्रास्तथा दिव्या ये चान्येपि दिवो कसः सर्वे तत्र समाजग्मुः सिद्धाश्च परमर्षयः ८ यत्र राजा महा
 जाधर्मपुत्रः स्थितो भवत् ततः शक्रः सुरपतिः श्रिया परमया युतः ९ युधिष्ठिरमुवाचेदं सांत्वपूर्वमिदं वचः युधिष्ठिर महाबाहो
 श्राप्य क्षयास्तव १० एतौ हि पुरुषव्याघ्रकृतमेतावता विभो सिद्धिः यानामहाबाहो लोकाश्राप्य क्षयास्तव ११

१२ शत्रुणांस्वर्गः भ्रातृणांनरकइति युधिष्ठिरस्य ईर्ष्याविषादावपनयति पइति १३ १४ हतः कुंजर इति अश्वत्थामवधेद्रोणमुपाचीर्णः वंचितः गजवा-

नचमन्युस्त्वयाकार्यः शृणुचेदं वचोमम अवश्यंनरकस्तांतद्रष्टव्यः सर्वराजभिः १२ शुभानामशुभानांचद्वौराशीपुरुषर्षभ . यः
पूर्वसकृत्संक्तेपश्चान्तिरयमेवसः १३ पूर्वनरकभाग्यस्तुपश्चात्स्वर्गसुपौतिसः श्रुयिष्ठपापकर्मायः सपूर्वस्वर्गमश्नुते १४ तेनत्वमेवं
गमितोमयाश्रेयोथिनानृप व्याजेनहिल्याद्रोणउपाचीर्णः सतप्रति १५ व्याजेनैवततोराजच दर्शितोनरकस्तव यथैवत्वतथाभीमस्त
थापार्थोयमौतया १६ द्रौपदीचतथाहृष्याव्याजेननरकंगताः आगच्छनरशार्दूलमुक्तासोचैवकल्मषात् १७ स्वपक्षाश्रैवयेतुभ्यंपा
थिवानिहतारणे सर्वस्वर्गमनुभ्राभास्तान्यशयभरतर्षभ १८ कर्णश्चैवमहेश्वासः सर्वशस्त्रभृतावरः सगतः परमासिद्धियदर्थपरितप्य
से १९ तंपश्यपुरुषव्याघ्रमादित्यतनयविभो स्वस्थानस्थमहाबाहोजहिशोकनरर्षभ २० भ्रातृश्यान्यास्तथापश्यस्वपक्षाश्रैवपार्थि
वान् स्वस्वस्थानमनुभ्रातानुव्येतुतेमानसोज्वरः २१ कृच्छ्रपूर्वाचानुभूयइतःप्रभृतिकौरव विहरस्वमयासाधगतशोकोनिरामयः २२
कर्मणातातपुण्यानांजितानातपसास्वयम् दानानांचमहाबाहोहाफलप्राप्नुहिपार्थिव २३ अद्यत्वादेवगधर्वादिव्याश्राप्सरसोदिवि उप
सेवतुकल्याणविरजोबरभूषणाः २४ राजसूयजितांलोकान्स्वयमेवासिअरुदितान् प्राप्नुहिलमहाबाहोतपसश्चमहाफलम् २५ उ
पर्युपरिश्रान्नाहितवलोकायुधिष्ठिर हरिश्रंद्रसमाः पार्थयेषुत्वंहिहरिष्यसि २६ मांधातायत्रराजर्षिर्यत्रराजाभगीरथः दौष्यंतियत्रभ
रतस्तत्रत्वंहिहरिष्यसि २७ एषादेवनदीपुण्यापार्थत्रैलोक्यपावनी आकाशगगाराजद्रुतत्रापुत्यगमिष्यसि २८ अत्ररुनातस्यभा
वस्तेमानुषाविगमिष्यति गतशोकोनिरामासोमुक्तवैरोभविष्यसि २९ एवंब्रुवतिदेवेंद्रेकौरवेंद्रयुधिष्ठिरम् धर्मोविग्रहवान्साक्षा-
दुवाचसुतमात्मनः ३० भोभोरजन्महाप्राज्ञप्रीतोऽस्मितवपुत्रक मद्भक्त्यासत्यवाक्येनक्षमयाचदमेनच ३१ एषातृतीयाजिज्ञासा
तेवराजन्कृतामया नशक्यसेचालयितुस्वभावान्यार्थहेतुतः ३२ पूर्वपरीक्षितोहिल्यप्रभ्राह्मैतवनेमया अरणीसहितस्यार्थेतच्चनि
स्तीणवानसि ३३ सोदयेषुविनष्टेषुद्रौपद्यातत्रभारत श्वरूपधारिणापुत्रपुनस्त्वमेपरीक्षितः ३४ इदंतृतीयभ्रातृणामर्थेयत्स्या
तुमिच्छसि विशुद्धोसिमहाभागकस्त्रीविगतकल्मषः ३५

वीशब्दोमनुष्यपरत्वेनज्ञापितइत्यपचारच्छलेनेत्यर्थः १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ असिअरुदितान्
रवङ्गबलेनवृद्धिंप्रापितान् २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ जिज्ञासापरीक्षा ३२ ३३ स्वर्गाधिरोहणेद्रौपद्यासहसोदयेषुविनष्टेषुसत्क श्वरूपधारिणाशनकस्त्रीपिणा
द्रौपद्याइतिपंचमीपादेतामारभ्येत्यर्थः ३४ ३५

३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ यत्रतेकुरवः तत्रदेवैः सह ययायितिद्वयोः संबन्धः ४४ इतिस्वर्गाः पर्वणिदीः तृतीयोऽध्यायः ३१ ब्राह्मणब्रह्मणआराध्येन २

नचतेष्वातरः पार्थनरकार्हाविशांपते मायैषादेवराजेनमहेंद्रेणप्रयोजिता ३६ अवश्यंनरकास्तातद्रष्टव्याः सर्वराजभिः ततस्त्व-
याप्राप्तमिदंमुहूर्त्तदुःखमुत्तमम् ३७ नसव्यसाचीभीमोवायमौवापुरुषर्षभौ कर्णोवासत्यवाकशूरोनरकार्हाश्चिरन्तप ३८ न
कृष्णागतपुत्रीचिनरकार्हायुधिष्ठिर एह्योहिभरतश्चपश्व्यगगात्रिलोकगाम् ३९ एवमुक्तः सराजुषिस्तवपूर्वपितामहः जगामस
हधर्मेणसर्वैश्चित्रिदिवालयैः ४० गंगादेवनदीपुण्यापावनीसृषिसस्तुताम् अवगाह्यततोराजातनुतत्याजमानुषीम् ४१ ततोदिव्य
वपुर्भूत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः निवैरोगतसंतापोजलेतस्मिन्समाप्लुतः ४२ ततोयथोद्यतोदेवैः कुरुराजोयुधिष्ठिरः धर्मेणसहितोर्धा
मारुतूयमानोमहर्षिभिः ४३ यत्रतेपुरुषव्याघ्राः शूराविगतमन्यवः पांडवाधार्तराष्ट्राश्चस्थानिस्थानानिभोजिरे ४४ इतियोमहा
भारतेस्वर्गारोहणपर्वणियुधिष्ठिरतनुत्यागे तृतीयोऽध्यायः ३ वैशंपायनउवाच ततोयुधिष्ठिरोराजादेवैः सर्षिमरुद्गणैः स्तू-
यमानोयथोतंत्रयत्रतेकुरुपुंगवाः १ ददर्शतत्रगोविंदब्राह्मणवपुषान्वितम् तेनैवहृष्टपूर्वेणसाहश्येनैवसूचितम् २ दीप्यमानस्त्वं
वपुषादिव्यैरस्त्रैरुपास्थितम् चक्रमभृतिभिर्घोरैर्दिव्यैः पुरुषविग्रहैः ३ उपास्यमानवीरेणफाल्गुनेनस्रवचसा तथास्वरूपकौंते
योददर्शमधुसूदनम् ४ तावुभौपुरुषव्याघ्रौसमुदाक्ष्ययुधिष्ठिरम् यथावत्प्रतिपेदातेपूजयादेवपूजितौ ५ अपरस्मिन्तयोदेशक-
णेशस्त्रभृतावरम् द्वादशादित्यसहस्राददर्शकुरुनंदनः ६ अथापरस्मिन्द्वादशमरुद्गणघृतविभुम् भीमसन्तमथापश्यत्तेनववपुषा-
न्वितम् ७ वायोभूतिमतः पार्श्वेदिव्यभूतिसमन्वितम् श्रियापरमयासुक्तसिद्धिपरमिकागतम् ८ अश्विनोस्तुतथास्थानेदीप्यमा
नौस्वतेजसा नकुलसहदेवंचददर्शकुरुनंदनः ९ तथाददर्शपांचालीकमलोत्पलमालिनीम् वपुषास्वर्गमाक्रम्यनिष्ठतीमर्कवचस
म् १० अश्विलसहसाराजापृष्टुमेच्छद्युधिष्ठिरः ततोस्पभगवानिन्द्रः कथयामासदेवराट् ११ श्रीरषाद्रौपदीरूपान्वदथेमानुपगता
अयोनिजालोककातापुण्यगंधायुधिष्ठिर १२ रत्यर्थंभवतांस्वेषानिर्मिताभूत्पाणिना द्रुपदस्पकुलजाताभवद्विश्वोपजीयिता
१३ एतेपंचमहाभागागंधवाः पावकप्रभाः द्रौपद्यास्तनयाराजन्त्युष्माकममितोजसः १४

उपस्थितंसेवितंअस्त्रैः ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ मानुषंमानुषभावम् १२ १३ १४ ७ ७ ७ ७

१५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ इतिस्वर्गोरोहणपर्वणिटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ४ ७, पूर्वस्मिन् अध्याये यो यो यो धोयस्य देव
स्यांशः सस्वर्गगत्वास्वस्यस्वस्य अंशिनः सान्निध्यं प्रापेत्कृत्तम् तत्र संशयः किमेते अंशाः कांडरूपाणां च क्षाणामंशा इव पृथक् संसारित्वं प्राप्ताः उत ते शेषांशिषु-
लीयंते आद्यैर्कर्मजदेहपरंपरायास्तत्त्वज्ञानमंतरेणोच्छेदायोगात् तेषां नित्यसंसारित्वमस्मदादिवत्स्यात् द्वितीये मानुष्यभावेतैः कृतानां कर्मणां नाशापत्ति

पश्यगंधर्वराजानं धृतराष्ट्रं मनीषिणम् एनंचत्वं विजानीहि भ्रातरं पूर्वजं पितुः १५ अयंते पूर्वजो भ्राता कौंतेयः पावक द्युतिः सूर्य-
बुत्रोयजः श्रेष्ठो राधेय इति विश्रुतः १६ आदित्यसहशो याति पश्येन पुरुषर्षभम् साध्यानामथ देवानां विश्वेषां मरुतामपि १७ गणेषु
पश्यराजेंद्रं वृहस्पिधकमहास्थान् सात्यकिप्रसुरवात्वीरान् भोजांश्चैव महाबलात् १८ सोमेन सहितं पश्यसौभद्रमपराजितम् अ-
भिमन्युमहेशासनिशाकरसमद्युतिम् १९ एषपांडुर्महेश्वासः कुत्यामाद्याचसंगतः विमानेन सदाभ्यतिपिता तव ममातिकम् २०
वसुभिः सहितं पश्यभीष्मशातनवृपम् द्रोणं वृहस्पतेः पार्श्वे गुरुमेनं निशामय २१ एते चान्ये महीपाला योधास्तव च पांडव गंध-
र्वसहिता याति यक्षपुण्यजनेस्तथा २२ गुह्यकानां गतिं चापिकेचित्वा मानराधिपाः त्यक्त्वा देहं जितः स्वर्गः पुण्यवारबुद्धिकर्मभिः
२३ इति श्रीमहाभारते स्वर्गोरोहणपर्वणिचतुर्थोऽध्यायः ४ जनमेजय उवाच भीष्मद्रोणो महात्मानो धृतराष्ट्रश्च
पार्थिवः विराट् द्रुपदो चोभौ शेरवश्चैवोत्तरस्तथा १ धृतकेतुर्जयत्सेनो राजा चैव ससत्यजित् दुयोधनस्तथा चैव शकुनिश्चैव सौ-
बलः २ कर्णपुत्राश्च विक्रान्तराजा चैव जयद्रथः घटोत्कचादयश्चैव ये चान्ये नानुकीर्तिताः ३ ये चान्ये कीर्तिता वीराराजानो दी-
प्तमूर्तयः स्वर्गकालं कियंतं तं तस्थुस्तदापि शासमे ४ आहोस्मिच्छाश्च तस्थान तेषां तत्र हि जित्तम अतवाकमणा कानि गतिप्रामाण्य-
र्षभाः ५ एतदिच्छाम्यहं शतं प्रोच्यमानं हि जित्तम तपसा हि प्रदीप्तेन सर्वं त्वमनुपश्यसि ६ सौतिरुवाच इत्युक्तः स तु विप्रर्षि-
रनुजातो महात्मना व्यासिनतस्य नृपतेराख्यातुमुपचक्रमे ७ वैशंपायन उवाच नशक्यं कर्मणामते सर्वेण मनुजाधिप मरुति किं-
नुसम्यक्ते पृच्छेथासं प्रयोजिता ८

इति संदिहानो जनमेजयः पृच्छति भीष्मद्रोणाविति १ २ ३ ४ ते अंते कां गतिं पुण्यभोगांते अंशिनः सह ऐक्यं वा सालोक्यं वा शाश्व-
तं प्राप्नुवंति उत भ्रमावेवावतरंतीति प्रश्नः ५ ६ ७ अत्रोत्तरमाह नशक्यमिति कर्मणामंते सर्वेण प्रकृतिप्रतिगंतुं नशक्यमित्यध्याहृत्य योज्यं यदि सर्वोपि जंतुः प्रारब्धैर्कर्मा-
ने स्वां प्रकृतिं गच्छेत्तर्हि सर्वेपि मुक्ताः स्युः संसारश्चादिमात्तु भवेत् ततश्च कृतहाना कृताभ्यागमप्रसंगो विधिप्रतिषेधशास्त्रानर्थक्यंच स्यात्केचिदेव कर्मणामंते स्यात् प्रकृतिभुजंते
न सर्वेदति किंतर्हिये प्रकृतिं प्राप्तास्तानुद्दिश्यते त्वयेषां पृच्छासम्यक् प्रयोजिता ८

तत्रकोशित्स्वर्गप्रापककर्मणामन्तेस्त्वैःस्वैरंशिभिस्तादात्म्यं प्राप्नुं योश्चान्न यो गजदृष्ट्या पश्यन् परिगणयति शृण्वित्यादिना उत्तरेस्वर्गगता अपि पुनश्च्यवन्ते एते तु उ
 त्तरामुत्तरामूर्ध्वोर्ध्वक्रमेण गतिं प्राप्य अन्ते ब्रह्मणा सह भुज्यन्ते तेन देवत्व प्राप्तये कर्माणि यजदानतप आदीनि कर्तव्या न्येय नचोक्तदोष इति सर्वमन्वदं १ १० ११

शृणु सुहृद्भिर्देवाजन्तैर्वा नां भरतर्षभ यदुवाच महातेजा दिव्यचक्षुःप्रतापवान् १ सुनिःपुराणः कौरव्यपाणशयोमहाव्रतः अगाधबु
 धिः सर्वजागतिजः सर्वकर्मणाम् १० वसुन्नेव महातेजा भीष्मः प्रापमहा द्युतिः अष्टावेव द्विदृश्यन्ते वसवो भरतर्षभ ११ रुद्रस्पतिविवशा
 यद्राणो ह्यगिरसावरम् कृतवर्मा तु हार्दिक्यः प्रविवेश मरुद्गणान् १२ सनत्कुमारप्रद्युम्नः प्रविवेश यथागतम् धृतराष्ट्रो धर्मशास्त्रलो
 कान्प्रापदुरासदान् १३ धृतराष्ट्रेण सहिता गाधारीचयशस्विनी पत्नीभ्यासहितः पांडु महोदसदनययो १४ विराटद्रुपदौ चोभौ धृष्टके
 तुश्च पार्थिवः निशाठकूरसावाश्च भानुः कपोविदूरयः १५ मृगिश्च वाः शल्यश्चैव मृगिश्च पृथिवीपतिः कंसश्चैवो ग्रसेनश्च वक्रदेवस्तथैव
 च १६ उत्तरश्च सहस्रात्राशस्वेन नरपुंगवः विश्वेषां देवतानां ते विविश नरसत्तमाः १७ वच्चीनाम महातेजा सोमपुत्रप्रतापवान् सा
 भिमन्सु नृसिंहस्य फाल्गुनस्य सुतो भवत् १८ सस्युध्याक्षत्रधर्मणयथानात्यः पुमान् क्वचित् विवेश सोमं धर्मात्मा यमणो ते मदारथः १९
 आविवेश रविकर्णो निहतः पुरुषर्षभ ह्यपरशकुनिः प्राप धृष्टकृन्मस्तपावकम् २० धृतराष्ट्रात्मजाः सर्वे यातुधाना यदोक्तताः नृद्वि
 मंतो महात्मानः शस्त्रपृता दिवगताः २१ धर्ममेवा विशत् क्षत्तराजा चैव बुधिष्ठिः अन्तो भगवान् देव प्रविवेश रसातलम् २२ पिता
 महानियोगाहो यो योगाद्गामधारयत् यः स नारायणो नाय देवदेवः सनातनः २३ तस्याशो वासुदेवस्तु कर्मणो ते विवेश ह्यष्टौ शस्त्रास
 हस्त्राणि वासुदेवपरिग्रहः २४ अमज्जस्ताः सरस्यत्याकालेन जनमेजय तत्रत्यक्ता शरीराणि दिवमारुरुहुः पुनः २५ ताश्चैवाप्यरसा
 तल्या वासुदेवमुपागमन् हतास्तास्मिन् महायुद्धे ये वीरस्तु यद्गारथाः २६ यतोक्त्वा देवश्चैव देवान्यदाश्च भोजिरे दुर्योधनसहायाश्च
 राक्षसाः परिकीर्त्तिताः २७ प्रामास्ते केशोरजन्सर्वे लोका ननुत्तमान् भयनचमहोदस्य कुर्वरस्य चर्धामतः २८ यरुणस्य तथालोका
 नु विविशुः पुरुषर्षभाः एतत्ते सर्वमारुत्यात् विस्तरेण महाद्वत् २९ कुरूणां चरितकृत्स्न पांडवानां च भारत सौतिरुवाच एतच्छ्रु
 त्वाद्भिर्जयैः सराजा जनमेजयः विस्मितो भवत् त्वर्थयज्ञकर्मोत्तरे ध्येय ३०

१० १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ एवं पांड

वानां कथां समाप्य जनमेजयस्य यज्ञे वैशंपायनाण्णाकथा मुक्तवानिति प्रकृतमनुसूदधानः सौतिरुवाच एतच्छ्रुत्वादि ३० ३१ ३२ ३३ ३४

३१ ३२ ३३ समाजातंमयास्तेन व्यासाज्ञयावैशंपायनेनकीर्तितं ३४ ३५ विधिजेनदेवजेन अतीन्द्रियेणइन्द्रियाण्यतिक्रान्तेन योगवन्नादेस्सर्वे
दर्शनसिद्धेरित्याह तपसेतिभावितात्मनाशोधितचित्तेन ३६ ३७ सर्वेषांनृतीयांतांनिर्मितमित्यनेनान्वयः अन्येषामपिकीर्तिप्रथयतेतिसंबंधः ३८ ब्रह्मसूया
यमोक्षायकल्पतेः त्रिकसाधनाचुशानुक्रमेण ३९ ४० अंततःनिकटं ४१ अन्हेतिमहाभारतस्यअल्पमपिपश्चिमायांसंध्यायांपठ्यतेचेद्दिनकृतंपापंनश्यति

ततःसमापयामासुःकर्मतत्तस्ययजकाः आस्तोकश्चाभवत्प्रातःपरिमोक्ष्यसुजंगमान् ३१ ततोद्विजातीन्सर्वास्तान्दक्षिणाभिरतोषयन्
घृजिताश्चापितराज्ञातोजग्मुर्गथागतम् ३२ विसर्जयित्वाविप्रास्तान्पुत्राजापिजनमेजयः ततस्तुक्षुशिलायाःसपुनरायाद्गजाब्जयम्
३३ एतत्तेसर्वमारख्यातवैशंपायनकीर्तितम् व्यासाज्ञयासमाजातंसर्पसत्रेनृपस्यदि ३४ पुण्योहमितिहासारख्यःपवित्रचेदमुत्तमम्
षोडशमुनिनाविप्रनिर्मितंसत्यवादिना ३५ सर्वजेनविधिजेनधर्मज्ञानवतासता अतीन्द्रियेणशुचिनातपसाभावितात्मना ३६ ऐश्वर्यैर्वर्त
ताचैवसारख्ययोगवतातथा नैकतत्रविशुद्धेनदृष्ट्यादित्येनचक्षुषा ३७ कीर्तिप्रथयतालोकेपांडवानांमहात्मनाम् अन्येषांक्षत्रिया-
णांचभूरिद्रविणतेजसाम् ३८ यश्चैदंश्रावयेद्दिहान्नसदापर्वणिपर्वणि धृतपाप्माजितस्वर्गोब्रह्मभूयायकल्पते ३९ कास्त्यवेदमिमस
र्वंशृणुयाद्ब्रह्मसमाहितः ब्रह्महत्यादिपापानांकोटिस्तस्यविनश्यति ४० यश्चैदंश्रावयेच्छ्राद्धेब्राह्मणान्पादमेततः अक्षय्यमन्नपानवै-
पितृस्तस्योपनिष्ठते ४१ अन्हायदेनः कुरुतेइन्द्रियेभनसापिवा महाभारतमाख्यायपश्चात्संध्याप्रसुच्यते ४२ यद्रात्रौकुरुतेपापंब्राह्मण
स्त्रीगणैर्वृतः महाभारतमाख्यायपूर्वसंध्याप्रसुच्यते ४३ महत्त्वाद्भारतत्वाच्चमहाभारतसुच्यते निरुक्तमस्ययोवेदसर्वपापैःप्रसुच्यते
४४ धर्मेचार्थेचकामेचमोक्षेचभरतर्षभ यदिहास्ति तदन्यत्रयन्नेहास्तिन कुत्रचित् ४५ जयोनामेतिहासोयंश्रोतव्योमोक्षमिच्छता
ब्राह्मणेनचराज्ञाचगर्भिण्याचैवयोषिता ४६ स्वर्गकामोलभेस्वर्गजयकामोलभेज्जयम् गर्भिणीलभतेपुत्रकन्यावाबहुभागिनीम्
४७ अनागतश्चमोक्षश्चकृष्णद्वैपायनःप्रभूः सदभभारतस्यास्यकृतवान्धर्मकाम्यया ४८ षष्टिशतसहस्राणिचकारान्याससहि-
ताम् त्रिंशच्छतसहस्राणिदेवलोकैप्रतिष्ठितम् ४९

एवंपातःसंध्यायांरात्रिकृतमित्यर्थः ४२ ४३ निरुक्तंनामनिर्वचनं ४४ धर्मेचेतिचकारचतुष्टयादधर्मादि
चतुष्टयमप्यत्रोक्तंनानार्थमितिबोध्यं ४५ ४६ ४७ अनागतोनागतुकोनित्यसिद्धइतियावत् एवंविधोयोमोक्षःकैवल्यंतदेवस्वरूपंयस्यसमोक्षःयद्दामोक्तुमिच्छन्
सुचौकर्मकस्यगुणोवेविसनिर्गुणोअध्यासलोपश्चमुमुक्षुरित्यर्थः लोकहितइतिभावः ४८ अन्यावेदचतुष्टयमंहिताभ्यःपृथग्भूतातदर्थवतीम् ४९ ७ ७

आदित्यावश्विनोदेवौलोकपालामहर्षयः गुह्यकाश्रसगंधर्वानागाविद्याधरास्तथा ५ सिद्धार्धर्मःस्वयंप्रभूश्चमुनिःकायननोवरः गिर-
यःसागरानद्यस्तथैवाप्सरसांगणाः ६ ग्रहाःसर्वत्सराश्चैव अयनान्यृतवस्तथा स्थावरजंगमचैवजगत्सर्वसुरासुरम् ७ भारतेभरतश्रेष्ठ
एकस्थमिहदृश्यते तेषांश्रुत्वाप्रतिष्ठानं नामकर्मचिकीर्तनात् ८ कृत्वापिपातकघोरसद्योमुच्येत मानवः इतिहासमिमंश्रुत्वायथावदनुपूर्व
शः ९ संयतात्माशुचिभूत्वापारगत्वाचभारते तेषांश्रुत्वाहानिदेयानिश्रुत्वाभारतभारतम् १० ब्राह्मणेश्योयथाशक्त्याभक्त्याचभरतर्षभ मद्गदा
नानिदेयानिरत्नानिविधानिच ११ गावःकांस्योपदोहाश्चकन्याश्चैवस्वलकृताः सर्वकामगुणोपेतापानानिविधानिच १२ भवनानिवि
चित्राणिभूमिर्वासंसांसिकाचनम् वाहनानिचदेयानिहयामत्ताश्चवारणाः १३ शयनशिबिकाश्चैवस्यदनाश्चस्वलकृताः यद्यद्गृहंवरंकिंचि
द्यदस्तिमहिमद्वस्त् १४ तत्तद्देयद्विजातिभ्य आत्मादाराश्चसूनयः श्रद्धयापरयादत्तक्रमशस्तस्यपारगः १५ शक्तिःसुमनाहृष्टःशुश्रूषुर-
विकल्पकः सत्यार्जवरतोदातःशुचिःशौचसमन्वितः १६ श्रद्धधानोजितक्रोधोयथासिध्यतितच्छृणु शुचिःशीलान्विताचारःशुक्लवा-
साजितेन्द्रियः १७ संस्कृतःसर्वशास्त्रज्ञःश्रद्धधानो नसूयकः सूपकान्सुभ्रगोदातःसत्यवादीजितेन्द्रियः १८ दानमानगृह्णातश्चका
र्येभवतिवाचकः अविलम्बमनायस्तमद्भुतधीरमूर्जितम् १९ असंसक्ताक्षरपदस्वरभावसमन्वितसु त्रिषष्टिवर्णसयुक्तमष्टस्थानसमी
रितम् वाचयेद्वाचकःस्वस्थःस्वासीनःसःसमाहितः २० नारायणानमस्कृत्यनरचैवनरोत्तमम् देवीसरस्वतीचैवतनोजयमुदीरयेत्
२१ इदंशाह्वाचकाद्राजन्श्रुत्वाभारतभारतम् नियमस्थःशुचिःश्रोताश्रृण्वन्सफलमश्नुते २२ पारणप्रथमप्राप्यद्विजान्कामैश्चत
र्पयेत् अग्निष्टोमस्ययज्ञस्यफलं वैलभतेनरः २३ अप्सरोगणसंकीर्णविमानं लभतेमहत् प्रहृष्टःसत्तुदेवैश्चदिव्ययातिसमाहि
तः २४ द्वितीयपारणप्राप्यसोतिरात्रफलं लभेत् सर्वरत्नमयदिव्यविमानंमधिशोहति २५ दिव्यमाल्यावरधरोदिव्यगंधविभूषितः
दिव्यागदधरोनित्यं देवलोकमहीयते २६ तृतीयपारणप्राप्यद्वादशाहफलं लभेत् वसत्यमरसकाशोवर्षाण्यसुतशादिवि २७ सत्तु
र्यैवाजपेयस्यपंचमेद्विगुणफलम् उदितादित्यसंकाशज्वलतमनलोपमं २८ विमानविवुधैःसार्धमारुह्यदिविगच्छति वर्षायुतानि
भवनेशक्रस्यदिविमोदते २९ षष्ठेद्विगुणमस्तीतिसप्तमेत्रिगुणफलम् कैलासशिरवराकारवैडूर्यमणिवैदिकम् ३०

परिक्षिप्तं बहुधा मणि विद्रुम भूषितम् विमानं समधिप्रायकामगंसास्परोगणम् ३१ सर्वांल्लोकान् विचरते द्वितीय इव भास्करः अष्टमेरा
जसूयस्य पारणेलभते फलम् ३२ चंद्रोदयनिभरस्य विमानं सभिरोहति चंद्रश्चिप्रतीकाशे ह्येयुक्तमनोजयैः ३३ सेव्यमाना वरुणीणा
चंद्रांकात्तरे सुरवैः मेरुवल्गानिनादेन चूराणां च निःस्यते ३४ अके परमनारीणां सुरवस्तुमा विबुध्यते नवमे क्रतुराजस्य वाजिमधस्य भा
रत ३५ काचनस्तभनिव्यूहवैडूर्यकृतवेदिकम् जावृनदमयै दिव्यैर्गवाक्षैः सर्वतो वृतम् ३६ सेवितचाप्सरःसंघैर्गंधवै दिविचारिभिः विमा
नं समधिप्रायश्रिया परमया ज्वलन् ३७ दिव्यमाल्यावरधरो दिव्यचंद्रनभूषितः मोदते देवतैः साहृदिविदेव इवापरः ३८ दशमं पारणं प्राप्य
द्विजातीनभिवद्यच्च किंकिणीजालनिवोषपताकाध्यजशोभितम् ३९ रत्नवेदिकसंवाधवैडूर्यमणितोरणम् हेमजालपरिक्षिप्तं प्रवालवन्द
भीसुरवम् ४० गंधर्वैर्गीतकुशलेरप्सरोभिश्च शोभितम् विमानं सुकृतावाससखेनैवोपपद्यते ४१ मुकुटेनाग्निवर्णेन जावृनदविभ्रविणा
दिव्यचंद्रनदिग्धांगो दिव्यमाल्यविभ्रषितः ४२ दिव्यान्लोकान् विचरति दिव्यैर्भोगैः समन्वितः विबुधानां प्रसादेन श्रिया परमया युतः ४३
अथ वषणानेव स्वर्गलोकं महीयते अयं गंधर्वसहितः सहस्राण्येकविंशतिम् ४४ पुरंदरपुरे रस्ये शक्रेण सह मोदते दिव्ययानविमानेषु
लोकेषु विविधेषु च ४५ दिव्यनारीगणाकीर्णो निवसत्यमरो यथा ततः सूर्यस्य भवने चंद्रस्य भवने तथा ४६ शिवस्य भवने राजन् विष्णोर्या
तिसल्लोकताम् एवमेतन्महाराजनात्रकार्या विचारणा ४७ अहं धानेन वै भाव्यमेव माह गुरुर्मम वाचकस्य तु दातव्यं मनसा यद्यदिच्छति ४८
हस्त्यस्वरथयानानिवाहनानि विशेषतः कटककुडले चैव ब्रह्मसूत्रतया परम् ४९ वस्त्रचंद्रविचित्रचंद्रगंधचंद्रविशेषतः देववत्प्रजयन्त
तु विष्णुलोकं मवाप्नुयात् ५० अतः परं प्रवक्ष्यामि यानि देयानि भारते वाच्यमाने तु विप्रभ्यारजन् पूर्वणिपचीणि ५१ जातिदंश च सत्य
चमहान्यभरतर्षभ धर्मवृत्तिचविजायक्षत्रियाणां नराधिप ५२ स्थस्तिवाच्यद्विजानादौ ततः कार्यं प्रवर्तितं समाप्ते पर्वणि ततः स्वश-
क्त्या पूजयेद्विजान् ५३ आदौ तु वाचकं चैव वस्त्रगंधसमन्वितम् विधिवद्वाजयद्राजन् मधुपायसमुत्तमम् ५४

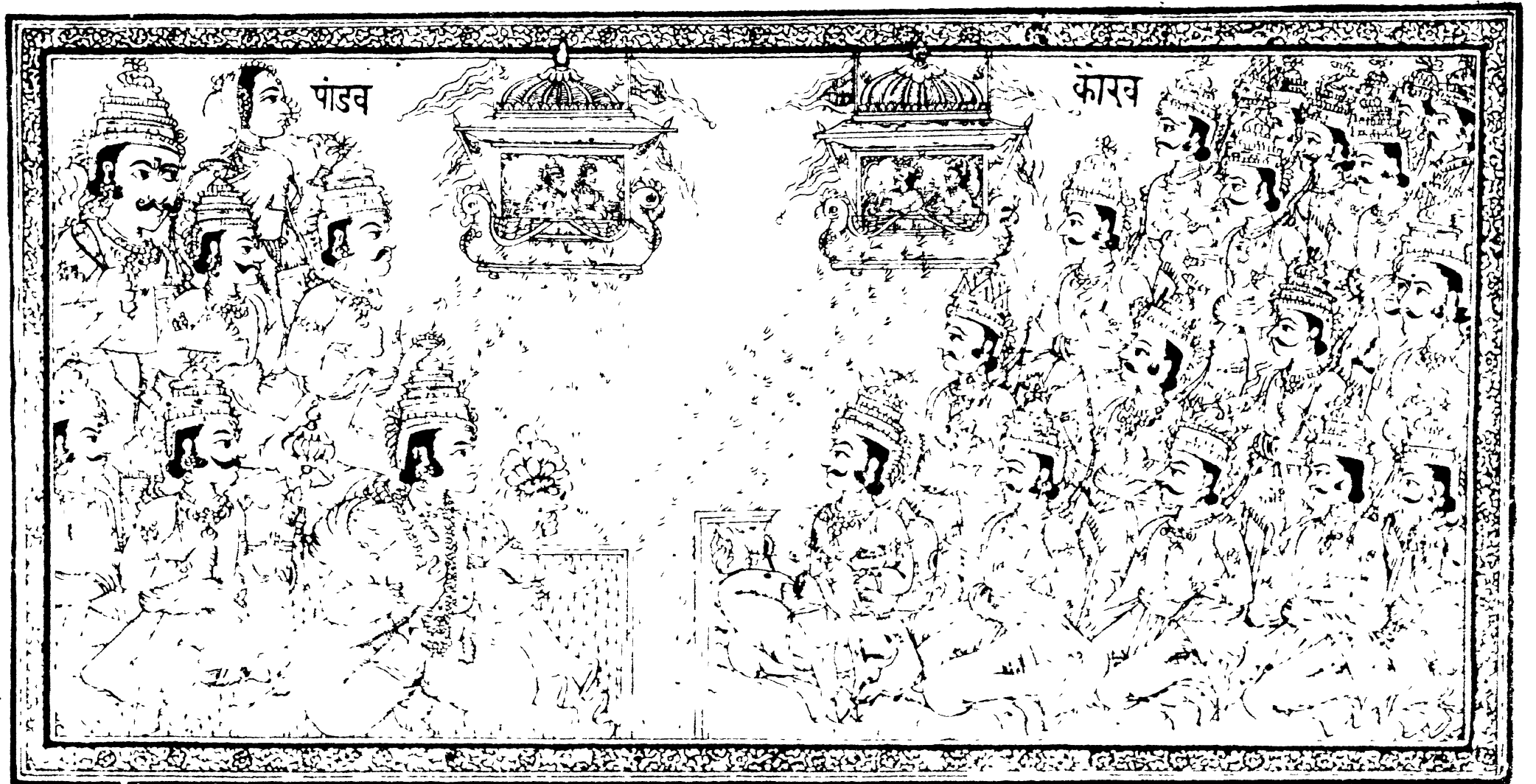
ततोमूलफलप्रायंप्रायसंमधुसर्पिषा आस्तिकेभोजयेद्राजन्दद्याच्चैवगुडोदनम् ५५. अपूपैश्चैवपूपैश्चमोदकैश्चसमन्वितम्
 सभापर्वणिराजेद्रहविष्यभोजयेद्द्विजान् ५६. आरण्यकेमूलमूलैस्तर्पयेत्तुद्द्विजोत्तमान् अरणीपर्वणोसाद्यजलकुम्भान्यदापयेत्
 ५७. तपणानिचमुरथ्यानिवन्यमूलफलानिच सर्वकामगुणोपेतविप्रैभ्योन्नप्रदापयेत् ५८. विराटपर्वणितथावासांसिविधानिच
 उद्योगेभरतश्चैवसर्वकामगुणान्वितम् ५९. साजनभोजयेद्द्विजान्गन्धमाल्यैरलंकृतान् भीष्मपर्वणिराजेद्रदत्त्वायानमनुत्तमम्
 ६०. ततःसर्वगुणोपेतमन्दद्यात्ससंस्कृतम् द्रोणपर्वणिविप्रैभ्योभोजनपरमार्चितम् ६१. शय्याश्चदेयाराजेद्रचापान्यसिवरास्तथा
 कर्णपर्वण्यपितथाभोजनसार्वकामिकम् ६२. विप्रैभ्यःसंस्कृतसम्यक्दद्यात्सयतमानसः शल्यपर्वणिराजेद्रमोदकैःसगुडोदनैः ६३. अ
 पूपैस्तर्पणैश्चैवसर्वमन्त्रप्रदापयेत् गदापर्वण्यपितथासुहृमिश्रप्रदापयेत् ६४. स्त्रीपर्वणितथारत्नैस्तर्पयेत्तुद्द्विजोत्तमान् घृतोदनं
 रस्ताच्चणैषीक्रेदापयेत्पुनः ६५. ततःसर्वगुणोपेतमन्त्रदद्यात्ससंस्कृतम् शांतिपर्वण्यपितथाहविष्यभोजयेद्द्विजान् ६६. आश्वमेधि-
 कमासाद्यभोजनसार्वकामिकम् तथाश्रमनिवासेतुहविष्यभोजयेद्द्विजान् ६७. मौसलेसार्वगुणिकगन्धमाल्यानुलेपनम् महाप्रा
 स्थानिकतहत्सर्वकामगुणान्वितम् ६८. स्वर्गपर्वण्यपितथाहविष्यभोजयेद्द्विजान् हरिवंशसमाप्तोतुसहस्रभोजयेद्द्विजान् ६९. गा
 मैकानिष्कसंयुक्ताब्राह्मणायनिवेदयेत् तदर्धेनापिदानव्यादग्निद्वेषिपाथिव ७०. प्रतिपर्वसमाप्तोतुपुस्तकवेविचक्षणः स्वर्णन-
 चसंयुक्तवाचकायनिवेदयेत् ७१. हरिवंशपर्वणिचपायसत्रभोजयेत् पारणोपारणोराजन्त्यथावद्भरतवर्षम् समाप्यसर्वाःप्रयतःसं
 हिताःशास्त्रकोविदः शुभेदेशेनिवेश्याथक्षौमवस्त्राभिसृतः सुकृत्वरधरःस्वर्गीसुचिर्भूत्वास्वलंकृतः अर्चयेत्तथान्यायगन्धमाल्यैः
 पृथक्पृथक् संहितापुस्तकान् राजन्प्रयतःससमाहितः ७२. भक्ष्येभामैश्चपेयैश्चकामैश्चविविधैःशुभैः हिरण्यचक्रवर्णैश्चदक्षिणामथदा
 पयेत् ७३. देवताःकीर्तयेत्सर्वान्रनारायणोतथा ततोर्गन्धैश्चमाल्यैश्चस्वलंकृत्यद्द्विजोत्तमान् ७४. तपयेद्द्विविधैःकामैर्दानैश्चोच्चावचैस्त
 था अतिरात्रस्ययजस्यफलप्राप्तिमानवः ७५.

प्राप्नुयाच्चक्रतुफलं तथा पर्वणि पर्वणि वाचको भरत श्रेष्ठ व्यक्ताक्षरपदस्वरः ७६ भविष्यं आबये द्विद्वान् भारतं भरतर्षभ शुक्लवत्सु द्वि
 जेद्रेषु यथावत्सप्रदापयेत् ७७ वाचकं भरत श्रेष्ठ भोजयित्वा सुलं क्रतुम् वाचके परितुष्टे तु शतभाषीतिरनुत्तमा ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रसन्नाः
 सर्वदेवताः ७८ ततो हि भरणं कार्यं द्विजानां भरतर्षभ सर्वकामैर्यथा न्यायं साधुभिश्च पृथक् विधेः ७९ इत्येषु विधिरु द्विष्टामयाते द्विपदा-
 वरं श्रद्धधानेन वैभवाव्ययन्मात्वं परिपृच्छसि ८० भारतश्च वणो राजन् पारणे च नृपोत्तम सदायत्नवता भाव्यं श्रेयस्कृप रमिच्छता ८१ भा-
 रतं शृणुयान्नित्यं भारतं परिकीर्तयेत् भारतं भवनेन यस्य तस्य हस्तगतो जयः ८२ भारतं परमपुण्यं भारते विविधाः कथाः भारतं सेव्यते दे-
 वेभ्यो भारतं पस्मपदम् ८३ भारतं सर्वशास्त्राणामुत्तमं भरतर्षभ भारतात्प्राप्यते मोक्षस्तत्त्वमेतद्दृशीमते ८४ महाभारतमारव्या नक्षि-
 तिगात्रसरस्वतीम् ब्राह्मणान् केशवचैव कीर्तयन्नावसीदति ८५ वेदे रामायणे पुण्ये भारते भरतर्षभ आदौ चांते च मध्ये च हरिः सर्वत्र
 गीयते ८६ यत्र विष्णुकथा दिव्याः श्रुतयश्च सनातनाः तच्छ्रोतव्यं मनुष्येण परंपदमिहोच्छता ८७ एतत्पवित्रं परममेतद्धर्मनिदर्शनम् ए-
 तत्सर्वगुणोपेतं श्रोतव्यं भूतिमिच्छता ८८ कायिकवाचिकचैव मनसा समुपाजितम् तत्सर्वनाशमायातितमः सूर्योदये यथा ८९ अष्टाद-
 शपुराणानां श्रवणात् यत्फलं भवेत् तत्फलं समवाप्नोति वैष्णवो नात्र संशयः ९० स्त्रियश्च पुरुषाश्च वैष्णवावपदमाप्नुयुः स्त्रीभिश्च पुत्रका-
 माभिः श्रोतव्यं वैष्णवयथा ९१ दक्षिणाचार्यदेवावै निष्कपंचस्रवर्णकम् वाचकाय यथा शक्त्या यथा क्तफलमिच्छता ९२ स्वर्णशृंगीचकपि-
 लासवत्सावस्त्रसंस्कृताम् वाचकाय च दद्याद् द्वि आत्मनः श्रेयमिच्छता ९३ अलंकारप्रदद्याच्च पाण्यो वै भरतर्षभ कणस्याभरणं दद्यात्
 न्नचैव विशेषतः ९४ भूमिदानसमादद्याद्वाचकाय नराधिप भूमिदानसमदानं भूतनभविष्यति ९५ शृणोति श्रावयेद्वापि सततं च वशे
 नरः सर्वपापविनिमुक्तो वैष्णवपदमाप्नुयात् ९६ पितृनुद्धरते सर्वानेकादशसमुद्रवान् आत्मानसंस्कृतं चैव स्त्रियं च भरतर्षभ ९७ दशा-
 शयैश्च होमोपि कर्तव्यो नराधिप इदमया तवाये च प्रोक्तं सर्वनरर्षभ ९८ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यासहितायावैयाभिस्या
 स्वर्गरोहणपर्वणि सर्वपर्वानुकीर्तननामषष्ठोऽध्यायः ६ श्रीकृष्णार्पणमस्तु शुभं भवतु ७ ७

शावतंस श्रीगोविंदसूत्रिभूतानोर्नाम्बकंदस्य कृतो भारतभाष्यदीपे स्वर्गरोहणप्रथमप्रकाशं समाप्त इति षष्ठोऽध्यायः ६ ७ ७ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ७ ७

श्रीवर्द्धने निवसता दधता ह्युपाह्वं हे गिष्ट इत्यनिरांस्वशिलास्यं चै बापूसदाशिवदतिप्रथितेनाम्नाश्रीमन्महाभारतमंकितं किल १ अधुना सुंबा
 पुर्यां प्रथितं तस्यैदमत्रयं च वरम् एतस्मात्स्वल्बुजनितां विद्वन्मोदार्थमस्तु शिवदंतत् २ एतद्विशोधनपटुः प्रथमः सः शीलः कर्बुलकरो पाभिधबालकृष्णः
 राजापुराख्येनगरे निवासी ह्यासीत्सदायं शिवभक्तितत्परः ३ तदन्वितः कृष्णशर्मा सप्तर्षिनगर स्थितः गुर्जरोपाभिधश्चास्ति तेनापीदं विशोधितं ४ बा
 पूनाम्ना च विदुषा शास्त्रिणारामशर्मणा गुर्जरोपाभिधानेन विद्वज्जनसुशालिना ५ घंटोपाह्वंभिधानेन गोपालेनापि मार्जितम् गोविंदशर्मणा तद्
 कुतापुरनिवासिना ६ एतैरपीदं कतिचिद्भागशः शोधितं विदम् यथा मतिविवेकेन रसजानां सुदस्तुतत् ७ सर्वैर्यशोधितेनापि यत्किंचिदवशिष्यते
 श्रीमद्भिः सूरिभिस्तत्र संतव्यं साधुशीलिभिः ८ वेदाष्टसप्तैदुमितेशाके सुचारव्यपत्तने शक्यौ सुकृद्द्वितीयाचारवौ पुष्ये समापितम् ९

शके १७८४ दुंदुभिनामसंवत्सरे आषाढे मासे शकूपक्षे द्वितीयायां तिथौ रविवासरे पुष्ये नक्षत्रे तद्दिने ग्रहः समाप्तः

इतिथ्यामन्महाभाषतनीलकण्ठकृतदीकासाहितसभासिमगमत्

